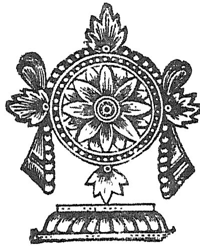
ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த விஜயம்

வே. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் இயற்றியது

(முதல் அத்தியாயம் - இரண்டாம் பாகம்)

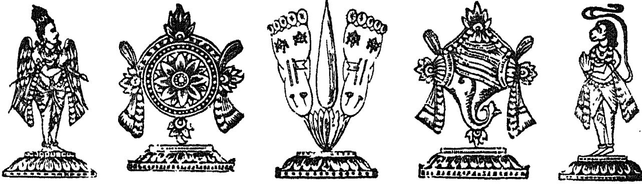

பதிப்பாசிரியர் :
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்.

7-00] [தபால் 1-00.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த விஜயம்

முதல் அத்தியாயம் - இரண்டாம் பாகம்

[மூன்றுவது, நான்காவது பாதங்கள்]

[இரண்டாம் பதிப்பு]

இயற்றியவர்:—

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்.

[ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர்]

கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்,

3. புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-1.

விலை ரூ. 7-00.   தாபல்கூலி 1-00.

ஸ்ரீநிவாஸம் பிரஸ், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-1.

ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்

[இந்நூலின் ஆசிரியர்]

★ விஷ்ணுசித்தவிஜயம் ★

விஷயஸூசிகை

முதலத்தியாயம் — மூன்றும்பாதம்

முதலத்தியாயம் — நாலாம்பாதம்.

விஷ்ணுசித்தவிஜயம் - அநுபந்தங்கள்

3. இரண்டாவது அநுபந்தத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு சமயசாதனம் பதிலுரைத்தால் மூன்றுவது அநுபந்தத்தில் அந்த பதிலுரை ஆராயப்படும்.

* நூற்றெட்டு உபனிஷத்துக்களில் பெரும்பான்மையானவை 500 வருடங்கட்குள் கற்பிக்கப்பட்டவை என்று நாம் ஸாத்விக விஜயத்தில் எழுதியிருந்ததை, திருநெல்வேலியிலிருந்து வெளிவரும் 'சமயசாதனம்' என்னும் சைவப்பத்திரிகை கண்டிக்க முற்பட்டது. முதலிரண்டு அநுபந்தங்கள் அதற்கு பதிலுரைக்கின்றன.

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவற்றேடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்.

க்ரந்தங்கள்	விலை	தபால்
1. பரந்த ரஹஸ்யம் முதலிய எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-25
2. ஸ்தோத்ரரத்நசதுःச்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள்	3-00	-45
3. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-25
4. முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-30
5. பெருமாள் திருமொழி வ்யாக்யானம்	1-88	-30
6. திருமாலை வ்யாக்யானம்	2-75	-40
7. திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-63	-30
8. சதுःச்லோகீ வ்யாக்யானம் (நாயனாராச்சான்பிள்ளை)	1-50	-25
9. கத்ய வ்யாக்யானங்கள்	2-00	-37
10. நாச்சியார்திருமொழி வ்யாக்யானம்	4-00	-60
11. திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-45
12. நான்முகன் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்(விவரணத்துடன்)	2-00	-40
13. ஸ்ரீராமாயணதனிச்லோகம்(விவரணத்துடன்) I Part.	3-50	-55
ஷை இரண்டாம்பாகம்(விவரணத்துடன்) (அச்சில்)	7-00	1-00
14. திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	0-50	-13
15. பாசுரப்படி ராமாயணம் (விலையில்லை தபால்கூலி 0-10)		
16. அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானங்கள்	1-88	-30
17. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்	2-75	-40
18. சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-38	-25
19. முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	2-50	-37
20. பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-50	-25
21. முதல்திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை(விவரணத்துடன்)	3-00	-45
22. இரண்டாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம் அப்பிள்ளையுரை (விவரணத்துடன்)	4-00	60
23. ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் (அச்சில்)		

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடுகள்

1. திருப்பாவை வ்யாக்யானம்	3-00	-45
2. (போதாயந) ஸந்த்யாவந்தநம் பதவுரையுடன்	0-31	-10
3. (போதாயந) உபாகர்மவிதி	0-31	-10
4. புருஷஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-15
5. நாராயணஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-13
6. ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்	2-00	-38
7. பூ நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாக்யானங்கள்	1-75	-38
8. தேஹளீச ஸுப்ரபாதம்	0-25	-10
9. கம்பராமாயணம் (கையடைப்படலம் முடிய)	2-50	-45
10. ராமாநுஜதேசிக ஸ்தோத்ரங்கள்	1-00	-11
11. பாகவத தசமஸ்கந்த கீர்த்தனை பூர்வபாகம்	4-00	1-08
ஷை உத்தரபாகம்	4-00	1-00
12. ஸ்ரீகேசவ மணிமாலை	0-50	-13
13. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹஸ்தவம்	0-37	-13

14. யதிராஜவிம்சதி வ்யாக்யானம்	0-88	-18
15. ஸந்மதகாரிகாவளீ	1-75	-38
16. விஷ்ணுசித்தவிஜயம் முதல் பாகம்	5-00	-75
ஷை இரண்டாம்பாகம்	7-00	1-25
17. கம்பனின் சமயம் முதல் பாகம்	1-00	-15
18. சாரீரககாரிகாவளீ (முதல் பாகம்)	3-00	-45
19. பெரியாழ்வார் ப்ரபாவம்	4-00	-60
20. ஸாத்விகவிஜய ஸர்வஸ்வம் (தபால் உள்பட 50பை)		

இடைக்குமிடம்:- S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு எளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன் வெளிவரும் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

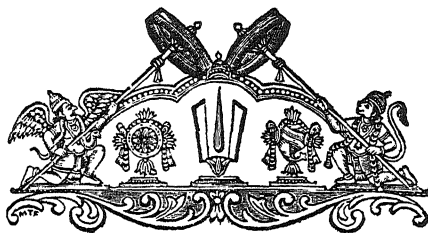
வேதம், ஸ்மிருதிகள், இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்த விஜயம் என்னும் சிறந்த கிரந்தமும், தமிழில் கீதா வ்யாக்யானமும், திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களும், விசிஷ்டாத்வைத ப்ரகரணக்ரந்தமான விவரண ஸஹித சாரீரககாரிகாவளியும், விசிஷ்டாத்வைத விஜயமும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன.

ஆசிரியர்:—

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி.

வருடச் சந்தா ரூ. 4-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (12-1-1948) முதல் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த விஜயம்

முதலத்தியாயம் — மூன்றும்பாதம்

நாராயணனே ஸர்வாந்தர்யாமியும் ஸர்வரக்ஷகனும்

பீடிகை

இதுவரையில் நாராயணனே ஸர்வகாரணன் என்று பற்பல வேதவாக்கியங்களைக்கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ''யதோ வா இமாநி பூ₁தாநி ஜாயந்தே...தத்₃ விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்₃ ப்₃ரஹ்மேதி'' [யாதொன்றினிடமிருந்து இந்த ஜீவராசிகள் தோன்றுகின்றனவோ அதையே ப்ரஹ்மமென்று அறிவாயாக.] என்னும் லக்ஷணத்திற்கு லக்ஷ்யமாயிருப்பவன் நாராயணனே என்று நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டது. இனி, ''யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத் ப்ரயந்த்யபி₄ஸம் விஶந்தி'' [பிறந்தவைகள் எதனால் உயிர்வாழ்கின்றனவோ, எதை ப்ரளயகாலத்தில் அடைகின்றனவோ...] என்று சொல்லப்பட்ட ரக்ஷகத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வ குணங்களும் அவனிடத்திலேயே அந்வயித்து நிற்கும் என்று நிரூபிக்கப்படும்.

அதிலே ரக்ஷகத்வதர்மம் அச்சுதனிடத்திலேயே பொருந்தி நிற்கிறது என்பதை முதலில் நிரூபிப்போம்; ''ந ஹி பாலநஸாமர்த்₂யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் । ஸ்தி₂தௌ ஸ்தி₂தம் மஹாப₄ாக₃ ப₄வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥''[ரக்ஷணத்திலேயே நிலைநிற்கும் ஹரியைத் தவிர வேறு எவருக்கும் ரக்ஷணஸாமர்த்தியம் இல்லையன்றோ] என்று விஷ்ணுபுராணத்திலே பராசரர் ப்ரகடனம் செய்த பொருளே வேதாந்த விழுப்பொருள் என்று விளக்குவோம்.

ஒரு வஸ்துவை ஒருவன் ரக்ஷிக்கிறானாகில், ரக்ஷகனை அவன், ரக்ஷ்யமான—(ரக்ஷிக்கப்படுவதான)—அவ்வஸ்துவைப் பரிபூர்ண

மாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வஸ்துவைப் பற்றிய அறிவு குறைவுபட்டிருக்குமாகில், அவன் அதற்குச் செய்யக்கூடிய ரக்ஷணமும் குறைவு பட்டே நிற்கும். இவ்வுலகில், எத்தனையேனும் அறிவுடைய மனிதராயினும், ஒரு பொருளையும் பரிபூர்ணமாக அறியும் திறமையற்றவர்களாகையாலே, அவர்கள் அவ்வப்பொருள்களுக்குச் செய்யக் கூடிய ரக்ஷணங்கள் குறையுடையனவாகவே இருப்பதைக் காணுநிற்கிறோம். எவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப்பொருள்களுக்கும் எல்லாவிதமான ரக்ஷணங்களையும் செய்பவனாகக் கீர்த்திபெற்ற பரமபுருஷன் அவ்வெல்லாப்பொருள்களையும் பரிபூர்ணமாக—உள்ளும் புறமும்— அறிந்தவனாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அவைகளை உள்ளும் புறமும் அறிய வேண்டுமாகில், அவைகளெல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருத்தல் வேண்டும். அப்படி வியாபித்திருக்கும்போது விளக்கு தன் ஒளியாலே அறையிலே வியாபித்திருப்பதுபோலும், சூரியன் தன் கிரணங்களாலே உலகிலே வியாபித்திருப்பதுபோலும் தன் அறிவாலே மட்டும் வியாபித்திருந்தானாகில், அப்போது "வாலாக்₃ர ஶதப₄ாக₃ஸ்ய ஶதத₄ா கல்பிதஸ்ய ச। ப₄ாகே₃ா ஜீவஸ் ஸ விஜ்ஞேய: ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ||" [தானிய நுனியின் பல்லாயிரத்தில் ஒரு பாகத்தில் ஒரு பகுதியேயென்றறியத்தக்க ஜீவன் (முக்திதசையில்) எங்கும் வியாபிக்கிறான்] என்று சொல்லப்பட்ட முக்தாத்மாவைக்காட்டிலும் இவனுக்கோர் ஏற்றம் ஸித்தியாது. "யோ வேத்தி யுக₃பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா₃ா ஸ்வத:" [எவனொருவன் எப்போதும் எல்லாப்பொருள்களையும் ஒரே சமயத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தன் ஸ்வரூபத்தாலேயே அறிகிறானோ...] என்று பரமாத்மாவுக்கே அஸாதாரணமாகச் சொல்லப்படுவதான—தன் ஸ்வரூபத்தாலேயே எல்லாவற்றையும் அறிகை என்னும்—தர்மம் இல்லாமலொழியும். ஸர்வபூதாந்தராத்மா என்று மறைகள் முறையிடுவதும் பொருளற்றதாகும். ஆகையாலே, காட்டிலே காட்டுத்தீ பரவியிருப்பதைப்போலவும், எள்ளினுள்ளே எண்ணெ வியாபித்திருப்பதைப்போலவும், கறந்தபாலில் நெய் கரந்து (மறைந்து) பரந்திருப்பதைப்போலேயும் எல்லாப்பொருள்களினுள்ளேயும் தன் ஸ்வரூபத்தாலேயே வியாபித்திருத்தல் வேண்டும். அப்போதே பரமாத்மா [பரமனான-மிகவுயர்ந்த-ஆத்மா] என்னும் பெயர் பொருளுள்ளதாகும். ஆக, இவ்வளவால் ஸர்வரக்ஷகனாயிருப்பவன் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் தன் ஸ்வரூபத்தாலேயே வியாபித்திருக்கவேண்டும் என்றதாகிறது. இவ்வர்த்தத்தையே "அந்த:

ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" [ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவான் எல்லா ஜனங்களையும் உள்நுழைந்து நின்று நியமிக்கிருன்.] என்று வேதம் உத்கோஷித்தது. ஆகையால், ஸர்வ ரக்ஷகன் யாரென்று விசாரிப்பதற்கு முன் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருப்பவன் யாரென்று விசாரிப்பதும் அவசியமாகிறது. ஸர்வாந்தர்யாமியாயுள்ளவன் வாஸுதேவனே என்று இனிவிளக்குவோம்.

ஸுபாலோபனிஷத்தின் ஸுநிச்சிதார்த்தம்

ஸர்வகாரணன் நாராயணனே என்று கோஷிக்கும் வாக்கியங்கள் பல இவ்வுபனிஷத்திலுளவென்பது முன்னமே நிரூபிக்கப்பட்டது. ஸர்வாந்தர்யாமியும் அவனே என்று இங்கு முடிவுகட்டியிருப்பதைப் பார்ப்போம் இப்போது.

" அந்தஶ் ஶரீரே நிஹிதோ கு₃ஹாயாமஜ ஏகோ நித்யோ யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம் ய: ப்ருதி₂வீமந்தரே ஸஞ்சரந் யம் ப்ருதி₂வீ ந வேத₃ யஸ்யாபஶ் ஶரீரம் யோऽபாமந்தரே ஸஞ் சரந் யமாபோ ந விது₃ர் யஸ்ய தேஜ: ஶரீரம் யஸ் தேஜோ ऽந்தரே ஸஞ்சரந் யம் தேஜோ ந வேத₃ யஸ்ய வாயு: ஶரீரம் யோ வாயுமந்தரே ஸஞ்சரந் யம் வாயுர் ந வேத₃ யஸ்யாகாஶ: ஶரீரம் ய ஆகாஶமந்தரே ஸஞ்சரந் யமாகாஶோ ந வேத₃ யஸ்ய மந: ஶரீரம் யோ மநோऽந்தரே ஸஞ்சரந் யம் மநோ ந வேத₃ யஸ்ய பு₃த்₃தி₄. ஶரீரம் யோ பு₃த்₃தி₄மந்தரே ஸஞ்சரந் யம் பு₃த்₃தி₄ர் ந வேத₃ யஸ்யாऽஹங்கார: ஶரீரம் யோऽஹங்காரமந்தரே ஸஞ்சரந் யமஹங்காரோ ந வேத₃ யஸ்ய சித்தம் ஶரீரம் யஶ்சித்தமந்தரே ஸஞ்சரந் யம் சித்தம் ந வேத₃ யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம் யோவ்யக்தமந்தரே ஸஞ்சரந் யமவ்யக்தம் ந வேத₃ யஸ்யாऽக்ஷரம் ஶரீரம் யோऽக்ஷரமந்தரே ஸஞ்சரந் யமக்ஷரம் ந வேத₃ யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம் யோ ம்ருத்யுமந்தரே ஸஞ்சரந் யம் ம்ருத்யுர் ந வேத₃ (ஸ) ஏஷ ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:"

[சரீரத்தினுள் ஹ்ருதயகுஹையிலே பிறப்பற்றவனாய், ஒப்பற்றவனாய், நித்யனாயிருக்கும் எவனொருவனுக்கு பூமியானது சரீரமாயிருக்கிறதோ, எவனொருவன் பூமியினுள்ளே ஸஞ்சரிக்கிருனோ,

எவனை பூமியானது அறியவில்லையோ, எவனுக்கு ஜலம் சரீரமோ, எவன் ஜலத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை ஜலம் அறியாதோ, எவனுக்கு அக்னி சரீரமோ, எவன் அக்னியினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை அக்னி அறியாதோ, எவனுக்கு வாயு சரீரமோ, எவன் வாயுவினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை வாயு அறியாதோ, எவனுக்கு ஆகாசம் சரீரமோ, எவன் ஆகாசத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை ஆகாசம் அறியவில்லையோ, எவனுக்கு மனம் சரீரமோ, எவன் மனத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை மனம் அறியவில்லையோ, எவனுக்கு புத்தி சரீரமோ, எவன் புத்தியினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை புத்தி அறியவில்லையோ, எவனுக்கு அஹங்காரம் சரீரமோ, எவன் அஹங்காரத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை அஹங்காரம் அறியாதோ, எவனுக்குச் சித்தம் சரீரமோ, எவன் சித்தத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனைச் சித்தம் அறியாதோ, எவனுக்கு அவ்யக்தம் சரீரமோ, எவன் அவ்யக்தத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே. எவனை அவ்யக்தம் அறியாதோ, எவனுக்கு அக்ஷரம் சரீரமோ, எவன் அக்ஷரத்தினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை அக்ஷரம் அறியாதோ, எவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமோ, எவன் ம்ருத்யுவினுள் ஸஞ்சரிக்கிருனே, எவனை ம்ருத்யு அறியாதோ அவனே எல்லாஜீவராசிகளுக்கும் அந்தராத்மாவாய், பாபமற்றவனுய், பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவனுய், ஒப்பற்றவனுன இந்தநாராயணனென்னும் தேவன்.] என்று ஸுபாலோபனிஷத்தின் ஏழாவது கண்டத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. இவ்வாக்கியங்களிலிருந்து நாராயணனே சேதநாசேதநங்களடங்கிய எல்லாவுலகிற்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் என்று விளங்குகிறது.

(அந்த: ஶரீரே நிஹிதோ குஹாயாம்) சரீரமாகிற மலையிலே ஹ்ருதயமென்னும் குஹையிலே மறைத்துவைக்கப்பட்டுள்ள நிதி போன்றவன். (அஜ:) பிறப்பற்றவன். (ஏக:) ஒப்பற்றவன். (நித்ய:) என்றுமிருப்பவன். (யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்) எவனுக்கு பூமி முழுவதும் சரீரமாகின்றதோ. பூமி சரீரமானலும், ஜீவன் தன் சரீரத்திற்குள்ளே எல்லாவிடங்களிலும் ஸ்வரூபத்தாலே வியாபிக்கமாட்டாதாப்போலேயோ இவனும் பூமியிலே வியாபித்திருப்பது? என்ன,-(ய: ப்ருதிவீமந்தரே ஸஞ்சரந்) "பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன் பரந்த அண்டமிதென நிலவிசும் பொழிவற" என்றுப்போலே ப்ருதிவியின் ஒவ்வொரு அணுவிலும் ஜாதி வ்யக்தியிலே பரிஸமாப்ய வியாபித்திருக்குமாப்போலே

வியாபித்திருப்பான்—ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பான்—என்கிறது. அப்படி இவன் வியாபித்திருந்தானாகில் பூமி இவனை அறிந்திருக்க வேண்டுமே என்ன,—(யம் ப்ருதிவீ ந வேத) "நிலவிசும்பொழி வறக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்டகரனே" "திடவிசும் பெரிவளி நீர் நிலமிவை மிசைப் படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவை தொறும் உடல் மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியே உடலினுள்ளே உயிர்போலே மறைந்து வியாபித்திருக்கிறானகையாலே இவனை பூமி அறியமாட்டாது என்கிறது. இப்படி பூமியொன்றிலே தான் வியாபித்திருப்பனோ வென்ன,—(யஸ்யாப: ஶரீரம்...யஸ்ய மந: ஶரீரம்...யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம்...யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்...யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்...) 'திட விசும்பெரிவளி நீர் நிலம்' எனப்படும் ஐந்து பூதங்களிலும், மனஸ் முதலிய இந்திரியங்களிலும், ஜீவாத்மாவினுள்ளும், மூல ப்ரக்ருதியின் பல்வேறு அவஸ்தைகளிலும் இப்படி வியாபித் துள்ளான் என்கிறது; கரந்த சில் இடந்தொறும் இடம் திகழ் பொருள்தொறும் கரந்து எங்கும் பரந்துளன் என்கிறது. புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்பவை வெவ்வேறு செயல்களுடன் கூடிய மனஸ்ஸைக் குறிக்கின்றன. அவ்யக்தம், அக்ஷரம், தமஸ் என்பவை முறையே ஒன்றுக்கொன்று ஸூக்ஷ்மமான மூலப்ரக்ருதி யின் நிலைகளைச் சொல்லுகின்றன. அக்ஷரஶப்தம் அழிவற்றவர்களான ஜீவர்களையே முக்கியமாகக் குறிக்கக் கூடியதாகையால் இங்கு ஜீவர்களுடன் சேர்ந்துள்ள மூலப்ரக்ருதியின் நிலையைக்குறிக்கிறது. ஆக, சேதநாசேதநங்கள் எல்லாம் நாராயணனின் சரீரங்களே என்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்...யஸ் யாப: ஶரீரம்..." என்று ஒவ்வொரு பொருளையும் எடுத்துச் சொன்னதிலிருந்து ஒவ்வொன்றிலும் இவன் பூர்ணமாக வியா பித்திருக்கிறன் என்று உணர்த்தப்படுகிறது. இப்படி இவை யெல்லாம் சரீரமாயிருப்பதாலே 'இவனே எல்லாம்' என்று சொல்லலாம் என்பதை,

"நைவேஹ கிஞ்சநாக்₃ர ஆஸீத₃மூல மநாத₄ாரா இமா: ப்ரஜா: ப்ரஜாயந்தே தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:, சக்ஷுஶ்ச த்₃ரஷ்ட்வ்யஞ்ச நாராயண:, ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோத வ்யஞ்ச நாராயண:, ஜிஹ்வா ச ரஸயிதவ்யஞ்ச நாராயண:, த்வக் ச ஸ்பர்ஶயிதவ்யஞ்ச நாராயண:, மநஶ்ச மந்தவ்யஞ்ச

நாராயண:, பு$_3$த்$_3$தி$_4$ஶ்ச போ$_3$த்$_3$த$_4$வ்யஞ்ச நாராயண:, அஹங்காரஶ்சாஹங்கர்த்தவ்யஞ்ச நாராயண:, சித்தஞ்ச சேதயிதவ்யஞ்ச நாராயண:, வாக் ச வக்தவ்யஞ்ச நாராயண:, ஹஸ்தௌ சாத$_3$ாதவ்யஞ்ச நாராயண:, பாதௌ$_3$ ச க$_3$ந்தவ்யஞ்ச நாராயண:, பாயுஶ்ச விஸர்ஜயிதவ்யஞ்ச நாராயண:. உபஸ்த$_2$ஶ்சாநந்த$_3$யிதவ்யஞ்ச நாராயண:, த$_4$ாதா வித$_4$ாதா கர்த்தா விகர்த்தா தி$_3$வ்யோ தே$_3$வ ஏக ஏவ நாராயண:, ஆதி$_3$த்யா ருத்$_3$ரா மருதோ வஸவோஶ்விநௌ ருசோ யஜூம்ஷி மந்த்ரா அக்$_3$நிராஜ்யமாஹுதிர் நாராயண:.... வருணோர்யமா சந்த்$_3$ரமா கலா கவிர் த$_4$ாதா ப்$_3$ரஹ்மா ப்ரஜாபதிர் மக$_4$வா தி$_3$வஸாஶ்ச அர்த்த$_4$தி$_3$வஸாஶ்ச காலா: கல்பாஶ்சோர்த்$_4$வஞ்ச தி$_3$ஶஶ்ச ஸர்வம் நாராயண: புருஷ ஏவேத$_3$ம் ஸர்வம் யத்$_3$பூ$_4$தம் யச்சப$_4$வ்யம் தத்$_3$ விஷ்ணோ: பரமம் பத$_3$ம் ஸத$_3$ா பச்யந்தி ஸூரயோ தி$_2$வீவ சக்ஷுராததம் தத்$_3$ விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்$_3$ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த$_4$தே, விஷ்ணோர் யத் பரமம் பத$_3$ம் ''

[இவ்வுலகில் முதலில் ஒன்றுமில்லை; மூலமற்றவராகவும், ஆதாரமற்றவர்களாகவுமுள்ள இந்த ப்ரஜைகள் உண்டாகிருர்கள். திவ்யனை தேவன் நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான். கண்ணும் காண்பனவும் நாராயணனே; காதும் கேட்பனவும நாராயணனே. மூக்கும் முகர்வனவும் நாராயணனே; நாக்கும் ருசிப்பனவும் நாராயணனே; தோலும் தொடுவனவும் நாராயணனே; மனமும் நினைப்பனவும் நாராயணனே; அறிவும் அறிவனவும் நாராயணனே; அஹங்காரமும் அஹங்கரிக்கப்படுவதும் நாராயணனே; சிந்திக்கும் சித்தமும் சிந்திக்கப்படுவனவும் நாராயணனே; வாக்கும் சொல்லப்படுவனவும் நாராயணனே; கைகளும் கொடுப்பனவும் நாராயணனே; காலும் நடப்பனவும் நாராயணனே; (மலம்) கழிக்கும் இந்திரியமும் கழிப்பனவும் நாராயணனே; அநுபவிக்கும் இந்திரியமும அநுபவிக்கப்படுவனவும் நாராயணனே- தரிப்பவனும், (ஸ்ருஷ்டியை) விதிப்பவனும், உண்டாக்குகிறவனும், மாறுதலடையச் செய்பவனும் பரமபதத்திலுள்ள நாராயணனுகிற தேவன் ஒருவனே. பன்னிரு ஆதித்யர்களும், பதினொரு உருத்திரர்களும், மருத்துக்களும், எட்டு வஸுக்களும் அச்விநீதேவர்களும், ருக்

யஜுஸ் ஸாமாதர்வணவேதங்களும், அக்னியும், நெய்யும், ஆஹுதியும் நாராயணனே; வருணனும், 'அர்யமா' என்னும் தேவதையும், சந்திரனும், கலைகளும், கவியும், தாதாவும், பிரமனும், ப்ரஜாபதியும், இந்திரனும், நாளும், இரவு பகல்களும், காலங்களும் கல்பங்களும், மேலும் கீழும் ஆகிய எல்லாம் நாராயணனே. இருந்தனவும், இருக்கின்றனவும், இருக்கப்புகுகின்றனவுமாகிய எல்லாம் பரமபுருஷனே. அதுவே விஷ்ணுவின் பரமபதமாகும். நித்யஸூரிகள் அதை ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் லோகசக்ஷுஸ்ஸான ஸூர்யனை (நாம்) காண்பதுபோல் காண்கிறார்கள். ஞானிகளும் ஸ்துதிசீலர்களுமான அவர்கள் விழிப்புடன் விளங்குகிறார்கள் அங்கு] என்னும் மஹாவாக்யத்தின் மூலம் ஆறுவது கண்டத்தில் அருமறை அறிவித்தது. "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸிஸர்வ:" [நீ எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருக்கிறாய்; அதனால் எல்லாம் ஆகிறாய்] என்று கீதையிலே அர்ஜுனனும்,

"அந்யஶ்ச ராஜந் ஸ பர: தத₂ாந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: |
தத்ஸ்த₂த்வாத₃நுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாத₄வ: ||

[அரசே! அந்தப் பரமாத்மா (ஜீவனிலும்) வேறுபட்டவனே. அப்படியே இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான ஜீவனும் (பரமனிலும்) வேறுபட்டவனே. ஆயினும் நல்லோர்கள் ஜீவனிடத்திலே பரமன் வியாபித்திருப்பதாலே அவர்களை ஒருவராகவே காண்கிறார்கள்] என்று மஹாபாரதத்திலும், "அவஸ்தி₂தேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந:" [ஜீவனுக்குள் பரமன் நிற்கிறானகையாலே ஜீவனைக்குறிக்கும் சப்தங்கள் பரமனைச் சொல்லுகின்றன என்று காஶக்ருத்ஸ்னர் உரைத்தார்] என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திலும் வியாஸரும் அறுதியிட்டனரன்றோ. நிற்க; இங்கு ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால் நாராயண ஶப்தத்தை மறுபடியும் மறுபடியும் உத்கோஷித்ததன் மூலம் நாராயணனே ஸர்வாந்தர்யாமி என்பதை அசைக்கமுடியாதபடி நிலைநிறுத்துகிறது நான்மறை. ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் என்பது புருஷோத்தமனின் தனிப்பெயரான நாராயணநாமத்திற்கே உள்ளதொரு பொருளன்றோ.

"தீயாய் நீராய் நிலனாய் விசும்பாய்க் காலாய்
தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்"

[கால்கள் அத்யாத்மம் (சரீரத்திலுள்ளதொரு அவயவம்). நடக்கத்தக்கது அதிபூதம் (ஐம்பெரும்பூதங்களிலுள்ளது). இவற்றுக்கு அதிதேவதை விஷ்ணுவாவான். நாடியொன்று இவற்றைச் சேர்ப்பது; அடிகளிலும், அடிவைப்பனவற்றிலும், விஷ்ணுவிலும், நாடியிலும், ப்ராணனிலும், அறிவிலும், ஆநந்தத்திலும், ஹ்ருதயாகாசத்திலும், இவையெல்லாவற்றிலும் எவனொருவன் ஸஞ்சரிக்கின்றானோ, அவனே இந்தப் பரமாத்மாவாவான்; கிழத்தனம், மரணம் முதலிய சரீரதோஷங்களும், பயம், துன்பம் முதலிய மநோதோஷங்களும் அற்றவனாய் அநந்தனான இப்பரமாத்மாவை உபாஸியுங்கள்.] என்று பரமாத்மாவானவன் விஷ்ணுவுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறானென்றது விஷ்ணுபரத்வத்திற்குப் பொருந்தாதே என்னில்: அடிகளுக்கும், அடிவைப்பனவற்றுக்கும் அதிதேவதையாக இங்கு படிக்கப்படும் விஷ்ணு ஒரு குறளாய் இருநிலம் மூவடி மண்வேண்டி உலகனைத்தும் ஈரடியால் ஒடுக்கிய உபேந்திரனேயாகையால் அவ்வுபேந்திரனுடைய திருமேனியைச் சொல்லுவதாகி, அதனுள்ளும் நாராயணனின் ஸ்வரூபமே வியாபித்திருக்கின்றது என்று உரைப்பதாகிறது இவ்வாக்யம். அன்றிக்கே, விஷ்ணுசப்தம் பகவத்ஸ்வரூபத்தையே சொல்லுவதானாலும், "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" [எல்லாவுலகிற்கும் ஸ்வாமியாகவும், தனக்குத் தானே ஈச்வரனாகவுமுள்ளவன் நாராயணன்.] "ஸ்வே மஹிம்நி ப்ரதிஷ்டி₂த:" [பரமபுருஷன் தன் மஹிமையினாலேயே தான் நிலை நிற்கிறான்,] என்னும் சுருதிவாக்கியங்களைப் போலே தனக்குத் தானே அந்தர்யாமியாமதொழிய, வேறொரு அந்தர்யாமியை உடையனல்லன் என்றதாகிறது. இப்படிக் கொள்ளாவிடில், ஏழாவது கண்டத்தில் நாராயணனே ஸர்வாந்தர்யாமி என்று பலகால் உத்கோஷித்திருப்பதும், இக்கண்டத்தில் ஒவ்வொரு வாக்யத்திலும் "அஜர மம்ருத மப₄ய மஶோக மநந்தம்" என்று அந்தர்யாமியை அநந்தசப்தத்தாலே சொல்லியிருப்பதும் ஒட்டாது.

அப்படியாகில், "யோ பு₃த்₃தௌ₄ யோ போ₃த்₃த₄வ்யே யோ ப்₃ரஹ்மணி" [எவனொருவன் புத்தியை அநுக்ரஹிக்கும் மஹத்தத்வத்திலும், அறியப்படுவனவற்றிலும், அவற்றுக்கு அபிமானியான பிரமனிடத்திலுமுள்ளானோ...] என்றும்,

"யோஹங்காரே யோஹங்கர்த்தவ்யே யோ ருத்₃ரே"

[எவனொருவன் அஹங்காரத்திலும், அஹங்கரிக்கப்படுவனவற்றிலும் அவற்றுக்கு அபிமானியான ருத்ரனிடத்திலுமுள்ளானோ...] என்றும்

ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தர்யாமியாகப் பரமாத்மாவைச் சொல்லும் வாக்கியங்களிலும், இப்படியே பொருள் கொள்ளலாகாதோ எனில்: ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் பகவானுடைய அவதாரபூதர்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணமொன்றுமில்லையாகையாலும், 'நாராயணனிடமிருந்து பிறந்தவர்களே அவர்கள்' என்பதற்குப் பல பிரமாணங்களுள்ளனவாகையாலும், இவ்வுபனிஷத்திலேயே பரமபுருஷனிடமிருந்து பிரமன் பிறந்தானென்றும், பிறந்தவுடன் அவன் பயந்தானென்றும், அந்நான்முகனின் முகத்திலிருந்து க்ரோதத்தாலே முக்கண்ணன் பிறந்தான் (லலாடாத் க்ரோத₄ஜோ ருத்₃ரோ ஜாயதே) என்றும் சொல்லுகையாலும் கர்மவசப்பட்டவர்களாகவும், பாபம் நீங்கப்பெருமை, குரூரத்தன்மை முதலிய துர்க்குணங்களை உடையவராகவும் வேதத்திலேயும் கீர்த்திக்கப்படுமவர்களாகையாலும் அப்படிப் பொருள் கொள்ளல் பொருந்தாது. ஸாத்விகஶாஸ்திரங்களான பாரதாதிகளிலும்,

''ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே''
[விஷ்ணுதர்மம்]

[பிரமனே! உன்னை வியாபித்து நான் ஸ்ருஷ்டிசெய்யக்கடவேன்.] என்றும்,

''தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தே₃ஹிஸம்ஜ்ஞிதா:''
[பார-சாந்தி 361-4]

[(ருத்ரனாகிய) உனக்கும், (பிரமனாகிற) எனக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் அந்தராத்மா பரமபுருஷனே.] என்றும்,

''விஷ்ணுராத்மா ப₄க₃வதோ ப₄வஸ்யாமிததேஜஸ: ।
தஸ்மாத்₃ த₄நுர்ஜ்யாஸம்ஸர்க்க₃ம் ஸ விஷேஹே மஹேஶ்வர:॥''
[பார-கர்ண 35-50]

[அதிகமான தேஜஸ்ஸையுடைய சிவனுக்கு (புரமெரித்த காலத்தில்) விஷ்ணுவானவர் (விசேஷித்து) ஆத்மாவாயிருந்தார். ஆகையினாலேயே மஹேச்வரனான சிவனும் வில்லையும் நாணையும் தொடமுடிந்தது.] என்றும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குப் புருஷோத்தமனே அந்தர்யாமி என்னும் அர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டதன்றோ. ஆகையால் விஷ்ணுவே ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலசேதநர்க்கும், அசேதநப் பொருள்களெல்லாவற்றுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று அளிப்பவனென்பதே ஸுபாலோபனிஷத்தின் ஸுநிச்சிதார்த்தமாகும்.

நாராயணோபநிஷத்தின் நிர்ணயம்

எல்லாப்பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருப்பதால் எல்லாமாயிருக்கிறுன் நாராயணன் என்று ஸுபாலோபனிஷத்தில் முடிவு கட்டப்பட்ட இவ்வர்த்தத்தையே நாராயணோபநிஷத்தும் வலியுறுத்துகிறது. 'நாராயணனே எல்லாச்சேதநாசேதநங்களும்' என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களைத் தனியாக எடுத்து அவர்களுக்கும் நாராயணனே அந்தர்யாமி என்று தெளிவாக முடிவுகட்டாத குறையொன்றுண்டு ஸுபாலோபனிஷத்தில். அக்குறையும் தீர "பிரமனும் நாராயணனே; உருத்திரனும் நாராயணனே; இந்திரனும் நாராயணனே; காலமும் நாராயணனே; திக்குகளும் விதிக்குகளும், மேலும் கீழும், உள்ளும் புறமும் ஆகிய எல்லாம் நாராயணனே" என்று உறுதிகூறுகிறது இந்த உபநிஷத்து. "நாராயணாத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்மா ஜாயதே நாராயணாத்$_3$ ருத்$_3$ரோ ஜாயதே" [நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் பிறக்கிறுன்; நாராயணனிடமிருந்து உருத்திரன் உண்டாகிறுன்] என்று நாராயணனே ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் காரணபுருஷன் என்பதே முதல்வேதத்தின் முடியிலே முடிவுகட்டப்பட்ட முழுப்பொருள் என்று உபதேசித்த இவ்வுபனிஷத்தே நாராயணனே ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தர்யாமியாகவுமிருப்பதால் அவர்களாகவும் ஆமவன் என்பதே இரண்டாம் வேதமான யஜுர் வேதத்தின் தலையான அர்த்தம் என்று உத்கோஷிக்கிறது. எம்பெருமானுர் முதலான ஆசார்யஶ்ரேஷ்டர்கள் அனைவராலும் எடுத்துக் கையாளப்பட்டதான இவ்வுபனிஷத்து இன்றும் உருக்குலையாமலிருப்பது நம்முடைய பாக்கியத்தினுலேயேயாகும்.

" அத$_2$ நித்யோ நாராயண:| ப்$_3$ரஹ்மா நாராயண:| ஶிவஶ்ச நாராயண:| ஶக்ரஶ்ச நாராயண:| காலஶ்ச நாராயண:| தி$_3$ஶஶ்ச நாராயண:| விதி$_3$ஶஶ்ச நாராயண:| ஊர்த்$_4$வஞ்ச நாராயண:| அத$_4$ஶ்ச நாராயண:| அந்தர் ப$_3$ஹிஶ்ச நாராயண:| நாராயண ஏவேத$_3$ம் ஸர்வம்| யத்$_3$ பூ$_4$தம் யச்ச ப$_4$வ்யம்| நிஷ்களங்கோ நிரஞ்ஜநோ நிர்விகல்போ நிராக்$_2$யாதஶ்ஶுத்$_3$தே$_4$ா தே$_3$வ ஏகோ நாராயண:| ந த்$_3$விதீயோऽஸ்தி கஶ்சித்| ய ஏவம் வேத$_3$ ஸ விஷ்ணுரேவ ப$_4$வதி| ஸ விஷ்ணுரேவ ப$_4$வதி| ஏதத்$_3$ யஜுர்வேத$_3$ ஶிரோதீ$_4$தே ||"

[நித்யனுயிருப்பவன் நாராயணனே. பிரமனும் நாராயணனே. சிவனும் நாராயணனே. இந்திரனும் நாராயணனே. காலமும் நாராயணனே. திக்குகளும் நாராயணனே. விதிக்குகளும் நாராயணனே. உள்ளும் புறமும் நாராயணனே. சென்றவையும், இருப்பவையும், வருமவையும் ஆகிய எல்லாம் நாராயணனே. களங்கமற்றவனும், தோஷமற்றவனும், மநோவாக்குகளுக்கு எட்டாதவனும் சுத்தனுமான தேவன் நாராயணன் ஒருவனே. இரண்டாமவன் ஒருவனுமில்லை. எவன் இப்படி அறிகிருனே அவன் விஷ்ணுவைப்போலே ஆகிருன். இவ்வர்த்தத்தை யஜுர் வேதஶிரஸ் படிக்கிறது.]

(அத$_2$ நித்யோ நாராயண:) ஸ்வரூபத்தாலும், ஸ்வபாவத்தாலும் அழிவில்லாதவன் நாராயணன் ஒருவனே. "ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவத$_4$ாரணம்" [எல்லா வாக்கியங்களும் பொதுவாக ஏகாரத்துடன் கூடியவையே] என்னும் நியாயத்தாலே இங்குள்ள வாக்கியங்களெல்லாம் ஏகாரத்துடன் கூடியவையாகவே ஆகின்றன. இத்தால் அடுத்துப் படிக்கப்படும் பிரமன் சிவன் முதலிய அனைவரும் அழிவுள்ளவர்களே என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

" அவிகாராய ஶுத்$_3$த$_4$ாய நித்யாய பரமாத்மநே ।
ஸதை$_3$கரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ॥

[ப்ரக்ருதியினுடையது போல் ஸ்வரூபவிகாரம் இல்லாதவனுகவும், ஜீவனுடையதுபோல் அசுத்தியில்லாதவனுகவும், நித்யனுகவும், பரமாத்மாவாகவும், எப்போதும் ஒருபடிப்பட்ட ரூபத்தை உடையவனுகவும், எல்லாரையும் ஜயித்திருப்பவனுயுமுள்ள விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்] என்று பராசரமஹர்ஷி இவ்வாக்கியத்தை உபப்ரும்ஹணம் செய்தருளினுர்.

ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களானப்ரஹ்மருத்ரர்களையும் நித்யர்களென்றே கொள்ளவேண்டியிருக்க நாராயணன் ஒருவனே நித்யனென்னலாமோ என்ன,– (ப்ரஹ்மா நாராயண: ஶிவஶ்ச நாராயண:) பிரமனும் நாராயணனே; சிவனும் நாராயணனே. பிரமன் சிவன் எனப்படும் ஜீவர்களுடைய ஸத்தையும் நாராயணன் அந்தர்யாமியாயிருக்கையாலேயே ஸித்திக்கிறது. அப்படியிருக்க, அவர்களும் அவனைப்போலே எப்படி நித்யராக முடியும் என்று அறிவிக்கிறது அருமறை. " அவிகாராய ஶுத்$_3$த$_4$ாய நித்யாய பரமாத்மநே

விஷ்ணவே" என்றவுடன், "நமோ ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ாய ஹரயே ஶங்கராய ச" என்ற பராஶர ப்ரஹ்மரிஷியும் இவ்வர்த்தத்தையே விளக்கினார்.

"ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂த்யந்தகரணீம் ப்₃ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் |
ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி ப₄கவாந் ஏக ஏவ ஜநார்த்த₃ந: ||"

[ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச்செய்யும் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களென்னும் பெயர்களை ஜநார்த்தனனாகிய பகவான் ஒருவனே அடைகிறான்.] முதலான பற்பல புராணவாக்யங்களிலும் இவ்வர்த்தமே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. வேதம் தமிழ் செய்த மாறனும், "அரனயனென உலகழித்து அமைத்துளனே" "சிவனாய் அயனாய்" "என்திருமார்வன் தன்னை என் மலைமகள் கூறன்தன்னை என்றும் என்நாமகளை அகம்பாற்கொண்ட நான்முகனை நின்ற சசிபதியை" "முனியே! நான் முகனே! முக்கண்ணப்பா!" "அரியை அயனை அரனை அலற்றி" என்று தம் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் இவ்வர்த்தத்தையே முடிவு கட்டியருளினர். (ஶிவஶ்ச நாராயண:) 'ருத்ரனும் நாராயணனே' என்னாமல், 'ஶிவனும் நாராயணனே' என்றதால் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனான ருத்ரன் வேறு, அவர்களிலும் உயர்ந்தவனான சிவன் வேறு என்னும் பக்ஷம் தள்ளப்படுகிறது. "நாராயணாத்₃ ருத்₃ரோ ஜாயதே" [நாராயணனிடமிருந்து உருத்திரன் உண்டாகிறான்] என்று நாராயணனிடமிருந்து பிரமனுக்குப் பின் பிறந்தவனாகச் சொல்லப்பட்ட உருத்திரனே சிவனென்றும் சொல்லப்படுபவன், அவனுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் நாராயணனே என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. (ஶக்ரஶ்ச நாராயண:) இந்திரனும் நாராயணனே. "நின்ற சசிபதியை" என்றார் ஆழ்வார். ஸுப்ரஸித்தஜீவனான இந்திரனுடன் சேர்த்துப் படிப்பதன் மூலம் ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் அவனைப்போன்ற ஜீவர்களே என்று உணர்த்துகிறது வேதம்.

"பிரமனும், சிவனும், இந்திரனும் நாராயணனே" என்று சொன்னதைக் கண்ட சில மந்தமதிகள் இவர்களுக்கும் நாராயணனுக்கும் ஐக்யம் சொல்லப்படுவதாக பிரமித்துவிடப்போகிறார்கள் என்று எண்ணிய வேதபுருஷன் அடுத்தபடியாகப் பேசுகிறான்,— (காலஶ்ச நாராயண: தி₃ஶஶ்ச நாராயண: விதி₃ஶஶ்ச நாராயண: ஊர்த்₄வஞ்ச நாராயண: அத₄ஶ்ச நாராயண:, அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச

நாராயண: நாராயண ஏவேதும் ஸர்வம்) காலமும், திக்குகளும், விதிக்குகளும், மேலும் கீழும், உள்ளும் புறமுமாகிய எல்லாம் நாராயணனே. அசேதனபதார்த்தங்களான காலாதிகளுக்குப் பரமசேதனனான நாராயணனோடு ஐக்யம் ஸித்திக்குமன்றுகிடீர் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் நாராயணனுக்கும் ஐக்யம் ஸித்திப்பது. "சிவனாய் அயனாய்" என்றதைக் கண்டதும் சில கலியுகவேதாந்திகள் "சடகோபன் சமரசத்தை என்னென்று புகழ்வது!" என்று மோஹித்துப்பிறரையும் மோஹிப்பிக்கிறார்கள். சற்று முன்னே "நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய் சீரார் சுடர்களிரண்டாய்" என்று உரைத்திருப்பதைக் கண்ணிருந்தும் காணகில்லார்கள். பரமசேதனன் அசேதனப்பொருள்களுடன் ஒரேவேற்றுமையில் படிக்கப் படுவதற்குக் காரணம் யாதோ, அக்காரணத்தைக் கொண்டே அவன் சேதனர்களுடன் ஒன்றாகப்படிக்கப்படுவதையும் நிர்வஹிப்பதே நியாயமாகும். " இந்தக் குடம் கறுப்பு " என்னும் வாக்யத்திலே கறுப்பு என்னும் குணமும் அந்த குணத்தையுடைய 'குடம்' என்னும் பொருளும் ஒன்றாகப் படிக்கப்படுவதைக்காண்கின்றோம். " அறிவாளியான இவன் மெலிந்திரா நின்றான் " என்னும் வாக்கியத்திலே அறிவையுடையதான ஆத்மாவும், மெலிவையுடையதான சரீரமும் ஒன்றாகச் சொல்லப்படுவதைக் கேட்கின்றோம். "இந்தக் குடம் மண்" என்னும் வாக்யத்திலே காரணமான மண்ணும் காரியமான-(அதிலிருந்துண்டான)-குடமும் ஒன்றாக வழங்கப்படுவதையும் அறிகின்றோம். இதிலிருந்து குணகுணிகளும், சரீரசரீரிகளும், காரணகார்யங்களும் ஒன்றாகப் படிக்கப்படும் வழக்கு உண்டு என்று அறிகிறோம். ஸகலசேதநாசேதநங்களும் பரமபுருஷனை விட்டுப்பிரியமாட்டாமல், அவனைப்பற்றியே ஸத்தை பெற்றிருப்பதால் குணியான-(ப்ரகாரியான-விசேஷ்யனான)-அவனுக்கு குணமாகவும்—(ப்ரகாரமாகவும்—விசேஷணமாகவும்), அவனாலே உள்ளும் புறமும் உடல்மிசை உயிரென வியாபிக்கப் பட்டும் தரிக்கப்பட்டும் நிற்பதால் சரீரியான அவனுக்கு சரீரமாகவும், அவனிடமிருந்தே உண்டாவதால் காரணமான அவனுக்குக் கார்யமாகவும் இருப்பதால் அவனும் அவைகளும் ஒன்றாகப் படிக்கப்படுகின்றனர் என்று கொள்வதே நான்மறையோர் கண்ட நன் முடிவாகும். ஆக இவ்வளவால், இங்கு ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் நாராயணனுக்கும் ஐக்யம் சொல்ல வழியில்லையென்றும் அவர்கள் அவனுக்கு சரீரமாகவும் ப்ரகாரமாகவும் உள்ளனர் என்று கொள்வதே பொருந்துமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட

தாயிற்று. (நாராயண ஏவேத₃ம் ஸர்வம் யத்₃பூ₄தம் யச்ச ப₄வ்யம்) சென்றவையும், இருப்பவையும், வருமவையுமாகிய எல்லாம் நாராயணனே. 'திக்குகளும் விதிக்குகளும் மேலும் கீழும் உள்ளும் புறமும் நாராயணனே' என்னும் வாக்கியத்தால் தேசபரிச்சேதம் (தேசத்தினால் அளவுபட்டிருத்தல்) இல்லாதவன் நாராயணன் என்கிறது. "நாராயணனே இவையெல்லாம்" என்னும் வாக்கியத்தினாலே வஸ்து பரிச்சேதம் இல்லையென்கிறது. "சென்றவையும் இருப்பவையும் வருமவையும் நாராயணனே" என்று கால பரிச்சேதமும் இல்லையென்கிறது.

இப்படிச் சேதனசேதநங்கள் எல்லாம் தானே என்று சொல்லும்படி நாராயணன் அவற்றுடன் ஒன்றியிருந்தானாகில் அவற்றிலேயுள்ள தோஷங்களெல்லாம் இவனிடமும் தட்டாதோ எனில், தட்டாது என்கிறது அடுத்தபடியாக,– (நிஷ்களங்க:) அசேதநங்களைப்போலே ஸ்வரூபத்தில் தோஷம் இல்லாதவன். (நிரஞ்ஜந:) சேதநவஸ்துக்களைப்போலே ஸ்வபாவத்திலும் தோஷம் இல்லாதவன். (நிர்விகல்போ நிராக்₂யாத:) இந்திரியங்களால் கிரஹிக்கத் தக்க அவைகளைப்போலன்றிக்கே இந்திரியங்களால் கிரஹிக்கத் தகாதவன். (நிர்விகல்ப:) மநஸ்ஸாலும் அறியப்படாதவன். (நிராக்₂யாத:) வாக₃தீ₃ந்திரியங்களுக்கும் எட்டாதவன். (ஶுத்₃த₄:) ஞானமற்றவையும் அளவுபட்ட ஞானத்தையுடையவையுமான அவற்றைப் போலன்றிக்கே, ஸ்வரூபமும் ஸ்வபாவமும் அளவற்ற சுத்தஜ்ஞாந ரூபமாயிருப்பவன். (தேவ:) "அநஶ்நந் அந்ய: அபி₄சாகஶீதி" [கர்ம பலனை உண்ணாத பரமாத்மா விளங்காநிற்கிறான்] என்கிறபடியே சிதசித் ஸம்பந்தத்தால் தோஷமேற்படாததோடன்றியில் பிரகாசமும் பெற்றுநிற்பவன். "நாராயண ஏவேத₂ம ஸர்வம்—ஶுத்₃தே₄ா தே₃வ:" என்னும் வாக்கியத்தை, "யாவையும் யவரும் தானாய் அவரவர் சமயம் தோறும் தோய்விலன் புலனைந்துக்கும் சொல்லப்படான் உணர்வின் மூர்த்தி" என்று வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் மொழிபெயர்த்தருளினர். (ஏகோ நாராயண:) நாராயணன் ஒருவனே இப்படிப் பட்டவன். (நத்விதீயோஸ்தி கஶ்சித்) வேறு எவனும் இப்படிப் பட்டவனல்லன். அந்வயத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும் த்₃ருடீ₄கரிக்கிறது. (ய ஏவம் வேத₃ ஸ விஷ்ணுரேவ ப₄வதி) எவன் இப்படி அறிகிறானோ அவன் விஷ்ணுவைப் போலேயாகிறான். ஏவகாரம் இவார்த்த₂கம். "மகன் தந்தையாகவே யிருக்கிறான்" என்றவிடத்திற்போலே. இல்லையேல் "ந த்₃விதீயோஸ்தி கஶ்சித்" என்றதும்

ஸஹஸ்ருதி முதலியவையும் நலியும். (ஏதத்₃ யஜுர்வேத₃ ஶிரோ தீ₄தே) அஜ்ஞனொருவன் சொன்ன தாழ் மொழியன்றுகிடீரிது! அபௌருஷேயமான வேதத்திலும் தலையான பொருள்கிடீர்!

ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷத்தின் ப்ரஹ்மநிர்ணயம்

திருவாய்மொழி ஈட்டில் (8-5-10) 'ப்ரஹ்மவிது₃பநிஷத்து' என்று தொடங்கி ஒரு உபநிஷத் வாக்யம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. "தத₃ஸ்ம்யஹம் வாஸுதே₃வ இதி" என்று முடிகின்றது அவ் வாக்யம். பன்னிராயிரப்படியிலும் இவ்வாக்யத்தின் ஒரு பகுதி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் தம் தத்வமுக்தாகலா பத்தில் நாயகஸரத்தில்,

"ஆத்₃யம் ராமாயணம் தத் ஸ ச நிக₃மக₃ணே பஞ்சம: பஞ்சராத்ரம்
ஸத்வோபஜ்ஞம் புராணம் மநுமுக₂முநிபி₄ர் நிர்மிதம் த₄ர்ம ஶாஸ்த்ரம் |
த்யக்தாந்யோ மூலவேத₃: கட₂பரிபடி₂தா வல்லிகாஸ் தாபநீயம்
ஸௌபா₃ல ப்₃ரஹ்மபி₃ந்து₃ப்ரப்₄ருதிகமபி நஸ் தத்பரம் தத்பரத்வே ||

[ஆதிகாவியமான ராமாயணம், ஐந்தாவது வேதமான மஹா பாரதம், பாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரம், ஸாத்விகபுராணங்கள், மநுஸ்ம்ருதி, முதலான தர்மஶாஸ்த்ரங்கள், தேவதாந்தர ஸம்பந்தமற்ற மூல வேதம், கடவல்லிகள், தாபனீயோபனிஷத்து, ஸுபாலோப நிஷத்து, ப்ரஹ்ம பிந்தூபநிஷத்து முதலானவையும் பகவத்பரத்வ நிர்ணய விஷயத்தில் நமக்கு முக்கிய ப்ரமாணங்களாகும்] என்று அருளிச்செய்து, ஸர்வார்த்தஸித்தியில் "ப்₃ரஹ்மபி₃ந்தூ₃பநிஷத₃பி— 'அஹம் வாஸுதே₃வ:' இத்யஹங்க்₃ரஹோபாஸநத₃ர்ஶநாத்₃ வாஸு தே₃வவிஷயா" [ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷத்தும், 'நானே வாஸுதேவன்' என்று தானாகவே உபாஸிக்கும் உபாஸனம் காணப்படுவதால் வாஸுதேவ விஷயமானது,] என்று வியாக்கியானமும் செய்தருளி னார். "தத₃ஸ்ம்யஹம்வாஸுதே₃வ:" என்று முடிவதாய் ஈட்டி லெடுக்கப்பட்டதான வாக்யத்தையே ஸர்வார்த்தஸித்தியிலும் நினைக்கிறாரென்பது தெளிவு. 'ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷத்' என்னும் பெயரே ஈட்டில் 'ப்ரஹ்மவிதுபநிஷத்' என்று பிழையாக அச்சிடப்

பட்டிருக்கவேண்டும். அன்றிக்கே, இரண்டு நாமங்களும் அவ்வுப நிஷத்துக்குண்டென்று கொண்டாலும் குறையில்லை. "அத ஏவ சோபமா ஸூர்யகாதி₃வத்" [3-2-18] என்னும் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தின் பாஷ்யத்தில், இவ்வுபனிஷத்தில் "ஏக ஏவ து" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தைஆதிஶங்கரர் எடுத்திருக்கிறார். ஆக,இப்படிப் பல ஆசாரி யர்களால்எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் இவ்வுபநிஷத்து இப்போதும் பூர்ணமாக உள்ளது. 1896-ல் ஸ்மார்த்தர்களால் கிரந்தலிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் நூற்றெட்டு உபநிஷத் புஸ்தகத்தில் 20-வது உபநிஷத்தாக அச்சிடப்பட்டிருக்கும் அம்ருதபி₃ந்தூ₃பநிஷத்தில் ஈட்டிலெடுத்திருக்கும் ச்ருதிவாக்யங்கள் முழுவதும் இருப்பதி லிருந்து இவ்வுபநிஷத்தே நம் ஆசாரியர்களால் 'ப்ரஹ்மபிந்தூப நிஷத்' என்று குலாவப்பட்ட உபநிஷத் என்று நிர்ணயிக்கிறோம். நிற்க; இவ்வுபநிஷத்திலே வாஸுதேவனே ஸர்வாந்தர்யாமி என்று விளக்கியிருப்பதை விவரிப்போமினி:

" க₃வாமநேகவர்ணாநாம் க்ஷீரஸ்ய த்வேகவர்ணதா।
க்ஷீரவத் பஶ்யதி ஜ்ஞாநம் லிங்கி₃நஸ்து க₃வாம் யதா₂॥
க்₄ருதமிவ பயஸி நிகூ₃டம்
பூ₄தே பூ₄தே ச வஸதி விஜ்ஞாநம்।
ஸததம் மந்தே₂தவ்யம்
மநஸா மந்தா₂ந பூ₄தேந॥
ஜ்ஞாநநேத்ரம் ஸமாதா₄ய சோத்₃த₄ரேத் வஹ்நிவத் பரம்।
நிஷ்கலம் நிஶ்சலம் ஶாந்தம் தத்₃ ப்₃ரஹ்மாஹமிதி ஸ்ம்ருதம்॥
ஸர்வபூ₄தாதி₄வாஸஞ்ச யத்₃ பூ₄தேஷு வஸத்யபி।
ஸர்வாநுக்₃ராஹகத்வேந தத₃ஸ்ம்யஹம் வாஸுதேவஸ்
தத₃ஸ்ம்யஹம் வாஸுதே₃வ இத்யுபநிஷத்॥

[பல நிறங்களையுடைய பசுக்களின் பால் ஒரே (வெளுப்பு) நிற முடையதாயிருக்கிறது. அதுபோலவே ஞானிகள் பசுவின் பாலைப் போலே (பலவகைப்பட்ட சரீரங்களிலுள்ள) ஜீவர்களை ஒரே அறிவுமயமானவராய்க் காண்கிறார்கள். அந்தப் பாலில் மறைந் துறையும் நெய்போலே, பால்போன்ற ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும், விபுஜ்ஞாநஸ்வரூபனாகையால் விஜ்ஞானமெனப்படும் பரமாத்மா மறைந்திருக்கிறான். பாலில் மத்தையிட்டு நெய்யைக் கடைந் தெடுப்பதுபோலே, மநஸ்ஸாகிற மத்தினால் ஜீவாத்மாவைக்

கடைநது பரமபுருஷனைக காணவேணும (அரணிககடடையில) நெருபபைபபோலே பரமபுருஷனை ஞானககணணைககொணடு எழுபபவேணடும அவயவமறறதும சலநமறறதும, ஆசை யறறதுமான அநத பரஹமமே நான என்று சொலலபபடுகிறது எலலா பூதஙகளுககும இருபபிடமாய, எலலா பூதஙகளிலும வஸிபபதாய யாதொரு ஸாவாக்ஷகமான ததவமுளளதோ, அநத வாஸுதேவன நானே இது உபநிஷத] என்று இவவுபநிஷததின கடைசியில காணும மநதிரஙகளை விளககுவோம

(கவாமநேசவாணுநாம க்ஷீரஸய தவேகவாணதா) பல நிறங கொண்ட பசுககளினபாலோவெனில ஒரே வெணமை நிறததை யுடையதாயுளளது (க்ஷீரவத பஶயதி ஜஞாநம லிஙகிநஸது கவாம யதா) ஞானிகள பசுககளின பாலைபபோலே, ஒவவொரு தேஹததிலுமுளள ஆதமாவை ஞாநஸவரூபமாயிருபபதாகவே காணகிறாரகள (கவாம யதா) பசுககள ஒன்றுககொனறு வேறு பட்ட நிறத்துடன விளஙகுவதுபோல ஜீவாகளுடைய தேஹங களும ஒன்றுககொனறு மிகவும வேறுபட்டு விளஙகுகின்றன (க்ஷீரவத) பசுககளின பால எபபடி ஒரேமாதிரியான நிறம, ரஸம, மணம முதலியுவறறுடன விளஙகுகிறதோ அபபடியே ஆதமாக கள அனைவரும ஜஞாநம, ஆநநதம, ஶேஷதவம முதலான ஒரே குணஙகளையுடையவாகளாயத திகழகினறாரகள (லிஙகிந) ஞானி கள, ஆதமாவுககு நிரூபகலிஙகமான (நிரூபிககும அடையாளமான) ஞாநததைப பூரணமாக உடையவாகள (ஜஞாநம) ஜஞாநததையே ஸவரூபமாகவும குணமாகவும உடையவனுகையால 'ஞானம' என்றே சொலலப்படும ஜீவனை, (லிஙகிந க்ஷீரவத பஶயநதி) ஞானிகள பாலைபபோலே ஒருபடிபபட்டதாயக காணகிறாரகள

' வித₃யா விநயஸமபநநே ப₃ராஹமணே க₃வி ஹஸதிநி।
ஶுநி சைவ ஶவபாகே ச பணடி₃தா ஸமத₃ாஶிந ॥

[கலவியும அடககமும நிறைநத அநதணன (இவையறற) கேவல பராஹமணன பசு யானை, நாய, அநநாயைத தினனும சண டாளன ஆகிய அனைவரிடததிலும ஞானிகள ஒரேமாதிரியான (ஞானஸவரூபமெனனும) நினைவை உடையவாகள] என்று கீதையில கணணனும அருளினனன்றே (பஶயதி) பஶயநதி' [காணகிறாரகள] என்றிருககவேணடியது சாநதஸமாகையாலே பஶயதி என்றுகிடககிறது அனறிககே, தேஹமாகிற பாஹய

லிங்கத்தை (வெளி அடையாளத்தை) உடைய ஜீவன் 'லிங்கீ' எனப்படுவதாகக் கொண்டு. (லிங்கிந: ஜ்ஞாநம் க்ஷீரவத் பச்யதி) தேஹத்தையுடைய ஜீவனுடைய ஞாநஸ்வரூபமான ஆத்மாவைப் பாலைப்போலே பார்க்கிறான் (பண்டிதனுயிருப்பவன்) என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (க்ருதமிவ பயஸி நிகூடம் பூதே பூதே ச வஸதி விஜ்ஞாநம்) பாலிலே மறைந்துறையும் நெய்யைப்போலே பால்போலே ஒருபடிப்பட்டு விளங்கும் ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும், விஜ்ஞாநமாகிற பரமாத்மா வாழ்கிறான். (பூதே பூதே) பாலைப்போல் ஒருபடிப்பட்டதாயினும், ஆத்மாக்கள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவையே என்கிறபடி. இத்தால் ஏகாத்மவாதம எடுத்துக்கனையப்படுகிறது. (க்ருதமிவ பயஸி நிகூடம்) பாலினுள் நெய் மறைந்திருந்தபோதிலும், பாலும் நெய்யும், வேறுபட்டவையா யிருப்பதுபோல் ஜீவனுள் பரமன் இருந்தபோதிலும் ஜீவனும் பரனும் வேறுபட்டவர்களே என்று உணர்த்துகிறது. இத்தால் அத்வைதவாதம் அடியறுக்கப்படுகிறது.

(பூதே பூதே ச) சகாரம் அநுக்தஸமுச்சயமாய், கோஸ்தானத்திலேயுள்ள அசேதனமான தேஹத்திலும் நெய்போன்ற பரம புருஷன் மறைந்துறைகிறான் என்கிறது. (விஜ்ஞாநம் வஸதி) 'ஜ்ஞாநம்' என்னும் பெயரையுடைய ஜீவனிலும் உயர்ந்தவனுகை யாலே 'விஜ்ஞானம்' என்று சொல்லத்தக்க பரமாத்மா பாலினுள் நெய்போலே ஜீவர்களுக்குள்ளே மறைந்துறைகிறான். (விஜ்ஞாநம்) விபுஜ்ஞாந ஸ்வரூபன். விபுவான ஜ்ஞாநத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைத்தாயிருக்கையென்பது பரமாத்மா ஒருவனுக்கே அஸாதாரணமாயுள்ள லக்ஷணமன்றோ. (விஜ்ஞாநம்) "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" [இவனுடைய சக்தியும், ஜ்ஞாநமும், பலமும், செயலும், இயற்கையானதாகவும், பஹுவிதமானதாகவும், மேலானதாகவும் சொல்லப்படுகின்றன.] என்கிறபடியே விவிதஜ்ஞாநத்தை உடையவன் என்றும் விஜ்ஞாந சப்தத்திற்குப் பொருள்கொள்ளலாம். பாலினுள்ளே உள்ள நெய்யை மத்தையிட்டுக் கடைந்தெடுப்பதுபோலே பால்போன்ற ஜீவனிடமுள்ள பரமபுருஷனுகிற நெய்யைக் கடைந்தெடுக்க முடியுமோ வென்னில், முடியும் என்கிறது அடுத்தபடியாக. (ஸததம் மந்தேதவ்யம் மநஸா மந்தாநபூதேந) மநஸ்ஸாகிற மத்தினுல் ஜீவனுகிற பாலிலிருந்து பரமனுகிற நெய் எப்போதும் கடைந்தெடுக்கப்படவேண்டும். (ஸததம் மந்தேதவ்யம்) "முப்போதும் கடைந்

தீண்டிய வெண்ணெய்'' [பெரியாழ் திரு 3-1-5] என்றுப்போலே எப்போதும் கடைந்தெடுக்கப்படவேண்டும்.(மநஸா¦மந்தாநபூதேந) "ந நக்ஷுஷா க்₃ருஹ்யதே நாபி வாசா மநஸா து விஶுத்₃தே₄ந" [பரமாத்மா கண்ணாலும் வாக்காலும் அறியப்படுவதில்லை. பரிசுத்த மான மனத்தாலேயே அறியப்படுவான்] "என்றேனும் கட்கண்ணால் காணாத அவ்வுருவை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணால் காணு முணர்ந்து" என்று சொல்லப்பட்டதன்றே. (ஜ்ஞாநநேத்ரம் ஸமாதாய) உட்கண்ணாகிற ஞானக்கண்ணை ஸமாதியிலே நிறுத்தி. (உத்தரேத்வஹ்நிவத் பரம்) அரணிக்கட்டையிலிருந்து நெருப்பைக் கடைந்து எழுப்புவதுபோல் பரமபுருஷனை எழுப்பவேண்டும். அந்தப் பரம்பொருள் எப்படிப்பட்டதெனில்: (நிஷ்களம்) ப்ராக்ருத மான அவயவங்களற்றது. அன்றிக்கே, தோஷமற்றது என்று மாம். (நிஶ்சலம்) விபுவாயிருப்பதால் அசைவற்றது. (ஶாந்தம்) அவாப்தஸமஸ்தகாமமாகையால் ஆசைகளற்றது. (தத் ப்ரஹ்மாஹ மிதி ஸம்ருதம்) 'அஹம் ப்₃ரஹ்மாஸ்மி' [நான் ப்ரஹ்மமாயிருக் கிறேன்] என்னும் அஹங்க்ரஹோபாஸனத்திற்கு விஷயமா யிருப்பது. "இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம் யார்? நானே ப்ரஹ்மம் என்று உபாஸிப்பதற்குக் காரணம் என்ன?" என்னும் கேள்வி கள் எழ, அவற்றுக்கு பதிலளிக்கிறது அடுத்தபடியாக. (ஸர்வ பூதாதிவாஸஞ்ச) எல்லா பூதங்களுக்கும் இருப்பிடமாயிருக்கிறது இப்பரம்பொருள். புஸ்தகத்திற்கு மேடை இருப்பிடமாயிருக்கிறது என்றால் புஸ்தகத்தை மேடை தாங்குகிறது என்று பொருள்படுவது போல், ஸர்வபூதங்களுக்கும் பரம்பொருள் இருப்பிடமாயிருக்கிறது என்றதால் பரம்பொருள் எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறது என்ற தாகி ஸர்வாதாரத்வம் சொல்லப்படுகிறது. (யத் பூதேஷு வஸத்யபி) ஸர்வபூதங்களிலும் பரவஸ்து வாழ்கிறது. ஜீவன் உடலிலே வாழ்கிறது என்றால் ஜீவன் உடலை வியாபித்திருக்கிறது என்று பொருள்படுவதுபோல், இங்கும் பரம்பொருள் ஸர்வபூதங்களையும் வியாபித்திருக்கிறது என்றதாகி, ஸர்வவ்யாபகத்வம் சொல்லப்படு கிறது. மிகவுயர்ந்ததான பரம்பொருள், மிகத் தாழ்ந்த வஸ்துக் களிலே வெறுப்படையாமல் வியாபித்திருக்கக் காரணமென் னென்னில்: (ஸர்வாநுக்ராஹகத்வேந) எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் க்ருபையையே வடிவாகக் கொண்டிருக்கையால் எல்லா பூதங்களிலும் வியாபித்திருந்து ரக்ஷிக்கிறது என்கை. (தத்) தஸ்மாத். ஆகை யால். இப்படி எல்லாப்பொருள்களையும் தரித்தும், வியாபித்தும் நிற்கையாலே. (அஹம் வாஸுதேவ: அஸ்மி) நான் ஸர்வவ்யா

பகனும் ஸர்வாதாரனுமான வாஸுதேவனுயிருக்கிறேன். இத்தால் ஜீவபரர்களை ஒன்ருகச் சொல்லுவது சரீரசரீரிபாவத்தாலேயே யொழிய ஐக்யத்தாலன்று என்று உணர்த்தப்படுகிறது. "அவஸ்தி₂தேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந:" ['பரமன் ஜீவனுகருள்ளே நிற்கையால் ஜீவனைக்குறிக்கும் சப்தங்கள் பரமனையும் சொல்லுகின்றன என்று காஶக்ருத்ஸனர்உரைத்தார்] என்று முடிவுகட்டியது ப்ரஹ்மஸூத்ரம்.

"அந்யஶ்ச ராஜந் ஸ பர: ததா₂ந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: |
தத்ஸ்த₂த்வாத₃நுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாத₄வ: ||

[அரசே! பரமன் ஜீவனில் வேறுபட்டவன்; அப்படியே இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான ஜீவன் (இருபத்தாருவது தத்துவமான) பரமனில் வேறுபட்டவன். ஆனுல், ஜீவனிடத்திலே பரமன் வியாபித்திருப்பதாலே நல்லோர்கள் இருவரையும் ஒருவராகவே காண்கின்றனர்] என்றது மஹாபாரதம். "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" [எல்லாவற்றையும் வியாபித்து நிற்கிருய்; ஆகையால் எல்லாமும் ஆகிருய்.] என்ருன் அர்ஜுனன். "ஸர்வக₃த்வாத₃நந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹ மவஸ்தி₂த:" [அநந்தன் ஸர்வவ்யாபியாகையாலே, அவனுகவே நானிருக்கிறேன்] என்ருன் ப்ரஹ்லாதன். இந்த ச்ருதிவாக்யத்திற்கு இவையெல்லாம் உபப்ரும்ஹணங்களாகி, ஜீவபரைக்ய வாதத்தைச் சிதறவடிக்கின்றன. ஜ்ஞானமயனுன ஜீவனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் விளங்கும் 'விஜ்ஞாநம்' வாஸுதேவனே என்று நிர்ணயிப்பதன் மூலம் விஷ்ணுபரத்வத்தை விளங்கவைக்கிறது இவ்வுபனிஷத். "ஸர்வபூ₄தாதி₄வாஸம் ச யத்₃ பூ₄தேஷு வஸத்யபி...வாஸுதே₃வ:" என்று வாஸுதேவஶப்த நிர்வசனத்தை உரைக்கும் இவ்வாக்கியத்தை,

"ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரேதி வை யத: |
ததஸ் ஸ வாஸுதே₃வேதி வித்₃வத்₃பி₄: பரிபட்₂யதே || "
[1-2-12]

[இவன் எல்லாப்பொருள்களிலும் வஸிக்கிருனுகையாலும், எல்லாப் பொருள்களும் இவனிடத்தில் வாழ்கின்றனவாகையாலும், இவன் ஞானிகளால் வாஸுதேவன் என்று படிக்கப்படுகிருன்] என்றும்,

"வஸந்தி தத்ர பூ₄தாநி பூ₄தாத்மந்யகி₂லாத்மநி |
ஸ ச பூ₄தேஷ்வஶேஷேஷு................|| " [6-5-75]

[ஜீவர்களுக்கும், மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவான அவனிடத்தில் ஜீவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவனும் எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் வாழ்கிறான்.] என்றும் பராசர மஹர்ஷி விஷ்ணுபுராணத்தில் விளக்கியருளினார். "க்ஷீரவத் பச்யதி ஜ்ஞாநம் லிங்கி₃நஸ்து க₃வாம் யதா₂ க்₄ருதமிவ பயஸி நிகூ₃ட₄ம் பூ₄தே பூ₄தே ச வஸதி விஜ்ஞாநம்" [ஞானிகள் பலநிறப் பசுக்களிலுள்ள பாலைப்போல் ஒருபடிபட்டதாக ஜீவாத்மாவைக் காண்கிறார்கள். அக்கறந்த பாலில் மறைந்துறையும் நெய்போல் விஜ்ஞானமான பரமாத்மா ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும் வாழ்கிறான்.] என்னும் மந்திரங்களை, வேதம் தமிழ்செய்த மாறன்,

"பிறந்த மாயா பாரதம் பொருத மாயா நீயின்னே
சிறந்த கால் தீ நீர் வான் மண் பிறவுமாய பெருமானே!
கறந்த பாலுள் நெய்யேபோல் இவற்றுளெங்கும் கண்டுகொள்
இறந்து நின்ற பெருமாயா! உன்னை எங்கே காண்கேனே"

என்று விஷ்ணுபரமாக விவரித்தருளினார். உபப்ரும்ஹண நிரபேக்ஷமாக, பகவதஸாதாரணமான வாஸுதேவசப்தத்தை ப்ரயோகிப்பதன் மூலம் விஷ்ணுபரத்வத்தை விளங்கவைத்தது இவ்வுபநிஷத்து. ஆக இவ்வளவால், ரிஷிகளாலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் விவரிக்கப்பட்டும் ஆதரிக்கப் பட்டும் போந்த ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷத்திலிருந்து வாஸுதேவனே ஸர்வாந்தர்யாமியென்னும் அர்த்தம் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயிற்று.

நாராயணவல்லியின் அந்தர்யாமி நிர்ணயம்

அந்தர்யாமித்வம் இருவகைப்படும். தன் ஸ்வரூபத்தாலே ஸர்வவஸ்துக்களையும் வியாபித்திருப்பது ஒருவகை. இதுவே மேலே எடுத்த உபநிஷத் வாக்யங்களிலே விவரிக்கப்பட்டது. உபாஸகர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக அவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலத்திலே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துடன் கூடியவனாய் எழுந்தருளியிருப்பது இரண்டாம்வகை. நம்பிள்ளையீடு (7-3-1)ல் எடுக்கப்பட்ட ஐதிஹ்யத்தை இங்கு அநுஸந்திப்பது. "இந்தீ₃வரஶ்யாம: ஹ்ருத₃யே ஸுப்ரதிஷ்டி₂த:" முதலான ரிஷி வசனங்களும், "வெள்ளைச் சுரி சங்கொடாழியேந்தி தாமரைக்கண்ணன் என் நெஞ்சினூடே புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக் காணீர்" முதலான ஆழ்வார் பாசுரங்களும் பகவான் திருமேனியுடனும், சங்கசக்ராதிகளுடனும் எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்பதற்கு ப்ரமாணம். பரம், வ்யூஹம், விபவம்,

அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என்னும் ஐந்து நிலைகளில் நான்காவதாகக் கணக்கிடப்படும் அந்தர்யாமி நிலையென்பதும் இதுவேயாகும். நாராயணவல்லியில் பதினோராவது அநுவாகமான நாராயண ஸூக்தத்தில் "விச்வாத்மாநம் பராயணம் நாராயணம்" என்றும், "ஆத்மா நாராயண: பர:" என்றும்,

"யச்ச கிஞ்சித் ஜக₃த்யஸ்மிந் த்₃ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா ।
அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த: ॥"

[இவ்வுலகில் காண்பனவும் கேட்பனவுமாயுள்ளவற்றையெல்லாம் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து நிற்கிறான் நாராயணன்] என்றும் ஸ்வரூபத்தாலே எல்லாவற்றையும் வியாபித்து நிற்கும் அந்தர்யாமி நிலையைச்சொல்லி, "பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயம்" என்று தொடங்கி,

"தஸ்ய மத்₄யே வஹ்நிஶிகா₂ அணீயோர்த்₄வா வ்யவஸ்தி₂த:
நீலதோயத₃மத்₄யஸ்தா₂ வித்₃யுல்லேகே₂வ பா₄ஸ்வரா
நீவாரஶூகவத் தந்வீ பீதா பா₄ஸ்யாத் தநூபமா
தஸ்யாஶ் ஶிகா₂யா மத்₄யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தி₂த:
ஸ ப்₃ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ் ஸேந்த்₃ரஸ் ஸோக்ஷர:
பரமஸ்ஸ்வராட்"

[அந்த ஹ்ருதயத்தின் நடுவில் மெல்லியதாயும், மேல்நோக்கினதாயுமிருக்கும் வஹ்நிஶிகை இருக்கிறது. அது நீலமேகத்தை நடுவில் கொண்ட மின்னல்கொடிபோல் ஒளியுடனும், நெல் நுனிபோல் மெல்லியதாகவும், மஞ்சள் நிறமானதாகவும், ஒப்பற்றதாகவுமிருக்கிறது. அந்தசிகையின் (திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின்) நடுவில் பரமாத்மா எழுந்தருளியிருக்கிறான். அவன் பிரமனுக்கும் அந்தர்யாமி; சிவனுக்கும் அந்தர்யாமி; இந்திரனுக்கும் அந்தர்யாமி; கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனும், மேலானவனுமான முக்தாத்மாவிற்கும் அந்தர்யாமி அவனே.] என்பதுவரையில் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களை விபூதியாகக்கொண்ட நாராயணனுடைய விக்ரஹ வ்யாப்திரூபமான அந்தர்யாமி நிலையும் விவரிக்கப்படுகிறது. இம்மந்திரங்களின் விரிவுரையை நாராயணஸூக்த வ்யாக்யானத்தில் கண்டுகொள்வது. ஆக, நாராயணவல்லியாலும் நாராயணனே ஸ்வரூபத்தாலும், விக்ரஹத்தாலும் வியாபித்து அந்தர்யாமியாய் விளங்குகிறான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகிறது.

ஸகலபலப்ரதன் விஷ்ணுவே

அந்தர்யாமியாய் நின்று அளிப்பவன் அச்சுதனேயென்று அருமறைகள் அறுதியிட்டிருப்பதை அறிவித்தோம். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு (தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்கள்) என்னும் அரும் பயன்களை (புருஷார்த்தங்களை) அவனியிலுள்ளோர்க்கு அருளு பவனும் அநந்தனே என்பதே அருமறைமுடிவு என்பதை முடிவு கட்டுவோமினி. அந்தர்யாமியாய் நின்று அவரவர்களுடைய ஸத்தையை நோக்கி ரக்ஷிப்பதோடல்லாமல், அவரவர் விரும்பும் பலன்களையும் கொடுத்து வாழவைப்பவன் வாஸுதேவனே என்பதே வேதாந்தஸித்தாந்தம் என்பதை விளங்கவைப்போம்.

புருஷஸூக்தத்தில் ஸர்வரக்ஷகநிர்ணயம்

வேதாந்தங்களில் தலைசிறந்ததான புருஷஸூக்தத்திலே முதல் மந்திரமே ரக்ஷ்யத்தினளவல்ல ரக்ஷகனின் பாரிப்பு என்றுபிரகடனப் படுத்துகிறது. (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்) பரமபுருஷன் முடிகளாயிரம், கண்களாயிரம் கால்களாயிரமுடைய வன்; அடியாரை அளிப்பதற்குத் தகுந்த அளவற்ற ஜ்ஞாநஶக்தி களை உடையவன். (ஸ பூ₄மிம் விஶ்வதோ வ்ருத்வா) அவன் பூமியை எல்லாப்புறங்களிலும் வியாபித்தான். ஒருவனைப் பிடிக்க நினைத்து ஊரை வளையுமாப்போலே யாரேனுமொருசேதனனை அடையலாமோ என்னுமாசையாலே அகிலவுலகையும் வியாபித்துநின்றானவன். இவ்வளவேயோ? (அத்யதிஷ்ட₂த்₃ த₃ஶாங்கு₃லம்) பத்து அங்குலம் அதிகமாகவும் வியாபித்துநின்றான். ரக்ஷ்யத்தினளவன்று ரக்ஷகனின் பாரிப்பு என்கிறது.

புருஷஸூக்தத்தில் இரண்டாவது மந்திரம், இவ்வுலகிலிருப் பார்க்கு அந்நத்தையும், அவ்வுலகு செல்வார்க்கு மோக்ஷத்தையும் அளிப்பவன் பரமபுருஷனே என்கிறது. ஸகலபலப்ரதன் விஷ்ணுவேயென்றபடி. (புருஷ ஏவேத₃ம் ஸர்வம் யத்₃ பூ₄தம் யச்ச ப₄வ்யம்... யத₃ந்நேநாதிரோஹதி) அவனளிக்கும் அந்நந் தினால் மறையாமலிருப்பதும், சென்றதும், உள்ளதும், வருவது மான முக்காலத்திலுள்ள மூவுலகும் பரமபுருஷனே. இத்தால் தான் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை (இருப்பை) நோக்குவ தோடல்லாமல், உலகினர்க்கு உணவை ஊட்டி ஊக்குவிப்பவ னும் புருஷனே என்றதாகிறது. இவ்வுலகில் உணவூட்டுமளவே யோவென்னில்: (உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாந:) மேலுலகத்திலும்

மோக்ஷானுபவமாகிற உணவை ஊட்டுபவன் இவனேயென்கை. இவ்வுலகில் அந்நமளிப்பதுடனன்றியில், அங்கு சென்றாலும், "அஹமந்நாத₃:" [நான் (பரமபுருஷனின் ப்ரீதியாகிற) அந்நத்தை அருந்துபவன்] என்னச்செய்பவன் இவனே. (அம்ருதத்வஸ்ய ஈஶாந: புருஷ:) ஈசானன் என்று உலகில் பிரஸித்திபெற்ற அவனன்றுகிடீர் இவன். மோக்ஷபலனுக்குக் கண்காட்டியாகவும் கைகாட்டியாகவும் நிற்கும் அவனைப்போலன்றியே மோக்ஷத்தை நேரே அளிக்கும் ப்ரபுவாயிருப்பவன் இவன். ஆக, இம்மந்திரத்தால் எல்லாச் சேதநர்க்கும் அவரவர் விரும்பும் பலன்களை அளித்து ரக்ஷிப்பவன் அச்சுதனே என்றதாயிற்று.

மூன்றாவது மந்திரத்திலே இவ்வுலக இன்பங்களையும், அவ்வுலகப்பேரின்பத்தையும் அநுபவிக்குமிடங்களான உபயவிபூதியையும் உடையவன் இவனே என்கிறது. (பாதோ₃ஸ்ய விஶ்வா பூ₄தாநி) இவ்வுலகெல்லாம் அவன் செல்வத்தில் ஒரு பகுதி. அதில் மூன்று பகுதி பரமபதத்திலுள்ளது. ரக்ஷணாஸ்தானங்களான உபயவிபூதியையும் உடையவன் இவனாகையாலேயும் இவனே ரக்ஷகன் என்று அறுதியிடுகிறது.

நாலாவது மந்திரத்தில், பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்குமிருப்பையும் மதியாமல், தன் ரக்ஷணம் நிறம் பெறுவதற்காக, இவ்வுலகிலே உயிரளிப்பான் எந்நின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்து பரந்தான் என்கிறது. (த்ரிபாதூ₃ர்த்₄வ உதை₃த் புருஷ:) (ஊர்த்₄வ: புருஷ:) ஊர்த்வலோகமான பரமபதத்தில் நிற்கும் பரமபுருஷன். ரக்ஷணத்தில் ஊற்றத்தாலே உயர நிற்பவன் தன்னைத் தாழவிட்டான் என்கிறது. (த்ரிபாந் உதைத்) ப்ரத்யும்னன, ஸங்கர்ஷணன், அநிருத்தன் என்னும் மூன்று அவதாரங்களை உடையவனாகி, 'இவ்வுலகையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்தான். (பாதோ₃ஸ்யேஹாப₄வாத் புந:) இவனுடைய ஒரு அவ்தாரமான அநிருத்தன் இங்கு மறுபடியும் அவதரித்தான். இப்படி அவதரித்தது ஒன்றிரண்டு அவதாரமேயோ என்னில்: (ததோ விஷ்வங் வ்யக்ராமத் ஸாஶநாநஶநே அபி₄) அதற்குப்பின் உணவருந்தும்- தேவமநுஷ்யாதிகளுக்காகவும், உணவருந்தாத கல்லாகவும, கட்டியாகவுமிருக்கும் சேதனருக்காகவும் எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்து பரந்தான் என்கை.

ஆக இப்படி உபக்ரமத்தில் (ஆரம்பத்தில்), அந்தர்யாமியாய் நின்றும் அவரவர் விரும்பும் பலன்களை அளித்தும், அவதாரங்கள் செய்தும் ரக்ஷிப்பவன் புருஷோத்தமனே என்று நிர்ணயித்து, உபஸம்ஹாரத்திலும் (முடிவிலும்) இவ்வர்த்தங்களையே வலியுறுத்து கிறது. "தமேவம் வித்₃வாநம்ருத இஹ ப₄வதி நாந்ய: பந்தா₂ வித்₃யதேயநாய" [ஆதித்யவர்ணனை அந்த மஹாபுருஷனை இப்படி அறிபவனே இந்த ஜந்மத்தில் மோக்ஷமடைகிறான். மோக்ஷமடைய வேறு மார்க்கமில்லை.], என்று மோக்ஷபலப்ரதன் முகுந்தனே என்று முடிவுகட்டியது "ப்ரஜாபதிஶ் சரதி க₃ர்ப்பே₄ அந்த:" என்று அந்தர்யாமியாய் நின்று நோக்குபவனும் நாராயணனே என்று நவின்றது. "அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே" [பிறப்பற்ற வனாயிருந்தும் பலபடியாகப் பிறக்கிறான் பரமபுருஷன்] என்று அவதாரம் செய்து அளிப்பவன் அச்சுதனே என்று அறைந்தது. "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ...இஷ்டம் மநிஷாண, அமும் மநிஷாண, ஸர்வம் மநிஷாண" [உனக்கு ஸ்ரீபூமிதேவிகள் பத்னிகளாவர்; இஷ்டத்தைக்கொடும்; இந்தக் கைங்கரியத்தைக் கொடும். எல்லாவற்றையும் கொடும்] என்று பிராட்டிகளுடன் கூடிய பரந்தாமனே இப்படி ஸர்வரக்ஷகனாகவும்,ஸகலபலப்ரதனாகவும் ஆகிறான் என்று சாற்றியது. ஆக, லக்ஷ்மீநாதனான பரமபுருஷன் ஒருவனையே ப்ரதிபாதிக்கும் புருஷஸூக்தத்திலிருந்து நாராயணனே ஸர்வ ரக்ஷகனும் ஸகலபலப்ரதனுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயிற்று.

நாராயணவல்லியில் பலப்ரதநிர்ணயம்

ஸகலவேதாந்த நிகமநபூதமான நாராயணவல்லியும், ஸர்வாந்தர்யாமி நாராயணனே என்று நிர்ணயித்ததுடன் நில்லாமல் ஸகலபலப்ரதனும் நாராயணனே என்றும் நிர்த்தாரணம் செய்தது. (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம்) முடிகளாயிரமுடையவன்; அளவற்ற ஜ்ஞாநஶக்திகளை உடையவன் என்கை. பாலநஸாமர்த்யத்தை உடையவன் இவனே யென்றபடி. (தேவம்) ரக்ஷணத்தாலே நிறம்பெறுமவன். (விச்வாக்ஷம்) அனைவர்க்கும் கண்ணாயிருந்து காக்குமியல்வினன். (விச்வசம்புவம்) உலகிற்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் கொடுப்பவன். (விச்வம்) இவ்வுலகிற்கு எல்லா நன்மைகளையும் தானே செய்துதரவேண்டும்படி இவ்வுலகைத் தானாகவே அபிமானித்து நிற்பவன். இப்படிப்பட்டவன் யாரோவெனில்: (நாராயணம் தேவம்) நாராயணன் என்னும் தனிப்பெயரையுடைய தேவன். (விச்வம் நாராயணம்) உலகைத் தானாக அபிமானிப்பதற்குக்

காரணம் நரஸமூஹங்களையெல்லாம் இருப்பிடமாகக் கொண்டவனாகவும், அவற்றுக்கு இருப்பிடமாகவும் இருக்கையாலேயே என்கிறது. (நாராயணம்) நரஸமூஹங்களான சேதநர்களுக்கு ப்ராப்யமாகவும், ப்ராபகமாகவுமிருந்து ரக்ஷிப்பவன். (தேவம்) இப்படி ரக்ஷிக்கையாலே ஒளிபெறுமவன். (அக்ஷரம்) தன் ரக்ஷண ஸ்வபாவத்திற்கு என்றும் அழிவில்லாதவன். (பரமம் ப்ரபும்) பலப்ரதானம் செய்வதில் மேலானவனாயிருப்பவன். தன்னையே தமர்க்கு நல்குபவன். (விச்வத: பரமம்) ரக்ஷிக்கப்படும் உலகைக் காட்டிலும் ரக்ஷகனை தான் உயர்ந்துநிற்பவன். (நித்யம்) என்றும் ரக்ஷிப்பதையே ஸ்வபாவமாகக்கொண்டவன். (விச்வம் நாராயணம்) என்றும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கி ரக்ஷிப்பவன். (ஹரிம்) "ஹரிர் ஹரதி பாபாநி" [பாபங்களைப் போக்கடிப்பவன் ஹரியே] என்கிறபடியே விரோதிகளை நிரஸிப்பதன்மூலம் ரக்ஷிப்பவன். (விச்வமேவேதம் புருஷ:) இவ்வுலகெல்லாம் தானேயென்னும்படி அந்தர்யாமியாயிருப்பவன். (தத் விச்வமுபஜீவதி) உலகெல்லாம் அவனைப் பற்றிநின்றே ஜீவிக்கிறது. இவ்வுலகைப் படைத்தும், ப்ரளயஜலத்திலிருந்து எடுத்தும், ப்ரளயாபத்திலே உண்டும், பிறகு உமிழ்ந்தும், இப்படி ஸர்வவிதமான ரக்ஷணங்களையும் செய்பவன் இவனேயென்றபடி. இதற்குக் காரணம் யாதெனில்: (பதிம் விச்வஸ்ய) உலகத்திற்குப் பதியாயிருப்பவன். உடையவனாகையாலே உடைமையை விடமாட்டாமல் ரக்ஷிக்கிறபடி. (ஆத்மேச்வரம்) தான் பிறருக்கு ரக்ஷகனாயிருக்குமாப்போலே தனக்கு வேறொரு ரக்ஷகனில்லாதவன். (சாச்வதம் சிவம்) என்றும் ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் ரக்ஷிக்கும் சுத்தியை உடையவன். (அச்யுதம்) தன்னை அண்டியவர்களை அகலவிடாமல் அளிப்பவன். (நாராயணம்) இதற்குக் காரணம் அவர்களோடு இயற்கையாக உள்ள ஸம்பந்தம். (மஹாஜ்ஞேயம்) ரக்ஷகர்களாக அறியத்தக்கவர்களுள் சிறந்தவன். (விச்வாத்மாநம்) உலகிற்கு ஆத்மாவாயிருந்து அளிப்பவன். (பராயணம்) மேலான ப்ராப்யாமாகவும், ப்ராபகமாகவுமிருந்து ரக்ஷிப்பவன்.

(அநந்தம்) பல அவதாரங்களெடுத்து ரக்ஷிப்பவன். (அவ்யயம்) அவதாரங்களெடுத்தபோதிலும் குறைவுபடாமல் நிறைவு பெறுபவன். (கவிம்) தன் இனிய பேச்சுக்களாலே அடியாரை அளிப்பவன். (ஸமுத்₃ரேந்தம்) அவதாரங்களுக்கு மூலமான முதலவதாரம். திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளியபடி. (விச்வசம்புவம்) திருப்பாற்கடலிலிருந்து கொண்டு உலகுக்கு எல்லா நன்மை

யையும் செய்பவன். ஆக. இவ்வளவால் எல்லாப்பலன்களையும் அளித்தும் அவதாரங்களையெடுத்தும் சேதநரை ரக்ஷிப்பவன் நாராயணனே என்னுமர்த்தம் நாராயண ஸூக்தத்திலிருந்தும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நாராயண ஸூக்த வ்யாக்யானத்திலே விரிவு கண்டுகொள்வது. ஸகலபலத்தையும ஸாதித்துக் கொடுப்பவன் நாராயணனே என்னும் இவ்வோந்த விழுப்பொருள்,

"தே₃வேந்த்₃ரஸ் த்ரிபு₄வநமர்த்த₂மேகபிங்க₃ஸ்
ஸர்வர்த்₃தி₄ம் த்ரிபு₄வநக₃ாஞ்ச கார்த்தவீர்ய: |
வைதே₃ஹ: பரமபத₃ம் ப்ரஸாத்₃ய விஷ்ணும்
ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகலப₂லப்ரதே₃ா ஹி விஷ்ணு:"

[விஷ்ணுவை ஆராதித்து, தேவேந்திரன் மூவுலகையும், குபேரன் தனத்தையும், கார்த்தவீரியார்ஜுனன் மூவுலகிலுள்ள எல்லாப் பெருமைகளையும், ஜனகர் பரமபதத்தையும் அடைந்தனர். விஷ்ணுவானவர் எல்லாப் பலனையும் தருபவரன்றோ.] என்று விஷ்ணுதர்மத்திலே விளக்கப்பட்டது.

முக்தி பூமிப்ரதன் முகுந்தனே

இப்படி ஸகலபலப்ரதனாக இருந்தபோதிலும், முக்தி பலப்ரதானத்திலேயே பகவானுக்கு விசேஷமான அபிமானமுண்டு. முக்தியளிப்பது என்பது முகுந்தன் ஒருவனுக்கேயுள்ளதொரு தனிப்பெருமை. 'மு' என்னும் எழுத்து முக்தியையும், 'கு' என்னும் எழுத்து பூமியையும் குறிக்குமாகையால் முகுந்தன் என்னும் பெயர் முக்தி பூமிப்ரதன் (முக்திபூமியை அளிப்பவன்) என்று பொருள் படுவதாகிறது. முக்தி பூமியாவது,— மோக்ஷாநுபவஸ்தலமான பரமபதம். அதற்கு நிர்வாஹகனாயிருப்பவனே அப்பதத்தைப் பிறருக்கும் தரமுடியும. பரமவ்யோம பரமாகாசாதிஶப்தங்களாலே சாஸ்த்ரப்ரஸித்தமான அப்பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகனாயிருந்து கொண்டு, அடியார்க்கு அதையளிப்பவனும் விஷ்ணுவேயென்பதை விளக்குவோமினி.

நான்மறைமுடிகளில் பரமபதநிலய நிர்ணயம்

"தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ா பஶ்யந்தி ஸூரய. |
தி₃வீவ சக்ஷுராததம் | தத்₃ விப்ராஸோ விபந்யவோ
ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே| விஷ்ணோர் யத் பரமம் பத₃ம்||"

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள். அப்பரமபதம், எங்கும் (ஒளியால்) வியாபித்திருப்பவனும், உலகிற்கெல்லாம் கண்ணாயிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் ப்ரகாசமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரமபதமிருக்கிறதோ, அதில் மேதாவிகளும் துதிப்பதையே தொழிலாகக்கொண்டவர்களுமான நித்யஸூரிகள் விழிப்புடன் விளங்குகிறார்கள்.] என்பது ரிக் யஜுஸ் ஸாமவேதம் மூன்றிலும படிக்கப்படுவதொரு மந்திரம், இதில் அப்ராக்ருதமானதொரு ஸ்தான விசேஷம் உள்ளதென்பதும், அது விஷ்ணுவினுடைய தென்பதும், அதிலே பகவானை எப்போதும் கண்டு அநுபவிப்பவர்களான நித்யஸூரிகள் பலர்உளர் என்பதும், அவர்கள் பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிறார்களென்பதும் தெளிவு படுத்தப்படுகிறது. இனி இம்மந்திரத்தை விவரிப்போம்.

(தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்) விஷ்ணுவினுடையதான அந்த மேலான ஸ்தானத்தை. (ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:) நித்யஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள். 'ஸதா₃ பச்யந்தி' [எப்போதும் காண்கிறார்கள்] என்றதால், இவர்கள் முக்காலங்களிலும் பகவதநுபவம் செய்பவர்கள் என்பதும் ஸம்ஸாரவாஸனையும் அற்றவர்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது. 'பரமம் பத₃ம்' என்கையாலே விஷ்ணுவினுடையதான இந்த ஸ்தாநம் ப்ரஹ்மாதிலோகங்களைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்ததென்று விளங்குகிறது. (தி₃வீவ சக்ஷுராததம்) ஆகாயத்தில் (ஒளியாலே) வியாபித்துநிற்கும் லோகசக்ஷுஸ்ஸான ஸூர்யனைப்போலே ஒளி பெற்று விளங்குவது இப்பரமபதம். இவ்வுலகிலுள்ள பொருள்களுள் ஸூர்யனே மிகவும் பிரகாசத்தையுடையவனாய் விளங்குகிறானகையாலே, அவனை உபமானமாகச் சொல்லுகிறது. உண்மையில் கோடிஸூர்யப்ரகாசத்தையும் விஞ்சியிருப்பதாகவன்றோ பரமபதம் சாஸ்திரங்களிலே கோஷிக்கப்படுகிறது.

''அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்தா₂நம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:|
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை: ||''

[அரசனே! மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடையதான அந்த ஸ்தானம் ஸூர்யன் அக்னி முதலானவற்றின் ஒளியையும் விஞ்சி நிற்பது. தன் ஒளியாலே தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காணமுடியாததாய் விளங்குகிறது அது.] என்றல்லவோ மஹாபாரதத்தில் வேத

வியாஸரும் விளக்கியருளினர். (யத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) விஷ்ணுவினுடையதான யாதொரு பரமபதம் உண்டோ. வேதாந்தங்களிலே அதனுடைய ப்ரஸித்தியைக் காட்டுவதற்காக யச்சப்தத்தாலே மறுபடியும் அநுவதிக்கிறது. (தத்) தஸ்மிந். அந்தப்பரமபதத்திலே. (விப்ராஸ:) ஞானிகளான நித்யமுக்தர்கள். (விபந்யவ:) 'பநு-ஸ்துதௌ' என்று தாதுவாகையாலே, துதிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். (ஜாக்ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்ததே) விழிப்புடன் விளங்குகிறார்கள். அன்பின் மிகுதியாலே, அப்ராக்ருததேசத்திலும் 'என்ன தீங்குவருகிறதோ?' என்று அஸ்தாநே பயஶங்கைபண்ணி அஞ்சி அதிஜாக்ரதையுடன் விளங்குகிறார்கள். "நமோ நாராயணாயவென்று பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே" என்று விஷ்ணுசித்தர் இவ்வேதவாக்யத்தை விளக்கியருளினர்.

இவ்வாக்யத்திலிருந்து பரமாத்மா விஷ்ணுவேயென்பதும், அவன் மேலானதொரு உலகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்பதும், அவ்வுலகம் மிகப் பிரகாசம் பொருந்தியதென்பதும் அங்கு எக்காலத்திலும் அவனைக்கண்டு கொண்டிருக்கும் ஸூரிகள் பலர் உள்ளனரென்பதும், அவர்கள் பல்லாண்டும் அவனைச் சூழ்ந்திருந்து ஏத்திப் பல்லாண்டு பாடும்படியான தன்மையை உடையவர்களென்பதும் தெளிவாகிறது. இத்தால் குணமில்லை, ரூபமில்லை, ஸ்தானமில்லை, ஜீவர்கள் வேறில்லை, இங்கேயே ஜீவன் ப்ரஹ்மமாவதுதான் மோக்ஷம் என்றெல்லாம் கூறிவரும் அத்வைதிகளின் வாதம் அடியறுக்கப்பட்டதாயிற்று. **"ஹிரண்மயே பரே லோகே விரஜம் ப்₃ரஹ்ம நிஷ்களம்"** [முண்ட 2-2-10] [பொன்மயமான மேலான உலகத்தில், ரஜோகுணமற்றதும், அவயவங்களில்லாததுமான ப்ரஹ்மமிருக்கிறது.] **"யோ அஸ்யாத்₄யக்ஷ: பரமே வ்யோமந் ஸோ அங்க₂ வேத₃ யதி₃வா ந வேத₃"** [தை-அஷ்ட (2-8-9-6)] [எவனொருவன் இவ்வுலகத்திற்கு அதிபதியாய் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறானோ] **"தே ஹ நாகம் மஹிமாநஸ் ஸசந்தே யத்ர பூர்வே ஸாத்₄யாஸ் ஸந்தி தே₃வா:"** [யாதொரு பரமபதத்தில் ஸாத்யர்கள் எனப்படும் தேவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பரமபதத்தை அவர்கள் மஹிமையுடையவர்களாய் அடைகிறார்கள்.] **"பரமே வ்யோமந் ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா"** [தை-ஆ 1-2] [முக்தன் பரமாகாசத்தில் ப்ரஹ்மத்துடன் கூடிய எல்லாக்காமங்களையும் (கல்யாண குணங்களையும்) அனுபவிக்கிறான்.] **"நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே₂ மஹதோ மஹீயாந்"**

[தை-நா-1] [பெரியதிலும் பெரியவன் பரமபதத்தின் மேலுள்ளான்.] "த்ரிபாத₃ஸ்யாம்ருதம் தி₃வி" "தமஸ: பரஸ்தாத்" [பு-ஸூ] "ரஜஸ: பராகே" [ருக்] [முக்குணங்களுள்ள ப்ரக்ருதிக்கு மேலுள்ளலோகம்] என்று பல வேதவாக்யங்களில் உத்கோஷிக்கப்பட்ட பரம பதம் விஷ்ணுவினுடையதே என்று நிலைநாட்டித்தருகின்றன "தத்₃ விஷ்ணோ:" என்று தொடங்கும் இவ்வேதவாக்யங்கள். "ஸோத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்" [கட 1-3-9] [ஸம்ஸார வழிக்கு மேலான விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அவன் அடைகிருன்] என்று யஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்த கடோப நிஷத்திலும். "ஓம் நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரோபாஸகோ வைகுண்ட₂பு₄வநம் க₃மிஷ்யதி.........ஏதத₃த₂ர்வசிரோதீ₄தே" [அஷ்டாக்ஷரத்தை உபாஸிப்பவன் வைகுண்டலோகத்தை அடைகிருன்...இதை அதர்வணவேதசிரஸ் சொல்லுகிறது] என்று நாராயணோபனிஷத்திலுள்ள அதர்வணசிரோவாக்யத்திலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டதிலிருந்து, இவ்வர்த்தமே நான்மறைகள் கண்ட நன்முடிவு என்று நிலைநாட்டப்பட்டதாகிறது.

கௌஷீதக்யுபநிஷத்தில் முக்திப்ரத நிர்ணயம்

இவ்வுபநிஷத்தின முதல் அத்தியாயத்தில் ஸம்ஸார மார்க்கமாகிற தூமாதிமார்க்கத்தை முதலில் சொல்லி, மோக்ஷமார்க்கமாகிற அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை விரிவாக உபதேசித்து, அதன் வழியாக இச்சேதனன் பரமபதத்திற்குச் சென்று தன் ஸ்வரூபம் விளங்கப்பெற்று ஸ்ரீமந் நாராயணனின் மடியிலேயேறி வார்த்தை சொல்லி, ப்ரஹ்மாநுபவத்தை அநுபவிக்கும் ப்ரகாரம் உபதேசிக்கப்படுகிறது. இங்கு முக்திப்ரதனாகச் சொல்லப்படுமவன் திருவுக்கும் திருவாகியசெல்வனேயென்பதைக் காண்போமினி.

"ஸ ஏதம் தே₃வயாநம் பந்த₂ாநமாபத்₃ய அக்₃நிலோகமாக₃ச்ச₂தி ஸ வாயுலோகம் ஸ ஆதி₃த்யலோகம் ஸ இந்த்₃ரலோகம் ஸ ப்ரஜாபதிலோகம் ஸ ப்₃ரஹ்மலோகம் ||

[தேவமார்க்கமெனப்படும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைப் பற்றி நின்று அச்சேதனன் அக்நிலோகத்திற்கு வருகிருன்; பிறகு வாயுலோகத்திற்கு வருகிருன்; பிறகு வருணலோகத்திற்கும், பிறகு ஆதித்யலோகத்திற்கும், பிறகு இந்திரலோகத்திற்கும், பிறகு ப்ரஜாபதிலோகத்திற்கும் கடைசியாக ப்ரஹ்மலோகத்திற்கும் வருகிருன்.]

இந்த மந்திரத்திலிருந்து முக்தியடைவதற்காக 'ப்ரஹ்மத்தின் உலகம்' என்று அழைக்கப்பெறும் ஒரு உலகிற்குச் செல்லவேண்டு மென்பதும். அதற்கொரு வழியுண்டெபதும். அவ்வழியில் பற்பல உலகங்கள் உள்ளனவென்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன. இப்படி இவன் அக்னிலோகம், வாயுலோகம் முதலான பல உலகங்களின் வழியாகச் செல்லும்போது அந்தந்த உலகிலுள்ள தேவர்கள் இவனை ராஜோபசாரம் செய்து வழியனுப்புகிறார்களென்பதை வேதம் தமிழ் செய்த மாறன், "நாரணன் தமரைக்கண்டுகந்து... தோரணம் நிறைத்தெங்கும் தொழுதனர் உலகே" என்றும்,

"தொழுதனர் உலகர்கள் தூபநல் மலர்மழை
பொழிவனர், பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே,
எழுமினென்றிரு மருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள்
வழியிது வைகுந்தர்க்கென்று வந்தெதிரே" என்றும்,

"எதிரெதிர் இமையவர் இருப்பிடம் வகுத்தனர்
கதிரவர் அவரவர் கைநிரைகாட்டினர்" என்றும்,

"மாதவன் தமரென்று வாசலில் வானவர்
போதுமின் எமதிடம் புகுதுகவென்றலும்
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்
வேதநல் வாயவர் வேள்வியுள் மடுத்தே" என்றும்,

"ஆள்மின்கள் வானகம் ஆழியான் தமரென்று
வாளொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே" என்றும்,

"மடந்தையர் வாழ்த்தலும் மருதரும் வசுக்களும்
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம் சொல்லினர்" என்றும்,
விவரித்தருளினர்.

"தஸ்ய அரோ ஹ்ரத$_3$: | முஹூர்த்தா யஷ்டிஹா: || விரஜாநதீ$_3$ || தில்யோ வ்ருக்ஷ: || ஸாலஜ்யம் ஸம்ஸ்த$_2$ாநம் || அபராஜிதமாயதநம் || இந்த்$_3$ரப்ரஜாபதீ த்$_3$வாரகே$_2$ாபௌ || விபு$_4$ப்ரமிதம் || விசக்ஷணு ஆஸந்தீ$_3$ || அமிதௌஜா: பர்யங்க: || என்று ப்ரஹ்மத்தின் உலகை வர்ணிக்கும் மந்திரங்கள் அடுத்த படியாகப் படிக்கப்படுகின்றன. இவற்றை விவரிப்போம்.

(தஸ்ய அரோ ஹ்ரத₃:) அந்த ப்ரஹ்மலோகத்தின் அருகில் 'அரம்' என்னும் பெயருள்ளதொரு குளமிருக்கிறது. (முஹூர்த்தா யஷ்டி ஹா:) 'முஹூர்த்தங்கள்' என்னும் பெயர் உள்ளவர்களாய்ப் பிரம்பைக் கையிலேந்தி ப்ரஹ்மத்தை அறியாதவர்களை உட்புகாமல அடித்தோட்டும் ஸூரிகள் சிலர் உள்ளனர். யஷ்டி–பிரம்பு. யஷ்டி ஹா:-பிரம்பினுல் அடிப்பவர்கள். (விரஜா நதீ₃ தில்யோ வ்ருக்ஷ: ஸாலஜ்யம் ஸம்ஸ்தா₂நம்) அங்கு விரஜை என்னும் நதி ஓடுகிறது. 'தில்யம்' என்னும மரமும் ஸாலஜ்யம் எனனும் ஸ்தானமுமுள்ளன. (அபராஜிதமாயதநம்) அபராஜிதம் (ஜயிக்கப்படாதது) என்னும் பெயருள்ள (வைகுண்ட) நகரம் (இவைகளுக்கு அப்பால) உள்ளது. (இந்த்ர ப்ரஜாபதீ த்₃வாரகே₃ாபௌ) இந்திரன ப்ரஜாபதி என்னும பெயர் கொண்ட த்வாரபாலர்கள் உள்ளனர். "வைகுந்தம புகுதலும் வாசலில் வானவர்" என்ருர் ஆழ்வாரும். (விபு₄ப்ரமிதம்) மிகப்பரந்து, பெரிய அளவுடையதான மணிமண்டபம் அடுத்துள்ளது. "ஸஹஸ்ரஸ்தூ₂ணே விமிதே த்₃ருட₄ உக்₃ரே யத்ர தே₃வா நாமதி₄தே₃வ ஆஸ்தே" [ஆயிரக்கணக்கான தூண்களை உடையதும், மிகப்பரந்ததும், பலம்பொருந்தியதும், பிரகாசமுடையதுமான திருமாமணிமண்டபத்தில் தேவாதிதேவன் எழுந்தருளியிருக்கிருன்] என்று மற்ருெரு வேதவாக்கியமும் விளம்பிற்றன்ருே. (விசக்ஷணு ஆஸந்தீ₃) விசக்ஷணை என்னும் பெயருள்ள பீடமொன்று அதிலுள்ளது. இதுவே தர்மம், அதர்மம் முதலானவற்றைக் கால்களாவுடையதாகக் கீர்த்திபெற்ற தர்மாதிபீடமாகும். தன்மேல் ஏறுமவனை ஸர்வஜ்ஞனுக்கவல்ல பெருமை பெற்றிருக்கையால் 'விசக்ஷணை' [ஸமர்த்தை] என்று பெயர்பெற்றதுபோலும். (அமிதௌஜா: பர்யங்க:) அளவற்ற பலத்தையுடைய அநந்தன் இந்தப் பீடத்தின்மேலுள்ள மெத்தையாக இருக்கிருன். 'பர்யங்க:' என்று படுக்கையாகச் சொன்னதாலும், அளவற்ற பலத்தையுடையவன் என்று அநந்தசப்தபர்யாயமான நாமத்தைப் படித்ததாலும் இங்கு படுக்கையாகப் படிக்கப்படுமவன் ஆதிஶேஷனே என்றும், அதில் வீற்றிருக்கும் ப்ரஹ்மம் அநந்தசயனனுன அச்யுதனே என்றும் தெளிவாகிறது.

" க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸ் ஸித்₃த₄ாஸ் ஸகிந்நரமஹோரக₃ா: |
நாந்தம் கு₃ணாநாம் க₃ச்ச₂ந்தி தேநாநந்தோऽயமுச்யதே ||"
[1-8-17]

[கந்தருவர்களும், அப்ஸரஸ்ஸுக்களும், ஸித்தர்களும், கின்னரர்களும், மஹாநாகங்களும், இவனுடைய குணங்களின் எல்லையைக் காணமாட்டார்களாகையாலே இவன் அநந்தனெனப்படுகிறுன்] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பலம் முதலான குணங்களில் அளவற்றவனுயிருப்பதாலேயே இவன் அநந்தன் எனப்படுகிறுன் என்று சொல்லப்பட்டதன்றே. (அமிதௌஜா:) அளவற்ற பலத்தை யுடையவன். "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை₄வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாப₄₁விகீ ஜ்ஞாநப₃லக்ரியா ச" [இவனுக்கு மேலானதும், விதவிதமானதும், இயற்கையானதுமான அறிவு, பலம், செயல் முதலியவை கேட்கப்படுகின்றது] என்று சொல்லப்பட்ட ஸர்வேச்வரனுடைய பலத்திற்கு அளவுண்டாகிலன்றே அவனையும் தாங்கிநிற்கும் இவனுடைய பலத்திற்கு அளவுண்டாவது. இப்படி இவன் பரமபுருஷனும் பிராட்டியும் துகைத்துப் பரிமாறலாம்படியான பலத்தை உடையவனுயிருக்கையாலேயன்றே "ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந ப₃லைக் த₄ாமநி" [மேலான அறிவுக்கும், பலத்திற்கும் ஓரே இருப்பிடமாயிருக்கும் ஆதிசேஷனிடத்தில்] என்று ஆளவந்தாரும் அருளினுர். ஆக, இங்கு 'அமிதௌஜா: பர்யங்க:' என்றதன்மூலம் அநந்த பலனுன ஆதிசேஷனின்மேல் அமர்ந்த அச்யுதனே அருமறைப் பொருள் என்று அறிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

"தம் ப்₃ரஹ்ம ஆஹ;– அபி₄த₄ாவத மம யஶஸா விரஜாம் வா஽யம் நதீ₃ம் ப்ராபத்। ந வா அயம் ஜிகீ₃ஷ்யதி' இதி"

இந்த மந்திரம் தன்னைநோக்கி வரும் முக்தசேதனனை உத்தேசித்துப் பரமபுருஷன் ஸ்த்ரீரூபங்கொண்ட சில ஸூரிகளை, அவனையழைத்துவர ஏவுகிறுன் என்று உரைக்கிறது. (தம் ப்ரஹ்ம ஆஹ) 'தமுத்₃தி₃ஶ்ய ப்₃ரஹ்ம ஆஹ' என்றபடி. அடுத்த மந்திரத்தில் சொல்லப்படும் அப்ஸரஸ்ஸுகளிடம் அந்த முக்தசேதனனைக் குறித்துப் பரமபுருஷன் பின்வருமாறு உரைக்கிறுன். (அபிதாவத) ஓடிச்சென்று எதிர்கொள்ளுங்கள். (மம யஶஸா விரஜாம் வாயம் நதீ₃ம் ப்ராபத்) என் அருளாலே இச்சேதனன் ஸூக்ஷ்ம தேஹஸம்பந்தமாகிற ரஜஸ்ஸை-தோஷத்தை—போக்கடிக்கும் விரஜாநதியை அடைந்துள்ளான். (ந வா அயம் ஜிகீ₃ஷ்யதி) அல்லது விரஜாநதியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறுன். நீங்கள் அவனை எதிர்கொண்டழைக்க ஓடுங்கள் என்று கீழோடு அந்வயம். ஆக, இதுவரையில் ஸாலோக்யம் (ப்ரஹ்மத்தின் உலகத்தை அடைகை) என்னும் மோக்ஷத்தின் முதற்படி உரைக்கப்பட்டது. இனி ஸாரூப்யம் விவரிக்கப்படுகிறது.

"தம் பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம் ப்ரதித₄ாவந்தி ஶதம் மாலாஹஸ்தா: ஶதமஞ்ஜநஹஸ்தா: ஶதம் சூர்ணஹஸ்தா:ஶதம் வாஸோஹஸ்தா: ஶதம் ப₂ணஹஸ்தா:| தம் ப்₃ரஹ்மாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி| ஸ ப்₃ரஹ்மாலங்காரேண அலங்க்ருத: ப்₃ரஹ்ம வித்₃வாந் ப்₃ரஹ்மைவ அபி₄ப்ரைதி ||"

(தம் பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம்...ப₂ணஹஸ்தா:) அந்த முக்த சேதனனைக்குறித்து அழகிய ஸ்த்ரீவடிவம் கொண்டிருக்கையால் அப்ஸரஸ்ஸுகள் எனத்தக்க ஸூரிகள் ஐந்நூறு பேர் விரைந்து செல்கின்றனர். நூறுபேர் அவனை அலங்கரிப்பதற்காக மாலைகளை ஏந்திச் செல்கின்றனர். நூறு பேர் அலங்கரிப்பதற்கு மைகளை எடுத்துச் செல்கின்றனர். நூற்றுவர் சூர்ணங்களைக் கைக்கொண்டு செல்கின்றனர். நூறுபேர் வஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு செல்கின்றனர். நூற்றுவர் பூஷணங்களை எடுத்துச் செல்கின்றனர். இங்கு ஐந்நூறு பேர் என்றது கணக்கற்றவர்கள் என்றபடி, மாலை முதலிய ஐந்து பொருள்களைச் சொன்னது, திருவடி நிலைகள், பூர்ண கும்பங்கள், தீபங்கள் முதலிய பல பொருள்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இவ்வாக்கியத்தை,

"விதிவகை புகுந்தனர் என்று நல்வேதியர்
பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்
நிதியும் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே" என்று

ஆழ்வாரும் விவரித்தருளினர். 'அப்ஸரஸ:' என்றதை 'மதிமுக மடந்தையர்' என்றும், 'சூர்ணஹஸ்தா:' என்றதை 'நற்சுண்ணமும்' என்றும் தமிழ்ப்படுத்தி இங்கு சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருள்களும் பூர்ணகும்பம் முதலிய பல பொருள்களும் உபலக்ஷணம் என்று உணர்த்தியருளியுள்ளார் வேதம் தமிழ செய்த மாறன். (தம் ப்₃ரஹ்மாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி) ப்ரஹ்மஸாலோக்யம் பெற்ற அவனை ப்ரஹ்மத்தின் அலங்காரத்தினால் அலங்கரிக்கிறார்கள்; ப்ரஹ்ம ஸாரூப்யமும் பெறச்செய்கிறார்கள். (ஸாரூப்யம்—ஒரே உருவை உடையவனாகை) (ஸ ப்₃ரஹ்மாலங்காரேண அலங்க்ருத: ப்₃ரஹ்ம வித்₃வாந் ப்₃ரஹ்மைவ அபி₄ப்ரைதி) அப்படி ப்ரஹ்மத்தின் அலங்காரத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞானி ப்ரஹ்மத்தினிடம் செல்கின்றான். ஸாலோக்ய ஸாரூப்யங்களைப் பெற்றவன் ஸாமீப்யம் என்னும் மூன்றாவது நிலையையும் அடை

கிறான் என்றபடி. 'ப்ரஹ்ம' என்றதால் இது ப்ரஹ்மாவின் உலகமன்று, பரப்ரஹ்மத்தின் உலகமே என்று உணர்த்துகிறது. அவன் எப்படி ஸாமீப்யஸாயுஜ்ய நிலைகளை அடைகிறான் என்பதை விவரிக்கின்றன அடுத்துள்ள மந்திரங்கள்.

(ஸ ஆக₃ச்ச₂த்யரம் ஹ்ரத₃ம் தந் மநஸாத்யேதி தம் ருத்வா ஸம்ப்ரதி விதே₃ா மஜ்ஜந்தி) அரம் என்னும் குளத்தை அடைகிறான் அவன். அதில் மநஸ்ஸாலேயே குளித்துக் கடந்து செல்கிறான். இப்போதும் ஞானிகள் அக்குளத்தில் குளித்தே செல்கின்றனர். (ஸ ஆக₃ச்ச₂தி முஹூர்த்தாந் யஷ்டிஹாந் தேஸ்மாத₃பத்₃ரவந்தி) அவன், கையில் பிரம்பேந்தி (ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமற்றவர்களை)விரட்டும் முஹூர்த்தர்களை அடைகிறான். இவன் ஞானியாகையாலே இவனைக் கண்டு விலகிச்செல்கின்றனர் அவர்கள். (ஸ ஆக₃ச்சதி விரஜாம் நதீ₃ம் தாம் மநஸைவாத்யேதி) விரஜாநதியை அடைகிறான் அவன்; மனஸ்ஸினாலேயே அதைத் தாண்டுகிறான். (தத் ஸுக்ருத து₃ஷ்க்ருதே து₄நுதே தஸ்ய ப்ரியா ஜ்ஞாதய: ஸுக்ருதமுபயந்தி அப்ரியா து₃ஷ்க்ருதம்) அவன் புண்யபாபங்களை விட்டுச்செல்கிறான்; அவனுக்கினிய உறவினர்கள் புண்யத்தையும், அவன் விரோதிகள் பாபத்தையும் அடைகிறார்கள். இந்தப் புண்யபாபவிமோசனம் தேஹத்தை விட்டவுடன் ஏற்படுவதென்றும், விரஜாநதீதரணத்திற்குப்பின் ஏற்படுவதாகப் பொருள்கொள்ளலாகாதென்றும் ஸூத்ர பாஷ்யகாரர்கள் நிச்சயித்தார்கள். இங்கு ஸகல புண்யபாபவிமோசனத்தைச் சொன்னதிலிருந்தும் இது மோக்ஷஸ்தானமே என்பது தெளிவாகிறது. இது மோக்ஷமன்று என்னும் அத்வைதிகளின் வாதம் ஆதாரமற்றதாகிறது.

இனிமேல் ஸமானகுணயோகம் (ப்ரஹ்மத்தின் குணத்தை உடையவனாகை) என்னும் மோக்ஷத்தின் கடைசிப்படியான ஸாயுஜ்யநிலை வர்ணிக்கப்படுகிறது. (ஸ ஆக₃ச்சதி தில்யம் வ்ருக்ஷம் தம் ப்ரஹ்ம₃க₃ந்த₄: ப்ரவிஶதி...ஸ ஆக₃ச்ச₂தி அபராஜிதமாயதநம் தம் ப்₃ரஹ்மதேஜ: ப்ரவிஶதி) அவன் தில்யம் என்னும் மரத்தையும் ஸாலஜ்யம் என்னும் இடத்தையும் அடைந்தவுடன் "ஸர்வக₃ந்த₄: ஸர்வரஸ:" [எல்லா கந்தங்களையும் ரஸங்களையும் உடையவன்] எனப்படும் ப்ரஹ்மத்தின் கந்தமும் ரஸமும் அவனை அடைகின்றன. அபராஜிதமென்னும் வைகுண்டநகரத்தை அவன் அடைகிறான்; அவனிடம் ப்ரஹ்மத்தின் ஒளி பிரவேசிக்கிறது. (ஸ ஆக₃ச்சதி இந்த்₃ரப்ரஜாபதீ த்₃வாரகோ₃பௌ தாவஸ்மாத₃பத்₃ரவத:) இந்த்ர

ப்ரஜாபதிகளான த்வார பாலர்களை அவன் அடைகிறான். அவர்கள் அவனைக்கண்டு ஓடிச்சென்று, எதிர்கொண்டழைக்கிறார்கள். தங்கள் இருப்பிடத்தை விட்டுச்சென்று அவனை அவ்விடத்திலே இருத்திப்பூஜித்து நிற்கின்றனர் என்றவளவும் பாவம்.

"வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர்
வைகுந்தன் தமர் எமர் எமதிடம் புகுதென்று
வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும் வியந்தனர்" என்று

வேதம் தமிழ்செய்தார் விளக்கியருளினார் இவ்வாக்கியத்தை. (ஸ ஆக$_3$ச்ச$_2$தி விபு$_4$ப்ரமிதம் தம் ப்$_3$ரஹ்மயஶ: ப்ரவிஶதி) மிகப்பரந்ததான திருமாமணிமண்டபத்தை அவன் அடைகிறான்; அவனை ப்ரஹ்மத்தின் புகழ் அடைகிறது. (ஸ ஆக$_3$ச்ச$_2$தி விசக்ஷணமாஸந்தீ$_3$ம் ஸா ப்ரஜ்ஞா ப்ரஜ்ஞயா ஹி விபஶ்யதி) அவன் 'விசக்ஷணை' என்னும் பீடத்தை அடைகிறான்; அந்தப் பீடம் அறிவுக்கு அபிமானிதேவதையாயிருப்பது. (அதை அடைந்தவுடன்) இவன் எல்லாவற்றையும் அறியும் ஸர்வஜ்ஞனாகிறான். (ஸ ஆக$_3$ச்சதி அமிதௌஜஸம் பர்யங்கம்) அவன் அநந்தனாகிற படுக்கையை அடைகிறான். (ஸ ப்ராண:) பலத்தைக் கொடுக்கும் ப்ராணனுக்கு அபிமானியாயிருப்பவன் மஹாபலவானான அவ்வநந்தன். அவனையடைந்ததும் இவனும் பலத்தையடைகிறான் என்று பாவம்.

இதற்குப்பின், அந்தப் படுக்கைக்குக் கால்கள், கட்டைகள், கயிறுகள் முதலியவை யாவை என்று விவரித்துவிட்டு, சந்திர கிரணங்கள் அப்படுக்கையின்மேலுள்ள விரிப்பாயுள்ளது என்று உரைத்தபின் பின்வருமாறு படிக்கிறது.

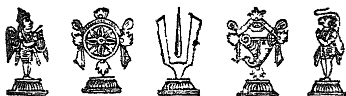
"உத்$_4$கீ$_3$த$_2$ உபஶ்ரீ: ஶ்ரீருபப$_3$ர்ஹணம்। தஸ்மிந் ப்$_3$ரஹ்ம ஆஸ்தே। தமித்த$_2$ம்வித் பாதே$_3$நைவ அக்$_3$ர ஆரோஹதி॥"

(உத்கீத உபஶ்ரீ:) உக்கீதமென்னும் மந்திரம் படுக்கைவிரிப்பாக ஶ்ரீதேவியின் அருகில் இருக்கிறது. (ஶ்ரீருபப$_3$ர்ஹணம்) ஶ்ரீதேவியானவள் உபபர்ஹணமாக—காலுக்கு அணையாக—எழுந்தருளியிருக்கிறாள். திருவடிகளை வருடிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று ப$_4$ாவம். (தஸ்மிந்...) ஶ்ரீதேவியுடன் கூடிய ஆதிசேஷனாகிற அப்படுக்கையில் ப்ரஹ்மம் எழுந்தருளியிருக்கிறது. (தமித்த$_2$ம்வித்...)

ஞானியானவன் அப்படுக்கையிலே அடியிட்டு ஏறுகிருன். கைக் குழந்தையானது தாய் மடியிலே அடியிட்டு ஏறுவது போலே அப் படுக்கையிலே காலாலே முதலில் ஏறுகிருன் என்று கருத்து. (பாதே₃ந ஆரோஹதி) பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஏறுகிருன் என்றுமாம். (பாதேந அத்ய₄ா ரோஹதி) என்றும் பாடம். பெருமாளும் பிராட்டியுமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிசேஷனுகிற ப்டுக்கையிலே இன்றே முக்தியடையும் இச்சேதனன் அடியிட்டு ஏறி ப்ரஹ்மாநுபவத்தைப் பெற்று, ப்ரஹ்மத்துடன் ஸம்பாஷித்து ஸாயுஜ்யநிலையையும் அடைகிருன் என்று முடிகிறது ஆசார்யர்கள் அனைவராலும் ஆதரிக்கப்பட்ட இவ்வுபனிஷத். "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" என்று ஸ்ரீதேவியையிட்டுப் பரமபுருஷன் யாரென்று நிரூபித்த புருஷஸூக்தத்தைப் போலே இவ்வுபனிஷத் தும், பிராட்டியின் ஸம்பந்தத்தைக்காட்டிப் பரமபதநிலயனைப் பேசுகிறது. "ஸ்ரீதேவியானவள் காலுக்கு அணையாக இருக்கிருள்" என்று சொல்லி 'அதன்மேல் ப்ரஹ்மம் எழுந்தருளியிருக்கிறது' என்றதால் ஸ்ரீதேவிக்கும் ஶேஷத்வமே ஸ்வரூபம் என்பதும், அவளுக்கும் ஈச்வரனை நாராயணனே பரப்ரஹ்மம் என் பதும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆக, இவ்வுபனிஷத்தால் திரு வுக்கும் திருவாகிய செல்வனே பரமபத நிலயனுகவும், பரம புருஷார்த்த ப்ரதனுகவுமிருக்கிருன் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டதாயிற்று.

இப்படி பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் நிரூபித்துத் தருபவளான பிராட்டியின் பெருமைகளை அறியவேண்டியது ஆவச்யகமாகை யாலும், "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ ரக்ஷக:" என்று புருஷ காரபூதையான பிராட்டியுடன் கூடிய பகவானே ரக்ஷகனுக வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிருன் என்று சாஸ்த்ரம் சொல்லு கையாலும், பகவதத்யந்த பரதந்திரையான பிராட்டியை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிலும் சிலர், பேசநின்ற சிவனையும் பிரமனையும் போலே பகவானுக்கு எதிர்த்தட்டாகப் பேசி "இவளும் பரப்ரஹ்ம பூதையே" என்று சொல்லுகிருர்களாகையாலே பகவத்பரத்வ நிர்ணயபரமான இந்த கிரந்தத்தில், பிராட்டி பகவத்ஸ்வரூப நிரூபக பூ₄தையேயொழிய, பரப்ரஹ்மபூதையல்லள் என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டியது ஆவச்யகமாகையாலும், பிராட்டியின் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை மிகத்தெளிவாக விவரிக்கும் "ஸ்ரீஸூக்தம்" அடுத்தபடியாக வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்

यत्सङ्कल्पाद्भवति विविधा जङ्गमस्थावराणां
सृष्टिस्थैर्यप्रलयरचना तस्य भर्तुर्मुरारेः।
पत्नीमम्बां निखिलजगतां तां नमस्कृत्य लक्ष्मीं
तस्याः सूक्तं सकलफलदं विश्रुतं व्याकरोमि॥

யத்ஸங்கல்பாத்$_3$ ப$_4$வதி விவித$_4$ா ஜங்க$_3$மஸ்த$_2$ாவராணாம்
ஸ்ருஷ்டிஸ்தை$_2$ர்யப்ரளயரசநா தஸ்ய ப$_4$ர்த்துர் முராரே:।
பத்நீமம்ப$_3$ாம் நிகி$_2$லஜக$_3$தாம் தாம் நமஸ்க்ருத்ய லக்ஷ்மீம்
தஸ்யா: ஸூக்தம் ஸகலப$_2$லத$_3$ம் விச்ருதம் வ்யாகரோமி ||

[அசைவனவும், அசையாதனவுமான உலகினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரளயங்கள் எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினுல் ஏற்படுகின்றனவோ, பர்த்தாவான அந்த முராரியினுடைய பத்னியாகவும், உலகிற்கெல்லாம் தாயாகவுமிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரை நமஸ்கரித்து, எல்லாப் பலன்களையும் அளிக்கவல்லதும் ஸுப்ரஸித்தமானதுமான ஸ்ரீஸூக்தத்தை வ்யாக்யானம் செய்கிறேன்.]

“மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ, பித்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ, ஆசார்யதே$_3$வோ ப$_4$வ, அதிதி$_2$தே$_3$வோ பவ” (தை-ஶீக்ஷா 11-2) *[தாயைத் தெய்வமாகக் கொள்; தந்தையைத் தெய்வமாகக்கொள்; ஆசார்யனைத் தெய்வமாகக்கொள்; விருந்தாளியைத் தெய்வமாகக்கொள்]* என்று மறை அறையாநின்றது. இவ்வாக்கியத்திற்கு ஸாமான்யமானதொரு பொருள் உண்டு. உட்பொருள் ஒன்றுமுண்டு. இவ்வுலகிலே கர்மம் காரணமாக ஏற்பட்ட தாய், தந்தை முதலானாரிடத்திலே தெய்வமென்னும் நினைவுகொள்ளவேண்டுமென்று விதிப்பது ஸாமான்யமான பொருள். “ஸர்வலோகாநாம் மாதா” (வி-பு) *[எல்லாவுலகிற்கும் தாய்]* என்று சொல்லப்படும் அகிலஜகந்மாதாவான பெரியபிராட்டியாரிடமும், “பூ$_4$தாநாம் அவ்யய: பிதா”

(ஸஹஸ்ர நாமாத்யாயம்) [உலகிற்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தை] "தே₃வதே₃வோ ஹரி: பிதா" (வி-பு) [தேவதேவரான ஹரி தந்தை யாவர்] என்கிறபடியே உலகிற்கெல்லாம் தந்தையாயிருக்கும் ஸர்வேச்வரனிடமும், அறியாதன அறிவித்த ஆசார்யனிடமும், "விருந்தாகும் பெருந்தக்கோர்" என்கிறபடியே பகவத்விஷயமாகிற பரமபோக்ய போஜனத்தை அளிக்கத்தக்க விருந்தாளிகளான பாகவதர்களிடமும் பரதேவதை என்னும் நினைவைக் கொள்வாயாக என்பதே இவ்வாக்கியத்தின் உட்பொருள். இவர்கள் அனைவரும் ஒரு சேதனனுக்குப் பேருபகாரம் செய்பவர்களாகையாலே பர தேவதையிடம் வைக்கவேண்டிய பிரீதியை இந்நால்வரிடத்துமே வைக்கவேண்டும் என்று பாவம். இவ்வர்த்தத்தை "சீதையென்ப தோர் தெய்வம்" (பெரியதிரு 10-2-5) "திருமங்கை நின்றருளும் தெய்வமே நாவாழ்த்தும்" (இர-திருவ 57) "தேவு மற்றறியேன்" (கண்ணிநுண் 2) "குலதெய்வம்" (திருவாய் 2-6-4) என்று இந் நால்வரிடமும் தேவதாசப்தத்தைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் ஆழ்வார் களும் அனுஸந்தித்துக் காட்டினார்கள்.

இந்நால்வருக்குள்ளும் மிகவும் உபகாரம் செய்பவராகையாலே "மாத்ருதே₃வோ ப₄வ" என்று முதலிற்படிக்கப்பட்டார் பெரிய பிராட்டியார். இவர் இவர்களுக்குள் மஹோபகாரகையாவது எப்படியென்னில்: "பேராளன் பேரோதும் பெரியாரை ஒருகாலும் பிரிகிலேனே" (பெரியதிரு 7-4-4) "ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய் உடன் கூடுவதென்றுகொலோ......மாயப்பிரான் அடியார்கள் குழாங்களையே" (திருவாய் 2-3-10) "அந்தமில் பேரின்பத்து அடியரோடிருந்தமை" (திருவாய் 10-9-11) என்கிறபடியே பரமப்ராப்யபூதரான பாகவதர் களை அநுபவிக்கப்பெறுவது ஆசார்யனால் ப்ராப்யோபதேசம் பெற்றபின்பேயாகையாலும் பாகவதகோஷ்டியைப் பெருகச்செய் பவன் ஆசார்யனேயாகையாலும் பாகவதலாபம் ஆசார்யனாலேயா யிருக்கும். ஒரு ஜீவனுக்கு ஸதாசார்யஸம்பந்தம் ஏற்படுவது ஸர் வேச்வரனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலேயாகையாலே ஆசார்ய லாபம் ஈச்வரனாலேயாயிருக்கும். ஸ்வதந்த்ரனான அவ்வீச்வரனை யும் இச்சேதனனுடன் சேரவிடுபவள் புருஷகாரபூதையான அப் பிராட்டியே யாகையாலே ஈச்வரலாபம் இப்பிராட்டியாலேயா யிருக்கும். ஆக, இப்படிப் பரமோபகாரகையாகையாலே பெரிய பிராட்டியை தெய்வமாகக்கொள்ளென்று முதன்முதலில் பேசிற்று பண்டைமறை. மேலும், இப்பிராட்டியினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்

களின் பெருமை புருஷோத்தமனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களின் பெருமையிலும் விஞ்சியிருக்கும், இவளுடைய ஸ்வரூபம் அவனையும் "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" (ரா-ஸு 66-10) [தேவியைவிட்டு ஒரு கணமும் பிரிந்து வாழமாட்டேன்.] என்னப்பண்ணும்படி இனிமையிலே விஞ்சி நிற்கும். இவளுடைய ரூபமோவெனில் ஜிதேந்திரியனை ஹநுமானையும் "ராக₄வோர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயம்" (ரா-ஸு 16-5) [ராகவன் வைதேஹிக்குத் தகுந்தவர்; இவளும் அவருக்குத் தகுந்தவர்] என்பதுடன் நிறுத்தாமல், "அஸிதேக்ஷணா" [கறுத்த கண்ணழகிலே அவனையும் விஞ்சியிருப்பவள்] என்று அதிக விசேஷணமிடப்பண்ணும்படி அவனுடைய ரூபத்திலும் அழகு விஞ்சியிருக்கும், "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாம் அஸிதேக்ஷணாம்" [கறுத்த கண்களை உடைய அப்பிராட்டியைவிட்டுக் கணநேரமும் வாழமாட்டேன்.] என்று அந்த பகவானையும் 'தண்ணீர் தண்ணீர்' என்று தவிக்கச்செய்யவல்லதாயிருக்கும். இவளுடைய குணங்களோவென்னில்,

"மாதர் மைதி₂லி ராக்ஷஸீஸ் த்வயி தடைவார்த்₃ராபராத₄ாஸ் த்வயா
ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகு₄தரா ராமஸ்ய கோ₃ஷ்டீ₂ க்ருதா।
காகம் தஞ்ச விபீ₄ஷணம் ஶரணமித்யுக்திக்ஷமௌ ரக்ஷத:
ஸா நஸ் ஸாந்த்₃ரமஹாக₃ஸஸ் ஸுக₂யது க்ஷாந்திஸ் தவாகஸ்மிகீ ॥"

(ஸ்ரீகுண 50)

[தாயே மைதிலி! அப்போதே அபராதம் செய்த ராக்ஷஸிகளை ஹநுமானிடமிருந்து ரக்ஷித்த உன்னாலே, காகாஸுரனையும், விபீஷணனையும் சரணம் என்னும் வார்த்தையைச் சொன்னபிறகு ரக்ஷித்த ராமனுடைய கோஷ்டியானது சிறிதாக்கப்பட்டது. அப்படிப் பட்ட உன்னுடைய நிர்ஹேதுக்ருபையானது பெரும்பாவிகளான எங்களையும் ஆநந்திப்பிக்கட்டும்.] என்று பட்டர் அருளிச்செய்த படியே அவனுடைய குணங்களிலும் விஞ்சியிருக்கும். உண்மையை ஆராயப்புகுந்தால், "ஶ்ரத்₃த₄யா தே₃வோ தே₃வத்வமஶ்நுதே" [பிராட்டியினாலேயே நாராயணன் தேவனாயிருக்கும் தன்மையை அடைகிறான்.] "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா-அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:" [ஜநகராஜன் திருமகளைத் தனக்கென்று இட்டுப் பிறந்து வைத்திருக்கும் அப்பேரொளியானது அளவிடவொண்ணாதது.] என்கிற

படியே, இவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிப்பெருமைகளும் அவ ளாலேயாயிருக்கும். "அழகு அவளாலே; குணங்கள் அவளாலே; மேன்மை அவளாலே; நீர்மை அவளாலே; நிரூபித்தால் அடங்கலும் அவளாலேயாயிருக்கும்" என்று திருப்பாவை ஆறுயிரப்படியிலே அருளிச்செய்வர். "திருநின்ற பக்கம் திறவிது" என்று திருமழிசை ஆழ்வாரும், "அபாங்கா$_3$ பூ$_4$யாம்ஸோ யது$_3$பரி பரம்ப்$_3$ரஹ்ம தத$_3$பூ$_4$த்" [பிராட்டியின் அதிகமான கடாக்ஷங்கள் எதன்மீது விழுந்தனவோ அது பரப்ரஹ்மமாயிற்று] என்று ஆழ்வானும் அருளினரன்றோ. இத்துடனன்றியில், ஸ்வதந்த்ரனாய், கர்மாநுகுணமாகப் பலமளிப்ப வனாய், பரப்ரஹ்ம பூதனாகையாலே விஜாதீயனாயிருக்கும் அவனைப் போலில்லாமல், பாரதந்த்ரியப் பெருஞ்செல்வத்தையுடையவளாய், க்ருபையே வடிவெடுத்தவளாய், சேதனரோடு ஸஜாதீயையாயிருக்கும் பெரியதோர் பெருமையும் இப்பிராட்டிக்குண்டு. மேலும், மாதா பிதாக் கள் இருவரினுள்ளும், நன்மையைத் தேடும் தந்தையிடமிருப்பதை விடப் பிரியத்தை விரும்பும் தாயிடம் குழந்தைக்கு அன்பு அதிக மாயிருக்கும். இக்காரணங்களாலே வேதபுருஷனாகிற ஜீவன் தாயாகிற பிராட்டியை முதலிலேயிட்டுப் பேசுகிறான்.

இப்படிப் பெரியபிராட்டியாரானவர் பலவிதத்திலும் பகவானைக் காட்டிலும் பெருமைபெற்றவராகில் நாராயணனுக்கே உரித்தான தான பரப்ரஹ்மத்வம் என்னும் பெருமை எப்படி நிலைநிற்கும்? ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளால் நிரதிஶய ப்ருஹத்தாயிருக்கை – தனக்கு மேல் ஒன்றில்லை என்னும்படி பெருமைபெற்றிருக்கை—என்கிற பர ப்ரஹ்மலக்ஷணம் அப்பெருமானிடம் எப்படிப்பொருந்திநிற்கும்? என்னும் ஸந்தேஹம் ஏற்படலாம். இப்பிராட்டி இயற்கையிலேயே அப்பெருமானுடைய உடைமைப் பொருளாயிருக்கையாலே, இவ ளுடைய இப்பெருமைகள் எல்லாம் இவளை உடையவனாகிற அவ னுடைய பெருமையாகவே முடிந்து நிற்குமாகையாலே அவனுடைய நிரதிஶய ப்ருஹத்வரூபமான பரப்ரஹ்மத்வத்திற்கு ஒரு குறையும் வாராது. தன்னிலும் விஞ்சிய பல பெருமைகளையும் உடைய இப்பிராட்டிக்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவன் என்னும் பெருமை வேறொரு வருக்கும் இல்லையன்றோ. ரத்தினமானது தன் ஒளியினாலேயே பெருமை பெறுகிறது என்பதைக் காணுநிற்கிறோம். ஆயினும் அவ்வொளியானது ரத்தினத்தின் ஸ்வாபாவிகதர்மமாய் உடைமைப் பொருளாயிருக்கையாலே, அதன் பெருமையெல்லாம் ரத்தினத்தின் பெருமையாகவே முடிகின்றது. மாணிக்கமானது ஒளியாலேயே

பெருமை பெற்றிருந்தபோதிலும் இயற்கைப் பெருமையில்லாதது, வேறொன்றால் பெருமை பெறுவது என்று ஒருவரும் உரைக்கமாட்டார்களன்றோ. அப்படியே "அநந்யா ராக₄வேணாஹம் பா₄ஸ்கரேண ப்ரபா₄ யதா₂" [ஸூர்யனை அதன் ஒளியானது விட்டுப்பிரியமாட்டாதது போல் நானும் ராகவரை விட்டுப்பிரியமாட்டேன்] "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பா₄ஸ்கரேண ப்ரபா₄ யதா₂" [ஸூர்யனுடைய ஒளிபோல் என்னை விட்டுப்பிரிய மாட்டாதவளாயிருப்பவள் ஸீதை] என்று திவ்யதம்பதிகள்தாமே ஸ்ரீராமாயணத்திலே சோதிவாய் திறந்து அருளிச்செய்தபடியே,பிராட்டியானவள் பகவானுக்கு ஒளிபோலே ப்ரகாரமாயிருப்பவளாகையாலே அப்புருஷோத்தமனுடைய பரப்ரஹ்மத்வமாகிற பெருமைக்கு ஒரு குறைவும் வாராது. இவ்வர்த்தத்தையே பட்டர் ஸ்ரீகுணரத்னகோசத்திலே (31)

"ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி தத ஏவைஷ ப₄க₃வாந்
த்வத₃ாயத்தர்த்₃தி₄ர்த்வேऽபி அப₄வத் அபராதீ₄நவிப₄வ:|
ஸ்வயா தீ₃ப்த்யா ரத்நம் ப₄வத₄பி மஹார்க்க₄ம் ந விகு₃ணம்
ந குண்ட₂ஸ்வாதந்த்ரியம் ப₄வதி ச ந சாந்யாஹிதகு₃ணம்||"

[பிராட்டியே! இயற்கையிலேயே நீ பகவானுடைய உடைமையாயிருக்கிறாய். இதனாலேயே இந்த பகவான் உன்னாலே வந்த பெருமையை உடையவனாயிருந்தபோதிலும், இயற்கையான பெருமையை உடையவனானான். தன்னுடைய ஒளியினாலே விலையுயர்ந்ததாகும் ரத்தினம் (அக்காரணத்தினால்) தாழ்ந்ததாகவோ இயற்கைப் பெருமையற்றதாகவோ மற்றொன்றினாலுண்டான பெருமையை உடையதாகவோ ஆகிறதில்லையன்றோ.] என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால் இவளுடைய பெருமைகளெல்லாம் பகவானுடைய பரப்ரஹ்மத்வத்தை ஸ்தாபித்துத் தருமேயொழிய அதைக் குலைக்காது.

இப்படிப்பட்ட பிராட்டியின் பெருமையைப் பேசும் ஸூக்தங்கள் ச்ரத்தாஸூக்தம், மேதாஸூக்தம், அதிதிஸூக்தம், வாக்ஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் என்று பலவும் உண்டு. "மேத₄ா ஶ்ரத்₃த₄ா ஸரஸ்வதீ" (வி-பு 1-9-119) [வேதங்களிலே 'மேதை' 'ச்ரத்தா' 'வாக் (ஸரஸ்வதி)' என்றும் சொல்லப்படுபவள் லக்ஷ்மீதேவியே] என்று பராசர பகவான் உபப்ரும்ஹணம் செய்திருக்கையாலே இந்த ஸூக்தங்களெல்லாம் பெரியபிராட்டியாரின் பெருமையைப் பேசுபவையே என்பதை அறியலாம். பல பல ஸூக்தங்கள் பரமபுருஷனின் பெருமையைப் பேசுவனவாக இருந்தபோதிலும், அவனுக்கே

உரித்தானவையான புருஷநாராயண சப்தங்களையும், லக்ஷ்மீபதித்வாதி லிங்கங்களையுமிட்டுப் பேசும் புருஷநாராயணஸூக்தங்கள் மிகவும் உத்தேச்யமாவதுபோலே பிராட்டிக்கே உரித்தான ஸ்ரீ, லக்ஷ்மீ முதலான சப்தங்களையும் ஐச்வர்யப்ரதத்வாதிலிங்கங்களையும் இட்டுப் பேசும் ஸ்ரீஸூக்தம் நமக்கு மிகவும் உத்தேச்யமாகிறது. பூஸூக்த நீளாஸூக்தங்களும் பெரியபிராட்டியாரின் அவயவபூதர்களாகவும், போகோபகரணமாயிருப்பவராகவும், விபூதிபூதராகவும் உள்ள பூமிநீளாதேவிகளின் பெருமையைப் பேசுகின்றன. ஸ்ரீஸூக்தத்திற்குப் பின் இவற்றையும் விவரிப்போம்.

இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்திற்கு பட்டருடைய சிஷ்யரான நலந்திகழ் நாராயணச்சீயர் ஒரு பாஷ்யமிட்டிருக்கிறார் என்பது தேசிகக்ரந்தங்களிலிருந்து விளங்குகிறது. நாராயணமுநி என்று பலவிடங்களிலும், பெரியஜீயர் என்று சிலவிடங்களிலும் இவரைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் தேசிகர். இவர் பட்டருடைய சிஷ்யர் என்பதைக் காட்டும் சுலோகமொன்றை ஸ்ரீதேசிகர் எடுத்திருப்பதைமட்டும் கொண்டு நஞ்சீயரே ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யகர்த்தா என்று நவீனவித்வான்களில் சிலர் எழுதிவைத்தார்கள். புதுக்கோட்டையில் வாழும் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவன் ஸ்வாமி அவர்கள் கோமட ரங்கநாத பாஷ்யம் என்று பல ஓலைச்சுவடிகளிலே பெயர்பெற்றிருப்பதொரு ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யத்தை, பல ப்ரக்ஷிப்த பங்க்திகள் நிறைந்ததொரு ஓலைச்சுவடியை முக்கியமான ஆதாரமாகக்கொண்டு ரங்கநாதமுனி (அல்லது நஞ்சீயர்) ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யம் என்னும் தலைப்பிலே ஒரு நூலை 1937-ல் அச்சிட்டார். அந்நூல் நஞ்சீயருடையதாயிருக்க ப்ரஸக்தியேயில்லை, நாராயணமுநியுடையதுமன்று என்று அஸ்மத்தாதபாதர்கள் மிக விரிவாக தூஷண நிராஸம் என்னும் கிரந்தத்திலும் பல வியாஸங்களிலும் நிரூபித்தருளினார். ப்ரதிபக்ஷிகளாலும் அந்நிருபணங்களுக்கு இன்றளவும் மறுப்பெழுத முடியவில்லை. ஸுதர்சனம் 58-ல் வெளியிடப்பட்ட சுருக்கமானதொரு வியாஸத்தின் பகுதியை மட்டும் இங்கு தருகிறோம்:—

"ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்ய விஷயமாக நாம் வெளியிட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சிகளை இங்கு ஸங்க்ரஹிக்கிறோம். இதில் இரண்டு விஷயங்களுள்ளன. முதலாவது விஷயம்:—ஸ்ரீ தேசிகரால் ப்ரமாணமாக எடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்தபாஷ்யம் **நஞ்சீயருடையதா?** அல்லவா? நஞ்சீயருடையதல்ல. இதற்குக் **காரணங்கள்:**— (1) ஸ்ரீ தேசிகர் ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்யகர்த்தாவை (பராசரபட்ட சிஷ்யரான)

பெரியஜீயர், நாராயணமுனி என்னும் பெயர்களாலே பலவிடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். ஓரிடத்தில் நஞ்ஜீயர் என்று ஒருவரையெடுக்கிறார். பூர்வாசாரியர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான விடங்களில் நஞ்ஜீயரை எடுக்கும்போது ஓரிடத்திலாவது அவரைப் பெரியஜீயர் என்றோ நாராயணமுனியென்றோ எடுத்ததில்லை. நஞ்சீயர், ஜீயர், வேதாந்தி முனி என்றே எடுக்கிறார்கள். இக்காரணங்களால் ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்யகர்த்தா நஞ்ஜீயரைக்காட்டிலும் வேறானவர் என்பது தெளிவு. (2) ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டிலிருந்தும், அரும்பதவுரைகளிலிருந்தும் "நாராயணமுனி, நலந்திகழ்நாராயணச்சீயர்" என்னும் திருநாமங்களையுடைய ஒருவர் புருஷஸூக்த நாராயணஸூக்த விஷ்ணுஸூக்த பாஷ்யங்கள் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவரே ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்யகர்த்தாவாயிருக்கத்தகும். (3) மாமுனிகள் காலத்திலிருந்தவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஓரான் வழி, பெரியதிருமுடியடைவுகளிலிருந்து, பட்டருக்கு நலந்திகழ்நாராயணச்சீயரென்று ஒரு சிஷ்யருண்டென்றும் அவர் உபநிஷத்துக்களுக்கும், ஸ்தோத்ரரத்னத்திற்கும் பாஷ்யம் செய்திருக்கிறாரென்றும், ஸுதர்சனசதகம் இயற்றியுள்ளாரென்றும் வெளியாகிறது. கோயிலொழுகும் இவ்விஷயங்களைக் காட்டித்தருகிறது. ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷமும் நலந்திகழ் நாராயணச்சீயரென்றொருவர் நஞ்சீயர் காலத்திருந்ததை உணர்த்துகிறது. ஆகையால் தேசிகரெடுத்த நாராயணமுனி இவரே என்பதில் ஐயமில்லை. (4) தேசிகர், இந் நாராயணமுனி ஸ்தோத்ரபாஷ்யம் செய்திருக்கிறார் என்று காட்டுவதோடன்றியில் இவர் வங்கிபுரத்து நம்பியின் சிஷ்யர் என்றும் அருளியிருக்கிறார். இவை நலந்திகழ் நாராயணச்சீயரே ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்யகர்த்தா என்பதையும் அவர் நஞ்சீயரைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர் என்பதையும வயதில் பெரியவர் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றன. (5) இவ்வளவு ப்ரமாணங்களுக்கு எதிராக மாமுனிகளுக்குப் பிற்பட்ட, தவறுகள் நிறைந்த குருபரம்பரை நூலில் நஞ்சீயரைப் பெரிய ஜீயரென்று ஓரிடத்தில் குறித்திருப்பது கொண்டு தேசிக ஸூக்திக்கு அர்த்தநிர்ணயம் செய்வது தகாது. குருபரம்பரையை எழுதியவர்கள் மிகவும் ப்ராசீநரான நஞ்சீயரைப் பெரிய ஜீயரென்று குறித்திருக்கலாம். அதிலிருந்து நஞ்சீயருக்கு மிகவும் ஸமீப காலத்திலிருந்த தேசிகரால் குறிக்கப்படும் பெரியஜீயர் நஞ்சீயரென்றாகிவிடாது.

"இனி, இரண்டாவது விஷயம்:— தேசிகரால் எடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்த பாஷ்யமும், இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கும் பாஷ்யமும்

ஒன்று? இவையிரண்டும் ஒன்றேயென்பதற்குச் சில அகச்சான்று களைக் காட்டினார்கள். இவ்வகச்சான்றுகள் பக்ஷபாதிகளிடமிருந்த ப்ரக்ஷிப்தம் நிறைந்த கோசத்திலேயே உள்ளனவென்பதைக் காட்டினோம். கோமட ரங்கநாதரே இந்த பாஷ்யகர்த்தாவென்பதையும், அவர் தேசிகருக்குப் பிற்பட்டவரென்பதையும் நிரூபித்தோம். இவற்றுக்கு ஒன்றும் பதிலில்லை. பரமகாருணிகர்களான பெரியவாச்சான் பிள்ளையும், நஞ்சீயரும், நலந்திகழ் நாராயணச்சீயரும், தேசிகரும் இவ்விசாரத்தில் வெற்றிபெற்றார்கள். சிறிய ஞானத்தனாகிய அடியேன் வெற்றிபெற்றதாக ஒருவரும் கருதவேண்டா.''

கீழே எடுக்கப்பட்ட கோமட ரங்கநாதபாஷ்யத்தின் அச்சுப் பிரதியில் ப்ரக்ஷிப்தபங்க்திகள் அதிகமாயுள்ளன; ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் பிராட்டிவிஷயமாகக் கொண்டிருந்த முடிவுகளைக் கண்டிக்கும் வாக்கியங்களும் உள்ளன. கருணைக்கடல்களான நம்முடைய ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளையும், ச்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராண வசநங்களையும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர வாக்யங்களையும் துணைகொண்டு, அஜ்ஞனையும் ஸர்வஜ்ஞனாக்கவல்ல பெரியபிராட்டியாருடைய கருணைகடாக்ஷத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு, அறிவரிய பெருமையையுடைய ஸ்ரீஸூக்தத்தை விவரிக்கத் துணிகின்றேன்.

ஸ்ரீஸூக்தத்தின் ஆவிர்ப்பாவமும் பெருமையும்

பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்திலே பிராட்டியின் பெருமையைப் பேசும் பகுதி ஒன்றுண்டு. 'லக்ஷ்மீதந்த்ரம்' என்று அதற்குப் பெயர். இந்திரனுக்குப் பிராட்டியே தன் பெருமையை வெளியிடுவதாக அமைந்துள்ளது அது. ஐம்பது அத்தியாயங்கள் கொண்ட அந்த சாஸ்த்ரத்தின் கடைசி அத்தியாயம் ஸ்ரீஸூக்தத்தின் பெருமையையும் பொருளையும் விளக்குவதாகும். அதில் ஸ்ரீஸூக்தத்தின் தோற்றமும் ஏற்றமும் பின்வாறு விவரிக்கப்படுகிறது.

''ஸ்ரீருவாச:—

தே₃வோ நாராயணோ நாம ஜக₃தஸ் தஸ்து₂ஷ: பதி: |
ஆத்மா ச ஸர்வலோகாநாம் ஷாட்₃கு₃ண்யாநந்த₃விக்₃ரஹ: ||
ஸர்வப்ரக்ருதிரீசாந: ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வகார்யக்ருத் |
நிரநிஷ்டோऽநவத்₃யச்ச ஸர்வகல்யாணஸம்ச்ரய: ||

தமஸாம் தேஜஸாம் சைவ ப₄ாஸக: ஸ்வப்ரகாஶத;।
அந்தர்யாமீ நியந்தா ச ப₄ாவாப₄ாவவிப₄ாவந: ||
ஶக்திமாந் ஸகலாத₄ார: ஸர்வஶக்திர் மதீ₃ஶ்வர: ।
தஸ்யாऽஹம் பரமா ஶக்திரேகா ஸ்ரீர் நாம ஶாஶ்வதீ ||
நிரஸ்தநிகி₂லாவத்₃யா ஸர்வகாமது₃க₄ா விபே₄: ।
ஆத்மபி₄த்தி ஸமுந்மீலச்சுத்₃த₄ாசுத்₄த₄ாத்₄வ வர்க்கி₃ணீ ||
அநுவ்ரதா ஹ்ருஷீகேஶம் ஸர்வதஸ் ஸமதாம் க₃தா ।
தாவாவாம் பரமே வ்யோம்நி பிதரௌ ஜக₃த: பரௌ ||
அநுக்₃ரஹாய லோகாநாம் ஸ்தி₂தௌ ஸ்வ: பரயா ஶ்ரியா ।
கத₃ாசித் க்ருபயாவிஷ்டௌ ஜீவாநாம் ஹிதகாம்யயா ||
ஸுகி₂ந: ஸ்யுரிமே ஜீவா: ப்ராப்நுயுர் நௌ கத₂ம் த்விதி ।
உபாயாந்வேஷணே யத்தௌ பரமேண ஸமாதி₄நா ।
மத்₂நீவஸ் ஸ்மாதிக₃ம்பீ₄ரம் ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்ம மஹோத₃தி₄ம் ||
மத்₂யமாநாத் ததஸ் தஸ்மாத் ஸாமர்க்₃யஜுஷஸங்குலாத் ।
தத்ஸூக்தமிது₂நம் தி₃வ்யம் த₃த்₄னோ க்₄ருதமிவோத்தி₂தம் ||
அநாஹதமஸந்தி₃க்₃த₄ம் அநஸ்பஷ்டமநஶ்வரம் ।
ஸர்வைஶ்வர்யகு₃ணோபேதம் அநாகுலபத₃ாக்ஷரம் ||
ஆத்₃யோஸ் தத₂ாந்தயோ:ஶஶ்வத் அந்யோந்யாக்ஷரமிஶ்ரிதம் ।
ஶக்திஶக்திமத₃ாவித்₃த₄ம் தத்தத₃க்ஷரமிஶ்ரிதம் ||
தத்ர பும்லக்ஷணம் ஸூக்தம் ஸத்₃ப்₃ரஹ்மகு₃ணபூ₄ஷிதம் ।
ஸ்வீசகாராரவிந்த₃ாக்ஷ: ஸ்வமஹிம்நி ப்ரதிஷ்டி₄தம ||
தத்ர ஸ்த்ரீலக்ஷணம் ஸூக்தம் ஸத்₃ப்₃ரஹ்மகு₃ணபூ₄ஷிதம் ।
ஸ்வீசகாராஹமவ்யக்₃ரா ஸ்வமஹிம்நி ப்ரதிஷ்டி₂தம் ||
த ஏதே பரமே ஸூக்தே மஹர்ஷிக₃ணஸேவிதே ।
அதீ₄தே ச விம்ருஷ்டே ச நயேதாம் பரமாம் க₃திம் ||"

[அசைவனவும் அசையாதனவுமான எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஸ்வாமியாய், நாராயணன் என்னும் பெயரையுடையவரான தேவன் எல்லா உலகிற்கும் ஆத்மாவாகவும், ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களும் ஆநந்த குணமும் வடிவெடுத்தவராயுமிருப்பவர். எல்லாப் பொருளுக்கும் உபாதானகாரணமாகவும், நியமிப்பவராகவும், எல்லாமறிந்தவராகவும், எல்லாச் செயலையும் செய்பவராகவுமுள்ளவர். அநிஷ்டம்

இல்லாதவராகவும், குற்றமற்றவராகவும், எல்லாக் கல்யாண குணங்களுக்கும் இருப்பிடமாயுள்ளவராகவும், தாமே தம்முடைய ஒளியாலே ஒளியற்றவைகளையும் ஒளியுள்ளவைகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்பவராகவும், (ஹ்ருதயத்தில் விக்ரஹத்துடன் கூடி) அந்தர்யாமியாயிருப்பவராகவும், (அந்நிலையில்) நியமிப்பவராகவும், உள்ளதையும் இல்லதையும் உண்டாக்குபவராகவும் இருப்பவர். அதிகமான சக்திகளை உடையவராகவும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவராகவும், எல்லா சக்தியையும் உடையவராகவும், (மேலான சக்தியான) எனக்கும் ஈச்வரராயுமிருப்பவர். 'ஸ்ரீதேவி' என்னும் பெயரையுடைய நான் அவருக்கு மேலானதாய் ஒப்பற்றதாய். நித்யமானதான சக்தியாயிருக்கிறேன். நான் தாழ்வுகள் ஒன்றுமற்றவள்; ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு எல்லா போகங்களையும் அளிப்பவள். தன் மனத்திலிருந்து வெளிப்படும் சுத்தாசுத்தகதிகளை உடையவள். (அதாவது,-சுத்தகதிகளான பரமபதத்தையும் கைவல்யத்தையும், அசுத்த கதிகளான ஸம்ஸார கதிகளையும் தன் ஸங்கல்பத்தாலே உண்டாக்குபவள். "ச்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த$_3$லோசநமந: காந்தாப்ரஸாத$_3$ாத் ருதே ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷர வைஷ்ணவாத்$_4$வஸு நருணாம் ஸம்ப$_4$ாவ்யதே கர்ஹிசித்" என்ற ஆளவந்தார் வாக்கை அனுஸந்திப்பது.) (இப்படி ஸகலபலப்ரதையாயிருப்பதற்குக் காரணம்,-) ஹ்ருஷீகேசனை பகவானைப் (புருஷகாரபூதையாய்ப்) பின்தொடர்ந்திருப்பவள். (பாபிகளோடு, சுபர்களோடு வாசியற) எல்லாச் சேதனர்களையும் ஒன்றாக நோக்கும் காருண்யகுணத்தையுடையவள். உலகிற்கு மேற்பட்டவர்களாய், தாய்தந்தையாயிருக்கும் நாங்களிருவரும், உலகங்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக, மேலான ஒளியுடன் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறோம். ஒரு காலத்தில் ஜீவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு, கருணை நிறைந்தவர்களான நாங்களிருவரும் "(அசித்ஸமர்களாய் ஸுகமற்றுக்கிடக்கும்) இந்த ஜீவர்கள் ஸுகமடைவதற்கும், நம்மை அடைவதற்கும் என்ன வழி" என்று மேலான தியானயோகத்திலே உபாயசிந்தனையில் ஈடுபட்டோம். அப்போது, மிகவும் ஆழ்ந்ததான ஶப்தப்ரஹ்மமாகிற—வேதமாகிய—பெருங்கடலைக் கடைய ஆரம்பித்தோம். ருக்யஜுஸ் ஸாமமந்திரங்கள் நிறைந்த அந்த வேதக்கடலிலிருந்து, தயிரைக்கடையும்போது வெண்ணெய் உண்டாவதுபோல், இரண்டு திவ்யஸூக்தங்கள் உண்டாயின. அவ்விரண்டும் தோஷங்களால் தடைபடாமலும், ஸந்தேஹமில்லாமலும், தெளிவின்மையில்லா

மலும், அழிவில்லாமலும், (ஶப்தத்திற்குள்ள) எல்லாச் செல்வங்களும் குணங்களும் நிறைந்திருப்பவையாகவும், கலக்கமற்ற பதங்களேயும் எழுத்துக்களேயும் உடையவையாகவும் விளங்கின. முதலிலும், முடிவிலும் ஒன்றிலுள்ள அக்ஷரங்கள் மற்றொன்றில் சேர்க்கப்பட்டு விளங்கின. (அதாவது,— ஸ்ரீஸூக்தத்தின் முதலில் "லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ ம ஆவஹ" என்றவிடத்திலுள்ள லக்ஷ்மீ ஶப்தம் புருஷஸூக்தத்தின் கடைசியில் "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்றவிடத்திலும் புருஷஸூக்தத்தின் முதலில் "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" என்றவிடத்திலுள்ள புருஷஶப்தம் ஸ்ரீஸூக்தத்தின் கடைசியில் "விந்தேயம் புருஷாநஹம்" என்றவிடத்திலும் படிக்கப்பட்டிருக்கை) ஶக்தியாகிற என்னுலும், ஶக்திமானுகிற பரமபுருஷனுலும் நிறையப்பெற்றவையாய், எங்களிருவர்களுடைய நாமங்களாகிற புருஷன், ஜாதவேதஸ், லக்ஷ்மீ, ஸ்ரீ முதலான சப்தங்கள் கலந்ததாயிருந்தன. அவ்விரண்டில் புருஷனேச் சொல்லுவதும் நல்ல ஶப்தகுணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தன் பெருமையிலேயே நிலேநிற்பதுமான புருஷஸூக்தத்தைப் புண்டரீகாக்ஷனை பகவான் தன்னுடையதாக ஏற்றுக்கொண்டார். அவற்றில் ஸ்த்ரீயைச்சொல்லுவதும, நல்ல ஶப்த குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தன் பெருமையிலேயே நிலேநிற்பதுமான ஸ்ரீஸூக்தத்தை நான் என்னுடையதாக ஏற்றுக்கொண்டேன. மேலானவையான இவ்விரண்டு ஸூக்தங்களும் மஹர்ஷிஸமூஹங்களால் பாடப்படுபவை; அத்தியயனம் செய்த மாத்திரத்திலும், (பொருளே) நினேத்தமாத்திரத்திலும் மேலான கதிக்கு அழைத்துச் செல்லுபவை.]

இப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் ரிஷி, சந்தஸ். தேவதைகளும், விநியோகமும் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் பின்வருமாறு படிக்கப்படுகின்றன.

"மாமேவாஸ்ய முநிம் வித்₃யாத் ச₂ந்த₃: ஸ்ரீர்நாம கத்₂யதே |
தே₃வதா ஸகலாத₄ாரா விஷ்ணுபத்ந்யஹமீஶ்வரீ |
விநியோகோ₃ऽஸ்ய ஸூக்தஸ்ய லக்ஷ்மீநாராயணர்ச்சநே |
அங்கஸ்தா₂ம் பா₄வயேல்லக்ஷ்மீம் விஷ்ணோர்மாம் பரமேஶ்வரீம்
வாமேநாலிங்கி₃தாம் ஶஶ்வத் பா₃ஹுநா பரமாத்மந: |
த₃ம்ஸலக்₃நபா₃ஹும் ச தி₃வ்யபங்கஜதா₄ரிணீம் ||
அத₂ மாமர்ச்சயேத் ரிக்₃பி₄: ப்ரயத: பரமேஶ்வரீம் |

வாமோத்ஸங்க₃நிஷண்ணும் மாம் தே₃வதே₃வஸ்ய
ஶார்ங்கி₃ண: ।
குர்யாத் ப்ரத₂மயா சர்சா த்வாவாஹநமதந்த்₃ரித: ||
த்₃விதீயயாऽஸநம் த₃த்₃யாத் தே₃வதே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ||
த்ருதீயயார்க்₄யமீஶாநே பாத்₃யம் சாபி ப்ரகல்பயேத் ।
சதுர்த்₂யாசமநம் சைவ பஞ்சம்யா சோபஹாரகம் ||
ஷஷ்ட்₂யா ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸஹ நௌ ஸாத₄கோத்தம: ।
ஸப்தம்யா வாஸஸீ த₃த்₃யாத் அஷ்டம்யா பூ₄ஷணே ச ||
க₃ந்த₄ம் த₃த்₃யாந்நவம்யா து த₃ஶம்யா ஸுமநஶ்சயம் ।
பராப்₄யாம் தூ₄பதீ₃பௌ து பரயா மது₄பர்க்ககம் ||
ப்ராபணம் ச சதுர்த₃ஶ்யா பஞ்சத₃ஶ்யா நமஸ்க்ரியா: ।
தாரிகாமநுதாரம் ச ப்ரயுஞ்ஜீயாத₃த₂ாந்தத: ||
ப்ரத்ய்ருசம் ப்ரயதோ மந்த்ரீ ஜபேச்ச₂க்த்யா யத₂ாவிதி₄ ।
ஸூக்தஸ்ய விலயம் பஶ்சாத் தாரிகாயாமநுஸ்மரேத் ||
தாரிகாஸ்தௌ₂ ச நௌ த்₄யாத்வா ஸ்மரேத் ஸர்வக₃திம் ச
ரிக்பி₄ஶ் சதஸ்ருபி₄ர் யத்₃வா பூர்வமாவாஹநக்ரியா । [நௌ
பஞ்சம்யா து ப்ரபத்₃யேத ஶ்ரியம் மாம் ஶுத்₃த₄சேதஸா ||
ஆப இத்யநயா குர்யாத் அர்க்₄யபாத்₃யாசமக்ரியா: ।
ஆர்த்₃ராமிதி ச மத்ஸ்நாநம் கர்த்த₃மேநேதி சாம்ப₃ரம் ||
கந்த₄த்₃வாரேதி க₃ந்த₄ா: ஸ்யு: உபைது ஸ்யாத₃லங்க்ருதி: ।
காம் ஸோஸ்மி தூ₄பதீ₃பௌ ச ஷஷ்ட்₂யா சைவோபஹாரகம் ||
மநஸ: காமமித்யேவ மது₄பர்க்கம் ப்ரகல்பயேத் ।
க்ஷுத்பிபாஸாமிதி ஹ்யேஷா ப்ராபணப்ரதிபாதி₃கா ||
அந்த்யயா து நமஸ்கார: ஶிஷ்டம் பூர்வவதா₃சரேத் ||

[இந்திரனே! எனனுடைய ஸூக்தத்தினுடைய ப்ரயோகவிதானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியைக் கேட்பாயாக. என்னையே இதற்கு ரிஷியாக அறியவேண்டும். இதன் சந்தஸ் "ஶ்ரீ:" என்று சொல்லப் படுவது. இதன் தேவதையும், ஸர்வாதாரையும, விஷ்ணுபத்னி யும் ஈச்வரியுமான நானேயாவேன். லக்ஷ்மீநாராயணர்களைப் பூஜிப்பதில் இந்த ஸூக்தம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. பரமேஶ் வரியாய் லக்ஷ்மியென்னும் திருநாமமுள்ள என்னை விஷ்ணுவினுடைய மடியிலே எழுந்தருளியிருப்பவளாகவும், பரமாத்மாவின் இடது

திருக்கையாலே ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்றவளாகவும், அவருடைய தோளிலே வைக்கப்பட்ட கையை உடையவளாகவும், திவ்ய கமலத்தை தரித்திருப்பவளாகவும் எப்போதும் தியானிக்கக் கடவன். சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்ட தேவதேவனுடைய வலது தொடையில் அமர்ந்திருப்பவளும், பரமேச்வரியுமான என்னை, நியமங்களுடன் கூடியவனாய், ஸ்ரீஸூக்தமந்திரங்களால் அர்ச்சிக்கக் கடவன். சோம்பலில்லாதவனாய் முதல் மந்திரத்தால் என்னை ஆவாஹனம் செய்யக்கடவன். இரண்டாவது மந்திரத்தால் தேவ தேவனை பகவானுக்கும் (எனக்கும்) ஆஸனத்தை அளிக்கக் கடவன். மூன்றாவது மந்திரத்தால் ஸர்வேச்வரனுக்கு அர்க்ய பாத்யங்களைக் கொடுக்கக்கடவன். நான்காவது மந்திரத்தால் ஆசமனத்தையும், ஐந்தாவதால், உபஹாரங்களையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அர்ச்சகச்ரேஷ்டனாயிருப்பவன் ஆறாவது மந்திரத்தால் எங்களிருவருக்கும் ஸ்நாநத்தைச் செய்விக்கவேண்டும். ஏழாவது மந்திரத்தால் வஸ்த்ரங்களையும் எட்டாவதால் பூஷணங்களையும் அணிவிக்க வேண்டும். ஒன்பதாவதால் கந்தத்தையும் பத்தாவதால் புஷ்பஸமூஹங்களையும், பதினொன்று பனிரண்டாவது ரிக்குகளால் தூபதீபங்களையும், பதின்மூன்றாவதால் மதுபர்க்கத்தையும், பதினான்காவது மந்திரத்தால் ப்ராபணத்தையும் (ப்ரதிஷ்டா பனத்தையும்), பதினைந்தாவதால் நமஸ்காரத்தையும் செய்ய வேண்டியது. 'தாரிகை' என்னும் மந்திரத்தையும், அதற்குப் பின் 'தாரம்' எனப்படும் ஓங்காரத்தையும் ஒவ்வொரு மந்திரத்தின கடைசியிலும் நியமத்துடன் கூடியவனாய மந்த்ரஜ்ஞன் ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். இயன்றவரையில் விதிப்படி ஜபிக்கவும் வேண்டும். ஸூக்தமந்திரங்கள் கடைசியிலுள்ள தாரிகாமந்திரத்தில் லயமடைவதாகவும் நினைக்கவேண்டும். தாரிகையில் இருப்பவர்களாக எங்களை நினைத்து எங்களையே ஸர்வப்ராப்யமாகவும் நினைக்கவேண்டும். இது ஒரு விநியோகப்ரகாரம். வேறொரு ப்ராகாரம் பின்வருமாறு:— முதல் நான்கு ரிக்குகளாலே எங்களை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். நன்னெஞ்சுடன ஐந்தாவது ரிக்காலே ஸ்ரீதேவியாகிய என்னை சரணமடையவேண்டும். "ஆப:" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தாலே அர்க்யபாத்யாசமநங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். 'ஆர்த்ராம்' என்னும் மந்திரத்தால் ஸ்நாநத்தையும், 'கர்த்தமேந' என்னும் மந்திரத்தால் வஸ்திரத்தையும், 'கந்தத்வாராம் என்னும் மந்திரத்தால் கந்தத்தையும், 'உபைது' என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் அலங்காரத்தையும், "காம்

ஸோஸ்மிதாம்'' என்னும் மந்திரத்தால் தூபதீபங்களையும், ஆறு வது மந்திரத்தால் உபஹாரங்களையும், "மநஸ: காமம்" என்று தொடங்கும் ரிக்கால் மதுபர்க்கத்தையும் கொடுக்கவேண்டியது. ''க்ஷுத்பிபாஸாம்'' என்னும் மந்திரம் ப்ராபணத்தைச் சொல்லு வது. கடைசி ரிக்கால் நமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது. மற்றவை முன்போல் செய்யவேண்டியது.]

நிற்க; ஸ்ரீஸூக்தத்திற்கு ஸ்ரீதேவியின் புத்ரனை ஹிரண்ய கர்ப்பன் (ப்ரஹ்மா) ரிஷியென்று சொல்லுவாருமுண்டு. நான்காவது ஐந்தாவது மந்திரங்கள் த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ் என்றும் மற்றவை அநுஷ்டுப்புக்களென்றும் சொல்லுவதுமுண்டு. மூன்றுவதும்கடைசியு மான மந்திரங்களை ப்ருஹதீ என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். பகவான் போதாயனர் ஸ்ரீஸூக்தஹோமம் செய்யும் முறையையும், அதனல் பெருஞ்செல்வமுண்டாகுமென்றும் கூறியிருக்கிறார். வஸிஷ்ட ஸ்ம்ருதியிலும் ஸ்ரீஸூக்தஹோமப்ரகாரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு வருஷம் அதை அநுஷ்டிப்பவர்களுக்குப் பெருஞ்செல்வ முண்டாகிறது என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் பல ஸ்ம்ருதிபுராணங்களிலும் ஸ்ரீஸூக்தவிநியோகமுறையும், அதன் பலனும் விளக்கப்படுகின்றன.

''மல்லிகை: ஶ்வேதபத்$_3$மைர் வா ஜாதிபுஷ்பைரத$_2$ாபி வா |
மந்த$_3$ாரகுஸுமம் வாபி பூஜாயாம் க்$_3$ருஹ்யதே ஶ்ரிய: ||
ஆத்$_3$யயாऽऽவாஹயேத்$_3$ தே$_3$வீம் ஸ்ரீஸூக்தஸ்ய ந்ருபேஶ்வரீம்|
த்$_3$விதீயயாஸநம் த$_3$த்$_3$யாத் பாத்$_3$யம் சைவ த்ருதீயயா ||
சதுர்த்$_2$யார்க்$_4$யப்ரத$_3$ாநம் ஸ்யாத் பஞ்சம்யாசமநீயகம் |
ஷஷ்ட்$_2$யா ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸப்தம்யா வஸ்த்ரமேவ ச ||
முக்தாஸம்வீதமஷ்டம்யா பூ$_4$ஷணநி ச பார்த்தி$_2$வ |
க$_3$ந்த$_4$ம் த$_3$த்$_3$யாந் நவம்யா து த$_3$ஶம்யா புஷ்பமேவ ச ||
ஏகாத$_3$ஶ்யா தத$_2$ா தூ$_4$பம் த்வாத$_3$ஶ்யா ஜ்யோதிரேவ ச |
பாயஸம் க்$_4$ருத ஸம்யுக்தம் க$_2$ண்ட$_3$ஶர்க்கரஸம்யுதம் ||
நிவேத$_3$யேத் த்ரயோத$_3$ஶ்யா சதுர்த$_3$ஶ்யா ப்ரத$_3$க்ஷிணம் |
உத்$_3$வாஸயேத் பஞ்சத$_3$ச்யா லக்ஷ்மீம் தாம் லோகமாதரம் ||''

[மல்லிகைப் பூக்கள், வெண்தாமரைப் புஷ்பங்கள், சாதிப்பூக் கள், மந்தாரபுஷ்பம் ஆகிய இவைகளில் ஏதேனும் ஸ்ரீதேவியைப் பூஜிக்க ஏற்றது. ஸ்ரீஸூக்தத்தின் முதல்மந்திரத்தால் தேவியை

ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந் தாவது மந்திரங்களால் (முறையே) ஆஸனம், பாத்யம், அர்க் யம், ஆசமநீயம் ஆகியவற்றை அளிக்கவேண்டும். ஆருவதால் ஸ்நாநத்தையும், ஏழாவதால் வஸ்திரத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். முத்துமாலையையும் மற்ற பூஷணங்களையும் எட்டாவதாலும், ஒன்பதாவதால் கந்தத்தையும், பத்தாவதால் புஷ்பத்தையும், பதி னென்று பன்னிரண்டாவது ரிக்குகளால் தூபத்தையும் தீபத்தை யும், நெய்யும் சர்க்கரையும் சேர்ந்த பாயஸத்தைப் பதின்மூன்று வதாலும் அளிக்கவேண்டும். பதினுன்காவதால் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, உலகிற்கெல்லாம் தாயான லக்ஷ்மியைப் பதினைந்தாவது மந்திரத்தால் ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்விக்கவேண்டும்] என்று தொடங்கிப் பாத்மபுராணத்திலும்,

"ஶ்ரிய: பஞ்சத₃ஶர்ச்சம் து ஶ்ரீகாமஸ் ஸததம் ஜபேத்"

[பதினைந்து மந்திரங்கொண்ட ஸ்ரீஸூக்தத்தைச் செல்வத்தைவிரும்பு மவன் எப்போதும் ஜபிக்கவேணடும்] என்றும்,

"ய: ஶ்ரீஸூக்தம் ஜபேந் நித்யம் ரிக்₃பி₄ஸ் தாமர்ச்சயேச்ச்₂ரியம்|
ஶ்ரீகாமோ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ பத்₃மைர் பி₃ல்வைஸ் தத₂ா
ப₂லை: ||

[செல்வத்தை விரும்புமவன் தினந்தோறும் ஸ்ரீஸூக்தத்தை ஜபிக்கக் கடவன்; அதன் மந்திரங்களாலே ஸ்ரீதேவியைப் பூஜிக்கக்கடவன்; தாமரையையாவது வில்வப்பழங்களையாவது கொணடு மந்திரங் களால் அக்னியில் ஹோமமும் செய்யக்கடவன்] என்றும் மற்ற ஸ்ம்ருதிபுராணங்களிலும் விதிக்கப்பட்டது.

ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, விநியோகம் முதலானவைகள் அவசியம் அறியவேண்டியவையேயென்பது,

"யோ ஹ வா அவிதி₃தார்ஷேயச்ச₂ந்தோ₃தைவத ப்₃ராஹ் மணேந மந்த்ரேண யஜதி யாஜயதி வா, அத்₄யாபயதி வா ஸ்த₃ாணுவர்ச்சூதி கர்த்தம் வாऽऽபத்₃யதே ப்ர வா மீயதே பாபீயாந் ப₄வதி யாதயாமாங்யஸ்ய ச₂ந்த₃ாம்ஸி ப₄வந்தி। அத₂ யோ மந்த்ரே வேத₃ ஸ ஸர்வமாயுரேதி அயாத்யாமாங் யஸ்ய ச₂ந்த₃ாம்ஸி ப₄வந்தி ||"

[எவனொருவன் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, ப்ராஹ்மணம் ஆகிய இவை அறியப்பெருத மந்திரத்திஞல் யாகம் செய்கிருனே, அல்லது யாகம் செய்விக்கிருனே, அல்லது அத்யயனம் செய்விக்கிருனே அவன் அசையாப்பொருளாகிருன் ; பள்ளத்தில் வீழ்கிருன் ; இறந்துபடுகிருன் ; பாவியாகிருன். அவனுடைய வேதாத்யன மெல்லாம் வீணுகின்றது. எவனொருவன் மந்திரத்தில் இவற்றை அறிகின்ருனே அவன் நூருண்டு வாழ்கின்ருன். அவனுடைய வேதாத்யயனம் முழுவதும் ஸபலமாகின்றது.] என்றும்,

" அவிதி₃த்வா ரிஷிம் ச₂ந்தே₃ா தை₃வதம் யோக₃மே₃வ ச।
யோऽத்₄யாபயேத்₃ யாஜயேத் வா பாபீயாந் ஜாயதே
து ஸ:॥ "

[ரிஷியையும், சந்தஸ்ஸையும், தேவதையையும், விநியோகத்தையும் அறியாமல் எவனொருவன் அத்யயனம் செய்விக்கிருனே, அல்லது யாகம் செய்விக்கிருனே, அவன் மஹாபாபியாகிருன்.] என்றும் சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்பட்டது. மந்திரங்களின் அர்த்தஜ்ஞானமும் ஆவச்யகமே என்பது,

"ஸ்த₂ாணுரயம் ப₄ாரவஹ: கிலாதீ₄த்ய
வேத₃ம் ந விஜாநாதி யோऽர்த்த₂ம் ।
யோர்த்த₂ஜ்ஞ இத் ஸகலம் ப₄த்₃ரமஶ்நுதே
ஸ நாகமேதி ஜ்ஞாநவிதூ₄த பாப்மா ॥"

[எவனொருவன் வேதத்தை அத்யயனம்செய்தும், அதன் பொருளை அறியாமலிருக்கிருனே அவன் (வேத)பாரத்தைத் தாங்கும் சுமை தாங்கிக் கல்லாகவே இருக்கிருன். எவனொருவன் வேதப்பொருளை உணர்கின்ருனே அவன் எல்லா நன்மைகளையும் அடைகிருன். அர்த்தஜ்ஞானத்தாலே பாபம் நீங்கப்பெற்றுப் பரமபதத்தை அடைகிருன்] என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது. இவ்வர்த்தஜ்ஞானத்தை அனைவரும் அடைவதற்காக, பிராட்டி தானே சோதி வாய்திறந்து அருளிச் செய்த லக்ஷ்மீதந்த்ர வசனங்களையும், பராஶராதிபரமரிஷிகளின் வாக்குகளையும், ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களையும், ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளையும் துணையாகக்கொண்டு இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் பொருளைத் தமிழில் விவரிக்கின்ருேம்.

हरिः ओं॥ हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजां।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह॥ १॥

ஹரி ஓம்: ||

1. ஹிரண்ய வர்ணாம் ஹரிணீம் ஸுவர்ணரஜத ஸ்ரஜாம் |
சந்த்$_3$ராம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ$_3$ ம ஆவஹ ||

பதவுரை:— ஜாதவேத:—வேதங்களைப் பிறப்பித்த எம் பெருமானே! ஹிரண்யவர்ணாம்—அழகிய நிறத்தை உடையவளும், ஹரிணீம்—மான்போன்றவளும், ஸுவர்ண ரஜத ஸ்ரஜாம்—பொன் மாலைகளையும், வெள்ளி மாலைகளையும் உடையவளும், சந்த்ராம்-சந்திரனைப்போல் ஆநந்திப்பவளும், ஹிரண்மயீம் — ஸுவர்ணமயமானவளுமான, லக்ஷ்மீம்—லக்ஷ்மீதேவியை, மே—என்னிடத்தில், ஆவஹ—ஆவிர்ப்பவிக்கச்செய்வீராக.

மறைநான்கு முன்னோதிய ஸர்வேச்வரனை அழைத்து, ஶ்ரேஷ்த்வ லக்ஷணம் நிரம்பியிருப்பவளாய், உனக்கேற்கும் பெருமைபெற்றவளான லக்ஷ்மீதேவியை என்னிடத்தில் நிலைநிறுத்தவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(ஹிரண்யவர்ணாம்) பொன்போன்ற நிறத்தையுடையவளை. "ஹிரண்மய: புருஷ:" [ஸுவர்ணமயனான புருஷன்] எனப்படும் அவனுக்குத் தகுந்தவள் என்கை. ஹேமஸமானவர்ணனுக்குப் பத்நியாம்போது ஹிரண்யவர்ணையாகவேண்டுமன்றோ.

" துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி$_4$ஜநலக்ஷணாம் |
ராக$_4$வோऽர்ஹதி வைதே$_3$ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ||"

[ஒத்த குணம், வயது, நடத்தை ஆகியவைகளை உடையவளும், ஒத்த குடிப்பிறப்பையும், லக்ஷணங்களையும் உடையவளுமான வைதேஹிக்கு ராமனே தகுந்தவர்; (அப்படிப்பட்ட) அவருக்கும் கறுத்த கண்களையுடைய இவளே தகுந்தவள்] என்றன்றோ திருவடியும் அருளிச்செய்தது. உண்மையில் கொண்டல்வண்ணனை அவன் ஸுவர்ணமயன் ஆவதும் இவளுடைய நித்யஸந்நிதியாலேயன்றோ.

(ஹிரண்யவர்ணாம்) ஹிரண்யம்—பொன்; வர்ண:—அக்ஷரம். பொன்போல் பூதங்களில் மறைந்திருப்பவளாகவும், வர்ணாத்மிகை யாகவுமிருப்பவள். அன்றிக்கே, ஹிரண்யம்போலே ஸ்ப்ருஹணீய மான (ஆசைப்படத்தக்க) சப்தத்தை உடையவள் என்றுமாம். "பால் மொழியாய்"[பெரியாழ் திரு 3-10-5]'மது₄ரா மது₄ராலாபா கிமாஹ மம பா₄மிநீ" [ரா-ஸு 66-15] [இனியவளும், இனியபேச்சை உடையவளு மான சீதை எனக்கு என்ன சேதி சொன்னாள்?] என்கிறபடியே.

"நிஹிதா ஸர்வபூ₄தேஷு (வ்)ரணே ப்₄ருங்க₃வதூ₄ரிவ ।
ஜநயந்தி பரம் நாத₃ம் தைலத₄ாராவத₃ச்யுதம் ॥" [37]

[புண்ணிலே (போக்யபுத்தியுடன்) பெண்வண்டு இருப்பதுபோல், நான் என் (உடைமைப்பொருள்களான) எல்லா பூதங்களிலும் (போக்யபுத்தியுடன்) எண்ணெ தாரையைப்போலே இடைவிடாத மேலான நாதத்தை எழுப்பிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறேன்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே இப்பொருள்கள் ஆதரிக்கப்பட்டன. 'ரணே' [சப்திக்கிறேன்.] என்றும் பாடம்; அப்போது 'ஹி' என்னும் எழுத்து 'நிஹிதா' [அந்தர்யாமியாயிருப்பவள்] என்றும் 'ரண்' என்பது 'ரணே' [சப்திக்கிறேன்] என்றும், 'ய' என்பது 'ஜநயந்தீ' என்றும் விவரிக்கப்பட்டதாகக் கொள்வது. 'நிஹிதா' என்னும் இத்தால் பகவான் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கும் நிலையிலே இப்பிராட்டியும் கூட எழுந்தருளியிருக்கிறாள் என்னுமர்த்தம் அறி விக்கப்பட்டதாகிறது. "அரவிந்தப்பாவையும் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து" என்று பெரியாழ்வாரும், "திருமால் வந்தென் நெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" என்று நம்மாழ்வாரும் இவ்வரும்பொருளை அருளிச்செய்தார்கள். பொன்போலிருப்பவள் என்றதால், நிறத் திலும், அழகிலும் பெருவிலையனாயிருக்கை, ஸாதனமாகவும், ஸாத்ய மாகவும் இருக்கை முதலான குணங்களிலும் பொன்னை ஒத்திருப் பவள் என்றதாகிறது. (ஹிரண்யவர்ணாம்) ஸ்ப்ருஹணீயவர்ண காரணபூ₄தாம்.

"மூலமாத₄ாரமாரப்₄ய த்₃விஷ்ட்காந்தமுபேயுஷீ ।
உதி₃தாநேகஸாஹஸ்ர ஸூர்ய வஹ்நீந்து₃ஸந்நிப₄ா ॥
சக்ரவத்புநராத₄ாராத் ஶாந்தா பஶ்யாத₂ மத்₄யமா ।
வைக₂ரீ ஸ்த₂ாநமாஸாத்₃ய தத்ராஷ்டஸ்த₂ாநவர்த்திநீ ॥
வர்ணாநாம் ஜநநீ பூ₄த்வா பே₄ாக்யாந்₃ ப்ராஸ்நௌமி கௌ₃ளரிவ।
ஹிரண்யவர்ணேத்யேவம் மாம் ப்ரஜாபதிருத₃ாரதீ₄: ॥

ஸ்துத்வா து மத்ப்ரஸாத₃ாத் ஸ யோக₃ாநாம் த₄ர்மமூசிவாந் |
ப்ரணவாதி₃ர் நமோந்தோऽயம் மந்த்ரோ மம நவாக்ஷர: ||
ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமய: ஸாக்ஷாத் யோகி₃நாம் யோக₃ஸாத₄க: ||''

[(வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலேயுள்ள) மூலாதாரப்ரதேசத்திலிருந்து தொடங்கி, (தலையில் ப்ரஹ்மரந்த்ரப்ரதேசத்திலிருந்து பன்னிரண்டு விரற்கடை தாண்டியுள்ள) த்விஷட்காந்த ஸ்தானம் வரையிலும் வீற்றிருப்பவளாய், பல்லாயிரம் சூரியர்களும், அக்னிகளும், சந்திரர்களும் சேர்ந்து உதித்தாற்போன்ற ஒளியுள்ளவளாய், சக்ராகாரமாயிருக்கும் மூலாதாரப்ரதேசத்திலிருந்து சாந்தை என்றும், பஶ்யை என்றும், மத்₄யமை என்றும் பெயரை உடைய த்வனிகளாக ஆகி, வைகரீஸ்தானத்தை அடைந்து, அங்கு (கண்டம் முதலிய) எட்டு இடத்திலே இருப்பவளாய், சப்தங்களுக்குத் தாயாயிருந்து கொண்டு பசுவைப்போல் போக்யங்களைப் பொழிகிறேன். இதனாலேயேசிறந்த புத்தியையுடைய பிரமன் 'ஹிரண்யவர்ணை' (அழகிய த்வனிகளுக்கு உத்பாதிகையாயிருப்பவள்) என்று என்னைத் துதித்து, என் அருளாலே யோகதர்மத்தை உரைத்தான். ப்ரணவத்தோடு தொடங்கி, நமஸ்ஸுடன் முடியும். (ஓம் ஹிரண்யவர்ணாயை நம:) என்னும் இந்த மந்திரம் ஒன்பது அக்ஷரங்கள் கொண்டது. ஸாக்ஷாத்வேதமயமானது; யோகிகளுடைய யோகத்தை ஸாதித்துக் கொடுப்பது] என்று பிராட்டி லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே மனிதர்கள் உச்சரிக்கும் அழகிய சப்தங்களுக்குக் காரணபூதையாயிருப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

(ஹரிணீம்) மான்போலேயிருப்பவள். (ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்) பொன்னிற மான்போலே உள்ளவள். துவட்சியிலும், கண்ணின் மருட்சியிலும் மானை ஒத்தவள். யோகிகளாகிற வேடர்களாலே, பக்தியாகிற வலையால் கட்டப்படும் மானாயிருப்பவள். ''ஹரந்தி-ப₃த்₄நந்தி-ஏநாமிதி ஹரிணீ'' என்று வ்யுத்பத்தி.

''தூ₃ராத்₃ தூ₃ரதரம் யாமி ஹரிணீ யோகி₃மாநஸாத் |
ப₃க்த்யா ப₃த்₄நந்தி நிஜயா யோகி₃நோ மாம் யதவ்ரதா: |
ஷஷ்டி ரஷ்டஸஹஸ்ராணி யோகி₃நோ மத்பராயணா: |
ஹரிணீம் மாமநுத்₄யாய ப்ரத்யாஹாரம் பரம் க₃தா: || ''

[மான்போன்றவளான நான் யோகிகளின் மநஸ்ஸிலிருந்து வெகு தூரம் செல்கிறேன். விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களான யோகிகள் என்னைத் தங்கள் பக்தியாலே கட்டுகிறார்கள். நாற்பத்

தெண்ணுயிரம் யோகிகள் என்னையே மேலான ப்ராப்யமாகக் கொண்டு என்னைப் பெண்மாஞக தியானித்து மேலான ப்ரத்யாஹார நிலையை அடைந்தார்கள்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது.

(ஹரிணீம்) ஹரிணுஜினத்தாலே (மான்தோலாலே) சுற்றப் பட்டவள் என்னுதல்; மான்தோல்விரிப்பை உடையவள் என்னுதல்; ஹரியினுலே ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்ற இடையை உடையவள் என்னுதல்; மான்கண்போன்ற நீண்ட கண்ணை உடையவள் என்னுதல்.

" ஹரிணுஜிநஸம்வீதாம் ஹரிணுஜிநஸம்ஸ்தராம் |
ஹரிணுஶ்லிஷ்டமத்$_4$யாம் தாம் ஹரிணுயதலோசநாம் ||
ஹரிணீம் மாமநுஸ்ம்ருத்ய பராம் ஶாந்திமவாப்நுயாத் || "

[மான்தோலாலே சுற்றப்பட்டவளும், மான்தோல்விரிப்பை உடையவளும், ஹரியினுலே ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்ற இடையை உடையவளும், மான்போன்று நீண்ட கண்களை உடையவளுமான என்னை 'ஹரிணீ' என்று தியானித்து மேலான சாந்தியை அடையலாம்.] என்று தந்த்ரத்திலே சொல்லப்பட்து. (ஹரிணீம்) "ஹரிம் நயதீதி ஹரிணீ" [பகவான் ஹரியைக் காரியங்கள் செய்யும்படி தூண்டுபவள்] என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள், மோக்ஷபலப்ரதானம் முதலான காரியங்களில் ஈடுபடும்படி பகவானைத் தூண்டுபவள் அவனுக்கு ஸஹதர்மசாரிணியாய், புருஷகாரபூதையாயிருக்கும் இவளேயன்றே.

"ஈஷத் த்வத்கருணு நிரீக்ஷணஸுதா$_4$ ஸந்து$_4$க்ஷுணுத்$_3$ ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் தத$_3$லாப$_4$தஸ் த்ரிபு$_4$வநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத$_3$யம்|
ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த$_3$லோசந மந:காந்தாப்ரஸாத$_3$ாத்$_3$ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்$_4$வஸு ந்ருணும் ஸம்ப$_4$ாவ்யதே
கர்ஹிசித் ||"

[உன் கடாக்ஷம் இல்லாமையாலே, முன் நசித்துக்கிடந்ததான மூவுலகமும், இப்போது சிறிதுபோது உன்னுடைய கருணுகடாக்ஷமாகிற அம்ருதவர்ஷத்தினுல் அவளற்ற பெருமையை உடையதாகும்படி ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. மனிதர்களுக்கு ஐச்வர்யம், கைவல்யம், பரமபதம் இவைகளில் மேன்மையானது தாமரைக் கண்ணனின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீதேவியின் அருளில்லாமல் ஏற்படாதன்றே.] என்று ஆளவந்தாரும்,

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர் தி3ஶதாத3ஶேஷஜக3தாம் ஸர்க்கோ3பஸர்க்க3 ஸ்தி2தீ:
ஸ்வர்க்க3ம் து3ர்க்க3திமாபவர்க்கி2கபத3ம் ஸர்வம் ச குர்வன்ஹரி:|
யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக2ம் ததி3ங்கி3தபராதீ4னோ வித4த்தேऽகி2லம்
க்ரீடே3யம் க2லு நான்யதா2ऽஸ்ய ரஸதா3 ஸ்யாதை3கரஸ்யாத் தயா ||

[எல்லாவுலகையும் படைத்தளித்து அழிப்பதையும், ஸ்வர்க்கநரக மோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதையும் செய்யும்போது பகவான் எவளுடைய திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அதனுடைய இங்கிதத்திற்கு வசப்பட்டவனாய் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்கிறானோ, அந்தப்பிராட்டி (நமக்கு) மங்களத்தை அளிக்கட்டும்; பகவான் அவளுடன் ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையவனாயிருக்கிற படியால், அவளுடைய இங்கிதபராதீனனாகக் காரியங்களைச் செய்யாவிடில் அக்காரியங்கள் ரஸத்தை அளிக்கமாட்டா.] என்று ஆழ்வானும்,

"யத்3ப்4ரூப4ங்க3ா: ப்ரமாணம் ஸ்தி2ரசரரசநா தாரதம்யே முராரே:"

[எவளுடைய புருவநெறிப்புகள் பகவானுடைய ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்குக் காரணமோ...] என்றும்,

"நம: ஸ்ரீரங்க3நாயக்யை யத்3ப்4ரூவிப்4ரமபே4த3த: |
ஈஶேஶிதவ்ய வைஷம்ய நிம்னோன்னதமித3ம் ஜக3த் ||"

[எவளுடைய புருவநெறிப்புகளின் வித்தியாசத்தாலே இவ்வுலகம் நியமிப்பவர்களும், நியமிக்கப்படுபவர்களுமாகிற பேதத்தினால் ஏற்றத்தாழ்வுகளை உடையதாயிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கு நமஸ்காரம்.] என்றும்,

ஶ்ரியை ஸமஸ்தசித3சித்3 வித4ாநவ்யஸநம் ஹரே: |
அங்கீ3காரிபி4ராலோகைஸ் ஸார்த்த2யந்த்யை க்ருதோஞ்ஜலி:||

[ஸகல சேதநாசேதனங்களையும் படைப்பதால் பகவானுக்குண்டாகும் சிரமத்தைத் தன் அங்கீகாரத்தைக் காட்டும் கடாக்ஷங்களாலே ஸபலமாகச் செய்கின்ற பிராட்டியின் பொருட்டு அஞ்ஜலியானது (அடியேனால்) செய்யப்பட்டது.] என்றும்,

உல்லாஸபல்லவிதபாலித்ஸப்தலோகீ-
நிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம் |

ஸ்ரீரங்க₃ஹர்ம்யதலமங்க₃ளதீ₃பரேக₂ாம்
ஸ்ரீரங்க₃ராஜமஹிஷீம் ஶ்ரியமாஶ்ரயாம: ||

[ஏழுலகங்களையும் (பகவான்) படைத்தவுடன் தளிர்விடுவதாகவும், (அவனாலே) ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஏழு உலகங்களின் நிர்வாஹத்தினால் மொட்டுவிடுவதாகவுமிருக்கிற அர்த்த₄கடாக்ஷலீலையை உடையவளும் திருவரங்க மாளிகைக்கு (ஒரு) மங்கள தீபக்கொழுந்து போலிருப்பவளும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திவ்ய மஹிஷியானவளுமான ஸ்ரீதேவியை ஆஶ்ரயிக்கிறோம்.] என்றும் பட்டரும் பகவானுடைய ஜகத்வ்யாபாராதி ஸர்வகார்யங்களிலும் இவளுக்கு ப்ரேரகத்வரூபமான அந்வயம் உண்டென்று அருளிச்செய்தார்களன்றோ. இவற்றுக்கெல்லாம் அடியாக ஆழ்வாரும்

''அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமம்மான்
எல்லையில் ஞானத்தன் ஞானமஃதேகொண்டு எல்லாக்
கருமங்களும்செய் எல்லையில் மாயன்'' [திருவாய் 3-10-8]

என்று இவனுடைய எல்லாக் காரியங்களிலும பிராட்டிக்கும் அந்வயமுண்டு என்று அருளிச்செய்தாரன்றோ. இவ்விடத்தில் '''இப்படி ஜகத்காரணத்வத்தில் இவளுக்கு அந்வயமுண்டோ?' என்று ப்ரச்னம் பண்ணின நடாதூரம்மாளைக் குறித்துப் பிள்ளான் இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமுண்டோ? ஆவாப்₄யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி ப்ரஜாஶ்ச உத்பாத₃யிதவ்யா:' [நம்மிருவராலும் கர்மங்கள் செய்யப்படவேண்டும். குழந்தைகளும் பிறப்பிக்கப்படவேண்டும்.] என்று ப்ரமாணம் சொல்லுகையாலே ஸஹதர்மசாரிணியான இவளுக்கும் அந்வயமுண்டு' என்று அருளிச்செய்தார்'' என்னும் ஐதிஹ்யம் அநுஸந்திக்கத்தக்கது. 'ஹரியைத் தூண்டுபவள்' என்னும் பொருளுள்ள இந்தநாமத்திலிருந்தும், இந்த ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலிருந்தும் பெரியபிராட்டியாருக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்திலும், முக்தி ப்ரத₃ானத்திலும் ப்ரேரகத்வரூபமான அப்ரத₄ானமான அந்வயம் உண்டேயொழிய, ஸாக்ஷாத் கார்யகரத்வரூபமான ப்ரத₄ானமான அந்வயம் இல்லையென்றும் தெளிவாகிறது. ஆகையாலேயே

''யதோ வா இமாநி பூ₄தாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி|
யத்ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி தத்₃ விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்₃
ப்₃ரஹ்மேதி ||

[எதனிடமிருந்து இந்த பூதங்கள் உண்டாகின்றனவோ, எதனால் உண்டான இவை வாழ்கின்றனவோ. எதை (ப்ரளயகாலத்தில்) அடைகின்றனவோ, (மோக்ஷத்தில்) எதனுள் நுழைகின்றனவோ அதையே ப்ரஹ்மமென்று அறிவாயாக.] என்று வேதங்களிலும் " ஜந்மாத்₃யஸ்ய யத: " [இவ்வுலகிற்குப் பிறப்பு முதலானவை எதனிடமிருந்தோ அது ப்ரஹ்மம்] என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திலும் சொல்லப்பட்ட ஜகத்காரணத்வம் முக்திபலப்ரதத்வம் என்னும் பரப்ரஹ்ம லக்ஷணங்களுக்கு இவளிடத்திலே அதிவ்யாப்தி வாராது என்று தெளிவாகிறது. வேதாந்ததேசிகரும் சதுஃச்லோகீபாஷ்யத்திலே "கிஞ்ச, யதா₂ முக்தஸ்ய ப₄க₃வதா பரமஸாம்யே ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி₃ஸித்₃தே₄பி ஜக₃த்வ்யாபாரவர்ஜம்' இதி லக்ஷணஸூ₁த்ரைராகாரை: வைஷம்யம் ஸ்தா₂ப்யதே ததா₂ இஹாபி ப₄வதி"[மேலும், எப்படி முக்தனுக்குப் பரமாத்மாவுடன் மேலான ஒற்றுமை 'பரமம் ஸாம்யமுபைதி' 'மம ஸாத₄ர்ம்யமாகதா₂:' இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளால் ஸித்தித்திருந்தபோதிலும, 'ஜகத்வ்யாபாரத்தைத் தவிர மற்ற விஷயகளிலேயே ஸாம்யம்' [ப்ரஹ்மஸூத்ரம்] என்று லக்ஷணமாயிருக்கும் ஆகாரங்களாலே வேறுபாடு ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே இப்பிராட்டி விஷயத்திலுமாகும்.] என்று அருளிச்செய்தார். லோகத்திலும், யஜ்ஞாதிகளில் பத்னிக்கு அந்வயமுண்டென்பதையும், ஆனால் அது அப்ரதானமான அந்வயமே என்பதையும் காணாநின்றோம். 'ஸஹத₄ர்மசரீ தவ' என்று சொல்லப்படும் இப்பிராட்டிக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்திலும், முக்திப்ரதானத்திலும் அந்வயமில்லையென்று சொல்வார் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில் ஆருமில்லை. ஆனால், 'ஸஹயுக்தேப்ரதா₄நே' என்னும் வ்யாகரணஸூத்ரத்திற்கும், இயற்கையான இவளுடைய பாரதந்த்ரியத்திற்கும் சேர அவ்வன்வயம் அப்ராதானமானதாகவேயிருக்கும். ஆகையாலேயே பரப்ரஹ்மலக்ஷணம் இவளிடத்தில ஏறாது.

(ஹரிணீம்) "ஹரிணா நீயதே இதி ஹரீணீ" [ஹரியினாலே (எல்லா காரியங்களிலும்) அழைத்துக்கொள்ளப்படுகிறாளாகையாலே ஹரிணீ என்னும் பெயருள்ளவளாகிறாள்.] என்கிறபடியே எல்லாக்காரியங்களிலும், எல்லா அவதாரங்களிலும், எல்லா நிலைகளிலும் ஹரியினாலே அழைத்துச்செல்லப்படுகிறாளாகையாலே, இப்பிராட்டிக்கு "ஹரிணீ" என்னும் பெயர் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் கொள்ளலாம். (ஹரீணீம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் முக்திப்ரதானாதிகள் ஆகிய காரியங்களிலே எம்பெருமானாலே அழைத்துக்

கொள்ளப்படுபவள். "க்ரீடே₃யம் க₂லு நாந்யத₂ாஸ்ய ரஸத₃ா"[ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளாகிற இவ்விளையாட்டு, இப்பிராட்டியின் முக மலர்த்திக்காகச் செய்யப்படாவிடில் இந்த பகவானுக்கு ரஸத்தை யளிக்காது] என்று ஆழ்வான் அருளியபடியே இவளை அழைத்துக் கொள்ளாவிடில் ஆநந்தமில்லாமையாலே நியமேந எல்லாக் காரியங்களிலும் அவனால் அழைத்துக் கொள்ளப்படுபவள். (ஹரிணீம்) எல்லா அவதாரங்களிலும் அவனால் அழைத்துச்செல்லப்படுபவள்.

புநஶ்ச பத்₃மா ஸம்பூ₄தா ஆதி₃த்யோऽபூ₄த் யதா₃ ஹரி:।
யதா₃ து ப₄ார்க்க₃வோ ராமஸ் தத₃ாஸீத₃ த₄ரணீ த்வியம்॥
ராக₄வத்வேऽப₄வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி।
அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ॥
தே₃வத்வே தே₃வதே₃ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ।
விஷ்ணோர் தே₃ஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாऽऽத்மநஸ் தநும்॥

[பகவான் ஆதித்யனாய் அவதரித்தபோது பிராட்டி பத்மையானாள், பரசுராமனானபோது தரணியானாள்; ராகவனானபோது சீதையாகவும், க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ருக்மிணியாகவும் ஆனாள். மற்ற அவதாரங்களிலும் இவள் பகவானைப் பிரியாதவளாயிருக்கிறாள். அவன் தேவனாயவதரிக்கும்போது இவளும் தேவதேஹமெடுக்கிறாள்; மநுஷ்யனாகும்போது இவளும் மநுஷ்யையாகிறாள். விஷ்ணுவின் தேஹத்திற்குத் தகுந்ததாகத் தன் தேஹத்தை அமைத்துக்கொள்கிறாள் இப்பிராட்டி.] என்று பராசரமஹர்ஷியாலே விஷ்ணு புராணத்திலும் பேசப்பட்டதன்றோ.

"க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் வதூ₄ம் வக்ஷ:ஸ்த₂லாலயாம்"
[மார்விலேயிருக்கும் லக்ஷ்மீதேவியை மான்தோலாலே மறைத்துக் கொண்டு (பலியின் யாகசாலைக்கு எழுந்தருளினான் வாமனன்.)] என்கிறபடியே நித்யப்ரஹ்மசாரியாய் அவதரித்தபோதும் மார்விலே இருத்தி மறைத்து அழைத்துச் செல்லும்படியன்றோ இவன் இவளிடத்திலே ஈடுபட்டிருப்பது.

"யதி₃ மநுஜதிரஶ்சாம் லீலயா துல்யவ்ருத்தே
ரநுஜநுரநுரூபா தே₃வி நாவாதரிஷ்ய:॥
அஸரஸமப₄விஷ்யந் நர்ம நாத₂ஸ்ய மாதர்
த₃ரத₃ளத₃ரவிந்தே₃ாத₃ந்த காந்தாயதாக்ஷி॥"

[சிறிது மலர்ந்த செந்தாமரையை ஒத்த அழகிய திருக்கண்களை யுடைய பிராட்டியே! லீலையின்பொருட்டு (தேவ) மனுஷ்யதிர்யக் (ஸ்தாவரங்) களுடன் ஒருபடிப்பட்டவனாய் அவதரிக்கும் ஸ்ரீரங்க நாதனுடைய அவதாரம்தோறும் அநுரூபையாக நீர் அவதரியா மலிப்பீராகில், அந்த நாதனுடைய விளையாட்டானது சுவையற்று விடும்.]

" அநுஜநுரநுரூபரூப சேஷ்டா
ந யதி$_3$ ஸமாக$_3$மமிந்தி$_3$ராऽகரிஷ்யத்।
அஸரஸமத$_2$வாऽப்ரியம்ப$_4$விஷ்ணு
த்$_4$ருவமகரிஷ்யத ரங்க$_3$ராஜநர்ம ॥

[ரங்கநாதரே! பிராட்டியானவள் (தேவரீருடைய) அவதாரம் தோறும் தேவரீருக்கு ஒத்த உருவத்தையும் லீலைகளையும் உடைய வளாய்க் கொண்டு சேர்ந்து அவதாரம் செய்யாதிருந்தாளாகில் உம்முடைய (அவதாரமாகிற) விளையாட்டை சுவையற்றதாகவோ அல்லது வெறுக்கத்தக்கதாகவோ செய்திருப்பாள்; இது நிச்சயம்.] என்று பட்டர் ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்திலும் [48], ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத் திலும் [2-49] அருளிச்செய்தபடியே இவளை அழைத்துச்செல்லா விடில் அவனுடைய அவதாரங்கள் ஆநந்தமற்றவையாகிவிடு மன்றோ. (ஹரிணீம்) விபவாவதாரங்களில்மட்டுமன்றிக்கே வ்யூ ஹாந்தர்யாமயர்ச்சாவதாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஹரியினாலே அழைத்துச்செல்லப்படுபவள். "திருமால் கடல்" என்றும், "அமரர் தொழப் பணங்கொள் பாம்பில் சந்தணிமென்முலைமலராள் தரணி மங்கை தாமிருவர் அடிவருடும் தன்மையானை" என்றும் க்ஷீராப்தி முதலான வ்யூஹங்களிலும், "மாதவா! கூனே சிதைய உண்டை வில் நிறத்தில் தெறித்தாய் கோவிந்தா" "சீமாதவன் கோவிந்தன்" என்று விபவாவதாரங்களிலும், "திருமால் வந்தென் நெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" "அரவிந்தப்பாவையும், தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து" என்று அந்தர்யாமிநிலையிலும், "திருவுடையாள் மணவாளா திருவரங்கத்தேகிடந்தாய்" "வேங்கடத்தென் திருமாலும போந்தானே" என்று அர்ச்சாவதாரத்திலும் இவளுடன் சேர்ந்தே எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்னுமர்த்தத்தை ஆழ் வார்கள் ஆதரித்தார்களன்றோ.

(ஹரிணீம்) " ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி " என்று அவளைவிட்டுக் கணநேரமும் தரிக்கமாட்டாமையாலே காடுசென்றபோதோடு, நாடு

திரும்பிய போதோடு வாசியற அவனால் அழைத்துச்செல்லப் பட்டாளன்றோ. (ஹரிணீம்) "மாம் நயேத்₃ யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ஸ் தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₄வேத்" [என்னை எம்பிரான் அழைத்துச் செல்லுவானாகில் அது அவனுக்கே தகும்,] என்றல்லவோ இப் பிராட்டியும் அருளினாள். (ஹரிணீம்) "ஹரிம் நயதி" [ஹரியை அழைத்துச்செல்லுபவள்] என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே "நின் அன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித்து எம்பிரான் ஏக" [பெரியாழ்-திரு 3-10] என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் இப்பிராட்டிக்கு ப்ரேமபர தந்திரன் என்னும் அர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகிறது. "ஹரிணா நீயதே" [ஹரியினாலே அழைத்துச்செல்லப்படுபவள்] என்னும் வ்யுத்பத்தி யாலே இப்பிராட்டி ஸ்வரூபத்தினாலேயே இந்த பகவானுக்குப் பர தந்திரை என்னும் அரும்பொருள் அறிவிக்கப்படுகிறது. இப்படிக் கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தமென்? இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ப்ரேமபரதந்திரர்களேயொழிய ஸ்வத: ஶேஷபூதர்களல்லர் என்று கொள்ளலாகாதோ என்னில்: "விஷ்ணுபத்நீ" [விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாயிருப்பவள்] "லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" "விஷ்ணோ: ஶ்ரீ:" [விஷ்ணுவுக்கு உடைமைப்பொருளாயிருப்பவள்] என்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலும், "ஸ்வத: ஶ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி" [பிராட்டியே! நீ இயற்கையாகவே விஷ்ணுவுக்குஉடைமைப்பொருளா யிருக்கிறாய்] என்று ஆசார்யஶ்ரேஷ்டரான பட்டராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கையாலே, சந்தணிமென்முலைமலரால் தரணிமங்கை தாமிருவர் அடிவருடும் தன்மையானை தாமோதரனுக்கு, கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள் என்னுமிப்பேற்றுக்கு இட்டுப்பிறந்திருக் கும் பெரிய பிராட்டியார் இயற்கையாகவே ஶேஷபூதை என்றே கொள்ளவேண்டும். இல்லையேல், ச்ருதிஸ்ம்ருதிகள் பிராட்டியின ஶ்ரீஸூக்திகள், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்கள் ஆசார்ய திவ்யஸூக்திகள் ஆகிய எல்லாம் விரோதிக்கும்.

(ஹரிணீம்) "ஹாரிணீ ஏவ ஹரிணீ" [பாபங்களையும் துக்கங் களையும்) அடியார்க்குப் போக்குபவள் ஹரிணியாவாள்] என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். "ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம்" "ப₄வப₄ங்க₃ா பஹாரிணீ" என்று ஸ்ம்ருதிகளிலும், "செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே" [பெருமாள் 4-9] "தீவினைக்கருநஞ்சைப் பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை" [திருவிருத்தம்-89] "செடியா ராக்கை அடியாரைச்சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலை" [திருவாய் 1-5-7] "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் இருமைவினை கடிவாரே"[திருவாய்1-6-9]

" கடிவார் தீய வினைகள் வடிவார் மாதவனாரே " [திருவாய் 1-6-10]
" வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே " [திருவாய் 4-5-11]
என்று ஆழ்வார்களாலும் இவ்வர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டது. இங்கு ஒரு ஸந்தேஹம் எழக்கூடும், முக்திப₂லப்ரத₃த்வம் என்பது ப்ரப்ரஹ்மத்திற்கே உரியதானதொரு லக்ஷணம். அது இஷ்ட ப்ராப்தியென்றும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியென்றும் இருவகைப்படும். அதில் இஷ்டப்ராப்தியாவது:— ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்சென்று, ஸ்வ ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம் பெற்று ஒளிக்கொண்ட சோதியராய் அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடி ஸர்வேச்வரனுக்கேயான கைங்கரியத்தைச் செய்கை. அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது:— ஸ்வரூபப்ராப்தமான இக்கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான புண்யபாபங்கள், ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் முதலானவைகளைப் போக்கடிக்கை. "ஹரிணீ" என்னும் திருநாமத்திலிருந்தும், மேலே எடுத்த ப்ரமாணங்களிலிருந்தும் பாபாதி நிவர்த்தனமாகிற அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப் பெரிய பிராட்டியார் செய்கிறார் என்று ஏற்படுவதால் அவருக்கும் மோக்ஷோபாயத்வம் உண்டென்றும், அதனால் அவரும் பரப்ரஹ்மமே என்றும் தெளிவாகிறதே என்னில்: ஆகாது. பெரிய பிராட்டியார் பாபத்தைப் போக்குவது எவ்வழியாலே என்பதை முதலில் சிந்திக்கவேண்டும். " புண்யாபுண்யாவீஶ்வர ப்ரீதி கோபௌ " [புண்யமும், பாபமும் பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ப்ரீதி கோபங்களேயாகும்] என்றும், " யத் த்வத்ப்ரியம் ததி₃ஹ புண்யம புண்யமந்யத் " [யாதொன்று உனக்குப் பிரியமாயிருக்கின்றதோ அது புண்யமாகும்; உனக்கு அப்ரியமானது பாபமாகும்.] என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ப்ரீதிகோபங்களே புண்ய பாபங்களாகின்றன. அப்பரவஸ்துவானது 'பொறுத்தேன்' என்றவுடன் அழியக்கூடியவை இவை. ஆக, 'பொறுத்தேன்' என்னத் தீரக்கூடியவையும் சேதனருடைய கர்மானுகுணமானவையுமான ப்ரீதி கோபங்களை உடையதொரு வஸ்துவே பரப்ரஹ்மமென்று ஏற்படுகிறது. இப்பிராட்டியோவெனில் "அஜ்ஞாதநிக்₃ரஹா" [கோபமென்பதையே அறியாதவள்] என்று பெயர்பெற்றிருப்பவள். " க: குப்யேத் வாநரோத்தம! " [வாநரஶ்ரேஷ்டனே! ஆர் கோபிக்கமுடியும்?] என்று அருளிச்செய்பவள். ஆகையால், இவள் சேதனருடைய கர்மானுகுணமாகக் கோபங்கொள்வதற்கும் அதைப் 'பொறுத்தேன் என்பதற்கும் ப்ரஸக்தியே இல்லை. இனி, இவள் பாபத்தைப்போக்கும் வழியென்னென்னில்:

ஜீவனுடைய பாபச்செயல்களைக்கண்டு சீறிச்சிவந்து நிற்கும் ஸர்வேச்வரனைத் தன் வடிவழகாலும், போக்யதையாலும் மயக்கி, உசிதோபாயங்களாலே அவனுடைய சீற்றத்தை ஆற்றி, அவனைப் 'பொறுத்தேன்' என்னப் பண்ணுகையே இவள் பாதகத்தைப் போக்கும் வழியாகும். இதை நினைத்தே ஆழ்வார்களும் பல பாசுரங்களிலும் பிராட்டியுடன் கூடிய ஸர்வேச்வரன் வினைகளைப் போக்குகிறான் என்று அருளிச்செய்வதன்மூலம் பாபத்தைப் போக்கடிப்பதில் ஸர்வேச்வரனுடைய அந்வயம் ப்ரதானமானது என்பதையும், இவளுடையது அப்ரதானமானது என்பதையும் காட்டினார்கள். "ஸர்வபாபேப்$_4$யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னும் பாபநிவர்த்தன ஸங்கல்பம் ஸர்வேச்வரனுடையதே. அவனை அப்படி ஸங்கல்பிக்கும்படி செய்பவள் இப்பிராட்டியாவாள். ஸ்வதந்த்ரனை அவனுக்குள்ளது உபாயத்வம்; பரதந்திரையான இவளுக்கு இருப்பதும் பெருமைதருவதும் புருஷகாரத்வமே. ஆகையினாலேயே அஜ்ஞாதநிக்ரஹையென்றும், அநுக்ரஹபரையென்றும் * பெருமைபெற்றவளான இவளுக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற * தோஷமில்லை.

(ஹரிணீ) மஞ்சள் நிறமுள்ளவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். இப்பொருள்களெல்லாம்,

"ஹரிம் நயாமி கார்யேஷு நீயே ச ஹரிணா ஸ்வயம் |
ஸதா$_3$ ஹரிணப$_4$ாஸாऽஹம் ஹாரிணீ து$_3$ரிதம் ஸதாம் ||
ப்ரணவாதி$_3$ நமோந்தஶ்ச மந்த்ரோऽயம் மே ஷட$_3$க்ஷர: |
ஸர்வார்த்த$_2$ஸாத$_4$கஸ் ஸாக்ஷாத் யோக$_3$ஸாத$_4$நமுத்தமம் ||"

[எல்லாக்காரியங்களிலும் ஹரியைத் துண்டுகிறேன். ஹரியினால் எப்போதும் அழைத்துச்செல்லப்படுகிறேன். என்றும் மஞ்சள்

* பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமுண்டென்று சொல்லும் சிலர் பிராட்டிக்குப் பெருமையை ஸ்தாபிப்பதாக நினைக்கின்றனர். உண்மையில் பகவானுக்குப் பரதந்த்ரையான பிராட்டியைப் பேச நின்ற பிராட்டியாக்கும் அவர்கள் பிராட்டிக்கு ஒரு தோஷத்தையே ஏறிடுகின்றனர். "புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதமும், ஸ்த்ரீக்கு ச்மச்ருஸம்யோகமும்போலே பரதந்த்ரனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹேயம்" என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை கத்யவ்யாக்யானத்தில் அருளியபடியே ஒருவர்க்குப் பெருமையாயிருப்பது மற்றொருவருக்கு தோஷமாவது ப்ரஸித்தமன்றோ.

நிறமுள்ளவளாயிருக்கிறேன். நல்லோர்களுடைய பாபத்தை அபஹரிக்கிறேன். (இக்காரணங்களால் 'ஹரிணீ' என்று சொல்லப்படுகின்றேன்.) ப்ரணவத்தை முதலிலும், நமஸ்ஸை முடிவிலும கொண்ட "ஓம் ஹரிண்யை நம:" என்னும் ஆறு அக்ஷரங்கள் கொண்ட இம்மந்திரம் எல்லாப் பலன்களையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும்; மேலான யோகஸாதனமுமாகும்] என்று லக்ஷ்மி தந்த்ரத்திலே பிராட்டியாலேயும் ஆதரிக்கப்பட்டன. ஆக, இப்படிப் பலபொருள்கள் உண்டாயினும், பிராட்டியின் விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தையே இம்மந்திரம் வர்ணிப்பதாகையாலே கண் முதலியவற்றில் மானை ஒத்திருப்பவள் என்னும் பொருளே முக்கியமாகக்கடவது. "மானமருமென்னோக்கிவைதேவீ" [பெரியாழ்திரு 3-10-4] "மாழைமான் மடநோக்கி உன் தோழி" [பெரியதிரு 5-1-8] என்று ஆழ்வார்களும் இவ்வர்த்தத்தை ஆதரித்தருளினார்கள்.

(ஸுவர்ணரஜதஸ்ரஜாம்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலுமான மாலைகளை உடையவள். இது 'ஸுவர்ணஸ்ரஜாம்' என்றும். 'ரஜதஸ்ரஜாம்' என்றும் இரண்டு திருநாமங்களாக லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே கணக்கிடப்பட்டது. (ஸுவர்ணஸ்ரஜாம்) தங்கத்தாமரையாலான மாலைகளை உடையவள். "பொற்றாமரையாள்" [பெரிய திரு 5-1-10] என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தார்.

"ஸௌவர்ணை: கல்பிதா நித்யம் மம மாலா ஸரோருஹை:"

[நான் எப்போதும் தங்கத்தாமரையாலான மாலையையே அணிபவளாகையால் 'ஸுவர்ணஸ்ரஜா' என்னும் பெயருள்ளவளாகிறேன்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. (ரஜதஸ்ரஜாம்) வெள்ளித்தாமரையாலான மாலையை அணிந்தவள்; அன்றிக்கே விராஜமானமான-(விளங்காநிற்கும்)-மாலையை உடையவள்.

"ராஜதைர் மே ஸ்ரஜ: பத்₃மை: ராஜந்தே ச ஸ்ரஜோऽமலா:"

[வெள்ளித்தாமரையாலான மாலைகளை நான் அணிவதாலும், என்மாலைகள் எப்போதும் தோஷமற்றவையாய் விளங்காநிற்கையாலும் நான் ரஜதஸ்ரஜையாகிறேன்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் இப்பொருள்கள் ஆதரிக்கப்பட்டன. இத்தால் "திவ்யமால்யாம்ப₃ரத₄ரா" [வி-பு 1-9-105] என்று பராசரமஹர்ஷி அருளியபடியே அப்ராக்ருதமான மாலைகளை உடையவள் என்னுமர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

(ஸுவர்ணஸ்ரஜாம்) "ஸுவர்ணந் ஸ்ருஜதி இதி ஸுவர்ண ஸ்ரஜா" [சோபநமான வர்ணங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிருளாகையால் ஸுவர்ணஸ்ரஜை எனப்படுகிருள்] என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். "ஸ்ருஜாமி ஶோப₄நாந் வர்ணாந்" [அழகிய வர்ணங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்கையாலே ஸுவர்ணஸ்ரஜையாகிறேன்.] என்று லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. 'வர்ணங்கள்' என்றுல் சப்தங்கள் என்றும், ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய வைச்ய ஶூத்ரர்களாகிற நான்கு ஜாதிகள் என்றும் பொருள்படும். இரண்டு பொருள்களும் இங்கு ஏற்கும். 'சதுர்வர்ணங்களை ஸ்ருஷ்டிக் கிறவள்' என்று பொருளானபோது "ஶாஸ்த்ரத்₃ருஷ்ட்யா தூப தே₃ஶ:" என்று ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தில் சொன்னபடியே அந்தர் யாமியான பரமாத்ம த்ருஷ்டியாலே சொன்னதாகக் கொள்ள வேண்டும். அன்றிக்கே, 'ஸ்ருஷ்டிப்பவள்' என்றது அந்தர்ப் ப₄ாவிதணிச்சாய் 'ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்பவள்' என்று கொள்ள வேண்டும். "சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம்" என்று கண்ணன் கீதையில்வர்ணஸ்ருஷ்டியைத்தன்னுடையதாகவேசொன்னுனன்றே.

இத்திருநாமங்களுக்கு மந்த்ரஶாஸ்த்ர ப்ரக்ரியையை அனு ஸரித்து அக்ஷரஸாம்யங்களைக்கொண்டு சில பொருள்கள் லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாஹரணமாக "ஹிரண்ய வர்ணும்" என்னும் திருநாமத்திற்கு

"நிஹிதா ஸர்வபூ₄தேஷு ரணே ப்₄ருங்க₃வதூ₄ரிவ |
ஜநயந்தீ பரம் நாத₃ம் தைலத₄ாராவத₃ச்யுதம் ||"

[தைலதாரையைப்போல் இடைவிடாத நாதத்தை எழுப்பும் நான், எல்லாபூதங்களிலுமிருந்துகொண்டுபெண்வண்டைப்போலேசப்திக் கின்றேன்.] என்று பொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஹிரண்யவர்ணு' என்னும் பதத்தில் 'ஹி' என்னும் எழுத்துக்கு எல்லா பூதங்களிலும் நிஹிதையாய்-மறைந்திருப்பவளாய்-உள்ளவள் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. 'ஹி-க₃தௌ' என்று தாது. 'ரண-ஶப்தே' என்று தாதுவாகையாலே 'ரண்' என்னும் எழுத்துக்களுக்கு 'ரணே' [சப்திக்கிறேன்] என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. 'ஸுவர்ணரஜதஸ்ரஜாம் என்றதுக்கும் இப்படிக்காட்டப்பட்டி ருக்கும் பொருள்களை அடுத்தபடி விளக்குவோம்.

(ஸுவர்ணஸ்ரஜாம்) ஸுவர்ணையாகவும், ஸ்ரஜையாகவுமிருப் பவள். ஸுவர்ணு— 'ஸு' என்னும் பதம் ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லு

கிறது; ஸ்ருஷ்டிக்காக பகவானை (அல்லது உலகை) வரிப்பவள் ஸுவர்ணையாகிருள். "ஸ்ரஷ்டும் விச்வம் வ்ருணோமி வா" [ஸ்ருஷ்டிப்பதற்காக விச்வமென்னும் (முதற்பெயர் பெற்ற) பகவானை (அல்லது உலகை) வரிக்கிறேனுகையாலும் ஸுவர்ணையாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஸ்ருஷ்டிக்காக ஸர்வேச்வரனைக் கர்த்தாவாகவும் உலகத்தை விஷயமாகவும் வரிப்பவள் என்றபடி. ஸ்ரஜா—ஸ்ருதா: அஜா: யயா ஸா [பிறப்பற்றவர்களான நித்யமுக்தபத்தசேதனர்கள் எவளால் வியாபிக்கப்பட்டு விளங்குகிருர்களோ அவள் ஸ்ரஜையாகிருள்.] என்கிறபடியே த்ரிவிதசேதனர்களையும் வியாபித்து விளங்குபவள் என்கிறபடி. "ஸ்ரு-க$_3$தௌ" என்று தாது.

"ஸ்ருதாஶ்சாபி மயாஜஸ்ரம் ப$_3$த்$_3$த$_4$முக்தாத$_3$யோ ஹ்யஜா:"

[அஜர்களான—பிறப்பற்றவர்களான—பத்தமுக்தாதிகள் என்னுல் எப்போதும் வியாபிக்கப்பட்டு விளங்குகிருர்களாகையால் நான் ஸ்ரஜையாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் பேசப்பட்டது. இங்கு சொல்லப்படும் வ்யாப்தி, குணத்தாலும் திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தாலும் என்று கொண்டால் அது எல்லா ஆசாரியர்களும் உகந்ததாகும். ஸ்வரூபத்தாலும் ஸகல ஜீவர்களையும் வியாபித்திருக்கை இங்கு விவக்ஷிதம் என்று கொண்டால் அதில் விசாரிக்கவேண்டிய அம்சங்கள் சிலவுண்டு.

"யத$_2$ா ஸர்வக$_3$தோ விஷ்ணுஸ் ததை$_2$வேயம் த்$_3$விஜோத்தம|"

[ப்$_3$ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டரே! ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எப்படிப்பட்டவரோ அப்படிப்பட்டவளே இப்பிராட்டியும்] என்றும்,

"த்வ்யா ச விஷ்ணுநா சாம்ப$_3$ ஜக$_3$த்$_3$ வ்யாப்தம் சராசரம்"

[தாயே! உம்மாலும் பகவானுலும் அசைவனவும், அசையாதனவுமான இவ்வுலகெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.] என்றும், "ஸர்வபூ$_4$த ஸ்திதா" [எல்லாபூதங்களிலும் மறைந்துறைபவள்] என்றும் சாஸ்திரங்களிலே இதரஜீவவிலக்ஷணமானதொரு வியாப்தி இப்பிராட்டிக்குச் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஸுவ்யக்தம். இவ்வியாப்தி எப்படிப்பட்டது என்னும் விஷயத்தில் மஹாசார்யர்களுக்குள்ளும் அபிப்ராயபேதம் விளைந்துள்ளது. மேலே எடுத்த விஷ்ணுபுராண வசனங்களுக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள ப்ரகரணங்களிலிருந்து இவ்வசனங்கள் விக்$_3$ரஹ வ்யாப்திபரங்களே என்பது விளங்கும் என்று ஆசாரியர்கள் பலருடைய கருத்து.

''க்ஷீரோத3ாச்ச்2ரீஸ் ஸமுத்பந்நா ஶ்ரூயதேऽம்ருத மந்த2நே।
ப்4ருகே3ா: க்2யாத்யாம் ஸமுத்பந்நேத்யேதத3ாஹ கத2ம்ப4வாந்॥''

[பாற்கடலிலிருந்து அம்ருதம் கடையும்போது ஸ்ரீதேவியுண்டானு ளென்று சொல்லப்படுகிறது. ப்ருகுமஹர்ஷிக்குக் கியாதியென்னும் பத்தினியிடம் பிறந்தாளென்று தாங்கள் சொல்லுவது எப்படி ஒட்டும்?] என்னும் கேள்வியெழ,

''நித்யைவைஷா ஜக3ந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ।
யத2ா ஸர்வக3தோ விஷ்ணுஸ் ததை2வேயம் த்3விஜோத்தம ॥''

[விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளும், விட்டுப் பிரியாதவளு மான இப்பிராட்டி நித்யமானவளே;—எப்படி விஷ்ணுவானவர் எல்லாயோனிகளும் அவதரிக்கிருரோ அப்படியே இவளும்.] என்று பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகையாலே அவதாரரூபமான வ்யாப்தியை இங்கு சொல்லுவது தகுந்ததேயொழிய ஸ்வரூப வ்யாப்தியை சொல்லுவதில் ஸ்வாரஸ்யமில்லை; ''ராக4வத்வேப4வத் ஸீதா'' என்று தொடங்கிப் பின்னுல் வரும் விவரணங்களும் இதையே வலியுறுத்துகின்றன என்பது அவர்களுடைய கருத்தாகும். அப்படியே இவ்வசனங்கள் ஸ்வரூபவ்யாப்தியைச் சொல்லுகின்றன என்று கொண்டாலும், ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு பார்க்கும்போது, ''ஈசதே தே3வ ஏக:'' ''ஏக: ஶாஸ்தா'' ''ஏக: ஸ்வதந்த்ர:'' ''ஸதே3வ'' ''ஏகமேவ'' என்று ஈஸ்வரன் ஒருவனேயாகையாலும், ''விபு4த்வே ஸதி சேதநத்வம்'' [ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கும் சேதனன் ஈச்வரனு வான்] என்று அவனுக்கு லக்ஷணமாகையாலும், அந்த லக்ஷணம் இவளிடமும் அதிவ்யாப்தமாகாமைக்காக இவளுடைய வ்யாப்தி அகடித கடநாஶக்தியாலேயாகையாலே ஔபாதிகமென்று கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவ்வாசாரியர்கள் அருளிச்செய்துள்ளனர். எங்களாழ்வான், கூரத்தாழ்வான், பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை, நாயனாராச்சான்பிள்ளை முதலான மஹா சார்யர்கள் இப்பக்ஷத்தை ஆதரித்தவர்கள். ''யத2ா ஸர்வக3தோ விஷ்ணு:'' என்றவிடத்து வியாக்யானத்தில் ''அத2வா ப4க3வாந் விபு4த்வேந ஸர்வக3த:। அஸ்யாஸ்து ஶக்திவஶாத் தத்ரதத்ர (ஸர்வத்ர?) ஸந்நித4ாநாத் ஸர்வக3தத்வ முக்தம்। இயஞ்ச ஸர்வக3தா॥'' [அன்றிக்கே, பகவான் விபுவாயிருந்துகொண்டு ஸர்வகதன்; சக்தியாலே ஆங்காங்கு எழுந்தருளியிருப்பதால் இப்பிராட்டிக்கு ஸர்வவ்யா பகத்வம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இவளும் ஸர்வவ்யா

பினியே] என்று அருளிச்செய்தார் எங்களாழ்வான். பரமகாருணிக ரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை பரந்தரஹஸ்யத்திலும், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை அஷ்டாக்ஷரதீபிகையிலும்,

" 'அணுரேஷ ஆத்மா' என்று, ஆத்மஸாமாந்யப்ரயுக்தமாய் இவளுக்கு வரும் அணுத்வமும், 'யத$_2$ா ஸர்வக$_3$தோ விஷ்ணுஸ் ததை$_2$வேயம் த்$_3$விஜோத்தம' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஈச்வரனுபாதி இவளுக்கு ஸர்வவ்யாபகத்வமும் தன்னில் தான் விருத்தமாய், ஏகாஶ்ரயஸ்தமாகக் கூடாமையாலே இரண்டும் கூடுகைக்காக, 'அநுபபத்$_3$யமாநார்த்த$_2$த$_3$ர்சநாத் உபபத்$_3$யமாநார்த்த$_2$ாந்தர கல்பநமர்த்த$_2$ாபத்தி:' என்கிற அர்த்தாபத்தியினபடியே, அபரிச்சேத்யமான ஸ்வரூபவைபவத்தையுடையனை ஈச்வரன் அத்யந்த ஸூக்ஷ்மமான பதார்த்தங்களிலே பண்ணும் ஸமாப்யவ்யாப்திக்கு ஒரு சக்திவிசேஷத்தைக் கொள்ளுமோபாதி, இவளும் ஒரு சக்தி விசேஷத்தாலே வ்யக்த்யாஶ்ரயமான ஜாதிபோலே, ஈச்வரன் வ்யாபித்தவிடமெல்லாம் வ்யாபிக்கக்கடவளாகையாலே, ஈச்வர ஸ்வரூபநிரூபகை எனனுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்" என்று அருளிச்செய்தனர். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும்,

" 'யத$_2$ாஸர்வக$_3$தோ விஷ்ணுஸ் ததை$_2$வேயம் த்$_3$விஜோத்தம |
'ஸர்வபூ$_4$தஸ்தி$_2$தே'த்யாதே$_3$: ஶ்ரீவிபு$_4$த்வப்ரமாணதா ||
இதிசேத்தந்ந, தத்$_3$வாக்யாத$_3$விபு$_4$த்வேந ச ஶ்ரிய: |
'ஶக்த்யா ஸர்வத்ர ஸாந்நித்$_4$யாத் ஸர்வக$_3$த்வமுதீ$_3$ரிதம் ||'
இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தார்யைர் வ்யாக்$_2$யாநாத்து ந ஸாத$_4$நம் ||"

[''யத$_2$ாஸர்வக$_3$தோ...'' ''ஸர்வபூத$_1$ஸ்தி$_2$தா'' முதலிய வாக்கியங்கள் ஸ்ரீதேவிக்கு விபுத்வத்தை ஸாதித்துத்தரும் ப்ரமாணங்களாக மாட்டா. ''சக்தியினுலே எங்கும் ஸாந்நித்யமிருப்பதாலே ஸர்வ வ்யாபித்வம் சொல்லப்பட்டது'' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரென்னும் எங்களாழ்வான் வியாக்கியானம் செய்கையாலே அவ்வாக்கியங்கள் விபுத்வ ஸாதனமாகமாட்டா.] என்று ரஹஸ்யத்ரயகாரிகாவளியில் அருளினர். நிற்க.

சோமாசியாண்டான், ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் முதலான ஆசாரியர்கள் இப்பிரமாணங்கள் பிராட்டி தன் ஸ்வரூபத்தாலேயும் எல்லாவுலகையும் வியாபித்திருக்கிருள் என்று சொல்லுவதாகக் கருதினர்கள். இவர்களுடைய பக்ஷத்தின்படி பிராட்டியும் ஈச்வர

கோடியிலேயே சேர்ந்தவளாவள். அப்படியானால் ஈச்வரத்₃வித்வ மென்னும் தோஷம் வாராதோ வென்னில்: பிராட்டிக்கு ஈச்வரத்வ முண்டானாலும், அவளுக்கு ஸர்வேச்வரத்வமாகிற ப்ரப்ரஹ்மத்வ மில்லை; அவளுக்கும் நாராயணன் இயற்கையாகவே ஈச்வரனா யிருக்கையாலும், அவள் அவனுக்குப் பத்னியாய் இயற்கையாகவே ஶேஷபூதையாயிருக்கையாலும். நாராயணனுக்குப்போலே ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயேஶித்ருத்வமாகிற ப்ரப்ரஹ்மத்வம் அவளுக் கில்லை. "விபு₄த்வே ஸதி சேதநத்வம்" என்னும் பரப்ரஹ்மலக்ஷணம் இவளுக்கு வாராதோ என்னில்: இவளுக்குள்ள ஸர்வவ்யாபகத்வம் ப₂லபர்யந்தமல்லாததாகையால் வாராது. "அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" [ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்மா ஜனங்களை உள்நுழைந்து நியமிக்கிறான்.] என்கிறபடியே புண்ய பாபகர்மாநுகுணமாக நியமிக்கை வ்யாப்திபலமாகும். இது த₃ணட₃ த₄ரனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஒட்டுமேயொழிய, அஜ்ஞாநிக்ரஹை யான இவளுக்கு ஒட்டாது. "விபு₄த்வே ஸதி சேதநத்வம்" என்பது பரப்ரஹ்மலக்ஷணமாம்போது விபுத்வம் கர்மாநுகுண நியமனமாகிற பலத்துடன் கூடிய ஸர்வவ்யாபித்வத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே அப்படிப்பட்ட விபுத்வமற்ற இவளிடம் அதிவ்யாப்தி வாராது. "விபு₄த்வே ஸதி சேதநத்வம்" என்பது ஈச்வரஸாமாந்யத்துக்கு லக்ஷணமாம்போது ஸர்வவ்யாபித்வத்தை மட்டும் சொல்லுகையாலே ஈச்வரகோடிக₄டிதையான இவளுக்கும் லக்ஷணமாகும். ஜகத்துக்கு ஈச்வரர்கள் இருவர். ஆனால் ஸர்வேச்வரனை பரப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே என்பது இவ்வாசார்யர்களின் கருத்து. ஆக, பிராட்டி ஜீவகோடியைச் சேர்ந்தவளா ஈச்வர கோடியைச் சேர்ந்தவளா என்பதில் அபிப்ராயபேதம் நம் ஆசார்யர்களுக்குள் இருந்தபோதிலும் நாராயணன் ஒருவனே பரப்ரஹ்மம் என்பது ஆசார்யர்கள் அனைவரும் அங்கீகரித்த விஷயமாகும். ஸ்ரீமந்நாரா யணன் பரப்ரஹமம் என்னும் வார்த்தையில் விவாதலேஶமுமில்லை. ஸ்ரீநாராயணர்கள் பரப்ரஹ்மபூதர்கள் என்னும் வார்த்தை ஆசார்ய கோ₃ஷ்டீ₂ப₃ஹிஷ்ட₂மேயாகும்.

ஆக, இவ்வளவால், பிராட்டிக்குச் சொல்லப்படும் ஸ்வரூப வ்யாப்தி அக₄டிதக₄டநாஶக்தி வசத்தாலேயே என்பது பல ஆசார்யர் களுடைய கருத்து என்பதையும், இவளுக்கு ஸ்வாப₄ாவிகமான ஸ்வரூபவ்யாப்தியை ஒப்புக்கொள்ளும் ஆசாரியர்களும் இவளுக்கு ஈச்வரத்வத்தை ஆதரித்தார்களேயொழிய பரப்ரஹ்மத்வத்தை இசையவில்லையென்பதையும் காட்டினோம். ஜகத்காரணத்வம்,

ஶேஷித்வம், ப்ராப்யத்வம், முக்திப₂லப்ரத₃த்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வம் முதலானவற்றில் அப்ரதானமான அந்வயம் இப்பிராட்டிக்கும் உள்ளதாகையால் இவளையும் ஈச்வரகோடியிலேயே சேர்க்கலாம் என்பது தேசிகர் முதலானோருடைய கருத்து. ஆனால், அவர்கள் பிராட்டியும் பரப்ரஹ்ம பூதையே என்று கருதவுமில்லை; அப்படி எங்கும் எழுதியிருக்கவுமில்லை. ஜீவஸமூஹமானது நித்யர், முக்தர், பத்தர் என்று மூவகைப்பட்டிருப்பது போலவும், அசேதனம், சுத்தஸத்வம், மிச்ரஸத்வம், காலம் என்று மூவகைப்பட்டிருப்பது போலவும் ஈச்வரதத்வமானது பரப்ரஹ்மபூதனான பகவான் என்றும் ஈச்வரியான பிராட்டியென்றும் இருவகைப்பட்டது என்பது இவர்களுடைய கருத்தாகும். எங்களாழ்வான், பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலானோரோவெனில்: ஈச்வரன் ஒருவனே என்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகையாலும், பிராட்டிக்கு ஈச்வரத்வம் உண்டென்று கொண்டாலும் அது ப₄க₃வதி₃ச்ச₂ாயத்தமாயிருக்க வேண்டுமாகையாலே ஔபாதி₄கமேயாக வேண்டுகையாலும் பிராட்டியை ஜீவகோடியிலே சேர்ப்பதே பொருந்தியதும் பெருமை தருவதுமாரும் என்று கருதினர். ஈச்வரத்வம் த்₃விநிஷ்டம்; பரப்₃ரஹ்மத்வம் ஏகநிஷ்டம் என்பது தேசிகருடைய கருத்து; ஈஶ்வரத்வமும் ஏகநிஷ்ட₂மே என்பது மற்ற ஆசாரியர்களுடைய கருத்து. “ஜ்ஞாநாநந்த₃ாத்₃யத்யந்த ஸாம்யாத் ஜக₃ஜ்ஜநகத்வஶேஷித்வ ஶரண்யத்வாதி₃ஸாம்யாச்ச ஸாம்யகி₃ராம் நிர்வாஹோ வ்யக்த:” [ஞாநம், ஆநந்தம முதலியவற்றில் மிகவும் ஒற்றுமை உள்ளதாகையாலும், ஜகத் காரணத்வம், ஶேஷித்வம், ஶரண்யத்வம், விபு₄த்வம முதலானவற்றில் ஒற்றுமை உள்ளதாகையாலும் (பகவானுக்கும் பிராட்டிக்கும ஒற்றுமையைச் சொல்லும் வசனங்கள் பொருந்துகின்றனவென்பது தெளிவு.] என்று ஸ்ரீதேசிகர் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் அருளியிருப்பதை அநுஸந்திப்பார்க்குத் தேசிகருடைய கருத்து புலனாகும். ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளில் அத்யந்த ஸாம்யமென்றவர், மற்றவைகளில் ஸாம்யம் என்றருளியிருப்பதை உற்று நோக்கவேணும். ஆக, இவ்வளவால் பிராட்டிக்கு ஸ்வாப₄ாவிகமான விபு₄த்வத்தை ஒபபுக் கொள்ளும் பக்ஷத்தோடு அதை ஒப்புக்கொள்ளாத பக்ஷத்தோடு வாசியற அவளுக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற தோஷமில்லையென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயிற்று.

“ஸௌவர்ணஸ்ரஜமித்யேவம் கு₃ஹ்யகாநாமதீ₄ச்வர:।
மேரௌ சிரமுபஸ்த₂ாய த₄நேஶத்வமவாப்தவாந்॥”

["ஸுவர்ணஸ்ரஜம்" என்று யக்ஷர் தலைவனான குபேரன் மேருமலையிலிருந்து நெடுங்காலம் என்னை தியானித்து செல்வங்களுக்கு அதிபதியாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தான்.] என்று தந்த்ரத்திலே இத்திருநாமத்தின் பெருமை பேசப்பட்டது.

(ரஜதஸ்ரஜாம்) "ராஜஸா: ஏவ ரஜதா:" என்று ரஜதஶப்தம் ரஜோகுணப்ரசுரர்களைச் சொல்லுவதாகக் கொண்டு, "ரஜதா: ஸ்ரஜா: யயா ஸா" என்று ரஜோகுணப்ரசுரர்களான ப்ரஹ்மாதிகளை ஜகத் ஸ்ருஷ்டி செய்யும்படியாகச் செய்பவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். இப்பிராட்டியினாலே ப்ரேரிதனாய் (தூண்டப்பட்டவனாய்) பகவான் ப்ரஹ்மாதிகளை ஸ்ருஷ்டி செய்கிறான்;

"ப்₃ரஹ்மோத்பந்நஸ் ஸதேநோக்த: ப்ரஜா: ஸ்ருஜ மஹாமதே" என்றும்,

" நாட்டைப்படையென்று அயன் முதலாத்தந்த
நளிர்மாமலருந்தி
வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும் விமலன்" என்றும்

சொல்லுகிறபடியே பகவானாலே ப்ரேரிதனாய் ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறார்கள். ஆகையால், இப்பிராட்டியாலே ப்ரேரிதர்களாய் ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்குறையில்லையன்றோ.

"ராஜஸாஶ்ச ஸ்ரஜ: ஸர்வே ஸ்ரஷ்டாரோ ஜக₃தாம் மயா"

[ரஜோகுணம் நிறைந்த எல்லாரும் என்னால் தூண்டப்பட்டே ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்களாகையாலே நான் ரஜதஸ்ரஜையாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது.

"ரஜதஸ்ரஜமித்யேவ ருத்₃ராணும் ப்ரவர: புரா।
கைலாஸே ஸமுபஸ்த₂ாய ரஜதாதி₄பதாம் யயௌ।
அஷ்டாக்ஷராவிமௌ மந்த்ரௌ ஸதாரநமஸா யுதௌ।
ஜபார்ச்சநஹுதத்₄யாநாத₃பீ₄ஷ்டம் ஸாத₄யிஷ்யத:॥

["ரஜதஸ்ரஜம்" என்று ஏகாதஶருத்ரர்களுக்கும் தலைவனான சிவன் (தன் இருப்பிடமான) கைலாஸத்தில் என்னை தியானித்து வெள்ளிக்கு அதிபதியானான். ஓங்காரநமஸ்ஸுகளுடன் சேர்ந்து எட்டு அக்ஷரங்களாயிருக்கும் "ஓம் ஸுவர்ணஸ்ரஜே நம:" "ஓம்

ரஜதஸ்ரஜே நம:'' என்னும் இவ்விரண்டு மந்திரங்களும் ஜபத்தாலும், அர்ச்சனையாலும், ஹோமத்தாலும், தியானத்தாலும் விரும்பியதையெல்லாம் ஸாதித்துக்கொடுக்கும்.] என்று மந்த்ர வைபவமும் தந்த்ரத்திலே பேசப்பட்டது.

(சந்த்ராம்) '' சங்க்ரம்யமாணு (து₃ஷ்க்ருதம்) த்₃ராவயதி இதி சந்த்₃ரா'' [ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பவளாய் (பாபத்தைப்) போக்கடிக்கிருளாகையாலே 'சந்த்ரா' எனப்படுகிருள்.] என்று ஸப்தார்த்தம். விஹார ரஸிகையான ராஜஹம்ஸியைப்போலே ஹ்ருதய கமலத்திலே ஹம்ஸநாமகனுேடுகூட ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவளாய். புருஷகாரக்ருத்யத்தாலே சேதனருடைய பாபங்களைப் போக்கடிப்பவள் என்றபடி. '' ஹரிணீ '' என்றது பரதசையில் பாபஹரணத்தையும் இது அந்தர்யாம்யவஸ்தையில் பாபநிப₃ர்ஹணத்தையும் சொல்லுகையாலே புநருக்தியில்லை.

''சங்க்ரம்யமாணு ப₄க்தாநாம் த்₃ராவயாமி ச து₃ஷ்க்ருதம் ||''

[ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பவளாய், பக்தர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறேன்.] எனறு தந்த்ரத்தில் இவ்வர்த்தம் ஆதரிக்கப் பட்டது. (சந்த்ராம்) சந்திரனைப்போன்றவள்.

''சந்த்₃ரவத் ஸததம் சித்தம் ப₄க்தாநாம் த்₃ராவயாமி ச |
உதே₃மி யோகி₃நாமந்தராநந்த₃ஸ்பந்த₃லக்ஷணு ||
சதுர்த்தீ₂ம் து த₃ஸாம் தேஷாம் சந்த்₃ரவத்₃ ப₄ாஸயாமி ச ||
யோக₃ாந்தராயநிஹதோ வஸிஷ்ட: பரமோ முநி: |
அந்தஸ்சந்த்₃ரமயீம் ஸுத்₃த₄ாம் சித₃ாநந்த₃மஹோத₃தி₄ம் ||
நாடீ₃ஸ்த₂ாம் மாமநுஸ்ம்ருத்ய புநஸ்தம் யோக₃மாப்தவாந் |
ஆநந்த₃ஜநகஸ் ஸத்₃யோ மந்த்ரோऽயம் மே ஷட₃க்ஷர: ||
ப₄வத₃ாவாக்₃நித₃க்₃த₄ாநாம் நிர்வ்ருதிம் ப்ரகரோத்யயம் ||''

[சந்திரனைப்போலே பக்தர்களுடைய நெஞ்சை உருகச் செய்கிறேன். ஆநந்தப்ரவாஹமே வடிவெடுத்தவளான நான் யோகிகளின் ஹ்ருதயத்திலே (சந்திரனைப்போலே) உதிக்கிறேன். அவர்களுடைய நாலாவது நிலையான தியானநிலையை சந்திரனைப்போலே ஒளி விடச்செய்கிறேன். யோகம் தடைபட்ட பரமரிஷியான வஸிஷ்டர், சந்திரமயியாகவும், பரிசுத்தையாகவும், ஜ்ஞாநாநந்தப் பெருங் கடலாகவுமுள்ள என்னை சரீரத்தினுள் ஸுஷும்நாநாடியிலிருப்ப

வளாக தியானிகது மறுபடியும் யோகத்தைப் பெற்ருர். ஆறு அக்ஷரமுள்ள (ஓம் சந்த்ராயை நம:) என்ற இம்மந்திரம் உடனே ஆநந்தமளிக்கும். ஸம்ஸாரக் காட்டுத்தீயினுல் வேவுண்டவர்களுக்கு இது ஆநந்தமளிக்கும்] என்று இப்பொருளும் மந்திரப்பெருமையும் தந்த்ரத்திலே பேசப்பட்டன.

(ஹிரண்மயீம்) "ஹிரண்மயே பரே லோகே விரஜம் ப்₃ரஹ்ம நிஷ்களம்" [முண்ட 2-2-10] [பொன்மயமான மேலான உலகத்தில் அழுக்கற்றதும், அவயவமற்றதுமான ப்ரஹ்மமுள்ளது] என்கிற படியே ஹிரண்மயமென்று கீர்த்திபெற்ற பொன்மயமான உலகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவளாகையாலே 'ஹிரண்மயீ' எனப்படுபவள்.

"வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் ஜக₃த்பதி: |
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப₄க்தைர் பா₄க₃வதைஸ்
ஸஹ ||"

[வைகுண்டமாகிற மேலான உலகத்தில் ஜகத்ஸ்வாமியாய் நினைத்தற்கரியவனை விஷ்ணு ஸ்ரீதேவியோடுகூட பக்த பாகவதர்கள் புடைசூழ எழுந்தருளியிருக்கிருன்.] என்று புராணங்களிலும் இவ்வர்த்தம் ஆதரிக்கப்பட்டது.

"குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் திருவும்
நிழற்போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல்
தண்ணந்துழாய்
அழல் போலடும் சக்கரத்தண்ணல் விணேோர்
தொழக்கடவும
[திருவிருத்தம் 2] எனறும,

தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்றமரராட் செய்வார்
[திருவாய் 8-1-1]

என்றும், "திருமால் வைகுந்தம்" [திருவாய் 10-7-8] என்றும், "மாதவன் வைகுந்தம்" [திருவாய் 10-9-8] என்றும் தமிழ் மறைகளும்,

"ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ அஹோராத்ரே பார்ஶ்வே"

[ஸ்ரீபூமிதேவிகள் உன் பத்தினிகள்; இராப்பகலாய் அருகிலுள்ளனர்] என்று பண்டை நான்மறையும் இவ்வர்த்தத்தை ஆதரித்தன. (ஹிரண்மயீம்) ஹிதமாகவும்—(நன்மை பயப்பதாகவும்)— ரமணீய

மாகவும் —(அழகியதாகவும்)— இருப்பதாகையாலே வேதமானது ஹிரண்யமெனப்படுகிறது. அவ்வேதஸ்வரூபமாக உபனிஷத்துக்களிலே கீர்த்திக்கப்படும் ஸூர்யமண்டலம் 'ஹிரண்மயம்' எனத் தகுந்தது. வேதஸ்வரூபமாகையாலே ஹிரண்மயமான ஸூர்ய மண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறாளாகையாலே 'ஹிரண்மயீ' எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தியான நாராயணன் ஸூர்யமண்டலத்திலும் என்றும் அகலகில்லாத பிராட்டியோடு கூடவே —ஸ்ரீதரனாகவே— எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்னுமர்த்தத்தை

"செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச்
சிரீதரன் மூர்த்தி யீதென்னும்"

[திருவாய் 4-5-2] என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினார். ஹிரண்மய லோகமான பரமபதத்திலும், ஸூர்யமண்டத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கையாலே ஹிரண்மயியெனப்படுகிறாள் பிராட்டி என்னுமிவ்வரும்பொருள்,

"ப்ரக்ருதேஶ்ச பரே வ்யோம்நி மண்டலே ச த்ரயீமயே ।
ஹிரண்மயேऽவதிஷ்டேऽஹம் ஹிதாய ஜகதாம் ஸதா ॥"

[ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும், பொன்மயமானதுமான பரமபதத்திலும், பொன்மயமும் வேதமயமுமான ஸூர்ய மண்டலத்திலும் நான் எல்லாவுலகிற்கும் நன்மையளிப்பதற்காக எழுந்தருளியிருப்பவளாகையாலே ஹிரண்மயியெனப்படுகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்தில் பிராட்டியாலும் பேசப்பட்டது. *(ஹிரண்மயீ)* பொன்போலே ஹிதரமணீயையாயிருப்பவள் என்றுமாம்; ப்ராப்யையாகவும், ப்ராபகையாகவுமிருப்பவளென்கை. பரமபதத்திலே இவன் சென்று அநுபவிப்பது ஒரு மிதுனத்தையேயாகையாலும், புருஷகார பூதையான இவளில்லாவிடில் பலஸித்தியில்லையாகையாலும் இவளை உபாயோபேயபூதை என்னக்குறையில்லை. *(ஹிரண்மயீ)* பொன்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை உடையவள் என்றுமாம். "ஞாலப் பொன்மாதின் மணாளன்" *[திருவிருத்தம்-40]* என்றார் ஆழ்வார். *(ஹிரண்மயீம்)*

"ஆதாரப்ஜாத் த்விஷட்காந்தம் ஸௌத்ர(ர்ய) பாஸா ஹிரண்மயீ ।
உதேமி ஸததம் ப்ரோக்தா ஶப்தஸங்கல்பகோரகை: ॥"

[(வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலுள்ள மூலாதார பத்மத்திலிருந்து, (ப்ரஹ்மரந்த்ரத்திற்குப் பன்னிரண்டு அங்குலம் அப்பாலுள்ள) த்வாதசாந்த ஸ்தானம் வரையில் பொன்மயமான நூல்போலே ஒளிவிடுபவளாய், சப்தஸங்கல்பங்களை மொட்டுக்களாகக் கொண்டவளாய் எப்போதும் (யோகிகளின் நெஞ்சில்) உதிக்கிறேன்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் சொல்லியபடியே, யோகிகளின் சரீரத்திலுள்ள ஸுஷும்நா நாடியில் ஸங்கல்பமாகிற மொட்டுக்களையுடைய பொன்மயமானதொரு கொடிபோலே காட்சியளிப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (ஹிரண்மயீம்) "ஹிரண்மய: புருஷ:" என்று வேதங்களிலே புகழப்படும் பரம புருஷனுடைய பத்தினியென்றுமாம். (ஹிரண்மயீம்) அவன் ஹிரண்மயனாயிருப்பதுபோலே, அவனுக்கு அனுரூபையான இவளும் ஹிரண்மயியாயிருக்கிறாளென்கை. "துல்யசீல வயோ வ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணாம்" [ஒத்த குணத்தையும், வயதையும், நடத்தையையும், குலத்தையும், லக்ஷணங்களையும் உடைய ஸீதையை] என்றும், "தத்₃த₄ர்மத₄ர்மிணீ" [அவனுடைய தன்மைகளையே உடையவள்] என்றும், "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" [திருவாய் 10-10-6] என்றுமன்றோ சொல்லப்படுகிறது. (ஹிரண்மயீம்) பொன்முதலிய ஸர்வதனங்களையுடையவள் என்றுமாம். "வாமஹஸ்த வஸுப்ரத₃ாம்" என்று லக்ஷ்மீத்யானத்திலும்,

"வஸுத₄ாராமுத₃ாராம் ச ஹரிணீம் வஸுவர்ஷிணீம் ।
த₄நத₄ாந்யகரீம் ஸித்₃தி₄ம் வஸுத₄ாம் வஸுத₄ாரிணீம் ॥
நிதி₄த்₃வயேநாபி த₄நம் ப்ராபயந்தீம் மநோரத₂ாந் ॥"

[தனத்தின் பெருக்காயிருப்பவளும், வண்மை மிக்கவளும், ஹரிணியும், பணத்தைப் பொழிபவளும், தநதாந்யங்களைக் கொடுப்பவளும், ஸித்தியாயிருப்பவளும், செல்வத்தைத் தன்னுட்கொண்டவளும், செல்வத்தைத் தரிப்பவளும், சங்கபத்ம நிதிகளாலே பணத்தையும், எண்ணினதனத்தையும் அடைவிப்பவளுமான ஸ்ரீதேவியை] என்றும்,

"ஶங்க₂பத்ம₃நிதீ₄ லக்ஷ்ம்யா: பாத₃யோரக்₃ரத: ஸ்தி₂தௌ ।
பஶ்யந்தௌ முக₂மந்யோந்யம் வமந்தௌ விபுலம் த₄நம் ॥"

[சங்கநிதியும் பத்மநிதியும் ஒன்றையொன்று நோக்கிக்கொண்டும், பெருந்தனத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் ஸ்ரீதேவியின் திருவடிகளின் நுனியில் கிடக்கின்றன] என்றும் சாஸ்திரங்களிலேயும் கோஷிக்கப்படுகிறதன்றோ.

''தாம் மாம் ஹிரண்மயீத்யேவம் முநயோ வேத₃பாரக₃ா: |
ஸ்துத்வா ஸமாப்நுவந் காமம் யோகி₃நோ யோக₃முத்தமம்
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகாமார்த்த₂ஸாத₄க: ||''

[அப்படிப்பட்ட என்னை வேதங்கரைகண்ட முனிவர்கள் இப்படியே 'ஹிரண்மயீ' என்று துதித்து விரும்பியதை அடைந்தனர். மேலான யோகத்தை யோகிகளும் பெற்றனர், "ஓம் ஹிரண்மய்யை நம:" என்னும் ஏழு அக்ஷரங்களைக்கொண்ட இம்மந்திரம் எல்லாப் பொருள்களையும், விருப்பங்களையும் தரும்.] என்று தந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(லக்ஷ்மீம்) "லக்ஷயதீதி லக்ஷ்மீ:" [(ஸகலசேதனருடையவும் நன்மைதீமைகளை) சிந்திக்கிறாளாகையாலே லக்ஷ்மீயாகிறாள்.] என்னும் வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸர்வபூதஸாக்ஷிணியாயிருந்து கொண்டு அனைவர்க்கும் நன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து ஆவன செய்கிறாள் என்னும் பொருளுடையதாகிறது லக்ஷ்மீ ஶப்தம். "லக்ஷ-த₃ர்ஶநே" "லக்ஷ-ஆலோசநே" என்று தாது. இப்பொருள்,

" ஸாக்ஷிணீ ஸர்வபூ₄தாநாம் லக்ஷயாமி ஶுபா₄ஶுப₄ம் "

[எல்லா ஜீவராசிகளையும் நேரே காண்பவளாய், அவர்களுடைய நன்மைதீமைகளைச் சிந்திக்கிறேன்] என்று தந்த்ரத்திலே ஆதரிக்கப் பட்டது, இப்பிராட்டி சேதனர்களுடைய நன்மை தீமைகளைக் காண்பது ஸர்வேச்வரனைப்போலே அவற்றுக்குத் தகுந்த பலனைக் கொடுக்கைக்காகவன்று: பின் எதற்காகவென்னில்: "ந கஶ்சிந் நாபராத்₄யதி" [ரா-யு 116-14] "இமேதந் நிர்தோ₃ஷ; க இஹ ஜக₃தி" [ஸ்ரீகுண-52] [இஃதென்? இவ்வுலகில் தோஷமற்றவன் யார்?] என்றாப்போலே சில சொல்லி மறைக்கைக்காகவே இவள் தீமையைக் காண்பது. ஒன்று பத்து நூறாகக்காட்டிச் சேதனனை அடிசேர்ப்ப தற்காகவே நன்மையைக் காண்பது. ஆக, இப்படி இவளுடைய காட்சியானது அவனுடையதிலும் விலக்ஷணமாகவும், ஶுக மொன்றையே விளைப்பதாகவுமிருக்கையாலே "லக்ஷ்மீ:" [காண் பவள்] என்றே பெயர்பெற்றிருக்கிறாள். (லக்ஷ்மீம்) காண்பவளை; அநுக்₃ரஹ நிக்₃ரஹங்களுக்குப் பொதுவான அவனுடைய காட்சியும் ஒரு காட்சியோ? அநுக்ரஹத்துக்கே காரணமான இவளுடைய தன்றோ காட்சியாகும். இவளன்றோ காண்பவளாகிறாள். (லக்ஷ்மீம்) விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளை என்றும் பொருள் கொள்ள

லாம். "லக்ஷ்மீஸ் சாஸ்மி ஹரேர் நித்யம்" [எப்போதும் ஹரிக்குச் செல்வமாயிருப்பவள்] என்று பிராட்டியாலேயும் தந்த்ரத்தில் இப்பொருள் பேசப்பட்டது.

"நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ"

[விஷ்ணுவுக்கு விட்டுப்பிரியாத செல்வமாயிருப்பவளும் உலகிற்குத் தாயுமான இப்பிராட்டி நித்யையே] என்று விஷ்ணுபுராணத்தில் பராசரபகவானும், "உன் தாமரை மங்கையும் நீயும்" [திருவாய் 9-2-3] என்று ஆழ்வாரும் "ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி'' [ஸ்ரீதேவியே! இயற்கையாகவே தேவரீர் விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருக்கிறீர்.] என்று பட்டரும் இவ்வர்த்தத்தை அறிவுறுத்தினார்கள். இத்தால் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுக்கு இயற்கையாகவே அசித்வத்-(அசேதனப் பொருளைப்போலே)-பரதந்திரை என்னும் பரமார்த்தம் ப்ரகடீகரிக்கப்பட்டதாயிற்று. தன் இச்சையினாலேயே பிராட்டியானவள் பகவானுக்கு சேஷபூதையாயிருக்கிறாளேயொழிய, இயற்கையாகவே பரதந்திரையல்லள் என்னும் பக்ஷமும் தள்ளுண்டதாயிற்று. "ஸ்ரீருபப₃ர்ஹணம்" [ஸ்ரீதேவி காலுக்கு அணையாவாள்] என்று வேதபுருஷனும்,

"வடிவிணையில்லா நிலமகள் மற்றைமலர்மகள் பிடிக்கும்
மெல்லடியை"
[திருவாய் 9-2-10] என்றும்,

"சந்தணிமென்முலைமலராள் தரணிமங்கை
தாமிருவர் அடிவருடும் தன்மையானை"
[பெரியதிரு 2-10-2] எனறும்,

"பெண்மையைத் தலையுடைத்தாக்கும் வண்ணம்
கேசவநம்பியைக் கால்பிடிப்பாள் என்னுமிப்பேறு'
[நாச்-திரு 1-8] என்றும்,

ஆழ்வார்களும் நாய்ச்சியார்தானும் அருளிச்செய்தபடி பிராட்டிமார் அனைவரும் அச்சுதனுக்கு இயற்கையாகவே அடிமைப்பட்டவர்கள். இப்படி அடிமைப்பட்டிருக்கையையே பெரும்பேறாக நினைத்திருப்பவர்கள்.

"மாம் நயேத்₃ யதி₃ காகுத்ஸ்த₂: தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₄வேத்"

[என்னைக் காகுத்தர் அழைத்துச் செல்லுவாராகில் அது அவருடைய ஸ்வரூபத்திற்கே தகுந்தது] என்று சோதிவாய் திறந்து அருளிச் செய்த பெரிய பிராட்டியாரும் இப்படிப்பட்டவரே என்பதில் ஸந்தேஹலேசமும் இருக்கமுடியுமோ? பெரிய பிராட்டியாருக்குப் பாரதந்திரியமே பெருஞ்செல்வமாகும். அதுவே அவருடைய ஸ்வரூபமாகும். அதை இல்லைசெய்வார் அவருடைய ஸ்வரூபத்தை இல்லை செய்தவரேயாவர். ஆசாரியர்களில் எவரும் பிராட்டியின் ஶேஷத்வம் ஔபாதிகம் என்று எழுதவில்லை. கோமடரங்கநாத பாஷ்யத்திலுள்ள சில ப்ரக்ஷிப்தபங்க்திகளில் தவிர, மற்ற எந்த ப்ராசீநக்ரந்தத்திலும் இவ்வார்த்தையைக் காண முடியாது. பிராட்டிக்கு ஈச்வரத்வமுண்டென்றும், பரப்ரஹ்மத்வமுண்டென்றும் கூடச் சொல்லும் தேசிகஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களிலும் ப்ராமாணிகரா யுள்ளவர்கள் பிராட்டியின் ஶேஷத்வம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமேயென்பதை மறுக்ககில்லார்கள். இங்கு மற்றொரு விஷயமும் அறியத்தக்கது. பிராட்டிக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பாரதந்திரியமிருக்கிறது என்பதை இசைந்தபின்பு, அவளும் பரப்ரஹ்மபூதையே என்று வாய்திறக்க வழியில்லை. பரப்ரஹமத்வமும், பாரதந்திரியமும், இருளும் ஒளியும் போலே ஓரிடத்திலிருக்கமுடியாத விருத்த தர்மங்கள். பிராட்டிக்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவன் நாராயணன் என்றுரைத்த பின்பு, பிராட்டியும் பரப்ரஹ்மபூதையே என்று சொல்லுமிது "என்தாய் மலடி" என்னும் பேச்சுப்போன்றதேயாகும். ஸ்வரூபத்தாலும், குணங்களாலும் தனக்குமேல் ஒன்றில்லை என்னும்படியிருக்கும் பொருளே பரப்ரஹ்மமாகும். நாராயணன் பிராட்டிக்கும் ஸ்வாமியா யுள்ளான் என்றிசைந்த பின்பு பிராட்டியும் ப்ரப்ரஹ்மபூதையே என்று வாய்திறக்க வழியேது? "ப்3ரஹ்மஶப்3தே3ந ச ஸ்வப4ாவதோ நிரஸ்தநிகி2லதே3ாஷ:, அநவதி4காதி ஶயாஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ண க3ண: புருஷோத்தமோபி4தீ4யதே। ஸர்வத்ர ப்3ருஹத்வகு3ணயோகே3ந ஹி ப்3ரஹ்மஶப்3த3:। ப்3ருஹத்வஞ்ச ஸ்வரூபேண கு3ணைஶ்ச யத்ராந வதி4காதிஶயம் ஸோஸ்ய முக்2யோர்த்த2:। ஸ ச ஸர்வேஶ்வர ஏவ। அதோ ப்3ரஹ்மஶப்3த3ஸ் தத்ரைவ முக்2யவ்ருத்த:॥"

[இயற்கையாகவே எல்லா தோஷமும் நீங்கப்பெற்றவனும், எல்லை யற்ற மேன்மையையுடைய எண்ணற்ற நற்குணங்களையுடையவனு மான புருஷோத்தமன் ப்ரஹ்மஶப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறான். எல்லாவிடத்திலும், பெருமைக்குணமிருப்பதாலேயன்றோ ப்ரஹ்ம ஶப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஸ்வரூபத்தாலும், குணத்தாலும்

எவனுடைய பெருமையானது ஒப்புயர்வற்றதோ அவனே ப்ரஹ்ம ஶப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தமாவான். அவன் ஸர்வேச்வரன் ஒருவனே.] என்றார் பாஷ்யகாரர்.

"ஸ்வாப₄ாவிகாநவதிக₄ாதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க:"

[நாராயணனே! இயற்கையானதாய், எல்லையற்ற மேன்மையை யுடையதான பரப்ரஹ்மத்வத்தை உன்னிடத்திலே எந்த வைதிகன் தான் ஒப்பமாட்டான்.] என்ற ஆளவந்தார்,

"க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய: பரமஸத்வ ஸமாஶ்ரய: க:
க: புண்ட₃ரீகநயந: புருஷோத்தம: க:"

[திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வன் யார்? மேலான ஸத்வத்திற்கு இருப்பிடமாயிருப்பவன் யார்? தாமரைக்கண்ணன் யார்? புருஷோத்தமன் யார்?] என்று பரப்ரஹ்மத்தின் தனிச்சிறப்புக்களைச் சொல்லப்புகுமிடத்தில் ஶ்ரிய: பதித்வத்தை முதலிலேயிட்டார். ஶ்ரிய: பதித்வமும் புருஷோத்தமத்வமும், நாரீணாமுத்தமையான பிராட்டிக்கு ஸித்திக்குமன்றுகிடீர் பர்ப்ரஹ்மத்வமும் ஸித்திப்பது. ஆக, இவ்வளவால் விஷ்ணுவுக்கு உடைமைப்பொருளாயிருப்பவள் என்னும் பொருளுள்ள 'லக்ஷ்மீ:' என்னும் திருநாமத்தையுடைய வளாகையாலே பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற தோஷமுண்டாக ப்ரஸக்தியேயில்லையென்று நிரூபிக்கபபட்டதாயிற்று. (லக்ஷ்மீ:) "லக்ஷ்யம் ஸர்வமிதேரஹம்" [நான் எலலா அறிவுகளுக்கும்-(மிதிகளுக்கும்)--இலக்காகிறேனுகையாலும் இலக்குமியாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்தில் சொன்னபடியே, எல்லா அறிவுகளுக்கும் லக்ஷ்யமாயிருப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். "எப்பொருட்கும் நின்று" [நாச்-திரு 11-6] என்றும், "ஏகவிஜ்ஞானேந ஸர்வவிஜ்ஞாநம்" [ப்ரஹ்மம ஒன்றையறிந்தால் எல்லாம் அறிந்ததாகும்] எனறும சொல்லப்படுகிற ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மாவான பரமபுருஷனுக்கன்றோ இப்பெருமை ஒட்டுவது? பிராட்டிக்கு எப்படிப்பொருந்தும்? எனில்: க₄டவ்யக்திக்கு க₄டத்வஜாதி போலேயும், குணிக்கு நிரூபககுணம போலேயும், பிராட்டியானவள் பரமபுருஷனுக்கு ஸ்வரூப நிரூபக பூதையாயிருக்கையால், அவனைப்பற்றிய அறிவு அவளையும் விஷயீகரிததலலது நில்லாது; ஆகையால் பொருந்தும். எல்லா அறிவுக்கும் இருவருமே விஷயமாகின்றனர். அவன் விஶேஷ்யமாக விஷயமாகிறான். இவள் விஶேஷணமாக விஷயமாகிறாள். இவ்வளவே வாசி. இதையே பொய்கையாழ்வாரும், "ஒண் தாமரையாள் கேள்

வன் ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு" [முதல்திருவ 67] என்று அருளிச்செய்தார்.

இனி, லக்ஷ்மீஶப்தத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்குமுள்ள பொருள்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன. (லக்ஷ்மீ:) "லா—த₃ாநே" என்று தாதுவாகையாலே, எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவள் என்னும் பொருளையுடையதாகிறது லகாரம். "ஐஶ்வர்யமக்ஷாக₃திம்" என்று தொடங்கும் பட்டருடைய சுலோகத்தையும், "உத₃ாராம்" என்ற திருநாமத்தின் வியாககியானத்தின்கீழ் நாம் எடுக்கப்போகும் ப்ரமாணங்களையும் இங்கும் அநுஸந்திப்பது. "க்ஷிப-ப்ரேரணே" என்று தாதுவாகையாலே "பத்தமுக்தநித்யர்களென்றும், சுத்த ஸத்வ மிஶ்ரஸத்வ காலங்களென்றும் மூவகைப்பட்ட சேதநா சேதநங்களைத் தூண்டுபவள்" என்னும் பொருளையுடையதாகிறது க்ஷகாரம்; அன்றிக்கே, க்ஷகாரம் மநோவாக்காயங்கள் மூன்றையும் தூண்டுபவள் என்கிறதாவுமாம்; அன்றிக்கே, சிதசிதீச்வரர்களாகிய தத்வத்ரயங்களையும் தூண்டுபவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இப்பிராட்டியுடைய அன்புக்கு வசப்பட்டு, இவளால் தூண்டப் பட்டன்றோ அவன் ஸர்வகார்யங்களையும் செய்வது. "அல்லி மலர் மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான்......எல்லாக்கருமங் களும் செய்' [திருவாய் 3-10-8] என்றூரன்றோ ஆழ்வார். "மந—ஜ்ஞாநே" என்று தாதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபையாயிருப்பவள் என்னும் பொருளைத்தருகிறது மகாரம். "லக்ஷணீயா மிதௌ மிதௌ" என்கிறபடியே மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து, "ஒவ்வொரு அறிவிலும்காணப்படுபவள்" என்னும் பொருளைத்தருகின்றன. இப் பொருள்களெல்லாம்,

"த₃த₃தீ க்ஷேபணீ சாஸ்மி நித்யா த்ரிப்ரேரிணீ தத₂ா ।
தத₂ா ஜ்ஞாநஸ்வரூபாஹம் லக்ஷணீயா மிதௌ மிதௌ ॥"

[கொடுப்பவளாகவும், நிதயையாகவும், மூவகைப் பொருள்களையும் தூண்டுபவளாகவும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபையாகவும் ஒவ்வொரு அறிவிலும் அறியப்படுகிறேனகையால் லக்ஷ்மியாகிறேன்] என்று தந்த்ரத்தில் பேசப்பட்டன.

(லக்ஷ்மீ:) லகாரம் லயத்தையும், 'க்ஷி-நிவாஸே' என்று தாது வாகையாலே, க்ஷகாரம் ஸ்திதியையும், 'மாங்-மாநே' என்று தாது வாகையாலே மகாரம் நிர்மாணமாகிற ஸ்ருஷ்டியையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களடையச் செய்பவள் லக்ஷ்மீ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

''லயே நிவாஸே நிர்மாணே ப்ரேரணீ ப்ரக்ருதேரஹம் |''

[ப்ரக்ருதியை, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்காகத் தூண்டுபவளாகையாலேயும் நான் லக்ஷ்மீயெனப்படுகிறேன்] என்று தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. (லக்ஷ்மீ:) ''லக்ஷ்யதே அநேந இதி லக்ஷ்ணு'' என்னும் வ்யுத்பத்தியின்படி எப்பொருள்களையும் காண்கைக்கு உபகரணமாயிருக்கும் காலம் 'லக்ஷ்ணு' எனப்படுகிறது. ''லக்ஷ'' என்னும் எழுத்துக்கள் இதைக்குறிக்கின்றன.'' ''டு$_3$மிஞ்—ப்ரக்ஷேபணே'' என்று தாதுவாகையாலே, 'மி' என்னும் எழுத்து 'லக்ஷ' ஶப்தவாச்யமான காலத்தைத் தூண்டுபவள் என்னும் பொருளைத்தருகிறது. ''லக்ஷ்யந்தே இதி லக்ஷணநி'' என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படி காணப்படும் எல்லாப்பொருள்களையும் 'லக்ஷ' ஶப்தத்தாலே சொல்லி, அவற்றைக் காலமாயிருந்து தூண்டுபவள் லக்ஷ்மி என்கிறதாகவுமாம்.

''லக்ஷ்ணுக்$_2$யஸ்ய ப$_4$ாவஸ்ய கலாகாஷ்ட$_2$ாதி$_3$ரூபிணீ |
அவ்யக்தவ்யக்தஸத்வஸ்த$_2$ா ப்ரேரயித்ரீ ஸத$_3$ாஸ்ம்யஹம் ||''

['லக்ஷ்ணு' என்னும் பெயருள்ள பதார்த்தத்தை, (அதன் அவயவங்களான) கலாகாஷ்டாதிரூபிணியாயிருந்துகொண்டு, ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மப்பொருள்களிலிருப்பவளாய், எப்போதும் நான் தூண்டுகிறேன்] என்று தந்த்ரத்திலும் பேசப்பட்டது. இவையும், பின் வருபவையும் தனக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மத்ருஷ்டியாலே சொல்லப்பட்டவை, இவையெல்லாம் பிராட்டியினுடைய கடல் ஞாலம்'' [திருவாய் 5-6] ஆகும். (லக்ஷ்மீ:) யோகிகளுக்குத்தன்னை லக்ஷ்யையாக—காணத்தக்கவளாக—ஆக்குகிருள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ''லா-ஆத$_3$ாநே'' என்று தாதுவாகையாலே, ப்ரளய காலத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் எடுத்துக்கொள்பவள் என்னும் பொருளைத் தருகிறது லகாரம். 'க்ஷிப' தாதுவிலிருந்துண்டான க்ஷகாரம் அவற்றை ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் வெளிப்படுத்துபவள் என்னும் பொருளைத்தருகிறது. 'க்ஷிப' 'க்ஷப' 'க்ஷிணு' என்னும் தாதுக்களும் தூண்டுவது என்னும் பொருளைத் தருவனவாகையாலே நல்லோர்களுடைய பாபத்தை (அவர்களை) விட்டுப் போம்படியாகத் தூண்டுபவள் என்னும் பொருளையும் தருகிறது க்ஷகாரம். ''க்ஷமூ-ஸஹநே'' என்று தாதுவாகையாலே, க்ஷமிப்பவள், க்ஷமையாயிருப்பவள் என்னும் பொருள்களையும் தருகிறது. ''டு$_3$மிஞ்-ப்ரக்ஷேபணே'' என்று தாதுவாகையாலே, 'மி' என்னும் எழுத்து, 'ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறேன்' என்னும்

பொருள்களைத்தருகிறது. "மாங்-மாதே" என்று தாதுவாகையாலே மகாரம் 'ஸ்ருஷ்டித்தவைகளை அளக்கிறேன்' என்று பொருள் படுகிறது. இவ்வரும்பொருளனைத்தும்;

"லக்ஷம் நயாமி சாத்மாநம் லாமி சாந்தே க்ஷிபாமி ச।
க்ஷிபாமி க்ஷபயாம்யேகா க்ஷிணோமி து₃ரிதம் ஸதாம்॥
க்ஷமே க்ஷமா ஹி பூ₄தாநாம் மிமே மம்யே ச மாமி ச॥"

[என்னை (பக்தர்களுக்கு) இலக்காக்குகிறேன்; (எல்லாப்பொருள் களையும்) என்னுள் ப்ரளயகாலத்தில் இழுத்துக்கொள்கிறேன்; (ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்) வெளிவிடுகிறேன்; நல்லோர்களின் பாபத்தை நானே போக்கடிக்கிறேன்; பொறுக்கிறேன்; சேதனர்களின் பொறு மையாகவேயிருக்கிறேன்; (உலகை) ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்; (உலகாக) ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறேன்; (உலகை) அளக்கிறேன்] என்று லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்டன.

"கடல் ஞாலம் செய்தேனும் யானேயென்னும்
கடல் ஞாலமாவேனும் யானேயென்னும்
கடல் ஞாலம் கொண்டேனும் யானேயென்னும்"

என்று தொடங்கும் திருவாய்மொழி முழுவதும் இங்கு அநுஸந் திக்கத்தக்கது. ஸ்ரீதேவியின் தனிப்பெயரான இத்திருநாமத்தின் பெருமை

"இத்யேதாந் மயி த்₃ருஷ்ட்வார்த்த₂ாந் பரமர்ஷிருத₃ாரதீ₄:।
லக்ஷ்மீர் லக்ஷய மேத்யேவ கபிலோ முநிருக்தவாந்॥
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ர: பாதாளக₃திஸாத₄ந:।
தி₃வ்யாந்தரிக்ஷபௌ₄மாநாம் போ₄கா₃நாமுபபாத₃ந:॥
தநுர் ஜ்ஞாநமயீ ஸா மே விஷ்ணோர் ஹ்ருதி₃ ச வர்த்ததே।
ஆத்மஜ்ஞாநமித₃ம் புண்யம் யோக₃ஜ்ஞாநமித₃ம் பரம்॥"

[இப்படிப்பலவிதமான பொருள்களை இத்திருநாமத்தில் கண்டு, 'லக்ஷ்மியே! என்னைக்கடாக்ஷிப்பாயாக' என்று கபிலமுனிவர் உரைத்தார். ஐந்து எழுத்துக்கள் கொண்டதான **"ஓம் லக்ஷ்ம்யை நம:"** என்னும் இம்மந்திரம் பாதாளலோகத்தை ஸாதித்துக் கொடுக்கும்; தேவலோகத்திலும், அந்தரிக்ஷலோகத்திலும், பூமி யிலுமுள்ள போகங்களையெல்லாம் தரும்; எனக்கு ஞானமயமான சரீரமான இந்த லக்ஷ்மீஶப்தம் பகவான் விஷ்ணுவின் நெஞ்சிலும்

உள்ளது. இதுவே ஆத்மஜ்ஞானமாகும்; இதுவே புண்ணியமாகும்; இதுவே மேலான யோகஜ்ஞானமாகும்.] என்று லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலே கோஷிக்கப்பட்டது. "ஸ்ரீ:" என்னும் முதற்பெயருக்கு அடுத்தபடியாக, லோகவேதங்களில் ஸுப்ரஸித்தமாகப் பிராட்டிக்கு வழங்கும் திருநாமமன்றோ இது.

(லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ₃ ம ஆவஹ) எம்பெருமானே! லக்ஷ்மீ தேவியை எனக்கு அளிப்பாயாக: அவளுடைய கடாக்ஷத்தை என் பால் பெருகச்செய்வாயாக என்று தாத்பர்யம். (ஜாதவேத:) "ஜாதா: வேதா₃: யஸ்மாத் ஸ:" [எவனிடமிருந்து வேதங்கள் பிறந்தனவோ அவன் ஜாதவேதனுகிறான்.] என்கிறபடியே இத்திருநாமம் மறைநான்குமுன்னோதிய பரமபுருஷனைச் சொல்லுகிறது. இங்கு அபௌருஷேயமான வேதத்திற்குச் சொல்லப்படும் பிறப்பு ப்ரஹ்மாவுக்கு முதன்முதலில் செய்த உபதேசரூபமானதென்று கொள்ளவேண்டும்.

"யோ ப்₃ரஹ்மாணம் விதத₃தா₄தி பூர்வம்
யோ வை வேதா₃ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை"

[எவனொருவன் பிரமனை முன் படைத்து அவனுக்கு வேதங்களை உபதேசிக்கிறனோ] என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது. (ஜாதவேத:) "ஜாதம்—ஸ்வதஸ்ஸித்₃த₄ம்வேத₃:,–த₄நம் வா, ஜ்ஞாநம் வா. யஶோ வா யஸ்ய ஸ:– ஜாதவேத₃:" [எவனுக்கு இயற்கையான தனமோ, அறிவோ, கீர்த்தியோ உள்ளதோ அவன் ஜாதவேதனுகிறான்.] என்றும் பொருள் கொள்வர். 'ஜாதவேதஸ்' என்பது அக்னிக்கு ப்ரஸித்தமான பெயரானாலும் பிராட்டி விஷயமாயிருக்கும் ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தாலே, இந்த சப்தம் இங்கு எம்பெருமானையே குறிக்கிறதென்று கொள்ளவேண்டும். அன்றிக்கே, அக்னிக்கு அந்தர்யாமியான பரமபுருஷனைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம். (லக்ஷ்மீம் மே ஆவஹ) அந்த ஸ்ரீதேவியை எனக்கு எல்லா நன்மையும் உண்டாகும் பொருட்டு அளிப்பாயாக; (ஆவஹ) ஸாந்நித்யம் செய்விப்பாயாக. (மே) எனக்காக. எனக்கு ஸர்வமங்களமும் ஸித்திப்பதற்காக. லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷ லேசத்தாலேயே ஸர்வ மங்களங்களும் ஸித்திக்கின்றனவென்பது

"ஸ ஶ்லாக்₄ய: ஸ கு₃ணீ த₄ந்ய: ஸ குலீந: ஸ பு₃த்₃தி₄மாந் ।
ஸ ஶூர: ஸ ச விக்ராந்த: யம் த்வம் தே₃வி நிரீக்ஷஸே ॥
[1-9-131]

[தேவி! எவனை தேவரீர் கடாக்ஷிக்கிறீரோ, அவனே சிறந்தவன்; அவனே குணவான்; அவனே பாக்யவான்; அவனே நற்குடிப் பிறந்தவன்; அவனே புத்திமான்; அவனே சூரன்; அவனே வீரன்.] என்றும்

“த$_3$ாரா: புத்ராஸ் தத$_2$ாக$_3$ாரஸுஹ்ருத்$_3$த$_4$ாந்யத$_4$நாதி$_3$கம் ।
ப$_4$வத்யேதந் மஹாப$_4$ாகே$_3$ நித்யம் த்வத்$_3$வீக்ஷணாந் ந்ருணாம் ॥
[1-19-124]

[மஹாபாக்யவதியே! பெண்டுபிள்ளைகளும், வீடும், நண்பரும், தாந்யதநாதிகளும், மனிதர்களுக்கு உன்னுடைய கடாக்ஷத்தாலேயே என்றும் கிடைக்கின்றன.] என்றும் விஷ்ணுபுராணத்திலும்,

“........திருமாமகள் தன்னருளாலுலகில்
தேர்மன்னராயொலிமா கடல்சூழ்
செழுநீருலகாண்டு திகழ்வர்களே”

என்று திருமங்கைமன்னனாலும்,

“ யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாம்
ஐஶ்வர்யஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் ”

[எவளுடைய கடாக்ஷம், ஒவ்வொருக்ஷணமும் ஈச்வரர்களுடைய ஐச்வர்யத்திற்குக் காரணமானதென்பது எல்லா மனிதரும் அறிந்ததோ...] என்று ஆழ்வானாலும், “ ஏகோ முக்தாதபத்ர ” என்று தொடங்கி பட்டராலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டது. (மே ஆவஹ) எனக்கு அளிப்பாயாக. இத்தால், தனக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கலாம்படி பிராட்டியானவள் பரமபுருஷனுக்குப் பரதந்திரை என்னும் அர்த்தம் உணர்த்தப்படுகிறது.

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥ २ ॥

2. தாம் ம ஆவஹ ஜாதவேதோ$_3$ லக்ஷ்மீமநபக$_3$ாமிநீம் ।
யஸ்யாம் ஹிரண்யம் விந்தே$_3$யம் க$_3$ாமஶ்வம் புருஷாநஹம் ॥

பதவுரை;–ஜாதவேத$_3$:–எம்பிரானே! யஸ்யாம்–யாதொரு பிராட்டியிடம், ஹிரண்யம்—பொன்னையும், க$_3$ாம்–பசுவையும், அஶ்வம்—குதிரையையும், புருஷாந்–வேலைக்காரரையும்,

அஹம் விந்தே₄யம்—*நான் அடைவேனே*, தாம்—*அப் பிராட்டியை*, மே—*எனக்கு*, ஆவஹ—*அடைவியும்*.

இரண்டாவது மந்திரத்தாலே, தான் பிராட்டியிடம் பெறவிருக் கும் பலன்களைப் பேசி, அப்படிப்பட்ட பிராட்டியை எனக்காக ஸாந் நித்யம் செய்விக்கவேண்டும் என்று மறுபடியும் பிரார்த்திக்கிறான்.

(தாம் ம ஆவஹ ஜாதவேத:) எம்பிரானே! அப்படிப்பட்ட பிராட்டியை எனக்கு அளிக்கவேண்டும். பிராட்டியைக் காண வேணும் என்னும் ஆசையாலே மறுபடியும் பிரார்த்திக்கிறான். நினைத்தவர்க்கெல்லாம் அளிக்கலாம்படி எனக்கு வசப்பட்டிருப்ப வளோ அவள்?' என்று பகவானுக்குக் கருத்தாக,—(லக்ஷ்மீம்) உனக்கு உடைமைப்பொருளாயிருப்பவளன்றோ அப்பிராட்டி. **"லக்ஷ்ம அஸ்யா அஸ்தீதி லக்ஷ்மீ:"** [பாரதந்திரியமாகிற ஜீவலக்ஷணம் இவளிடம் இருக்கையாலே இவள் லக்ஷ்மியாகிறாள்] என்கிற வ்யுத் பத்தியின்படியே பாரதந்த்ரியலக்ஷணத்தைப் பூர்ணமாக உடைய வள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (லக்ஷ்மீம்) "ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நாம்" என்கிறபடியே ஸர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்தி யிருக்கப்பெற்றவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

"என்றால் அளிக்கத்தக்கவளாயிருந்தால்மட்டும் போதுமோ? அவள் நிலைநில்லாதவளென்று பிரஸித்தி பெற்றவளாயிற்றே; உன்னிடம் நிலைத்து நிற்பளோ?" என்று கருத்தாக, உரைக்கிறான்: (அநபகாமிநீம்) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று உன்னை விட்டுப் பிரியாமலிருப்பவளல்லவோ இப்பிராட்டி; நீ நினைக்கில் இவளுடைய கடாக்ஷம் என்னையும் விட்டுப்பிரியமாட்டாது என்கிறான்.

"அநந்யா ஹி மயா ஸீதா ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யதா₂"
[ஸீதையானவள், ஸூர்யனை விட்டுப்பிரியமாட்டாத ஒளிபோலே, என்னிடம் ஒன்றியிருப்பவள்] என்றும்,

"அநந்யா ராக₄வேணாஹம் ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யதா₂"
[ஸூர்யனை விட்டுப்பிரியமாட்டாத ஒளிபோலே, நான் ராகவரிடம் ஒன்றியிருப்பவள்] என்றும் திவ்ய தம்பதிகள் தாமே ஸ்ரீராமா யணத்தில் சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தனர். "**விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ**" என்றார் பராசரபகவான். இப்படி பகவானை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கையாலே "அநபக₃ாமிநீ" என்னும் பெயருடைய வளாகிறாள் என்னுமிவ்வர்த்தம்

பா₄நாமிவ க₃தா காந்தி: ஶீதரஶ்மௌ ஸதா₃ ததா₂ ।
ஶக்தி: ஶக்திமதோ விஷ்ணோ: ஸ்தி₂தாஹமநபாயிநீ ॥

[கிரணங்களின் ஒளியானது சந்திரனிடத்திலேயே எப்போதும் ஒன்றிநிற்பதுபோல் ஸர்வசக்தியான பகவானுக்கு விட்டுப்பிரியாத சக்தியாயிருக்கிறேன் நான்.] என்று தந்த்ரத்திலும் ஆதரிக்கப் பட்டது.

(அநபகாமிநீம்) தன்னுடைய பதியினிடத்திலே ஆநுகூல்ய மற்றவர்களிடம் நிலைநில்லாதவளாகையாலே 'அபக₃ாமிநீ' என்றும், ஆநுகூல்யமுடையாரிடம் நிலைநிற்பவளாகையாலே 'அநபக₃ாமிநீ' என்றும். இரண்டு திருநாமங்களாலும் கீர்த்திக்கப்படுபவள்.

''அபஶ்சாஹமயாம்யேகா த்₃ரவோ பூ₄த்வா கு₃ணே மஹாந்''

[த்₃ரவத்வமாகிற குணமாகி நான் ஜலத்தை அடைகிறேனாகையாலே அபகாமிநியாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்திலே 'அபக₃ாமிநீ' என்னும் நாமத்திற்கு ஓர் வ்யுத்பத்தி காட்டப்பட்டது. ''புனற்கண்ணின்ற நான்குமாய்'' [திருச்சந்த-1] என்கிறபடியே ஜலம் முதலிய ஸர்வ பதார்த்தங்களிலுமுள்ள குணங்களெல்லாம் தானிட்ட வழக்காக்கிக் கொண்டிருக்கும் பரமாத்மாவின் பா₄வனையாலே சொன்னபடி. அன்றிக்கே, அவனையும் தானிட்டவழக்காகக் கொண்டிருப்பவள் இப் பிராட்டியாகையாலே இவையும் இவளிட்ட வழக்கென்னக் குறை யில்லை. 'அபக₃ாமிநீ', 'அநபக₃ாமிநீ' என்னும் இரண்டு திருநாமங் களும் பிராட்டிக்கேற்பட்டதற்கு ஒரு விருத்தாந்தமும் லக்ஷ்மீதந்த்ரத் திலே சொல்லப்படுகிறது.

''அபாவாஹயமாதௌ₃ச முநிம் பூ₄த்வா ஸரஸ்வதீ ।
ஸாரஸ்வதே ஜலே பூர்வம் விஶ்வாமித்ரோதி₃தா ஸதீ ॥
அபோவாஹ வஸிஷ்ட₂ம் தம் ஸத்யஸந்த₄ா ஸரஸ்வதீ ।
ருஷய: ப்ராஹுரேவம் மாம் வஸிஷ்டே₂ ஸ்ரோதஸா ஹ்ருதே
ஸத்யே ஸத்யப்ரியம் பாஹி வஸிஷ்ட₂ம் ஶாத்ரவாதி₃தி ।
ஸாஹம் ஸரஸ்வதீ பூ₄த்வா தமபோவாஹ ஶாத்ரவாத் ॥
ருஷயோ நாம சக்ருர் மே ததா₃ ஹ்யநபக₃ாமிநீ ।
நவாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ர: ஸர்வாபத்₃விநிவாரண: ॥''

[முற்காலத்தில் (விஶ்வாமித்ர வஸிஷ்டர்களுக்குள்ளே கலஹம் விளைந்த போது) விச்வாமித்ரராலே பிரார்த்திக்கப்பட்ட நான்

ஸரஸ்வதீ நதியாகி, வஸிஷ்டமுனிவரை நீரிலே அடித்துச்சென்றேன்; ஸத்யத்தை மீருததான ஸரஸ்வதீ நதி (விச்வாமித்ரருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படி) வஸிஷ்டரை இழுத்துச்சென்றது. வஸிஷ்டர் அப்படி நீரில் இழுத்துச்செல்லப்படுகையில், மற்றுமுள்ள முனிவர்கள் "ஸத்யையே! ஸத்யப்ரியரான இம்முனிவரை உன்னுடைய கோபத்திலிருந்து காத்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். ஸரஸ்வதியாகி நான் வஸிஷ்டரை நீரில் இழுத்துச்சென்றதாலே அபகாமினியாயிருந்தேன். (அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபின்) கோபத்தினின்றும் வஸிஷ்டரை விடுவித்தேன். அப்போது 'அநபகா₃மிநீ' (இழுத்துச் செல்லாதவள்) என்று முனிவர்கள் எனக்குப் பெயர் வைத்தனர். ஒன்பது அக்ஷரங் கொண்ட "ஓம் அநபகா₃மிந்யை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் (இக்காரணத்தாலேயே) எல்லா ஆபத்துகளிலிருந்தும் விடுவிக்கும்.] என்று இத்திருநாமம் ஏற்பட்ட விதமும் இதன் பலனும் லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டன.

நீ அவளைக்காணவிரும்புவது எதற்காக, என்ன,—(யஸ்யாம்) ஸகலபலங்களையும் அளிக்கவல்லவளாகப் ப்ரஸித்திபெற்றவளான யாதொரு பிராட்டியிடம். (ஹிரண்யம் விந்தேயம் காமச்வம் புருஷாநம்) பொன்னையும், பசுக்களையும், குதிரைகளையும் வேலைக்காரர்களையும் அடைவேனோ. 'தாம் ம ஆவஹ' [அப்படிப்பட்ட பிராட்டியை என்னை அடைவியும்] என்று அந்வயம். இத்தால் பிராட்டியானவள் ஐச்வர்யத்தைத் தானே கொடுக்கிருள் எனனுமர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீதேவிககு ஐச்வர்யப்ரத₃த்வம் ஸாத்வதாதி ஶாஸ்த்ரங்களிலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டது. முமுக்ஷுவாயிருப்பவன் ஐச்வர்யத்தைப் பிரார்த்திக்கலாமோவென்னில்: பகவத்ப்ராப்தி ஸாதனமான யஜ்ஞாதிகளுக்கு ஐஶ்வர்யம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலும், பகவத் பாகவதாராதனங்களுக்கு உறுப்பாகக் கூடுமாகையாகையாலும், அவைகளுக்காக அபேக்ஷிப்பதில் தோஷமில்லை. தனக்காக விரும்புவதே தாழ்வானது,

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनादप्रबोधिनीम्।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवी जुषताम्॥ ३॥

3. அஶ்வபூர்வாம் ரத₂மத்₄யாம் ஹஸ்திநாத₃ப்ரபோ₃தி₄நீம் ।
ஶ்ரியம் தே₃வீமுபஹ்வயே ஸ்ரீர் மா தே₃வீ ஜுஷதாம் ॥

பதவுரை:—அம்ஶ்வபூர்வாம்—(யோகத்தின்) ஆரம்பதசையில் குதிரைபோல் சப்திப்பவளாய், ரத$_2$மத்$_4$யாம்-நடுநிலையில் ரதம்போலே த்வனிப்பவளாய், ஹஸ்திநாத$_3$ப்ரபே$_3$ாதி$_4$நீம்—முடிவில் யானையைப்போலே கோஷிப்பவளாயுள்ள, ஶ்ரியம் தேவீம்—ஶ்ரீதேவியை, உபஹ்வயே—(இங்கு) அழைக்கிறேன். மா—என்னிடம், ஶ்ரீ:—அந்த ஶ்ரீதேவி, ஜுஷதாம்—ப்ரீதியுள்ளவளாகட்டும்.

பிராட்டியை அடைவிக்கவேண்டும் என்று ஸர்வேச்வரனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தான் முன் இரண்டு மந்திரங்களாலே. இதில், எம்பெருமானுடைய அனுமதிபெற்றுப் பிராட்டியை அழைத்து, என்னிடம் ப்ரீதியடையவேண்டுமென்று வேண்டுகிறான்.

(அம்ஶ்வபூர்வாம்) ஹ்ருதயமாகிற புரத்தையிழுக்கும் அம்ஶ்வமாகவும், ஹ்ருதயபுரமாகவும், அந்த ஹ்ருதயபுரத்தை வாஹனமாகக் கொண்டவளாகவுமிருப்பவள். (பூர்வாம்) புத்தி, ப்ராணன், சரீரம் என்னும் புரங்களிலே வஸிப்பவள் என்றுமாம். இப்பொருள்கள்

"அம்ஶ்வா பூர் வாஹநீ சாஸ்மி வஸாமி ச புரே ஸத$_3$ா।
பு$_3$த்$_3$தி$_4$ப்ராணஶரீராக்$_2$யே த்ரிவிதே$_4$ த்ரிவித$_4$ாத்மநா॥"

[குதிரையாகவும், புரமாகவும், வாஹனத்தையுடையவளாகவுமிருக்கிறேன்; புத்தி, ப்ராணன், சரீரம் என்னும் மூன்றுபுரங்களிலும் மூன்றுவிதமாக எப்போதும் வஸிக்கிறேன்] என்று தந்த்ரத்திலே ஆதரிக்கப்பட்டன.

(அம்ஶ்வபூர்வாம் ரத$_2$மத்$_4$யாம் ஹஸ்திநாத$_3$ப்ரபே$_3$ாதி$_4$நீம்) யோகத்தின் ஆரம்பநிலையிலே குதிரைபோலே கனைப்பவளாகவும், நடுநிலையிலே ரதத்வனிபோலே சப்திப்பவளாகவும், முடிவிலே பிடியைப்போலே பிளிறுபவளாகவுமுள்ளவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

"அம்ஶ்வாநாம் ஹேஷவந்நாத$_3$ம் யோக$_3$ாரம்பே$_4$ கரோமி ச।
நாபீ$_4$மத்$_4$யம் ஸமாயாதா கரோமி ரத$_2$வத்$_3$ த்$_4$வநிம்॥
வ்யோமரந்த்$_4$ரமநுப்ராப்தா ஹஸ்திநாத$_3$விநாதி$_3$நீ॥"

[யோகத்தின் ஆரம்பத்திலே (ஸுஷும்நாநாடியின் அடியிலிருந்து கொண்டு) குதிரைகளின் கனைப்பைப்போன்ற ஒலியை வெளிவிடு கின்றேன்; (யோகத்தின் நடுவில்) ஸுஷும்நாநாடியின் நடுவை அடைந்தவளாய், ரதம்போலே ஒலிசெய்கிறேன்; (யோகத்தின் முடிவில்) ப்ரஹ்மரந்த்ரதேசத்திலேயிருந்துகொண்டு யானையைப் போலே முழங்குகின்றேன்.] என்னும் லக்ஷ்மீதந்த்ர வசநம் காண்க. (அஶ்வபூர்வாம்) "அஶூவ்யாப்தௌ" என்று தாதுவாகையாலே 'அஶ்வ' ஶப்தம் ஸர்வவ்யாபியான ஸர்வேச்வரனைக் குறிக்கிறதாகை யாலே 'அஶ்வபூர்வா' என்னும் நாமம், ஆஶ்ரிதரக்ஷணாதி விஷயங் களில் அவனிலும் முன்னிற்பவள் என்று பொருள்படுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

"யதி₃ த்வம் ப்ரஸ்தி₂தோ வீர வநமத்₃யைவ ராக₄வ।
அக்₃ரதஸ்தே க₃மிஷ்யாமி ம்ருத்₃நதீ குஶகண்டகாந்"

[ராகவரே! நீர் இன்றே வனத்திற்குப் புறப்பட்டாலும், குஶங்களை யும், முட்களையும் மிதித்துக்கொண்டு, உமக்கு முன்னே நான் செல்வேன்] என்றல்லவோ அன்னை அருளிச்செய்தது. (அஶ்வ பூர்வாம்) "அஶ்வ: பூர்வோ யஸ்யாஸ் ஸா" [ஸர்வேச்வரனை முதலிற் கொண்டவள்] என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அதாவது,— ஜகத்ஸ்ருஷ்டி, சேதனரக்ஷணம், ஜகத்வ்யாப்தி ஆகிய ஸர்வ காரியங்களிலும், ஸ்வதந்த்ரனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ராதாந் யத்தையளித்து, பரதந்திரையான தான் தன் ஸ்வரூபத்திற்குச் சேர அவனைப் பின்தொடர்ந்து நிற்பவள் என்கை. 'அவனுக்கும் முன்னிற்பவள் என்னும் தத்புருஷஸமாஸத்தாலே இவளுடைய கருணைகுணம் வெளிப்படுகிறது; அவனை முதலாகக்கொண்டவள் என்னும் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலே இவளுடைய பாரதந்திரிய ஸ்வரூபம் வெளிப்படுகிறது. (ரத₂மத்₄யாம்)

"ஆத்மாநம் ரதி₂நம் வித்₃தி₄ ஶரீரம் ரத₂மேவ ச" [கட 3-3]

[ஜீவாத்மாவை ரதத்தைஆள்பவனாகவும், சரீரத்தை ரதமாகவும் அறி வாயாக.] என்கிறபடியே ரதமாகச் சொல்லப்படும் சரீரத்தின் நடுவிலே எம்பெருமானுடன் எழுந்தருளியிருப்பவள் என்றுமாம். அன்றிக்கே, ரதமென்று ஸர்வேஶ்வரனுடைய அப்ராக்ருத ஶரீரத்தைச் சொல்லுவதாகக்கொண்டு, அதன் நடுவிலே எழுந் தருளியிருப்பவள் என்றும் கொள்ளலாம். (ரத₂மத்₄யாம்) "ஓங்காரம் ரத₂மாருஹ்ய" [ ] [ஓங்காரமாகிற ரதத்திலேறி] என்று

ரதமாகச் சொல்லப்படும் ஓங்காரத்தின் நடு எழுத்தாகிய உகாரத்திற்குப் பொருளாயிருப்பவள் என்றுமாம்.

"அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஸ்வரோ ஹரி:।
உத்$_3$த்$_4$ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா$_3$ ||
மகாரஸ்து தயோர் தா$_3$ஸ:- இதி ப்ரணவலக்ஷணம் ||"

[ஸர்வலோகேஸ்வரராய், ஸர்வவ்யாபியாயுள்ள ஹரி அகாரத்தினுல் சொல்லப்படுகிருர். அந்த பகவானுல் மார்பிலே எப்போதும் உத்தரிக்கப்பட்டவளான லக்ஷ்மீதேவி உகாரத்தால் சொல்லப்படுகிருள். மகாரம் அவர்களிருவர்க்கும் தாஸன் என்னும் பொருளையுடையது. இது ப்ரணவத்தின் லக்ஷணமாகும்.] என்று வேதத்திலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டதன்ருே. (ஹஸ்திநாத$_3$ப்ரபே$_3$ாதி$_4$நீம்) பத்மவனத்திலே வஸிக்கையாலே, பத்மத்தில் ப்ரீதிகொண்ட யானைகளின் நாதத்தாலே உணருபவள் என்றுமாம். தன் ஆஸநபத்மத்திலே நிற்கும் குல்குலு, குரண்டகன், த$_3$மகன், ஶலிலன் முதலான யானைகளின் முழக்கத்தாலே திருப்பள்ளியுணருமவள் என்றுமாம்.

" ஆக்$_3$நேயாதி$_3$த$_3$ளஸ்த$_2$ாஸ்தே கு$_3$ல்கு$_3$லுஶ்ச குரண்ட$_3$க:।
த$_3$மக: ஶலிலஶ்சேதி க்$_2$யாதா: புஷ்ணந்து மே ஶ்ரியம் || "

[ஆஸநபத்மத்தின் ஆக்நேயாதி திக்குகளிலுள்ள இதழ்களிலிருக்கும் குல்குலு, குரண்டகன், தமகன், ஶலிலன் என்று பிரஸித்திபெற்ற யானைகள் எனக்கு எல்லாவிதமான செல்வத்தையும் வளரச் செய்யட்டும்.] என்று மங்கணஸம்ஹிதையிலும்,

" ஐராவதாத்ி$_3$பி$_4$: ஸம்யக் ஸாமஜைராவ்ருதாம் ஶுப$_4$ாம் "

[ஐராவதம் முதலிய யானைகளாலே சூழப்பட்டவளும், மங்களகரையுமான பிராட்டியை] என்று காஶ்யபீயத்திலும்,

" கோணப$_4$த்ரக$_3$தைர் தி$_3$வ்யைர் ஹிரண்யகலஶோத$_3$கை:।
ஸம்ப்ரீதை: ஸ்நாப்யமாநாம் தாம் போ$_3$த்$_4$யமாநாம் ச
ஶைர்க$_3$ஜை:|| "

[ஆஸனத்தாமரையின் ஒவ்வொரு கோணத்திலுமிருக்கும் பேரன்பு கொண்ட திவ்யகஜங்களாலே பொற்குடநீர்கொண்டு திருமஞ்சனம் செய்விக்கப்படுபவளாகவும், பள்ளியுணர்த்தப்படுபவளாகவுமுள்ள பிராட்டியை] என்று ஸ்வாயம்புவத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

"ஆத்₃யாவஷ்டாக்ஷரௌ மந்த்ரௌ அந்ய ஏகாத₃ஶாக்ஷர: ।
அபீ₄ப்ஸித ப்ரதா₃ ஹ்யேதே த்ரயோ மந்த்ரா ஹி மந்மயா: ॥"

["ஓம் அச்வபூர்வாயை நம:" "ஓம் ரதமத்யாயை நம:" என்னும் முதலிரண்டு மந்திரங்களும் எட்டு அக்ஷரங்கொண்டவை; "ஓம் ஹஸ்திநாதப்ரபோதிந்யை நம:" என்னும் மற்ற மந்திரம் பதினோ ரெழுத்துக்கள் கொண்டது; எனக்கு வாசகமான இம்மூன்று மந்தி ரங்களும் வேண்டியதெல்லாம் கொடுக்கும்] என்று லக்ஷ்மீ தந்த் ரத்திலே இம்மூன்று மந்திரங்களின் பெருமையும் பேசப்பட்டது.

(ஶ்ரியம் தேவீம்) ஶ்ரீதேவியை: (ஶ்ரியம்) பெரிய பிராட்டியா ருடைய தனிப்பெயரைப் படிக்கிறது. நாராயணஶப்தத்துக்குப் போலே இதற்கும் பொருள்கள் அநந்தம். ஆயினும்,

"ஶ்ருணோதி நிகி₂லாந் தோ₃ஷாந் ஶ்ருணோதி ச கு₃ணைர் ஜக₃த்
ஶ்ரீயதே சாகி₂லைர் நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பத₃ம் ॥
ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருணதீமபி ॥"

[ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களைப் போக்குகிறாள்; (அவர்களுடைய) அத்வேஷம், ஆபிமுக்யம் முதலான குணங்களைப் பெருக்குகிறாள்; அடியார்களாலே தினந்தோறும் ஆச்ரயிக்கப்படுகிறாள்; பரமப்ராப் யனான பகவானை ஆச்ரயித்திருக்கிறாள்; அடியாருடைய கூக்குரலைக் கேட்கிறாள்; அவற்றை எம்பிரானைக் கேட்பிக்கிறாள்] என்னும் ஆறு பொருள்கள் பகவச்சாஸ்திரங்களிலே மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்டன. இவற்றை விவரிப்போம்.

(ஶ்ரீயம்) "ஶ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்" என்று தாதுவாகையாலே, "ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:" [(பரமாத்மாவை) ஆஶ்ரயித்திருக்கிறாளாகை யாலே ஶ்ரீயாகிறாள்] என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்திருக்கிறாள் என்னும் பொருளைத் தருகிறது ஶ்ரீஶப்தம். இத்தால், இதரசேதனர்களைப்போலே பிராட்டியும் தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளனைத்தும் எம்பெருமானிட்ட வழக்கா யுள்ளவள் என்னும் பரமார்த்தம் உணர்த்தப்படுகிறது. ஸகல சேதநாசேதநங்களும் ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்திருக்க, இதையே யிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படி, பிராட்டிக்குள்ள விசேஷமென் னென்னில்; அச்சுதனை ஆச்ரயித்திருப்பவர்களில் தலைவியாகை யாலும், வ்யக்தியை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் ஜாதிபோலே ஸ்வரூப நிரூபகபூதையாய் அவனுள்ளவிடமெங்கும் வியாபித்திருக்கையாலும், அதுக்குமேலே

"கா சாந்யா த்வாம்ருதே தே₃வி ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு: ।
அத்₄யாஸ்தே தே₃வதே₃வஸ்ய யோகி₃சிந்த்யம்க₃த₃ாப்₄ருத:॥"

[ஹே தேவி! கதையை தரித்தவனும், தேவதேவனுமான எம்பெருமானுடைய யோகிகளால் நினைக்கத்தககதும், ஸர்வயஜ்ஞமயமுமான திருமேனியில் உன்னைத்தவிர வேறு எவள் இருக்கிருள்?] என்று விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லியபடியே, அவனுடைய நன் மார்பின் மேலேயும் எழுந்தருளியிருக்கிருளாகையாலும் இவளுடைய ஆஶ்ரயணம் அநிதர ஸாத₄ாரணமானது; அதனுலேயே இதையே யிட்டு நிரூபிக்கப்படுகிருள் ஸ்ரீதேவி.

(ஶ்ரியம்) "ஸ்ரீயதே இதி ஸ்ரீ:" [(ஸர்வசேதனராலும்) ஆச்ரயிக்கப்படுகிருளாகையாலே ஸ்ரீயாகிருள்] என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே, நித்ய முக்த பத்த சேதனர்கள் அனைவராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுபவள் என்னும் பொருளைத் தருகிறது. இத்தால் ஜகத்துக்கு ஶேஷியாயிருப்பது ஒரு மிதுனம் என்னுமர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகிறது. "காந்தஸ் தே புருஷோத்தம:" என்று முதற்பொருளையும் "ப₂ணிபதி: ஶய்யா" என்று தொடங்கி, "த்வத்₃த₃ாஸ த₃ாஸீக₃ண:" என்னுமளவாக இரண்டாவது பொருளையும் அறிவித்து, "ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே" என்று இவ்விரண்டு பொருள்களும் 'ஸ்ரீ:' என்னும் திருநாமத்திலிருந்தே கிடைக்கின்றன என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார். (ஶ்ரியம்) "ஶ்ரு-ஹிம்ஸாயாம்" என்று தாதுவாகையாலே, தோஷங்களை ஹிம்ஸிப்பவள்-என்னும் பொருளையும் உடைத்தாகிறது ஸ்ரீஶப்தம். "தேந மைத்ரீ ப₄வது தே" [ராவண! ராகவரிடம் உனக்கு நட்புண்டாகட்டும்.] என்ருப் போலே இச்சேதனனுக்கும், "கிமேதந் நிர்த்தே₃ாஷ: க இஹ ஜக₃தி" [ஸ்ரீகுண 52] [இவ்வுலகில் தோஷமற்றவன் எவன்] என்ருப் போலே பரமபுருஷனுக்கும் உபதேசித்துச் சேதனனிடமுள்ள தோஷங்களையும், ஈச்வரனிடமுள்ள ஸ்வாதந்தர்யமாகிற தோஷத்தையும் போக்கடிப்பவள் என்று பாவம். (ஶ்ரியம்) "ஶ்ரு விஸ்தாரே" என்று தாதுவாகையாலே குணங்களை விஸ்தரிப்பிப்பவள் என்றும் பொருள்படுகிறது. முற்கூறிய உபதேசங்களாலேயே சேதநேச்வரருடைய குணங்களைப் பெருக்குபவள் என்கை. (ஶ்ரியம்) "ஶ்ரு-ஶ்ரவணே" என்னும் தாதுவிலே, "ஶ்ருணோதீதி ஸ்ரீ:" "ஶ்ராவயதீதி ஸ்ரீ:" என்னுமிரண்டு வ்யுத்பத்திகளாலே அடியார்களுடைய தீனச்சொற்களைக் கேட்கிருள்; அவற்றை எம்பெருமானைக் கேட்பிக்

கிருள் என்னும் இரண்டு பொருள்களை உடையதாகிறது பிராட்டியானவள் கேட்பதும், கேட்பிக்கையுமாகிற இச்செயல்களைச் செய்யும் வழியைப் பரந்தரஹஸ்யத்திலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை மிக அழகாக விவரித்தருளிய ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு அநுஸந்தேயம்.

ஆக, இவ்வாறு பொருள்களாலும் பிராட்டிக்குள்ள புருஷகாரத்வம் பூண் கட்டப்பட்டதாயிற்று. "புருஷகாரத்வேந ஶரண்யையாயிருக்கிருள்" என்னும் பொருளும் ஸ்ரீஶப்தத்துக்குண்டு. புருஷகாரமாயிருப்பவர் சேதநேஶ்வரிருவரோடும் ஸம்பந்தமுடையவராயிருக்கவேணும். "ஈச்வரனை ஆச்ரயித்திருக்கிருள்: சேதனராலே ஆச்ரயிக்கப்படுகிருள்" என்னும் பொருள்களாலே இது உண்டென்று உணர்த்தப்பட்டது. ஸம்பந்தமுண்டானாலும் கூக்குரலைச் செவிகொடுத்துக் கேளாத கல்நெஞ்சராயிருந்தால் புருஷகாரபூதராகமுடியாது. தான் கேட்டாலும், ஸர்வேச்வரனைக் கேட்பிக்கக் கூடிய ஸாமர்த்யமிருந்தாலொழியக் கார்யகரமாகாது. இவையிரண்டும் உண்டென்பதை "கேட்கிருள்; கேட்பிக்கிருள்" என்னுமிரண்டு பொருள்களும் காட்டின. இவையெல்லாமுண்டானாலும், குற்றங்களுக்கெல்லாம் கொள்கலமாயிருக்கும் ஜீவனுடைய தோஷங்களைப் போக்கி, நன்மைகளைப் பெருக்காவிடில் புருஷகாரக்ருத்யம் நிறைவேருது; ஸர்வேஶ்வரனிடமுள்ள ஸ்வாதந்த்யமாகிற தோஷத்தை தன் அழகாலே திருத்தி, வாத்ஸல்யாதி குணங்களைப் பெருக்காவிடிலும் கார்யகரமாகாது. இதையும் செய்கிருளென்பதை "தோஷங்களை ஹிம்ஸிக்கிருள்; குணங்களைப் பெருக்குகிருள்" என்னுமிரண்டு பொருள்களும் காட்டித்தந்தன. ஆகவிப்படிப் புருஷகாரத்வமே ஸ்வரூபமாயிருப்பவளிவள் என்பதை "ஸ்ரீ:" என்னும் தனிப்பெயர் காட்டித்தருகிறது.

ஆகிஞ்சந்யைகஶரணு: கேசித் ப₄ாக்₃யாதி₄கா: புந:।
மத்பத₃ாம்பே₄ாருஹத்₃வந்த்₃வம் ப்ரபத்₃ய ப்ரீதமாநஸா:॥
லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந।
மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஶ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ மாம்॥
லப்₃த்₄வா க்ருதார்த்த₂ா: ப்ராப்ஸ்யந்தே மாமேவாநந்யமாநஸா:॥

[அழகிய முகத்தையுடைய சேநாபதியே! ஒரு கைம்முதலும் அற்றிருக்கையையே பற்றுசாகக்கொண்ட சில பாக்யசாலிகளோவெனில், என் திருவடித்தாமரையிணையை அன்புடன கூடிய மனத்தராய்ச் சரணடைந்து, லக்ஷ்மீதேவியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி, என்

பொறுமைக்கு இலக்காகி. என்னையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக அடைந்து கிருதார்த்தர்களாய், வேறொன்றிலும் நெஞ்சு செல்லப் பெருதவர்களாய் என்னையே அடைவார்கள்]

அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம்।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப₄ா ப்ராப்தியோகி₃நீ ।
ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோ ऽயம நிக₃மாந்தேஷு ஶப்₃த்₃யதே ॥

[லக்ஷ்மீபதியான நானே என்னையடைய உபாயமாவேன். என் பிரியை லக்ஷ்மியானவள் புருஷகாரத்தினுல் என்னை அடைய உதவிபுரிகிருள். (புருஷகாரத்வமாகிற) இப்பெருமை இவளுக்கு வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறது.]

மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத₄: ।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி₃ஷ்டா பரமர்ஷிபி₄: ॥
மமாபி ச மதம் ஹ்யேதந் நாந்யதா₂ லக்ஷணம் ப₄வேத் ॥

[ஸம்ஸாரத்தில் கீழே விழுகின்ற ஜந்துக்களுக்கு என்னை அடையும் விஷயத்தில் லக்ஷ்மீதேவியானவள் பரமரிஷிகளாலே புருஷகாரத்வத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிருள். எனக்கும் இதுவே இஷ்டம்; வேருன (உபாயத்வமாகிற) ஆகாரம் இல்லை.] என்னும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரவசநங்கள் இங்கு அனுஸந்திக்கத்தக்கவை. பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றியே எம்பெருமானைப் பற்றவேணும் என்னும் பரமார்த்தத்தை,

"அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா
நிகரில் புகழாய் உலகம் மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே
நிகரிலமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே
புகலொன்றில்லாவடியேன் உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே"

என்று ஆழ்வாரும், சது:ச்லோகீ, கத்யத்ரய, ஸ்ரீஸ்தவ, ஸ்ரீகுணரத்னகோஶ ஸ்ரீஸ்துத்யாதிகளிலே ஆசார்யர்களும் வெளியிட்டனர். இவளை முன்னிட்ட இளையபெருமாள், திருவடி, விபீஷணன் முதலானோர் கார்யஸித்தியடைந்தனர். இவளை க்ரமமாக பற்ருததாலே தங்கை மூக்கறுப்புண்டாள்; தமயன் தலையறுப்புண்டான். நிற்க. இவ்வாறு பொருள்களில் சிலவும், இவைகளாலுண்டான புருஷகாரத்வமாகிற ஶரண்யத்வமும்

''ஶ்ருணோமி கருணம் வாசம் ஶ்ருணுமி து₃ரிதம் ஸதாம் ।
ஶ்ருணுமி ச கு₃ணைர் விச்வம் ஶரணம் சாஸ்மி ஶாஶ்வதம் ||''

[அடியாருடைய தீனச்சொல்லைக் கேட்கிறேன். . அவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்கடிக்கிறேன்; அவர்களுடைய குணங்களைப் பெருக்குகிறேன்; (இக்காரணங்களாலே) என்றும் ஶரணமாக—புருஷகாரபூதையாக-இருக்கிறேன்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலும் ஸ்ரீஶப்தார்த்தமாக அனுஸந்திக்கப்பட்டன. ஸ்ரீஶப்தத்துக்குள்ள மற்ற சில பொருள்களையும் காண்போம். (ஶ்ரியம்) பகவானுடைய சரீரமாயிருப்பவளை. ''ஶரீரம் ச ஹரேரஸ்மி'' [நான் ஹரியினுடைய ஶரீரமாயிருக்கிறேன்.] என்று தந்த்ரத்திலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்தும், பிராட்டியானவள் பரமபுருஷனுக்கு அத்யந்த பரதந்திரையென்பதும், '' அந்யஶரீரத்வாபா₄வே ஸதி ஸர்வஶரீரித்வம்'' [வேறொருவருக்கு சரீரமாயிராமல், எல்லாரையும் சரீரமாயுடைத்தாயிருக்கை] என்னும் பரப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிராட்டிக்கு வாராதென்றும் தெளிவாகிறது. (ஶ்ரியம்) ''ஶ்ரத்₃த₄யா சேப்ஸிதா ஸுரை:'' [தேவர்களாலே ச்ரத்தையோடு ஈப்ஸிதை (அடைய விரும்பப்படுபவள்) ஆகையாலேயும் 'ஸ்ரீ' எனப்படுகிறேன்.] என்றும் தந்த்ரத்திலே ஒரு பொருள் உரைக்கப்பட்டது. தங்கள் தங்கள் இஷ்டங்களைப் பெறுவதற்காகப் பிராட்டியை முன்னிட்டு பகவானைப் பற்றுபவர்களாகையாலே இவள் தேவர்களாலே விரும்பப்படுபவள் என்று பாவம்.

''நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான் முகனும் முறையால்
சீரேறு வாசகம் செய்ய நின்ற திருமால்'' [பெரியாழ்திரு 4-1-5]
என்று பெரியாழ்வாரும்,

'' எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்
வண்ணமலரேந்தி வைகலும்—நண்ணி
ஒருமாலையால் பரவி ஓவாதெப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. '' [52] என்று

பொய்கையாழ்வாரும் இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்தனர். றிக்கே நித்யஸூரிகளாலே விரும்பப்படுபவள் என்றுமாம்.

'' நிகரில் அமரர் விரும்பும்–அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா

என்றார் நம்மாழ்வார். பத்தமுக்தநித்யரான ஸகல சேதனராலும், பரமசேதனனாலும் ச்ரத்தையோடு விரும்பப்படுபவள் என்றுமாம். ஐஶ்வர்யப்ரதையான இவளை பத்தசேதனரும் விரும்புகின்றனரன்றோ.

(ஸ்ரீயம்) த்வனிஸ்வரூபமாயிருப்பவள் என்றும் பொருள்படும். த்வனியானது வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலேயிருந்து கிளம்பும்போது 'ஶாந்தா' என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அது ஸ்ரீஶப்தத்திலுள்ள ஶகாரத்திற்குப் பொருள். நாபிப்ரதேசத்திலிருந்து வரும்போது 'பஶ்யா' என்றும் 'ரந்தீ' என்றும் பெயர் பெறுகிறது. இது ஶகாரத்திற்கும் ரேபத்திற்கும்-('ர' என்னும் எழுத்துக்கும)-ஈகாரத்திற்கும் பொருளாகிறது. மத்யஸ்தானமெனப்படும் கண்டத்திலிருந்து வரும்போது "ப்ரேரணீ" என்று பெயர்பெற்றிருக்கிறது. இது ரேபத்திற்கும ஈகாரத்திற்கும் பொருளாகிறது. கடைசியாக, த்வனியானது வாயிலிருந்து வெளிப்படும்போது 'ஸ்ருஷ்டி' என்று பெயர் பெறுகிறது. இதுவும் இகாரத்திற்குப் பொருளாகிறது. இப்பொருள்களனைத்தும் அக்ஷரஸாம்யங்களைக்கொண்டு சொல்லப்படுபவையாகும. ஆகவிப்படி ஶகாரம், ரேபம், ஈகாரம் ஆகிய இவற்றுக்குப் பொருளாய், நாலு ஸ்தாநங்களிலே ஶாந்தாபச்யாதி நாமங்களையுடைய த்வனிஸ்வரூபமாயிருப்பவளாகையாலே "ஸ்ரீ:" என்று சொல்லப்படுகிருள் என்று பாவம். இப்பொருள்

"ஶாந்தாऽऽதா$_4$ரபத$_3$ஸ்த$_2$ாஸ்மி பஶ்யா ரந்தீ ச நாபி$_4$ஜா।
ப்ரேரணீச தி$_4$யாம் மத்$_4$யா ஸ்ருஷ்டிர் வக்த்ரே தத$_2$ார்ணஸாம்॥
சது:ஸ்த$_2$ாநஸ்தி$_2$தா சைவம் ஶாந்தாபஶ்யாதி$_3$பே$_4$தி$_3$நீ॥"

[ஆதாரஸ்தானத்திலே ஶாந்தையாயிருக்கிறேன்; நாபியிலிருந்துண்டான பஶ்யையாகவும் ரந்தியாகவுமுள்ளேன். மத்யஸ்தானத்திலே அறிவுகளுக்கு ப்ரேரணியாகவும், வாயில் ஸ்ருஷ்டியாகவுமிருக்கிறேன். இப்படி ஶாந்தாபஶ்யாதி$_3$பேதங்களுடன் நாலு ஸ்தானங்களிலுள்ள த்வனிகளாயிருப்பதால் ஸ்ரீயாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்தில் ஆதரிக்கப்பட்டது.

(ஶ்ரியம்) 'ஶக்நோமி' [(அடியாருடைய இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைச் செய்விக்க) ஶக்தியுடையவளாகிறேன்] என்னும் பொருளைத் தருகிறது ஶகாரம்; ஶக்திமட்டுமன்று, ப்ராப்தியுமுண்டென்கிறது ரேபம். "ரி-ஹிம்ஸாயாம்" என்று தாதுவாகையாலே "ஆஶ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களைப் போக்கடிக்கிருள்" என்றும், "ரா—த$_3$ாநே" என்று தாதுவாகையாகையாலே "அடியார்க்கு இஷ்டங்களை அளிக்கிருள்" என்றும் பொருள்படுகிறது ரேபம். ஆக, இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைச் செய்விக்க சக்தியும் ப்ராப்தியுமுள்ளவள் என்றதாயிற்று. இவைகளைத் தான்

நேரேயோ செய்வது? என்னில்: (ஶ்ரியம்) "ஶக்தேருஜ்ஜ்வலிநீ சாஸ்மி" [(பரமாத்மாவினிடமிருக்கும்) இஷ்டப்ராபகத்வ அநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வ ஶக்தியை விளங்கச்செய்கிறேனுகையாலும் ஶ்ரீயாகிறேன்.] என்று தந்த்ரத்தில் சொல்லியபடியே, பரமாத்மாவினுடைய சக்தியைத் தூண்டிவிடுவதன்மூலம் செய்கிருள் என்கை. (ஶ்ரியம்) 'ஶம்' என்னும் பதம் மங்களத்தைக் குறிக்கிறதாகையாலே அதினுடைய பகுதியான ஶகாரம் பரமமங்களஸ்வரூபை என்று பொருள் படுகிறது. "மங்களம் மங்களாநாம்" என்ருரன்ரே ஶ்ரீவேதாந்த தேசிகர். 'ரதி:' என்னும் பதம் ஆநந்தமென்னும் பொருளுடையதாகையாலே, அதன் முதலெழுத்தான ரேபம் ஆநந்தஸ்வரூபை என்று பொருள்படுகிறது. "ஈப்ஸிதா" [அனைவராலும். விரும்பப்படுபவள்] என்னும் பொருளைத் தருகிறது ஈகாரம். ஆக, "ஶ்ரீ:" என்று பரமமங்களாகாரையாய், ஆநந்தமயியாய், அனைவராலும் விரும்பப்படுபவளாயுள்ளவள் என்றதாயிற்று, இப்பொருள்களெல்லாம்,

"ஶ்ரயாமி ஶ்ரயணீயாஸ்மி ஶக்நோமி ரேமி ராமி ச |
ஶக்தேருஜ்ஜ்வலிநீ சாஸ்மி ஶந்தமா ரதிரீப்ஸிதா ||
இதி த்ரய்யந்ததத்வஜ்ஞா: ஶ்ரியம் மாம் விது₃ரஞ்ஸா ||"

[பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்திருக்கிறேன்; (மற்றுள்ளாரால்) ஆச்ரயிக்கப்படுகிறேன்; (இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைச் செய்விக்க) சக்தியுடையவளாகிறேன்; அநிஷ்டங்களைப் போக்குகிறேன்; இஷ்டத்தை அளிக்கிறேன்; (பரமாத்ம) சக்தியைத்தூண்டுகிறேன்; மங்களாகாரையாகவும், ஆநந்தமயியாகவும், விரும்பப்படுபவளாகவுமிருக்கிறேன். இக்காரணங்களாலே மறைமுடியின் முடிவு கண்டவர்கள் என்னை ஶ்ரீதேவியென்று நன்கு அறிகின்ருர்கள்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டன. "ஶக்நோமி ரேமி" என்பதற்கு பதிலாக "ஶக்திபீ₄ரேமி" என்றும் பாடம் காண்கிறது; 'என்னுடைய சக்திகளைக்கொண்டு இஷ்டப்ராப்தியையும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் செய்விக்கிறேன்" என்று பொருள்.

"அபி நாதே₂ா விபூ₄த்யர்ணே த்ரைலோக்யம் ஸேஶ்வராமரம் |
பராம் மதீ₃யவர்ணஸ்ய கலாம் நார்ஹதி ஷோட₃ஶீம் ||
ஆத்₃யே பத₃த்ரயே வர்ண: ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் ஓமிதி மந்மயா: |
ஏஷ ஷைவபி₄ஶ்சதுர்பி₄ஸ் தைர் மதீ₃யம் த₄ார்யதே வபு: ||

ஏகைகஶோ த்₃விஶோ வாபி த்ரிஶோ வா ஸர்வ ஏவ வா ।
ஜப்தார்ச்சித ஹுததத்₄பாதாஸ் ஸாத₄யேயுரபீ₄ப்ஸிதம் ॥
ப்ரயத்நேனைவ கே₃ாப்யம் ததே₃தத் ரத்நசதுஷ்டயம் ।
அந்யோந்யப₂லிதம் ஸர்வைரஶேஷைரதி₄கம் கு₃ணை: ॥''

[என்னுடைய விபூதிகளைச்சொல்லும் மந்திரங்களுள் தலையானதான 'லக்ஷ்மீ:' என்னும் மந்திரமும், தேவர்களையும், தேவர் தலைவர் களையும் கொண்ட மூவுலகும், என்னுடையதான 'ஸ்ரீ:' என்னும் வர்ணத்தில் பதினறில் ஒரு பகுதிக்குக்கூட ஒப்பாகமாட்டா. ஆதி காலத்திலுண்டான 'ஸ்ரீம்', 'ஹ்ரீம்' 'ஓம்' என்னும் மூன்றுபதங் களும் என்னைப்பொருளாகக் கொண்டவை. இம்மூன்றிலும், அச்வ பூர்வா, ரதமத்யா, ஹஸ்திநாதப்ரபோதிநீ, ஸ்ரீ: என்னும் இந் நான்கு திருநாமங்களிலும் என் திருமேனியானது தரிக்கப்படுகிறது. இந்நான்கு திருநாமங்களும், ஒன்ருென்ருகவாவது, இரண்டி ரண்டாகவாவது, மூன்று மூன்ருகவாவது, நாலும்சேர்ந்தாவது ஜபம் செய்யப்பட்டாலும், அர்ச்சிக்கப்பட்டாலும், ஹோமம் செய்யப் பட்டாலும் இஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொடுக்கும். ஒன்ருேடொன்று சேர்ந்து பலன் தருபவையும், எல்லாக்குணங்களும் நிறைந்தவை யும் நான்கு ரத்தினங்கள் போன்றவையுமான இத்திருநாமங்கள் நான்கும் முயற்சி செய்தாவது (அநதிகாரிகளுடைய செவியில் படாமல்) ரக்ஷிக்கப்படவேண்டியவையாகும்.] என்று பிராட்டியின் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளையெல்லாம் தெளியச்சொல்லும் ஸ்ரீஶப்தத்தின் பெருமையும், 'அச்வபூர்வாம்' என்று தொடங்கி, 'ஶ்ரியம்' என்னுமளவாகவுள்ள நான்கு திருநாமங்களின் ஏற்ற மும் லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. "ஏஷா வைபி₄:'' என்றவிடத்தில் "ஏஷ வைபி₄:" என்றும் பாடம் காண்கிறது; "ஸ்ரீம், ஹ்ரீம், ஓம், ஓம் ஸ்ரீயை நம: என்னும் நாலு மந்திரங்களும் என்னைப் பொருளாகக் கொண்டவை; இவற்ருல் (என் மந்த்ராத் மகமான) திருமேனி தரிக்கப்படுகிறது'' என்று பொருள். (ஶ்ரியம் தேவீ முபஹ்வயே) ஸ்ரீதேவியை அருகிலே அழைக்கிறேன். எதற்காக வென்னில்: (ஸ்ரீர் மா தேவீ ஜுஷதாம்) 'மா' என்றும், 'தேவீ. என்றும் பெயர்பெற்றவளான பிராட்டி (என்னிடம்) ப்ரீதியடை யட்டும். அதற்காகவே அழைக்கிறேன் என்று ப₄ாவம்.

(மா) இது லக்ஷ்மியின் பிரஸித்தமான திருநாமங்களில் ஒன்று. இதன் பொருள்களைக் காண்போம்: (மா) இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகையாலே, இருபத்தைந்தாவது அக்ஷரமான மகாரத்

தால் சொல்லப்படும் ஜீவர்களனைவர்க்கும் ஸ்வாமினியாயிருந்த போதிலும், தானும் தன் பாரதந்திரிய ஸ்வரூபத்திற்குச்சேர மகார வாச்யையாய், ஜீவகோடியிலே சேர்ந்திருப்பவள். ஓங்காரத்திலுள்ள மூன்று அக்ஷரங்களிலும் அந்வயமுள்ளவள் பிராட்டி. அகார வாச்யனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபக பூதையாயிருக்கை யாலே அகாரத்திற்கும் பொருளாயிருப்பவள்; 'அவன் மார்பை விட்டுப்பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுப்பிரிவது' என்னும் பகவத் ஸேநாபதிமிச்ரர் வாக்யத்தை நினைப்பது.

" உத்$_3$த்$_4$ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா$_3$ "

[பகவானாலே என்றும் (மார்பிலே) உத்தரிக்கப்பட்டவளான லக்ஷ்மீ தேவி உகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறாள்.] என்னும் ச்ருதியின்படி உகாரத்தினுட்பொருளாகவும் ஆகிறாள். ஜீவகோடியில் சேர்ந்த வளாகையாலே மகாரத்திற்கும் பொருளாகிறாள். " பர்த்தாவி னுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப்போலே ப்ரதமசரமபதங்களை விடாதேயிருக்கும் இருப்பு. ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப் போலே" என்று ஆசார்யாக்ரேஸரரான பிள்ளை லோகாசார்யர் முமுக்ஷுப்படியிலே அருளிச்செய்வர். (மா) ''மாங்-மாநே'' ''மா-மாநே'' என்று தாதுவாகையாலே, எல்லாவற்றை யும் அளப்பவள், அதாவது வியாபித்திருப்பவளென்றும், ப்ர மாணங்களாலே அளக்கப்படுபவள் என்றும், ப்ரளயகாலத்தில் உலகம் முழுவதும் தன்னில் அடங்கப்பெறுபவள் என்றும் பொருள்படுகிறது.

" மிமே மியேऽகி$_2$லைர் மானைர் மயி மாதி ஜக$_3$த் க்ஷயே "

[(எல்லாவற்றையும்) அளக்கிறேன்; எல்லா ப்ரமாணங்களாலும் அளக்கப்படுகிறேன்; ப்ரளயகாலத்தில் உலகம் என்னிடம் அளவு படுகிறது] என்னும் லக்ஷ்மீதந்த்ர வசனத்தை அநுஸந்திப்பது. (மா) 'மந—ஜ்ஞாநே' என்று தாதுவாகையாலே மகாரம் அறிவையே ஸ்வரூபமாகவும், குணமாகவும் கொண்ட ஜீவர்களையும் ஸர்வேச் வரனையும் குறிக்கும். இவர்களெல்லோரையும் தனக்கு வசப்பட்ட வர்களாக உடையவளாகையாலே 'மா' எனப்படுவதாகவும் கொள்ள லாம். ஜீவர்கள் பிராட்டிக்கு இயற்கையாகவே சேஷபூதர்களாகை யாலும், பரமபுருஷன் பிராட்டிக்கு ப்ரேமபரதந்திரனாகையாலும் இவளுக்குச் சேதநரோடு பரமசேதனனோடு வாசியற எல்லோரும் வசப்பட்டவரேயன்றோ. (மா) 'மாங்-மாநே' என்னும் தாதுவிலே

எல்லாவற்றையும் அளப்பவள் என்றுபொருளாகி, எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவள் என்று பொருள்படுகிறது. 'ஸ்ரஜா' என்றவிடத்தைக்காண்க. (மா) மகாரத்திலும், மச்சப்தத்திலும் சொல்லப்படும் ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்போலே ஒவ்வொருவராலும் மிகவும் விரும்பப்படுபவளாகையாலும் 'மா' எனப்படுகிருள். இம் மூன்று பொருள்களும்

'ஆத்மேஶ்வரவதீ சாஹம் வ்யாப்நாயாம் மயி மேதி தீ₄: ।
ஆத்மவச்சேப்ஸிதாத்யர்த்த₂மதோ மாம் மத்₃விதே₃ா விது₃: ॥"

[ஆத்மாக்களையும் ஈச்வரனையும்—(அல்லது, தனக்குத்தானே ஈச்வரனை பகவானை)—உடையவளாயிருக்கிறேன் நான; ஸர்வவ்யாபினியாகையாலேயும் என்னை 'மா' என்று அறிகிருர்கள். அனைவராலும் தம்மைப்போலே விரும்பப்படுகிறேன. ஆகையால் என்னையறிந்தவர்கள் என்னை 'மா' என்று சொல்லுகிருர்கள்.] என்று தந்த்ரத்தில் ஆதரிக்கப்பட்டன.

"பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ர: ஸர்வகாமப₂லப்ரத₃:"

["ஓம் மாயை நம:" என்னும் ஐந்து அக்ஷரங்கள் கொண்ட இம் மந்திரம் எல்லாக்காமங்களையும் பலன்களையும் அளிப்பது] என்று மந்திரத்தின் பெருமையும் பேசப்பட்டது. (மா ஜுஷதாம்) என்னை அடையட்டும் என்று பொருள் கொணடார் கோமடரங்கநாதர். (தேவீ) தேவனுடைய பத்னி. "தி₃வு-க்ரீட₃ா விஜிகீ₃ஷா வ்யவஹார த்₃யுதி ஸ்துதி மோத₃ மத₃ ஸ்வப்ந காந்தி க₃திஷு" என்று தாதுபாடம். (தேவீ) "தி₃வு-க்ரீட₃ா" உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கலும் நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையவன் தேவனாகிருன. அவ்விளையாட்டாகிற ஸ்ருஷ்ட்யாதி யஜ்ஞத்தில் அவனுடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கும் பத்னியாகையாலே இவள் தேவியாகிருள்.

"உலகும் உலகிறந்த ஊழியும் ஒண்கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்—உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும் வானும் திருமால் தன்
புந்தியிலாய புணர்ப்பு" என்று

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தபடியே பிராட்டியாலே தூண்டப்பட்டே ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸங்கல்பங்களை ஸர்வேச்வரன் செய்கிருனகையாலும்,

''ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர் தி₃ஶதாது₃ஶேஷஜக₃தாம் ஸர்க்கோ₃பஸர்க்க₃ ஸ்தி₂தீ:

ஸ்வர்க்க₃ம் து₃ர்க்க₃தி-மபவர்க்கி₃கபத₃ம் ஸர்வம் ச குர்வந்ஹரி: ।

யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக₂ம் ததி₃ங்கி₃தபராதீ₄நோ வித₄த்தேऽகி₂லம் க்ரீடே₃யம் க₂லு நாந்யதா₂ऽஸ்ய ரஸதா₃ ஸ்யாதை₃கரஸ்யாத் தயா ॥

[எல்லாவுலகையும் படைத்தளித்து அழிப்பதையும், ஸ்வர்க்கநரக மோக்ஷங்களைக்கொடுப்பதையும் செய்யும்போது பகவான் எவளுடைய திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அதனுடைய இங்கிதத்திற்கு வசப்பட்டவனாய் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்கிறானோ, அந்தப்பிராட்டி (நமக்கு) மங்களத்தை அளிக்கட்டும்: பகவான் அவளுடன் ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவனாயிருக்கிறபடியால், அவளுடைய இங்கிதபராதீனனாகக் காரியங்களைச் செய்யாவிடில் அக்காரியங்கள் ரஸத்தை அளிக்கமாட்டா.] என்று ஆழ்வானும்,

''ஶ்ரியை ஸமஸ்தசித₃சித்₃ விதா₄நவ்யஸநம் ஹரே: ।

அங்கீ₃காரிபி₄ராலோகைஸ் ஸார்த்த₂யந்த்யை க்ருதோஞ்ஜலி: ॥''

[ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் படைப்பதால் பகவானுக்குண்டாகும் சிரமத்தைத் தன் அங்கீகாரத்தைக் காட்டும் கடாக்ஷங்களாலே ஸபலமாகச் செய்கின்ற பிராட்டியின்பொருட்டு அஞ்ஜலியானது (அடியேனால்) செய்யப்பட்டது.] என்று பட்டரும் அருளிச்செய்தபடியே ஜகத்ஸ்ருஷ்யாதிலீலையிலே பிராட்டியும் போக்தாவாக அந்வயிக்கிறாளாகையாலும் இவள் 'தேவீ' [ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை லீலையாக உடையவள்] என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறாள். (தேவீ) ''தி₃வுவிஜிகிஷா'' எல்லாரையும் ''ஜிதம் தே'' என்றும், ''தோற்றோம்'' என்றும் தோல்வியுறச் செய்பவனாகையாலே அவன் தேவனாகிறான். அவனிடம் தோற்பதற்குமுன், புருஷகாரபூதையான இப்பிராட்டியின் குணங்களுக்கு முதன் முதலில் தோல்வியுறுகிறார்களாகையாலும், அவனிடம் தோல்வியுறச்செய்பவள் இவளாகையாலும் இவள் தேவியாகிறாள். (தேவீ) ''தி₃வு-வ்யவஹார'' வேதம் முதலிய சாஸ்திரங்களை முதன முதலில் வ்யவஹரித்தவனாகையாலே அவன் தேவனாகிறான். ''மறையுரைத்த

திருமாலே'' [பெரிய திரு 5-6-1] என்கிறபடியே அதிலும் இப்பிராட்டிக்கு ப்ரேரகத்வேந அந்வயமுண்டாகையாலும், லக்ஷ்மீ தந்த்ராதிகளைத் தான் நேரே வ்யவஹரிக்கையாலும் இவள் தேவியாகிருள்.

(தேவீ) ''தி₃வு-த்₃யுதி'' ''தமேவ பா₄ந்தமநுபா₁தி ஸர்வம் தஸ்ய பா₁ஸா ஸர்வமித₃ம் விபா₄தி'' [ஒளிவிடும் அவனையே எல்லாப் பொருளும் பின்பற்றி ஒளிவிடுகின்றன. அவனுடைய ஒளியாலே இவையெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன.] என்றும், ''நாராயணபரோ ஜ்யோதி:'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒளிமயனுன அவன் தேவனுகிருன்.

''வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை'' என்றும்,

''திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கைதன்னேடும்
திகழ்கின்ற திருமாலார்......'' என்றும்,

''அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா''

[ஜனகராஜன் திருமகளைத் தனக்கென்ன இட்டுப்பிறந்த தத்துவத்தின் தேஜஸ் அளவிடவொண்ணுதது.] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவனுக்கும் ஒளி கொடுப்பவளாயிருக்கும் இவள் தேவியாகிருள். ''பா₄ஸ்கரேண ப்ரபா₄ யதா₂'' [ஸூர்யனை விட்டுப் பிரியாத ஒளிபோல்] என்று சொல்லப்படுபவளன்றே இவள். (தேவீ) ''தி₃வு-ஸ்துதி'' துதிக்கப்படுபவன் தேவனுகிருன். எவரைத் துதித்தாலும் இவனையே துதித்ததாகும். இவனுக்கு நிரூபகபூதையாகையாலே இவளையும் துதித்ததாகும். ஆகையாலே இவளே தேவியாகிருள்.

''ஓதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும்
சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை
போதுவாழ் புனந்துழாய் முடியுனய் பூவின்மேல்
மாதுவாழ் மார்பினுய்!'' [திருவாய் 3-1-6]

என்று நம்மாழ்வார் அருளினுர். (தேவீ) ''தி₃வு-மோத₃'' ஆநந்தமயனுன அவன தேவன்; ஆநந்தமயியான இவள் தேவி. (தேவீ) ''தி₃வு-மத₃'' ''அவாக்யநாத₃ர:'' [வார்த்தைசொல்லாதவன்; அன்பற்றவன்] என்று மதித்திருக்குமவன் தேவன். ''த்வம் நீச ஶஶவத் ஸ்ம்ருத:'' [நீசனுன ராவணனே! நீ முயல்போன்றவன்]

" த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா " என்று மதிப்புடனிருக்குமிவள் தேவி யாகிறுள். (தேவீ) "தி₃வு-காந்தி" உலகிற்கெல்லாம் இனியவன் தேவனுகிறுன். அவனுக்கும் இனியவள் தேவியாகிறுள். "லோகா பி₄ராமம் ராமம்" எனப்படுபவன் அவன்; "ராமஸ்ய ச மந: காந்தா" [ரா-ஸு (55-26)] எனப்படுபவள் இவள். " ஶ்ரிய: காந்த: " [வேதாந்ததீபம்] என்றும், "புருஷோத்தமஸ் தே காந்த:" [சது: ச்லோகீ] என்றும் சொல்லப்படுபவன் அவன். "அரவிந்த₃லோசந மந: காந்தா" எனப்படுபவள் இவள். " தி₃வு-க₃தி " " ஶரணம் க₃திர் நாராயண: " " நாராயணம் பராயணம் " என்கிறபடியே ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருப்பவன் தேவனுகிறுன். அவ்விரண்டு தசையிலும் அந்வயமுள்ள இவள் தேவியாகிறுள். "தருமவரும் பயனுய திருமகளார் தனிக்கேள்வன்" என்கிறபடியே ஸாதனதசை யில் புருஷகாரபூதையாகவும், " கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பேயோ" என்கிறபடியே போகவேளையில் போகவர்த்தகை யாகவும் அந்வயிக்கிறுளன்றே அன்னை. ஆக, இவ்வளவால் "தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:" "ஸாக்ஷாத் தே₃வ: புராணோ ஸௌ" [பார-ஆர 88-25] [புராதனனுன இவனே நிருபாதிகதேவனு வான்] என்னும் அவனைப்போலே இவளும் தேவியென்று புகழத் தக்கவள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. உண்மையில் " ஶ்ரத்₃த₄யா தே₃வோ தே₃வத்வமஶ்நுதே " [ச்ரத்தா சப்தத்தால் சொல்லப்பெறும் பிராட்டியாலே தேவன் தேவனுகிறுன்.] என்கிறபடியே அவன் தேவனுவதும் தேவியான இவளாலன்றே. (தே₃வீ) 'த₃ா'தாதுவும். ' அவ ரக்ஷணே ' என்னும் த₄ாதுவும் சேர்ந்து ' தே₃வீ ' என்னும் ஶப்தம் உண்டானதாகக் கொண்டால், எல்லாக் காமங்களையும் அளிப்பவள்; எல்லாக் கர்மங்களையும் ரக்ஷிப்பவள் என்னும் பொருளைத்தருகிறது. இப்பொருள்களுப, இம்மந்திரப்பெருமையும்,

"ப்ரத₃ாத்ரீ ஸர்வகாமாநாம் அவித்ரீ ஸர்வகர்மணும் |
தே₃வஸ்ய த₃யிதா சாஸ்மி தே₃வீம் மாம் முநயோ விது₃: |
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ பு₄க்திமுக்திப₂லப்ரத₃: ||'

[எல்லாக்காமங்களையும் அளிப்பவள்; எல்லாக்கர்மங்களையும் ரக்ஷிப் பவள்; (இயற்கையிலேயே) தேவனுயிருப்பவனின் பத்தினியாயிருப் பவள்; ஆகையாலே என்னை முனிவர்கள் ' தே₃வீ ' என்று அறிந்தனர். ' ஓம் தே₃வ்யை நம: ' என்னும் ஐந்து அக்ஷரங் கொண்ட இம்மந்திரம் போகமோக்ஷங்களாகிற பலன்களை அளிக்க வல்லது.] என்று தந்திரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டன.

कां सोऽस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीं।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां त्वामिहोपह्वये श्रियम्॥ ४॥

4. காம் ஸோஸ்மிதாம் ஹிரண்யப்ராகாராம்
ஆர்த்$_3$ராம் ஜ்வலந்தீம் த்ருப்தாம் தர்ப்பயந்தீம்।
பத்$_3$மே ஸ்தி$_2$தாம் பத்$_3$மவர்ணாம்
த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்॥

பதவுரை:— **காம்**—*சப்திப்பவளாகவும்,* **ஸோஸ்மிதாம்**—*(ப்ரஹ்மத்தின்) பெருமைக்குக் காரணமாயிருப்பவளாகவும்,* **ஹிரண்யப்ராகாராம்**-*அழகிய ஸ்வபாவத்தை உடையவளாகவும்.* **ஆர்த்$_3$ராம்**-*ஈரநெஞ்சை உடையவளாகவும்.* **ஜ்வலந்தீம்**-*ஒளிவிடுபவளாகவும்,* **த்ருப்தாம்**-*நித்யதிருப்தியுடையவளாகவும்,* **பத்$_3$மே ஸ்தி$_2$தாம்**—*தாமரையில் நிற்பவளாகவும்,* **பத்$_3$மவர்ணாம்**—*தாமரைபோன்ற திருநிறத்தை உடையவளாகவுமுள்ள,* **ஶ்ரியம் த்வாம்**—*ஸ்ரீதேவியான தேவரீரை,* **இஹ**—*இங்கு,* **உபஹ்வயே**—*அழைக்கிறேன்.*

சென்ற மந்திரத்தில் அழைக்கப்பட்ட பிராட்டி ஆவிர்ப்பவிக்க, தன் அருகிலேயே எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(காம்) "கை-ஶப்$_3$தே$_3$" என்று தாதுவாகையாலே சப்திப்பவள் என்றும், (எல்லா வேதங்களாலும்) சப்திக்கப்படுவள்—என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'க' என்னும் எழுத்து ஸுகத்தையும் குறிக்குமாகையால் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபையாயிருப்பவள், ஜீவேச்வரர்களுக்கு ஸுகமளிப்பவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

"ப்ரியா து ஸீதா ராமஸ்ய தா$_3$ரா: பித்ருக்ருதா இதி।
கு$_3$ணாத்$_3$ ரூபகு$_3$ணாச்சாபி ப்ரீதிர் பூ$_4$யோப்$_4$யவர்த்த$_4$த॥"

[தந்தையால் மணம் செய்விக்கப்பட்ட மனைவி என்னும் காரணத்தாலேயே ஸீதை ராமனுக்கு இனியவளாயிருந்தாள். (ஸீதையினுடைய) ஆத்மகுணங்களாலும், ரூபகுணங்களாலும் அன்பு மேலும் பெருகிற்று.] என்றும்

''நமாமி ப$_4$ார்க்க$_3$வீம் க்$_2$யாதிம் ஸுக$_2$ாம் ஸௌம்யாம்
ஸுக$_2$ப்ரத$_3$ாம்''

[பிருகுவின் புத்திரியும், கியாதியெனப்படுபவளும். ஸுகரூபையும், அழகியவளும், ஸுகத்தையளிப்பவளுமான பிராட்டியை வணங்கு கிறேன்.] என்றும் உத்கோஷிக்கப்பட்டதன்றே. எல்லா ஜீவராசி களாலும் 'கா' [எவள்] என்று தேடப்படுபவளாகையாலே 'கா' எனப்படுகிருள் பிராட்டி என்றும் கொள்ளலாம். ''கதமா கா யா ஸா ஸத்யா'' *[தை-உப 2-21] என்று தைத்திரீய உபனிஷத்திலும் கீர்த்திக்கப்பட்டாளன்றே பிராட்டி. இம்மூன்று அர்த்தங்களும்,*

''ஶப்$_3$த$_3$ாயே ஸர்வபூ$_4$தாநாமந்தஸ்த$_2$ா சிந்மயீ ஸத$_3$ா।
காயே ச நிகி$_2$லைர் வேதை$_3$ரந்விஷ்யே கேதி சாகி$_2$லை: ||''

[ஜ்ஞாநாநந்தமயியாய் எல்லா பூதங்களினுள்ளும் இருந்துகொண்டு எப்போதும் சப்திக்கிறேன் நான்; எல்லாவேதங்களாலும் சப்திக்கப் படுகிறேன்: 'கா' (எவள்) என்று எல்லாராலும் தேடப்படுகிறேன்.] என்று தந்திரத்திலும் ஆதரிக்கப்பட்டன. (காம்) ''க இதி ப்$_3$ரஹ் மணோ நாம'' *[ஹரிவம்சம்] ['க' என்பது ப்ரஹ்மாவின் நாம மாகும்] என்கிறபடியே ககாரவாச்யனை ப்ரஹ்மாவினுள் இருந்து கொண்டு, வேதங்களை சப்தித்துக்கொண்டு, விதவிதமான உலகங் களை ஸ்ருஷ்டிப்பவள் என்றும் கொள்ளலாம். ஶாந்தா பஶ்யாதி த்வனிஸ்வரூபிணியாயிருப்பவள் பிராட்டியே என்று கீழே நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கையாலும்,* ''அர்த்தோ$_2$ா விஷ்ணுரியம் வாணீ'' *[பகவான் பொருளாகவும், பிராட்டி சொல்லாகவுமிருப்பவள்] என்று விஷ்ணு புராணத்திலும் பிராட்டியை சப்தஸ்வரூபிணியாகச் சொல்லி யிருக்கையாலும், வேதசப்தமாகவுமிருப்பவள் பிராட்டியே என்று கொள்ளக்குறையில்லை.*

''நாமரூபஞ்ச பூ$_4$நாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம்।
வேத$_3$ஶப்$_3$தே$_3$ப்$_4$ய ஏவாதௌ$_3$ தே$_3$வாதீ$_3$நாம் சகார ஸ: ||''

[அந்த ப்ரஜாபதியானவர் தேவர் முதலான ஜீவராசிகளின் நாம ரூபங்களையும், கர்மஸ்வரூப விவரணத்தையும் வேதசப்தங்களைக் கொண்டே *செய்தார்] எனறு சொல்லியிருக்கையாலே வேதசப்த ஸவரூபிணியான பிராட்டியாலேயே பிரமன் நடத்தும் படைப்புத் தொழில் நடைபெறுகிறதென்பது பொருந்தும். அன்றிக்கே,* ''ப்$_3$ரஹ்மா நாராயண:'' *என்று வேதங்களிலும்,*

"மத்₃ரூபமாஸ்தா₂ய ஸ்ருஜத்யஜோ ய:
ஸ்தி₂தௌ ச யோऽஸௌ புருஷஸ்வரூபீ।
ருத்₃ரஸ்வரூபேண ச யோத்தி விஶ்வம்
த₄த்தே தத₂ாऽநந்தவபுஸ் ஸமஸ்தம்॥ [4-1-56]

[பிறப்பற்றவனை எவனொருவன் பிரமனாகிற என்னுருக்கொண்டு உலகை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானோ, புருஷனாகிற தன்னுருக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறானோ, ருத்ரரூபத்தாலே அழிக்கிறானோ, அவன் அளவற்ற உருவங்களாலே எல்லாவற்றையும் தரிக்கிறான்.] என்று விஷ்ணு புராணத்திலும்,

"அரன் அயனென உலகழித்து அமைத்துளனே"
[திருவாய் 1-1-8]

என்று ஆழ்வாராலும் கீர்த்திக்கப்பட்ட பரமாத்மாவின் நினைவாலே சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம். முன் சொன்ன பொருள்களோடு இப்பொருளும்,

ப்₃ரஹ்மரூபத₄ரா சாஹம் ஜடாமண்ட₃லத₄ாரிணீ।
ஸ்ருஜாமி விவித₄ாந் ஸர்வாந் ஸ்வாத்₄யாயாத்₄யாயதத்பரா॥
அத: காமிதி மாம் ப்ராஹுர் முநயோ வேத₃பாரக₃ா:।
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ர: ஸ்வாத்₄யாயப₂லத₃ாயக:॥"

[ஜடாமண்டலங்களை தரித்துநிற்கும் பிரமனுருக்கொண்ட நான், வேதமோதிக்கொண்டு விதவிதமான பூதங்களெல்லாவற்றையும் படைக்கிறேன். இந்நான்கு பொருளையும் கொண்டு வேதங்களை கண்ட முனிவர்கள் என்னை 'கா' என்று உரைத்தனர். ஐந்து எழுத்துக்கள் கொண்ட "ஓம் காயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் வேதாத்தியயன பலத்தை அளிக்கும்.] என்று தந்திரத்திலே ஆதரிக்கப்பட்டது; மந்திரத்தின் பெருமையும் பேசப்பட்டது.

'கா' என்னும் பெயர் எல்லா வேதங்களாலும் சப்திக்கப்படுவள் என்னும் பொருளையுடையதென்று மேலே நிரூபிக்கப்பட்டது; பிராட்டியைப் பேசும் வேதவாக்கியங்கள் சிற்சிலவே இருக்கும் போது, 'எல்லா வேதங்களாலும் சப்திக்கப்படுபவள்' என்பது பொருந்துமோ என்னும் ஸந்தேஹமெழ, அதற்கு ஸமாதான முரைக்கிறது. அடுத்த திருநாமம்:- (ஸோஸ்மிதாம்)

"ய ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்₃ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணக₂ாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:
தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்ய உதி₃தி நாம" [சாந் 1-6-7]

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் தங்கம்போல் அழகிய உருவையுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறானே. அவன் ஸுவர்ணம்போன்று அழகான மீசையையும், கேசங்களையும், எல்லா அவயவங்களையுமுடையவன்; அவனுககு ஸூர்யனால் மலர்ந்த தாமரைபோன்ற இருகண்கள் உள. அவனுக்கு 'உத்' என்று பெயராகும்.] என்கிறபடியே 'உத்' என்பது புண்டரீகாக்ஷனாய் உத்தமபுருஷனான பரப்ரஹ்மத்தின் திருநாமமாகும். 'அஸ்மிதா' என்றிருக்கவேண்டியது 'ஸ்மிதா' என்று முதற்குறையாகக்கிடக்கிறது. அஸ்மிதையாவது பெருமை. ஆக, 'உத்' என்னும் பரம புருஷனின் பெருமையைக்குறிக்கிறது 'உத்ஸ்மிதா' என்னும் பதம். வேதமாகையாலே தகாரம் நழுவி, இப்பதம் 'உஸ்மிதா' என்றாகிறது. "உஸ்மிதயா ஸஹ வர்த்ததே-இதி ஸோஸ்மிதா" [உஸ்மிதையாகிற பரப்ரஹ்மத்தின் பெருமையோடுகூட (அதற்குக் காரண பூதையாய்) இருப்பவளாகையாலே 'ஸோஸ்மிதை' எனப்படுகிறாள் பிராட்டி] என்பது ஸோஸ்மிதா சப்தத்தின் வ்யுத்பத்தி. பகவானுடைய 'அஸ்மிதை' [பரப்ரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மை] எப்படி அவனுக்கு அந்தரங்க நிரூபகமோ, அப்படியே இப்பிராட்டியும் அவனுக்கு அந்தரங்க நிரூபக பூதையாயிருந்துகொண்டு, அவனுடைய அஸ்மிதையாகிற பரப்ரஹ்மத்வத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவள் என்பது 'ஸோஸ்மிதா' என்னும் திருநாமத்தின் திரண்ட பொருள். ஆக இப்படி நிரூபகபூதையாயிருப்பவளாகையாலே அவனைச் சொன்னவிடத்திலெல்லாம் இவளையும் சொன்னதாகிறது; ஆகையால் "வேதை₃ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்₃ய:" [கீதை] [எல்லா வேதங்களாலும் நானே அறியப்படுவன்] என்றும் "ஸர்வே வேதா₃:—க்ருஷ்ண:" [பாரதம்] என்றும் "மறையாய நால்வேதத்துள் நின்ற மலர்ச்சுடர்" [திருவாய்மொழி] என்றும், "நான்மறைகள் தேடியோடும் செல்வன்" [பெரிய திரு] என்றும் அவன் ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யன் ஆவதுபோல இப்பிராட்டியும் ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யை என்று சொல்லக்குறையில்லை என்றுபாவம். கடத்தைச் சொன்னால், அதற்கு நிரூபகமான க₄டத்வமும் தன்னடையே சொல்லப்பட்டதாகுமன்றோ. இவ்வர்த்தத்தையே பரமாசார்யரான பட்டரும்,

''ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப₄க₃வத இத₃ம் சந்த்₃ரவத₃னே
த்வத₃ாஶ்லேஷோத்கர்ஷாத்₃ ப்₄வதி க₂லு நிஷ்கர்ஷஸமயே ।
த்வமாஸீர் மாத: ஸ்ரீ: கமிதுரித₃மித்த₂ந்த்வவிப₄வஸ்
தத₃ந்தர்ப்ப₄ாவாத் த்வாம் ந ப்ருத₂க₃பி₄த₄த்தே ஶ்ருதிரபி ॥

[சந்திரன்போன்ற திருமுகத்தையுடைய தாயே மஹாலக்ஷ்மி! பரதத்துவ நிர்ணய காலத்தில் பகவானுடைய இந்த ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதந்திரியமும் உன்னுடைய ஆலிங்கனப்பெருமையாலேயே அறுதியிடப்படுகிறதன்றோ. உன் கணவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வபாவத்தையும் விளக்கும் அந்தரங்கவிசேஷணமாகிறாய் நீ. வேதமும் (அவனுடைய ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாக) அவனுடன் நீ ஒன்றிநிற்கையால் உன்னைத் தனித்துப்படிப்பதில்லை.] என்று ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்திலே அருளிச்செய்தார். ப்ராஸங்கிகமாக, இந்தசுலோகத்தின் தாத்பர்யத்தைச்சிறிது விசாரிப்போம் இங்கு. ''ததந்தர்ப்பாவாத்'' என்று தொடங்கும் கடைசி அடிக்கு இருவகையாகத் தாத்பர்யம் சொல்லலாம். முதற்பொருளாவது: வேதத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்கியங்களிலே பரமபுருஷனுடைய ஸ்வரூபாதிகள் பேசப்படுகின்றன: ஒருசில வாக்கியங்களே பிராட்டியைப்பேசுகின்றன; இதற்குக் காரணமென்ன என்னும் ஸந்தேஹமெழ, இந்தச்லோகத்தாலே அதைப்பரிஹரிக்கிறார் பட்டர். பிராட்டியானவள் பகவானுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகபூ₄தையாகையாலே, பரமபுருஷனைச் சொல்லும் வாக்கியங்களிலெல்லாம் ஸ்வரூபநிரூபகபூதையான இவளும் சொல்லப்பட்டவளாகவே ஆகிறாளாகையாலே இவளும் ஸர்வவேதவாக்ய ப்ரதிபாத்யையே என்று பரிஹாரம். இப்பொருளில் பரமபுருஷனைமட்டும் சொல்லும பல்லாயிரக்கணக்கான வேதவாக்யங்கள் 'ச்ருதி' சப்தத்துக்கு அர்த்தம். இரண்டாவது பொருளாவது:— ''ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ'' ''அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ'' 'ஈஶாநா தே₃வீ பு₄வநஸ்யாதி₄பத்நீ'' ''ஸ்ரீரஸி இந்த்₃ரபத்நீ ''லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதே₃ா ம ஆவஹ'' என்று பற்பல வாக்கியங்களில் பிராட்டியைப்படிக்கும்போது பரமபுருஷனோடு சேர்த்தே படிப்பதற்குக் காரணமென்ன ? என்னும்கேள்வியெழ, பிராட்டியானவள் அந்தரங்கவிசேஷணமாயிருக்கையாலும், விசேஷ்யத்தைவிட்டு விசேஷணத்துக்கு ஸத்தையில்லாமையாலும் இவ்வாக்கியங்களிலெல்லாம் பிராட்டியானவள் **தனித்துப்** படிக்கப்படாமல் பரமபுருஷனோடு சேர்த்தே படிக்கப்படுகிறாள் என்று பதிலுரைக்கிறது இந்தசுலோகம்

ஆக முதற்பொருளிலே, கடத்தைச்சொல்லும்போது கடத்வமும் சொல்லப்பட்டதாவதுபோலே ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லும் வாக்கியங்களிலெல்லாம் இவளும் சொல்லப்படுகிருள் என்றதாகிறது. இரண்டாவது பொருளில், பகவானுக்கு ப்ரகாரபூதையாகவேயிருக்கையாலே இப்பிராட்டி பல வாக்கியங்களில் பகவானேடு சேர்த்தே படிக்கப்படுகிருள் என்றதாகிறது. சிலர், 'ததந்தர்ப்பாவாத்' என்னும் இந்த அடியிலே "எம்பெருமானுக்குள்ள பரப்ரஹ்மத்வம், ஜகத்காரணத்வம், மோக்ஷோபாயத்வம் முதலானவையெல்லாம் பிராட்டிக்கும் உண்டு; ஆனால் பிராட்டியானவள் பகவானேடு அந்தர்ப்பவித்திருப்பதால் வேதம் இப்பெருமைகளைப் பிராட்டிக்குத் தனித்துப் படிக்கவில்லை" என்னும் அர்த்தம் சொல்லப்படுவதாகக் கூறிவருகின்றனர். [ஸமீபத்தில் வெளியான வடமொழி நூலொன்றில் "ஸ்ரீமத்பட்டார்யர் சொன்ன பிராட்டிவிஷயமான ததந்தர்ப்பாவந்யாயத்திற்கு மோக்ஷோபாயத்வவிஷயத்தில் தடைவிதிக்கும் வசனம் ஒன்றையும் காண்கின்றிலோம்" என்று பொருள்படும் வாக்கியமொன்றில் இக்கொள்கை ஆத்ரிக்கப்பட்டுள்ளது.] இது தவறு. "ததந்தர்ப்ப$_4$ாவாத்" என்பதற்கு முன் அடியிலே பிராட்டியானவள் பரமாத்மாவுக்கு இத$_3$ந்த்வமாகவும், இத்த$_2$ந்த்வமாகவுமிருப்பவள் என்று கோஷிக்கப்படுகிறது. அதாவது:—பகவானுக்கு அஹந்தையாகவும், அஸ்மிதையாகவுமிருப்பவள் என்றபடி. பகவானுக்கு ஸ்வரூபநிரூபக பூதையாயிருப்பவள் என்பது திரண்டபொருள். ஒருபொருளைச் சொல்லுமிடங்களிலெல்லாம், அப்பொருளின் ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்களெல்லாம் தன்னடையே சொல்லப்பட்டதாகின்றன என்னும் நியாயம் லோகப்ரஸித்தமானது. [கடவ்யக்தியைச் சொன்னல் கடத்வஜாதியும் சொல்லப்பட்டதாவது போலே.] ஆனால், இந்த நியாயத்தால், நிரூப்யத்தைச் சொல்லுமிடங்களிளெல்லாம் நிரூபகதர்மத்தை நிரூப்யதர்மியாகவேயோ, அல்லது, அதற்கு ஸமானமானதாகவோ சொன்னதாக ஆகிவிடாது. தர்மியிலுள்ள தர்மங்களெல்லாம், நிரூபகத்திலும் உண்டு என்று சொன்னதாகவும் ஆகிவிடாது. கடத்தைச்சொன்னல் கடத்வத்தைச் சொன்னதாக ஆகும் என்பது உண்மை; ஆனால், கடத்திலுள்ள நீலத்வம் முதலான தர்மங்களெல்லாம் கடத்வத்திலுமுண்டு என்று சொன்னதாக ஆகாது. ஆகையால் இப்படிப் பொருள்கொள்வது நியாயவிருத்தமாகும். "ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி" என்றும், "கமிதுரித$_3$மித்த$_2$ந்த்வவிப$_4$வ:" என்றும் அருளிய பட்டருடைய ஸ்ரீஸூக்திக்கும்

விருத்தமாகும். நிற்க; "ஸோஸ்மிதா" என்னும் இத்திருநாமம் பகவானுடைய அஸ்மிதையாகிற பெருமைக்குக் காரணமாகவும் அந்த அஸ்மிதையைப்போல் அந்தரங்க விசேஷணமாகவும் இருப்ப வள் பிராட்டி என்னும் பொருளை உடையதென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டது. "ஶ்ரத்₃த₄யா தே₃வோ தே₃வத்வமஶ்நுதே" [ஶ்ரத்தாசப்த வாச்யையான பிராட்டியாலேயே தேவன் தேவனாயிருக்கும் தன்மையை அடைகிருன்.] என்று வேதத்திலும் இவ்வர்த்தம் வலியுறுத்தப்பட்டது.

அஹந்தா ப்₃ரஹ்மணஸ் தஸ்ய ஸாऽஹமஸ்மி ஸநாதநீ।
ஆத்மா ஸ ஸர்வபூ₄தாநாமஹம்பூ₄தோ ஹரி: ஸ்ம்ருத:॥
அஹந்தயா விநாऽஹம் ஹி நிருபாக்₂யோ ந ஸித்₃த்₄யதி।
அஹமர்த்த₂ம் விநாऽஹந்தா நிராத₄ாரா ந ஸித்₄த்₄யதி॥
[ல-த 17-30 & 31]

[பழைமையானவளான நான் ப்ரஹ்மமாகிற அந்த பகவானுக்கு அஹந்தை (நானென்னும் தன்மை) யாயிருக்கிறேன். ஸர்வபூதங் கட்கும் ஆத்மாவான ஹரியானவர் அஹம்பூதராயிருக்கின்ருர். அஹந்தையை விட்டு அஹமர்த்தமானது பெயரற்றதாய் ஸித்திக் காது. அஹமர்த்தத்தை விட்டு அஹந்தையானது ஆதாரமற்றதாய் ஸித்திக்காது.] என்பது முதலான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர வசநங்களிலே பிராட்டியை 'அஹந்தை' என்றும், 'அஸ்மிதை' என்றும் சொல்லு வதற்குக் காரணம் அவள் இப்படி ஸோஸ்மிதையாகவும் ஸோஹந்தையாகவுமிருப்பதே என்று தெளிவாகிறது. ரத்நப்ரப₄ா புஷ்பபரிமளந்யாயத்தாலே பகவானுடைய பெருமை பிராட்டி யினுலேயே என்பதையும், அதனுல் பகவானுடைய பரப்ரஹ்மத் வத்திற்கு ஒரு குறையும் வாராது என்பதையும் "ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம்" எனனும சுலோகத்திலே பட்டர் அருளிச்செய்ததை முன்பே காட்டினேம். பகவானுடைய அஸ்மிதைக்கு-(பெருமைக்கு)-காரண மாயிருப்பவளாகையாலே பிராட்டி ஸோஸ்மிதையாகிருள் என்னும் இப்பொருளும் மந்த்ரவைபவமும்,

"உதி₃தி ப்₃ரஹ்மணோ நாம விகஸ்திஸ் தஸ்ய துஸ்மிதா।
மய்யாயத்த விகஸ்திஸ்ஸா ஸோஸ்மிதாம் மாம் ததோ விது₃:॥
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ விகஸ்திம் பூ₄யஸீம் வஹேத்॥"

['உத்' என்று ப்ரஹ்மத்தின் பெயர்; (அ)ஸ்மிதையாவது அவருடைய பெருமை; (ப்ரஹ்மத்தின்) அப்பெருமை என்னுலேற் படுவது. அதனுலேயே என்னை 'ஸோஸ்மிதா' என்று அறிகின்றனர். " **ஓம் ஸோஸ்மிதாயை நம:** " என்னும் ஏழு அக்ஷரங்கொண்ட இமமந்திரம் மேலான பெருமையைத்தரும்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. மற்ற பலவிடங்களிற்போலவே இங்கும், பிராட்டி ஆதரித்த இப்பொருளைத் தொடாமல், "பகவத் ஸம்லேஷத்தாலுண்டான பேரானந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கையால் **எப்போதும் புன்சிரிப்புடன் (அல்லது கர்வத்துடன்) இருப்பவள்**" என்று பொருள்கொண்டார் கோமடரங்கநாதர். "**ஸோஸ்மயாம்**" என்று சிலர் படிக்கிருர்கள். பிராட்டி ஆதரித்த பாடமன்று அது. அப்பாடத்தில் கோமடரங்கநாதபாஷ்யத்தில் சொன்னதே பொருளாகும்.

இப்படி பகவானுக்கு அந்தரங்கவிசேஷணபூதையாயிருப்பவளாகில் காருண்யரூபையாக சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும் இவள் அவனுடைய தயாதிகுணங்களில் ஒன்ருய், தர்மமாத்ரமாயிருப்பவளோ? தர்மியல்லவோ? என்னும் ஸந்தேஹமெழ அதைத் தவிர்க்கிறது அடுத்த திருநாமம்,– (ஹிரண்யப்ராகாராம்) ஹித ரமணீயமான ப்ரகாரங்களை–(குணங்களை)–உடையவளை என்கை. "**ப்ரகார ஏவ ப்ராகார:**" ஜீவர்களை உய்விப்பதாகவும், அழகியதாகவுமிருக்கும் குணங்களை உடையவள் என்கை. ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவுமிருக்கும் குணங்களையுடையவள் என்று பாவம். **ஹிதம்**—ப்ராபகம்; **ரமணீயம்**—அழகாயிருக்கையாலே ப்ராப்யம். ஹிரண்யமாகிற பொன்னும் ஸ்வயம் ப்ராப்யமாகவும், இதர புருஷார்த்தங்களுக்கு ப்ராபகமாகவும் இருக்கிறதன்றே. அன்றிக்கே ப்ராகாரமென்று, பிராட்டியினுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம். " **ஹிரண்மய; புருஷ:** " எனப் படும் அவனைப்போலே பொன்மயமான சுத்தஸத்வத்திருமேனியை உடையவள் என்றபடி. இதனுலேயன்றே "பொன்மாது" [திருவிருத்தம்-40] என்று கீர்த்திக்கப்படுகிருள் பிராட்டி. இவ்விரண்டு பொருள்களும், இம்மந்திரப்பெருமையும்

"ஹிதா ச ரமணீயா ச மதீ₃யா ப்ரக்ருதி: பரா |
தாம் ஸத்வரூபாமாலமப₃ய தரந்தி முநயஸ் தம: ||
அதோ ஹிரண்ய ப்ராகாராம் ருஷயோ மாமுபாஸதே |
த₃ஶாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகாம ஸம்ருத்₃தி₄த₃: ||

[உபாயோபேயமாயிருப்பது-(பொன்போலேயிருப்பது)-என்னுடைய மேலான ஸ்வபாவம் (விக்ரஹம்). (சுத்த) ஸத்வரூபமான அதை தியானித்து முனிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள். ஆகையால் என்னை ஹிரண்யப்ராகாரையாக ரிஷிகள் உபாஸிக்கிறார்கள். பத்தெழுத்துள்ள "ஓம் ஹிரண்ய ப்ராகாராயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லா விருப்பங்களேயும் பெருக்கித்தரும்.] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் ஆதரிக்கப்பட்டன. "மணியும் பொன்னும் வேய்ந்த ப்ராகாரங்களாலே சூழப்பட்ட ஆநந்தமயமான திவ்ய மண்டபத்தினுள் எழுந்தருளியிருப்பவள்" என்னும் பொருளை கோமடரங்கநாதர் ஆதரித்தார். "தே₃வாநாம் பூ₂யோத்₄யா தஸ்யாம் ஹிரண்மய: கோஶ: ஸ்வர்க்கோ₃ லோகோ ஜ்யோதிஷாவ்ருத:" [தை-ஆர 1-27-116] [பிறரால் முற்றுகையிட முடியாததாகையால் அயோத்யை என்று பெயர்பெற்ற பரமபதம் நித்யஸூரிகள் வாழுமூராகிறது. அதிலே பொன்மயமான சிறந்த லோகமொன்று ஒளிமயமான மதிளால் சூழப்பட்டதாய் விளங்குகிறது] என்று வேதத்திலும்,

"மாஹேந்த்₃ரமண்ட₃பம் ஹேமஸாலகோ₃புரலக்ஷணம் ।
சதுர்த்₃வாரம் மஹத்₃ தீ₃ப்தம் யத் தத் புஷ்ணாது மே ஶ்ரியம் ॥"

[பொன்மயமான மதிளும் கோபுரமும் உடையதும் நான்கு துவாரங்களை உடையதும், பெரிதும், ஒளிவிஞ்சியதும் பரமேச்வரனை பகவானுடையதுமான அந்த மண்டபம் எனக்குச் செல்வத்தை அளிக்கட்டும்.] என்று மங்கண ஸம்ஹிதையிலும் சொல்லப்பட்டதை அநுஸந்திப்பது.

"ஹிரண்ய ப்ராகாரம்" என்று "அழகிய ஸ்வபாவங்களை உடையவள்" என்னுமர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த ஸ்வபாவங்களிலே சிலவற்றைப் படிக்கிறது மேலே. (ஆர்த்ராம்) த₃யார்த்₃ர ஹ்ருத₃யாம். ஈரநெஞ்சை உடையவள் என்றபடி. பரம புருஷனைக் காட்டிலும் பிராட்டிக்குப் பெருமையளிப்பது இக்குணமேயாகையாலே இதை முதலிற்படிக்கிறது பழமறை. கர்மாநுகுணமாகப் பலனளிப்பவனுயையாலே அவனுடைய தயை க்ஷமை முதலான குணங்கள் ஸ்வாதந்த்ரியம் முதலான குணங்களாலே அபி₄பூ₄தங்களாய் மறைந்துகிடக்கும். அஜ்ஞாதநிக்ரஹையான இப்பிராட்டியின் கருணையோவென்னில் பெருக்காறுபோலே மேன்மேலும் பெருகிவரும். இதனாலேயேயன்றோ, "தே₃வ்யா காருண்ய

ரூபயா" [ல-த-18] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலும், "கருணா ப$_4$க்த வத்ஸலா" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்திலும், "கருணாம் லோக(வேத$_3$) மாதரம்" என்றும் அஷ்டோத்தரசதநாமத்திலும் கருணையே வடி வெடுத்தவளாகக் கீர்த்திக்கப்படுகிறாள். இதைத் திருவுள்ளம்பற்றி யன்றோ ஸ்ரீபராசரபட்டார்யரும்

மாதர் மைதி$_2$லி ராக்ஷஸீஸ் த்வயி ததை$_3$வார்த்$_3$ராபராத$_4$ாஸ் த்வயா
ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால் லகு$_4$தரா ராமஸ்ய கோ$_3$ஷ்டீ$_2$ க்ருதா ।
காகம் தஞ்ச விபீ$_4$ஷணம் ஶரணமித்யுக்திக்ஷமௌ ரக்ஷத:
ஸா நஸ் ஸாந்த்$_3$ரமஹாக$_3$ஸஸ் ஸுக$_2$யது க்ஷாந்திஸ் தவாகஸ்மிகீ ||
[ஸ்ரீகுண-50]

[தாயே மைதிலி! * அப்போதே அபராதம் செய்த ராக்ஷஸிகளை ஹனுமானிடமிருந்து ரக்ஷித்த உன்னாலே, காகாஸுரனையும், விபீஷணனையும் சரணம் என்னும் வார்த்தையைச் சொன்னபிறகு ரக்ஷித்த ராமனுடைய கோஷ்டியானது சிறிதாக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய நிர்ஹேதுக்ருபையானது பெரும்பாவி களான எங்களையும் ஆநந்திப்பிக்கட்டும்.] என்று அருளிச்செய்தார்.

"தா$_3$ஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ து$_3$ர்ப்ப$_3$லா"
[ரா-யு 116-41]

[(பிறர் கண்கலங்கக்காணமாட்டாத) மநோதௌர்ப்பல்யத்தை யுடைய நான் ராவணனுடைய தாஸிகளாகிற இவர்களை மன்னிக் கிறேன்] என்று தானே சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தபடியே * ஆர்த்$_3$ராபராதை$_4$களான ராக்ஷஸிகளிடமும் சென்று வெள்ளமிடும் படியானதன்றோ ஆர்த்$_3$ரையான இவளுடைய இளகிய நெஞ்சி லிருந்து புறப்படும் இரக்கம். உண்மையில் இவளுடைய ஸாந் நித்யத்தாலன்றோ அவனும் "அளி நன்குடைய திருமால்" [நாச் திரு 14-8] ஆகிறான். ப்ரஹ்மசாரி நாராயணனாயிருந்தானாகில்

---

* "ஆர்த்$_3$ராபராத$_4$ா:" என்னும் பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திக்கு "ஆர்த$_3$ரா" எனப்படும் ஈரநெஞ்சினளான பிராட்டிவிஷயத்தில் அபராதம் செய்தவர்கள் என்னும் பொருளும் த்வனிப்பது உணரத்தக்கது.

அபராத₄பூ₄யிஷ்ட₂ர்களான சேதனர்க்கு உய்வென்பதே இல்லையாங் கிடீர்! (ஆர்த்ராம்) தாமரையாளான பிராட்டி ஒரு தாமரையிலே எழுந்தருளியிருப்பவள்; இது ஆஸனபத்மமெனப்படும்; சிர:பத்ம மெனப்படும் மற்றொரு தாமரையானது மேலே குடைபோலே கவிழ்ந்து வர்ஷாதபவாரணமாய்க் காட்சியளிக்கும். அப்ராக்ருத மான அத்தாமரையிலிருந்து அம்ருதத₄ாரையானது எப்போதும் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அந்த அம்ருதத₄ாராப்ரவாஹத்தாலே என்றும் நனைந்திருக்கும் திருமேனியை உடையவள் என்றும் இத்திருநாமத்துக்குப் பொருள்கொள்ளலாம். ஸ்வாதந்திரியாக்னி யாலே தஹித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸர்வேச்வரனைத் தன் திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலேயே நீராக்கவல்லவள் என்கை. (ஆர்த்ராம்) "ஆராத் த்₃ராவயதீதி ஆர்த்₃ரா" [ஆச்ரிததோஷங்களை வெகு தூரம் ஓடச்செய்பவளாகையாலே ஆர்த்ரையாகிருள்] என்னும் வ்யுத் பத்தியின்படியே அடியார்களின் பாபங்களையும் தோஷங்களையும்,

"சும்மெனுதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே"
[பெரியாழ்-திரு 5-4-3]

"வானே மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ
காேைன ஒருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்" [இர-திருவ54]

என்னும் நிலையை அடையச்செய்பவள் ஆர்த்ரை என்றும் கொள்ளலாம். இம்மூன்று பொருள்களும்,

"ஆராத₃பேஷதே₃ாஷாணும் த்₃ராவிணீ மாமுபேயுஷாம் ।
அதே₄ாமுக₂ாத் ஶிர:பத்₃மாத் ஸ்ருதயாம்ருதத₄ாரயா ॥
அபி₄ஷிக்தா ஸதா₃ார்த்₃ராஸ்மி த₃யயார்த்₃ராந்தராஸ்மி ச ॥

[என்னை அடைந்தவர்களுடைய தோஷங்களை வெகுதூரம் ஓடச் செய்கிறேன்; தலைகீழாகவுள்ள சிர:பத்மத்திலிருந்து பெருகும அம்ருததாரையாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு எப்போதும் நனைந் திருக்கிறேன்; இரக்கத்தாலே நனைந்த நெஞ்சை உடைய வளாயிருக்கிறேன்.] என்று லக்ஷ்மீதந்திரத்திலும் ஆதரிக்கப்பட்டன. (ஆர்த்₃ராம்)

"தி₃க்₃க₃ஜேந்த்₃ரை: ஸ்நாப்யமாநாம்
காஞ்சநை: கலஶோத₃கை:"

[பொற்குடநீர்களைக்கொண்டு திக்கஜங்களாலே ஸ்நாநம் செய் விக்கப்படுபவளை] என்று ஈச்வரஸம்ஹிதையில் சொல்லியிருக்கை யாலே நனைந்த திருமேனியை உடையவள் என்று கோமட ரங்கநாதர் பொருள்கொண்டார்.

நனைந்திருப்பவளாகில், நனைந்த நெருப்பைப்போலே ஒளியற்ற வளாயிருப்பளோ? என்ன,—(ஜ்வலந்தீம்) கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்போலே ஜ்வலிப்பவள் என்கிறது. எல்லா பூதங்களி னுள்ளும் பரமபதத்திலும் இருந்துகொண்டு உபயவிபூதியிலும ஒளிவிடுபவள் என்று பொருள்.

"ஸ்ரீமத்₃வைகுண்டை₂ச்வர்யாதி₃ தி₃வ்யலோகம் ஆத்ம காந்த்யா விஶ்வமாப்யாயயந்த்யா ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்"

[ஸ்ரீமத்வைகுண்டதிவ்யலோகம் முழுவதையும் தன் ஒளியாலே நிறைத்துக்கொண்டு நிற்கும் ஸ்ரீதேவியோடு கூட எழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பிரானை] என்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே எம் பெருமானர் அருளிச்செய்தார்.

"தமேவ ப₄ாந்தமநுப₄ாதி ஸர்வம்
தஸ்ய ப₄ாஸா ஸர்வமித₃ம் விப₄ாதி" [கட 2-5]

[பிரகாசிக்கும்படியான அவனைப்பின்பற்றியே எல்லாம் பிரகாசிக் கின்றன. அவனுடைய ஒளியினுலேயே இவையெல்லாம் ஒளிவிடு கின்றன] என்று போற்றப்படும் அவனுக்கும், நீலமேகத்தின் நடுவிலுள்ள மின்னற்கொடிபோலே இருக்கும் இவள், ப்ரகாஶகை யாகவன்றே எழுந்தருளியிருக்கிருள். இதனுலன்றே

தயா ஸ ராஜர்ஷிஸுதோऽபி₄ராமயா
ஸமேயிவாநுத்தமராஜகந்யயா ।
அதீவ ராம: ஶுஶுபே₄ऽதிகாமயா
விபு₄: ஶ்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேஶ்வர: ॥

[ரா·பா 77-30]

[அழகியவளாய், உத்தம ராஜபுத்திரியான அந்த ஸீதையுடன் கூடிய ராஜரிஷிபுத்ரனை ராமபிரான், மிகவும் விரும்பத்தக்க ஸ்ரீதேவியுடன் கூடிய அமரர்களதிபதியான விஷ்ணுபகவானைப் போல் மிகவும் விளங்கினுன்.] என்று வால்மீகிமஹர்ஷியும்,

''திகழ்கின்ற திருமார்வில் திருமங்கை தன்னோடும்
திகழ்கின்ற திருமாலார்'' [திருவாய் 10-6-9]

என்று ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது. உபயவிபூதியும் விளங்கும்படி ஒளிவிடுபவள் என்னுமிவ்வர்த்தத்தை

''ஜ்வலாமி ஸர்வபூ₄தாந்தர் க₃க₃நே பரமே ஸதா₃ ।
ஶுத்₃தா₄ நிரஞ்ஜநா ஸத்யா ப₄ாஸயந்தீ ஜக₃த் த்விஷா ॥''

[எல்லா பூதங்களினுள்ளும் பரமபதத்திலும் இருப்பவளும், பரிசுத்தையும், தோஷமற்றவளும், விகாரமற்றவளுமான நான் உபய விபூதியையும் என் ஒளியாலே பிரகாசிக்கச் செய்கிறேன்] என்று தந்திரத்திலே பிராட்டியும் ஆதரித்தாள்.

''அஶிகா₂ த்ரிஶிகா₂ சாஹம் பஞ்ச பஞ்சஶிகா₂வதீ ।
ஸப்ததா₄ ச புநஸ் த்ரேதா₄ ஜ்வலாமி வபுஷி ஸ்தி₂தா'' ॥

[அகாரவாச்யனை சிகையாகக்கொண்டவளாகவும், மூன்று பிரிவையுடைய ஜாடராக்னியாகிற மூன்று சிகையையுடையவளாகவும், இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் சிகையாகக்கொண்டவளாகவும், ஸப்ததாதுக்களாகிற ஏழு சிகையையும் உடையவளாகவும், ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களான முக்குணங்களாகிற மூன்று சிகையை உடையவளாகவும் தேஹத்திலே இருந்துகொண்டு அக்னிபோலே நான் ஜ்வலிக்கிறேன்.] என்று மற்றொருபொருளும் பிராட்டியாலேயே தந்திரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்டது. அக்னியாகில் பல சிகைகளை—ஜ்வாலைகளை—உடையதாயிருக்குமன்றோ; அப்படியே தேஹத்தின நடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் தானுமிருப்பவள் என்று நிரூபிக்கிறபடி. (அசிகா) தேஹத்தின் நடுவில் ''வந்ஹிசிகா₂'' [நாராயணஸூக்தம்] என்று சொல்லப்படும் அகாரவாச்யனை பகவானுடைய திருமேனியின் நடுவில் எழுந்தருளியிருப்பவளாகையாலும், தான் ஹிரண்யவர்ணையாகையாலும் இப்பிராட்டியானவள் வந்ஹியாகவும், பகவான் இவளுடைய சிகையாகவும் நிரூபிக்கப்படுகின்றனர். (த்ரிசிகா) '' அந்நமஶிதம் த்ரேதா₄ விதீ₄யதே '' என்கிறபடியே உணவை மூன்று விதமாகப் பிரிப்பதற்காக மூவகைப்பட்டிருக்கும் ஜாடராக்னியை சிகையாக உடையவள். (பஞ்சபஞ்சசிகாவதீ) சரீரத்தினுள்ளும் வியாபித்திருக்கும் ப்ரக்ருதி மஹததிகளான இருபத்தைந்து தத்துவங்களாகிற சிகையை உடையவள். (ஸப்ததா₄) சரீரத்திலுள்ள ஏழு

விதமான தாதுக்களை சிகையாகக்கொண்டிருப்பவள். (புநஸ் த்ரேதா) தேஹத்திலுள்ள ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களென்னும் முக் குணங்களாகிற சிகைகளை உடையவள். இவையெல்லாம் இப் பிராட்டிக்கு விதேயமாயிருப்பவை என்றபடி.

"ஷட₃க்ஷராவிமௌ மந்த்ரௌ நிர்வ்ருத்த்யௌஜ்ஜ்வல்யத₃ாய கௌ"

[ஒவ்வொன்றும் ஆறு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் ஆர்த்₃ராயை நம:" "ஓம் ஜ்வலந்த்யை நம:" என்னும் இவ்விரண்டு மந்திரங்களும் ஆநந்தத்தையும் பிரகாசத்தையும் தரும்.] என்று "ஆர்த்₃ரா" "ஜ்வலந்தீ" என்னும் இரண்டு திருநாமங்களின் பெருமையும் பேசப்பட்டது.

அக்நிபோலே ஜ்வலிப்பவளாகில், "அநலம்" [ந வித்₃யதே அலம் யஸ்ய]என்று பெயர்பெற்று எவ்வளவு உணவையிட்டாலும் பசி தீராத அவ்வக்நிபோலே திருப்தியற்றவளாயிருப்பளோ? என்ன: (த்ருப்தாம்) எப்போதும் திருப்தியுடையவளாயிருப்பவள் என் கிறது. இடைவிடாத பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான பேரானந் தத்தாலே எப்போதும் திருப்தியுடையவள் என்றபடி. ப்ராக்ருத போகங்களில்லாமலே அவாப்தஸமஸ்தகாமையாயிருப்பவளென்று ப₄ாவம். "பத்ரம் புஷ்பம் ப₂லம் தோயம்" [கீதை] என்னும் அவனைப் போலே பக்தர்கள் அன்புடன் இடும் சிறுபொருளைக்கொண்டும் மிகவும் திருப்தியடைபவள் என்றுமாம். "ஐஶ்வர்யம்" என்று தொடங்கும் சுலோகத்திலே பட்டர் இப்பிராட்டி அஞ்ஜலிமாத்ர ஸந்துஷ்டை என்னுமர்த்தத்தை அருளிச்செய்தாரன்றே. "த்ருப-த்ருப்தௌ" என்று தாது. (த்ருப்தாம்) "த்ருப ப்ரீணநே" என்றும் தாதுவாகையாலே பரமபுருஷனிடம் எப்போதும் ப்ரீதியுள்ளவள் என்றும் கொள்ளலாம். "அகலகில்லேன் இறையும்" [திருவாய் 6-10-10] என்றும், "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா" [ரா-பா 53-31] என்றும்,

"யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ₃ நிரயோ யஸ்த்வயா விநா ।
இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் க₃ச்ச₂ ராம மயா ஸஹ ॥"

[ரா-அ 30-18]

[ராகவரே! 'உம்முடன் கூடியிருக்கும் இருப்பே எனக்கு ஸ்வர்க்கம்; உம்மைப்பிரிந்திருக்கும் இருப்பு நரகம்' என்னும்படியான

என்னுடைய மேலான ப்ரீதியை அறிந்து என்னுடன் கூடவே வனம்செல்வீராக] என்றும் பிறரோடு தன்னோடு வாசியறச் சொல்லும்படியன்றோ இவளுடைய ப்ரீதியிருப்பது.

"இன்துணைப் பதுமத்தலர்மகள் தனக்கும் இன்பன்"
[பெரியதிரு 2-3-5]

"நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பன்" [திருவாய் 4-5.8]

"உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிற
என்னன்பேயோ" [திருவாய் 10-10-6]

"வாள்நெடுங்கண்ணி மதுமலராள் கண்ணுளா"
[பெரியதிரு 8-10-4]

"வடிக்கோல வாள்நெடுங்கண் மாமலராள், செவ்விப்
படிக்கோலம் கண்டகலாள் பன்னுள்" [இர-திருவ 82]

என்று ஆழ்வார்களும் இவ்வர்த்தத்திலே ஆழங்காற்பட்டனரன்றோ,

"ஹரௌ ப்ரீதிமதீ நித்யம் த்ருப்தா ப$_4$க்தேஷு நித்யத$_3$ா |
ப்ராக்ருதைஶ்ச விநா போ$_4$கை$_3$ர் நித்யத்ருப்தாஸ்ம்யஹம் ஸ்வத: ||

தாம் மாம் த்ருப்தாமநுத்$_4$யாய முநயோ யோக$_3$பாரக$_3$ா: |
ஜ்ஞாநமூலாம் பராம் த்ருப்திம் நித்யாம் ப்ராப்தா: ஸுதா$_4$மயீம் ||

ஷட$_3$க்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் தர்ப்பயத்யகி$_2$லம் ஜக$_3$த்" ||

[பகவானிடத்திலே எப்போதும் ப்ரீதியுடையவளாயிருக்கிறேன்; பக்தர்களிடம் எப்போதும் திருப்தியுடையவளாயிருக்கிறேன்; ப்ராக்ருத போகங்களில்லாமலேயே இயற்கையாகவே நித்யதிருப்தி உடையவளாயிருக்கிறேன். யோகத்தின் கரைகண்ட முனிவர்கள் 'த்ருப்தா' என்று என்னை தியானித்து தத்வஜ்ஞானத்தை மூலமாகக்கொண்டதும், நித்யமானதும், அம்ருதமயமானதுமான மேலான திருப்தியை அடைந்தனர். ஆறு அக்ஷரங்கொண்ட "ஓம் த்ருப்தாயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லா உலகையும் திருப்தி செய்விக்கும்.] என்று இவ்வர்த்தங்கள் லக்ஷ்மீதந்திரத்திலும் அருளிச்செய்யப்பட்டன; மந்திரத்தின் பெருமையும் பேசப்பட்டது.

தான் திருப்தியுடையவளாயிருக்குமளவேயோ? என்ன, (தர்ப்பயந்தீம்) சேதனர்கள் அனைவரையும் பரமசேதனனையும் திருப்தி செய்விக்குமவளே. (தர்ப்பயந்தீம்) ο பஞ்சியமெல்லடியினுலும், ο கலையிலங்கு ο பட்டரவேர் அகலல்குலாலும், ο மின்னொத்த நுண்ணிடையாலும், ο முற்றுரா ο வாரணிந்த முலைகளாலும், ο சங்கு தங்குமுன்கையினுலும், ο காந்தள்முகிழ் விரல்களாலும், ο வேய் போலுமெழில் ο பணைநெடும்தோள்களாலும், ο திவளும் வெண்மதிபோல் திருமுகத்தாலும், ο பவளச்செவ்வாயினுலும், ο பண்ணுலாவு மென்மொழியினுலும், ο பண்ணைவென்ற ο பாலாமின் சொற்களாலும், ο கதிர்முத்த வெண்ணகையினுலும், ο வாயமுதத்தாலும், ο கனங்குழைகளாலும், ο செவ்வரிநற்கருநெடும் ο பிணைநெடும் ο வேல்நெடுங்கண்களாலும், ο மானமருமென்னேக்கினுலும், ο வில்லேர் நுதலினுலும், ο மட்டவிழும் ο மைத்தகுமா ο நெறிந்த கருங்குழல்களாலும், ஆகவிப்படிப் பாதாதி கேசாந்தமான தன் திவ்யமங்களத்திருமேனியாலும், ஸ்வரூபகுண விபவங்களாலும், ο போகமயக்குக்களாலும் ஸர்வேச்வரனைத் திருப்தி செய்விப்பவளாகையாலே பெரிய பிராட்டியார் 'தர்ப்பயந்தீ' எனப்படுகிருர். (தர்ப்பயந்தீம்) அமலனுதி பிரானுடைய கமல பாதத்தாலும், சிவந்த ஆடையாலும், எழிலுந்தியாலும், உதரபந்தனத்தாலும், திருவாரமார்பினுலும், முற்றுமுண்ட கண்டத்தாலும், செய்ய வாயினுலும், நீண்டவப் பெரியவாய கண்களாலும், நீலமேனியாலும், மற்றுமுள்ள ஸ்வரூபகுண விபூதிகளாலும் தன்னைத் திருப்தி செய்வித்துக்கொள்ளுகையாலே 'தர்ப்பயந்தீ' எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். (தர்ப்பயந்தீம்) பகவானைத்திருப்தி செய்விக்கிறவள்; அல்லது பிரீதியடையச் செய்கிறவள். இத்தாலேயன்றே, "அமுதில் வரும் பெண்ணமுது உண்ட எம்பெருமானே!" [பெரியதிரு 6-1-2] என்றும், "வண்டார் பூமாமலர்மங்கை மணநோக்கம் உண்டானே!" [ஷை 8-10-1] என்றும கலிகன்றி அருளிச்செய்தார். 'திருப்தி செய்விக்கிறவள், என்கிற நிகழ்காலத்தாலே, தன் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி முதலானவற்றுலே காலதத்வமெல்லாம் அநுபவிப்பியா நின்ருலும் எம்பெருமானைச் சலிப்படையாமலிருக்கச் செய்யும்படி அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஆராவமுதமாயிருப்பவள் பிராட்டி எனறு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ο இவையெல்லாம், அன்னையைப்பற்றிய ஆழ்வார்களின் அமுதன்ன அருளிச்செயல்கள்.

''கலையிலங்குமகலல்குல் கமலப்பாவை
கதிர்முத்தவெண்ணகையாள் கருங்கணுய்ச்சி
முலையிலங்குமொளிமணிப்பூண் வடமும் தேய்ப்ப
மூவாதவரைநெடுந்தோள் மூர்த்திகண்டீர்''

[பெரியதிரு 4-4-5]

என்றன்றோ திருமங்கைமன்னன் அருளிச்செய்தார். (தர்ப்பயந்தீம்) பகவத் ஸ்வரூபாதிகளாலே தன்னைத்திருப்தி செய்விக்கிறவள். நிகழ்காலத்தாலே, '' பே₄ாகே₃ாபோத்₃க₄ாத கேளீசுளகித ப₄க₃வத்₃ வைஸ்வரூப்யாநுப₄ாவா ஸ்ரீ: '' [ஸ்ரீகுண-4] [பகவானுடைய விச்வரூப ஸ்வரூபத்தை அனுபவிப்பதும் போகத்தின் ஆரம்பவிளையாட்டே யாகப்பெற்ற ஸ்ரீதேவி] என்று பட்டரருளிச்செய்தபடியே பகவத் ஸ்வரூபரூபாதிகளைக் காலதத்வமெல்லாம் அநுபவியாநின்றாலும் தானும் சலிப்படையாமலிருப்பவள் என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

'' தர்ப்பயாமி கு₃ணைர்விஷ்ணுமாத்மாநம் தத்₃கு₃ணைரபி ''

[என்னுடைய குணங்களாலே விஷ்ணுவைத்திருப்திசெய்விக்கிறேன் என்னை அவருடைய குணங்களாலே திருப்திசெய்வித்துக்கொள்ளு கிறேன்.] என்று இவ்விரண்டு பொருள்களும்,

''த்₃விஸப்தத்யாஸஹஸ்ரேண நாடீ₃நாம் தே₃ஹஸாக₃ரம்
தர்ப்பயாமி ரஸைர் நித்யம் ப்ராணாநாம் ப்ரேரணவஶாத்
ஸௌஷும்நேநாத்₄வநா நித்யம் பரம் ப₄ாவமுபேயுஷாம்
பி₃ம்ப₃ப₄ாவமுபேதாஹம் விமலே யோக₃த₃ர்ப்பணே ||
ஆத்மபி₃ம்ப₃ ஸமுத்₃பூ₄தை: பரமார்த்தை₂ஸ் ஸுத₄ாரஸை: ||
சின்மயைஸ் தர்ப்பயாம்யந்தர் யோகி₃நாம் ஸத்வமுத்தமம் ।
ப்ரக்ருத்யாதி₃ விஶேஷாந்தம் பரிணாமோந்முக₂ம் ஸதா₃ ।
கார்யப₄ாவம் ஸமாபந்நமக்ஷிண்வந்தீ நிஜைர் பு₃லை: ||
ஆபக₃ாபி₄ரிவாம்போ₄தி₄ம் ப்ராணதா₄நேந தர்ப்பயே ।
ஸ்நேஹேநேவ ஸதா₃ தீ₃பம் ப்ராணிநாம் கரணாநி ச ||
நிஜஸம்வித்₃ரஸேநைவ தர்ப்பயாம்யக்ஷமாத்மநா ।
தர்ப்பயந்தீதி மாம் ப்ராஹுர் யோகி₃நோ யோக₃பாரக₃ா: ||'

[1. (பஞ்சவ்ருத்தி) ப்ராணன்களாகிற காற்றைத் தூண்டுவதன் மூலம், எழுபத்திராயிரம் (72000) நாடிகளாகிற நதிகளாலும், (அவற்றில் ஓடும் ஆநந்தம் முதலிய) ரஸங்களாகிற நீர்களாலும் தேஹமாகிற

ஸமுத்திரத்தை தினந்தோறும் திருப்தி-(பூர்த்தி)-செய்விக்கிறேன். 2. ஸுஷும்நா நாடியின்மூலம் பரமபதம் செல்லும் யோகிகளுடைய அழுக்கற்ற யோகமாகிற கண்ணாடியிலே எப்போதும் பிம்பமாய் விளங்குகிறேன் நான். என் ஸ்வரூபரூபங்களிலிருந்து உண்டாகும் மிகச்சிறந்த ஞானமயமான அமுதரஸங்களாலே யோகிகளின் சிறந்த மனத்தை திருப்திசெய்விக்கிறேன். 3. எப்போதும் மாறுபாட்டை அடையத் துடிக்கும் ப்ரக்ருதி முதலிய அசேதனப்பொருள்களை, தேஹம் முதலிய காரியப்பொருள்களாக ஆகும்படி என் பலங்களாலே தூண்டி அவற்றைத் திருப்திசெய்விக்கிறேன். 4. ப்ராணிகளின் இந்திரியங்களையும், எண்ணெயாலே விளக்கைப்போலும், நதிகளாலே கடலைப்போலும் பிராணனைக் கொடுத்துத் திருப்திசெய்விக்கிறேன். என் ஸ்வரூபத்தாலும், என் ஞானரஸத்தாலும் இந்திரியங்களைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். ஆகையாலே, யோகத்தின் கரைகண்ட யோகிகள் என்னை 'தர்ப்பயந்தீ' என்று உரைத்தார்கள்.] என்று மற்றும் நான்கு பொருள்களும் பிராட்டியாலே உத்கோஷிக்கப்பட்டன.

''ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் தர்ப்பயத் யகி$_2$லம் (யநிஶம்) ஜக$_3$த்''

[ஏழுஎழுத்துக்கொண்ட ''ஓம் தர்ப்பயந்த்யை நம:'' என்னும் இம் மந்திரம் எல்லா உலகையும் (எப்போதும்) திருப்தியடையச் செய்யும்.] என்று இம்மந்திரத்தின் பெருமையும் பேசப்பட்டது.

இப்படி அனைவரையும் திருப்திசெய்விக்கும் இவளுடைய இனிமையைச் சொல்லுகிறது மேலிரண்டு திருநாமங்களாலே;— (பத்மே ஸ்திதாம்) தாமரையில் நிற்பவளை; தாமரையிலுள்ள அழகும், மணமுமே ஓர் வடிவுகொண்டு நிற்கின்றனவோ என்று சங்கிக்கும்படியாக அதில் நிற்பவள் என்றபடி. இதனாலன்றோ இப்பிராட்டி, ''தாமரையாள்'', ''கமலப்பாவை'' ''வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள்'' ''மலர்மங்கை'' என்றெல்லாம் கீர்த்திக்கப்படுகிறாள். (பத்மே ஸ்திதாம்)

'' பத்$_3$மமாநம் மிநோதீதி காலம் பத்$_3$மம் ப்ரசக்ஷதே ।
காலமப்யகி$_2$லம் ஶஶ்வத் கலயந்தீ ஸ்தி$_2$தா ஸத$_3$ா ।।''

[''தான் சென்றுகொண்டே, மற்ற பொருள்களை அளக்கிறது'' என்னும் காரணத்தாலே காலத்தைப் 'பத்மம்' என்கிறார்கள். அக்

காலம் அனைத்தையும் எப்போதும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு நிற்கிறேன் நான்.] என்று "காலத்திலே (நிர்வாஹிகையாய்) நிற்பவள்" என்று மற்றொரு பொருளும் தந்திரத்திலே தெரிவிக்கப்பட்டது.

" ஸ்துத்வா த்வநேந நாம்நா மாம் காலாதீத: க்ருதீ ப₄வேத் "

["ஓம் பத்₃மே ஸ்தி₂தாயை நம:" என்னும் இம்மந்திரத்தால் என்னைத் துதிப்பவன், செய்யவேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்தவனாய், காலத்தைக் கடந்தவனுவான்.] என்று மந்திரத்தின் பெருமையும் விளக்கப்பட்டது.

(பத்மவர்ணும்) தாமரைபோன்ற திருநிறத்தை உடையவளை. இத்தால், காயாம்பூவண்ணனை அவனுடைய திருமேனிக்குப் பரப₄ாக₃ரஸத்தை அளிப்பவள் என்னுமர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகிறது. பத்₃யமாநமாய் (அறியப்படுவதாய்) இருக்கையாலும், கோசம், இதழ்கள், இவையிரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்பாகம், இப்படி மூன்று பகுதிகளுள்ள தாமரைபோலே சிதசித்துக்களும், அவற்றைச் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஈச்வரனுமாகிய மூன்று தத்துவங்களுமிருக்கையாலும், பத்₃மம் எனத்தகுந்த இம்மூன்று தத்துவங்களையும் தாமரையைத் தன் ஒளியாலே நிறம்பெறச்செய்யும் ஸூர்யனைப்போலே, தன் தேஜஸ்ஸாலே நிறம் பெறச்செய்பவளாகையாலே 'பத்மவர்ணு' எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

"பும்ப்ரத₄ாநேஶ்வராந் நித்யம் வர்ணயாம்யாத்மதேஜஸா ।
பத்₃மாகாரைஶ்ச வர்ணைர்மே பூ₄ஷிதா தநுருத்தமை: ॥
பத்₃மவர்ணேதி மாம் ஸ்துத்வா ஶாஸ்த்ரவைஶத்₃ய-
மாப்நுயாத் ॥"

[சிதசிதீச்வரர்களை எப்போதும் என் ஒளியாலே நிறம்பெறச்செய்கிறேன். (அல்லது விஸ்தரிப்பிக்கிறேன்). என் திருமேனி மேலான தாமரையினுடையதுபோன்ற நிறங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. "ஓம் பத்₃மவர்ணாயை நம:" என்று என்னைத் துதித்து சாஸ்திரங்களில் தெளிவை அடைவான்.] என்று இவ்விரு பொருள்களும் மந்திரப் பெருமையும் தந்திரத்திலே கோஷிக்கப்பட்டது. இப்படி பத்மேஸ்திதையாகவும், பத்மவர்ணையாகவுமிருக்கும் தன் இனிமையாலேயே ஸர்வேச்வரனை ஈடுபடுத்தி, திருப்திசெய்விக்கிருள் என்னும் இம்மூன்று திருநாமங்களின் திரண்டபொருளும்'

" பத்₃மே ஸ்தி₂தா பத்₃மவர்ணீ பத்₃மநாப₄ப்ரியா ஶுப₄ா ।
ஸதா₃நுக்₃ரஹ ஸம்பந்நா ஸா தே₃வீ மே ப்ரஸீத₃து ॥ "

[தாமரையிலிருப்பவளும், தாமரை நிறத்தாளும், உந்தித்தாமரையை யுடைய பத்மநாபனுக்கு இனியவளும், எப்போதும் அருள் நிரம்பிய வளுமான அந்ததேவி எனக்கும் இரங்குவாளாக.] என்று மங்கண ஸம்ஹிதையிலும் உரைக்கப்பட்டது. (தாம் ஸ்ரீயம்) இப்படியெல் லாம் ஸுப்ரஸித்தையாயிருக்கும் அந்த ஸ்ரீதேவியை. (இஹ உபஹ்வயே) இங்கு அழைக்கிறேன்.

चन्द्रां प्रभासां †यशसां ज्वलन्तीं-
श्रियं लोके देवजुष्टामुदारां।
तां §पद्मनेमीं शरणमहं प्रपद्येऽ-
लक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे॥ ५ ॥

5. சந்த்₃ராம் ப்ரப₄ாஸாம் †யஶஸாம் ஜ்வலந்தீம்
ஸ்ரீயம் லோகே தே₃வஜுஷ்டாமுத₃ாராம் ।
தாம் §பத்₃மநேமீம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யேऽ—
லக்ஷ்மீர் மே நஶ்யதாம் த்வாம் வ்ருணே ॥

பதவுரை:— **சந்த்₃ராம்**—*சந்திரனை (அம்சமாக) உடைய வளும்*, **ப்ரப₄ாஸாம்**-*மிகச்சிறந்த ஒளிகளை உடையவளும்*, **யஶஸாம்**—*புகழுடையவளும்*, **ஜ்வலந்தீம்**—*(ஆறுவிதமான) அக்கினியாய் இருப்பவளும்*, **தே₃வஜுஷ்டாம்**—*தேவனை ஹரியோடு சேர்ந்திருப்பவளும்*, **உத₃ாராம்**—*வண்மைமிக்க வளும்*, **தாம்**— *(பஞ்சக்ருத்யங்களைச்) செய்பவளும்*, **பத்₃ம நேமீம்**—*காலத்திற்கு வெளிப்பட்டவளுமான*, **ஸ்ரீயம்**— *ஸ்ரீதேவியை*, **அஹம்**-*நான்*, **ஶரணம் ப்ரபத்₃யே**-*சரணமடை கிறேன்;* **மே**—*என்னுடைய*, **அலக்ஷ்மீ:** — *தாரித்திரியம்*, **நஶ்யதாம்**—*நசிக்கட்டும்; (அதற்காக)*, **த்வாம்**-*உன்னை*, **வ்ருணே**—*(உபாயமாக) வரிக்கிறேன்.*

---

† (பா) யஶஸா, § (பா) பத்₃மநேமிம்

சென்ற மந்திரத்தில் அழைக்கப்பட்டு அருகிலே ஆவிர்ப்ப வித்த தேவியை, ஆஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பான குணங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு, புருஷகாரமாகப் பற்றுகிருன் இம் மந்திரத்தாலே.

(சந்த்ராம்) '' சதி3ஆஹ்லாத3நே '' என்று தாதுவாகையாலே அனைத்துலகுக்கும் ஆநந்த3கரையாய் இருப்பவளை. '' தேனுகிப் பாலாம் திருமாலே'' [92] என்று முதலாழ்வாரும் அருளிச்செய்தார். ஆநந்தமயமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களை உடையவள் என்றுமாம். (சந்த்ராம்) சந்திரனுடைய ஸஹோதரியாயிருப்பவளை. பாற்கடலை தேவாஸுரர்கள் கடையும்போது சந்திரனுக்குப் பின் தோன்றியவளை. சந்திரனைத் தன் அம்சுவாகவும்-கிரணமாகவும்-அம்சமாகவும் உடையவளை என்றுமாம். அகிலலோகத்திற்கும் ஆனந்தத்தையளிக்கும் சந்திரனும் இவளுடைய ஒரு கிரணமாத்ரமாக இருப்பவனென்ருல் இவளுடைய ஆநந்தகரத்வத்தை அளவிட முடியுமோ? ''சந்த்3ரப4ாக3ா'' என்றும், ''சந்த்3ரவத3நா'' என்றும், ''சந்த்3ரஸோத3ரீ'' என்றும், ''சந்த்3ரா'' என்றும், ''சந்த்3ரிகா' என்றும், லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமம் இத்திருநாமத்தைப் பலபடியாக விவரித்தது.

''உத்3க3த: ப்ரத2மோ யோऽம்ஶு: க்ஷீரஸாக3ர மந்த2நே|
சந்த்3ராக்3ய: ஸ மதீ3யோம்ஶுருத்3க3ச்ச2ந்த்யா: புரஸ்ஸர: ||
ருஷயோ மத்ப்ரப4ாவஜ்ஞா மாம் து சந்த்3ராம் ப்ரசக்ஷதே|
யஸ் ஸ சந்த்3ரோ மத3ம்ஶூநாம் கோடிகோட்யம்ஶகோடிஜ:||
ஷட3க்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ மநோவைமல்யத3ாயக: ||

[பாற்கடலைக்கடைகையில் நான் கிளம்பும்போது எனக்கு முன்னல் என்னுடைய கிரணம்யாதொன்று புறப்பட்டதோ, அதுவே சந்திரனென்று புகழப்படும் என் கிரணமாகும். என் பெருமையை அறிந்த ரிஷிகள் என்னைச் 'சந்த்ரா' என்கிருர்கள். உலகத்தில் சந்திரன் என்று கீர்த்திபெற்றவன் என்னுடைய கிரணங்களில் பலகோடியில் ஒருபகுதியிலிருந்து உண்டானவன். '' ஓம் சந்த்3ராயை நம: '' என்னும் ஆறு அக்ஷரங்கொண்ட இம்மந்திரம் நெஞ்சைப் பரிசுத்தப்படுத்தும்.] என்று லக்ஷமீதந்த்ரத்திலே பிராட்டியாலேயே 'சந்த்ரா' என்னும் திருநாமத்தின் பொருளும் பெருமையும் பேசப்பட்டன.

'சந்த்ராம்' எனப்படுபவளாகில், சந்திரனளவேயோ ஒளியிருப்பது? என்ன,—(ப்ரபாஸாம்) மிகவுயர்ந்த ஒளியை உடையவளை; வேறெந்த ஒளியாலும் வெல்லமுடியாத ஒளியை உடையவளை. " ந தத்ர ஸூர்யோ ப$_4$ாதி " என்று ஒளியுள்ள எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஒளியளிப்பவனை அவனும், ' ஶ்ரத்த$_4$யா தே$_3$வோ தே$_3$வத்வமஶ்நுதே " [பிராட்டியாலே பரமன் பரஞ்சோதியாகிறான்] என்றும் " அதீவ ராம: ஶுஶுபே$_4$ " [ராமன் ஸீதையாலே மிக விளங்கினான்] என்றும், " திகழ்கின்ற திருமார்வில் திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார் " [திருவாய் 10-6-9] என்றும் இவளாலே ஒளிபெறுகிறானாகையால் இவளுடைய ஒளியே மிகவுயர்ந்த ஒளியென்னத்தட்டில்லையன்றோ.

"ப்ரக்ருஷ்யமாணா ப$_4$ாஸோ மே ஸர்வாவஸ்த$_2$ாஸு ஸர்வத$_3$ா।
யேநேச்ச$_2$தி திரோத$_4$ாதும் தந் மே ப$_4$ாஸா திரோஹிதம் ॥
யத$_2$ா ஹி ஸ்வஶிரஶ்ச$_2$ாயா ஸ்வபத$_3$ா நைவ லங்க்$_4$யதே ।
ஸா பத$_3$ாத$_3$க்$_3$ரதோ யாதி யேந லங்க$_4$நமிச்ச$_2$தி ॥
நித்யோதி$_3$தசித$_3$ாநந்த$_3$ா மத்ப்ரப$_4$ா: ஸததோஜ்வலா: ॥"

[எப்போதும் எல்லா நிலைகளிலும் என் ஒளிகள் மிகவுயர்ந்திருக்கின்றன. எந்த ஒளியாலே என் ஒளியை ஒருவன் மறைக்க நினைக்கிறானோ, அந்தஒளி என் ஒளியாலே மறைக்கப்படுகிறது. தன் தலையின் நிழல் தன் காலாலே தாண்டப்படுவதில்லையன்றோ. எந்தக் காலாலே இவன் தாண்ட நினைக்கிறானோ, அந்தக் காலுக்கு முன்னாலேயேயன்றோ அத்தலைநிழல் செல்லுகிறது. என்றுமுள்ள ஞாநாநந்தமயமான என்னுடைய ஒளிகள் (மற்ற ஒளிகளைக் காட்டிலும்) எப்போதும் மிகவிளங்கி நிற்கும்.]என்று பிராட்டியாலேயும் இப்பொருள் தந்திரத்திலே தெரிவிக்கப்பட்டது. (ப்ரபாஸாம்) "ப்ரப$_4$ா: அஸ்யதீதி ப்ரப$_1$ாஸா" [ஒளிகளை (அக்னிகளில்) சேர்க்கிறாளாகையாலே ப்ரப$_4$ாஸையாகிறாள்.] என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஞானவொளி நிரம்பிய இந்தஜீவன் கர்மபலத்தை அனுபவித்தபிறகு பூமியில் பிறக்கும் பிரகாரத்தைப் பஞ்சாக்னி வித்யை என்னும் வேதபாகம் விவரிக்கிறது. அதிலே, சேதனனாகிற இவ்வொளி ஐந்து பெயர்களுடன் ஐந்து அக்னிகளிலே புகுந்து புறப்பட்டு, தேஹஸம்பந்தம் பெற்றுப் பிறக்கிறான் என்று சொல்லப்படுகிறது. " சிரத்தை: ஸோமன்; ஜலம்; அன்னம்; வீர்யம் " என்னும் பெயர்பெற்று, " ஸ்வர்க்கம்; மேகம்; பூமி, புருஷன்,

ஸ்திரீ " என்னும் ஐந்து அக்னிகளிலே ஆஹுதி செய்யப்பட்டு ஐந்தாவது அக்னியான ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது என்று கோஷிக்கப்படுகிறது. இவ்வைந்து அக்னிகளில் இடப்பெறும் சிரத்தை முதலிய ஐந்து ஒளிகளைத்தவிர, லோக ப்ரஸித்தமான அக்னியிலே ஆஹுதி செய்யப்படும் ஹவிஸ்ஸாகிற ஒளியொன்றுமுண்டு. இவ்வாறு ஒளிகளையும், அந்தந்த அக்னிகளிலே சேர்ப்பிப்பவளாகையாலே பிராட்டி 'ப்ரபாஸா' எனப்படுகிறாள்.

"ஶ்ரத்$_3$த$_4$ாம் ஸோமமபோऽந்நம் ச வீர்யம் ஹவிரிதி க்ரமாத் ।
போ$_4$க்$_3$யஶக்திப்ரப$_4$ா ஏதா அஸ்யந்தீ ஷட்ஸு வஹ்நிஷு ॥
ப்ரப$_4$ாஸா முநிபி$_4$: ப்ரோச்யே தந்த்ரவேத$_3$ாந்தபாரகை$_3$: ॥
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் தேஜஸ் ஸந்ததிஸாத$_4$க: ॥

[1. சிரத்தை, 2. ஸோமன், 3. ஜலம், 4. அன்னம் (உணவு), 5. (புருஷனுடைய) வீரியம். 6. (தேவர்களுடைய) ஹவிஸ் என்னும் இந்த ஆறு போக்யசக்திகளாயிருக்கும் ஒளிகளை ஸ்வர்க்கம் முதலிய அக்னிகளில் வரிசையாகச் சேர்ப்பிப்பவளாகையாலே, தந்த்ர வேதாந்தங்களைக் கரைகண்ட முனிவர்களாலே 'ப்ரப$_4$ாஸா' என்று சொல்லப்படுகிறேன். " ஓம் ப்ரப$_4$ாஸாயை நம: " என்னும் ஏழு எழுத்துக்கொண்ட இம்மந்திரம் ஒளியின் மிகுதியைக் கொடுக்கும] என்று தந்திரத்திலேயும் இம்மந்திரத்தின் இம்மறைபொருளும் பெருமையும் வெளியிடப்பட்டன,

(யஶஸாம்) புகழையுடையவளை. தேஹகாந்தியோடன்றியில், ஆத்மகாந்தியாகிற புகழையும் உடையவள் என்றபடி. "உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன" [பெரியாழ் திரு 3-8-4] என்று புகழுடையார்க்கு உபமானமாகச் சொல்லும்படி இருப்பவளன்றோ இப்பிராட்டி. "மருத்தார் தொல் புகழ் மாதவனை வரத்திருத்தாய் செம்போத்தே" [பெரிய திரு 10-10-1] "அகல கில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா நிகரில் புகழாய்" [திருவாய் 6-10-10] " மன்னுபெரும் புகழ் மாதவன் " [நாச்-திரு 5-1] என்கிறபடியே அவன் புகழ்பெறுவதும், அவனுடைய புகழ் நிலைநிற்பதும் இவளாலேயன்றோ. அவனுடைய புகழே இவளாலேயான பின்பு,

" யத்$_3$ யத்$_3$வி பூ$_4$திமத் ஸத்வம் ஶ்ரீமதூ$_3$ர்ஜிதமேவ வா ।
தத் ததே$_3$வாவக$_3$ச்ச$_2$ த்வம் மம தேஜோம்ஶஸம்ப$_4$வம் ॥ "
[கீதை 10-41]

[ஐச்வர்யம் நிறைந்ததும், காந்தியுள்ளதும், உறுதியானதுமான எந்த எந்தப்பொருள்கள் உள்ளனவோ, அந்த அந்தப்பொருள்களையெல்லாம் என் தேஜஸ்ஸின் ஒரு பகுதியிலேயானதாக அறிவாயாக.] என்று இவளைப்பற்றிப் புகழ்பெறுவனவும் இவளாலேயே புகழ் பெறுகின்றனவென்னத் தட்டில்லையன்றோ. ஆகையால், அனைவருடைய புகழும் தன் அதீனமாயிருக்கப் பெற்றவள் என்னும் பொருளும் இத்திருநாமத்திற்கு ஏற்படுகிறது.

''யஶோ யது$_3$ஜ்ஜ்வலம் லோகே வித்$_3$யாநந்த$_3$ாதி$_3$ஸம்ப$_4$வம் ।
மதீ$_3$யம் தத்$_3$ யஶஸ் தத்ர நாநாரூபம் விப$_4$ஜ்யதே ॥
மாமேவ ப$_4$ாஜநம் வித்$_3$தி$_4$ யஶஸஸ் தேஜஸ: ஶ்ரிய: ।
அதோ யஶஸ்விநீம் தாம் மாம் யஶஸேதி விது$_3$ர் பு$_3$த$_4$ா: ।
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ யஶோதே$_3$ாஜபதோ ப$_4$வேத்॥''

[கல்வி, ஆநந்தம் முதலியவற்றால் உண்டாவதாக உலகில் பலவிதமாகப் பல பொருள்களில் பிரிந்து காணும் புகழ் என் புகழேயாகும். புகழுக்கும், ஒளிக்கும், அழகுக்கும் என்னையே இருப்பிடமாக அறிவாயாக. ஆகையாலே அறிவாளிகள் புகழையுடையவளான என்னை 'யஶஸா' என்று அறிந்தனர். ''ஓம் யஶஸாயை நம:'' என்னும் ஏழு அக்ஷரம் கொண்ட இம்மந்திரத்தை ஜபிப்பவனுக்கு இது புகழைக்கொடுக்கும்.] என்று இப்பொருளையும் மந்திரப் பெருமையையும் பிராட்டியே பேசியருளினாள்.

(ஜ்வலந்தீம்) அக்நியாயிருப்பவளை. ''ப்ரபாஸாம்'' என்ற திருநாமத்திற்கு, பஞ்சாக்நிவித்யையிற்சொன்ன ஐந்து அக்நிகளிலும், லௌகிகாக்நியிலும் ஆறுவிதமான ஒளிகளைச் சேர்ப்பிப்பவள் என்னும் பொருளொன்று உரைக்கப்பட்டதன்றோ. அந்த ஆறுவிதமான அக்நி ஸ்வரூபமாகவும் இருப்பவள் பிராட்டியே என்கிறது இங்கு. ஆகையாலேயே ''ஆர்த்$_3$ராம் ஜ்வலந்தீம்'' என்றவிடத்திலுள்ள ஜ்வலந்தீநாமத்தோடு புநருக்தியில்லை.

''ஸ்வர்க்க$_3$ பர்ஜந்ய பூ$_4$பும் ஸ்த்ரீ வைஶ்வாநரவிப$_4$ாக$_3$த: ।
ஆத$_3$த$_3$ாநா ஹவி: ப்ராப்தம் ஶ்ர(ஶ)த்$_2$த$_4$ா
ஸோமாதி$_3$ஸம்ஜ்ஞிதம் ॥
ஷோ$_4$டாத்மாநம் வி$_4$பஜ்யாஹமக்$_3$நிப$_4$ாவமுபாக$_3$தா ।
ஜ்வலந்தீ முநிபி$_4$ர் கீ$_3$தா பே$_4$ாக்த்ருஶக்திப்ரபே$_4$ாஜ்ஜ்வலா ॥

அக்₃நீஷோமவிப₄ாகேந₃ விஶ்வமேவம் ப₄வாம்யஹம் ।
மந்த்ரேணாநேந மாம ஸ்துத்வா ஸாத₄யேத்₃ யதீ₃ப்₄ஸிதம் ॥'

[(பரிசுத்தையான) நான் 1. ஸ்வர்க்கம், 2. பர்ஜன்யலோகம், 3 பூமி 4. புருஷன், 5. ஸ்திரீ, 6. லௌகிகமான அக்னி என்னும் ஆறு அக்னிகளாக இருந்துகொண்டு, 1. சிரத்தை, 2. ஸோமன, 3. ஜலம், 4. அன்னம், 5. வீரியம், 6. ஹவிஸ் என்னும் ஹவிஸ் ஸுக்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். பே₄ாக்த்ருசக்திகளாகிற ப்ரபை₄களாலே விளங்கும் அக்னிகளாயிருக்கையாலே, 'ஜ்வலந்தீ' என்று முனிவர்களால் கானம் செய்யப்பெற்றேன் யான். ஆறுவிதமான அக்னிகளாகவும், அவற்றில் ஹோமம் செய்யப்பெறும் ஸோமன முதலான ஒளிகளாகவுமிருந்துகொண்டு ஜ்வலிப்பவளாகையாலே நான் உலகெல்லாமும் ஆகிறேன். "ஓம் ஜ்வலந்த்யை நம:" என்னும் (ஆறு அக்ஷரங்கொண்ட) இம்மந்திரத்தால் என்னைத் துதித்து இஷ்டப்பட்டதையெல்லாம் ஸாதிக்கலாம்.] என்று இப்பொருளும், மந்திரப்பெருமையும் தந்திரத்திலும் கோஷிக்கப்பட்டன.

(யஶஸாஜ்வலந்தீம்) யஶஸ்வினியாகவும், அக்னி ஸ்வரூபிணியாகவுமிருப்பவள் என்று இரண்டு திருநாமமாகப் பிராட்டி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறாள். "ப₄கவானுடைய தர்மபத்னி என்பது முதலான புகழாலே ஒளிவிடுபவள்" என்று ஒரே திருநாமமாகப் பொருள் கொண்டார் கோமட ரங்கநாதர்.

(தே₃வஜுஷ்டாம்) "ஜுஷ-ப்ரீதிஸேவநயோ:" என்று தாதுவாகையாலே, தேவனை ஹரியோடு கூடியிருந்து ப்ரீதியடைபவள் என்று பொருள்படுகிறது. பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமி, அர்ச்சா எனப்படும் ஐந்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானோடு "அகலகில்லேன் இறையும்" [§ 3355] என்று கூடியிருந்து பிரீதியடைபவள்.

"குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும திருவும்
நிழற்போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல்" [2480]

"திருமால் வைகுந்தமே" [3740] "மாதவன் வைகுந்தன்" [428]

---

§ இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திவ்யப்ரபந்தப் பாசுர எண்கள் மயிலை மாதவதாஸன் பதிப்பில் உள்ளவை.

"வடிவுடை மாதவன் வைகுந்தம்" [3762] "வானுடை மாதவா" [384]

என்று பராவஸ்தையிலும்,

"திருமால் திருப்பாற்கடலே" [3740]

"அரவத்தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும்
அரவிந்தப் பாவையும் தானும்" [452]

என்று வ்யூஹாவஸ்தையிலும்,

"மைதிலிதன் மணவாளா" [322] "திருமலிந்து திகழு மார்வு" [135]

"ஆயர்குலமுதலே மாதவா மராமரங்களெழுமெய்தாய்" [2724]

"அடலாமையான திருமால்" [1083] "வாமனன் மாதவன்" [1684]

என்று ஆமையாகவும், ப்ரஹ்மசாரியாகவும். ராமகிருஷ்ணாதிகளாகவும் அவதரித்த ஸர்வ விபவங்களிலும்,

"அரவிந்தப்பாவையும் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து" [452]

"மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து
மாதவன் என்னும் தெய்வத்தைநாட்டி" [323]

"திருமார்பனைத் சிந்தையுள் வைத்துமென்பீர்" [1159]

"திருமாலே, பிரியாது வந்தெனது மனத்திருந்த வடமலையை [1404]

"பாவை பூமகள் தன்னொடும் உடனே வந்தாய்
என் மனத்தே மன்னிநின்றாய்" [1609]

"திருமாமகளைப் பெற்றும் என் நெஞ்சகம்
கோயில்கொண்ட பேரருளாளன்" [1797]

"திருமால் வந்தென் நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" [3744]

என்று அந்தர்யாமி நிலையிலும்.

"திருவுடையாள்மணவாளா திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்"[183]

"திருவாளன் திருப்பதி" [411]

'திருவரங்கமென்பதுவே என்திருமால் சேர்விடம்'' [406]

'திருவாளன் இனிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற
திருவரங்கம்'' [421]

'வேங்கடத்தென் திருமால்'' [577]

'வேங்கடத்துத் தன்னுகத் திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வற்கு''
[580]

''அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல் மங்கை
உறைமார்பா—திருவேங்கடத்தானே'' [3335]

''திருவிளையாடு திண்டோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி'' [589]

''திருக்கோட்டியூர் திருமாலவன்'' [326]

''திருமால் திருமங்கையோடாடு தில்லைத் திருச்சித்ரகூடம்''
[1161]

''திருமால்தன் கோயில் அரிமேயவிண்ணகரம்'' [1247]

''மலர்மகள் காதல்செய் கணபுரமடிகள்தமிடம்'' [1711]

''திருத்தண்காவில் வெஃகாவில் திருமால்'' [2065]

''ஒருவல்லித்தாமரையாள் ஒன்றிய சீர்மார்வன்
திருவல்லிக்கேணியான்'' [2297]

என்று எல்லா அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களிலும் ஸர்வேச்வரன் பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடவே எழுந்தருளியிருக்கிறுன் என்னு மர்த்தத்தை ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்தனரன்றே.

(தேவஜுஷ்டாம்) பிரமன் சிவன் முதலான தேவர்களாலும், அநந்த கருடாதிகளான நித்ய ஸூரிகளாலும் ஸேவிக்கப்படுபவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ''ஜுஷ—ப்ரீதி ஸேவநயோ:'' என்றன்றே தாது.

''திருமாற்கரவு–சென்றுற்குடையாம்....'' [2134]

''அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது'' [2864]

''நாகணையில் துயில்வானே திருமாலே'' [1616]

''சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனைத்திருமாலை'' [3523]

"பொருசிறைப் புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்" [2765]

"மலிந்து திருவிருந்தமார்வன்—பொலிந்து
கருடன் மேற்கொண்ட கரியான்" [2338]

"தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்றமரராட்செய்வார்"
[3447]

என்று அநந்த கருடாதி நித்யஸூரிகளும்.

"நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால்
சீரேறுவாசகம் செய்யநின்ற திருமால்" [332]

"எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்
வண்ணமலரேந்தி வைகலும்—நண்ணி,
ஒருமாலையால் பரவி ஓவாதெப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று" [2133]

என்று ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களும் பிராட்டியை ஸேவித்திருப்பர்கள் என்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்தனரன்றே.

(தேவஜுஷ்டாம்) "தி₃வு—க்ரீட₃ா" என்னும் தாதுவிலே, ஜீவனுக்கு விஷயாநுபவமாகிற விளையாட்டுக்கு உபகரணமாயிருககும் இந்திரியங்களை 'தேவர்' என்று வேதங்களிலே வ்யவஹரிப்பதுண்டு. அவ்விந்திரியங்களாலே விஷயாநுபவத்தின் பொருட்டு ஆச்ரயிக்கப்படுபவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஹ்ருஷீகங்களாகிற இந்திரியங்களை நியமிப்பதாலே ஹ்ருஷீகேசன் என்று பெயர் பெற்றவனுடைய பத்தினியாகையாலே இந்த்ரியங்களை நியமிக்கவல்ல ஈச்வரியாயிருப்பவள் என்பது திரண்டபொருள். இதனாலேயேயன்றே திருமங்கையாழ்வார்.

"கோவாயைவரென் மெய்குடியேறிக்
கூறைசோறிவை தாவென்று குமைத்துப்
போகார் நானவரைப் பொறுக்ககிலேன்
புனிதா புட்கொடியாய் நெடுமாலே
தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே
திருமாலே இனிச்செய்வதொன்றறியேன்" [1616]

என்று தன் இந்திரியங்களை நியமிப்பதற்கு பகவானைப் பற்றும் போது பிராட்டியை முன்னிட்டார். (தேவஜுஷ்டாம்) தேவனாகிற ஹரியினாலே பிரீதிவிஷயீக்ருதையென்றுமாம். பகவானுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரமாயிருப்பவள் என்கை.

"தே₃வேந ஹரிணா ஜுஷ்டா ஸதா₃ தே₃வைஶ்ச ஸேவிதா।
தே₃வாஶ்ச மாமுபாஶ்ரித்ய விஷயாந் ப்ரத்யவஸ்தி₂தா:॥
பரிணாமவிஶேஷத்வாத் ப்ரக்ருதேஸ் தே ஹ்யசேதநா:।
அதோ மச்ச₂க்திமாதா₃ய ஶுத்₃த₄ ஸம்வித் க்ரியாமயீம்॥
விஷயேஷு ப்ரவர்த்தந்தே ஶ்ரோத்ரவாங்மந ஆத₃ய:।
வ்ருத்யர்த்தே₂ ஸேவிதாமக்ஷைர் தே₃வஜுஷ்டாம் து மாம் விது₃:॥
ஸர்வஶக்திப்ரதா₃மந்தர் தே₃வஜுஷ்டாமவஸ்தி₂தாம்।
ஶஶ்வந் மாமநுஸஞ்சிந்த்ய தே₃வாந் விஜயதேऽகி₂லாந்॥"

[1. தேவரான ஹரியோடு சேர்ந்திருந்தது ப்ரீதியடைபவள் 2. தேவர்களாலே எப்போதும் ஸேவிக்கப்படுபவள். 3. மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியங்களாகிற தேவர்கள் என்னைப் பற்றிநின்றே விஷயங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவ்விந்திரியங்கள் ப்ரக்ருதியின் விகாரமாயிருக்கையாலே அறிவற்றவையாம். ஆகையால், சுத்தமான ஞானக்ரியாரூபமாயிருக்கும் என சக்தியை எடுத்துக்கொண்டு அவை விஷயங்களில் ஈடுபடுகின்றன. இந்திரியங்களாலே விஷயாநுபவத்தினபொருட்டு ஸேவிக்கப்படுபவளாகையாலே என்னை 'தே₃வஜுஷ்டா' என்று அறிகிறார்கள். எல்லா சக்திகளையும் கொடுத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் என்னை எப்போதும் "ஓம் தே₃வஜுஷ்டாயை நம:" என்று தியானிப்பவன் நித்யஸூரிகள், ப்ரஹ்மாதிகள், இந்திரியங்கள் என்னும் எல்லா தேவர்களையும் ஜயிக்கிறான்.] என்று இம்மூன்று பொருள்களும் மந்திரத்தின் பெருமையும் பிராட்டியாலே பேசப்பட்டது.

(லோகே தேவஜுஷ்டாம்) இதரசேதனர்களைக்காட்டிலும் பகவானோடு கூடியிருப்பவள் என்னும் பெருமையைத்தான் ஒருத்தியே பெற்றிருப்பவள். மற்றுள்ளார்க்கு இப்பெருமையில்லையோ என்னில்: ஸகலசேதநாசேதனங்களும் எம்பெருமானோடு பிரிக்க

முடியாதபடி கூடியிருந்தபோதிலும், பிராட்டிக்கு அவனோடுண்டான சேர்த்தி லோகவிலக்ஷணமானதாகும். பிராட்டியின் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாம், ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளோடே மிகவும் நெருங்கிச் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றவை என்பது ஸகல சாஸ்திர ஸித்தமான அர்த்தமாகும். அவனுடைய ஸ்வரூபமுள்ள விடமெல்லாம், வ்யக்தியை ஆஶ்ரயித்து நிற்கும் ஜாதிபோலே தானும் வியாபித்திருக்கிறாள் பிராட்டி. இப்பெருமை வேறெவருக்குமில்லை. அவனுடைய ஐந்து நிலைகளிலுள்ள ரூபங்களை "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று ஆச்ரயித்திருக்கிறாள் பிராட்டி.

"கா த்வந்யா த்வாம் ருதே தே₃வி ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:।
அத்₄யாஸ்தே தே₃வதே₃வஸ்ய யோகி₃சிந்த்யம் க₃தா₃ப்₄ருத:॥"

[ஹே தேவி! கதையை தரித்தவனும், தேவதேவனுமான எம்பெருமானுடைய யோகிகளால் நினைக்கத்தக்கதும், ஸர்வயஜ்ஞமயமுமான சரீரத்தில் உன்னைத்தவிர வேறு எவள் இருக்கிறாள்?] என்கிறபடியே இப்பெருமையும் வேறு எவருக்குமில்லை. தன்னுடைய குணங்களாலும், ஐச்வர்யங்களாலும் ஈச்வரனுடைய குணங்களையும் ஐச்வர்யங்களையும் ரஸிக்கச்செய்பவளாகையாலே இவளுடைய குணவிபூதிஸம்யோகமும் லோகவிலக்ஷணமாகும். இக்காரணங்களாலே "லோகே தே₃வஜுஷ்டாம்" [உபயவிபூதியிலும் வைத்துக் கொண்டு தேவனோடு சேர்ந்திருந்து இன்புறுமவள்] எனப்படுகிறாள் இப்பிராட்டி.

"ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ₄தி பரமம் யத்₃ ப்₃ரஹ்மரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத₃த்₃புத₄தம்।
யாந்யந்யாநி யதா₂ஸுகம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணிதாந்-
யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப₄வை: கா₃டோ₄பகூடா₄நிதே॥"

[ஷடூர்மிகளற்றதாய், ஆநந்தமயமாய், பெரிய விபூதிகளை உடையதாய், தனக்கு மேலானதற்றதாய், பெரிதாயிருப்பதாலும் (பிறரைப்) பெரிதாகச்செய்வதாலும் ப்ரஹ்மசப்தத்தாலே சொல்லப்படுவதாயிருக்கும் ஹரியினுடைய யாதொரு ஸ்வரூபமுண்டோ, அதைக் காட்டிலும் அந்த பகவானுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருப்பதும், கண்ணால் காணக்கூடியதும், ப்ரஹ்மஶப்தத்தால் சொல்லப்படுவதும், மிகவும் அத்புதமானதுமான யாதொரு ரூபம் உண்டோ, இஷ்டப்படி விளையாடும் எம்பெருமானுக்கு மற்றும் யாவை சில ரூபங்களுண்டோ

அந்தரூபங்களெல்லாம் உனக்குஅஸாதாரணங்களாய் தகுந்தவையா யிருக்கும் திவ்யரூபங்களால் நன்ருக ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவை யென்று (ப்ரமாணங்கள்) சொல்லுகின்றன.] என்று ஆளவந்தாரும், "ப₄க₃வந்நாராயாணுபி₄மதாநுரூபஸ்வரூபரூபகு₃ண" [பகவானுன நாராயணனுக்கு இஷ்டமாயும, பொருந்தியதாயுமுள்ள ஸ்வரூபரூபகுணங்களையுடைய பிராட்டி] என்று எம்பெருமானுரும்,

"ஆத்மந்யாத்மா வபுஷி ச வபுர் வைப₄வைர் வைப₄வம் சேத்
யாகாரைஸ் தைரநுகு₃ணதயா ஸர்வப₄ாவாநுயாதா
இச்ச₂ா ரூபாண்யபி ப₄க₃வத: ஸ்வாத₃யந்த்யாத்தரூபா"

[பகவத்ஸ்வரூபத்தில் தன் ஸ்வரூபமும், அவனுடைய (பர) தேஹத்தில் தன் தேஹமும், (அவனுடைய) விபூ₄திகளில் தன் வைபவமும் பொருந்தும்படி இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களாலே அவனுக்குத் தகுந்தவளாய், அவனுடைய எல்லா நிலைகளையும் பின்தொடருமவளாய், (அவனுடைய) இச்சையாலெடுக்கப்பட்ட அவதாரரூபங்களையும், (அவற்ருேடு பொருந்திய) உருவங்களை எடுப்பதன் மூலம் இனிக்கச் செய்பவளான பிராட்டி] என்று அபியுக்தரும் இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்தனரன்ருே.

(ஶ்ரியம் லோகே தே₃வஜுஷ்டாம்) "தே₃வஜுஷ்டாம்" என்று "ஶ்ரீயதே" [அனைவராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிருள்] என்றும் "ஶ்ரயதே" [(பகவானை) ஆச்ரயித்திருக்கிருள்] என்றும் இரண்டு வ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்தமான அர்த்தத்தைச்சொல்லி, அவ்வர்த்தங்களைக் காட்டும் திருநாமத்தையும் படிக்கிறது 'ஶ்ரியம்' என்று. (ஶ்ரியம்) புருஷகாரத்வத்தைப் பூண்கட்டித்தரும் இத்திருநாமத்திற்குள்ள பற்பல பொருள்களும் முன்பே விளக்கப்பட்டன.

(உதாராம்) வண்மைமிக்கவளை. எல்லாம்கொடுத்தும் ஒன்றும் கொடுத்திலோம் என்னும் வண்மைக்குணத்திற்கு விளைநிலமாயிருப்பவளை.

"ஐஶ்வர்யமக்ஷரக₃திம் பரமம் பத₃ம் வா
கஸ்மைசித₃ஞ்ஜலிப₄ரம் வஹதே விதீர்ய।
அஸ்மை ந கிஞ்சிது₃சிதம் க்ருதமித்யதா₂ம்ப₃
த்வம் லஜ்ஜஸே கத₂ய கோ(அ)யமுதா₃ரப₄ாவ:॥"

[தாயே! ஐச்வர்யம், கைவல்யம், பரமபதம் ஆகிய இவற்றை ஒரு அஞ்சலிச்சுமையைச் சுமப்பவனுக்குக் கொடுத்து, 'இவனுக்குத் தகுந்ததொன்றும் செய்யப்பெற்றிலோமே' என்று நீ வெட்கப் படுகிறாய்; ஈதென்ன வண்மைக்குணம்! நீயே சொல்வாயாக.] என்று ஸ்ரீபராசரபட்டார்யரும் ஸ்ரீ குணரத்ன கோசத்திலே, இத் திருநாமத்தை வியாக்கியானம் செய்தார். (ஐச்வர்யம் அக்ஷரகதிம்) ஸகலபலப்ரதனாயிருந்தும், மோக்ஷமொழிந்த மற்றைப் பலன்களை இலகுவில் கொடுக்கமாட்டாத ஹிதபரனாய் முந்தைத் தந்தையான ஸர்வேச்வரனைப் போலன்றிக்கே, பிரியபரையாய், அகிலஜகந் மாதாவாகையாலே ஓரஞ்சலிமாத்ரத்திற்கு ஐச்வர்ய கைவல்யங் களையும் அளிக்கவல்லவள். (பரமம் பதம் வா) "ஸித்₃தி₄ர்ப₄வதி வா நேதி ஸம்ஶயோச்யுதஸேவிநாம்। ந ஸம்ஶயோஸ்தி தத்ப₄க்த பரிசர்யாரதாத்மநாம் ||" [அச்சுதனடியார்களுக்கு மோக்ஷஸித்தி உண்டோ இல்லையோ என்பது ஸந்தேஹமே. அவனடியார்க்கடி யார்க்கு இவ்வையமில்லை.] என்கிற நியாயத்தாலே ஸ்வதந்திரனை அவனைப்பற்றினார்க்கும் பரமபதப்ராப்தி நிச்சயமில்லை. இவளைப் பற்றினார்க்கோ அது ஸுநிச்சயம். (கஸ்மைசித்) அவன் எவனா கிலுமாம்; ஆர்த்ராபராதைகளான ராக்ஷஸிகளாகிலுமாம். 'சரணம்' என்னும் உக்தியும் வேண்டியதில்லை. (அஞ்ஜலிப₄ரம்) அஞ்சலிச் சுமையை. அவன் ஓரஞ்சலியைச் செய்யவேண்டியதுதான் தாமதம்; அது பிராட்டியின் திருவுள்ளத்துக்குப் பெருஞ்சுமையாகி விடுகிறது. (அஞ்ஜலிபரம் வஹதே) அஞ்சலிச்சுமையைச் சுமப்பவனுக்கு. அவன் தான் அதிஸுலபமான அவ்வஞ்சலியை எவ்வாறு செய்கின்றான்? ஏதோ பொறுக்கமாட்டாததொரு பாரத்தைத் தன் தலைமேலே ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு விட்டதாக நினைக்கிறான், ப்ராப்தவிஷ யத்தில் பழகியறியாதவனாகையாலே. (விதீர்ய) கொடுத்து, பிள்ளை மனம் கல்லாயினும் பெற்றமனம் பித்தல்லவோ. ஆகையாலே, அவனுக்கும் அருளுகிறாள் அன்னை. (அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதம்) ஐயோ! இவன் என்பட்டான்! நாம் என் செய்தோம்? "ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே ஹ்ருத₃யாந் நாபஸர்ப்பதி" [த்ரௌ பதியின் கூக்குரல் வட்டியால் விருத்தியடைந்த கடனைப்போல் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்குகிறதில்லை,] என்றாப்போலே ஆயிற்றே என்று துடிதுடித்துப்போகிறாள் பிராட்டி. இது மட்டுமோ,– (த்வம் லஜ்ஜஸே) அன்னையின் முகத்தைக் காணவும் கூசவேண்டும் படியான பல்லாயிரம் பாவங்களையே செய்த அப்பாவியின் முகத்தைக்காண வெட்கப்படுகிறாள் 'இவன் செய்ததுக்குத் தகுந்த

ப்ரத்யுபகாரம் செய்யப்பெற்றிலோமே' என்னும் லஜ்ஜையாலே. (கத₂ய கோயமுத₃ாரப₄ாவ:) அன்னையே! இப்படிப்பட்ட குணம் உபயவிபூதியிலும் பிறரிடம் நடையாடாததொன்றாயிருந்தது. இதைப்பாசுரமிட்டுப்பேச எங்களால் முடியுமோ? தேவரீரே அருளிச்செய்யவேண்டும் என்கிறார் பரமரஸிகரான பட்டர். "உத₃ாரா" என்று திருநாமம் சூட்டுவதன் மூலம், இத்தை யிட்டே நிரூபிக்கவேண்டும்படி ஔதார்யகுணத்தின் ஆதிக்யத்தையுடையவள் அன்னை என்று அறிவிக்கிறது அருமறை. இவ்வர்த்தத்தை ஆளவந்தார்

"ஈஷத் த்வத்கருணா நிரீக்ஷணஸுதா₄
ஸந்து₄க்ஷணாத்₃ ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் தத₃லாப₄தஸ்
த்ரிபு₄வநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத₃யம்
ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த₃லோசநமந:
காந்தாப்ரஸாத₃ாத்₃ ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்₄வஸு ந்ருணாம்
ஸம்ப₄ாவ்யதே கர்ஹிசித் ||"

[அந்தக் கடாக்ஷமில்லாமையாலே முன் நசித்துக் கிடந்ததான மூவுலகமும் இப்போது சிறிதுபோது உன்னுடைய கருணைகடாக்ஷமாகிற அமுதமழையினால் அளவற்ற பெருமையை உடைத்தாகும்படி காப்பாற்றப்படுகிறது; மனிதர்களுக்கு ஐச்வர்யம், கைவல்யம, பரமபதம் இவைகளில் மேன்மையானது தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீதேவியின் அருளில்லாமல் ஏற்படாதன்றோ.] என்று அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே நிலைநாட்டினார். "ஐஶ்வர்யம் மஹதே₃வ" "ஐஶ்வர்யம் யத₃ஶேஷ" "லோக வநஸ்பதி" "யஸ்யா: கடாக்ஷ" என்று தொடங்கும் சுலோகங்களிலே ஆழ்வானும் இவ்வர்த்தத்தை அறுதியிட்டார். இவற்றுக்கெல்லாம் அடியாக,

"..............திருமாமகள்தன் அருளாலுலகில்
தேர்மன்னராய் ஒலிமாகடல்சூழ் செழுநீருலகாண்டு
திகழ்வர்களே" [பெரியதிரு 2-9-10]

"செடியாராக்கை அடியாரைச் சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலே"
[திருவாய் 1-5-3]

''பூவளரும் திருமகளால் அருள்பெற்றுப்
பொன்னுலகில் பொலிவர்தாமே'' *[பெரியதிரு 11-6-10] என்றும்*
''வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே''
[திருவாய் 4-5-11] என்றும்,
''தரும் அவ்வரும்பயனாய திருமகளார்''*[திருவாய் 1-6-9]என்றும்,*

''சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்டுழாய்
தார் வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும்–காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண்தாமரை நெடுங்கண்
தேனமரும் பூமேல் திரு'' *[மூன்-திருவ-100] என்றும்*

ஆழ்வார்களும் பிராட்டியின் வண்மையாலேயே ஐச்வர்ய கைவல்ய பரமபதங்கள் மூன்றும் சேதனர்க்கு ஸித்திக்கின்றன என்று பாசுரமிட்டனர்.

''ஸர்வகாமப்ரத₃ாம் ரம்யாம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம் ।
க்ஷிப்ரப்ரஸாதி₃நீம் தே₃வீம் ஶரண்யாம் சிந்தயேதி₃தி ॥''

[எல்லா இஷ்டங்களையும் தருமவளும், அழகியவளும், ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டுவிப்பவளும், விரைவில் அருள் செய்யுமவளுமான பிராட்டியை சரணமடையத்தகுந்தவளாக நினைக்கக்கடவன்.] என்று ஸ்வாயம்புவத்திலும்,

''ஆத்மவித்₃யா ச தே₃வி த்வம் விமுக்திப₂லத₃ாயிநீ''

[தேவியே! நீயே ஆத்மஜ்ஞானத்தைக் கொடுப்பவளாயும், முக்தி பலத்தைக் கொடுப்பதையே இயற்கையாக உடையவளாயுமிருக்கிறாய்.] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும், [1-9-20]

''ஸக்ருத்₃ விப₄ாதா ஸர்வார்த்தி ஸமுத்₃ரபரிஶோஷிணீ ।
ப₄வப₄ங்க₃ாபஹாரிணீ பரநிர்வாணத₃ாயிநீ ॥''

[உடனே பிரகாசிப்பவள்; ஸமஸ்ததுக்கங்களாகிற ஸமுத்ரத்தையும் வற்றச்செய்பவள்; ஸம்ஸாரமாகிற தாழ்மையைப் போக்கடிப்பவள்; மேலான மோக்ஷத்தை அளிப்பவள் (என்பவை பிராட்டியின் ஆயிரம் திருநாமங்களிற் சில)] என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்திலும்,

''பத்₃மயோநிரித₃ம் ப்ராப்ய பட₂ந் ஸ்தோத்ரம் தத: பரம் ।
தி₃வ்யம் சாஷ்டகு₃ணைஶ்வர்யம்தத்ப்ரஸாத₃ாச்ச லப்₃த₄வாந்॥''

[நாபிக்கமலத்திலிருந்து உண்டான நான்முகன் இந்த ஸ்தோத்ரத்தையடைந்து படித்து அதன்பின் திவ்யமான எட்டுவிதச் செல்வத்தையும் அப்பிராட்டியின் அருளாலே அடைந்தான்.]

"ப்₃ரஹ்மாதீ₃நாம் யத₃ாயத்தம் வைப₄வம் யஸ்ய ஸா ஸ்வயம் ।
தஸ்ய கைமுத்யநிர்த்த₄ார்யமீஸ்வரத்வம் ஸ்ரிய: பதே: ॥"

[ப்ரஹ்மாதிகளுடைய வைபவம் எவளாலேயோ, அந்தப் பிராட்டி எவனுக்கு சேஷபூதையோ, அந்த ஸ்ரிய:பதியின் ஈச்வரத்வம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தம்,] என்று ப்ராஹ்மபுராணத்திலும் பிராட்டியின் ஸகலபலப்ரதத்வமாகிற உதாரபாவம் உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

ஆக இப்படி இவளும் ஸகலபலப்ரதையாகில், "மோக்ஷப்ரத₃த்வே ஸதி சேதநத்வம்" [மோக்ஷமளிப்பதாயிருந்துகொண்டு அறிவுள்ளதாயிருக்கும் தத்துவம் பரப்ரஹ்மம்] என்னும் பரப்ரஹ்ம லக்ஷணம் இவளுக்கும் வருமாகையாலே நாராயணன் ஒருவனே பரம்பொருள் என்பது எப்படி ஒட்டும் எனில்: பரப்ரஹ்மலக்ஷணத்திற்கு இவளிடம் எவ்வகையாலும் அதிவ்யாப்தி வாராதாகையால், நாராயணன் ஒருவனே பரம்பொருள் என்பது கல்வெட்டேயாகும். இவள் பிறர்க்கு மோக்ஷமளிப்பது எவ்வகையாலே என்று ஆராய்ந்தால்,

"ஆகிஞ்சந்யைகஸரணா: கேசித்ப₄ாக்₃யாதி₄கா: புந:
மத்பத₃ாம்பே₄ாருஹத்₃வந்த்₃வம் ப்ரபத்₃ய ப்ரீதமாநஸா: ॥
லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந ।
மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஸ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ மாம் ॥
லப்₃த்₄வா க்ருதார்த்த₂ா: ப்ராப்ஸ்யந்தே மாமேவாநந்ய
மாநஸா: ॥"

[அழகிய முகத்தையுடைய சேநாபதியே! ஒரு கைம்முதலும் அற்றிருக்கையையே பற்றுசாகக்கொண்ட சில பாக்யசாலிகளோவெனில், என் திருவடித்தாமரையிணையை அன்புடன் கூடிய மனத்தராய்ச் சரணடைந்து, லக்ஷ்மீதேவியைப் புருஷகாரமாகப்பற்றி, என் பொறுமைக்கு இலக்காகி, என்னையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக அடைந்து கிருதார்த்தர்களாய், வேறொன்றிலும் நெஞ்சு செல்லப் பெறுதவர்களாய் என்னையே அடைவார்கள்.] என்று விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலிருந்தும்,

''அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதி:
ஸ்வயம் ।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப₄ா ப்ராப்தியோகி₃நீ ।
ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம் நிக₃மாந்தேஷு ஶப்₃த்₃யதே ॥''

[லக்ஷ்மீபதியான நானே என்னையடைய உபாயமாவேன்; என் பிரியையான லக்ஷ்மியானவள புருஷகாரத்தினால் என்னை அடைய உதவிபுரிகிறாள். (புருஷகாரத்வமாகிற) இப்பெருமை இவளுக்கு வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறது.]

''மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத₄: ।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி₃ஷ்டா பரமர்ஷிபி₄: ॥
மமாபி ச மதம் ஹ்யேதந் நாந்யதா₂ லக்ஷணம் ப₄வேத் ॥''

[ஸம்ஸாரத்தில் கீழே விழுகின்ற ஜந்துக்களுக்கு என்னை அடையும் விஷயத்தில் லக்ஷ்மீதேவியானவள் பரமரிஷிகளாலே புருஷகாரத்வத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். எனக்கும் இதுவே இஷ்டம். வேறான (உபாயத்வமாகிற) ஆகாரம் இல்லை.] என்று மற்றும் பல பாஞ்சராத்ர வாக்யங்களிலிருந்தும் புருஷகார பூதையாயிருந்துகொண்டே இவள் மோக்ஷப்ரதையாகிறாள் என்று தெளிவாகிறது. புருஷகாரத்வமாவது:— ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனைத் தன் இனிமையாலே மயக்கி, ஜீவனுடைய தோஷங்களை மறக்கச்செய்து, 'உனக்கு மோக்ஷமளித்தேன்' என்னும் ஸங்கல்பத்தை ஈச்வரன் செய்யும்படியாகப் பண்ணுகை. தானே மோக்ஷப்ரதான ஸங்கல்பம் செய்யவல்லவளாகில், இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கைவைக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லையே. 'மோக்ஷமளிக்கிறேன்' என்னும் ஸங்கல்பத்தை ஈச்வரனே செய்கிறானாகையாலே, ஸாக்ஷாத்தான மோக்ஷப்ரத₃த்வம் உள்ளது முகுந்தனுக்கே. ஸ்ரீ தேவியான இவளுக்கோவெனில் பரம்பரயா மோக்ஷப்ரதத்வமாகிற—மோக்ஷப்ரத₃ாபயித்ருத்வமாகிற (மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பிக்கையாகிற)— புருஷகாரத்வமே உள்ளது. ஆகையால் பாரதந்திரியப் பெருஞ் செல்வத்தையுடைய இப்பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற தாழ்வு ஒருபோதும் வாராது. நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிய சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்யானத்திலும், பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிய பரந்தரஹஸ்யத்திலும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிய விரிவான விசாரம் காணத்தக்கது.

இவ்விஷயத்தில் வேதாந்ததேசிகர்க்கும் மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களுக்குமிடையே சிறிது அபிப்பிராயபேதமிருப்பினும் ஒரு விஷயம் முக்கியமாகக் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. எம்பெருமானுக்கு எப்படிப்பட்ட உபாயத்வத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமோ, அது போன்றதே பிராட்டியின் உபாயத்வமும் என்று தேசிகன் கருதவில்லை என்பது நியாயஸித்தாஞ்ஜனத்திலே, ''ஜ்ஞாநாநந்த₃ாத்₃யத்யந்தஸாம்யாத் ஜகஜ்ஜநகத்வ ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ...ஸாம்யாச்ச'' [ஞானநந்தம் முதலிய விஷயங்களில் மிகவும் ஒற்றுமையுள்ளதாகையாலும், ஜகத்காரணத்வம், சேஷித்வம், உபாயத்வம் முதலிய விஷயங்களில் ஒற்றுமை உள்ளதாகையாலும்] என்று அருளியிருப்பதிலிருந்து தெளிவு. ஆகையால் அவருடைய கருத்துப்படியும் பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமில்லையென்பது நிஷ்பக்ஷபாதிகளுக்கு நன்கு விளங்கும்.

''பிராட்டிக்கு ஸாக்ஷாந் மோக்ஷோபாயத்வமில்லை; புருஷகாரத்வமேயுள்ளது'' என்று சொல்லுவதினால் அவளுடைய உதாரத்தன்மைக்கு ஒரு குறையுமில்லை. கொடுப்பாரைக்காட்டிலும், கொடுப்பிப்பார்களே மிகவுதாரர்களாய் விளங்குகிறார்களென்பதையும், கொண்டாடப்படுகிறார்களென்பதையும் நாம் லோகத்திலும் காண்கிறோம்.

''மாம் நயேத்₃ யதி₃ காகுத்ஸ்த₂: தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₄வேத்''

[என்னைக் காகுத்தன் அழைத்துச் செல்வாராகில் அது அவருக்கே தகுந்தது] என்னும்படியான பாரதந்திரியத்தின் எல்லைநிலந்திலே நிற்கும் பிராட்டி 'நான் மோக்ஷமளிக்கிறேன்' என்னும் ஸ்வாதந்த்ரியகார்யமான ஸங்கல்பத்தைச் செய்வாளென்று எண்ணவுமிடமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பத்தை அவள் செய்தாலும், அவளுடைய ஸ்வரூபத்தைக்காணும்போது அது எம்பெருமானுடைய கருத்தைப் பின் செல்வதாய் முடியுமேயொழிய ஸ்வதந்திரனின் ஸங்கல்பம் போன்றதாகாது. ஆகையால் எவ்வகையாலும் அவளுக்குப் பரப்ரஹ்மத்வம் ஏற்பட இடமில்லை என்பது வஜ்ரலேபாயிதமாகும் (வயிரவுருக்காகும்.) நிற்க, இவ்வளவால், பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பிப்பதன்மூலமும், ஐச்வர்யத்தைத்தானே கொடுப்பதன் மூலமும் பரமோத₃ாரையாய் விளங்குகிறாள் பிராட்டி என்று கரதலாமலகமாகக் காட்டப்பட்டது. இத் திருநாமத்தின் இப்பொருளும், இம்மந்திரப் பெருமையும்

"மத்த ஏவோத்$_3$க$_3$தாநீஹ விஜ்ஞாநாநி மஹர்ஷிணும் |
ஶக்தயஶ்ச க்ரியாஶ்சைவ யாஸ்தா உச்சாவசா ந்ருணும் ||
விஶ்ருங்க$_2$லேஷ்டத$_3$ாம் சாபி மாமுத$_3$ாராம் விது$_3$ர் பு$_3$த$_2$ா: |
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வமிஷ்டம் ப்ரயச்ச$_2$தி ||"

[மஹரிஷிகளின் பேரறிவுகள் என்னிடமிருந்தே உண்டாயின உயர்ந்தவையும் தாழ்ந்தவையுமான மனிதசக்திகளும், செயல்களும் என்னிடமிருந்தே ஏற்பட்டவை. தடையற்ற இஷ்டங்களைக் கொடுக்கையாலும் என்னை ஞானிகள் 'உதாரா' என்று அறிகின்றனர். ஏழு அக்ஷரங்கொண்ட "ஓம் உத$_3$ாராயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லா இஷ்டங்களையும் அளிக்கிறது.] என்று லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலேயும் பிராட்டியாலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(தாம்) "தநு–விஸ்தாரே" என்று தாதுவாகையாலே, பஞ்ச கால பராயணர்களான பாகவதர்கள் தினந்தோறும் பொழுதை ஐந்து பிரிவாகப் பிரித்துக்கொண்டு செய்யும் 'பஞ்சக்ருதயங்கள்' எனப்படும்அபிகமனம்,உபாதானம்,இஜ்யை,ஸ்வா$_4$த்யாயம்,யோக$_3$ம் என்னும் ஐந்து காரியங்களை விஸ்தரிக்கச் செய்பவள் என்று பொருளாகிறது, பகவதாராதநமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள் முதலானவற்றை விஸ்தரிக்கச்செய்பவள் என்றும் கொள்ளலாம். "சிந்தனையைத் தவநெறியைத் திருமாலை" [பெரியதிரு 5-6-7] என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (தாம்) "தாய்ரு–ஸந்தாந பாலநயோ:" என்றும் தாதுவாகையாலே ஜகதாகாரமாகப்பரிணமிப்பவள் என்றும்பொருள் கொள்ளலாம். இப்பிராட்டி மூலப்ரக்ருதிக்கு அபிமானினியாக இருப்பவளென்பது "மூலப்ரக்ருதிரீஶாநீ" [66] என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்திலும் மற்றும் பலவிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளதாகையால் ப்ரக்ருதிகார்யமான ஜகத்தாகப் பரிணமிப்பவள் இவளே என்னத் தட்டில்லை. இவ்வர்த்தத்தையே

"திருவாழ் மார்வன்றன்னைத் திசைமண் நீர் எரி முதலா
உருவாய் நின்றவனை ஒலிசேரும் மாருதத்தை"

[பெரியதிரு 7-6-7]

"கருமாமுகிலுருவா கனலுருவா புனலுருவா
பெருமால்வரையுருவா பிறவுருவா நினதுருவா
திருமாமகள் மருவும்....அருமாகடலமுதே" [பெரியதிரு 7-9-9]

"வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்
தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே" [முதல் திருவ-92]

என்று ஆழ்வார்களும் அறிவித்தனர். இவ்விரு பொருள்களும் இம்மந்திரப்பெருமையும்,

"தநோமி பஞ்சக்ருத்யாநி தாயே ச ஜக₃த₃ாத்மநா।
தாம் மாம் தாமிதி தத்வஜ்ஞா: ப்ராஹுர் வேத₃ாந்தபாரக₃ா:॥
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் தநோதி ஸ்வப₄விஸ்த்ருதிம்॥"

[ஐந்துவகைச் செயல்களை விஸ்தரிப்பிக்கிறேன். ஜகத்ரூபமாகப் பரிணமிக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட என்னை, மறைமுடிவின் முடிவு கண்ட ஞானிகள் 'தா' என்று உரைக்கின்றனர். "ஓம் தாயை நம:" என்னும் ஐந்து அக்ஷரங்கொண்ட இம்மந்திரம் நன்மையை விஸ்தரிப்பிக்கும்.] என்று தந்திரத்திலே பேசப்பட்டது. 'தாம்' என்னும் பதத்தை ஓர் திருநாமமாகப் பிராட்டி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, இதைத் தச்சப்தத்தின் இரண்டாவது வேற்றுமையாகவே கொண்டு 'அப்படிப்பட்டவளை' என்று வியாக்கியானமிட்டார் கோமடரங்கநாதர்.

(பத்₃மநேமீம்) ஸூர்யனைக் கண்டு மலரும் தாமரைபோலே, பிராட்டியின் ஸந்நிதியாலே ஸ்ருஷ்டி முதலான மலர்ச்சியைப் பெறும் பத்மங்களான ப்ரக்ருதி புருஷர்களைத் தன் ஒளியாலே மலர்ச்சிபெறச்செய்பவள் என்கை. "பத்₃மாந் ப்ரக்ருதிபுருஷாந் நயதீதி பத்₃மநேமீ:" [ப்ரக்ருதி புருஷர்களாகிற பத்மங்களை மலர்ச்சியடையச் செய்பவள்] என்று வ்யுத்பத்தி.

"யஸ்யா: கடாக்ஷம்ருது₃ வீக்ஷணதீ₃க்ஷணேந
ஸத்₃யஸ் ஸமுல்லஸித பல்லவ முல்லலாஸ।
விஶ்வம் விபர்யயஸமுத்த₂விபர்யயம் ப்ராக்
தாம் தே₃வதே₃வமஹிஷீம் ஶ்ரியமாஶ்ரயாம:॥"
[ஸ்ரீஸ்தவ-10]

[எப்பிராட்டியுடைய கடைக்கண் மென்னோக்கினாலே, ப்ரளயகாலத்தில் அதில்லாமலிருக்கையால் இல்லாததுபோலேயிருந்த உலகம் உடனே தளிர்விடுவதுபோலே மலர்ச்சிபெற்றதோ, தேவதேவனுடைய மஹிஷியான அப்பிராட்டியை ஆச்ரயிக்கிறோம்] என்று கூரத்தாழ்வானும் இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்தாரன்றோ. (பத்மநேமிம்)

"பத்₃யமாநம் மிநோதீதி காலம் பத்₃மம் ப்ரசக்ஷதே"

[தான் சென்றுகொண்டே பிறவற்றை அளக்கிறதாகையாலே காலத்தைப் பத்மமென்கிறார்கள்.] என்று முன்பே லக்ஷ்மீதந்திரத்தில் காட்டப்பட்ட வ்யுத்பத்தியாலே பத்மஶப்தம் காலத்தைச் சொல்லும். சக்கரத்தின் (நடுவிலிருக்கும்) நாபிக்கு வெளியிலிருக்கும் நேமி போலே காலத்திற்கு வெளிப்பட்டவள் என்றும் பத்மநேமி ஶப்தத்துக்குப் பொருள்கொள்ளலாம், "**காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ் தத்ர வை ப்ரபு₁:**" [வி-பு] [அப்பரமபதத்தில் அவன் காலத்தை நியமிக்கிறான்; அங்கு காலம் ஸாம்ராஜ்யம் செலுத்துவதில்லை] என்றாற்போலே காலத்துக்குக் கட்டுப்படாதவள் என்றபடி. இவ்விரண்டுபொருள்களும், மந்திரப்பெருமையும்

"ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ நயாமி ஸ்வேந தேஜஸா।
காலாச்சாபி ப₃ஹிர்பூ₄தா பத்₃மநேமீ(மி)ம் ததோ விது₃:॥
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வஸம்பத் ஸம்ருத்₃தி₄த₃:॥"

[ப்ரக்ருதிபுருஷர்களை என் ஒளியாலே மலரச்செய்கிறேன். காலத்தைக்காட்டிலும் வெளிப்பட்டுள்ளேன். அதனாலே பத்மநேமியென்று அறிகிறார்கள். "ஓம் பத்₃மநேம்யை நம:" ஏழு எழுத்துக் கொண்ட இந்த மந்திரம் எல்லாச் செல்வச்சிறப்பையும் தரும்.] என்று லக்ஷ்மீதந்திரத்திலேயும் உத்₃கோஷிக்கப்பட்டது.

(ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) உபாயமாக அடைகிறேன். '**உபாயே க்₃ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்₃த₃: ஶரணமித்யயம்। வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தை₂கவாசக:॥**' [உபாயம், வீடு, ரக்ஷகன் என்னும் மூன்று பொருள்களிலே 'ஶரணம்' என்னும் இச்சொல் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. இப்போது அது உபாயம் என்னும் பொருளையே சொல்லுகிறது.] என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் ஶரண ஶப்தார்த்தம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. (ப்ரபத்யே) "பத்₃லுக₃தௌ" என்று தாதுவாகையாலே 'அடைகிறேன்' என்று பொருளாகிறது; "**க₃த்யர்த்தா₂ பு₃த்₃த்₃யர்த்தா₂:**" என்னும் நியாயத்தாலே, மநஸ்ஸிலே உபாயமாக உறுதிகொள்கிறேன் என்றதாகிறது. எதற்காகவென்னில்: (அலக்ஷ்மீர்மே நஶ்யதாம்) பகவானுடைய நிக்ரஹமாகிற என்னுடைய மூதேவி அழியட்டும். (த்வாம் வ்ருணே) அதற்காகப் புருஷகாரபூதையான உன்னை வரிக்கிறேன். (அலக்ஷ்மீர் மே நஶ்யதாம்) "ஸா ஹி ஶ்ரீரம்ருதா ஸதாம்" [தை-ப்ரா 3.7] [ப்ரஹ்மவித்யையே நல்லோர்களுக்குச் செல்வமாகிறது.] என்று சொல்லப்

பட்ட ப்ரஹ்மவித்யாதாரித்ரியமானது அழியட்டும் என்றுமாம். (அலக்ஷ்மீர் மே நஶ்யதாம்) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:" [ஶேஷத்வச் செல்வம் நிரம்பியவன் லக்ஷ்மணன்] என்று சொல்லப் பட்ட அநந்யார்ஹஶேஷத்வச் செல்வமும், "ஸது நாக₃வர: ஶ்ரீமாந்" [அநந்யோபாயத்வச்செல்வம் நிரம்பிய கஜேந்திரன்] என்று சொல்லப்பட்ட அநந்யஶரணத்வச் செல்வமும், "அந்தரிக்ஷக₃த: ஶ்ரீமாந்" [(பெண்டு பிள்ளைகளாகிற போகங்களை விட்டு) அநந்ய போ₄க₃த்வச் செல்வத்தையுடையவனாய் ஆகாயத்திற் கிளம்பிய விபீஷணன்.] என்று சொல்லப்பட்ட அநந்யபோ₄க₃த்வச்செல்வமும் இன்மையாகிற ஏழ்மை ஒழியட்டும் என்றுமாம். ஆக இப்பொருள் களால், பகவானுடைய கோபத்தைப் போக்கடிக்கவும், அவன் விஷயமான அறிவைப்பெறவும், அவனே ஶேஷியும், உபாயமும், உபேயமும் எனனும் நினைவை அடையவும் நான் ஶ்ரீதேவியாகிய உம்மை உபாயமாக வரிக்கிறேன் எனறதாயிற்று. இவையன்றோ புருஷகாரபூதையான இப்பிராட்டியின் செயல்கள்.

இம்மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு திருநாமமும் புருஷ காரத்வத்தைப் பூண்கட்டித் தருவதாகும். (சந்த்₃ராம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே) "அபி₄த: பாவகோபமம்" [ரா-அ 99-26] [நாற்புறத் திலும் நெருங்கமுடியாத நெருப்புப்போலேயிருப்பவனே] எனப்பட்ட அவனைப்போலன்றியே, யாவரும் சென்று அடிவணங்கலாம்படி தண்மைமிக்கவளான உன்னை அடைகிறேன். (ப்ரப₄ாஸாம்-ஜ்வ லந்தீம்-ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே) பஞ்சாக்நிவித்யையிற்சொன்ன ரீதி யிலே என்னைப் பிறப்பிக்கும் தாயாயிருக்கும உன்னை சரணமடை கிறேன். (யஶஸாம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) அவனுடைய ரூபத்தை யும், குணங்களையும் லக்ஷ₄கரிக்கும் படியான ரூபத்தையும், கருணை, பொறுமை, மென்மை வண்மை முதலான குணங்களையுமுடையவள் என்னும் மிக்க பெரும்புகழை உடையவளான உனனை சரணமடை கிறேன். (ஶ்ரியம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) புருஷகாரத்வத்தைப் பூண்கட்டித்தரும் தனிப்பெயரையுடைய உன்னை சரணமடைகிறேன. (லோகே தேவஜுஷ்டாம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) அவனோடு அகல கில்லேன் இறையும் என்னும் நித்யயோகத்தையுடைய உனனை சரணமடைகிறேன். என் இந்திரியங்களையும நியமிககவல்ல உனனை சரணமடைகிறேன். (உதாராம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) அவனிலும வண்மைமிக்கவளான உன்னை சரணமடைகிறேன். (பத்மநேமிம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே) ஸ்ருஷ்டிகாலம் தொடங்கி என்னைக் கடா க்ஷித்து நிற்கும் உன்னை சரணமடைகிறேன். இப்படிப் புருஷகார

பூதையாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் ஸகலசேதனர்க்கும் சரண மடையத்தகுந்தவளாயிருக்கிருன் என்னும் இவ்வருமறைப்பொருளே,

''சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்டுழாய்த்
தார்வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும்-காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண்தாமரை நெடுங்கண்
தேனமரும் பூமேல் திரு'' [மூன்-திருவ 100] என்றும்,

''அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா
புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே''
[திருவாய் 6-10-10] என்றும்

''திருமால் நமக்கோரரணே'' [பெரியதிரு 11-4-2] என்றும்.

''வரனே மாதவனே மதுசூதா
மற்றோர் நல்துணை நின்னலாலிலேன்காண்''
[பெரியதிரு 7-7-4]

என்றும் ஆழ்வார்களும், '' த₃ாஸ இதி ப்ரபந்ந இதி ச '' [சது-2] என்று ஆளவந்தாரும், '' ப₄க₃வந்நாராயண '' [ஶரணாக₃திக₃த்யம்-1] என்று தொடங்கி எம்பெருமானரும் நிலைநாட்டினர்கள்.

''ஸர்வகாமப்ரத₃ாம் ரம்யாம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீம் |
க்ஷிப்ரப்ரஸாதி₃நீம் தே₃வீம் ஶரண்யாமநுசிந்தயேத் ||
அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய ஶ்ரியம் தே₃வீம் ஸநாதநீம் |
பாபாநுஷங்க₃ஸ் ஸகலஸ் தத்க்ஷணாதே₃வ நஶ்யதி ||''

[எல்லாக் காமங்களையும் அளிப்பவளும், அழகியவளும், ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடக்கச்செய்பவளும், விரைவில் அருள்புரியுமவளும், சரண மடையத்தக்கவளுமான பிராட்டியைச் சிந்திக்கக்கடவன். இம்மந் திரத்தாலே பழையவளான பெரிய பிராட்டியைச் சரணமடைந்த வனுக்கு, பாபஸம்பந்தம் அக்கணத்திலேயே நசிக்கிறது.] என்று ஸ்வாயம்புவத்திலும், முன்பே எடுக்கப்பட்ட மற்றும் பற்பல லக்ஷ்மீ தந்த்ராதி பாஞ்சராத்ரவாக்யங்களிலும் இவ்வர்த்தம் உத்கோஷிக் கப்பட்டது.

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो
वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु
मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ ६ ॥

6. ஆதி₃த்யவர்ணே தபஸோऽதி₄ஜாதோ
வநஸ்பதிஸ் தவ வ்ருக்ஷோऽத₂ பி₃ல்வ: ।
தஸ்ய ப₂லாநி தபஸா நுத₃ந்து
மாயாந்தராயாஶ்ச பா₃ஹ்யா அலக்ஷ்மீ: ॥

பதவுரை:–**ஆதித்யவர்ணே!**–*ஸூர்யனிடமிருக்கும் வேத மயமான ஶப்தமாயிருப்பவளே!* **தவ**–*உன்னுடைய,* **தபஸ:**–*ஸங்கல்பத்திலிருந்து,* **அதி₄ஜாத:** — *ஸர்வமங்களங்களின் பொருட்டுப் பிறந்த,* **வநஸ்பதி:**—*சிறந்தமரமான,* (ய:) **பி₃ல்வ: வ்ருக்ஷ:**–*யாதொரு பில்வமரமுண்டோ,* **தஸ்ய ப₂லாநி**–*அதனுடைய பழங்கள்,* **தபஸா**–*ஹோமம் முதலான (என்னுடைய) தவத்தினால்,* **மாயா**–*(என்னுடைய) அஜ்ஞானத்தையும்,* **அந்தராயா: ச**–*விரோதிகளையும்,* **பா₃ஹ்யா அலக்ஷ்மீ: ச**–*(ஸ்ரீஸம்பந்தத்துக்குப்) புறம்பான தாரித்ரியங்களையும்,* **நுத₃ந்து**–*அழிக்கட்டும்.*

முன் மந்திரத்திலே அலக்ஷ்மீநாசத்திற்குப் பிராட்டியை சரணம் பற்றினன். இம்மந்திரத்தில், 'அப்பிராட்டியும் வேணுமோ? அவளுடைய ஸம்பந்தம்பெற்ற வில்வப்பழமே அமையாதோ ஸகல விரோதி₄ நிவர்த்தனத்திற்கு?' என்கிறன்.

(ஆதித்யவர்ணே) "வர்ண-ப்ரேரணே" என்றும், "வர்ண வர்ண க்ரியாயாம்" என்றும் தாதுவாகையாலே, 'ஆதித்யனைத் தூண்டுபவள்' என்றும், 'ஆதித்யனை நிறம்பெறச்செய்பவள்' என்றும் பொருளாகிறது. ஆதித்யமண்டலத்தில் நாராயணனோடு எழுந்தருளியிருக்கிருளாகையாலே, சூரியனையும் நிறம்பெறச் செய்கிருளன்றே இப்பிராட்டி.

"ஆதி₃த்யம் வர்ணயாம்யேகா தேஜஸா யஶஸா ஶ்ரியா"

[நான் ஒருத்தியே ஸூர்யனை என்தேஜஸ்ஸாலும், கீர்த்தியாலும், அழகாலும் நிறம்பெறச்செய்கிறேன்] என்று தந்திரத்திலும் இவ் வர்த்தம் ஆதரிக்கப்பட்டது. (ஆதித்யவர்ணே) சூரியனைப்போன்ற வர்ணத்தையுடையவளே என்றுமாம். "ஆதி₃த்யவர்ணம்" என்று புருஷஸூக்தத்தில் புகழப்படும் அவனுக்கு ஒத்தவளாயிருக்கை. உண்மையில் கருமுகில்போல் திருநிறத்தனை அப்பெருமான் ஆதித்யவர்ணனாவதும் இவளுடைய ஸந்நிதியாலேயன்றோ. (ஆதித்யவர்ணே) ஆதித்யனாகவுமிருப்பவள்; வர்ணமாகவுமிருப் பவள்; ஆதித்யவர்ணையாகவுமிருப்பவள். ஆதித்யமண்டலத்தி லிருப்பதாக வேதங்களில் உத்கோஷிக்கப்படும் ருக்யஜுஸ்ஸாம வேதங்களாகிற அக்ஷரராசியாயிருந்துகொண்டு, முக்காலத்திலு முள்ள பொருள்களை (சூரியனைப்போலே) பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு. அனைவர்க்கும் (அவனைப்போலே) கண்ணாயிருந்துகொண்டு வேத சப்த ஸ்வரூபிணியாயிருப்பவளாகையாலே, வர்ணஶப்தத்தாலும், ஆதித்யஶப்தத்தாலும். 'ஆதித்யவர்ணா' என்னும் ஶப்தத்தாலும் சொல்லத்தக்கவளாயிருப்பவள் என்கை.

"ஆதி₃த்யஸ்த₂ச வர்ணாத்மா பூ₄த்வா தி₃வ்யா த்ரயீமயீ।
ப்ரகாஶயந்தீ ஸர்வார்த்தா₂ந் அதீதாநாக₃தா நபி ||
பித்ருதே₃வமநுஷ்யாணாம் சக்ஷுரஸ்மி ஸநாதநம் ||".

[ஆதித்யனிடமிருக்கும் ருக்யஜுஸ்ஸாம வேதங்களின் வர்ணங் களாயிருந்துகொண்டு, முக்காலத்திலுமுள்ள பொருள்களைப் பிர காசிப்பித்துக்கொண்டு, பித்ருதேவ மநுஷ்யர்களுக்குப் பழைமை யான கண்ணாயிருக்கிறேன்.] என்று பிராட்டியாலும் இப்பொருள் ஆதரிக்கப்பட்டது. (ஆதி₃த்யவர்ணே) ஆதி₃பூ₄தவர்ணே! ஆதி வர்ணமான ஓங்காரத்திற்குப் பொருளாயிருப்பவள் என்றுமாம்.

"ஓங்காரஶ்சாத₂ஶப்₃த₃ஶ்ச த்₃வாவேதௌ ப்₃ரஹ்மண: புரா।
கண்டா₂ம் பி₄த்வா ப்ரநிர்யாதௌ தஸ்மாந்மாங்க₃ளிகாவுபௌ₄||"

[ஓங்காரமும், அத₂ஶப்தமும் ஆதிகாலத்தில் ப்ரஹ்மாவின் கழுத்திலிருந்து வெளிப்பட்டன. ஆகையால் இவையிரண்டும் மங்களகரமானவை.] என்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தாகையாலே ஓங்காரம் ஆதிவர்ணமாகிறது. "ஓங்காரோ ப₄க₃வாந் விஷ்ணு:" [தேஜோபிந்தூபநிஷத்] என்றும், "தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ:" [பாதஞ்ஜல ஸூத்ரம்] [அப்பரம புருஷனைச் சொல்லுவது

ப்ரணவம்]என்றும், "தஸ்யப்ரக்ருதி லீநஸ்ய ய: பரஸ் ஸ மஹேஶ்வர:" [ஶத-நா-10][தன காரணமான அகாரத்திலடங்கிய ஓங்காரத்திற்குப் பொருளாயிருப்பவன் ஸர்வேஶ்வரன்.] என்றும், "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்3ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்" [கீதை] ['ஓம்' என்னும் ஒற்றையெழுத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அதற்குப் பொருளான என்னை நினைத்துக்கொண்டு எவனொருவன் இறந்து போகிறானோ...]என்றும அவ்வோங்காரத்திற்குப் பொருளாயிருப்பவன் பரமபுருஷன். க4ட ஶப்தம் க4டத்வவிசிஷ்டமான க4டத்திற்கு வாசகமாவது போலே, ஓங்காரமும ஸ்வரூப நிரூபகபூ4தையான இப்பிராட்டியோடு கூடிய அவனுக்கு வாசகமாகிறதாகையாலே இப்பிராட்டியும் ஓங்கார வாச்யை என்னக்குறையில்லை. "ஆதௌ த்ய:-ஸித்3த4:-ஆதி3த்ய:"

ஆதி3பூ4தஶ்ச வர்ணோ மே தார: ப்ரத2மவாசக:।
தத்ர ஶாந்தோதி3தாநந்தா3 ந(ந்)த3ாம்யாத்மாநமாத்மநா ॥
தைலதா4ராவத3ச்சி2ந்நா தீ3ர்க்க4க4ண்டாநிநாதி3நீ।
ப்ரணவஸ்ய ஶிக2ா ஸூக்ஷ்மா ஸா மே ஶப்3த3மயீ தநு: ॥
தத்ர ப்3ரஹ்மணி நிஷ்ணாதோ மாம் த்3ராக3தி4க3மிஷ்யதி।
ஆதி3த்யவர்ணஜாதம் மே ஶப்3த3மய்யா உபஸ்தி2தம் ॥
ஶாந்தாபஶ்யாதி3ரூபேண வைக2ரீ வர்ணவாதி3நீ।
து3ஹாநா ஸகலாநர்த்த2ாந் தே4நு: காமது3க4ாஸ்மி ஸா ॥
ஏதாநாதி3த்ய வர்ணேதி மய்யர்த்த2ாந் ருஷயோ விது3:।
நவாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகாமப்ரபூரக: ॥"

[ஆதிவர்ணமான ப்ரணவம் எனக்கு முதற்பெயராகும். அந்த ப்ரணவத்திலே சாந்தோதி3ததசையில் ஆநந்தத்தையுடைய நான் என்னைக்கொண்டே என்னைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எண்ணெயொழுகைப்போலே இடைவிடாததாய், மணியைப்போலே தீர்க்கமாக சப்திப்பதாய், ப்ரணவத்தின் உச்சியாயிருப்பதான சதுர்த்யர்த்தமாத்திரை எனக்கு சப்தமயமான சரீரமாகும். வேதஸாரமான அதில் ஈடுபட்டவன் என்னை விரைவில் அடைவான். ஆதி3த்யனிடமுள்ள (அல்லது ஆதி3வர்ணமான ஓங்காரத்திலிருந்துண்டான) வேதாக்ஷரங்கள் சப்தஸ்வரூபிணியான என்னிடம் ஶாந்தா பஶ்யா முதலான உருவுடன் வர்ணத்தைச் சொல்லும் ரீதியாக என்னை அடைந்துள்ளன. சப்தஸ்வரூபிணியான நான் கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கும்காமதேனுவைப்போலே எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுக்கிறேன். ரிஷிகள் ஆதித்யவர்ணையான என்னிடம் இப்பொருள்களை

அறிகிறார்கள். ஒன்பது எழுத்துக்கொண்ட " ஓம் ஆதித்யவர்ணாயை நம: " என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாக்காமங்களையும் பூர்த்தி செய்விக்கும்.] என்று இப்பொருளும் மந்திரப்பெருமையும் தந்திரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(தபஸோதி₄ஜாத:) உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே பிறந்தது. 'தபஆலோசநே' என்று தாதுவாகையாலும், "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:" [ஶ்வே] [எந்தப் பரமபுருஷனுடைய தவம் ஸங்கல்பாத்மக ஜ்ஞாநரூபமாயிருக்கிறதோ] என்று ப்ரமாணமுள்ளதாகையாலும், " ஸ தபோதப்யத " [நாராயணோபனிஷத்] [அந்த நாராயணன் ஸங்கல்பரூபமான தவத்தைச் செய்தான்] என்றவிடத்திற்போலே இங்கும் தபஶ்ஶப்தம் ஸங்கல்பத்தைச் சொல்லுகிறது. (அதி₄ஜாத:) ஸர்மங்களங்களையும் அதி₄கரித்து — (முன்னிட்டு) — பிறந்தது. (வநஸ்பதி:) வநத்திற்குத் தலைமை வகிக்கும் வில்வமரம். (தவ வ்ருக்ஷோத₂ பி₃ல்வ:) உன்னுடைய வ்ருக்ஷமாயிருக்கும் வில்வமரம். அத₂ஶப்தம் கீழே காட்டிய ப்ரமாணத்தின்படியே மங்களவாசகம். வில்வமரம் பரமமங்களமானது என்று உணர்த்துகிறபடி. (தவ வ்ருக்ஷோத₂ பில்வ;) ஆதித்யவர்ணையான உன்னுடைய விளையாட்டின் பொருட்டு உன்நாதனாலே ஆதித்யனோடு கூடவே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டமரம். " பைல்₃வோ யூபோ ப₄வத்யஸௌ வா ஆதி₃த்யோ யதோஜாயத ததோ பி₃ல்வ உத₃திஷ்டத் " [தை-ஸம் 2-1-81] [பில்வமரத்தினாலான யூபமிருக்கவேண்டும்; இந்த ஆதித்யன் எந்தப் பரமபுருஷனிடமிருந்து உண்டானானோ, அந்தப் பரமபுருஷனிடமிருந்தே பில்வமரம் உண்டாயிற்று.] என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதன்றோ. (தஸ்ய ப₂லாநி தபஸா நுத₃ந்து) அதனுடைய பழங்களைக்கொண்டு நான் செய்யும் ஹோமம், அதைக் காண்பது, தொடுவது, சொல்லுவது. நினைப்பது முதலான தவங்களாலே, அப்பழங்கள் என் பாவத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

"ஶ்ரீகாமோ ஜுஹுயாத₃க்₃னௌ
பத்₃மைர்பி₃ல்வைஸ் தத₂ா ப₂லை:"

[செல்வத்தை விரும்புமவன் தாமரைகளாலும், வில்வப்பழங்களாலும் அக்நியில் ஹோமம் செய்யக்கடவன்.] என்று போதாயனராலும் சொல்லப்பட்டதன்றோ. எதைப் போக்கடிப்பது என்னில்: (மாயா) அஜ்ஞானத்தை. " மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம் " என்று மாயாஶப்தம் ஞானத்தைச் சொல்லுமாகையால் தவறான ஞானமான அஜ்ஞானத்

தையும் சொல்லும். (அந்தராயா: ப₃ாஹ்யா:) லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்துக்குப் புறம்பான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம், கர்மம் முதலான விரோதிகளையும் (அலக்ஷ்மீ:) ஜ்யேஷ்டை (சேட்டை) எனப்படும் மூதேவியையும்.

''அலக்ஷ்மீஸ்ச மயா ப்ரோக்தா பத்நீ யா து₃ஸ்ஸஹஸ்ய ச।
நாராயணபத₃ம் த்₄யாத்வா நஸ்யத்யேவ ந ஸம்ஸய:॥''

[துஸ்ஸஹ பத்னியான மூதேவியாகிற அலக்ஷ்மி, நாராயணனின திருவடிகளை தியானிப்பதால் அழிகிருள் என்பதில் ஐயமில்லை.] என்று லிங்கபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டதன்றே.

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे॥७॥

7. உபைது மாம் தே₃வஸக₂: கீர்த்திஸ்ச மணிநா ஸஹ।
ப்ராது₃ர்பூ₄தோऽஸ்மி ராஷ்ட்ரேஸ்மிந் கீர்த்திம்ருத்₃தி₄ர் த₃த₃ாது மே॥

பதவுரை:– **கீர்த்தி:**–*லக்ஷ்மீதேவியும்.* **தேவஸக₂:**-*(அக்னி) தேவனுக்கு நண்பனுன வாயுவும்.* **மணிநா ஸஹ**—*ஆதார வஹ்நியோடு கூட.* **மாம்**—*என்னை.* **உபைது**—*அடையட்டும்;* **அஸ்மிந் ராஷ்ட்ரே**—*கர்மபூமியான இந்த தேசத்தில்.* **ப்ராது₃ர் பூ₄த: அஸ்மி**—*நான் தோன்றியிருக்கிறேன்:* **ருத்₃தி₄:**—*(ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி) ஸம்ருத்தி பெற்றிருக்கும் லக்ஷ்மீதேவி* **கீர்த்திம்**—*புகழை.* **மே**—*எனக்கு.* **த₃த₃ாது**—*கொடுக்கட்டும்.*

இம்மந்திரத்தில் பக்தியோகத்தாலே லக்ஷ்மீதேவியை தியானிக்கிருன்.

(உபைது மாம் தேவஸக₂: கீர்த்திஸ்ச மணிநா ஸஹ) தேஹத்தினுள் மூலாதார வஹ்நி என்னும் அக்நியொன்று இருப்பதாகவும், அதனுள் யோகபத்மங்கள் எனப்படும் பன்னிரண்டு தாமரைகள் உள்ளதாகவும், அக்நியை எப்போதும் விட்டுப்பிரியாமலிருப்பவனும் அக்நியைப் போஷிப்பவனுமான வாயுதேவனுலே கிஞ்சித்கரிக்கப்பெற்று, தாமரையாளான பிராட்டி, அந்த யோக பத்மங்களிலே ஒவ்வொன்றிலும் தங்கித்தங்கி இளைப்பாறிப் பனி

ரண்டாவது பத்மமாகிற இருதயகமலத்தை அடைந்து நிலை நிற்பதாகவும், அங்கே யோகிகள் பிராட்டியை தியானித்துப் பேரின்பமடைவதாகவும் யோகசாஸ்திர ஸித்தாந்தமாகும். அந்த ரீதி இங்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. (உபைது மாம் தே₃வஸக₂:) அக்னிதேவனுக்கு நண்பனுன வாயு என்னை அடையட்டும். பிராட்டிக்குக் கிஞ்சித்காரம் செய்யப்பெற்ற பாக்யமுடையவனன்ரு இவன். அதனுலே இவனையும் அடைய விரும்புகிருன். (மணிநா ஸஹ தே₃வஸக:) மூலாதாரவஹ்நியோடு கூட, அவ்வக்னிக்கு நண்பனுன வாயு. 'மணி' யென்னும் சொலுல் அக்னியைச்சொல்லும்; இங்கு யோகப்ரகரணமாகையாலே மூலாதாரவஹ்நியைச் சொல்லு கிறது. (கீர்த்திஶ்ச) லக்ஷ்மீதேவியும் என்னை அடையட்டும். சகாரம் இவளுடைய ப்ராதாந்யத்தைக் காட்டுகிறது. இவளுக்குக் கிங்கரர் களாயிருப்பதாலேயே வாயுவும், அக்னியும் ப்ராப்யராகிருர்கள் என்று பாவம். (கீர்த்தி:) புகழே வடிவெடுத்தவளாயிருப்பவளா கையாலே 'கீர்த்தி' என்றே சொல்லப்படுமவள். 'யஶஸா' என்றவிடத்தில் காட்டப்பட்ட ப்ரமாணங்களை அனுஸந்திப்பது. (கீர்த்தி:) "க்ரு விக்ஷேபே" என்று தாதுவாகையாலே, (கிரணங் களை) எறிபவள் '(வாயுவினுல் பத்மங்களில்) ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்யப்படுபவள்' என்னும் இரண்டு பொருள்களும் கீர்த்தி என் னும் திருநாமத்துக்கு உண்டு. யோகபத்மங்களிலே, மந்தமாருதம் வீசப் பெரியபிராட்டியார் ஸஞ்சரிக்கும்போது, "**ஆத்மகாந்த்யா விஶ்வமாப்யாயயந்த்யா**" [ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்] [தன் ஒளியாலே எல்லாவற்றையும் நிறைத்துக்கொணடிருக்கும் பிராட்டி] என்ருப் போலே யோகிகளின் தேஹம் முழுவதிலும் தன் ஒளியை நிறைத் துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிருளாகையாலே கீர்த்தியெனப் படுகிருள் என்று முதற்பொருள்; வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாத ஸௌகுமார்யத்தை உடையவளான இப்பிராட்டி ஒரு தாமரையிலிருந்து மற்ருெரு தாமரைக்கு எழுந்தருளுவதைப் பார்த்தால், காற்றினுல் எறியப்படும் பூப்போலே, இந்த மந்த மாருதத்தினுலேதான் இப்பூமகள் பூவிலிருந்து பூவாக ஸஞ்சரிக்கும் படி செய்யப்படுகிருளோ என்னும்படியுள்ளதாகையாலும் கீர்த்தி எனப்படுகிருள் என்று இரண்டாவது பொருள். இவ்விரண்டு பொருள்களும் மந்திரப்பெருமையும்,

"கிரந்தீ கிரணுந் லோகே கிரதீ சோத்தரோத்தரம் |
வாயுநா தே₃வமித்ரேண மணிநாத₄ரவஹ்நிநா ||

ஶனைர் விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய பத்ரேஷு ஜலஜந்மநாம் |
த்₃வாத₃ஶாநாம் ததஶ்சோர்த்₄வம் ப₄ஜாமி த்₃வாத₃ஶாந்திமம்||
கீர்த்தயந்தி தத: கீர்த்திம் முநயோ மாம் மநீஷிண: |
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ யோகதை₃வமல்யதா₃யக: ||

[தேஹம் முழுவதும் கிரணங்களைப் பரப்புமவளாய், அக்நி தேவனின் நண்பனுன வாயுவாலும், மணியெனப்படும் மூலாதார வஹ்நியாலும் மேன்மேலுள்ள பன்னிரண்டு தாமரை இதழிலும் மெள்ளமெள்ள ஸஞ்சரிப்பவளாய் அப்படி ஸஞ்சரித்து எல்லா வற்றுக்கும் மேலேயிருக்கும் பனிரண்டாவது தாமரையை அடைகிறேன் நான. மேலான மனத்தையுடையவர்களான முனிவர்கள் இக்காரணத்தாலேயே என்னை 'கீர்த்தி' என்று உரைக்கிறார்கள். ஐந்து எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் கீர்த்யை நம:" என்னும் இமமந்திரம் யோகதசையிலே மலங்கள் நீங்கச்செய்யும்] என்று லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலே பிராட்டியாலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டன.

(ப்ராது₃ர்பூ₄தோஸ்மி ராஷ்ட்ரேஸ்மிந்) பக்தியோகம் முதலானவற்றை அநுஷ்டிக்கத்தக்க கர்மபூமியிலே நான் பிறந்திருக்கிறேன. 'தே₃ஶோயம் ஸர்வகாமது₄க்' [இந்த தேசம் எல்லா இஷ்டங்களையும் தரும்] எனகிறபடியான பகவத் ஸமபந்தம் பெற்ற தேசத்திலே பிறந்திருக்கிறேன். (கீர்த்திம் ருத்₃தி₄ர் த₃தா₃து மே) ஸ்வரூபரூப குண விபூதிகளால் ஸம்ருத்திபெற்றிருக்கையாலே 'ருத்தி' எனப்படும் பிராட்டி எனக்கு பகவத் பக்தியால் வரும் பெருமபுகழைத் தருவாளாக. (ருத்₃தி₄:) "ப₄க₃வந்நாராயணுபி₄மதாநுருபஸ்வரூபரூப கு₃ணவிப₄வைஶ்வர்ய ஶீலாத்₃யநவதி₄காதிஶயாஸங்க்₂யேய கல்யாண கு₃ணகு₃ணும்" [பகவானுன நாராயணனுக்குப் பிரியமானவையும், தகுந்தவையுமான ஸ்வரூபமென்ன, ரூபமென்ன, ரூபகுணமென்ன, விபவமென்ன, ஐச்வர்யம், சீலம முதலான எல்லையற்ற மேன்மையையுடையனவாய், எண்ணிக்கையற்றனவான கல்யாணகுணக் கூட்டங்களென்ன ஆகிய இவற்றை உடையவளான பிராட்டியை] என்று கத்யாரம்பத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி ஸம்ருத்தியை உடையவள் என்கை. "யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம் த்₃விஜோத்தம" [வி-பு 1-8-17] [ப்ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி பகவான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறுனே, அப்படி இப்பிராட்டியும் ஸர்வவ்யாபினியாயிருக்கிறள்.] என்றும், "த்வயைதத்₃ விஷ்ணுநா சாம்ப₃ ஜக₃த்₃வ்யாப்தம் சராசரம்" [வி-பு 1-9-126] [தாயே! உம்மாலும், விஷ்ணுவாலும் ஸ்தாவர

ஜங்கமங்களடங்கிய இவ்வுலகம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது] என்றும், "யுக்தா ராமஸ்ய பவதீ" [ரா-யு 116-47] [பிராட்டியே! நீர் ராம பிரானுக்குத் தகுந்தவர்] என்றும், "ஸதா₃ தவைவோசிதயா" [ஸ்தோ-ர-38] [எல்லா நிலைகளிலும் உனக்கே தகுந்தவளான பிராட்டியோடு] என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவளுடைய ஸ்வ ரூபம் அவனுடையதோடு ஒக்கச்சொல்லலாம்படி ஸம்ருத்தமாயிருக் கும். "அஸிதேக்ஷணு" [ரா-ஸு 16-5] [கறுத்த கண்ணழகில் அவனையும் விஞ்சிநிற்கும் பிராட்டி] என்றும், "மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாய்" [திருநெடு-13] என்றும். "வண்டார் பூமா மலர் மங்கை மணநோக்கமுண்டானே" [பெரியதிரு 8-10-1] என்றும், "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணும்" [ரா-ஸு 66-10] [கறுத்த கண்களையுடைய பிராட்டியைப் பிரிந்து கணநேரமும் வாழ மாட்டேன்] என்றும் இவளுடைய ரூபம் அவனிலும் விஞ்சிய அழகையுடையதாகவும், அவனுக்கும் த₄ாரகபோஷகமானஉண்ணும் சோறுபருகுநீராகவுமிருக்கையாலே ஸுஸம்ருத்மாயிருக்கும். குணங் கள் அவனுடைய குணங்களை லக்ஷ₄கரிக்கும்படியிருக்கையாலே அதிஸம்ருத்தமாயிருக்கும். விபவங்கள். "ஸர்வாந் போ₄க₃ாந் பரித் யஜ்ய" [ரா-ஸு 16-19] [(அவர் விபூதியிலும் விஞ்சியிருக்கும்) லீலோபகரணபோகோகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு] என் றும், "முற்றிலும் பைங்கிளியும் பந்துமூசலும் பேசுகின்ற சிற்றில் மென்பூவையும் விட்டகன்ற செழுங்கோதை" [பெரியதிரு 3-7-8] என்றும், "பூவை பைங்கிளிகள் பந்து தூதை பூம்புட்டில்கள்" [திருவாய் 6-7-3] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் விபூதியிலும் விஞ்சியதாய், "ஶேஷித்வே பரம: புமாந்" [ஸ்ரீகுண-22] [உன் எஜமானனுயிருக்கும் பதவியிலே நியமிக்கப்பெற்று, பர்மபுருஷனும் உன் விபூதியாகிறுன்.] என்கிறபடியே அவனையும் உட்கொண்டதா யிருக்கையாலே மிகவும் ஸம்ருத்தமாயிருக்கும். "அர்த்த₄யாமி இதி ருத்₃தி₄:" [(விஷ்ணுவை) உகப்பிக்கிறேனுகையால் ருத்தி எனப்படு கிறேன்] என்றும் ருத்₃தி₄ஶப்தத்திற்குப் பொருள்கொள்ளலாம். இக் காரணங்களாலே 'ருத்தி' எனப்படுகிறுள் பிராட்டி. யோகிகளின் உடலினுள் இருக்கும் பனிரண்டு யோகபத்மங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கும் போது ஒவ்வொரு பத்மத்திலும் முந்தின பத்மத்திலிருந்ததைக் காட்டிலும் ரூபகுணங்களாலே ஒளிவிஞ்சி நிற்பவளாகையாலே 'ருத்தி' எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். 'கீர்த்திமருத்திம்' என்றும், "கீர்திவ்ருத்திம்" என்றும், முதலர்த்தத்தில் "மநுநா ஸஹ' எனறும் 'தேவி ஸஹ' என்றும் பலவிதமாகப் பாடம்

காண்கிறது. அப்பாடங்கள் லக்ஷ்மீ தந்திரத்திலே பிராட்டியருளிச் செய்த பொருளுக்கு விருத்தமாகையால் அநாதரிக்கத்தக்கவை. நிற்க. 'ருத்தி' என்னும் திருநாமத்துக்குள்ள இப்பொருள்களும்,

''ருத்₃த₄ாऽஸ்ம்யஹம் கு₃ணைர் விஷ்ணோர்த்த₄யாமி ச யோகி₃ந:|
பத்ரேஷு யோகபத்₃மாநாமாத₄ாராந்தரசாரிணாம் ||
உத்தரோத்தரம் ருத்₃த்₄யந்தீ ப₄ஜந்தீ விஸ்த்ருதிம் பராம் |
ருத்₃தி₄ம் ருத்₃த₄ாம் தத: ப்ராஹுர் யோகி₃நோ யோக₃தீ₃பிநீம்||

[ஆத்மகுணங்களாலும், தேஹகுணங்களாலும் நான் விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் ஸம்ருத்தி பெற்றிருக்கிறேன்: அவரை உகப்பிக்கிறேன். யோகிகளினுடைய மூலாதாரத்தினுள் இருக்கும் யோகபத்மங்களின் இதழ்களில் மேல் மேலே செல்லும்போது மேலான விரிவை அடைந்து ஸம்ருத்தி பெற்றவளாய் ஒளிவிஞ்சி நிற்கிறேன். இப்படி ஸம்ருத்தி பெற்றிருக்கையாலே, யோகத்தை ஒளிபெறச்செய்யும் என்னை ருத்₃தி₄ என்று அழைக்கின்றனர். என்று தந்த்ரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. (கீர்த்தி: உபைது-கீர்த்திம் ததாது) 'கீர்த்தி' என்னும் பெயர்பெற்றவளாகையாலும், கீர்த்தியே வடிவெடுத்தவளாகையாலும் இவளே கீர்த்தியைத் தரவல்லவள் என்று பாவம். இம்மந்திரத்துக்குத் தனித்துப் பலன் படிக்கவில்லையாகையால், மத்ய மணிந்யாயத்தாலே '' பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ யோக₃வைமல்யதா₃யக: '' [ஐந்து எழுத்துக்கொண்ட ''ஓம் ருத்₃த்₄யை நம:'' என்ற இம்மந்திரம் யோகதசையில் மலங்கள் நீங்கச்செய்யும்] என்று சொன்ற மந்திரத்திற்குப் படித்த பலனே இதற்கும் பலனாக அடுக்கும்.

क्षुत्पिपासां मलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वान् निर्णुद मे गृहात् ॥ ८ ॥

8. க்ஷுத்பிபாஸாம் மலாம் ஜ்யேஷ்டா₂மலக்ஷ்மீம் நாஶயாம்யஹம்|
அபூ₄திமஸம்ருத்₃தி₄ம் ச ஸர்வாந் நிர்ணுத₃ மே க்₃ருஹாத் ||

பதவுரை:-க்ஷுத்-பசியையும், பிபாஸாம்-தாஹத்தையும், மலாம்—தோஷங்களுக்குக்காரணமானவளும், ஜ்யேஷ்டா₂ம்—(ஸ்ரீதேவிக்கு) மூத்தவளுமான, அலக்ஷ்மீம்—மூதேவியையும்,

அஹம்—நான், **நாஶயாமி**— அழிக்கிறேன்.(ஹேலக்ஷ்மீதேவி!) **அபூ₄திம்**-ஏழ்மையும், **அஸம்ருத்₃தி₄ம்**-ஆத்மகுணமின்மையும் ஆகிய, **ஸர்வாந்**—எல்லாவற்றையும், **மே**—என்னுடைய, **க்₃ருஹாத்**—வீட்டிலிருந்து, **நிர்ணுத₃**—அழிப்பாயாக.

'எனக்குக் கீர்த்தியை ஸ்ரீதேவியானவள் தருவாளாக' என்று சென்ற மந்திரத்தில் இஷ்ட ப்ராப்தியைப் பிரார்த்தித்தான். அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் அவனே செய்வானாக என்று பிரார்த்திக்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(க்ஷுத்)பசியை. இவ்வுலகத்தில் இவனைத் துன்புறுத்துமவைகளுள் பசியன்றே தலையானது. 'பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்' என்றன்றே சொல்லப்படுகிறது. க்ஷுத் க₂லுவை மநுஷ்யஸ்ய ப்₄ராத்ருவ்ய:''[தை-ஸம் 6-1-21] [பசியென்பது மனிதனுக்கு விரோதி₄யாகும்] என்று வேதமும் விளம்பிற்றன்றே. ஆகையாலே அழிக்க வேண்டியவைகளில் முதலாவதாகப் பசியை எடுத்துப்பேசுகிருன். (பிபாஸாம்) தாஹத்தை. இது மற்றுமுள்ள இந்திரியங்களின் ஆசைகள் முழுவதற்கும் உபலக்ஷணம். (க்ஷுத் பிபாஸாம் நாஶயாமி) ''விஜிக₄த்ஸ: அபிபாஸ:'' [சாந் 8-7-1] [பசியற்றவன்; தாகமற்றவன்] என்னும் நிலையை அடையவிரும்புகிறேன். இவ்விரண்டையும் எடுத்தது ''அபஹத பாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோக:'' [சாந் 8-7-1] என்று இதற்கு முன் சொல்லப்பட்ட பாபம், கிழத்தனம், மரணம், துன்பம் என்பவற்றுக்கும், ''தோற்றம் வான் பிணி மூப்பு'' [திருவாய் 8-3-2] என்றும் ''பிணி மூப்புத்துன்பம்'' [திருமாலை-3] என்றும் சொல்லப்பட்டவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். இவற்றுக்குக் காரணமான மூதேவியையும் அழியச்செய்கிறேன் எனகிருன் அடுத்தபடியாக:- (மலாம்) தோஷமே வடிவெடுத்தவளை. (ஜ்யேஷ்டாம்) மூதேவியை. திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது தோன்றிய பல வஸ்துக்களில் இவளும் ஒருத்தியென்று புராண வித்துக்கள் பகர்வர். (மலாம் ஜ்யேஷ்டாம்) குணமெல்லாம் வடிவெடுத்தவளான ஸ்ரீதேவிக்கு முன் தோஷமெல்லாம் வடிவெடுத்த இவள் பிறந்தாளாகையாலே, 'ஜ்யேஷ்டை' என்றும் 'மூதேவி' [மூத்ததேவி] என்றும் சொல்லப்படுகிருள் எனபர். ''கெருடவாகனனும் நிற்கச்சேட்டை தன் மடியகத்துச் செல்வம் பார்த்திருக்கின்றீரே'' [திருமாலை-10] என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் அருளினரன்றே. (ஜ்யேஷ்ட₂ாமலக்ஷ்மீம் நாஶயாம்யஹம்)

"அலக்ஷ்மீர்ச மயா ப்ரோக்தா பத்நீ யா துஸ்ஸஹஸ்ய ச ||
நாராயணபதம் த்யாத்வா நஶ்யத்யேவ ந ஸம்ஶய:"

[துஸ்ஸஹனின் பத்தினியாக என்னால் சொல்லப்பட்ட அலக்ஷ்மியானவள் நாராயணனின திருவடியை நினைத்தால் நசிப்பாளென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.] என்று லிங்க புராணத்திற் சொன்னபடியே லக்ஷ்மீதேவிக்கு எதிர்த்தட்டாயிருக்கும் அலக்ஷ்மியை ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அருளென்னும தண்டால் அடித்து அழிக்கப்போகிறேன் என்று கருத்து.

"அஹம் நாஶயாமி' [நான் அழிக்கப்போகிறேன்] என்றுயே; உன் முயற்சியால் நீ செய்யப்போகும் காரியமோ இது?" என்று கேட்க, பிராட்டியே! இவையெல்லாவற்றையும் நீயே அழித்தருள வேண்டும்; எலியெலும்பனுன என்னாலாவதொன்று உண்டோ?" என்று பிராட்டியைப் பிரார்த்திக்கிருன பின்னடிகளாலே. (அபூதிம்) தேஹஸம்பந்தியான மாடு, மனை, மக்கள், சுற்றம், வீடு, தோட்டம் பொருள் முதலான செல்வங்களில்லாமையாகிற தாரித்ரியத்தையும, (அஸம்ருத்திம் ச) முன் சொன்னவற்றைப் போலே நிலையற்றவையாயிராமல், நிலையான செல்வமான சமம் தமம் முதலான ஆத்மகுணச் செல்வமில்லாமையையும். உண்மையில் ஆத்மகுணங்களே இச்சேதனனுக்கு நிலைநின்ற செல்வமாகையாலே 'ஸம்ருத்தி' என்னப்படுகின்றன. (ஸர்வாந்) இவைகளையும், கீழே சொல்லப்பட்ட பசி தாகம் முதலான எல்லாவற்றையும். "ஸர்வாந் நாசயாமி' என்று கீழோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்வாருமுண்டு. (நிர்ணுத மே க்ருஹாத்) இவையெல்லாவற்றையும் என் வீட்டை விட்டே நீ ஓழிக்கவேண்டும். (க்ஷுத்பிபாஸாம் நாசயாமி) தாயிருக்கும்போது பசி தாஹங்கள் வருத்துமோ? (மலாம் நாசயாமி) மங்களஸ்வரூபிணியிருக்கும்போது மலஸ்வரூபிணி நிற்கமுடியுமோ? (ஜ்யேஷ்டாம் நாஶயாமி) ஸ்ரீதேவியிருக்குமபோது மூதேவி மூச்சு விடமுடியுமோ? (அலக்ஷ்மீம் நாசயாமி) லக்ஷ்மி எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தில் அலக்ஷ்மி அழியாதிருக்கமுடியுமோ? (அபூதிமஸம்ருத்திம நிர்ணுத) 'ருத்தி' எனறு சொல்லபபடும் செல்வியிருக்குமிடத்தில் ஏழ்மை வசிக்கமுடியுமோ?

ஆக, இந்த மந்திரத்தாலும், முன் மந்திரத்தாலும், இஷ்டப்ராப்தியையும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் பிரார்த்திதாயிற்று.

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम्।
ईश्वरीं सर्वभूतानां त्वामिहोपह्वये श्रियम्॥९॥

9. க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாராம் து$_3$ராத$_4$ர்ஷாம் நித்யபுஷ்டாம் கரீஷிணீம்।
ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்॥

பதவுரை:—க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாராம்—கந்தங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பவளும், து$_3$ராத$_3$ர்ஷாம்—(எவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவளும், நித்யபுஷ்டாம்-எப்போதும் குணபூர்த்தியை உடையவளும், கரீஷிணீம்—யானைகளுக்கு ஈஶ்வரியாய் அவற்றின் மேல் ஏறிச்செல்லுமவளும், ஸர்வபூ$_4$தாநாம் ஈஶ்வரீம்-எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஈச்வரியும் ஶ்ரியம் த்வாம்-ஸ்ரீதேவியுமான உம்மை, இஹ-இங்கு, உபஹ்வயே-அழைக்கிறேன்.

"ஸர்வாந் நிர்ணுத$_3$ மே க்$_3$ருஹாத்" என்று பிரார்த்தித்துப் பிராட்டியின் அருளாலே எல்லா அமங்களங்களையும் தன் வீட்டிலிருந்து போக்கடித்துக்கொண்டதனால், ஸர்வமங்களாகாரையான பிராட்டியின் வாஸத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கும் தன் வீட்டில் நித்ய வாஸம் செய்யும்படி ஸர்வேச்வரியான பிராட்டியை அழைக்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாராம்)த்வாரம்-காரணம். 'க$_3$ந்த$_4$ம்' என்னும் பதம் ஶப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம் என்னும் நான்கு குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகி, பூநிலாய ஐந்து குணங்களையும், அவற்றுக்கு இருப்பிடமான பூமி முதலான ஐம்பெரும் பூதங்களையும் குறிக்கிறது. 'க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாரா' என்னும் திருநாமம் இவ்வைந்து பூதங்களையும், அவற்றின் குணங்களையும் தன்னை அறியும் விஷயத்தில் காரணமாகக் கொண்டவள் என்று பொருள்படுகிறது. "நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்" [நான்-திருவ-54] என்கிறபடியே எப்பொருளைக் காண்பதும், அவனையறிவதற்கே காரணமாகிறதாகையாலும். அவனையறிவது, தத$_3$ந்தர்ப$_4$ாவந்யாயத்தாலே அவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகபூ$_4$தையான பிராட்டியை அறிவதற்குக்காரணமாகையாலும் பிராட்டி 'க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாரா' [கந்தாதிகளை (தன்னை அறியும் விஷயத்தில்) காரணமாகக் கொண்டவள்] என்னும் பெயரைப் பெறுகிருள். (க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாராம்)புண்யகந்தங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். "ஸர்வக$_3$ந்த$_4$:" [எல்லா

நறுமணங்களையுமுடையவன்] என்று ஓதப்படும் வஸ்துவைப் பற்றி நிற்பவளாகையாலும், தாமரைப்பூவில் மணத்தை உபாதானமாகக் கொண்டு உருவானவள் இப்பூமகள் என்னும்படியிருக்கையாலும் நற்கந்தங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தானமாயிருப்பவள் என்கை. இவ்விரண்டு பொருள்களும்,

‘‘க$_3$ந்த$_4$ாத$_3$ய: ப்ருதி$_2$வ்யாத்$_3$யா த்$_3$வாராணி மம வேத$_3$நே |
ஸர்வேஷாம் புண்யக$_3$ந்த$_3$ாநாம் த்$_3$வாரபூ$_4$தாஸ்மி ஶாஶ்வதீ ||
க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாரேதி மாம் ப்ராஹுர் விப்ரா வேத$_3$ாந்தபாரக$_3$ா: ||’’

[கந்தம் முதலானவையும், பூமிமுதலானவையும் என்னை அறியக் காரணமாயுள்ளன. நற்கந்தங்களுக்கெல்லாம் நித்யமான காரணமாயிருக்கிறேன நான். (இக்காரணங்களால்) வேதாந்தத்தைக் கரைகண்ட அந்தணர் .‘கந்தத்வாரா’ என்று என்னைக் கூறுகின்றனர்.] என்று தந்திரத்திலும் கோஷிக்கப்பட்டது. (து$_3$ராத$_4$ர்ஷாம்) அஸுரராக்ஷஸர்களாலே அவமதிக்கமுடியாதவள்.

‘‘கத$_2$ம் த்வம் தஸ்ய வைதே$_3$ஹீம் ரக்ஷிதாம் ஸ்வேந தேஜஸா |
இச்ச$_2$ஸி ப்ரஸப$_4$ம் ஹர்த்தும் ப்ரப$_4$ாமிவ விவஸ்வத: ||
ந ஸா த$_4$ர்ஷயிதும் ஶக்யா மைதி$_2$ல்யோஜஸ்விந: ப்ரியா |
தீ$_3$ப்தஸ்யேவ ஹுதாஶஸ்ய ஶிகா$_2$ ஸீதா ஸுமத்$_4$யமா ||’
[ரா-ஆ-37]

[தன் தேஜஸ்ஸாலே ரக்ஷிக்கப்படும் ராமபத்னியான வைதேஹியை, சூரியனிடமிருந்து ஒளியைத் திருடிவர நினைப்பதுபோலே, எப்படி திருட விரும்புகிறாய்? பலசாலியான ராமனின் மனைவியாய், அழகிய இடையை உடையவளாய், மிதிலா ராஜபுத்திரியான சீதை,கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியைப்போலே தீண்ட முடியாதவள்.] என்று ன்னன்றோ மாரீசனும். (துராதர்ஷாம்) ஒருவராலும் இல்லை செய்ய முடியாத ஜ்ஞாநக்ரியாதிகளை உடையவளை என்றுமாம். உலகில் காணப்படும் ஜ்ஞானக்ரியைகளெல்லாம்,

தே$_3$வதிர்யங் மநுஷ்யேஷு புந்நாமா ப$_4$க$_3$வாந் ஹரி: |
ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய நாநயோர் வித்$_3$யதே பரம் ||
[வி·பு 1-8-35]

[மைத்ரேயரே! தேவர், திர்யக் (ஊர்வன), மனுஷ்யர்கள், ஆகிய ஜீவராசிகளுள் ஆணுயிருப்பது பகவான் ஹரியின் அம்சம் பெற்றது.

பெண்ணுயிருப்பது லக்ஷ்மியின் அம்சம் பெற்றது. இவ்விருவரைக் காட்டிலும் மேலானதில்லை.] என்றும்,

யோ யோ ஜக$_3$தி பும்ப$_4$ாவ: ஸ விஷ்ணுரிதி நிஶ்சய: ।
யோ யஸ்து நாரீப$_4$ாவ: ஸ்யாத் தத்ர லக்ஷ்மீர் வ்யவஸ்தி$_2$தா ॥
ப்ரக்ருதே: புருஷாச்சாந்யஸ் த்ருதீயோ, நைவ வித்$_3$யதே ।
அத$_2$ கிம் ப$_3$ஹுநோக்தேந நரநாரீமயோ ஹரி: ॥

[ஸநத்குமாரஸம்ஹிதை]

[உலகில் ஆண்மை காணப்படுமிடமெல்லாம் ஹரியிருக்கிறன் என்பது நிச்சயம், பெண்மையுள்ளவிடமெல்லாம பிராட்டியிருக்கிருள். ப்ரக்ருதிக்கு அபிமானினியாகிற பிராட்டியையும், புருஷாபிமானியான பகவானையும் தவிர மூன்ருவதொன்றுமில்லை. பல சொல்லியென்? ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் எல்லாமாயிருப்பவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே] என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஜ்ஞாநக்ரியைகளின் அம்சங்களேயாகையால், பிராட்டியின் ஜ்ஞாநக்ரியைகளை இல்லை செய்பவன், இல்லையென்று அறிவதும், இல்லை செய்வதாகிற செயலைச்செய்வதும், திவ்ய தமபதிகளுடைய ஜ்ஞாநக்ரியைகளை ஸாதிப்பதாகவே முடியும். ஆகையால் இல்லைசெய்ய முடியாத அறிவையும் செயலையும் உடையவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்விரு பொருள்களும் இம்மந்திரப்பெருமையும்

"து$_3$ராத$_4$ர்ஷாஸ்மி ஸர்வேஷாம் தை$_3$த்யதா$_3$நவரக்ஷஸாம் ।
ஶுத்$_3$த$_4$ா ஸம்வித்க்ரியா சாஹம் நார்ஹா கைரபி ப$_3$ாதி$_4$தும் ॥
ஸர்வேஷாமாத்மபூ$_4$தாயா மம ஸம்வித்க்ரியாத்மந: ।
ஜ்ஞாத்ருத்வமபி கர்த்ருத்வம் யோ நாமாபநிஷேதி ॥
ஜ்ஞாதா கர்த்தா நிஷேத$_4$ஸ்ய ஸ நிர்வக்ஷ்யதி தத் கத$_2$ம் ।
ஶக்தோ த$_4$ர்ஷயிதும் கஶ்சிந் நைவ ஸம்வித்$_3$க$_3$திம் மம ॥
து$_3$ராத$_4$ர்ஷேதி மாம் ப்ராஹு: ஸாங்க்$_2$யஜ்ஞாநவிசக்ஷணா: ।
அஷ்டாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் தமோக$_3$தி விநாஶந: ॥"

[அஸுரராக்ஷஸர்களாலே அவமதிக்கப்படமாட்டாதவள்; பரிசுத்தமான ஜ்ஞாநக்ரியாரூபிணியான நான் ஒருவராலும் இல்லை செய்ய முடியாதவள். ஜ்ஞாநக்ரியாரூபிணியாய் ஸர்வாத்மபூதையாயிருக்கும் என்னுடைய ஜ்ஞாத்ருதவத்தையும்-(அறிவுடையளாயிருக்கும் தன்மையையும்) – கர்த்ருத்வத்தையும் – (செயலுடையவளாயிருக்கும் தன்மையையும்)–எவனொருவன் இல்லை செய்கிருனே அவன் (இல்லை

யென்கிற அறிவை உடையனுகிருனுகையாலும், இல்லைசெய்வதாகிற செயலைச் செய்கிருனுகையாலும், என்னுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வங்களை ஸ்தாபித்தவனுவானேயொழிய) எப்படி அவற்றை இல்லை செய்தவனுவான்? என் ஜ்ஞாநக்ரியைகளை இல்லை செய்ய எவனுலும் முடியாது. ஆகையால் என்னை தத்வஜ்ஞானமுள்ளவர்கள் 'து₃ராத₄ர்ஷா' என்கின்றனர். "ஓம் து₃ராத₄ர்ஷாயை நம:" என்னும் எட்டு எழுத்துக்கொண்ட இம்மந்திரம் அஜ்ஞாநகதியை நீக்கும்.] என்று தந்த்ரத்திலேயும் கோஷிக்கப்பட்டது.

இப்படி அஸுரராக்ஷஸர்களாலே அணுகப்படமாட்டாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்னென்னில்: (நித்யபுஷ்டாம்) "நித்யாய பரமாத்மநே விஷ்ணவே" [வி-பு 1-2-1] எனகிறபடியே நித்யனென்னும பெயரையுடைய விஷ்ணுவினுலே போஷிக்கப்படுமவளாகையாலே அப்படியிருக்கிருள் எனகிறது இத்திருநாமம்.

"ந ஸா த₄ர்ஷயிதும் ஶக்யா மைதி₂ல்யோஜஸ்விந: ப்ரியா"
[ரா-ஆ 37-20]

[மஹாபலசாலியான ராமனின் மனைவி அவமதிக்கப்பட முடியாதவள்] என்றும்,

"ந த்வம் ஸமர்த்த₂ஸ் தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஶ்ரயாம் வநே"
[ரா-ஆ 37-18]

[ராமனுடைய வில்லை அண்டியிருக்கும் அவளை அபஹரிக்க உன்னுல் முடியாது] என்றும், "பா₃ஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா-நா ஹாரயதி ஸந்த்ராஸம்" [ரா-அ 60-20] [ராமனுடைய தோளைப்பற்றி நிற்கையாலே காட்டுமிருகங்களைக்கண்டு சீதை பயப்படவில்லை] என்றுமன்ரு சொல்லப்பட்டது. (நித்யபுஷ்டாம்) எப்போதும் நற்குணங்கள நிறைந்திருக்கப் பெற்றவள் என்றுமாம். (நித்யபுஷ்டாம்) உணவருந்துவது முதலான விஷயானுப₄வமில்லாமலே புஷ்டி பெற்றிருக்கும் (ஞானமயமான) திருமேனியை உடையவளை என்றுமாம். "உபவாஸக்ருஶாம்" [ரா-ஸு 15-19] [உபவாஸத்தால் மெலிந்திருக்கும் பிராட்டியை] எனற விடத்திற் சொல்லப்பட்ட உபவாஸமும் பகவதநுபவமாகிற உணவின்மையைச் சொன்னதுபோலும்! இம்மூன்று பொருள்களும் மந்திரப்பெருமையும்,

"நித்யேந விஷ்ணுநா புஷ்டா நித்யம் புஷ்டா ச ஸத்₃கு₃ணை: |
விஷயைர் மே விநா புஷ்டா நித்யம் ஸம்வித்பரா தநு: ||

ஸைவ புஷ்ணுதி விஷயாந் அஜடா$_3$பி$_4$ர் ஜடா$_3$த்மந:।
நித்யபுஷ்டாம் து மாம் ப்ராஹுஸ் ஸித்$_3$த$_4$ாஸ் ஸம்வித்$_3$
விசக்ஷணா: ॥
அஷ்டாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ நித்யம் புஷ்ணுதி ஸம்வித$_3$ம்"

[நித்யனை விஷ்ணுவினாலே புஷ்டிபெற்றிருப்பவள்; நற்குணங்களாலே எப்போதும் புஷ்டிபெற்றிருப்பவள்; ஞானத்தை ப்ரதானமாகக்கொண்ட என் சரீரம் விஷயானுபவமில்லாமலே புஷ்டி பெற்றிருக்கிறது. (உண்மையில்) ஜடமாய் – (தானாகப் பிரகாசியாததாய்) – உள்ள விஷயங்களை ஜடமற்றவையான – (தானாகப் பிரகாசிக்கும்)-தன் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே அத்திருமேனியே போஷிக்கிறது. ஸித்திபெற்ற ஞானிகள் என்னை (இக்காரணங்களாலே) 'நித்யபுஷ்டா' என்று அழைக்கின்றனர். "ஓம் நித்ய புஷ்டாயை நம:" என்னும் எட்டெழுத்துக் கொண்ட இம்மந்திரம் ஞானத்தைப் போஷிக்கும்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(கரீஷிணீம்) 'கரி' என்னும் பதமும், 'இஷு இச்ச$_2$ாயாம்' என்னும் தாதுவும் 'இண்–க$_3$தௌ' என்னும் தாதுவும் சேர்ந்து உண்டான பதம். க்ருத$_4$ாதுவிலிருந்துண்டான 'கரி' சப்தம், கர்த்தாக்களைக் காட்டுகிறது. அதாவது:- மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் முக்கரணங்களிலும் சுத்தியை உடையவர்களாய், வர்ணாஶ்ரம தர்மானுஷ்டானம் முதலிய ப்ரவ்ருத்திக்ரியைகளையும், பகவத்ப்ரவ்ருத்தி விரோதிஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியெனப்படும் நிவ்ருத்திக்ரியையாகிற ப்ரபத்தியையும், பகவத்கைங்கர்யமாகிற ப்ரவ்ருத்தியும், ப்ரபத்தியாகிற நிவ்ருத்தியும் கூடி நிற்கும் உபயக்ரியைகளையும் செய்பவர்கள் 'கரிண:' எனப்படுகிறார்கள். விருப்பத்தைக் காட்டும் 'இஷு-இச்ச$_2$ாயாம்'' என்னும் தாது, மேற்கூறிய கர்த்தாக்களை எப்போதும் மிக விரும்பியிருக்கிறாள் இப்பிராட்டி என்று பொருள்படும். கதியைச் சொல்லும் 'இண் க$_3$தௌ' என்னும் தாது, அவர்களைத் தன் திருவுள்ளத்தாலே எப்போதும் அடைந்திருப்பாள் பிராட்டி என்று பொருள்படுகிறது. ஆக, மூவகை கிரியைகளையும் செய்பவர்களை எப்போதும் அடைந்திருப்பவள் என்று 'கரீஷிணீ' என்னும் இத்திருநாமத்திற்குப் பொருளாகிறது. (கரீஷிணீம்) அன்றிக்கே, 'கரிந்' என்னும் சப்தமும் 'ஈஶ்-ஐஶ்வர்யே' என்னும் தாதுவும், 'இண்-க$_3$தௌ' என்னும் தாதுவும் சேர்ந்து இத்திருநாமம் ஏற்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம். 'கரிந்' ஶப்தம் யானைகளைக் குறிக்கிறது.

'ஈஶ-ஐஶ்வர்யே' என்னும் தாது அந்த யானைகளுக்கு ஈச்வரியா யிருக்கிருள் பிராட்டி என்று காட்டுகிறது. 'இண் க₃தௌ' என்னும் தாது அவைகளின் மேல் ஏறிச்செல்கிருள் பிராட்டி என்று காட்டு கிறது. ஆக, யானைகளுக்கு ஈச்வரியாய், அவற்றின் மேல் ஏறிச் செல்லுமவள் 'கரீஷிணீ' என்கை.

"ஆக்₃நேயாதி₃த₃ஶாஸ்த₂ாஸ்தே கு₃ல்கு₃லுஶ்ச குரண்ட₃க:।
த₃மக: ஶலிலஶ்சேதி க்₂யாதா: புஷ்ணந்து மே ஶ்ரியம் ॥"

[ஒவ்வொரு திசையிலுமுள்ள தாமரையிதழ்களிலுமுள்ள குல்குலு, குரண்டகன, தமகன், சலிலன் என்று பிரசித்திபெற்ற யானைகள் என் செல்வத்தைப் பெருக்கட்டும்] என்றும் மங்கண ஸம்ஹிதையிலும்,

"ஐராவதாதி₃பி₄: ஸம்யக் ஸமாஜைராவ்ருதாம் ஶுப₄ாம்"

[ஐராவதம் முதலான யானைகளின் கூட்டங்களாலே சூழப்பட்டவளும் மங்களகரமானவளுமான பிராட்டியை] என்று காச்யபீயத்திலும் இப்பிராட்டி யானைக்கூட்டங்களுக்குத் தலைவியாயிருப்பவள் என்னு மர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டதன்றே.

(கரீஷிணீ) அன்றிக்கே 'கரி' சப்தம் 'ஸ்ருஷ்டி முதலான செயல்களைச் செய்பவள் பிராட்டி' என்றும், 'இஷ்-கதௌ' 'இண் க₃தௌ' என்னும் தாதுக்கள் 'இவள் எல்லாவற்றையும் அடைந் திருப்பவள்' என்றும் 'எல்லாம் இவளை அடைந்திருக்கின்றன' என்றும் பொருள் தருகின்றன. ஸ்ருஷ்டியைச் செய்விப்பவளாகை யாலே செய்பவளாகவே சொல்லப்படுகிருள் என்று கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் தான் அடைந்தும், எல்லாவற்றாலும் அடையப்பட்டுமிருக்கையாலே 'வாஸுதேவன்' என்றும், 'நாரா யணன்' என்றும் சொல்லப்படும் அவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகபூதை யாய் அவனுள்ள விடமெல்லாம் இவளும் வியாபித்திருக்கையாலே இவளும் எல்லாப்பொருளையும் அடைந்தும், எல்லாப்பொருளாலும் அடையப் பெற்றுமிருக்கிருள் என்னக்குறையில்லை. ஆக, ஸ்ருஷ்டி முதலானவைகளைச் செய்விப்பவளாய், எல்லாப்பொருளையும், அடைந்தும் அடையப்பட்டுமிருக்கையாலே அவைகளைத் தன்னுட் கொண்டிருப்பவள் 'கரீஷிணீ' என்றதாகிறது.

"கரிஞோ நாம கர்த்தாரஸ் த்ரிஶூத்₃த₄ாஸ் த்ரிக்ரியாபரா:।
தாநிச்₂சாமி ஸதா₃ா த்₃ரஷ்டும் மநஸா யாமி தாந் ஸதா₃ா ॥

ஹிமசைலேந்த்$_3$ரஸங்காஶா க$_3$ஜேந்த்$_3$ரா மம வாஹநா:।
தைரீஶ்வரா ஸதா$_3$ யாமி கர்த்ரீ சாந்தர்வதீ ஸதா$_3$॥
கரீஷிணீதி மாம் தேந தத்த்வஜ்ஞாஸ் ஸம்ப்ரசக்ஷதே।
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகாமஸம்ருத்$_3$தி$_4$த$_3$:॥"

[முக்கரணங்களிலும் சுத்தமானவராய், ப்ரவ்ருத்தி, நிவ்ருத்தி, ப்ர வ்ருத்தி நிவ்ருத்தி என்னும் மூவகைச் செயல்களையும் செய்பவர்கள் 'கரிந்' சப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்களை எப்போதும் காணவிரும்புகிறேன்; என் மனத்தாலே அவர்களை எப்போதும் அடைகிறேன்; இமயமலை போன்றவையான யானைகள் எனக்கு வாஹனமாயுள்ளன; அவைகளுக்கு ஈச்வரியாய், அவைகளின் மேல் எப்போதும் ஸஞ்சரிக்கிறேன்; ஸ்ருஷ்டி முதலான செயல் களைச் செய்பவளாயும், எல்லாப்பொருள்களையும் உட்கொண்ட வளாகவும் எப்போதுமிருக்கிறேன் நான். ஆகையால் என்னைக் "கரீஷிணீ" என்று தத்வ ஞானிகள் உரைக்கின்றனர். "ஓம் கரீஷிண்யை நம:" என்னும் ஏழு எழுத்துக்கொண்ட இம்மந்திரம் எல்லா விருப்பங்களின் பெருக்கையும் தரும்.] என்று இம்மூன்று பொருள்களும், மந்திரப்பெருமையும் பிராட்டியாலும் பேசப்பட்டது.

'கரீஷிணீ' என்று யானைகளுக்குத் தலைவியாயிருப்பவள் என்னு மர்த்தம் அறிவிக்கப்பட்டது. "யானைகளுக்கு மட்டுமன்று; சிதசி தீச்வர தத்வத்ரயங்களுக்கும் தலைவியாயிருப்பவள் இவளே" என்று கோஷிக்கிறது அடுத்த திருநாமம்: (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தா நாம்) சேதனம், அசேதனம், ஈச்வரன் என்று மூவகைப்பட்டி ருக்கும் தத்துவங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஈச்வரியாயிருப்பவளை. "ஸர்வபூத$_1$ாநாம் ஈஶ்வரீ" [எல்லா பூதங்களுக்கும் ஈச்வரி] என்கிற விடத்தில் ஸர்வஶப்தத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலும், இவ ளுடைய தனித்திருநாமமான ஸ்ரீஶப்தத்துக்கு, "ஸ்ரீயதே இதி ஸ்ரீ:" [(அனைவராலும்) ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறுளாகையாலே 'ஸ்ரீ:' எனப் படுகிறுள்] என்னும் கர்மணிவ்யுத்பத்தியிலே 'இன்னாரால் ஆச்ர யிக்கப்படுகிறுள்' என்னும் கர்த்ருஸங்கோசம் இல்லாமையாலும் தத்வத்ரயங்களுக்கும் ஈச்வரியென்றே பொருள் கொள்ளக்கடவது.

"ஸ்ரீவாஸுதேவமஹிஷீ பும்ப்ரத$_4$ாநேஶ்வரேஶ்வரீ"

[ஸ்ரீவாஸுதேவனின் மஹிஷி; சித் அசித் ஈச்வரன் ஆகிய அனை வர்க்கும் ஈச்வரியாயிருப்பவள்] என்றன்றோ லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரநாமத் தின் தொடக்கத்திலேயே படிக்கப்பட்டது. "ஆத்மேஶ்வரம்"

[தை-நா 11] [தனக்குத்தானே ஈச்வரனுயிருப்பவன்] என்றும், "நாதனே ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனே" [திருவிரு-69] என்றும், "ஈஶதே தே₃வ ஏக:" [ச்வே 1-10] [ப்ரக்ருதி புருஷர்களை ஒரே தேவன் நியமிக்கிறுன்] என்றும், "ஏக: ஶாஸ்தா" [பார-ஆஸ் 26-1] [ஈச்வரன் ஒருவனே] என்றும் சொல்லப்படும் ஸர்வேச்வரனுக்கு இப்பிராட்டியும் ஈச்வரியென்ருல் இது எப்படிப் பொருந்தும்? எனில்: "நின் அன்பின் வழி நின்று சிலேபிடித்து எம்பிரான் ஏக" [பெரியாழ்-திரு 3-10-7] என்றும்,

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர் தி₃ஶதாத₃ஶேஷஜக₃தாம் ஸர்க்கே₃ாபஸர்க்க₃ ஸ்தி₂தீ:
ஸ்வர்க்க₃ம் துர்க்க₃திமாபவர்க்கி₃கபத₃ம் ஸர்வம் ச குர்வந் ஹரி:।
யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக₂ம் தநி₃ங்கி₃தபராதீ₄னோ வித₄த்தேऽகி₂லம்
க்ரீடே₃யம் க₂லு நாந்யதா₂ऽஸ்ய ரஸதா₃ ஸ்யாதை₃கரஸ்யாத் தயா ॥
[ஸ்ரீஸ்தவம்-1]

[எல்லாவுலகையும் படைத்தளித்து அழிப்பதையும், ஸ்வர்க்கநரக மோக்ஷங்களேக் கொடுப்பதையும் செய்யும்போது பகவான் எவளுடைய திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அதனுடைய இங்கிதத்திற்கு வசப்பட்டவனுய் எல்லாக்காரியங்களேயும் செய்கிறுனே, அந்தப்பிராட்டி (நமக்கு) மங்களத்தை அளிக்கட்டும்; பகவான் அவளுடன் ஒரே அபிப்ராயத்தை உடையவனுயிருக்கிறபடியால், அவளுடைய இங்கிதபராதீனனுகக் காரியங்களேச் செய்யாவிடில் அக்காரியங்கள் ரஸத்தை அளிக்கமாட்டா.] என்றும், "யத்₃ப்₄ரூப₄ங்க₃ா: ப்ரமாணம்" [ஸ்ரீகுண-4] [எவளுடைய புருவநெறிப்புகள் ஸ்ருஷ்டியில் ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்குக் காரணமோ] என்றும், "யத்₃ப்₄ருவிப்₄ரமபே₄த₃த:"[ர-ஸ்த 1—7][எவளுடைய புருவநெறிப்புகளின் பேதத்தாலே உலகம் ஏற்றத்தாழ்வுள்ளதாகிறதோ] என்றும், "ஜக₃ந்நாதே₂ாபி நாராயணே த₄ந்யம் மந்யத ஈக்ஷணேந் தவ யதஸ் ஸ்வாத்மாநமாத்மேஶ்வர:" [ஸ்ரீஸ்தவம்-6] [தனக்குத் தானே ஈச்வரனும், உலகிற்குப் பதியுமான நாராயணனும் உன் கடாக்ஷத்தாலே தன்னே பாக்யசாலியாகக் கருதுகின்ருன்.] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் பரமப்ரணயியாகையாலே இவளுடைய புருவநெறிப்புக்கும் பரதந்திரனுயன்ருே இருப்பது. இப்படி ப்ரேமபரதந்திரனுயிருக்கையாலே அவனுக்கும் ஈச்வரியென்னக்குறையில்லே.

இப்படி இவள் ஸர்வேச்வரனுக்கும் ஈச்வரியாகில் இவளன்றோ பரப்ரஹ்மபூதையாகவேண்டும்? எனில்: ஆகமாட்டாள்; "ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி" [ஸ்ரீகுண 31] [ஸ்ரீதேவியான நீ இயற்கையாக விஷ்ணுவுக்கு உடைமைப் பொருளாயிருப்பவள்] என்கிறபடியே இவள் இயற்கையிலேயே அவனுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கையாலே அவனே இவளுக்கு இயற்கையில் ஈச்வரன். அவன் பரமப்ரணயியுமாகையாலே பக்தபரதந்த்ரனாவது போலே ப்ரேமம் காரணமாக இவளுக்கு அடிமைப்பட்டுமிருக்கிறான் இவள் அவனுக்கு ஈச்வரியாகவுமாகிறாள். இத்தால் இவர்களுக்குள்ள இயற்கையான சேஷசேஷிப$_4$ாவம் குலையாது. அவன் இவளுக்கு ஈச்வரனாவது ஸ்வாபாவிகமானது; இவள் அவனுக்கு ஈச்வரியாவது ப்ரேமோபாதி$_4$கமானது. ஆகையாலே இவளுக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற தோஷமில்லை.

இவ்விடத்தில், கோமடரங்கநாத பாஷ்யத்தில் ஒன்பதாவது மந்திரத்தின் கீழ் பக்ஷபாதிகளிடமிருந்த சுவடியொன்றில் 17-பக்கங்கள் கொண்ட ப்ரக்ஷிப்தபங்க்திகளடங்கியதொரு விசாரம் காணப்படுகிறது. ராஜகீய புஸ்தகாலயங்களிலுள்ள கோமடரங்க நாதபாஷ்யகோசங்களில் இவ்விசாரம் அடியோடு இல்லாததால் இது பிற்பட்டவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டது என்பது வெளிப்படை. இப்பங்க்திகள் ப்ரக்ஷிப்தங்கள் என்று நிரூபிப்பதற்கு மற்றொரு முக்கியமான சான்றும் உளது. இந்த கோமடரங்கநாத பாஷ்யத்தில், லக்ஷ்மீ தந்திரத்தில் பிராட்டி தானே நிர்வஹித்திருக்கும் நாமநிர்வசனங்கள் ஒன்றாவது காட்டப்படவில்லை. பற்பலவிடங்களில் பிராட்டி நிர்வஹித்திருப்பதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டே பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கீழேயும் பலவிடங்களில் காட்டியிருக்கிறோம். மேலேயும் காட்டப்போகிறோம். இவைகளிலிருந்து இந்த பாஷ்யத்தை எழுதியவர் லக்ஷ்மீதந்திரத்தை ஸேவித்தவரே அன்று! என்று தெளிவாக அறிந்துகொள்ளலாம். அப்படியிருக்க, முற்கூறிய ப்ரக்ஷிப்தபங்க்திகளில் லக்ஷ்மீதந்திரத்தில் பல அத்தியாயங்களிலிருந்து பல ப்ரமாணவசனங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவொன்றே இப்பங்க்திகள் ப்ரக்ஷிப்தமானவையென்பதைக் காட்டித்தரும். மேலும், இப்பங்க்திகளில் ஸ்ரீதேசிகனையுள்ளிட்ட பூர்வாசார்யர்கள் அனைவரும் பிராட்டி விஷயமாகக் கொண்டிருந்த கொள்கைகளெல்லாம் கணடிக்கப்படுகின்றன. ஆழ்வார்களாலும் ஆசாரியர்களாலும் ஒரு மிடறாக

ஒப்புக்கொள்ளப்படும் பிராட்டியின் ஸ்வாபாவிகபோஷத்வம் இதில் மறுக்கப்படுகிறது. வேதாந்த தேசிகன் சது:ச்லோகீ இரண்டாவது ச்லோக பாஷ்யத்திலே

"கிஞ்ச யதா₂ முக்தஸ்ய ப₄க₃வதா பரமஸாம்யே ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி₃ ஸித்₃தே₄ऽபி * ஜக₃த்₃வ்யாபாரவர்ஜமிதி லக்ஷணபூ₄தை ராகாரைர் வைஷம்யம் ஸ்தா₂ப்யதே, தத₂ா இஹாபி ப₄வதி"

[முக்தாத்மாவுக்குப் பரமபுருஷனோடு மேலான ஒற்றுமை "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" முதலான ஶ்ருதியிலும், "மம ஸாத₄ர்ம்யமாக₃தா:" [கீதை 14-2] முதலான ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் "ஜக₃த்வ்யாபாரவர்ஜம்" [ப்ர-ஸூ] என்று பரப்ரஹ்மலக்ஷணபூதமான ஜகத்காரணத்வம் முதலான ஆகாரங்களால் வேறுபாடு நிலைநிறுத்தப்படுவதுபோலவே இங்கும் ஆகவேண்டும்.] என்று மிகத்தெளிவாக பரப்ரஹ்மலக்ஷணமான ஜகத்காரணத்வம் முதலானவை பிராட்டிக்குக் கிடையாது என்று அருளிச்செய்திருக்க, இந்தப் பங்க்திகளிலே பிராட்டியும் பகவானைப்போலவே ஜகத்காரணபூதையாகவும், பரப்ரஹ்ம பூதையாகவுமிருப்பவளே என்று வாதாடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்தி விருத்தமாக இந்த ப்ரக்ஷிப்தபங்க்திகளில் மற்றும் பல உண்டு என்பது ப்ராமாணிகர்களால் மறுக்கவொண்ணாதது. ஆக இக்காரணங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது இப்பங்க்திகள் பக்ஷபாதியொருவரால் ப்ரக்ஷிப்தங்களேயென்பதை அனைவரும் இசைந்தே தீரவேண்டும்.

இக்காரணங்களினாலும், நாம் முன்னமே காட்டியிருக்கும் பல காரணங்களாலும் இந்த கோமடரங்கநாதபாஷ்யம் நஞ்சீயராலேயோ, அல்லது நாராயண முனியாலேயோ இயற்றப்பட்டதன்று என்பதும் மிகத்தெளிவாக விளங்கும். லக்ஷ்மீதந்த்ர நிர்வசனங்களைப் படித்துமறியாத இந்த பாஷ்யகர்த்தா பூர்வாசார்யராயிருக்கத் தகுதியேயில்லை. நிற்க; இந்த ப்ரக்ஷிபதபங்க்திகளில் பிராட்டியும் பரப்ரஹ்மபூதையே எனபதற்குச் சில யுக்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றை எடுத்து அவற்றுக்கு பதில் உரைப்போம் இனி.

"ஸர்வபூ₄தேச்வரீ" என்றில்லாமல், "ஸர்வபூ₄தாநாம் ஈஶ்வரீ" என்றிருக்கையாலே பிராட்டி பகவானுடைய பத்நீதவாகாரத்தாலல்லாமல் இயற்கையாகவே ஸர்வபூ₄தேஶ்வரியாயிருக்கிருள்

என்று ஸித்திக்கிறது என்பது ஒரு வாதம். இந்த வாதத்திற்கு பதிலுரைக்கும் சிரமத்தை நமக்கு வைக்காமல், ஸ்ரீதேசிகனே கீதா பாஷ்ய தாத்பர்யசந்த்ரிகையின் ஆரம்பத்தில்

" அநவதி$_4$காதிஶயத்வவசநாத் ஈஶ்வரவ்யதிரிக்தாஶேஷகோ$_3$சரஸ்யாபி ததை$_3$ஶ்வர்யஸ்ய ஈஶ்வராபி$_4$மதத்வாந் ந த்$_3$வைராஜ்யாதி$_3$தோ$_3$ஷ:। 'அஸ்யேஶாநா ஜக$_3$தோ விஷ்ணுபத்நீ' (யஜு॰ 4-4-12-57) இதி விஷ்ணுபத்நீத்வவேஷேண ஹி ஸர்வஸ்ய ஜக$_3$த: இயமீஷ்டே। 'ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம்' இத்யத்ர து யத்$_3$யபி ஸர்வபூ$_4$தாநாமிதி ப்ரதிஸம்ப$_3$ந்தி$_4$ நிர்தே$_3$ஶாத் ஸ்த்ரீப்ரத்யயாநுஸாரேண ஈஶ்வரபத்நீதி விவக்ஷா ந ஶக்யா, தத$_2$ாபி வாக்யாந்தர ப$_3$லாத$_3$ர்த்த$_2$ஸ்ய தத$_2$ாத்வஸித்$_3$தி$_4$:" [இவளுடைய ஐச்வர்யம் எல்லையற்ற மேன்மையை உடையது என்கையால் ஈச்வரனைத் தவிர மற்றுள்ளார் அனைவரையும் விஷயீகரிக்கும் இவளுடைய ஈச்வரத்வம் ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமுகந்ததாகையால் ஈச்வரர் இருவர் என்னும் தோஷமில்லை. 'விஷ்ணு பத்தினியாய், உலகிற்கு ஈச்வரியாயிருக்கும் பிராட்டி' என்று வேதம் உரைத்தபடியே விஷ்ணு பத்தினியாயிருந்துகொண்டன்றோ இவள் எல்லா உலகையும் நியமிக்கிறாள். 'எல்லா பூதங்களுக்கும் ஈச்வரியை' என்று ஸ்ரீஸூக்தத்தில் சொல்லியவிடத்தில், ஈச்வரத்வத்திற்கு ப்ரதி ஸம்பந்தியாக ஸர்வபூதங்களையும் எடுக்கையால் ஸ்த்ரீப்ரத்யயத்தை அனுஸரித்து ஈச்வரனின் பத்தினி என்று பொருள்சொல்ல முடியாத போதிலும், "விஷ்ணு பத்னீ" என்று முன் எடுத்த வாக்யத்தின் பலத்தால் அர்த்தம் அப்படியே ஆகவேண்டும்] என்று தெளிவாக பதிலுரைத்திருக்கிறார்.

பின்வருமாறு மற்றொரு பூர்வபக்ஷம் செய்யப்படுகிறது:— "ஈஶ்வர: ஸர்வபூ$_4$தாநாம்" [தை-உ 2-46] என்று பகவான் சொல்லப்படுவது போலவே, "ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம்" என்று பிராட்டியும் வேதத்தில் ஓதப்படுகிறாள். ஆகையால் இருவரும் துல்யரான ஈச்வரர்களே. பிராட்டி பகவானுக்கு சேஷபூதையாயிருப்பது அவளுடைய இச்சையாலேயேயொழிய இயற்கையாகவன்று; ஆகையால் பகவானுடைய ஈச்வரத்வம் போன்றதே பிராட்டியினுடைய ஈச்வரத்வமும். ஆகையால் பகவானும் பிராட்டியுமாகிற இருவரும் சேர்ந்தே பரப்ரஹ்மமாகிறார்கள். "உப$_1$யாதி$_4$ஷ்ட$_2$ாநம் ச ஏகம் ஶேஷித்வம்" [ஸ்ரீநாராயணர்கள் இருவரும் சேர்ந்து ஒரு சேஷித்வத்திற்கு ஆச்ரயமாயிருக்கிறார்கள்] என்று ஷடர்த்த ஸங்க்ஷேபத்தில் எம்பெருமானாருடைய சிஷ்யர் சோமாசியாண்டான்

சொன்ன ரீதியிலே உப₄யநிஷ்டமான ஈஶ்வரத்வம் ஒன்றேயாகை யால் ஈஶ்வரத்வித்வமாகிற தோஷமில்லை. இதையே வேதாந்த தேசிகரும் ஸ்ரீஸ்துதியில் " த்வாமேவாஹு: " என்று தொடங்கும் சுலோகத்திலே " யுவாம் தை₃வதம் த₃ம்பதீ ந: " [நீங்களிருவரும் சேர்ந்து எங்களுக்குப் பரதெய்வமாகிறீர்கள்] என்று அருளிச் செய்தார். ஆகையால் ஸ்ரீநாராயணரிருவரும் பரப்ரஹ்மபூதர்களே என்று உரைக்கின்றனர் இப்பூர்வபக்ஷிகள்.

இப்பக்ஷம் ஆசாரியர்கள் எவராலும் ஆதரிக்கப்படாததும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணவாக்யங்களுக்கும், ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் அத்யந்த விருத்தமானதுமாகையாலே நல்லோர்களால் அநாதரிக்கத்தக்கது. " ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ₄தாநாம் " என்று பகவானைச் சொல்லியிருப்பது போலே, " ஈஶ்வரீம் ஸர்வ பூ₄தாநாம் " என்று பிராட்டியையும் சொல்லியிருக்கையால் இருவரும் துல்யரான ஈச்வரர்களே என்னும் வார்த்தை வேதாந்த ஜ்ஞானமுடையார் கோஷ்டியிலே விலை செல்லாது. " ந தத் ஸமஶ் சாப்₄யதி₄கஶ்ச த்₃ருச்யதே " [ச்வே-6] [அப்பரமபுருஷனை ஒத்தாரும மிக்காருமில்லை] என்று பரமபுருஷனைச் சொல்லியிருப்பதுபோலே " ந கிரிந்த்₃ர த்வது₃த்தரோ ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந் " [ருக்-அஷ்-3] [விருத்திராசுரனைக்கொன்ற இந்திரனே! உன்னிலும் உயர்ந்தோனுமில்லை; பெரியோனுமில்லை] என்று இந்திரனையும் சொல்லியிருக்கையாலே இருவரும துல்யர்களே என்னும் வார்த்தைக்கும் இதற்கும் வாசியில்லை. அங்கு இந்திரன் பரம்பொருளல்லன் என்பது மற்றும் பல வாக்யங்களிலிருந்து ஸித்திக்கிறதாகையால் இருவரையும் துல்யராகக் கொள்ளமுடியாது எனில்: இங்கும், " ஸ்ரீருபப₃ர்ஹணம் தஸ்மிந் ப்₃ரஹ்ம ஆஸ்தே " [கௌஷீதகீ 1-50, 51] [பெரியபிராட்டியார் காலுக்கு அணையாயிருக்கிறார்; அப்படுக்கையில் பரப்ரஹ்மம் எழுந்தருளியிருக்கிறது.] என்றும் "அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ" [விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாயிருப்பதால் உலகிற்கெல்லாம் ஈச்வரியாயிருப்பவள்] என்றும், "ஹ்ரீஶ்ச தேலக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" [ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும் உனக்கு பத்னிகள்] என்றும் வேதங்கள் ஓதுகையாலும்,

"சந்தணிமென்முலை மலராள் தரணி மங்கை
தாமிருவர் அடிவருடும் தன்மையானை" [பெரிய திரு 2-10-2]

"செங்கமலத் திருமகளும் புவியும் செம்பொன்
திருவடியினிணை வருட முனிவரேத்த" [பெரிய திரு 7-8-1]

''வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை
நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியை'' [திருவாய் 9-2-10]

''நின் ஈரடி ஒன்றிய மனத்தால் ஒருமதிமுகத்து
மங்கையர் இருவரும் மலரன அங்கையில்
முப்பொழுதும் வருட அறிதுயிலமர்ந்தனே'' [திருவெழு]

'' அல்லிமாமலர் மங்கைநாதன் '' [பெருமாள்திரு 2-10] '' பூமகள் நாயகன் '' [பெரியதிரு 3-3-2] '' மலர்மங்கை நாயகனே '' [பெரிய திரு 7-6-9] '' திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா '' [பெரியதிரு 7-7-1] '' மலர் மங்கை நாதர்'' [பெரியதிரு 11-4-6] என்று ஆழ்வார்களும் பெரியபிராட்டியார் இயற்கையாகவே எம்பெருமானுக்கு ஶேஷ பூதை என்றும் அவன் அவளுக்கு ஸ்வாமி என்றும் உத்கோஷிக்கை யாலும் பிராட்டிதானே '' தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₄வேத் '' [ரா-ஸு 39-30] [என்னை ரக்ஷிப்பது அவருக்கே தகுந்தது] என்று தன் சேஷத்வத்தை வெளியிட்டிருக்கையாலும், ''மச்சே₂ஷபூ₄தா'' என்று பகவானும் பிராட்டி தனக்கு அடிமைப்பட்டவளே என்பதை பக்வச்சாஸ்திரத்தில் அறிவித்திருப்பதாலும், ''ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி'' [ஸ்ரீகுண-3] [ஸ்ரீதேவியே! நீ இயற்கையிலேயே பகவானுக்கு உடைமைப்பொருளாயிருக்கிறாய்] என்று ஸர்வஜ்ஞ ஸார்வபௌமரான பட்டர் ஸந்தேஹத்திற்குச் சிறிதுமிடமில்லாமல பிராட்டியின் சேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமானதென்று கோஷித்திருப்ப தாலும், ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனும், '' ஈஶ்வரவ்யதிரிக்த அஶேஷகோ₃சரஸ்யாபி ததை₃ஶ்வர்யஸ்ய ஈஶ்வராபி₄மதத்வாந் ந த்₃வைராஜ்யாதி₃ தோ₃ஷ:। அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீதி விஷ்ணுபத்நீத்வ வேஷேண ஹி ஸர்வஸ்ய ஜக₃த: இயமீஷ்டே ||'' [ஈச்வரனைத் தவிர்த்து மற்றெல்லாரையும் விஷயமாகக்கொண்ட இவளுடைய ஈச்வரத்வம் ஸர்வேச்வரன் உகந்ததாகையால் இரண்டு ஈச்வரர்கள் முதலான தோஷமில்லை, 'விஷ்ணுபத்தினியாகையால் உலகிற்கு ஈச்வரியாகிறாள்' என்று விஷ்ணுபத்னியாயிருக்கையாலேயன்றோ இவள் எல்லா உலகையும் நியமிக்கிறாள்.] என்று தாத்பர்ய சந்திரிகையிலே இவளுடைய ஈச்வரத்வம் அவனுடைய இச்சாயத்த மென்றும், அதனாலேயே ஈச்வரர் இருவரில்லையென்றும், விஷ்ணு பத்னியாயிருக்கையாலேயே இவள் ஈச்வரியாகிறாள் என்றும் கை யிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டித்தந்திருக்கையாலும், '' ஈஶோ தே₃வ ஏக: '' [சவே 1-10] [ஒருதேவனே ப்ரக்ருதிபுருஷர்களை நியமிக்கிறான்] ''ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்'' [மஹோபநிஷத்

1-1] [நாராயணன் ஒருவனே ஆதிகாரணனுயிருந்தான்] "ந தத் ஸமஶ்ச அப்$_4$யதி$_1$கஶ்ச த்$_3$ருஶ்யதே" [ச்வே] [அவனை ஒத்தாரும் மிக்காரும் இல்லை] "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" [தை-நா] [அவனை நியமிப்பார் ஒருவருமில்லை] "தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம்" [ச்வே] [ஈச்வரர்கள் அனைவர்க்கும் மேலான ஈச்வரனுயிருக்கும் அவனை] "பதிம் விஶ்வஸ்ய ஆத்மேஶ்வரம்" [தை-நா-11] [உலகிற்கெல்லாம் பதியாகவும் தனக்குத் தானே ஈச்வரனுயுமிருப்பவன்] "ஏகஸ் ஸ்வதந்த்ரோ ஜக$_3$தோ ப$_1$பூ$_4$வ" [உலகிற்கு ஒரே ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமியாக நாராயணன் விளங்கினுன்] "ஏக: ஶாஸ்தா ந த்$_3$விதீயோஸ்தி ஶாஸ்தா" [பார-ஆச்வ 27-1] [நாராயணன் ஒருவனே ஈச்வரன்; ஈச்வரர் வேறில்லை.] "ந த்வத்ஸமோஸ்தி அப்$_4$யதி$_4$க: குதோந்ய:" [கீதை] [உன்னை ஒத்தார் இல்லை; மிக்கார் ஒருவர் உளரோ?] "நாஸ்தி நாராயண ஸமோ ந பூ$_4$தோ ந ப$_4$விஷ்யதி" [நாராயணனை ஒத்தவன் முக்காலத்திலுமில்லை] என்று ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஒருமிடருக ஸர்வேச்வரன் ஒருவனே என்று உத்கோஷிக்கையாலும். பிராட்டியானவள் பிரானைப்போலே நிரதிஶய ப்$_3$ருஹத்வப்$_3$ரும்ஹணத்வமாகிற ஸர்வைஶ்வர்யத்தை உடையவளல்லள் என்று அறிவாளிகளுக்கு எளிதில் விளங்கும். "யுவாம் தை$_3$வதம் த$_3$ம்பதீ ந:" [நீங்களிருவரும் எங்களுக்கு தெய்வம்] என்ற தேசிகவாக்யம், பிராட்டிக்கு ஶேஷித்வமும் இல்லை, பகவதி$_3$ச்ச$_2$ாயத்தமான ஏகோந ஈச்வரத்வமுமில்லை என்பாரைக் குறித்து அருளிச்செய்யப்பட்டதாகையால் அத்தோடும் விரோதமில்லை. பிராட்டிக்கு பகவதி$_3$ச்ச$_2$ாயத்தமானதும் தத்பத்நீத்வப்ரயுக்தமானதுமான ஈச்வரத்வமுண்டு என்பதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் எவர்க்கும் விவாதமில்லையே. தாத்பர்யசந்திரிகையில் அங்கருத்தைக் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கும்போது ஸ்ரீஸ்துதி ச்லோகத்துக்கு வேறு எப்படிப் பொருள்கொள்வது? "உப$_1$யாதி$_4$ஷ்ட$_2$ாநம ச ஏகம் ஶேஷித்வம்" என்றுப்போலே இருவரிடமுமுள்ள ஈச்வரத்வம் ஒன்றேயாகையால் ஈச்வரத்வித்வமில்லை என்பதும் அபஹாஸ்யமானது. ஒரே ஶேஷித்வம் இருவரை ஆச்ரயமாகக்கொண்டது என்பதில் ஒரு தோஷமுமில்லை. சேஷித்வமாவது:—கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாகை. பகவானுக்குச் செய்யப்படும் கைங்கர்யம் பிராட்டிக்கு முகோல்லாஸகரமாகையாலும், பிராட்டிக்குச் செய்யப்படும் கைங்கர்யம் பகவானுடைய திருவுள்ளத்தை உகப்பிக்குமாகையாலும் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வமான ஶேஷித்வம் ஒன்ருய் இருவரிடமும் உள்ளது என்னலாம். ஒரே ஈச்வரத்வம் இருவரிடமும் உள்ளது என்று சொல்லுவதற்கு உபபத்தி ஒன்று

மில்லே. பாதகம் மிகவும் உள்ளது. அப்படிச் சொல்லப்புகில் ஓரே ஈச்வரத்வம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதிகளிடத்திலேயிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லும் பக்ஷங்கள் ப்ராமாணிகமாகி, "ஆத்மைக்யம் தே₃வதைக்யம் த்ரிகஸமதி₄க₃தா துல்பதைக்யம் த்ரயாணும் அந்யத்ரைஶ்வர்யம்' [ஆத்மாக்கள் எல்லாம் ஒன்றென்கை; தேவதைகள் ஒன்றென்கை; மும்மூர்த்திகள் ஸமரென்றும் ஒன்றென்றும் சொல்லுகை; மூவரிலும் வேறுபட்டவன் ஈச்வரன் என்கை] என்று ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே தேசிகரால் கழியுண்ட பக்ஷங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிவரும். தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் தேசிகனும் பிராட்டியின் ஈச்வரத்வம் பகவதபிமதமாகையால் ஈச்வரத்₃வித்வமில்லையென்று பரிஹரித்தாரேயொழிய, இருவரிடமுள்ள ஈச்வரத்வம் ஒன்றென்று சொல்லிப் பரிஹரிக்கவில்லை. ஆகையால் "ஈச்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம்" என்னும் இத்திருநாமத்தாலே பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வமாகிற தோஷம் வராது என்று நிலை நாட்டப்பட்டதாயிற்று.

"ஸர்வபூதாநாமீஶ்வரீ" என்று படிக்கப்படும் பிராட்டியை ஈச்வரகோடியில் சேர்க்கலாமேயொழிய ஜீவகோடியில் சேர்க்கலாமோ என்னும் வாதமொன்றும் எழுவதுண்டு. உப₄யவிபூ₄திஶேஷித்வம், விபு₄த்வம் முதலான பெருமைகள் இப்பிராட்டிக்கு இருப்பதால் இப்பிராட்டி ஈச்வரகோடியைச் சேர்ந்தவளே என்று சில ஆசார்யர்கள் கருதினர்கள். பத்நீத்வப்ரயுக்தமான ஈச்வரத்வமுண்டாலும், ஶேஷத்வமே இவளுக்கு இயற்கையான ஆகாரமாகையாலும் "ஶேஷத்வே ஸதி சேதநத்வம்" முதலான ஜீவலக்ஷணங்கள் இவளுக்கும் பொருந்து மாகையாலும், "தத் தஸ்ய ஸத்ருஸம் ப₄வேத்" என்னும் இவளுக்கு ஜீவத்வமே பெருமைதருவதாகையாலும் இவளை ஜீவகோடியிலேயே சேர்க்கவேண்டும் என்று சில ஆசார்யர்கள் கருதினர்கள். இருவகையான ஆசார்யர்களும் இவளுக்குள்ள ஏகோந ஈச்வரத்வத்தையும் –[பகவான் ஒருவனைத் தவிர மற்றுள்ளார்க்கு ஈச்வரியாயிருக்கையையும்]– ப₄க₃வச்₂சேஷத்வத்தையும் இல்லைசெய்யவில்லை. இவள் ப்ரப்ரஹ்மபூதையென்று கருதவுமில்லை. ஆசார்யர்களுக்குப்பிறகு தோன்றிய சிலரே பிராட்டி பரப்ரஹ்மபூதையென்றும், இவளுக்கு ஸ்வாப₄ாவிகமான சேஷத்வமில்லையென்றும் மனம்போனவாறு எழுதிவைத்து, கோமடரங்கநாத பாஷ்யத்தில் அவைகளைச்சேர்த்து, அதை நஞ்சீயர் தலையிலே சுமத்தினர்கள். நாம் கீழே காட்டிய நிரூபணங்களைக் கண்டவர்கள் இதைக்கண்டு மயங்கார்கள் என்பது திண்ணம்.

"ஈஸ்வரீ" என்னும் திருநாமத்தின் பொருள்களைச் சிந்திப்போம் இனி: (ஈச்வரீம்) ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஸ்வாமினியாயிருப்பவள். அவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பதுபோலே இவளும் ஸ்வாமினியாயிருப்பவள் என்கை. "திருமாலே நானும் உனக்குப் பழவடியேன்" [திருப்பல்-11] "உலகாண்ட திருமால்" [பெரியாழ்-திரு 4-9-1] என்றன்றோ பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்தார். (ஈச்வரீம்) ஈசனோடு கூடியிருந்து வரங்களையளிப்பவள் என்றுமாம். அவன் ப₂லப்ரத₃னாம்போது தன் பாரதந்திரிய ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரப் புருஷகார க்ருத்யம் செய்யும் ஸஹத₄ர்மசாரிணி என்கை. (ஈச்வரீம்) 'ஈச்-ஐச்வர்யே' என்று தாதுவாகையாலே 'ஈச்' என்னும் எழுத்து ஈச்வரியாயிருப்பவளென்கிறது. 'வஸ நிவாஸே' என்று தாதுவாகையாலே 'வ' காரம் அனைவருக்கும் வாஸஸ்தானமாயிருக்கிறாள் என்கிறது. (ஈச்வரீம்) 'ஈச்-ஐச்வர்யே' என்று தாதுவாகையாலே 'எல்லாச் செல்வங்களையும் அளிப்பவள்' என்றும், "வ்ருது வர்த்தநே" என்று தாதுவாகையாலே 'எப்போதுமிருப்பவள்' என்றும், "ரிங்-க்ஷயே" என்று தாதுவாகையாலே 'பாபங்களை அழிப்பவள்' என்றும் பொருள்படுகிறது.

"பூ₄தாநாமீஶ்வரா சாஸ்மி ப்ரியேணேஶேந ஸர்வதா₃ ।
வரதா₃ பு₄வநேஶாநா வஶிதா ச ஸதா₃கி₂லே: ||
வ்ருத்₃தி₄தா₃ வர்த்தமாநா ச க்ஷபணீ ச ஸதா₃ஹ்மஸாம் ।
ஈஶ்வரீத்யேவ மே நாம தேந வேதே₃ந ரூபிதம் ||
ஷட₃க்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வைஶ்வர்ய ஸம்ருத்₃தி₄த₃:||

[1, பூதங்களுக்கு ஈச்வரியாயிருக்கிறேன்; 2. ஈசனோடுகூட எப்போதும் வரங்களைத் தருகிறேன்; 3. உலகிற்கு ஈசானையாகவும், எல்லோராலும் வஸிக்கப்படுபவளாகவுமிருக்கிறேன்; 4. ஐச்வர்ய விருத்தியைத் தருகிறேன்; எப்போதுமிருக்கிறேன்; பாபங்களை அழிக்கின்றேன். இக்காரணங்களால் 'ஈச்வரீ' என்னும் நாமம் வேதத்தாலே எனக்கு இடப்பட்டது. "ஓம் ஈஶ்வர்யை நம:" என்னும் ஆறு எழுத்துக்கொண்ட இம்மந்திரம் எல்லாச் செல்வங்களின் ஸம்ருத்தியையும் அளிக்கும்.] என்று இந்நான்கு பொருள்களும் மந்திரப்பெருமையும் பிராட்டியாலேயே பேசப்பட்டது.

(ஶ்ரியம்) ஸ்ரீதேவியை. இத்திருநாமத்தின் பொருள்கள் முன்னமே விளக்கப்பட்டன. (தாம்) மேற்சொன்ன பெருமைகளை

உடையவளாக ஸுப்ரஸித்தையான உன்னை. (இஹ) "அபூ₄திம ஸம்ருத்₃தி₄ம் ச ஸர்வாந் நிர்ணுத₃ மே க்₃ருஹாத்" [எல்லாவிதமான ஏழ்மையையும் என் வீட்டிலிருந்து விரட்டுவாயாக] என்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட உன் அருளாலே பரிசுத்திபெற்று நீ வசிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கும் இந்த என் குடிசையில். (உபஹ்வயே) நித்யவாஸம் செய்யவேணுமென்று அழைக்கிறேன்.

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः॥१०॥

10. மநஸ: காமமாகூதிம் வாசஸ் ஸத்யமஶீமஹி।
பஶூநாம் ரூபமந்நஸ்ய மயி ஶ்ரீ: ஶ்ரயதாம் யஶ:॥

பதவுரை: — **மநஸ: காமம்**—மனஸ்ஸிற்கு விரும்பத்தக்கவளும், **வாச: ஆகூதிம்**—வார்த்தைகளுக்குக் கருத்தாயிருப்பவளும், **ஸத்யம்**—சிதசித்துக்கள் அனைத்துமாயிருப்பவளுமான பிராட்டியை, **அஶீமஹி**—அடையக்கடவோம், **பஶூநாம் ரூபம்**—ஜீவர்களுடைய ஜ்ஞானஸ்வரூபமாயிருப்பவளும், **அந்நஸ்ய யஶ:**—போக்யங்களின் புகழாயிருப்பவளுமான, **ஶ்ரீ:**-ஸ்ரீதேவி, **மயி**-என்னிடத்தில், **ஶ்ரயதாம்**-ஆச்ரயிக்கட்டும்.

ஸ்ரீதேவியானவள் என் வீட்டிலே நித்யவாஸம் செய்யவேண்டுமென்ருன் சென்ற மந்திரத்தில. என்னிடத்திலே நித்யவாஸம் செய்யட்டும் என்று பிரார்த்திக்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(மநஸ: காமம்) அவரவருடைய நெஞ்சால் விரும்பப்படும் அந்தந்தப் பலன்களாயிருப்பவள். இவ்வுலகிலுள்ள இன்பங்களையும், சுவர்க்கம் முதலான அவ்வுலகிலுள்ள இன்பங்களையும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலான பேரின்பத்தையும் அவையவைகளை விரும்புவார்க்கு அளிப்பவள் என்கை. "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ இஷ்டம் மநிஷாண" [பு-ஸூ] என்று இவளுடைய சேர்த்தியிலன்றோ எல்லா இஷ்டங்களையும் பெறுவது. தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கினியவள் என்றுமாம்.

"ஶ்ரேயோ ந ஹ்ரவிந்த₃லோசநமந:காந்தாப்ரஸாத₃த்₃ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்₄வஸு ந்ருணும
ஸம்பா₄வ்யதே கர்ஹிசித"

[தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கு இனியவளான தேவியின் அருளில்லாமல் ஐச்வர்யகைவல்ய பகவத்ப்ராப்திகளில் இன்பம் ஜீவர்களுக்குக் கிடையாது] என்று இவ்விருபொருள்களையும சது:ச்லோகியிலே ஆளவந்தார் அருளினரன்றே. (மநஸ: காமம்) பகவானின திருவுள்ளத்தால் விருமபப்படுபவள்.

"அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ் தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம்" [ரா-ஸு]

[இந்த பிராட்டியின் மனம் அவரிடமும், அவருடைய மனம் இவளிடமும் நிலைநிற்கிறது] என்றுரன்றே திருவடியும். (மநஸ: காமம்) மநஸ்ஸாலே விரும்பத்தக்க பொருள்களில் மிகச்சிறந்தவளாயிருப்பவள் என்றுமாம். இப்பொருட்பெருமையனைத்தையும் நினைத்தன்றே "காமது₄க்" "காமயோநி:" "காமவத்ஸா" "காமவர்ஷிணீ" "காமவிஜ்ரும்பி₄ணீ" "காமஸூ:" "காமரூபிணீ" "காமிநீ" "காமேச்வரீ" "காம்யா" என்று லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரநாமமும் பல திருநாமங்களைப் பொழிந்தது.

"சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால்மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்" [பெரியாழ்-திரு 4-5-10]

"சிந்தனையைத் திருமாலே" [பெரியதிரு 5-6-7]

"சிந்தைதன்னுள் நீங்காதிருந்த திருவே" [பெரியதிரு 4-9-2]

என்றன்றே ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்தது, பிராட்டியும்

"பௌ₄மாந்தரிக்ஷதி₃வ்யாக்₂யா யே சாப்யப்ராக்ருதா: பரே।
ஸதா₃நந்த₃மயாஸ் த்வேதே ஸர்வே காமா மயி ஸ்ரிதா:॥
மநோரதா₂நாம் ஸர்வேஷாம் பராஹம் விப்₄ரமஸ்த₂லீ।
விஷ்ணோஸ்ச மநஸ: காமஸ் ஸாஹம் ஸர்வாதிஸாயிநீ॥
மநஸ: காம இத்யேவ தேந மாம் துஷ்டுவுஸ் ஸுரா:।
நவாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகாமஸம்ருத்₃தி₄த₃:॥"

[சேதனர்கு எப்போதும் இன்பமளிக்கும் இவ்வுலக இன்பம், அந்தரிக்ஷலோகத்தின் இன்பம, சுவர்க்க இன்பம், பரமபதத்தில் அப்ராக்ருதமான மோக்ஷவின்பம் ஆகிய எல்லாக் காமங்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. எல்லா மநோரதங்களுக்கும் நான் மேலான விளையாடுமிடமாயிருக்கிறேன். மிகச்சிறந்தவளான நான் பரமபுருஷனுடைய திருவுள்ளத்தாலும் விரும்பப்படுகிறேன். ஆகையால் என்னை தேவர்கள் 'மனத்தின விருப்பமாயிருப்பவள்' என்று

துதித்தனர். ஒன்பது எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் மநஸ: காமாய நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாக் காமங்களின் பெருமையையும் தரும்] என்று இப்பொருள்களையும் மந்திரப்பெருமையையும் அருளிச் செய்தாள்.

(வாச: ஆகூதிம்) லௌகிகமாகவும், வைதிகமாகவுமுள்ள வாக்குக்களுக்கும் புறச்சமயிகளின் வாக்குக்களுக்கும் கருத்தாயிருப்பவளே. ஸர்வசப்தவாச்யை என்றபடி. அவன் ஸர்வஶப்தவாச்யனுயிருக்கும்போது அவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகபூ₄தையாயிருக்கும் இவளும் ஸர்வசப்த வாச்யையேயன்றே. லௌகிக வைதிகஶப்தங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்; புறச்சமயிகள் தங்கள் தங்கள் தெய்வங்களைக் குறித்துச் சொல்லும் 'தேவன்' 'ருத்ரன்' 'சிவன்' முதலான பதங்களும் இவளோடு கூடிய இவனையன்றே குறிக்கும். "எம்பெருமானைச் சொன்ன விடத்திலே பிராட்டியையும் சொல்லிற்றும்" எனறன்றே எம்பெருமானுர் அருளிச்செய்தது. இதனுலேயேயன்றே.

"நும்மின் கவிகொண்டு நும்நும் இட்டாதெய்வமேத்திறல்
செம்மின் சுடர்முடி என் திருமாலுக்குச் சேருமே"
[திருவாய் 3-9-6]

"நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால்
சீரேறு வாசகம் செய்யநின்ற திருமால்" [பெரியாழ்திரு 4-1-5]

"செய்யவளுறை தருதிருமார்பன்
பன்னுநான்மறைப்பல் பொருளாகிய பரன்" [பெரியதிரு3-1-2]

"பந்தார்மெல்விரல் நல்வளைத்தோளி
பாவைபூமகள் தன்னெடுமுடனே
வந்தாய் என்மனத்தே மன்னிநின்றுய்
மால்வண்ணு மழைபோலொளிவண்ணு
சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா
சாமவேதியனே நெடுமாலே" [பெரியதிரு 7-7-2]

என்று ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்தது. "ஒண்தாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு" [முதல்திருவ-67] என்று ஞானத்துக்கு விஷயம் ஸ்ரீமந்நாராயணனும்போது ஞானத்துக்கு உருக்கொடுக்கும் வாக்குக்கு விஷயம் அவனே என்னுமிடத்தைச் சொல்லவேணுமோ? "ஆகூதி:" என்னும் திருநாமம் ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்திலுமெடுக்கப்பட்டது.

''லௌகிக்யோப்யத₂ வைதி₃க்யஸ் தத₂ா ப₃ாஹ்யாக₃மோத்₃
ப₄வா: |
நிர்கே₄ாஷா கே₄ாஷவத்யஶ்ச யா வாச: பரிகீர்த்திதா: ||
மாமபி₄ப்ரேத்ய ஸர்வாஸாம் தாஸாமுச்சாரணக்ரியா |
மாமபி₄ப்ரயதே ஸர்வோ ஜநஸ் ஸர்வாத்மநா ஸ்தி₂தாம் ||
தேந தேந ப்ரகாரேண வாசாமுச்சாரணக்ரமே |
ஆகூதிர் வசஸாம் தேந வேத₃ஜ்ஞைரஸ்மி ப₄ாவிதா ||
அஷ்டாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வஶப்₃த₃ார்த்த₂ஸித்₃
தி₄த₃:|| ''

[லௌகிகமாயும், வைதிகமாயும், புறச்சமய நூல்களிலுள்ளவையாயுமுள்ள முழக்கமற்றவையும் முழங்குகின்றவையுமான வார்த்தைகள் அனைத்தும் உச்சரிக்கப்படுவது என்னைக் குறித்தேயாகும். அந்தந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது எல்லா ஜனங்களும் எல்லாப் பொருளாயுமிருக்கும் என்னையே குறிக்கின்றனர். அதனாலே மறையுணர்ந்த மெய்ஞானிகளால் 'வாக்குகளுக்குக் கருத்து' என்று தியானிக்கப்படுகிறேன். எட்டு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் வாச: ஆகூத்யை நம:" எனனும் இம்மந்திரம எல்லாச்சொற்பொருள்களையும் அடைவிக்கும்] என்று பிராட்டியும் இப்பொருளையும் மந்திரப்பெருமையையும் தந்திரத்திலே பேசினள்.

இப்படி இவள் எல்லா சப்தங்களுக்கும் அர்த்தமாயிருப்பதும் இவள் எல்லாமாயிருப்பதாலேயே எனகிறது அடுத்த திருநாமம்: (ஸத்யம்) 'ஸத்'தாகவும், 'த்யத்'தாகவுமிருப்பவள். அதாவது:— எப்போதும் 'இருக்கிறது' எனறே சொல்லப்படுவதாய், விநாசமற்றதான ஜீவாத்மாவாகவும், எப்போதும் அழிவதாகையால் 'இல்லை' என்றே வ்யவஹரிக்கப்படும் அசேதனமாகவும் இருப்பவள் என்கை. ''ஏகதத்வமிவோதி₃தௌ'' [ஒரே தத்வம்போலே சொல்லப் படுபவர்கள் பகவானும் பிராட்டியும்] என்று சொல்லுகிறபடியே அவனுடைய ஸர்வாத்மப₄ாவத்தை, அந்தரங்கையாய், அவன் பெருமைக்கும் அடியாயிருப்பவளான இவள்மேலே ஏறிடுகிறபடி. "அஹம் ஸர்வம்" [வி-பு] [நானே எல்லாம] என்று ப்ரஹ்லாதனும் ''அஹமேக: ப்ரத₂மமாஸம் வர்த்தாமி ச ப₄விஷ்யாமி ச'' [அதர்வ சிரஸ்] [நான் ஒருவனே முதலில் இருந்தேன்; இருக்கிறேன்; இருப்பேன்] என்று சிவனும், ''அஹம் மநுரப₄வம் ஸூர்யஶ்ச'' [ப்ருஹ 3-4-10] [நானே மனுவானேன்; சூர்யனுமானேன்] என்று

வாமதேவ ரிஷியும், "கடல் ஞாலமாவேனும் யானேயென்னும்" [திருவாய் 5-6-1] என்று நம்மாழ்வாரும் சொல்லும்போது, இறையுமகலகில்லாத நித்யானபாயினியாய், அவனுடைய பெருமைக்கும் அடியானவளாய், அவனுக்கும் ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாயிருக்கும் இவளே எல்லாம் என்னக்குறையில்லையன்றே. "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்$_3$ரஹ்ம" [தைத்-ஆ-1] என்றும் "ஸச்ச த்யச்சாப$_4$வத்" [தை-ஆ 6-5] [சேதனுசேதநங்களாகிருன் அவன்] என்றும் அவனன்றே ஓதப்படுகிருன். இப்படி ஸர்வாத்மபூதராக இருவரைக் கொண்டால் ஈச்வரத்$_3$வித்வம் முதலான பல தோஷங்களும் வருமன்றே. ஆகையால் இப்படியே பொருள்கொள்ளக்கடவது. பகவான் ஸர்வாத்மகனும்போது பிராட்டியும் விஶேஷணதயா ப$_4$ாஸிக்கிருள்-(விளங்குகிருள்)-என்னுமர்த்தத்தை,

"வானுகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்
தேனுகிப் பாலாம் திருமாலே" [முதல்திருவ-92]

"திருவாழ்மார்வன்றன்னைத் திசைமண்ணீர் எரிமுதலா
உருவாய் நின்றவனை ஒலிசேரும் மாருதத்தை
அருவாய் நின்றவனை" [பெரியதிரு 7-6-7]

என்று ஆழ்வார்களும் காட்டித்தந்தனரன்றே. இவ்வரும்பொருளையும், இம்மந்திரப்பெருமையையும்,

"ஸச்ச த்யச்ச ஜக$_3$த் த்$_3$வேத$_4$ா யத் ப்ரமாணேந த்$_3$ருஶ்யதே ।
தத் ஸர்வமஹமஸ்மீதி ஸத்யம் மாம் ருஷயோऽப்$_3$ருவந் ॥
ஷடக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வஸத்யப$_2$லப்ரத$_3$: ॥"

[எப்போதும் அழியாததாகையாலே 'ஸத்' எனப்படும் ஜீவதத்துவமும் எப்போதும் அவஸ்த்த$_2$ாத்யாக$_3$ம் செய்கையாலே 'த்யத்' எனப்படும் அசித்தத்துவமும் ஆக இரண்டுவிதமாயிருக்கிறது உலகம். நான் இது எல்லாமும் ஆகிறேனுகையால் என்னை ருஷிகள் 'ஸத்யம்' என்று அழைத்தனர். ஆறு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் ஸத்யாய நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாவிதமான ஸத்யபலன்களையும் அளிக்கும்] என்று பிராட்டியும் பேசியருளினுள்: (அஶ்ரீமஹி) கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பெருமையை உடைய பிராட்டியை அடையக்கடவோம்.

(பசூநாம் ரூபம்) "பஶ்யந்தீதி பஶவ:" [காண்கிருர்களாகையாலே 'பசுக்கள்' எனப்படுகின்றனர் சேதனர்கள்] என்னும் வ்யுத்பத்தி

யாலே அறிவை ஸ்வரூபமாகக்கொண்ட மூவகைப்பட்ட சேதனரும் பசுக்களாகின்றனர். அவர்களின் ஸ்வரூபமான அறிவாயிருப்பவள் பிராட்டி என்று பொருள்படுகிறது இத்திருநாமம.

"பஶ்யந்தி பஶவோ ஜீவா: வித₄ாபி₄ஸ் திஸ்ருபி₄ஸ்தி₂தா: ।
தேஷாம் ரூபம் து யச்சூக்ர சைதந்யம் ஹேயவர்ஜிதம் ॥
தத்₃ரூபமஹமேவாஸ்மி சித்₃க₄நாநந்த₃ரூபிணீ ।
மச்சூ₂க்திலேஶாஸ் தே ஸர்வே ஜீவா: சிச்சூ₂க்திஸம்ஜ்ஞிதா: ॥
பசூநாம் ரூபமித்யேவம் ஸாங்க்₂யா மாம் ஸம்ப்ரசக்ஷதே ।
நவாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸம்யக் ஜ்ஞாநபூ₂லப்ரத₃: ॥

[நித்யர், முக்தர், பத்தர் என்னும் மூன்று வகைப்பட்ட ஜீவர்களும் காண்கையே ஸ்வரூபமாக உடையவர்களாகையாலே பசுக்கள் எனப்படுகின்றனர். தோஷமற்ற அவர்களுடைய ஸ்வரூபமான யாதொரு அறிவுண்டோ, அந்த அறிவாகவே ஆகிறேன் ஜ்ஞாநாநந்தமயியான நான். 'சித் சக்தி' [அறிவுசக்தி] என்னும் பெயரையுடைய அந்த எல்லாச்சேதனரும் என் சக்தியின் ஒரு துளியாயிருப்பவர்கள். ஆகையால் ஞானிகள் என்னை 'பசுக்களின் (ஸ்வ) ரூபம்' என்கின்றனர். ஒன்பது எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் பசூநாம் ரூபாய நம:" என்னும் இம்மந்திரம் அழகிய ஞானமாகிற பலத்தை அளிக்கும்] என்று இப்பொருளும், மந்திரப்பெருமையும் தந்திரத்திலே கூறப்பட்டன.

(அந்நஸ்ய யஶ:) "அத்₃யத இதி அந்நம்" [அநுபவிக்கப்படுவது அந்நமாகிறது] என்னும் வ்யுத்பத்தியின்படி அநுபவிக்கப்படும் போக்யப்பொருள்களெல்லாம் அந்நமாகிறது. அது இரு வகைப்படும்:- ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் எனனும் முக்குணங்களுக்கு வசப்பட்ட பத்த ஜீவர்கள் அநுபவிக்குமதான ப்ராக்ருதமான போக்யங்கள் ஒருவகை. இம்முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நித்யமுக்தர்களுக்குப் பரமபதத்திலே போக்யமாயிருக்கும் ஜ்ஞாந ப₃ல ஐச்வர்ய வீர்யசக்தி தேஜஸ் என்னும் ஷாட்குண்ய மயமான பகவத்ஸ்வரூபம் மற்றொரு வகை. இவைகளுடைய இனிமையாகிற புகழாயிருப்பவள் பிராட்டி என்று இத்திருநாமத்துக்குப்பொருள். அதாவது:-இவைகளின் இனிமைக்குக் காரணமாயிருப்பவள் என்கை. "வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த் தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே" [முதல் திருவ-92] என்று பௌ₄திகமான இனிமைக்கும், "கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய என் அன்பேயோ"

[திருவாய் 10-10-6] என்று பகவத் விஷயத்தின் இனிமைக்கும் காரணமாயிருப்பவள் இப்பிராட்டியே என்று ஆழ்வார்களும் அறிவித்தனரன்றே.

"த்ரைகு$_3$ண்யம் ஷட்$_3$கு$_3$ண்ணோர்த்த$_2$ம் ச த்$_3$வித$_4$ாந்நம் பரிகீர்த்திதம்|
த்ரைகு$_3$ண்யமநுபத்$_3$த$_4$ாநாம் இதரேஷாமதே$_2$தரத் ||
த்$_3$விவித$_4$ஸ்யாபி சாந்நஸ்ய யத்$_3$யஶோரூப்முத்தமம் |
தத$_3$ஹம் ஸர்வபூ$_4$தாத்மா தத்வஜ்ஞை: பரிகீர்த்திதா ||
ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதா போ$_4$கா$_3$ மச்ச$_2$க்திப்ரவிஜ்ரும்பி$_4$தா: |
அந்நஸ்ய யஶ இத்யேவ மாம் விது$_3$ஸ் தத்வசிந்தகா: ||
நவாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ போ$_4$கா$_3$ஸர்வஸ்வதா$_3$யக: ||"

['முக்குணமயம்' என்றும, 'ஷட்குணமயம்' என்னும் போக்யப் பொருள்கள் இருவிதம். பத்தர்களுக்கு 'முக்குணமயம்' போக்ய மாகிறது. நித்யமுக்தர்க்கு 'ஷட்குணமயம்' போக்யமாகிறது. இருவகை போக்யங்களுக்குமுள்ள இனிமையாகிற சிறந்த புகழ், ஸர்வபூதங்களாயுமிருக்கும் நானே என்று ஞானிகளால் சொல்லப் படுகிறேன். ப்ராக்ருதமானவையும், அப்ராகருதமானவையுமான போகங்கள் என் சக்தியிலிருந்து தோன்றுமவை. ஆகையால் ஞானிகள் என்னை 'அந்நத்தின் புகழ்' என்று அறிகிறுர்கள். ஒன்பது எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் அந்நஸ்ய யஶஸே நம:" என்னும் இம் மந்திரம் போகமனைத்தையும கொடுக்கும்] என்று இப்பொருளும் மந்திரப்பெருமையும் தந்திரத்திலேயும் கோஷிக்கப்பட்டது.

(பசூநாம் ரூபம்-அந்நஸ்ய யஶ:) "பசூநாம் ரூபம்" என்று போக்த்ருஸ்வரூபமாயிருப்பவள் பிராட்டி என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. போக்த்ருஶக்திப்ரபை$_4$களாக 'ஜ்வலந்தீ' என்னும் திருநாமத்தின் விவரணத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கம், பர்ஜந்யன், பூமி, புருஷன், ஸ்த்ரீ என்னும் பஞ்சாக்நிகளும், லௌகிகாக்நியும், ஆக ஆறு அக்னிகளும் "பசூநாம் ரூபம்" என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்பட்டு அவைகளாகவுமிருக்கிறுள் பிராட்டி என்றும் 'பசூ நாம் ரூபம்' என்னும் திருநாமத்துக்கு ஒரு பொருள். அதேபோல் போக்யஶக்திப்ரபைகளாக "ப்ரப$_4$ாஸா" என்னும் திருநாமத்தின் விவரணத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட ச்ரத்தா, ஸோமன, ஜலம், அந்நம, வீரியம், ஹவிஸ் என்னும் ஆறும் "அந்நஸ்ய யஶ:" என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்பட்டு, அவைகளாகவுமிருக்கிறுள் பிராட்டி என்றும் 'அந்நஸ்ய யஶ:' என்னும் திருநாமத்துக்கு ஒரு பொருள்.

"ஆக்₃நேயீ யா ஹி மச்சூ₂க்தி: ஸா ஹி ஜாதா தத₂ா தத₂ா"

[அக்நிகளிலுள்ள என்னுடைய போக்த்ருசக்தி அங்கங்கு (போக்தாக்களிடம்) விளங்கிநின்றது.] என்றும்,

"ஸோமஶக்திர் மதீ₃யா யா ஸா ஹி ஜாதா தத₂ா தத₂ா"

[ஸோமன் முதலான ஹவிஸ்ஸுகளிடமுள்ள என்னுடைய போக்ய ஶக்தி அங்கங்கு (போக்யங்களிடம்) விளங்கிநிற்கிறது.] என்றும் இவ்விரு திருநாமங்களுக்குமுள்ள இவ்விரு பொருள்களும் லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்திலும் காட்டப்பட்டன.

(ஶ்ரீ: மயி ஶ்ரயதாம்) ஶ்ரீதேவியானவள் என்னையடையட்டும். என்னை ஆச்ரயித்து நிற்பதனமூலம், 'ஶ்ரீ' யானவள் தன் பெயரை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளட்டும். "ஶ்ரீ" ஶப்தத்துக்கு "அடியார்களுக்குப் பரதந்திரையாய் அவர்களை ஆச்ரயித்துநிற்பவள்" என்று அபூர்வமானதொரு வ்யுத்பத்தியைக் காட்டுகிறபடி. "**நண்ணித் தொழுமவர் சிந்தை பிரியாத நாராயணா**" [பெரியாழ்-திரு 2-3-2] என்றவிடத்திலே பெரியாழ்வாரும நாராயணசப்தத்துக்கு இப்படிப் பொருள் கொண்டாரன்றோ.

நிற்க; இம்மந்திரத்தில் "மநஸ: காமம்" என்றும், "வாச: ஆகூதிம்" என்றும், "ஸத்யம" என்றும், "பசூநாம் ரூபம்" என்றும், "அந்நஸ்ய யஶ:" என்றும் ஐந்து திருநாமங்கள் தனக்கு இடப்பட்டதாகப் பிராட்டியே லக்ஷ்மீதந்திரத்தில திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறாள். அப்படியிருக்கும்போது, கோமடரங்க நாதபாஷ்யத்தில் பினவருமாறு உரையிடப்பட்டிருக்கிறது:—"மநஸ: காமம்–மனத்தால் விரும்பப்படும் பொருளகள், ஆகூதிம்–அபிப்ராயத்திலிருக்கும் பொருள்கள், வாச:-வாக்கினால் பிரார்த்திக்கப் படுமவை ஆகிய எல்லா விருப்பங்களையும், பசூநாம் ரூபம்-ஜீவதந ஸமிருத்தியையும். அந்நஸ்ய ரூபம்–அந்நஸம்ருத்திக்குக் காரணமான அனைத்தையும், ஸத்யம்–மாறுததான லக்ஷ்மியின் அருளையும், அஶீமஹி—அடையக்கடவோம். ஶ்ரீ:—ஶ்ரீதேவி, மயி—என்னிடத்தில் (மேலே கூறிய ஸம்ருத்திகளையும்) யஶ: ச-கீர்த்தியையும், ஶ்ரயதாம்-அடைவிக்கட்டும்" என்று.—நிஷ்பக்ஷபாதிகளான மஹான்கள், பிராட்டி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கும் பொருளுக்கும் இந்த பாஷ்யத்திலுள்ள பொருளுக்கும் ஏதாவது ஸம்பந்தமிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். பிராட்டி அருளிச்செய்த பொருள்கள் அர்த்

தாந்தரமாகக்கூடக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நோக்கவேண்டும். நடுநிலைமையிலிருந்து ஆராய்ந்து பார்த்தார்களானல் இந்த பாஷ்யம் ஸகலசாஸ்த்ர பாரங்கதர்களான பூர்வாசார்யர்கள் எவராலும் இயற்றப்பட்டதன்று என்னும் ஒரே முடிவுக்கே வரமுடியும். அந்தபாஷ்யத்தை அச்சிட்டவர்கள் உண்மையை இதைக்கண்ட பின்பாவது ஒப்புக்கொண்டார்களானல் அவர்களுடைய ப்ராமாணிகத்வத்தை உலகமெல்லாம் கொண்டாடும். கோமடரங்கநாத பாஷ்யத்திற்கும் பிராட்டி திருவுள்ளம்பற்றிய பொருள்களுக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைப் பலவிடங்களிலும் நாம் காட்டியிருப்பது இவ்வுண்மையை உலகுக்கு உணர்த்துவதற்கே என்று உணர்க.

कर्दमेन प्रजाभूता मयि संभव कर्दम।
श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥ ११ ॥

11. கர்த்த₃மேந ப்ரஜாபூ₄தா மயி ஸம்ப₄வ கர்த்த₃ம।
ஶ்ரியம் வாஸய மே குலே மாதரம் பத்₃மமாலிநீம் ||

பதவுரை:—**கர்த்த₃ம**—*கர்த்தமப்ரஜாபதியே!* **கர்த்த₃மேந**-*கர்த்தமரான உம்மால்.* **ப்ரஜாபூ₄தா**—*பெண்ணுக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாள் (ஸ்ரீதேவி);* **மாதரம்**—*எல்லாவுலகிற்கும் தாயும்,* **பத்₃மமாலிநீம்**-*தாமரை மாலைகளை உடையவளுமான,* **ஶ்ரியம்**-*ஸ்ரீதேவியை.* **மயி**--*என்னிடத்தில்.* **ஸம்ப₄வ**—*பிறக்கச்செய்; (உன் பெண்ணுகிய ஸ்ரீதேவியை)* **மே**—*என்னுடைய.* **குலே**-*குலத்தில்.* **வாஸய**—*வசிக்கச்செய்.*

ஸ்ரீதேவியானவள் என்னிடம் வசிக்கட்டும் என்று பிரார்த்தித்தான் சென்ற மந்திரத்தில். பாற்கடலில் பிராட்டி பிறந்தபோது அவளைப்பெண்ணுக ஸ்வீகரித்துக்கொண்ட கர்த்தம ப்ரஜாபதியைப் புருஷகாரமாகப்பற்றி, 'என்னளவோடல்லாமல் என் குலத்திலுள்ளார் அனைவரிடமும் பிராட்டி வசிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறுன் இம்மந்திரத்தில்.

(*கர்த்தமேந ப்ரஜாபூதா*) *கர்த்தமரின் பெண்ணுயிருப்பவள்* ஸ்ரீதேவி.

"க்ஷீரோத₃ார்ணவஸம்பூ₄தாம் ஶ்ரியம் ஜக்₃ராஹ கர்த்த₃ம:।
ப்ரஜாத்வேந தத₃ா லக்ஷ்மீம் தத₃ா ப்ரப்₄ருதி கர்த்த₃மீ॥"

[பாற்கடலில் பிறந்த பெரியபிராட்டியாரைக்கர்த்தம ப்ரஜாபதி யானவர் தன் பெண்ணாக ஏற்றுக்கொண்டார்; அதுமுதல் பிராட்டி 'கர்த்தமீ' என்னும் பெயரைப்பெற்ருள்.] என்று கோமடரங்க நாத பாஷ்யத்தில் எடுக்கப்பட்ட ப்ரமாண வசனத்தின்படி, பிராட்டியானவள் கர்த்தம ப்ரஜாபதியின் ஸ்வீக்ருதபுத்ரியாகிருள் என்று அறியப்படுகிறது. (மயி ஸம்ப₄வ கர்த்த₃ம மாதரம்) கர்த்தம ப்ரஜாபதியே! அகிலஜகந்மாதாவான அவளை, அவளுடைய குழந்தையான எனனிடத்தில் பிறக்கச்செய். உனக்குப் பெண்ணா னாற்போலே எனக்கும் பெண்ணாக்கு என்கை. "பிதா புத்ரேண பித்ருமாந்" [ஸர்வலோகபிதாவானவன் தன் பிள்ளையொருவனைப் பிதாவாகக்கொண்டு பிறக்கிருன்] என்றாற்போலே. (ஶ்ரியம் வாஸய மே குலே) பெண்ணாகையாலே உமக்கு நியாம்யையான ஸ்ரீதேவியை என்னளவோடல்லாமல் என குலத்திலுள்ளார் அனைவரிடமும் வசிக்கச்செய்வீராக.

எப்பேர்ப்பட்டவளை? எனில்: (மாதரம்) * அகில ஜகந்மாதாவா யிருப்பவளை. சேதனர்க்குத்தாயைப்போலே ப்ரியத்தையும் ஹிதத் தையும் செய்பவளை. "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத₄வ:" [எல்லாவுலகிற்கும தாயும் தந்தையுமாயிருப்பவன் லக்ஷ்மீ நாராயணனே] என்று பாரதத்திலும், "மாதாவினைப் பிதுவைத் திருமாலை" [திருவிரு-95] என்று நம்மாழ்வாராலும் உத்கோஷிக்கப் பட்டதன்றே. இத்திருநாமத்தின அக்ஷரப் பொருள்களையும் சிந்திப் போம். 'மா-மாநே' 'மாங்-மாநே' என்று தாதுக்களாகையாலே 'அளப்பவள்; அளக்கப்படுபவள்' என்று மகாரம பொருள்படுகிறது. "பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும்" [திருவாய் 1-5-5] என்று சொல்லப் படும் ஆறுவகையான புறச்சமயங்களுடைய தாழ்வுகளை அளந்து வைத்திருப்பவள் என்கை. அவற்ருல் அறியப்படமாட்டாதவள் என்றும் கருத்து.

"அறுவகைச்சமயமும் அறிவருநிலையினை
ஐம்பாலோதியை ஆகத்திருத்தினை" [திருவெழுகூற்றிருக்கை]

என்ருர் திருமஙகை மன்னனும். எல்லா ப்ரமாணங்களாலும் அறி யப்படுபவள் என்றும் மகாரம் பொருள் தருகிறது.

"ஓதுவார் ஓத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும
சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை

போதுவாழ் புனந்துழாய் முடியினாய் பூவின்மேல்
மாதுவாழ் மார்பினாய்'' [திருவாய் 3-1-6] என்றார் ஆழ்வாரும்.

எல்லாப்பொருள்களும் பிராட்டியினுள்ளே அளவுபடுகிறது என்றும் மகாரத்திற்குப் பொருளாகிறது. 'மந-ஜ்ஞாநே' என்று தாது வாகையாலே எல்லா ப்ரமாணங்களாலும் ஏற்படும் அறிவாயு மிருப்பவள் பிராட்டி என்று மகாரார்த்தமாகிறது. ''ஒண்தாமரை யாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு'' [முதல்திருவ-67] என்றார் பொய்கையாழ்வார். இப்பொருள்களைத்தும்

'மிமே ஷட$_3$த்$_4$வநோ வ்யக்$_3$ரா மீயே மாநைஸ் தத$_2$ாऽகி$_2$லை:।
மிதிஶ்ச ஸர்வமாநாநாம் மாதி சாந்தர் மமாகி$_2$லம் ॥''

[அறுசமயங்களை முன்னின்று அளக்கிறேன்; எல்லா ப்ரமாணங் களாலும் அளக்கப்படுகிறேன்; எல்லா ப்ரமாணங்களின் அறிவாயு மிருக்கிறேன்; எல்லாப் பொருள்களும எனக்குள் அளவுபடுகிறது.] என்று பிராட்டியாலும் பேசப்பட்டது. ''த்ரு-ப்லவந தரணயோ:'' [மிதப்பது-தாண்டுவது என்னும் இரு பொருள்கொண்டது 'த்ரு' என்னும் தாது] என்று தாதுவாகையாலே 'மாத்ரு' ஶப்தத்தின் இரண்டாவது எழுத்து 'எல்லா தோஷங்களையும் தாண்டிநிற்பவள்' 'ஸம்ஸாரஸாகரத்திலிருந்து சேதனரைக் தாண்டுவிப்பவள்' 'தன் திருவுள்ளமாகிற தெப்பத்தைக்கொண்டு ஸர்வபூதங்களிலும் மிதப் பவள்' 'மேகமாயிருந்துகொண்டு உலகையெல்லாம் நீரிலே மிதக்கச் செய்பவள்' என்னும் பல பொருள்களைத் தருகிறது. இப்பொருள் களும், ப்ரியஹிதங்களைச் சிந்தித்துச் செய்யும் தாயாயிருப்பவள் என்னும் மாத்ருஶப்தார்த்தமும், மந்திரப்பெருமையும்,

''தாரயாமி ஜகத் ஸர்வமபாரம் ப$_4$வஸாக$_3$ரம் ॥
உத்தீர்ணா ஸர்வதோ$_3$ஷாப்$_3$தே$_4$: ப்லவே பூ$_4$தேஷு சேதஸா ॥
ப்லாவயாமி ஜக$_3$த்$_3$ விஶ்வம் பயஸா மேக$_4$தாம் க$_3$தா।
ப்ரியம் ஹிதம் ச ஸர்வேஷாம சிந்தயந்தீ கரோமி ச ॥
தேந மாம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம் மாதரம் யோகி$_3$நோ விது$_3$:।
பஞ்சாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வபே$_4$தக$_3$ஸம்ருத்$_3$தி$_4$த$_3$:॥''

[எல்லா உலகினரையும் கரைகாணவொண்ணாத ஸம்ஸாரஸாக ரத்தைத் தாண்டுவிக்கிறேன். தோஷக்கடலைத் தாண்டியிருக்கிறேன்; திருவுள்ளத்தாலே பூதங்களில் மிதக்கிறேன்; மேகமாகி எல்லா

வுலகையும் நீராலே மிதக்கச்செய்கிறேன்; அனைவர்க்கும் பிரிய ஹிதங்களைச் சிந்திக்கிறேன், செய்கிறேன்; ஆகையால் என்னை எல்லா பூதங்களுக்கும் தாயென்று யோகிகள் அறிகினறனர். ஐந்து எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் மாத்ரே நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லா போகப்பெருக்கையும அளிக்கும்.] என்று பிராட்டியாலும் லக்ஷ்மீதந்திரத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(பத்மமாலிநீம்) தாமரைமாலையை உடையவளை. தாமரையை ஆஸநமாகக்கொண்டும், கையில் தாமரையை உடையவளாகவும், சிர:பத்மத்தின் கீழ் இருப்பவளாகவும், தாமரைமாலையை உடைய வளாகவுமிருக்கையாலன்றோ 'தாமரையாள்' என்றும், 'மலர்மகள்' என்றும், 'கமலப்பாவை' என்றும், 'மலராள்' என்றும் கீர்த்திக் கப்படுகிருள் இப்பிராட்டி. (பத்மமாலிநீம்) ஸுஷும்நாநாடி யென்று தலையில் ப்ரஹ்மரந்திரத்திலிருந்து மூத்திரப்பையின் மேல் பாகம்வரையில் ஒரு நாடியொன்று ஓடுகிறது. மோக்ஷமடைபவர் கள் இந்த நாடியின் வழியாகவே ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தை பேதித்துக் கொண்டு பரமபதமடைகிருர்கள் என்று வேதாந்தங்களில் ஓதப் படுகிறது. இந்த நாடியில் ஆதாரபத்மங்கள் எனப்படும் முப்பத்தி ரண்டு பத்மங்கள் அமைந்திருககின்றன. இந்த நாடியாகவே சொல் லப்படுமவளும் இந்த நாடியிலே ஸஞ்சரிக்குமவளுமான பிராட்டி இந்தப் பத்மங்களாகிற மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாகக் காட்சியளிக்கிருள். ஆகையாலே 'பத்ம மாலிநீ' எனப்படுகிருள் என்றும் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே ஒரு பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

"ஸுஷும்நா நாம யா நாடீ$_3$ நாடீ$_3$சக்ரஸ்ய நாயிகா |
முக்தியாநம் மஹாயாநம் யோகி$_3$யாநமிதி ஶ்ருதா ||
ஶக்திர் யா வைஷ்ணவீ ஸூக்ஷ்மா மந்மயீ பரிகீர்த்திதா |
ஸங்கல்பவிஷயஸ் ஸர்வோ யாமாலமப்$_3$யாவதிஷ்ட$_2$தே ||
ஊர்த்$_4$வம் சாத$_4$ஶ்ச யா பி$_4$த்வா ப்ரதிஜீவம் வபுர்க$_3$திம் |
வ்யாப்தா பரமமாகாஶம் ஸா ஸுஷும்நேதி கீ$_3$யதே ||
முக்தயேऽகி$_2$லஜீவாநாம் ஸமஸாராகி$_2$லகே$_2$தி$_3$நாம் |
ஸாஹம் ஸுஷும்நாரூபேண வர்த்தே தே$_3$ஹேஷு தே$_3$ஹிநாம் ||
ஆவஸ்திஶீர்ஷாத$_3$ாமூர்த்$_4$நஸ் தஸ்யாம் ஶக்தெள புரந்த$_3$ர|
ஆத$_4$ாராக்$_2$யாநி பத்$_3$மாநி த்$_3$வாத்ரிம்ஶத் ஸம்ஸ்தி$_2$தாநி வை||
பத்$_3$மாநாம மாலயா வ்யாப்தா ததோऽஹம் பத்$_3$மமாலிநீ ||"

[நாடீஸமூஹம் முழுவதற்கும் தலையானதாயிருப்பதும் 'மோக்ஷ வழி' என்றும் 'பெரியவழி' என்றும், 'யோகிகளின்வழி' என்றும் சொல்லப்படுவதும், விஷ்ணுவினுடைய சக்தியாகவும், நாணுகவும் கீர்த்திக்கப்படுவதும், ஸங்கல்பங்களுக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பதும். ஒவ்வொரு ஜீவனுடைய சரீரத்தின் மேல்பாகத்தையும் கீழ்பாகத்தையும் பிளந்துகொண்டு ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில் சென்று வியாபித்திருப்பதுமான நாடி 'ஸுஷும்நாநாடி' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸம்ஸாரத்திலே எல்லாத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்கும் ஜீவர்கள் அனைவரும் மோக்ஷமடைவதற்காக, ஜீவர்களுடைய தேஹத்திலே நானே ஸுஷும்நாநாடியுருவத்திலேயிருக்கிறேன். இந்திரனே! மூத்திரக்காயின் தலையிலிருந்து, தலையில் ப்ரஹ்மரந்த்ரம் வரையில் விஷ்ணுசக்தியாயிருக்கும் இந்த நாடியில் ஆதாரபத்மம் எனப்படும் முப்பத்திரண்டு தாமரைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தத் தாமரை மாலையாலே நான் வியாபிக்கப்பட்டு விளங்குகிறேன். ஆகையால் 'பத்மமாலினி' ஆகிறேன்.] என்னும் லக்ஷ்மீதந்த்ர வசனங்கள் காண்க.

(பத்மமாலிநீம்) "பத்₃மே ஸ்தி₂தாம்" என்னும் திருநாமத்தின் விவரணத்தில் "பத்₃யமாநம் மிநோதீதி காலம் பத்₃மம் ப்ரசக்ஷதே" [தான் சென்றுகொண்டே பிறவற்றை அளக்கிறதாகையாலே காலத்தைப்பத்மமென்கிறுர்கள்] என்று பத்மமாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தையும், "பத்மவர்ணும்" என்னும் திருநாமத்தின் விவரணத்தில் ஸூர்யனைக்கண்டு மலரும் தாமரைபோலே பிராட்டியைக்கண்டு மலருமவையாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதிபுருஷர்களையும் தாமரை மாலைபோலே தரித்து நிற்பவளாகையாலே 'பத்மமாலிநீ' எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். இப்பொருளும் மந்திரப்பெருமையும்

"ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ காலஞ்சாபி ஸநாதநம் |
தா₄ரயாமி ஸ்வரூபேண ததோऽஹம் பத்₃மமாலிநீ ||
அஷ்டாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வகர்மப₂லப்ரத₃: ||"

[ப்ரக்ருதியையும், புருஷனையும், பழைமையான காலத்தையும நான் ஸ்வரூபத்தாலேயே தரித்துநிற்கிறேன்; அதனாலேயே பத்மமாலினியாகிறேன். எட்டு எழுத்துக்கொண்ட 'ஓம் பத்₃மமாலிந்யை நம:' என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாக்கருமங்களின் பலத்தையும் வழங்கும்] என்று லக்ஷ்மீதந்திரத்திலேயும் சொல்லப்பட்டது.

இப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மீதேவியை என் குலத்திலே வஸிக்கச் செய்வாயாக என்று அந்வயம்.

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे।
नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले॥१२॥

12. ஆப: ஸ்ருஜந்து ஸ்நிக்$_3$த$_4$ாநி சிக்லீத வஸ மே க்$_3$ருஹே।
நி ச தே$_3$வீம் மாதரம் ஶ்ரியம வாஸய மே குலே॥

பதவுரை:—**ஆப:**–ஜலங்கள், **ஸ்நிக்$_3$த$_4$ாநி**–*(பிராட்டிக்கு) இனியவைகளை*, **ஸ்ருஜந்து**—*ஸ்ருஷ்டிக்கட்டும்*; **சிக்லீத**—*பிராட்டியின் கோயில் காப்பானே!*, **மே**—*என்னுடைய*. **க்$_3$ருஹே**–*வீட்டில்*, **வஸ**—*வசிப்பாயாக*; **மாதரம்**—*தாயான*, **ஶ்ரியம்தேவீம்**—*ஸ்ரீதேவியை*. **மம குலே**—*என் குலத்தில்*, **நிவாஸய ச**–*நித்யவாஸம் செய்விப்பாயாக*.

கர்த்தமப்ரஜாபதியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி ஸ்ரீதேவியை என்குலத்தில் வஸிக்கச்செய்யவேண்டுமென்றான் முன் மந்திரத்தில். அவரைவிட அந்தரங்கனாய், பிராட்டியின் கோயில் காக்கும் முதலியான சிக்லீதரைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி, 'என்வீட்டில் நீரும் வசிக்கவேண்டும். பிராட்டியையும் என்குலத்தில் நித்யவாஸம செய்விக்கவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்கிறான இம்மந்திரத்தில்.

(ஆப: ஸ்ருஜந்து ஸ்நிக்$_3$த$_4$ாநி) "ஆபோ ந ரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:। தா யத$_3$ஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥" [நரனென்கிற பரமபுருஷனிடமிருந்து உண்டானதாகை யாலே ஜலம் நாரமெனப்படுகிறது. அதை இருப்பிடமாகக் கொண்ட வனகையாலே பரமபுருஷன் நாராயணன் எனப்படுகிறான்.] என்று மநுஸ்ம்ருதியில் சொன்னபடியே ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும் ஜலம் பிராட்டிக்கு இனிய பொருள்களை என்னிடம் ஸ்ருஷ்டிக்கட்டும். "ஸ்நேஹிந்ய ஆப:" [ஸ்நேஹமென்னும் குணத்தை யுடையது ஜலம்] என்று சொல்லப்படும் ஜலம் ஸ்நேஹவிஷயீபூ$_4$த மான பொருள்களைப் படைக்கட்டும்.

(சிக்லீத) பகவானுடைய அந்த:புரத்துக்கு த்வாரபாலகரான சிக்லீதரே!

"பத்₃மோ க₃தே₃ா நிதி₄: ஶங்க₂ஶ் சதுர்த₃ந்தீ க₃ஜஸ் தத₂ா|
கல்யாணஸர்ப்ப பஞ்சாஸ்யா: சிக்லீதோ க்₃ருஹரக்ஷகா: ||"

[பத்மர், கதர், சங்கநிதி, நாலுதந்தமுடைய கஜம், கல்யாண ஸர்ப்பம், பஞ்சாநநர் (ஸிம்ஹம்), சிக்லீதர் ஆகியோர் (பிராட்டியின்) கோயில் காப்பவர்கள்] என்னும் புராணவசனத்தை கோமடரங்க நாதர் காட்டினர். *(சிக்லீத வஸ மே க்ருஹே)* ஸூர்யோதயத்துக்கு முன் அருணோதயமாவதுபோலே பிராட்டி என் கிருஹத்தில் வஸிப்பதற்கு முன் க்ருஹத்வாரரக்ஷகரான நீரும் பிராட்டியின் திருக் கோயிலான என்வீட்டை ரக்ஷிப்பதற்காக எழுந்தருளவேண்டும்.

வேறு என் செய்யவேண்டும்? எனில்: *(தேவீம்...நிவாஸய)* பெரியபிராட்டியாரை என் குலத்திலே ஸாந்நித்யம் செய்விக்க வேண்டும். *(தேவிம்)* தேவனுடைய பத்தினியாயிருப்பவளை. இத் திருநாமத்தின் பொருள்கள் முன்பே விளக்கப்பட்டன.

(மாதரம்) உலகிற்குத் தாயாயிருப்பவளை, *(ஶ்ரியம்)* 'ஸ்ரீ:' என்னும் தனிப்பெயரைப் பெற்றவளை. இவ்விரு திருநாமங்களின் பொருளும் நிர்வசனமும் முன்னமே காட்டப்பட்டது. *(மே குலே)* என்னளவோடல்லாமல் கீழ்மேல் ஏழ்படிகாலுமுள்ள என்குலம் முழுவதிலும். *(நிவாஸய ச)* நீர் வசிப்பதோடன்றியில் பெரிய பிராட்டியாரையும் வசிக்கச்செய்யவேண்டும். இத்தால் பிராட்டியின் பக்தபாரதந்த்ரியம் வெளிப்படுகிறது.

आर्द्रां पुष्करिणीं यष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम्।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममाऽऽवह ॥ १३ ॥

13. ஆர்த்₃ராம் புஷ்கரிணீம் யஷ்டிம் பிங்க₃ளாம் பத்₃மமாலினீம்|
சந்த்₃ராம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதே₃ா மமாऽऽவஹ||

பதவுரை:—**ஜாதவேத₃:**—*பரமபுருஷனே!* **ஆர்த்₃ராம்**—*ஈர நெஞ்சினளும்,* **புஷ்கரிணீம்**—*(அடியாரைப்) போஷிப்பவளும்,* **யஷ்டிம்**—*(அனைவர்க்கும்) ஊன்றுகோலாயிருப்பவளும்,* **பிங்க₃ளாம்**— *மஞ்சள் நிறமானவளும்,* **பத்₃மமாலினீம்**— *தாமரை மாலையை தரித்து நிற்பவளும்,* **சந்த்₃ராம்**—*ஆநந்த ஸ்வ ரூபிணியும்,* **ஹிரண்மயீம்**—*பொன்மயமானவளுமான* **லக்ஷ்மீம்**—*பெரிய பிராட்டியாரை,* **மம**—**எனக்கு**. **ஆவஹ**—*அளிப்பீராக.*

பிதாவான கர்த்தமரையும், தாளபுத்ரரான சிக்லீதரையும் பிரார்த்தித்தான் முன் மந்திரங்களில். எவர் இசைந்தாலும், உடைய வனை ஸர்வேச்வரன் இசைந்தாலொழியப் பிராட்டியின் கருணை கடாக்ஷம் ஸித்திக்காதன்றே. ஆகையாலே தொடக்கத்திற்போலே கடைசியிலும் மூன்று மந்திரங்களால் பிராட்டியைத் தன்னிடம் நித்ய வாஸம் செய்விக்கவேண்டுமென்று பரமபுருஷனைப்பிரார்த்திக்கிறான்.

(ஆர்த்₃ராம்) ஈரநெஞ்சையுடையவளாயிருப்பவளை. இத்திரு நாமத்தின் அரும்பொருள்களும் பெருமையும முன்பே விளக்கப் பட்டது.

(புஷ்கரிணீம்) பிறருக்கு ரூபத்தையும், கீர்த்தியையும், செல்வத் தையும் அளித்துப் போஷிப்பவள். ஸர்வேச்வரனுக்கும், "அதீவ ராம: ஶுஶுபே₄" [ரா-பா 77-30] [சீதாபிராட்டியாலே ராமபிரான் மிகவிளங்கினான்] "திகழ்கின்ற திருமார்வில் திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார்" [திருவாய் 10-6-9] என்று அழகையும், "மன்னு பெரும்புகழ் மாதவன்" [நாச்-திரு 5-1] "மருத்தார் தொல் புகழ் மாதவனை" [பெரியதிரு 10-10-1] "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா நிகரில் புகழாய்' [திருவாய் 6-10-10] என்று புகழையும், "ஶ்ரத்₃த₄யா தே₃வோ தே₃வத்வமஶ்நுதே" [பிராட்டியாலே பகவான் ஈச்வரனாகிறான்] என்று ஐச்வர்யத்தையும் அளித்துப் போஷிப்பவள் இப்பிராட்டியே ஆம்போது, மற்றுள்ளாரைப் போஷிப்பவள் இவளே என்பதை விவரிக்கவும் வேண்டுமோ ? (புஷ்கரிணீம்) புஷ்கரஶப்தம் தாமரையைச் சொல்லும். பத்மமாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தை நியமிப்பவளாகையாலே 'புஷ்கரிணீ' எனப்படுவதாக வும் கொள்ளலாம். (புஷ்கரிணீம்) தாமரைகளை உடையவள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். முதலிரண்டு பொருள்களும், இம் மந்திரப் பெருமையும,

"போஷம் கரோமி ஸர்வேஷாம் ரூபேண யஶஸா ஶ்ரியா ।
புஷ்கரஞ்ச நயாம்யேகா காலாக்₂யம் பத்₃மரூபகம் ॥
தேந புஷ்கரிணீத்யேவ ருஷயோ மாம் ப்ரசக்ஷதே ।
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வபோஷப₂லப்ரத₃:॥"

[அழகாலும், கீர்த்தியாலும், செல்வத்தாலும் அனைவரையும் போஷிக் கிறேன். பத்மமாகச் சொல்லப்படும காலமாகிற தாமரையை நான் ஒருத்தியே நியமிக்கிறேன். ஆகையால் 'புஷ்கரிணீ' என்று

மஹர்ஷிகள் என்னைச்சொல்லுகின்றனர். ஏழு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் புஷ்கரிண்யை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாப் புஷ்டிகளையும் பலனாக அளிக்கும்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே கோஷிக்கப்பட்டது.

எப்படிப் போஷிப்பவள்? எனில்: (யஷ்டிம்) "யா-ப்ராபணே" என்னும் தாதுவிலிருந்து தோன்றியதாகக் கொண்டால் எல்லாக் காமங்களையும் அடைவிப்பதன்மூலம் அனைவரையும் போஷிப்பவள் என்கை. இவள் ஸர்வகாமங்களையும் அடைவிக்கிறாள் என்னும் அர்த்தத்தை

"மண்ணுலகமாளேனே வானவர்க்கும் வானவனாய்
விண்ணுலகம் தன்னகத்து மேவேனே–நணணித்
திருமாலைச் செங்கண் நெடியானை எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுதபின்" [இர-திருவ-90]

என்று பூதத்தார் பேசியருளினார்.

(யஷ்டிம்) "யா-ப்ராபணே" என்னும் தாதுவுக்கு கத்யர்த்தமும் உண்டாகையாலே "ஸர்வேச்வரனை எப்போதும் அடைந்திருப்பவள்" என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (யஷ்டிம்) "இஷு-இச்சாயாம்" என்னும் தாதுவிலிருந்து தோனறியதாகக் கொண்டு, "எல்லா தேவர்களுக்கும் இஷ்டையாயிருப்பவள்" என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

"ததோऽவலோகிதா தே₃வா ஹரிவக்ஷ:ஸ்த₂லஸ்த₂யா ।
லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா பராம் நிர்வ்ருதிமாக₃தா: ॥"
[வி-பு 1-9-106]

[மைத்ரேயரே! அதற்குப்பின் பரமபுருஷனின திருமார்பில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாராலே கடாக்ஷிக்கப்பட்ட தேவர்கள் மேலான இன்பத்தை அடைந்தனர்] என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது. (யஷ்டிம்) யஷ்டிஶப்தம் ஊன்றுகோலைக் குறிக்குமாகையாலே ஊன்றுகோல்போலே எல்லோருக்கும் பற்றுக்கொம்பாயிருப்பவள் என்றுமாம். "ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலால் அறிகின்றிலேன் யான்" [திருவாய் 10-10-3] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம்" [இர-திருவ 27] என்கிறபடியே அனைவர்க்கும் பற்றுக்கொம்பாயிருக்கும்அவனுக்கும்,

"மலராள் தனத்துள்ளான்" [மூன்-திருவ-3] "சங்கு தங்கு முன்கை நங்கை கொங்கை தங்கலுற்றவன்" [திருச்சந்த-57] என்கிறபடியே பற்றுக்கொம்பாயிருப்பவளன்றோ இப்பிராட்டி.

"யாமாலம்ப்₃ய ஸுகே₂நேமாம் துஸ்தரம் த்ரிகு₃ணோத₃தி₄ம் |
நிஸ்தரந்த்யசிரேணைவ வ்யக்தத்₄யாநபராயணா: ||"

[தர்சநஸமானமான தியானத்தில் ஈடுபட்ட பெரியோர்கள் கடக்கவரிதான இம்முக்குணக்கடலை எவளைப் பற்றிநின்று மிகவிரைவில் அதிஸுலபமாகக் கடக்கிறார்களோ] என்று இப்பிராட்டியானவள் அகிலாத்மாக்களுக்கும் ஆலம்பனமாயிருக்கிறாள் என்னுமர்த்தம் ஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலும் சொல்லப்பட்டதன்றோ.

(யஷ்டிம்) கோல்போலே மெல்லியவளாயிருப்பவள் என்றுமாம். "கொம்புபோல் சீதை" [திருவாய் 4-2-8] என்றார் நம்மாழ்வாரும். "தெய்வவண்டு துதைந்த எம்பெண்மை அம் பூ" [திருவாய் 9-9-4] என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனுடைய போகத்தாலே துவண்டு மெலிந்திருக்கும் பூக்கொம்புபோன்ற திருமேனியை உடையவள் என்கை.

"மர்மஸ்ப்ருஶோ ரஸஶிரா வ்யதிவித்₄ய வ்ருத்தை:
காந்தோபபே₄ாக₃லலிதைர் லுலிதாங்க₃யஷ்டி: |
புஷ்பாவலீவ ரஸிகப்₄ரமரோபபு₄க்தா
த்வம் தே₃வி நித்யமபி₄நந்த₃யஸே முகுந்த₃ம் ||" [ஸ்ரீகுண-45]

[பிராட்டி! மர்மஸ்பர்சிகளான ரஸநாடிகளை அபி₄க₄ாதம் செய்து கொண்டு ஏற்படும், பரமபுருஷனுடைய ஸம்போக விளையாட்டுக்களாலே துவண்டு மெலிந்திருக்கும் கொம்புபோன்ற திருமேனியை உடையவராய், சுவையறியும் வண்டாலே அநுபவிக்கப்பட்ட பூக்கொம்புபோலே தேவரீர் முகுந்தனை என்றும் ஆநந்திப்பிக்கிறீர்.] என்று பட்டர் இப்பொருளை விவரித்தார். (யஷ்டிம்) யாகக்ரியையாயிருப்பவள் என்றும், யாகத்தால் ஆராதிக்கத்தக்கவள் என்றும் கோமட ரங்கநாதர் பொருள்கொண்டார். முதல் மூன்று பொருள்களும் மந்திரப்பெருமையும்

"இஷ்டாஸ்மி ஸர்வதே₃வாநாம் ஸங்க₃தா ஹரிணா ஸதா₃ |
தா₃த்ரீ ச ஸர்வகாமாநாம் அகி₂லஸ்யாவலம்ப₃நம் ||
மாமாலம்ப்₃யாவதிஷ்ட₂ந்தே ப்ரத₄ாநபுருஷாத₃ய: |

யஷ்டிரித்யேவம் ருஷயோ மாம் ததஸ் ஸம்ப்ரசக்ஷதே|
ஷடக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வயோகபலப்ரத: ||

[எல்லா தேவதைகளுக்கும் இனியவளாயிருக்கிறேன்; பகவானோடு எப்போதும் கூடியிருக்கிறேன்; எல்லாக் காமங்களையும் கொடுக்கிறேன்; எல்லோருக்கும் பற்றுக்கொம்பாயிருக்கிறேன். ப்ரக்ருதி, புருஷன் முதலான தத்வங்கள் என்னைப் பற்றிநிற்கின்றன. ஆகையால் என்னை 'யஷ்டி' என்று அழைக்கின்றனர் முனிவர்கள். ஆறு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் யஷ்டயே நம:" என்னும் இம்மந்திரம் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற எல்லா யோகங்களின் (உபாயங்களின்) பலத்தையும் அளிக்கும்] என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலும் உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

(பிங்களாம்) உருக்கின தங்கம்போன்று, மஞ்சள் நிறமான திருமேனியை உடையவளை. (பிங்கலாம்) 'ஏகபிங்க:' என்னும் சப்தம் குபேரனைக் குறிப்பது. 'நாமைகதேஸ க்ரஹணே நாம க்ரஹணம்' என்னும் ந்யாயத்தாலே, பிங்கஸப்தமும் குபேரனைக் குறிப்பதாகிறது. 'லா-தாநே' என்று தாதுவாகையாலே, பிங்கனுகிற குபேரனுக்குச் செல்வத்தை அளித்தவள் என்னும் பொருளைத் தருகிறது 'பிங்கலா' என்னும் திருநாமம். ஐச்வர்யத்துக்கு அதிதேவதையன்றோ இப்பிராட்டி. "அர்த்தமேகபிங்க: ப்ரஸாத்ய விஷ்ணும் ஸம்ப்ராப்த:" [விஷ்ணுதர் 43-47] [குபேரன் பெரும்பொருளைப் பரமபுருஷனை ஆராதித்துப் பெற்றான்] என்றதும் பத்னியான இவளிடமிருந்து பெற்றதை பர்த்தாவான அவனிடத்திலே ஏற்றிச் சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டும். "மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந்" [கீதை] என்று புறம்புள்ள தேவதைகள் கொடுத்தாலும் அந்தர்யாமியான இவன் கொடுத்ததேயாம்போது, அந்தரங்கையான இவள் கொடுப்பது இவன் கொடுப்பதே என்பதை உபபாதிக்கவேணுமோ? ஸ்ரீஸாத்வதாதிகளிலும் மோக்ஷத்தைப் பரமபுருஷன்தானே கொடுக்கிறான் என்றும், ஐச்வர்யத்தைப் பிராட்டிமூலம் கொடுப்பிக்கிறான் என்றும் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டதன்றோ. லோகத்திலும், தந்தை ஹிதப்ரதனாயிருப்பதையும், தாய் ப்ரியப்ரதையாயிருப்பதையும் காணாநின்றோம். ஹிதமான மோக்ஷத்தைப் பிதாவான அவன் கொடுப்பது, ப்ரியமான ஐச்வர்யத்தைத் தாயான இவள் கொடுப்பது என்னும் நியமத்தை திவ்யதம்பதிகளும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும். "உதாம்ருதத்வஸ்யேஸாந:" என்றும், "இஷ்டம் மநிஷாண" என்றும் புருஷஸூக்தத்தின் முதலிலும் முடிவிலும் மோக்ஷப்ரதன்

அவனே என்று உத்கோஷித்ததும். "யஸ்யாம் ஹிரண்யம் விந்தே₃யம் க₃ாமஶ்வம் புருஷாநஹம்" என்றும், "யஸ்யாம் ஹிரண்யம் ப்ரபூ₄தம் காவோ த₃ாஸ்யோஶ்வாந் விந்தே₃யம் புருஷாநஹம்" என்றும் இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் முதலிலும் முடிவிலும் ஐச்வர்யப்ரதை இவளே என்று உத்கோஷித்ததும் இக்கருத்தையே காட்டுகின்றன. முகுந்தன் [முக்திபூமியை அளிப்போன்] என்று பெயர்பெற்ற அந்த ஜநார்த்தனனே மோக்ஷமளிப்பவனென்றும், ஐஶ்வர்யபர்யாயமான 'ஸ்ரீ:' 'லக்ஷ்மி:' என்னும் திருநாமங்களைப் பெற்ற இவளே செல்வத்தையளிப்பவளென்றும் லோகத்திலும் பிரஸித்தியுள்ளதன்றோ. நிற்க; 'பிங்க₃லா' என்னும் திருநாமத்தின் இரண்டு பொருள்களும் மந்த்ரவைபவமும்,

"பிங்க₃ளாஸ்மி ஸ்வயா ப₄ாஸா ப்ரதப்தகநகாப₄யா।
பிங்க₃ாய சாப்யத₃ாம் பூர்வம் யக்ஷேஶாய மஹாஸ்ரியம்॥
யக்ஷேஶோ மாம் புரா ஶக்ர பிங்க₃லேத்யேவமூசிவாந்।
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ யோகதேஜஸ்ஸம்ருத்₃தி₄த₃:॥

[உருக்கின தங்கம்போன்றதான என் ஒளியாலே நான் பிங்களையாகிறேன்; யக்ஷர் தலைவனை 'பிங்கன்' எனப்படும் குபேரனுக்கு நான் ஆதியில் பெருஞ்செல்வத்தை அளித்தேன். இந்திரனே! (இக்காரணத்தாலேயே) ஆதியில் என்னைக் குபேரன் 'பிங்கலா' என்று கூப்பிட்டான். ஏழு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் பிங்க₃லாயை நம:" என்னும் மந்திரம் யோகத்தை அநுஷ்டிப்பதற்கு வேண்டிய தேஜஸ் ஸம்ருத்தியைத் தரும்] என்று பிராட்டியாலேயே தந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டன.

(பத்மமாலிநீம்) தாமரை மாலையை உடையவளை. "பூவார் திருமாமகள்" [பெரியதிரு 4-7-9] (சந்த்ராம்) 'சதி₃-ஆஹ்லாத₃நே' என்று தாதுவாகையாலே, ஆநந்தமயியாயிருப்பவளை எனகை. (ஹிரண்மயீம்) பொன்மயமாயிருப்பவளை. ஹிரண்மயனை உன்னுடைய பத்தினியை. (லக்ஷ்மீம்) திருவுக்கும் திருவாகிற உனக்கு "விஷ்ணோ: ஸ்ரீ: [வி-பு] என்கிறபடியே செல்வமாயிருப்பவளை. இந்நான்கு திருநாமங்களின் பொருட்பெருமைகள் முனனமே விரிவாகக் காட்டப்பட்டன. (ஜாதவேத:) வேதமுன் ஓதிய வேதியனே! (மம ஆவஹ) எனக்கு அளிப்பாயாக. அப்பிராட்டியின் கருணைகடாக்ஷம் என்மேல் ப்ரவஹிப்பதற்கு இசைவாயாக என்று கருத்து.

आर्द्रां पुष्करिणीं तुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम्।
सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममाऽऽवह॥ १४॥

14. ஆர்த்₃ராம் புஷ்கரிணீம் துஷ்டிம் ஸுவர்ணும் ஹேமமாலிநீம் ।
ஸூர்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ₃ மமாऽऽவஹ ॥

பதவுரை— **ஜாதவேத₃:**-*எம்பிரானே*, **ஆர்த்₃ராம்**-*நனைந்திருப்பவளும்*, **புஷ்கரிணீம்**-*தாமரையை உடையவளும்*, **துஷ்டிம்**-*உகப்பிக்குமவளும்*, **ஸுவர்ணும்**-*அழகிய சப்தமான வேதமாயிருப்பவளும்*, **ஹேமமாலிநீம்**-*ஹைமபர்வதத்தை மாலையாய் தரிப்பவளும்*, **ஸூர்யாம்**-*ஸூர்ய ரூபிணியாயிருப்பவளும்*, **ஹிரண்மயீம்**-*பொன்மயமான திருமேனியை உடையவளுமான*, **லக்ஷ்மீம்**—*ஸ்ரீதேவியை*, **மம**—*எனக்கு*, **ஆவஹ**—*அளிப்பீராக*.

அன்புப்பெருக்காலே மறுபடியும் பிராட்டியைப் பலபடியாக வர்ணித்துக்கொண்டு பரமபுருஷனிடம் பிரார்த்திக்கிருன் இம் மந்திரத்தில்.

(ஆர்த்₃ராம்) அமுதப்பெருக்காலே நனைந்ததிருமேனியை உடையவளை. (புஷ்கரிணீம்) தாமரையைக் கையிலும், காலின் கீழும், தலையின் மேலும், மாலையாகவும் கொண்டிருப்பதோடன்றியில், செங்கனிவாய், செங்கமலம், செந்தாமரையடிகளையும் உடையவளை. புண்டரீகாவயவனுன அவனுடைய தாமரைபோன்ற அவயவங்களைத் தனக்காக உடையவளை என்றுமாம். இவ்விரு திருநாமங்களின் மற்ற பொருள்கள் முன்பே விளக்கப்பட்டன.

(துஷ்டிம்) தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களாலே ஸர்வேச்வரனை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவளாகவும்,அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகளாலே தான் ஸந்தோஷிப்பவளாகவுமிருப்பவளை. "தர்ப்பயந்தீம்" என்ற திருநாமத்தின் விவரணத்தில் எடுக்கப்பட்ட ப்ரமாணங்களை அநுஸந்திப்பது.

"அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ் தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம்।
தேநேயம் ஸ ச த₄ர்மாத்மா முஹூர்த்தமபி ஜீவதி॥"

[இந்த தேவியின் மனம் அவரிடமும், அவருடைய மனம் இவளிடமும் நிலைநிற்கிறது; அதனாலேயே இந்த தேவியும், த₄ர்மஸ்வரூபியான அவரும் சிறிது காலமாவது உயிர்தரித்திருக்கிறார்கள்] என்று திருவடி அருளிச்செய்தபடியே ஒருவருக்கொருவர் த₄ாரகராயிருப்பவரன்றோ இவ்விருவரும்.

(துஷ்டிம்) தங்கள் தங்கள் வர்ணாச்ரம தருமங்களால் சேதனராலே ஆராதிக்கப்பட்டு உகக்குமவளை என்றுமாம். "தவநெறியைத் திருமாலை" [பெரியதிரு 4-6-7] என்றார் திருமங்கையாழ்வார்.

"வர்ணாச்ரமாசாரவதா புருஷேண பர: புமாந்।
விஷ்ணுராராத்₄யதே பந்த₂ா நாந்யஸ் தத்தோஷகாரக:॥"

[வர்ணாச்ரமாசாரமுடைய புருஷனாலே பரமபுருஷனை விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறான். அவனை உகப்பிக்கும் வழி வேறில்லை.] என்று அவனுக்கு ஸமாராதனமானால், அவனைவிட்டுப் பிரியாத இவளுக்கும் ஸமாராதனமாகச் சொல்லவேணுமோ? இப்பொருள்களும் மந்திரத்தின் பெருமையும்

"தோஷயாமி கு₃ணைர் விஷ்ணும் துஷ்யாமி ச ஹரேர் கு₃ணை:।
மயி துஷ்டிஸ் ஸமஸ்தாநாம் ஈடி₃தாயாம் ஸ்வகர்மபி₄:॥
துஷ்டிர் நிருபிதா தேந ஸாஹம் யோகஉ₃ாப்₃தி₄பாரகை₃:।
ஷட₃க்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ மநஸ்ஸந்தோஷத₃ாயக:॥"

[(என்) குணங்களாலே விஷ்ணுவை உகப்பிக்கிறேன். ஹரியின் குணங்களாலே உகக்கிறேன். தங்கள் கர்மங்களாலே ஆராதிக்கப்படும் என்னிடத்திலே உகப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் யோகக்கடலைக் கரைகண்டவர்களாலே நான் 'துஷ்டி' என்று நிரூபிக்கப்படுகிறேன். ஆறு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் துஷ்டயே நம:" என்னும் இம்மந்திரம் மநஸ்ஸந்துஷ்டியைத்தரும்.] என்று லக்ஷ்மீ தந்திரத்திலே விவரிக்கப்பட்டது. "ஆர்த்ராம் புஷ்கரிணீம் புஷ்டிம்" என்று பாடம்கொண்டு கோமடம் ரங்கநாதர் பொருளுரைத்தார். சென்றமந்திரத்தில் "ஆர்த்ராம் புஷ்கரிணீம் புஷ்டிம்" என்றும், இம்மந்திரத்தில் "ஆர்த்ராம் புஷ்கரிணீம் யஷ்டிம்" என்றும், "ஆர்த்ராம் ய:கரிணீம்" என்றும் பலவிதமாகப் பாடங்கொள்கின்றனர். அப்பாடங்களெல்லாம் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் பிராட்டியாலே ஆதரிக்கப்பட்டவையன்றாகையால் அநாதரிக்கத்தக்கவை.

(ஸுவர்ணாம்) " ஸுஷ்டு₂ வர்ணயதீதி ஸுவர்ணா " [(மற்றுள்ளாரை) நன்கு நிறப்பெறச்செய்கிருளாகையாலே ஸுவர்ணையாகிருள்] என்று ஒருபொருள். " ஹிரண்யவர்ணா " என்று தொடங்கிச் சொல்லப்படும் அழகிய சப்தங்களே (தனக்கு வாசகமாக) உடையவள் என்று மற்றொரு பொருள. அழகிய சப்தமான வேதமாகி அழகனை வர்ணிப்பவள் என்று மூன்ருவது பொருள். " அர்த்தோ₂ விஷ்ணுரியம் வாணீ " [பகவான் பொருளாகவும், பிராட்டி சொல்லாகவுமிருப்பவள்] என்ருரன்றே பராசரபகவான்.

"ஸுவர்ணயாமி ஸம்ஸித்₃த₄ாநபரம் பரமேவ வா |
அநித₃ம்ப்ரத₂மா வர்ணா: ஶோப₄நா மம வாசகா: ||
நித்யா ஸரஸ்வதீ பூ₄த்வா ஶோப₄நம் வர்ணயாம்யஹம் |
ஸுவர்ணேதி ததோ விப்ரைஸ் தத்வஜ்ஞை: பரிகீர்த்திதா ||
ஸப்தாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரஸ் ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்₃தி₄த₃:||"

[யோகஸித்தியடைந்தவர்களேயும், மற்றவரையும், பரமபுருஷனேயும் நன்கு நிறம்பெறச்செய்கிறேன். அநாதிகளாய் அழகியனவான சப்தங்கள் எனக்குத் திருநாமங்கள். நித்யத்வமான அழகையுடைய வர்ணமாகிற வேதமாகி, அழகனே வர்ணிக்கிறேன் நான். ஆகையால் தத்துவ ஞானிகளான அந்தணர்களால் 'ஸுவர்ணா' என்று சொல்லப்படுகிறேன். ஏழு எழுத்துக்கொண்ட "ஓம் ஸுவர்ணாயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் எல்லாச் செல்வப்பெருக்கையும் தரும்.] என்று இம்மூன்று பொருள்களும் மந்திரப்பெருமையும் தந்திரத்திலேயும் உத்கோஷிக்கப்பட்டது. "ஸுவர்ணமயியாயிருப்பவளே" என்று பொருள்கொள்வாருமுண்டு.

(ஹேமமாலிநீம்) பொன்மாலேயை தரித்தவளே. பூமியாயிருந்து கொண்டு, பொன்மயமான ஹைமநம் என்னும் திவ்ய பர்வதத்தை மாலேயாக தரித்துநிற்பவளே என்றும் லக்ஷ்மீதந்திரத்திலே பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருளும் மந்திரப்பெருமையும்

"ஹைமநம் பர்வதம் தி₃வ்யம் சந்த்₃ரார்க்கக்₃ரஹபூரிதம் |
த₄ாரயாமி த₄ரா பூ₄த்வா வேத₄ஸ: ஸ்தி₂தி ஸித்₃த₄யே ||
துஷ்டாவ மாம் புரா தேந விரிஞ்சோ ஹேமமாலிநீம் |
அஷ்டாக்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ மாநவாநாம் த்₄ருதிப்ரத₃:||"

[சந்திரன், சூரியன், கிரஹங்கள் ஆகியவை நிறைந்த ஹைமநமென்னும் திவ்ய பர்வதத்தை, பிரமனே நிலேநிறுத்துவதற்காக, பூமியாகி

தரிக்கிறேன். ஆகையால் பிரமன் என்னை ஆதிகாலத்தில் 'ஹேம மாலிநீ' என்று துதித்தான். எட்டெழுத்துக்கொண்ட ''ஓம் ஹேம மாலிந்யை நம:'' என்னும் இம்மந்திரம மனிதர்களுக்குத் தரிப்பை அளிக்கும்.] என்று லக்ஷ்மீதந்திரத்திலே காட்டப்பட்டது.

(ஸூர்யாம்) ''ஷூங்-ப்ராணிப்ரஸவே'' என்று தாதுவாகையாலே 'ஸூ' என்னும் எழுத்து ஸகல ப்ராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவள் என்று பொருள் தருகிறது. ரேப$_2$ம், அந்தப்பிராணிகளை (போக மோக்ஷங்களை அளித்து) ரமிக்கச்செய்பவள் என்று பொருள் படுகிறது. 'ய' என்னுமெழுத்து அவற்றைக் காலத்தைக் கருவி யாகக்கொண்டு நியமிப்பவள் என்று பொருள் தருகிறது. இந்தக் காரியங்களை எம்பெருமானைக்கொண்டு செய்விப்பவளாகையாலே செய்பவளாகச் சொல்லப்படுவதாகக் கொள்வது. (ஸூர்யாம்) நித்யஸூரிகளுக்குக் கைங்கர்யத்தை அளிப்பவளாகையாலே (யா- ப்ராபணே) ஹிதமாயிருப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம.

''தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்றமரராட்செய்வார்''
[திருவாய் 8-1-1]

என்றார் நம்மாழ்வாரும். (ஸூர்யாம்) ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஸூர்யரூபிணியாய் எழுந்தருளியிருப்பவளை என்றுமாம்.

''செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச் சிரீதரன் மூர்த்தியீதென்னும்''
[திருவாய் 4-4-2]

என்றார் நம்மாழ்வாரும். இம்மூன்று பொருள்களும் மந்திரப் பெருமையும்,

''ஹிதாய ஸர்வஜீவாநாம் ப்ரஸூயே தத்த்வபத்$_3$த$_4$திம் |
ரமயாமி புநஸ்தத்ர பு$_4$க்த்யா முக்த்யா யதா$_2$ர்ஹத: ||
நியச்ச$_2$ாமி தத$_2$ா காலேஸ் ஸஜீவாம் தத்வபத்$_3$த$_4$திம் |
ஸூரிப்$_4$யஶ்ச ஹிதா நித்யம் ஸூர்யரூபார்க்கமண்ட$_3$லே ||
ஸூர்யேதி ஸூரிபி$_4$: ப்ரோக்தா ததோஹம் தத்த்வசிந்தகை: |
ஷட$_3$க்ஷரோ ஹ்யயம் மந்த்ரோ பே$_4$ாக$_3$மோக்ஷப$_2$லப்ரத$_3$: ||''

[1.எல்லா ஜீவர்களின் நன்மையின் பொருட்டும் இருபத்துநாலு தத்து வங்களையும் நான் உண்டாக்குகிறேன். அவரவர்களுக்குத் தக்க வாறு போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளித்து ரமிப்பிக்கிறேன். காலத்தாலே ஜீவனோடு கூடிய தத்வஸமூஹத்தை நியமிக்கிறேன்.

2. ஸூரிகளுக்கு எப்போதும் ஹிதையாயிருக்கிறேன். 3. ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஸூர்யரூபிணியாயிருக்கிறேன். இக்காரணங்களாலே தத்வஞானிகளான பெரியோர்களாலே நான் 'ஸூர்யா' என்று சொல்லப்பட்டேன். ஆறு அக்ஷரங்கொண்ட "ஓம் ஸூர்யாயை நம:" என்னும் இம்மந்திரம் போகமோக்ஷபலன்களை அளிக்கும்.] என்று லக்ஷ்மீ தந்திரத்திலே அகிலஜகந்மாதாவான பிராட்டியாலேயே உத்கோஷிக்கப்பட்டது. இத்திருநாமத்துடன் ஸ்ரீஸூக்தத்தில் * ஐம்பத்துமூன்று திருநாமங்கள் லக்ஷ்மீதேவிக்குச் சூட்டப்பட்டதாகிறது. இனி வரும் திருநாமங்கள் ஏற்கவே வந்தவையே. இவ்வைம்பத்துமூன்று திருநாமங்களின் பெருமைகள்,

'இதி நாம்நாம் த்ரிபஞ்சாஶத் ஸூக்தஸ்தா₂நாம் ப்ரகீர்த்திதா ।
க்ருதார்த்த₂யந்தி மாம் ப்ராப்ய தீ₄ராந் ஸ்வை: ஸ்வைரபீ₄ப்ஸிதை: ॥

யத்₃யப்யேஷா மயா ப்ரோக்தா வ்யவஸ்த₂ா ப₂லகே₃ாசரா ।
ந தாவதே₃வ மாஹாத்ம்யமேஷாம் சிந்த்யம் விபஶ்சிதா ॥
ஆமோக்ஷாந் நிர்விசாரேண ஸர்வா ஸர்வப₂லப்ரத₃ா ।
நாமாவலீ யதோ ஹ்யஸ்யா: ஸ்ரீரஹம் தே₃வதா பரா ॥"

[இப்படியாக இந்த ஸூக்தத்தில் கீர்த்திக்கப்பட்ட ஐம்பத்துமூன்று திருநாமங்களும் என்னை அடைந்த ஞானிகளைத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டங்களைக்கொடுத்து க்ருதக்ருத்யராக்கும். ஒவ்வொரு திருநாமத்துக்கு ஒவ்வொரு பலனை என்னால் சொல்லப்பட்டபோதிலும், அறிவாளியாயிருப்பவன் இவைகளுக்கு இவ்வளவே பெருமை என்று நினைக்கக்கூடாது. நாமாவளி முழுவதும் மோக்ஷம்வரையில் ஒரு கவலையுமில்லாமல் எல்லாப்பலனையும் அளிக்கவல்லது. மேலானவளான ஸ்ரீயாகிய நானன்றோ இவற்றுக்கு தேவதை] என்று பிராட்டியாலேயே லக்ஷ்மீதந்திரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்டது. (ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் ஜாதவேதோ மமாவஹ) பிரானே! பொன்மயமான லக்ஷ்மீதேவியை எனக்களிப்பீராக. 'ஹிரண்மயீம்' 'லக்ஷ்மீம்' என்னும் திருநாமங்களின் பெருமைகள் முன்பே விளக்கப்பட்டன.

---

* இவ்வைம்பத்து மூன்று திருநாமங்களையும் உள்ளடக்கிய ஐம்பத்து மூன்று மந்திரங்களும், இந்த வியாக்கியானத்தின் கடைசியில் "ஸ்ரீஸூக்தாந்தர்க்க₃த லக்ஷ்மீநாமாவளி:" என்னும் தலைப்பில் அச்சிடப்படும்.

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम्।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्
विन्देयं पुरुषानहम्॥ १५॥

15. தாம் ம ஆவஹ ஜாதவேதோ₃ லக்ஷ்மீமநபகா₃மிநீம் | யஸ்யாம் ஹிரண்யம் ப்ரபூ₄தம் கா₃வோ தா₃ஸ்யோऽஶ்வாந் விந்தே₃யம் புருஷாநஹம் ||

பதவுரை:— ஜாதவேத₃:-*எம்பெருமானே!* யஸ்யாம்—*யாதொரு பிராட்டியிடம்.* ப்ரபூ₄தம் ஹிரண்யம்—*அதிகமான பொன்னையும்.* கா₃வ:—*பசுக்களையும்.* தா₃ஸ்ய: —*வேலைக்காரிகளையும்.* அஶ்வாந்—*குதிரைகளையும்.* புருஷாந்—*புருஷர்களையும்.* அஹம் விந்தே₃யம்—*நான் அடையக்கடவேனே.* தாம-*அப்படிப்பட்டவளான,* அநபகா₃மிநீம்-*விட்டுப்பிரியாத.* லக்ஷ்மீம் —*பிராட்டியை,* மே-*எனக்கு,* ஆவஹ—*அளிப்பீராக.*

இக்கடைசிமந்திரத்தில் மறுபடியும் பிராட்டியைத் தரவேணுமென்று பரமபுருஷனைப் பிரார்த்தித்து, அப்பிராட்டியிடம் தான் பெறவிருக்கும் பலன்களையும் பேசிமுடிக்கிறான்.

(தாம் ம ஆவஹ ஜாதவேத₃:) எம்பிரானே! அப்பிராட்டியை எனக்கு அருளவேணும்; எப்பேர்ப்பட்டவளை? எனில்: (லக்ஷ்மீம் அநபகாமிநீம்) உனக்குச் செல்வமாகவும், உன்னை விட்டுப்பிரியாமலுமிருப்பவளான அத்தேவியை எனக்குச் செல்வமாகவும் என்னை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படியும் அருளவேண்டும. இவ்விரு திருநாமங்களின் பொருள் முன்பே விளக்கப்பட்டது.

எதற்காகவெனில் : (யஸ்யாம் ஹிரண்யம்...புருஷாநஹம்) அதிகமான பொன்னையும், பசுக்களையும், குதிரைகளையும், தாஸிகளையும், புருஷர்களையும் அப்பிராட்டியிடம் அடைவதற்காக என்கை. பகவத் பாகவதாராதனத்துக்கு உறுப்பாகையாலே இவற்றை விரும்பக்குறையில்லை. **"திருமாமகள் தன்னருளாலுலகில் தேர் மன்னராய் ஒலிமாகடல்சூழ் செழுநீர் உலகாண்டு திகழ்வர்களே"** [பெரியதிரு 2-9-10] என்றூரன்றோ மங்கைமன்னனும். (புருஷாந்) இவ்வுலகில் புத்ரபௌத்ராதிபுருஷர்களையும், உத்புருஷனாகிய முக்தனையும், உத்தரபுருஷராகிய நித்யரையும், உத்தமபுருஷனாகிய

அவனையும் அடையக்கடவேன். இவ்வுலகில் வைஷ்ணவ ஸந்தா நத்தையும், அவ்வுலகில் * அடியார்கள் குழாங்களையும், அவனையும் பெறுவது பிராட்டியிடமே என்னும் பரமார்த்தந்தைப் பிரகடனம் செய்கிருன்.

த்₃வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச ।
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ₄தாநி கூடஸ்தோ₂ऽக்ஷர உச்யதே ॥
உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா₃ஹ்ருத: ।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி₃ப₄ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: ॥
யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோத்தம: ।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே₃ ச ப்ரதி₂த: புருஷோத்தம: ॥
[கீதை 15-16, 17, 18]

[க்ஷரன் என்றும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர்கள் இரு விதமானவர்கள்; எல்லா பூதங்களும் க்ஷரனுகும்; கூடஸ்தனை முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப்படுகிருன். எவனொருவன் மூவுலகங்களிலும் நுழைந்து (அவற்றை) தரிப்பவனுகவும், குறைவற்றவனுகவும், நியமிப்பவனுகவும், பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுபவனுகவும் விளங்குகிருனே அந்தப் புருஷோத்தமன் (முன் சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறுபட்டவன். நான் க்ஷராக்ஷரர்களான பத்த முக்தபுருஷர்களைக்காட்டிலும் மேலானவனுயிருப்பதால், ச்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன்.] என்று கீதையில் கண்ணனும் புருஷர்களை மூன்று வகையாகப் பிரித்து அருளிச்செய்தானன்றே.

இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் பெருமையையும், இதை அறிந்தவனுடைய அத்₄யவஸாயப்ரகாரத்தையும் லக்ஷ்மீதந்திரத்திலே பிராட்டி பின்வருமாறு காட்டியிருக்கிருள்:—

"நக்ஷத்ராணி யதா₂ வ்யோம்நி யதா₂ ரத்நாநி வாரிதௌ₄ ।
வஸுதா₄யாம் யதா₂ போ₄கா₃ யதா₂ காமாஸ் ஸுரத்₃ருமே ॥
மஹிமானோ யதா₂ கோ₃ஷு தேஜாம்ஸி ப்₃ராஹ்மணே யதா₂ ।
யதா₂நந்தா கு₃ணா தி₃வ்யா தே₃வதே₃வே ஜநார்த்த₃நே ॥
மஹிமானோ ஹ்யஸீமாநஸ் ததா₂ஸ்மிந் ஸூக்தகே மம ।
யாவாந் ஹி ப₄க₃வாந் கால: கலாகாஷ்டா₂தி₃லக்ஷண: ॥
தாவதா நைவ ஶக்நோமி வக்தும் ஸூக்தகு₃ணாநஹம் ।

ஸைஷா வேத$_3$வித$_3$ாம் நிஷ்ட$_2$ா ஸைஷா தந்த்ரவித$_3$ாம் க$_3$தி: |
மாம் ப்ரபத்$_3$யேத ஸததம் ஸூக்தேநாநேந மாநவ: |
ஸூக்தார்த்த$_2$மநுஸம்ஸ்ம்ருத்ய சிரம் ஸூக்தமதீ$_4$த்ய ச ||
லப்$_3$தே$_4$ சித்தப்ரஸாதே$_3$ து மாம் ப்ரபத்$_3$யேத வை க$_3$திம் |
ப்ரபத்$_3$யமாநோ மாம் நித்யம் தே$_3$வம் வா புருஷோத்தமம் ||
இத்யேவமநுஸந்த$_3$த்$_4$யாத் ஶ்ரத்$_3$த$_4$த$_4$ாநோ ஜிதேந்த்$_3$ரிய: |
ப்ராதிகூல்யம் பரித்யக்தம் ஆநுகூல்யம் ச ஸம்ஶ்ரிதம் ||
மயா ஸர்வேஷு பூ$_4$தேஷு யத$_2$ாஶக்தி யத$_2$ாமதி |
அபாயேப்$_4$யோ நிவ்ருத்தோஸ்மி பாதகேப்$_4$யோப$_4$வோத$_3$தௌ$_4$ ||
தத$_2$ாப்யத்ர ப்ரவ்ருத்திர் யா த்வத்ஸ்ம்ருதேஸ் ஸாபி நஶ்யது |
அலஸஸ்யால்பஶக்தேஶ்ச யத$_2$ாவச்சாபி ஜாநத: ||
உபாயா: சோதி$_3$தா: ஶாஸ்த்ரைர் ந மே ஸ்யுஸ்தாரகாஸ் த்ரய: ||
த்ரேத$_4$ாப்யத்ர ப்ரவ்ருத்திர் யா த்வத$_3$ாஜ்ஞாபாலநம் து தத் |
அதோऽஹமநுபாயத்வாத் க்ருபணோऽகிஞ்சநோऽக$_3$தி: ||
ச$_2$ாயாமாஶ்ரித்ய வர்த்தேऽஹம் த்வதீ$_3$யாம் தாபஹாரிணீம் |
நிருபாதி$_4$ஸ்ஸ்வதந்த்ரா ச ஸ்வாமிநீ ந: க்ருபாநிதி$_4$: ||
த்வமேவ ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஶரணத்வேந கீ$_3$யஸே |
ஆத்மாத்மீயம் ச யத்கிஞ்சித் து$_3$ஸ்த்யஜம் து$_3$ர்ப்ப$_4$ரம் மதம் ||
தத் ஸர்வம் தவ விந்யஸ்தம் ஶுப$_4$யோ:பாத$_3$பத்$_3$மயோ: |
உபேயாயாஸ் தவ ப்ராப்த்யை த்வாமுபாயம் தத$_2$ா வ்ருணே ||
உபாயோ ப$_4$வ மே தே$_3$வி ஶரணம் பு$_4$வ மேऽம்பு$_3$ஜே |
ப்லுஷ்ய மே து$_3$ரிதம் ஸர்வம் புஷ்ய மே த்வத்$_3$க$_3$தாம் தி$_4$யம் ||
இத்யேவமநுஸந்த$_4$ாய மாம் ப்ரபத்$_3$யேத வை க$_3$திம் |
ஆதி$_3$தே$_3$வம் ஜக$_3$ந்நாத$_2$மீஶம் வா புருஷோத்தமம் ||
பரம் ஸ்வஸ்த்யயநம் ஶக்ர ஸர்வாऽலக்ஷ்மீநிபு$_3$ர்ஹணம் |
ஶ்ராவயேத் கர்மகாலேஷு மத்ஸூக்தஸ்ய விதி$_4$ம் நர: ||
ஸமர்த்த$_2$யதி கர்மாணி ஶ்ரோதாரம் போஷயத்யுத |
நிர்ணுத$_3$த்யகி$_2$லாம் மாயாம் அலக்ஷ்மீம் ச மலைஸ் ஸஹ ||
ஏதத$_3$ப்$_4$யஸ்யமாநம் ஹி கர்மணா மநஸா கி$_3$ரா |
த்ராயதே மஹத: பாபாத் ஶ்ரியம் சாவஹதி த்$_4$ருவம் ||"

[வானத்தில் விளங்கும் தாரகைகள் போலும், கடலில் விளங்கும் ரத்தினங்கள் போலும், பூமியில் பெருகும் போகங்கள் போலும்,

கற்பக மரத்திலிருந்து பொழியும் காமங்கள் போலும், பசுக்களிடம் வெள்ளமிடும் மஹிமைகள் போலவும். அந்தணனிடம் அலையெறியும் தேஜஸ்ஸுக்களைப் போலவும், தேவதேவனை ஜநார்த்தனனிடம் காட்சியளிக்கும் அநந்தகல்யாண குணங்களைப்போலவும், அளவற்ற மஹிமைகள் இந்த என்னுடைய ஸ்ரீஸூக்தத்தில் விளங்குகின்றன. கலை, காஷ்டை முதலியவற்றின் ஸமூஹமாயிருக்கும் காலதத்வம் உள்ளதனையும் சொன்னாலும், இந்த ஸூக்தத்தின் குணங்களை நான் சொல்லவல்லேனல்லேன். இந்த ஸூக்தமே வேதமோதிய வேதியர் நிலைநிற்குமிடமும், தந்திரம் தெரிந்த ஞானிகள் சேர்ந்து நிற்குமிடமுமாகும். இந்த ஸூக்தத்தாலே என்னை முமுக்ஷு சேதனன் சரணமடையக்கடவன். நெடுங்காலம் இந்த ஸூக்தத்தை அத்யயனம்செய்து, ஸூக்தத்தின் பொருளைச் சிந்தைசெய்து மனம் தெளியப்பெற்றவளவில் என்னையே ப்ராப்யப்ராபகமாக அடையக்கடவன். தினந்தோறும் என்னையும் தேவனை புருஷோத்தமனையும் சரணமடைந்து, சிரத்தையையுடையவனாய், இந்திரியங்களை வென்றவனாய்ப் பின்வருமாறு சிந்திக்கக்கடவன்:—

"இயன்ற வரையிலும், அறிந்தவரையிலும் எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் ப்ரதிகூலனாயிருக்கும் நிலை என்னால் கைவிடப்பட்டது; அநுகூலனாயிருக்கும் நிலை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் பாவங்களாகிற அபாயங்களை அநுஷ்டிப்பதிலிருந்து நான் மீண்டுவிட்டேன். ஆயினும் தேவரீர் விஷயமான பக்தி யோகத்திற்கு நான் முயற்சிசெய்வதாகிற யாதொன்று உண்டோ அதுவும் அழியட்டும். சோம்பேறியும், குறைவான சக்தியை உடையவனும், (பகவத்ப்ரவ்ருத்தி விரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஸ்வரூபஹானியாம்படியான ஆத்மாவின் அத்யந்தபரதந்த்ர ஸ்வரூபத்தை) உள்ளபடி அறிந்தவனுமான எனக்கு, சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மஜ்ஞாந பக்திகளாகிற மூன்று மோக்ஷோபாயங்களும் இல்லை. என்னிடம் காணப்படும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகள் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாகைங்கர்ய ரூபமாயிருக்கின்றன. இக்காரணத்தால், நான் உபாயமற்றவனாகையாலே ஏதிலேனாகவும், கைம்முதலற்றவனாகவும், கதியற்றவனாகவும், தாபங்களைத் தவிர்க்கும் தேவரீரின் நிழலைப் பற்றி வாழ்கிறேன். இயற்கையிலேயே எங்களுக்குப் பரதந்திரையாகாதவளாகவும், ஸ்வாமினியாகவும் கருணைக்கடலாகவுமிருக்கும் தேவரீரே எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் உபாயமாக ஓதப்படுகிறீர். ஆத்மாவும், ஆத்மாவைச் சேர்ந்த

வையுமாய், விடமுடியாமலும், தாங்கமுடியாமலுமிருக்கும் பொருள் களெல்லாம் தேவரீருடைய மங்களகரமான திருவடித்தாமரைகளிலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. உபேயபூதையான உம்மை அடைய உம்மை உபாயமாக வரிக்கிறேன். பிராட்டி! எனக்கு உபாயமாவீராக. தாமரையாளே! எனக்கு கதியாவீராக. என் பாபங்கள் அனைத்தை யும் தஹிப்பீராக. உம் விஷயமான அறிவை வளர்ப்பீராக''

இம்மாதிரியாகச் சிந்தித்து என்னையும ஆதிதேவனும், ஜகத் ஸ்வாமியும் ஸர்வநியந்தாவுமான புருஷோத்தமனையும் சரண மடையக் கடவன். இந்திரனே! இப்படிச்செய்தால் மேலான மங்களமாகும்; எல்லாவிதமான ஏழ்மையையும் போக்கும். என் ஸூக்த விதியைக் கர்மகாலங்களில் முமுக்ஷுவானவன் கேட்க வேண்டும். (அப்படிச் செய்தால்) கர்மங்களை ஸபலமாக்குகிறான். கேட்பவனையும் போஷிக்கிறான். அஜ்ஞாநமனைத்தையும் ஏழ்மை யையும் தோஷங்களோடு கூட அழிக்கிறான. மநோவாக்காயங் களால் இந்த ஸ்ரீஸூக்தம் அப்யஸிக்கப்பட்டதாகில் பெரும் பாவத் திலிருந்து ஜீவனைக்காப்பாற்றுகிறது. நிலையான செல்வங்களையும் அளிக்கிறது.]

இப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் ஸாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறோம். பகவானுக்கு இயற்கையிலேயே சேஷபூதையாய், அகில ஜீவர்களுக்கும் ஸ்வாமினியாய், ஜீவனை ஸர்வேச்வரனிடம் சேர்ப்பிக்கும் புருஷகார பூதையாயிருப்பவள். பிராட்டி. வ்யக்தியை ஆச்ரயித்து நிற்கும் ஜாதிபோலே அவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபக பூதையாய் அவனுள்ளவிடமெல்லாம் வியாபித்து நிற்கும் பெருமையையுடையவள் இப்பிராட்டி. அவனுடைய ஜகத் காரணத்வத்திலும், மோக்ஷபலப்ரதத்வத்திலும் ப்ரேரகத்வரூபமான அப்ரதாநமான அந்வயம் இப்பிராட்டிக்கு உண்டு. ஜகத்ஸ்ருஷ்ட் யாதிகளையும், மோக்ஷப்ரதானத்தையும் செய்பவன் அவன்; செய் விப்பவள் இவள். இக்காரணங்களாலேயே இப்பிராட்டிக்குப் பரப்ரஹ்மத்வம் ஒருபோதும் வாராது. "ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" [எல்லா பூதங்களுக்கும் ஈச்வரியை] என்று சொல்லத்தக்க பெருமையை உடைய இவளுக்கும், "விஷ்ணு பத்நீ" என்றும் "லக்ஷ்மீச பத்ந்யௌ" என்றும் "ஜாதவேதோ ம ஆவஹ" என றும் "ஸ்ரீருபபர்ஹணம்" என்றும் "திருவுக்கும் திரு" என்றும், ஈச்வரனுயிருக்கும அவனே பரப்ரஹ்மமாவான். திருநின்றபக்கமே திறவிது. திருவில்லாத்தேவர் தேவராகார்கள். கருணையே வடி

வெடுத்த அகில ஜகந்மாதாவான இவளோடு சேர்ந்திருக்கும் அப்பரமபுருஷனே ஸர்வரக்ஷகனுவான். இதுவே ஸ்ரீஸூக்தத்தின் ஸாரார்த்தமாகும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமிதா₃ஸேந ஸ்ரீநிவாஸார்யஸூநுநா ।
ஸூத₃ர்ஶநப₄ருதா க்லுப்தா ஸ்ரீஸூக்தவ்யாக்ருதி: ஶுபா₄ ॥

[ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரும், ஸுதர்சநபத்ராதிபருமான ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்வாமிதாஸராலே, மங்களகரமான இந்த ஸ்ரீஸூக்தவ்யாக்யானம் இயற்றப்பட்டது.]

ஸ்ரீஸூக்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

॥ श्रीसूक्तान्तर्गत लक्ष्मीनामावलिः ॥

[ஸ்ரீஸூக்தாந்தர்க₃த லக்ஷ்மீநாமாவளி]

१.	ओं हिरण्यवर्णायै नमः	ஓம் ஹிரண்யவர்ணாயை நம:
	,, हरिण्यै नमः	,, ஹரிண்யை நம:
	,, सुवर्णस्रजे नमः	,, ஸுவர்ணஸ்ரஜே நம:
	,, रजतस्रजे नमः	,, ரஜதஸ்ரஜே நம:
	,, चन्द्रायै नमः	,, சந்த்₃ராயை நம:
	,, हिरण्मय्यै नमः	,, ஹிரண்மய்யை நம:
	,, लक्ष्म्यै नमः	,, லக்ஷ்ம்யை நம:
	,, अनपगामिन्यै नमः	,, அநபகா₃மிந்யை நம:
	,, अश्वपूर्वायै नमः	,, அஶ்வபூர்வாயை நம:
१०.	,, रथमध्यायै नमः	,, ரத₂மத்₄யாயை நம:
	,, हस्तिनादप्रबोधिन्यै नमः	,, ஹஸ்திநாத₃ப்ரபோ₃தி₄ந்யை நம:
	,, श्रियै नमः	,, ஶ்ரியை நம:
	,, मायै नमः	,, மாயை நம:
	,, देव्यै नमः	,, தே₃வ்யை நம:
	,, कायै नमः	,, காயை நம:
	,, सोस्मितायै नमः	,, ஸோஸ்மிதாயை நம:
	,, हिरण्यप्राकारायै नमः	,, ஹிரண்யப்ராகாராயை நம:
	,, आर्द्रायै नमः	,, ஆர்த்₃ராயை நம:
	,, ज्वलन्त्यै नमः	,, ஜ்வலந்த்யை நம:
२०.	,, तृप्तायै नमः	,, த்ருப்தாயை நம:
	,, तर्पयन्त्यै नमः	,, தர்ப்பயந்த்யை நம:

	,, पद्मे स्थितायै नमः	,, பத்₃மே ஸ்தி₂தாயை நம:
	,, पद्मवर्णायै नमः	,, பத்₃மவர்ணாயை நம:
	,, चन्द्रायै नमः	,, சந்த்₃ராயை நம:
	,, प्रभासायै नमः	,, ப்ரப₄ாஸாயை நம:
	,, यशसायै नमः	,. யஶஸாயை நம:
	,, ज्वलन्त्यै नमः	,, ஜ்வலந்த்யை நம:
	,, देवजुष्टायै नमः	,, தே₃வஜுஷ்டாயை நம:
	,, उदारायै नमः	,, உதா₃ராயை நம:
३०.	,, तायै नमः	,, தாயை நம:
	,, पद्मनेम्यै नमः	,, பத்₃மநேம்யை நம:
	,, आदित्यवर्णायै नमः	,, ஆதி₃த்யவர்ணாயை நம:
	,, कीर्त्यै नमः	,, கீர்த்யை நம:
	,, ऋद्ध्यै नमः	,, ருத்₃த்₄யை நம:
	,, गन्धद्वारायै नमः	,, க₃ந்த₄த்₃வாராயை நம:
	,, दुराधर्षायै नमः	,, து₃ராத₄ர்ஷாயை நம:
	,, नित्यपुष्टायै नमः	,, நித்யபுஷ்டாயை நம:
	,, करीषिण्यै नमः	,, கரீஷிண்யை நம:
	,, ईश्वर्यै नमः	,, ஈஶ்வர்யை நம:
४०.	,, मनसः कामाय नमः	,, மநஸ: காமாய நம:
	,, वाचः आकूत्यै नमः	,, வாச: ஆகூத்யை நம:
	,, सत्याय नमः	,, ஸத்யாய நம:
	,, पशूनां रूपाय नमः	,, பஶூநாம் ரூபாய நம:
	,, अन्नस्य यशसे नमः	,, அந்நஸ்ய யஶஸே நம:
	,, मात्रे नमः	,, மாத்ரே நம:
	,, पद्ममालिन्यै नमः	,, பத்₃மமாலிந்யை நம:
	,, पुष्करिण्यै नमः	,, புஷ்கரிண்யை நம:
	,, यष्ट्यै नमः	,, யஷ்டயே நம:
	,, पिङ्गलायै नमः	,, பிங்க₃ளாயை நம:
५०.	,, तुष्ट्यै नमः	,, துஷ்டயே நம:
	,, सुवर्णायै नमः	,, ஸுவர்ணாயை நம:
	,, हेममालिन्यै नमः	,, ஹேமமாலிந்யை நம:
५३.	,, सूर्यायै नमः	,, ஸூர்யாயை நம:

ஸ்ரீஸூக்தத்தின் கடைசியில் பலரால் அனுஸந்திக்கப்படும் மந்திரங்கள்

பத்₃மப்ரியே பத்₃மினி பத்₃மஹஸ்தே பத்₃மாலயே பத்₃மத₃ளாயதாக்ஷி !
விஶ்வப்ரியே விஷ்ணுமனோநுகூலே தவத்பாத₃பத்₃மம் மயி ஸந்நித₄த்ஸ்வ!!

[தாமரையில் உகப்புள்ளவளும், பெண்களுள் உயர்ந்தவளும், தாமரையைக் கையில் ஏந்தியிருப்பவளும், தாமரையின் மேல் வீற்றிருப்பவளும், தாமரை இதழையொத்த திருக்கண்களையுடையவளும், எல்லாரிடமும அன்புள்ளவளும், விஷ்ணுவின் திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருப்பவளுமான மஹா லக்ஷ்மியே! தாமரை மலர்போன்ற உமது திருப்பாதத்தை எனது முடிமேல் சூட்டுவீராக.]

ஶ்ரியை ஜாத: ஶ்ரிய ஆநிர்யாய ஶ்ரியம் வயோ ஜநித்ருப்₄யோ த₃த₄ாது !
ஶ்ரியம் வஸாநா அம்ருதத்வமாயந் ப₄ஜந்தி ஸத்₃ய: ஸவித₄ா விதத்₃யூன்!!

[பகவத் கைங்கர்யமாகிய செல்வத்தை அனுபவிப்பதன் பொருட்டு அவரிடமிருந்து நான் தோன்றியுள்ளேன். என்னை மறைக்கும் அசேதந அம்சம் நீங்கப்பெற்று நான் சுய உருவத்துடன் ஆவிர்ப்பவிக்க ஹேதுவான உபாயங்களை அனுஷ்டிப்பதன் பொருட்டு ஸ்திரமான செல்வமும், ஆயுஸ்ஸும் ஸ்ரீதேவியே எனக்கு ஏற்படுமாறு செய்யக்கடவள். லக்ஷ்மியின் சிந்தனையுடனேயே வாழ்பவர்கள் ஜனனமரணாதிகளற்று அமரத் தன்மையை அடைவார்கள். அவர்களே பரமபதநாதனது அருகில் சென்றதும் உடனேயே விசேஷமாக அந்த ப்ரஹ்மத்தின் கடாக்ஷத்தால் பாபம், மூப்பு, மரணம், சோகம், பசி, தாகம ஆகிய இவைகளற்ற தன்மையையும், விரும்பியதைப்பெறும ஆற்றலையும் நினைத்தபடி நடப்பதில் யாராலும் தடுக்கமுடியாத தன்மையையும் அடைவார்கள்.]

ஶ்ரிய ஏவைநம் தச்ச்₂ரியமாத₃த₄ாதி !

[அந்த ப்ரஹ்மம் இந்த லக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவனுக்கு மேன்மேலும் கைங்கர்யமெனும் செல்வத்தை அளிக்கிறது]

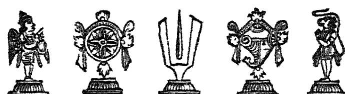
ஸந்ததம் ருசா வஷட்க்ருத்யம் ஸந்த₄த்தம் ஸந்தீ₄யதே ப்ரஜயா பஶுபி₄: ய ஏவம் வேத₃!!

[இந்த ருக்வேத கிலமந்த்ரங்களால் எப்பொழுதும் வசப்படுத்தத்தக்கவரான இந்தப்பிரிவில்லா தம்பதிகளை இங்குகூறியவண்ணம் உபாஸிப்பவன் புத்ர பௌத்ராதிகளுடனும் பசு, குதிரை, செல்வம் முதலானவற்றுடனும் பிரிவின்றி வாழ்வான்.]

ஓம் மஹாதே₃வ்யை ச வித்₃மஹே விஷ்ணுபத்ந்யை ச தீ₄மஹி !
தந்நோ லக்ஷ்மீ: ப்ரசோத₃யாத் !!

[பெரிய பிராட்டியாரின் அனுக்ரஹத்தைப்பெற உபாஸனைகள் புரிவோம். அடியார்களுக்கு நான்குவிதமான புருஷார்த்தங்களையளித்தலெனும் யாகத்தில் தீக்ஷிதனான நாராயணனுடன் அவற்றைச் செய்யும் அவர் தர்ம பத்தினியை இடையருது தியானிப்போமாக. தமது தியானத்தில் எங்களை அவர் ஊக்குவிப்பாராக.]

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

★ பூஸூக்த வ்யாக்யானம் ★

श्रीरङ्गनायिकाराजहंसीछायामिव स्थिताम्।
प्रपद्याथ क्षमां देवीं तत्सूक्तं व्याकरोम्यहम्॥

[அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீரங்கநாயகியாகிற அன்னப்பேடையின் நிழல் போன்ற பூதேவியை வணங்கி, அப்பிராட்டியுடையதான பூஸூக்தத்தை அடியேன் வியாக்கியானம் செய்கின்றேன்.]

"லக்ஷ்மீம் விஹாரரஸிகாமிவ ராஜஹம்ஸீம்
சா₂யாமிவாப்₄யுத₃யிநீமவநீஞ்ச தஸ்யா:" [ர-ஸ்த 1-63]

[(ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற குளத்தில்) விளையாடுவதில் விருப்பமுள்ள ராஜஹம்ஸப்பேடை போன்றுள்ள பெரியபிராட்டியாரையும், அவளுடைய வளர்கின்ற நிழல்போன்ற பூமிதேவியையும் (அடையக் கடவேன்)] என்றும்,

"போ₄க்₃யா வாமபி நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்க₃ராகைர₃ஸ் ஸமம்
நிர்வ்ருத்தப்ரணயாதிவாஹநவிதௌ₄ நீதா: பரீவாஹதாம்।
தே₃வி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தே₃வ்யஸ் ஸஹஸ்ரம் ததா₂
யாபி₄ஸ் த்வம் ஸ்தநப₃ாஹத்₃ருஷ்டிபி₃ரிவ ஸ்வாபி₄: ப்ரியம் ப்₄லாக₄ஸே ||"

[தேவியே! உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாய் (உன் நாதனுக்கு) தேவிகளாயிருக்கும் பூதேவி, நீளாதேவி முதலான ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், உங்களிருவர்க்கும் புஷ்பம், அங்கராகம் ஆகியவைபோல் விட்டுப்பிரியாத உபகரணமாயும் போக்யமாயுமிருப்பவர்களாய், உங்களுடைய ப்ரணயரஸம் கரைபெருகும்போது அதை வெளிவிடும் மடைபோலிருக்கிறார்கள். நீயும் உன்னுடைய கொங்கை,

திருக்கைககள், திருக்கண்கள் ஆகியவற்ருல் உன்நாதனை உகப்பிப்பதுபோல் அவர்களைக் கொண்டும் உகப்பிக்கிறீர்.] என்றும் பட்டர் அருளிச்செய்தபடியே பூதேவியானவள் பெரியபிராட்டியாருக்கு நிழல் போலவும், ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிகளாகிற அவயவங்கள் போலவும், புஷ்பசந்தநாதிகளாகிற போகோபகரணங்கள் போலவுமிருப்பவள். "ஸாக்ஷாத்க்ஷமாம் கருணயா கமலாமிவாந்யாம்' [ஸாக்ஷாத் பூமிதேவியாகவும், கருணையினுலே மற்ருெரு ஸ்ரீதேவி போலவுமிருப்பவள்.] எனறு ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் கோதாஸ்துதியில் அருளிச்செய்தபடியே, பெரியபிராட்டியாரின் மற்ருெரு அவதாரமோ என்னலாம்படியிருப்பவள். நாம் தங்கிவாழும் நிலமாயிருக்கையாலே நாமறிந்த தாயாயிருப்பவள். எல்லா ஜாதியினராலும், மதத்தினராலும் 'தாய்' என்று கொண்டாடப்படுபவள். இவள் தாயானுல், இவளுடைய நாதன் எவனே அவனே உலகுக்குத் தந்தை என்பது வெளிப்படையன்ருே. பூமிநாதன் நாராயணனே என்பது ஸர்வலோகப்ரஸித்தம். அது வேதத்திலும் ஸுப்ரஸித்தமாயிருப்பதைக் காட்டுவதன் மூலம் நாராயணனே பரப்ரஹ்மம் என்று நிர்ணயிப்பதற்காகவும், அவன் தன் தேவியாகிற பூமியின் மூலம் நமக்கெல்லாம் உணவும் உயிருமளித்து ரக்ஷிக்கிருன் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தவிஜயத்தில், பகவானே ஸர்வரக்ஷகன் என்பதை நிலைநிறுத்தும் ப்ரகரணத்திலே ஸ்ரீஸூக்தத்திற்கு அடுத்தபடியாக பூஸூக்தத்தையும் வியாக்கியானம் செய்கிருேம். இந்த ஸூக்தத்தின் முதல் ஆறு மந்திரங்களும் யஜுஸ்ஸம்ஹிதை முதற்காண்டம் ஐந்தாவது ப்ரச்நத்தில் உள்ளன. பின்னுள்ள மந்திரங்களிற்பல கிலமந்திரங்கள்.

நிற்க; இப்பிராட்டியின் பெருமைகள் சிலவற்றைப்பேசுவோம் இனி. எல்லாவுயிர்கட்கும் இருக்க இடமளித்து உண்ண உணவளித்து, அவர்கள் செய்யும் அபசாரங்களையெல்லாம் பொறுத்து, அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் உபகாரங்களைச் செய்யும் பெருமையை நாம் ஓவ்வொருவரும் தினந்தோறும், கணந்தோறும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டு வருகிருேம். பொறுமைக்குணத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவள் இப்பிராட்டி. "க்ஷமை" [பொறுமை] என்றே பெயர்பெற்றிருக்கிருளன்ருே இவள். ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகனை அவனுடைய பொறுமைக்குணத்துக்கும் "க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம:" [பொறுமையில் பூமியைப்போன்றவன் ராமபிரான்] என்று இவளை உபமானமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. காருண்யரூபையான பெரியபிராட்டியும்,

"பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம|
கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந் நாபராத்யதி||"

[வானரனே! பாவிகளாயினும், புண்ணியசாலிகளாயினும், கொல்லத் தகுந்தவராயினும் நல்லோனால் (அவர்கள் விஷயத்தில்) கருணை காட்டப்படவேண்டும். குற்றம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே] என்கிறபடியே குற்றத்தைக் கண்டு அத்தைப்பொறுக்கவேணும் என்று மன்றாடுமவள். இப்பிராட்டியோவெனில் 'குற்றம் காண்பானென்? பொறுப்பானென?' என்று குற்றங்களை அடியோடு காணக்கண்ணிட்டிருப்பவள். பெரிய பிராட்டியார் ஸர்வேச்வரனுக்குச் செல்வமாயிருப்பவர்; இப்பிராட்டியார் அச்செல்வம் விளையும் நிலமாயிருப்பவர். 'குற்றம் செய்யாதவனில்லையே' என்பார் அப்பிராட்டியார்; 'குற்றம் செய்பவன் இல்லையே' என்பார் இப் பிராட்டியார். நாராயணன் ஒருவனுக்கே சேஷபூதையாயிருக்கையாலே மிதுநசேஷபூதரான நம்மைப்போன்ற சேதனரில் விஜாதீயையாயிருப்பவர் அப்பிராட்டி. இருவர்க்கும் சேஷபூதையாயிருப்பவர்களில் தலைவியாயிருக்கும் இப்பிராட்டியே நம்மோடு மிகவும் ஸஜாதீயையாயிருப்பவர். தாய்க்கிருக்கவேண்டிய வாத்ஸல்யகுணம் ஸ்ரீதேவியைக் காட்டிலும் பூதேவியிடமே விஞ்சியிருக்கிறதென்பது வெளிப்படை. ஸர்வேச்வரனைக்காட்டிலும் குணங்களில் விஞ்சியிருப்பவர் பெரியபிராட்டியார். அப்பிராட்டியைக்காட்டிலும் குணங்களில் விஞ்சியிருப்பவர் இப்பிராட்டியார்.

"பெருமையுடையவள் பூமகள்; பொறுமையுடையவள் பூதேவி. குணமுடையவள் ஸ்ரீதேவி; மணமுடையவள மண்மடந்தை. கோஷிப்பிப்பவள் ஸ்ரீதேவி; போஷிப்பவள் பூமிதேவி. அழகுடையாள் இலக்குமி; புகழுடையாள் பூதேவி. ஆதரமுடையவள் அலர்மேல்மங்கை; ஆதாரமானவள் அவனியாள்." என்றும்,

" பூமிப்பிராட்டிக்கு நாம் செய்யும் குற்றங்களுக்கோர் கணக்கில்லை. அவள் நமக்குச்செய்யும் நன்மைகளுக்கோ எல்லையில்லை. நாம் உண்டாவதற்கு உதவுகிறாள். நாம் நடக்கும்போதும் கிடக்கும்போதும் நம்மைத் தாங்குகிறாள். உயிருடனிருப்பதற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறாள். நாம் அதற்கு பதில் அவளை வெட்டுகிறோம்; கூரிய ஆயுதங்களினால் குத்திக் கீறிக் கிழிக்கிறோம்; மலஜலாதிகளை விட்டு அசுத்தம் செய்கிறோம். பூமியின் புத்திரர்களான நாம் ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷிப்பதன் மூலமும், தூஷிப்பதன மூலமும் முக்கரணங்களாலும் முடிவில்லாத

துன்பங்கள் செய்வதன் மூலமும் நம் தாயாகிய பூமியைத் துன் புறுத்துகிறோம். பொறுமையாகிய பாலை நமக்கு ஊட்டின தாயின் வழி நாம் நடக்கவேண்டாமா? பொறையின் மக்கள் குறை கூறலாமா? பொறுமையில் மிக்கவளாகையாலும், பூமியில் பிறந்து வளர்ந்த நமக்கு இஹபரபுருஷார்த்தங்களை அடையச்செய்பவள் இவளேயாகையாலும் முதலில் 'ஹ்ரீ' என்று பூமிதேவி சொல்லப் பட்டாள். தேசபக்தியென்பது தாயிடம் அன்பே. ஆனால் அந்த மாதவியோ மாதவனுடையவள். அவளிடம் பக்தியென்று பெயர் பூண்டு அவனியாள் நாதனின் ஆஜ்ஞைகளை மீறுகிறார்கள் சிலர், பூமிதேவி அவர்களைப்பொறுக்காமல் பாரமாகவே கருதுவாள். புருஷோத்தமனிடமிருந்து பூமியைப்பிரிப்பவர்கள் தகப்பனை விட்டுத் தாயைப் பிரிப்பவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். 'பிராட்டியை பகவானை விட்டுப்பிரித்த ராவணன் தலையறுப்புண்டான்; பிரிக்கப் பார்த்த சூர்ப்பணகை மூக்கறுப்புண்டாள்' என்று நம் ஆசார் யர்கள் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது" என்றும் அஸ்மத்தாதபாதர்கள் புருஷஸூக்த வ்யாக்கியானத்திலே அருளிச்செய்தது இங்கு அநுஸந்தே₄யம். இனி, பூஸூக்த மந்திரங்களின் பொருளைக்காண்போம்.

भूसूक्तम् - பூஸூக்தம்

१. भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा।
उपस्थे ते देव्यदितेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायादधे॥

1. பூ₄மிர் பூ₄ம்நா த்₃யௌர் வரிணாऽந்தரிக்ஷம் மஹித்வா।
உபஸ்தே₂ தே தே₃வ்யதி₃தேऽக்₃நிமந்நாத₃மந்நாத்₃யாயத₃தே₄॥

பதவுரை:— தே₃வி—பூமிதேவியே! பூ₄ம்நா—பரப்பினால், பூ₄மி:—பூமியாகவும், வரிணா—மேன்மையினால், த்₃யௌ:—தேவலோகமாகவும், மஹித்வா—பெருமையினால், அந்தரிக்ஷம்—அந்தரிக்ஷலோகமாகவும் ஆகிறாய் நீ; அதி₃தே—பூர்ணையா யிருப்பவளே, தே-உனக்கு, உபஸ்தே₂-ஸமீபத்தில், அந்நாத₃ம்-பரமாத்மாவை அநுபவிக்கத்தக்க, அக்₃நிம்—ஜீவாத்மாவை, அந்நாத்₃யாய— பரமாத்மாவை அநுபவிக்கச்செய்வதன் பொருட்டு, ஆத₃தே₄—ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

பூமியின் பெருமைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆத்மவஸ்துவை அவளிடம் ஸமர்ப்பிக்கிறுன் முதல் மந்திரத்தில்.

(பூ$_4$மிர் பூ$_4$ம்நா) பரப்பாலும், பொறுமை முதலான குணங்களாலும் பெரியவளாயிருக்கையால் 'பூமி' என்று சொல்லப்படுபவள். பரப்புடையதாய் நாம் காணும் பூமியை சரீரமாகக் கொண்டவள் என்றபடி. இப்பூமிமாத்திரமோ இவளுக்கு சரீரம்? என்னில்: (த்$_3$யௌர் வரிணு) மேன்மையினுல் தேவலோகமாகவுமிருப்பவள். மேன்மைபெற்ற தேவலோகமும் இவளுக்கு சரீரம் என்றபடி.

........................ஆயிரக்கண்வானவர்கோன்
பொன்னகரம்புக்கமரர்போற்றிசெப்ப—பொங்கொளிசேர்
கொன்னவிலும்கோளரிமாத்தான் சுமந்தகோலம்சேர்
மன்னியசிங்கா சனத்தின்மேல்—வாணெடுங்கண்
கன்னியராலிட்ட கவரிப்பொதியவிழ்ந்து ஆங்
கின்னிளம்பூந்தென்ற லியங்க—மருங்கிருந்த
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார்வெண்முறுவல்
முன்னம்முகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப
அன்னவர்தம்மானேக்க முண்டாங்கணிமலர்சேர்
பொன்னியல்கற்பகத்தின்காடுடுத்தமாடெல்லாம்
மன்னியமந்தாரம் பூத்தமதுத்திவலை
இன்னிசைவண்டமரும் சோலைவாய்மாலைசேர்
மன்னியமாமயில்போல் கூந்தல்—மழைத்தடங்கண்
மின்னிடையாரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து
மன்னுமணித்தலத்து மாணிக்கமஞ்சரியின்
மின்னிஞெளிசேர் பளிங்குவிளிம்படுத்த
மன்னும்பவளக்கால் செம்பொன்செய்மண்டபத்துள்
அன்னநடைய வரம்பையர்தம்கைவளர்த்த
இன்னிசையாழ்பாடல்கேட்டின்புற்று—இருவிசும்பில்
மன்னுமழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய்
மின்னிஞெளிசேர் விசும்பூரும்மாளிகைமேல்
மன்னுமணிவிளக்கை மாட்டி—மழைக்கண்ணுர்

பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்தபள்ளிமேல்
துன்னியசாலேகம்சூழ்கதவமதாள் திறப்ப
அன்னமுழக்க நெறிந்துக்கவாணீலச்
சின்னநறுந்தாது சூடி—ஓர்மந்தாரம்
துன்னுநறுமலரால் தோள்கொட்டிக் கற்பகத்தின்
மன்னுமலர்வாய் மணிவண்டுபின்தொடர
இன்னிளம்பூந்தென்றல் புகுந்து ஈங்கிளமுலைமேல்
நன்னறும்சந்தனச் சேறுள்புலர்த்தத்—தாங்கரும்சீர்
மின்னிடைமேல் கைவைத்திருந்தேந்திள முலைமேல்
பொன்னரும்பாரம் புலம்ப—அகங்குழைந்தாங்
கின்னவுருவி னிமையாத்தடங்கண்ணார்
அன்னவர்தம்மானோக்க முண்டாங்கணிமுறுவல்
இன்னமுதம்மாந்தி யிருப்பர்''

என்று திருமங்கையாழ்வார் பெரியதிருமடலிலே அருளிச்செய்த மேன்மைகளை உடைய தேவலோகத்துக்கும் அபிமானினியாயிருப்பவள் இவளே என்கை. (அந்தரிக்ஷம் மஹித்வா) ஸூர்யசந்த்ராதிகள் ஸஞ்சரிக்கத்தகுந்த இடமுடைத்தாயிருக்கையாகிற மஹிமையையுடைய அந்தரிக்ஷலோகமாகவுமிருக்கிறீர் நீரே என்கை. பூமியென்றது கீழுள்ள லோகங்களுக்கும், 'த்₃யௌ:' என்றது மேலுள்ள லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். கீழ் மேல் நடுவாகிற மூவுலகங்களாகவுமிருப்பவர் தேவரீரே என்கை; அவற்றை சரீரமாகக்கொண்டவர் தேவரீரே என்றபடி.

இப்படி அனைத்துலகங்களையும சரீரமாகக் கொண்டவளாகில் இத்தேவியின் ஸ்வரூபம் ஸர்வேச்வரனுடையதைப்போலே விபுவாயிருக்கவேண்டாவோ? எனில்: இல்லை. இவள் ஜீவகோடியைச் சேர்ந்தவளே என்பது ஸர்வஸம்மதமாகையாலே மற்ற ஜீவர்களைப் போலே அணுவாகவேயிருக்கிருள் இப்பிராட்டியும். ஆயினும், எல்லா உலகங்களையும் தன் ஞானபலங்களாலே வியாபித்து தரித்து நிற்கையாலே அவற்றை சரீரமாகக்கொண்டவர் என்னத் தடையில்லை.

''ததா₂ பூ₄மிஶ்ச நீளா ச ஶேஷபூ₄தே மதே மம।
ஸ்வரூபதஸ்து ந தயோர் கு₃ணதோ வ்யாப்திரிஷ்யதே ॥''

[அப்படியே பூமிநீளாதேவிகளும் (பகவானுக்கு) சேஷபூதைகளென்பது என முடிவு (ஆனால்) அவர்களுக்கு ஸ்வரூபவ்யாப்தியில்லை. குணவ்யாப்தியே உள்ளது] என்ற ப்ரமாண வசனம் காண்க

(தே உபஸ்தே$_2$) உன்னருகில், தாயாகிற உன்னருகில், மலமூத்ராதிகளை விடுதல், வெட்டுதல் குதித்தல் முதலிய பிழைகள் எத்தனை செய்தாலும் அவற்றைப்பொறுத்திருந்து, எங்களுக்குப் பாலையும், தயிரையும், நெய்யையும் உணவையும் ஊட்டி உயிரளிக்கின்ற உத்தமத்தாயான உன்னருகில். பிழைகளைக்கண்டு சீறிச் சிவந்துநிற்கும் எம்பெருமானிடம் 'குற்றமே இல்லையே'' என்று வாதாடி வெற்றிபெறும் உன்னருகில். (தே,வி)தேவனின் பத்தினியே! புருஷகாரம் செய்யத்தகுந்த ஸம்பந்தத்தை உடையவளே! எங்களோடும், அவனோடும் ஸம்பந்தமுடையவளாகையாலே நீயே புருஷகாரம் புரியத்தக்கவள் என்றபடி (அதி$_3$தே) ''தே$_3$ா அவக$_3$ண்ட$_3$நே'' என்று தாதுவாகையாலே, 'அகண்டமாயிருப்பவளே!' என்று பொருள்படுகிறது. இப்படி எல்லா உலகையும் சரீரமாகக் கொண்டிருக்கையாலே பூர்ணையாயிருப்பவளே! என்கை. பொறுமை முதலான குணங்களாலே நிறைந்திருப்பவளே! என்றுமாம்.

(அந்நாத$_3$மக$_3$நிம) ''அஹமந்நாத$_3$:'' [தை-ப்ருகு 10-5] [(ஞான பரமாத்மாவின் ப்ரீதியாகிற) அன்னத்தை உண்பவன்] என்று முக்தனின் ஸாமகானத்தில் சொல்லப்பட்டதாகையாலே 'அந்நமென்று பகவதநுபவத்துக்குப்பெயர் அவ்வந்நத்தை உண்பதற்குத் தகுதியுள்ளவனாகையாலே ப$_3$த$_3$த$_4$ஜீவனும் 'அந்நாத$_3$ன்' என்னத்தகுந்தவனாகிறான் ''அக$_3$ரம நீயத இத$_3$யக$_3$நி'' [மேலே அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான்] என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஜீவன் அக்நியென்றும் சொல்லப்படுகிறான் பகவதநுபவமாகிற அந்நத்தைஉண்பிக்கத்தகுந்ததும், பரமபுருஷனாலே மேலே அழைத்துச் செல்லத்தக்கதுமான இந்த ஆத்மவஸ்துவை (அந்நாத$_3$யாய) பகவதநுபவமாகிற உணவை ஊட்டும் பொருட்டு இந்நாள் வரை பராக்ருதமான உணவையூட்டி வளர்த்த தாயாகிய நீயே இனி அப்ராக்ருதமான உணவையும் உன் குழந்தைக்கு ஊட்ட வேணும் என்று கருத்து (அந்நாதயாய தே உபஸ்தே$_1$ ஆத$_3$தே$_4$) உணவூட்டுவதற்காக உத்தமத்தாயான உன்னிடம் இவ்வாத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கிறேன் 'உபஸ்த$_2$ம' என்று இடைக்கு உபலக்ஷணம். இடையில் வைத்துக்கொண்டு தாய் குழந்தைக்கு உணவூட்டுவது வழக்கமன்றோ ''அஹமத்$_2$யைவ மயா ஸமர்ப்பித:'' [ஸ்தோ-ர]

[என் ஆத்மவஸ்து இன்றே என்னால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது] "எனதாவி தந்தொழிந்தேன்" [திருவாய்] என்றாற்போலே.

२. आयङ्गौः प्रश्निरक्रमीदसनन्मातरं पुनः।
पितरञ्च प्रयन्सुवः॥

2. ஆயங்கௌ₃: ப்ரஸ்₂நிரக்ரமீத₃ஸநந் மாதரம் புந:।
பிதரஞ்ச ப்ரயந் ஸுவ: ||

பதவுரை:— கௌ₃:-பூமிதேவியே! அயம்-இந்த. ப்ரஸ்₂நி:- வெண்மையான நிறத்தையுடைய ஸூர்யன். ப்ரயந்—வேகமாகச் செல்லாநின்றுகொண்டு. மாதரம்-தாயாகிய உன்னை. அக்ரமீத்-பிரதக்ஷிணம் செய்தான். புநஸ்₂ச-மேலும். ஸுவ:- அழகிய கமனத்தையுடையவனாய். பிதரம்—தந்தையாகிய பரமபுருஷனை, அஸநத்-(தனக்கு அந்தர்யாமியாக) அடைந்தான்.

முதல் மந்திரத்தில், பரமபுருஷனை அடைவதன்பொருட்டு பூமிதேவியை சரணமடைந்தான். இவ்விரண்டாம் மந்திரத்தில், உன்னை தினந்தோறும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதன்மூலம் ஸூர்யன் நாராயணனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும் பெருமையைப்பெற்றான் என்கிறான்.

(கௌ₃:) பூமிதேவியே! (ஸுவ: ப்ரயந் அயம் ப்ரஸ்₂நி:) ஆகாயத்தில் வேகமாகச் செல்லாநிற்கும் இந்த ஸூர்யன். 'ஸுவ:' என்றது ஆகாசத்துக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே, பதவுரையில் காட்டியதுபோல் அடுத்த வாக்கியத்தோடு கூட்டியும் பொருள் கொள்ளலாம். (மாதரம் அக்ரமீத்) தாயாகிற உன்னை ஆக்ரமித்தான். அதாவது,—தினந்தோறும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்தான். இத்தால் பெற்ற பலனைச் சொல்லுகிறது மேலே,—(புந: பிதரஞ்ச அஸநத்) உன்னோடன்றியில், உன் நாதனும் எங்களுக்குத் தந்தையுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனையும் தனக்கு அந்தர்யாமியாக அடைந்தான். அவனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும் பெருமையைப்பெற்றான்.

த்₄யேயஸ்ஸதா₃ ஸவித்ருமண்ட₃லமத்₄யவர்த்தீ
நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட:।
கேயூரவாந் மகரகுண்ட₃லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர் த்₄ருதஸ₂ங்க₂சக்ர: ||

[ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவனும், கமலாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், தோள்வளை, மகரகுண்டலம், கிரீடம், ஹாரம், இவைகளை உடையவனும், ஸுவர்ணமயமான சரீரத்தை உடையவனும், சங்கசக்ரங்களை தரித்தவனுமான நாராயணன் எப்போதும தியானிக்கத்தக்கவன்.] என்று உபாஸகர்களுக்கு தியானவிஷயமான அவனுக்கு இருப்பிடமானன்.

३. त्रिंशद्धाम विराजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये।
प्रत्यस्य वह द्युभिः॥

3. த்ரிம்ஶத்$_3$ தா$_4$ம விராஜதி வாக் பதங்க$_3$ாய ஶிஶ்ரியே।
ப்ரத்யஸ்ய வஹ த்$_3$யுபி$_4$:॥

பதவுரை:—த்ரிம்ஶத் தா$_4$ம — *முப்பது ஸ்தானங்களில் (முப்பது முஹூர்த்தங்களில்).* விராஜதி—*மிக விளங்குகிறுன் (சூரியன்).* வாக்—*வேதவாக்கானது,* பதங்க$_3$ாய ஶிஶ்ரியே—*சூரியனை ஆச்ரயிக்கிறது.* த்$_3$யுபி$_4$:—*(உம்முடைய) தேஜஸ்ஸுக்களால்.* அஸ்ய—*இந்த என்னுடைய.* ப்ரதி—*ப்ரதிகூல நடத்தையை,* வஹ—*போக்கும்.*

பூமிப்பிராட்டியை வலம் செய்வதினுல் சூரியன் அடைந்த நன்மைகளை மேலும் பேசிக்கொண்டு, தனனுடைய ப்ராதிகூல்யத்தைப் போக்கியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறுன் இம்மந்திரத்தில்.

(த்ரிம்சத் தா$_4$ம விராஜதி) சூரியன் தினந்தோறும் முப்பது முஹூர்த்தமும் பிரகாசிக்கிறுன். 'தா$_4$ம' சப்தம் ஸர்வாதா$_4$ரமான காலத்தைச்சொல்லி, இங்கு காலத்தின் அவயவமான முஹூர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ப்ருஶ்நி:' என்னும் ஸூர்யவாசக பதத்தை முன் மந்திரத்திலிருந்து கூட்டிக்கொள்வது. இவன் பேரொளியோடு தினந்தோறும் பிரகாசிப்பது உன்னருளாலேயே என்றபடி.

(வாக் பதங்க$_3$ாய ஶிஶ்ரியே) வேதவாக்கானது சூரியனை ஆச்ரயித்திருக்கிறது. காலையில் ருக்வேதத்தினுலும், மத்யாஹ்நத்தில்

யஜுர்வேதத்திலும் மாலையில் ஸாமவேதத்திலும் துதிக்கப்படுகிறான் என்று வேதத்தில் வேறொரு இடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகாசத்தில் பக்ஷிபோல் ஸஞ்சரிப்பவனாகையாலே, 'பதங்க₃:' [பக்ஷி] என்று சூரியன் சொல்லப்படுகிறான்.

(ப்ரத்யஸ்ய வஹ த்₃யுபி₄:) "கௌ₃:" என்பதை முன் மந்திரத்திலிருந்து கூட்டுவது. பூமிப்பிராட்டியே! உன்னுடைய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களைக்கொண்டு மிகத்தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கும் என்னுடைய ப்ராதிகூல்யத்தைப்போக்கடிப்பீராக. கல்யாண குணங்கள் 'தேஜஸ்ஸுக்கள்' அல்லது 'கிரணங்கள்' என்று சொல்லப்படுகின்றன. 'அஸ்ய' என்று மிகத்தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கும் தன்னை நிர்த்தேசிக்கிறான். அன்றியே, 'பிதரம்' என்று பூர்வ ச்லோகத்தில் ப்ரஸ்துதனான ஸர்வேச்வரனை 'அஸ்ய' என்று எடுப்பதாகக் கொண்டு, அவனுக்கு என்விஷயமாகவுள்ள ப்ராதிகூல்யத்தை உம்முடைய காந்தி ஸௌந்த₃ர்யஸௌகுமார்யாதி₃ குணங்களைக்கொண்டு போக்கடிப்பீராக என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். "ஶ்ருணாதி நிகி₂லாந் தோ₃ஷாந்" [சேதனரிடமுள்ள தோஷங்களையும், ஈச்வரனிடமுள்ள ஸ்வாதந்த்ரியாதி தோஷங்களையும் அழிக்கிறாள்.] என்பதன்றோ பிராட்டியின் தொழில்.

இப்படியன்றிக்கே இம்மந்திரம் முழுவதையும் பகவத்பரமாகவும் பொருள் கொள்வர். (த்ரிம்சத் தா₄ம விராஜதி) ஸர்வேச்வரன் தினந்தோறும் முப்பது முஹூர்த்தமும் ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்பவனாய் விளங்குகிறான். (வாக் பதங்கா₃ய ஶிஶ்ரியே) வேதவாக்கானது "த்₃வாஸுபர்ணா" என்னும் மந்திரத்திலே பக்ஷியாக நிருபிக்கப்பட்ட ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்து நிற்கிறது. அன்றிக்கே, அருமறையானது அனனமாய் அன்றங்கு அருமறை பயந்தவனை ஆச்ரயித்து நிறகிறது. (த்₃யுபி₄: அஸ்ய ப்ரதிவஹ) ஸர்வலோக பிதாவே! உன் தேஜஸ்ஸாலும குணங்களாலும் என் பிராதிகூல்யத்தைப் போக்கடிப்பீராக.

௪. अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना।
व्यख्यन्महिषः सुवः॥

4. அஸ்ய ப்ராணாத₃பாநத்யந்தஶ் சரதி ரோசநா ।
வ்யக்₂யந் மஹிஷஸ் ஸுவ: ॥

பதவுரை:— அஸ்ய-இந்தப் பரமபுருஷனுடைய, ரோசநா-தேஜஸ்ஸானது, ப்ராணாத்—ப்ராணனம் என்கிற செயலைச் செய்தபின், அபாநதீ—அபானனம் என்னும் செயலையும் செய்துகொண்டு, அந்த: சரதி—உள்ளே ஸஞ்சரிக்கிறது; மஹிஷ:—பெரிய சரீரத்திலிருப்பதாய், ஸுவ:—அழகியது மாய், வ்யக்₂யத்—பிரகாசிக்கிறது.

பரமபுருஷனைத் துதிக்கின்றான் இம்மந்திரத்தால்.

(அஸ்ய ரோசநா அந்த: சரதி) இந்தப்பரமபுருஷனின் தேஜஸ்ஸே பிராணிகளினுள் ஸஞ்சரிக்கிறது. எதற்காக ஸஞ்சரிக்கிறது? எனில்: (ப்ராணாத₃பாநதீ) 'ப்ராணனம்' [நரம்பின் வழியாய் வாயுவை மேல்முகமாக வரும்படி செய்கை] 'அபாநநம்' [நரம்பின வழியாய் வாயுவைக் கீழ் முகமாகச் செலுத்துகை] என்னும் செயல்களைச் செய்வதற்காக தேஹத்தினுள் பரமனின் தேஜஸ்ஸு ஸஞ்சரிக்கிறது. அன்றிக்கே மோக்ஷபர்யந்தமான உயர்ந்த இன்பங்களையும், தாழ்ந்ததான இவ்வுலக இன்பங்களையும் அடைவிப்பதற்காக ஸஞ்சரிக்கிறது என்றுமாம் "கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத் யதே₃ஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ₃ ந ஸ்யாத்" [ஆனந்த ஸ்வரூபியான இப்பரமாத்மா இல்லாவிடில் எவன் இவ்வுலக இன பங்களையும் அவ்வுலக இன்பங்களையும் அடைவான்?] என்ற உபநிஷத் வாககியத்தை நினைப்பது. அந்தத் தேஜஸ்ஸானது எப்படிப் பிரகாசிக்கிறது? என்னில்: (வ்யக₂யந் மஹிஷஸ் ஸுவ:) மஹத்தான சரீரத்திலிருப்பதாய், அழகியதாய் பிரகாசிக்கிறது. மாமேனி மாயனுடைய மாசூணாச்சுடருடம்பை ஆச்ரயித்திருக்கையாலே விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கின்றது என்கை.

५. यत्त्वा क्रुद्धः परोवप मन्युना यदवर्त्या।
सुकल्पमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि॥

5. யத் த்வா க்ருத்₃த₄: பரோவப மந்யுநா யத₃வர்த்யா।
ஸுகல்பமக்₃நே தத்தவ புநஸ்த்வோத்₃தீ₃பயாமஸி॥

பதவுரை— அக்₃நே!—பரமபுருஷனே! அவர்த்யா—சக்தியில்லாமையினால், க்ருத்₃த₄:—கோபித்துக்கொண்ட நான், மந்யுநா—கோபத்தினால், த்வா—உம்மை, பரோவப யத்—

விட்டுவிட்டேன் என்று யாதொன்றுண்டோ. **தத்**—அது. **தவ**—உம்முடைய (அநுக்ரஹத்தினுல்). **புந:**—மறுபடியும். **ஸுகல்பம்**—நன்ருகச் செய்ததாக ஆகட்டும். **த்வா**—உம்மை. **உத்$_3$தீ$_3$பயாமஸி**—ஜ்வலிக்கும்படி செய்கிருேம்.

தான் செய்த தீங்குக்குப் பரமபுருஷனிடம் க்ஷமைகொள்ளுகிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(யத் த்வா க்ருத்$_3$த$_4$: பரோவப மந்யுநா யத$_3$வர்த்யா) பாபப$_2$லமான அநுபவங்களை விலக்க சக்தியில்லாமையாலே, அவற்றைக் கொடுக்கும் உன்மேல் கோபங்கொண்டு உன்னை நான் கைவிட்டேன் என்பது யாதொன்று உண்டோ. (அவர்த்யா க்ருத்$_3$த$_4$:) சக்தியில்லாமை கோபத்திற்குக் காரணம் என்பது ப்ரஸித்தமன்ருே. "அமக்தாஸ் தத்பத$_3$ம் க$_3$ந்தும் ததோ நிந்த$_3$ாம் ப்ரகுர்வதே" [நேர்முறையில் நடக்க சக்தியில்லாதவர்கள் நிந்தையைப் பொழிகிருர்கள்] என்று சொல்லப்பட்டதன்ருே. (ஸுகல்பம் தத் தவ புந:) அந்த துஷ்க்ருத்யம் உன்னுடைய அநுக்ரஹத்தாலே மறுபடியும் நல்ல முடிவுள்ளதாக ஆகட்டும். (புந:) மறுபடியும். ஏற்கனவே இவன் பகவத்யானபரனுயிருந்து. பாபபலாநுபவத்தாலே கோபங்கொண்டு பகவானைக் கைவிட்டவனன்ருே; ஆகையால், மறுபடியும் என்னை உன் பக்தனுக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிருன். (அக்$_3$நே) அக்ரநயநத்தையே—(மேல் நோக்கி ஜீவனைக் கொண்டு செல்லுகையையே)— ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனே! இப்படிப்பட்ட நீ என்னைக் கைவிடலாகாது என்று பாவம். நான் உன்னைக் கைவிட்டாலும் நீ என்னைக் கைவிடலாகாது என்று கருத்து.

(அக்$_3$நே புநஸ்த்வா உத்$_3$தீ$_3$பயாமஸி) அக்னியே! மறுபடியும் உன்னை ஒளிவிடச் செய்கிறேன்; உன்னை தியானிப்பதன் மூலம் உன்னை மறுபடியும் ஒளிபெற்றவனுகச் செய்கிறேன். சேதனன் அவனைக் கைவிட்ட பின்பு அவன் ஒளியிழந்துகாணும் கிடந்தது! மறுபடியும் இவனைப்பெற்ற பின் ஒளிவிஞ்சியவனுவான் என்கை. "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்$_3$ய" என்று வடமொழி வேதமும், "என் கண் பாசம் வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே" என்று தென்மொழி வேதமும் சேதனனைப் பெற்றவுடன் பரமசேதனன் ஒளிவிஞ்சியவனுகிருன் என்று உத்கோஷித்தனவன்ருே.

६. यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनु दध्वसे।
आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन्॥

6. யத்தே மந்யுபரோப்தஸ்ய ப்ருதி₂வீமநு த₃த்₄வஸே।
ஆதி₃த்யா விஸ்வே தத்₃தே₃வா வஸவஸ்ச ஸமாப₄ரந்॥

பதவுரை:— மந்யுபரோப்தஸ்ய—கோபத்தினால் விடப்பட்ட. தே—உம்முடைய. யத்—எந்தத் தேஜஸ்ஸானது. ப்ருதி₂வீமநு—பூமியை அநுஸரித்து. த₃த்₄வஸே—லயமடைந்ததோ. தத்—அந்தத் தேஜஸ்ஸை. ஆதி₃த்யா:—ஆதித்யர்களும். விஸ்வேதே₃வா:—விச்வேதேவர்களும். வஸவஸ்ச—வஸுக்களும், ஸமாப₄ரந்—தாங்கினார்கள்.

பூமிதேவியினால் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்யப்பட்டு, தன் விஷயமாகப் பரமபுருஷன் ஏறிட்டுக்கொண்ட கோபம் தணிந்தபடியைப் பேசுகிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(யத்தே மந்யுபரோப்தஸ்ய) கோபத்தினால் என்னால் கைவிடப்பட்ட உன்னுடைய தேஜஸ் யாதொன்றுண்டோ அது. நான் கைவிட்டதால் உனக்கு ஏற்பட்ட கோபமாகிற தேஜஸ்ஸு. (ப்ருதி₂வீமநு த₃த்₄வஸே) யாதொரு தேஜஸ்ஸானது பூமியை அனுஸரித்து லயமடைந்ததோ; பூமிதேவியானவள் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்கையால், அவளுடைய நினைவைப் பின்சென்று லயமடைந்ததோ என்று கருத்து. பூமிதேவியினால் சமனம் செய்யப்பட்ட அந்தத் தேஜஸ்ஸின் தீவிரத்தன்மை அடுத்தபடியாகச் சொல்லப்படுகிறது,—(தத் ஆதி₃த்யா விஸ்வேதே₃வா வஸவஸ்ச ஸமாப₄ரந்) அந்தத் தேஜஸ்ஸையே பனிரண்டு ஆதித்தியர்கள், விச்வேதேவர்கள், அஷ்டவஸுக்கள் ஆகியோர் தரித்தனர். இவர்களிடம் காணப்படும் தீவிரமான தேஜஸ்ஸு பரமபுருஷனுடையதே என்று கருத்து. "தஸ்ய பா₄ஸா ஸர்வமித₃ம் விபா₄தி" [அந்தப் பரமபுருஷனின் ஒளியால் சூரியன் முதலான அனைவரும் ஒளிவிடுகின்றனர்] என்ற வேதவாக்யத்திற்போலே. ஆதித்யர்கள் முதலானாரிடத்தில் காணப்படும் கடுமையான தேஜஸ்ஸு இப்பரமபுருஷனுடையதே; அத்தகைய தேஜஸ்ஸுக்கு இலக்காகாமல் என்னை பூதேவி காப்பாற்றினாள் என்று அவளுடைய உபகாரப்பெருமை சொல்லுகிறான். அன்றிக்கே, "நீர் கோபித்த காலத்தில் உமக்குத் தகுந்த

ஸமாதானங்களைச் சொல்லி அக்கோபத்தைத் தீர்த்துவிட்டாள் பூதேவி. அப்படிப்பட்ட உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை ஆதித்யன் முதலான மஹானுபாவர்கள் தியானம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடன் நானும் த்யானம் செய்யக்கடவேன்" என்று கருத்துரைப்பாரும் உண்டு.

७. मेदिनीदेवी वसुन्धरा स्याद्वसुधा देवी वासवी।
ब्रह्मवर्चसः पितॄणां श्रोत्रं चक्षुर्मनः॥

7. மேதி₃நீ தே₃வீ வஸுந்த₄ரா ஸ்யாத்₃ வஸுத₄ா தே₃வீ வாஸவீ ।
ப்₃ரஹ்மவர்ச்சஸ:: பித்ரூணாம் ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷுர்மந: ||

பதவுரை:— **வஸுந்த₄ரா** — *ரத்தினம் முதலிய தனங்களை தரிக்கிறவளாய்,* **வஸுத₄ா**— *அந்த தனங்களைப் போஷிக்கிறவளாய்,* **வாஸவீ** —*த₄ான்யரூபமான தனத்தையும் உடையவளாய்,* **தே₃வீ**-*பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவளான,* **மேதி₃நீ தே₃வீ** —*பூமிதேவியானவள்,* **ஸ்யாத்**-*(என்னிடத்தில் அநுக்ரஹமுடையவளாக) ஆகட்டும்;* **பித்ரூணாம்**-*(என்னை)ரக்ஷித்தவர்களுக்கும் (எனக்கும்)* **ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: மந:**-*கண், காது, மனம் முதலிய இந்திரியங்களையும்,* **ப்₃ரஹ்ம வர்ச்சஸ:**— *ப்ரஹ்ம தேஜஸ்ஸையும் (கொடுக்கட்டும்).*

இது முதல் பதின்மூன்றுவது மந்திரம் வரையில் அத₂ர்வண வேதத்தைச் சேர்ந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது வழங்கிவரும் அதர்வணவேதத்திலும் காண்கிறதில்லை. ஆயினும், பூஸூக்தத்தில் இந்த மந்திரங்கள் எல்லா தேசத்திலும் எல்லாராலும் அனுஸந்திக்கப்படுகின்றன. இம்மந்திரங்களில் பெரும்பாலும் பூமிதேவியின் திருநாமமே படிக்கப்படுகின்றன; ஸ்ரீஸூக்தத்திற்போலே. இம்மந்திரங்களினால் புருஷகாரபூதையான பூமிமாதாவின் பெருமை பேசப்படுகிறது.

(மேதி₃நீதே₃வீ) "மது₄கைடப₄த₃ாநவேந்த்₃ரமேத₃: ப்லவ விஸ்ரா விஷமைவ மேதி₃நீயம்" [அநர்க்கராகவம் 1-14] [மது கைடபர்களாகிற அஸுரச்ரேஷ்டர்களின் 'மேத₃ஸ்' என்னும்மாம்ஸ வெள்ளத்தினால் துர்க்கந்தங்கொண்டவளாயும், (கந்த விஷயத்தில்)

விஷமையாகவுமிருக்கிருள் இந்த பூமி] என்று முராரிகவி சொன்ன படியே, துஷ்டர்களிடமிருந்து தன் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக கந்த₄வதியான தன் உடம்பை துர்க்₃ந்த₄ ப்ரசுரமாகச் செய்து கொள்ளவும் தயங்காதவள் என்று இவளுடைய புத்ர வாத்ஸல்யம் பிரகடீகரிக்கப்படுகிறது இத்திருநாமத்தால். (மேதி₃நீதே₃வீ) மாம்ஸ வெள்ளத்தால் பூசப்பட்டபோதிலும், தான அப்ராக்ருதையாகையால், அத்தோடு ஒட்டற்றுப் பிரகாசிப்பவள். தேவீ-பிரகாசிப்பவள்.

(வஸுந்த₄ரா) தங்கம், வெள்ளி, வைரம், வைடூர்யம், கோமே தகம், ரத்தினம், புஷ்பராகம் முதலிய தனங்களை தரிப்பவள். செல் வத்துக்கு அதிதேவதையாயிருப்பவள் ஸ்ரீதேவி. அச்செல்வத்துக்கு விளை நிலமாயிருப்பவள் பூதேவி. (வஸுத₄ா) செல்வங்களுக்கு விளை நிலமாயிருப்பதோடன்றியில் அதை மேனமேலும் பெருகச் செய்பவள். (வாஸவீ) த₄நரூபமான செல்வத்துக்கு மட்டுமன்றிக்கே, நெல், கோதுமை, சோளம், கேழ்வரகு முதலிய பலவிதமான த₄ாந்யரூபமான செல்வத்திற்கும் விளை நிலமாயிருப்பவள். (தே₃வீ) 'தி₃வு—க்ரீட₃ா' இச்செல்வங்களைப் பிறர்க்களித்து, அவர்கள் அதை ஸம்பாதிப்பதிலும், ரக்ஷிப்பதிலும் படும்பாட்டைக்கண்டு சிரித்து விளையாடுபவள். ஸர்வேஶ்வரனுடையவளான தன்னுடைய விபூ₄தி யில் ஒரு மூலையை ஆளும் அரசர்கள், அண்டாதிபதியாகவே தங்களை அபிமானித்து, சில நாட்கள் சென்றவாறே மண்ணோடு மண்ணுகி மறைந்து போவதைக்கண்டு சிரித்து விளையாடுபவள். (தே₃வீ) 'தி₃வுவிஜிகீ₃ஷா' பூமியை ஜயித்துவிட்டதாக அபிமானிக்கும் து₃ரீஶ்வரர்களைத்தானே வெற்றிகொண்டு அவர்களை ஆட்டிவைப் பவள். பூமியை ஜயித்து விட்டதாக நினைக்கிருர்கள் அவர்கள்; உண்மையில் மண்ணாசைக்கு அடிமைப்பட்ட அவர்களை பூமி தேவியே வெற்றிகொண்டு ஆட்டிவைக்கிருள். (தே₃வீ) 'தி₃வு-த்₃யுதி' 'தி₃வு-காந்தி' ஒளியாலும் வடிவழகாலும் விஞ்சியிருப்பவள். "வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள்" என்று ஆழ் வாரும், "ஏவம்பூ₄தபூ₄மி" [வடிவழகு முதலானவற்றில் பெரிய பிராட்டியைப் போலிருக்கும் பூமிப்பிராட்டி] என்று எம்பெரு மானரும் அருளினர். 'தி₃வு' என்னும் தாதுவுக்குள்ள மற்ற பொருள்களும் பெரியபிராட்டியார்க்குப்போலே இப்பிராட்டிக்கும் பொருந்தி நிற்கும்படியைக் கண்டு கொள்வது. (தே₃வீ) தேவனை பரமபுருஷனுக்குப்பத்தினி என்னும் பொருளும் பொருத்தமுடையது. (ஸ்யாத்) இப்படிப்பட்ட பூதேவி எங்களிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை உடையவளாக ஆகட்டும்.

(ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ: பித்ரூணாம் ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷுர் மந: ஸ்யாத்) என்னுடைய தந்தையர்க்கும் எனக்கும் செவி, கண், மனம் முதலிய இந்திரியங்களும், ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸும் (பூமியின் அருளாலே) உண்டாகட்டும். (பித்ரூணாம்)

" ஜநிதா சோபநேதா ச யஶ்ச வித்₃யாம் ப்ரயச்ச₂தி ।
அந்நதா₃தா ப₄யத்ராதா பஞ்சைதே பிதர: ஸ்ம்ருதா: ॥ "

[பிறப்பித்தவன், உபநயனம் செய்வித்தவன், கல்வியறிவூட்டினவன். உணவளித்தவன், பயத்திலிருந்து காத்தவன் ஆகிய ஐவரும் தந்தையராகின்றனர்.] என்று சொல்லப்பட்ட ஐவகைத் தந்தையர்க்கும் தனக்கும் இது உபலக்ஷணம். எங்களுக்கு நல்ல இந்திரியங்களையும் ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸையும் பூமிதேவியானவள் அளிப்பாளாக என்று கருத்து. பூமித்தாய் அளிக்கும் உணவாலேயே இந்திரியங்கள் போஷிக்கப்படுகையாலும், தேஜஸ் உண்டாகையாலும். பிராட்டியின் அருளாலேயே இவை ஸித்திக்குமென்பது சாஸ்திரஸித்தமாகையாலும் இவற்றை பூமிப்பிராட்டியிடம் பிரார்த்திக்கிறான்.

८. देवी हिरण्यगर्भिणी देवी प्रसूवरी ।
सदने सत्यायने सीद ॥

8. தே₃வீ ஹிரண்யக₃ர்ப்பி₄ணீ தே₃வீ ப்ரஸூவரீ ।
ஸத₃நே ஸத்யாயநே ஸீத₃ ॥

பதவுரை:— ஸத்யாயநே—*ப்ரஹ்மத்திற்கு இருப்பிடமாயுள்ளவளே!*, ஸத₃நே–*(எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்)வாஸஸ்தானமாயிருக்கிறவளே!*, ஹிரண்யக₃ர்ப்பி₄ணீ—*பொன்னைத் தன் கர்ப்பத்தில் உடையவளாய்*, தே₃வீ – *விளையாடுகிறவளாய்*, ப்ரஸூ—*உயர்ந்த பொருள்களைப்பெற்றெடுப்பவளாய்*, வரீ— *'வரம்' என்கிற நிதியையுடையவளாய்*, தே₃வீ-*தேவனுக்குப் பத்தினியான தேவரீர்*, ஸீத₃–*(என்னை) அநுக்ரஹிப்பீராக.*

என்னிடத்தில் அருள்புரியவேணும் என்று பூமிப்பிராட்டியைப் பிரார்த்திக்கிறான்.

(தேவ்வி)தன் புத்திரர்களான சேதனர்களைக்கொண்டு விளையாடுபவள்; பரமபதத்தில் பரமபுருஷனோடு விளையாடுபவள் என்றுமாம். (ஹிரண்யகர்ப்பிணீ) பொன்னைத் தன் கர்ப்பத்தில் கொண்டவள். 'பொன்' என்பது உயர்ந்த பொருள்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். (ப்ரஸூ:) உயர்ந்தபொருள்களை கர்ப்பத்தில் கொண்டிருப்பதோடன்றியில், உயர்ந்த பொருள்களைப்பெற்றெடுப்பவள். (வரீ) 'வரம்' என்னும் நிதியை உடையவள்; வரங்களையளிப்பவள் என்றுமாம். (தேவ்வீ) இப்பெருமைகளுக்கெல்லாம் அடியாக தேவனுக்குப் பத்தினியாயிருப்பவள்; இப்பெருமைகளாலே பிரகாசிப்பவள் என்றுமாம். (ஸதநே) எல்லாருக்கும் தங்குமிடமாயிருப்பவளே! (ஸத்யாயநே) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" எனப்படும் அநந்தனுக்கு இருப்பிடமாகவும், அவனை இருப்பிடமாகக் கொண்டவளாகவுமுள்ளவளே!

"கிடந்திருந்து நின்றளந்து கேழலாய்க் கீழ்ப்புக்கு
இடந்திடும் தன்னுள் கரக்கும் உமிழும்
தடம்பெரும் தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை மால் செய்கின்ற மாலார்காண்பாரே"

என்று இப்பிராட்டி பரமபுருஷனுக்கு இருப்பிடமாகவும், அவனை இருப்பிடமாகக் கொண்டவளாகவுமிருக்கும்படிகளை நம்மாழ்வார் விவரித்தார். (ஸீத) இப்படிப்பட்ட பூமிப்பிராட்டியே! எனக்கு அருள்புரிவாயாக.

९. समुद्रवती सावित्री अनो देवी मह्यङ्गी ।
महो धरणी महो व्यतिष्ठाः ॥
१०. शृङ्गे शृङ्गे यज्ञे यज्ञे विभीषणी ।
इन्द्रपत्नी व्यापिनी सुरसरिरिह ॥

9. ஸமுத்ரவதீ ஸாவித்ரீ அநோதேவீ மஹ்யங்கீ।
மஹோ தரணீ மஹோ வ்யதிஷ்டா: ॥
10. ஶ்ருங்கே ஶ்ருங்கே யஜ்ஞே யஜ்ஞே விபீஷணீ।
இந்த்ரபத்நீ வ்யாபிநீ ஸூரஸரிரிஹ ॥

பதவுரை:— **ஸமுத்₃ரவதீ**—கடலைச் (சேலையாக) உடையவளாகவும், **ஸாவித்ரீ**—சூரியனைத் (திலகமாக) உடையவளாகவும், **அந:தே₃வீ**—அகாரவாச்யனான பரமபுருஷனுக்கு தேவியாகவும், **அங்கீ₃**-(காரார்வரைக் கொங்கை, செங்கலுழிப் பேராற்றுப் பேராரமார்வு, பெருமாமழைக் கூந்தல் முதலிய) அழகிய அங்கங்களை உடையவளாகவும், **மஹீ**—பெருமையை உடையவளாகவும், **மஹ:**— கொண்டாடப்படுபவளாயும், **த₄ரணீ**—எல்லா ஜீவராசிகளையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளாயும், **மஹ:**— தேஜோரூபிணியாயிருப்பவளாயும், **விபீ₄ஷணீ**— (அநாஸ்ரிதர்க்கு) பயத்தையளிப்பவளாயும், **இந்த்₃ரபத்நீ**—மேலான செல்வத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுடைய பத்தினியாகவும், **ஸுரஸரி:**—தேவர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டிருப்பவளாகவும், **இஹ வ்யாபிநீ**—இவ்வுலகில் பரந்திருப்பவளாகவுமுள்ள தேவரீர், **ஸ்ருங்கே₃ ஸ்ருங்கே₃**—(உயர்ந்த ஸ்தானங்களான) மலைச்சிகரங்களிலும், **யஜ்ஞே யஜ்ஞே**— (சிறந்த காரியங்களான) யஜ்ஞங்களிலும், **வ்யதிஷ்ட₂ா:**—விளங்குகின்றீர்.

இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் பிராட்டியைத் துதிக்கிறான். இரண்டு மந்திரங்களும் ஒரே அந்வயமுள்ளவை. முதல்மந்திரத்தை,

''காரார் வரைக்கொங்கை கண்ணார் கடலுடுக்கை
சீரார் சுடர் சுட்டி செங்கலுழிப் பேராற்றுப்
பேரார மார்வில் பெருமாமழைக் கூந்தல்
நீராரவேலி நிலமங்கை''

என்று திருமங்கைமன்னன் வியாக்கியானம் செய்தருளினார். உத்தம ஸ்திரீகளுக்குள்ள ஸகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவள் பிராட்டி என்று நிரூபித்துத் துதிப்பவை இவ்விரண்டு மந்திரங்களும்.

(ஸமுத்₃ரவதீ)கடலைச்சேலையாக உடையவள். 'ஸமுத்₃ராம்ப₃ரா' என்றன்றோ இவளுக்குப்பெயர். 'கண்ணார் கடலுடுக்கை'' என்றார் மங்கைமன்னன். திருமேனியின் மென்மைக்குத் தக்கவாறு குளிர்ந்தும், மிருதுவாகவும், காண்பார் கண்களையெல்லாம் நிறையச் செய்யும் அழகையுடையதாகவுமிருப்பதன்றோ கடலாகிற மேக

வர்ணப்புடவை. (ஸாவித்ரீ) 'ஸவிதா' என்று ஸூர்யனுடையாலே, சூரியனைத் திலகமாக உடையவள் என்கை. "சீரார் சுடர் சுட்டி" என்றார் பரகாலனும். அழகிய சுடரையுடைய ஆதித்யனைத் திலகமாகக் கொண்டவள். "சக்ஷோஸ் ஸூர்யோ அஜாயத" என்கிற படியே, ஸர்வேந்த்ரியப்ரதாநமாகையாலே இந்த்ரிய திலகமான அவன் கண்ணிலிருந்து தோன்றியது இவளுக்குத் திலகமாயமைந்தபடி. "ஸவிதா" என்று ஸகலலோகஸ்ரஷ்டாவான பரமபுருஷனைச் சொல்லுவதாகக்கொண்டு, அவனுடைய பத்னியாகையாலே ஸாவித்ரியாகிறாள் இவள் என்று கொள்வாரும் உண்டு.

வண்ணச்சேலையும், திலகமும் இவளுடைய ஸௌபாக்யத்தைக் குறிக்கின்றனவன்றே. இப்பிராட்டிக்கு இந்த ஸௌபாக்யத்தை அளிக்கும நாதன யாரென்னில்,—(அநோ தேவீ) "அவரக்ஷணே" என்று தாதுவாகையாலே ஸர்வரக்ஷகனை அந்த ஸாவேஶ்வரனே இவளுக்கு நாதன் என்கை. இத்தால், பூமிநாதன் ஸர்வரக்ஷகனாகிற நாராயணனே என்று வேதம பறைசாற்றுகிறபடி. இவளுடைய தனிப்பெயர் யாதெனில்,—(மஹீ) மஹத்துவத்தை—(பெருமையை)—உடையவளாகையாலே 'மஹீ' எனபது இவளுடைய தனிப்பெயர் என்கை. "க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம:" [பொறையில் பூமியையொத்தவன] என்று சொல்லும் குணப்பெருமையும், உருவப்பெருமையும், விபூதிப் பெருமையும உடையவளாகையாலே 'பெரியவள்' எனனும பொருளுள்ள நாமத்தையுடையவள். நம் கண்ணெதிரே ப்ரஹ்மாண்டமாக உருவெடுத்திருப்பவளாகையாலே 'மஹீ' எனனும பெயரைப் பெற்றிருப்பவள். (மஹீ) ஆவரணஜலமே எல்லையாம்படி பெருத்திருப்பவள். "நீராரவேலி நிலமங்கை" என்றார் மங்கையர்கோன.

இவளுடைய சில பெருமைகள் சொல்லுகிறது மேலே,—(அங்கீ) புகழப்படும் அங்கங்களை உடையவள். "ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா" [ராகவன் வைதேகிக்குத் தகுந்தவர்; கறுத்த கண்களையுடைய பிராட்டியும அவருக்குத் தகுந்தவள்.] என்னுமாப்போலே ஸர்வாங்கஸுந்தரனாய், "ஸ்வக்ஷஸ் ஸ்வங்க:" [விஷ்-ஸஹஸ்ர] [அழகிய கண்களையுடையவன; அழகிய அங்கங்களையுடையவன்] எனப்படும் அவனுக்குத் தகுந்தவளாய், ஸர்வாங்கஸுந்தரியாயிருக்கிறபடி. இப்பதத்தையே "காரார் வரைக்கொங்கை...செங்கலுழிப்பேராற்றுப் பேராரமார்வில் பெருமா மழைக்கூந்தல் நீராரவேலி நிலமங்கை" என்று மங்கைமன்னன

மடலிலே விவரித்தருளினர். (அங்கீ₃) காரார் வரைக் கொங்கை யாகிற அங்கமுடையவள். உயர்த்தி, காடி₂ந்யம், நுனியில் கருத் திருக்கை, காந்தன் தங்குமிடமாயிருக்கை ஆகிய லக்ஷணங்களைப் பூர்ணமாகவுடையவையாகையாலே கொண்டாடத்தக்க கொங்கை களை உடையவள் என்கை. "பூ₄மநிந்த₃ாப்ரஶம்ஸாஸு" என்கிற படியே ப்ரஶம்ஸார்த்தத்திலே ப்ரத்யயம். (அங்கீ₃) செங்கலுழிப் பேராற்றுப் பேராரமார்வாகிற அங்கமுடையவள். மலைகளிலிருந்து புறப்பட்டு மணியையும், பொன்னையும், சந்தநாதிகளையும் அடித்துக் கொண்டு கலங்கியதாய், பள்ளத்தை நோக்கிப்பாயும் ஆறுகளாகிற சந்தனம்பூசிய பொன்மணி மாலைமார்பை உடையவள். (அங்கீ₃) "ஹிரண்யகேஶ:" என்கிறபடியே வேதத்தாலும் புகழப்படும் மயிர் முடியையுடைய கேசவனுகிற அவனும் ஈடுபடும்படியான பெருமா மழைக் கூந்தலாகிற அவயவத்தை உடையவள். வானவில்லும், மினனலுமாகிற கதம்பமாலையைச் சூடிய பெருத்துக் கறுத்த மேகமே இவளுக்குக் கூந்தலாயிருககிறபடி. இப்படியிலே மற்றுள்ள அங்கங் களையும் ஊஹித்துக் கொள்வது. (மஹ:) மஹனீயையாயிருப்பவள். அனைவராலும் அனனையென்று கொண்டாடப்படுபவளாயிருப்பவள். கொண்டாடுகைக்குக் காரணமொன்று சொல்லுகிறது மேலே,— (த₄ரணீ) அனைவரையும் தாங்குமவளாயிருப்பவள். (மஹ:) நாம் கண்ணுல் காணும் ப்ராக்ருதரூபம் மட்டுமன்றியே, தேஜோரூபமான அப்ராக்ருதமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் உடையவள்.

(விபீ₄ஷணீ) தன்னை அடையாதார்க்கு மிகவும் பயங்கரியா யிருப்பவள். புயற்காற்று, பேய்மழை முதலான உற்பாதங்களைத் தோற்றுவித்து அவர்களை தண்டிப்பவள். கீழும் மேலும் சொல்லுகிற பெருமைகளுக்குக் காரணமென்னென்னில்: (இந்த்₃ரபத்நீ) "இதி₃ பரமைஶ்வர்யே" என்று தாதுவாகையாலே, பெருஞ்செல்வமுடைய வனுகையாலே இந்திரனென்னத்தகுந்த பரமபுருஷனின் பத்தினி யாயிருப்பவள. (வ்யாபிநீ) ஸர்வ வ்யாபகனை அவனுக்கும் ஒருபடி ஒப்புச்சொல்லலாம்படி ரூபகுணவிபூ₄திகளாலே பரந்திருப் பவள். ஜீவகோடியைச் சேர்ந்த இவளுடைய ஸ்வரூபம் அணுவே என்பது ஸர்வஸம்மதமாகையாலே இங்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியைச் சொல்லவில்லை.

"தத₂ா பூ₄மிஶ்ச நீளா ச ஶேஷபூ₄தே மதே மம।
ஸ்வரூபதஸ்து ந தயோர் கு₃ணதோ வ்யாப்திரிஷ்யதே ॥"

[ஸ்ரீதேவியைப்போலவே பூமிநீளாதேவிகளும் (பகவானுக்கு) சேஷபூதர்கள் என்பது என்முடிவு. (ஆனால்) அவர்களுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியில்லை. குணவ்யாப்தியே உள்ளது] என்ற ப்ரமாண வசநம் காண்க. இவளுடைய ரூபகுணவிபூதிகள் பரந்து கிடப்பது யாரும் காணாத நித்யவிபூதியிலோ? என்னில்: (இஹவ்யாபிநீ) இந்த லீலாவிபூதியில் தன்னுடைய ரூபகுணவிபூதிகள் பரந்திருக்கப்பெற்றவள் என்கை. (ஸுரஸரி:) தேவர்களாலே அடையப் படுமவள். தேவர்கள் அஸுர நிரஸநார்த்தமாக பூமிதேவியை முன்னிட்டுக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பற்றுவது புராணங்களில் பிரஸித்தமன்றோ.

இப்படிப்பட்ட தேவரீர், (ஶ்ருங்கே₃ ஶ்ருங்கே₃ யஜ்ஞே யஜ்ஞே வ்யதிஷ்ட₂ா:) மலைச்சிகரங்கள்தோறும் யஜ்ஞங்கள் தோறும் விசேஷமாக விளங்குகிறீர். (ஶ்ருங்கே₃ ஶ்ருங்கே₃ வ்யதிஷ்ட₂ா:) உயர்ந்த ஸ்தானங்களாகிற மலைச்சிகரங்களிலே விசேஷமாக விளங்குகின்றீர். மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துறங்கும் சீரிய சிங்கமான அவன வாழுமிடமாகையாலே அவ்விடங்களிலே விசேஷமாக விளங்குகின்றீர். (யஜ்ஞே யஜ்ஞே வ்யதிஷ்ட₂ா:) 'இந்த்₃ரபத்நீ' எனப் பட்டவளாகையாலே "பத்யுர் நோ யஜ்ஞஸம்யோகே₃" என்கிற கணக்கிலே, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதி₃ஸகலயஜ்ஞங்களிலும அவனோடு கூடியிருந்து விளங்குகின்றீர். யஜ்ஞபுருஷனை அவனோடுகூடி ஸகல யஜ்ஞங்களிலும் ஆராதிக்கப்படுபவளாய் விளங்குகின்றீர் என்றுமாம். (ஶ்ருங்கே₃ ஶ்ருங்கே₃ யஜ்ஞே யஜ்ஞே வ்யதிஷ்ட₂ா:) யஜ்ஞவராஹ பத்தினியன்றோ இவள். அவ்வராஹம் வாழும் மலைச்சிகரங்களிலும் யஜ்ஞபூமிகளிலும் இவளும் விளங்குகிறபடி. (ஶ்ருங்கே₃ ஶ்ருங்கே₃ வ்யதிஷ்ட₂ா:) உன் காந்தன் தங்கிமகிழும் கொங்கைகளான திருவேங்கடமலைச்சிகரத்திலும், திருமாலிருஞ்சோலைமலைச் சிகரத்திலும் நீர் ஒளிபெற்று விளங்குகின்றீர். (யஜ்ஞே யஜ்ஞே வ்யதிஷ்ட₂ா:) ஜனகராஜனுடைய யஜ்ஞபூமியில் சீதையென்னும் திருவுக்கு விளைநிலமாயிருந்துகொண்டும், ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தரின் திருநந்தவனகைங்கர்ய யஜ்ஞபூமியிலே கோதையாய் அவதரித்தும் விளங்கினீர் தேவரீர். இப்படிப்பட்ட தேவரீர் எங்களைக் காத்தருளவேணும் என்று கருத்து.

௧௧. वायुमती जलशयिनी श्रियन्धाराजा सत्यन्धोपरि मेदिनी। सोपरि धत्तङ्गाय॥

11. வாயுமதீ ஜலஶயிநீ ஶ்ரியந்த₄ராஜா ஸத்யங்தே₄பரி மேதி₃நீ|
ஸோபரி த₄த்தங்க₃ாய ||

பதவுரை:-வாயுமதீ-*வாயுவை (மூச்சுக்காற்ருக) உடைய வளாய்*, ஜலஶயிநீ—*ஜலத்தைப் படுக்கையாக உடைய வளாய்*, ஶ்ரியந்த₄ரா—*செல்வத்தை தரித்து நிற்பவளாய்*, அஜா—*பிறப்பற்றவளாய்*, அந்தே₄பரி ஸதீ-*அறிவிலிகளான பிள்ளைகளுக்காகவே உள்ளவளாய்*, ஸா—*அப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய*. மேதி₃நீ-*பூமிதேவியானவள்*, அங்க₃ாய-*பரமபுருஷனை அடைவிப்பதன்பொருட்டு*, உபரி—*தன்மேல்*, த₄த்த—*எல்லாவுயிர்களையும் தரிக்கிருள்*.

பிராட்டியை, மேலும் துதியாநின்றுகொண்டு, அவளுடைய மோக்ஷப்ராபயித்ருத்வத்தைப் பேசுகிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(வாயுமதீ) வாயுவாகிற மூச்சுக்காற்றை உடையவள். சென்ற இருமந்திரங்களில் ஓர் உத்தமநாயகியாக வர்ணிக்கப்பட்டாளன்ருே பிராட்டி. அதுவே இம்மந்திரத்திலும் தொடர்ந்து நடக்கின்றது. க₃ந்த₄வஹமான காற்றை மூச்சுக்காற்ருக உடையவள். (ஜலஶயிநீ) ஆவரணஜலத்தைப் படுக்கையாக உடையவள்; ''நீராரவேலி நிலமங்கை'' என்ருரன்ருே கலிகன்றி. திருமேனியின் மென்மைக் குத்தகுந்த குளிர்த்தி முதலானவற்றை உடைய படுக்கையையுடைய வள். நாயகனுடைய படுக்கையே நாயகிக்கும் படுக்கையாயிருப்ப தன்ருே பொருத்தமுடையது. ஜலசாயியான அவனுடைய படுக் கையே இவளுக்கும் படுக்கையாயிருக்கிறபடி.

''ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: |
தா யத₃ஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ||'' *[மநு]*

[ஜலம் நாரமெனப்படுகிறது. அழியாதவனுகையாலே 'நரன்' எனப் படும் பரமனிடமிருந்து பிறந்ததன்ருே ஜலம்: (ஆகையால் அது நாரமெனப்படுகிறது) நாரமாகிற அந்த ஜலம் இவனுக்கு ஆதியில் இருப்பிடமாயிருக்கையாலே, இவன் நாராயணன் எனப்படுகிருன்.]

'' ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம் தோயமந்த: ஸ்தி₂தோஹம்
தேந ஸ்யாந்மே நாம நாராயணேதி'' *[வராஹபுராணம்]*

[நாரமாகிற ஜலத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, நான் அதனுள் இருந்தேனுகையாலே எனக்கு நாராயணனென்று பெயர்.] ''நடுக்கடலுள் துயின்ற நாராயணனே'' [திருவாய்மொழி] என்கிறபடியே ஆவரணஜலம் அவனுக்குப் படுக்கையன்றோ. அதுவே உத்தம நாயகியான இவளுக்கும் படுக்கையாகிறது. (ஶ்ரீயம்த₄ரா) ஸம்பத்ரூபமான ஸ்ரீதேவியைத் தன் கர்ப்பத்திலே தரித்துநிற்பவள். திருவுக்கும் விளைநிலமாயிருப்பவள் என்கை; அன்றிக்கே, ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் திருவான ஸிதாதேவியைத் தன் கர்ப்பத்திலே தரித்து நின்றவள் எனறுமாம். 'அத்₃ப்₄ய: ப்ருதி₂வீ'' [ஜலத்திலிருந்து பூமி உண்டாகிறது] என்றாற்போன்ற வேதவாக்கியங்கள் பூமிக்குப் பிறப்புண்டென்று சொல்லுகின்றனவே. இவளும் நம்மைப்போல் பிறப்பவள் தானோ? எனில்,-(அஜா) பிறப்பற்றவள். அவ்வேத வாக்கியங்கள் இவளுடைய சரீரத்துக்குப் பிறப்பைச் சொல்லிற்றேயொழிய இவளுக்குப் பிறப்பில்லை என்கை.

(அந்தே₄பரி ஸதீ) அறிவில்லாத தன் பிள்ளைகளுக்காகவே ஸத்தை பெற்றிருப்பவள். அறிவாகிற ஞானக்கண்ணே உண்மையில் 'கண்' எனத்தகுந்ததாகையால், அதில்லாதவர்கள் 'அந்த₄ர்' [கண்ணில்லாதவர்] எனப்படுகின்றனர். தாய்க்கு எப்போதும் அறிவிலும், அங்கத்திலும் குறைவுள்ள பிள்ளைகள் மேலேயே மற்ற பிள்ளைகளிடத்திற்காட்டிலும வாத்ஸல்யம் மிக்கிருக்கும். அப்படியே இப்பூமித்தாயும அறிவுகுறைந்த தன் பிள்ளைகளுக்காகவே உயிர் தரித்துநிற்கிருள். இவளுக்குத் தன் அறிவற்ற பிள்ளைகளிடம் அன்பு மிக்கிருக்கும்படியை எங்கே கண்டோம? எனில்: (ஸாமேதி₃நீ) 'கண்ணிழந்தேன்' எனக்கூறிய பிரமனுக்காகப்பரமபுருஷன் மது₄கைடப₄ர்களைக் கொன்றபோது தன் உடலை அசுத்தப்படுத்திக் கொண்டும் பிரமனுக்குக் கண்கொடுப்பித்த செயலிலே கண்டோம் என்கை. மேதி₃னீ—மதுகைடபர்களின் மேத₃ஸ் என்னும் மாம்ஸ வெள்ளத்தாலே பூசப்பெற்றவள் என்று பொருள். ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயத்திலேயோ இவளுடைய வாத்ஸல்யம் வெள்ளமிடுவது? என்னில்: (அங்கு₃ஷ்ட உபரி த₄த்த) அகாரவாச்யனை ஸர்வேச்வரனை அடைவிப்பதற்காக எல்லாப்பிராணிகளையும், (அவர்கள் செய்யும் அபராதங்களையெல்லாம் கணிசியாமல்) தன் மேலேயே தாங்குகிருள் இத்தாய் என்கை. ஸர்வப்ராணிகள் விஷயத்திலும் பெருக்கெடுத்தோடுவது இவளுடைய வாத்ஸல்யம் என்றபடி.

१२. विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं माधवप्रियाम्।
लक्ष्मीप्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभाम्॥

12. விஷ்ணுபத்நீம் மஹீம் தே₃வீம் மாத₄வீம் மாத₄வப்ரியாம் |
லக்ஷ்மீப்ரியஸகீ₂ம் தே₃வீம் நமாம்யச்யுதவல்லப₄ாம் ||

பதவுரை:—மாத₄வீம்-*மாதவனுக்கு மனைவியாகையாலே 'மாதவி' என்று அழைக்கப்படுபவளாயும்*, மாத₄வ ப்ரியாம்-*லக்ஷ்மீநாதனுக்கு இனியவளாயிருப்பவளாயும்*, லக்ஷ்மீ ப்ரிய ஸகீ₂ம்—*ஸ்ரீதேவிக்கு இனிய தோழியாயிருப்பவளாயும்*, தே₃வீம்—*ரூபகுணங்களாலே பிரகாசிப்பவளாயும்*, அச்யுத வல்லப₄ாம்—*அச்சுதனைப் பிரியநாயகனுகக் கொண்டவளாக வும்*, விஷ்ணுபத்நீம்—*விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாகவுமுள்ள*, மஹீம்தே₃வீம்-*பூமிதேவியை*. நமாமி—வணங்குகிறேன்.

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கும் பூமிப்பிராட்டிக்குமுள்ள பலவிதமான ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே விழுகின்றுன் இம்மந்திரத்தில். அர்த்த₂ஸ்வாரஸ்யத்தாலே "விஷ்ணுபத்நீம் மஹீம் தே₃வீம்" என்பதை வாக்கியத்தின் கடைசியில் "நமாமி" என்பதோடு அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(மாத₄வீம்) மாத₄வனுக்கு மனைவியாகையாலே 'மாத₄வீ' என்று அழைக்கப்படுபவளை, மாதவன்—லக்ஷ்மீநாதன். லக்ஷ்மீநாதனுக்கு மனைவி என்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீதேவியே பட்டமஹிஷியென்பதும் இவள் த்₃விதீயமஹிஷியே என்பதும் தோற்றுகிறது லோகத்தில் மனைவியாயிருந்தபோதிலும் எல்லா மனைவியரும் புருஷனுக்கு இனியராயிருப்பதில்லையே. இங்கும் அப்படியோ? எனில்,—(மாத₄வப்ரியாம்) மாதவனுக்கு இனியையாயிருப்பவளை. லக்ஷ்மீநாதனுக்கு இனியளாயிருப்பவள் என்கையாலே, எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடு பரிமாறும்போது அப்பிராட்டியின் ஸ்தநப₃ாஹூ த்₃ருஷ்டிகள் போலேயும், மாலை சந்தனம் முதலியவை போலேயுமிருந்து இருவருக்கும் இனிமையை விளைப்பவள் இப்பிராட்டி என்று உணர்த்தப்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில் ஸாபத்ந்யம் (சக்களத்தி போராட்டம்) இல்லை என்றபடி.

"திருமகளும் மண்மகளும் ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்
திருமகட்கே தீர்ந்தவாறென்கொல்—திருமகள்மேல்
பாலோதம் சிந்தப் படநாகணைக் கிடந்த
மாலோத வண்ணர் மனம்" [முதல் திருவ-42]

என்று பொய்கையாழ்வார் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலே,

"பே$_4$ாக்$_3$யா வாமபி நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்க$_3$ராகை$_3$ஸ் ஸமம்
நிர்வ்ருத்தப்ரணயாதிவாஹநவிதெ$_4$ள நீதா: பரீவாஹதாம் |
தே$_3$வி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தே$_3$வ்யஸ் ஸஹஸ்ரம் தத$_2$ா
யாபி$_4$ஸ் த்வம் ஸ்தநபா$_3$ஹுத்$_3$ருஷ்டிபி$_4$ரிவ ஸவாபி$_4$: ப்ரியம்
ஶ்லாக$_4$ஸே ||' [ஸ்ரீகுண-26]

[தேவியே! உமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாய் (உம் நாதனுக்கு) தேவிகளாயிருக்கும் பூதேவி, நீளாதேவி முதலான ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், உங்களிருவர்க்கும் புஷ்பம், அங்கராகம் ஆகியவைபோல் விட்டுப்பிரியாத உபகரணமாயும போக்யமாயுமிருப்பவர்களாய், உங்களுடைய ப்ரணயரஸம் கரைபெருகும்போது அதை வெளிவிடும் மடைபோலிருக்கிறூர்கள். நீரும் உம்முடைய கொங்கை, திருக்கைகள், திருக்கண்கள் ஆகியவற்ருல் உம் நாதனை உகப்பிப்பது போல் அவர்களைக் கொண்டும் உகப்பிக்கிறீர்.] என்று பட்டர் அருளிச்செய்தாரன்றே. இப்படி மாதவனுக்கு இனியையாயிருப்பதற்குக் காரணமென்னெனில்: (லக்ஷ்மீப்ரியஸகீ$_3$ம்) ஸ்ரீதேவிக்கு இனிய தோழியாயிருப்பவளை. பெரியபிராட்டியாருடைய பிரீதிக்குப் பிரதமபாத்திரமாயிருப்பவள் என்றபடி. அவளுக்குப்பிரியையாகையாலே அவளுடைய பிரியனுன அவனுக்கும் பிரியையாகவே இருந்தாகவேண்டுமன்றே. தனக்குப்பிரியமான பொருள்களிற் காட்டிலும், தன் நாயகிக்குப்பிரியமான பொருள்களிடத்தில் பிரீதி விஞ்சிநிற்பதன்றே உத்தமநாயகனின் லக்ஷணம்.

(மாத$_4$வப்ரியாம் லக்ஷ்மீப்ரியஸகீ$_3$ம்) இந்தபூமிப்பிராட்டியானவள் திருவின் செல்வனுக்கும், திருவுக்கும் இனியவளாகில், ஸ்ரீபூமிகளுக்கிடையே ஸாபத்நயம்--(சக்களத்தி போராட்டம்)—கிடையாதாகில்,

"அழைக்குங் கருங்கடல் வெணடிரைக்கே கொண்டுபோயலாவாய்
மழைக்கண் மடந்தை அரவணையேற மண்மாதர்விண்வாய்

அழைத்துப் புலம்பி முலைமலைமேல் நின்றுமாறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர் திருமால் கொடியானென்று வார்கின்றதே''

என்னும் திருவிருத்தப்பாசுரத்தில் "பெரியபிராட்டியார் பரம புருஷனைப் பாற்கடலில் பாம்பணைக்கு அழைத்துச்சென்று அவனோடு கூடியிருப்பதைக்கண்டு ஆகாயமாகிற வாயாலே அழைத்துப்புலம்பி 'திருமால் கொடியவன்' என்று சொல்லி முலைகளாகிற மலைகளில் நின்றும் ஆறுகளாகிற கண்ணீரைப்பொழிகின்றாள் பூமிப்பிராட்டி'' என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்ததற்குக் காரணமென்ன? எனில்:

இதற்கு ஆளவந்தார்க்கு முன்புள்ள ஆசாரியர்கள், "பெரிய பிராட்டியும் பரமபுருஷனும் சேர்ந்திருக்குப்போது, மாலை சந்தனம் முதலியவைபோலே நானும் உபகரணகோடியிலே வர வேண்டியிருக்க, என்னை அழைத்துச் செல்லாமல் போவதே என்று வருந்தி அழுகிறாள்'' என்று பரிஹரித்தார்கள். இந்த நிர்வாஹத் திலும் தான் கூடியில்லையே எனனும் மனவருத்தம் தோற்றுகிற தாகையாலே, ஆளவந்தார் வேறுவிதமாக நிர்வஹித்தார்,—"வடி வினையில்லா மலர்மகளை இந்நீர் நடுக்க நடுங்கும்படி கடலிலே கொண்டுபோவதோ, படுக்கையாகிற நான இங்கு கிடக்கும்போது?' என்று அழுகிறாள்'' என்று. இவ்விரண்டு நிர்வாஹத்திலும், பூமிப் பிராட்டியை விட்டுப்பிரிந்து பெருமாளும் பிராட்டியும் சென்றார்கள் என்று சொல்லியிருப்பது அவர்களுடைய குணத்துக்குச் சேரா தாகையாலே பட்டர் இப்பாசுரத்தைப் பின்வருமாறு நிர்வஹித் தருளினார். அதாவது:— "இப்பாசுரம் காலமயக்கு என்னும் துறையைச் சேர்ந்தது. நாயகனாகிற எம்பெருமான் மழைகாலத்தில் வருகிறேன் என்று நாள் குறித்துச் சென்றவன் அக்காலம் தொடங்கி யும் வரவில்லை. மழை தாரைதாரையாகப் பொழிவதைக்கண்ட நாயகியானவள், 'என் அன்பன் இன்னமும் வரவில்லையே' என்று வருந்துகிறாள். அவளைத் தேற்றுவதற்காகத் தோழி, 'மழைகாலம் வரவில்லைகாண்! நீ காண்பது மழையல்ல காண்! பெருமாளும் பிராட்டியும் தன்னை விட்டுச்செல்கின்றார்களே என்று பூமிப்பிராட்டி விடும் கண்ணீர் காண் இப்படி ஆறுகளாய்ப் பெருக்கெடுத்து வருகிறது' என்று காலத்தை மயக்குகிறாள். மயக்கும் பாசுரமாகை யாலே இதில் சொல்லியிருக்கும் அர்த்தங்கள் உண்மையாயிருக்க வேண்டுமென்னும் நிர்ப்பந்தமில்லை ; 'பெரியபிராட்டியார்க்கும், பூமிப்பிராட்டிக்கும் ஸாபத்ந்யமில்லாதிருக்க, உள்ளதுபோல் சொன்னால், இது கூடுமோ?' என்று நாயகியானவள் ஆராய்ந்து

நிசசயிபபதறகுள நாயகன வநது விடுவான எனனும நமபிககை யாலே தோழி இபபாசுரம அருளிசசெயகிறுளாகையாலே குறை யிலலை' எனறு நிரவஹிததருளினா பட்டா ஆகையால ஸ்ரீபூமி களுககுள ஸாபதநயலேசமுமிலலை

பெரியபிராட்டியாருக்கு இனியவள எனனும ஆகாரததால மட்டுமோ பெருமானுககு இனியவளாயிருபபது? எனனில (தே,வீம) ஆதம குணஙகளாலும, தேஹகுணஙகளாலும பிரகாசிபபவளாகை யாலும அவனுககு இனியவள எனகை

''ப்ரியா து ஸீதா ராமஸய த₃ாரா பிதருகருதா இதி।
கு₃ணாத் ரூபகு₃ணைசசாபி ப்ரீதிா பூ₄யோப₄யவாதத₄த ॥
[ரா-பா 77-27]

[சீதாபிராட்டியானவள தநதையால மணம செயவிககபபட்டவள எனனும காரணததால ராமபிரானுககு இனியவளாயிருநதாள; ஆதமகுணஙகளாலும, ரூபகுணஙகளாலும பிரீதி மேலும வளாநதது] எனறுறபோலே

இவள அவனுககு இனியாளாயிருககுமளவேயோ? அவன இவளுககு இனியனலலனோ? எனனில (அசயுதவலலப₄ாம) அசயுதனை அனபனாக உடையவளை. "நிலமாமகட்கு இனியான" [பெரியதிருமொழி 9-10-7] எனறா திருமஙகைமனனன. 'மாத₄வ ப்ரியாம' எனறு அவன மனம இவளிடம ஈடுபட்டிருககுமபடியை யும, 'அசயுதவலலப₄ாம' எனறு இவள மனம அவனிடம ஈடுபட்டி ருககுமபடியையும சொலலுகிறது 'அஸயா தே₃வயா மநஸ தஸமிந தஸ்ய சாஸயாம பரதிஷ்டி₂தம' [ரா-ஸு 15] [இநத தேவியின மனம அவரிடமும, அவருடைய மனம இவளிடமும ஈடுபட்டிருக கிறது] எனறும, ''காநதஸதே புருஷோததம,' [சது 1] 'அரவிநத₃ லோசநமந காநதா' [சது 3] எனறும அருளிசசெயதாறபோலே.

இபபடி ஒருவாககொருவா வலலபராயிருககுமளவேயோ? எனில (விஷ்ணுபதநீம) பதிபதநீப₄ாவமும உணடெனகிறது (விஷ்ணுபதநீம) விஷ்ணுவுககுப பததினியாயிருபபவளை ''பதயுா நோ யஜ்ஞஸமயோகே₃'' எனறு வையாகரண ஸூதரமாகையாலே, ஜகதஸருஷ்டிஸதிதி ஸமஹாரஙகள, மோக்ஷபரதானம முதலிய யஜ்ஞஙகளிலே அவனோடு கூடியிருபபவள எனறு கருதது. ஸருஷ்டி முதலானவறறிலே, தனனுடைய பரகாரமான பூமியை விஷயமாககு

வதன் மூலமும், மோக்ஷப்ரதானத்தில் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்வதன் மூலமும் அந்வயிக்கிருளன்றே இப்பிராட்டி. 'மாத₄வீம்' என்று 'மாதவனுடையவள்' என்றது. 'மாத₄வப்ரியாம்' என்று 'அவனுக்கு இனியவள்' என்றது. 'லக்ஷ்மீப்ரியஸகீ₂ம்' என்று 'அவளுக்கு இனியவள்' என்றது. 'தேவீம்' என்று ரூபகுணங்களையுடையவள் என்றது. 'அச்யுதவல்லப₄ாம்' என்று 'அவன் இவளுக்கு இனியன்' என்றது. 'விஷ்ணுபத்நீம்' என்று பத்நீத்வ ஸம்பந்தமுடையவள் என்றது.

இப்படிப்பட்டவள்தான் யாரெனில்: (மஹீம்தே₃வீம்) பூமிப்பிராட்டியே இவள் என்கை. இவ்வளவு பெருமையை உடையவளாகையாலே 'மஹீ' என்னும் அந்வர்த்த₂ நாமத்தை உடையவள் என்கை. (நமாமி) இப்படிப்பட்ட பூமிதேவியை வணங்குகிறேன். பூமிப்பிராட்டிக்கு எம்பெருமானேடுள்ள பலவிதமான உறவுகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அவள் திருவடிகளிலே விழுகிருன்.

இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஶ் சதுர்ப்பி₄: பரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேந ஶோகேந மத₃நேந ச ||
ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத₃ாஶ்ரிதேத்யாந்ருஶம்ஸ்யத:।
பத்நீ நஷ்டேதி ஶோகேந ப்ரியேதி மத₃நேந ச|| [ரா-ஸு.15]

[எவளுக்காக ஸ்ரீராமபிரான் கருணை, இரக்கம், சோகம், காமம் என்னும் நான்கினுலும் வருந்துகிருரோ அந்த ஸீதை இவளே. (ஸ்ரீராமபிரான்) 'ஒரு பெண்பிள்ளை அபஹரிக்கப்பட்டாளே' என்னும் கருணையினுலும், 'நம்மைச் சேர்ந்தவள் (அபஹரிக்கப்பட்டாளே)' என்னும் இரக்கத்தினுலும், 'நம்முடைய மனைவி நஷ்டமாயினளே' என்னும் சோகத்திலும், 'நமக்கு இனியவள் (அபஹரிக்கப்பட்டனளே)' என்னும் காமத்தினுலும் (வருந்துகிருர்)] எனகிற இடத்தில் சீதா பிராட்டியாருக்கு எம்பெருமானேடுள்ள ஸம்பந்தங்களைச்சொன்னது போலே பூமிப்பிராட்டிக்குள்ள உறவுகளை இங்கு சொல்லுகிறது.

१३. ओं धनुर्धराय(यै) विद्महे सर्वसिद्ध्यै च धीमहि।
तन्नो धरा प्रचोदयात्॥

13. ஓம் த₄நுர்த்த₄ரா(ை)ய வித்₃மஹே ஸர்வஸித்₃த்₄யை ச [தீ₄மஹி]
தந்நோ த₄ரா ப்ரசோத₃யாத் ||

பதவுரை:— த$_4$நுர்த்த$_4$ரா(ை)ய—வில்லே ஏந்திய தேவனை (தேவியை), வித்$_3$மஹே—உபாஸிக்கிறேம்; ஸர்வஸித்$_3$த்$_4$யை ச தீ$_4$மஹி—(அவனை அடைவதற்காக,) எல்லா ஸித்தியையும் அளிப்பவளாகையால் 'ஸர்வஸித்தி' எனப்படும் பூதேவியையும் தியானிக்கிறேம்; தத—அந்தப்பரப்ரஹ்ம தியானத்தை ந:—எங்களுக்கு, த$_3$ரா—பூதேவியானவள், ப்ரசோத$_3$யாத்—தூண்டட்டும்.

பூமி காயத்திரி என்னும் மந்திரம் இது. மற்ற காயத்திரிகளைப் போல், பரமாத்ம தியானத்தை விருத்திசெய்வதன் பொருட்டு இந்த காயத்திரியின் தேவதையான பூமிதேவியைப் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது இம்மந்திரம்.

(த$_4$நுர்த்த$_4$ராய வித்$_3$மஹே) சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்ட தேவனை உபாஸிக்கிறேம. 'த$_4$நுர்த்த$_4$ராயை' என்று பாடமான போது பிராட்டிக்கு வில்லேந்திநிற்கும் உருவமுண்டென்று கொள்வது. அன்றிக்கே, தநூ ராசிக்கு அபிமானினியாயிருப்பவள் என்றுமாம். 'ஸர்வஸித்$_3$த்$_4$யை ச' என்று சகாரத்தாலே பூமிப் பிராட்டியை ஸமுச்சயிக்கிறதாகையாலே, 'த$_4$நுர்த்த$_4$ராய' என்னும் பாடம் சிறக்கும்.

(ஸர்வஸித்$_3$த்$_4$யை ச தீ$_4$மஹி) அந்தப் பரமாத்மோபாஸநத்தின் பொருட்டு, 'ஸர்வஸித்$_3$தி$_4$' எனப்படும் பூமிபபிராட்டியை தியானிக்கிறேம். இவ்வுலகப்பலனகளை பூமித்தாய் நமக்கு அளிப்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலும், அவ்வுலக இன்பமாகிற மோக்ஷமும் இவளுடைய புருஷகாரத்தாலேயே ஸித்திக்கிறதென்பது சாஸ்திர ஸித்தமாகையாலும் 'ஸர்வஸித்தி' எனப்படுகிறுர் பூமிப்பிராட்டியார்.

(தத்) "த$_4$நுர்த்த$_4$ராய வித்$_3$மஹே' என்றவிடத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மதியானத்தை. "த$_4$நுர்த்த$_4$ராயை" என்று பாடமான போது, தன் விஷயமான தியானத்தை என்ருகிறது. (ந:) வேறு கதியற்ற எங்களுக்கு. (த$_4$ரா) எங்களை தரித்துநிற்கும் பூமித்தாயானவள். (ப்ரசோத$_4$யாத்) தூண்டக்கடவள். "த$_4$நுர்த்த$_4$ராய வித்$_3$மஹே ஸர்வஸித்$_3$த்$_4$யை ச தீ$_4$மஹி" என்றதால் பூமிப்பிராட்டியோடு கூடிய பரமபுருஷன் ப்ராப்யன் என்னுமர்த்தமும், "தந்நோ த$_4$ரா ப்ரசோத$_3$யாத்" என்றதால் இப்ராப்யத்தை அடையப் புருஷகார பூ$_4$தையாயிருப்பவள் பூமிப்பிராட்டி என்னுமர்த்தமும் அறிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

१४. शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपां
पुण्यामस्यामुपशृणोमि वाचम्।
महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्यां
प्रतीचीमेनां हविषा यजामः॥

14. ஶ்ருண்வந்தி ஶ்ரோணாமம்ருதஸ்ய கோ₃பாம்
புண்யாமஸ்யாமுபஶ்ருணோமி வாசம்।
மஹீம் தே₃வீம் விஷ்ணுபத்நீமஜூர்யாம்
ப்ரதீசீமேநாம் ஹவிஷா யஜாம:॥

பதவுரை:— **ஶ்ரோணாம்**—*திருவோண நக்ஷத்திரத்திற்கு அபிமானினியாய்,* **அம்ருதஸ்ய கோ₃பாம்**—*மோக்ஷத்திற்கு ரக்ஷகையாயிருக்கிற பூமியை,* **ஶ்ருண்வந்தி**—*(ஞானிகள்) கேட்கிறார்கள்,* **அஸ்யாம்**—*இவள் விஷயத்தில்,* **புண்யாம் வாசம்**—*பரிசுத்தமான வார்த்தையை,* **உபஶ்ருணோமி**—*கேட்கிறேன்;* **விஷ்ணு பத்நீம்**—*விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாய்,* **அஜூர்யாம்**—*(பகவானைப்பிரிவதனாலேற்படும்) விரஹதாபமற்றவளாய்,* **ப்ரதீசீம்**—*என் விஷயத்தில் அபி₄முகை₂யாயிருக்கிறவளான,* **ஏநாம் மஹீம் தே₃வீம்**—*இந்த பூமிதேவியை,* **ஹவிஷா**—*(நம் ஆவியாகிய) ஹவிஸ்ஸினால்,* **யஜாம:**—*ஆராதிக்கிறோம்.*

பூமிப்பிராட்டியின் புகழ்பாடி அவளிடம் தன் ஆத்மஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பிக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்,

(ஶ்ருண்வந்தி ஶ்ரோணாம்) ச்ரவண நக்ஷத்திரத்திற்கு அதி₄தே₃வதையான பூமிதேவியின் புகழை ஞானிகள் கேட்கிறார்கள். (ஶ்ரோணாம்) திருவோணத்தானகிற பரமபுருஷன் ச்ரவண நக்ஷத்திரத்தை அபிமானித்திருப்பதுபோலே, அவனுடைய பத்தினியான இவளும் ச்ரவண நக்ஷத்திரத்தை அபிமானித்திருக்கையாலே 'ஶ்ரோணா' எனப்படுகிறாள். (அம்ருதஸ்ய கோ₃பாம்) மோக்ஷத்திற்கு ரக்ஷகையாயிருப்பவள். நித்யவிபூதியில் கைங்கர்யவர்த்த₄கையாயிருக்கையாலும், லீலாவிபூதியில் சேதனரைத்திருத்தி மோக்ஷயோக்₃யராகச் செய்வதன் மூலமும், பரமபுருஷனிடம் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்வதன் மூலமும் முக்தவர்க்க₃ விருத்திகரையாயிருக்கையாலும் மோக்ஷத்திற்கு ரக்ஷகையாயிருக்கிறபடி.

(அஸ்யாம புண்யாம வாசமுபஶ்ருணோமி) இவள் விஷயத்திலே நான் பரிசுத்தமான வேதவாக்குகளைக் கேட்கிறேன். ஞானிகள் கேட்கும் இவள் புகழை நானும் கேட்கிறேன் என்றபடி. "இறைத்து நல்ல மேன்மக்கள் ஏத்த யானும் ஏத்தினேன்" [திருவாய் 4-3-9] என்றாப்போலே

(மஹீம தே₃வீம) குணத்தினால் மிகப்பெரியவளாகவும், அத்தாலேயே ப்ரகாசிப்பவளாகவுமுள்ள பூமிப்பிராட்டியை இப்பெருமைக்கு அடி சொல்லுகிறது அடுத்தபடியாக –(விஷ்ணுபத்நீம) விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாயிருப்பவளை "அஸ்யேஶானா ஜக₃த" [இவ்வுலகிற்கு ஈச்வரி] என்று நீளாதேவிக்குப் பெருமை சொல்லி, அதற்குக் காரணத்தை "விஷ்ணுபத்நீ" என்று அறிவித்ததுபோலே இங்கும். பத்தினியாகில் பதியைப் பிரிந்து நின்று விரஹதாபத்தால் வருந்துவதுண்டோ? எனில் (அஜஹ்ராயாம) பிரிவுக்கு இடமில்லாமையாலே விரஹதாபஜ்வரத்தால் வருந்ாதவள் என்கை (ப்ரதீசீம) எம் விஷயத்தில் அபி₄முகை₂யாயிருப்பவளை (ஏநாம) எம் அருகிலேயே எழுந்தருளியிருப்பவளை (ஹவிஷா யஜாம.) எங்கள் ஆத்மரூபமான ஹவிஸ்ஸாலே ஆராதிக்கிறோம். "யஜ தே₄வபூஜாயாம" என்று தாது "மஹீம தே₃வீம" என்று குணப் பெருமை சொல்லிற்று, "விஷ்ணுபத்நீம" என்று புருஷகாரம் ப₂லிப்பதற்கு வேண்டிய ஸம்பந்தம் சொல்லிற்று "அஜஹ்ராயாம" என்று இந்த ஸம்பந்தம் நித்யமானது என்றது "ப்ரதீசீம" என்று தன் விஷயத்தில் ஆபி₁முக₂யம் சொல்லிற்று "ஏநாம" என்று ஸௌலப₄யம் சொல்லிற்று ஆக இவற்றால் புருஷகார பூ₄தைக்கு வேண்டிய குணங்கள் பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவள் பூமிப்பிராட்டி என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அவளிடம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்தாளாயிற்று.

१५. त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे
महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्।
तच्छ्रोणैति श्रव इच्छमाना
पुण्यं श्लोकं यजमानाय कृण्वती॥

15. த்ரேதா₄ விஷ்ணுருருகா₃யோ விசக்ரமே
மஹீம தி₃வம ப்ருதி₂வீமந்தரிக்ஷம் ।
தச்ச₂ரோணைதி ஶ்ரவ இச்ச₂மாநா
புண்யம ஶ்லோகம யஜமாநாய க்ருண்வதீ ॥

பதவுரை:— **உருக₃ாய:** — பெரிய கீர்த்தியையுடைய. **விஷ்ணு:**—பகவான் விஷ்ணுவானவர், **மஹீம்**—பெரியதான, **ப்ருதி₂வீம்**-பூமியையும். **தி₃வம்**—தேவலோகத்தையும். **அந்தரிக்ஷம்**—அந்தரிக்ஷலோகத்தையும், **த்ரேதா₄**—மூன்று அடிவைப்புகளாலே, **விசக்ரமே**—அளந்தருளினர். **ஶ்ரோணா**—ச்ரவண நக்ஷத்திரத்திற்கு அபிமானினியான பூமிதேவியானவள், **ஶ்ரவ:** **இச்ச₂மாநா**—கீர்த்தியை விரும்பியவளாய். **யஜமாநாய**—(தன்னை) ஆராதிப்பவனுக்கு. **புண்யம் ஶ்லோகம்**—பரிசுத்தமான கீர்த்தியை, **க்ருண்வதீ**-உண்டு பண்ணுகிறவளாய், **தத்**—அந்த விஷ்ணுவை. **ஏதி**—அடைகிருள்.

பரமபுருஷனுக்கு பூமிப்பிராட்டியின்மேலுள்ள பிரீதியைத் திரிவிக்கிரமாவதாரவிருத்தாந்த கத₂நத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, ஆத்மாக்கள் அனைவர்க்கும் தஞ்சமான அவளுடைய புருஷகாரப₄ாவத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸூக்தத்தை முடிக்கிருன் இம்மந்திரத்தோடு.

(த்ரேதா₄ விஷ்ணுருருக₃ாயோ விசக்ரமே) மிகவும் புகழப்படுமவரான பகவான் விஷ்ணு மூன்று அடிவைப்புக்களாலே அளந்தார். (விஷ்ணு: விசக்ரமே) விஷ்ணுவானவர் அளந்தார். ஸர்வவ்யாபியானவனுக்கு இதையளப்பது ஒரு பொருளல்ல என்று கருத்து. (உருக₃ாயோ விசக்ரமே) மிகவும் புகழப்படுமவராய் அளந்தார். உடையவன் உடைமையை விடமாட்டாமல் அளந்துகொண்டதையும், அதிலும் தனனை இரப்பாளனுக்கிக்கொண்டு அளந்தருளியதையும் கண்டு உலகிலுள்ளார் அனைவரும் இவனைப் புகழ்ந்தனரன்றே. ஜாம்பவான் முதலானுர் பறைகொட்டிப்பாடும்படியிருந்ததன்றே இவனுடைய புகழ்.

ஸங்கை₄ஸ் ஸுராணும் தி₃வி பூ₄தலஸ்தை₂ஸ்
தத₂ா மநுஷ்யைர் க₃க₃நே ச கே₂சரை:।
ஸ்துத: க்ரமாந் ய: ப்ரசகார ஸர்வதா₃
மமாஸ்து மாங்க₃ல்யவிவ்ருத்₃த₄யே ஹரி:॥

[ஸ்வர்க்கத்தில் தேவஸமூஹங்களாலும், அப்படியே பூமிப்ரதேசத்திலிருக்கும் மனுஷ்யர்களாலும் ஆகாயத்தில் ஆகாசஸஞ்சாரிகளாலும் துதிக்கப்பட்ட எந்த பகவான் திருவடிகளை வைத்தருளினுரே, (திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த) அந்த ஹரி எனக்கு எப்போதும மங்களங்களின் விருத்தியின்பொருட்டு ஆகட்டும்.] என்று விஷ்ணு

தாமததிலும சொலலபபட்டதனறோ அளநதது தான யாரை யெனனில: (மஹீம) குணஙகளால மிகபபெரியவளாகையாலே 'மஹீ' எனபபடும தன மஹிஷியையனறோ காலாலே தடவிக கொடுததது எனகை (பருதி₂வீம) "பத்₃ப₄யாம பூ₄மி" [புருஷ ஸூகதம] [காலிலிருநது பூமி உணடாயிறறு] எனகிறபடியே காலிலிருநது தோனறி "நிலமகள பிடிககும மெலலடி" [திருவாய 9-2-10] எனகிறபடியே அடிவருடும தனமையாளான தரணி மஙகையை அடியாலே அ ள ப் ப தே பொருததமானதனறோ. "அடிசசியோம தலைமிசை நீயணியாய ஆழியஙகணணா உன கோலபபாதம" [திருவாய் 10-3-6] எனறனறோ அனபுடையார ஆசைபபட்டிருபபது நாயகனனவன நாயகியினுடைய அவயவங களை ஒவ்வொனறையும தடவிககொடுபபதுபோலே பூமிபபிராட்டி யின அவயவஙகளையெலலாம தடவிககொடுததான திரிவிககிரமன எனகிறது அடுததபடியாக—(தி₃வம அநதரிக்ஷம விசகரமே) பூமிதேவியின அவயவவிசேஷஙகளான தேவலோகததையும, அநதரிக்ஷலோகத்தையுமஅளநதான. "த₃யௌாவரிணு அநதரிக்ஷம மஹிதவா" எனறு தேவலோகமும, அநதரிக்ஷமும பூமிதேவியின அவயவஙகளெனறு சொலலபபட்டதனறோ (விசகரமே) தேவா களுக்காக அளநதான எனறு பெயராய, உணமையில தன நாயகியை அனபோடு திருவடியாலே தடவிககொடுததான

"கிடநதிருந்து நினறளநது கேழலாயக கீழபபுக்கு
இடநதிடும் தனனுள கரககும உமிழும
தடமபெரும தோளாரத தழுவும் பாரெனனும
மடநதையை மால செயகினற மாலார காணபாரே'

எனறு நமமாழவாரும, [திருவாய 2-8-7]

"அரவாகிச சுமததியால அயிலெயிறறின ஏநதுதியால
ஒருவாயின விழுஙகுதியால் ஓரடியால ஒளிததியால
திருவான நிலமகளே' [ஆரணிய-விராதனவதை]

எனறு கமபநாட்டாழவாரும இவனுடைய அவதாரசேஷ்டிதஙக ளெலலாம பூமிதேவியினிடமுளள பிரேமததை வெளியிடுவனவே எனறு அறுதியிட்டனரனறோ.

(தரேத₄ா விசகரமே) மூனறு அடிவைபபுகளாலே அளநதான.

"ஓண மிதியில புனலுருவி ஒருகால் நிறப
ஒருகாலும் காமருசீ ரவுணனுளளத்து

எண்மதியும் கடந்(து) அண்டமீது போகி
இருவிசும்பினூடுபோய் எழுந்து மேலைத்
தண் மதியும் கதிரவனும் தவிரவோடித்
தாரகையின் புறந்தடவி அப்பால் மிக்கு
மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை'' [திருநெடு-5]

என்கிறபடியே ஓரடியாலே கீழுலகங்களையும், ஓரடியால் மேலுலகங்களையும் அளந்தான் என்று சொல்லியிருக்க, இங்கும் '' த்ரீணி பத₃ாவிசக்ரமே'' [யஜு॰அஷ்ட 2-4-51] முதலான பலவிடங்களிலும், ''மூன்றடி நிமிர்த்து'' [பெரியாழ்திரு 4-7-10] என்பது முதலான பாசுரங்களிலும் மூன்று அடிகளாலே அளந்து கொண்டான் என்றது பொருந்தும்படியென்? என்னில்: இந்த ஸந்தேஹத்தையே நஞ்சீயர் பட்டரைக் கேட்க,—

''பரோ மாத்ரயா தநுவா வ்ருத₄ாந।
ந தே மஹித்வமந்வஸ்நுவந்தி।
உபே₄ தே வித்₃ம ரஜஸீப்ருதி₂வ்யா:।
விஷ்ணோ தே₃வ த்வம் பரமஸ்ய வித்ஸே ||''

[யஜு॰ அஷ்ட 2-8-16]

[விஷ்ணுவே! மேலானவனை நீ மிகப்பெரிய உருவுடன் வளர்ந்தருளினாய். (அப்போது) உன் பெருமையை அளவிட்டு அனுபவித்தார் ஆருமில்லை. பூமியிலும், ஆகாயத்திலும் நீ வைத்த இரண்டடிகளை யாமறிவோம்; இதற்கு மேற்பட்ட மூன்றாவது அடி வைப்பை நீயே அறிவாய்போலும்!] என்று வேதபுருஷனே 'இரண்டடியால் அளந்தது எல்லாரும் அறிவோம். நீ மூன்று அடியால் அளந்தது உனக்கே தெரியுமித்தனை' என்று காணாமல் விட்டான். அவன் அளந்தமையுண்டு; அவனுக்கே தெரியுமித்தனை— என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார் என்பர். ''உ₃த₃ாரா:'' என்னும் தன் திருவுள்ளத்தாலே பக்தனை மஹாபலியின் தலைமேல் வைத்த அடியையே மூன்றாவது அடிவைப்பாகக் கருதியிருக்கிறான்போலும், பக்தன் தலையை கீழுலகங்களோடும், மேலுலகங்களோடும் ஒக்க எண்ணக்கூடியவனன்றோ.

(தச்ச்₂ரோணேதி ஶ்ரவ இச்ச₂மாநா யஜமாநாய) தன்னை ஆராதிப்பவனுக்குக் கீர்த்தியை விரும்பியவளாய், அப்பரமாத்மாவை ஶ்ரவண நக்ஷத்திரத்தின் அதி₄தே₃வதையான பூமிதேவி அடைகிறாள். ''யஜமாநாய'' என்பதைக்கீழும் மேலும் கூட்டிக்கொள்ளலாம். பிள்ளையிடம் பேரன்புள்ளவளாகையாலே அவன் விரும்பாமலிருக்

கும்போதே, தன் காரியமாகவே நினைத்துத்தானே மேல்விழுந்து எம்பெருமானிடம் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்கிருள் என்றபடி. அன்றிக்கே, "ஶ்ரவ:இச்சமாநா" என்றதற்கு நன்மையைப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறவளாய் என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு. (புண்யம ஶ்லோகம் யஜமாநாய க்ருண்வதீ ஏதி) பரிசுத்தமான கீர்த்தியைத் தன்னை ஆராதிப்பவனுக்கு உண்டுபண்ணுபவளாய்ப் பரமபுருஷனை அடைகிருள். இவளுடைய கமனம் பலபர்யாந்தமாகிறதென்கை. "ஶ்ரூயத இதி ஶ்ரவ:" [அனைவராலும் கேட்கப்படுகிறதாகையாலே (கீர்த்தி) 'ஶ்ரவ:' எனப்படுகிறது] என்று ஶ்ரவஶ்ஶப்தமும், "ஶ்லோக்யத இதி ஶ்லோக:" [அனைவராலும் புகழப்படுகிறதாகையாலே (கீர்த்தி) 'ஶ்லோகம்' எனப்படுகிறது] என்று ச்லோக சப்தமும் கீர்த்திவாசகமாகின்றன. இந்த மந்திரத்தால் பூமிப் பிராட்டியின் புருஷகாரபாவம் பிரகடீகரிக்கப்பட்டதாயிற்று.

உலகினர் அனைவராலும் தாய் என்று புகழப்படும் பூமிக்கு அபிமானினியான பிராட்டியைப் பண்டைமறை புகழ்ந்த பெற்றியைக் கண்டோம் இப்பூஸூக்தத்தில். இப்பூமித்தாயின் நாயகன் எவனோ அவனே பரம்பொருள் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். "ஜாதவேத:" என்று மறைத்துப்பேசிய ஸ்ரீஸூக்தத்தைப்போலவே, இந்த பூஸூக்தத்தின் முற்பகுதி மந்திரங்கள் 'பிதா' என்றும், 'அக்னி' என்றும் மறைத்துப்பேசியபோதிலும், பிற்பகுதி மந்திரங்கள் "விஷ்ணுபத்நீம்" "மாதவப்ரியாம்" "அச்யுதவல்லபாம" "விஷ்ணுருருகாயோ விசக்ரமே" என்று மிகவெளிப்படையாகவும் பேசியுள்ளன. ஸ்ரீமந்நாராயணனே பூமிநாயகன் என்பது கையிலங்குகனியாக இவற்றிலிருந்து விளங்குகிறது. இவ்வேத ப்ரஸித்தியினுலேயே லோகத்திலும் பூதேவிநாயகன் புருஷோத்தமனே என்னும் ப்ரஸித்தியுள்ளது. இவற்ருல் லோகமாதாவான பூமியின் நாயகனை நாராயணனே பரமபொருள் என்பது வெளிப்படையாக விளங்குகிறது.

इत्थं श्रीश्रीनिवाससूरेः सूनुः कृष्ण इति ख्यातः।
अकरोद्रम्यां व्याख्यां भूसूक्तस्याच्युतप्रसादेन॥

இத்தம் ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸஸூரே: ஸூநு: க்ருஷ்ண இதி க்யாத:।
அகரோத் ரம்யாம் வ்யாக்யாம் பூஸூக்தஸ்யாச்யுதப்ரஸாதேந॥

['கிருஷ்ணன' என்று பெயர் பெற்றவரான ஸ்ரீநிவாஸஸூரியின் திருக்குமாரர், அச்சுதனின் அருளாலே, பூஸூக்தத்திற்கு இவ் வண்ணமாக அழகியதொரு வியாக்கியானத்தை இயற்றினர்.]

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த விஜயத்தில் பூஸூக்த வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நீளாஸூக்த வ்யாக்யானம்

यत्प्रोत्तुङ्गस्तनगिरितटीसुप्तमाहुर्महान्तः
कृष्णं रम्यं कमलनयनं देवकीबालसिंहम् ।
तस्याः सूक्तं प्रथितविभवं मङ्गलं व्याकरिष्यन्
नीलां देवीं शरणमनघां तां प्रपद्ये सुरूपां ॥

யத்ப்ரோத்துங்க3ஸ்தநகி3ரிதடீஸுப்தமாஹுர் மஹாந்த:
க்ஷ்ணம் ரம்யம் கமலநயநம் தே3வகீபா3லஸிம்ஹம் ।
தஸ்யாஸ்ஸூக்தம் ப்ரதி2தவிப4வம் மங்க3ளம் வ்யாகரிஷ்யந்
நீளாம் தே3வீம் ஶரணமநக4ாம் தாம் ப்ரபத்3யே ஸுரூபாம் ॥

[அழகியவனும், கமலக்கண்ணனும், 'கிருஷ்ணன்' என்னும் பெயரையுடையவனுமான தேவகி பெற்றெடுத்த இளஞ்சிங்கத்தை எவளுடைய உயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களாகிற மலைத்தாழ்வரையில் உறங்குவதாகப் பெரியோர்கள் பணிக்கின்றனரோ, பிரசித்தமான பெருமையை உடையதும், மங்களமானதுமான அப்பிராட்டியின் (நீளா) ஸூக்தத்தை வியாக்கியானம் செய்யப்புகுகிற அடியேன், குற்றமற்றவளாய், மிகவழகியவளான அந்த நீளாதேவியைச் சரணமடைகிறேன்.]

"கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா" [திருப்பாவை-19] என்று ஆண்டாளும் "வியமுடை விடையினமுடைதர மடமகள் குயமிடை தடவரை அகலமதுடையவர்" [பெரியதிரு 8-7-1] என்றும், "எருதிற இகல் செய்து துணைமலி முலையவள் மணமிகுகலவியுள்" [பெரியதிரு 8-7-2] என்றும் திருமங்கைமன்னனும், "நீளாதுங்கஸ்தந கிரீதடீ ஸுப்தம்" [திருப்பாவைத் தனியன்] என்று பட்டரும் அருளிச் செய்தபடியே கண்ணனாய் ஸர்வேஸ்வரன் அவதரித்தபோது

அவனுக்கு ப்ரத₄ான நாயகியாய் பே₄ாக₃பத்தினியாயிருந்தவள் நப்பின்னைப் பிராட்டியென்னும் நீளாதேவியேயாவள்.

''ஸ்யாலோऽத₂ நந்த₃கோ₃பஸ்ய மிதி₂லேஷு க₃வாம் பதி:।
ப்ரவ்ருத்₃த₄கோ₃த₄னோ து₃க்ஷ: கும்ப₄கோ நாம நாமத:॥
த₃ாதா து₃க்₃த₄ஸ்ய ஸர்வேஷாம் தக்ரஸ்ய ச க்₄ருதஸ்ய ச।
ஜநஸ்ய ப்ரியவாக் நித்யம் யஶோதா₃யா ஜக₄ந்யஜ:॥
த₄ர்மத₃ா தஸ்ய ப₄ார்யாऽऽஸீத் த₄ர்மதை₃வதநாமத:।
ஸாऽஸூதாऽபத்யயுக₃ளம் ஶோப₄நம் கோ₃பபூ₄ஷணம்॥
தயோஸ்தத்ர புமாந் ஜஜ்ஞே ஶ்ரீத₃ாமா நாம விஶ்ருத:।
ஸர்வைஶ்சாஸீத் கு₃ணைர்யுக்த: ஸர்வப்ராணிமநோரம:॥
நீளாநாமா ச கந்யா ஸா ரூபௌதா₃ர்யகு₃ணாந்விதா॥''

[மிதிலாதேசத்தில் நந்தகோபனுக்கு மைத்துனனும், எண்ணிறந்த பசுக்களைச் செல்வமாக உடையவனும், மஹாஸாமார்த்₃யவானுமான ஆயர்க்கரசனொருவன வாழ்ந்து வந்தான். எல்லாருக்கும பால், மோர், நெய் முதலியவைகளை வழங்குபவனாகவும், ஜனங்களிடம் எப்போதும் பிரியமாகப் பேசுபவனாகவும் விளங்கினான் அவன். அவன் யசோதையின் தம்பி. தர்மதேவதையின் பெயரையுடைய த₄ர்மதை₃ என்பவள் அவனுக்குப் பத்னியாயிருந்தாள். ஆயர்களுக்கு ஆபரணமாகவும், ஒளியாகவும் விளங்கிய இரு குழந்தைகளை அவள் பெற்றாள். அவர்களுள் ஆண் குழந்தை ஸ்ரீதாமா என்று பெயர்பெற்றவனாகவும், எல்லா குணங்களுடன் கூடியவனாகவும், எல்லா ஜந்துக்களுடைய மனங்களையும் உகப்பிப்பவனாகவும் விளங்கினான். அழகு, வண்மை முதலிய குணங்களுடன் கூடியவளாய் விளங்கினாள் நீளையென்ற பெண் குழந்தை.] என்கிற படியே நீளையென்னும வடமொழி நாமத்தையுடையவளாய்ப் பிறந்த இப்பிராட்டியை நப்பின்னை என்று ஆழ்வார்கள் அனுஸந்தித்தனர். ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் ஸ்ரீபூமிகளோடு கூட 'நீளாதேவி' என்னும் பெயரோடு இப்பிராட்டி எழுந்தருளியிருக்கிறாள் என்பது ''ஏவம்பூ₄த பூ₄மிநீளா நாயக'' [சரணாகதி கத்யம்] முதலான ப்ரமாணங்களால் ஸித்தம். ''ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ'' என்கிற புருஷஸூக்த மந்திரத்தில் முதல் ஸமுச்சயம் ஒன்றே உக்தத்தை ஸமுச்சயிப்பதற்குப் போதுமாயிருக்க, இரண்டாவது ஸமுச்சயமிட்டதினால் நீளாதேவியும் உணர்த்தப்படுகிறாள் என்று மஹான்கள் அருளிச்செய்வர். ''குழற்கோவலர் மடப்பாவையும்

மண்மகளும் திருவும் நிழற்போல்வனர்'' [திருவிரு-3] என்று நம்மாழ்வாரும் பரமபதத்தில் பரமபுருஷன் இம்மூன்று பிராட்டி மாருடன் எழுந்தருளியிருக்கிறுன் என்று அருளிச்செய்தார். இப் பிராட்டியின் பெருமைகள் கிருஷ்ணுவதாரத்திலேயே பொலிகிறபடி யாலே, இப்பிராட்டியை ஆழ்வார்கள் "கோவலர் மடப்பாவை'' [திருவிருத்தம்-3] "ஆய்மகளும்'' [முதல்திருவ 42] "ஆய்மகளன் பனே'' [திருவாய் 7-2-9] என்றும் "குலவாயர் கொழுந்துக்கும்'' [திருவாய் 5-6-11] என்றும் மற்றும் பற்பலவிடங்களிலும் ஆயர் குலக்கொழுந்தாகவே அனுஸந்திந்துப்போந்தனர். "நீளா குலேந ஸத்₃ருஶீ'' என்ருர் ஆழ்வானும்.

"ஆச்ரிதர் குற்றத்தைப் பொறுக்கும் பிராட்டி; 'குற்றம் காண்பானென்? பொறுப்பானென்?' என்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி; நப்பின்னைப்பிராட்டி க்ஷமைதான் ஒரு வடிவாயிருக்கும். பெரியபிராட்டியார் இவனுக்கு ஸம்பத்தாயிருக்கும். அது விளையும தரை (பூமி); அதனை அனுபவிக்கும் போக்தாவாயிருக்கும் நப் பின்னை'' என்று திருவிருத்தம் மூன்ரும் பாசுரவியாக்கியானத்தில் பெரியவாச்சானபிள்ளை ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகள் மூவரும் குணத்தில் உத்தரோத்தரம் உத்க்ருஷ்டராயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தார். எம்பெருமானிடம் 'ந கஶ்சிந்நாபராத்₄யதி' [குற்றம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே]என்ருற்போன்ற ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளிச்செய்து குற்றங்களைப் பொறுப்பிப்பவர் பெரியபிராட்டி. 'குற்றத்தைக் கண்டு அதற்குப்பின் அதைப்பொறுப்பதில் என்ன விசேஷமிருக் கிறது? ஆகையால் குற்றம் காண்பதிலும் காணுமை நன்று' என்று காணுக்கண்ணிட்டிருக்கும் பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யாரிலும் குணத்தில் விஞ்சிநிற்பவள். இந்நீளாதேவியோவெனில் இடக்கை வலக்கையறியாதவர்களாய், கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்பாராய், அறிவொன்றுமில்லாதாரான ஆய்க் குலத்தாரோடு புரையறக்கலந்து பரிமாறுமவளாகையாலே குற்றம் என்று ஒரு பொருளிருப்பதையே உணராதவளாய் பொறுமையே வடிவெடுத்ததோ என்னலாம்படியிருப்பவளாகையாலே முதலிரண்டு பிராட்டிமாரிலும் குணநலத்தில் விஞ்சிநிற்பவள். மேலும், பெரிய பிராட்டியார் "விஷ்ணோ: ஸ்ரீ:'' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் செல்வமாயிருப்பாள்: அச்செல்வத்திற்கு விளைநிலமாயிருப்பவள் நிலமங்கை. அச்செல்வத்தையும், விளைநிலத்தையும், செல்வத்தை யுடையானையும் அனுபவிக்குமவளாயிருப்பவள். நீளாதேவி, இத்

தாலும் ஏற்றம் இவளுக்கே. ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் பரமபுருஷனுக்கு ஶேஷபூ₄தையாயிருப்பார் பெரியபிராட்டியார்; இருவர்க்கும் ஶேஷபூ₄தைபூமித்தாய்; இம்மூவர்க்கும் சேஷபூதை ஆயர்குலக்கொடி. குணத்தைப்பார்த்தால் எம்பெருமானைக் காட்டிலும் பெரியபிராட்டியார் உயர்ந்துநிற்பர்; பெரியபிராட்டியாரிலும் பூமிப்பிராட்டியார் விஞ்சிநிற்பர்; பூமிப்பிராட்டியிலும் நீளாதேவியார் சிறந்து நிற்பர்.

உலகிலுள்ளார் அனைவரும் பாடுபடுவது பொன்னுக்கும், மண்ணுக்கும், இன்பத்திற்குமாகும். பொன்னை, மண்ணை, பெண்ணையெனபர்; அதில் பொன்னுக்கு அதிதேவதையாயிருப்பவள் பொன்மாது ஆகிற இலக்குமி. மண்ணுக்கு அபிமானினியாயிருப்பவள் மண்மடந்தையாகிற பூதேவி. ஆநந்தத்திற்கு அதிதேவதையாயிருப்பவள் ஆய்மகளான நீளாதேவி. ஆரோக்கியத்திற்கும் அது காரணமாக வரும் ஆனந்தத்திற்கும் ஏதுவான தயிர் பால் நெய் முதலானவற்றை அளிப்பவள் ஆய்மகளான இப்பிராட்டியே. சேதனர்க்குமட்டுமன்றியே, பரமசேதனனுக்கும் தன் பே₄ாக₃த்தாலே பேரானந்தமளிக்கும் பெருந்தேவி இவளே.

"நிஶாமயது மாம் நீளா யத்₃பே₄ாகபடலைர் த்₄ருவம் ।
ப₄ாவிதம் ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய ப₄க்ததே₃ாஷேஷ்வத₃ர்ஶநம் ॥"
[த₃யாஶதகம்-8]

[எந்த நீளாதேவியினுடைய போகங்களாகிற கண் நோயினாலே, ஶ்ரீநிவாஸனுக்கு அடியார்களின் அபராதங்கள் விஷயத்தில் பார்வையில்லாமை உண்டுபண்ணப்பட்டதோ, அந்த நீளாதேவியானவள் அடியேனைக் கடாக்ஷிக்கக்கடவள்.] என்று ஶ்ரீவேதாந்ததேசிகரும் அருளினர்.

"பெருநில மங்கைமன்னர் மலர்மங்கை நாதர்
புலமங்கை கேள்வர் புகழ்சேர்" [பெரியதிரு 11-4-6]

என்றவிடத்தில் நீளாதேவியைப் "புலமங்கை" என்று குறிப்பிட்டார் திருமங்கைமன்னன். "புலன்" என்று இந்திரியங்களைக் குறிக்குமாகையாலே, "ஈச்வரனுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் அபஹரிக்கவல்ல நீளைப்பிராட்டிக்கு வல்லபர்; 'யஸ்ய ஸா' என்னும்படி 'இவளையுடையவர்' என்னும் பெரிய புகழையுடையவர்" என்று பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான்

மிட்டருளினர். இப்படிப்பட்ட பெருமைகளை உடைய இப்பிராட்டியை இவளுடைய பெயர்கொண்ட ஸூக்தத்திலே வேதம் புகழ்ந்த பரிசை விளக்கிக்காட்டுவோமினி.

नीलासूक्तम् - நீளாஸூக்தம்

१. नीलां देवीं शरणमहं प्रपद्ये गृणाहि।
घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशा नो अस्तु।
ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोरास्येशाना सहसो या मनोता॥

1. நீளாம் தே$_3$வீம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே க்$_3$ருணுஹி।
க்$_4$ருதவதீ ஸவிதராதி$_4$பத்யை: பயஸ்வதீ ரந்திராஶா
நோ அஸ்து।
த்$_4$ருவா தி$_3$ஶாம் விஷ்ணுபத்ந்யகோ$_4$ராஸ்யேஶாநா
ஸஹஸோ யா மநோதா॥

பதவுரை:—அஹம்–நான், நீளாம் தே$_3$வீம்–நீளாதேவியை, ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே—சரணமடைகிறேன்; க்$_3$ருணுஹி–(நீளாதேவியே!) புருஷகார சப்தத்தைச்செய்வீர்; ஸவித:—ஜகத்காரணமான பகவானே! யா–எவளொருத்தி தி$_3$ஶாம் த்$_4$ருவா–புருஷகாரம் செய்வாரில் நிலையானவளாய், விஷ்ணு பத்நீ—விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாய், அகோ$_4$ரா—குளிர்ந்த தன்மையுடையவளாய், அஸ்ய—இவ்வுலகிற்கு, ஈஶாநா—ஈச்வரியாய், ஸஹஸ:—பலத்துக்கு, ஈஶாநா–ஈஶ்வரியாய், மநோதா–நெஞ்சால் பூஜிக்கப்பட்டவளாயிருக்கிறளோ, ஆஶா—(சேதநரக்ஷணார்த்தமாக) வியாபித்திருக்கும் இந்தநீளாதேவி, க்$_4$ருதவதீ—நெய்யை உண்டுபண்ணுமவளாகவும், ஆதி$_4$பத்யை:-ப்ரபு$_4$த்வத்தோடு (சேர்ப்பவளாகவும்), பயஸ்வதீ பாலை உண்டு பண்ணுகிறவளாகவும், ந:—எங்கள் விஷயத்தில், அஸ்து—ஆகட்டும்.

இம்மந்திரத்தில் நீளாதேவியை சரணமடைந்து, அவள் அருளாலே எம்பெருமானைக்கண்டு அப்பெருமானிடம் இப்பிராட்டியே எங்களுக்கு எக்காலத்திலும் ரக்ஷகையாயிருக்கக்கடவள் என்கிறன்.

(நீளாம் தேவீம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே) நீளாதேவியை அடியேன் சரணமடைகிறேன். வேதமந்த்ரபாடத்தில் இவ்வாக்கியம் இல்லாவிடினும் நீளாஸூக்தபாடத்தில் இது உண்டு. எதற்காக என்னை சரணடைகிறாய் என்று பிராட்டி திருவுள்ளமாக (க்ருணுஹி) பிராட்டியே! தேவரீர் எம்பெருமானிடத்தில் எங்களை அங்கீகரிக்கத் தக்க வார்த்தைகளை அருளிச்செய்யும். "க்ரு ஶப்3தே3" என்று தாது. (க்3ருணுஹி) மனமே! நீளாதேவியைத் துதிப்பாயாக என்றுமாம். (நீளாம்...க்3ருணுஹி) புருஷகாரபூதையான உம்மை சரணடைகிறோம். தேவரீர் புருஷகாரக்ருத்யம் செய்வீராக என்று கருத்து.

கருணை க்ஷமாதி குணங்களின் எல்லை நிலமாகையாலே பிராட்டியானவள் உடனே புருஷகாரக்ருத்யம் செய்ய, இவளுடைய போக மயக்குக்களுக்கு ஆளாகி நிற்பவனாகையாலே அவனும் உடனே ப்ரஸன்னனாக, இப்பிராட்டி செய்த இம்மஹோபகாரத்தில் ஈடுபட்டவனாய், அப்பெருமானிடம் இவள் பெருமையைப் பேசாநின்று கொண்டு, இவளே அடியோமுக்கு எக்காலத்திலும் ரக்ஷகையாகக் கடவள் என்று பிரார்த்திக்கிறான் அடுத்தபடியாக.

(ஸவித:) ஸகலஜகத்காரணனான எம்பிரானே! உடையவனாகையாலே உடைமையை விடமாட்டாமல் சடக்கென வந்து நின்றாயன்றோ என்று கருத்து. (ஸவித:) "ஷூங் ப்ராணிப்ரஸவே" என்று தாதுவாகையாலே, ஸகலஜகத்காரணனே! என்று பொருள் படுகிறது. (ஸவித:) ஸூர்யாந்தர்யாமியே! என்றுமாம். (ஆஶா) "அஶூ வ்யாப்தௌ" என்று தாதுவாகையால் எங்கும் வியாபித்திருப்பவள் என்று பொருளாகிறது. "ததோ விஷ்வங் வ்யக்ராமத்" [பு-ஸூ] [அதற்குப்பின் பரமபுருஷன் அவதாரங்களெடுப்பதன் மூலம் எங்கும் வியாபித்தான்] என்கிறபடியே அவன் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைச் செய்து வியாபித்திருக்கும்போது,

"தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" [வி-பு] [அவன் தேவனாயவதரிக்கும்போது இவள் தேவதேஹமெடுக்கிறாள், அவன் மனிதனாம்போது இவளும் மனிதவுருக்கொள்ளுகிறாள்] என்றாப்போலே இவளும் குலம், பருவம், அழகு முதலானவற்றில் அவனுக்குத் தகுந்த நீளாதிருபங்களை எடுத்து உலகில் வியாபித்து நிற்கிறாளாகையாலே, இவளை "ஆசா" என்கிறது. (ந: க்4ருதவதீ அஸ்து) எங்களுக்கு விசேஷமாக நெய்யை உண்டுபண்ணுமவளாக ஆகட்டும். (ஆதி4பத்யை:) "ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப

மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள் ஆற்றப்படைத் தான்'' [திருப்பாவை] என்கிறபடியான தலைமைப்புகழோடு எங்களைச் சேர்க்கட்டும். "ஹ்ரீஸ்ரீகீர்த்யுபமாஸா ச" என்கிற விடத்திலே நீளாதேவியைப் புகழுக்கு அதிதேவதையாகக் குறித் தாரன்றோ ஸ்ரீவால்மீகிபகவான். (பயஸ்வதீ அஸ்து) பாலையுண்டு பண்ணுகிறவளாகவும் ஆகட்டும். ஆயர்குலக்கொழுந்தாய் அவ தரித்தவளாகையாலும், க்ருஷ்ணவதாரத்திலேயே இவளுக்கு ப்ரா த₄ான்யமாகையாலும், ஆநந்தத்துக்கு அதி₄தே₃வதையாகையாலும், ஆநந்த₃ஸாத₄னமான பால், நெய், பசுத்தலைமை ஆகியவற்றைப் பிரார்த்திக்கிறான். அடுத்தபடியாக ஸாத்₄யமான ஆநந்த₃த்தையும் பிரார்த்திக்கிறான். (ந: ரந்தி: அஸ்து) நமக்கு ஆனந்தத்தை அளிப்பவளாகவும் ஆகட்டும். இத்தால் இப்பிராட்டி ஆநந்தத்துக் கும், அதன் ஸாதனத்துக்கும் அதி₄தே₃வதை என்று காட்டப்படு கிறது. (ந: அஸ்து) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார்க்குத் தன் அவ தாரத்தாலே பால் தயிர் நெய் பசு முதலானவற்றையும், பேரின் பத்தையும் பெருகச்செய்ததுபோலே எங்களுக்கும் அவற்றைப் பெருகச்செய்பவளாக ஆகட்டும். (ரந்தி: ந: அஸ்து) பிள்ளை களான நமக்குத் தாயான தேவி ஆநந்தத்தையளிப்பாளாக.

அடுத்தபடியாக, இவளுடையபுருஷகாரப₄ாவத்துக்கு வேண்டிய சேதநேஶ்வரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புருஷகார ப₄ாவத்தை நிலைநிறுத்துகிறான்;— (யா) ஸுப்ரஸித்தையான எவ ளொரு பிராட்டியானவள். (த்₄ருவா தி₃ஶா:ம்) புருஷகாரபூ₄தைகளுள் உறுதியானவளோ. ''தி₃ஶந்தீதி தி₃ஶ:''[வழிகாட்டுகின்றவர்களாகை யால் 'திக்குகள்' எனப்படுகின்றனர்] என்கிறபடியே பகவானை அடையவழிகாட்டும புருஷகாரபூ₄தர்களைச் சொல்லுகிறது. புருஷகார பூ₄தர்களான பிராட்டிமாரில் சேதனரை ரக்ஷிப்பதில் உறுதியானவள் இப்பிராட்டியே என்கை. அடியாரிடம் குற்றமிருப்பதை ஒப்புக் கொண்டு, "குற்றம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே" என்று வாதாடுமவள் பெரியபிராட்டியார். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு வாதாடுவதில் பயனில்லாமல் போகலாம் என்று குற்றத்தையே காணாமலிருப்பவள் பூமிப்பிராட்டி. தான் காணாமலிருந்தாலும், ஸர்வஜ்ஞனான அவன் கண்டு காட்டிவிட்டால் பயனில்லாமல் போகு மாகையாலே குற்றத்தையே நற்றமாகக் (நன்மையாகக்) கொள்ளு மவளாயிருப்பவள் இப்பிராட்டி. இதை எங்கேகண்டோம்? என்னில்: இடக்கை வலக்கை அறியாதவர்களாய், கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்பாராய், அறிவொன்றுமில்லாதாராய், பசுக்

களுக்கு ஸஹஜபந்துக்களாய், கண்ணன் தீம்புகண்டு உகக்குமவரான இடைக்குலத்திலே ஒருத்தியாய்ப் பிறந்தபடியாலே இவளுக்கு இந்த ஸ்வபாவம இயற்கையிலுள்ளது என்று அறியலாம். இக்காரணத்தால் இப்பிராட்டியே புருஷகாரபூதர்களுள் உறுதியானவள் எனகிறன்.

புருஷகாரபூதையாகில் சேதநேச்வரர் இருவரோடும் ஸம்பந்தம் வேண்டுமே; அது இப்பிராட்டிக்குண்டோ? எனில்: உண்டென்கிறது மேலே,—(விஷ்ணுபத்நீ) விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாயிருப்பவள். அவனுக்கு ஸஹதர்மசாரிணியாயிருப்பவள். போகமயக்குகளாலே அவனை மயக்கி இவன் காரியம் செய்விக்கக் கூடியவள். (விஷ்ணுபத்நீ—ஆஶா) அவன் சேதன ரக்ஷணத்திற்காக உலகில் கடையான குலங்களிலும் அவதரித்து வியாபித்தால், தானும் அவனைப்போல் அவதரித்து வியாபிப்பவள்; அவனே சேதனர்க்காக அப்பாடு படுபவனுகில் இவளால் ஆகவேண்டியதென்? என்ன, அவனைக்காட்டிலும இவளுக்குள்ள வேறுபாட்டைச் சொல்லுகிறன் மேலே,—(அகேராரா) ஸ்வதந்திரனை அவனைப்போலே 'அபிதः பாவகோபமம்' என்று நெருப்பைப்போல் நெருங்கவொண்ணுமை விராமல் மிகவும் குளிர்ந்த தன்மையளாயிருப்பவள். அதனுல் வெந்நீருக்கு குளிர் நீர் போலற இவளை முன்னிட்டே அவனை அணுகவேண்டும் என்கை. ஈச்வரனேடு ஸம்பந்தமிருந்தாலும். இவனேடும் உறவு வேண்டுமே; அதுண்டோ இப்பிராட்டிக்கு? எனனில்: (அஸ்யேஶாநா) இவ்வுலகத்தை உடையவளாயிருப்பவள். உலகத்துக்குத் தாயாயினும, பலமளிக்க சக்தியுள்ளவளாயிருப்பளோ? எனனில்: (ஸஹஸ: ஈஶாநா) தயிர், பால், நெய் முதலான இன்பமளிக்கும பலத்துக்கும ஈச்வரியாயிருப்பவள். 'ஈஶாநா' என்பதை முனனும் பின்னும் கூட்டிக்கொள்வது. "த்ருவா திஶாம்" என்று மோக்ஷத்தை அவனைக்கொண்டு கொடுப்பிக்கும் எனறது. "ஸஹஸ: ஈஶாநா" என்று இவ்வுலகப்பலனகளைத்தான் நேரே கொடுக்கவல்லவளாயிருப்பவள் எனகிறது. இவள் பலமளிப்பதற்காக, இச்சேதனன் அரியசெயல்களைச் செய்யவேண்டுமோ? என்னில்: (யா மநோதா) நெஞ்சால் நினைத்தமாத்திரத்தில் பலமளிப்பவள் இவள் என்கிறது.

ஆக இம்மந்திரத்தில் பிராட்டியின் ஐஹிகாமுஷ்மிகபலப்ரதத்வப்பெருமையைப் பரமபுருஷன் திருமுன்பே சொல்லிக்கொண்டு அவனைச்சரணம் புகுந்தானுயிற்று.

२. बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुस्सन्दुवाना वाता अभिनो गृणन्तु ।
विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ॥

2. ப்$_3$ருஹஸ்பதிர் மாதரிஶ்வோத வாயுஸ்
ஸந்து$_3$வாநா வாதா அபி$_4$நோ க்$_3$ருணந்து ।
விஷ்ட$_2$ம்பே$_4$ா தி$_3$வோ த$_4$ருண: ப்ருதி$_2$வ்யா:
அஸ்யேஶாநா ஜக$_3$தோ விஷ்ணு பத்நீ ॥

பதவுரை:—ப்ருஹஸ்பதி:—தேவகுருவான பிருஹஸ்பதியும். மாதரிஶ்வா—(ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்) வாயுவும். உத—மேலும், வாயு:— (நமது சரீரத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்) ப்ராணவாயுவும், ஸந்து$_3$வாநா:—(நம் சரீரத்தில்) பலவிதமான செய்கைகளை நடத்துகிற, வாதா:—அபாநம், வ்யாநம், உதாநம், ஸமாநம் என்ற வாயுக்களும். தி$_3$வ: விஷ்டம்ப$_4$:—தேவலோகத்தைத் தூண்போலே தாங்குமவளாயும், ப்ருதி$_2$வ்யா:–பூமிக்கு, த$_4$ருண:–ஆதாரமாயும், விஷ்ணு பத்நீ–விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாகவும், (அதனுலேயே) அஸ்ய ஜக$_3$த:–இவ்வுலகத்திற்கு, ஈஶா நா—ஈச்வரியாகவுமுள்ள நீளா தேவியும், ந:–நம்மை, அபி$_4$க்$_3$ருணந்து–அநுக்ரஹிக்கட்டும்.

தேவகுருவாயிருக்கையாலே சுவர்க்கத்திற்குத் தூண்போலிருக்கும் பிருஹஸ்பதியும், ஜீவராசிகளுக்கு உயிரளிக்கையாலே இவ்வுலகத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் மூன்று விதமான வாயுக்களும் இப்பிராட்டியின் அம்சத்தைப் பெற்றவராகையாலே சுவர்க்கபூமிகளுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவளும், விஷ்ணு பத்தினியாயிருக்கையாலே இவ்வுலகத்திற்கு ஈச்வரியாயிருப்பவளுமான பிராட்டி தன் அம்சபூதர்களான ப்ருஹஸ்பதிவாயுக்களுடன் கூடி நின்று என்னை அநுக்ரஹிக்கட்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறுன் இம்மந்திரத்தில்.

(ப்ருஹஸ்பதி:) தன் உபதேசங்களின் மூலம் தேவலோகத்துக்குத் தூண்போலே த$_4$ாரகனுயிருக்கும் பிருஹஸ்பதி. இவ்வுலகத்திற்கு தாரகமான வாயுவைச் சொல்லுகிறது மேல்,–(மாதரிஶ்வா) வெளியிலுள்ள விஷயவாயுவைச் சொல்லுகிறது. இதில்லாவிடில் உயிர்வாழமுடியாதன்ருே. (உதவாயு:) இதிலும் ப்ரதானமானதாய், உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாததாய், இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்ததாய் சரீரத்தினுள்ளிருக்கும் ப்ராணவாயு. (ஸந்து$_3$

வாநா வாதா:) நம் சரீரத்தினுள் பலவிதமான செயல்களுக்குக் காரணமான அபாநம், வ்யாநம், உதா₃நம், ஸமாநம் என்ற வாயுக்கள். ஆக, இவ்வளவால் சுவர்க்கத்திற்கும், பூமிக்கும் தாரகமான வஸ்துக்களைச்சொல்லிற்று. தன் அம்சபூ₄தங்களான இவற்றாலே முறையே சுவர்க்கபூமிகளுக்கு த₄ாரகையான தேவியைச் சொல்லுகிறது அடுத்தபடியாக,— (விஷ்டம்பே₄ா தி₃வ:) தன் அம்சபூதனை ப்ருஹஸ்பதியாலே தேவலோகத்திற்கு தாரகையாயிருப்பவள். (த₄ருணா: ப்ருதி₂வ்யா:) தன் அம்சபூதமான வாயுவினால் பூமிக்கு தாரகையாயிருப்பவள். இவ்வளவேயோ? (அஸ்யேஶாநா ஜக₃த:) சுவர்க்கபூமிகள் முதலான இவ்வுலகத்திற்கு ஈச்வரியாயுமிருப்பவள். இப்பெருமை இவளுக்கு வந்ததற்கு அடியெனனென்னில்: (விஷ்ணு பத்நீ) விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாயிருப்பவள். இத்தால் இப் பிராட்டிக்குள்ள ஜகதீ₃ஶ்வரத்வம பகவானுக்குப் பத்தினியாயிருப்பதாலே வந்ததென்றும், ஜீவதவமே இவளுக்கு இயற்கையாயுள்ள தன்மையென்றும் தெளிவாகிறது.

"ஈஶாநா" என்று சொல்லியிருக்கையாலே, "தாச்சீ₂ல்யே சாநஶ்" [அஷ்டாத்யாயீ 3-2-129] என்னும் வியாகரணஸூத்ரத்தின்படி, இவளுக்கு அந்தர்யாமியான பெரியபிராட்டியார் இயற்கையிலேயே ஈச்வரியாயிருப்பவள் என்று இம்மந்திரமுரைப்பதாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி நினைத்துவிடக்கூடாதென்பதற்காகவே சுடர்மிகு சுருதியானது "அஸ்யேஶாநா ஜக₃த:" என்றவுடன் "விஷ்ணுபத்நீ" என்று முடித்தது. ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன் கீதா பாஷ்ய தாத்பர்யசந்திரிகையின் தொடக்கத்தில், "அநவதி₄காதிஶயத்வவசநாத் ஈஶ்வரவ்யதிரிக்தாஶேஷகோ₃சரஸ்யாபி ததை₃ஶ்வர்யஸ்ய ஈஶ்வராபி₄மதத்வாந்ந த்₃வைராஜ்யாதி₃தோ₃ஷ: । 'அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ' இதி விஷ்ணுபத்நீத்வவேஷேண ஹி ஸர்வஸ்ய ஜக₃த: இயமீஷ்டே" [இவளுடைய ஐச்வர்யம் எல்லையற்றமேன்மையை உடையது என்கையால் ஈச்வரனைத் தவிர மற்றுள்ளார் அனைவரையும் விஷயீகரிக்கும் இவளுடைய ஈச்வரத்வம் ஸர்வேச்வரன் திருவுள்ளமுகந்ததாகையால் ஈச்வரர் இருவர் என்னும் தோஷமில்லை. 'விஷ்ணுபத்தினியாய், உலகிற்கு ஈச்வரியாயிருக்கும் பிராட்டி' என்று வேதம் உரைத்தபடியே விஷ்ணுபத்தினியாயிருப்பதாலன்றோ இவள் எல்லா உலகையும் நியமிக்கிறாள்] என்று இந்த ஶ்ருதியின் கருத்தைக்காட்டியிருப்பது காணத்தக்கது. ஆகையால், இந்த ஶ்ருதி வாக்கியத்தைக் கொண்டு பிராட்டிக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்₃த₄ ஈஶ்வரத்வம சொல்லுவார் வேதாந்த தே₃சிக ஸ்ரீஸூக்திவிருத்₃த₄வாதி₃களே

யாவர். பிராட்டிக்கு நிருபாதி₄கமான ஈஶ்வரத்வத்தை இசைந்தால் வரும் தோஷங்களை ஸ்ரீஸூக்தவ்யாக்யானத்தில் பரக்கப்பேசினோம். அங்கு கண்டு கொள்வது.

(ப்₃ருஹஸ்பதிர் மாதரிஶ்வோத வாயுஸ் ஸந்து₃வா நா வாதா விஷ்டம்பே₄ா தி₃வ: த₄ருண: ப்ருதி₂வ்யா அஸ்யேஶா நா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ ந: அபி₄க்₃ருணந்து) இவளுடைய அம்சபூ₄தர்களான ப்ருஹஸ்பதிவாயுக்களும், உலகின் தாயாகிய இவளும் நம்மை அநுக்ரஹிக்கட்டும். (விஷ்டம்பே₄ா தி₃வ: ப்₃ருஹஸ்பதி: த₄ருண ப்ருதி₂வ்யா மாதரிஶ்வா, உத வாயு:, ஸந்து₃வா நா வாதா:, அஸ்யே ஶா நா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ ந: அபி₄க்₃ருணந்து) என்று கூட்டியும் பொருள் கொள்ளலாம். "தேவலோகத்திற்கு த₄ாரகனான ப்₃ருஹஸ் பதியும், பூமிக்கு த₄ாரகமான விஷயவாயுவும், ப்ராணவாயுவும், மற்ற வாயுக்களும், இவ்வுலகின் ஈஶ்வரியும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியுமான நீளாதேவியும் நம்மை அனுக்ரஹிக்கட்டும" என்று பொருள். ப்ருஹஸ்பதி- வாயுக்கள் இவளுடைய அம்ஶபூ₄தர்கள் என்பது ஸாஹசர்யத்தாலே அர்த்தஸித்தம். ப்ருஹஸ்பதிவாயுக் களான பரிகரங்களோடு கூடிய பிராட்டி நமமை அனுக்ரஹிக் கட்டும் என்கை. இவ்வுலகில் உயிர் தரித்து நின்று இவளை ஆச்ர யிப்பது இவளுடைய அம்ஶபூ₄தமான வாயுக்களின் உதவியில்லா மலாகாதாகையாலும், இவள் விஷயமான அறிவைப் பெறுவது தேவகுருவாய் இவளுடைய அம்ஶபூ₄தனை ப்₃ருஹஸ்பதியின் அனு க்₃ரஹத்தால் ஏற்படுவதாகையாலும் அவர்களோடு கூடிய பிராட்டி நம்மை அனுக்ரஹிக்கட்டும் என்கிறுன். இவளுடைய அம்ஶபூ₄தர் களாகையாலே அவர்கள் அனுக்ரஹிப்பதும் இவளனுக்ரஹமே யாகும். ஆக, இம்மந்திரத்தால் ஸபரிகரையான பிராட்டி நம்மை அனுக்ரஹிக்கக் கடவளாக என்று பிராத்தித்தாருயிற்று.

ஸ்ரீதேவியானவள் செல்வத்துக்கு அதி₄தே₃வதை; இவளுடைய பெருமையை ஸ்ரீஸூக்தம் பேசிற்று. பூதேவியானவள் நிலத்துக்கு அதி₄தே₃வதை; இவளுடைய பெருமையை பூ₄ ஸூக்தம் பறை சாற்றியது. இவவிருவர்க்கும் நாதனுயிருப்பவனே பரம்பொருள் என்று "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ' என்னும் புருஷஸூக்த வாக்கியம் நிர்ணயித்தது. இவ்வாக்கியத்தில் இரண்டாவது சகாரத்தால் உணர்த்தப்பட்ட நீளாதேவியின் மகிமையை மகிழ்ந் துரைத்தது இந்த ஸூக்தம். இந்த ஸூக்தத்தின் இரண்டு மந்திரங்களும் தைத்திரீயஸம்ஹிதை (4-4-12) யில் உள்ளன.

இவள் ஆநந்தத்திற்கும் ஆநந்தமளிக்கும் பொருள் களுக்கும், ப்ராணத₄ாரகமான வாயு முதலானவற்றுக்கும் புகழுக்கும் அபி₄மானி தேவதையாவாள். "ரந்தி:" என்னும் பதம் இவள் ஆநந்தமளிப்பவள் என்று காட்டிற்று. "க்₁ருதவதி பயஸ்வதி" என்னும் பதங்கள் ஆநந்தமளிக்கும் பொருள்களையளிப்பவள் என்று கோஷித்தது "ப்₃ருஹஸ்பதிர் மாதரிஶ்வோத வாயு:" என்ற மந்திரம் வாயு முதலானவற்றுக்கு இவள் அபிமானினி என்று உணர்த்திற்று. "ஆதி₄பத்யை:" என்னும் பதம் (தலைமைப்) புகழையளிப்பவள் இப் பிராட்டியென்று காட்டிற்று.

"தஸ்ய ப₄ார்யாஸ்திஸ்ருஷ்ஹ்ரீஸ்ரீகீர்த்யுபமாஸ்ச" [ரா-பா]

[பூ₄மிதே₃வி, ஸ்ரீதே₃வி, நீளாதே₃வி ஆகிய மூவரையும் ஒத்த அந்த மூன்று தசரத பத்னிகளிடத்தில்] என்ற விடத்திலே வால்மீகி பகவான் பொறுமையைக் குறிக்கும் ஹ்ரீசப்தத்தாலே பூமிப் பிராட்டியையும், செல்வத்தைக் குறிக்கும் ஸ்ரீஶப்தத்தாலே பெரிய பிராட்டியாரையும், புகழைக்குறிக்கும் கீர்த்தி சப்தத்தாலே இப் பிராட்டியாரையும் குறிக்கையாலே இந்நீளாதேவி புகழுக்கு அதி தேவதை என்பது தெளிவு. இப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய இப்பிராட்டிக்கும் நாயகனுயிருப்பவன் நாராயணனே என்பதை "விஷ்ணுபத்நீ" என்னும் சப்தத்தாலே வேதம் விளங்கவைத்தது. உலகில் சேதனர்களாலே புருஷார்த்தங்களாக நினைக்கப்பட்டிருக் கும் பொன்னும், மண்ணும், புகழும், இன்பமும், ப்ராணனும் இம் மூன்று தேவிகளின் வசப்பட்டவையென்பது இம்மூன்று ஸூக்தங் களாலும் ஸித்தம். இப்படிப்பட்ட இத்தேவிகளின் நாதனை நாரா யணனே பரம்பொருள் என்பதை நாம சொல்லவும் வேண்டுமோ?

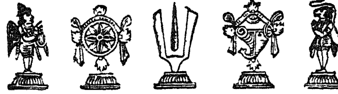
इत्थं श्रीविष्णुचित्तवंश्यः श्रीमान् कृष्ण इति ख्यातः।
नीलासूक्तव्याख्यां रम्यामकरोत्सज्जनसन्तुष्ट्यै॥

இத்த₂ம் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவம்ஶ்ய: ஸ்ரீமாங் க்ருஷ்ண இதிக்₂யாத: ।
நீளாஸூக்தவ்யாக்₂யாம் ரம்யாமகரோத் ஸஜ்ஜநஸந்துஷ்ட்யை ॥

['ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர்' என்னும் எங்களாழ்வானுடைய சிஷ்ய வமிசத் தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்பவர் நல்லோர்களின் உகப்பின் பொருட்டு அழகியதான நீளாஸூக்தவ்யாக்யானத்தை இவ்வண்ண மாக இயற்றினர்.]

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த விஜயத்தில்
நீளாஸூக்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஷ்ணுஸூக்த வ்யாக்யானம்

श्रीभूमिनीलासहितं नत्वा विष्णुं सनातनम्।
व्याख्यानं विष्णुसूक्तानां सुरम्यं करवाण्यहम्॥

ஸ்ரீபூ₄மிநீளாஸஹிதம் நத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம்।
வ்யாக்₂யாநம் விஷ்ணுஸூக்தாநாம் ஸுரம்யம்கரவாண்யஹம்॥

[ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளோடு கூடியவனும், பழையோனுமான விஷ்ணுவை நமஸ்கரித்து, விஷ்ணுஸூக்தங்களுக்கு அழகியதொரு வியாக்கியானத்தை இயற்றக்கடவேனடியேன்.]

ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளைக்கொண்டு செல்வத்தையும், உணவுப் பொருள்களையும், ஆநந்தத்தையும் அளித்து ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷிக்கும்படியை ஸ்ரீஸூக்தம், பூஸூக்தம், நீளாஸூக்தம் என்னும் ஸூக்தங்களை வியாக்கியானம் செய்து காட்டினோம். இனி, ஸர்வேச்வரன் தானே பலபடியாகச் செய்யும் ரக்ஷணங்களைப் பேசும் விஷ்ணு ஸூக்தங்களை விவரிப்பதன்மூலம் நாராயணனே ஸர்வரக்ஷகன் என்னும் அர்த்தத்தை நிலைநாட்டுவோம்.

"விஷ்ணோர் நுகம்" என்று தொடங்கும் சில மந்திரங்கள் 'விஷ்ணுஸூக்தம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் விஷ்ணு ஸூக்த மந்திரங்கள் இவை மட்டுமல்ல. மற்றும் பற்பல மந்திரங்கள் ருக்யஜுர்வேதங்களில் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான வற்றை இங்கு விவரிப்போம். விஷ்ணுஸூக்தங்கள் முக்கியமாக பகவான் விஷ்ணு பலபடியாக அவதரித்துச் செய்யும் ஆனைத் தொழில்களைச் சொல்லுகின்றன. முக்கியமாக, பகவான் திரிவிக்கிரமனாக அவதரித்து உலகத்தையெல்லாம் தன் அடிவைப்புக்களாலே அளந்தருளியதைச் சொல்லிச்சொல்லி வாய்வெருவுகிறது வேதம்.

இவவிஷணுஸூகதஙகளில, இவவுலகிலிருககும சேதனாகளை அவதரிதது ரக்ஷிபபதும, பரமபதததில நிதயமுகதாகளுககுத தன அனுபவததைக கொடுதது ரக்ஷிபபதும ஆகிய இருவகை ரக்ஷணஙகளும விளககபபடுகினறன. ஆகையால, 'நாராயணனே ஸாவரக்ஷகன' என று நிலைநாட்டும இபரகரணததில இதை விவரிபபது பொருததமானதே

ருகவேதம பரத$_2$மாஷ்டகம த$_3$விதீயாத$_4$யாயம ஏழாவது வாகக$_3$ததில [இதறகு சரியான முதலமண்டலம ஐநதாவது அததியாயம இருபததிரண்டாவது ஸூகததில] பதினாருவது மநதிரததிலிருநது இருபததோராவது மநதிரமவரையில விஷணுவின பெருமைகள பேசபபடுகினறன அவறறை விவரிபபோம முதலில

१. अतो देवा अवन्तु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे।
पृथिव्याः सप्तधामभिः॥

1. அதோ தே$_3$வா அவநது நோ யதோ விஷணுர் விசக்ரமே|
பருதி$_2$வயா ஸபதத$_4$ாமபி$_4$ ||

பதவுரை.—**யத:** **பருதி$_2$வயா** —*யாதொரு பூமியிலிருநது,* **விஷணு** —*விஷணுபகவான்,* **ஸபதத$_4$ாமபி** –*ஏழு சந்தஸஸுககளையும ஸாதனமாககொண்டு,* **விசகரமே**-*அளந்தருளினாரோ,* **அத** —*அநத பூமியிலிருநது,* **தே$_3$வா:**—*நித்யஸூரிகள்,* **ந** — *நம்மை,* **அவந்து**—*காபபாறறடடும.*

ஸமஸார மண்டலததிலிருநது விடுபடுவதறகு நிதயஸூரிகளைப புருஷகாரமாகப பறறுகிறான இமமநதிரததில

(யதோ விஷணுா விசகரமே பருதி$_2$வயா) யாதொரு பூமியிலிருநது பரமபுருஷனான விஷணுவானவா அடிவைபபுககளை வைததருளினாரோ (யத.) யாதொரு பூமியிலிருநது, அன்றிககே, யாதொரு காரணததாலே என றுமாம தனககும சேதனாககுமுளள ஸவஸ்வாமிப$_4$ாவஸமப$_3$நத$_4$மாகிற யாதொரு காரணததாலே, எமபெருமான குழநதையை அணைததுக்கிடககும தாயைபபோலே உலகனைததையும திருவடியாலே தடவிகொடுததாரோ என று

குமபோதே, தன காரியமாகவே நினைததுததானே மேலவிழுநது எமபெருமானிடம புருஷகாரகருதயம செயகிருள எனறபடி அனறிககே, "ஶ்ரவ இச்சமாநா" எனறதறகு நனமையைப பிராாத திககப்படுகிறவளாய எனறு பொருள கொளவாருமுணடு (புணயம ஶ்லோகம யஜமாநாய கருணவதீ ஏதி) பரிசுததமான கீாததியைத தனனை ஆராதிபபவனுககு உணடுபணணுபவளாய்ப பரமபுருஷனை அடைகிருள. இவளுடைய கமனம பலபாயாநதமாகிறதெனகை "ஶ்ரூயத இதி ஶ்ரவ" [அனைவராலும கேடகபபடுகிறதாகையாலே (கீாததி) 'ஶ்ரவ' எனபபடுகிறது] எனறு ஶ்ரவஶ்ஶபதமும, "ஶ்லோக்யத இதி ஶ்லோக' [அனைவராலும புகழபபடுகிறதாகை யாலே (கீாததி) 'ஶ்லோகம' எனபபடுகிறது] எனறு சலோக சபதமும கீாததிவாசகமாகினறன இநத மநதிரததால பூமிப பிராடடியின புருஷகாரபாவம பிரகடீகரிககபபடடதாயிறறு

உலகினா அனைவராலும தாய் எனறு புகழபபடும பூமிககு அபிமானினியான பிராடடியைப பணடைமறை புகழநத பெறறியைக கணடோம இபபூஸூகததததில, இபபூமிததாயின நாயகன எவனோ அவனே பரமபொருள எனபது சொலலாமலே விளங்கும "ஜாத வேத" எனறு மறைததுபபேசிய ஸ்ரீஸூகததைபபோலவே, இநத பூஸூகததின முறபகுதி மநதிரஙகள 'பிதா' எனறும, 'அகனி' எனறும மறைததுபபேசியபோதிலும, பிறபகுதி மநதிரஙகள "விஷ்ணுபதநீம" "மாதவ பரியாம" 'அசயுத வலலபாம" "விஷ்ணுருருகாயோ விசகரமே" எனறு மிகவெளிபபடையாகவும பேசியுளளன ஸ்ரீமநநாராயணனே பூமிநாயகன எனபது கையி லஙகுகனியாக இவறறிலிருநது விளஙகுகிறது இவவேத பரஸிததி யினுலேயே லோகததிலும பூதேவிநாயகன புருஷோததமனே எனனும பரஸிததியுளளது இவறருல லோகமாதாவான பூமியின நாயகனுன நாராயணனே பரமபொருள எனபது வெளிபபடையாக விளஙகுகிறது

इत्थं श्रीश्रीनिवाससूरेः सूनुः कृष्ण इति ख्यातः।
अकरोद्रम्यां व्याख्यां भूसूक्तस्याच्युतप्रसादेन॥

இததம ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸஸூரே: ஸூநு கருஷண இதி க்யாத ।
அகரோத் ரமயாம வயாக்யாம பூஸூகதஸயாசயுதபரஸாதேந ॥

['கிருஷணன' எனறு பெயா பெறறவரான ஸ்ரீநிவாஸஸூரியின திருககுமாரா, அசசுதனின அருளாலே, பூஸூகததிறகு இவ வணணமாக அழகியதொரு வியாககியானததை இயறறினா]

ஸ்ரீவிஷ்ணுசிதத விஜயததில பூஸூகத வயாகயானம முறறிறறு

மாவது பூலோகத்திலுள்ளவர்களுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கை" என்று ஸாயணபாஷ்யம். (அதோ தே₃வா அவந்து ந:) யாதொரு ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்து எம்பெருமான் திருவுலகளந்தருளினுனே அந்த ஸம்பந்தத்தையே பார்த்து நித்யஸூரிகளும் எங்களை ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆக, இம் மந்திரத்தால் நித்யஸூரிகளைப் புருஷகாரமாக வரித்தானுயிற்று.

२. इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्।
समूढमस्य पांसुरे ॥

2. இத₃ம் விஷ்ணுர் வி சக்ரமே த்ரேத₄ா நி த₃தே₄ பத₃ம்।
ஸமூட₄மஸ்ய பாம்ஸுரே ॥

பதவுரை:—**விஷ்ணு:**—*திரிவிக்கிரமன்.* **இத₃ம்**—*(காணப்படும்) உலகமெல்லாவற்றையும் குறித்து,* **வி**—*விசேஷமாக,* **சக்ரமே**—*அடிவைப்புக்களைச் செய்தான்; (அப்போது)* **த்ரேத₄ா**—*மூன்றுவிதமாக.* **பத₃ம்**—*திருவடியை,* **நித₃தே₄**—*வைத்தருளினுன்.* **அஸ்ய**—*இப்பெருமானுடைய,* **பாம்ஸுரே**-*தூளியுடன் கூடிய பாத₃ஸ்த₂ானத்தில்.* **ஸமூட₄ம்**—*(எல்லாவுலகும்) நன்கு மறைக்கப்பட்டது.*

பகவானுடைய திருவடிகளின் கீழ் எல்லா உலகும் அடங்கிய பெருமையை விவரிக்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(இத₃ம் விஷ்ணுர் விசக்ரமே) காணப்படும் எல்லா உலகையும் விஷ்ணுவானவன விசேஷமாக அளந்தருளினுன. (விசக்ரமே) விசேஷமாக அடிகளை வைத்தருளினுன்; உடையவனுகையாலே உரிமையோடு அளந்துகொண்டான். உறங்குகின்ற குழந்தையைத் தாயை அன்போடு அணைத்துக்கொள்ளும் தாயைப்போலே, அவர்கள் அபேக்ஷியாமலிருக்கும்போதே, உடையவன் உடைமையை விடமாட்டாத நசையாலே 'அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்' என்று அடியார் ஆசைப்படும் அடிகளை அன்போடு வைத்தருளினுன் என்றுமாம். (விஷ்ணுர் விசக்ரமே) ஸர்வவ்யாபகனுகையாலே இவன் எல்லாவுலகையும் அளந்துகொண்டது வியப்பில்லை என்கை. (இத₃ம் விசக்ரமே) உடைமையை உடையவன் அளந்து கொண்டான். எப்படி அளந்துகொண்டான்? எனில்: (த்ரேத₄ா

நிதஃ3தேஃ4 பதஃ3ம்) மூன்று விதமாகத் தன் திருவடிகளை வைப்பதன் மூலம் அளந்துகொண்டான். (அஸ்ய பாம்ஸுரே இதஃ3ம் ஸமூடஃ4ம்) இவனுடைய பாதஃ3தூஃ3ளியோடு கூடிய பாதஃ3 ஸ்தஃ2ானத்தில் இவ்வுலகெல்லாம் நன்கு அடங்கியது. முதல் பகுதியிலுள்ள 'இதஃ3ம்' என்னும் பதத்தை இங்கும் கூட்டிக்கொள்வது. (அஸ்ய பாம்ஸுரே இதஃ3ம் ஸமூடஃ4ம்) அவனுடைய பாததூளிபடாத இடம் இல்லை. பேச நின்ற தெய்வங்களான பிரமன் உருத்திரன் முதலியோரும் அவன் திருவடிகளின் கீழே துகையுண்டவர்களே என்கை.

३. त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ।
अतो धर्माणि धारयन् ॥

3. த்ரீணி பதஃ3ா விசக்ரமே விஷ்ணுர் கோஃ3பா அதஃ3ாப்ஃ4ய: ।
அதோ தஃ4ர்மாணி தஃ4ாரயந் ॥

பதவுரை;—கோஃ3பா:—*ஸர்வரக்ஷகனும்,* **அதஃ3ாப்ஃ4ய:**—*எவராலும் ஹிம்ஸிக்க முடியாதவனுமான,* **விஷ்ணு:**—*விஷ்ணு பகவான்,* **த்ரீணி**—*மூன்று,* **பதா**—*திருவடிகளை,* **விசக்ரமே**—*விசேஷமாக வைத்தருளினான்;* **அத:**—*இப்படிச் செய்வதன் மூலம்,* **தஃ4ர்மாணி**—*அறங்களை,* **தஃ4ாரயந்**—*போஷித்துக்கொண்டு (திருவடிகளை வைத்தருளினான்.)*

திருவுலகளந்தருளிய இச்செயலாலே இவனே ஸர்வரக்ஷகன் என்று முடிவுகட்டுகிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(த்ரீணி பதஃ3ா விசக்ரமே) மூன்று திருவடிகளை விசேஷமாக வைத்தருளினான். வைத்தருளினவன் யாரென்னில்: (விஷ்ணு:) ஸர்வவ்யாபியானவன் வைத்தருளினான். வியாபித்து ரக்ஷிப்பதோடு திருப்தியுறாமல் நேரில்தோன்றித் திருவடியாலே தடவிக்கொடுத்து ரக்ஷித்தருளினான். இப்படி ஆனைத்தொழில் செய்யக்காரணமென்ன? எனில்: (கோஃ3பா:) ஸர்வரக்ஷகனுகையாலே செய்தான் என்கை. "கோஃ3பா: ஸர்வஸ்ய ஜகஃ3த: ரக்ஷக:" [கோஃ3பா:' என்றது எல்லா உலகிற்கும் ரக்ஷகன் என்றபடி] என்று ஸாயணபஃ4ாஷ்யம். இவன் இச்செயலைச் செய்யும்போது மஹாபஃ3லிஷ்டர்களான மஹாபஃ3லி நமுசி முதலானுர் தடுத்தால் என் செய்வது எனில்: (அதஃ3ாப்ஃ4ய:) ஒருவராலும் ஹிம்ஸிக்க முடியாதவன். தடுத்த நமுசியையும் வானிற்

சுழற்றினனன்றோ. இப்படி உலகளந்தது எதற்காக எனில்; (அதோ த₄ர்மாணி த₄ாரயந்) இப்படிச் செய்வதன்மூலம் தர்மங்களை நிலை நிறுத்திக்கொண்டு அளந்தான். இந்திரன் முதலானோருடைய குடியிருப்புகளை அபஹரித்ததன்மூலம் தர்மத்துக்குப் புறம்பாக நடந்தான் மஹாபலி. உலகளந்து அவற்றை மீட்டுக் கொடுத்ததன் மூலம் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தினன்; பின்புள்ளார்க்கும் தர்மத்திற்குப் புறம்பாக நடக்கக்கூடாது என்று இச்செயலாலே அறிவிப்பதன் மூலம் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தினன்.

"பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம் விநாஶாய ச து₃ஷ்க்ருதாம் ।
த₄ர்ம ஸம்ஸ்த₂ாபநார்த்த₂ாய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃ ॥"
[கீதை]

[நல்லோர்களை ரக்ஷிப்பதற்கும், துஷ்டர்களை அழிப்பதற்கும், அறத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பிறக்கிறேன் நான்.] என்று தானே தர்ம ஸம்ஸ்த₂ாபனத்தை அவதாரப்ரயோஜநமாக அருளிச்செய்தானன்றோ.

४. विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे।
इन्द्रस्य युज्यः सखा॥

4. விஷ்ணோ: கர்மாணி பஶ்யத யதோ வ்ரதாநி பஸ்பஶே।
இந்த்₃ரஸ்ய யுஜ்ய: ஸக₂ா ॥

பதவுரை:—யத:—யாதொரு செயல்களாலே, **வ்ரதாநி**—(அக்நிஹோத்ராதி) கருமங்களை, **பஸ்பஶே**—(யஜமானன்) அனுஷ்டிக்கிறானோ. **விஷ்ணோ:**-விஷ்ணுவினுடைய, **கர்மாணி**-அந்தச் செயல்களை, **பஶ்யத**-காணுங்கள்; **இந்த்₃ரஸ்ய**-இந்திரனுடைய, **யுஜ்ய:**—அனுகூலனான, **ஸக₂ா**—நண்பனிவன்.

'விஷ்ணுபகவானின் திருச்செயல்களைப் பாருங்கள்' என்று உலகினரை அழைக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(விஷ்ணோ; கர்மாணி பஶ்யத) விஷ்ணுவினுடைய செயல்களைப் பாருங்கள்! (கர்மாணி) ஆனைத்தொழில்களை. "ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம்" [கீதை] [என் பிறப்பும் செயல்களும் திவ்யமானவை] என்று அவனாலேயே புகழப்பட்ட செயல்களை. (பஶ்யத) கண் படைத்த பயன்பெறப்பாருங்கள்.

''அத்₃ய மே ஸப₂லம் ஜந்ம ஸு்ப்ரப₄ாதா ச மே நிஶா।
யதுₓந்நித்₃ராப்₃ஜபத்₃மாக்ஷம் விஷ்ணோர் த்₃ரக்ஷ்யாம்யஹம் முக₂ம் ॥''

[இன்றே என் பிறப்பு ஈடேறிற்று; என் இரவு நல்லதாக விடிந்தது; ஏனெனில்: மலர்ந்த தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய பகவானின் முகத்தை இன்று காணப்போகிறேன்] என்றானன்றோ அக்ரூரன். கர்மங்களைக் காணுங்கள் என்றது ஜந்மாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். ''காணுதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டோமே'' [பெரிய திரு 11-7-1] என்றும், ''ப₃ர்ஹாயிதே தே நயநே நராணும் விஷ்ணோர் ந லிங்கா₃நி நிரீக்ஷதோ யே'' [பாகவதம் 2-3-22] [விஷ்ணுவினுடைய அடையாளங்களை எவர்களுடைய கண்கள் காண்பதில்லையோ, அந்தக் கண்கள் மயிற்பீலிக்கண்களைப் போன்றவையே] என்றும் கண்ணுக்கு இழிவைத்தேடிக்கொள்ளாமலிருப்பதற்காகவாவது திருவுலகளந்தருளியது முதலான அவனுடைய செயல்களைக் காணுங்கள். (யதோ வ்ரதாநி பஸ்பஶே) யாதொரு செயலைக் காண்பதாலேயே வைதிகனானவன் அக்நிஹோத்ரம் முதலான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கிறுனே. ''அதோ த₄ர்மாணி த₄ாரயந்'' என்ற சென்ற மந்திரப்பகுதியை விவரிக்கிறது. பகவானுடைய ஜன்மகர்மங்களைக்கண்டவுடன், துஷ்டநிக்ரஹத்தையும், சிஷ்ட பரிபாலனத்தையும் தர்மஸம்ஸ்தாபனத்தையும் செய்வதற்கு எம் பெருமானிருக்கிறுன் என்னும் நம்பிக்கை ஏற்படுகையால், பகவா னுக்கு ஆராதனமான யஜ்ஞம் முதலானவற்றை மனிதன் அனுஷ்டிக் கிறுன் என்று கருத்து. இந்த விஷ்ணுபகவான் திருவுலகளந் தருளியது முதலான இவ்வானைத்தொழில்களைச் செய்யக்காரண மென்ன? எனில்: (இந்த்₃ரஸ்ய யுஜ்ய: ஸகா) இந்திரனுக்கு அனு கூலனை நண்பனுயிருக்கிறுன் இவன். இந்திரனுக்குத் தம்பியாக வும், அதனாலேயே நண்பனுகவும் இருக்கையாலேயே இவ்வருஞ் செயல்களை அவனுக்காகச் செய்கிறுன் என்கை.

५. तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः।
दिवीव चक्षुराततम् ॥

5. தத்₃விஷ்ணே: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:।
தி₃வீவ சக்ஷுராததம் ॥

பதவுரை:— தி₃வி—ஆகாயத்தில், ஆததம்—எங்கும் பரந்திருக்கும், சக்ஷு: இவ—லோகசக்ஷுஸ்ஸான சூரியனைப் போலிருப்பதான, விஷ்ணோ:—விஷ்ணுவினுடைய தத் பரமம் பதம்—அந்தப் பரமபதத்தை, ஸூரய:—நித்யஸூரிகள், ஸதா₃ பஶ்யந்தி—எப்போதும் காண்கிறார்கள்.

முன் மந்திரங்களில் இவ்வுலகத்தவரை அவதாரமெடுத்து ரக்ஷிப்பதைச் சொல்லிற்று. இனி இரண்டு மந்திரங்களாலே பரமபதத்திலுள்ளாரைத் தன் அநுபவத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிப்பதைச் சொல்லுகிறது.

"தி₃வீவ சக்ஷுராததம் விததம் யந்மஹாத்மநாம் |
விவேக ஜ்ஞாந த்₃ருஷ்டஞ்ச தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ||"
[வி-பு 2-8-105]

[ஆகாயத்திலுள்ள லோகசக்ஷுஸ்ஸான சூர்யனைப்போலே மிகப் பரந்திருப்பதும், மஹாத்மாக்களாலே விவேகஜ்ஞானத்தால் காணப்படுவதுமாயிருப்பது விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதம்] என்ற சுலோகத்தில் ஸ்ரீபராசரபகவான் இம்மந்திரத்தை விவரித்தருளினார்.

(தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்) விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை. (தத்)ப்ரமாணங்களிலே ஸுப்ரஸித்தமாயிருப்பது. (பரமம் பத₃ம்) மேலான ஸ்தானத்தை. (பரமம்) "பரோ மா யஸ்மாத் ஸ பரம:" [எதைக்காட்டிலும் மேலானது இல்லையோ அது பரமம் எனப்படுகிறது] என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ப்ரஹ்மருத்ரேந்திராதிகளுடைய ஸ்தானத்தைக்காட்டிலும் உயர்ந்ததென்று உணர்த்தப்படுகிறது.

"யந்ந தே₃வா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர: |
ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ||" [வி-பு]

[யாதொன்றை தேவர்களும், முனிவர்களும், (பிரமனான) நானும், சங்கரனும் அறியமாட்டோமோ, அதுவே விஷ்ணுவின் பரமபதம்] என்று பிரமன் வார்த்தை. (ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:) நித்யஸூரிகள் அப்பரமபதத்தை எப்போதும் காண்கிறார்கள். 'ஸதா₃பஶ்யந்தி' [எப்போதும் காண்கிறார்கள்] என்றதால், கர்மஸம்பந்தமில்லாதவர்களாய், எப்போதும் பகவதநுபவம் செய்பவர்கள் சிலர் உள

ரென்றும், அவர்களே இங்கு 'ஸூரிகள்' என்று சொல்லப்படு கின்றனர் என்றும் தோற்றுகிறது. அத்தப் பரமபதம் எப்படியிருக் கிறது? எனில்: (தி₃வீவ சக்ஷுராததம்) ஆகாயத்திலிருக்கும் லோக சக்ஷுஸ்ஸான சூரியனைப்போல் மிகப்பரந்திருக்கிறது. சூரியன் எப்படித் தன் ஒளியாலே மிகப்பரந்திருக்கிறனோ அப்படியே இப் பரமபதமும் மிகப்பரந்திருக்கிறது.

"அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்த₂ாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:।
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை: ||"
[பாரதம்]

[அரசனே! மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தாநம், சூரியன், அக்னி ஆகியவர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் ஒளியுடையது. தன் ஒளியாலேயே தேவாசுரர்களாலே காணவொண்ணாதது.] என்று சொல்லப்பட்ட இந்தப் பரமபதத்திற்கு சூரியன் சரியான உபமானமாகமாட்டானாகிலும், உலகில் காணப்படும் சோதிகளில் அவனே ஒளிவிஞ்சியவனாகக் காணப்படுகிறானாகையாலே சொல்லு கிறது. இப்பொருள் கீழ் எடுத்த [2-8-103] விஷ்ணுபுராண ச்லோகத்தில் எங்களாழ்வான் ஆதரித்தது. (திவீவ சக்ஷுராததம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:) "ஆகாயத்தில் கண் தடையின்றிப் பார்ப்பதுபோலே வித்வான்கள் பரமபதத்தை எப்போதும் காண் கிறார்கள்" என்று ஸாயணபாஷ்யம். இப்பொருளில் "ஸதா₃ பஶ்யந்தி" என்றதற்கு முக்கியார்த்தம் ஸித்திக்கமாட்டாது.

६. तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते।
विष्णोर्यत्परमं पदं ॥

6. தத்₃விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸ: ஸமிந்த₄தே।
விஷ்ணோர் யத் பரமம் பத₃ம் ||

பதவுரை:— விஷ்ணோ:—விஷ்ணுவினுடைய, யத்— யாதொரு, பரமம் பதம்—பரமபதம் உண்டோ, தத்—அப்பரம பதத்தை, விப்ராஸ:-மேதாவிகளும், விபந்யவ:-விசேஷமாகத் துதிப்பவர்களும், ஜாக்₃ருவாம்ஸ:—மிகவும் ஜாக்ரதை யுடையவர்களுமான முக்தர்கள், ஸமிந்த₄தே—ஒளிவிடச் செய்கிறார்கள்.

நித்யஸூரிகள் பரமபதத்தில் ஸதா₃நுப₄வம் செய்வதைச் சொல்லிற்று முன் மந்திரத்தில். முக்தர்களும் அங்கு எம்பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பது உத்கோஷிக்கப்படுகிறது இம்மந்திரத்தில்.

''பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப்
பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர்
விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார்
நமோ நாராயணாயவென்று
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச்
சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே''

என்று பெரியாழ்வார் இம்மந்திரப்பொருளை விவரித்தருளினார்.

(விஷ்ணோ யத் பரமம் பத₃ம்) விஷ்ணுவினுடைய ஸகலவேத₃ப்ரஸித்₃த₄மான யாதொரு பரமபதம் உண்டோ, (தத்) அந்தப் பரமபதத்தை (விப்ராஸ) மேதாவிகள். ''ப்ரா-பூரணே'' என்று தாதுவாகையாலே ''விசேஷமாகப் பூரணம் செய்பவர்கள்'' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் எம்பெருமானுடைய ஆனந்தத்தை விசேஷமாக நிறையச்செய்பவர்கள் என்று பொருள். சேதன லாப₄ம் ஈச்வரனுக்கு ஆனந்தஹேது என்னும் சாஸ்த்ரார்த்த₂ம் அறிவிக்கப்படுகிறது. நித்யஸூரிகளோடு நித்யாநுப₄வம் நடக்கச் செய்தேயும் அசித்கல்பரான ஸம்ஸாரி சேதனரைக்கண்டு உண்டது உருக்காட்டாமல் ''ஸ ஏகாகீ ந ரமேத'' [அப்பெருமான் தனியனாய ஆநந்திக்கவில்லை] என்று ஆநந்தமற்றவனாகிறானன்றே பரம புருஷன் அந்த சமயத்தில் அவனுடைய ஆனந்தத்தை நிறையச் செய்பவன் முக்தனேயன்றோ ஆகையாலே முக்தர்களை ''விப்ராஸ'' என்கிறது (விபந்யவ.) ''பநு-ஸ்துதௌ'' என்று த₄ாதுவாகையால், விசேஷமாகத் துதிப்பவர்கள் என்று பொருள்படுகிறது. விசேஷமாகத் துதிக்கையாவது — அன்பின் மிகுதியாலே பல்லாண்டுபாடித் துதிக்கை ''ஏத்துவர் பல்லாண்டே'' என்று இப்பதத்தை விவரித்தார் பெரியாழ்வார். அயாவற்ற அறிவுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும் அன்பின் மிகுதியாலே அச்சுதனின் அழகைக்கண்டு அறிவுகெட்டு 'இவ்வழகு என்றும் மாறுமலிருக்க

வேணும்' என்று மங்களாசாஸனம் செய்கிறார்களன்றோ நித்ய முக்தர்களும். (ஜாக்$_3$ருவாம்ஸ:) அன்பின் மிகுதியாலே அஸ்த$_2$ானே ப$_4$யசங்கையுண்டாகி, அதிஜாக்ரதையாயிருப்பவர்கள்.

''ஆங்காரவாரமதுகேட்டு அழலுமிழும்
பூங்காரரவு'' [நான்-திருவ 10]

என்று பரமபதத்தில் நித்யமுக்தர்கள் ஸாமக$_3$ானம் செய்யும் ஒலியைக்கேட்டு, அசுரரரக்கர் ஆரவாரம் செய்து வருகின்றனரோ என்று அஸ்த$_2$ாநே ப$_4$யசங்கைபண்ணி, நெருப்பைக்கக்குகிறான் திருவனந்தாழ்வான் என்றாரன்றோ மழிசைக்கிறைவன்.

''உறகல் உறகல் உறகல் ஒண்சுடராழியே சங்கே
அறவெறி நாந்தகவாளே அழகிய சார்ங்கமே தண்டே
இறவுபடாமலிருந்த எண்மருலோகபாலீர்காள்
பறவையரையா உறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்''
[பெரியாழ்திரு 5-2-9]

என்று பெரியாழ்வாரும் சங்கசக்ராதி நித்யஸூரிகளை 'உறங்காம லிருப்பீர்களாக' என்று வேண்டினாரன்றோ. இவ்வரும்பொருளையே ''ஜாக்$_3$ருவாம்ஸ:'' [உறங்காமலிருப்பவர்கள்] என்று உணர்த்துகிறது. (ஸமிந்த$_4$தே) அந்தப் பரமபதத்தை மிகவும் ஒளிவிடச் செய்கிறார்கள். ''தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழிதிகழ் திருச்சக்கரம்'' ''வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழி'' என்கிறபடியே எல்லாச்சோதிகளிலும் ஒளிமிக்க பகவானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் ஒளிபெறச்செய்யும் இவர்கள் பரமபதத்தை மிகவும் ஒளிபெறச்செய்கிறார்கள் என்பது மிகையில்லையன்றோ. 'ஸமிந்த$_4$தே-ஸம்யக் தீ$_3$பயந்தி' என்று ஸாயணபாஷ்யம். (தத் ஸமிந்ததே) 'அந்தப்பரமபதத்தை மிகவும் ஒளிவிடச்செய்கிறார்கள்' என்னும் பொருள் கீழே காட்டப்பட்டது. அந்தப் பரமபதத்திலே மிகவும் பிரகாசிக்கிறார்கள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

ஆக, இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் பரமபதத்தில் பரமபுருஷன் நித்யமுக்தர்களுக்குத் தன் அநுபவத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கும் படியை வேதம் விவரித்ததாயிற்று.

இனி, ருக்வேதம் இரண்டாமஷ்டகம், இரண்டாமத்தியாயம் இருபத்தினாலாவது வர்க்கம்தொடங்கி—(இதற்கு சரியான முதல்

மண்டலம் இருபத்தோராவது அத்தியாயம் நூற்றைம்பத்து நாலா வது ஸூக்தம் தொடங்கி)—உள்ள மந்திரங்களை விவரிப்போம்.

१. विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजांसि।
यो अस्कभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः॥

1. விஷ்ணோ நு கம் வீர்யாணி ப்ரவோசம்
யா பார்த்தி$_2$வாநி விமமே ரஜாம்ஸி।
யோ அஸ்கப$_4$ாயது$_3$த்தரம் ஸத$_4$ஸ்த$_2$ம்
விசக்ரமாணஸ் த்ரேதே$_4$ாருக$_3$ாய ॥

பதவுரை — *(மனிதர்களே!)* **விஷ்ணோ.**—*ஸர்வஸ்வாமி யான பரமபுருஷனுடைய,* **வீர்யாணி**-*வீரசரிதங்களை,* **நுகம்**-*மிகவிரைவாக,* **ப்ரவோசம்**—*சொல்லுகிறேன், (அவையெவை யெனில்)* **ய**·—*யாவரொரு விஷ்ணுவானவர்,* **பார்த்தி$_2$வாநி**—*பிருதிவியைச்சேர்ந்த (அதற்குக்கீழுள்ள)* **ரஜாம்ஸி**—*(ஏழு உலகங்களையும்),* **விமமே**—*ஸ்ருஷ்டித்தருளினர்,* **ய**—*யாவ ரொரு விஷ்ணுவானவர்,* **ஸத$_4$ஸ்தம்**—*(புண்ணிய சாலிகள்) கூடியிருக்குமிடமான,* **உத்தரம்**—*மேல (ஏழு) உலகங்களை யும்,* **அஸ்கப$_4$ாயத**-*ஸருஷ்டித்தருளினர்,* **உருக$_3$ாய** -*மிகவும் புகழப்படும் அப்பரமன்,* **த்ரேத$_4$ா**—*மூன்றுவிதமாக,* **விசக்ரமாண** —*(இவ்வுலகை) அளந்தருளினர்.*

ஸர்வரக்ஷகனன விஷ்ணு ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகச்செய்யும் வீர சரிதங்கள் சிலவற்றைப் பேசுகிறன இம்மந்திரத்தில.

(விஷ்ணோ நுகம் வீர்யாணி ப்ரவோசம்) ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணுவின் வீரசரிதங்களை விரைவில் பேசுகிறேன். (விஷ்ணோ) ஸர்வவ்யாபியாகையாலே இவன் வீரச்செயல்களைச் செய்வது வியப்பில்லையென்கை (நுகம்) மிகவிரைவாக. ஸர்வத$_4$ானமாக உள்ளதெல்லாம் சொல்லுவதென்றல் காலமெல்லாம் சொன்னலும் மாளாது ஆகையால, மிகவிரைவாகச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன் (வீர்யாணி) ஒவ்வொரு வீரச்செயலின் பெருமைக்கும் எல்லையில்லை என்பது மட்டுமில்லை, அச்செயல்களுக்கும் தொகையில்லை (ப்ரவோ சம்) சொல்லுகிறேன் (நுகம் ப்ரவோசம்) அத்தனையும் சொல்லாவ தில்லை, சில செயல்களைச் சடக்கெனச் சொல்லுகிறேன்

மேலே சில செயல்களைச் சொல்லுகிறுன்,— (ய: பார்த்தி$_2$வாநி விமமே ரஜாம்ஸி) அந்த பகவான் பூமியோடு சேர்ந்த கீழேழு உலகங்களையும் விதவிதமாக ஸ்ருஷ்டித்தான். (பார்த்தி$_2$வாநி) பூமியோடு ஸம்பந்தப்பட்டவை. பகவான் திருவுலகளந்தருளியபோது பூமியில் நின்ற திருவடியாலே கீழ் ஏழு உலகங்களையும் அளந்தானன்றோ; அத்திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்ற உலகங்கள் 'பிருதிவீ ஸம்பந்தியான உலகங்கள்' எனப்படுகின்றன "பார்த்திவாநி ரஜாம்ஸி" என்னும் தொடராலே. (ரஜாம்ஸி) உலகங்கள். "லோகா ரஜாம்ஸ்யுச்யந்தே" [உலகங்கள் 'ரஜஸ்ஸுக்கள்' எனப்படுகின்றன] என்று யாஸ்கர் நிர்வசனம் செய்தார். (விமமே) விதவிதமாக நிருமித்தான். சேதனரைப் பாபப$_2$லனை அனுபவிக்கச் செய்து திருத்தி ரக்ஷிப்பதற்காகக் கீழுலகங்களை விதவிதமாக ஸ்ருஷ்டித்தான் ஸர்வேச்வரன்; (யோ அஸ்கப$_4$ாயது$_3$த்தரம் ஸத$_4$ஸ்தம்) புண்ணியசாலிகள் கூடியிருக்கும் இடமான பூமிதொடக்கமான மேலுலகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். சேதனருடைய புண்ணிய பலனைக் கழித்து மோக்ஷமடைவிப்பதற்காக மேலுலகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். (ஸத$_4$ஸ்தம்) ஸஹஸ்தானம். புண்ணியசாலிகள் கூடியிருக்குமிடம். (உத்தரம்) மேலிருப்பது. (அஸ்கப$_4$ாயத்) நிலை நிறுத்தினுன்; ஸ்ருஷ்டித்தான் என்கை. "பார்த்தி$_2$வாநி விமமே ரஜாம்ஸி" என்று பூமியோடு சேர்ந்த மூவுலகையும், "யோ அஸ்கப$_4$ாயது$_3$த்தரம் ஸத$_4$ஸ்த$_2$ம்" என்று மிகப்பரந்ததாய், மூவுலகுக்கும் இருப்பிடமான அந்தரிக்ஷத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தான் என்பதாகவும் கொள்ளலாம். இப்படி ஸ்ருஷ்டித்த பின்பு, ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகம் துஷ்டர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டால் வாளாவிருப்பனே? எனில்: (விசக்ரமாணஸ் த்ரேதே$_4$ாருக$_3$ாய:) அப்போது மூன்று வகையாக எல்லை நடந்து அளந்துகொண்டு உடையவன் உடைமையை ரக்ஷித்தான் என்கிறுன். (உருக$_3$ாய:) இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனுயிருக்கையாலே உயர்ந்தவர்களாலே துதிக்கப்பட்டான். (விசக்ரமாண உருக$_2$ாய:) திருவுலகளந்தருளின போது, ஜாம்பவான் முதலானவர்களாலும், மற்றும் பலராலும் துதிக்கப்பட்டான். (உருக$_3$ாய:) பெரியோர்களாலே துதிக்கப்பட்டான்; பெரியதாகத் துதிக்கப்படான். "மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி" என்றும்,

"ஸங்கை$_4$ஸ் ஸுராணும் தி$_3$வி பூ$_4$தலஸ்தை$_2$ஸ்
தத$_2$ா மருத்$_3$பி$_4$ர் க$_3$க$_3$நே ச கே$_2$சரை:।

ஸதுத கரமாங ய பரசகார ஸர்வத₃ா
மமாஸது மாஙக₃ளயவிவருத₃த₄யே ஹரி ||
[விஷ்ணுதாமம]

[தேவருலகில தேவாகூட்டஙகளாலும, பூமியில உளளவாகளாலும, ஆகாயததில மருததுக்களாலும, ஆகாசஸஞசாரிகளாலும துதிக் கபபட்டவனுய எவனெருவன திருவடிகளை வைததானே அநத பகவான எனககு மஙகளததைப பெருகச செயவானுக] எனறும பரஹமாதிகள பலராலும துதிககபபட்டானனறே திரிவிககிரமன.

வேறெரு வகையாகவும பொருள கொளளலாம. (ய பாாத்தி₂வாநி விமமே ரஜாமஸி) பகவான பூமிமுதலான உலகஙகளைக் காம ப₂லபே₄ாக₃ததின பொருட்டு ஸருஷ்டிததான. (யோ அஸகப₄ாய து₃ததரம ஸத₄ஸத₂ம) அககாமம விட்டவுடன தனனை அடைநதுய் வதறகாக, இவையெல்லாவறறுக்கும மேலானதும, நிதயமுக்தாகள கூடியிருபபதுமான பரமபததைத நிலைநிறுததினுன. (உததரம) எலலாவறறுக்கும மேலிருபபது. அபராகருதமாகையாலும, புநராவ்ருததி (திருமபிவருதல) இல்லாமையாலும உயாநதது. "அபுநராவருததேஸ தஸய உதகருஷ்டதவம" [புநராவருததி இல்லாமையால அவவுலகம உயாநததாகிறது]எனறு ஸாயண பாஷயம.(ஸத₄ஸதம) "அடியாாகள குழாஙகளை உடனகூடுவதெனறுகொலோ"[திருவாய்] எனகிறபடியே ஸத₃ாத₃ர்சனம பணணும நிதயஸூரிகளும, சூழநதிருநதேததும முகதாகளும கூடியிருககுமிடம (அஸகப₄ாயத) திருடமாக நிலைநிறுத்தினுன அழிவில்லாதபடி ஆககிவைததான. முதலும முடிவுமில்லாதபடி செயதுவைததான.

மநதிரம முழுவதையும திரிவிககிரமாவதாரபரமாகவும் பொருள கொளளலாம (உருக₃ாய உததரமஸத₄ஸத₂ம தரேத₄ா விசகரமாணய. அஸகப₄ாயத) பெரியோாகளால (மிகவும) துதிககபபடும் எநத பகவான உததரவேதியினின்று தொடஙகி மூனறுவிதமாக அடிவைபபுக்களைச் செய்துகொண்டு, (குடியிருபபையிழநது கிடந்த தேவாகளை) உறுதியாக நிலைநிறுததினுரோ, (அஸகப₄ாயத) இன்னுரை நிலைநிறுததினுன எனறு சொலலாமையாலே, தேவாகளைக குடியிருபபைககொடுதது நிலைநிறுததியதையும, மஹாபலியைப பாதாளததிலவைதது நிலைநிறுததியபடியையும, உலகஙகளையும, தர்மததையும நிலைநிறுததியபடியையும எலலாம குறிககிறது. (உத்தரம ஸத₄ஸ்த₂ம) மஹாபலி யாகமசெய்த இடமான

உத்தரவேதி. (ஸத₄ஸ்த₂ம்) ரித்விக், ஹோதா, அத்₄வர்யு முதலானோர் கூடியிருக்குமிடம். (உத்தரம் ஸத₄ஸ்தம்) வாமனன் வருகையாலே உத்தரவேதியாயிற்று.

"சத்திரமேந்தித் தனியொரு மாணியாய்
உத்தரவேதியில் நின்றவொருவனைக்
கத்திரியர் காணக் காணி முற்றுங்கொண்ட
பத்திராகாரன் பாரளந்தான்" [பெரியாழ்திரு 1-9-6]

என்று மஹாபலி யாகம்செய்த இடத்தை உத்தரவேதியென்றுரன்றோ பெரியாழ்வார்.(உத்தரம் ஸத₄ஸ்த₄ம் த்ரேத₄ா விசக்ரமாண:) உத்தரவேதியிலே நின்று 'மூவடி மண் தா' என்று யாசித்துப் பெற்று, மூன்று அடிவைப்புகளை அங்கு செய்யப்புகுகிறவனாய்; அளக்கத்தொடங்கியது உத்தரவேதியில்; அளந்து முடித்தது எதையென்னில்: (ய: பார்த்தி₂வாநி விமமே ரஜாம்ஸி) பூமியோடு கீழும் மேலும் ஸம்பந்தித்திருக்கும் உலகங்களையெல்லாம் ஒரு புழுதிவிடாமல் எந்த பகவான் அளந்தருளினானோ. (விஷ்ணோர் நுகம் வீர்யாணி ப்ரவோசம்) அந்த பகவானுடைய வீரசரிதங்களை விரைவில் பேசுகிறேன்.

२. प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा॥

2. ப்ர தத்₃விஷ்ணு: ஸ்தவதே வீர்யேண
ம்ருகே₃ா ந பீ₄ம: குசரோ கி₃ரிஷ்ட₂ா:।
யஸ்யோருஷு த்ரிஷு விக்ரமணேஷு
அதி₄க்ஷியந்தி பு₄வநாநி விஶ்வா ॥

பதவுரை:— யஸ்ய—எந்த பகவானுடைய, உருஷு த்ரிஷு விக்ரமணேஷு—மிகப்பெரிய மூன்று அடிவைப்புக்களில், விஶ்வா பு₄வநாநி—எல்லாவுலகங்களும், அதி₄க்ஷியந்தி—அடங்குகின்றனவோ, தத்விஷ்ணு—அந்த விஷ்ணுவானவர், பீ₄ம:—பயங்கரமானதாய், குசர:—பூமியில் ஸஞ்சரிப்பதாய், கி₃ரிஷ்ட₂ா:—மலைக்குத்தாவுவதான, ம்ருகே₃ா ந — சிங்கம் போலேயிருப்பவனாய். வீர்யேண-வீரச்செயலினால், ஸ்தவதே-துதிக்கப்படுகிறான்.

திரிவிககிரமாவதாரச செயலாலே உலகினா அனைவராலும துதிககபபடுகிருன எனகிறது.

(பர தத விஷ்ணு ஸதவதே வீாயேண) விஷ்ணுவானவன தன வீரசசெயலாலே மிகவும துதிககபபடுகிருன இவன செய்த செயலுககு உபமானமுணடோ? எனில (மருகோ₃ா ந பீ₄ம குசரோ கி₃ரிஷ்டா₂ா:) பூமியில் ஸஞ்சரிபபதாய பயஙகரமானதான சிஙகம மலைககுததாவுவதுபோனற செயலைசசெயதவன. (மருக:) தன விரோதிகளை வேடடையாடுவதாலே 'மருக₃ம' எனபபடுகிறது சிஙகம, இவனும நமுசிமுதலான விரோதிகளை வேட்டையாடுகிருன. (பீ₄ம) அதிபயஙகரமாயிருககிறது சிஙகம "பீ₄மோ பீ₄மபராகரம" எனபபடும இவனும விரோதிகளுககு அதிபயஙகரனுயிருபபவன. "பீ₄ஷாஸமாத₃ வாத பவதே" [இவனிடம பயததாலே வாயு வீசுகிறது] எனபபடுமவன (குசர -கி₃ரிஷடா₂ா) பூமியில ஸஞ்சரிததுக கொணடே மலைககுத தாவும சிஙகம, இவனும பூமியில நினறு கொணடே உயரேயுளள லோகஙகளுககுத தாவினுன. (குசர:) குதஸிதமான ஹிமஸாதிகளைச்செயவது ஸிமஹம. இவனும ஹிரணயாதிகள விஷயததிலே ஹிமஸாதிகளைச செய்பவன். (குசர) பூமி முழுவதும ஸஞ்சரிபபவன ஸாவாநதாயாமியாயிருப்பவன (கி₃ரிஷடா₂ா) மலைபோலே உயரேயுளள பரமபதததில எழுநதருளியிருபபவன அனறிககே, 'கீ₃' எனனும சபதம சொலலைக குறிககுமாகையாலே, 'கி₃ரிஷடா₂ா' எனறு மறைசசொறகளிலே மறைநதிருபபவன' எனறும பொருள கொளளலாம. "வேதைஃ₃ஶச ஸாவைரஹமேவ வேத₃ய" [எலலா வேதஙகளாலும சொலலபபடுபவன நான] எனருன அவன "மறையாய நாலவேதததுள நினறமலாசசுடரே" எனருா ஆழவாா. (குசர) ராமகிருஷ்ணுதயவதாரஙகளில பூமியிலே ஸஞ்சரிததவன. (கி₃ரிஷடா₂ா) திருமலை, திருமாலிருஞசோலைமலை, சிஙகவேளகுனறம, ஹஸதிகி₃ரி, ஶவேதகி₃ரி முதலான மலைகளிலே அாசசாரூபியாய் எழுநதருளியிருப்பவனிவன. (மருகோ₃ா நபீ₄ம: குசரோ கி₃ரிஷடா₂ா) நருஸிமஹாவதாரத்தை பரஸதாவிபபதாகவும கொளளலாம

(மருக₃.) சிஙகமாயவதரித்தவன சிஙகமபோலே பயஙகரனுயிருபபானே எனில (ந பீ₄ம) அதிமநோஹரனுயிருபபவன "நாரஸிமஹவபு ஸ்ரீமாந" [விஷ்ணுஸஹஸரநாமம] எனறு வியாஸரும, "அழகியான் தானே அரியுருவன தானே" "நரஙகலநத சிஙகமாய்ககீணடதிருவன" எனறு ஆழவாாகளும இவவழகியசிஙகனின்

அழகிலே ஈடுபட்டனர். (குசர:) ஹிரண்யனேடு யுத்தம்செய்யும் போது பூமியெங்கும் ஸஞ்சரித்தவன். (கி₃ரிஷ்ட₂ா:) பூமியிலுமில்லாமல் ஆகாசத்திலுமில்லாமல் உயர்ந்த ப்ரதேசமான படியின் மேலிருந்து ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தவன். (தத் விஷ்ணு: வீர்யேண ப்ரஸ்தவதே) அந்த விஷ்ணு இப்படிப்பட்ட வீரச்செயலினுலே அனைவராலும் மிகவும் துதிக்கப்படுகிருன். இந்த மந்திரம் ந்ருஸிம்ஹதாபனீய உபனிஷத்தில் ந்ருஸிம்ஹவிஷயமாக உதாஹரிக்கப்பட்டதாகையாலே இப்படிப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. (யஸ்யோருஷு த்ரிஷு விக்ரமணேஷு) எவனுடைய மிகப்பெரிய மூன்று அடிவைப்புகளில். (அதி₄க்ஷியந்தி பு₄வநாநி விஶ்வா) அனைத்துலகும் அண்டி வாழ்கின்றதோ; அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுபகவான் தன் வீரச்செயலாலே துதிக்கப்படுகிருன் என்று மேலோடு கூட்டிக் கொள்வது. ஆக, இம்மந்திரத்தால் ந்ருஸிம்ஹத்ரிவிக்ரமாவதாரங்களான இரண்டு வீரச்செயல்கள் பேசப்பட்டன.

३. प्र विष्णवे शूषमेतु मन्म गिरिक्षित उरुगायाय वृष्णे।
य इदं दीर्घं प्रयतं सधस्थमेको विममे त्रिभिरित्पदेभिः॥

3. ப்ர விஷ்ணவே ஶூஷமேது
மந்ம கி₃ரிக்ஷித உருகா₃யாய வ்ருஷ்ணே।
ய இத₃ம் தீ₃ர்க்க₄ம் ப்ரயதம்
ஸத₄ஸ்த₂மேகோ விமமே த்ரிபி₄ரித்பதே₃பி:॥

பதவுரை:— ய:—யாவனெருபகவான், தீ₃ர்க்க₄ம்—நீண்டதும், ப்ரயதம்—பரந்ததுமான, இத₃ம் ஸத₄ஸ்தம்—இந்த உலகையெல்லாம். ஏக: இத்—ஒருவனுகவே, த்ரிபி₄: பதே₃பி₄:—மூன்று பதங்களால், விமமே—அளந்தருளினுனே, வ்ருஷ்ணே—(காமங்களை) வர்ஷிப்பவனும், உருகா₃யாய—மிகவும் துதிக்கப்படுபவனும், கி₃ரிக்ஷிதே—உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவனுமான, விஷ்ணவே—அந்த விஷ்ணுவுக்கு, ஶூஷம்—ப₃லமும், மந்ம—(என்) துதியும், ப்ர ஏது—போய்ச்சேரட்டும்.

சென்ற மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆனைத்தொழில்களை நினைத்து மங்களாசாஸனம் செய்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(ப்ர விஷ்ணவே ஶூஷமேது மந்ம) என் மங்களாசாஸனமும், அதனாலேற்படும் ப₂லமும் விஷ்ணுவை அடையட்டும். (மந்ம) மனனம்; மனத்தால் செய்யப்படும் மங்களாசாஸனம். (ஶூஷம்) அதனாலேற்படும் பலம். எப்படிப்பட்ட விஷ்ணுவுக்கு? எனில்: (கி₃ரிக்ஷிதே) மிகவுயர்ந்த ஸ்தானமான பரமபதத்திலிருப்பவனுக்கு; சென்ற மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரியசிங்கமாகிற ந்ருஸிம்ஹனுக்கு என்றுமாம்.

''அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரியையழித்தவனைப்
பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே''

என்று ந்ருஸிம்ஹன் செய்த ஸாஹஸச்செயலுக்குப் பல்லாண்டு பாடினாரன்றோ பெரியாழ்வாரும். (கி₃ரிக்ஷிதே) பலவேதவாக்குக்களிலே படிக்கப்படும் திரிவிக்கிரமனுக்கு என்றுமாம். '' நடந்த கால்கள் நொந்தவோ '' [திருச்சந்த-61] '' தாளாலுலகமளந்த அசைவேகொல்'' [நான்திருவ-35] '' இப்படிதான் நீண்டு தாவிய அசைவோ '' [திருவாய் 8-3-5] என்று ஆழ்வார்களும் இச்செயலைக் கண்டு அதிசங்கை செய்து மங்களாசாஸனம் செய்தனரன்றோ. (உருகா₃யாய) இவ்வீரச்செயலைக்கண்டு வியந்தவர்களால் மிகவும் துதிக்கப்படுமவனுக்கு. (வ்ருஷ்ணே) மஹாபலிக்கும், இந்த்ராதிகளுக்கும் பெரும்பலன்களையளித்து, உலகனைத்துக்கும் தன் ஸ்பரிசத்தை அளித்த பெருங்கொடையாளியான திரிவிக்கிரமனுக்கு. ப்ரஹ்லாதனுக்கு வரங்களை வர்ஷித்து, தேவர்களுக்குக் குடியிருப்பைக் கொடுத்த நரசிங்கனுக்கு என்றுமாம். (விஷ்ணவே) எங்கும் வியாபித்தவனுக்கு. இரண்டு அவதாரங்களுக்கும் பொருந்தும்.

(ய:) யாவனொரு பகவான். (இத₃ம்) நாம் கண்ணெதிரில் காணும் இவ்வுலகை. (தீ₃ர்க்க₄ம்) நீளத்தில் குறைவுள்ளதாயிருக்கையால் அளந்தானோ? (ப்ரயதம்) பரப்பில்தான் குறையுண்டாய் அளந்தானோ? (ஸத₄ஸ்த₂ம்) அதன்மேல் வாழ்பவர்க்குத் தீங்குண்டாகும்படிதான் அளந்தானோ? (ஏகஇத்) துணையுண்டாகித்தான் அளந்தானோ? (த்ரிபி₄: பதே₃பி₄:) பத்தெட்டடியிட்டு அளந்தானோ? நீளத்திலும் குறைவில்லை; பரப்பிலும் குறைவில்லை. திருவடி பட்டதனால் வாழ்வார்க்கும் ஒரு தீங்குமில்லை. அளக்கும்போது துணையில்லை ; மூன்றேயடியிட்டு அளந்தான். இதோராச்சரியமிருந்தபடியென்! (விமமே) விசேஷமாக₄ அளந்தான். பேரன்

போடு அளந்தான். அன்றிக்கே, "பூ₄ர் பு₄வ: ஸுவ:" என்னும் மூன்று பத₃ங்களைக்கொண்டு மூவுலகையும் விசேஷமாக ஸ்ருஷ்டித்தான் என்றும் பொருள் கொளளலாம், முந்தியபொருளிலே அர்த்த₂ஸ்வாரஸ்யம் அதி₄கம்.

ஆக, இம்மந்திரத்தால் பகவானுடைய ஆணைத்தொழில்களை அனுஸந்தித்துப் பல்லாண்டு பாடிற்றாயிற்று.

४. यस्य त्री पूर्णा मधुना पदानि अक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति।
य उ त्रिधातु पृथिवीमुत द्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा॥

4. யஸ்ய த்ரீ பூர்ணா மது₄நா பத₃ாநி
அக்ஷீயமாணா ஸ்வத₄யா மத₃ந்தி।
ய உ த்ரித₄ாது ப்ருதி₂வீமுத த்₃யாம்
ஏகோ த₃ாத₄ார பு₄நாநி விஶ்வா॥

பதவுரை:—யஸ்ய—எந்த விஷ்ணுவினுடைய, த்ரீ பத₃ாநி—மூன்று அடிவைப்புக்களும், மது₄நா—அமுதத்தாலே, பூர்ணா—நிறைந்தவையாய், அக்ஷீயமாணா—அழிவற்றவையாய், ஸ்வத₄யா மத₃ந்தி—(அடியார்களை) அந்நத்தினால் களிப்பூட்டுகின்றனவோ; ய: உ—அந்த பகவானே, ப்ருதி₂வீம்—பூமியையும், உத த்₃யாம்—மேலும் அந்தரிக்ஷத்தையும், விஶ்வா பு₄வநாநி—எல்லா உலகையும், த்ரித₄ாது—நிலம், நீர், தீ என்னும் மூன்று தாதுக்களை உடையதாம்படி, ஏக:—ஒருவனாகவே, த₃ாத₄ார—தரித்து நின்றான்.

அனைத்துலகையும் உடையவனாகையாலே, இவற்றைதரித்து நிற்பதோடு நில்லாமல், அனைவரையும் தன் அமுதவடிகளாலே தடவிக்களிப்பூட்டினான் என்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(யஸ்ய ஸுப்ரஸித்தனை) விஷ்ணுவினுடைய. (த்ரீ பதாநி) த்ரீணி பதாநி; மூன்று அடிவைப்புக்களும். (மது₄நா பூர்ணா) மது₄நா பூர்ணாநி; இனிய திவ்யாமுதத்தால் நிறைந்தவையாய். "தி₃வ்யேந அம்ருதேந பூர்ணாநி" என்று ஸாயணபாஷ்யம். "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" [திருவாய் 1-5-5] என்று நம்மாழ்வாரும், "தவாம்ருத ஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே" [ஸ்தோ-ர] [அமுதமொழுகும் உன் திருவடித்தாமரையில்] என்று ஆளவந்தாரும் அருளிச்

செயததறகு அடி இம்மநதிரமும "விஷ்ணோ பதே₃ பரமே மத்₄வ உதஸ" எனனும அடுதத மநதிரபபகுதியுமாம அனறிககே இஙகு 'மது₄' எனறது திருவடியின இனிமையாகவுமாம அனறிககே, திருவடியிலிருநது புறபபடும கிரணஸமூஹம தேனவெளளமாக ரூபிககபபடுவதாகவும கொளளலாம.

"ஶ்ரேய கிரநது கிரணாஶ சரணாரவிநத₃
நிஷ்யநத₃மாந மகரநத₃ ரஸௌக₄தே₃ஶ்யா |
தஜ்ஜா ஶ்ருதோ மது₄ந உதஸ இதி ப்ரதீதா
மாஙக₃ளயரஙக₃நிலயஸ்ய பரஸய த₄ாமந ||

[மஙகளததுககிருபபிடமான அரஙகநகரிலவாழும பரமபுருஷனுடைய திருவடித்தாமரையிலிருநது வெளிவருமவையாய, திருவடித்தாமரையிலிருநது வெளிவரும தேனவெளளம போனறவையாய, வேதததில "மது₄வின பரவாஹம" எனறு சொலலபபடுமவையான கிரணஙகள எனககுச் சிறபபைச செயயட்டும] எனகிற சலோகம இவவாத ததில பரமாணம. (அக்ஷீயமாணா) அக்ஷீயமாணாநி. அழியாதவை "தவத₃ஙக₄ரிமுத₃தி₃ஶ்ய ஸக்ருத கருதோஞ்ஜலி ந ஜாது ஹீயதே" [ஸதோ-ர] [உன திருவடியைக குறிததது ஒருகால செயயபபட்ட அஞ்சலி ஒருபோதும அழிவதிலலை] எனகிறபடியே ஸாத₄னமான அஞ்ஜலியே அழியாததாயிருககுமபோது, ஸாத₄யமான திருவடி அழியாததெனனுமிடம சொலலவுமவேணுமோ? (அக்ஷீயமாணா ஸவத₄யா மத₃நதி) அழியாததாய அனனததையளிததுக களிப பூட்டுகினறன இஙகு அனனமாவது தன விஷயமான அனுபவம "அநநமத₃நதமத₃மி" [தைத] [அனனமாகிற எனனை உணணும பரமனை நான உணகிறேன] எனறு பகவதனுபவததை உணவாகச சொலலிறறனரே. (அக்ஷீயமாணா மத₃நதி) இவனுககு எனறும அநுப₃ாவயமாயிருபபது பகவானுடைய திருவடிகளனறே (மத₃நதி) மாத₃யநதி மதமூட்டுகினறன (மது₄நா பூர்ணா மத₃நதி) மதுவால நிறைநதவை மதமூட்டச்சொலலவேணுமோ?

அடுததபடியாக, இவையனைததையும எபபோதும தரிததது நிறபவனும அவனெனகிறன (ய உ) அநத பகவானே உகாரம அவத₄ாரணப பொருளையுடையது பரஹமருதராதிகள இசசெயலைச செய்யவிலலை எனறு கருதது (தரித₄ாது) நிலம, நீர, தீ எனனும மூனறு தாதுககளை உடையதாமபடி. ச₂நதே₃ாக₃ாரணயததில "தத தேஜோஸருஜத₃, தத₃போஸருஜத, தா அநநமஸருஜநத"

என்று இப்மூன்று பூதங்களின் படைப்பைச்சொல்லி, "ஹந்தாஹ மிமாஸ் திஸ்ரோ தே₃வதாஸ் தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி" [சாந் 6-3-2, 3] என்று த்ரிவ்ருத்கரணம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. அப்படி த்ரிவ்ருத்க்ருதமாம்படி தரித்தான் என்று மேலோடு அந்வயம். அன்றிக்கே, (த்ரித₄ாது) என்று வருங்காலம் நிகழ் காலம் கழிகாலம் என்னும் மூன்று காலத்தையும். ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாகிய முக்குணங்களையும், ப்ரக்ருதி, சுத்தஸத்வம், காலம் ஆகிய த்ரிவித அசேதனங்களையும், பத்த முக்த நித்யர்களாகிய த்ரிவித சேதனங்களையும் குறிப்பதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். (ப்ருதி₂வீம்) பிரஸித்தமான பூமியையும்; (உத த்₃யாம்) ஒளிவிடும் அந்தரிக்ஷத்தையும். (விஶ்வா பு₄வநாநி) மற்றுள்ள எல்லா உலகங்களையும். அன்றிக்கே, "ப்ருதி₂வீ" என்று ஜஹல் லக்ஷணையாலே கீழேழு லோகங்களையும், 'த்₃யாம்' என்று பூமி முதலான மேலேழுலோகங்களையும் சொல்லி, "விஶ்வாபு₄வநாநி" என்று அவ்வுலகங்களிலுள்ள ஜீவராசிகளனைத்தையும் எடுப்பதாகவும் கொள்ளலாம். (ஏகோ தா₃ாத₄ார) ஒருவனுகவே தரித்து நின்றுன். 'ய உ' என்றவிடத்தில் உகாரத்தாலே தேவதாந்தரங்கள் இச்செயலைச் செய்யவில்லையென்றது. இங்கு 'ஏக:' என்றதாலே அவை துணையும் புரியவில்லை என்கிறது. (ஏகோ தா₃ாத₄ார பு₄வநாநி விஶ்வா)

"யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்தி₂தா"[வி-பு]

[எவனுடைய பல்லாயிரத்திலொருபகுதியில் இவ்வுலகசக்தி நிலை நிற்கிறதோ] என்று பராசரராலும்,

"விஷ்டப்₄யாஹமித₃ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்தி₂தோ ஜக₃த்"
[கீதை]

[இவ்வுலகையெல்லாம் என் ஒரு பகுதியாலே தாங்கி நிற்கிறேன்] என்று பகவானுலேயும் இவ்வருமறைப்பொருள் விவரிக்கப்பட்டது.

५. तदस्य प्रियमभि पाथो अश्यां नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः॥

5. தத₃ஸ்ய ப்ரியமபி₄ பாதே₂ா அஶ்யாம்
நரோ யத்ர தே₃வயவோ மத₃ந்தி।
உருக்ரமஸ்ய ஸ ஹி ப₃ந்து₄ரித்த₂ா
விஷ்ணோ: பதே₃ பரமே மத்₄வ உத்ஸ ॥

பதவுரை—இத்த₂ா—முன் மந்திரத்தில் சொன்ன ரீதியில், விஷ்ணோ:—விஷ்ணுவினுடைய, பரமே பதே₃—மேலான பதத்தில், மத்₄வ: உத்ஸ:—மதுவின் வெள்ளம் (உள்ளது); யத்ர—யாதொரு மதுவெள்ளத்திலே, தே₃வ யவ: நர:—பரமபுருஷனைவிரும்பும்மனிதர்கள், மத₃ந்தி-களிக்கின்றனரோ, அஸ்ய உருக்ரமஸ்ய—இந்தத்திரிவிக்கிரமனுடைய, ப்ரியம்—இனியதான, தத்பாத₂:—அந்தத் திருவடித்தேன் பெருக்கை, அஶ்யாம்-குடிக்கக்கடவேன்; ஸ ஹி ப₃ந்து₄:-அந்தப்புருஷோத்தமனேயன்றோ (நமக்கு) எல்லாவித உறவினனுமாவான்.

ஸர்வவித பந்துவுமான அவனுடைய திருவடியிலிருந்து பெருகும் தேன்வெள்ளத்தைப் பருகிக்களிப்போமாக என்கிறான். இம்மந்திரப் பகுதியையே "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" என்று ஆழ்வாரும் "தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே" என்று ஆளவந்தாரும் "ஶ்ரேய: கிரந்து" என்று தொடங்கி அபி₄யுக்தர்களும் விவரித்தார்கள். இங்கு திருவடியில் தேன் வெள்ளம் என்றது திருவடியின் போ₄க்₃யதையைச்சொல்லுகிறது என்று ஒருபொருளும், திருவடியிலிருந்து திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் வெள்ளமிட்ட கங்கையைச் சொல்லுகிறது என்று ஒரு பொருளும் பட்டருடைய சிஷ்யரான நலந்திகழ்நாராயணச்சீயரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதாக திருவாய்மொழி [1-5-5] ஈட்டின் அரும்பதவுரைகளில் காணப்படுகிறது. அவ்விருவழியிலேயும் இங்கு நாம் மந்திரத்தை விவரிப்போம்.

(அஸ்ய உருக்ரமஸ்ய ப்ரியம் தத் பாத₂: அஶ்யாம்) இந்தத் திரிவிக்கிரமனுடைய இனியதான அந்த திருவடித் தேன்வெள்ளத்தைப் பருகக்கடவேன். "கப₃ந்த₄முத₃கம் பாத₂:" [அமரம்] என்கிறபடியே பாத₂ஶப்தம் நீர்ப்பெருக்கைச் சொல்லும். இங்கு திருவடியிலிருந்து பெருகும் அமுதநீர்ப்பெருக்கைச் சொல்லுகிறது. திருவடியிலிருந்து பெருகும் அமுதநீராவது,—திருவடியின் போ₄க்யதை. "ஶ்ரேய: கிரந்து கிரணா:சரணாரவிந்த₃நிஷ்யந்த₃மாந மகரந்த₃ரஸௌக₄தே₃ஶ்யா:" [திருவடியிலிருந்து பெருகும் தேன்வெள்ளத்தையொத்த கிரணங்கள் எனக்குப் பெருமையளிக்கட்டும்] என்ற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டபடியே திருவடியிலிருந்து புறப்படும் ஒளிக்கிரணங்களாகவுமாம். பரமபுருஷனுடைய திருவடியினுடைய மிகவினிய போக்யதையை—அல்லது ஒளிக்கிரணங்களைப்-பருகக் கடவேன் என்ற

தாயிறறு 'தத' எனறு-சென்ற மநதிரததில "பூாணு மது₄நா பத₃ாங்" எனறும, இமமநதிரததின பினனடியில "பதே₃ பரமே மத₄வ உதஸ" எனறும எடுககபபடும திருவடித தேனபெருககை எடுககிறது. இநத போகயதை—அலலது கிரணஙகள-எபபடிபபடடது எனில (நரோ யதர தே₃வயவோ மத₃நதி) யாதொரு திருவடியினினிமையிலே தேவனுகிற பரமபுருஷனை விருமபுமவாகள களிககினறனரோ கைககுழநதைககுத தாயமுலைபோலேயிருபபதொனறனறே சேஷ பூ₄தனுககுத திருவடி அமமுலையிலவரும பாலபோனறது திருவடி நீாபபெருககெனபபடும போக₃யதை (தே₃வயவ யதரமத₃நதி) தேவனைவிருமபுமவாகள, மறறுளள அவயவஙகளெலலாம கிடகக, இததிருவடியிலேயே களிககினறனா (தே₃வயவ) 'தேவதவததை விருமபுமவாகள' எனறு பொருள கொளவாருமுணடு அதாவது மோக்ஷமடைய விருமபுமவாகள இததிருவடியினிமையிலே களிக கினறனரெனகை

எவவளவோ தெய்வஙகளிருகக, இவனுடைய திருவடியினிமையிலே முமுக்ஷுககள களிககக காரணமெனனன? எனில: (ஸ ஹி ப₃நது₄) அவனனறே ஸாவவித₄ப₃நது₄வுமாயிருககிறுன. "மாதா பிதா ப₄ராதா ஙிவாஸ: ஶரணம ஸுஹ்ருத க₃திா நாராயண" [ஸுபால] [தாய, தநதை, தமையன, இருபபிடம, உபாயம, நணபன, உபேயம ஆகிய அனைததும நாராயணனே] எனறு வேதஙகளும, "ஸாவேஷாமேவ லோகாநாம பிதா மாதா ச மாத₄வ." [பாரதம] [எலலாவுலகுககும தாய தநதையா மாதவனே]

"த்வமேவ மாதா ச பிதா தவமேவ
தவமேவ ப₃நது₄ஶச கு₃ருஸ த்வமேவ।
த்வமேவ வித்₃யா த₃ரவிணம் த்வமேவ
தவமேவ ஸாவம மம தே₃வதே₃வ ॥"

[தேவதேவனே! நீயே தாய, நீயே தநதை, நீயே பநது, நீயே குரு, நீயே கலவி, நீயே பொருள, நீயே எனககு எலலாம] எனறு ரிஷிகளும, "பெறறதாய நீயே பிறபபிதத தநதைநீ மறறை யாராவாரும நீபேசில" [பெரியதிருவ 5] "தஞசமாகிய தநதை தாயொடு தானுமாய அவையலலனுய" [திருவாய் 3-6-9] எனறும "தநதையும தாயுமாவாா" [திருமாலை 37] எனறும ஆழவாாகளும இவவாததததை விவரிததனரனறே. (உருகரமஸய ஸ ஹி ப₃நது₄) இநத அமுதததைப பருகுமவனே திரிவிககிரமனுககு பநதுவாவான எனறு பொருளகொளவாருமுணடு

(இத்த₂ர) இம்மாதிரியாக முன் மந்திரத்தில் சொன்ன ரீதியில், இம்மந்திரத்தின் முற்பாதியில் சொன்ன ரீதியில் என்றுமாம் (விஷ்ணோ. பதே₃ பரமே மத₄வ உத்ஸ) விஷ்ணுவினுடைய மேலான திருவடியில் மதுவின்வெள்ளம் பெருகுகிறது (பதே₃ பரமே) மேலான ஸாத₄னமாகவும், ஸாத₄யமாகவுமிருக்கும் திருவடியில் (மத₄வ உத்ஸ.) தேனின் ப்ரவாஹம் (விஷ்ணோ பதே பரமே மத₄வ உத்ஸ:) "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" [திருவாய் 1-5-5] என்றார் ஆழ்வார் "அம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே" [ஸ்தோ-ர] என்றார் ஆளவந்தார் "கிரணசரணாரவிந்த₃ நிஷ்யந்த₃மாந மகரந்த₃ரஸௌக₄தே₃ஶயா. தஜ்ஜா ஶ்ருதோ மது₄ந உத்ஸ இதி ப்ரதீதா" [திருவடித்தாமரையில் பெருகும் தேன்வெள்ளத்தை யொத்தவையும், "மதுவின் ப்ரவாஹம்" என்று வேதத்தில் சொல்லப் பட்டவையுமான திருவடிக்கிரணங்கள்] என்றார் அபியுக்தர்.

இனி, இம்மந்திரம் பகவானுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமான கங்கையைச் சொல்லுகிறது என்னும் இரண்டாவது பொருளை விவரிப்போம். (உருக்ரமஸ்ய விஷ்ணோ: பதே₃ பரமே மத₄வ உத்ஸ) திரிவிக்கிரமனான விஷ்ணுவின் மேலான திருவடியில் தேன்வெள்ளம் போன்று கங்கை பெருகுகிறது. (தத₃ஸ்ய ப்ரியமபி₄ பாதே₂ர அஶ்யாம) பரமபுருஷனுக்குப் பிரியமான அந்த ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மாகிற கங்காஜலத்தைப் பருகக்கடவேன். (பாத₂) தீர்த்தம், இங்கு ஸ்ரீபாத தீர்த்தமான கங்கை அந்த கங்கை எப்படிப்பட்டது? எனில்: (நரோ யத்ர தே₃வயவோ மத₃ந்தி)தே₃வத்வத்தை விரும்பும் ருத்ரன் முதலானோர் எதில் நீராடிக்களிக்கின்றனரோ பாதகம் செய்து, தேவத்வத்தையிழந்து நின்ற ருத்ரன் இந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தில் நீராடிக் களித்தானன்றோ

த₃ரவீபூ₄தஸ் தத₃ா த₄ாமோ ஹரிப₄க்தயா மஹாமுநே।
க்₃ருஹீத்வா த₄ாமபாநீயம பத்₃ம நாத₂ஸ்ய துஷ்டயே॥
க்ஷாளிதம பரயா ப₄க்த்யா பாத₃யாாக₄யாதி₃பி₄ராசசிதம்।
தத₃மபு₃ பதிதம த₃ருஷ்ட்வா த₃த₄ார ஶிரஸா ஹர.॥
பாவநாாதத₂ம ஜடாமத₄யே யோக₃யோऽஸமீதயவத₄ாரணாத।
வாஷாயுதாநயத₂ ப₃ஹூநி ந முமோச தத₃ா ஹர॥

[ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! (பகவான் திருவுலகளந்தருளின) அச்சமயம், ஹரியினிடம் பக்தியினால் தாமம் ஜலமாயிற்று. தாமமாகிய அந்த ஜலத்தை எடுத்து, ஜகந்நாதனுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக

(அவனுடைய) திருவடியானது (என்றால்) மேலான பக்தியுடன் விளக்கப்பட்டது; பாத்$_{3}$யம், அர்க்$_{4}$யம் முதலியவைகளாலும் பூஜிக்கப் பட்டது. விழுந்த அந்த ஜலத்தைப்பார்த்து, 'நான் (பரிசுத்தப் படுத்தத்) தகுந்தவனாயிருக்கிறேன்' என்று நிச்சயித்து, சிவன் தன்னைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்வதற்காக ஜடையின் நடுவில் தலையால் தாங்கினான். பிறகு, பல பதினாயிரக்கணக்கான வருஷங்கள், உருத்திரன் அப்படியே (அதை) விடவில்லை.] என்று ஈச்வரஸம்ஹிதையில் சொல்லப்பட்டதன்றோ. (நரோ யத்ர தே$_{3}$வ யவோ மத$_{3}$ந்தி) யாதொரு கங்காஜலத்தில் தேவனாகிற பரமபுருஷனை விரும்பும் மனிதர்கள் களிக்கின்றனரோ என்றுமாம். இப்படி அவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தில் அனைவரும் அன்புசெலுத்தக் காரணமென்னென்னில்: (ஸஹி ப$_{3}$ந்து$_{4}$:) அவனன்றோ ஸர்வவித$_{4}$ ப$_{3}$ந்து$_{4}$வுமாவான். (இத்த$_{2}$ா) இம்மாதிரியாக; (விஷ்ணோ: பரமே பதே$_{3}$ மத்$_{4}$வ உத்ஸ:) விஷ்ணுவின் மேலான பாதத்தில் தேன்போன்ற க$_{3}$ங்க$_{3}$ா ப்ரவாஹம் உள்ளது. (பரமே)

"ஏக: ப்ராஸீஸரத் பாத$_{3}$ம் ஏக: ப்ராசிக்ஷளந் முத$_{3}$ா ।
அபரோப்யத$_{4}$ரந் மூர்த்$_{4}$னா கோதி$_{4}$கஸ் தேஷு கு$_{3}$ண்யதாம் ॥"

[ஒருவன் திருவடியை நீட்டினான்; ஒருவன் உகப்புடன் அதைக் கழுவினான்; மற்றொருவன் தலையாலே அந்நீரைத்தாங்கினான். இவர்களுள் எவன் பெரியவன் என்று எண்ணிப்பாருங்கள்] என்கிறபடியே இந்த கங்கா ப்ரவாஹமே இவனுடைய ஸர்வாதி$_{4}$ கத்வத்தை நிலைநாட்டித்தருகிறது என்கை.

இம்மந்திரத்துக்கு ஸாயணர் பின்வருமாறு பாஷ்யமிட்டார். (அஸ்ய) மஹாவிஷ்ணுவுக்கு. (ப்ரியம்) இனியதும்; (தத்) அனைவராலும் ஸேவிக்கத்தக்கதென்று பிரஸித்தமானதுமான. (பாத$_{2}$:) அந்தரிக்ஷம்; இங்கு அழியாத ப்ரஹ்மலோகம். இதை (அஶ்யாம்) 'அஶூ வ்யாப்தௌ' என்று தாதுவாகையாலே வியாபிக்கக்கடவேன்; நுழையக்கடவேன் என்கை. (யத்ர) யாதொரு பரமபதத்தில் (தே$_{3}$வ யவ:) தேவனை பகவானை விருப்புமவர்களான (நர:) மனிதர்கள் (மத$_{3}$ந்தி) திருப்தியை அனுபவிக்கிறார்களோ அந்தப் பரமபதத்தில் நுழையக்கடவேன். அந்தப் பரமபதத்தையே மேலும் விசேஷிக்கிறான்,— (உருக்ரமஸ்ய) எல்லாவுலகையும் அளந்துகொண்ட; (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினுடைய. (பரமே பதே) மிகவுயர்ந்த ஸ்தானத்தில் (மத்$_{4}$வ:) இனிமையின். (உத்ஸ:) பெருக்கு

உள்ளது (தத்₃ஶ்யாம) அதை அடையக்கடவேன. (இத்த₂ர) முற கூறிய ரீதியில (ஸ ஹி ப₃ந்து₄.) அந்த விஷ்ணுவன்றோ அணைவாக கும நனமைசெய்யும் பந்து ஆவான அவனுடைய பரமபதத்தை அடைந்தவாகன திருமபிவருவதில்லையன்றோ "யத்ர க்ஷுத்த்ருஷ்ணு ஜராமரண புநராவருத்யாதி₃கம நாஸதி, ஸங்கல்பமாத்ரேண அம்ருத குலயாதி₃பே₄ாக₃ா ப்ராப்யந்தே தாத₃ருஶமித்யாதத₂ | ததோதி₄கம நாஸதீதயாஹ | தஸய பத₃ம ப்ராபதவதாம ந புநராவந்ததே | 'ந ச புநராவாததே' இதி ஶ்ருதேஸ தஸய ப₃ந்து₄தவம| ஹிஶபத₃ ஸாவஶ்ருதி ஸம்ருதி புராணாதி₃ ப்ரஸித்₃தி₄ த்₃யோதநாாதத₂ ||" [யாதொரு பரம பதத்தில பசி, தாகம, மூப்பு, மரணம திருமபிவருதல முதலானவை இல்லையோ, ஸங்கல்பமாத்திரத்தால அமுதவோடை முதலான வறறில இன்பமனுபவிக்கலாமோ, அப்படிப்பட்டது எனகை, அதறகு மேறபட்டதில்லையெனகிறது விஷ்ணுவின பதத்தை அடைந்தவாகள திருமபி வருவதில்லையாகையால, முகதன திருமபி வருவதில்லை' எனற வேதவாக்கியத்தினால இவன பந்துவெனபது ஸித்தம. 'ஹி' என்னும சபதம எல்லா சருதி, ஸம்ருதி, புராணம முதலானவறறில இவ்வாத்தத்தின பிரஸித்தியைக காட்டுகிறது] எனபவை ஸாயணபாஷ்யத்திலுள்ள பகவதபரத்வத்தை உத கோஷிக்கும வாக்கியஙகள

ஆக, இமமந்திரத்தால பகவானுடைய நிரதிஶயபே₄ாக₃யத்வமும, ஸாவவித₄ ப₃ந்து₄த்வமும விவரிக்கப்பட்டனவாயிறறு

६. ता वां वास्तून्युश्मसि गमध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः।
अत्राह तदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमव भाति भूरि॥

6. தா வாம வாஸதூநயுஶமஸி க₃மத₄யை
யத்ர க₃ாவோ பூ₄ரிஶருங்க₃ா அயாஸ |
அத்ராஹ தது₃ருக₃ாயஸய வருஷண
பரமம பத₃மவ ப₄ாதி பூ₄ரி ||

பதவுரை — வாம—உங்களுக்காக, தா வாஸதூநி— அந்த ஸதானங்களை, க₄மத₄யை—(நீஙகள்) செலவதறகாக, உஶமஸி—(பகவானிடம்) பிராாததிககிறோம, யத்ர—அந்த ஸதானங்களில, பூ₄ரிஶருங்க₃ா -மிகவுயர்நதவையும, அயாஸ -

மிகப்பரந்தவையுமான, **க₃ாவ:**—கிரணங்கள் (உள்ளன); **அத்ர அஹ**—அந்த லோகங்களிலன்றோ, **உருக₃ாயஸ்ய**—மிகத்துதிக்கப்படுபவனும், **வ்ருஷ்ண:**—(விருப்பங்களை) வர்ஷிப்பவனுமான பரமபுருஷனுடைய, **தத்**—மிகப்பிரஸித்த மான, **பரமம்**—மிகச்சிறந்த, **பத₃ம்**—ஸ்தானம், **பூ₄ரி**—மிகப் பெரிதாக, **அவப₄ாதி**—பெருமைபெற்று விளங்குகிறது.

தன்னை ஆச்ரயித்த தம்பதிகளுக்காகப் பரமபுருஷனிடம் பரம பதத்தை ஆசாரியன் பிரார்த்திப்பதைக் கூறும் மந்திரமிது. பரம பதத்தின் பெருமைகளும் இம்மந்திரத்தில் பேசப்படுகின்றன.

(வாம்) உங்களுக்காக. (தா வாஸ்தூநி) தாநி வாஸ்தூநி. (தா) அவைகள்; சென்று சேரத்தக்கவையாக சாஸ்திரங்களிலே பிரசித்தமானவைகள். (வாஸ்தூநி) ஸுகமாக வஸிக்கத்தக்க ஸ்தானங்களை; மண்டபம், தோட்டம், நகரம் முதலாகப் பலவித மான அமைப்புக்களோடு பரமபதம் கூடியிருப்பதால் 'தா வாஸ் தூநி' (அந்த ஸ்தானங்களை) என்று பஹுவசனமாக-(பன்மை யாக)-பேசப்படுகிறது. ஸ்ரீராமாயணத்திலும் 'க₃ச்ச₂லோகாந் அநுத்த மாந்' [தமக்கு மேலில்லாத உலகங்களை அடைவாயாக] என்று பன்மையாகப் படிக்கப்பட்டதன்றோ. (க₃மத்₄யை உஶ்மஸி) நீங்கள் செல்லுவதற்காக (அந்த ஸ்தானங்களை) விரும்புகிறோம்; அதற் காகப் பரமபுருஷனைப் பிரார்த்திக்கிறோம் என்று கருத்து. அந்த ஸ்தானங்கள் எப்படிப்பட்டவை? எனில்: (யத்ர க₃ாவ: பூ₄ரிஶ்ருங்க₃ா: அயாஸ:) யாதொரு ஸ்தானத்தில் மிகவுயர்ந்தவையும், மிகப் பரந்தவையுமான கிரணங்கள் உள்ளனவோ. (க₃ாவ:) கிரணங்கள்; (பூ₄ரிஶ்ருங்க₃ா:) "ப₃ஹுஶ்ருங்க₃ா:-பூ₄ரீதி ப₃ஹுநோ நாமதே₄யம்" [பல ச்ருங்கங்களையுடையவை என்கை. 'பூ₄ரி' என்று பலவற்றைச் சொல்லுகிறது] என்ற யாஸ்க நிருக்தத்தின்படியே பல கொம்பு களை (கற்றைகளை) உடைய கிரணங்கள் எனகை. அதாவது மிகவுயர்ந்த கிரணங்கள் என்று கருத்து. (பூ₄ரிஶ்ருங்க₃ா:) பலரால் ஆச்ரயிக்கப்படுமவை என்றும் பொருள் கொள்வர். (அயாஸ:) 'அயாஸ:— அயநா:' என்று யாஸ்கநிருக்தம். அதாவது— எங்கும் செல்லும் கிரணங்கள் எனகை. எங்கும் பரந்த கிரணங்கள் எனறபடி. அன்றிக்கே, 'யாஸ:' என்றது செல்லுமவை, அதாவது விரைவில அழியுமவை என்ருய், அயாஸ:' என்றது அழியாத பேரொளியையுடையவை என்பதாகவும் கொள்ளலாம். (யத்ர க₃ாவோ பூ₄ரிஶ்ருங்க₃ா அயாஸ:)

"அத்யர்க்கானலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்தா₂னம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:|
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை:||"

[அரசனே! மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்தப்பரமபதம் சூரியன், அக்னி ஆகிய சோதிகளை விஞ்சிநிற்கும் ஒளியையுடையது. தன் ஒளியாலேயே தேவதானவர்களால் காணவொண்ணாததா யிருப்பது அது] என்று மஹாபாரதத்தில் இம்மந்திரம் விளக்கப் பட்டது. (அத்ராஹ) இந்த லோகங்களினிடையன்றோ. (உருகா₃யஸ்ய வ்ருஷ்ண: தத் பரமம் பத₃ம்) மிகவும் புகழப்படுமவனும், விருப்பங்களை வர்ஷிப்பவனுமான விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதம். (உருகா₃யஸ்ய) பலராலும் புகழப்படுமவன்; மிகவும் புகழப்படுமவன்.

"ஓதுவார் ஓத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும்
சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை" [திருவாய்]

என்கிறபடியே புகழென்பதெல்லாம் இவனையே பற்றிநிற்குமாகை யாலும், யாரைப்புகழ்ந்தாலும் இவனையே புகழ்ந்ததாகுமாகையாலும் "உருகா₃ய:" [பலராலும் மிகவும் புகழப்படுமவன்] என்றே வாய் வெருவுகிறது வேதம். (வ்ருஷ்ண:) நாலுவிதமான புருஷார்த் தங்களையும் வர்ஷிப்பவன். வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் கோதில் வள்ளலன்றோ இவன். நாலுவகைப் புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்க வல்லவனென்பதை அறிவிக்கவன்றோ நாலு கைகளை தரித்து நிற்கின்றானிவன். "சதுர்ணாம் புருஷார்த்தா₂நாம் தா₃தா தே₃வஶ் சதுர்ப்பு₄ஜ:" [சந்த்ராலோகம்-குவலயாநந்தம்] [சதுர்ப்புஜனை பரமபுருஷன் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் தருமவன்] என்று இவ்விஷயம் ஆலங்காரிகர்களிடத்தும் பிரஸித்தமன்றோ. "மோக்ஷ மிச்சே₂த் ஜநார்த்த₃நாத்" [மோக்ஷபலனை ஜநார்த்தனனிடமிருந்து விரும்பக்கடவன்] என்று மோக்ஷபலனை அளிக்கவல்லவன் இவனே யென்றது சாஸ்திரம். மற்ற பலன்களை ஒவ்வொருவர் அளிப்பதும் தானளிப்பதேயாம் என்பதை "மயைவ விஹிதாந்" என்று கீதை யில் தானே அருளினான். ஆகையாலே இவனை 'விருப்பங்களை வர்ஷிப்பவன்' என்று அடிக்கடி வாய்புலத்துகிறது அருமறை. (தத் பரமம் பத₃ம்) ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ஸுப்ரஸித்தமான அந்தப் பரமபதம். (அத்ராஹ தத் பரமம் பத₃ம்) 'அத்ர' என்று த்ரிபாத் விபூதியைச் சொல்லுகிறது. 'பரமம் பத₃ம்' என்று 'ஸ்ரீவைகுண்டம்' என்றும், 'அயோத்₄யா' என்றும், 'அபராஜிதா' எனறும் பிரசித்த

மான திவ்யநகரத்தைச்சொல்லுகிறது. (பரமம் பத₃மவப₄ாதி பூ₄ரி) திரிபாத்₃விபூ₄தி ஒருமடங்கு ஒளிவிடுகின்றதென்ருல், அதிலிருக்கும் பரமபதம் பகவானுடைய பரரூப ஸாந்நித்₄யத்தாலே பன்மடங்கு ஒளிவிடுகின்றது. (அவப₄ாதி) 'தன் மஹிமையாலே ஒளி விடுகிறது' என்று ஸாயணபாஷ்யம்.

७. प्र वः पान्तमन्धसो धियायते महे शूराय विष्णवे चार्चत।
या सानुनि पर्वतानामदाभ्या महस्तस्थतुरर्वतेव साधुना॥

7. ப்ர வ: பாந்தமந்த₄ஸோ தி₄யாயதே
மஹே ஶூராய விஷ்ணவே சார்ச்சத।
யா ஸாநுநி பர்வதாநாமத₃ாப்₄யா
மஹஸ்தஸ்த₂துரர்வதேவ ஸாது₄நா ॥

பதவுரை:— வ:—உங்களுடைய, பாந்தம்—ரக்ஷியப் பொருள்களையும், அந்த₄ஸ:—அந்நத்தையும், ப்ர அர்ச்சத—அதிகமாக ஸம்பாதியுங்கள்; (எவருக்காகவெனில்) தி₄யாயதே—துதிகளை விரும்புமவனும், மஹே—பெரியோனுமான, சூராய—வீரனை இந்திரனுக்கும், விஷ்ணவே—(ஸர்வவ்யாபியான) விஷ்ணுவுக்கும் (ஸம்பாதியுங்கள்). (அவர்கள் எத்தகையவ ரெனில்:) யா—யாவரிருவரும். அத₃ாப்₄யா—(பிறரால்) வெல்லமுடியாதவர்களாய், மஹ:—(ஆகையாலே) பெரியோர்களாய், ஸாது₄நா அர்வதா இவ—நல்ல குதிரையிலேறிச் செல்லுமவர்கள்போலே, பர்வதாநாம்—உயர்ந்த உலகங்களின், ஸாநுநி—உச்சியில், தஸ்த₂து:—நிற்கின்றனரோ (அவர்களுக்காக ஸம்பாதியுங்கள் என்று கீழோடு அந்வயம்.)

இம்மந்திரத்திலிருந்து தொடங்கி மூன்று மந்திரங்களில் இந்திராநுஜனை பகவானோடு கூட, அவனுக்குத் தமையனென்னும் பெருமையைப்பெற்ற இந்திரனையும் கூட்டித் துதிக்கிறது. பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுமாபோலே, எம்பெருமானைத் துணை கொண்ட இந்திரனும் பெருமைபெறுகிறபடி. இம்மந்திரத்தில் உங்களுடைமைகளை அவர்களுக்காக்குங்கள் என்கிறது.

(வ: பாந்தம் அந்த₄ஸ: ப்ர அர்ச்சத) சேதனரே! உங்களுடைய உடைமைகளையும் அந்நத்தையும் அதிகமாக ஸம்பாதியுங்கள். எதற்காகவெனில், உங்களுடைய உபயோகக்துக்காகவன்று; பரம புருஷனுக்கும், அவனுடைய தமையனை இந்திரனுக்கும் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக என்கிறது அடுத்தபடியாக: (தி₄யாயதே) துதிகளை விரும்புமவனுக்கு. இந்திரனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் ஸாமான்யமான விசேஷணங்களிவை. "ஸ்தவப்ரிய:" [துதிகளை விரும்புமவன்] என்றதன்றோ ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம. (மஹே) பெரியவனுக்கு. வயதில் பெரியவன் மஹேந்திரன். பெருமையில் பெரியவன் மஹாவிஷ்ணு. (சூராய) இந்திரனுக்கு. இது இந்திரனின் நாமம். (விஷ்ணவே ச) ஸர்வவ்யாபியாகையாலே விஷ்ணுவெனப்படும் தேவனுக்கும். 'வ்யாபகாய ஏதந்நாமகாய தே₃வாய ச' என்று ஸாயணபாஷ்யம்.

அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? எனில்: (யா பர்வதாநாம் ஸாநுநி தஸ்த₂து:) எவர்களிருவரும் பர்வதங்களெனப்படும் மிகவுயர்ந்த மிகவினிய சுவர்க்க வைகுண்டலோகங்களின் உச்சியிலே நின்றனரோ. (பர்வதாநாம்) 'பர்வவாந் பர்வத:- பர்வம் புந: ப்ருணாதே: ப்ரீணாதேர்வா' என்று பர்வதசப்தத்துக்கு யாஸ்க நிருக்தி. ப்ரீணனம் என்னும் இனிப்பையூட்டுவது, அல்லது பூர்த்தியென்னும் நிறைவையூட்டுவது பர்வதமாகிறது. இங்கு இந்திரனும், உபேந்திரனுமிருக்கும் சுவர்க்கமும், பரமபுருஷனிருக்கும் வைகுண்டமும் இனிப்பையும, நிறைவையும் அளிக்கும் பர்வதங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. மிகவுயர்ந்த லோகங்களாகையாலும் இவற்றைப் பர்வதமென்பது பொருந்தும். (யா பர்வதாநாம் ஸாநுநி தஸ்த₂து:) எவர்களிருவரும் மிகவுயர்ந்தவையாய், களிப்பூட்டி, நிறைவளிப்பவையான உலகங்களாகிற மலைகளின் உச்சியிலே நிற்கின்றனரோ; அன்றிக்கே, பர்வதமென்று மேகத்தையும் குறிக்குமாகையால், மேகத்தின் மேலிருந்துகொண்டு மழை பொழிகின்றனர் இந்திரனும் உபேந்திரனும் என்பதாகவும் கொள்ளலாம். அவர்கள் மேலும் எத்தகையவர்கள்? எனில்: (அதா₃ப்₄யா) ஒருவராலும் வெல்லவொண்ணாதவர்கள். காற்றோடு சேர்ந்த தீயைப்போன்றவர்கள். (மஹ:) அக்காரணத்தாலே பெரியவர்கள். மஹேந்திரன் என்றும், மஹாவிஷ்ணுவென்றும் உலகெங்கும் பறைசாற்றப்படுமவர்கள். அன்றிக்கே, (மஹ: ஸாநுநி தஸ்த₂து:) தம் தேஜஸ்ஸாகிற மலைச்சிகரத்திலே நிற்பவர்கள் என்றுமாம். (அர்வதேவ ஸாது₄நா) விரும்புமிடத்துக்கு விரைவில்

செல்லும் குதிரையோடு கூடியவர்கள்போலே மிகவுயர்ந்த லோகத்தை அடைந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பிப்ப தற்காக அவர்களைக்குறித்த யாகத்துக்கு வேண்டிய உடைமை களையும், அந்நத்தையும் சேகரியுங்கள். உங்கள் வயிற்றுக்குழியை யும், உள்ளப்பள்ளத்தையும் நிரப்புவதற்காக இவற்றைத் தேடா தீர்கள் என்று கருத்து.

வேறொருவகையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். (வ:) உங்க ளுடைய (பாந்தம்) ரக்ஷிக்கப்படவேண்டியதான சரீரத்தையும்; "சரீரமாத்₃யம் க₂லு த₄ர்மஸாத₄நம்" [குமாரஸம்பவம் 5] [சரீர மன்றோ முதன்மைபெற்ற த₄ர்மஸாதனம்] என்கையாலே ரக்ஷிக்கப் படவேண்டியவற்றில் முதன்மைபெற்றதான சரீரம் 'பாந்தம்' எனப்படுகிறது. (அந்த₄ஸ:) அந்நத்தால் போஷிக்கப்படும் இந்திரி யங்களையும். (தி₄யாயதே...விஷ்ணவே சார்ச்சத) துதியை விரும்பு மவனும், பெரியோனும், சூரனுமான விஷ்ணுவுக்கே ஸமர்ப்பி யுங்கள். (தியாயதே) துதிக்கத் தக்கவனுகையாலும், துதியை விரும்பு மவனுகையாலும் வாக₃ாதீ₃ந்திரியங்களை அவனுக்கே ஆக்குவது தக்கது. (மஹே) மநோவாக்காயங்களால் எவ்வளவு கைங்கரியம் செய்தாலும் ஏற்கும்படியான பெருமையை உடையவன். (சூராய) வீரச்செயல்களையுடையவன். (விஷ்ணவே ச) ஸர்வவ்யாபியான அவனுக்கும். சகாரத்தால் அவனைத் துணையாகக்கொண்ட இந்திரனை ஸமுச்சயிக்கிறது. அநுக்த ஸமுச்சயம். (அர்ச்சத) அர்ச்சியுங்கள் ஸமர்ப்பியுங்கள் என்கை. பிற்பாதிக்கு முன்போல் பொருள்.

௮. त्वेषमित्था समरणं शिमीवतोरिन्द्राविष्णू सुतपा वामुरुष्यति ।
या मर्त्याय प्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ॥

8. த்வேஷமித்த₂ா ஸமரணம் ஶிமீவதோ
ரிந்த்₃ராவிஷ்ணூ ஸுதபா வாமுருஷ்யதி ।
யா மர்த்யாய ப்ரதிதீ₄யமாநமித்
க்ருஶாநோரஸ்துரஸநாமுருஷ்யத₂: ॥

பதவுரை:-இந்த்₃ராவிஷ்ணூ-ஹே இந்திர விஷ்ணுக்களே, ஶிமீவதோ:—(விரும்பிய வரமளிப்பது முதலான) கர்மத்தை யுடைய, வாம்—உங்களுக்காக, இத்த₂ா—இம்மாதிரியாக, த்வேஷம்—பிரகாசமான, ஸமரணம் — யாகதேசத்தை

அடையும் வழியை, ஸுதபா:—நன்கு யாகம் செய்யும் யஜமானன், உருஷ்யதி—ரக்ஷித்து வருகிறான்; யா—எந்த நீங்கள், மர்த்யாய—யாகம் செய்யும் மனிதனுக்கு, ப்ரதிதீ₄ய மாநம் இத்-கொடுக்கவேண்டிய பலத்தை, அஸநாம் அஸ்து:- ஹவிஸ்ஸை (அக்னியில்) ஹோமம்செய்யும் அம்மனிதனுக்கு, க்ருமாநோ:—அக்னியின் மூலமாகவே, உருஷ்யத₂:—இடையூறில்லாமல் அடைவிக்கின்றனரோ (அவர்க்காக ரக்ஷித்து வருகிறான்.)

இந்திரவிஷ்ணுக்களைக்குறித்து யாகம் செய்யுங்கள் என்றது சென்ற மந்திரம். இந்திரவிஷ்ணுக்கள் தம்மைக்குறித்து யாகம் செய்பவனுக்கு உடனே கைமேல் பலனளிக்கவல்லவர்கள் என்கிறது இம்மந்திரம்.

(இந்த்₃ராவிஷ்ணூ) ஹே இந்திரவிஷ்ணுக்களே! இந்திரனும், உபேந்திரனுமாகிய தே₃வதாத்₃வந்த்₃வத்தை நினைக்கிறது. (ஶமீவதோ:வாம்) இஷ்டங்களையளித்தல், அநிஷ்டங்களைத் தவிர்த்தல் முதலியசெயல்களை உடைய உங்களுக்காக. (த்வேஷம் ஸமரணம்) கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியோடு கூடிய யாகப்ரதேசத்துக்குச் செல்லும் வழியை. (ஸுதபா:)யாகத்தை நன்கு செய்யும் யஜமானன். (இத்த₂ா உருஷ்யதி) இம்மாதிரியான ரீதியிலே ரக்ஷிக்கிறான். உங்களை யாகத்துக்கு வரவழைத்துப் பூஜிக்கிறான் என்று கருத்து. அன்றிக்கே, (ஶமீவதோ:) வஜ்ரத்தாலும், சக்கரத்தாலும் அடிப்பது முதலிய கர்மங்களையுடைய (வாம்) உங்களுடைய (த்வேஷம்) பிரகாசிக்கின்ற—வீர்யத்துடன் கூடிய (ஸமரணம்) மழை பொழிவதற்காக மேகத்தை நன்கு பிளப்பதாகிற செயலை (ஸுதபா உருஷ்யதி) யஜமானன் துதிக்கிறான் என்றும் பொருள் கொள்வர்.

அவர்கள் மேலும் எப்படிப்பட்டவர்? எனில்: (யா) யௌ; எந்த இந்திரவிஷ்ணுக்கள்: (மர்த்யாய ப்ரதிதீ₄யமாநமித்) யாகம் செய்யும் மனிதனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பலனை. (அஸநாம் அஸ்து:) எரியில் -(அக்னியில்)- எறியத்தக்க அவியை -(ஹவிஸ்ஸை)- எறியும் யஜமானனுக்கு. (க்ருமாநோ: உருஷ்யத₂:) அவ்வெரியின் மூலமாக உடனே (பலனை) அளிக்கின்றனர். அக்நியில் ஹோமம் செய்யப்படும் ஹவிஸ்ஸை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் மூலமாகவே பலனை அளிக்கின்றனர் என்று கருத்து.

९. ता ईं वर्धन्ति मह्यस्य पौंस्यं नि मातरा नयति रेतसे भुजे।
दधाति पुत्रोऽवरं परं पितुर्नाम तृतीयमधि रोचने दिवः॥

9. தா ஈம் வர்த்த$_4$ந்தி மஹ்யஸ்ய பௌம்ஸ்யம்
நி மாதரா நயதி ரேதஸே பு$_4$ஜே।
த$_3$த$_4$ாதி புத்ரோऽவரம் பரம் பிதுர்
நாம த்ருதீயமதி$_4$ ரோசநே தி$_3$வ:॥

பதவுரை:— **தா**—அந்த ஆஹுதிகள். **அஸ்ய** — இந்த யஜமானனுக்கு. **ஈம்**—செல்வத்தையும். **மஹி**—பெருமையையும். **பௌம்ஸ்யம்**—ஆண்மையையும். **வர்த்த$_4$ந்தி**—வளர்க்கின்றன. **தி$_3$வ:**—ஒளிவிடும் சூரியனுடைய. **அதி$_4$ரோசநே**—மிகவும் ஒளிவிடும் மண்டலத்தில் (ஜீவனைச்சேர்த்து) **ரேதஸே**—(ப்ராணிகள்) பிரஜைகளை உற்பத்தி செய்வதன் பொருட்டும். **பு$_4$ஜே**—போகத்தின் பொருட்டும். **மாதரா**—அந்தரிக்ஷத்தையும் பூமியையும், **நி நயதி**—மிகவும் அடைவிக்கிறான் (பிதாவான விஷ்ணு); **பிது:**—(ரக்ஷகனான) விஷ்ணுவின் அனுக்ரஹத்தால், **புத்ர:**—(ஒருவனுக்குப்) புத்திரனாய்ப் பிறக்கும் இந்த ஜீவன். **பரம் நாம**—மேலான (புத்திரன் என்னும்) நாமத்தையும். **அவரம் நாம**—கீழான (பௌத்திரன் என்னும்) நாமத்தையும். **த்ருதீயம் நாம**—(அதற்குப்பின்) பிதா என்னும் நாமத்தையும், **த$_3$த$_4$ாதி**—தரிக்கிறான்.

பொதுவாக இந்திரவிஷ்ணுக்கள் உலகத்துக்குச் செய்யும் நன்மைகளையும், குறிப்பாக பகவான் விஷ்ணுவால் செய்யப்படும் ப்ரஜாஸ்ருஷ்டியையும் புகழ்கிறது இம்மந்திரம்.

(தா ஈம் வர்த்த$_4$ந்தி) இந்திரவிஷ்ணுக்களைக் குறித்துச்செய்யப் படும் அந்த ஆஹுதிகள் செல்வத்தை வளர்க்கின்றன. யாருக்கெனில்: (அஸ்ய) அவ்வாஹுதிகளை அக்கினியிலிட்ட யஜமானனுக்கென்கை. (மஹி) பெருமையையும் வளர்க்கின்றன. (பௌம்ஸ்யம்) பிரஜாஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான ஆண்மையையும் வளர்க்கின்றன.

பரஜாஸருஷடி பரஸதுதமாகையாலே பரமபுருஷன செய்யும அசசெயலை விவரிககிருன இனி (தி₃வ ரோசநே அதி₄) பிரகாசிககும சூரியமணடலததிலிருநது (ரேதஸோ) பிரஜைகளை உறபததிசெயயும பொருட்டும (பு₄ஜே) காமபலபோகததின பொருட்டும. அலலது ரக்ஷணததின பொருட்டும. (மாதரா நிநயதி) (மழையின மூலம) அநதரிக்ஷலோகததையும பூமியையும நனகு அடைவிககிருன பரமபுருஷன ஏகவசனததால இககாரியததில இநதிரனுககு அநவயமிலலை எனகை. அடைநதபிறகு எனகிறதெனனில (புதர) ஒருவனுககுப புததிரனுகப பிறககுமவன (பிது) பாலகனும ஸாவலோக பிதாவுமான விஷணுவின அனுக₃ரஹததால "பிது – பாலகாத விஷ்ணோரநுக₃ரஹாத" எனறு ஸாயணபாஷயம. அனறிககே, (பிது புதர) ஒரு தநதைககுப பிளளையாமவன எனறுமாம (பரம நாம) மேலான புததிரன எனனும பெயரையும. (அவரம நாம) கீழான பௌததிரன எனனும பெயரையும. தநதைககுப புததிரனுமபோதே பாட்டனுககுப பௌததிரனுகிருனனறே. (தருதீயம நாம) பிறகு சிலகாலம சென்றபின் தான ஒருவனைப பிளளையாகப்பெறுமபோது 'பிதா' எனனும மூனருவது நாமததையும, (த₃த₄ாதி) தரிககிருன ஜீவன

१०. तत्तदिदस्य पौंस्यं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीढुषः।
य: पार्थिवानि त्रिभिरिद्विगामभिरुरु क्रमिष्टोरुगायाय जीवसे ॥

10. தததி₃த₃ஸய பௌமஸயம க₃ருணீமஸி
இநஸய தராதுரவருகஸய மீடு₄ஷ ।
ய: பாாததி₂வாநி தரிபி₄ரித₃விக₃ாமபி₄
ருருகரமிஷ்டோருக₃ாயாய ஜீவஸே ॥

பதவுரை — ய -யாவனெருவ பகவான், பாாததி₂வாநி— பூமியிலுள்ள புழுதிகளை, திரிபி₄ இத₃விக₃ாமபி₄ —மூனறே அடிவைப்புககளாலே, உருக₃ாயாய—மிகவும புகழபபடுவதறகாகவும, ஜீவஸே—(லோகததை) ரக்ஷிபபதறகாகவும், உருகரமிஷ்ட—அளநதருளினனே இநஸ்ய—ஸாவஸவாமியாய, தராது—ஸாவ ரக்ஷகனுய், அவருகஸய—பரமதயாளுவாய், மீடு₄ஷ.—நிதய யௌவனமுடையவனுன, அஸய—

இந்த விஷ்ணுவினுடைய, தத் தத் பௌம்ஸ்யம்—அந்தந்த ஆண்மைச் செயல்களையே, க்₃ருணீமஸி—துதிக்கக்கடவோம்.

ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ருஷ்டிச்செயல் ப்ரஸ்துதமாகையாலே அவனுடைய மற்ற வீரச்செயல்களையும் விவரித்துப் பேசத் தொடங்குகிறன.

(தத் ததி₃த₃ஸ்ய பௌம்ஸ்யம் க்₃ருணீமஸி) இவனுக்கேயுரித்தான அந்தந்த ஆண்மைச் செயல்களைப் புகழக்கடவோம். (அஸ்ய இத் பௌம்ஸ்யம்) " ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத் ஸர்வம் " என்கிறபடியே பரமபுருஷனாகிற இவனொருவனுக்கே ஆண்மையுள்ளதாகையாலும், மற்றுள்ளாரெல்லாம் பெண்மையுள்ளவரேயாகையாலும் 'இவனுக்கேயுள்ள ஆண்மை' என்கிறது. ' இத் ' என்பது ஏகாரப் பொருளையுடையது. இவன் எப்படிப்பட்டவன்? எனில்: (இநஸ்ய) அரசனாயிருப்பவன. " ராஜாதி₄ராஜஸ் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணு: " [பாரதம்] எனப்படுமவன். ஸர்வஸ்வாமியாயிருப்பவனென்கை. ஸ்வாமியாயிருக்குமளவேயோ? குடிகளை ரக்ஷிக்கவல்லனல்லனோ? எனில்:(த்ராது:)ஸர்வரக்ஷகனாவுமிருப்பவன் என்கை. ஒருகால் ரக்ஷகனாயிருப்பினும், மற்றொருகால் ஹிம்ஸகனாயிருப்பானோ ? எனில்: (அவ்ருகஸ்ய) ஹிம்ஸகனாயிராதவன் என்கை. நரகம் முதலான தண்டனைகளைக் கொடுக்கும் இவன் ஹிம்ஸகனன்றோ ? எனில்: அந்த தண்டனைகளும் இவனைத் திருத்துவதற்குறுப்பாகையாலே ரக்ஷணத்தில் சேருமேயொழிய ஹிம்ஸையில் சேராது. தந்தை தனயனைத் திருத்துவதற்காக தண்டித்தால், அதைக்கொண்டு அவனை ஹிம்ஸகன் என்னமுடியாதன்றோ. ஸ்வாமியானாலும். ரக்ஷகனானாலும், ஹிம்ஸகனன்றாகிலும் காணில் உருப்பொலாதவனாயிருப்பானோ? எனில்: (மீடு₄ஷ:) நித்யயௌவனமான பரமமங்களத் திருமேனியை உடையவனாயிருப்பவன் என்கை.

இவன்செய்த ஆண்மைச்செயல்களில் ஒன்றைச் சொல்லலாகாதோவெனில்: (ய:) யாவனொரு பகவான். (பார்த்தி₂வாநி) பூமியிலுள்ள புழுதிகளையெல்லாம். ' ரஜாம்ஸி ' என்று அத்யாஹாரம் செய்துகொள்வது. ஒரு புழுதிவிடாமல் அளந்தானென்கை. (த்ரிபி₄ரித்₃ விக₃ாமபி₄:) மூன்றே அடிவைப்புக்களாலே. (உருக்ரமிஷ்ட) அளந்தருளினானே; அவனைத் துதிப்போம் என்று கீழோடு கூட்டுவது. எதற்காக அளந்தானென்னில்: (உருக₃ாயாய) மிகவும் புகழப்படுவதற்காக. (ஜீவஸே) ரக்ஷணம் செய்வதற்காக.

உடையவன் உடைமையை விடமாட்டாமையாலே என்கை. அன்றிக்கே, (உருகா₃யாய) உருகா₃யஸ்ய என்றபடி. (உருகா₃யாய பௌம்ஸ்யம் க்₃ருணீமஸி) மிகவும் புகழப்படும் விஷ்ணுவின் ஆண்மைச்செயலைத் துதிப்போம். எதற்கெனில்? (ஜீவஸே) நாம் ஜீவிப்பதன்பொருட்டு; அவன் புகழ்பாடுவதே நமக்கு உஜ்ஜீவன மென்கை.

११. द्वे इदस्य क्रमणे स्वर्दृशोऽभिख्याय मर्त्यो भुरण्यति।
तृतीयमस्य नकिरा दधर्षति वयश्चन पतयन्तः पतत्रिणः॥

11. த்₃வே இத₃ஸ்ய க்ரமணே
ஸ்வர்த்₃ருஶோऽபி₄க்₂யாய மர்த்யோ பு₄ரண்யதி।
த்ருதீயமஸ்ய நகிரா த₃த₄ர்ஷதி
வயஶ்சந பதயந்த: பதத்ரிண: ||

பதவுரை:—அஸ்ய—இந்த, ஸ்வர்த்₃ருஶ:-சுவர்க்கத்தைக் காண்பவனான விஷ்ணுவினுடைய, த்₃வே இத் க்ரமணே— இரண்டு அடிவைப்புக்களையே, மர்த்ய:—மனிதன், அபி₄க்₂யாய—நன்கறிந்து, பு₄ரண்யதி—பஜிக்கிறான்; அஸ்ய—இந்த விஷ்ணுவின், த்ருதீயம் க்ரமணம்–மூன்றாவது அடிவைப்பை, நகி: ஆத₃த₄ர்ஷதி-ஒருபோதும் அறியவல்லனல்லன்; பதயந்த:- (எங்கும்) வீசும், வயஶ்சந—வாயுக்களும், பதத்ரிண: — (பறக்கும்) பறவைகளும் (அறியவல்லனவல்ல).

"ஒண்மிதியிற்புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப ஒருகாலும் காமரு சீர வுணனுள்ளத்து எண்மதியும் கடந்து அண்ட மீதுபோகி இருவிசும்பி னூடுபோய் எழுந்து மேலைத்தண்மதியும் கதிரவனும் தவிரவோடித் தாரகையின் புறந்தடவி அப்பால்மிக்கு மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை" [திருநெடு] என்கிறபடியே ஓரடியாலே கீழுலகங் கங்களையும், ஓரடியாலே மேலுலகங்களையும் அளந்தது லோக ப்ரஸித்தமாயிருக்க, "த்ரிபி₄ரித் விசக்₃ரமபி₄ருருக்ரமிஷ்ட" என்று சென்ற மந்திரத்தில் சொன்னதெப்படி என்னும் ஆசங்கை எழ, அதற்கு பதிலுரைக்கிறது இம்மந்திரம்.

(ஸ்வர்த்₃ருஶ: அஸ்ய) சுவர்க்கத்தைக்காணும் இப்பரமபுருஷனுடைய; இங்கு சுவர்க்கமாவது,— எல்லையற்ற ஆநந்தத்தைத்தரும் பரமபதம்; இவ்வுலகிலுள்ளார் பரமபதத்தைக் காணமுடியாதாகையாலே இவனை 'சுவர்க்கத்தைக் காண்பவன்' என்கிறது. (த்₃வே இத் க்ரமணே) கீழ் மேல் உலகங்களாகிற இரண்டு அடிவைப்புக்களையே. (மர்த்ய: அபி₄க்₂யாய பு₄ரண்யதி) மரணத்தை இயற்கையாகக்கொண்ட மனிதன் நன்கறிந்து பஜிக்கிறான். (த்ருதீயமஸ்ய) இவனுடைய மூன்றுவது அடிவைப்பை. (நகிரா த₃த₄ர்ஷதி) ஒரு மனிதனும் அறிவதில்லை; மனிதன் ஸஞ்சரியாத இடங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கும் காற்றுக்களும், பறவைகளும் அறியுமோவெனில்: (வயஶ்சந பதயந்த: பதத்ரிண:) எங்கும் வீசும் காற்றுக்களும், பறவைகளுங்கூட அறியமாட்டா.

நாச்சியார் திருமொழி [4-9] வியாக்கியானத்தில் எடுக்கப்பட்ட பின்வரும் ஐதிஹ்யம் இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது:—

"த்ரீணி பத₃ா விசக்ரமே" [மூன்று அடிவைப்புக்களாலே அளந்தான்] என்றும், "மூன்றடி நிமிர்த்து" என்றும் சொல்லப்படும்போது, இங்கு இரண்டடியாலே என்று சொல்லுவதெப்படி? என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக்கேட்க,

"பரோ மாத்ரயா தநுவா வ்ருத₄ாந।
ந தே மஹித்வமந்வஶ்நுவந்தி
உபே₄ தே வித்₃ம ரஜஸீப்ருதி₂வ்யா:।
விஷ்ணோ தே₃வ த்வம் பரமஸ்ய வித்ஸே ||"

[விஷ்ணுவே! மேலானவனை நீ மிகப்பெரிய உருவுடன் வளர்ந்தருளினாய். (அப்போது) உன் பெருமையை அளவிட்டு அநுபவித்தார் ஆருமில்லை. பூமியிலும், ஆகாயத்திலும் நீ வைத்த இரண்டடிகளை யாமறிவோம்; இதற்கு மேற்பட்ட மூன்றுவது அடிவைப்பை நீயே அறிவாய்போலும்!] என்று வேதபுருஷனே இரண்டடியாலளந்தது எல்லாருக்கும் தெரியும்; நீ மூன்றடியால் அளந்தது உனக்கே தெரியுமித்தனை' என்று காணமல் விட்டான்; அவன் அளந்தமையுண்டு; அவனுக்கே தெரியுமித்தனை" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

இங்கு இரண்டுவகையாக நிர்வஹிக்கலாம்; ஈரடியால் உலகமளந்த பிறகு, வாமனன் மாவலி தலையில் காலைவைத்து அவனைப்

பாதாளததில அழுததி, அஙகு அவனுககுப பெருஞ்செல்வததைப பணணிககொடுததுத தானே அவனுககு த்வாரபாலகனுயநினறதாக ப்ரஸிததியுளளது "உதாரா:" எனனும தன திருவுளளததாலே பகதனை மாவலியின தலைமேல வைதத அடிவைபபையே கீழமேல உலகஙகளோடு ஒரு நிலையில வைதது மூனறுவது அடிவைபபாகக கருதியிருககிறுன இநத வணமைககுணம ஒருவாககு நிலமலலாத தாகையாலே இதை மனுஷயவாயு பக்ஷிகள அறியமாடடாாகள எனபதாக ஒரு நிாவாஹம அஙஙனனறிககே, "தாவியனறுலக மெலலாம தலைவிளாககொணட எநதாய" [திருமாலை-85]

"ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ । ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரபாத ।
ஸ பூமிம விஶ்வதோ வருதவா। அதயதிஷடதத தஶாஙகுலம॥

[புருஷனெனபபடும நாராயணன கணககறற தலைகளையும, அள வறற கணகளையும, அநநதமான காலகளையும உடையவா. அவா பூமியை எலலாப புறமும சூழநது, அதறகுமேலும அநநத யோஜனைகள வியாபிததாா] எனகிறபடியே, ரக்ஷகனின பாரிபபு ரக்ஷ்யததின அளவலலவாகையாலே மஹாபலியால அபஹரிககப படட லோகஙகளை மீடடுககொடுககபபுகுந்த இவன. இவவிபூதி முழுவதும இரணடே அடிவைபபுககுக காணகையாலே, மாவலி யால அபஹரிககபபடுவதறகு பரஸகதியேயிலலாத நிதயவிபூதி யையும மூனறுவது அடியாலே அளநது கொணடான எனறும நிாவஹிககலாம. இநத நிாவாஹம "தருதீயமஸய நகிரா ததா ஷதி வயஶசந பதயநத பததரிண [இவனுடைய மூனறுவது அடிவைபபை மனிதனும, வாயுககளும, பறவைகளும காண மாடடா] எனற மந்திரபபிறபகுதிககு மிகபபொருநதியிருககும ப்ரஹமருதராதிகள தொடஙகி ஒருவருககும காண நிலமலலா திருப்பதனறே பரமபதம.

१२. चतुर्भिस्साकं नवतिञ्च नामभिश्चक्रं न वृत्तं व्यतीनवीविपत्।
बृहच्छरीरो विमिमान ऋक्वभिर्युवाकुमारः प्रत्येत्याहवम्॥

12. சதுாபபிஸஸாகம நவதிஞ்ச நாமபிஶ
சகரம ந வ்ருததம் வ்யதீநவீவிபத।
பருஹசசரீரோ விமிமாந ருககவபிா
யுவாகுமாா. பரதயேத்யாஹவம॥

பதவுரை:—(*அந்த விஷ்ணு*) **வ்யதீந் வ்ருத்தம் சக்ரம் ந**—*பல ஆரங்களைக் கொண்ட உருண்டையான (தன்) சக்கரத் தாழ்வானைப்போலே*, **சதுர்ப்பி₄: ஸாகம் நவதிம் ச**—*தொண் ணூற்றுநாலு அவயவங்களைக்கொண்ட காலசக்கரத்தையும்*, **நாமபி₄**:—(*தன்*) *நியமனங்களாலே*. **அவீவிபத்**—*சுழற்று கிறன்*; **ப்₃ருஹச்சரீர**:-*பெரிய சரீரமுடையவனாய்*. **ருக்வபி₄**:-*துதிப்பவர்களால்*; **விமிமாந**:—*விசேஷித்து அளக்கப்படு மவனாய்*. **யுவா**-*யௌவன வயஸ்ஸையுடையவனாய்*. **அகுமார**:-(*சிறிது*) *குமாரனாகவுமிருப்பவனாய்*. **ஆஹவம்**—*போர்க் களத்தை*. **ப்ரத்யேதி**—*அடைகிறன்*.

"தத் ததி₃த₃ஸ்ய பௌம்ஸ்யம் க்₃ருணீமஸி" [இந்த பகவா னுடைய அந்தந்த ஆண்மைச்செயலைச் சொல்லுவோம்] என்று தொடங்கி, மூவுலகளந்ததோர் செயலைச் சொல்லிநின்றன் சென்ற மந்திரத்திற்கு முன் மந்திரத்தில், அதன்மேல் ஏற்பட்டதோர் ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரித்தது சென்ற மந்திரத்தில். இனி இம்மந்தி ரத்தில் மற்றுமிரு ஆண்மைச் செயல்களைச் சொல்லுகிறது. அவை யாவன:-காலத்தை நியமிக்கையும், தேவர்களுக்காகப் போர்க் களத்தில் நின்று போர்புரிகையும்.

(சதுர்ப்பி₄ஸ் ஸாகம் நவதிம் ச) தொண்ணூற்று நாலு அவய வங்களைக் கொண்ட காலத்தையும்; அவை எவையெனில்: வருடம் ஒன்று; அயனங்கள் இரண்டு; ருதுக்கள் ஐந்து; மாதங்கள் பனிரண்டு; பக்ஷங்கள் இருபத்துநாலு; முப்பது நாட்கள்; எட்டு யாமங்கள்; பனிரண்டு லக்னங்கள் ஆக தொண்ணூற்று நாலு அவயவங்களாகின்றன. (வ்யதீந் சதுர்ப்பி₄ஸ்ஸாகம் நவதிம்) வித விதமான தன்மைகளையுடைய தொண்ணூற்றுநாலு காலாவய வங்களை. (சக்ரம் ந வ்ருத்தம் அவீவிபத்) உருண்டையாயுள்ளதும் பல ஆரங்களையுடையதுமான ஸுதர்சன சக்ரத்தைச் சுழற்றுவது போலே காலசக்கரத்தையும் சுழற்றுகிறன். சக்கரத்தாழ்வான் பல ஆரங்களை உடையவனாயிருப்பதுபோலே காலமும் பல அவயவங்களை உடையதாயிருக்கிறது. அவ்வாரங்கள் சுழலும்போது திரும்பித் திரும்பி வருவதுபோலே காலாவயவங்களான ஸம்வத்ஸராயந மாஸ பக்ஷாதிகளும் திரும்பித்திரும்பி வருகின்றன. இதனாலேயே 'காலசக்கரம்' என்றும் உலகில் சொல்லப்படுகிறதன்றோ. (நாமபி₄:) நமநப்ரகாரங்களாலே; நியமன விசேஷங்களாலேயென்றபடி.

சக்கரத்தாழ்வானைச் சத்துருக்களைக்குறித்து ப்ரேரண விசேஷங்களாலே சுழற்றுவதுபோலே, காலசக்கரத்தையும் தன் நியமனத்தாலேயே சுழற்றுகிறான் என்று கருத்து. "காலம் ஸ பசதே" [பா-மோ 25-9] [காலத்தை அவன் சமைக்கிறான் (பக்குவமாக்குகிறான்; நியமிக்கிறான்)] என்றும், "அஹமேவாக்ஷய: கால:" [கீதை 10-33] [அழிவற்ற காலமும் யானே] என்றும், "சென்று செல்லாதன முன்னிலாம் காலமே" [திருவாய் 3-8-8] என்றும் கால நிர்வாஹகனாயிருக்கும்படியை ரிஷிகளும், ஸர்வேஶ்வரன்தானும், ஆழ்வாரும் விவரித்தருளினர்.

இனி, தேவர்களுக்காக, போர்க்களத்திலே மார்பிலே அம்பு தைக்கும்படியாக நின்று சண்டைசெய்யும் ஆண்மைச்செயலைப் பேசுகிறது. (ப்₃ருஹச்ச₂ரீர:) பெருமைபெற்ற சரீரத்தையுடைய இவன்.

"ந பூ₄தஸங்க₄ஸம்ஸ்த்₂ானோ தே₃ஹோ(அ)ஸ்ய பரமாத்மந: ||"
[பார-சாந் 206-60]

[இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய திருமேனி பஞ்சபூதங்களுடைய சேர்க்கையால் உண்டானதன்று.]

"ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமஜ்ஜாஸ்த்₂ிஸம்ப₄வா|"
[வராஹ 14-41]

[அவனுக்கு, மாம்ஸம், மஜ்ஜை, எலும்பு இவைகளாலுண்டான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுள்ள உடம்பு கிடையாது.] என்றும், "மாசூணச் சுடருடம்பாய்" [திருவாய் 3-1-1] என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெருமைபெற்ற சரீரத்தையுடையவனான இவன். பெருமைபெற்றவனால் அறியமுடியாதவனாயிருப்பானோ? எனில்: (விமிமாந: ருக்வபி₄:) பக்தியால் உளங்கனிந்து துதிப்பவர்களால் அளக்கப் படுமவனாய். "ப₄க்திக்ரீதோ ஜநார்த்த₃ந:" [விஷ்ணுதர்மம்-3] [பக்தியால் விலைக்கு வாங்கப்படுமவனான ஜநார்த்தனன்] என்கிறபடியே அளவிடப்படமுடியாத தனனையும் அளவிடும்படி செய்கிறான் பக்திக்ரீதனாய்க்கொண்டு. "யத்₃யபி விபு₄:, தத₂ாபி ப₄க்த்யதீ₄நத்வாத் ஸ்துத்யா மீயதே" [விபுவாயிருப்பினும், பக்திபரதந்திரனகையால் பக்தியால் அளக்கப்படுகிறான்] என்று ஸாயணபாஷ்யம். (விமிமாந ருக்வபி₄: ப்ரத்யேதி) அசுரர்கள் முதலானாராலே நலிவடைந்த தேவர்கள், ரிஷிகள் முதலானாராலே துதிகளால் துதிக்கப்பட்டவனாய்ச் செல்கின்றான். எங்கு செல்கின்றான்? (ஆஹவம்) யுத்த பூமிக்குச் செல்கின்றான். எப்படிப்பட்ட திருமேனியையுடையவன்

செல்கின்றான்? (யுவாகுமார:) யுவா அகுமார: என்று பத₃ச்சே₂த₃ம். (யுவா) நித்தியயௌவனமான திருமேனியைக்கொண்டு செல்கின்றான். யௌவனத்தையுடைய திருமேனியெனில் முரட்டுத் திருமேனியாயிருக்குமோ? எனில்: (அகுமார:) ஈஷத்குமார: சிறிது குமாரனுயுமிருப்பவன்.

''தத்ஸாத்₃ருஶ்யமபா₄வஶ்ச தத₃ந்யத்வம் தத₃ல்பதா ।
அப்ராஶஸ்த்யம் விரோத₄ஶ்ச நஞர்த்த₂ா: ஷட் ப்ரகீர்த்திதா: ॥''

[1. ஒற்றுமை, 2. இன்மை, 3. வேற்றுமை, 4. சிறுமை, 5. தாழ்மை 6. பகைமை என்னும் ஆறு பொருள்கள் உள்ளதாகச் சொல்லப் படுகிறது 'நஞ்'] என்கிற பலபொருள்களில் இங்கு நாலாவது பொருளான 'ஈஷத்' [சிறிது] என்னும் பொருளிலே 'நஞ்' பிர யோகிக்கப்பட்டுள்ளது. (யுவாகுமார:) வாலிபனுகவுமிருப்பவன்; சிறிது குமாரனுகவுமிருப்பவன். அதாவது:– கௌமாரநிலை அப் போதே முடிந்ததாய், யௌவனநிலை அப்போதுதான் ஆரம்பித் திருக்கும் ஓர் ஆணழகனுயிருப்பவன். '' அரும்பினை அலரை '' [பெரியதிரு 7-10-1] என்று திருமங்கைமன்னன் இந்த ச்ருதியை விவரித்தருளினுர். '' ப்₃ருஹச்ச₂ரீர: '' என்றதை '' மாசூணுச்சுட ருடம்பாய் '' என்று விவரித்த நம்மாழ்வார் '' யுவாகுமார: '' என்றதை ''மலராது குவியாது'' என்று விவரித்தருளினுர். புஷ்ப மானது அரும்பாயிருக்கும் நிலையில் குவிந்திருக்குமாகையால் அதன் அழகு முழுவதும் காணத்தக்கதாயிராது. மலர்ந்து சிறிது நேரமானுலும் வாடிவிடுமாகையால் பூர்ணப்பொலிவுடன் காட்சி யளிக்காது. முழுதும் மலராமலும், குவியாமலும் அரும்பின் முடிவு நிலையாய், மலரின் முதல் நிலையாயிருக்கும்போது முழு அழகுடன் பொலியும். அப்படியே இவனும் குமாராவஸ்தை₂யின் முடிவுநிலை யிலும், யௌவநாவஸ்தையின் தொடக்க நிலையிலுமிருப்பவனுய் ஒப்பற்ற ஆணழகனுயிருப்பான். ''அரும்பினையலரை '' என்ற விடத்து வியாக்கியானத்தில் '' இரண்டு அவஸ்தையும் ஒருகாலே சூழ்த்துக் கொடுக்கலாம்படியிருக்கிறவனை. ' யுவாகுமார: ''' என் றருளினுர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. '' மலராது குவியாது '' என்னு மிடத்து வியாக்கியானத்தில், '''அரும்பினை அலரை' என்னுமா போலே செவ்விமாருத போக்யதையைச்சொல்லுதல்'' என்றருளினுர். '' 'அரும்பினை அலரை' என்னும்படியாயிருக்கும்; ' யுவாகுமார: ' என்கிறபடியே ஏககாலத்தில் இரண்டு அவஸ்தையும் சொல்லலா யிருக்கை.'' என்று நம்பிள்ளையீடு.

இப்படி இரண்டு அவஸ்தை₂யுமுடையவனுனல் 'யுவா குமார; என்று பிரயோகிக்கவேண்டியிருக்க, 'யுவா அகுமார:' என்று பிரயோகிப்பதன் மூலம் யௌவநாவஸ்தை₂யை அதிகமாகவும், கௌமாராவஸ்தை₂யைக் குறைவாகவும் சொல்லுவதற்குக் கருத்தென்னென்னில்: ஆண்மைமிக்கவனுகையாலே யௌவநாவஸ்தை₂யே கௌமாராவஸ்தை₂யிலும் விஞ்சியிருக்கும் என்றபடி. இதற்கு எதிர்த்தட்டாகப் பெண்மைமிக்கவளான பிராட்டிக்குக் கௌமாராவஸ்தை₂யே விஞ்சிநிற்பதாய், யௌவநாவஸ்தை₂ சிறிது தலைகாட்டி நிற்கும் என்பதை "யுவதிஶ்ச குமாரிணீ" [குமாரியேயிவள்: (சிறிது) மங்கையுமாவள்] என்னும் ப்ரமாணம் காட்டிற்று. 'யுவதிஶ்ச' என்றவிடத்தில் சகாரத்துக்கு அப்ராத₄ாந்யம் பொருள். "வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும்" என்றவிடத்து வியாக்கியானத்தில், "'யுவதிஶ்ச குமாரிணீ' என்கிற பருவத்தைச் சொல்லுகிறது; 'யுவாகுமார:' என்று இவ்விரண்டவஸ்தையும் உண்டே அவனுக்கு. இவளுக்குக் கௌமாராவஸ்தையால் வந்த மௌக்₃த்₄யமே உள்ளது. யுவதியுமாகக் கடவள். எங்ஙனேயென்னில்: போ₄க₃ஸ்ரோதஸ்ஸில் வந்தால் இவள் தளர்த்திக்கு அவன் கைகொடுக்கவேண்டும்படியான மௌக்₃த்₄யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை இப்பொருளைத் தெரிவித்தார்.

(ஆஹவம் ப்ரத்யேதி)போர்க்களத்திற்குந்தானே செல்கின்றுன்; "அபி₄யாதா ப்ரஹர்த்தா ச" [ரா-அ 1-29] [சென்று எதிரிகளோடு போர்செய்பவன் ராமபிரான்] என்றும், "சென்று கொன்று வென்றி கொண்ட வீரனே" [திருச்சந்த-56] என்றும் சொல்லப்படுகிறதன்றோ. எதிரிகள் படையெடுத்துவரப் பார்த்திருக்கும் தாழ்ந்த வீரனல்லனிவன்; அவர்களிருக்குமிடம் சென்று போர்புரிந்து வெல்லும் உத்தமவீரன் என்று உணர்த்துகிறது.

ஆக, இம்மந்திரத்தால், காலநியந்த்ருத்வமும், தேவர்க்காக ஸூகுமாரமான திருமேனியிலே அம்பு தைக்கப் போர்புரிவதுமாகிற ஆண்மைச்செயல்கள் பேசப்படுகின்றன.

१३. भवा मित्रो न शेव्यो घृतासुतिर्विभूतद्युम्न एवया उ सप्रथाः।
अधा ते विष्णो विदुषा चिदर्ध्यः स्तोमो यज्ञश्च राध्यो हविष्मता॥

13. ப₄வா மித்ரோ ந ஶேவ்யோ க்₄ருதாஸுதிர்
விபூ₄தத்₃யும்ந ஏவயா உ ஸப்ரத₂ா: ।
அத₄ா தே விஷ்ணோ விது₃ஷா சித₃ர்த்₄ய:
ஸ்தோமோ யஜ்ஞஶ்ச ராத்₄யோ ஹவிஷ்மதா ॥

பதவுரை:— **விஷ்ணோ** — *விஷ்ணுவே!* **மித்ர: ந**—*நண்பனைப்போலே.* **ஶேவ்ய:**—*சுகமளிப்பவனாய்.* **க்₄ருதாஸுதி:**—*(கருணை) நீரைப் பொழிவிப்பவனாய்.* **விபூ₄தத்₃யும்ந:**—*பெரும் புகழையுடையனாய்.* **ஏவயா:**—*ரக்ஷணத்தையும் அடைவிப்பவனாய்,* **ஸப்ரத₂ா:**—*எல்லாவிதத்திலும் பெருமையுடையனாய்,* **ப₄வ**—*(எங்களுக்கு) ஆவாயாக.* **அத₄ா**—*அக்காரணத்தாலே,* **தே ஸ்தோம:**—*உன் துதி.* **விது₃ஷா**—*(உன் மஹிமையை) அறியும் சேதனனாலே.* **அர்த்₄ய:**—*பலகாலும் செய்யப்பட வேண்டும்;* **ஹவிஷ்மதா**—*ஹோமம் செய்யும் யஜமானனாலே.* **தே யஜ்ஞ: ச**—*உன் விஷயமான யஜ்ஞமும்.* **ராத்₄ய:**—*ஆதரிக்கப்படவேண்டும்.*

பகவத் கடாக்ஷத்தைப் பிரார்த்திக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(ப₄வாமித்ரோ ந ஶேவ்ய:) நண்பனைப்போலே சுகமளிப்பவனாவாயாக. (மித்ர:) "மிதாத் த்ராயதே இதி மித்ர:" [மிதமெனப்படும் துக்கத்திலிருந்து காப்பாற்றுகையால் மித்ரனாகிறான்] என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே நண்பனைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே ஆதித்யனைச் சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம். இருளைப்போக்கி இன்பமளிக்கும் சூரியனைப்போலே, அஞ்ஞானவிருளைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞான ஒளியைத் தருவாயாக என்று கருத்து.

(க்₄ருதாஸுதி:) "க்₄ருதம் ஆஸுயதே யேந" கருணை மாமழையைப் பொழிபவன்; 'க்₄ருதம்' என்னும் சொல் நீரையும் குறிக்கும்; இங்கு கருணைநீர்ப்பெருக்கைக் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே, 'க்₄ருதம்' என்று நெய்யையே குறிப்பதாய், "க்₄ருதம் ஆஸுயதே யஸ்மை" என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே, யாகத்தில் எரியில் சொரியப்படும் நெய்யை புஜிப்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (விபூ₄தத்₃யும்ந:) பெரும்புகழையுடைவன். "நிகரில் புகழாய்" [திருவாய் 6-10-10] எனப்படுமவனன்றோ. அதிசமான அன்னத்தை (யாகத்திலே) புஜிப்பவன் என்றுமாம். (ஏவயா:) "ரக்ஷணஸ்ய மிஶ்ரயிதா–ப்ராபயிதா" ரக்ஷிப்பவன் என்றபடி.

'ந ஹி பாலநஸாமர்த்₃யம் ருதே ஸர்வேஸ்வரம் ஹரிம்।
ஸ்தி₂தௌ ஸ்தி₂தம் மஹாப₄ாக₃ ப₄வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்॥''
[வி-பு 1-22-21]

[மஹாத்மாவே! ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்கும் ஸர்வேச்வரனை ஹரியைத் தவிர வேறொருவனுக்கு ரக்ஷண ஸாமர்த்தியம் இல்லை] என்றார் பராசரர். யஜ்ஞ ஸம்ரக்ஷகன் என்றுமாம். ''ஸர்வயஜ்ஞா நாம் பே₄ாக்தா ச ப்ரபு₁:'' [கீதை 9-24]

''யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர் யஜ்வா யஜ்ஞாங்கோ₃ யஜ்ஞவாஹந:।
யஜ்ஞப்₄ருத் யஜ்ஞக்ருத் யஜ்ஞீ யஜ்ஞபு₄க் யஜ்ஞஸாத₄ந:॥
யஜ்ஞாந்தக்ருத் யஜ்ஞகு₃ஹ்யமந்நமந்நமந்நாத₃ ஏவ ச॥
[வி-ஸ 971-984]

[யஜ்ஞமாகவும், யஜ்ஞபதியாகவும், யாகம் செய்பவனாகவும், யாகத்தை அங்கமாக உடையவனாகவும், யஜ்ஞத்தை வஹிப்பிப்ப வனாகவும், யஜ்ஞத்தைப் போஷிப்பவனாகவும், யஜ்ஞத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பவனாகவும், யஜ்ஞசேஷியாகவும், யஜ்ஞ ரக்ஷகனாகவும்; யஜ்ஞத்தை (தன்னையடைய) ஸாதனமாகக் கொண்டவனாகவும், யஜ்ஞபலமான ஞானத்தையளிப்பவனாகவும், யாகரஹஸ்யமாகவும், அன்னமாகவும், அன்னத்தையுண்பவனாகவுமிருப்பவனிவனே]

''ஸர்வே வேதா₃ஸ் ஸர்வவேத்₃யா: ஸஶாஸ்த்ரா:
ஸர்வே யஜ்ஞா: ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ண:।
விது₃: க்ருஷ்ணம் ப்₃ராஹ்மணாஸ் தத்த்வதோ யே
தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா:॥''

[அரசனே! எல்லா வேதங்களும், அறிவிக்கும் சாஸ்திரங்களோடு கூடிய அறியப்படும் எல்லாப்பொருள்களும், எல்லா யஜ்ஞங்க ளோடுகூட யஜ்ஞங்களில் ஆராதிக்கப்படும் எல்லா தேவதைகளும் கண்ணனே. கண்ணனை உள்ளபடி அறிந்த அந்தணர்க்கு எல்லா யஜ்ஞங்களும் முடிந்தன.]

''ஜ்யோதீம்ஷி ஶுக்லாநி ச யாநி லோகே
த்ரயோ லோகா லோகபாலாஸ் த்ரயீ ச।
த்ரயோக்₃நயஶ் சாஹுதயஶ்ச பஞ்ச
ஸர்வே தே₃வா தே₃வகீபுத்ர ஏவ॥''

[உலகில் காணும் வெளுத்த சோதிகளும், மூவுலகங்களும், லோக பாலர்களும், வேதமும், மூன்று அக்னிகளும், ஐந்து ஆஹுதி களும், எல்லா தேவர்களும் தேவகீபுத்திரனே] என்கிறபடியே யஜ்ஞத்தைப் பலபடியாலும் ரக்ஷிப்பவன் இவனன்றோ.

(ஸப்ரத2ா:) ஸர்வத: ப்ருது2:; எல்லாவிதத்திலும் பெரியவனு யிருப்பவன். ஸ்வரூபத்தில் இவன் ஒருவனே விபு4வாயிருப்பதால் ஸ்வரூபத்தால் பெரியவன் இவனே. அஸ்த்ரபூ4ஷணாத்4யாயத்தில் சொன்ன ரீதியிலே உலகையெல்லாம் தரிப்பதாய், ஸர்வமங்க3ளா காரையான பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய், பரம், வ்யூஹம், விப4வம் அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என்னும் ஐந்து பிரிவுகளையுடையதாய், "ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:" "ந பூ4த ஸங்க4ஸம்ஸ்த2ாநோ தே3ஹோஸ்ய பரமாத்மந:" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதமானதாய், "ஆதி3த்ய வர்ணம்" [சூரியன் போன்ற நிறமுடையவன்] "வித்3 யுத: புருஷாத்" [மின்னொளிப் புருஷன்] "நீலதோயத3மத்4யஸ்த2ா வித்3யுல்லேகே2வ ப4ாஸ்வரா" [நீலமேகமுண்ட மின்னற்கொடி போல் ஒளியுடையது] "தமேவ ப4ாந்தமநுப4ாதி ஸர்வம் தஸ்ய ப4ாஸா ஸர்வமித3ம் விப4ாதி" [ஒளிவிடும் அவனைப்பின்பற்றியே எல்லாம் ஒளிவிடுகின்றன; அவனுடைய ஒளியாலே இவையெல்லாம் ஒளிவிடுகின்றன.] "நாராயண பரோ ஜ்யோதி:" "பரம் ஜ்யோதி ருபஸம்பத்3ய" என்று ஓதப்படுகிறபடியே நித்யமுக்தர்களின் வடிவை யும் இரவிக்கெதிர் மின்மினியாக்கும் பேரொளியையுடையதா யிருக்கையாலே ரூபத்தால் பெரியவனும் இவனே. "த4ாதூநாமிவ ஶைலேந்த்3ரோ கு3ணாநாமாகரோ மஹாந்" [ரா] [பொன் வெள்ளி முதலான தாதுக்களுக்கு மலை பெரியதோர் இருப்பிடமாயிருப்பது போல், குணங்களுக்குப் பெரியதோர் இருப்பிடமாயிருப்பவன்]

"யத2ா ரத்நாநி ஜலதே4ரஸங்க்2யேயாநி புத்ரக|
தத2ா கு3ணா ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்2யேயா மஹாத்மந:||"

[குழந்தாய்! கடலில் ரத்தினங்கள் கணக்கற்றவையாயிருப்பது போலே மஹாத்மாவான அனந்தனின் குணங்களும் கணக்கற்றவை யாகும்.] "ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகோஸௌ" [வி-பு] [எல்லாக் கலியாணகுணங்களுமுடையவன் இவன்] என்கிறபடியே குணங் களாலும் பெரியவன் இவனே. தன்னையொழிந்த மற்ற எல்லா வற்றையும் தன் விபூதியாகக் கொண்டிருப்பவனாகையாலே விபூதி யாலும் பெரியவன் இவன். ஆகவிப்படிப் பிராட்டிதொடங்கி,

ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் நடுவாக, புல்லெறும்பாதிகளீருகவுள்ள ஸமஸ்த சேதனரைக்காட்டிலும் ஸர்வவிதத்திலும் பெரியவனுகையாலே "ஸப்ரத₂ா:" எனப்படுகிருன் இவன். (மித்ரோ ந ஶேவ்யோ க்₄ருதா ஸுதிர் விபூ₄தத்₃யும்ந ஏவயா உ ஸப்ரத₂ா: ப₄வ) நண்பனைப்போலே இன்பமளிப்பவனும், கருணைமாமழையைப் பொழிபவனும், பெரும் புகழாளனும், ஸர்வரக்ஷகனும், ஸர்வாதி₄கனும் எங்களுக்கு ஆவாயாக; இப்படிப்பட்டவனும் எங்களுக்குத் தோன்றுவாயாக. (அத₄ா தே விஷ்ணோ விது₃ஷா சித₃ர்த்₄ய: ஸ்தோம:) இப்படிப் பெருமை பெற்றவனுயிருக்கும் காரணத்தாலே உன் மஹிமையை அறியும் சேதனனுலே உன் விஷயமான துதி பலகாலும் செய்யப்பட வேண்டும்; ஒருகால் துதித்தால் உன் பெருமைக்குப்போராது; பலகாலும் துதிக்கவேண்டும். (யஜ்ஞஶ்ச ராத்₄யோ ஹவிஷ்மதா) ஹோமம் செய்யும் யஜமானனுலே உன் விஷயமான யஜ்ஞமும் பலகால் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

१४. यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति।
योजातमस्य महतो महि ब्रवत्सेदु श्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत्॥

14. ய: பூர்வ்யாய வேத₄ஸே நவீயஸே
ஸுமஜ்ஜாநயே விஷ்ணவே த₃த₃ாஶதி।
யோ ஜாதமஸ்ய மஹதோ மஹி ப்₃ரவத்
ஸேது₃ ஶ்ரவோபி₄ர் யுஜ்யம் சித₃ப்₄யஸத்॥

பதவுரை:— **ய:**–எந்த மனிதன், **பூர்வ்யாய**–முதல்வனும், **வேத₄ஸே**—விதவிதமான உலகைப் படைத்தவனும், **நவீயஸே**—(என்றும்) புதியவனும், **ஸுமஜ்ஜாநயே**—லக்ஷ்மீநாதனுகவுமுள்ள, **விஷ்ணவே**—விஷ்ணுவுக்கு, **த₃த₃ாஶதி**—தன்னை அளிக்கிருனே (அவனும்) **மஹத:**—மஹாநுபாவனுன, **அஸ்ய**—இந்த பகவானுடைய, **மஹி**—பூஜிக்கத்தகுந்த, **ஜாதம்**—ஜன்மத்தை, **ப்₃ரவத்**—(எவன்) ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிருனே. **ஸேது₃**—அவனும், **ஶ்ரவோபி₄:**–பெரும்புகழாளனுய், **யுஜ்யம் சித்**—(அனைவரும்) அடையத்தக்க அந்த பகவானுடைய பரமபதத்தை, **அபி₄ அஸத்**—எதிர்நோக்கிச் செல்கின்றுன்.

இந்தப்பரமபுருஷனைப் பெறுவதற்குச் சில ஸாதனங்களைச் சொல்லப்புகுந்து, சரணாகதி, அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞானம் என்னும் இரண்டு ஸாதனங்களைக் காட்டித்தருகிறான் வேதபுருஷன் இம்மந்திரத்தில்.

(ய:) எந்தச் சேதனன். (பூர்வ்யாய) பூர்வகாலத்தைச் சேர்ந்தவனுக்கு. "யோ ப்₃ரஹ்மாணம் வித₃த₄ாதி பூர்வம்" [எவனொருவன் பிரமனை முன் படைத்தானோ] என்கிறபடியே பிரமனுக்கும் முன்னால் இருந்தவனை. நித்யனாயிருப்பவனை என்றபடி. (பூர்வ்யாய) "பூர்வோ யோ தே₃வேப்₄யோ ஜாத:" [எவன் அநாதிஸித்தனாயிருந்தும் தேவர்களுக்காகப் பிறந்தானோ] என்று புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்டபடியே ஆதிகாலத்தில் அவதரித்தவனுக்கு என்றும் கொள்ளலாம். இத்தால் சரண்யனுக்கு வேண்டியதான ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யங்களையுடையவன் என்று காட்டப்பட்டது. (வேத₄ஸே)விதவிதமான ஜகத்தை உண்டாக்கினவனுக்கு. இத்தால் ஸ்வாமித்வம் உணர்த்தப்பட்டது. (நவீயஸே) எப்போதும் புதியவனாயிருப்பவன. (பூர்வ்யாய-நவீயஸே) பழையவனாயினும் புதியவனாயிருப்பவன்.

"எப்பொழுதும் நாள்திங்களாண்டூழியூழிதொறும்
அப்பொழுதைக்கப் பொழுதென் ஆராவமுதமே"
[திருவாய் 2-5-4]

என்று இதை விவரித்தருளினார் வேதம் தமிழ்செய்த மாறன். (நவீயஸே) ஸ்வரூபரூபகுணங்களில் என்றும் புதியவனாயிருப்பவனுக்கு. இத்தால் விலக்ஷண விக்₃ரஹயோக₃மும், போ₄க்யதையும் சொல்லிற்று. (ஸூமஜ்ஜாநயே) "ஸூதராம் மாத₃யதீதி ஸூமத்; தாத்₃ருஶீ ஜாயா யஸ்ய ஸ ததோ₂க்த: தஸ்மை ஸகல ஜகந்மாத₃ந ஶீல ஶ்ரீபதயே" [மிகவும் மயக்குகிறாளாகையாலே 'ஸூமத்' எனப்படுகிறாள் ஸ்ரீதேவி; அவளைப் பத்தினியாகக்கொண்டவன் 'ஸூமஜ்ஜாநி' ஆகிறான்; எல்லாவுலகையும் மயக்கும் ஸ்ரீதேவிக்குப் பதியானவனுக்கு] என்பது ஸாயணர் காட்டிய வ்யுத்பத்தி. தன் விபூதியான செல்வத்தைக்கொண்டு உலகை மயக்குகையாலே 'ஸூமத்' என்னும் பெயரைப் பிராட்டிக்குப் பொருந்தவிட்டார் அவர். தன் ஸ்வரூபரூபகுணங்களாலே எம்பெருமானை மயக்குமவளாகையாலே 'ஸூமத்' எனப்படுகிறாள் பிராட்டி என்பது சுவைமிக்கது. இவளுடைய ஸ்வரூபம், "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாம்"

[ரா-ஸு 66-10][அந்த தேவியைவிட்டு நான ஒருகணமும வாழேன] என்னப்பண்ணும அவனை, ரூபகுணங்களோவெனில, "அஸிதேக்ஷணும விநா-ந ஜீவேயம க்ஷணமபி" [கறுத்த கணகளையுடைய அவளைவிட்டுப பிரிந்தால கணநேரமும வாழமாட்டேன]

"புரேவ மே சாருத₃தீமநிந்தி₃தாம
தி₃ஶந்தி ஸீதாம யதி₃ நாத₃ய மைதி₂லீம ।
ஸதே₃வ க₃ந்த₄ாவ மநுஷ்யபந்நக₃ம
ஜக₃த ஸஶைலம பரிவாதத்யாமயஹம ॥ [ரா-ஆ]

[முனபோலே அழகிய புனமுறுவலையுடையவளும, குற்றமற்றவளும மிதிலா ராஜகுமாரியுமான சீதையை எனக்குக்காட்டாரகளாகில, தேவா, கநதருவா, மனிதா, பாமபுகள ஆகியவாகளோடுகூடி மலைகளோடும கூடிய உலகைத தலைகீழாககிவிடுவேன] என்று பிரிவிலே தனனையும விபூதியையும அழிக்கையிலே மூட்டும ஆகையாலே இவளுடைய ஸவரூபரூபகுணங்களில மயங்கிக கிடககிறுன எமபெருமான எனபது மிகபபொருநதும "அலலிமலாமகள போகமயக்குக்களாகியும" [திருவாய 3-10-8] என்றுா ஆழவார் சரணுகதியைச சொலலும இபரகரணத்தில லக்ஷ்மீ ஸமபநதத்தைச சொலலுகையாலே புருஷகாரபூ₄தையான இவளைமுனனிட்டே சரணமடையவேணடும எனனும அாத்தம உணாத்தபபடுகிறது. அதிலும பிராட்டியை 'ஸூமத' [(ஸவரூபரூபகுணங்களாலே எமபெருமானை) மிகவும மயக்குமவள] எனகையாலே, எமபெருமானிடம இவளுடைய புருஷகாரம என்றும பழுதாகாது என்று உணாத்தபபடுகிறது. (விஷணவே) அாசசாவதார பாயநதமான அவதாரங்களாலே எங்கும வியாபித்திருபபவனுக்கு "ததோ விஷ்வங வயகராமத ஸாஶநாநஶநே அபி₄" [அதறகுபபின சேதனருககாக எங்கும (அவதாரம செயவதன மூலம) வியாபித்தான.] என்று புருஷஸூக்தத்தில சொலலிய அவதார வயாபதியே இங்கு சொலலபபடுகிறது இததால, சரணமடைய நினைததவனுககு இவளைத தேடி நெடுநதூரம போகவேணடாதபடி குடீகுஞஜங்கள தோறும எழுநதருளியிருபபவன என்று உணாததபபடுகிறது (ய த₃த₃ாஶதி) எவன (தனனைக) கொடுக்கிறுனே, எவன ஆதமஸமாபபணம செயகிறுனே

"பிதரம மாதரம த₃ாராந புதராந ப₃நதூ₄ந ஸகீ₂ந கு₃ரூந ।
ரதநாநி த₄நத₄ாந்யாநி க்ஷேதராணி ச க்₃ருஹாணி ச ॥

ஸர்வத₄ர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் ।
லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ₄ ॥"

[எம்பிரானே! தந்தை, தாய், பெண்டு பிள்ளைகள், உற்றார்] நண்பர், ஆசாரியர்கள், ரத்தினங்கள், தனதானியங்கள், வயல்கள், வீடுகள், எல்லா உபாயங்கள், கைவல்யமுள்ளிட்ட எல்லாப் பலன்கள் ஆகிய அனைத்தையும் விட்டு, திருவுலகளந்தருளிய உன் திருவடிகளை சரணமடைகிறேன்] என்றும்

" அஹமஸ்ம்யபராத₄நாமாலயோऽகிஞ்சநோऽக₃தி: ।
த்வமேவோபாய பூ₄தோ மே ப₄வ ॥ "

[நான் குற்றங்களனைத்துக்கும் கொள்கலமாயிருப்பவன்; கைம்முதலில்லாதவன்; (வேறு) புகலற்றவன். நீயே எனக்கு உபாயமாவாயாக] என்றும் சொல்லுகிற ரீதியிலே எவனொருவன் ஸர்வேச்வரனிடம் தன்னுடைய ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்து சரணமடைகிறானோ' ஆக, இவ்வளவால், " தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" [ஆகையாலே இந்த ஸாதனங்களுக்குள் சரணாகதியையே சிறந்ததாகச் சொல்கின்றனர்.] என்று மிகச்சிறந்த ஸாதனமாக நாராயணவல்லியில் ஓதப்பட்ட சரணாகதியான ஸாத₄னம் சொல்லப்பட்டது.

இந்த சரணாகதிதன்னிலும், " மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் ததே₃கோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாக₃தி: " [மஹாவிச்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, அந்த பகவான் ஒருவனையே உபாயமாயிருக்கும்படி வேண்டுவது ப்ரபத்தியென்றும் சரணாகதியென்றும் சொல்லப்படுகிறது.] என்கிறபடியே மஹாவிஶ்வாஸம் வேண்டியிருக்கையாலும், அது பலருக்குப்பெற அரிதாயிருக்கையாலும் மற்றும் சில ஸுகரோபாயங்களைச் சொல்ல முற்பட்டு, அதில் முதன் முதலாக அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞானமாகிற உபாயத்தைப் பேசுகிறது. (யோ ஜாதமஸ்ய மஹதோ மஹி ப்₃ரவத்) மிகப்பெரியவனாகிற இவனுடைய மிகச்சிறந்த பிறப்பை எவன் சொல்லுகிறானோ.

"ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: ।
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந ॥"

[கீதை 4-9]

அர்ஜுனா! என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பையும், செயல்களையும் இம்மாதிரியாக எவன் உள்ளபடி அறிகிறானோ, அவன் இவ்வுடம்பை விட்டு மறுபிறப்பையடைவதில்லை.] என்று இவ் வாக்கியப்பகுதி கீதையில் கண்ணனாலேயே விவரிக்கப்பட்டது. (மஹத: அஸ்ய ஜாதம்) மிகப்பெரியவனான இவனுடைய பிறப்பு; அனைவர்க்கும் தந்தையான இவனுடைய பிறப்பு. "பிதா புத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநெள நாவேத₃விந்மநுதே தம் ப்₃ருஹந்தம்" [எல்லா உலகுக்கும் தந்தையானவன் தன் பிள்ளையொருவனைத் தந்தையாகக்கொண்டு பிறக்கிறான்; வேதமறியாதவன் அவனைப் பெரியோனென அறியமாட்டான்] என்று வேதத்தில் ஓதப்பட்ட படியே மிகப்பெரியவனுடைய பிறப்பு. (மஹி ஜாதம்) சிறந்த பிறப்பு; பூஜிக்கத்தகுந்த பிறப்பு; "ஜந்ம மே தி₃வ்யம்" [என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பு] என்று அவனாலேயே புகழப்பட்ட அப்ராக்ருதமான பிறப்பு. கர்மத்தாலேற்படும் மற்றுள்ளார் பிறப்புப்போலன்றியே,

"அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ₄தாநாமீஸ்வரோऽபி ஸந் ।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி₄ஷ்டா₂ய ஸம்ப₄வாம்யாத்மமாயயா ॥"
[கீதை 4-6]

[பிறப்பவற்றவனாயும், அழிவற்றவனாயும், பூதங்களுக்கு ஈச்வரனாயும் இருந்துகொண்டே என் தன்மையைப் பற்றி நின்றுகொண்டே, என் ஸங்கல்பத்தாலே சிறப்புடன் பிறக்கிறேன்.] என்கிறபடியே இச்சையால் ஏற்படும் பிறப்பு. (மஹி ஜாதம்) ஸ்வார்த்தமாக வன்றிக்கே, பரார்த்தமாகவாகையாலே சிறந்த பிறப்பு.

"யதா₃ யதா₃ ஹி த₄ர்மஸ்ய க்₃லாநிர் ப₄வதி பா₄ரத ।
அப்₄யுத்தா₂நமத₄ர்மஸ்ய ததா₃ऽऽத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥
பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம் விநாஶாய ச து₃ஷ்க்ருதாம் ।
த₄ர்மஸம்ஸ்தா₂பநார்த்தா₂ய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃ ॥"
[கீதை 4-7, 8]

[பாரதனே! எப்போதெல்லாம் அறத்திற்கு வாட்டம் ஏற்படுகிறதோ, மறத்திற்கு எழுச்சி ஏற்படுகிறதோ, அப்போது என்னை நானே பிறப்பித்துக் கொள்ளுகிறேன். நல்லோர்களை அளிப்பதற்காகவும், தீயவர்களை அழிப்பதற்காகவும், அறத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் யுகந்தோறும் சிறப்புடன் பிறக்கிறேன்.] என்கிறபடியே

பிறர்க்கேயாயிருப்பதன்றே இவன் பிறப்பு. (ய: அஸ்ய ஜாதம் ப்₃ரவத்) எவன் இப்பரமபுருஷனுடைய பிறப்பைச் சொல்லுகிறனே; " மந: பூர்வோ வாகு₃த்தர: " [முதலில் மனமும், பிறகு வாக்கும் பிரவர்த்திக்கிறது.] என்று வேதம் ஓதுகையாலே, அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞானத்தைத் தான் முதலில் அறிந்து, 'பிறந்தவாறும்' 'எத்திறம்' என்றுப்போலே அதிலே ஈடுபட்டுப் பிறர்க்கும் எவன் அதை உபதேசிக்கிறனே. இங்கு அர்த்தஸித்தமான ஜ்ஞானத்தை " ஏவம் யோ வேத்தி " [எவன் இப்படி அறிகிறனே] என்று கீதாசார்யன் வெளிப்படுத்தினன். ஆக, இவ்வளவால் சரணுகதியும், அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞானமுமாகிற இரு உபாயங்கள் உரைக்கப்பட்டன; " ய: பூர்வ்யாய " " யோ ஜாதமஸ்ய " என்று இரண்டு யச்சப்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கையாலே இரண்டும் தனித் தனி உபாயங்கள், அவற்றை அனுஷ்டிப்பவர்கள் வெவ்வேறனவர் என்று தெளிவிக்கப்படுகிறது.

இனி, இவ்விரு உபாயங்களுக்கும் பொதுவான பலன் சொல்லப்படுகிறது,– (ஸேது₃) ஸோபி; அவனும்; 'உ' சப்தம் 'அபி' சப்தபர்யாயமாய், இருவரையும் ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்தவனும், அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞானமுள்ளவனும். (ஶ்ரவோபி₄:)புகழ்களோடு கூடியவனுய்; இவ்வுலகிலிருக்கும்போதும் பெரும்புகழோடு கூடியவனுய்; " வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம் புகழவே " [திருவாய் 3-3-11] என்கிற பலனை இம்மையில் பெற்று. (யுஜ்யம் சித்) அனைவரும் செல்லத்தக்கதான பரமபதத்தை. " வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே " [திருவாய் 10--9-9] எனப்படும் பரமபதத்தை. (அப்₄யஸத்) விரும்பிச் செல்கின்றன்.

१५. तमु स्तोतारः पूर्व्यं यथा विद ऋतस्य गर्भं जनुषा पिपर्तन।
आस्य जानन्तो नाम चिद्विवक्तन महस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे॥

15. தமு ஸ்தோதார: பூர்வ்யம் யத₂ா வித₃
ருதஸ்ய க₃ர்ப்ப₄ம் ஜநுஷா பிபர்த்தந ।
ஆஸ்ய ஜாநந்தோ நாம சித்₃விவக்தந
மஹஸ்தே விஷ்ணோ ஸுமதிம் ப₄ஜாமஹே ॥

பதவுரை:—ஸ்தோதார:—துதிப்பவர்களே!, பூர்வ்யம்—அநாதிஸித்தனுய், ருதஸ்ய க₃ர்ப்ப₄ம்—ஜலத்துக்கு உத்பாத

கனுன. தம் உ—அந்த விஷ்ணுவையே, யதா₂ விது₃—அறிந்த படி, ஜநுஷா—நிருபாதிகமாக, பிபர்த்தந—(துதியால்) உகப்பியுங்கள்; அஸ்ய—இந்த விஷ்ணுவுடைய, நாம—திரு நாமத்தை, ஜாநந்த:—அறிபவர்களே! ஆ—எங்கும், விவக்தந—(அந்த நாமத்தை) ஸங்கீர்த்தநம் செய்யுங்கள்; தே₃வவிஷ்ணோ—தேவனுன விஷ்ணுவே! மஹ:தே—பெரியோனுன உன்னுடைய, ஸுமதிம்—நல்ல அறிவான பக்தியை, ப₄ஜாமஹே—அடைவோம்.

பகவானே அடைய ஸாதனமாயிருக்கும் ஸ்துதி, திருநாம ஸங்கீர்த்தனம், பக்தி என்னும் உபாயங்கள் உபதேசிக்கப்படு கின்றன இம்மந்திரத்தில்.

(ஸ்தோதார:) துதிக்கத்தெரிந்த புலவர்களே! (தம் உ பிபர்த்தந) உங்கள் துதிகளால் அவனேயே உகப்பியுங்கள். மற்றுள்ளாரைத் துதிப்பதால் பயனில்லே. "உளனுகவேயெண்ணித் தன்னே யொன்ருகத்தன் செல்வத்தை வளனுமதிக்கும இம்மானிடத்தைக் கவிபாடியென்? ஒழிவொன்றிலாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவப் போம் வழியைத்தரும் நங்கள் வானவரீசனே நிற்கப்போய் கழிய மிக நல்ல வான்கவிகொண்டு புலவீர்காள்! இழியக்கருதி ஓர் மானிடம் பாடல் எனனுவதே? என்னுவதெத்தனே நாளைக்குப் போதும் புலவீர்காள்! மன்னு மனிசரைப்பாடிப் படைக்கும் பெரும் பொருள்? மின்னுர் மணிமுடி விண்ணவர் தாதையைப் பாடினல் தன்னுகவே கொண்டு சன்மம் செய்யாமையும் கொள்ளுமே. கொள்ளும் பயனில்லே குப்பை கிளர்த்தன்ன செல்வத்தை வள்ளல் புகழ்ந்து நும் வாய்மையிழக்கும் புலவீர்காள்! கொள்ளக் குறை விலன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் கோதிலென் வள்ளல் மணி வண்ணன் தனனேக் கவிசொல்ல வமினே. வம்மின் புலவீர்! நும் மெய்வருத்திக் கைசெய்துய்ம்மினே; இம்மன்னுலகில் செல் வரிப்போதில்லே நோக்கினேம. நும்மின்கவிகொண்டு நும் நுமிட்டா தெய்வமேத்திஞல் செம்மின் சுடர்முடி என் திருமாலுக்குச் சேருமே" அவனேயே துதிக்கவேண்டும்படி அவனுக்குள்ள பெருமையென் னென்னில்; (பூர்வ்யம்) ஆதிப்பிரானுயிருப்பவனே. (ருதஸ்ய க₃ர்ப்ப₄ம்) ஆதியில் ஜலத்தைப் படைத்தவனே. "அப ஏவ ஸஸர்ஜா தெ₃ள" [முதலில் நீரைப் படைத்தான்] "தானேர் பெருநீர் தன் னுள்ளே தோற்றி அதனுள் கண்வளரும் வானேர் பெருமான்"

என்கிறபடியே. இங்கு ஜலத்தைச் சொன்னது எல்லாப் பொருள்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாகையாலே இவனே துதிக்கத்தகுந்தவனென்கை. (ருதஸ்ய க₃ர்ப்ப₄ம்) ஸத்யமான இவ்வுலகனைத்துக்கும் காரணனை என்றுமாம். இப்படி ஸர்வாதி₄கனுகில் அவனையறிந்து துதிக்க முடியுமோ? என்னில்: (யதா₂ விதா₃பிபர்த்தந) எப்படி அறிகிறீர்களோ அப்படியே துதியுங்கள். அவனை உள்ளபடியெல்லாம் அறிந்து பிறகு துதிப்பதென்பது யாராலுமாகாது. நீங்கள் அறிந்தபடியே துதித்தால், அப்படியே ஆவானவன்.

"யே யதா₂ மாம் ப்ரபத்₃யந்தே தாம்ஸ்ததை₂வ ப₄ஜாம்யஹம்"

[என்னை எவர்கள் எப்படி அடைகின்றனரோ. அவர்களை நான் அப்படி அடைகிறேன்] என்றான் கண்ணனும் கீதையில்.

"தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே
தமருகந்ததெப்பேர் மற்றப்பேர்—தமருகந்து
எவ்வண்ணம் சிந்தித்து இமையாதிருப்பரே
அவ்வண்ணம் ஆழியானும்" [முதல்திருவ 44]

என்றார் பொய்கையாழ்வார். (ஜநுஷா பிபர்த்தந) "(ஜநுஷா)-ஜந்மநா—ஸ்வத ஏவ- ந கேநசித் வரலாப₄ாதி₃நா" என்று ஸாயண பாஷ்யம். துதித்துவிட்டு மடியேற்காமல், ஸ்வரூபப்ராப்தமாக நினைத்துத் துதியுங்கள் என்றபடி.

"ஸோஹம் தே தே₃வதே₃வேஶ நார்ச்சநாதௌ₃ ஸ்துதௌ ந ச ।
ஸாமர்த்₂யவாந் க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத₃ மே ॥"
[வி-பு]

[தேவதேவேசனே! உன்னைத் துதிப்பதிலும், அர்ச்சனம் முதலியவற்றிலும் நான் வல்லமையுள்ளவனல்லன்; அருளே நிறைந்த மனத்தினுய் எனக்கருளவேண்டும்.] என்கிறபடியே முன்கூறிய ஸ்துதிருபமான உபாயமும் வாக்குவன்மையுள்ள சிலர்க்கே அனுஷ்டிக்கக்கூடுமாகையால், ஸர்வஸுலபமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை விதிக்கிறது அடுத்தபடியாக: (அஸ்ய நாம ஜாநந்த:- ஆ விவக்தந) இவனுடைய நாமத்தை அறிபவர்களே! அதை எங்கும் சொல்லுங்கள். (நாம) செவிப்பட்ட மாத்திரத்தில் அனைவராலும் வணங்கத்தக்க

தாயிருக்கிறபடியால், "நாமம்" எனப்படுகிறது. "மந்த்ரம்" என்று தொழிந்தது காலநியமம், அதிகாரிநியமம் முதலியவை வாராமைக்காக. இடறினவன் 'அம்மே' என்னும்போது ஒரு சடங்கு வேண்டாமன்றோ. (அஸ்ய நாம) இன்ன நாமம் என்று விசேஷியாமலிருக்கையாலே, பேருமோராயிரம் பிற பல உடைய எம்பெருமானை அவனுடைய பெயரில் எதையாகிலும் உச்சரிக்க அமையும் ஸம்ஸாரவியாதி தீருகைக்கு: இவனுடைய நாமமாயிருக்க வேண்டுமத்தனையே வேண்டுவது என்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளும், ஆழ்வாராசாரியர்களும் பன்னியுரைத்தனர். எங்ஙனேயென்னில்;

"அச்யுதாநந்தகோ₃விந்த₃ நாமோச்சாரணபே₄ஷஜாத் ।
நஶ்யந்தி ஸகலா ரோக₃ா: ஸத்யம் ஸத்யம் வத₃ாம்யஹம் ॥"

[அச்சுதன், அனந்தன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்களை உச்சரிப்பதாகிற மருந்தினால், எல்லா வியாதிகளும் நாசமடைகின்றன. 'உண்மை உண்மை' என்று இருகால் ஸத்யம் செய்து சொல்லுகிறேன் நான்.] என்று அச்யுதன், அநந்தன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்களின் பெருமை விஷ்ணுதர்மத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

"ஆர்த்தா விஷண்ணா: ஶிதி₂லாஶ்ச பீ₄தா:
கோ₄ரேஷு ச வ்யாதி₄ஷு வர்த்தமாநா: ।
ஸங்கீர்த்ய நாராயணஶப்₃த₃மாத்ரம்
விமுக்தது₃:க்க₂ா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்தி"

[ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்னும் தாபங்களினால் தபிக்குமவர்களும், பயந்தவர்களும், கோரமான வியாதிகளினால் துன்பமடைபவர்களும் நாராயணன் என்னும் சப்தத்தை மட்டும் கீர்த்தனம் செய்வதாலேயே எல்லா துக்கங்களும் நீங்கப் பெற்று, மோக்ஷஸுகத்தையும் அடைகிறார்கள்.] என்று பாரதத்தில் நாராயணநாமப்பெருமை பேசப்பட்டது.

"அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: ।
புமாந் விமுச்யதே ஸத்₃ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகை₃ரிவ ॥
யந்நாம கீர்த்தநம் ப₄க்த்யா விலாயநமநுத்தமம் ।
மைத்ரேயாஶேஷபாபாநாம் த₄ாதூநாமிவ பாவக: ॥"

[அந்த பகவானுடைய திருநாமம் யத்ருச்சையாகக் கீர்த்திக்கப்பட்ட போதிலும் ஒரு மனிதனுடைய பாபங்கள் ஸிம்ஹத்தினால் பய முறுத்தப்பட்ட மருகங்கள் விலகிப்போவதுபோல, விட்டோடிப் போகின்றன மைத்ரேயரே! ஸுவர்ணம் முதலிய தாதுக்களுடைய அழுக்கை நெருப்பு போக்குவதுபோல பக்தியுடன் அப்பெருமா னுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்தல் எல்லாப் பாபங்களையும் அழிக்கும் ஒப்பற்ற ஸாதனமாகும்] என்றும்

'த்4யாயந் க்ருதே யஜந் யஜ்ஞை: த்ரேதாயாம்
த்3வாபரேர்சசயந் ।
யதா3ப்நோதி தத3ாப்நோதி கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேசவம் ॥

[பகவானை தியானிப்பதால் க்ருதயுகத்திலும் யஜ்ஞங்களைக்கொண்டு ஆராதிப்பதால் த்ரேதாயுகத்திலும், அர்ச்சனைசெய்வதால் த்வாபர யுகத்திலும் எதை அடைகிறானோ அதைக் கலியுகத்தில் கேசவனை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வதாலேயே அடையலாம்] என்றும்

"கிம் சித்ரம் தத்3க4ம் ப்ரயாதி விலயம் தத்ராச்யுதே கீர்த்திதே

[அச்யுதனுடைய நாமம் கீர்த்திக்கப்பட்டவுடன் அவ்விடத்திலேயே பாபங்கள் நாசமடைகின்றன என்னுமிவ்விஷயத்தில் ஆச்சரியம் என்ன] என்றும் விஷ்ணுபுராணத்தில் உரைக்கப்பட்டது

"அஜ்ஞாநதோ ஜ்ஞாநதோ வா வாஸுதே3வஸ்ய கீர்த்தநாத் ।
தத்ஸர்வம் விலயம் யாதி தோயஸ்த2ம் லவணம் யதா2 ॥

[அறிந்தோ, அறியாமலோ வாஸுதேவனுடைய திருநாமத்தைச் சொன்னானாகில் அவனுடைய பாபமெல்லாம் தண்ணீரினுள்ளிருக்கும் உப்பைப்போல கரைந்துவிடுகின்றன] என்றும்,

"ஶமாயாலம் ஜலம் வஹ்நேஸ் தமஸோ பா4ஸ்கரோத3ய ।
ஶாந்தி கலேரகௌ4க4ஸ்ய நாமஸங்கீர்த்தநம் ஹரே ॥

[நெருப்பை அணைப்பதற்கு நீரும், இருட்டைப் போக்கடிக்க ஸூர் யோதயமும் போதுமானவை (அதுபோலவே) கலிகோலாஹலத்தின் லுண்டாகும் பாபவெள்ளத்தைப் போக்கடிப்பது ஹரியின் நாம ஸங்கீர்த்தனமே] என்றும் "யந்நாம ஸங்கீர்த்தநதோ விமுச்யதே' [எவனுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தினால் மோக்ஷமடைகிறானோ] என்றும், "யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாப4யாத் விமோக்ஷமாப்நோதி

ந ஸம்ஶயம் நர:" [எவனுடைய ஸங்கீர்த்தநத்தால் மனிதன் பேராபத்தினின்றும் ஸந்தேஹமில்லாமல் விடுதலையடைகிறானோ.........] என்றும்,

"ஸக்ருதுச்சரிதம் யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம்।
பத்த: பரிகரஸ்தேந மோக்ஷாய கமநம் ப்ரதி॥"

['ஹரி' என்னுமிவ்விரண்டெழுத்தும் எவனால் ஒருதடவை உச்சரிக்கப்பட்டதோ, அவன் மோக்ஷத்திற்குப் போவதற்காகச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்துவிட்டான்.] என்றும்,

"யஸ்ய நாம்நி ஸ்ம்ருதே மர்த்யஸ் ஸமுத்க்ராந்தேரநந்தரம்।
ப்ராப்நோதி வைஷ்ணவம் ஸ்தாநம் புநராவ்ருத்திவர்ஜிதம்॥"

[எவனுடைய திருநாமத்தை நினைத்த மனிதன் இறந்தபின்பு திரும்பி வருகையற்றதான விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை அடைகிறானோ...] என்றும் விஷ்ணுதர்மத்தில் பலவிடங்களில் பேசப்பட்டதன்றோ. மற்றோரிடத்தில்.

"ஸர்வாந் காமாந் ப்ராப்நுவந்தே விஶாலாந்
த்ரைலோக்யேஸ்மிந் க்ருஷ்ணநாமாபிதாநாத்"

[இம்மூவுலகிலுமுள்ள மிகப்பெரிய இஷ்டவஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் கிருஷ்ணனென்னும் திருநாமத்தைச் சொல்லுவதன் மூலமாகவே அடைகிறார்கள்] என்று கோஷிக்கப்பட்டது. வேறோரிடத்தில்

"ஸங்கீர்த்தயேஜ்ஜகந்நாதம் வேதம் வாபி ஸமீரயேத்"

[ஜகந்நாதனை பெருமானை ஸங்கீர்த்தனம் செய்யக்கடவன்; அல்லது வேதத்தையாவது ஜபிக்கடவன்,] என்று நாராயண நாம ஸங்கீர்த்தனம் வேதாத்யயனத்தைக்காட்டிலும் மேலானதென்று உணர்த்தப்பட்டது. இவையெல்லாவற்றிருக்கும் மூலமான வேதத்திலும் "த்ருவாஸோ அஸ்ய கீரயோ ஜநாஸ:" [இவனைக்கீர்த்திக்கும் ஜனங்கள் நிலையான மோக்ஷஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள்.] என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

"கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன நாளும்
கொடுவினை செய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுககில்லார்"
—என்று நம்மாழ்வார் அருளினார்.

"காவலிற் புலனை வைத்துக் கலிதன்னைக் கடக்கப்பாய்ந்து
நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்தமர் தலைகள் மீதே
மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல்வ! நின் நாமங்கற்ற
ஆவலிப்புடைமை கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே"

என்றும்,

"பச்சைமாமலைபோல் மேனிப்பவளவாய்க் கமலச்செங்கண்
அச்சுதா! அமரரேறே! ஆயர்தம் கொழுந்தே! என்னும்
இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திரலோகமாளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே!"

—என்றும்,

"மொய்த்த வல்வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால்
கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்"

—என்றும்,

"நமனும் முற்கலனும் பேச நரகில் நின்றார்கள் கேட்க
நரகமே சுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடைய நம்பி"

என்றும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருநாமஸங்கீர்த்தந ப்ரபாவத்தைப் பலகால் அருளிச்செய்தருளினர். திருமங்கையாழ்வாரும் முதல் திருமொழியில் நாராயணநாம ப்ரபாவத்தைப் பலபடியாகப் பேசியருளினர்.

"இத்திருநாமந்தான் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுக்கும்; உபாயாந்தரநிஷ்டர்க்குப் பாவநமாயிருக்கும்; ப்ரபந்நர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்; முத்துப்படும் துறையில் முழுகுவார் முத்தைக்கொடுத்துப் பழங்கொள்ளுவர்கள். 'செழுமுத்து வெண்ணெற்கெனச் சென்று' மாறுவர்களிறே. விலையறியும் செட்டிகள் பக்கல் புகுந்தவாறே பெருவிலையனும்; செருக்கரானார் இத்தைப்பூண்டு அநுபவிப்பார்கள்; அப்படியே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் உறுப்பாய், ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்கும் உறுப்பாய், ப்ரபந்நர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயாய்த்து இத்திருநாமமிருப்பது" என்றும், "இப்படிச் சேதநன்தான் மூலையடியே திரிந்தாலும் அவன் தோஷங்களைப் போக்கி, மேல்சொல்லுகிற நன்மைகளைக் கொடுக்கும்படியாய்த்து திருநாமத்தினுடைய ப்ரபாவமிருப்பது"

என்றும் "பக்தியினுடைய துஷ்கரதையோபாதி ப்ரபத்திநிஷ்டா ஹேதுவான மஹாவிச்வாஸமும் சிலருக்குக் கிட்டுகை அரிதாகை யாலே இதில் இழியக்கூசினவர்களுக்கு ஸர்வாதி$_4$காரமான யாத்$_3$ ருச்சி$_2$க ப$_4$க$_3$வந்நாம ஸங்கீர்த்தனமே சேதநருடைய பாபத்தைப் போக்கி ஸுக்ருதானுகூலமாகக் கர்மயோகா$_3$தி$_3$களிலே மூட்டுதல். ப்ரபத்தியிலே மூட்டுதல், விரோதியைப்போக்கி ப்ராப்யத்தைக் கொடுக்கைக்குத் தானே நிர்வாஹகமாதலாம்படியான வைபவத்தை உடைத்தாயாய்த்து திருநாமத்தினுடைய வைபவமிருப்பது" என்றும் பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தார். இவையெல்லாவற்றையும் வேதாந்தாசார்யரான பட்டரும் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்திலே பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபபூர்வகமாகப்பரக்க அருளிச்செய்தார். அபி$_4$யுக்தாக்$_3$ரேஸரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் "வாச்யப்ரப$_4$ாவம் போலன்று வாசகப்ரப$_4$ாவம். அவன் தூ$_3$ரஸ்த$_2$ னானாலும் இது கிட்டி நின்று உதவும். த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடவை சுரந்தது திருநாமமிறே. சொல்லும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் தன் ஸ்வரூபம் கெடநில்லாது. இதுதான் 'குலந்தரும்' என்கிறபடியே எல்லா அபேக்ஷிதங்களையும் கொடுக்கும். ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும். கர்மஜ்ஞாந பக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப்போக்கி, அவற்றைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும். ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும ஹேதுவாயிருக்கும்" என்று முமுக்ஷுப்படியில் அருளிச்செய்தார்.

(ஜாநந்த: விவக்தந) அறிபவர்களே! சொல்லுங்கள். அசேதநமாயிராமல் சேதனராயிருந்தவாசிக்குச் சொல்லுங்கள். அறிவை ஸம்பாதிக்க வேண்டியதில்லையே; உங்களைவிட்டுப் பிரியாத தொன்றுயிற்றே இது. இங்கு அறிவைச் சொன்னது சரீரம், நாக்கு முதலிய உபகரணங்கட்கும் உபலக்ஷணம். (நாம விவக்தந) அவனுடைய நாமம் ஸித்தமாயிருக்கிறதொன்றுயிற்றே. ஆக இப்படி நாமமும ஸித்தமாய், அதை உச்சரிக்க உபகரணங்களும் குறைவற்றதாயிருக்கும்போது உச்சரித்து உஜ்ஜீவிக்கத் தட்டென்ன? விரைவில் உச்சரியுங்கள் என்கிறது. இவ்வர்த்தத்தையே

"நாராயணேதி ஶப்$_3$தே$_3$ாऽஸ்தி வாக$_3$ஸ்தி வஶவர்த்திநீ।
தத$_2$ாபி நரகே கே$_4$ாரே பதந்தீதி கிமத்$_3$பு$_4$தம்॥"

[நாராயணன் என்னும் சப்தமிருக்கிறது; வாயும் வசத்திலிருக்கிறது. அப்படியும் கோரமான நரகத்தில் பலர் விழுகின்றனர் என்பது என்ன ஆச்சரியம்!] என்று புராணங்களில் பேசப்படுகிறது. பொய்கையாழ்வாரும் இதையே

"நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணவென்று
ஓவாதுரைக்கும் உரையுண்டே—மூவாத
மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே என்னொருவர்
தீக்கதிக்கண் செல்லும்திறம்." — என்று அருளிச்செய்தார்,

(ஆவிவக்தந) ஆ–ஸமந்தாத்–விவக்தந. எங்கும் சொல்லுங்கள் ஸர்வதேசத்திலும் சொல்லுங்கள். ஸர்வகாலத்திலும் சொல்லுங்கள். ஸர்வாவஸ்தையிலும் சொல்லுங்கள்.

"துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின்
துயரிலீர் சொல்லினும் நன்றாம்
நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு
நாராயணாவென்னும் நாமம்" [பெரியதிரு1-1-9]

என்றார் திருமங்கையாழ்வார்.

ஆஸீநா வா ஶயாநா வா திஷ்ட$_2$ந்தோ யத்ர குத்ர வா |
நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரைகஶரணா வயம்||

[எங்காவது உட்கார்ந்திருந்தாலும், படுத்துக்கொண்டிருந்தாலும், நின்றுகொண்டிருந்தாலும் 'நமோ நாராணாய' என்னும் மந்திரத்தையே உபாயமாகப் பற்றியவர்கள் நாங்கள்.]

என்று ரிஷிகளும் இதை விவரித்தனர். (ஆவிவக்தந)எங்கும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்யுங்கள் என்கையாலே, பரிசுத்தனாயிருக்கும் போதோடு, அசுத்தனாயிருக்கும் போதோடுவாசியற ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் சொல்லுங்கள் என்றதாகிறது. திருநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யும் போது; அசுத்தனுக்கு சுத்திஸம்பாதிக்கவேண்டியதில்லை, சுத்தனுக்கு அசுத்தி ஸம்பாதிக்கவேண்டியதில்லை. இருந்தபடியே ஸங்கீர்த்தனம் செய்ய அமையும் என்று கருத்து.

"நஞ்ஜீயர், 'அப்ரயதனாய்க்கொண்டு திருநாமம் சொல்லலாமோ? ஆகாதோ?' என்று பட்டரைக் கேட்க, 'கங்காஸ்நாநம் பண்ணப் போமவனுக்கு உவர்க்குழியிலே (உப்புநீர்க்குட்டையிலே) தோய்ந்து

(குளித்து) போகவேணுமோ? மேலுண்டான நன்மையைப் பண்ணிக் கொடுக்கவற்றான்னது கீழுள்ள அசுத்தியைப் போக்கமாட்டாதோ?' என்றருளிச்செய்தார்'' என்று திருமாலை வ்யாக்யானத்தில் பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளையால் எடுக்கப்பட்ட ஐதிஹ்யம் இங்கு அனுஸந்திக்கத்தக்கது. (ஆ விவக்தந)எங்கும் சொல்லுங்கள் திருநாமம் செவிப்பட்ட ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் உய்வுண்டாகையாலே, செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் அனைவர்க்கும் செவிப்படும்படி இதை உத்கோஷியுங்கள்.

' நமனும் முற்கலனும் பேச நரகில் நின்றார்கள் கேட்க
நரகமே சுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடைய நம்பி'' [திருமாலை-12]
என்றன்றோ திருநாமவைபவம் சொல்லப்படுகிறது

கடைசியாக, ப$_4$க்தியென்னும் உபாயத்தை ஸ்வாநுஷ்டாநபாயந்தமாகக் காட்டித்தருகின்ற வேதபுருஷன் (விஷ்ணோ) ஸர்வவ்யாபியான தேவனே! (மஹ தே) மஹாபுருஷனான உன் விஷயமான. (ஸுமதிம்) நல்ல ஞானத்தை, பக்தி ரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை என்றபடி "மதிநலம்" [திருவாய் 1-1-1] என்று இதைத் தமிழ்ப்படுத்தினார் வேதம் தமிழ் செய்த மாறன். (ப$_4$ஜாமஹே) அடையக் கடவோம்,(மஹஸ தே விஷ்ணோ ஸுமதிம் ப$_4$ஜாமஹே)"ப$_3$ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே ப$_1$வது மம பரஸ்மிந்ஶேமுஷீ ப$_4$க்திரூபா'[ஸ்ரீபாஷ்யமங்களம்] [பரப்ரஹ்மமான ஸ்ரீநிவாஸனிடம் எனக்கு பக்திரூபமான ஞானம் ஏற்படட்டும்] என்று இவ்வாத்தத்தை பாஷ்யகாரர் அநுஸந்தித்தருளினார் 'ப$_4$ஜாமஹே' என்று பன்மையிலே படித்திருக்கையாலே முன் சொல்லப்பட்ட சரணாகதி, அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம், ஸ்துதி, திருநாமஸங்கீர்த்தனம் என்னும் உபாயங்களை அனுஷ்டிப்பாருக்கும் பக்தி நியமமாக இருப்பதொன்று என்று காட்டப்படுகிறது, பரபக்தி நிஷ்டனுக்கு பக்தி ப்ராப்யருசியிலே புகும் மற்ற உபாயங்களை அனுஷ்டிப்பாருக்குப் பக்தி அங்கமாயிருக்கும்

ஆக, முன் மந்திரத்தாலும் இம்மந்திரத்தாலும் சரணாகதி, அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞானம், ஸ்துதி, திருநாமஸங்கீர்த்தநம்,பக்தி என்னும் ஐந்து உபாயங்களையும், அவற்றுக்குப்பலனையும் காட்டினாயிற்று. "ஸே து$_3$ஶ்ரவோபி$_1$ர் யுஜ்யம் சித$_3$ப$_4$யஸத்" என்று சென்ற மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்ட பலன் இம்மந்திரத்திலும் பலனாக அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

१६. तमस्य राजा वरुणस्तमश्विना क्रतुं सचन्त मारुतस्य वेधसः।
दाधार दक्षमुत्तममहर्विदं व्रजं च विष्णुः सखिवाँ अपोर्णुते॥

16. தமஸ்ய ராஜா வருணஸ்தமஶ்விநா
க்ரதும் ஸசந்த மாருதஸ்ய வேத₄ஸ: ।
தா₃தா₄ர த₃க்ஷமுத்தமமஹர்விதம்
வ்ரஜம் ச விஷ்ணு: ஸகி₂வாம் அபோர்ணுதே ॥

பதவுரை:— மாருதஸ்ய—*தேவகணங்களுக்கு,* **வேத₄ஸ:**-*ஸ்ரஷ்டாவான,* **அஸ்ய**—*இந்த விஷ்ணுவினுடைய,* **தம் க்ரதும்**—*ஸுப்ரஸித்தமான ரக்ஷணச்செயலை,* **வருண:**—*வருணன்,* **ஸசந்த**—*அடைகிறுன்;* **தம்**—*அந்த ரக்ஷணச் செயலை,* **அஶ்விநா**—*அச்விநீதேவதைகளும்(அடைகின்றனர்)* **ஸகி₂வாந் விஷ்ணு:**—*துணைவரோடு கூடிய விஷ்ணுவானவன்,* **அஹர்வித₃ம்**-*மோக்ஷத்தை அளிப்பதான,* **உத்தமம் த₃க்ஷம்**-*மேலான(மோக்ஷ)ப₂லப்ரத₃த்வரூபஸாமர்த்₂யத்தை,* **தா₃தா₄ர**-*தரிக்கிறுன்;* **வ்ரஜம் ச**—*மேகத்தையும்,* **அபோர்ணுதே**—*மழைபொழிவிக்கிறுன்.*

ஸாதநங்களையும் பலனையும் சொல்லிற்று கீழ் இரண்டு மந்திரங்களாலே. இந்த ஸாதனங்கள் நேரே பலம் தருவனவல்ல; அவனுடைய பிரீதியை உண்டு பண்ணுவதன் மூலமே ஐஹிகாமுஷ்மிக பலன்களைத்தருவிக்கின்றன. ஸர்வரக்ஷகனை அவனே இம்மைப் பலன்களையும் மறுமைப்பலனையும் அளிக்கிறுன் என்கிறது இம்மந்திரம்.

ஸர்வரக்ஷகனுயிருப்பவனே ஸகலபலப்ரத₃னுகக் கூடுமாகையால், இந்த பகவானே ஸகலசேதனரையும் ரக்ஷிக்கிறுன் என்கிறது மந்திரத்தின் முதற்பகுதி. இவனே ஸர்வரக்ஷகன் என்னும் இவ்வரும் பொருளை,

ந ஹி பாலநஸாமர்த்₂யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் ।
ஸ்தி₂தௌ ஸ்தி₂தம் மஹாப்ராஜ்ஞ ப₄வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥

[மஹாபுத்திமானே! ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்கும் ஸர்வேச்வரனை ஹரியைத் தவிர வேறு எவனுக்கும் ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்யம் கிடையாதன்றே.] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசரரும்,

''ஏ பாவம் பரமே ஏழுலகும்
ஈபாவம் செய்து அருளாலளிப்பாரார்''
என்று ஸ்ரீபராங்குசரும் விவரித்தருளினரன்றே.

(மாருதஸ்ய) மருத்கணங்களுக்கு; தேவகணங்களுக்கு என்றபடி. (வேத₄ஸ:) ஸ்ரஷ்டாவானவனுடைய; தேவர்களைப் படைத்தவனுடைய என்றபடி. நாட்டைப்படையென்றயன் முதலாத் தந்த நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும் விமலனுடைய என்றபடி. அன்றிக்கே (மாருதஸ்ய) 'மருத்துக்கள்' எனப்படும் தேவர்களோடு ஸம்பந்தமுடையவனுடைய; அவர்களுடைய ஆப₄ாஸமான (மேலெழத்தோற்றும்) ஆநுகூல்யலேஶத்தையே கொண்டு அவர்களைத் தன்னைச்சேர்ந்தவர்களாக நினைத்திருக்குமவனுடைய.

''தே₃வாநாம் த₃ாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதி₄தை₃வதம்''
[ஜிதந்தே-1]
[தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் பொதுவான தெய்வம்] என்கிறபடியே பொதுநின்ற பொன்னங்கழல்களையுடையவனாயிருந்தபோதிலும் ஆநுகூல்யலேசமுடையாரிடம் அளவுகடந்த பக்ஷபாதத்தையுடையவனாயிருக்கை. பரஸ்பர விருத்தமான இவ்விரண்டும் எப்படிப் பொருந்தும்? எனில்

''ஸமோஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு ந மே த்₃வேஷ்யோஸ்தி கஶ்சந''

[(என்னை ஆச்ரயிக்கும் விஷயத்தில்) நான் அனைவர்க்கும் பொதுவாயிருப்பவன்; என்னால் வெறுக்கத்தக்கவன் ஒருவனுமில்லை.] என்கிறபடியே தன்னையடையும் விஷயத்தில் அனைவர்க்கும் பொதுவாயிருப்பவனாகையால் பொதுநின்ற கழலென்றதும் பொருந்தும். ஆச்ரயித்தபின்பு அவர்களிடத்தில், அநாச்ரிதரிடத்திற்காட்டிலும் அன்பு விஞ்சியிருக்கும் என்றதும் மிகப்பொருந்தும். (வேத₄ஸ:) இவ்விரண்டாவது நிர்வாஹத்தில், 'வேத₄ஸ:' என்றது ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவினுடைய என்றபடி. (அஸ்ய) ஸுப்ரஸித்தரக்ஷகனான இந்த விஷ்ணுவினுடைய. அகாரவாச்யனான விஷ்ணுவினுடைய என்றுமாம். ''அ இதி ப்₃ரஹ்ம'' [அகாரம் ப்ரஹ்மத்தைச் சொல்லுகிறது] ''தஸ்ய ப்ரக்ருதி லீநஸ்ய ய: பர: ஸ மஹேஶ்வர:'' [தை-நா] [தன் காரணமான அகாரத்திலடங்கிய ஓங்காரத்துக்குப் பொருள் மேலான ஈச்வரனான நாராயணனே] 'அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி' [கீதை 10-33] [எழுத்துக்களுள் 'அ' எனும் முத

லெழுத்தாகிறேன்.] "அ இதி ப₁க₃வதோ நாராயணஸ்ய ப்ரத₂மாபி₄தா₄நம்" [மஹாபாஷ்யம்] ['அ' என்பது பகவானான நாராயணனுடைய முதற்பெயராகும்.] என்கிறபடியே அகாரவாச்யன் இவனே என்பது ஸுப்ரஸித்தமன்றோ. 'அவ-ரக்ஷணே' என்னும் தாதுவிலிருந்து தோன்றியதாகையாலும், இன்னாரை ரக்ஷிப்பவன், இன்ன தேசத்தில் ரக்ஷிப்பவன், இன்ன காலத்தில் ரக்ஷிப்பவன், இன்ன நிலையில் ரக்ஷிப்பவன் என்னும் வரம்பு கட்டவில்லையாகையாலும், ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வரையும் ரக்ஷிப்பவன் என்று அகாரத்திற்குப் பொருளாகிறது. (வேத₄ஸ: அஸ்ய) ஸர்வகாரணனான அகாரவாச்யனுடைய. 'ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய' [தை-நா] 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' [குறள்] என்கிறபடியே வாசகங்களான எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் காரணமான அகாரத்துக்குவாச்யனே, வாச்யங்கள் அனைத்துக்கும் காரணன் என்று காட்டுகிறபடி. "ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ் ஸ மஹேஶ்வர:" [அக்ஷரகாரணமான அகாரத்துக்குப் பொருளானவனே ஸர்வகாரணன்] என்று அருமறையும்

"அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு" என்று குறளும் கூறினவன்றோ.

(அஸ்ய தம் க்ரதும்) ஸர்வரக்ஷகனான இவனுடைய அந்த ரக்ஷணச் செயலை. (ராஜா வருண: ஸசந்த) பிரகாசிப்பவனான வருணன் அடைகிறான். உலகம் முழுவதையும் ஈரக்கையாலே தடவிக் கொடுக்கையாலே ஸுப்ரஸித்த ரக்ஷகனாக விளங்கும் வருணன் அடைகிறான். வருணனிடமுள்ள ரக்ஷணச்செயல் பரமபுருஷனுடையதேயாகும் என்று கருத்து. (ராஜா வருண:) பிரகாசிப்பவனான வருணன். இவனுக்குப் பிரகாசமாவது எம்பெருமானாலே விசேஷித்து அபிமானிக்கப்படுகை. அதாவது:— "ஆழிமழைக் கண்ணா என்றவிடத்து வியாக்கியானத்தில், "ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்மருத்ரர் தலையிலே பொகட்டு, ஸ்வரூபத்துக்குச் சேர்ந்த பாலநவிதி₄யைத்தான் நடத்துமாபோலே, நாட்டாரைக் கட்டுவது விடுவதாகிற க்ரௌர்ய வ்யாபாரத்தை யமாதிகள் தலையில் ஏறிட்டு 'நம்மோபாதி ஈரக்கையாலே தடவிக்கொடுக்கவல்லன்' என்று ஈச்வரனாலே மதிக்கப்பட்டவனல்லையோ நீ" என்று வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தி அருளிச்செய்தபடியே அவனாலும் மதிக்கப்படுகையாகிற பெருமையைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, "ஆழிமழைக் கண்ணா" என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தபடியே க₃ம்பீ₄ர ஸ்வப₄ாவத்தையுடையவனுமாய், மழைக்கு நிர்வாஹகனுமாயிருக்கும்

பெருமையைச் சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம் (தமஸ்விநா) அந்த ரக்ஷணச் செயலையே தேவவைதயர்களாக ப்ரஸித்திபெற்ற அச்விநீ தேவதைகளும் அடைகிறார்கள் மழைபெய்து இவ்வுலகை ரக்ஷிப்பவனாகையாலே வருணனையும், வைத்யம்செய்து தேவருலகை ரக்ஷிப்பவராகையாலே அசவிநீ தேவதைகளையும் எடுத்த இது, மற்றும் உலகில் காணப்படும் ரக்ஷகர்களனைவர்க்கும் உபலக்ஷணம் உலகில் ரக்ஷகர்களாகச் சொல்லப்படுமவர்களிடமுள்ள ரக்ஷணதாமமெல்லாம் இவனுடையதே என்கை

' ராஜாவான வருணனும், அச்விநீதேவர்களும் பகவானுடைய ரக்ஷணச்செயலை அடைகிறார்கள்," என்கிறது, அவர்களும் அவனுடைய ரக்ஷணசசெயலுக்கு விஷயமாவதைச் சொல்லுகிறதாய், ரக்ஷகர்களாய் நினைக்கப்படும் தேவர்களும் அவனுக்கு ரக்ஷ்யர்களாகையாலே ஸர்வரக்ஷகன் அவனே என்று முடிவுகட்டுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

அன்றிக்கே வேறுவிதமாகவும் பொருள்கொள்ளலாம் (மாருதஸ்ய) மருத்துக்களான ருத்விக்குகளின் ஸமூஹத்தையுடையவனுடைய, அல்லது தேவர்களோடு ஸம்பந்தமுடையவனுடைய, அதாவது:—

"தேவாந் பா₄வயதாநேந தே தேவா பா₄வயந்து வ |
பரஸ்பரம் பா₄வயந்த: ஶ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத₂||" [கீதை]

[தேவர்களை யஜ்ஞத்தால் ஆராதியுங்கள்; அந்த தேவர்கள் (மழை முதலானவற்றாலே) உங்களை திருப்தி செய்யட்டும். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் திருப்திசெய்வித்துக்கொண்டு சிறந்த நன்மையை அடையுங்கள்] என்று சொல்லப்பட்ட ஸம்பந்தமுடையவனுடைய. (வேத₄ஸ அஸ்ய) மேதாவியான இந்த யஜமானனுடைய (தம க்ரதும்) ப்ரஸித்தமான யஜ்ஞத்தை, யஜ்ஞஸ்வரூபியான விஷ்ணுவை என்றபடி. 'யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு' என்று ஓதப்படுகிறதன்றோ (வருண:—அஶ்விநா—ஸசந்தே) வருணன், அசவிநீதேவர்கள் முதலான தேவர்களனைவரும் ஸேவிக்கிறார்கள். வருணனையும், அச்விநீதேவர்களையுஞ்சொன்னது, அஷ்டவஸுக்கள், ஏகாதசருத்ரர்கள், த்வாதசாதித்யர்கள் முதலிய ஸகலதேவர்க்கும் உபலக்ஷணம்.

"எண்மர் பதினொருவர் ஈராறுவர் ஓரிருவர்
வண்ணமலரேந்தி வைகலும்—நண்ணி

ஒருமாலையால் பரவி ஓவாதெப்போதும்
திருமாலைக்கைதொழுவர் சென்று'' [முதல்திருவ-52]

என்று பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தாரன்றோ. ஆக, இத்தால் யஜ்ஞஸ்வரூபியாயிருந்து ரக்ஷிப்பவனும் இவனே என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது.

மந்திரத்தின் முற்பகுதியால் இவனே ஸர்வரக்ஷகன் என்னுமர்த்தம் பேசப்பட்டது. இவன் ரக்ஷிப்பதுதான் எப்படியென்னில்: இம்மை மறுமைப்பயன்களை அளிப்பதன் மூலம் ரக்ஷிக்கிறான் என்கிறது,— (தா₃தா₄ர த₃க்ஷம்) ப₃லத்தை தரிக்கிறான். மோக்ஷப₂ல ப்ரத₃த்வஸாமர்த்₂யம் இங்கு 'ப₃லம்' எனப்படுகிறது. அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த ஜீவனுடைய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை ருசி வாஸனைகளோடு கழிப்பது ஸாமாந்யமானதொரு செயலன்றே.

''தை₃வீ ஹ்யேஷா கு₃ணமயீ மம மாயா து₃ரத்யயா'' [கீதை 7-13]

[விசித்திரச் செயல்களைப் புரிகையாலே மாயையெனப்படும் ப்ரக்ருதி, தேவனுகிற என்னால் நிர்மாணம் செய்யப்பெற்றதாய், கடத்தற்கரிதாயுள்ளது.] என்றன்றோ அவனும் அருளிச்செய்தது. (த₃க்ஷம் தா₃தா₄ர) மோக்ஷபலப்ரதத்வத்தை இவனே தரிக்கிறான். '' உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாந:'' [பு-ஸூ] [மோக்ஷத்திற்கு ஈச்வரன் பரமபுருஷனே] என்றது புருஷஸூக்தம். '' மோக்ஷமிச்சே₂த் ஜநார்த்த₃நாத்'' [ஜநார்த்தனனிடமிருந்து மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்] என்றனர் ரிஷிகள்.

''மாமேவ யே ப்ரபத்₃யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே''[கீதை7-13]

[என்னையே எவர்கள் சரணமடைகின்றனரோ அவர்கள் இம்மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்.] என்று தானே சோதிவாய் திறந்து அருளிச்செய்தான். (உத்தமம் தக்ஷம்) மிகச்சிறந்ததான முக்தி ப₂ல ப்ரத₃த்வகு₃ணத்தை. ஜகத்காரணத்வமும், முக்திபலப்ரதத்வமும், ஸர்வலோக ஸார்வபௌமனை எம்பெருமானுக்குச் ச₃த்ரசாமரங்கள் போலே அஸாதா₄ரணங்கள் என்றன்றோ ஆசார்யர்கள் அனைவரும் அருளிச்செய்வது. நித்யானபாயினியான பிராட்டிக்கும் முக்திப₂ல ப்ரதானவேளையில் அந்வயமில்லை என்னும்படியன்றோ இவனுடைய உபாயநைரபேக்ஷ்யமிருப்பது. பரமப்ராப்யமான மோக்ஷத்தைத் தரும் குணமாகையாலே 'உத்தமமான ப₃லம்' எனப்படுகிறது. ப₃ல வாசியான தக்ஷபதத்தைப் பிரயோகிக்கையாலே, இக்குணமே அடி

யாரனைவாககும தருசம என்று உணர்ததபபடுகிறது. இது உததம மான குணமாயிருககைககு காரணமெனன? எனில. (அஹாவிதம) 'அஹஸ்' ஸபதவாசயனை பகவானை அடைவதறகுக காரணமா யிருககையே எனகிறது. "அஹஸ தத்₁வலுமபது" [பகலெனப படும பகவான அபபாபததைப போக்கடிககட்டும] என்று வேதத திலும, "பகலைச சென்று நாடிக கணணமங்கையுள கணடு கொணடேனே" [பெரியதிரு 7-10-3] "பகறகணடேன நாரணனைக கணடேன" [இர-திருவ 81] என்று ஆழவாரகளாலும அஹஸ்ஸபத வாசயன பகவான என்று அறிவிககபபட்டதன்றோ "அஹா விநத₃நதயநேந" என்னும வயுதபததியாலே அஹாவிசச₂பதம பகவத பராபதி ஸாதனமான முகதிபலபரததவ ஸாமாததியததைச சொலலுகிறது. அன்றிககே, "தஸமாத₃வா ஏதம ஸேதும தீரதவா அபி நகதமஹரேவ அபி₄நிஷபத₃யதே ஸகருத₃விபே₃ாதே₄ா ஹயேஷ ப₃ரஹமலோக:" [மோக்ஷோபாயமான இநதப் பரமாதமாவை அடைநதால இரவும பகலாகிறது எபபோதும மறைககபபடாத பகலாயிருபபதன்றோ இநத பரஹமஸவருபம.] எனகிறபடியே பரபராபதியைப பகலெனபதுணடாகையாலே, அநத பகவத பராபதிக்கு ஸாதனமாயிருபபது என்றும அஹாவிச்சபதததுககுப பொருள கொளளலாம், (ஸகி₂வாந விஷ்ணு உததமம த₃க்ஷம த₃ாத₄ார) 'ஸகி₂வாந' என்னும பதததை மூன்றாவது பாதததிலும, நானகாவது பாதததிலும, ஆக இரணடிடஙகளிலும கூட்டிக கொளளவேணடும துணைவரோடு கூடிய விஷ்ணுபகவான மோக்ஷப₂ல பரத₃தவகுணததை தரிககிறான. நிருபாதி₄க புருஷகார பூ₄தையான பிராட்டியோடும, அவளோடு ஸமபநதததாலே புருஷ காரததவப பெருமையைப பெறறிருககும நிதயமுகதாகள, பாக வதாகள, ஆசாாயன முதலானவாகளோடும கூடிய பகவான முகதிபலபரதனுகிறான பலபரதான ஸஙகலபவேளையில வேறொரு வரையும அபேக்ஷியாதிருநதபோதிலும, அதறகு முனனம, அநாதி காலம தீசசெயலகளைச செயதுபோநத இவனைககணடு வெநநீர போலே கொதிபபடைநதுகிடககும ஸாவேசவரனை ஆறவைதது அவனிடம சேதனனை ஆசரயிபபிகக, குளிாநீரபோனற பிராட்டி முதலானருடைய புருஷகாரகருதயம அவசயம வேணடியிருககை யாலே "துணைவரோடு கூடிய இவன முகதிபலபரததவததை தரிககிறான" என்றதில உபாயநைரபேக்ஷய விரோதமிலலை. இவ் விடததில, பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சானபிளளை பரநத

ரஹஸ்யத்தில் புருஷகாரவிஷயமாக அருளிய பின்வரும் ஸ்ரீஸூக்திகள் அநுஸந்தேயங்கள்:—

[''ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ'' என்று உபாயதயா வக்ஷ்யமாணனை நாராயணனுக்கு விசேஷணமாக ஸ்ரீமத்தையைச் சொல்லா நின்றால், நாராயணசப்தத்தினால் சொல்லப்புகுகிற குணவிசேஷங்கள் விசேஷணத்வேந உபாயசரீரத்தில் அந்விதமாகிறவோபாதி, இவளும் உபாயாவயவமாக ப்ராப்தையுமாய், மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருந்து ப்ரஜாரக்ஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமுமாய் அதுக்குமேலே, '' வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்கும் '' என்று உபாயக்ருத்யமான விரோதி$_4$ நிவர்த்தகத்வம் இவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்டரான நம்மாழ்வார் திருவுள்ளத்தாலுமுண்டாய், ப்ரதேசாந்தரங்களில் இவளைப் புருஷகாரமாக நினைத்துச் சொல்லுகிறார்களென்கிற அவையும் உபாயப$_4$ாவத்திலே அந்வயிப்பிக்க யோக்யமுமாய், அதுக்குமேலே, ''அரி:ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:'' என்று மேலே அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரபத்தி தானே புருஷகார க்ருத்யத்தைச் செய்யவற்றாகையாலும், மாட்டாதாகில், இவள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆற்றிச் சேரவிட, உபாயபூ$_4$தனான ஈச்வரன் ரக்ஷிக்க அமைந்திருக்க உபாயாந்விதமான இவனுடைய ப்ரபத்யநுஷ்டானம் நிஷ்ப$_2$லமாம்படியுமாயிருக்க இவளுக்கு உபாய சரீரத்திலே அந்வயமில்லை; புருஷகாரத்திலே என்று ஒதுக்கித் தருவார் ஆரென்னில்:

விசேஷணத்வமுண்டேயாகிலும், விசேஷணபூ$_4$தமான குணவிசேஷங்களோபாதி உபாயோபயோகித்$_3$வம் அவளுக்கில்லாமையாலும், ஸமாச்ரயணைகாந்தமான ஸௌசீல்யாதி குணோத$_3$ய விரோதி$_4$யான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் புருஷகாரபூ$_4$தையான இவள் ஆற்றினாலும் அவன கார்யம் செய்யும்போதைக்கு ''ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே'' என்கிறபடியே உபாயப்ரார்த்தனாரூபமான பரபத்தி வேண்டுகையாலும், ''வினை தீர்க்கும்'' என்கிற இடம் ''களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்'' என்கிறவருடைய உக்தியாகையாலே, இத்திருவாய்மொழி அநுஸந்தித்தவர்கள் பக்கல் இவளுக்குண்டான ஆதராதிசயப்ரகாசகமாகையாலும், இவளுக்குப்புருஷகாரபாவத்திலேநோக்காகக்கடவது.

இவளுக்கு உபாயப$_4$ாவத்தில் அந்வயமுண்டாகில், ஸாத$_4$நபூ$_4$தமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு 'ப$_2$லமத:' ''ஸ ப்ரீதோலம் ப$_2$லாய''

என்று, ஆராத₄நபரீக்ஷனை ஈஶ்வரமுகத்தாலே இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான பலஸித்தி இவனாலேயாதல், அங்ஙனன்றியிலே பலோபபாத₃ந ஹேதுவான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கு உத்பாத₃னை யாதலாகவேணும் தான் பலப்ரஸாத₄னையாகில், "யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை₄வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாப₄ாவிகீ ஜ்ஞாநப₃லக்ரியா ச" "தேஜோ ப₃லைஶ்வர்யமஹாவபோ₃த₄ஸுவீர்ய ஶக்த்யாதி கு₃ணைகராஶி" என்று சுருதி ஸ்ம்ருதிகளில் ஈச்வரனுக்குச் சொல்லுகிற ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணவிசேஷங்களின்றியிலே ஒழிய வேணும். உண்டாகில் இவனையொழியவே ஈச்வரனருனே காரியம் செய்ய க்ஷமனே. அக்குணங்களை உத்பாதிக்கிறானாகில் குணங்களுக்கு ஸ்வாபா₄விகத்வமின்றியிலே ஒழியும்

ஸௌசீல்யாதிகளோபாதி திரோஹிதமானவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கிறானென்னில், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திஸம்ஹாராதி₃களிலே இடைவிடாமல் விநியோகங்கொண்டு போருகிற ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கு, ஸௌசீல்யாதி₃திரோத₄ாயகமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோபாதி ஒரு திரோத₄ாநமில்லையே. உண்டாகில் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் நடவாதொழிய வேணும் ஸர்வதா₂ அநவிதையாமாகில் ஸ்வவிரோதி₁நிவ்ருத்தியில "தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₁வேத்" என்றிருக்கக்கூடாதே, குணவிசேஷங்களே அமைமையன்றோ, "ஆஶ்ரமஸ்யம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட₂ க்ஷிப்ரம் மாம் பராபஸ்யதே பதி", அநந்தராதமா ஹி மே ஶுத₄த₄ஸ் தஸ்மிம்ஶ்ச ப₃ஹவோ கு₃ணா" என்று தன் பக்கல் அநந்யோபாயத்வமும் அவன் பக்கல் குணவிசேஷங்களுமே ப₂லஸித்திக்கு அபேக்ஷிதமாகத்தான் அறுதியிட்டு வைத்தது

நாம் உபாயமாக யாதொரு வஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கிறோம், அவ்வஸ்துவுக்கு இவள் ஸ்வரூபம் நிரூபகமாகையாலே, பரணவத்தில் பரத₂மபத₃த்திற்போலே 'யத் யபிஸ்சசித்த" என்கிற குணஸித்₃தி₄ந்யாயத்தாலே அவர்ஜநீயமாய் அநவயியாதோ? என்னில் ஸ்வரூப நிரூபகத்வேந அவர்ஜநீயப₃ந்த₄முண்டேயாகிலும், உபாயத₃சையில் கண்டுகொள்ளவதொரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே, ஸ்வரூபநிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதியும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான கு₃ணாந்தரங்களோபாதியும் குமிருந்துபோமத்தனை

இவற்றுக்கு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே ஒழிகைக்கு ஹேது அவனுடைய நைரபேக்ஷ்யமாகில், சில குணவிசேஷங்கள் உபாயதயா அநவயிக்கிறபடி என்னென்னில் அவை காரியோபயோகி₃யாகை

யாலும், குணத்வேந அப்ருதக்ஸித்தி ப்ரவர்த்தகமாகையாலும், குணி குணத்வாரா கார்யம் செய்கை நைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் குறையில்லாமையாலும், அவற்றுக்குத் தட்டில்லை. இவள் கார்யாநுபயுக்தையாகையாலும், த்ரவ்யத்வேந ப்ருதக்ஸித்திப்ரவ்ருத்தி யோக்யதையுண்டாகையாலும், அத்தாலே உபாயநைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் கொத்தையாயறுகையாலும், உபாயபாவத்தில் அந்வயமில்லை; ஆகையாலே, சேஷித்வதசையிலும் ப்ராப்யத்வதசையிலும் ஒரு மிதுனமேயாகவேண்டினவோபாதி, உபாயதசையிலே ஸ்வேதரஸகலஸஹாயாஸஹமாயிருக்கையாலே, இவளுக்கு உபாயபாவத்தில் அந்வயமின்றியிலே புருஷகார பாவத்திலேயாகக்கடவது.

இச்சேதநனோட்டை ஸம்பந்தம், ஈச்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஒத்திருக்க, அவன் புருஷகாரத்வாரா ஸமாஶ்ரயணீயனாகைக்கும், இவள் புருஷகாரபூதையாகைக்கும் ஹேது என்னென்னில்: அவன் புருஷோத்தமனாய், பும்ஸ்த்வப்ரயுக்தமாய் வரும் காடிந்யம் நடையாடுகையாலும், "தேவதேவோ ஹரி: பிதா" என்கிறபடியே பித்ருத்வப்ரயுக்தமாய் வரும் ஹிதபரத்வத்தாலும், அதுக்கு மேலே ஸ்வேதரஸகலபதார்த்த ஸார்த்த நிருபாதிக நிர்வாஹகனாகையாலே "தஹ; பச" என்னும்படியான க்ரௌர்யத்தாலும், அவனை ஆஶ்ரயிக்கும்போது புருஷகாரத்வாரா ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும். இவள் நாரீணாமுத்தமையாகையாலே ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமாய் வரும் மார்த்தவத்தாலும், "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" என்கிறபடியே மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலும், தத்தத்கர்மாநுகுண நிர்வஹணமில்லாமையால் வரும் மாதுர்யத்தாலும், அவனிற்காட்டில் இவளுக்கு நெடுவாசியுண்டாகையால் இவள் புருஷகாரபூதையாகக்கடவள்.]

ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை இப்படி முடிவு கட்டுவதற்குக்காரணம்,

ஆகிஞ்சந்யைகஶரணா: கேசித் பாக்யாதிகா: புந: |
மத்பதாம்போருஹத்வந்த்வம் ப்ரபத்ய ப்ரீதமாநஸா: ||
லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந |
மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஶ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ மாம் ||
லப்த்வா க்ருதார்த்தா: ப்ராப்ஸ்யந்தே மாமேவாநந்ய

மாநஸா: ||"

[அழகிய முகத்தையுடைய சேநாபதியே! ஒரு கைம்முதலும் அற்றிருக்கையையே பற்றுசாகக்கொண்ட சில பாக்கியசாலிகளோ வென்னில், என் திருவடித்தாமரையிணையை அன்புடன் கூடிய மனத்தராய்ச்சரணடைந்து, லக்ஷ்மீதேவியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி, என் பொறுமைக்கு இலக்காகி, என்னையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக அடைந்து கிருதார்த்தர்களாய், வேறொன்றிலும் நெஞ்சு செல்லப்பெறுதவர்களாய் என்னையே அடைவார்கள்.]

"அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீபதி:ஸ்வயம்।
லக்ஷ்மீ: புருகாரேண வல்லப₄ா ப்ராப்தியோகி₃நீ ।
ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம் நிக₃மாந்தேஷு ஶப்₃த்₃யதே ॥"

[லக்ஷ்மீபதியான நானே என்னையடைய உபாயமாவேன். என் பிரியையான லக்ஷ்மியானவள் புருஷகாரத்தினுல் என்னை அடைய உதவிபுரிகிருள். (புருஷகாரத்வமாகிற) இப்பெருமை இவளுக்கு வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறது.]

"மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத₄:।
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரதவே நிர்தி₃ஷ்டா பரமர்ஷிபி₄:।
மமாபி ச மதம் ஹ்யேதந் நாந்யத₂ா லக்ஷணம் ப₄வேத் ॥"

[ஸம்ஸாரத்தில் கீழே விழுகின்ற ஜந்துக்களுக்கு என்னை அடையும் விஷயத்தில் லக்ஷ்மீதேவியானவள் பரமரிஷிகளாலே புருஷகாரத்வத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிருள். எனக்கும் இதுவே இஷ்டம். வேருன (உபாயத்வமாகிற)ஆகாரம் இல்லை.] என்னும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரவசனங்களேயாகும்.

(ஸகி₂வாந் விஷ்ணு: வ்ரஜம் ச அபோர்ணுதே) துணைவனேடு கூடிய விஷ்ணு மேகத்தையும் கைகரவாமல் செய்கிருன்; இந்திரன் வருணன் முதலானுரோடு கூடிய பகவான் உலகிற்கு மழைபொழிவிப்பதன் மூலம் இவ்வுலகப்பலன்களையும் அளிக்கிருன் என்றபடி. பயிர்கள் தழைப்பதற்குக்காரணமான மழைபொழிவிப்பதே இவ்வுலகப்பலன்களிற் சிறந்ததாகையாலே, அதையிட்டு மற்றவற்றை உபலக்ஷிக்கிறது. இந்திரன் மழைபொழிவிக்கிருன்; ஆழிமழைக் கண்ணனுன வருணன மழைபொழிகிருன் என்று உலகில் பிரஸித்தியிருந்தபோதிலும், அவர்களை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு மழை முதலான இவ்வுலகப்பலன்களை அளிப்பவன் இவனே என்னும் அரும்பொருளைக் காட்டுகிறது அருமறை.

''காமைஸ் தைஸ் தைர் ஹ்ருதஜ்ஞாநா: ப்ரபத்₃யந்தே(அ)ந்ய தே₃வதா: ।
தம் தம் நியமமாஸ்தா₂ய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா ॥
யோ யோ யாம் யாம் தநும் ப₄க்த: ஶ்ரத்₃த₄யார்ச்சிதுமிச்ச₂தி ।
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்₃தா₄ம் தாமேவ வித₃தா₄ம்யஹம் ॥
ஸ தயா ஶ்ரத்₃த₄யா யுக்தஸ் தஸ்யாராத₄நமீஹதே ।
லப₄தே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் ॥''

[கீதை 7-20...22]

[தம் பாபவாஸனையோடு கூடியவர்களாய், அதற்குத்தகுந்த முக்குணமயங்களான விரும்பப்படும் பொருள்களாலே என் ஸ்வரூப விஷயமான அறிவுகெட்டு, இந்திரன் முதலான மற்ற தெய்வங்களைச் சரணடைகின்றனர்; எனக்கு சரீரபூதமான எந்த எந்த தெய்வத்தை சிரத்தையோடு (உறுதிப்பாட்டோடு) எந்த எந்த மனிதன் பூஜிக்க விரும்புகிறானோ, அந்த அந்த மனிதனுக்கு அந்த சிரத்தையையே நான் நிலைநிறுத்துகிறேன். அந்த சிரத்தையோடு கூடிய அவன், அந்த தெய்வத்தின ஆராதனத்தை விரும்புகிறான்; அதனாலேயே, (உண்மையில்) என்னாலேயே கொடுக்கப்பட்ட அந்த விரும்பிய பொருள்களை அடைகிறான்.] என்று கண்ணனும்,

''அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை
அவரவர் இறையவர் எனவடி அடைவர்கள்
அவரவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர்
அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே'' *[திருவாய் 1-1-5]*

என்று நம்மாழ்வாரும் இவ்வர்த்தத்தையே அருளிச்செய்தனர்.

ஆக, இம்மந்திரத்தால் ஸகலப₂லப்ரத₃ன் விஷ்ணுவே என்னும் அர்த்தம் அறுதியிடப்பட்டதாயிற்று.

१७. आ यो विवाय सचथाय दैव्य इन्द्राय विष्णुः सुकृते सुकृत्तरः ।
वेधा अजिन्वत् त्रिषधस्थ आर्यमृतस्य भागे यजमानमाभजत् ॥

17. ஆயோ வியாய ஸசதா₂ய தை₃வ்ய
இந்த்₃ராய விஷ்ணு: ஸுக்ருதே ஸுக்ருத்தர: ।
வேதா₄ அஜிந்வத் த்ரிஷத₄ஸ்த₂ ஆர்யம்
ருதஸ்ய பா₄கே₃ யஜமாநமாப₄ஜத் ॥

பதவுரை:—ய:விஷ்ணு:-எந்த விஷ்ணுவானவர் தை₃வ்ய:- பரமபதத்திலிருப்பவராய், ஸுக்ருத்தர:—நற்பலனளிப்பவர்களிற் சிறந்தவராய், ஸுக்ருதே—(துதியாகிற) நற்செயலைச் செய்யும், இந்த்₃ராய—இந்திரனுக்கு, ஸசத₂ாய—ஸஹாயம் செய்வதற்காக, ஆ வியாய—(சுவர்க்கத்திற்கு) எழுந்தருளுகிறாரோ, த்ரிஷத₄ஸ்த₂: வேத₄ா:—த்ரிபாத் விபூதியிலிருப்பவராய், ஸகலப₂லவித₄ாதாவான அந்த விஷ்ணுவே, ஆர்யம்—நல்லோனும், யஜமாநம்—(தன்னைக்குறித்து) ஆராதிப்பவனுமான அவ்விந்திரனை, அஜிந்வத்—உகப்பிக்கிறார்; ருதஸ்ய—யஜ்ஞத்தினுடைய, ப₄ாகே₃—ஹவிர்ப்பாகத்தில், ஆப₄ஜத்—(அவனை) நிலைநிறுத்துகிறார்.

சென்ற மந்திரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்ட ஸகலப₂லப்ரத₃த்வத்தை இந்திரன் விஷயத்தில் காட்டினபடியை நிரூபிப்பதன்மூலம் நிலைநிறுத்திக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(ய: விஷ்ணு:) எவன் ஸர்வவ்யாபகனாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கிறானோ.

"யச்ச கிஞ்சித் ஜக₃த்யஸ்மிந் த்₃ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா |
அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த: ||"

[இவ்வுலகில் காண்பனவும், கேட்பனவுமான அனைத்தையும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து விளங்குகிறான் நாராயணன்.] என்று மறைகளில் ஓதப்படுமவன் எவனோ அவன். (தை₃வ்ய:) "தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்" என்று மறைமுடிகளில் புகழப்படும் பரமபதத்திலிருப்பவன். (ஸுக்ருத்தர:) சென்ற மந்திரத்தில் ஶோப₄னப₂லப்ரத₃ர்களில் மிகச்சிறந்தவனாக நிரூபிக்கப்பட்டவன்.

"தே₃வேந்த்₃ரஸ் த்ரிபு₄வநமர்த்த₂மேக பிங்க₃ஸ்
ஸர்வர்த்₃தி₄ம் த்ரிபு₄வநக₃ாஞ்ச கார்த்தவீர்ய: |
வைதே₃ஹ: பரமபத₃ம் ப்ரஸாத்₃ய விஷ்ணும்
ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகல ப₂லப்ரதே₃ா ஹி விஷ்ணு: ||"
[விஷ்ணுதர்மம் 43-47]

[விஷ்ணுவை ஆராதித்து தேவேந்திரன் மூவுலகங்களையும், குபேரன் செல்வத்தையும், கார்த்தவீர்யன் மூவுலகங்களிலும் பரவிய எல்லாப்

பெருமைகளையும், ஜநகமஹாராஜன் பரமபதத்தையும் அடைந்தனர்; விஷ்ணுபகவான் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் வள்ளலன்றே.] என்று ஞானிகளால் உத்கோஷிக்கப்படுமவன். (ஆவியாய) எங்கும் அவதரித்தான். எதற்காகவெனில்: (ஸசத₂ாய) (யுத்தம் முதலானவற்றில்) ஸஹாயம் செய்வதற்காக. யாருக்கு? எனில்: (இந்த்₃ராய) இந்திரனுக்கு. அவனுக்காக இப்பாடுபடக்காரண மென்னவெனில்: (ஸுக்ருதே) தன் விஷயமான துதி முதலான நற்செயலைச் செய்தவனுக்கு.

இங்கு வந்து, இந்திரனுக்கு இவன் செய்த ஸஹாயங்கள் என்னவெனில்: (த்ரிஷத₄ஸ்த₂:) த்ரிபாத்விபூதியிலிருந்த இவன், "பாதே₃ாஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாத₃ஸ்யாம்ருதம் தி₃வி" [இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் இவனுக்குக் கால்பங்கு; பரமபதத்தில் இவனுடைய முக்கால் பங்கு உள்ளது.] என்று மும்மடங்காகச் சொல்லப்பட்ட பரமபதம் இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்விபூதியும், அவ்விபூதியும் ஆகிய இரண்டும் அநந்தமாயினும், இதினிலும் அது மும்மடங்கு பெரியது எனப்படுகிறது. இங்கு மும்மை [மும்மடங்கு] என்றது பன்மையைக் காட்டுகிறது. அநந்தமானவற்றுள்ளும் தாரதம்யம் உண்டு என்பது கணிதசாஸ்திர விற்பன்னர்கள் கண்டதோர் உண்மை. "இந்த விபூதி த்வய விஷயமான பாத₃சப்தமும், த்ரிபாச்ச₂ப்தமும் அல்பத்வமஹத்வங்களுக்கு உபலக்ஷணமித்தனையொழிய, பரிச்சே₂த₃பரமன்று; லீலாவிபூ₄தியில் அண்டங்கள் தானே அஸங்க்யாதங்களாயிறே இருப்பது" என்று தீ₃பப்ரகாசத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் சிஷ்யரான வாதி கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்தார்.

தி₃வி இதி அப்ராக்ருதம் ஸ்த₂ாநமுச்யதே। த்ரிபாத்த்வஞ்ச அப்ராக்ருதைர் பே₄ாக்₃ய பே₄ாகே₃ாபகரண பே₄ாக₃ஸ்த₂ாந விஶேஷைர் வா பூ₄ஷணாஸ்தராதி₃ ரூபேண ஜக₃த₃ந்தர்க்க₃த வஸ்த்வ பி₄மாநிபி₄ர் நித்யைர் ப₄க₃வத₃நுப₄வமாத்ரபரைஶ்ச நித்யஸித்₃தை₄ர் முக்தைஶ் சாத்மபிர் வா ஸம்ப₄வதி ||"

[ச்ருதப்ரகாசிகை]

['தி₃வி' என்று ப்ரக்ருதி கார்யமல்லாததான பரமபதம் சொல்லப்படுகிறது; இதற்கு மும்மையாவது:— (1) அப்ராக்ருதமான 1. போக்யம் 2. போகோபகரணம் 3. போகஸ்தானம் என்னும் மூன்று

பதவுரை:—ய:விஷ்ணு:-எந்த விஷ்ணுவானவர் தை₃வ்ய:-பரமபதத்திலிருப்பவராய், ஸுக்ருத்தர:—நற்பலனளிப்பவர்களிற் சிறந்தவராய், ஸுக்ருதே—(துதியாகிற) நற்செயலைச் செய்யும், இந்த்₃ராய—இந்திரனுக்கு, ஸசதூ₂ராய—ஸஹாயம் செய்வதற்காக, ஆ வியாய—(சுவர்க்கத்திற்கு) எழுந்தருளுகிறாரோ, த்ரிஷத₄ஸ்த₂: வேத₄ா:—த்ரிபாத் விபூதியிலிருப்பவராய், ஸகலப₂லவித₄ாதாவான அந்த விஷ்ணுவே, ஆர்யம்—நல்லோனும், யஜமாநம்—(தன்னைக்குறித்து) ஆராதிப்பவனுமான அவ்விந்திரனை, அஜிந்வத்—உகப்பிக்கிறார்; ருதஸ்ய—யஜ்ஞத்தினுடைய, ப₄ாகே₃—ஹவிர்ப்பாகத்தில், ஆப₄ஜத்—(அவனை) நிலைநிறுத்துகிறார்.

சென்ற மந்திரத்தில் உத்கோஷிக்கப்பட்ட ஸகலப₂லப்ரத₃த்வத்தை இந்திரன் விஷயத்தில் காட்டினபடியை நிரூபிப்பதன்மூலம் நிலைநிறுத்திக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறான் இம்மந்திரத்தில்.

(ய: விஷ்ணு:) எவன் ஸர்வவ்யாபகனாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கிறானோ.

"யச்ச கிஞ்சித் ஜக₃த்யஸ்மிந் த்₃ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா |
அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த: ||"

[இவ்வுலகில் காண்பனவும், கேட்பனவுமான அனைத்தையும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து விளங்குகிறான் நாராயணன்.] என்று மறைகளில் ஓதப்படுமவன் எவனோ அவன். (தை₃வ்ய:) "தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்" என்று மறைமுடிகளில் புகழப்படும் பரமபதத்திலிருப்பவன்.(ஸுக்ருத்தர:)சென்ற மந்திரத்தில் ஶோப₄னப₂லப்ரத₃ர்களில் மிகச்சிறந்தவனாக நிரூபிக்கப்பட்டவன.

"தே₃வேந்த்₃ரஸ் த்ரிபு₄வநமர்த்த₂மேக பிங்க₃ஸ்
ஸர்வர்த்₃தி₄ம் த்ரிபு₄வநக₃ாஞ்ச கார்த்தவீர்ய: |
வைதே₃ஹ: பரமபத₃ம் ப்ரஸாத்₃ய விஷ்ணும்
ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகல ப₂லப்ரதோ₃ ஹி விஷ்ணு: ||"
[விஷ்ணுதர்மம் 43-47]

[விஷ்ணுவை ஆராதித்து தேவேந்திரன் மூவுலகங்களையும், குபேரன் செல்வத்தையும், கார்த்தவீர்யன் மூவுலகங்களிலும் பரவிய எல்லாப்

ஸோப₁னப₂லமளிப்பாரிற் சிறந்தவராய், பரமபத₃நிலயரான யாவரொரு விஷ்ணு எழுந்தருளுகிறுரோ.(த்ரிஷத₄ஸ்த₂: வேத₄ா: ஆர்யம் அஜிந்வத்) ஸவநத்ரய ஸ்தானங்களிலிருப்பவராய், யஜமானன் விரும்பிய பலனை அளிப்பவரான விஷ்ணு, அடையத்தகுந்தவனுன யஜமானனை உகப்பிக்கிறுர். (யஜமாநம் ருதஸ்ய ப₄ாகே₃ ஆப₄ஜத்) யாகம் செய்பவனை ஹ்ருதயேஷ ரூபமான யஜ்ஞப₄ாக₃த்தை அடைவிக்கிறுர்; அன்றிக்கே, யஜ்ஞத்தின் பலனை யஜமானனுக்கு அடைவிக்கிறுர் என்றுமாம். ஆக, இத்தால் "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் பே₄ாக்தா ச ப்ரபு₄ரேவ ச" [கீதை 9-24] [நானே எல்லா யாகங்களையும் புஜிப்பவனும், அவற்றுக்குப் ப₂லப்ரத₃னுமாவேன்.] என்று கண்ணன் கீதையில் காட்டிய அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இனி, ருக்வேதம் ஐந்தாமஷ்டகம், ஆருமத்தியாயம் இருபத்துநாலாவது வர்க்கம் –(இதற்கு சரியான ஏழாம் மண்டலம், ஆருமத்தியாயம் தொண்ணூற்றென்பதாவது ஸூக்தம்)– தொடங்கியுள்ள விஷ்ணுஸூக்தங்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன.

१. परो मात्रया तन्वा वृधान न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति।
उभे ते विद्म रजसीपृथिव्या विष्णो देव त्वं परमस्य वित्से ॥

1. பரோ மாத்ரயா தந்வா வ்ருத₄ாந
ந தே மஹித்வமந்வஶ்நுவந்தி ।
உபே₄ தே வித்₃ம ரஜஸீ ப்ருதி₂வ்யா:
விஷ்ணோ தே₃வ த்வம் பரமஸ்ய வித்ஸே ॥

பதவுரை:— மாத்ரயா—மிகப்பெரிய, தந்வா—திருமேனியோடு, வ்ருத₄ாந—வளர்ந்தருளின, தே₃வ—தேவனுன, விஷ்ணோ—விஷ்ணுவே! பர:—நீ மிகப்பெரியவன்; தே—உன்னுடைய, மஹித்வம்–பெருமையை, ந அந்வஶ்நுவந்தி–(அளவிட்டு) அனுபவித்தார் யாருமில்லை. ப்ருதி₂வ்யா:—பூமியிலிருந்து தொடங்கிய, தே—உன்னுடைய, உபே₄ ரஜஸீ–இரண்டு பாதஸ்தானங்களை, வித்₃ம—அறிகிறோம்; பரமஸ்ய–(அதற்கு) மேற்பட்ட மூன்ருவது அடிவைப்பை, த்வம்—நீயே, வித்ஸே—அறிகிருய்.

''தரீணி பத₃ா விசகரமே'' முதலான பரமாணஙகளிலே பகவான மூனறடிகளாலே உலகளந்ததாகச் சொலலபபடடிருககிறது, கீழுலகஙகளை ஓரடியாலும, மேலுலகஙகளை ஓரடியாலும அளநதது அனைவரும அறிவா, மூனருவது அடியை எஙகே வைததது? எனில அதை விஷணுவாகிய நீயே அறிவாய எனகிறது இமமந திரம. நாசசியாா திருமொழியில

''கொணடகோலககுறளுருவாயச சென்று
பணடு மாவலி தனபெரு வேளவியில
அணடமும நிலனும அடியொன்றினால
கொணடவன வரில் கூடிடு கூடலே' [4-9]

என்ற பாசுரததின வயாக்யானததில,

[''தரீணி பத₃ா விசகரமே' என்றும, 'மூனறடி நிமிர்ததுஎன்றும உணடாயிரா நினறது, இது இருககிறபடியென?'' என்று படடரைக கேடக, ''பரோ மாதரயா தநுவா வருத₄ாந ந தே மஹிதவமநவஶநுவந்தி, உபே₄ தே விது₃ம ரஜஸீ பருதி₂வயா விஷ்ணே தே₃வ தவம் பரமஸய விதஸே' என்று வேதபுருஷன தானே 'இரணடடியாலளந்தவிடம எலலாரும அறியும; நீ மூனறடியாலளநதவிடம உனககே தெரியுமததனை' என்று காணமல விடடான, அவன அளந்தமையுணடு, அவனுககே தெரியுமததனை'' என்று அருளிச்செய்தாா—என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வா]

என்று பெரியவாசசான பிளளையால எடுககபபடட ஐதிஹயததில பரமாசாரயரான படடா இமமநதிரததின பொருளை விவரிததருளி யிருககிறாா. அதையனுஸரிததுப பொருளை விவரிபபோம.

(பர) மேலானவனுகிறய, எபபடியெனபதை விவரிககிறது மேல (மாதரயா) 'அதிமாதரயா' என்று அருமபதவுரையில விவரணம மிகபபெரிய எனறபடி, 'கருதஸநம ஜக₃த மாதும பரவருததயா' [எலலா உலகையும அளககத்தொடஙகிய] என்று யஜுாவேதததில் [அஷடகம 2, பரச்நம 8, அநுவாகம 3,] இநத மநதிரததின ஸாயணபாஷயம. (தநவா) திருமேனியாலே, திரிவிககிரமாவதாரத திருமேனியாலே எனறபடி (வருத₄ாந) வளாந

தருளினவனே! ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனே! (விஷ்ணோ) ஸர்வ வ்யாபியான விஷ்ணுவே! (தந்வா வ்ருத₄ாந விஷ்ணோ) ஸ்வரூபத் தால் எங்கும் வியாபித்திருப்பது போதாதென்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தாலும் எங்கும் வியாபித்து விஷ்ணுத்வத்தை த்₃விகு₃ணித மாக்கினவனே! (தே) அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய. (தே மஹித்வம்) உன்னுடைய பெருமையை; உன்னுடைய பரத்வ ஸௌலப்₄யாதி₃ குணங்களை. எல்லாருடைய தலையிலும் காலை வைத்துக்கொண்டு, உலகெங்கும் விம்மி வளர்ந்த பரத்வம், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் எட்டாத திருமேனியை அனைவர்க்கும் கண்ணுக்கு இலக்காக்கிய ஸௌலப்₄யம், ப₃ந்த₄மே ஹேதுவாக கு₃ணாகு₃ண நிருபணம் பண்ணாதே, வஸிஷ்ட₂ சண்ட₃ாளாதி₃விப₄ாகமற அனைவருடைய அழுக்குப்பதிந்த உடம்புகளையும் தன் அப்ராக்ருதமான திருவடி யாலே தடவிக்கொடுத்த வாத்ஸல்யம், தேவதேவனை தான் அசுரர் தலைவனை மாவலியின் வண்மைக்குத் தோற்றுத் தன் உடைமையை அவனிடம் யாசித்துப்பெற்ற ஸௌசீல்யம், ப்ரஹ்மாதிகள் திருவடி விளக்கும்படியாகவும், துதிக்கும்படியாகவுமிருந்த ஸ்வாமித்வம் முதலான எண்ணிறந்த மஹாகுணங்களை. (ந அந்வஸ்நுவந்தி) அளவிட்டு அநுபவிப்பாரில்லை; உலகிலுள்ள அனைவரும் காலதத்வ மெல்லாம் அநுபவித்தாலும் அளவிடுவாரில்லை.

''வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு₃ணா ந ஶக்யா
வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: |
மஹாத்மந: ஶங்க₂சக்ராஸிபாணேர்
விஷ்ணோர் ஜிஷ்ணோர் வஸுதே₃வாத்மஜஸ்ய ||''
[பார-கர்ண 83-65]

[மஹாபுருஷனும், சங்கசக்ரங்கள் வாள் ஆகியவற்றைக் கையில் ஏந்தியிருப்பவனும், ஸர்வவ்யாபியும், ஜயசீலனும், வஸுதேவ புத்திரனுமான எவனுடைய குணங்கள் பதினாயிரம் வருஷங்களிலும் எல்லா உலகங்களும் கூடியும் பேசமுடியாதவையோ.]

''சதுர்முக₂ாயுர் யதி₃ கோடிவக்த்ரோ
ப₄வேந்நர: க்வாபி விஶுத்₃த₄ சேதா: |
ஸ தே கு₃ணாநாமயுதைகதே₃ஶம்
வதே₃ந்ந வா தே₃வவர ப்ரஸீத₃ ||'' [வராஹ 73-94]

[பல பரஹமாககளின ஆயுளை உடையவனும், கோடிககணககான முகஙகளை உடையவனும், மிகவும சுததமான மனததையுடையவனுன ஒரு மனிதன இருபபானேயாகில, அவன் உனனுடைய குணங களில பதினுயிரததில ஒரு பஙகைச் சொலலுவாஞே மாடடாஞே அறியோம தேவாகளில சிறநதவனே ! அருளபுரியவேணடும] எனறு சொலலபபடடதனறே

(தே₃வ) தேவனே! தன ரூபகுண சேஷ்டிதஙகளை அனைவர்ககும தூளிதானம செயதவனே! குணஙகளால விளஙகினவனே! பர தசையில அழுஙகிககிடநத ஸௌலப்யாதி குணஙகள ஒளிவிடப பெறறவனே! தனனை இரபபாளனுககியும சிறியவடிவைப் பெரியவடி வாககியும விளையாடியவனே! ஜிதம ப₄க₃வதா ஜக₃த' [பகவானுலே எலலா உலகும ஜயிககபபடடது] எனனுமபடி விஜிகீஷுவான வனே ! (பருதி₂வ்யா தே உபே₄ ரஜஸீ விதம) பூமியிலிருநது தொடஙகிய உன இரு அடிவைபபுக்களை அறிவோம. ‘அணடமும நிலமும அடியொனறினல்' எனகிறபடியே பூமிககுக கீழுளள உலகஙகளையெலலாம ஓரடியாலும, மேலுளள உலகஙகளையெலலாம ஓரடியாலும அளநததை அறிவோம.

‘ ஒணமிதியிலபுனலுருவியொருகால்நிறப
ஓருகாலுஙகாமருசீ ரவுணனுளளதது.
எணமதியுங்கடந தணடமீதுபோகி
யிருவிசுமபினூடுபோயெழுநது. மேலைத
தணமதியும்கதிரவனுமதவிரவோடித
தாரகையின புறநதடவி யபபால்மிக்கு,
மணமுழுதுமகபபடுத்துநினறவெநதை
மலாபுரையும்திருவடியேவணஙகினேனே.''

எனறு திருமஙகையாழவாா அருளியபடியே உன இரண்டு அடி வைபபுக்களை அறிவோம 'ரஜ' [புழுதி] எனகையாலே வாமனன மணணுகிற இவ்வுலகெலலாம எமபெருமானுடைய திருவடியில ஒடடியிருககும புழுதியாயிறறு எனறு கருதது (தவம பரமஸய விதஸே) இதறகு மேறபடட மூனருவது பாத₃ஸத₂ானததை நீயே அறிவாய் இரணடாமஷடகம இரணடாமததியாயததில “ த₃வே இத₃ஸய கரமணே ” எனறு தொடஙகும மநதிரததில இவவாததமே அறிவிக்கப்பட்டது அஙகு ‘ த்ருதீயமஸய ’ எனறது இஙகு

'பரமஸ்ய' எனப்படுகிறது. 'பரமஸ்ய உத்க்ருஷ்டஸ்ய த்ருதீயஸ்ய பத₃ஸ்ய ஸ்த₂ாநம்' [பரமஸ்ய-மேற்பட்ட மூன்ருவது அடிவைப்பை] என்று ஸாயணபாஷ்யம். 'அஸ்ய பரம்-த்வமேவ வித்ஸே ஜாநாஸி' [இதற்கு மேற்பட்ட மூன்ருவது அடிவைப்பை நீயே அறிகிருய்] என்று அரும்பதவுரையில் பதபாடத்திற்கு முரணுகப் பதம்பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இவ்விடத்தில் மூன்ருவது அடிவைப்பு யாது? என்னும் விஷயத்தில் ''த்₃வே இத₃ஸ்ய' என்னும் அந்த மந்திரத்தின் வ்யாக்யானத்தில் நம்மால் விவரிக்கப்பட்ட இருநிர்வாஹங்களையும் இங்கும் அனுஸந்திப்பது.

२. न ते विष्णो जायमानो न जातो देव महिम्नः परमन्तमाप।
उदस्तभ्ना नाकमृष्वं बृहन्तं दाधर्थ प्राचीं ककुभं पृथिव्याः॥

2. ந தே விஷ்ணே ஜாயமாநோ ந ஜாதோ
தே₃வ மஹிம்ந: பரமந்தமாப।
உத₃ஸ்தப்₄நா நாகம்ருஷ்வம் ப்₃ருஹந்தம்
தா₃த₄ர்த்த₂ ப்ராசீம் ககுப₄ம் ப்ருதி₂வ்யா:॥

பதவுரை:—தே₃வ விஷ்ணே—*தேவனுன விஷ்ணுவே!* **ஜாயமாந:**—*பிறக்கிறவனும்.* **ஜாத:**—*பிறந்தவனும்.* **தே**—*உன்னுடைய.* **மஹிம்ந:**-*பெருமையின்,* **பரம் அந்தம்**—*மேல் எல்லையை.* **ந ஆப**—*அடையவில்லை;* **ருஷ்வம்**—*காண அழகியதும்,* **ப்₃ருஹந்தம்**—*பெரியதுமான.* **நாகம்**—*பரமபதத்தை.* **உத் அஸ்தப்₄நா:**-*உயரத்தரித்து நின்ருய்;* **ப்ருதி₂வ்யா:**-*பூமியினுடைய.* **ப்ராசீம் ககுப₄ம்**—*பழையதான ஸ்தானத்தை.* **தா₃த₄ர்த்த₂**—*தரித்து நின்ருய்.*

உபயவிபூதிநாதனுன உன் பெருமையை முக்காலத்திலுமிருக்கும் எவனுலும் அறியமுடியாது என்று அறுதியிடுகிருன் இம்மந்திரத்தில். பரமபுருஷனுடைய பரத்துவத்தை அறிய இவ்வொரு மந்திரம் போதுமானது. யஜுர்வேதத்திற்கு "நாராயணபரம் ப்₃ரஹ்ம" என்று தொடங்கும் மந்திரம் போலே ருக்வேதத்திற்கு இம்மந்திரம் விளங்குகிறது. வேறு எந்த தெய்வத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட பெருமைகள் வேதத்தில் எங்குமே சொல்லப்பட்டதில்லை என்பது வெளிப்படை.

(தே₃வ) 'தி₃வு-க்ரீட₃ா' ஜகத ஸருஷடிஸதி₂தி ஸமஹாரஙகளை விளையாடடாகக கொணடவனே! 'தி₃வு-விஜிகீ₃ஷா' அனைவரையும 'ஜிதம தே' எனறும, தோறறேம' எனறும தோலவியுறச செயபவனே! 'தி₃வு-வயவஹார' மறையுரைதத திருமாலே! 'திவு-த₃யுதி' பரஞசோதியானவனே! 'தி₃வு-ஸதுதி அனைவராலும துதிக கபபடுமவனே! தி₃வு மோத₃' ஆநநதமயனே! 'தி₃வு-மத₃' 'அவாகய நாத₃ர' [எவரிடமும வாரதததை சொலலாதவன, அபேக்ஷயறறவன] எனகிறபடியே மதிபபுடனிருபபவனே! 'தி₃வு-காநதி' அனைவருககு மினியவனே! 'தி₃வு-க₃தி' பலமளிபபவனே! பலமாயிருபபவனே! ஆக இவவளவு பொருளகளும 'தி₃வு' எனனும தாதுவிலிருநது தே₃வசபதம தோனறுவதாகக கொளளுமபோது ஏறபடுகினறன, 'டுத₃ாஞ-தாநே' 'அவ-ரக்ஷணே' எனனும தாதுககளிலிருநது தே₃வசபதம தோனறுவதாகக் கொளளுமபோது, ஸகலப₂லபரத₃னே! ஸாவரக்ஷகனே! எனனும பொருளகளும தோறறுகின்றன. (விஷ்ணோ) இவவளவு பெருமைகளுககும காரணமான வயாபதியை உடையவனே! ஆக, இவவிரணடு விளிகளாலும இவனுடைய பெருமை அளவிறநதது எனறு காடடபபடடது.

இனி, அதை எவராலும அளவிடமுடியாது எனறு மூதலிக கிறது.—(ஜாயமாநோ ந ஜாதோ ஆப) பிறககினறவனும பிறநத வனும அறியவிலலை. இது பிறககபபோகுமவனுககும, பிறவாத நித்யஸூரிகளுக்கும பரமபுருஷன தனககும உபலக்ஷணம. "ஸோ அங்க₃ வேத₃ யதி₃ வா ந வேத₃" [தை-பரா 2-8-9] [அவன தானே தன பெருமையை அறிவானோ அறியமாடடானோ] எனறு மறை உரைததததை "தனககும தன தனமை அறிவரியானை" [திருவாய் 8-4-6] "தாம தம பெருமை அறியார" [பெரிய-திரு 5-2-1] எனறு தமிழமறைகள உறுதிசெயதன. நிதயனை வேதபுருஷனும "நேதி நேதி" [பருஹ 4 3-6] [பரஹமம இவவளவு மடடுமனறு, இபபடிப படடது வேறொனறுமிலலை] "க இதத₂ா வேத₃ யதர ஸ:" [கட 1-2-25] [அநத பரஹமம எபபடிபபடடது எனபதை எவன அறிவான] "யஸயாமதம் தஸய மதம மதம யஸய ந வேத₃ ஸ: அவிஜ்ஞாதம விஜாநதாம விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம" [கேந 2-3] [எவனுககுப பரமபொருள (அளவிடடு) அறியபபடாததாகிறதோ அவனுக்கு அது அறியபபடடதாகிறது, எவனுககு (அளவிடடு) அறியபபடடதாகிறதோ அவன அதை அறியவிலலை, (அளவிட்டு) அறிநதோர்கு அறியபபடாததாகவும் (அளவிடடு) அறியாதார்க்கு

அறியப்பட்டதாகவுமிருப்பது அது] என்று இப்பரம்பொருளின் பெருமையை எவராலும் அறியமுடியாதென்று அறுதியிட்டான். கீழெடுத்த வாக்கியங்களில் அறிவரிய பெருமையை உடையவனுகச் சொல்லப்பட்டவன் விஷ்ணுவே என்பதை "ந தே விஷ்ணே" என்னும இவ்வாக்கியம் நிஸ்ஸந்தேஹமாக நிர்ணயித்துத் தருகிறது. பிறந்தவர்களிற் சிறந்தவர்களான பிரமருத்திரர்களும் இவன் பெருமையை அறியமுடியாது என்பதை,

"ப்₃ரஹ்மருத்₃ரேந்த்₃ரபூ₄தாநாம் மநஸாமப்யகோ₃சரம்"

[பிரமன், உருத்திரன், இந்திரன் முதலானோரின் நெஞ்சுக்கும் எட்டாதவனை] என்று ருஷிகளும், "நான்முகன் செஞ்சடையான் என்றிவர்கள் எம்பெருமான் தன்மையை யாரறிகிற்பார் பேசியென்?" [திருவாய் 8-3-9] எனறு ஆழ்வார்களும் உத்கோஷித்தனர்; மஹா பாரதத்தில் மோக்ஷதர்மத்தில் ப்ரஹ்மருத்ரஸம்வாதத்தில்

"ந ஸ ஶக்யஸ் த்வயா த்₃ரஷ்டும் மயாந்யைர் வாபி ஸத்தம।
ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூ₄தோऽஸௌ ந க்₃ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்॥
தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தே₃ஹிஸம்ஜ்ஞிதா:॥"

[குழந்தாய்! அந்தப் பரமபுருஷன் உன்னாலும், என்னாலும் மற்றுள்ள எவராலும் காணமுடியாதவன்; அனைவரையும் எப்போதும் நேரே கண்டு கொண்டிருக்கும் இவன் எவராலும் எக்காலத்திலும் (அளவிட்டு) அறியப்படமாட்டான்] என்று பேசநின்ற சிவனுக்குப் பிரமனே உரைத்தான். "ந த்வாம் கேசந ஜாநதே" [ரா-உத் 110-10] [உன்னை ஒருவரும் அறியார்.]

"யந்ந தே₃வா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர:।
ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்॥"
[வி-பு 1-9-53]

[யாதொன்றை தேவர்களும், முனிவர்களும், (பிரமனுகிற) நானும் சங்கரனும் அறியோமோ, அதுவே பரமேஸ்வரனை விஷ்ணுவின் பரமப்ராப்யமான ஸ்வரூபம்] என்றூற்போன்ற நூற்றுக்கணக்கான இடங்களில் இந்த ஶ்ருதியைப் பிரமன் முதலானோர் உபப்₃ரும்ஹணம் செய்தனர்.

அறியமாட்டார்கள் என்றால், பௌத்தர்கள் சொல்லுவதுபோல் இது இல்லாப்பொருளோ, அல்லது அத்வைதிகள் சொல்லுவது போல் ஜ்ஞாதாவும், ஜ்ஞேயமுமற்ற ஜ்ஞாநமாத்ரமான பொருளோ எனில்: (தே மஹிம்ந: பரம் அந்தம் ந ஆப) அப்படியன்று; இப்பரம்பொருள் உள்ள பொருளே: ஜ்ஞான மாத்ரமுமன்று; அளவற்ற மஹிமையை உடையது; அறிவாரில்லாமையால் அறிய முடியாது என்று சொல்லவில்லை; பெருமைக்கு எல்லையில்லாமை யால் அறியமுடியாது என்று சொல்லுகிறது இத்தனை. உன் பெருமையின் ஒவ்வொரு திவலையை ஒவ்வொருவர் அறியலாம்; உன் பெருமையின் மேல் எல்லையை அறிந்தார் ஒருவருமில்லை; ஏனெனில்: உன் பெருமைக்கு மேலெல்லையே இல்லை. அறிந்ததாகச் சொல்லுமவர்களும் அளவிட்டு அறியமுடியாதபொருள் என்று அறிகிறார்களேயொழிய வேறில்லை; "வேத₃ாஹமேதம் புருஷம்" [பு-ஸூ] [நான் இப்புருஷனை அறிவேன்] என்ற வேதபுருஷன எப்படி அறிந்தாய் என்னும் கேள்வியெழ, 'மஹாந்தம்' என்று 'அறிவரிய பெரியோன் என்றறிந்தேன்' என்றான்; 'அஹம் வேத்₃மி' [ரா-பா 19-14] [நான் அறிவேன்] என்ற விச்வாமித்திரன் எப்படி யறிவாய் என்ன 'மஹாத்மாநம்' என்று 'அறிவரியபெரியோனை என்றறிவேன்' என்றான். வேதம் தமிழ் செய்த மாறனும்,

"அறிந்தன வேத அரும்பொருள் நூல்கள்
அறிந்தன கொள்க அரும்பொருளாதல்" [திருவாய் 9-3-5]

என்று இவனுடைய அறியொணாப்பெருமையை அறிவித்தார்.

இப்படி இவனுடைய பெருமை அனைவராலும் அறியவொண்ணாத தாயிருப்பதற்குக் காரணம் யாதென்னில்: ஒவ்வொன்றும் அளவிட வொண்ணாததான இரண்டு விபூ₄திகளை உடையவனாயிருப்பதே இவனுடைய பெருமையின் அறியவொண்ணாமைக்குக் காரணம் என்கிறது மந்திரத்தின் பிற்பகுதி: (நாகம்) ஆநந்தமே ஸ்வரூப மான பரமபதம்; கம்—ஸுகம்; அகம்—ஸுகமின்மை; நாகம்— ஸுகமின்மை அடியோடு இல்லாதிருக்குமிடம். இப்படி துக்கத்தை எடுத்துக்கழிக்கையால், பெரும்பாலும் துக்கமேயான இவ்விபூதி யிலும் வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது. (ருஷ்வம்) த₃ர்ஸநீயம்; காணத்தகுந்தது; காணக்காண இனிதாய், அப்பொழுதைக்கப் பொழுது ஆராவமுதமாயிருப்பது; இத்தால் கண்டால் கண்ணைக்

கரிக்குமபடியிருக்கும இவவிபூதியிலும வேறுபாடு உணாததபபடு கிறது (ப்ருஹநதம) மிகபபெரியது, இததால அளவற்ற இவ வுலகைககாட்டிலும அளவற்ற மடஙகு பெரிதாயிருபபது அவவுலகம என்று காட்டபபடுகிறது (உத்₃ஸதப₄நா) உயரததூககி நிற்கிருய, இததால அவவிபூதி உயரேயிருககிறதெனபதும, உயரே அள வற்றதெனறும, கீழே இவவிபூதியை எலலையாக உடையதாயிருககிற தெனறும அதையும தரிததது நிறபவன நாராயணனே எனறும அறி விககபபடுகிறது (ப்ருதி₂வ்யா ப்ராசீம ககுப₄ம தா₃தா₄தத₂) பூமியி னுடைய பழையதான ஸதானததை தரிதது நினருய, லீலாவிபூதி முழு வதையும தரிததுநிறகிருய எனறபடி உபயவிபூதிநாயகனுகையாலே உன பெருமையை எவராலும அளவிடமுடியாது எனறதாயிறறு

३. इरावती धेनुमती हि भूतं सूयवसिनी मनुषे दशस्या।
व्यस्तभ्ना रोदसी विष्णवेते दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः॥

3. இராவதீ தே₄நுமதீ ஹி பூ₄தம
ஸூயவஸிநீ மநுஷே த₃ஶஸ்யா।
வ்யஸ்தப₄நா ரோத₃ஸீ விஷ்ணவேதே
தா₃தா₄தத₂ ப்ருதி₂வீமபி₄தோ மயூகை₂ ॥

பதவுரை —(தயாவாப்ருதிவிகளே!) மநுஷே—துதிககும மனிதனுககு த₃ஶஸ்யா–அருளவேணடும எனனும ஆசையை உடைய நீஙகள இராவதீ—அநநததை உடையவைகளாய், தே₄நுமதீ–சிறநத பசுககளை உடையவைகளாய ஸூயவஸிநீ–நலல யவஙகளை உடையவைகளாய, பூ₄தம ஹி—ஆனீாகள னறே விஷ்ணோ—விஷ்ணுவே! ஏதே ரோத₃ஸீ—இநத தேவ லோகததையும பூமியையும, வி அஸ்தப₄நா –பலவிதமாக தரிததுநினருய, ப்ருதி₂வீம—பூமியை அபி₄த –சுறறிலும மயூகை₂ –(உன) விசேஷகடாக்ஷததாலே, தா₃தா₄தத₂–தரிதது நினருய.

பகவானுடைய திருவடி ஸபரிஶததால தயாவாப்ருதிவிகள பெறறுள்ள பெருமைகளையும அவறறை அவன தரிதது நிறகும படியையும சொலலுகினறது இமமநதிரம

பிறபாதியில ஏதே ரோத₃ஸீ " [இநத த்₃யாவாப்ருதி₂விகளே] எனறு வருவதால முறபகுதியில த்₃யாவாப்ருதி₂விகள விளிககப

படுவதாகக் கொள்ளவேண்டும், அசேதனமான இவற்றை விளிப்பது பொருந்துமோ? எனில். இவற்றுக்கு அபிமானிதேவதைகள் உண்டாகையாலே பொருந்தும் (இராவதீ) பகவான் திரிவிக்கிரமனாகி உங்களைத் திருவடியாலே தடவிக்கொடுத்தபோது அத்திருவடிபட்டதாலே நீங்கள் அன்னமுடையவையானீர்கள், (தே₄நுமதீ) பசுச்செல்வம் நிறையப்பெற்றீர்கள். உத்தமன் ஓங்கி உலகளந்தவுடன், தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத் தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் நீங்காத செல்வம் நிறையப்பெற்றீர்கள் உத்தமன் போபாடினாலே இப்பெருமைகள் வரும் என்று ஆண்டாள் திருப்பாவையில் பாடியிருக்கும்போது, அத்திருவடி தீண்டப்பெற்ற போது இப்பெருமைகள் உண்டாகச்சொல்லவேணுமோ? (தே₄நுமதீ) 'மதுப்' ப்ரத்யயத்தை ப்ராஶஸ்த்யத்திலும், பூ₄மார்த்தத்திலும் கொள்ளலாம் (தே₄நுமதீ) ப்ராஶஸ்த்யப் பொருளிலே 'மதுப்' பாய ப்ரஶஸ்ததே₄நுக்களை உடையவை என்றபடி. பூ₄மார்த்தில மதுப் பாமபோது அப்படிப்பட்ட பசுக்களும் எண்ணிறந்தவையுள்ளன என்றதாகிறது "கறவைக்கணங்கள் பல" ப்ராஶஸ்த்யத்திலே இப்பசுக்களுக்குப் பெருமை என்னவெனில் "சீர்த்தமுலைபற்றி வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்' என்று ஆண்டாள் இப்பெருமையை விவரித்தாள்

'(சீர்த்தமுலை) விரலிட்டுச் சுற்றிப்பிடிக்கவொண்ணாது, இரண்டு கையாலும் அணைத்துக்கறக்கவேண்டும்படி கனத்திருக்கை. (பற்றிவாங்கக் குடம்நிறைக்கும்) வாங்குகை-வலிக்கையாய் பற்றிக்கறக்கக் குடம்நிறைக்குமென்னுதல், முலையைப்பற்றிக் கைவாங்க, தானே பால் சொரியுமென்னுதல், இட்டகுடங்கள் வாங்கவாங்க நிறைக்குமென்னுதல். குடமிடாதாரிழக்கிறது பசுவின் குற்றமன்றே. இச்சையுடையார் ஈச்வரனைப்பற்றி கருத்தகருதயராமாபோலேயாயத்து இவையும். (வள்ளல்) கீழே பாலபோரும் பெருமையைச் சொலலிற்றாகில் இனி வள்ளலதனமாவது என்னென்னில் க்ருஷ்ணனபடி இவற்றுக்கு உண்டாயிருக்கை. ஆரேனும் இவன் கழுத்திலே ஓலைகட்டி தூதுபோ என்றால் போமா போலேயாயத்து இவையும். சிறுபரனைகளுக்குங்கூடக

பதவுரை —(இநதிரவிஷ்ணுககளே!) யஜ்ஞாய-யஜமான னுககு, உருமலோகம—பெரியதான சுவாககலோகத்தை, சகரது₂ உ—ஸருஷடிததீாகளனறே, ஸூாயம்—சூரியனேயும உஷாஸம்—உஷ காலத்தையும, அகநிம— அகநியையும, ஜநயநதா—உணடாககினீாகள (நீஙகள), நரா—தலைவாகளே! வருஷபபாஸய—விருஷசிபரன எனனும் பெயருடைய, தாஸஸய சித—அழிககும அசுரனுடைய, மாயா—ஆச்சரிய மான போரமுறைகளை, பருதநாஜயேஷு—சணடைகளில, ஜக்₄நது₂ —அழிததீாகள.

திரிவிககிரமனின பெருமையைப பேசியவுடன், அவனேடு அவனுடைய தமபியையும சோததுத துதிககிறது இமமந்திரம.

(நரா) நரௌ; ஹே நேதாரௌ எனறு பொருள தலைவாகளே! என்று கூபபிடுகிறன தேவா தலைவன ஒருவன தேவாதிதேவன அவன தமபியாய அவதரிததிருபபவன இவாகளை 'தலைவாகளே!' எனபது பொருநதியதேயனறே (யஜ்ஞாய) யஜமானனுககாக, (உருமலோகம சகரது₂: உ) மிகபபெரிய சுவர்ககலோகததை ஸருஷடிததீாகளனறே. ஸாவேச்வரனை உபேநதிரன செயத ஸருஷடிகளை இநதிரனமேலும ஏறறிச சொலலுகிறது அனறிககே, வருஷசிபரன எனனும அசுரன தன மாயைகளாலே சுவாககததை யழிதது, யாகஙகளையுமழிதது, சூரியன, அகனிமுதலானவாகளை யும மறைததுத் துனபுறுதத, உபேநதிரனும இநதிரனும அவ னேடு போரபுரிநது, அவனை அழிதது இவறறை மறுபடியும வெளிபபடுததினமையைச சொலலுவதாகவும கொளளலாம. (ஸூாயம ஜநயநதா) ஸூாயம ஜநயநதௌ, சூரியனை உண்டாக கினீாகள, இரணடாவது நிாவாஹததில 'மறைநது கிடைநத சூரியனை வெளிபபடுததினீாகள' எனறபடி. இபபடியே பினவரு மிடஙகளிலும (உஷாஸம) உஷஸம, உஷ·காலததையும உணடாக கினீாகள சூாயனிலலாமையாலே உஷ காலமுமிலலை எனபது ஸிததம. இருநதபோதிலும, ஸதவபரசுரமான வேளையாகையாலே தனியே எடுககிறது தமஸஸைபபோக்கும ஸதவபரசுரமான உஷ காலம தாமஸரான அசுராககு ஆகாதாகையாலே அதையும மறைததபடி (அக₃நிம) அகனியையும உணடாககினீாகள். தமஸ ஸாகிற இருடடைபபோககும அக்னியையும் மறைத்து, எப்போதும்

த₃ஶஸ்யா) உங்களைத் துதிக்கும் மனிதனுக்கு அளிப்பதற்காகப் பெற்றீர்கள். உங்களுக்குப் பெருமையையளித்த உத்தமனைத் துதிக்கும் மனிதனுக்கு அளிக்கவிரும்பிப் பெற்றீர்கள் என்றுமாம்.

"ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகள
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்"

என்பதன்றோ ஆண்டாளுடைய அருள்வாக்கு. வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் கோதைதமிழ் ஐயைந்துமைந்திலே இப்பாசுரம் இவ் வேதப்பகுதிக்கு வித்தாயிருப்பது வெளிப்படை.

இப்படி இவை பெருமைபெறுவதற்குக் காரணம் இவனுடைய விசேஷகடாக்ஷமே என்கிறது பிற்பகுதி. (விஷ்ணோ) ஸர்வவ்யாபியே! ஸர்வாத₄ாரனுயிருக்கைக்குக் காரணமான வ்யாப்தியைத் தெரிவிக்கும் திருநாமத்தைப் படிக்கிறது. (ஏதே ரோத₃ஸீ வ்யஸ்தப்₄நா:) இந்த த்₃யாவா ப்ருதி₂விகளைப் பலவிதமாக ஏற்கனவே தரித்து நின்றாய் நீ; (வ்யஸ்தப்₄நா:) விதவிதமாக தரித்துநின்றாய்; ஸ்வரூபத்தாலே தரித்துநின்றாய்; த₄ர்மபூ₄த ஜ்ஞாநத்தாலே த₄ரித்து நின்றாய்; சக்தியாலே தரித்துநின்றாய்; அஸ்த்ரபூ₄ஷணாத்₄யாயத்திற் சொன்ன ரீதியிலே உன் திருமேனியிலுள்ள அஸ்த்ர பூ₄ஷணங்களாலே தரித்து நின்றாய்; ப்ரளயத்திலே மிகச்சிறிதாக்கி உன் திருவயிற்றில் வைத்து தரித்து நின்றாய்; பிறகு வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து ஸங்கல்ப ஏகதேஶத்தாலே தரித்து நின்றாய்.

"யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஸ்வஶக்திரியம் ஸ்தி₂தா।
பரப்₃ரஹ்மஸ்வரூபம் யத் ப்ரணமாமஸ் தமவ்யயம்॥"
[வி-பு 1-9-53]

[எவனுடைய பல்லாயிரத்தில் ஒரு பகுதியில் இவ்வுலகம் நிலை நிற்கிறதோ, எது பரப்ரஹ்மஸ்வரூபம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அழிவற்ற அப்பரம்பொருளை வணங்குகிறோம்] என்ற விஷ்ணு புராணச்லோகம் இவ்வேதப்பகுதியை விவரித்தது. (ப்ருதி₂வீம்

அபி₄த: மயூகை₂: த₃ாத₄ர்த்த₂) பூமியைத் திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் சுற்றிலும் விசேஷகடாக்ஷங்களாலே தரிக்கச்செய்தாய். 'ப்ருதி₂வீம்' என்றது தேவலோகத்துக்கும் உபலக்ஷணம். எப்போதும் பலபடியாக இவற்றை தரித்து நிற்பது ஒருபுறமிருக்க, திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்தில் உன் திருக்கண்ணோக்குகளாகிற கிரணங்களாலே த்₃யாவாப்ருதி₂விகளைச்சுற்றிலும் தரித்து நின்று தளிர்க்கச்செய்தாய். தாயானவள் பிள்ளையைக் குளிரநோக்கி அணைப்பதுபோலே, நீயும் உன் உடைமையான இவ்வுலகைக் குளிரநோக்கித் திருவடியாலே தடவிக்கொடுக்கையாலே இவ்வுலகு ஓங்குபெருஞ்செந்நெல் வள்ளல் பெரும்பசுக்களைப் பெற்று விளங்கிற்று. (மயூகை₂:) கிரணங்களாலே. விசேஷ கடாக்ஷங்களாலே என்று கருத்து.

"ப்₃ருந்த₃ாவநம் ப₄க₃வதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா।
சுபே₄ந மநஸா த்₄யாதம் க₃வாம் வ்ருத்₃தி₄மபீ₄ப்ஸதா ||
ததஸ் தத்ராதிரூக்ஷேபி க₄ர்மகாலே த்₃விஜோத்தம।
ப்ராவ்ருட்கால இவோத்₃பூ₄தம் நவஶஷ்பம் ஸமந்தத: ||"
[வி-பு 5-6-28, 29]

[அரியசெயல்களை எளிதிற்செய்யும் கண்ணனால், பசுக்களுக்கு நன்மையை விரும்பி பிருந்தாவனமானது மங்களமான மனத்தால் நினைக்கப்பட்டது. அப்போது மிகக்கொடிய அந்தக் கோடை காலத்திலும் மழைகாலத்திற்போலே புதிய பயிர்கள் பிருந்தாவனத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் உண்டாயின] என்கிறபடியே பகவத் கடாக்ஷத்தாலே நெருஞ்சிற்காடான பிருந்தாவனம் பயிர்கள் செழிக்குமிடமாயிற்று என்று பராசரபகவான பேசினரன்றே.

ஆக, இம்மந்திரத்தால் ஸர்வாத₄ாரனை ஸர்வேச்வரன் திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்தில் தன் விசேஷகடாக்ஷத்தைச் செய்து திருவடிகளாலே தடவிக்கொடுக்கையாலே உலகெல்லாம் தளிர்த்து நின்றது என்று அறிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

४. उरुं यज्ञाय चक्रथुरु लोकं जनयन्ता सूर्यमुषासमग्निम्।
दासस्य चिद्वृषशिप्रस्य माया जघ्नथुर्नरा पृतनाज्येषु ॥

4. உரும் யஜ்ஞாய சக்ரது₂ரு லோகம்
ஜநயந்தா ஸூர்யமுஷாஸமக்₃நிம்|
த₃ாஸஸ்ய சித்₃ வ்ருஷஶிப்ரஸ்ய மாயா
ஜக்₄நது₂ர் நரா ப்ருதநாஜ்யேஷு ||

அறியமாட்டார்கள் என்றால், பௌத்தர்கள் சொல்லுவதுபோல இது இல்லாதபொருளோ, அல்லது அத்வைதிகள் சொல்லுவது போல ஜ்ஞாதாவும், ஜ்ஞேயமுமற்ற ஜ்ஞானமாத்ரமான பொருளோ எனில் (தே மஹிமந பரம அந்தம ந ஆப) அப்படியன்று, இப்பரமபொருள் உள்ள பொருளே. ஜ்ஞான மாத்ரமுமன்று, அளவற்ற மஹிமையை உடையது, அறிவாரில்லாமையால் அறிய முடியாது என்று சொல்லவில்லை, பெருமைக்கு எல்லையில்லாமை யால அறியமுடியாது என்று சொல்லுகிறது இத்தனை உன பெருமையின் ஒவ்வொரு திவலையை ஒவ்வொருவர் அறியலாம், உன பெருமையின் மேல எல்லையை அறிந்தார் ஒருவருமில்லை, ஏனெனில. உன பெருமைக்கு மேலெல்லையே இல்லை. அறிந்ததாகச் சொல்லுமவர்களும அளவிட்டு அறியமுடியாதபொருள் என்று அறிகிறார்களேயொழிய வேறில்லை, "வேத₃ாஹமேதம் புருஷம" [பு-ஸூ] [நான இப்புருஷனை அறிவேன] என்ற வேதபுருஷன எப்படி அறிந்தாய என்னும கேள்வியெழ, 'மஹாந்தம்' என்று 'அறிவரிய பெரியோன என்றறிந்தேன' என்றான், 'அஹம வேத₃மி' [ரா-பா 19-14] [நான அறிவேன] என்ற விச்வாமித்திரன எப்படி யறிவாய் என்ன மஹாத்மாநம' என்று 'அறிவரியபெரியோன என்றறிவேன' என்றான வேதம தமிழ செய்த மாறனும,

"அறிந்தன வேத அரும்பொருள் நூல்கள்
அறிந்தன கொள்க அரும்பொருளாதல்" [திருவாய் 9-3-3]

என்று இவனுடைய அறியொணாப்பெருமையை அறிவித்தார்

இப்படி இவனுடைய பெருமை அனைவராலும அறியவொண்ணாத தாயிருப்பதற்குக் காரணம யாதெனனில் ஒவ்வொன்றும அளவிட வொண்ணாததான இரண்டு விபூ₄திகளை உடையவனாயிருப்பதே இவனுடைய பெருமையின அறியவொண்ணாமைக்குக் காரணம என்கிறது மந்திரத்தின பிற்பகுதி (நாகம) ஆநந்தமே ஸ்வரூப மான பரமபதம, கம—ஸுகம, அகம—ஸுகமின்மை, நாகம— ஸுகமின்மை அடியோடு இல்லாதிருக்குமிடம. இப்படி துக்கத்தை எடுத்துக்கழிக்கையால், பெரும்பாலும துக்கமேயான இவ்விபூதி யிலும வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது (ருஷ்வம) த₃ாஶநீயம; காணத்தகுந்தது, காணக்காண இனிதாய், அப்பொழுதைக்கப் பொழுது ஆராவமுதமாயிருப்பது, இத்தால கண்டால கண்ணைக

தமஸ்ஸேயாகும்படி செய்தனர் அசுரர்கள், அதை மறுபடியும் உண்டாக்கிக் கொடுத்தனர் இந்திரவிஷ்ணுக்கள்.

எப்படி உண்டாக்கிக்கொடுத்தனர்? எனில்: (வ்ருஷஶிப்ரஸ்ய) தர்மத்தை அழிப்பவன் என்னும் பெயரை உடையவனுடைய. (தா₃ஸஸ்ய) ஆக்கவேலையென்பதையே அறியாதவனாய், அழிக்கும் வேலையிலேயே ஈடுபட்டவனுடைய. 'தே₃ா அவக₂ண்ட₃நே' என்னும் தாதுவிலிருந்து தாஸசப்தம் தோன்றியதாகக் கொள்க. (மாயா:) ஆச்சரியமான போர் முறைகளை; மறைந்து நின்று போர்புரிதல் முதலான மறப்போர்முறைகளை. 'மாயை' என்னும் சொல் சிலர் கூறுவதுபோல் 'பொய்' என்னும் பொருளையுடையதன்று என்பதற்கு இவ்விடம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு, ஆச்சரியம், வஞ்சனை, அறிவு என்னும் பொருள்களையுடையது இப்பதம். இங்கு அப்பொருளெல்லாம் பொருந்தும்; பொய்ப்பொருள் பொருந்தாது. (மாயா: ப்ருதநாஜ்யேஷு ஜக்₄நது₂:) சண்டையிலே அவனுடைய ஆச்சரியமான, வஞ்சனை மிகுந்த போர் முறைகளை முறியடித்தீர்கள். அவனுடைய ஸங்கல்பங்களையெல்லாம் அழித்தீர்கள் என்றுமாம். ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும்,

''தேந மாயாஸஹஸ்ரம் தத் ஶம்ப₃ரஸ்யாஶுகா₃மிநா ।
பா₃லஸ்ய ரக்ஷதா தே₃ஹமேகைகஞ்ச விஶோதி₄தம் ॥''

[வி-பு 1-19-20]

[பிரஹலாதனின் உடம்பை ரக்ஷிக்கும் விரைவில் சுழலும் சக்கரத்தாழ்வானாலே சம்பரனுடைய ஆயிரக்கணக்கான மாயைகள் ஒவ்வொன்றும் அழிக்கப்பட்டது] என்று மாயாசப்தம் இப்பொருள்களிலேயே பிரயோகிக்கப்பட்டது.

ஆக, இம்மந்திரத்தால் இந்திரவிஷ்ணுக்களின் வீரச்செயலொன்று விளக்கப்பட்டது.

५. इन्द्राविष्णू दृंहिताः शम्बरस्य नव पुरो नवतिं च श्नथिष्टम्।
शतं वर्चिनः सहस्रं च साकं हथो अप्रत्यसुरस्य वीरान्॥

5. இந்த்₃ராவிஷ்ணூ த்₃ருங்ஹிதா: ஶம்ப₃ரஸ்ய
நவ புரோ நவதிம் ச ஶ்நதி₂ஷ்டம் ।
ஶதம் வர்ச்சிந: ஸஹஸ்ரம் ச ஸாகம்
ஹதோ₂ அப்ரத்யஸுரஸ்ய வீராந் ॥

பதவுரை — இந்த்₃ராவிஷ்ணூ—இந்திரவிஷ்ணுக்களே! த்₃ரும்ஹிதா —உறுதிபெற்றவையான, ஶம்ப₃ரஸ்ய—சம்பரா ஸுரனுடைய, நவ நவதிம் ச புர —தொண்ணூற்றொன்பது புரங்களை, ஶ்நதி₂ஷ்டம—அழித்தீர்கள், வர்சிந. அஸுரஸ்ய ஶதம் ஸஹஸ்ரம் ச வீரான்—பலசாலியான அவ்வசுரனுடைய நூறாயிரம் போர்வீரர்களையும், அப்ரதி—எதிரிட முடியாத படி, ஸாகம்—ஒன்றாக, ஹத —அழித்து விட்டீர்கள்.

இந்திரவிஷ்ணுக்களுடைய மற்றொரு வீரச்செயலைப் பேசுகிறது இம்மந்திரம்

(இந்த்₃ராவிஷ்ணூ) இந்திரவிஷ்ணுக்களே! (த்₃ரும்ஹிதா) வரத்தாலே பூண்கட்டப்பெற்ற புரங்கள் அவைகள்தான் ஒன்றோ, இரண்டோ அல்லது முப்புரங்கள்போலே மூன்றோ? எனில் (நவ புரோ நவதிம் ச) தொண்ணூற்றொன்பது புரங்களையும் ஒன்றொழி யாமல் அவைதான் யாருடையவையெனில் (ஶம்பரஸ்ய) மாயை யில் மிக்க சம்பராஸுரனுடையவையென்கை அவற்றை என் செய்தார்கள் எனில், (ஶ்நதி₂ஷ்டம) அடியோடு அழித்தீர்கள் அவைகள்தான் ஆளில்லாப்புரங்களோ? எனில் (வர்சிந அஸுரஸ்ய) வலிமிக்க அசுரனுடைய. "ஶம்ப₃ரம் மாயிநாம் வரம்" [வி-பு 1-19-15] [மாயைவல்லோரில் சிறந்த சம்பரனை] ஶம்பரஸ்ய மாயாஸஹஸ்ரம் [வி-பு 1-19-20] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லியபடியே மாயாபலம் மிகுந்தவனுடைய என்கை. (ஶதம் ஸஹஸ்ரம் ச) நூறாயிரம் போர்களை. அவர்கள் தான் வலியற்ற கோழைகளோ? எனில் (வீரான்) அவனைப்போலே பலமமிகுந்த வீரர்களாயிருப்பவர்களை அவர்கள் திரும்பிவந்து எதிர்க்கும்படி யாகத் துரத்திவிட்டபடியோ? எனில் (அப்ரதி ஹத) எதிரிட முடியாதபடி அழித்தீர்கள் சிலரை விட்டு வைத்தோ அழித்தது? எனில் (ஸாகம்) ஒருவரொழியாமல் அழித்தீர்கள். இதனால் இவர் களுடைய வீரம் ஒப்பற்றது என்று காட்டப்பட்டது.

६. इयं मनीषा बृहती बृहन्तोरुक्रमा तवसा वर्धयन्ती।
ररे वां स्तोमं विदथेषु विष्णो पिन्वतमिषो वृजनेष्विन्द्र॥

6. இயம் மநீஷா ப்₃ருஹதீ ப்₃ருஹந்தா
உருக்ரமா தவஸா வர்த்த₄யந்தீ ।
ரே வாம் ஸ்தோமம் வித₃தே₂ஷு விஷ்ணோ
பிந்வதமிஷோ வ்ருஜநேஷ்விந்த்₃ர ||

பதவுரை:—விஷ்ணோ!-விஷ்ணுவே!, இந்த்₃ர-இந்திரனே! ப்₃ருஹதீ—பெரியதான, இயம் மநீஷா-இந்த மனனம் செய்யத் தக்க துதி, ப்₃ருஹந்தா—பெரியவர்களும், உருக்ரமா—பெரிய விக்ரமங்களை உடையவர்களும், தவஸா—பலமுடையவர்களு மான உங்களை, வர்த்த₄யந்தீ-வளரச்செய்கிறது; வித₃தே₂ஷு-யஜ்ஞங்களில், வாம்—உங்களுக்கு, ஸ்தோமம்—இத்துதியை, ரரே—கொடுக்கிறேன்; (நீங்கள்) வ்ருஜநேஷு—ஆபத்துக் காலங்களில், இஷ:—(எங்களுக்கு) அந்நங்களை, பிந்வதம்—வளரச்செய்வீர்களாக.

இந்திரவிஷ்ணுக்களைத் துதித்து அந்நத்தை பிரார்த்திக்கிருன் இம்மந்திரத்தில்.

(இயம்) இப்படிப்பட்ட சிறப்பையுடைய இத்துதி. (மநீஷா) அனைவராலும் மனனம் செய்யத்தக்க துதி. (ப்₃ருஹதீ) மிகப் பெரியதாயிருக்கும் துதி. (ப்₃ருஹதீ ப்₃ருஹந்தா) மிகப்பெரியவர் களைப்பற்றிய துதியாகையாலே மிகப்பெரிதாயிருக்கை. (உருக்ரமா) உருக்ரமௌ. மிகப்பெரிய பராக்ரமத்தை உடையவர்களை. பெரிய அடிவைப்பையுடைய விஷ்ணுவோடு சேர்ந்திருக்கையாலே, பூவோடு சேர்ந்து நாரும் மணம் பெறுவதுபோலே இந்திரனும் 'உருக்ரம' நாமத்தைப்பெறுகிருன். (மநீஷா உருக்ரமா) பெரிய வீரச்செயலை யுடையவர்களைப்பற்றிய துதியாகையாலே அனைவராலும் மனனம் செயயத்தக்கதாயிருக்கை. (தவஸா) 'தவ' என்று பலத்திற்கும் விருத்திக்கும் பெயராகையாலே பலத்தையுடையவர்களை அல்லது விருத்தியை உடையவர்களை என்று பொருளாகிறது. (தவஸா வர்த்த₄யந்தீ) இயற்கையிலேயே வலிமிக்கவர்களாயிருப்பவர்களை இத்துதி மேலும் வலிமிக்கவர்களாக வளரச்செய்கிறது என்றபடி. ஸ்தவப்ரியர்களாகையாலே துதியைக்கேட்டுப் பணைக்கிறபடி.

(ரரே வாம் ஸ்தோமம் வித₃தே₂ஷு) இத்துதியை யாகங்களிலே, யஜமானனுகிய நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; (விஷ்ணோ)

ஸாவ வ்யாபியானவனே! எஙகள குறையை அறியாதவனலலனே நீ! (இநக3ர) பெருஞசெலவததையுடையவனே! செலவமறற தரித திரனிடமோ நாஙகள யாசிபபது? நாஙகள என செய்யவேணடு மெனில, (வ்ருஜநேஷு இஷ பினவதம) ஆபததுககாலஙகளில் அநநததை எஙகளுககு வளரசசெயவீரகளாக க்ஷாமகாலஙகளில அநநவிருததியைசசெயது க்ஷேமததை விளைபபீரகளாக.

७. वषट् ते विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्।
वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

7. வஷட தே விஷணவாஸ ஆ கருணோமி
தநமே ஜுஷஸவ ஶிபிவிஷட ஹவ்யம।
வாதத$_4$நது தவா ஸுஷடுதயோ கி$_3$ரோ மே
யூயம் பாத ஸவஸதிபி$_4$ ஸத$_3$ா ந ||

பதவுரை — **விஷணோ**—*விஷ்ணுவே!* **தே**—*உனககு.* **ஆஸ ஆ**— *திருமுகததை நோககி.* **வஷட கருணோமி**— *வஷட்காரத்தோடு ஹவிஸஸை ஹோமம செயகிறேன,* **சிபிவிஷட**—*ஒளி சூழநதவனே!* **மே**—*எனனால ஹோமம செய்யபபட்ட,* **தத ஹவயம்**—*அந்த வஷட்கரிககபபட்ட ஹவ்யத்தை.* **ஜுஷஸவ**—*புஜிககவேணும,* **ஸுஷடுதய** —*அழகிய துதிரூபமான.* **மே கி$_3$ர** —*என வாரததைகள்.* **தவா வாதத$_4$நது**-*உனனை வளரச்செய்யட்டும்,* **ந** —*எங்களை.* **யூயம்**—*நீஙகள்.* **ஸ்வஸதிபி$_4$** —*மஙகளஙகளையளிதது.* **ஸத$_3$ா**—*எப போதும.* **பாத**—*காபபாறறுவீர்களாக.*

மறுபடியும விஷணுவைத தனியாகத துதிககத தொடஙகுகிறுன இமமநதிரததில

(விஷணோ) விஷணுவே! (தே ஆஸ ஆ) உன திருமுக மணடலமாயிருககுமஅக்னியை நோககி "அக$_4$நிமுக$_2$ா வை தே$_3$வதா." [தேவதைகள அகனியை முகமாகக கொணடவாகள] எனறு சொல்லபபடுகிறதனறே. (வஷட கருணோமி) வஷடகாரததோடு கூட ஹவிஸஸை ஹோமம செய்கிறேன வஷட்கார ஸவரூபியா யிருபபவனனறே இவன (சிபிவிஷட) ஒளிசூழநத பெருமானே! 'அலலலில இனபம அளவிறநது எஙகும அழகமாசூழொளியன'

என்றும், பரஞ்சோதி' என்றும் மறைகளில் ஓதப்படுமவனன்றே இவன் (தத மே ஹவ்யம் ஜுஷஸ்வ) என்றல் ஸமர்ப்பிக்கப் பட்ட இந்த ஹவ்யத்தை புஜிப்பாயாக 'அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞா நாம போ₄க்தா' [கீதை] [நானே எல்லா யாகங்களிலும் புஜிப் பவனுயிருப்பவன்] என்கிறபடியே ஸர்வயஜ்ஞ ஹவிர்போ₄க்தாவான நீ என்றல் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸையும் புஜிப்பாயாக (வாதத₄ந்து த்வா ஸுஷ்டுதயோ கி₃ரோ மே) என்னுடைய நல்ல மங்களாசாஸனரூபமான வார்த்தைகள் உன்னை வளரச்செய்யட்டும் (யூயம் பாத ஸ்வஸ்திபி₄ ஸதா₃ ந) நீயும் உன் பரிகரமும் என்னை யும் என் பரிகரத்தையும் எப்போதும் ஸகல மங்களங்களையுமளித்து ரக்ஷிப்பீர்களாக

८. नू मर्तो दयते सनिष्यन्यो विष्णव उरुगायाय दाशत्।
प्र यः सत्राचा मनसा यजात एतावन्तं नर्यमाविवासात्॥

8. நூ மர்த்தோ த₃யதே ஸநிஷ்யந்
யோ விஷ்ணவ உருகா₃யாய தா₃ஶத்।
ப்ர ய ஸத்ராசா மநஸா யஜாத
ஏதாவந்தம் நர்யமாவிவாஸாத்॥

பதவுரை — ய —யாவனெருவ மனிதன், உருகா₃யாய— பெரியோர்களால் கீர்த்திக்கப்படுமவனும் விஷ்ணவே— ஸர்வவ்யாபியுமான பகவானுக்கு, தா₃ஶத—(தன்னை) அளிக் கிறுனே, ய —யாவனெருவன் ஸத்ராசா—கூடத்துணை புரியும் மநஸா—மனத்தாலே ப்ர யஜாதே—மிகவும் பூஜிக் கிறுனே, ஏதாவந்தம—இவ்வளவு பெரியவனும் நர்யம— மனிதர்களுக்கு நன்மையளிப்பவனுமான விஷ்ணுவுக்கு, ஆவிவாஸாத—கைங்கர்யம் செய்வானே ஸ மர்த்த — அந்த மனிதன் ஸநிஷ்யந—பெருஞ்செல்வமாகிற மோக்ஷத் தைப் பெறவிரும்பி நு—விரைவிலேயே த₃'யதே—அதை அடைகிறுன்.

விஷ்ணுவைப் பற்றிநின்று ஆத்மாத்மீய ஸமர்ப்பணம் செய் பவன் விரைவிலேயே மோக்ஷமாகிற பெருஞ்செல்வத்தைப் பெறு கிறுன்' என்கிறது

(ஸநிஷ்ய ந ய) பெருஞ்செலவத்தை விரும்பும் எவனொருவன, இங்கு பெருஞ்செலவம் எனப்படுவது மோக்ஷரூபமான அழியாச் செலவமேயாகும் உருக₃ாயாய த₃ாஶத என்று ஆதமஸமாபபணம் செயபவனை எடுககையாலே பெருஞ் செலவமும் அவரேயினியா வாரே" [திருவாய 5-1-8] எனபதலலவோ பரபந்த ஜநகூடஸ்த₂ ருடைய வாரத்தை இங்கு சொலலபபடும் செலவத்தை அழியுஞ் செலவமாகவே கொளவார அபபடியே கொளக ஆழவாரகளின வழிவந்த நமககு இது அழியாச் செலவமான அசசுதனின திருவடியேயாகும் "த₄நம மதீ₃யம தவ பாத₃ பஙகஜம' [என செலவம் உன திருவடிததாமரையே] எ ன று ர ன ே று ஆளவந்தார (விஷணவே) ஸாவவயாபியான விஷ்ணுவுககு இவனிடம் ஆதம ஸமாபபணம் செயவதறகு நெடுந்தூரம செலலவேணடா, இருந்த விடத்திலிருந்தே செயயலாம் எனறு கருதது (உருக₃ாயாய) பெரியோரகள' எனறு பெயா பெறறவாகள அததனைபேராலும் துதிக கபபடுமவனுககு பராபதவிஷயம இவனேயாகையால இவனிடம் சரணமடைவதே தககதெனகை (த₃ாஶத) அளிககிறுனே, இனனதை அளிககிறுன எனறு சொலலாமையாலே தனனையும் தனனுடைய தெனறு இவன பிரமிததிருககும அனைததையும அவனதெனறு அறிந்து ஸமாபபிககவேணடுமெனறு தோனறுகிறது

இனிவரும மந்திரபபகுதியில இவவதிகாரிககுக காமஜஞாந பகதிகளும உணடெனறு காடடபபடுகிறது இவனுடைய பகதியானது பராபய ருசியிலே புகும, ஜஞாநம ஸவரூபததை அறிவதிலே விநியோகிககபபடும, காமம கைஙகாயததிலே புகும அநதநத யோகநிஷடடாககு அவை ஸாதநமாகும, அவையே இவனுககு ஸாதயமாகிறது இதனாலனறே ஸாத₄யப₄கதி' [ஸாத₄யா ப₄கதி யயா ஸா-பகதியை ஸாதிததுததருவது] எனறு பரபததி அழைககபபடுகிறது (ய) எவனொருவன, இ வ வ தி க ா ரி யி ன வைலக்ஷணயததைக கணடு ஆதராதிசயததாலே மறுபடியும 'ய.' எனறு அனுஸநதிககிறது (ஸதராசா) 'ஸஹாஞ்சதா எனறு ஸாயணபாஷயம (ஸதராசா மநஸா)கூடததுணைபுரியும மனததாலே ப₃நத₄ாய விஷயாஸஙகி₃' எனகிறபடியே விஷயஙகளிலே இவனை ஈடுபடுததி ஸமஸார பநததததிறகுக காரணமாகாமல, 'முகதயை நிாவிஷயம மந' எனகிறபடியே பகவத விஷயததிலே ஈடுபடுததி மோக்ஷமடையததுணைபுரியும ம ன த த ா லே நீயும பாஙகலலை காண நெஞசமே" [திருவாய 5-4-3] எனறிராமல,

''நெஞ்சமே! நல்லை நல்லை உன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோம் இனி என்ன குறைவினம்
மைந்தனை மலராள் மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய் [திருவாய் 1-10-4]

என்னும்படி முந்துற்ற நெஞ்சாயிருக்கை

(பரயஜாதே) மிகவும் பூஜிக்கிறான் 'யஜ தே₃வபூஜாயாம்' என்று தாது 'மநஸா யஜாதே' என்றமையால் ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்கள் இவனுக்கு உண்டென்று காட்டப்பட்டது இனி கர்மயோகமும் உண்டென்று காட்டப்படுகிறது,-(ஏதாவந்தம்) இவ்வளவு பட்டவனை எவ்வளவு என்னில் 'ந தே விஷ்ணோ ஜாய மாநோ ந ஜாதோ தே₃வ மஹிமந பரமந்தமாப' [தேவனான விஷ்ணுவே! பிறக்கின்றவனும், பிறந்தவனும் உன் பெருமையின் மேலெல்லையை அறியமாட்டான்] என்கிற அளவை உடையவனை என்று கருத்து (நாயம்) நரேப₄யோ ஹிதம் ப்ராப்யப் பொருளாயிருப்பதோடன்றியில் மனிதர்களுக்குத் தன்னையடைய உபாயமாகவும் இருப்பவனை

'உபாயோபேயத்வே தத்₃ஹ தவ தத்வம் ந து கு₃ணௌ'
[ர-ஸ்த 2-87]

[உனக்கு உபாயத்வமும், உபேயத்வமும் ஸ்வரூப நிரூபகுணங் களாகும், நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களன்று] என்றார் பட்டர்

''ஸ ஸ்வேநைவ ப₂லப்ரத₃ ப₂லமபி ஸ்வேநைவ நாராயண

[அந்த நாராயணன் தானே பலத்தை யளிப்பவனாகவும், பலனாக வும் இருக்கிறான்] என்றான் முராரிகவி அநர்க்கராகவத்திலே அவற்றுக்கெல்லாம் அடி இதுபோன்ற பல வேத சப்தங்களே யாகும் (ஆ விவாஸாத) நமஸ்காரம் முதலானவற்றாலே எவ னொருவன் கைங்கரியம் செய்கிறானோ ஆக இவ்வளவால் கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளையுடைய பரபக்தி நிஷ்டனைச் சொல்லி, 'ஸ நிஷ்யந்' என்று அவனுக்குள்ள ப்ராப்யத்வரையைச் சொல்லிற்று இனி ப்ராப்யத்தை அவன் விரைவிலே பெறும்படியைச் சொல்லுகிறது (மர்த்த) மரணத்தை இயற்கையாகக்கொண்ட மனிதன் (நு த₃யதே) விரைவில் அப்பெருஞ்செல்வத்தை அடைகிறான், மரணத்தை வெல்லுகிறான், பேரானந்தப்பொருளை அடைகிறான் (நு த₃யதே) விரைவில் அடைகிறான் தன் முயற்சியாலே கர்மயோகத்தையும்,

ஜ்ஞாநயோகத்தையும் பக்தியோகத்தையும் ஸாதனமாக அநுஷ்டிப்பார்க்கு இந்த ஜன்மத்திலே மோக்ஷமென்னும் நிச்சயமில்லை. ப்ராரப்$_3$த$_4$கர்மம் முடியும்போதே மோக்ஷம். ஆகையால் அவர்கள் பரமபுருஷார்த்தத்தை விரைவில் அடையமுடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் அவன் கைபார்த்திருக்கும் இவன் இந்த ஜந்மத்திலேயே மோக்ஷமடைகிறுனகையாலே,விரைவில் ஸித்தி பெறுகிறுன். ஸ்வரூபாநநுரூபமான உபாயங்களில் கைவைக்கையாலே அவர்களுக்கு விளம்ப$_3$ம்; ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தைப்பற்றின இவனுக்கு விளம்ப$_3$மில்லை.

ஆக இம்மந்திரத்தால் தன்னை சரணமடைந்தார்க்கு விரைவில் பரம புருஷார்த்தத்தையளிப்பவன் விஷ்ணுவே என்று காட்டப்பட்டதாயிற்று.

९. त्वं विष्णो सुमतिं विश्वजन्यामप्रयुतामेवयावो मतिं दाः।
पर्चो यथा नः सुवितस्य भूरेरश्वावतः पुरुश्चन्द्रस्य रायः॥

9. **த்வம் விஷ்ணோ ஸுமதிம் விஶ்வஜந்யாம்**
அப்ரயுதாமேவயாவோ மதிம் த$_3$ா: ।
பர்சோ யத$_2$ா நஸ் ஸுவிதஸ்ய பூ$_4$ரே:
அஶ்வாவத: புருஶ்சந்த்$_3$ரஸ்ய ராய: ॥

பதவுரை:—**ஏவயாவ: விஷ்ணோ!**—*அவாப்தஸமஸ்தகாமனை விஷ்ணுவே!* **த்வம்**—*நீ*, **விஶ்வஜந்யாம்**—*அனைத்துயிர்க்கும் நன்மையளிப்பதாய்*, **அப்ரயுதாம்**—*தோஷங்களற்றதான*, **ஸுமதிம்**–*நல்லறிவை*, **த$_3$ா:**–*(எங்களுக்கு) அளிப்பாயாக;* **ஸுவிதஸ்ய**–*நன்கு அடையத்தக்கதும்*, **பூ$_4$ரே:**–*மிகப்பெரியதும்*, **அஶ்வாவத:**–*ஸ்ரீதேவியின் ஸம்பந்தமுள்ளதும்*, **புருஶ்சந்த்$_3$ரஸ்ய**—*பலரை ஆநந்திப்பிப்பதுமான*, **ராய:**–*கைங்கரியச் செல்வத்தின்*, **பர்ச:**—*ஸம்பந்தம்*. **ந:**–*எங்களுக்கு*, **யத$_2$ா**–*யாதொன்றால் உண்டாகுமோ (அந்த நல்லறிவை அளிப்பாயாக).*

மோக்ஷலக்ஷ்மியை ப்ரபந்தன் பரமபுருஷனிடமிருந்து பெறுகிறுன் என்றது சென்ற மந்திரத்தில். அந்த ப்ரபத்தியாகிற நல்லறிவையும் எங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்

கிறது இம்மந்திரத்தில். "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணமா யிருப்பது அவனருளேயன்றோ.

(விஷ்ணோ) ஸர்வவ்யாபியாயிருப்பவனே! எல்லாவிடத்திலும் அர்ச்சாவதாரபர்யந்தமான அவதாரங்களால் வியாபித்து ஸம்ஸாரிகள் இட்ட வழக்காயிருக்கையாலே ஸௌலப்₄யஸௌசீல்யகுணங்களும், உடைமையாயிருப்பதையேகொண்டு மிகத்தாழ்ந்த பொருள்களிலும் வியாபித்திருப்பதாலே ஸ்வாமித்வ வாத்ஸல்யமாகிற குணங்களும் இத்திருநாமத்தால் உணர்த்தப்படுகின்றன. ஆக, இத்தால் ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாத₃ககுணங்கள் உணர்த்தப்பட்டன. (ஏவயாவ:) 'ஏவா:' என்று அடையத்தக்க காமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 'ஏவயாவ:' என்று 'எல்லாக்காமங்களையும் அடைந்திருப்பவனே' என்று கூப்பிடுகிறான். இது, ஜ்ஞாநம், சக்தி ஸர்வஸ்வாமித்வம, கிருபை என்னும் மற்ற ஆஶ்ரிதகார்யாபாத₃க குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்: ஸௌலப்₄யம், ஸௌசீல்யம, வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்வம், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் முதலானவை சரண்யனுக்கு அவசியமிருக்கவேண்டியவையான குணங்களாகையாலே அவற்றை உணர்த்தும் திருநாமங்களாலே விளிக்கிறான். 'ஏவயாவ:' என்றது விருப்பங்களை அடியார்க்கு அடைவிப்பவனே! என்றதாகவுமாம். இத்தால் சரண்யனுக்கு இருக்கவேண்டிய உபாயத்வமாகிற குணம் உணர்த்தப்பட்டது.

(த்வம்) இப்படி ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃கமான குணங்களாலும் ஆஶ்ரிதகார்யாபாத₃கமான குணங்களாலும் நிறைந்த நீ. (ஸுமதிம் த₃ா:) நல்லறிவை எங்களுக்கு அருளுவாயாக; முன் மந்திரத்தில் ப்ரஸக்தமானதாய்,

"அஹமஸ்ம்யபராத₄ாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽக₃தி: |
த்வமேவோபாயபூ₄தோ மே ப₄வேதி ப்ரார்த்த₂நாமதி: ||
ஶரணாக₃திரித்யுக்தா ஸா தே₃வேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ||"

['நான் குற்றங்களுக்கெல்லாம் கொள்கலமாயிருப்பவன்; கைம்முதலற்றவன்; போக்கிடமற்றவன்; நீயே எனக்கு உபாயமாக வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்கும் மதியே சரணாகதியென்று சொல்லப்படுகிறது. அது தேவனிடத்தில் பிரயோகிக்கப்படட்டும்] என்கிறபடியே பிரார்த்தநாமதியாயிருப்பதான சரணாகதியே இங்கு 'ஸுமதி'

எனப்படுகிறதென்று கொள்வது பொருத்தமுடையது. பக்தி யோகம், ஜ்ஞாநயோகம் முதலிய மற்ற அறிவுகள் ஸ்வரூப விருத்$_3$த$_4$ மாகையாலும், அதி$_4$க்ருதாதி$_4$காரமாகையாலும், விளம்பித்துப் ப$_2$ல மளிப்பதாகையாலும் 'நல்லறிவு' எனத்தக்கவையல்ல, இது ஸ்வ ரூபாநுரூபமாகையாலும், ஸர்வாதி$_4$காரமாகையாலும், இந்த ஜன் மத்திலேயே மோக்ஷமளிப்பதாகையாலும் இதுவே 'நல்லறிவு' எனத்தக்கது. ஆகையாலே 'ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:' என்று ஸகலோபாய ம்ரேஷ்ட$_2$மாக ஓதப்பட்ட சரணாகதியே இங்கு நல்லறிவு எனப்படுகிறது என்று கொள்க.

இதை 'நல்லறிவு' என்று சொல்லுவதற்கு இதிலுள்ள ஏற்றம் என்னவெனில், அதை விளக்குகின்றன அடுத்த இரண்டு பதங்கள்,- (விம்வ ஜநயாம்) அனைத்துயிர்க்கும் ஹிதமாயிருப்பது; பக்தி முதலான மற்ற உபாயங்கள் அக்கர்மத்தில் அதி$_4$காரமுள்ள த்ரை வர்ணிகர்களுக்கே (ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைச்யர்களாகிற மூன்று வர்ணத்தாருக்கே) அநுஷ்டிக்கக் கூடியவை; இது அவ்வாறல்லாமல் ஸ்த்ரீ சூத்ரர்கள் முதலான அனைவரும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாயிருப்பது என்று இதன் முக்கியமான பெருமையொன்று காட்டப்படுகிறது. (அப்ரயுதாம்) தோஷங்களற்றது; மற்ற உபாயங்களுக்குப் பல தோஷங்கள் உண்டு. அவைகளற்றது ப்ரபத்தியாகிற உபாயம் என்று இதன் பெருமை உத்கோஷிக்கப்படுகிறது. மற்ற உபாயங் கள் ஸ்வயத்நரூபமாயிருப்பதால் பரமபுருஷனுக்கு அத்யந்த பா தந்திர்மான இவ்வாத்மவஸ்துவின் ஸ்வரூபத்துக்குத் தகாதவை. ஸகலயத்நநிவ்ருத்திரூபமான மரணாக$_3$தி ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குத் தகுந்தது. அவ்வுபாயங்கள் ப்ராரப்$_3$த$_4$கர்மம் முடிந்தபின்னர்தான் பலங்கொடுக்கும்; இது இந்த சரீரத்தின் முடிவிலேயே மோக்ஷமளிக் கும். அவற்றுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதிவேண்டும்; இதுக்கு அந்திம ஸ்ம்ருதிஅவம்யமில்லை.அவை அசேதநக்ரியாகலாபங்களிலே உபாய பு$_3$த்$_3$தி$_4$யுடையவை;இதுபரமசேதநனிடமே உபாயபு$_3$த்$_3$தி$_4$யுடையது. அவை ஸாத்$_4$யங்களாயிருப்பவை; இது ஸித்$_3$தே$_4$ாபாயமாயிருப்பது. அவை ஸஹாயாந்தரங்களை அபேக்ஷிப்பவை; இது அவற்றை அபேக்ஷியாதது. இப்படி மற்ற உபாயங்களுக்குள்ள தோஷங்கள் ஒன்றும் இதற்கில்லாததால் 'அப்ரயுதாம்' [தோஷங்களற்ற] எனப்படுகிறது சரணாகதி. ஆக, மந்திரத்தின் பூர்வார்த்தத்தால் சரணாகதி ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டதாயிற்று.

இனி, மநதிரததின பிறபகுதியால சரணாகதியால சேதனன அடையும பலம விவரிககபபடுகிறது தவயததின பூாவக$_2$ணட$_4$ாா த$_2$ம இமமநதிரததின பூாவாாதத$_4$ததிலும, உததரக$_2$ணட$_3$ாாதத$_2$ம உததராாதத$_4$ததிலும விவரிககபபடுகினறன எனபது வெளிபபடை (ஸுவிதஸய) சேஷபூதனான சேதனனுககு, 'அகிஞசிதகரஸய ஶேஷதவாநுபபததி' எனகிறபடியே கைஙகாயமே ஸவரூபஸிததியைத தருவதாகையால இதுவே இவனுல அடையததககவைகளில மிகசசிறநததெனபபடுகிறது "ஒழிவில காலமெலலாம உடனாய மனனி வழுவிலா அடிமைசெய்ய வேணடும நாம" [திருவாய 3-3-1] எனறு அறிவாளிகளெலலாம ஆசைபபடுவதனறோ இது (பூ$_4$ரே) மிகபபெரியதாயிருபபது, பரமபராபயம எனபபடுவது (அஶவாவத) 'அஶ்ஓ வயாபதெள' எனறு த$_4$ாதுவாகையாலே, "யத$_2$ா ஸாவக$_3$தோ விஷணுஸ ததை$_2$வேயம த$_2$விஜோததம" [வி-பு] [விபரஶரேஷடரே! எபபடி விஷணுவானவா எஙகும நிறைநதவரோ அபபடியே இபபிராடடியும எஙகும நிறைநதவளாயிருபபவள] எனகிறபடியே ஸாவவயாபினியான பெரியபிராடடியாா 'அஶவா எனபபடுகிறுள 'அஶவாவத 'எனறு அவளை பரதிஸமப$_3$நதி$_4$நியாக உடையதெனபபடுகிறது கைஙகாயம ஸ்ரீஸூகததததிலும, "அஶவ பூாவாம" எனனுமிடததிலே 'அஶவா' எனபது பிராடடியின திருநாமமாகபபடிககபபடடதனறோ ஆகையால, இஙகும 'அஶவாவத எனறு பிராடடியின ஸமபநதமே சொலலபபடுகிறதெனனககுறையிலலை இததால 'ஸ்ரீமதே நாராயணாய'' எனறு ஒரு மிது$_2$நவிஷயமான கைஙகாயமே உத$_3$தே$_3$ஶயம எனனும உததரக$_2$ணடாாதத$_2$ம உணாததபபடடதாயிறறு (புருஶசநதரஸய)பலரை ஆநநதிபபிபபது, சதி$_3$ ஆஹலாத$_3$நே' எனறு தாது தரிபாத$_3$ஸயாமருதம தி$_3$வி, [பு-ஸூ] எனறு நிதயவிபூ$_4$தியில சேதனா லீலாவிபூ$_4$தியில சேதனரைககாடடிலும பலராகையாலே, 'புருஶசநத$_3$ரஸய' [பலரை ஆநநதிபபிபபது] எனபபடுகிறது அலலது, நிதயமுகதாகள ஜஞாநஸஙகோசமறற பெரியவாகளாகையாலே 'பெரியவாகளை ஆநநதிபபிபபது' எனனும பொருளிலே பிரயோகிககபபடுவதாகவும கொளளலாம. (ராய) தனததினுடைய, கைஙகரியச செலவததினுடைய கைஙகரியததைச செலவமெனபது உணடோ? எனில, உணடு, இதுவே உணமைச செலவமாகும இவவுலகசசெலவததைவிடடு ராமகைஙகஙகாயததைபபறறிநினற இளையபெருமாள "லகஷமணோ லகஷமி ஸமபநந" [செலவம நிறைநத லகஷமணன] எனபபடடாா "அநதரிகஷக$_3$த ஸ்ரீமாந" [ஆகாயததையடைநத

செலவன] எனபபடடான விபீ$_4$ஷ்ணுழவான, "ஸ து நாக$_3$வர ஸ்ரீமாந' எனபபடடான கஜேநதிராழவான ஆகையால கைங கரியததைச செலவமாக வியவஹரிபபதில தவறிலலை அனறிககே பூமியில புதைநதிருககுமஹிரணயநிதி$_4$யாக ஓதபபடுமவனுய பராபய பூ$_4$தனுய, மிகபபெரியவனுய, லக்ஷமீஸஹிதனுன பரமபுருஷனே இஙகு த$_4$னமெனபபடுவதாகவும கொளளலாம அனறிககே ஹிரண மயலோகம எனபபடுவதாய, பராபயபூ$_4$மியாய, பரமம பத$_3$மவப$_4$ாதி பூ$_4$ரி எனகிறபடியே மிகபபெரியதாய பிராடடியினுலே ஒளிபெறுவ தான பரமபதம இஙகு தனமெனபபடுவதாகவும கொளளலாம த$_3$வய விவரணமாயிருககையாலே முதறபொருள சிறநதது (ராய பாசச யத$_2$ா ந) "ப$_4$வதி தத$_2$ா ஸுமதிம த$_3$ா எனறு கூடடிப பொருளகொளளவேணும 'முறகூறிய செலவததின ஸமபநதம எஙகளுககு ஏறபடும படியாக நீ எஙகளுககு நலலறிவாகிற சரணு கதியை அருளுவாயாக' எனறபடி

ஆக, இமமநதிரததால பராபகனும பராபயபூ$_4$தனும அவனே எனகிற த$_3$வயாாதத_ம விவரிககபபடடதாயிறறு

१०. त्रिर्देवः पृथिवीमेष एतां वि चक्रमे शतर्चसं महित्वा।
प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् त्वेषं ह्यस्य स्थविरस्य नाम॥

10. தரிா தே$_3$வ பருதி$_2$வீமேஷ ஏதாம
வி சகரமே ஶதாசசஸம மஹிதவா।
பர விஷ்ணுரஸது தவஸஸதவீயாந
தவேஷம ஹயஸய ஸத$_2$விரஸய நாம॥

பதவுரை — ஏஷ தே$_3$வ —*இநத தேவனுகிற விஷ்ணு* **ஶதாசசஸம**—*பல கிரணஙகளையுடைய* **ஏதாம பருதி$_2$வீம**—*இநத பூமியை* **தரி** *-மூனறு அடிவைபபுககளாலே* **மஹிதவா**-*(தான) பெரியவனுயிருககையாலே* **வி சகரமே**-*அளநதருளி னுன,* **தவஸ** *-விருத்தரைககாடடிலும* **தவீயாந**-*விருததனுன* **விஷ்ணு** —*விஷ்ணு* **பர அஸது**-*(நமககு எபபோதும) ரக்ஷக னுககடவன,* **ஸத$_2$விரஸய**-*முதுபெருஙகிழவனுன,* **அஸய**-*இபபெருமானுடைய,* **நாம** — *(விஷ்ணுவெனும) நாமம* **தவேஷம ஹி**—*(ரக்ஷகதவததால) மிக விளஙகுவதனறே.*

''ஆநுகூலயஸய ஸஙகலப பராதிகூலயஸய வாஜநம |
ரக்ஷிஷயதீதி விஶவாஸோ கோ₃பதருதவவரணம ததா₂ ||
ஆதமநிக்ஷேப காரபபணயே ஷட₃விதா₄ சரணாகதி ||

[1 ஆநுகூலயஸஙகலபம, 2 பராதிகூலயததை விலககுவது 3 'ரக்ஷிபபான' எனனும விஶவாஸம, 4 ரக்ஷகனாவாயாக' எனறு வரிபபது 5 ஆதமாவை ஸமாபபிபபது, 6 தன தாழவை அனுஸநதிபபது எனறு சரணாகதியானது ஆறுவகைபபடடது | எனகிறபடியே ஆறுவிதமான சரணாகதியில, கோ₃பதருதவவரண ரூபமான பரபததி செயயபபடுகிறது இமமநதிரததில

முறபகுதியில, உலகஙகளையும திருவடிகளாலே தடவிக கொடுதது ரக்ஷிததபடியைப பேசுகிறது (ஏஷ தே₃வ) இநத நிருபாதி₄க தே₃வன, தேவரலலாத திருவிலலாத தேவரைப போலனறியே திருவுளள தேவன (விஷணு) ரக்ஷகதவததுக குறுபபாக எஙகும வியாபிதது விளஙகும தேவன (ஶதாசசஸம) நூறறுககணககாண கிரணஙகளையுடைய பூ₄மிதே₃வியை 'நூறறுக கணககாண கிரணஙகளையுடைய' எனறதால பூமிதேவியின திருமேனியழகு பேசபபடுகிறது எததனை எததனை அழகிய காடசிகளை உடையவளாய விளஙகுகிறாள இபபூமடநதை, அவைகளைச சொலலுகிறது (ஏதாம பருதி₂வீம) தன பததினியாகையாலே பூமி தேவியையும, அவள மடியிலுளள தன குழநதைகளையும திருவடியாலே தடவிககொடுததபடி

''கிடநதிருநது நினறளநது கேழலாயக கீழபபுககு
இடநதிடும தனனுள கரககும உமிழும
தடமபெரும தோளாரததழுவும பாரெனும
மடநதையை மால செயகினற மால ஆர காணபாரே

[திருவாய 2-8-7]

எனறு ஆழவார அருளிசசெயதபடியே பாரமடநதை மீதுளள மாலாலனறோ மால பலசெயலகளையும செயதது (விசகரமே)அளநதருளினான (தரி விசகரமே) ஓரடியாலே திருபதியுறுமல மூனறடி யிடடுத தடவிககொடுததான மிகபபெரிதான மஹாபருதிவியை மூனறடியாலே அளகக முடியுமோ? எனில (மஹிதவா) மிகப பெரியவனாயிருககையாலே இவனாலே முடியாததொனறிலலை, ''ந தே மஹிதவமநவஶநுவநதி' *[உன பெருமையைக காணபார யாரு*

மில்லை] "ந தே விஷ்ணோ ஜாயமானோ ந ஜாதோ தே₃வ மஹிம்ந: பரமந்தமாப" [விஷ்ணுவே! முன் பிறந்தவனும் பிறக்கிறவனும் உன் மஹிமையின் மேலெல்லையை அடையவில்லை] "ஸோ அங்க₃ வேத₃ யதி₃ வா ந வேத₃" "தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியானை" "தாம் தம் பெருமையறியார்" என்னும்படியான பெருமையை உடையவனுகையாலே மூவடியாலே மண்ணளந்தான்.

இனி, பிற்பகுதியிலே,

"கருணாவாநபி வ்யக்தம் ஶக்த: ஸ்வாம்யபி தே₃ஹிநாம்।
அப்ரார்த்தி₂தோ ந கோ₃பாயேதி₃தி தத் ப்ரார்த்த₂நாமதி: ||
கோ₃பாயிதா ப₄வேத்யேவம் கோ₃ப்த்ருத்வவரணம் தத₂ா ||
[லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-72, 73; ப்ரஶ்நஸம்ஹிதை 54-28,29]

[கருணையுடையவனுயினும், சக்தியை உடையவனுகப் பிரஸித்தனு யினும், சேதனர்க்கு ஸ்வாமியாயினும் பிரார்த்திக்காமல் ரக்ஷிக்க மாட்டான் என்னும் எண்ணத்தால் 'எனக்கு ரக்ஷகனுவாயாக' என்று பிரார்த்திக்கும் புத்தியே 'கோ₃ப்த்ருத்வவரணம்' எனப்படு கிறது] என்று சொல்லப்படும் கோ₃ப்த்ருத்வவரணம் செய்யப்படு கிறது. (தவஸ: தவீயாந்) அனைத்தையும் படைத்தவனுகையாலே அதிவ்ருத்₃த₄னுன பிரமனைக்காட்டிலும் வ்ருத்தனுயிருப்பவன்; முது பெருங் கிழவனுயிருப்பவன். "திசை நான்முகன் தந்தையைத் தேவதேவனை மூவரில் முன்னிய விருத்தனை" [பெரியதிரு 7-10-7] என்று திருமங்கையாழ்வார் இவ்வேதவாக்கியத்தை விவரித்தருளி ஞர். இப்படி முழுமுதல்வனுகையாலே இவனே ரக்ஷிக்க உரியவன் என்று கருத்து. (விஷ்ணு:) ஒருவனைப் பிடிக்க ஊரை வளைப்பாரைப் போலே ரக்ஷ்யவஸ்துவை நாடி எங்கும் வியாபித்திருப்பவன். (ப்ர அஸ்து) நமக்கு ரக்ஷகனுக விளங்குவானுக. கோ₃ப்த்ருத்வவரணம் செய்யப்படுகிறது. இவனே ஸர்வரக்ஷகன என்பதற்கு லிங்க₃ம் [அடையாளம்] ஏதாகிலும் உண்டோ எனில்: (ஸ்த₂விரஸ்ய அஸ்ய) முதுபெருங்கிழவனுன இவனுடைய; ஆனவயதுக்கு அளவில்லாத இவனுடைய. (நாம) 'விஷ்ணு' என்னும் திருநாமம்; அன்றிக்கே, தனிப்பெரும் பெயரான நாராயண நாமமாகவுமாம்; அல்லது ஏதேனும் ஒரு நாமமாகவுமாம். (த்வேஷம் ஹி) (ரக்ஷகத்வத்திலே) மிக விளங்குவதன்றே; கட்டிப்பொன்போன்ற அவனிலும் முன்னிற் பதன்றே பணிப்பொன்போன்ற திருநாமம். "வாச்யப்ரப₄ாவம் போலன்று வாசகப்ரப₄ாவம்; அவன் தூ₃ரஸ்த₂னுனாலும் இது கிட்டி நின்றுதவும். த்₃ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவை சுரந்தது

திருநாமமிறே, சொல்லும் க்ரம மொழியச் சொன்னாலும் தன் ஸ்வரூபம் கெடநில்லாது, இதுதான் 'குலந்தரும்' என்கிறபடியே எல்லா அபேக்ஷிதங்களையும் கொடுக்கும், ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப₄க₃வல்லாப₄ங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக்கொடுக்கும், காமஜ்ஞாந ப₄க்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப்போக்கி அவற்றைத்தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும் ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் போ₄க₃த்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்" என்னும் முமுக்ஷுப்படி ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு அநுஸந்தேயங்கள் இப்படிப்பட்ட திருநாம வைப₄வத்தையுடைய அவனே க்ஷேத்ரபதாவாக (ரக்ஷகனாக) வரிக்கத் தக்கவன் என்று கருத்து

११. वि चक्रमे पृथिवीमेष एतां क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् ।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनास उरुक्षितिं सुजनिमा चकार ॥

11. வி சக்ரமே ப்ருதி₂வீமேஷ ஏதாம்
க்ஷேத்ராய விஷ்ணுர் மநுஷே த₃ஶஸ்யந் ।
த்₄ருவாஸோ அஸ்ய கீரயோ ஜநாஸ
உருக்ஷிதிம் ஸுஜநிமா சகார ॥

பதவுரை — **ஏஷ தே₃வ விஷ்ணு** —*இந்த தேவனாகிற விஷ்ணு*, **ஏதாம் ப்ருதி₂வீம்**—*இந்த பூமியை*, **க்ஷேத்ராய**—*குடியிருப்பதற்காக* **மநுஷே**—*துதிக்கும் தேவர்களுக்கு*, **த₃ஶஸ்யந**—*(மாவலியிடமிருந்து அபஹரித்துக்) கொடுக்க விரும்பி*, **விசக்ரமே** — *திருவுலகளந்தருளினான்*, **அஸ்ய**—*இந்த பகவானை*, **கீரய** —*(திருநாம)ஸங்கீர்த்தநம் செய்யும்* **ஜநாஸ** —*ஜனங்கள்*, **த்₄ருவாஸ** — *நிலையாயிருக்கின்றனர்* **ஸுஜநிமா**—*திவ்யமான பிறப்புகளையுடைய பகவான்*, **உருக்ஷிதிம்**—*பெரிய நிவாஸஸ்தலங்களை*, **சகார**—*(தன்னை ஸங்கீர்த்தநம் செய்வார்க்குச்) செய்து கொடுக்கிறான்.*

முன் மூன்று மந்திரங்களால் ப்ரபத்தியாகிற உபாயம் விவரிக்கப்பட்டது, இனி மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் தத்₃கோபாயத்ராயாசநா ப்ரபத்தி ஶரணாக₃தி' [மஹாவிசுவாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவன் ஒருவனையே உபாயமாகவேண்டுமென்று யாசிப்பதே ப்ர

பததி எனபபடும சரணுகதி] எனகிறபடியே இபரபததியிலும மஹாவிசவாஸம அவசியம வேணடியதொனருகையாலே, அது உணடாவது சிலருககு அரிதாயிருககும அவாகளுககும தருச மாயிருபபது திருநாமஸஙகீரததனமேயாகும கலி காலததில இபபடிபபடட அதி$_4$காரிகளே அதி$_4$கம எனபது

‘த$_4$யாயந கருதே யஜந யஜைஞஸ தரேதாயாம த$_3$வாப ரோசசயந।
யத$_3$ாபநோதி தத$_3$ாபநோதி கலௌ ஸஙகீாதய கேஶவம॥’
[வி-பு 6-2-17]

[கிருதயுகததில தியானிபபதாலும தரேதாயுகததில யஜஞஙகளால பூஜிபபதாலும, தவாபாரயுகததில அாசசிபபதாலும அடைவதைக கலியுகததில கேசவனை ஸஙகீாததனம செயவதன மூலம அடை கிருன] எனனும பிரமாணததிலே பேசபபடடது “ப$_4$கதியினுடைய துஷகரதையோபாதி பரபததிநிஷட$_2$ாஹேதுவான மஹாவிஶவாஸ மும சிலாககுக கிடடுகை அரிதாகையாலே இதில இழியக கூசினவா களுககு ஸாவாதி$_4$காரமான யாத$_3$ருசசி$_2$க ப$_4$க$_3$வநநாம ஸஙகீாத தனமே சேதநருடைய பாபததைபபோககி ஸுகருதாநுகூலமாகக காமயோக$_3$ாதி$_3$களிலே மூடடுதல, பரபததியிலே மூடடுதல, விரோதி யைபபோககி பராபயததைக கொடுககைககுத தானே நிரவாஹக மாதலாமபடியான வைப$_4$வததை உடைததாயாயதது திருநாமததி னுடைய வைப$_4$வமிருபபது” எனறு பரமகாருணிகரான பெரிய வாசசானபிளளை திருமாலை வயாகயானததிலே அருளிசசெயதாா இபபடிபபடட பெருமைகளையுடைய திருநாம ஸஙகீாததனம இனி வரும இரணடு மநதிரஙகளிலே உபதேசிககபபடுகிறது அதில, முதல மநதிரததில திரிவிககிரமாவதாரமெடுததுத திருவுலகளநதருளியது தேவாகளின திருநாமஸஙகீாததந ப$_4$லமேயெனறு உரைககபபடுகிறது

(விசகரமே) அளநதருளினன, எதையெனில (ஏதாம பருதி$_2$வீம) இநத பிருதிவியை, ‘பிருதிவியை’ எனறது எலலா உலகங களையும காடடுகிறது யாா எனில (ஏஷ விஷணு) ஸாவவயாபியான இநத விஷணுவே இதைச செயயததககவன எனகிறது எதறகாக? எனில (க்ஷேதராய) நிவாஸாாததம; குடியிருபபதறகாக யாருககு? எனில. (மநுஷே த$_3$ஶஸயந) தன திருநாமஙகளை ஸஙகீாததனம செயயும தேவாகளுககு மூவுலகைக கொடுககவிருமபி

அவற்றை அபஹரித்த மாவலியிடமிருந்து திரும்பப்பறிப்பதற்காகத் திருவுலகளந்தருளினான் என்கிறது.

திரிவிக்கிரமாவதாரச் செயலிலிருந்து பலித்ததைச் சொல்லு கிறது,— (அஸ்ய கீர்த்ய ஜநாஸ த₄ருவாஸ) இவனைக் கீர்த்தனம் செய்யும் ஜனங்கள் நிலைநிற்கின்றனர்

'நாடும் நகரமும் நன்குடன் காண நலனிடை ஊர்திபண்ணி வீடும் பெறுத்தித் தன் மூவுலகுக்கும் தரும் ஒரு நாயகமே

[திருவாய் 3-10-11]

என்கிறபடியே இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் நிலையான ஸ்த₂ானத் தைப்பெறுகின்றனர் 'ஆஸ்ய ஜாநந்தோ நாம சித₃ விவக்தந" என்னும் மந்திரப்பகுதியின் விரிவுரையில் எடுக்கப்பட்ட ப்ர மாணங்களை இங்கும் அநுஸந்திப்பது கீர்ய' என்றது 'கீர்த்த யிதார' என்றபடி 'த₄ருவாஸ' [நிலைநிற்கின்றனர்] என்கையாலே திருநாமஸங்கீர்த்தனமானது நிலைநின்ற புருஷார்த்தமான மோக்ஷ ஸ்தானத்தையும் அளிக்கவல்லது' என்று உணரத்தப்படுகிறது ஜநாஸ' என்கையாலே இத்திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திற்கு ஸர்வ ஜனங்களும் அதிகாரிகள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது நலிவுண்ட தேவர்களுக்கு மாத்திரமன்றிக்கே நலிந்த மாவலிக்கும் நிலையான ஸ்த₂ானத்தை அளித்தருளிய நீர்மையை அடுத்தபடியாகப் பேசி வியக்கின்றான் (உருக்ஷிதிம் சகார) விஸ்தீர்ணமான ஸ்த₂ானத்தை மாவலிக்கும் செய்துகொடுத்தான் ஸங்கீர்த்தனம் செய்த தேவர் களுக்குத் தங்குமிடத்தை மாவலியிடமிருந்து மீட்டுக்கொடுத்த தோடன்றியில் தன்னிடம் சிறிதளவு அன்புடையவன் என்பதையே கொண்டு மாவலிக்கும் நீண்டதோர் இருப்பிடத்தையும் அழியாச் செல்வங்களையும் பாதாளத்திலே கொடுத்துத் தானே ஓர் உருக் கொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷகனாயும் நின்றுள்ளனன்றே அதைச்சொல்லு கிறது இப்படி அனைவர்க்கும் நன்மையளிப்பதற்குக் காரண மென்ன? எனில் (ஸுஜநிமா) ஆசாலேசமுடையாரை அளிப்பதற் காகவே பிறப்பெடுத்தவனாகையாலே என்கிறது (ஸுஜநிமா) நல்ல பிறப்பையுடையவன் கண்டவர், கேட்டவர், நினைத்தவர் பிறப்பை அறுத்துப் பெரும்பதம் அருளுவதற்கேயான பிறப்பையுடையவன்

ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: ।
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந ॥'

[கீதை4-9]

[என்னுடைய பிறப்பையும் செயல்களையும் எவனொருவன் இப்படி உண்மையாக அறிவானோ அவன் இந்த தேஹத்தை விட்டு மறு படியும் பிறப்பை அடைவதில்லை, அர்ஜுநா! அவன் என்னையே அடைகிறான்] என்று தானே வாய்புலாத்தும்படியான பெரும் பிறப்பையுடையவன்

ஆக, இம்மந்திரத்தால் திருநாமஸங்கீர்த்தனப் பெருமை பேசப்பட்டதாயிற்று

१२. प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शसामि वयुनानि विद्वान्।
तं त्वा गृणामि तवसमतव्यान् क्षयन्तमस्य रजसः पराके॥

12 ப்ர தத் தே அத₃ய ஶிபிவிஷ்ட நாம
ஆர்ய ஶம்ஸாமி வயுநாநி வித₃வாந்।
தம் த்வா க₃ருணாமி தவஸமதவ்யாந்
க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ பராகே॥

பதவுரை -ஶிபிவிஷ்ட-பரஞ்சோதியே! தே-உன்னுடைய தத—ஸுப்ரஸித்தமான நாம—திருநாமத்தை, ஆர்ய —(யமாதிகளின்) தலைவனாய் வயுநாநி—மோக்ஷோபாயங்களை, வித₃வாந—அறிந்தவனான நான், அத₃ய-இன்று ப்ரஶம்ஸாமி-மிகவும் துதிக்கிறேன் தவஸம—மிகவும் முதியவனாய அஸய ரஜஸ பராகே—இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்கு அப்பால், க்ஷயந்தம—எழுந்தருளியிருக்கும் தம த்வா—அப்படிப்பட்ட உன்னை, அதவயாந—அதிப₃ாலனான யான், க₃ருணாமி—ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிறேன்

சென்ற மந்திரத்தில் பேசப்பட்ட திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தைத் தானே அனுஷ்டித்துக் காட்டுகிறான் இம்மந்திரத்தில்

(ஶிபிவிஷ்ட) பரஞ்சோதிப் பெருமானே! நாராயணபரோ ஜ்யோதி என்று பரஞ்சோதியாக ஓதப்படுமவனே! (தே நாம) உன்னுடையதான நாமம் திருநாமத்துக்குப் பெருமை அவனுடையதா யிருக்கையேயாகும் ஓதுவார் ஓத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும் சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லாமலிருக்கும்

உனனுடைய நாமம மறறவாகளுடைய பெயாகள புளிசசைக கணணனைப புணடரீகாக்ஷன எனபதுபோலே பொருநதாதவையா யிருககும எலலாபபுகழும தனனிடமே பொருநதியிருககும இவனுககுப பொருநதாத நறபெயா இலலை சிவாதிநாமஙகளும அவவபபெயரைச சுமநது நிறபவாகளுககு அசிவதவாதி$_3$நிலைகளும உணடாகையால ஒளபாதி$_4$கஙகளாய இவனிடமனறோ இயறகையிலே பொருநதியிருககினறன (தத நாம) ஓராயிரமாய உலகேழளிககும அததிருநாமததை ஸுபரஸித$_3$த$_4$மான நாராயண நாமததை, விஷ்ணுவெனனும நாமததை எனறுமாம (பரமஸாமி) திருநாமததை ஸஙகீாததநம செயகிறேன மறறுளள உபாயஙகளுமிருககத திருநாமஸஙகீாததனததிலே இழிவானென? எனில (வயுநாநி வித$_3$வாந) உபாயாநதரஙகளை அறிநதவனுகையாலே, அவறறின தோ$_3$ஷஙகளை உணாநது நிாதது$_3$ஷ்டமான திருநாம ஸஙகீாததனததிலே இழிநதேன எனகிறுன மாயாவயுநம ஜஞாநம எனறு வயுநசபதம ஜஞானவிசேஷஙகளான உபாயஙகளைச சொலலும காமாதயுபாயஙகள மிகவும சிரமஸாத$_4$யமானவை, சிலாககே அனுஷ்டிககககூடியவை, பல அஙக$_3$ஙகளை அபேக்ஷிப பவை பரபததிககு இககுறைகள ஒனறுமிலலாவிடினும மஹா விஸவாஸம வேணடும திருநாமஸஙகீாததனததுககு இககுறைகள ஒனறுமிலலை, மிக எளிதானது, ஸாவாதி$_4$காரமானது, ஒரு அஙக$_3$மும வேணடா, இடறினவன அமமே' எனனுமபோது ஒரு சடஙகு வேணுமோ? 'ஆஸீநா வா ஸயாநா வா திஷ்ட$_2$நதோ யதர குதர வா'' எனகிறபடியே எநநிலையிலும திருநாமம சொலலலாம ஆாததததை அறியாமற சொனனுலும பலனுணடு அஜாமிளன கதையை நினைபபது யத$_3$ருசசையாககேடடவாகளும நறகதி பெறறனா நமனும முறகலனும பேச நரகில நினறாாகள கேடக நரகமே சுவாககமாயிறறு மாபாவிகளும உயநதது திருநாமத தாலே மொயததவலவினையுள நினறு மூனறெழுததுடைய பேரால கததிரபநதுமனறே பராஙகதி கணடுகொணடான ஸாஙகேதய மாகவோ, பரிஹாஸமாகவே ஸதோப$_4$மாகவோ, ஹேளனமாகவோ திருநாமததைச சொனனுலும பாபஹரமாகும எனறு பிரமாணம பேசும சிசுபாலன கதிபெறறதும இதறகுச சானறுகும சுததனு கிலுமாம அசுததனுகிலுமாம திருநாமஞசொலல ஆகாதனிலலை நஞசீயா அபரயதனுயககொணடு திருநாமம சொலலலாமோ, ஆகாதோ' எனறு படடரைககேடக, கஙகாஸநாநம பணணப போமவனுககு உவாககுழியிலே தோயநது போகவேணுமோ?

மேலுண்டான நன்மைகளைப் பண்ணிக் கொடுக்கவற்றுன்து கீழுள்ள அசுகதியைப் போக்காதோ?' என்று அருளிச்செய்தார் பட்டர் 'வாயாலே திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ஆகாதாரில்லை, மாதருக₄ாத கனுக்கும் கைசலிகதால் 'அம்மே என்ன ப்ராப்தி உண்டாயிற்றே இருப்பது" என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருமாலை வ்யாக்யானத்தில் அருளிச்செய்வர் ஸர்வேச்வரனிலும் விஞ்சிய பெருமையுடையது திருநாமம் கட்டிப்பொன்போல திருத்திக்காரியங் கொள்ளவேண்டியிருப்பவன் அவன் பணிப்பொன்போலே கண்டவுடன் பூணலாம்படியிருப்பது திருநாமம் ப்ரளயாபத்திலிருந்து எடுப்பவன் அவன், ஸம்ஸார ப்ரளயத்திலிருந்து எடுக்கத் திருநாமமே வேணும் மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல்வனவன 'நீளரவைச் சுற்றிக்கடைந்தான் பெயரன்றே தொல்நரகைப் பற்றிக்கடத்தும் படை' [முதல்திருவ-81] என்ருர் முதலாழ்வார் "ராக₃ாதி பி₄ரஜிதை ' [விஷ்ணுதாமம 1-43] என்று 'அஜிதேந்திரியரானவர்களுக்கும் பகவத் ப்ராப்த்யுபாயம் எது' என்று கேட்கத் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை உபாயமாகச் சொன்னூர்கள் 'காவல் இல் புலனை வைத்துக் கலிதன்னைக்கடக்கப் பாய்ந்து' என்ருர் தொண்டரடிப்பொடிகள்

"ஆக இப்படிச் சேதனன் தான் மூலையடியே திரிந்தாலும் அவன் தோஷங்களைப்போக்கி மேல் சொல்லுகிற நன்மைகளைக் கொடுக்கும்படியாயத்துத் திருநாமத்தினுடைய ப்ரப₄ாவமிருப்பது ஒருவன் விஷத₃ஷ்டனுலே விஷவித₃யையில் குஶலனுயிருப்பான் ஒருவன் நீ ஸுகமே எண்ணெய் வார்க்கவுமாம், குளிக்கவுமாம் உறங்கவுமாம், ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணவும் அமையும் நான் அழுகிதாகப்போக்கித் தருகிறேன் என்னுமிறே அப்படியேயாயத்து ஸம்ஸார விஷத₃ஷ்டனைக் குறித்துத் திருநாமப்ரப₄ாவமிருப்பது'

என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தார், இப்படி ஸகலோபாய விலக்ஷணமாயிருக்கையாலே "எல்லா உபாயங்களையும் அறிந்த நான் திருநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்கிறேன்' என்கிருன்

இனி, திருநாமஸங்கீர்த்தந ப₃லத்தாலே தனக்கு ஏற்பட்ட பெருமையைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிருன் அரய ' என்று (அரய

ஶமஸாமி) தலைவனுன நான ஸங்கீாததனம செயகிறேன ஸங கீாததனம செயயபபடடவுடன முனபு தான அருசிககிட நத யமாதிகள தலைகளிலும காலிடுமபடி அவாகளுககு தலைவனுனபடி

காவலிற புலனைவைததுக கலிதனனைக கடககப பாயநது
நாவலிடடுழிதருகினறேம நமனதமா தலைகள மீதே
மூவுலகுணடுமிழநத முதலவ! நின நாமஙகறற
ஆவலிபபுடைமை கணடாய அரஙகமாநகருளானே '

எனருா தொணடரடிபபொடிகள "ஸாவேஸமை தே₃வா ப₃லிமா வஹநதி" [இவனுககு எலலா தேவாகளும பலியிடுகினறனா] தஸய தே₃வா அஸந வஶே ' [பு-ஸூ] [அவனுககு எலலா தேவா களும வசததிலிருககினறனா] எனறு இவவாததததை மறற வேத வாககியஙகளும பேசின

"கமலநயந வாஸுதே₃வ விஷ்ணே
த₄ரணித₄ராசயுத ஶஙக₂சகர பாணே।
ப₄வ ஶரணமிதீரயநதி யே வை
தயஜ ப₄ட தூ₃ரதரணே தாநபாபாந॥' [வி பு]

["கமலககணணு! வாசுதேவா! விடடுவே! தரணிதரா! அசசுதா! சஙகசககர மேநதுகையனே! (கதியறற எனககுக) கதியாவாயாக" எனறு சொலலும பாபமறறவாகளிடமிருநது வெகுதூரம விலகிபபோ] எனறு யமனதானே சொனனுன ஸவபுருஷம பி₄வீக்ஷய" எனற சலோகததை

"திறமபேனமின கணடீா திருவடிதன நாமம
மறநதும புறநதொழா மாநதா—இறைஞசியும
சாதுவராயப போதுமினகள எனருன நமனும தன
தூதுவரைக கூவிச செவிககு '

எனறு திருமழிசைபபிரான திருநாமஸஙகீாததநபரமாகவே விவரித தருளினா

இததிருநாமஸஙகீாததனமானது, ஸஙகீாததன ரூபமாயிருககை யாலும், தானே இனியதாயிருககையாலும அடிககடி ஆவருததி செயயததககதெனபதைப பினனடியிலே காடடுகிருன (தம) அபபடிபபடடவன ' எனனலாமேயொழிய விவரிததுச சொலலி

முடிக்கும வழியிலலை (தவா க₃ருணுமி) உன்னைசசொலலுகிறேன சொலலததகக உன்னைச சொலலுகிறேன 'சொலலினுல தொடாசசி நீ சொலலபபடும பொருளும நீ' [திருசசநத-11] எனபபடும உன்னைச சொலலுகிறேன எதைசசொனனுலும உன்னைச சொனனதாகும பெருமைபெறற உன்னைச சொலலுகிறேன உன்னைசசொலல ஒரு முயறசி தேவையிலலை, உன்னைசசொலலுகிறேன எனனும நினை வோடு எதைசசொனனுலும உன்னைச சொனனதாகக தலைககடடி விடும அபபடிபபடட உன்னைச சொலலுகிறேன 'சொலலுவ தறகு விஷயமுணடோ?' எனனும வினு எழ 'விஷயபூாததி விசேஷமாக உணடு, அதி₄காரிபூாததிதான எனககிலலை' எனகிருன அடுததபடியாக (தவஸம) அதிவருத₃த₄னுயிருபபவனை தனககு முன ஒனறிலலை எனனுமபடி முதது பெருஙகிழவனுயிருபபவனை விஷயபூாததி இவனிடமே பரிபூாணமாயிருககிறது எனறு கருதது (அதவயாந) அதிப₃ாலனுயிருககும நான அதிவருத₃த₄னை உன்னைச சொலலததகக அறிவின முதிாசசி சிறிதுமறற யான (தவஸமதவயாந) விஷயபூாததி அவனிடம விசேஷமாக உணடு அதி₄காரிபூாததி அடியேனிடம அணுவளவும இலலை எனகிருன வேதபுருஷன படும பாடு இது அவனுடைய பெருமையை நோக கினுல, எததனையேனும அறிவுடையாராயினும கடலிறபடட மலை போலே முழுகிப போமிததனையனறே அவன பெருமையில தலை யாயதொனறைச சொலலிககாடடுகிருன அடுததபடியாக – (அஸய ரஜஸ பராகே க்ஷயநதம தவா க₃ருணுமி) இநத ஸமஸாரமணடலத திறகு அபபால விளஙகும உன்னை இதில உழலும நான ஸங கீாததனம செயகினறேன ரஜஸ பராகே' எனருன இஙகே, 'தமஸ பரஸதாத' எனறது புருஷஸூகததததில ரஜஸ' 'தமஸ' எனனும குணவாசிசபதஙகள அநத குணஙகளையுடைய ஸமஸார மணடலததைக குறிககினறன இவவுலகம ஸதவரஜஸதமோ குணஙகள மூனறும கலநததாயிருநதபோதிலும ரஜஸதமஸஸுக களும, அவறறின காாயமுமே விஞசியிருககையால 'ரஜஸ பராகே எனறும 'தமஸ பரஸதாத எனறும ரஜஸதமஸஸுககளையிடடு உபலக்ஷிககிறது ரஜஸதமஸஸுககளைக கழிதது அவைகளிலலாத தேசததில ஏறவிடககூடியவன நீயேயாகையால உன்னை ஸஙகீாத தனம செயகினறேன எனறு கருதது 'பர ஶமஸாமி' எனறும க₃ருணுமி" எனறும நிகழகாலததிலே படிககையாலே உபாய த₃சையோடு ப₂லத₃சையோடு வாசியற யாவத₃ாதமப₄ாவி திருநாம ஸஙகீாததனம செயயபபடவேணடும எனறு காடடபபடுகிறது

'விபநயவ ' எனறும, ' சூழநதிருநதேததுவா" எனறும அஙகு செனரு லும திருநாமஸங்கீாததனமே யாதரையாயனரே இருபபது

ஆக, இமமநதிரததால திருநாமஸங்கீாததனமாகிற மோக்ஷா பாயம அநுஷ்டிததுக காட்டபபட்டதாயிறறு

१३. किमित्ते विष्णो परिचक्ष्य भूत् प्र यद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि।
मा वर्पो अस्मदप गूह एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ॥

13. கிமிததே விஷ்ணோ பரிசக்ஷயம பூ$_4$த
பர யத$_3$ வவக்ஷே ஶிபிவிஷ்டோ அஸமி।
மா வாபபோ அஸமத$_3$ப கூ$_3$ஹ ஏதத$_3$
யத$_3$நயரூப ஸமிதே$_2$ ப$_3$பூ$_4$த$_2$॥

பதவுரை—விஷ்ணோ—*விஷ்ணுவே!* ஶிபிவிஷ்ட அஸமி (இதி) யத பரவவக்ஷே— *'நான சிபிவிஷ்டன எனறு யாதொரு திருநாமததைச சொனனுயோ* தே இத கிம பரிசக்ஷயம பூ$_4$த—*உனனுடைய அபபெயரை சொலல வேணடுமோ?* யத$_3$நயரூப —*யாதொரு வைஷ்ணவரூபததைக காட்டிலும வேறுபட்ட உருவையுடையவனுய* ஸமிதே$_2$ ப$_3$பூ$_4$த$_2$—*சணடையில தோனறினுயோ* ஏதத வாபப —*அநத இயறகை உருவை* அஸமத—*எமககு,* மா அப கூ$_3$ஹ—*மறைககாதே.*

பரமபுருஷனுடைய ஸௌலப$_4$ய ஸௌசீலய வாதஸலயாதி$_3$ குணஙகளை வெளிபபடுததும விருததாநதமொனறைப பேசுகிறது இமமநதிரம நிருகததததிலே பினவரும இதிஹாஸம இமமநதிர விஷயமாகக காணபபடுகிறது முனபொரு காலததில பகவான விஷ்ணுவானா தன இயறகையுருவை மறைததுககொணடு வேறொரு உருவததுடன வஸிஷ்டருககுச சணடையிலே உதவிபுரிநதருளினா 'நீ யாா?' எனறு கேட்டதறகு நான சிபிவிஷ்டன' எனறு பதிலுரைததருளினா பகவான விஷ்ணுவே தன ஸௌசீலயாதி குணஙகளாலே தனனை மறைததுககொணடு தனககு உதவிபுரிநதிருககிறுன எனபதை அறிநதுகொணட வஸிஷ்டபகவான இநத மநதிரததால பகவானை இயறகையுருவைக காட்டுமபடி பிராாததிககிறுா

(விஷ்ணோ) விஷ்ணுவே! உன் பராக்ரமச்செயல் உன்னைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டதே! நீ மறைத்துக்கொள்ள நினைத்தாலும் உன் வீரச்செயல் உன்னை வெளிப்படுத்திவிட்டதே

மத்₄யேவிரிஞ்சகி₃ரிஶம் ப்ரத₂மாவதார
ஸ்தத்ஸாம்யத ஸ்த₂கு₃யிதும் தவ சேத் ஸ்வரூபம் |
கிம் தே பரத்வபிஶுநைரபி ரங்க₃த₄ாமந்
ஸ்தவப்ரவாதத்ந க்ருபாபரிபாலநாத்₃யை || [ர-ஸ்த]

[அரங்கனே! பிரமனுக்கும் சிவனுக்குமிடையில் விஷ்ணு வென்னும் முதலவதாரத்தையெடுத்தது அவர்களோடு ஒற்றுமை யைக் காட்டி உன் ஸ்வரூபத்தை மறைப்பதற்காகவாகில், பரத் வத்தைக் கோட்சொல்லித்தரும் ஸத்வகுணப்ரவாதத்கணுயிருக்கை, கருணையால் (அனைவரையும்) ரக்ஷிக்கை முதலான செயல்களை ஏன்செய்கிறாய்?] என்றாற்போலே சொல்லுகிறார் (பர யத் வவக்ஷே சிபிவிஷ்டோ அஸ்மி) 'சிபிவிஷ்டனாயிருக்கிறேன்' என்று யாதொரு திருநாமத்தைச்சொன்னாயோ ஶிபிவிஷ்ட ஶிபி₄ ரஶ்மிபி₄ ஆவிஷ்ட இதயாதத₂ – ஒளிசூழ்ந்த பரஞ்சோதி என்றபடி, உன் பெயர் என்னவென்று கேட்டால், 'விஷ்ணு' என்றோ 'நாராயணன்' என்றோ நேரிடையாகச் சொல்லாமல் 'ஒளிசூழ்ந்தவன்' என்று மறைமுகமாக யாதொரு பெயரைச் சொன்னாயோ (கிமித்தே விஷ்ணோ பரிசக்ஷ்யம் பூ₄த்) அந்தப்பெயரை நீ சொல்லித்தான் ஆக வேண்டுமோ? நீ ஒளிசூழ்ந்த பரஞ்சோதியான நாராயணனே என்பதைச் சொல்லாமலே நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளமாட்டோமோ? நிருக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட மற்றொரு பொருள் அஶ்லீலமாகையாலே அநாத்₃ரணீயம் (மா வாபபோ அஸ்மத் அப கூ₃ஹ ஏதத்) நீ மறைத்தாலும் என் மனக்கண்முன் காட்சிதரும் இந்த உன் திவ்யமங்களத்திருமேனியை எங்களிடமிருந்து மறைக்கவேண்டா வாபப இதி ரூபநாம வருணோதீதிஸத ' என்று நிருக்தம் தன் இச்சையாலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகையாலே 'வாபப' என்று திவ்யமங்களவிக்ரஹம் சொல்லப்படுகிறது 'இச்சா₂க்₃ருஹீதாபி₄ மதோருதே₃ஹ' [வி-பு 6-5 84] [இச்சையினால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட இனிய பெரிய திருமேனியை உடையவன்] என்று சொல்லப் படுகிறானன்றோ (மா அப கூ₃ஹ)மறைக்காதே, கு₃ஹூ ஸம்வரணே என்று தாது மறைக்காதே' என்று சொல்ல ப்ரஸக்தி என்ன? எனில் (யத்₃ந்யரூப꞉ ஸமிதே₂ ப₃பூ₄த₂) உன்னுடைய அஸாதாரண ரூபத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டனன்றோ

எனககுச சணடையில உதவினுய இராமடம ஊடடும தாய தநதையரைபபோலே முகஙகாடடாமல நினறனறே உதவினுய அபபடியாகக கூடாது முகஙகாடடி நிறகவேணும கைககுழநதைக குத தாய முலைபோலே உன முகம நோககுவதே எஙகளுககு $த_4$ாரகமாகையாலே, அதை மறைககாதருளவேணும

இவவிதிஹாஸததிலிருநது விஷணுவின சௌாயவீரயாதி குணஙகளும மஹாஞுயிருநதும மநதாகளோடு ஒரு நீராகக கலககும ஸௌசீலயகுணமும, ஸௌலப$_4$யாதி$_3$ குணஙகளும, அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக கியாதி முதலானவறறை விருமபாமல நலலோாககு உதவும கிருபை, ஔதாாயம முதலான குணஙகளும வெளிபபடுததபபடடன

१४. वषट ते विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्।
वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूय पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

14 வஷட தே விஷணவாஸ ஆ கருணுமி
தநமே ஜுஷஸவ ஶிபிவிஷட ஹவயம।
வாதத$_4$நது தவா ஸுஷடுதயோ கி$_3$ரோ மே
யூயம பாத ஸவஸதிபி$_4$ ஸத$_3$ா ந ॥

ருகவேதம ஐநதாமஷடகம, ஆறுமதயாயததில சில மநதிரங களுககு முன விவரிககபபடட மநதிரமே இது மஙகளாசாஸனததில பொஙகும பரிவாலே " வாதத$_4$நது தவா ஸுஷடுதயோ கி$_3$ரோ மே " [உனனை எனனுடைய நலல துதிவாாதைகள வளரசசெயயடடும] எனறு பலலாணடு பாடுகிறுன "யூயம பாத ஸவஸதிபி$_4$ ஸத$_3$ா ந ' எனறு தமககு மஙகளததை வேணடியதும அடியோமோடும நினனேடும பிரிவினறி ஆயிரம பலலாணடு எனற பெரியாழ வாரைபபோலே மஙகளாசாஸனததுககு உறுபபாக எனறு கொளக இமமநதிரததுடன ருகவேதததிலுளள விஷணு ஸூகதங கள முடிவுறறன

இனி, யஜுாவேதததிலுளள விஷணுஸூகதஙகளை ஆராயந தால, பெருமபாலும ருகவேதததில கீழே விவரிதத மநதிரஙகளே ஆஙகாஙகு காணபபடுகினறன ருக வேதததிலுளள எநத எநத மநதிரஙகள யஜுா வேதததில எஙகு எஙகு காணபபடுகினறன

எனபதை மேலே காடடிவிடடு, அடுததபடியாக யஜுாவேதததில அதிகபபடியாகக காணபபடும சில மநதிரஙகளை விவரிதது விஷ்ணு ஸூகத வயாகயானததை முடிததுககொளவோம நாம விவரித திருககும வரிசையில ருகவேத மநதிரத தொடககமும நம விரிவுரையில பகக இலககமும அநதநத மநதிரஙகள காணபபடும யஜுாவேத பாகஙகளும கீழே கொடுககபபடுகினறன

[கா–காணடம, பர–பாசநம, அஷ–அஷடகம ஆர–ஆரணயகம]

வரிசை எண	ருகவேத மநதிரஙகள	பகக எண	யஜுாவேத பாகஙகள
1	அதோ தே₃வா அவநது நோ	729	
2	இத₃ம விஷ்ணுா	731	கா-1, பர-2
3	தரீணிபத₃ா	732	அஷ 2 பர-4
4	விஷ்ணோ காமாணி	733	கா-1 பர-3
5	தத₃விஷ்ணோ, பரமம	734	கா-1, பர 3
6	தத₃விபராஸோ	736	கா-1, பர 3
7	விஷ்ணோாநுகம	739	க-ா1, பர-2
8	பரதத₃ விஷ்ணு ஸதவதே	742	அஷ-2 பர 4
9	பரவிஷணவேகுஷமேது	744	
10	யஸய தரீபூாணுமது₄நா	746	
11	தத₃ஸய பரியமபி₄பாதே₂ா	748	அஷ-2, பர-4
12	தா வாம வாஸதூநயுமமஸி	753	கா-1, பர 3
13	பரவ பாநத₄மநத₄ஸோ	756	
14	தவேஷமிதத₂ாஸமரணம	758	
15	தா ஈம வாதத₄நதி	760	
16	தததி₃த₃ஸய பௌமஸயம	761	
17	த₃வே இத₃ஸயகரமணோ	763	
18	சதுாபபி₄ஸஸாகம	765	
19	ப₄வாமிதரோ ந	769	அஷ-2, பர-4
20	ய பூாவயாயவேத₄ஸே	773	,, ,,
21	தமு ஸதோதார	778	,, ,,
22	தமஸய ராஜா	788	, ,
23	ஆயோவியாய	798	,,
24	பரோ மாதரயா	802	அஷ-2, பர-8
25	நதே விஷ்ணோ	806	
26	இராவதீதே₄நுமதீ	810	ஆர 1பர-8 கா 1பர2
27	உருமயஜஞாய	814	
28	இநத₃ராவிஷ்ணுாத₃ருபஹிதா.	816	

இனி ருகவேததநதிலலாமல யஜுரவேதததில காணபபடும சில மநதிரஙகளை விவரிபபோம முதலில தைததிரீய ஆரணயகததில எடடாவது பரசனததில பரமபுருஷனின பெருமையை விவரித திருககும மநதிரஙகளை விவரிபபோம

१. अनवर्णे इमे भूमी इयं चासौ च रोदसी।
किस्विदत्रान्तराभूत येनेमे विधृते उभे॥
विष्णुना विधृते भूमी इति वत्सस्य वेदना॥

1 அநவாணே இமே பூ₄மீ இயம சாஸௌ ச ரோத₃ஸீ।
கிமஸவித₃தராநதராபூ₄தம யேநேமே வித₄ருதே உபே₄॥
விஷணுநா வித₄ருதே பூ₄மீ இதி வதஸஸய வேத₃நா॥

பதவுரை — இயம ச அஸௌ இமே பூ₄மீ ரோத₃ஸீ— பூமி எனறும ரோதஸ எனறும சொலலபபடும இஙகுளள பிருதிவியும அஙகுளள தேவலோகமும அநவாணே—மிகவழகியவை, இமே உபே₄ யேந வித₄ருதே— இவை இரணடும எதனால தரிககபபடுகினறனவோ அதர அநதரா பூ₄தம கிமஸவித—இவறறினிடையில (அபபடி தரிததுநிறகும) பொருள எதுவோ? பூ₄மீ—தயாவாபருதிவி கள விஷணுநா—விஷணுவினாலே, வித₄ருதே—தரிககபபடடு நிறகினறன இதி—எனறு வதஸஸய—வதஸா எனனும ரிஷியின வேத₃நா—ஸாக்ஷாதகாரமாகும.

உலகஙகளை தரிதது நிறபவன பரமபுருஷனே எனபதை பரச ந பரதிவசந (கேளவிபதில) ரூபமாகக காடடுகிறது இமமநதிரததில

(அநவாணே இமே பூ₄மி) 'அந எனனும நிபாதம 'அநேகம எனனும பொருளையுடையதெனறு கொணடு 'அநேகவாணஙகளை

யுடையவை இந்த பூமிகளிரண்டும் என்று பொருள் கொள்ளலாம் 'இயம் வை ரஜதா, அஸௌ ஹரிணீ'' [ப்ராஹ்மணம் 1-8 9] [இது வெள்ளை நிறமுள்ளது அது மஞ்சள் நிறமானது] என்று சொல்லப் படுகிறதன்றோ அல்லது, 'அவார்ண' சப்தம் வர்ணங்களற்றதைக் குறிக்கிறதாகையால் 'அநவார்ண சப்தம் பல வர்ணங்களுள்ளதைக் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம், அல்லது 'நவார்ண' சப்தம் வர்ணங்களற்றதைக் குறிப்பதாகக்கொண்டு அநவார்ண' சப்தம் பலவர்ணங்கள் கொண்டதைச் சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம் அல்லது அவார்ணமாவது அருபம் என்றதாய குற்றத்தைச் சொல்லுகிறது அநவார்ணே' என்று குற்றமற்ற தன்மையைச் சொல்லுகிறது (இமே பூ₄மீ) இவ்விரண்டு பூமிகள் அவைதான் எவை? என்னில் (இயம் சாஸௌ ச ரோதஸீ) ரோதஸ என்று சொல்லப்படும் இங்குள்ளதான இந்த பூமியும் அங்குள்ளதான தே₃வ பூ₄மியும் ரோத₃ஶ்ஶப₃த₃வாசயே ரோத₃நாத₄ரபூ₁தே ப்ரஜாபதே' [பிரமனின் கண்ணீரத்துளிகள் விழுந்த இடங்களாகையால் ரோத₃ஸ' எனப்படுபவை] என்று பட்டபாஸ்கரபாஷ்யம் பூ₁மிா பூ₁மநா த யௌவரிணு [பூஸூக்தம்]என்றும், த₁யோவீதீயஸ்யாம் தருதீயஸ்யாம்' என்றும் த்யாவாப்ருதிவிகளில் ஒன்றைச்சொல்லும் சப்தம் மற்றொன்றுக்கு வாசகமாகக் காணப்படுவதால் பூமி சப்தம் இரண்டையும் குறிக்கக் குறையில்லை, அன்றிக்கே, பூமி பதத்தை யௌகிகமாகக்கொண்டு ரோதஶ்சபத வாசயங்களான இந்த த்யாவாப்ருதிவிகள் எல்லாவுயிர்கட்கும் இருப்பிடமாகவும் குற்ற மற்றவையாகவும் உள்ளன' என்பதாகவும் கொள்ளலாம் இங்கு த்யாவாப்ருதிவிகளைச்சொன்னது ஸகலலோகங்களுக்கும் உப லக்ஷணம் (கிம் ஸவித₃தரா நதரா பூ₄தம் யேநேமே வித₄ருதே) தனித் தனியாக இருக்கும் இவையிரண்டும் ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்ளாமலும் விலகிவிடாமலும், ஒரே ஒழுங்கிலிருப்பதால் இவற்றினிடையில் ஏதோவொன்று இருந்துகொண்டு இவற்றை தரித்து நிற்கின்றதென்பது புலப்படும் அப்பொருள் யாது? என்று பொதுப்படையாகக் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது ஒரு தேவதையைக் குறிப்பிட்டு அதன் பெருமையைக் கேட்கும் இடமாகில் அதற்கு இல்லாத பெருமைகளையும் ஏறிட்டுச்சொல்லு மிடங்கள் சாஸ்திரங்களிலும் உண்டு 'சிவலிங்கத்தின் பெருமை யைச் சொல்லவேணும்' என்று கேட்க அதைப்போரப் பொலியச் சொல்லிற்று லிங்க புராணம் 'இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீரும்'' என்றார் நம்மாழ்வாரும்

''ஸோऽஹமிச்ச₂ாமி த₄ாமஜ்ஞ ஶ்ரோதும் தவத்தோ யதா₂ ஜச₃த்।
ப₃பூ₄வ பூ₄யஶ்ச யதா₂ மஹாப₄ாக₃ ப₄விஷ்யதி ॥

யஙமயஞச ஜக₃த ப₃ரஹமங யதஶசைதச சராசரம் ।
லீஙமாஸீத யத₂ா யதர லயமேஷயதி யதர ச ॥ [வி-பு 1-1 4,5]

[தருமமறிநத பெரியோரே ! சராசரஙகளடஙகிய இவவுலகம முனபு எபபடியிருநததெனறும பிறகு எபபடி ஆகுமெனறும, எதனுல நிறைநதுளளதெனறும எதிலிருநது தோனறியதெனறும எதில எபபடி ஒடுஙகியிருநததெனறும எதில இனி ஒடுஙகுமெனறும உமமிடமிருநது கேடக விருமபுகிறேன] எனறு மைதரேயா பொதுப படையாக ஜகதகாரணப பொருளைககேடக வஸிஷடபுலஸதிய வரபரஸாதததால பரமபொருளறிவு பெறற பராசரா

விஷணோ ஸகாஶாது₃த₃பூ₄தம ஜக₃த ததரைவ ச ஸதி₂தம ।
ஸதி₂திஸமயமகாததாऽஸௌ ஜக₃தோஸய ஜக₃சச ஸ ॥

[உலகம விஷணுவிடமிருநது தோனறியது, அவரிடமே நிலைநிற கிறது, அதை நிலைநிறுததுவதையும நியமிபபதையும செயபவா அவா, இவவுலகமும அவரே] எனறு தொடஙகி பதிலுரைதததாலே விஷணுபுராணம முதலானவை நிஷபக்ஷபாதமான நூலகளாகும அபபடியே இவவிடததிலும தயாவாபருதிவிகளை தரிததுநிறபது யாது? எனறு பொதுபபடையாகக கேடடிருககிறபடியால, இதறகுக கிடைககும பதில நிஷபக்ஷபாதமாகவே இருககுமெனபது உறுதி, அநத பதிலைச சொலலுகிறது அடுததபடியாக (விஷணுநா வித₄ ருதே பூ₄மீ) விஷணுவினுலே விசேஷமாக தரிககபபடடவை தயா வாபருதிவிகள விசேஷமாக தரிககபபடுகையாவது—உளநுழைநது வியாபிதது தரிககபபடுகை இதை அறிநதது யாா? எனில (இதி வதஸஸய வேத₃நா) இவவணணம 'வதஸா எனபபடும மஹரிஷி ஸாக்ஷாதகரிததாா (வேத₃நா) ஊஹிததுச சொனன பொருளனறு இது, ஞானஸாக்ஷாதகாரததாலே ஸ்ரீவதஸமஹரிஷி அறிநது சொன னது இதுவாகும 'வதஸோ ஹி ஸமருதிகாததா ஸ ச விஷணுமேவ த₃யாவாபருதி₂வயோ வித₄ாரகம ஸமரதி' [வதஸரெனபவா ஸமிருதி காததாவாவாா, அவா விஷணுவையே த₃யாவாபருதி₂விகளை தரிதது நிறபவனுகத தம ஸமிருதியில உரைததிருககிறுா] எனறு ஸாயண பாஷயம இதுவே வேதபுருஷனின முடிவு எனபது தெளிவாகிறது படடபாஸகரா இஙகு விஷணுசபதம ஸூாயனைச சொலலுவதாக உரைததாா இது, **கிமஸவித₃தரேதி பஞச வைஷணவீ** [கிம ஸவித₃தர எனறு தொடஙகியுளள ஐநது மநதிரஙகள விஷணுவை தேவதையாக உடையவை] எனற கலபஸூதரததோடு பொருநதாது விஷணுசபதததிறகு ஆதிதயன முககியாததமாகமாடடான ருக வேத விஷணுஸூகதததிலுளள மநதிரமே அடுதத மநதிரமாகை யால இதுவும விஷணுவைச சொலலுகிறதெனபது தெளிவு லோகா

தூ₄ரத்வமாகிற பரமாத்மலிங்கம் பீ₄ஷோதே₃தி ஸூர்ய' என்பபடும் அவனுக்கில்லை என்பது நூற்றுக்கணக்கான சுருதிஸ்மிருதிகளாலே ஸித்தம் ஆகையால் இங்கு விஷ்ணுவென்பபடுமவன் ஸாவவயாபியான நாராயணனே என்பது தெளிவு ஸாயணர் இங்கு பகவான் விஷ்ணுவென்றே பொருள் கொண்டார் பட்ட பாஸ்கரரும் சூரியன் என்னும் பொருளிலுள்ள குறைகளைக் கருத்திற்கொண்டே, "யத்₃வா ஸூர்யஸ்தே₂ா விஷ்ணுரேவ இஹ விஷ்ணு' [அன்றிக்கே, சூரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவனான நாராயணனே இங்கு சொல்லப்படும் விஷ்ணுவாகவுமாம்] என்று மற்றொரு பொருளாக உரைத்தார்,

இங்கு வேதபாஷ்யங்களைப்பற்றிப் பொதுவான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுவோம் சொன்னால் விரோதமிது, ஆகிலும் சொல்லுவன் கேண்மினோ' ஸாயணர், பட்டபாஸ்கரர் ஆகிய இருவருமே விஷ்ணுசப்தவாச்யனான நாராயணனே பரமபொருள் என்று வேதங்களில் பலவிடங்களில் தெளியச் சொல்லியிருந்தும் அதை மனமார ஒப்புக்கொள்ளவதில்லை அப்படியிருந்தும் பலவிடங்களில் அவர்களுக்கும் விஷ்ணுவே பரமபொருள் என்பதை மறைக்கமுடிவதில்லை முடிந்த சில இடங்களில் அபார்த்தம் செய்வதன் மூலம் தங்கள் விஷ்ணுத்வேஷத்தைக் காட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இதுவொன்று, மற்றும் சிலவற்றை மேலே காட்டுவோம் நிற்க

ஆக இம்மந்திரத்தில் தயாவாபருதிவிகளால் உபலக்ஷிக்கப்பட்ட ஸாவலோகங்களையும் தரித்து நிற்கும் தனிப்பெரும் தேவன் விஷ்ணுவே என்று முடிவுகட்டப்பட்டதாயிற்று

२. इरावती धेनुमती हि भूतं सूयवसिनी मनुषे दशस्ये।
व्यष्टभ्नाद्रोदसी विष्णवेते दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः॥

2. இராவதீ தே₄நுமதீ ஹி பூ₄தம்
ஸூயவஸிநீ மநுஷே த₃ஶஸ்யே।
வ்யஷ்டப்₄நாத₃ ரோத₃ஸீ விஷ்ணவேதே
தா₃த₄ர்த₂ பருதி₂வீமபி₄தோ மயூகை₂ ॥

இம்மந்திரத்தால் இப்படி விஷ்ணு தரித்து நிற்பதாலேயே இந்த உலகங்கள் ஓங்குபெருஞ்செந்நெல் வளமல் பெரும்பசுக்கள் முதலான செல்வங்களைப் பெற்று விளங்குகின்றன என்று உரைக்கப்படுகிறது இம்மந்திரம் ருக்வேத விஷ்ணுஸூக்தங்களிலே (பக்கம் 810) விவரிக்கப்பட்டது அங்கே கண்டு கொள்வது

३. किं तद्विष्णोर्बलमाहु का दीप्तिः किं परायणं।
एको यद्धारयद्देवः रेजती रोदसी उभे॥

3. கிம் தத்₃ விஷ்ணோ ப₃லமாஹு கா தீ₃ப்தி கிம் பராயணம்।
ஏகோ யத்₃த்₄ாரயத்₃தே₃வ ரேஜதீ ரோத₃ஸீ உபே₄ ॥

பதவுரை — தே₃வ — தேவனான விஷ்ணு ஏக — ஒருவனாகவே, ரேஜதீ — விளங்காநிற்கும் உபே₄ ரோத₃ஸீ — த்யாவாபருத்விகள் இரண்டையும் யத் த₄ாரயத — யாதொன்றாலே தரித்துநின்றானோ விஷ்ணோ — விஷ்ணுவினுடைய தத் ப₃லம் — அந்த பலம் கிம் ஆஹு — எவ்வளவு என்று (அறிவாளிகள்) சொல்லுகிறார்கள்? கா தீ₃ப்தி — (அவனுடைய) ஒளி எவ்வளவு? கிம் பராயணம் — (அவனுக்கு) எது மேலான இருப்பிடம்?

இம்மந்திரத்தில் உலகங்களை தரித்து நிற்கும் விஷ்ணுவின் பலம் முதலானவை எவ்வளவுபட்டவை என்று வினவப்படுகிறது.

(கிம் தத் விஷ்ணோ ப₃லமாஹு) த்யாவாபருத்விகளை தரித்து நிற்கத்தக்க விஷ்ணுவின் பலம் எவ்வளவென்று சொல்லுகிறார்கள்? உலகங்களையெல்லாம் தரித்து நிற்பதாகில் மஹாபலசாலியாக வேண்டுமே, அதை உலகிற்காணும் பலசாலிகளின் பலங்களோடு ஒப்பிட்டு அளவிட முடியுமோ? என்று கருத்து. ஸ்வரஸமாக இப்படிப் பொருள் கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கப் பட்டபாஸ்கரர் 'கிம் ஆஹு — கிந்நிப₃ந்த₄மாஹு' [(விஷ்ணுவின் பலம்) எதைக் காரணமாகக் கொண்டது?] என்று நலிந்து பொருள் கொண்டார். வேத பாஷ்யகாரர்கள் இருவரும் பதிலான அடுத்த மந்திரத்திற்கும் அவ்வப் பொருள் கொண்டனர்.

(கிம் தத் விஷ்ணோ ப₃லமாஹு) அறிவாளிகள் விஷ்ணுவின் பலத்தை எப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள்? (கா தீ₃ப்தி) அவனுடைய தேஜஸ் எப்படிப்பட்டது? (கிம் பராயணம்) அவனுக்கு மேலான இருப்பிடம் எது? கிம் ப₃லம் என்றவிடத்திலும் 'கா தீ₃ப்தி' என்றவிடத்திலும் கிந்நிப₃ந்த₄நம் என்று பொருள் கொண்ட பட்டபாஸ்கரர் 'கிம் பராயணம்' என்னுமிடத்தில் அப்படிப் பொருள் கொள்ள முடியாமற்போயிற்று. வைரூப்யமாகிற ஒரு தோஷமும் அவருடைய ஆத்தத்துக்கு உண்டு. இவனுடைய பலம் முதலானவற்றை விசாரிப்பதற்குக் காரணமென்ன? எனில் (ஏகோ யத் த₄ாரயத தே₃வ) ஒருவனாகவே தரித்துநின்றானன்றோ இத்தேவன் உலகங்களை தரித்து நிற்கும்போது ஒரு துணையுண்டோ? தரித்து

நின்றபோதும் தேவனுடைய-ஒளிவிஞ்சியவனுடைய அன்றோ இருக்கிறன உலகிலே ஒரு மூட்டையைத் தூக்க மூன்றுபோ வேண்டியிருக்கிறது தூக்கியபின் ஏற்படும் சோர்வுக்கோ ஒரு அளவில்லை உலகனைத்தையும் ஒருவனுகச் சுமந்து, சுமந்தபின்பும் ஒளிபெற்று நிற்பவனென்றால் அவனுடைய பலம் ஒளி முதலானவற்றை அறிவதில் ஆசையுண்டாகாதோ? அப்படி இவன் தாங்கிநிற்பவைதான் எவை? என்னில் (ரேஜதீ ரோத₃ஸீ உபே₄) விளங்காநிற்கும் த₃யாவாப்ருதி₂விகள் இரண்டையுமன்றோ தாங்கிநிற்கிறன த்யாவாப்ருதிவிகளைச் சொன்னது மேலும் கீழுமுள்ள உலகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்

ஆக, இம்மந்திரத்தால் அனைத்துலகையும் தாங்கியும் ஒளி விஞ்சியவனுயிருக்கும் விஷ்ணுவின் பலமும் ஒளியும், மேலான இருப்பிடமும் எது என்று கேட்கப்பட்டதாயிற்று

४. वाताद्विष्णोर्बलमाहुः अक्षराद्दीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥
५. अग्नयो वायवश्चैव एतदस्य परायणम्॥

4. வாதாத₃ விஷ்ணோ ப₃லமாஹு: அக்ஷராத₃ தீ₃ப்திருச்யதே।
த்ரிபதா₃த்₃ தா₄ரயத₃ தே₃வ யத₃விஷ்ணோரேகமுத்தமம்॥
5 அக₃்நயோ வாயவஶ்சைவ ஏதத₃ஸ்ய பராயணம்॥

பதவுரை — **வாதாத**—காற்றைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக **விஷ்ணோ** -விஷ்ணுவினுடைய பலத்தை, **ஆஹு:** - உரைக்கின்றனர், **அக்ஷராத**—அக்னியைக் காட்டிலும் மேலானதாக, **தீ₃ப்தி**—(விஷ்ணுவின்) ஒளி, **உச்யதே**—சொல்லப்படுகிறது. **உத்தமம**—மிகச்சிறந்த **விஷ்ணோ ஏகம் யத**—விஷ்ணுவின் ஏகபாதவிபூதியான லீலாவிபூதி யாதொன்றுண்டோ (அதையும்) (அதிலுள்ள) **அக₃்நய**—அக்னிகள **வாயவ ச ஏவ**—காற்றுகள் (ஆகியவற்றையும்) **த்ரிபதாத**- த்ரிபாதவிபூதியான பரமபதத்திலிருந்துகொண்டு **தே₃வ**—விஷ்ணு, **தா₄ரயத**-(ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே) தரித்துநிற்கிறன

முன் மந்திரத்தில் கேட்கப்பட்ட மூன்று கேள்விகளுக்கும் இவ்விரண்டு மந்திரங்களிலும் பதிலளிக்கப்படுகிறது பலத்திலும் ஒளியிலும் விஞ்சியவையாக இவ்வுலகில் காணப்படும் சில பொருள்களைச் சொல்லி அவற்றைக் காட்டிலும் பலத்திலும் ஒளியிலும்

விஞ்சியவனென்று சொல்லி இவனுக்குப் பரமபதமே மேலான இருப்பிடம் என்று உரைக்கின்றன இவ்விரண்டு மந்திரங்களும்

(வாதாத் விஷ்ணோர் ப லமாஹு꞉) காற்றைக்காட்டிலும் விஞ்சியதாக விஷ்ணுவின் பலத்தை உரைக்கின்றனர் உலகில் காற்றே மிகவும் வலிமிக்கதென்று காண்கிறோம் புயற்காற்றின் பலத்தை அனுபவியாதாரில்லை, 'வாயுர் வை க்ஷேபிஷ்ட₂ா தே₃வதா'' [வாயுவே வலிமிக்க தேவதை] என்று வேதமும் ஓதிற்று

கரவிசும்பெரி வளி நீர் நிலம் இவைமிசை
வரனவில் திறல் வலி அளி பொறையாய் நின்ற

[திருவாய் 1-1-11] என்றும்,

''வன்காற்று அறைய ஒருங்கே மறிந்து கிடந்து

[திருவிருத்தம் 42] என்றும்

தமிழ்மறை வாயுவுக்கு வலியைத் தனிக்குணமாகப் பேசிற்று ''அபீ த₃ம் ஸர்வமாத₃தீ₃யம் யதி₃த₃ம் ப்ருதி₂வ்யாம்' [கேநோபனிஷத்] [உலகிலுள்ள அனைத்தையும் எடுத்தெறிந்துவிடுவேன்] என்று வாயுவின் வார்த்தை இக்காரணங்களாலேயே வேதமும், 'நமஸ்தே வாயோ த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப₃்ரஹ்மாஸி' [வாயுவே உனக்கு வணக்கம் நீயே ப்ரத்யக்ஷமான ப்ரஹ்மமாயிருக்கிறாய்] என்று ப்ரத்யக்ஷப்ரஹ்மமாகப் பேசிற்று அப்படிப்பட்ட வாயுவைக்காட்டிலும் விஷ்ணுவின் பலம் விஞ்சியது என்று உரைக்கின்றனர் (அக்ஷராத் தீப்திருச்யதே) அக்னியிலும் விஞ்சியதாக விஷ்ணுவின் ஒளி உரைக்கப்படுகிறது பிறவற்றை எரித்து நாசமாக்கிக்கொண்டே தான் மேலும் மேலும் விருத்தியடைந்து நாசமடையாமலிருப்பதொன்றுகையால் அக்னி அக்ஷரம்' [நாசமடையாதது] எனப்படுகிறது அடுத்த மந்திரத்தில் 'அக₃்நயோ வாயவஶ்சைவ' என்று வாயுவோடு கூட விஷ்ணுவால் தரிக்கப்படுவதாக எடுக்கப்படும் அக்னியே இங்கு வாயுவுக்கு அடுத்தபடி எடுக்கப்படும் அக்ஷரம் என்று கொள்வது பொருத்தமுடையது அன்றிக்கே அக்ஷரம் என்று அழியாவுலகமான பரமபதத்தைச் சொல்லுவதாகவும் கொள்ளலாம் ''தத் விஷ்ணோ பரமம் பத₃ம் தி₃வீவ சக்ஷு꞉ராததம் [விஷ்ணுவின் அப்பரமபதம் ஆகாயத்தில் ஒளிவிடும் லோகசக்ஷுஸ்ஸான சூரியனைப்போல் ஒளியுள்ளது] என்றும்

'அத்யாக்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்த₂ாநம் விஷ்ணோ மஹாத்மந |
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வத₃ாநவை ||

[மஹாபுருஷனான விஷ்ணுவின் அந்த ஸ்தானம் சூரியன், அக்னி ஆகியவற்றை விஞ்சிய ஒளியுள்ளது அரசனே' தன் ஒளியாலேயே

அது தேவாசுரர்களாலே காணமுடியாததாயிருக்கிறது] என்றும் சொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலும் அவனுடைய ஒளி அதிகமானது என்கை.

இப்படிப் பொருள் கொள்வதே கேட்டகேள்விக்குப் பொருத்த முடையதாகும் உலகங்களையெல்லாம் ஒருவனுயர் நின்று தரித்து நின்றும் ஒளிவிஞ்சியிருக்கும் விஷ்ணுவின் பலமும் ஒளியும் எது என்பது கேள்வி இதற்கு பதிலில் விஷ்ணுவின் பலத்தினுடைய வும் ஒளியினுடையவும் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமேயொழியத் தாழ்வைச் சொல்லலாகாது அப்படியிருக்க, வேதபாஷ்யகாரர் களிருவரும் "காற்றிலிருந்து விஷ்ணுவுக்கு பலமுண்டாகிறது, அக்ஷரத்திலிருந்து ஒளியுண்டாகிறது' என்று அவ்பொருள் கொண்டனர் இது கேள்விக்கும் ஏகோ யத்தாரயத ' [ஒருவனுயர் தரித்துநின்றுன] முதலான பதங்களுக்கும் மற்ற வேதவாக்கியங் களுக்கும் சிறிதும் ஒட்டாது பரமபுருஷவரணீயதா ஹேதுபூத குண விசேஷமில்லாமையாலேயே இப்படிச் சிலர் வேதங்களுக்கு அபார்த் தம் செய்கின்றனர் என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்ததை நினைத் திருக்கப் ப்ராப்தம்

' கிம் தத விஷ்ணோ ப₃லமாஹு கா தீ₃ப்தி'' என்னும் இரண்டு கேள்விகளுக்கு இதுவரையில் பதிலுரைத்துவிட்டு இனி-''கிம் பரா யணம'' [விஷ்ணுவுக்கு மேலான இருப்பிடம் எது] என்று கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கிறது ' அந்தராதி₃த்யே ' என்று ஆதித்யனை யும் ' ஹ்ருத₃யம விஶ்வஸ்யாயதநம'' என்று ஹ்ருதயத்தையும், ' அந் தரக்ஷிணி என்று கண்ணையும், ''அம்ப₄ஸ்யபாரே என்று திருப் பாற்கடலையும் ''நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே₂'' ''பரமே வ்யோமந் 'விஷ்ணோ பரமம் பத₃ம்' என்று பரமபதத்தையும் விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தானங்க ளாக வேதங்களுரைக்கின்றன அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தி₂த ' முதலான வாக்கியங்கள் உலகனைத்தையுமே அவனுடைய திருக்கோயிலாகப் படிக்கின்றன இப்படி உலகம் முழுவதுமே விஷ்ணுவுக்கு இருப்பிடமாகையால், அவற்றுள் மேலான இருப்பிடம் எது என்று கேள்விக்குக் கருத்து (த்ரிபத₃ர்த்₃ த₄ாரயத தே₃வ) ' த்ரிபாத₃ஸ்யாம்ருதம் தி₃வி ' [பு-ஸூ] [இந்தப் பரமபுருஷ னுடைய விபூதியில் முக்கால் பாகம் பரமபதத்தில் உள்ளது] என்று சொல்லப்பட்ட த்ரிபாதவிபூதியிலிருந்து ஒளிவிஞ்சியவனுன விஷ்ணு தரித்துநிற்கிறுன எதை தரித்து நிற்கிறுன? எனில் (யத்விஷ்ணோ ரேகமுத்தமம்) விஷ்ணுவாகிய தன்னுடைய லீலைக்கும் குணவிஷ காரத்துக்கும் விஷயமாகையாலே மிகச்சிறந்து விளங்குவதும் ''பாதோ஽ஸ்ய விஶ்வா பூ₄தாநி'' [பு-ஸூ] இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா

பூதங்களும் இவனுடைய விபூதியில் காலபாகம்] என்று ஏகபாத விபூதியாகச் சொல்லப்படுவதுமான இந்த லீலாவிபூதியை தரித்து நிற்கிறான் (விஷ்ணோ) வாமனன் மண்ணே இதுவும் என்கை (ஏகம்) ஏகபாதவிபூதியாகப் பெயர்பெற்றிருப்பது இவ்வுலகம் முழுவதையும் இங்கு விஷ்ணுவுக்கு த₄ார்யமாக எடுக்கையாலே, தயாவாபருதிவிகளை தார்யமாக எடுத்ததும் உலகனைத்துக்கும் உபலக்ஷணம் என்று உணர்த்தப்படுகிறது (உத்தமம்) 'இன்புறும் இவ்விளையாட்டுடையான்' [திருவாய்] மலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்' [நாச் திரு] லோகவத்து லீலா கைவல்யம்' [பர·ஸூ] [(ஜகத் ஸ்ருஷ்டயாதிகள்) உலகிற்போலே, (பரமாத்மாவுக்கு) கேவலலீலையேயாம்] "அகி₂லபு₄வநஜந்மஸ்தே₂ம ப₄ங்க₃ாதி₃லீலே" [ஸ்ரீ பாஷ்யமங்களம்] 'உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கலும் நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையார்' [கம்பராமாயணம் 1-1] என்கிறபடியே அவனுக்கு விளையாட்டுக்கு விஷயமாயிருக்கையாலும் பகலில் விளக்குப்போலேயிருக்கும் பரமபதத்தைப் போலன்றியே, இருட்டில் விளக்குப்போலே இவ்வுலகிலேயே குணங்கள் சிறந்து விளங்குகையாலும் 'உத்தமம் [மிகச் சிறந்த உலகம்] என்னப்படுகிறது (தரிபதாத தாரயத் தேவ யத் விஷ்ணோரேக முத்தமம்) வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல' [திருவாய் 4-5 1] என்றார் நம்மாழ்வார் 'வாதாத் விஷ்ணோ ப₃லம் என்றும், 'அக்ஷராத் தீ₃பதி என்றும் இவ்வுலகில் பலத்திலும் ஒளியிலும் விஞ்சியவையாக எடுக்கப்பட்ட வாயுவும் அக்னியும் இவனால் தரிக்கப்படுமவைகளில் அடங்கியவையோ? வெளிப்பட்டவையோ? எனில் (அக்நயோ வாயவஶ்சைவ) அக்னிகளும் வாயுக்களுமாகிற இவற்றையும் தரித்துநிற்கிறான் 'அக்னிகள் என்று பன்மையாய் எடுக்கையாலே சூரியன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலான தேஜ பதார்த்தங்கள் அனைத்தையும் குறிக்கிறது 'வாயுக்கள் என்கையாலே பராணுபாநாதி முகத்தாலே பலவகைப்பட்டிருக்கும் வாயுக்கள் அனைத்தையும் எடுக்கிறது இங்கு அக்நிவாயுக்களை தார்யப் பொருளாக எடுக்கையாலும் 'வாதாத் விஷ்ணோ" என்றதற்கு காற்றிலிருந்து விஷ்ணுவுக்கு பலம் என்று பொருள்கொண்டது தவறென்பது விளங்கும் (ஏதத்₃ஸ்ய பராயணம்) இந்த தரிபாத விபூதியே இவனுக்கு மேலான இருப்பிடம் ஏதத்' என்று பரஸ்கதமான தரிபதத்தை எடுக்கிறது 'அக₃நய வாயவ" என்றவைகளை ஏதத்பதத்தாலே குறிப்பதாகக் கொண்டனர் வேதபாஷ்யகாரர்கள் அதுசபதத்திலும் அர்த்தத்திலும் அஸ்வாரஸ்யமுடையபொருளாகும்

ஆக, இம்மந்திரத்தால் விஷ்ணுவானர் அளவற்ற பலத்தையும் ஒளியையும் உடையவரென்றும், பரமபதத்தைப் பராயணமாகக் கொண்டவரென்றும்,ஸர்வாத₄ாரரென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று

६. पृच्छामि त्वा परं मृत्युं। अवमं मध्यमं चतुम्।
लोकञ्च पुण्यपापानां। एतत्पृच्छामि संप्रति॥

6 ப்ருச்ச₂ாமி த்வா பரம் ம்ருத்யும்। அவமம் மத்₄யமம் சதும்।
லோகஞ்ச புண்யபாபாநாம்। ஏதத் ப்ருச்ச₂ாமி ஸம்ப்ரதி॥

பதவுரை — பரம் ம்ருத்யும்—*அழிப்பவர்களில் மேலானவனையும்,* அவமம்—*தாழ்ந்தவனையும்,* மத்யமம்—*நடுவிலவனையும்* சதும்—*நான்காமவனையும்,* புண்யபாபாநாம்—*புண்ய பாபங்களுக்குரிய* லோகம் ச-*உலகங்களையும்,* த்வா-*உம்மை* ப்ருச்ச₂ாமி-*கேட்கிறேன்,* ஸம்ப்ரதி—*இப்போது,* ஏதத் ப்ருச்ச₂ாமி—*இதைக் கேட்கிறேன்*

இவ்வுலகில் ஸம்ஹாரத்தாக்களாயிருப்பவர்களை நான்கு வகைப் படுத்திக் கூறும்படியும், புண்யபாபலோகங்களைப் பற்றியும் கேள்வி கேட்கிறது இம்மந்திரம்

(ப்ருச்சாமி த்வா பரம் ம்ருத்யும்) ஸம்ஹாரத்தாக்களுள் மேலானவன் யார் என்று உம்மைக் கேட்கிறேன் (அவமம்) கீழானவன் யாரென்று கேட்கிறேன் (மத்யமம்) மேலும், கீழுமல்லாமல் நடுப் பட்டிருப்பவனையும் கேட்கிறேன் (சதும்) நான்காமவனையும் கேட்கிறேன் (ஸம்ப்ரதி) முன் கேள்விக்குப்பிறகு இப்போது (புண்ய பாபாநாம் லோகம் ச ஏதத் ப்ருச்சாமி) புண்ணியபாபங்களுக்கு உலகங்களாகிற இதையும் கேட்கிறேன் புண்ணியபாபங்களைச் செய்தவர்கள் எவ்வுலகங்களுக்குப் போகிறார்கள் என்பதையும் கேட்கிறேன் என்று கருத்து

७. अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्।
अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥

7 அமுமாஹு: பரம் ம்ருத்யும்। பவமாநம் து மத்₄யமம்।
அக₃நிரேவாவமோ ம்ருத்யு। சந்த்₃ரமாஶ்சதுருச்யதே॥

பதவுரை —அமும்—*இவ்விஷ்ணுவையே* பரம் ம்ருத்யும் ஆஹு: —*மேலான ஸம்ஹாரகனாகச் சொல்லுகின்றனர்* பவமாநம் து-*காற்றையே* மத்₄யமம் (ஆஹு:)—*நடுவிலவனாகச் சொல்கின்றனர்,* அக₃நி ஏவ-*அக்நியே* அவம ம்ருத்யு — *தாழ்ந்த ஸம்ஹாரகன்* சந்த்₃ரமா —*சந்திரனே,* சது உச்யதே-*நான்காமவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.*

இம்மந்திரத்தில் நான்கு ம்ருத்யுக்களும் காட்டப்படுகின்றனர்

(அமுமாஹு பரம மருத்யும) முன மந்திரத்தில பரஸ்துதனை விஷ்ணுவையே மேலான மருத்யுவாகச் சொல்லுகின்றனர் மற்ற வாகளெல்லாம இவனுக்கு ஸஹகாரிகளேயாகின்றனராகையாலும, இவன ஒருவனை 'மரணமடையவேண்டும்' என்று ஸங்கல்பித்து விட்டானாகில அதை மாற்ற எவராலும முடியாதாகையாலும இவன மேலான மிருத்யு' எனபபடுகிறான 'யஸய ப₃ரஹம ச க்ஷத்ரம உபே₄ ப₄வத ஓத₃ந மருத்யுர யஸயோபஸேசநம [கடோபநிஷத] [எவ னுக்கு உலகெல்லாம உணவாகவும, யமன ஊறுகாயாகவுமாகின ருனோ] என்று மருத்யுமருத்யுவாயிருபபவனனறோ (பவமாநம து மத்யமம) முன மந்திரத்தில 'வாதாத' என்றும, 'வாயவ' என்றும பரஸ்துதனை காற்றையே நடுபபட்ட மிருத்யுவெனகின்றனர் பராணவாயுவே உயிர்தரிபபதற்குக காரணமாகையாலும, அவவாயு நாடிகளில விபரீதமாக ஸஞசரிககத தொடஙகிவிட்டால மரண முணடாகுமாகையாலும வாயுவானவன பரமபுருஷனுககு அடுதத படியான மிருத்யுவாகச் சொல்லப்படுகிறான ஆனால இந்த பராண வாயுவும பராணாயாமததாலே மிகமுயன்று அடககவல்ல யோகி களுககு வசபபடுகிறதாகையாலும வெல்லப்படுகிறதாகையாலும இது மத்யமமான மிருத்யுவாகவே சொல்லப்படுகிறது (அகநிரேவாவமோ மருத்யு) அகநியே தாழந்த மிருத்யுவாகிறான ஜாடராகனியானது மந்தமாகிவிட்டால வியாதியை உணடுபணணுவதனமூலம மரணத துககுக காரணமாகிறது ஆனால இது நல்ல வைத்தியாகளால சிறிது முயற்சியாலேயே வெல்லப்பட்டு மரணம வராமல தடுககப படுகிறது ஆகையால இவவகனி தாழந்த மிருத்யு எனபபடுகிறது (சந்த்ரமா சதுர்த்யதே) சந்திரனே நானகாவது மிருத்யுவாகச் சொல்லப்படுகிறான சந்திரன பயிர்களுககு அதிபதியாவான அவன அனுகரஹிககவில்லையாகில அனனமில்லாமற போகுமாகை யால அதனமூலம மரணமுணடாகும ஆகையால இவன நான காவது மிருத்யுவாகச் சொல்லப்படுகிறான

ஆக இமமந்திரததால ஸாவஸமஹாத்தாககளுககும தலைவனும மேலானவனுமிருககும ஸமஹாரகன விஷ்ணுவே என்று நிலை நாட்டபபட்டதாயிற்று'

८. अनाभोगाः परं मृत्यु। पापाः संयन्ति सर्वदा।
अभोगास्त्वेव संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः॥
ततो मध्यममायान्ति। चतुर्मग्नि च संप्रति॥

8 அநாபே₄ாக₃ா பரம மருத்யும| பாபா ஸமயநதி ஸாவத₃ா|
ஆபே₄ாக₃ாஸதவேவ ஸமயநதி| யதர புணயகருதோ ஜநா ||
9. ததோ மத₄யமமாயாநதி| சதுமக₃நிஞச ஸமபரதி||

பதவுரை — அநாபே₄ாக₃ா - (சுவாகக) போகஙகளறற பாபா -பாபிகள பரம மருதயும—மேலான மிருதயுவை ஸா வத₃ா-எபபோதும, ஸமயநதி-அடைகினறனா. ஆபே₄ாக₃ா து-(சுவாகக) போகஙகளுளள புணணியசாலிகளோவெனில யதர புணயகருத ஜநா (ததர) ஏவ-எவவிடததில புணணிய சாலிகளான ஜனஙகள உளளனரோ அஙகேயே ஸமயநதி- செலலுகினறனா, தத -இவவிருவரிலும வேறுபடடவா களான புணணியபாப மிரணடும நிறைநதவாகள ஸமபரதி- இவவுலகில மத₄யமம—நடுபபட்ட மிருதயுவான வாயுவை யும அக₃நிம-தாழநத மிருதயுவான அகனியையும, சதும- நானகாமவனுன சநதிரனையும. ஆயாநதி—அடைகினறனா.

இமமநதிரஙகளில "லோகஞச புணயபாபாநாம பருசசாமி" [புணணிய பாபஙகளைச செயதவாகளடையும உலகையும கேடகி றேன] எனற கேளவிககு பதிலுரைககபபடுகிறது

(அநாபே₄ாக₃ா பாபா)ஆபே₄ாக₃ஙகளெனறு சிறநத போகங களான சுவாககபோகஙகள சொலலபபடுகினறன அவறறை அடைய மாடடாதவாகள அநாபோகாகள எனபபடுகினறனா இவாகள பாபமே நிறைநதவாகள எனனும விஷயம பாபா' எனனும பதததால சொலலபபடுகிறது கிருமிகீடாதிகளாகப பிறபபவாகள இவாகள (ஸாவத₃ா பரம மருதயும ஸமயநதி) ஜாயஸவ மரியஸவ" எனறு சருதியில சொலலபபடடபடியே 'பிறபபாயாக, மரிபபாயாக' எனனும பரமமிருதயுவான பரமாதமஸஙகலபததிறகு எபபோதும விஷயமாகிறாாகளிவாகள மஹாபாபிகளான இவாகளுககுப போவ தெனபது ஒனறிலலை இஙகேயே பரமாதமஸஙகலபததிறகு விஷய மாகி எபபோதும பிறநதுமிறநதும போருவதே இவாகளுககு ஏற படடது (ஆபோகா து ஏவ) சுவாகக போகஙகளுளள புணணிய சாலிகளே து' எனனும பதததிலை முனனெடுககபபடட பாபி களிலும வேறுபடட புணணியசாலிகள இவாகள எனறு காடடப படுகிறது 'ஏவ எனனும அவதாரணததாலே புணணியசாலி களுககே உரியவை சுவாககாதிலோகஙகள எனறு உணாததபபடு கிறது (யதர புணயகருதோ ஜநா (ததர) ஸமயநதி) 'ஜயோ திஷடோமே நஸவாககாமோ யஜேத [சுவாககத்தை விருமபுமவன ஜயோதிஷடோமயாகம செயயககடவன] எனறு விதிககபபடட புணணியகருமஙகளைச செயதவாகள எஙகு வாழகினறனரோ அஙகு செலகினறனா (தத) 'ததோநயே' எனறபடி, முறகூறிய இருவரி லும வேறுபடடவாகள, மிகவும பாவம செயது எபபோதும

பிறநதுமிறநதுமபோருமவாகளிலும மிகவும புணணியமசெயது சுவாககாதிலோகஙகளை அடைபவாகளிலும வேறுபடடவாகள, புணணியம பாபம ஆகிய இரணடுமுடையவாகள (ஸமபரதி, இநத மநுஷயஜனமததில (மதயமமாயாநதி) மதயமமிருதயுவான வாயுவை அடைகினறனா அதாவது வாயுபீடையால மரணததை அடைகினறனா (சதுமக$_3$நிஞச) அதமமிருதயுவான அகனியையும நானகாவது மிருதயுவான சநதிரனையும அடைகினறனா, அவா களால இஙகு மரணததை அடைகினறனா எனறபடி தத' என பதிலிருநது மூனறுவது வகைபபடட அதிகாரிகளைச சொலலுவதாகக கொளளாமல, சுவாககபோகததிறகுபபின முறசொலலபபடட புணணியசாலிகளுககு ஏறபடும கதியைச சொலலுவதாகவும கொளளலாம

தே தம பு$_4$கதவா ஸவாகக$_3$லோகம விஶாலம
க்ஷீணே புணயே மாதயலோகம விஶநதி [கீதை9-21]

[அவாகள விசாலமான சுவாககலோகததை அநுபவிததுவிடடு புணணியம கழிநதபின மனிதவுலகிறகு வருகிறாகள] எனறு இஙகு வநதபின அவாகளுககு ஏறபடும கதியைச சொலலுகிறது

இநத மநதிரததாலும மேலான மிருதயுவாயிருபபவன பரம புருஷனே எனறு நிலைநாடடபபெறறது

இனி, கருஷணயஜுாஸ ஸமஹிதாப$_4$ாக$_3$ததிலுளள விஷணு ஸூகதஙகளை ஆராயவோம முதறகாணடம இரணடாவது பரச நததில 'விஷ்ணோ நுகம' எனறுதொடஙகும மநதிரமும அதறகு முன "திவோ வா" எனறு தொடஙகும மநதிரமும உளளன. 'விஷ்ணோ நுகம' எனனும மநதிரம முனனமே விவரிககபபடடு விடடதாகையால 'திவோ வா" எனனும மநதிரததை மாததிரம இஙகு விவரிபபோம

दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्याः महो वा विष्णवुतवान्तरिक्षात् ।
हस्तौ पृणस्व बहुभिर्वसव्यैराप्रयच्छ दक्षिणादोत सव्यात् ॥

தி$_3$வோ வா விஷணவுத வா பருதி$_2$வயா
மஹோ வா விஷணவுதவாநதரிக்ஷாத|
ஹஸதௌ பருணஸவ ப$_3$ஹுபி$_4$ா வஸவ்யை-
ராபரயசச$_2$ த$_3$க்ஷிணாதோ$_3$த ஸவயாத||

பதவுரை,— விஷ்ணோ —விஷ்ணுவே! தி$_3$வ வா—தேவ லோகததிலிருநதாவது உத பருதி$_2$வயா வா—அலலது பூமியி

விருநதாவது, மஹ வா–மஹாலோகததிலிருநதாவது உத அநதரிக்ஷாத வா–அலல அநது தரிக்ஷலோகததிலிருநதாவது (கொணடுவரபபடட) ப₃ஹ்ருபி₄ -பலவகைபபடட,வஸவயை - தனங்களாலே ஹஸதௌ–(என) கைகளை பருணஸவ— நிறைபபாயாக, (விஷ்ணோ)–விஷ்ணுவே! த₃க்ஷிணாத—உன வலதுகையிலிருநதும உத ஸவயாத -இடது கையிலிருநதும ஆபரயசச₂–(ஸகல பலனகளையும) கொடுபபாயாக.

இமமநதிரததில ஸகலபலபரதனை விஷ்ணுவிடம ஸகல புருஷாாததங்களையும பிராாததிககிறது

பொருளிலலாககு இவவுலகமிலலையாகையால முதலில பொருளை பிராாததிககிறது (விஷ்ணோ) ஸாவலோகவயாபியானவனே! ஒருலகததிறகு எனனால செலலமுடியாதெனறு உனனால உரைகக முடியாதே எஙகும எபபோதும நிறைநதிருபபவனுகையாலே எலலாசசெலவமும உன கைபபடடதாயிறறே! எசசெலவம உனககு வேணடுமெனன எவவுலகிலுமுளள எலலாச செலவமும வேணடுமெனகிறுன அடுததபடியாக (திவோ வா) தேவலோகததிலிருநதும கொணடுவரவேணும, (உத வா பருதிவயா) பூமியிலிருநதும கொணடுவரவேணும (மஹோ வா) மஹாலோகததிலிருநதும கொணடுவரவேணும (உத வாநதரிக்ஷாத) அநதரிக்ஷ லோகததிலிருநதும கொணடுவரவேணும உத வா எனனும சபதஙகள ஸமுசசயபபொருளிலேயும பிரயோகிககபபடுவதுணடாகையாலே இவவாறு பொருளகொளளபபடடது அலலது விகலபபபொருளிலேயாகவுமாம எவவுலகிலும வியாபிததிருககும நீ எவவுலகிலிருநது கொணடுவநதாலும சரி என கை செலவததால நிறையவேணடுவதிததை எனறு கருதது (ஹஸதௌ பருணஸவ) இரு கைகளையும நிறைபபாயாக எசசெலவம வேணடும? எனனில (பஹ்ருபி வஸவயை) பலவிதமான செலவஙகளாலும நிறைபபாயாக தனம, தானியம, பசுககள வீடுகள, வயலகள முதலிய செலவஙகளில ஒனறிருநது ஒனறிலலாவிடில தனவானாக கருதபபடமாடடானனறே இவையெலலாவகையிலும பரிபூாணமாக அளிககவேணடும எனறு கருதது இனி இதரபுருஷாாததஙகளையும அளிககவேணடும எனறு கேடகிறுன (விஷ்ணோ) பரமபுருஷனே! (ஆபரயசச தக்ஷிணாதோத ஸவயாத) உன வலது புறததிலும, இடது புறததிலுமிருககும நானகு கைகளிலிருநதும நானகு வகைபபடட புருஷாாததஙகளையும அளிககவேணடும

' சதுாணும புருஷாாதத₂ாநாம் த₃ாதா தே₃வஸ சதுாபபு₄ஜ

[சதுராபபுஜனுன தேவன நானகு புருஷாாததஙகளேயும (நானகு கைகளாலும) தருகிருன] எனறனா ஆலஙகாரிகாகள

கொளளும பயனிலலே குபபைகிளாததளன செலவததை
வளளல புகழநது நும வாயமையிழககும புலவீாகாள
கொளளககுறைவிலன வேணடிறறெலலாம தருமகோதிலளன
வளளல மணிவணணன தனனேககவிசொலலவமமினே
[திருவாய 3 9-5]

எனருா நமமாழவாா

· தே₃வேநத₃ரஸ தரிபு₄வந மாதத₂மேக பிஙக₃ஸ
ஸாவாத₃தி₄ம தரிபு₄வநக₃ாஞச காாததவீாய ।
வைதே₃ஹ பரமபத₃ம பரஸாத₃ய விஷணும
ஸமபராபத ஸகல ப₂லபரதே₃ா ஹி விஷணு ॥
[விஷணு தாமம 43-46]

[விஷணுவை ஆராதிதது தேவேநதிரன மூவுலகஙகளேயும குபேரன செலவததையும காாதத வீாயன மூவுலகஙகளிலும பரவிய எலலாப பெருமைகளேயும, ஜநகமஹாராஜன பரமபதததையும அடைநதனா விஷணுபகவான வேணடிறறெலலாம தரும வளளலனறே] என றனா ரிஷிகள இவறறுககெலலாம அடி இமமநதிரமாகும

ஆக, இமமநதிரததால பகவான விஷணு ஸகலபலபரதன் எனறு காடடபபடடதாயிறறு

யஜுாஸஸமஹிதை முதறகாணடம ஏழாவது பரசனததில பின வருமாறு ஓதபபடுகிறது

१. यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥

1 யஜஞோ வை விஷணு ।
யஜஞ ஏவாநதத பரதிதிஷட₂தி ।

பதவுரை -யஜஞ -யாகமானது விஷணு வை-விஷணுவே யனறே, யஜஞ ஏவ-யஜஞபுருஷனுன விஷணுவே அநதத - கடைசியில பரதிதிஷடதி-நிலேநிறகிருா

ஆருவது காணடம முதல பரசநததில பினவருமாறு ஓதபபடு கிறது

२. वैष्णवीमृचमनुब्रयात् ।
यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सन्तनोति ॥

2. வைஷ்ணவீம் ருசமநுப்₃ரூயாத்।
யஜ்ஞோ வை விஷ்ணுர் யஜ்ஞேநைவ யஜ்ஞம் ஸந்த நோதி॥

பதவுரை—வைஷ்ணவீம் ருசம்—விஷ்ணுவினுடையதான ருக்கை, அநுப்₃ரூயாத்—சொல்லக்கடவன் யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு—யஜ்ஞம் விஷ்ணுவேயன்றோ— யஜ்ஞேந ஏவ— யஜ்ஞத்தாலேயே யஜ்ஞம்—விஷ்ணுவை, ஸந்தநோதி— நன்கு ஆராதிக்கிறான்

யஜ்ஞஸ்வரூபியாக ஸாவேசவ்யனைப் பேசும் இம்மந்திரங்களை இனி விவரிப்போம்

(யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு) யாகம் விஷ்ணுவேயன்றோ வை' என்னும் சப்தம் பிரஸித்தியைக் காட்டுகிறது உண்மையில் இவ்வாதம் எண்ணமுடியாத சுருதிஸ்மிருதீதிஹாஸபுராணவசநங்களிலே பிரஸித்தமானதன்றோ அசேதநக்ரியாகலாபரூபமாயிருக்கும் யாகத்தைப் பரமசேதநனை விஷ்ணுவோடு ஐக்யப்படுத்திச் சொல்லும் இவ்வாக்கியம் எப்படிப் பொருந்தும்? எனில் இங்கு ஸ்வரூபைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று

' அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போ₄க்தா ச ப்ரபு₄ரேவ ச
[கீதை 9-24]

[நானே எல்லா யஜ்ஞங்களையும் அனுபவிப்பவன், அவற்றுக்குப் பலத்தையளிப்பவனும் நானே]

யஜ்ஞ இஜ்யோ மஹேஜ்யஶ்ச க்ரது ஸத்ரம் ஸதாம் க₃தி
[வி-ஸஹ]

[(யஜ்ஞம் அதன் ஸாதனம் அதன் பலன் ஆகியவற்றுக்கு எல்லையாயிருப்பதால்) யஜ்ஞமெனப்படுமவன், காமாதிகாரிகளால் யாகத்தால் ஆராதிக்கப்படுமவன், (நிஷ்காமர்களால்) பெரிய யாகத்தால் ஆராதிக்கப்படுமவன், பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளால் ஆராதிக்கப்படுமவன் தீர்க்கஸத்ராதிகளால் ஆராதிக்கப்படுமவன், நல்லோர்களுக்கு கதியாயிருப்பவன்]

'யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிா யஜ்வா யஜ்ஞாங்கோ₃ா யஜ்ஞவாஹந ।
யஜ்ஞப₄ருத₃ யஜ்ஞக்ருத₃ யஜ்ஞீ யஜ்ஞபு₄க₃ யஜ்ஞஸாத₄ந ॥
யஜ்ஞாந்தக்ருத₃ யஜ்ஞகு₃ஹ்யம அந்நமந்நாத₃ ஏவ ச|''

[வி ஸஹ]

[சக்தியற்றவர்க்குத் தானே யஜ்ஞமாயிருப்பவன், யஜ்ஞபலத்தை யளிப்பவனுயிருப்பவன், (அசக்தர்களுக்குத்) தானே யஜமானனு யிருப்பவன, யஜ்ஞத்தை அங்கமாக (சேஷமாக) உடையவன' யஜ்ஞத்தை நடத்திச் செல்பவன், யஜ்ஞத்தைப்போஷிப்பவன யஜ்ஞத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவன,யஜ்ஞங்களுக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பவன, யஜ்ஞபோக்தாவாகவும் யஜ்ஞரக்ஷகனுகவுமிருப்பவன, யஜ்ஞத்தைத் தன்னையடைய ஸாதனமாகக்கொண்டவன, யஜ்ஞத்தின பலனுன அறிவையளிப்பவன யாகரஹஸ்யமாயிருப்பவன அன்னமாயும அன்னத்தை புஜிப்பவனுகவுமிருப்பவன]

யே யஜந்தி பித்ருந தே₃வாந ப₃ராஹ்மணாந ஸஹுதாஶநாந।
ஸாவபூ₄தாநதராதமாநம விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே ||

[தக்ஷஸம்ருதி]

[பிதருக்களையும், தேவர்களையும், அந்தணரையும் அக்னியையும் யாகத்தால ஆராதிப்பவர்களனைவரும ஸாவபூ₄தாந்தராதமாவான விஷ்ணுவையே ஆராதிக்கிறார்கள]

''யேப்யந்யதே₃வதாப₄க்தா யஜந்தே ஶ்ரத்₃த₄யாந்விதா ।
தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி₄பூர்வகம் ||

[கீதை 15-17]

[அர்ஜுனு! மற்ற தேவதைகளுக்கு பக்தர்களாய எவர்கள் என்னை சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறார்களோ அவர்களும என்னையே வழியல்லா வழியில வழிபடுகிறார்கள]

வர்ணாஶ்ரமாசாரவதா புருஷேண பர புமாந।
விஷ்ணுராராத₄யதே பந்தா₂ா நாந்யஸ் தததோஷகாரக ||'

[வி-பு 3 8-9]

[வர்ணாச்ரமாசாரத்தையுடைய மனிதனுலேயேபரமபுருஷனுன விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறார், அவரை உகப்பிக்கும வழி வேறில்லை]

மயி ஸாவாணி காமாணி ஸந்நயஸ்ய ' [கீதை 3 30]

[எல்லாக் கருமங்களையும என்னிடம ஸமாப்பித்து]

யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸந்ந்யஸ்ய மத்பரா |
தேஷாமஹம் ஸமுத்₃த₄ர்த்தா ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாக₃ராத் ||'
[கீதை 12-6]

[எவர்கள் எல்லாக்கருமங்களையும் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து என்னிடத்தில் ஈடுபடுகிறார்களோ அவர்களை விரோதியான ஸம்ஸாரக் கடலினின்றும் கைதூக்கிவிடுகிறேன் நான்]

பரமார்த₃ர்த குர்வதாம் கர்ம பரச்யவத்யத₄வரேஷ¬ யத்|
ஸமரணாதே₃வ தத், விஷ்ணோ ஸம்பூர்ணம் ஸ்யாதி₃தி
ஶ்ருதி ||

[யஜ்ஞங்களில் அறியாமையால் உண்டாகும் குறைபாடுகள் விஷ்ணுவை நினைப்பதாலேயே நிறைவு பெறுகின்றன என்று வேத முரைக்கிறது]

ஸர்வே வேதா₃ர் ஸர்வவேத்₃யா ஸஶாஸ்த்ரா
ஸர்வே யஜ்ஞா ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ண
வித்₃ க்ருஷ்ணம் ப்₃ராஹ்மணஸ் தத்த்வதோ யே
தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா ||
[வேத₃வ்யுத₃ர்ஹரணம்]

[எல்லா வேதங்களும், வேதவேத்யமான எல்லாப்பொருள்களும் எல்லா உபப்ருமஹணங்களும் எல்லா யஜ்ஞங்களும் யாகத்தில் ஆராதிக்கப்படும் எல்லா தேவதைகளும் கண்ணனே, அரசனே! எவ்வந்தணர்கள் கண்ணனை உள்ளபடி அறிகின்றனரோ, அவர்களுக்கு எல்லா யஜ்ஞங்களும் முடிவடைந்து விட்டன]

'ஜ்யோதீம்ஷி ஶுக்லானி ச யானி லோகே
த்ரயோ லோகா லோகபாலாஸ் த்ரயீ ச|
த்ரயோऽக்₃நயஶ்சாஹுதயஶ்ச பஞ்ச
ஸர்வே வேதா₃ர் தே₃வகீபுத்ர ஏவ|| [பாரதம்]

[உலகிலுள்ள வெள்ளை நிறமுள்ள சோதிகளும், மூவுலகமும், லோகபாலர்களும், வேதங்களும், மூன்றக்நிகளும், ஐந்தாஹுதிகளும் எல்லா வேதங்களும் தேவகீபுத்ரனேயாவான.] முதலான பரஶ்ருத ப்ரமாணங்களால் யஜ்ஞத்தை உண்டாக்குமவனும், ரக்ஷிப்பவனும், முடிப்பவனும், யஜ்ஞத்துக்குப் ப₂லபே₄க்தாவும் ப₂லப்ரத₃னும்,

ஆராத₄யனும், நிர்வாஹகனும் அவனேயாகையால் அவன் யஜ்ஞ சப்தத்தாலேயே வழங்கப்படுகிறான் இப்படிப்பட்ட பெருமை இவ னொருவனுக்கே உண்டென்பதையும் வேறு எந்த தேவதைக்கும் இல்லையென்பதையும் வேதமெங்கும் காணலாம் வை' என்னும் பர ஸித்தியைக் காட்டும் சப்தமும் இதையே உணர்த்துகிறது

இதைக்கொண்டு யஜ்ஞஶப்தம் வருமிடங்களிலெல்லாம் விஷ் ணுவே பொருள் என்று கொள்ளக்கூடாது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது யாகத்தையும், யஜமானனையுங்கூடக் குறிப்பதுண்டு யஜ்ஞசப்தம் ப்ரகரணத்தைக் கொண்டே நிர்ணயிக்கவேண்டும்

யஜ்ஞ ஶப்தத்தால் விஷ்ணுவைக் குறிப்பதற்கு முக்கியமான காரணமொன்றை அடுத்தபடியாக உபபாதிக்கிறது,–(யஜ்ஞ ஏவ ந்த ப்ரதிஷ்ட₂தி) யஜ்ஞசப்தவாசயனை விஷ்ணுவேயன்றோ கடைசிவரையில் நிலை நின்று யஜ்ஞப₂லத்தை அளிக்கிறார் அசே தநமாய, க்ஷணத்₄வமஸியான சரியாகலாபமாயிருக்கும் யாகரூப மான செயல் ப₂லத்தையளிக்கவல்லதன்றே அச்செயலாலே உகந்த யஜ்ஞபுருஷனே இவனன்றோ பலத்தையளிப்பவன் ஆகையால உண்மையான யஜ்ஞசப்தவாசயன இவனேயென்று கருத்து

(வைஷ்ணவீம் ருசமநுப₃ரூயாத) என்று இரண்டாவது மந்தி ரத்தில், இது விஷ்ணுவை விஷயமாகக்கொண்ட மந்திரம் என்று தெளிவுபடுத்துகிறது விஷ்ணுஶப்தப்ரயோகத்தை மாத்திரம் செய் தால், ஆதித்யபரமாகவும் சிலர் பொருள் கொள்ளக்கூடுமென்று கருதி இது வைஷ்ணவ மந்திரமே என்று உதகோஷிக்கிறது யஜ்ஞசப்த வாசயன் விஷ்ணுவே என்று உரைத்து அதை மற்றொரு ஹேது வின்மூலம் உபபாதிக்கிறது இம்மந்திரம் (யஜ்ஞேநைவ யஜ்ஞம ஸந்தநோதி) யஜ்ஞத்தாலேயே மனிதன் யஜ்ஞ ஸ்வரூபியான விஷ் ணுவை ஆராதிக்கிறான் ஆராத₄ய ஆராத₄கப₄ாவத்தைக்கொண்டு பகவானுக்கு யஜ்ஞசப்தவாசயத்வம் என்று கருத்து 'வாஞ்ஞஶரமா சாரவதா'' முதலான கீழெடுத்த ப்ரமாணங்களை அநுஸந்திப்பது அன்றிக்கே, யஜ்ஞசப்தவாசயனை பரமபுருஷன ரக்ஷகனாயிருப்ப தாலேயே யஜ்ஞத்தை இனிது முடிக்கிறான் யஜமானன் என்றும் கொள்ளலாம் ஸாமாநாதி₄கரண்யம(யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு என்று ஒரே வேற்றுமையில் படிப்பது) ரக்ஷ்யரக்ஷகப₄ாவநிப₃ந்த₄னம (விஷ்ணு யஜ்ஞஸமரக்ஷகனுக்கவும் யாகம அவனால் ரக்ஷிக்கப்படுவ தாகவுமிருப்பதைக் காரணமாகக் கொண்டது) என்று கருத்து

ஆக இமமநதிரஙகளால யஜஞஸவரூபியாதலால யஜஞசபத வாசயன விஷணுவே எனறு நிரூபிககபபடடதாயிறறு

இனி யஜுஸஸமஹிதை ஐநதாமகாணடம ஐநதாவது பரச னததில விஷணுவின பாரமயததைப பிரகடனபபடுததியிருககும மநதிரமொனறையும யஜுரபராஹமணததில இரணடாமஷடகம நாலாவது பரசனததில முன மநதிரததோடு ஸமாநாாததகமாயிருக கும மறறொரு மநதிரததையும காணபோம

अग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमः

அக₃நிரவமோ தே₃வதாநாம விஷணு பரம [யஜுஸஸம 5-5]

பதவுரை —தே₃வதாநாம—தேவதைகளுககுள, **அக₃நி** - *அகனியானவன* **அவம** -*தாழநதவன* **விஷணு** —*விஷணு வானா*, **பரம** -*மிகவுயாநதவா*

अग्निरग्रे प्रथमो देवताना सयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्

அக₃நிரக₃ரே பரத₂மோ தே₃வதாநாம
ஸமயாதாநாமுததமோ விஷணுராஸீத॥ [யஜு-அஷ 2 4]

பதவுரை — **தே₃வதா நாம**—*தேவதைகளுககுள* **அக₃நி** - *அகனியானவன*, **அக₃ரே பரத₂ம** -*அடியிலிருநது முதலிலிருப பவன (தாழநதவன என்றபடி)* **விஷணு** —*விஷணுவானவா*, **ஸமயாதாநாம** —*இநத ஸமஸாரமணடலததிலிருநது நீஙகிய முகதாகளுககும*, **உததம ஆஸீத**—*முதலவராக இருநதாா*

தேவதைகளுககுள மேலபடியையும கீழபபடியையும காடடித தரும மநதிரஙகளாய விளஙகுகினறன இவை

(அக₃நிரவமோ தே₃வதாநாம) அகனியானவன எலலா தேவா களுககும முகஸதானததிலிருநது கொணடு அவாகளுககு சேஷ பூ₄தனுமிருபபவனுதலால அகனியே தேவதைகளுககுள தாழநதவன "அக₃நிரக₃ரே பரத₂மோ தே₃வதாநாம" எனறதும இதே பொருளை யுடையது முன மநதிரததிறபோலே நேரே சொலலாமல, கீழிருநது கணககிடுமபோது அகனியே முதலவன எனறு மறைததுச சொலலு கிறது மறை "அக₃நிஸ ஸாவா தே₃வதா" [ப₃ரா-கா 1, பர-6 அ 1]

[அகனியே எலலா தேவதைகளுமம] எனறு சொலலபபடடதாகை யால அவனைத தாழநதவனுககச சொலலலாமோ? எனில 'தே தே₃வா அக₃னெள தனூ ஸநநயத₄தத தஸமாத₃ாஹு அக₃நிஸ ஸாவா தே₃வதா' [அநத தேவாகள அகனியிடம தஙகள சரீரஙகளை ஸமாபபிததனா, அதனால அகனியானது எலலா தேவதைகளுமாகச சொலலபபடுகினறது] எனறும தே தே₃வா பி₃ப₄யதோ அக₃நிம பரா விஶநதஸ தஸமாத₃ாஹுரக₃நிஸஸாவா தே₃வதா' [அநத தேவாகள பயநது, அகனியினுள நுழைநதனா ஆகையால அகனியானது எலலா தேவதைகளுமாகச சொலலபபடுகினறது] எனறும வேதததிலேயே ஸத₂லாநதரஙகளில அகனியை ஸாவதேவதை களாககபபடிபபதறகுக காரணம விவரிககபபடடதாகையாலே அகனி யைத தாழநத தேவதையெனறு சொலலககுறையிலலை

(விஷணு பரம) 'பரோ மா யஸமாத ஸ பரம' விஷணுவே ஒததாரமிககாரையிலலாத தேவதை நாராயணபரம ப₃ரஹம 'ந தே விஷணோ ஜாயாமாநோ ந ஜாதோ தே₃வ மஹிமந பரமநதமாப' ந தததஸமஶ சாப₄யதி₄கஶச த₃ருஶயதே [அவனை ஒததாரும மிககாரு மிலலை] முதலான வேதவாககியஙகளிலும

ஸதயம ஸதயம புநஸ ஸதயம உத₃த₄ருதய பு₄ஜமுசயதே
வேத₃ாசச₂ாஸதரம பரம நாஸதி ந தை₃வம கேஶவாத பரம||
[பார-பீஷம]

[மும்முறை சததியம செயது கைதூககிநினறு கூறுகினறேன வேதத தைககாடடிலும மேலான சாஸதிரமிலலை, கேசவனைக காடடிலும மேலான தெயவமிலலை]

"**நாஸதி நாராயணஸமோ ந பூ₄தோ ந ப₄விஷயதி**
[நாராயணனை ஒததாரும மிககாரும இருநததுமிலலை, இருககப போவதுமிலலை]

"**அதி₄கம மேநிரே விஷணும தே₃வாஸ ஸாஷிக₃ணஸ தத₂ா**
[ரா-பா 75-19]

[ரிஷிகணஙகளோடு கூடிய தேவாகள அரனிலும அரியே உயாந தவன எனறு அறிநதனா]

'**ந தவதஸமோஸதயப₄யதி₄க குதோऽநய**
லோகதரயேபயபரதிமபரப₂ாவ' [கீதை 11-43]

[ஒப்பற்ற பெருமையுடையவனே! மூவுலகிலும் உன்னை ஒத்தாரில்லை மிக்காரொருவன் உளனோ?] முதலான நூற்றுக்கணக்கான இதிஹாஸ புராணவசனங்களிலும் இவ்வேதவாக்கியம் விவரிக்கப்பட்டதன்றோ (ஸமயாதா நாம உத்தமோ விஷ்ணுராஸீத்) என்று இரண்டாவது மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்டது 'புநராவ்ருத்தியுள்ள இந்த தேவர்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும் இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலிருந்து அடியோடு நீங்கப்பெற்ற முக்தர்களுக்கும் முதல்வனாயிருப்பவனன்றோ விஷ்ணு" என்னும் பொருள் தொனிக்கிறது இதில் அன்றிக்கே ஸமயாதா என்று காமபூமியிலிருந்து போகபூமியை அடைந்திருக்கும் தேவர்களையே சொல்லுவதாகக் கொண்டாலும் குறையில்லை

ஆக இம்மந்திரங்களால் தேவதைகளில் மிகவுயர்ந்த தேவதை விஷ்ணுவே என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டதாயிற்று

இனி யஜுஸ்ஸம்ஹிதை முதற்காண்டம் ஏழாம் ப்ரச்நத்திலும் ஐந்தாம் காண்டம் இரண்டாம் ப்ரச்னத்தின் ஆதியிலும் ஓதப்படும் ஒரு மந்திரத்தையும், அதனோடு ஸம்பந்தமுள்ளதாய நாலாம் காண்டம் இரண்டாம் ப்ரசந்தத்தினுதியில் ஓதப்படும் மந்திரமொன்றையும் காண்போம்

१. विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमान् लोकान् अनपजय्यमभ्यजयन्। यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमान् लोकान् अनपजय्यमभिजयति। विष्णोः क्रमोस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षञ्जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमान् लोकान् यथा-पूर्वमभिजयति॥ १॥

1 விஷ்ணுமுகா₂ வை தே₃வாஶ்ச₂ந்தே₃ாபி₄ரிமாந் லோகாந் அநபஜய்யமப்₄யஜயந்। யத் விஷ்ணுக்ரமாந் க்ரமதே விஷ்ணுரேவ பூ₄த்வா யஜமாநஶ்ச₂ந்தே₃ாபி₄ரிமாந் லோகாந் அநபஜய்யமபி₄ஜயதி। விஷ்ணோ: க்ரமோஸ்யபி₄மாதிஹேத்யாஹ। கா₃யத்ரீ வை ப்ருதி₂வீ த்ரைஷ்டுப₄மந்தரிக்ஷம் ஜாக₃தீ த்₃யௌராநுஷ்டுபீ₄ர் தி₃ஶஶ்ச₂ந்தே₃ாபி₄ரேவேமாந் லோகாந் யதா₂பூர்வமபி₄ஜயதி॥

२. विष्णोः क्रमोस्यभिमातिहा। गायत्र छन्द आरोह। पृथिवी-
मनु विक्रमस्व। निर्भक्तः स यं द्विष्मः। विष्णोः क्रमोस्यभिश-
स्तिहा। त्रैष्टुभ छन्द आरोह। अन्तरिक्षमनु विक्रमस्व। निर्भक्तः
स यं द्विष्मः। विष्णोः क्रमोस्यरातीयतोहन्ता। जागत छन्द आरोह।
दिवमनु विक्रमस्व। निर्भक्तः स यं द्विष्मः। विष्णोः क्रमोसि
शत्रूयतो हन्ता। आनुष्टुभं छन्द आरोह। दिशोऽनु विक्रमस्व।
निर्भक्तः स यं द्विष्मः॥

2. விஷ்ணோ க்ரமோஸ்யபி4மாதிஹா கா3யத்ரஞ்ச2ந்த3 ஆரோஹ। ப்ருதி2வீமநுவிக்ரமஸ்வ। நிர்பப்4க்தஸ் ஸ யம் த்3விஷ்ம। விஷ்ணோ க்ரமோஸ்யபி4ஶஸ்திஹா த்ரைஷ்டுப4ஞ்ச2ந்த3 ஆரோஹ। அந்தரிக்ஷமநுவிக்ரமஸ்வ। நிர்பப்4க்தஸ்ஸ யம் த்3விஷ்ம। விஷ்ணோ க்ரமோஸ்யராதீயதோ ஹந்தா ஜாக3தஞ்ச2ந்த3 ஆரோஹ। தி3வமநு விக்ரமஸ்வ। நிர்பப்4க்த ஸ யம் த்3விஷ்ம। விஷ்ணோ க்ரமோஸி ஶத்ரூயதோ ஹந்தா। ஆநுஷ்டுப4ஞ்ச2ந்த3 ஆரோஹ தி3ஶோऽநுவிக்ரமஸ்வ। நிர்பப்4க்த ஸ யம் த்3விஷ்ம ॥
[தை-ஸம் 4-2]

1 பதவுரை —**விஷ்ணுமுக2ா** –*விஷ்ணுவைத் தலைவனாகக் கொண்ட*, **தே3வா** —*தேவர்கள்* **ச2ந்தே3ாபி4** —*சந்தஸ்ஸுக்களாலே*, **இமாந் லோகாந்**—*இவ்வுலகங்களை* **அநபஜய்யம்**—*பிறரால் ஜயிக்கவொண்ணாதபடி* **அப4யஜயந்** —*ஜயித்தனர்*. **யத் யஜமாந விஷ்ணுக்ரமாந் க்ரமதே**—*யஜமானன் யாக விசேஷத்தில் விஷ்ணுக்ரமங்களைச் செய்தானாகில்* **விஷ்ணு ஏவ பூ4த்வா**-*விஷ்ணுவைப்போலே ஆகி* **ச2ந்தே3ாபி4** -*சந்தஸ்ஸுக்களாலே*, **இமாந் லோகாந்**—*இந்த உலகங்களை*, **அநபஜய்யம்**—*ஜயிக்கவொண்ணாதபடி*, **அபி4ஜயதி**—*ஜயிக்கிறான்*, **விஷ்ணோ க்ரம அஸி அபி4மாதிஹா இதி ஆஹ**-(*இந்த விஷ்ணுக்ரமத்தை) விஷ்ணோ க்ரமோஸி என்று தொடங்கும் மந்திரம் சொல்லுகிறது*, **கா3யத்ரீ வை ப்ருதி2வீ**-*காயத்ரியே ப்ருதிவியாகும்*, **த்ரைஷ்டுப4ம் அந்தரிக்ஷம்**-*த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ்ஸு*

அந்தரிக்ஷமாகும், ஜாக₃தீ த₃யௌ -ஜகதீச்சந்தஸ்ஸு த₃யு லோகமாகும், ஆநுஷ்டுபீ₄ர் தி₃ஶ —அநுஷ்டுப்பு சந்தஸ்ஸு திக்குகளாகும், ச₂ந்தோ₃பி₄ ஏவ—சந்தஸ்ஸுக்களாலேயே இமாந்லோகாந—ப்ருதிவீ முதலிய இவ்வுலகங்களை யதா₂ பூர்வம—முன் விஷ்ணு ஜயித்ததுபோலவே அபி₄ஜயதி-ஜயிக்கிருன.

2. பதவுரை — அபி₄மாதிஹா—பாபத்தைக்கொல்லும் விஷ்ணோ க்ரம அஸி—விஷ்ணுவின அடிவைப்பாயிருக்கிருய், கா₃யத்ரம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ—காயத்ரீச்சந்தஸ்ஸினமேல ஏறு வாய, ப்ருதி₂வீம அநு விக்ரமஸ்வ—பூமியை ஜயிப்பாய, யம த்₃விஷ்ம ஸ நிரப₄க்த —யாதொரு பாபத்தை நாம வெறுக்கிருேமோ அது அழிந்தது அபி₄ஶஸ்திஹா—பொய்யப வாதத்தை அழிக்கும விஷ்ணோ க்ரம அஸி—விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிருய, த்ரைஷ்டுப₄ம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ—த்ரிஷ்டுப சந்தஸ்ஸில ஏறுவாய, அந்தரிக்ஷம அநு விக்ரமஸ்வ—அந்தரிக்ஷத்தை ஜயிப்பாய, யம த்₃விஷ்ம ஸ நிரப₄க்த -யாதொரு பொய்யபவாதத்தை நாங்கள த்வேஷிக்கிருேமோ அது அழிந்தது, அராதீயதோஹந்தா—லோப₄கு₃ணத்தைக் கொல்லும விஷ்ணோ க்ரம அஸி—விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிருய ஜாக₃தம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ—ஜகதீசந்தஸ்ஸில ஏறுவாய தி₃வம அநு விக்ரமஸ்வ—த்₃யுலோகத்தைஜயிப்பாய, யம த்₃விஷ்ம ஸ நிரப₄க்த -யாதொரு லோப₄கு₃ணத்தை நாம வெறுக்கிருேமோ அது தொலைந்தது, ஶத்ரூயதோ ஹந்தா—க்ரோதகுணத்தை அழிக்கிற, விஷ்ணோ க்ரம அஸி—விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிருய, ஆநுஷ்டுப₄ம ச₄ந்த₃ ஆரோஹ—அநுஷ்டுப சந்தஸ்ஸில ஏறுவாய, தி₃ஶ அநுவிக்ரமஸ்வ—திக்குகளைவெல்லுவாய யம த்₃விஷ்ம ஸ நிரப₄க்த —யாதொரு க்ரோதகுணத்தை நாம வெறுக்கிருேமோ அது அழிந்தது

முந்திய மந்திரம பகவானை முன்னிட்ட தேவாகள் அனைத்துல கையும் ஜயித்தருளிய பெற்றியைப் பேசுகிறது

(விஷ்ணுமுக₂ா வை தே₃வா) விஷ்ணுவைததலைவனுககொணட தேவாகள விஷ்ணு பரம " எனறு ஓதியிருககையாலே இவனே தலைவனுயிருககததகுநதவனுகிருனனரே (ச₂நதே₃ாபி₄ இமாந லோகாந அநபஜயயமப₄யஜயந) சநதஸஸுககளாலேஇநதலோகங களைப பிறா ஜயிககவொணணுதபடி ஜயிததனா (ச₂நதே₃ாபி₄) சநதஸஸுககளுககு அபி₄மானிதேவதைகளாலே, அவாகளையும துணைகொணடு எனறபடி (அநபஜயயம) இவாகள அஸுராகளிட மிருநது ஜயிததுபோலே இவாகளிடமிருநது வேறு சிலாஇவறறை ஜயிததுவிடாதபடி (இமாந லோகாந அப₄யஜயந) இவவுலகஙகளை ஜயிததனா (யத விஷ்ணுகரமாந கரமதே யஜமாந)யாகவிசேஷததில யஜமானன விஷ்ணுகரமஙகளை வைததானுகில (விஷ்ணுரேவ பூ₄தவா சநதே₃ாபி₄ரிமாந லோகாநநபஜயயம அபி₄ஜயதி) விஷ்ணுவாகவே ஆகி சநதஸஸுககளாலே இவவுலகஙகளைப பிறா ஜயிககவொண ணுதபடி ஜயிககிருன (விஷ்ணுரேவ பூ₄தவா) ஏவசபதம இவாாத த₂கம விஷ்ணுவைபபோலே வீாயமுடையவனுகி எனறு பொருள விஷ்ணுகரமகரமணததை விவரிககும மநதிரததையும, விஷ்ணு முக₂ாகளான தேவாகள எவவுலகஙகளை ஜயிததனா எனபதையும சநதே₃ாபி₄மாநி தேவதைகளைத துணைகொணடதறகுககாரணம யாதெனபதையும அடுததபடி விவரிககிறது – (விஷ்ணோ கரமோஸய பி₄மாதிஹேதயாஹ) விஷ்ணோ கரமோஸயபி₄மாதிஹா' எனறு விஷ்ணுகரமகரமணததை வேதமநதிரம ஓதுகினறது யஜமானன சொனனுன எனறுமாம இமமநதிரம அடுததபடியாக விவரிககப படும (க₃ாயதரீ வை பருதி₂வீ)காயதரியே பருதிவியாகும அதாவது காயதரீதேவதையே பருதிவியை அபிமானிததிருபபது ஆகையால அநத தேவதையை பிருதிவியை ஜயிககததுணையாககொணடனா, (தரைஷ்டுப₄ம அநதரிக்ஷம) தரிஷ்டுபதேவதை அநதரிக்ஷததை அபிமானிததிருபபது, (ஜாக₃தீ த₃யௌ) ஜகதீ தேவதை த₃யுலோகததை அபிமானிததிருபபதாகும (ஆநுஷ்டுபீ₄ா தி₃ஶ) அநுஷ்டுப தேவதை திககுகளை அபிமானிததிருபபது (சநதே₃ாபி₄ ரேவ இமாந லோகாந யத₂ாபூாவமபி₄ஜயதி) இககாரணததாலேயே சநதோதேவதைகளையும கூடடிககொணடு இவவுலகஙகளை விஷ்ணு பரமுகரான தேவாகள ஜயிததனா யாகததில விஷ்ணுகரமஙகளை வைககும யஜமானனும சநதோபிமானிதேவதைகளின உதவியுடன இவவுலகஙகளை விஷ்ணுவைபபோலே ஜயிககிருன

யாரிடமிருநது எபபோது இவவுலகஙகளை விஷ்ணுமுகாகளான தேவாகள ஜயிததனா எனறு ஆராயநதால,

அதோ தேவா அவநது நோ யதோ விஷ்ணுா விசகரமே|
பருதிவயா ஸபதத₄ாமபி₄ ||'[ருக-அஷ 1-3-7, மண 1-5-22]

[யாதொரு பூமியிலிருநது விஷணுபகவான ஏழு சநதஸஸுககளை யும ஸாதனமாககககொணடு அளநதருளினரோ அநத பூமி யிலிருநது தேவாகள நமமைக காபபாறறடடும] என்று ஓதப பட்டபடியே தரிவிகரமாவதாரகாலததில மஹாபலியிடமிருநது பரம புருஷன இவவுலகஙகளை மீடடுககொடுதத விஷயமே இஙகு பேசப படுகிறது என்று தெளிவாகிறது இநத ருகவேதமநதிரம விஷ்ணு ஸூகதவயாகயானத தொடககததில விவரிககபபடடுளளது

தேவா ஸவஸதநமாயாநதி நிஹதா தைதயதாநவா |
ந ப₄யம விதயதே கிஞசித ஜிதம ப₄கவதா ஜகத||

[தேவாகள இருபபிடம சேர்கினறனா, அசுரராககா ஒழிநதனா, இனி பயமிலலை, பகவானலே உலகம ஜயிககபபடடது] என்று ரிஷிகளாலும இநத ஜயம பேசபபடடது இபபடிககொளளுமபோது சநதஸஸுககள எவவகையில உதவி செயதனவெனில வேத மோதும பரஹமசாரியாக இருநதுகொணடு மாவலியை வஞசிதது உலகஙகளை வெனறதாலே சநதஸஸுககளாலே வெனருன எனப படுகிறது தேவாகள வெனருாகள' எனறது தேவபரேரிதனுய அவாகளுககாக வெனருனமையாலும இவனுடைய வெறறி அவா களுடைய வெறறியேயாகையாலும சொலலுகிறது

இபபடியலலாமல காலாநதரததில விஷ்ணுவானவா தேவா களோடும சநதோதேவதைகளோடும கூடி உலகஙகளை வெனறதைச சொலலுவதாகவும கொளளலாம அடுதத மநதிரததில "சநத ஆரோஹ" [சநதஸஸில ஏறுவாய] என்று பலகால படிததிருப பதைப பாாததால சநதஸஸுககள விஷ்ணுவுககு வாஹனமா யிருநது உதவிபுரிநதன என்று ஏறபடுகிறது வேதஸவரூபியான கருடனினமேலேறி உலகஙகளை ஜயிததததையே மறை இவவாறு மறைததுக கூறுவதாகக கொளளுவதிலும தவறிலலை

ஆக, விஷ்ணுகரமஙகளை விதிககும இமமநதிரததில பரம புருஷனே ஸாவலோகஙகளையும ஜயிததவன என்று காடடபபடட தாயிறறு

இனி விஷ்ணுகரமங்களை விவரிக்கும 'விஷ்ணோ கரமோஸ்யபி₄மாதிஹா' என்னும மந்திரத்தைக் காணபோம

(விஷ்ணோ கரமோஸி அபி₄மாதிஹா) பாபத்தைக் கொல்லும விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிறாய, 'பாபமாவை அபி₁மாதி' [பாபமே அபிமாதி எனப்படுகிறது] என்று மற்றொரு வேதமந்திரம ஓதுகையாலே 'அபி₄மாதிஹா' என்றது பாபஹாரி என்னும பொருளுடையதாகிறது விஷ்ணுரேவ பூ₄த்வா' என்று முன மந்திரம யஜமானன விஷ்ணுகரமகரமணத்தின மூலம விஷ்ணுஸமானனாகிறான என்று சொல்லியிருக்கையால விஷ்ணுவென்றே யஜமானனை நிர்த்தேசிக்கிறது விஷ்ணுவின திருவடிக்கே பாபத்தைப்போக்கும தன்மை உண்டாகையால யஜமானனை விஷ்ணுஸ்வரூபமாக நிர்த்தேசிக்கிறது

யச்செள₂ச நிஸ்ஸ்ருதஸரித ப்ரவரோத₃கேந
தீர்த்தே₂ந மூர்த₄நி வித₄ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூ₄த
[பாகவதம]

[எவனுடைய திருவடியை விளக்கியதனால வெளிப்பட்ட கங்கா ஜலத்தைத் தலையில தரித்து சிவன சிவனாக (பரிசுத்தனாக) ஆனானோ] என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில பகவத்பாதத்தின பாவநத்வம பேசப்பட்டதன்றோ (க₃ாயத்ரம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ) காயத்ரீச்சந்தஸ்ஸினமேல ஏறுவாய (ப்ருதி₂வீ மநுவிகரமஸ்வ) காயத்ரீ தேவதையால அபிமானிக்கப்பட்ட பூமியை ஜயிப்பாய (நிரப₄க்த ஸ யம த₃விஷம) நாங்கள வெறுக்கும பாபம விஷ்ணுகரம வைப₄வத்தாலே ஒழிந்தது (விஷ்ணோ கரமோஸ்யபி₄ஶஸ்திஹா) அபிசஸ்தியாவது இகழவு, பொய்யான அபவாதம, அதையழிக்கும விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிறாய, (த்ரைஷ்டுப₄ம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ அந்தரிக்ஷமநுவிகரமஸ்வ) த்ரைஷ்டுப₄ ச₂ந்த₃ஸ்ஸில ஏறி அந்தச்சந்தோதேவதையால அபிமானிக்கப்பட்ட அந்தரிக்ஷத்தை ஜயிப்பாய, (நிரப₄க்த ஸ யம த₃விஷம) நாங்கள வெறுக்கும மித₂யாபவாதம விஷ்ணுகரம வைபவத்தாலே அழிந்தது (விஷ்ணோ கரமோஸ்யராதீயதோ ஹந்தா) 'ரா-த₃ாநே என்று தாதுவாகையாலே 'ராதி' என்று கொடையைச் சொல்லுகிறது அராதி' என்றது கொடையின்மையை, 'அராதீயந' என்றது கொடையின்மையை விரும்பும உலோபகுணத்தை அதையழிக்கும விஷ்ணுவின அடிவைப்பாகிறாய (ஜாக₃தம ச₂ந்த₃ ஆரோஹ தி₃வமநுவிகரமஸ்வ) ஜகதீச்சந்தஸ்ஸிலேறி அந்தச்சந்தோ தேவதையால அபிமானிக்கப்பட்ட

த்₃யுலோகத்தை ஜயிப்பாய (நிராபப்₄கத ஸ யம த்₃விஷம) நாங்கள் வெறுக்கும் உலோபத்தணம ஒழிந்தது (விஷ்ணோ கரமோஸி ஸதரூயதோ ஹந்தா) ஸதரூயந என்று தான் வளரவளர சதருக கள மேனமேலும விருமபும உடபமையான குரோதகுணத்தைச சொலலுகிறது

• காம ஏஷ கரோத₄ ஏஷ ரஜோகு₃ணஸமுத்₃ப₄வ ।
மஹாஸநோ மஹாபாபமா வித்₃த₄யேநமிஹ வைரிணம ॥

[இநதககாமமே குரோதமாகப பரிணமிககிறது, இது ரஜோகுணத தால உணடாவது, பெருநதீனிதினபதாகவும பெருமபாவம செயவதாகவுமுளளது, இதை உளளேயிருககும பகையெனறு அறிவாயாக] எனறு கீதையில சொலலபபடடதனறோ அதை யழிககும விஷ்ணுவின அடிவைபபாகிருய எனகிறது (ஆநுஷ்டுப₄ம ச₂நத₃ ஆரோஹ தி₃ஶோநு விகரமஸவ) அநுஷ்டுப சநதஸஸின மேலேறி அநதசசநதோதேவதையால அபிமானிககபபடட திககு களை ஜயிபபாய (நிராபப₄கத ஸ யம தவிஷம) நாஙகள வெறுககும குரோதகுணம ஒழிநதது

ஆக, இமமநதிரததால விஷ்ணுவின திருவடிகள பாபததையும, அதறகுக் காரயமாகவும காரணமாகவும சுழனறு வரும தூக குணஙகளையும அழிபபதெனறும, அனைததுலகையும ஜயிததெதென றும காடடபபடடது

ஆக இதுவரையில ருகவேதததிலும, யஜுாவேதததிலும படிககபபடும முககியமான விஷ்ணுஸூகதஙகள விவரிககபபடடன மறற வேதஙகளிலும், இவறறில பல படிககபபடுகினறன வேதததில வேறு எநத தேவதைககும இவவளவு பெருமைகள படிககப படடதிலலை எனபது நிஷபக்ஷபாதிகளுககு நனகு விளஙகும உருததிரன முதலான மறற தேவதைகளுககும வேதததில ஸூகதங கள உளளன ஆனால, அவறறில விஷ்ணுஸூகதஙகளிறபோலே பரமாதமாவுககு அஸாத₄ரணமான லிஙகஙகள கிடைககமாடடா "ருத்₃ரோ வை க்ரூர:" எனறு வேதமே ஓதியபடி ருதரன கொடிய தனமையுடையவனாகையாலே, ருதரநமகாதிகளில நமசசபதம அதி₄கமாயிருபபதையே காணகிறோம, பரமாதம த₄ாமமான ஸாவ லோகஸரஷடருதவ, ஸாவஸமரக்ஷகதவ, ஸாவாதமகதவ, ஸாவ ஸமஹாரகருதவ, மோக்ஷபரத₃தவாதிலிஙகஙகள அவறறிலிலலை

யெனபது தெளிவு உபநிஷதபாகததிறபோலவே வேததகின பூரவபாகஙகளிலும ஸாவவயாபகனை விஷணுவே ஸாவேஸவரனுக கோஷிககபபடடிருககிருன எனபது இவவிஷணுஸூகதஙகளேப படிபபாாககு ஸமசயவிபாயயமற விளஙகும இனி இவவிஷணு ஸூகதஙகளில பேசபபடட பரமபுருஷனின பெருமைகளே (நாம விவரிததிருககும வரிசையில) ஃருணனம செயது இவவிஷணுஸூகத வயாகயானததை முடிததுக கொளளுகிறேம

(1) உலகஙகளேயெலலாம அளநதவன விஷணு, (2) இவ னுடைய மூனறடிகளில எலலாவுலகும மறைககபபடடன (3) விஷ ணுவே ஸாவரக்ஷகனுகவும எவராலும வெலலமுடியாதவனுயும, த₄ாமஸமஸத₂ாபனுாததமாக அவதரிபபவனுகவுமுளளவன (4) விஷ ணுவின சேஷடிதஙகள அறததை நிலேநிறுததுவதறகாகவே ஏற படடவை (5) விஷணுவினுடைய ஸத₂ானமே பரமபதம (மேலான ஸதானம) எனபபடும், அதை நிதயஸூரிகள எபபோதும காண கிருாகள (6) முகதாகளால துதிககபபடுபவன அவனே, (7) துதிககததகக வீரச செயலகளேயுடையவன அவனே, ஸாவ லோகஙகளே ஸருஷடிததவனும அளநதவனும அவனே பெரியோா களால மிகவும துதிககபபடுபவன விஷணுவே (8) நரசிஙகனுகவும திரிவிகரமனுகவும அவதரிதது அதிபராககரமசேஷடிதஙகளேச செய பவன இபபெருமானே (9) ஒருவனுக உலகையெலலாம மூவடியால அளநதவனே காமஙகளேயெலலாம வாஷிபபவனுகவும உலபபில பெருஙகீாததியனுகவும மஙகளாசாஸனம செயயததககவனுகவுமிருப பவன (10) திரிவிககிரமனே எலலா உலகையும ஒருவனுய தரிதது நிறகிருன (11) தேனெழுகும திருவடிகளேயுடைய அவனே ஸாவ வித₄ப₃நது₄வுமாவான (12) ஸாவகாமவாஷகனை அவனுடைய பரம பதமே மிகபபெருமை பெறறு விளஙகுகினறது (13) துதிககததகக வனும பெரியோனும, சூரனுமஸமாராத₄யனுமாயிருபபவன அவனே (14) யஜஞப₂லபரத₃ன அவனே (15) பரஜாஸருஷடியைச செயபவன அவனே (16) ஸாவ ஸவாமியாகவும ஸாவரக்ஷகனுகவும, பரம தயாளுவாகவும நிதயயௌவன முடையவனுகவுமுளள அவனே மூவுலகளநததாகிற வீரசசெயலேச செயதான (17) இவனுடைய இரணடடிவைபபுககளே சேதனரெலலாம அறிநது பஜிககினறனா, மூனருவது அடிவைபபை எவருமறியாா (18) காலசககரததைச சுழறறுபவனும யுவாகுமாரததிருமேனியுடன அடியாாககாகப போா புரியும வீரனும அவனே (19) துதிககததககவனும யஜஞாராத₄

யனும் அவனே (20) ஸர்வசரண்யன் லக்ஷ்மீநாதனே, பூஜிக்கத் தகுந்த அப்ராக்ருதமான பிறப்பையுடையவன் அவனே (21) துதிக்கத்தக்கவனும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்யத்தக்கவனும், பஜிக்கத் தக்கவனும் அவனே (22) ஸர்வரக்ஷகனும் ஸர்வகாமப2லப்ரத3னும் அவனே (23) பரமபதத்திலுள்ள அவனே தன் அன்பனான இந்திரனுக்கு நன்மைசெய்ய உபேந்திரனாக அவதரித்தான் (24) அவன் பெருமையை எவரும் அறியார்கள், அவனுடைய மூன்றாவது அடி வைப்பை அவனே அறிவான் (25) உபயவிபூதிநாதனான அவனுடைய பெருமையின் மேலெல்லையை முக்காலத்திலும் எவரும் அறியமாட்டார் (26) அவனுடைய ஸ்பரிசத்தால் உலகெல்லாம் பெருமை பெற்றன, உலகங்களை விசேஷகடாக்ஷத்தாலே தரித்து நிற்பவன் அவனே (27) வ்ருஷசிப்ரன் என்னும் அசுரனின் மாயைகளை அழித்து சுவர்க்கம் சூரியன் முதலானவற்றை உண்டாக்கினவன் விஷ்ணுவே (28) சம்பராஸுரனுடைய தொண்ணூற்றொன்பது புரங்களையும் அழித்து அவனுடைய நூறாயிரம் போர்வீரர்களையும் ஒழித்தவன் அவனே (29) மஹானும், மஹாபராக்ரமசாலியுமான அவனே அநந்தத்தையளிக்கிறான் (30) வஷட்கரிக்கப்பட்ட ஹவ்யங்களை புஜிக்கும் அவனே ஸர்வமங்களங்களையுமளித்துக்காப்பாற்றுபவன் (31) ஆத்மாத்மீயப4ரஸமர்ப்பணம் செய்பவருக்கு மோக்ஷமளிப்பவனவனே (32) நல்லறிவையளிப்பவனுமவனே, பராபகனும் பராபயபூ4தனும் அவனே, (33) திரிவிக்ரமனான அவனே அனைவரிலும் மூத்தவனாயிருப்பவன், அவனுடைய திருநாமமே ரக்ஷகத்வத்தில் மிக விளங்கிநிற்கிறது (34) அவனைத் துதிப்பவர்கள் நிலைநிற்கிறார்கள், அப்ராக்ருதப் பிறப்பையுடைய அவனே அன்புடையார்க்கு அருஞ்செயல்களைச்செய்து நிவாஸஸ்தா2னத்தை அளிக்கிறான் (35) அவனுடைய ஸ்தானம் முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்வார்க்கு மோக்ஷமளிப்பவன் அவனே (36) சௌர்ய வீர்யஸௌசீல்ய ஸௌலப4்யவாத்ஸல்ய ஔதா3ர்ய த3யாதி3 குணங்களை யுடையவன் அவனே (37) விஷ்ணுவினாலேயே த்3யாவா ப்ருதிவிகள் தரித்து நிற்கப்படுகின்றன (38) மிகச்சிறந்த பலத்தையும் ஒளியையும் உடைய அவன் பரமபதத்திலிருந்து இவ்வுலகை ஆள்கிறான் (39) மேலான ஸம்ஹாரகனும் அவனே (40) ஸகல லோகங்களிலுமிருக்கும் ஸர்வபலன்களையும் ஸம்பூர்ணமாக அளிப்பவன் அவனே (41) யஜ்ஞஸ்வரூபியாய், யஜ்ஞப2லப்ரத3னாய், யஜ்ஞரக்ஷகனாய் யஜ்ஞஸமாராத்4யனாயிருப்பவனவனே (42) தேவதைகளுள் மிகச்சிறந்தவனாயிருப்பவன் விஷ்ணுவே (43) விஷ்ணுவைத்

தலைவனுககுகொணடே தேவாகள இவவுலகங்களை ஜயித்தனா (44) விஷணுவின அடிவைபபு பாவததையும, தூாககுணங்களையும போககுவதாயிருபபது

இபபெருமைகளிலிருநது விஷணுவே ஸாவரகூகனும ஸாவேஸ வரனுமாவான எனபது வஜரலேபாயிதமாயிறறு

इत्थं श्रीमान् प्रथितविभवश्रीनिवासार्यसूनुः
श्रीभूनीलासहितभगवत्पुण्डरीकाक्षभक्तः।
कृष्णस्वामी मधुरमधुरं वैष्णवाग्र्यार्यतुष्ट्यै
विष्णोः सूक्तान्यमितविभवान्यादराद्व्याचकार॥

இததம ஸ்ரீமாந பரதிதவிபவஸ்ரீநிவாஸாாயஸூநு
ஸ்ரீபூநீளாஸஹிதபகவதபுணடரீகாக்ஷபகத ।
கருஷணஸவாமீ மதுரமதுரம வைஷணவாகாயாாய துஷடயை
விஷ்ணோ ஸூகதாநயமிதவிபவாநயாதராத வயாசகார॥

[கைஙகரியசசெலவம நிறைநதவரும, உலகம நிறைநத புகழாளரான ஸ்ரீ உ வே ஸ்ரீநிவாஸயயஙகாா ஸவாமியின புததிரரும ஸ்ரீ பூ நீளா தேவிகளோடு கூடிய பகவானை செநதாமரைககணணனிடம அன புடையவருமான ஸ்ரீ கிருஷணஸவாமியெனபவா, சிறநத வைஷ ணவப பெரியாாகளின உகபபினபொருடடு, அளவறற பெருமையையுடைய விஷணுஸூகதஙகளை மிகவினிய முறையில இவவணணமாகப பேரனபுடன வியாககியானம செயதாா]

ஸ்ரீகருஷணஸவாமிதாஸ விரசிதமான
ஸ்ரீவிஷணுசிதத விஜயததில விஷணுஸூகத வயாகயானம முறறிறறு

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

ஸாத்விக விஜயம்
(ஸாத்விகதே₃வதா நிர்ணயம்)

பரமஸத்வஸமாஶ்ரயனான பரமபுருஷனே பரம்பொருள்

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

"ஸத்வம் ரஜஸ் தம இதி ப்ரக்ருதேர் கு₃ணா:" [பாகவதம் 1-2 23] என்கிறபடியே ஸத்வகுணம் ரஜோகுணம் தமோகுணம் என்னும் மூன்று குணங்கள் ப்ரக்ருதிக்கும் அதன் கார்யமான அசேதனப் பொருள்களுக்கும் உள்ளதாக சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்படுகின்றன. இந்த குணங்கள் பரமாத்மாவுக்கோ அல்லது ஜீவனுக்கோ ஸ்வரூபத்தில் கிடையாது. பரமபுருஷனின் அநந்த கல்யாணகுணங்களில் சுத்தஸத்வகுணமும் ஒன்று; இது அவனுடைய திவ்யாத்மகுணம் என்று பலர் நினைக்கக்கூடும். அது சரியன்று. மேல் எடுக்கப்போகும் ப்ரமாணங்களிலிருந்து இது விளங்கும். பரமபுருஷனின் திருமேனியும் நித்யவிபூதியும் சுத்த ஸத்வமயமானது. மேலும் அவன் இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் ஸம்ஸாரிஜீவர்களுக்கு ஸத்வகுணப்ரவர்த்தகனாயிருக்கிறான். இத்தாலேயே அவனைப் பரமஸத்வஸமாஶ்ரயன் என்று பெரியோர்கள் வழங்குகின்றனர். பிரமன் உருத்திரன் முதலான ஜீவர்களுக்கும் தம் ஆத்மாவில் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்கள் கிடையாது. ஆனால் ப்ரக்ருதிகார்யமான அவர்களுடைய சரீரத்தில் இக்குணங்கள் கலந்திருக்கும். அவர்கள் ரஜஸ்தமோகுணப்ரவர்த்தகர்களு மாகிறார்கள். இந்த சரீரஸம்பந்தத்தையிட்டும், ப்ரவர்த்தகத்வத்தை யிட்டும் அவர்களை ரஜஸ்தமோகுணமுடையவர்களாக சாஸ்திரங் களில் பல விடங்களில் வழங்கியுள்ளது. இந்த ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களின் ஸ்வரூபஸ்வபா₄வங்கள்,

ஸதவம ரஜஸதம இதி கு3ண பரகருதிஸமப4வா ।
நிப3த்4நநதி மஹாபா3ஹோ தே3ஹே தே3ஹிநமவயயம ॥
ததர ஸததவம நிாமலதவாத பரகாஶகமநாமயம ।
ஸுக2ஸஙகே3ந பத்4நாதி ஜஞாநஸஙகே3ந சாநக4 ॥
ரஜோ ராக3ாதமகம வித்3தி4 தருஷ்ணாஸஙக3ஸமுத்3ப4வம ।
தநநிப3த்4நாதி கௌநதேய காமஸஙகே3ந தே3ஹிநம ॥
தமஸ தவஜஞாநஜம வித்3தி4 மோஹநம ஸாவதே3ஹிநாம ।
பரமாத்3ாலஸய நித்3ராபி4ஸ தநநிப3த்4நாதி ப4ாரத ॥
ஸதவம ஸுகே2 ஸஞஜயதி ரஜ காமணி ப4ாரத ।
ஜஞாநமாவருதய து தம பரமாதே3 ஸஞஜயதயுத ॥
ரஜஸ தமஶசாபி4பூ4ய ஸதவம ப4வதி ப4ாரத ।
ரஜஸ ஸதவம தமஶசைவ தமஸஸதவம ரஜஸ தத2ா ॥
ஸாவத3வாரேஷு தே3ஹேऽஸமிந பரகாஶ உபஜாயதே ।
ஜஞாநம யத3ா தத3ா வித்3யாத விவருத்3த4ம ஸதவமிதயுத ॥
லோப4 பரவருததிராரமப4 காமணமஶம ஸபருஹா ।
ரஜஸயேதாநி ஜாயநதே விவருத்3தே4 ப4ரதாஷப4 ॥
அபரகாஶோऽபரவருததிஶச பரமாதே3ா மோஹ ஏவ ச ।
தமஸயேதாநி ஜாயநதே விவருத்3தே4 குருநநத3ந ॥
யத3ா ஸதவே பரவருத்3தே4 து பரளயம யாதி தே3ஹப4ருத ।
ததே3ாததமவித்3ாம லோகாநமலாந பரதிபத்3யதே ॥
ரஜஸி பரளயம க3தவா காமஸஙகி3ஷு ஜாயதே ।
தத2ா பரலீநஸ தமஸி மூட4யோநிஷு ஜாயதே ॥
காமணஸ ஸுகருதஸயாஹு ஸாதவிகம நிாமலம ப2லம ।
ரஜஸஸது ப2லம து3 கக2ம அஜஞாநம தமஸ ப2லம ॥
ஸதவாத ஸஞஜாயதே ஜஞாநம ரஜஸோ லோப4 ஏவ ச ।
பரமாத3மோஹௌ தமஸோ ப4வதோऽஜஞாநமேவ ச ॥
ஊாத்4வம க3சச2நதி ஸதவஸத2ா மத்4யே திஷட2நதி ராஜஸா ।
ஜக4நயகு3ணவருததிஸத2ா அதே4ா க3சச2நதி தாமஸா ॥
[கீதை 14-5 18]

[(ஸவரூபததில) இநத குணஸமபநதமறறவனுய, தேஹததிலிருப பவனுன ஜீவனை, பரகருதியிலுளள ஸதவரஜஸதமஸஸுககள தேஹததில கடடுபபடுததுகினறன அவறறில, நிாமலமாயிருககிற

படியால் ஸத்வம் ப்ரகாசஸுகங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பது ஆரோக்யத்துக்குக் காரணமாயிருப்பது ஸுகத்தில் பற்றையும் ஞானத்தில் பற்றையும் இவனுக்கு ஏற்படுத்தி இவனைக் கட்டுகிறது (சப்தாதி விஷயங்களில்) ஆசையையும் (புத்ரமித்ராதிகளிடம்) பற்றையும் உண்டுபண்ணும் (ஆண் பெண்களிடையேயுள்ள) காமத்துக்குக் காரணமாயிருப்பதென்று ரஜோகுணத்தை அறிவாயாக அது தேஹத்திலிருக்கும் இவனைக் கிரியைகளில் பற்றை உண்டுபண்ணுவதன் மூலம் கட்டுப்படுத்துகிறது விபரீதஜ்ஞானத்தாலுண்டாகும் தமோகுணம் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் விபரீத ஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறது அந்தத் தமம் கவனமின்மை சோம்பல், தூக்கம் ஆகியவற்றை உண்டுபண்ணுவதன் மூலம் ஜீவனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது ஸத்வம் ஸுகத்தில் மூட்டுகிறது, ரஜஸ்ஸு காமத்தில் மூட்டுகிறது, தமம் அறிவை மறைத்து, கவனமின்மையில் மூட்டுகிறது ஜீவர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களை அமுக்கிக்கொண்டு, ஸத்வம் தலையெடுக்கிறது மற்றொருசமயம் ஸத்வதமங்களைக் கீழ்ப்படுத்தி ரஜஸ்ஸு விஞ்சி நிற்கிறது, பிறிதொரு பொழுதில் ஸத்வரஜஸ்ஸுக்களை அதக்கரித்துத் தமம் தலைதூக்கி நிற்கிறது (அந்தந்தக் காலங்களில் ஜீவனை முறையே ஸத்வகுணமுள்ளவன், ரஜோகுணமுள்ளவன் தமோகுணமுள்ளவன் என்கிறோம் என்று கருத்து) எல்லா இந்திரியங்களிலும் எப்போது சேதனனிடம் அறிவு உண்டாகிறதோ அப்போது ஸத்வகுணம் வளர்ந்துள்ளதென அறியலாம் த்ரவ்யலோபமும், செயல்படும் தன்மையும் பலஸாதனமான காமங்களில் தொடக்கமும், இந்திரியஜயமின்மையும் விஷயேச்சையும் ரஜோகுணம் விஞ்சியுள்ளபோது உண்டாகின்றன அறிவின்மையும் சோம்பலும் கவனமின்மையும் விபரீதஜ்ஞானமும் தமம் அதிகமாயுள்ளபோது ஏற்படுகின்றன ஸத்வம் விஞ்சியிருக்கும் போது ஜீவன் மரணமடைந்தால், ஆத்மஜ்ஞானமுடையவர்கள் அடையும் மலமற்ற உலகங்களை அடைகிறான் ரஜோகுணம் அதிகமாயிருக்கையில் இறந்தானாகில் பலஸாதன காமங்களில் பற்றுள்ள குலங்களில் பிறக்கிறான் தமம் மூடியிருக்கும் போது முடிந்தவன் (நாய் பன்றி முதலிய) மூடயோனிகளில் பிறக்கிறான் நல்ல கருமத்தினால் ஸத்வகுணத்தாலுண்டாகும் துக்கமற்ற பலனுண்டாகிறது ரஜஸ்ஸினால் துக்கமாகிற பலனும் தமத்தினால் அறிவின்மையும் ஏற்படுகின்றன ஸத்வத்தினால் அறிவுண்டாகிறது ரஜஸ்ஸினால் லோபமும் தமத்தினால் அஸத்

காமபரவருததியும, விபரீத அறிவும அறிவினமையும (படிப படியாக) உணடாகினறன ஸததவகுண நிஷடாகள உயரேயுளள உலகஙகளுககுச செலகினறனா ராஜஸாகள இடையிலிருக கினறனா தாமஸாகள மேலும மேலும இழிதொழிலகளைச செயது கீழநோககிப போகினறனா] எனறு கீதையில ஸாவேச வரனாலே உதகோஷிககபபடடன பதினேழாவது அததியாயததிலும ஸாதவிகராஜஸ தாமஸசரததைகள விரிவாக உபதேசிககபபடடன

பராகருதமான இநத முககுணஙகளுமறறவன பரமபுருஷன, சுததஸததவமயமான திருமேனியையும ஸதானததையுமுடையவன, ஸததவகுணததிறகு பரவாததகன பரமபுருஷனே' எனனும அாததங களை சருதிஸமருதீதிஹாஸபுராணஙகள அனைததும ஒரு மிடறுகப (ஏககணடமாக) பறைசாறறுகினறன இதில வைதிகாகள எவாக கும இதுவரையில விபரதிபததி இருநததேயிலலை அதவைதிகளும சைவாகளுஙகூட அநநாளதொடஙகி இநநாள வரையில இதை ஆக்ஷேபிகக முறபடடதிலலை இதனாலேயே, க ஸ்ரீ ஸ்ரிய [திரு வுககும திருவாகியவன யாா?] எனற ஆளவநதாா அடுததபடி யாக 'பரமஸததவஸமாஸ்ரய க' [பரம ஸததவததிறகு இருபபிடம (அலலது பரவாததகன) யாா?] எனறு பகவதபரதவததை நிஸ ஸநதேஹமாக நிலைநாடடிததரும அடையாளமாக இதைப பேசி யருளினா லக்ஷமீநாதன யாரெனபதில எபபடி விபரதிபததியிருகக முடியாதோ, அபபடியே இதிலும விபரதிபததியிருகக இடமேயிலலை யெனறு அவவாசாரியப பெருமானுடைய கருதது இபபடிபபடட விஷயததை மாறுபடுததிப பரமபுருஷன தமோகுணமுளளவன எனறு எநத சாஸதிரததிலேயோ சிலகாரணஙகளைக கொணடு பேசியிருபபதாகச சிலா வெளிபபடுதத முன வநதுளளனா இப போது அபபேசசு அவைதிகமானது எனபதை நிலைநாடடுவதன மூலம பகவதபரதவததை ஸதாபிபபோம இபபோது அதவைதி கள, தவைதிகள விசிஷடாதவைதிகள எனனும நம அனைவாககும மூலபரமாணம வேதம இதறகு உபபருமஹணமாயிருபபதாலேயே இதிஹாஸபுராணஙகளுககு பராமாணயம ஏறபடடுளளது அநத வேதமே, பரமபுருஷனே ஸததவபரவாததகன எனறும, ருதரன ரஜஸதமஸஸுககளாகிற பாபஙகளைப பிறககுமபோதே பெறறிருநத வன எனறும உதகோஷிததிருபபதை முதலில காடடி, பினனா ஸமருதி இதிஹாஸபுராணஙகளிலும இவவிஷயம விவரிககபபட டுளளதைக காடடுவோம

மைதராயணீய உபநிஷந நிரணயம

மைதராயணீய உபநிஷத எனனும உபநிஷத ஸ்ரீவேதாநத தேசிகா முதலான பூாவாசாாயாகளால எடுததுக கையாளபபட்டிருபபதாகும இது நூறறெட்டு உபநிஷததுகளாடஙகிய அசசுப புஸதகததில இருபதது நாலாவதாக அசசிடபபட்டுளளது அதிலே,

''தஸய பரோகதா அக₃ாயாஸ தநவோ ப₃ரஹமா ருத₃ரோ விஷ்ணுரிதி।

அத₂ யோ ஹ க₂லு வா அஸய ராஜஸோSமஶ ஸோSஸௌ ப₃ரஹமசாரிணோ யோSயம ப₃ரஹமா அத₂ யோ ஹ க₂லு வா அஸய ஸாதவிகோமஶ ஸோSஸௌ ப₃ரஹமசாரிணோ யோSயம விஷ்ணு அத₂ யோ ஹ க₂லு வா அஸய தாம-ஸோமஶ ஸோSஸௌ ப₃ரஹமசாரிணோ யோSயம ருத₃ர

[நாலாவது பரபாடகம]

[பரமாதமாவுககு பிரமன ருதரன விஷ்ணு எனறு மூனறு சரீரஙகளுளளன (பரகருதி விசிஷ்டனுன) பரமபுருஷனுடைய ராஜஸாமசம பிரமன, ஸாதவிகாமசம விஷ்ணு, தாமஸாமசம ருதரன] எனறு ஓதபபடடது ஸாதவிகராஜஸதாமஸதேவதா நிரணயத திறகு இவவொரு வாககியமே போதுமானது

இவவிடததில பராஸஙகிகமாக ஒனறு சொலலவேணடும நூறறெட்டு உபநிஷததுககள எனறு அசசிடபபட்டிருபபவறறில பெருமபானமையானவை ஆசாாயாகள காலததிறகுபபின (சுமாா 500 வருஷஙகளுககுள) கலபிககபபடடவை ஆகையால அவறறில எவறறை தரிமதஸதாகளான ஆசாாயாகள எடுததுககையாணடிருககிறாாகளோ, அவறறையே பரமாணமாகக கொளளமுடியும எவவளவு அபிபராயபேதமிருநதபோதிலும, தரிமதஸதாகளான ஆசாாயாகள இலலாத பரமாணமொனறைக கறபிததுச சொலலககூடியவாகளலலரெனபது ஸாவவைதிக ஸமபரதிபநநமாகும நிறக, இவவிஷயததில அநத நூறறெட்டு உபநிஷததுககளைத தேடினுலும பகவான விஷ்ணு தமோகுணமுடையவன எனறு காணமுடியாது, விபரீதமாக ருதரன தமோகுணமுடையவன எனபதையே காணமுடியும உதாஹரணமாக ஹரிதாஸா முதலான பராசீநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள கையாணடிருககும தரிபாதவிபூதி மஹாநாராயணோபநிஷததில [52-வது]

''விஷ்ணு மஹேஶவராக₂யா நாராயணுமஶைஶஸ ஸதவ
தமோகு₃ண பரத₄ாநை

[நாராயணுமசபூதாகளாய ஸதவதமோகுணபரதாநரான விஷ்ணு மஹேசவராகளாலே] எனறு உளளது பராசிநா ஒருவராலும கையாளபபடாததும, சைவாகளால சறபிககபபடடதுமான யோக சூடாமணயுபநிஷததில [46 வது] ''ராஜஸோ ப₃ரஹமா ஸாதவிகோ விஷ்ணு தாமஸோ ருத₃ர'' எனறு உளளது

புருஷஸூகத விஷ்ணுஸூகத விநிர்ணயம

மைதராயணீய உபநிஷததில இவவாறு ஓதபபடடது ஒருபுற மிருகக, ஸாவவேதபடிதமாய, ஸாவவேதசரேஷடமாய, கலபிததவ ஸமப₄ாவநாக₃நத₄ரஹிதமான புருஷஸூகததிலே லக்ஷமீநாதனை பரமபுருஷனைபபறறி ஓதுகையில 'தமஸஸது பாரே' 'தமஸ பரஸ தாத'' [தமஸஸுககு அபபாற படடவன] எனறு உதகோஷிககப படடது

ருகவேதம ஐநதாமஷடகம ஆருமதயாயம இருபததுநாலாவது வாககம-[இதறகு சரியான ஏழாம மணடலம ஆறும அததியாயம தொணணூறறுனபதாவது ஸூகதம]-தொடஙகியுளள விஷ்ணு ஸூகதஙகளிலே

'தம தவா க₃ருணுமிதவஸமதவயாந
க்ஷயநதமஸய ரஜஸ பராகே

[மிகவும முதியவனுய ரஜஸஸுககு அபபால எழுநதருளியிருககும அபபடிபபடட உனனை அதிபாலனுன யான ஸஙகீாததனம செய கிறேன] எனறு உதகோஷிககபபடடது

சவேதாச்வதரோபநிஷந் நிர்ணயம

புருஷஸூகத விஷ்ணுஸூகதஙகளிலே ரஜஸதமோகுணஙகள பரமபுருஷனுககு இலலையெனறு காடடபபடடன பராகருதமான மிஶரஸதவமும அவனிடம இலலையெனபதை 'நிாககுணம'' எனறு ஓதுவதனமூலம பலஉபநிஷதவாககியஙகள உணாததின பரகருதி குணஙகளிலலையெனறுேதிய இவவாககியஙகளைககணடு ஸமஸத கலயாண குணுதமகனுககுக கலயாணகுணஙகளுமிலலையெனறனா சிலா! 'ஸாதவிகோSமஶ'' எனறு ஸதவகுணம அவனுககு உளள

தாக மைதராயணீய உபநிஷததில ஓதியது பரவாததகதவததை யிடடே எனபதை சவேதாசவர உபநிஷததில அருமறை அறையா நினறது ஆதிசஙகரராலும பாஷயம செயயபபடடது இவவுபனி ஷத இதிலே,

மஹாந பரபு₄ர்வை புருஷ ஸதவஸயைஷ பரவாததக

[பரபுவான மஹாபுருஷனனறோ இவன, இவன ஸதவ குணபர வாததகன] எனறு கோஷிககபபடடது

மஹாபுருஷஶப₃த₃ம ஸ பி₃ப₄ாதயேகஸ ஸநாதந

[பாரதம மோக்ஷதாமம]

[மஹாபுருஷசபததைப பழைமையானவனை பகவான விஷ்ணு ஒருவனே தரிதது நிறகிறான] எனறும,

'ப₄க₃வாநிதி ஶப₃தோ₃Sயம தத₂ா புருஷ இதயபி।
நிருபாதீ₄ ச வாததேதே வாஸுதே₃வே ஸநாதநே॥ [பாதமம]

[பகவான, புருஷன எனனும சபதஙகள பழைமையானவனை வாஸுதேவனிடததிலேயே இயறகையாய அமைநதுளளன (மறறவா களிடததில பரயோகம ஔபாதி₄கமும ஔபசாரிகமுமாகும எனறு கருதது)] எனறும மஹாஷிகள வேதததில ஓதபபடும புருஷ மஹா புருஷசபதஙகள யாரைககுறிககினறன எனபதைக காட்டிததநதாா கள ஆகையால இவவிடததில "மஹாந புருஷ" எனறு ஓதபபடு பவன விஷணுவே எனபது தெளிவு ஆகையால அவனே ஸதவ பரவாததகன எனபது இவவுபனிஷத வாகயததாலும ஸிததிததது

சதபத₂ப்₃ராஹ்மண நிரணயம

பரமபுருஷன ரஜஸதமோகநதரஹிதன பரமஸதவஸமாசரயன எனபதைப பலவேதவாககியஙகளைககொணடு காட்டினோம இனி உருததிரன தமோகுணததை பரத₄ாநமாக உடையவன எனபதை வேதவாககியஙகளைககொணடு காட்டுவோம சுகலயஜுா வேதததைச சோநத சதபதபராஹமணம எனனும வேதபாகததிலே

'பூ₄தாநாம ச பரஜாபதிஸ ஸமவதஸராய தீ₃க்ஷித உஷ பதநீ
பூ₄தாநாம பதிஸ ஸமவதஸர உஷஸி ரேதோஸிஞசத
ஸமவதஸரே குமாரோSஜாயத ஸோரோதீ₃த தம பரஜாபதிர
ப₃ரவீத

குமார கிம ரோதி₃ஷி யசச₂ரமாத தபஸோதி₄ ஜாதோஸீதி
ஸோபு₃ரவீத அநபஹதபாபமாவா அஹமநாஹிதநாமா
நாம மே தே₃ஹி பாபமநோ அபஹதயை தம புந
பரஜாபதிரப₃ரவீத ருத₃ரோஸீதி *[சதபதபராஹமணம]*

[பூதஙகளுககுப பதியான பிரமன ஒரு வருஷததுககு தீகைஷயுடனிருநதான, அவனுடைய பதனி உஷஸ, பரஜாபதியும ஸமவதஸரததுககு அபிமானி தேவதையுமான அவன விடியறகாலவேளைககு அபிமானி தேவதையான உஷஸஸிடம வீரியததை விடடான, ஒரு வருஷததில குழநதை பிறநதது, அது அழுதது, அதனிடம 'குழநதாய! ஏன அழுகிறாய? மிகவும சிரமபபடடுத தவம செயது பிறநதவனுயிறறே' எனறு பிரமன கேடடான, அககுழநதை பெயரிடப படாத நான பாபம நீஙகபபெறுதவனாக இருககிறேன, எனனுடைய பாபம ஒழிவதறகாக நாமததைத தருவாயாக" எனறு சொனனான அவனிடம மறுபடியும பிரமன "ருதரன எனனும பெயரை உடையவனுவாயாக' எனறான (இமமாதிரியே பவன சாவன ஈசானன, பசுபதி, பீமன, உகரன எனனும நாமஙகளும கொடுககபபடடன)] எனறு ஓதபபடடது இதில ருதரன பிறககுமபோதே 'நான பாபம நீஙகபபெறுதவனுயிருககிறேன" எனறு கூறியதாகச சொலலபபடடிருககிறது பிறககுமபோதே சொனன சொலலாலையாலும அழுதபடியாலும, தமோகுணததின ஆதிககயமே இஙகு பாபமெனறு சொலலபபடுகிறதெனபது தெளிவு அநதப பாபம போவதறகாக நாமஙகளைக கொடு எனறு பிரமனைக கேடடதாகவும சொலலபபடடது பிறருடைய பாபஙகளைப போககககூடிய பெருமை 'தவேஷம ஹயஸய ஸத₂விரஸய நாம" [மிக முதியவனான இவனுடைய நாமம (ரகஷகதவ பாவநதவஙகளால) மிக விளஙகுவதனறோ] ஆஸய ஜாநநதோ நாமசித₃ விவகதந [அறிவுடையவாகளே! இவனுடைய பெயரைச சொலலுஙகள] "த₄ருவாஸோ அஸய கீரயோ ஜநாஸ" [இவனுடைய திருநாமததை ஸஙகீரததனம செயபவாகள நிலையாயிருககினறனா] எனறு ருகவேத விஷணுஸூகதஙகளிலே உதகோஷிககபபடட பகவந நாமஙகளுககே உணடெனபது தெளிவு இதிலிருநது ருதரனுககுக கொடுககபபடட ருதரன முதலான நாமஙகள பகவந நாமஙகளேயெனபதும, அதனுலேயே சவேதாசவதரம முதலான சில உபனிஷததுககளில ருதராதி சபதஙகளால பரமபொருளைப பேசியிருககினறது எனபதும புலபபடும "ருதே நாராயணதீ₃நி நாமாநி புருஷோததம பராத₃ாத₃நயதர ப₁க₃வாந' [புருஷோததமனான

பகவான நாராயணன விஷ்ணு, ஹரி முதலான சில அஸாதாரண நாமஙகளைத தனககு வைததுககொணடு (ஹிரணயகாபபன பரஜாபதி, ருதரன, இநதிரன முதலான) தனனுடைய மறற நாமஙகளை மறற தெயவஙகளுககுக கொடுததருளினன] எனறு இவ விஷயம புராணஙகளிலும பேசபபடடது நிறக, சதபதபராஹமணததில இவவாறு உதகோஷிககபபடட ருதரஸருஷடிவாகயஙகள,

கதி₂தஸ தாமஸஸ ஸாககே₃ா பரஹமணஸ தே மஹாமுநே।
ருத₃ரஸாகக₃ம பரவக்ஷயாமி தநமே நிக₃த₃த ஶருணு ||
கலபாத₃ாவாதமநஸ துலயம ஸுதம பரத₄யாயதஸதத ।
பராது₃ராஸீத பரபே₄ாரஙகே குமாரோ நீலலோஹித ||
ருரோத₃ ஸுஸவரம ஸோத₂ பராத₃ரவத த₃விஜஸததம।
கிம தவம ரோதி₃ஷி தம ப₃ரஹமா ருத₃நதம பரதயுவாச ஹ||
நாம தே₃ஹீதி தம ஸோத₂ பரதயுவாச பரஜாபதி ।
ருத₃ரஸ தவம தே₃வ நாமநாஸி மா ரோதீ₃ா தை₄ரயமாவஹ||
ஏவமுகத புந ஸோத₂ ஸபதகருதவோ ருரோத₃ வை।
ததோநயாநி த₃தெ₃ள தஸமை ஸபதநாமாநி வை பரபு₄ ||
ப₄வம ஶாவமதே₂ஶாநம தத₂ா பஶுபதிம த₃விஜ ।
பீ₄மமுக₃ரம மஹாதே₃வம உவாச ஸ பிதாமஹ || *[வி-பு 1-8]*

[மஹாமுனிவரே! தாமஸஸருஷடி இவவாறு சொலலபபடடது ருதரஸருஷடியைச சொலலுகிறேன கேடபீராக கலபாதியில தனனை ஓதத பிளளை வேணடுமெனறு ஸஙகலபிதத பிரமனின மடியில கறுபபும சிவபபும கலநத நிறமுடைய குழநதை தோனறியது அது பலமாக அழுதது ஓடிறறு 'ஏன அழுகிருய?' எனருன பிரமன 'பெயரைக கொடு' எனறது குழநதை, "தேவனே! நீ (அழுததால) ருதரன எனனும பெயரை உடையவனுகிருய, அழாதே, தைரியமாயிரு" எனறு பிரமனல சொலலபபடட அககுழநதை மறுபடியும மறுபடியும ஏழுதடவை அழுதது அதறகுபபின பிரமன அதறகு ஏழுநாமஙகளைக கொடுததான பவன சாவன, ஈசானன, பசுபதி, பீமன, உகரன, மஹாதேவன எனனும பெயாகளைப பிரமன ருதரனுககு இடடான] எனறு தொடஙகி ஸ்ரீவிஷணு புராணததில உபபருமஹணமசெயயபபடடன தாமஸஸருஷடியின கடைசியில ருதரன ஸருஷடிககபபடடான எனறு சொலலியதும உறறு நோககததககது

ஸுபாலோபநிஷந் நிரத்தாரணம்

ஸ்ரீபகவத்ராமாநுஜர் முதலான பற்பல ஆசாரியர்களால் எடுத்துக் கையாளப்பட்டிருக்கும் இவ்வுபனிஷத்தின் இரண்டாவது கண்டத்திலே ருத்ரஸ்ருஷ்டியை விவரிக்கும்போது,

"லலாடாத் க்ரோதஜோ ருத்ரோ ஜாயதே

[பிரமனின் நெற்றியிலிருந்து கோபத்தாலுண்டாகும் உருத்திரன் உண்டாகிறான்] என்று ஓதப்பட்டது. கோபத்தால் உண்டானவன் என்றதால் ரஜஸ்தமோகுணமுள்ளவன் உருத்திரன் என்பது ஸித்தம். 'காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுண ஸமுத்பவ' [கீதை 3-37] [காமக்ரோதங்கள் ரஜோகுணத்தால் உண்டாமவை] என்று கீதையில் அருளிச்செய்தான் பகவான். ரஜஸ்ஸிருக்குமிடத்தில் தமமுமிருக்குமென்பது நியதம். ருத்ரன் தமோகுணமுள்ளவன் என்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லுவது பெரும்பாலும் தமோகுணத்தையுடையவன் என்னும் கருத்தையுடையது. ருத்ரன் பகவந்நாம தாரணத்தாலும் ஸ்ரீபாதத்தீர்த்த தாரணத்தாலும் தமஸ்குதி நீங்கப்பெற்று ஸத்வகுணபரதானனான சமயங்களும் உண்டென்பது சுருதி புராணங்களிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரமனின் கோபத்தால் உருத்திரன் உண்டானான் என்றது ஸுபாலோபனிஷத்தில். கோபம் எதனால் உண்டாயிற்று என்பது,

தத்ருஷ்ட்வா பாபீயஸீம் ஸ்ருஷ்டிம் நாத்மாநம் பஹுமந்யத|
பகவத் த்யாநபூதேந மநஸாऽநயாம் ததோऽஸ்ருஜத்||
ஸநகஞ்ச ஸநந்தஞ்ச ஸநாதந மதாத்மபூ |
ஸநத்குமாரஞ் ச முநீந் நிஷ்க்ரியாநூர்த்வரேதஸ ||
தாந் பபாஷே ஸ்வபூ புத்ராந் ப்ரஜா ஸ்ருஜத புத்ரகா |
தந்நைச்சந் மோக்ஷதர்மாணோ வாஸுதேவபராயணா ||
ஸோऽவத்யாத ஸுதைரேவம் ப்ரத்யாக்யாதாநுஶாஸநை |
க்ரோதம் துர்விஷஹம் ஜாதம் நியந்துமுபசக்ரமே||
தியா நிக்ருஹ்யமாணோऽபி ப்ருவோர் மத்யாத் ப்ரஜாபதே |
ஸத்யோऽஜாயத தந்மந்யு குமாரோ நீலலோஹித ||
ஸ வை ருரோத தேவாநாம் பூர்வஜோ பகவாந் பவ |
நாமாநி குரு மே தாத ஸ்தாநாநி ச ஜகத்குரோ||
இதி தஸ்ய வச பாத்மோ பகவாந் பரிபாலயந்|
அப்யதாத் பத்ரயா வாசா மா ரோதீஸ் தத் கரோமி தே |

யத₃ரோதீ₃ ஸுரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸோத்₃வேக₃ இவ ப₃ாலக।
ததஸ் த்வாமபி₄த₄ாஸ்யந்தி நாமநா ருத₃ர இதி ப்ரஜா॥
[பாகவதம் 3-12]

[பாபம் நிறைந்த தாமஸ ஸ்ருஷ்டியைக் கண்டு தன்னைப்பெருமையுள்ளவனாக நினைக்க மாட்டாதவனான பிரமன் பகவானுடைய தியானத்தால் பரிசுத்தமடைந்த மனத்தால் முற்கூறியதில் விலக்ஷணமான ஸாத்விகஸ்ருஷ்டியைச் செய்தான் பிரமன் (ப்ரஜாஸ்ருஷ்டியாகிற) செயல் அற்றவர்களும், இந்திரியத்தை அடக்கியவர்களுமான ஸநகர் ஸநந்தனர் ஸநாதனர் ஸநத்குமாரர் என்னும் முனிவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தான் 'பிள்ளைகாள்! பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டியுங்கள்' என்று அவர்களைக்குறித்து உரைத்தான் வாஸுதேவனைப் பரம்பராப்யமாகக் கொண்டிருந்தவர்களாகையாலே அவர்கள் அதை விரும்பவில்லை கட்டளைப்படி நடக்காத பிள்ளைகளால் இவ்வண்ணமாக அவமதிக்கப்பட்டான் அப்பிரமன் பொறுக்கமுடியாத கோபம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று அதை அடக்க முயன்றான் புத்தியால் அடக்கமுயலப்பட்டபோதிலும் பிரமனின் புருவங்களின் நடுவிலிருந்து அந்தக் கோபமே கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த குழந்தையாக உடனே பிறந்தது தேவர்களுக்குள் முதலிற்பிறந்த அந்த 'பவன்' எனும் பகவான் 'உலகிற்குத்தலைவனான ப்ரஹ்மாவே! எனக்கு நாமங்களையும் ஸ்தானங்களையும் கொடுப்பீராக' என்றான் தாமரையோனான பிரமன் அந்தக்குழந்தையின் வசனத்தின்படியே 'சிறந்த தேவனே! அழாதே! அப்படியே செய்கிறேன் பிடிவாதமுள்ள குழந்தைபோல் அழுதபடியால் ஜனங்கள் ருத்ரன் (அழுதவன்) என்று உன்னைப்பெயரிட்டழைப்பார்கள் என்று அழகியதாகச் சொன்னான்] என்று ஸ்ரீமத்பாகவதத்திலும்

ஸநந்த₃நாத₃யோ யே ச பூர்வஸ்ருஷ்டாஸ்து வேத₄ஸா।
ந தே லோகேஷ்வஸஜ்ஜந்த நிரபேக்ஷா ப்ரஜாஸு தே॥
ஸர்வே தே(அ)ப₄யாக₃தஜ்ஞாநா வீதராக₃ா விமத்ஸரா।
தேஷ்வேவம் நிரபேக்ஷேஷு லோகஸ்ருஷ்டௌ மஹாத்மந॥
ப₃ரஹ்மணோ(அ)பூ₄ந் மஹாந்க்ரோத₄ஸ் த்ரைலோக்யத₃ஹந க்ஷம।
தஸ்ய க்ரோதா₄த் ஸமுத₃பூ₄த்ஜ்வாலாமாலாதிதீ₃பிதம்॥
ப₃ரஹ்மணோ(அ)பூ₄த் ததா₃ ஸர்வம் த்ரைலோக்யமகி₂லம் முநே!

ப₄ருகுடீகுடிலாத தஸ்ய லலாடாத கரோத₄தீ₃பிதாத॥
ஸமுதபநநஸ தத₃ா ருத₃ரோ மத₄யாஹநாாககஸமபரப₄ ॥
[வி-பு 1-7]

[பிரமனல முன ஸருஷடிககபபடட ஸநநதனா முதலானா உலகத தோடு ஒடடாதவாகளாய பிரஜாஸருஷடியை விருமபாதவாகளாய அறிவுபெறறவாகளாக ஆனாகள இபபடி அவாகள ஸருஷடி செயயாதவளவில பெரியோனை பிரமனுககு மூவுலகததையும எரிக கததகக கோபம உணடாயிறறு அவனுடைய கோபததாலுணடான ஜவாலாமாலைகளாலே மூவுலகும கொழுநதுவிடடு எரிவதாயிறறு அபபோது கோபததால எரியும அவனுடைய நெறறியிலிருநது மத யாஹநவெயிலைபபோல ஒளியுளள ருதரன உணடானன] எனறு ஸ்ரீவிஷணுபுராணததிலும விவரிககபபடடது நிறக, முன எடுதத ஸ்ரீவிஷணு புராணவசனததிலும இநத பாகவதவசனததிலும நீல லோஹித ' எனறு சிவனுடைய நிறம கறுபபும சிவபபும கலநத தொனறு எனறு சொலலபபடடிருககிறது 'உருவம எரி" [முதல திருவ 5] 'ஒனறு செநதீ [திருநெடு 2] "தழல நிறவணணன" [பெரியதிரு 6 1-3] எனறு சிவபபை அதிகமாகவும கறுபபையும வெளுபபையும குறைவாகவும கொணட எரியுருவமாகவே அறுதி யிடடனா ஆழவாாகளும 'பொனனா மேனியன" எனறனா சிவ னடியாாகளும ஆகையால'சிவன வெளுபபாகையால ஸதவகுணம எனனும வாதததிறகு மூலமேயிலலையெனறதாகிறது வெளுததான நீறறை (பஸமததை) அணிநதிருபபதால சிவனை வெளுததநிற முளளவன எனறு சிலவிடஙகளில சொலலியிருநதாலும வெளுபபு ப₄ஸமநிஷட₂மாகுமேயொழிய ருத₃ரநிஷட₂மாகாது ருத₃ர பூ₄மியிலி ருககும ப₄ஸமததிறகு ஸதவகுணமிருககமுடியுமா எனபதை விவேகி கள ஆராயநது கொளளலாம ருதரனுககு அடியோடு ஸதவகுண மிலலையெனறு நாம சொலலவிலலை, பரமபுருஷனுககுததமோகுணத தின வாஸனையும கிடையாதெனபதே நமககு ஸாத₄யம

ஸ்ம்ருதி நிரணயம

ஶருதிகளுககு அடுததபடியாக ஸமிருதிகளுககு பராமாணயம உணடு அவறறில பலவிடஙகளில பகவதபரதவம பேசபபடடிருக கிறது இபபோது பரமபுருஷன தமஸஸை ஆடடிவைபபவனே யொழிய அதறகு வசபபடுபவனலலன எனறு பேசும மநுஸமருதி வாககியததை மாததிரம எடுததுககாடடுகிறோம "யத₃வை கிஞச மநுரவத₃த தத₃ பே₄ஜஷம" [மனு சொனனதெலலாம மருந

தாகும] என்று வேதத்திலும் புகழப்பட்ட மநுஸ்மிருதியிலே முதலத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் "ஆஸீத்$_3$த$_3$ம தமோபூ$_4$தம" [இது முதலில தமஸ்ஸாயிருந்தது] என்று தொடங்கி, ப$_4$க$_3$வாந பரா து$_3$ராஸீத தமோநுத$_3$" [தமஸ்ஸைத் தூணடுபவனான பகவான தோனறினன] என்று தமஸ்ஸிறகு வசப்படாமல தமஸ்ஸை ஆட்டி வைப்பவன அவன என்று உரைத்து,

ஆபோ நாரா இதி ப்ரோகதா ஆபோ வை நரஸூநவ |
தா யத$_3$ஸ்யாயநம பூாவம தேந நாராயண ஸமருத ||
[1-10]

[நீா நாரஙகள எனப்படுகிறது, (அழியாத) நரனுகிற இவனிட மிருநது உணடானதனறோ நீா முதலில அது இவனுககு அயனம (இருப்பிடம)ஆகியிருநததால இவன நாராயணன எனப்படுகிறுன] என்று அவன நாராயணஶப்$_3$த$_3$வாசயனே எனபதை உணாததினுா பகவானைததவிர வேறு எநத தேவதையையும குறிககமாட்டாத தனிபபெரும பெருமையையுடைய நாராயணசப்ததத்தை இஙகு பிர யோகிததிருப்பதை நோககவேணும

இதிஹாஸ நிர்ணயம்
ஸ்ரீராமாயண நிர்ணயம

ஸ்மிருதிகளுககு அடுததபடியாக இதிஹாஸஙகள பரப$_3$ல மானவை ஸ்ரீராமாயணம, மஹாபாரதம எனனும அவவிரணடினுள ஸ்ரீராமாயணம பல விதததிலும உயாநதது வேதததின அவ தாரமாகக கீாததிபெறறது வைதி$_3$காகள அனைவராலும கொணடாடப்பெறுவது அதிலே பரமபுருஷனின அவதாரமான ராமலக்ஷ்மணாகளைபபறறிப பேசுமபோது ‘ தவம பூ$_3$த$_3$தி$_4$ஸ்ஸதவம க்ஷமா த$_3$ம " [ரா-யு 120 16] ‘ தீ$_3$ாகக$_4$ ப$_3$ாஹூ மஹாஸதவம ’ [ரா-அ 3-28] ஸதவயுகதா ஹி புருஷாஸ தவத$_3$வித$_4$ா புருஷாஷப$_4$ அவிமருஶ்ய ந ரோஷஸ்ய ஸஹஸா யாநதி வஶ்யதாம " [ரா-கி35 11] [ஸதவகுணமுளள உனபோனறவாகள விசாரியாமல சடககெனறு கோபவசப்படமாட்டாாகள] " ஸாது$_1$ரேகோ விநிமித ’ [ரா-அ 1-18] ‘ ராமஸ்ஸதபுருஷோ லோகே " [ரா-அ 2 29] ஸ ச ஸாவ கு$_3$ணோபேத ’ [ரா-பா-1-7] ஶ்ரேஷ்ட$_2$கு$_3$ணைா யுத " [ரா அ 1-31] ‘ ப$_3$ஹவோ நருப கலயாணகு$_3$ணா புதரஸ்ய ஸநதி தே" [ரா-அ 2-26] "தா$_1$துநாமிவ ஶைலேநத$_3$ரோகு$_3$ணாநாமாகரோ மஹாந"[ரா கி15-21] [சிறநத மலை தாதுககளுககு இருப்பிடமாயிருப்பதுபோல நற

குணங்களுக்குப் பெருநிதியாயிருப்பவன் இராமன்] என்று ஸத்வம் முதலான நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்களாகப் பேசியது. ஸத்வமாப்₃த₃ம் ப₃லத்தையும், ஸத்வகுணத்தையும் குறிப்பது. ஸ்ரீராமாயணம் முழுவதும் பரமபுருஷனுடைய குணங்களும் செயல்களும் பரமஸாத்விகனுடையவையாகவே பரிமளிக்கின்றன. இருபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்களில் ஒன்றிலாவது பகவானுடைய குணசேஷ்டிதங்கள் தாமஸமாயிருப்பதைக் காண முடியாது. மற்ற தெய்வங்களுடைய பெருமைகளை அவர்களின் அடியார்களே பேசும்போது, "பிள்ளையைக் கறி சமைத்துப்போடு" என்று கேட்டதாகவும், பக்தனுடைய மனைவியை விரும்பியதாகவும் சொல்லுவதைக் கேட்கிறோம். இதிஹாஸம், புராணம் முதலானவற்றிலும் காண்கிறோம். பரமபுருஷனைப்பற்றி அப்படி ஏதாவது நடந்ததாக ஒரு செயலையும் ஒருவராலும் காட்டவொண்ணாது. ம்ருதஸஞ்ஜீவனமான ராமவ்ருத்தாந்தத்திலே ராமனுடைய குணங்களைப் பேசும் ஓவ்வோரிடத்திலும் பரமஸத்வகுணம் பரிமளிக்கிறது. இதற்கு எதிரிடையாக, பகவானால் ஹுங்கரிப்பட்ட ருத்₃ரன் தமோகுணகார்யமான மயக்கத்தை அடைந்ததாக உத்கோஷித்திருக்கிறார் ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான்.

"தத₃ா து ஜ்ருமபி₄தம் சைவம் த₄நுர் பீ₄மபராக்ரமம் ।
ஹுங்காரேண மஹாதே₃வ: ஸ்தம்பி₄தோऽத₂ த்ரிலோசந: ॥
ஜ்ரும்பி₄தம் தத்₃த₄நுர் த்₃ருஷ்ட்வா சைவம் விஷ்ணுபராக்ரமை: ।
அதி₄க₃ம் மேநிரே விஷ்ணும் தே₃வா: ஸர்ஷிக₃ணாஸ் தத₃ா ॥"

[பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடைய சிவதநுஸ்ஸானது (பகவானின்) ஹுங்காரத்தாலே அப்போது முறிந்தது. முக்கண்ணனான மஹாதேவன் மயக்கமுற்றான். விஷ்ணுபராக்ரமத்தாலே சிவன் வில் முறிந்ததுகண்டு ரிஷிகணங்களோடு கூடிய தேவர்கள் விஷ்ணுவையே உயர்ந்தவனாக அறிந்தனர்] என்பது பரசுராமன் ராமனிடம் சொன்ன வார்த்தை.

'பரசுராமனும் ராமனும் ஓரே தெய்வத்தின் அவதாரமாயிருந்தபோதிலும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டதுபோல், ருத்₃ரனும் விஷ்ணுவும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் சண்டைபோட்டுக் கொள்கின்றனர்; யோசித்துப் பார்த்தால் இதெல்லாம் ஒரு விளையாட்டு. ஓவ்வொரு காரியத்திற்கு இதைச் செய்கிறார் என்பது புலனாகும்' என்று ஒரு வாதம் விளைகின்றது. விளையாட்டுக்காகத் தானே தன்னை மயக்கமடையச்செய்து கொள்வது பரம்பொருளின்

செயலாகுமா? மயக்கமடையும் ஒரு தத்துவம் பரமபொருளாகத்தான் இருக்கமுடியுமா? இதையல்லவோ ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் உருத்திரன் முதலானோர் பிறப்பதாகவும் அவன் அகாமவசயனென்றும் இவர்கள் காமவசயரென்றும் அவன் ஸர்வவ்யாபியென்றும் இவர்கள் வ்யாப்யரென்றும், அவன் த₄ாரகனென்றும் இவர்கள் த₄ார்யரென்றும் அவன் ரக்ஷகனென்றும் இவர்கள் ரக்ஷ்யரென்றும் எண்ணிறந்த வேதவாக்கியங்கள் உத்கோஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது எல்லாம் ஒன்று' என்பது எப்படிப்பொருந்தும்? ரிஷிகணங்களும் விஷ்ணுவை உயர்ந்தவனாக அறிந்தனர் என்று சொல்லியிருப்பது எல்லாம் ஒன்றுகில் எப்படிப்பொருந்தும்? ஒரு ஜீவனிடத்தில் ஆவேசித்துநின்ற அவதாரமே பரசுராமவதாரம் என்பது சாஸ்திர ஸித்தம். அப்படி ருத்ரனும் ஒரு ஜீவனேயென்று ஒப்புக்கொண்டால் விவாதமேயில்லை. நிறக, பரமாத்₃மோஹௌ தமஸ ப₄வத அஜ்ஞாநமேவ ச" [கீதை 14-17] [தமோகுணத்தால் கவனமின்மையும், மோஹமும், அறிவின்மையும் ஏற்படுகின்றன] என்று சொல்லப்பட்ட மயக்கத்தை அடைந்துநின்ற ருத்ரன் தமோகுணமுடையவன் என்பது ஸ்ரீராமாயணத்தாலும் ஸித்தித்தது.

மஹாபாரத நிர்ணயம்

இனி, "பாரதம் பஞ்சமோ வேத₃" என்று ஐந்தாவது வேதமாகப் புகழப்படும் பாரதத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசியிருப்பவற்றைக் காட்டுவோம். ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்திலே 'ஸத்த்வவாந் ஸாத்த்விக" என்றும், "ஸத்த்வஸ்த₂" என்றும் திருநாமங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. இவ்விடங்களுக்கு பாஷ்யமிட்ட ஆதிசங்கரரும், ஸத்த்வகுணத்தை ப்ரதா₄நமாக அதி₄ஷ்டித்து நிற்பவன் என்றார்.

ஸத்த்வம் வஹதி ஶுத்₃த₄ாத்மா தே₃வம் நாராயணம் ப்ரபு₄ம்
[பார-சாந்தி 307 77]

[சுத்தஸ்வரூபமான ஸத்த்வம் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிர்மலமானவனை நாராயணனை அடைவிக்கிறது] என்று நாராயணனை ஸத்த்வநிஷ்டப்ராப்யனாக சாந்திபர்வத்தில் அநுஸந்தித்தது.

"ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மது₄ஸூத₃ந ।
ஸாத்த்விக ஸ து விஜ்ஞேய ஸ வை மோக்ஷார்த்த₂ சிந்தக ॥

பஶ்யதயேநம ஜாயமாநம ப₃ரஹமா ருத₃ரோத₂வா புந ।
ரஜஸா தமஸா சாஸய மாநஸம ஸமபி₄பலுதம ॥ '

[பார-சாநதி-358, 73, 77]

[பிறககுமபோது ஒரு குழநதையை மதுஸூதனன கடாக்ஷிததாலுகில அவனே ஸாதவிகனுவான, அவனே மோக்ஷபுருஷாரததததைப பறறிச சிநதிபபான பிறககுமபோது இவனைப பிரமனுவது உருததிரனுவது பாரததாாகளாகில (முறையே) ரஜோகுணததா லும, தமோகுணததாலும இவன மனம கலஙகிநிறகும] என்று பகவான ஸதவபரவாததகனுகிறபடியையும பரஹமருதராகள ரஜஸதம பரவாததகாகளாகிறபடியையும அதிஸபஷடமாக அறிவித தருளினா வேதவியாசபகவான ஆக, இதிஹாஸஙகளாலும ஸாதவிகதேவதை விஷ்ணுவேயெனபதும, தாமஸதேவதை ருதரனே யெனபதும நிாணயிககபபடடது இனிபபுராணஙகளுககுச செலவோம

புராண நிர்ணயம

பராமாணயததின கடைசிபபடியில நிறகும புராணஙகளிற புகுவதறகு முன ஒரு விஷயததை நனகுதெரிநதுகொளளவேணடும புராணஙகளெலலாம ஸவத பரமாணமான வேதமபோலே அபௌருஷேயஙகளலல, இதிஹாஸஙகளைபபோலே பரமஸாதவிகா களான வாலமீகி, வியாஸா போனறவாகளால பரவாததிபபிககப படடவையலல ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளுககு வசபபடடவனை பிரமனுல ஒவவொரு காலததில ஒவவொருவருககு உபதேசிககப படடு அவாகளால பரவாததிபபிககபபடடவை சொனனவனை பிரமனின குணததுககுததககவாறுஅவைகளில உணமையுமிருககும, பொயயுமிருககும கேடடு எழுதியவாகளின குணததுககுத தகக வாறும அவைகளின 'தனமையிருககும காலவிபாயாஸததாலும, பரக்ஷேப உதக்ஷேபஙகளாலும (இடைசசெருகல எறிதலகளாலும) அவறறில நோநதிருககும மாறுதலகளுககு ஓா கணககிலலை பிரமனின குணததுககுததககவாறு புராணஙகளும மாறுபடடி ருககும எனபது

''ஸஙகீாணுஸதாமஸாஶசைவ ராஜஸாஸ ஸாதவிகாஸ தத₂ா।
கலபாஶசதுாவித₄ா பரோகதா ப₃ரஹமணோ தி₃வஸாதயயே॥
யஸமிந கலபே து யத பரோகதம புராணம ப₃ரஹமணு புரா।
தஸய தஸ்ய து மாஹாதமயம ததஸவருபேண வாணயதே॥

அகூ₃நே சிவஸய மாஹாதமயம தாமஸேஷு பரகீாதயதே।
ராஜஸேஷு ச கலபேஷு அதி₄கம ப₃ரஹமணோ வித₃ ||
ஸங்கீாணேஷு ஸரஸவதயா பிதருணஞச நிக₃த₃யதே।
ஸாதவிகேஷவத₂ கலபேஷு மாஹாதமயமதி₄கம ஹரே ||
தேஷவேவ யோக₃ஸமஸித₃த₄ா க₃மிஷயநதி பராம க₃திம ||'

[பிரமனுககு ஓவவொரு நாள முடிநதவுடன ஸங்கீாணஙகள, தாமஸஙகள ராஜஸஙகள ஸாதவிகஙகள எனறு நானகுவிதமான கலபஙகள சொலலபபடுகினறன ஆதிகாலததில எநதககலபததில எநதப புராணம பிரமனுல உபதேசிககபபடடதோ அநதப புராணததின மாஹாதமயம அநதக கலபததின ஸவருபததை யொடடிச சொலலபபடுகிறது அகனியுடையவும, சிவனுடையவும பெருமை தாமஸகலபஙகளிலே சொலலபபடடது ராஜஸகலபஙகளில பிரமனுடைய பெருமை சொலலபபடடதாக (அறிவாளிகள) அறிகினறனா ஸங்கீாண (மிசர) கலபஙகளில ஸரஸவதிககும பிதருககளுககும பெருமை சொலலபபடுகிறது ஸாதவிககலபஙகளில பகவான ஹரிககு அதிகமான பெருமை சொலலபபடுகிறது அவறறைபபறறிநினறே யோகிகள பரமபதமடைகினறனா] எனறு மாதஸயபுராணததில சொலலபபடடது கூாமபுராணததிலும இவவிஷயம சொலலபபடடிருககிறது ஸ்ரீராமாநுஜாககு முறபடடவரான ஆளவநதாா எனனும ஆசாரியா ஸாதவிகதயா பரப₃லேஶ ஶாஸதரை [ஸாதவிகமாயிருககையாலே பரபலமான சாஸததிரஙகளாலே] எனனும ஸதோதரரதனசலோகப பகுதியில இதை உணாததியருளினா நம ஆசாரியாகள அனைவரும ஆயிரம வருஷஙகளுககு மேலாக எடுததுககாடடிவரும பரமாணம இது இதிலிருநது புராணஙகளில பகவான விஷணுவின பெருமையைப பேசுமபகுதிகளே ஸாதவிககாலததில சொலலபபடடவையாகையால ஒபபுககொளளத தககவையெனறும சிவனுடைய பெருமையைப பேசுமபகுதிகள தாமஸகாலததில சொலலபபடடவையாகையாலே தளளததகுநதவையெனறும தெளிவாகக காடடபபடடதாயிறறு ஶருதிவிருததமான ஸமருதியை அஙகீகரிககககூடாது எனபது பரஹமஸூதரததிலும ஸமருதயநவகாஶதோ₃ஷபரஸங்க, இதி சேநந, அநய ஸமருதயநவகாஶதோ₃ஷபரஸங்கா₃த '[(ஸாஙகயமததை ஒபபுககொளளாவிடில) கபிலஸமருதி வீணாகபபோகிறதே எனில கூடாது, (அதை ஒபபுககொணடால) மறற ஸமிருதிகள வீணாகபபோகும]

என்ற விடத்திலே பகவான் பாதராயணர் (வேதவ்யாஸர்) நிர்ண யித்தார் ஆகையால் நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண பர நாராயணபரோ ஜ்யோதி ஆத்மா நாராயண பர , யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத் யஸ்மிந் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா அந்தர்பஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித 'இத்யாதிகளான நூற்றுக்கணக்கான வேதவாக்கி யங்களுக்கு விருத்தமாயிருப்பவையும் உந்தித்தாமரையில் பிறந்த பிரமனுக்கும் அவன்பிள்ளையாக வேதத்தில் ஓதப்பட்ட சிவனுக்கும், அவன் பிள்ளையான சுப்பிரமணியனுக்கும் கணபதிக்கும் காளிக் கும் பரத்வத்தைச் சொல்லுவனவுமான புராணங்கள் வேதவிருத்த மாகையாலும், பரஸ்பரவிருத்தமாகையாலும் நல்லோர்களால் அநா தரிக்கத்தக்கவை உலகத்திலும் வைதிகர்கள் சுருதிகளையும் ஸ்ரீராமா யண மஹாபாரதங்களான இதிஹாஸங்களையும் ஆதரிக்குமளவுக் குப் புராணங்களை ஆதரிப்பதில்லையென்பதையும், புராணங்களிலும் ஸ்ரீபாகவதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலியவற்றை ஆதரிக்குமளவுக்கு லிங்கஸ்கந்தாதி புராணங்களை ஆதரிப்பதில்லையென்பதையும் காணு கின்றோம் 'எந்தப்புளுகும் சந்தபுராணத்தில்' என்று புராணமறிந்த ஆஸ்திகர்களும் சொல்லுவதைக் கேள்வியுற்றோம் சமீபத்தில் ஸ்ரீ ராமாயணத்துக்கும் மஹாபாரதத்துக்கும் சுருக்கமாகத் தமிழில் மலிவுப்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் சில நாட்களில் லக்ஷக் கணக்கில் பிரதிகள் செலவானதாகக் கேள்விப்படுகிறோம் இது நடந்தது எந்த நாட்டில்? சிவபக்தர்கள் பெரும்பான்மையினரா யிருக்கும் நம் தமிழ் நாட்டிலன்றோ இவ்வற்புதம் நிகழ்ந்தது தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமோ? வடநாட்டில் கோரக்பூரில் 'கீதா ப்ரெஸ்' என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் ஸ்ரீபாகவதமும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணமும் பல்லாயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுச் செலவாகியிருக் கின்றன ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு வெளியாகியிருக்கும் பதிப்புகளுக்குக் கணக்கேயில்லை கந்தபுராணாதிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பெருமை யில்லையே இதற்குக் காரணம் என்ன? பரம ஸத்வநிதியான பரம புருஷனுடைய ரூபகுண சேஷ்டிதங்கள் அனைவரையும் ஈடுபடுத்து மவையாயிருக்கின்றன என்பதும் காணிலும் உருப்பொலார் செவிக் கினிதகீர்த்தியாரான மற்ற தெய்வங்களின் ரூபகுணசெயல்கள் அப்படியில்லை என்பதும் நல்லோர்கள் நெடுங்காலமாகப் பரம புருஷனின் பெருமையைப் பேசும் நூல்களையே ஆதரித்து வந்திருக் கிறார்கள் என்பதும் மற்ற தெய்வங்களின் பெருமையைப் பேசும் நூல்களை அப்படி ஆதரிப்பதில்லை என்பதுமன்றோ இதற்குக் காரணங்கள் இந்த நல்லோர்களின் ஆதரவையே பரிக்ரஹாதிஶயம் என்று முன்னோர்கள் பேசினர் ஆக இவ்வளவால் புராணங்களில்

விஷ்ணுவின் பெருமையைப் பேசும் பகுதிகளே ஸாத்விககல்பத்தில் பிறந்தவையாகையாலும் மனத்துக்கினியவையாகையாலும், நல்லோர்களால் பரிகரஹிக்கப்பட்டிருக்கையாலும் ஆதரிக்கத்தக்கவை என்பதும், மற்ற தெய்வங்களின் பெருமையைப்பேசும் புராணப் பகுதிகளுக்கு இப்பெருமைகள் இல்லையாகையாலே அவை உபேக்ஷிக்கத்தக்கவையென்பதும் கல்வெட்டாகக்காட்டப்பட்டதாயிற்று இனி புராணங்களில் ஸாத்விகதேவதா நிர்ணயம் செய்திருக்குமிடங்களைக் காட்டப்புகுவோம்

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண நிர்ணயம்

'தத்வவிவேகோ விஷ்ணுபுராணாத்' [விஷ்ணுபுராணத்திலிருந்தே பராவரத்தவிவேகம் உண்டாகிறது] என்று ஆதிசங்கரராலும் புகழப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் இவ்விஷ்ணுபுராணத்தை அருளியவர் வேதவியாஸரின் தந்தையான பராசரமஹரிஷி 'ஸ ஹோவாச வ்யாஸ பாராசர்ய' [பராசரபுத்திரரான பகவான் வியாஸரன்றோ சொன்னார்] என்று வேதமும் பராசரரின் பிள்ளை என்று வியாஸருக்குப் பெருமையைச் சொல்லிற்று சங்கரா ராமாநுஜா முதலான மதாசாரியர்கள் இப்புராண வசனங்களையே அதிகமாக எடுப்பதை அவர்களுடைய கிரந்தங்களிலே காணலாம் 'லிங்கத்தின் பெருமையைச் சொல்லு' என்று கேட்க அதைப் போரப்பொலியச்சொன்ன இலிங்கத்திட்டபுராணம் முதலானவற்றைப்போலே விஷ்ணுவின் பெருமையைச் சொல்லு என்று கேட்டுப் பிறந்ததன்று இப்புராணம் ஜகத்காரணப்பொருள் எது? என்று மைத்ரேயர் கேட்கப் பராசரரின் உத்தரமாயிருப்பது இப்புராணம் இப்புராணம் ஒன்றுக்கே சுமார் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் அத்வைதாசாரியரான ஸ்ரீதரரும் விசிஷ்டாத்வைதாசாரியராய் அஸ்மத்குல கூடஸ்தரான ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரும் வியாக்கியானம் செய்திருக்கின்றனர் ஸத்துக்களால் நெடுங்காலமாகக் கையாளப்பட்டு வந்ததாகையால் இப்புராணத்தில் இடைச்செருகல் ஏறிதல்களுக்கு இடமேயில்லை 'தேவதா பாரமார்த்யஞ்ச யதாவத் வேதஸ்யதே பவாந்' [வி-பு 1-1 26] என்கிறபடியே புலஸ்தியர், வஸிஷ்டர் ஆகிய இருவரின் வரப்ரஸாதத்தாலே பரமபொருளைப் பற்றிய உண்மையறிவுபெற்றவரான பராசரரால் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகையாலும் இப்புராணம் மிகவுயர்ந்தது, இக்காரணங்களால் "புராணரத்நம் என்று ஆளவந்தார் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பே இதற்குப் பெயரிட்டார் இப்புராணத்திலே,

''ஸதவாத்3யோ ந ஸந்தீஶே யதர ஹி பராக்ருதா கு3ண |
ஸ ஶுத்3த4 ஸாவஶுத்3தே4ப4ய புமாநாத்3ய பரஸீத்3து||
[வி-பு1-9-44]

[ஸதவம, ரஜஸஸு தமஸஸு எனனும பராகருதகுணஙகள எநத பகவானிடமிலலேயோ பரிசுததாகள அனேவரினும பரிசுததஞன அநத ஆதிபுருஷன உகநதருளுவாஞக] எனறு பரமபுருஷனுடைய ஸவரூபததில ஸதவரஜஸதமோகுணஙகள கிடையாது எனபதை நிலேநாடடிஞா

ஜுஷந ரஜோகு3ணம தத்ர ஸவயம விஶவேஶவரோ ஹரி |
ப3ரஹமா பூ4தவாஸய ஜக3தோ விஸருஷடௌ
ஸமபரவாததே||
ஸருஷடஞ்ச பாதயநுயுக3ம யாவதகலபவிகலபநா|
ஸதவப4ருத ப4க3வாந விஷ்ணுரபரமேயபராகரம ||
தமோத்3ரேகீ ச கலபாநதே ருத்3ரரூபீ ஜநாரதத்3ந |
மைதரேயாகி2ல பூதாநி ப4க்ஷயதயதித்3ருண ||
ப4க்ஷயிதவா ச பூ4தாநி ஜக3தயேகாரணவீகருதே|
நாக3பாயஙகஶயநே ஶேதே ச பரமேஶவர || [வி-பு 1-2]

[ஜகதபதியான பகவான ஹரி பரஹமரூபியாகி ரஜோகுணததை தரிதது நினறு உலகததை ஸருஷடிபபதில ஈடுபடுகிருா கலப காலம முடியும வரையில யுகநதோறும ஸதவகுணததிருமேனியை தரிததுநினறு அளவறறபராகரமததையுடைய விஷணு ஸருஷடிக கபபடட உலகை ரகஷிககிருா கலபததின முடிவில ருதரரூபியாகித தமோகுணததை அதிகமாக உடையவராய அதிபயஙகரராய ஜஞாத தனை எலலா ஜீவராசிகளேயும புசிககிருா புசிததபினபு உலகம முழுவதும ஒரே ஜலமயமானவுடன திருவனநதாழவாஞகிற சயனத தில பரமேசவரஞன பகவான சயனிககிருா] எனறு ஸதவகுணத திருமேனியை உடையவன விஷணுவெனறும, தமோகுண சரீரததை யுடையவன ருதரன எனறும காடடியருளிஞா

' ஏகேநாமஶேந ப3ரஹமாஸெள,வாததேऽஸெளரஜோகு3ண |
ஏகாமஶேநாஸதி2தோ விஷ்ணு கரோதி பரதிபாலநம||
ஸதவம கு3ணம ஸமாஶரிதய ஜக3த புருஷோததம |
ஆஶ்ரிதய தமஸோ வருததிமநதகாலே தத2ா புந, ||
ருத்3ரஸவரூபோ ப4க3வாநேகாமஶேந ப4வதயஜ ||”[வி-பு1-22]

[ஓரமசததிஞல பிரமஞகி ரஜோகுணமுடையவனுய் ஸருஷடிககிருன பகவான. ஓரமசததிஞல விஷ்ணுவாயிருநதுகொணடு புருஷோத தமன ஸதவகுணததை எடுததுககொணடு உலகிறகு ரக்ஷணததைச செயகிருன பரளயகாலததில தமோகுணததையெடுததுககொணடு ருதரரூபியாயிருநதுகொணடு ஓ ர ம ச த தா ல ஸமஹரிககிருன] எனறு இவவிஷயம மறறேரிடததிலும காடடபபடடது. ஆக இவவளவால ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணததிலிருநது ஸாதவிகதாமஸ தேவதாநிரணயம செயயபபடடது இனி மறற புராணஙகளுககுச செலவோம

வராஹபுராண விநிர்ணயம்

வராஹபபெருமாளாலே பூதேவியைககுறிதது அருளிசசெயயப படடதான இபபுராணம ஸாதவிகபுராணஙகளில ஒனறு அதிலே அகஸதிய ருதரஸமவாததததில

'யத ஸதவம ஸ ஹரிர தே₃வோ யோ ஹரிஸ தத பரம பத₃ம்|
ஸதவம ரஜஸ தமஶசேதி த்ரிதயம சைதது₃சயதே ||
ஸதவோ முசயதே ஜநதுஸ ஸதவம நாராயணுதமகம |
ரஜஸா ஸதவயுகதேந ப₄வேசச₂ரீமாந யஶோऽதி₄க ||
தசச பைதாமஹம வருததம ஸாவஶாஸதரேஷு படயதே |
யத₃ வேத₃பாஹயம காம ஸயாந மாமுத₃தி₃ஶயோபஸேவயதே
தத₃ ரௌத₃ரமிதி விக₂யாதம கநிஷட₂க₃திதா₃ம நருணும |
யத₃தீ₄நதபஸா யுகதம கேவலம தாமஸம து யத ||
தத₃ து₃ாகக₃திபரத₃ம நருணும இஹ லோகே பரதர ச ||'

[தேவஞன ஹரி ஸதவஸவரூபியானவன ஹரியே பரமபராபயன ஸதவம, ரஜஸஸு, தமஸஸு எனறு குணஙகள மூனருகச சொலலபபடுகினறன ஸதவகுணததால ஜீவன முகதியடைகிருன ஸதவம நாராயணஸவரூபமானது (அபரத₄ான) ஸதவகுணத துடன கூடிய ரஜோகுணததால செலவமுளளவனுகவும பெரும புகழாளனுகவுமாகிருன அது பிதாமஹனுடைய குணமாக எலலா சாஸதிரஙகளிலும சொலலபபடுகிறது வேதததிறகுப புறமபான (காபாலிகம முதலான) எநத தாமம (ருதரனுகிற) எனனைக குறிதது அநுஷடிககபபடுகினறதோ, அதுவே ரௌதரமெனப படுவதாய மனிதாகளுககுக கீழான கதியை அளிககிறது அது தாழநத ஆசாரஙகளோடு கூடியது கேவலம தாமஸமாயிருபபது

அது, இவவுலகிலும, அவவுலகிலும மனிதாகளுககு துாககதியைத தருவதாகும அககருமம] எனறு ருதரன தனனுலேயே இவ விஷயம பேசபபடடது

லிங்கபுராண நிர்ணயம்

இலிஙகததிடட புராணம' எனறு ஆழவாரால பேசபபெறற தும, தம பரசுரமுமான லிஙகபுராணததிலேயே இவவிஷயம விளக கபபடடிருபபதை ஸ்ரீ வேதாநததேசிகா எடுததுககாடடியிருககிறுா

"ஹிரணயக₃ாபபே₃ா ரஜஸா தமஸா ஶஙகர ஸவயம।
ஸதவேந ஸாவகே₃ா விஷ்ணு ஸாவாதமா ஸத₃ஸநமய ॥'

[பிரமன ரஜோகுணததோடும, சஙகரன தமோகுணததோடும ஸாவாதமாவும சிதசிதஸவரூபியும ஸாவவயாபியுமான விஷ்ணு ஸதவததோடும கூடியவா] எனறு பதினைலாவது அததியாயததிலும,

தவதகோபஸமப₄வோ ருத₃ரஸ தமஸா ச ஸமாவருத ।
தவதபரஸாத₃ாஜஜக₃த₃த₄ாதா ரஜஸா ச பிதாமஹ ॥
தவதஸவரூபாத ஸவயம விஷ்ணு ஸதவேந புருஷோததம ॥

[தமம மூடியிருககும உருததிரன உன கோபததால உணடானவன, உன உகபபாலுணடான பிரமன ரஜோகுணமுடையவன உன ஸவரூபமாகவேயிருககும புருஷோததமனுன விஷ்ணு ஸதவகுண முடையவன] எனறு இருபததுநாலாவது அததியாயததிலும,

பரமாதமாநமீஶாநம தமஸா ருத₃ரரூபிணம।
ரஜஸா ஸாவலோகாநாம ஸாகக₃லீலாபரவாததகம ॥
ஸதவேந ஸாவபூ₄தாநாம ஸத₂ாபகம பரமேஶவரம।
ஸாவாதமாநம மஹாதமாநம பரமாதமாநமீஶவரம ॥
தம த₃ருஷடவா பராஹ வை ப₃ரஹமா ப₄க₃வநதம
ஜநாாதத₃நம ॥

[தமோகுணததோடு ருதரரூபியாயிருநது ஸமஹரிபபவனும, ரஜோ குணததோடு பிரமனுயிருநது ஸருஷடிலீலையில ஈடுபடுபவனும், ஸதவகுணததோடு விஷ்ணுவாயிருநது அனைததுயிரையும அளிப பவனும, பரமாதமாவும, ஈசவரனும, பரமேசவரன எனபபடுபவ னும, ஸாவாதமாவும, மஹாதமாவும, பகவானுமான அநத ஜநாாததனனைககணடு பிரமன பேசலுறறுன] எனறு இருபததைந

தாவது அததியாயததில நநதிகேஶவரவசநகதாலும இவவிஷயம கையிலிநகு கனியெனனக காடடபபடடது

தமஸா காலருத₃ர ஸயாத ரஜஸா கநகாணட₃ஜ ।
ஸதவேந ஸாவகே₃ா விஷணு ஸாவலோகநமஸகருத ॥

[தமோகுணததோடு கூடியவன காலருதரன, ரஜோகுணததோடு கூடியவன ஹிரணமயமான அணடததில பிறநத பிரமன, ஸாவ வயாபியாய ஸாவலோகநமஸகருதனை விஷணு ஸதவகுணததோடு கூடியவன] எனனும லிஙகபுராணவசநம ஸ்ரீவேநாநததேசிககுமார கருதமான அதிகரணஸாராவளீவயாகயானததில பசுபதயதிகர ணததிலே எடுககபபடடது ஸாதவிகதாமஸதேவதா நிாணயததிறகு இவவசனஙகளே போதுமே ஆயினும, பரமவைராககிய நிதி₄யான சுகப₃ரஹமரிஷிகளின வாககுகள சிலவறறையும அவறறுககு விவ ரணமாயிருககும பாதமபுராணவசனஙகளையும காடடி முடிபபோம

ஸ்ரீமதபாகவத நிர்ணயம்

மஹாபாரதததில அஸதககதைகளைபபேசின வாயைப புனித மாககுவதறகாக வியாஸரால உபதேசிககபபெறறது இபபுராணம "நிக₃மகலபதரோா க₃ளிதம ப₂லம ஶுகமுக₂ாத₃மருதத₃ரவஸமயுதம" [பாகவதம 1-1 3] [வேதமாகிற கறபகவிருக்ஷததிலிருநது சுகா என னும கிளியின வாயிலிருநது நழுவிய (கிளிகோதிய) அமிருதரஸம நிறைநத பழம] என்று கீாததிககபபடும இபபுராணம ஸமஸாரத திலேயே முகததலபராய எழுநதருளியிருந்த சுகபரஹமரிஷியின வாாததையாயிருபபது விசிஷடாதவைதிகளைககாடடிலும அதவைதி களாலும வைஷணவாகளைககாடடிலும ஸமாாததாகளாலும அதிக மாக ஆதரிககபபடுவது இபபுராணம தெனதேசததில பதினெணணுயிரம கிரநதஙகளடஙகிய இபபுராணம முழுவதையும கணடபாடமாகத தரிததுநிறகும ஸமாாததபபெரியாாகள பலா உளா என்று கேளவிபபடடிருககிறோம அதவைதாசாாயரான ஸ்ரீதரராலும, ஸ்ரீவைஷணவப பெரியாரான வீரராகவராலும வியாககியானம செயயபபடடு விளஙகும பெருமையும இதறகுணடு இதினுடைய ஹருதயபாகமாயிருககும தசமஸகநதததிறகு மாததிரம ஸ்ரீவைஷணவாசாாயரான சுருதபரகாசிகாபடடா வியாககியானம செயதிருபபது பிரஸிததம ஸதவகுண ஸவரூபனுகிய பரதேவ தையை ஆஶரயிததால ஶரேயஸ ஏறபடும என்று ஸ்ரீபாகவதததில கூறபபடுகிறது அதனுலதான ஸவரூபததால ஸதவமான ாசவரனை

யும ஜகதரக்ஷணகாரயததால ஸதவமான விஷ்ணுவையும பகதா கள கோஷடி உபாஸிககததலைபபடடது ' எனறும ' ஸவரூபங்களைக கொணடு பாரததால பகவான கருபபு வாணமுடையவா, (கருபபு தமஸ்ஸுககு அடையாளம) தூககததிலிருபபவா அதுவும தமஸ்ஸுககு அடையாளம ஈசவரன வெளுபபு நிறமுடையவா வெளுபபான கைலாசததில இருபபவா அவா அணியும திருநீறு முதலிய எல லாம வெளுபபு அதாவது ஸதவம ' எனறும [22 11 57 (சென்னை) தினமணிபபதிபபு 5-ம பககம காணக] ஒரு பெரியாா வெளிப படுதத முனவநததாலேயே பரமஸதவஸமாஶ்ரயன நமமை எழுது கோலாககொணடு இவவளவு விரிவாக வெளிபபடுதத நோநதது எநத பாகவதததில ஸதவ குணரூபனுகிய பரதேவதையை ஆஶ்ரயித தால ஶ்ரேயஸ உணடாகும எனறு சொலலபபடடதோ, அநத பாகவதததிலேயே ஸாதவிககளால உபாஸிககததகக ஸதவகுண தேவதை யாா எனபதையும ஸாதவிகாகளால உபாஸிககததகாத தமோகுணதேவதை யாா எனபதையும குழநதைகளுககும புரியும படியாக கூறபபடடிருபபதை இனிககாடட முறபடுவோம

ஸதவம ரஜஸ தம இதி பரகருதோ குணாஸ தைா
யுகத பர புருஷ ஏக இஹாஸய த₄ததே।
ஸதி₂தயாத₃யே ஹரிவிரிஞசி ஹரேதி ஸமஜ்ஞாம
ஶ்ரேயாமஸி ததர க₂லு ஸதவதநோா நருணும ஸ்யு ॥'
[1-2-23]

[ஸதவம, ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு எனபவை பரகருதியின குணஙகள, இநத மூனறு குணஙகளோடு கூடிய பரமபுருஷன ஒருவனே (முறையே) ரக்ஷணம, ஸருஷடி ஸமஹாரம எனனும காரியங களுககாக (முறையே) ஹரி பிரமன, ஹரன எனனும பெயாகளை அடைகிறுன அவாகளுள ஸதவகுணததையுடைய ஹரியினிட மிருநதே மனிதாகளுககு நனமையுணடாகும] எனறு அநத சலோகததிலேயே ஸதவகுணமுளளவன ஹரியே எனறு தெளி வாகக காடடபபடடிருககிறது அடுததபடியாக,

பே₄ஜிரே முநயோऽத₂ாக₃ரே ப₄க₃வநதமதே₄ாக்ஷஜம।
ஸதவம விஶுத₃த₄ம க்ஷேமாய கலபநதே யேऽநு தாநிஹ ॥
முமுக்ஷவோா கோ₄ரரூபாந ஹிதவா பூ₄தபதீநத₂।
நாராயணகலா ஶாநதா ப₄ஜநதி ஹயநஸூயவ ॥

ரஜஸ்தம் ப்ரக்ருதய ஸமஶீலாந ப₄ஜந்தி வை।
பித்ருபூ₄தப்ரஜேஶாதீ₃ந் ஶ்ரியைஶ்வர்யப்ரஜேப்ஸவ ||

[ஸ்ரீபாகவதம் 1 2 25 26, 27]

[ஆதிகாலத்தில் முனிவர்கள் ஸத்வகுணத்திருமேனியையுடைய வனும் பரிசுத்தனும் பகவானுமான புருஷோத்தமனை ப₄ஜித்தனர், அவர்களை அனுஸரித்து அவனை பஜிப்பவர்கள் நன்மையடைகிறார்கள் மோக்ஷமடைய விரும்புவார் கோரமான உருவமுடைய பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயிருக்கும் ருத்ராதிகளை விட்டு (அந்த ருத்ராதிகளிடத்தும், அவர்களுடைய பக்தர்களிடமும்) துவேஷமற்றவர்களாய், சாந்தியோடுகூட நாராயணனின் அவதாரங்களை உபாஸிக்கின்றனர் ரஜோகுணமும் தமோகுணமுமுடையவர்கள் அதே குணங்களையுடைய பித்ருக்களையும் பூதகணங்களுக்குத் தலைவரான ருத்ராதிகள் பிரமன் முதலான ப்ரஜாபதிகள் முதலானவரையும் விரும்பி உபாஸிக்கின்றனர்] என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது இரண்டு விதமான பக்தர்கள் கோஷ்டி இரண்டு தெய்வங்களை உபாஸிப்பதற்குக் காரணம் அந்த தெய்வங்களில் ஒன்று ஸாத்விகமாகவும் மற்றொன்று தாமஸமாகவும் அந்த கோஷ்டிகளும் முறையே ஸாத்விகமாகவும் தாமஸமாகவுமிருப்பதே என்பது கரதலாமலகமாகக் காட்டப்பட்டது

'ஶ்ரேயாம்ஸி ஸத்வதநோ ஸ்யு" என்பதற்குப் பொருள் என்ன என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும் ஸத்வகுணம் யார் யாருக்கு இருக்கிறதோ அவர்களெல்லாம் உபாஸ்யர்கள் என்றால் எல்லாச் சேதனர்களுக்கும் ஸத்வகுணம் இருக்கிறதாகையாலே அனைவரும் உபாஸ்யர்களாகவேண்டிவரும் "ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸத்வகுணம் இல்லாமையால் அவரை ஒருவரும் உபாஸிக்கவில்லை' என்று பொருள்பட பேசியிருக்கிறார்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸத்வகுணம் இல்லையென்பது தவறு உலகிலுள்ள எல்லாச் சேதனர்களுக்கும் முக்குணங்களும் உண்டு சிலருக்கு ஒன்று அதிகமாகவும் மற்றொருவர்க்கு மற்றொன்று அதிகமாகவும் இருக்கும் ஆகையால் 'ஸத்வகுணமுள்ளவர்கள் அனைவரும் உபாஸ்யர்கள்' என்று அவ்வாக்கியத்திற்குப் பொருளன்று ஸாவம் வாக்யம் ஸாவதா₄ரணம்' என்னும் நியாயப்படி ஸத்வகுணத்தை மாத்திரம் உடையவனே நன்மையளிப்பவனாகையாலே உபாஸ்யன்' என்பதே அவ்வாக்கியத்திற்குக் கருத்தாக இருக்கமுடியும் சிவனுக்குத் தமோ

கு;ணமுணடு எனபதை இவாகளே ஒபபுககொளளுகிறபடியால சிவன ஸாதவிகாகளுககு அநுபாஸயன எனபது இவாகள வாகயத தாலேயே ஸிததிககும விஷ்ணுவுககுத தமோகுணமுணடெனபது ஸகலபரமாணவிருததம நிறக

ஸ்ரீபாகவதததில இபபடி உபகரமததில(தொடககததில)மாததிர மலலாமல நடுவிலும, முடிவிலும பலவிடஙகளில இவவாததமே சிலாலிகிதமாககி வைககபபடடிருபபதை இனிக காடடுவோம

"தத₃வை ப₄க₃வதோ ரூபம விஶுத₃த₄ம ஸதவம ' [1-1 3] "ஹரே ஸதவநிதே₄ ' [1 3 26] ஶுவநிவருததமஸ-ரூபம' [3-9-2] "ஸதவ த₄ாமந ' [7 9-11] ஸ தவ ம தவ பரியதமாம தநுமாமநநதி " [3-9-36] [உன இனிய திருமேனியை ஸதவம எனறு மறைகள அறைகினறன] இதயாதிகளான பறபலவிடஙகளிலே பகவா னுடைய திருமேனி ஸதவகுணததிறகே ஓா இருபபிடமெனறும, தமோகுணததின லேசமும அறறதெனறும உதகோஷிககபபடடது இவறறால 'கறுபபு நிறமாகையாலே தமோகுணமுளளவன பகவான எனனும வாதம நிாமூலமாககபபடடது

ருத₃ரஸய விக₃ரஹம ஶுகலம கருஷ்ணம விஷ்ணோஶச விக₃ரஹம|
ப₃ரஹமணோ விக₃ரஹம ரகதம சிநதயேத பூ₄திமுகதயே||
ஶௌகலம ஸதவகு₃ணஜஜாதம ராக₃ம ஜாதம ரஜோகு₃ணாத|
காரஷ்ணயம தமோகு₃ணஜஜாதம இதி வித₃யாத ஸமஸதத ||'

[ருதரனுடைய சரீரததை வெளுபபாகவும விஷ்ணுவின உடமபைக கறுபபாகவும பிரமனின சரீரததைச சிவபபாகவும பூதிமுகதியின பொருடடுச சிநதிககககடவன, வெளுபபு ஸதவகுணததாலுணடா கும, சிவபபு ரஜோகுணததால உணடாவது, கறுபபு தமோகுணத தாலுணடாவது எனறு அறியககடவன] எனறு கநதபுராணததில ஸூதஸமஹிதையில இரணடாமததியாயததில கூறபபடடிருககிற தாம இதில விஷ்ணுவுககுத தமோகுணம எனறு சாபதமாகக கூறபபடவிலலை இதைககொணடு 'தமஸஸது பாரே" "தமஸ பரஸதாத' ரஜஸ பராகே' எனறு வேதஙகளிலும நாம எடுததிருப பவையும எடுககபபோகுமவையுமான நூறறுககணககான மறற பரமாணஙகளிலும பரமபுருஷனுககுத தமோகுணததின நாறறமும கிடையாதெனறு சொலலியிருபபதை மாறற முடியுமா எனபதை

நடுநிலையிலுள்ள நல்லோர்கள் அன்றோ நிர்ணயிக்க வேண்டும். வெண்மை, செம்மை, கருமை ஆகிய நிறங்கள் ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களைக் காட்டுமவை என்பதெல்லாம் ப்ராக்ருதமான சரீரங்களுக்கல்லவோ சொல்லுவது 'ஆதித்₃யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்' [தமஸ்ஸுக்கு வெகுதூரத்தில் சூரியனைப்போல ஒளிவிடுகின்றவன்] இத்யாதி வேதங்களிலும்,

ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோ₃ஸ்தி₂ ஸம்ப₄வா
[வராஹபுராணம் 14-41, வாயுபுராணம் 34-40]

ந பூ₄த ஸங்க₄ ஸம்ஸ்தா₂நோ தே₃ஹோஸ்ய பரமாத்மந
[பார-சாந்தி 206 60]

[இந்தப் பரமாத்மாவின் தேஹம் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையால் அமைந்ததன்று] இத்யாதிகளான பற்பல இதிஹாஸபுராண வாக்கியங்களிலும் கோஷிக்கப்பட்ட பரமபுருஷனின் அப்ராக்ருத திருமேனிக்கு இந்த நியமம் ஏது? 'பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரன் ஸத்வப்ரது₄ராநர்கள் அதிகமாயிருக்கும் கிருதயுகத்தில் அவர்கள் உகந்திருக்கும் வெளுப்பு நிறமுடையவனாகிறான், த்ரேதாயுகத்தில் ரஜோகுணம் சிறிது தலைதூக்குகிறதாகையால், அவர்களுக்கும் வெளுப்பும் சிவப்பும் கலந்ததொரு ஸுவர்ண நிறமுடையவனாகக் காட்சியளிக்கிறான், த்வாபரயுகத்தில் தமமும் சிறிது தலை தூக்குகிறதாகையாலே அவர்களுக்கும் வெளுப்பும், சிவப்பும், கறுப்பும் கலந்ததொரு பச்சைவர்ணமுடையவனாகக் காட்சியளிக்கிறான், கலியுகத்தில் தம ப்ரது₄ராநர்கள் அதிகமாயிருப்பார்களாகையாலே அவர்களையும் திருத்துவதற்காகத் தன் அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அவர்களுக்கும் கறுப்பு நிறமுடையதாக்கிக் காட்சியளிக்கிறான்'' என்பதல்லவோ சாஸ்திரார்த்தம் இது நாம் சொல்லுவதல்ல, ஸ்ரீபாகவதத்திலே பதினோராவது ஸ்கந்தத்திலே ஐந்தாமத்தியாயத்திலே இருபதாவது ச்லோகம் தொடங்கி இவ்விஷயம் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது

க்ருதம் த்ரேதா த்₃வாபரம் ச கலிரித்யேஷு கேசவ ।
நாநாவர்ணாபி₄தா₄கார நாநைவ விதி₄நேஜ்யதே॥

[கிருதம், த்ரேதா, த்₃வாபரம், கலி என்னும் யுகங்களில் பல வர்ணங்கள், நாமங்கள், உருவங்கள் ஆகியவற்றை உடையவனாய், பலவிதமான விதிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறான் கேசவன்] என்றுதொடங்கி

கருதே ஶாகல" என்றும் தரேதாயமரகதவாண 'என்றும், 'த₃வா பரே ப₄க₃வாந ஶ்யாம' என்றும் 'கலாவபி க்ருஷ்ணவாணம தவிஷா க்ருஷ்ணம்' என்றும் மிகததெளிவாக இவவிஷயம விளககபபட்டது. பாலின நீர்மை செமபொன நீர்மை பாசியின பசுமபுறம போலு நீர்மை நீலநீர்மை" [திருசசநத 44] நிகழநதாய பால பொன பசுபபுககாரவண்ணம நானகும்' [நான-திருவ 24] என்று திருமழிசைபபிரானும அருளினர். இபபடி அடியாரககாக மாறி மாறி வரும வண்ணஙகளையுடைய அபராகருததிருமேனியையா கறுபபு நிறமுடையதாகையால தமோகுணமுடையது எனபது?

நாராயணன தூஙகுகிறுகையாலே தமோகுணமுடையவன எனபதும பரமாணவிருததமான பேசசு

'யோऽவித₃யயாநுபஹதோऽபி த₃ஶாரதத₄வருததயா நித₃ராமுவாஹ ஜட₂ரீகருதலோகயாதர "[பாகவதம3-9-20]

[எநத பகவான அஜஞானம தீணடபபெருதவனுயிருநதபோதிலும நெடுஙகாலம லோகயாதரையைச சிநதிததுககொணடு நிதரையில அமாநதானே] என்றும்,

'நயஸயேத₃மாதமநி ஜக₃த₃ விலயாமபு₃மத₄யே
ஶேஷேऽऽதமநா நிஜஸுகா₂நுப₄வோ நிரீஹ |
யோகே₃ந மீலிதத₃ருக₃ாதமநி வீதநித₃ரஸ
துாயே ஸதி₂தோ ந து தமோ ந கு₃ணமஶ்ச யுங்க்ஷே|| [7-9 32]

[இவவுலகனைததையும தன திருவயிற்றில வைததுககொணடு பரளய ஜலததின நடுவில, தன பெருமையிலேயே நிலைநிறபவனுய, தன ஸவரூபஸுகாநுபவததிலேயே ஈடுபட்டவனுய கிரியையற்றவனுய விழிததுககொணடே கணணைமூடியிருபபவனுய தூககமற்றவனுய ஜாகரத ஸவபநஸுஷுபதி (விழிபபு கனவு, தூககம) என்னும மூனறு நிலைகளுககும அபபாறபட்ட (ஆதமதியாநமாகிற) நானகாவது நிலையிலே நிலைநிறபவனுய தமஸஸும பராகருதமான மற்ற குணஙகளும கூடியிருககப பெருதவனுய ஆதிசேஷன மேல சயனிததிருககிருய] என்றும ஸ்ரீமதபாகவதததில மிகததெளிவாகப பேசபபட்டது. இவவிஷயம மற்றும அநேகமான சருதீதிஹாஸ புராணவாககியஙகளாலும "யுகாநதோசித யோக₃நித₃ர ஸமஹ்ருதய லோகாந புருஷோதி₄ஶேதே" [ரகுவமசம 13 6] இதயாதியான மஹாகவி வாககியஙகளாலும, விழிதுயில" 'அறிதுயில' "கள்ள

நித்திரை' இத்யாதியான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளாலும் ஸர்வ லோகப்ரஸித்தமாயிரா நின்றது. இப்படி ஸர்வப்ரமாணஸித்தமாகை யாலும், தாமஸ புராணங்களிற்கூட இதற்கு விருத்தமாக ஒரு வசனமும் இல்லாமையாலும் நாம் முன் எடுத்த உபந்யாஸத்தைச் செய்த பெரியார் 'இது ஸ்வாபிப்ராயமல்லாததோடன்றியில் ஸ்வா பிப்ராய விருத்தமுங்கூடவாகும்' என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதுவே மஹான்களுக்கு அழகு. இதற்காக அவர்களை எவ்வளவும் கொண்டாடலாம். இதுபோலவே 'கறுப்பு நிறமுடையவனகை யாலே பகவான் தமோகுணமுடையவன்' என்று கூறியதும் ஸ்வாபி₄ப்ராயமல்ல என்று வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு,

இது பரபலப்ரமாணவிருத்தமாகையாலே ஸ்வாபிப்ராயவிருத்த மும் ஆகும்' என்று அறிவிப்பார்களானால் அவர்களுடைய பெருமை குன்றிவிட்டவிளக்காக ப்ரகாசிக்கும். ருத்ரனுக்குத் தமோ குணமுண்டு என்று இவர்கள் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். ருத்ர னுக்குப் பல சமயங்களில் ஸத்வகுணமும் அதிகமாகவே உண்டு என்பதை நாமும் அங்கீகரித்திருக்கிறோம். விஷ்ணுவுக்குத் தமோ குணமுண்டு என்று ஸாதிப்பது 'ஸாத்விகர்கள் உபாஸிக் கத்தக்க தெய்வம் ஒன்றுமேயில்லை' என்று ஸாதிப்ப தாகவே முடியும். ஆதிசங்கராசார்யர் ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் ஸத்வகுணதேவதை விஷ்ணு என்று காட்டியிருப்பதை முன்னமே உணர்த்தினோம். அவர் தம் சவேதாசவதரோபநிஷத் பாஷ்யத்திலே முதலத்தியாயம் மூன்றுவது மந்திரவ்யாக்யானத் திலே "ஸ்வகு₃ணை:-ஸத்வரஜஸ்தமோபி₄ ஸத்வேந விஷ்ணு ரஜஸா ப₃ரஹ்மா தமஸா மஹேஶ்வர" [ஸ்வகுணங்களாலே-ஸத்வரஜஸ் தமோகுணங்களாலே ஸத்வத்தினால் விஷ்ணுவும், ரஜோகுணத் தால் ப்ரஹ்மாவும், தமோகுணத்தால் மஹேசவரனும்] என்று வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். இவர்கள் எடுக்கும் ஸ்கந்தபுராண வசனத்தை அனுஸரித்து அவர்கள் தம் விபுலமான கிரந்தங்களிலே எந்த மூலையிலாவது கறுப்பு நிறமுடையவனகையாலே பகவான் தமோகுணமுடையவன் என்று காட்டியிருக்கிறார்களா? அவர்கள் தான் காட்டவில்லை, பரிநிஷ்டிதர்களான வேறு எவராவது காட்டி யிருக்கிறார்களா? இல்லையே. 'பரமஸத்வஸமாஶ்ரய க' [பரம ஸத்வஸமாஶ்ரயன் யார்?] என்று ஆளவந்தார் கேள்விகேட்டு ஆயிரம் வருஷமாகிறது. இக்கந்தபுராணவசந்தத்தைக்காட்டி விஷ் ணுவுக்கும் தமோகுணமுண்டு என்று இதுவரையில் எவருமே வாய் திறந்ததில்லையே. சிவபக்தனும் அதிப்ராசீனனுமான மஹாகவி காளி

தாஸனுங்கூட ரகுவமசததிலே [3-27] விஷ்ணுவை ஸதவகுண முளளவா எனறனரே சொலலிவைததிருககிருன ' மூனறனுள முறகுணததவரே முதலோா அவா நறகுணககடல ஆடுதல நனறரோ" எனறு தொடஙகிப பரமபுருஷனின ஸதவகுணககடலில ஆடிஞன கமபன விபரீதமாகச சொனனவா எவருமிலலையே எலலாரும இநதக கநதபுராணவசனததைக காணுமலா போய விடடாாகள? இதிலிருநது எனனை தெரிகிறது? ஒனறு—இககநத புராண வசனம சில துராகரஹிகளால சிலநூறு வருஷஙகளுககுள கறபிககபபடடுக கநதபுராண ஸூதஸமஹிதையில சோககபபடட தாயிருகக வேணடும அலலது—தாமஸபுராணவசனமாகையாலே இதை நலலோாகள அநாதரிததிருககவேணடும இவவிரணடு வழிதவிர வேறு வழியிலலை

இது அதவைததததுககும விசிஷடாதவைதததுககும நடககும விவாதமலல அதவைதிகளுககும ஸகுணபரஹமமுணடு அது ஸாதவிக தேவதையாகவே இருககவேணடும அது ஒரு தெயவ மாகததானிருகக முடியும இரணடு மூனறு இருககமுடியாது ஸ்ரீதரா முதலான பராசீனாகளான அதவைதிகள விஷ்ணுவையே ஸகுண பரஹமமாகக கொணடிருநதனா ஆதிசஙகரா இயறறியவையெனறு ஸாவஸமபரதிபநநமான உபநிஷத பரஹமஸூதர ஸஹஸரநாம கீதாபாஷயஙகளைப பாாததால அவரும விஷ்ணுவையே ஸகுண பரஹமமாகக கொணடிருநதாா எனபது புலபபடும பகவதகீதைக கும விஷ்ணு ஸஹஸரநாமததுககும அவா பாஷயமிடடாரேயொழிய ருதரகீதைககும சிவஸஹஸரநாமததுககும பாஷயமிடவிலலை இவை யெலலாம எதைககுறிககிறது? பராசீனாகளான அதவைதகளிற பெருமபானமையோா ஸாதவிகதெயவமான விஷ்ணுவையே ஸகுண பரஹமமாகக கொணடிருநதனா எனபதைக காடடவிலலையா? பராசீனகாலததிலே (பராஹமணாகளுககுள) அதவைதிகளுககும விசிஷடாதவைதிகளுககும சைவாகளுககும வைஷணவாகளுகக மிடையே கொளவினை கொடுவினைகளும இருநதுவநதன வைஷ ணவாகள விஷ்ணுவே பரதெயவம' எனறு சொலலுவதறகுப போடடியாக 'பரமசிவனே பரதெயவம' எனறு அபபய தீக்ஷிதா வாதாடமுறபடடுப பெருமபானமையினரான அதவைதிகளை சைவா களாக ஆககினபினபுதான ஸமாாததாகளும, வைஷணவாகளும ஒருவருககொருவா ஸமபநதமிலலாத தனிததனிபபிரிவினராயினா அதவைததததுககுச சிறிதும ஸமபநதமிலலாத ஸாதவிகதேவதா நிா

ணயவிஷயம ஒனறிலாவது அதவைதிகளும விசிஷடாதவைதிகளும தவைதிகளுமாகிற நாம அனைவரும ஒருமிதத முடிவுககு வரலாம எனபதைக காடடுவதறகே இவவளவும எழுதினேம

இனி பராஸங்கிகததை விடடு பரகருததுககு வருவோம ஸதவ ரஜஸதமோகுணஙகள சேதனாகளுககாவது பரமசேதன னுககாவது ஸவரூபததில கிடையாது' பரமபுருஷனை விஷணு வுககு ரஜஸதமஸஸுககள சேராத சுததஸதவமயமான திருமேனி யுணடு மறற சேதனாகளின உடமபு ஸதவரஜஸதமோகுணமயமா யிருககும இதில ஒவவொருவாககு ஒவவொருகாலததில ஒவவொரு குணம அதிகமாயிருககும பரஹமாவின உடமபில பொதுவாக ரஜோகுணம அதிகமாயிருககும, உருததிர னுடைய உடமபில பொது வாகத தமோகுணம அதிகமாயிருககும" எனபது ஸகலசாஸதிரங களின ஸாரமாகும இவவிஷயஙகள ஸ்ரீபாகவததகிலேயே தெளி வாகச சொலலபபடடிருபபதை இனிக காடடுவோம,

"ந யதர ஸதவம ந ரஜஸ தமஶச
ந வை விகாரோ ந மஹாந பரதாநம।
பரம பதம வைஷணவமாமநதி [பாகவதம 2-2-17]

[விஷணுவினுடைய பரமபராபயமான ஸவரூபததை ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ எனனும குணஙகளறறதாகவும, பரகருதி மஹான அவற றின விகாரஙகள ஆகியவறறுல தொடபபடாததாகவும வேதஙகள ஓதுகினறன] எனறு பகவத ஸவரூபததில இவையொனறுமிலலை யெனறு காடடபபடடது

"ஸதவம ரஜஸ தம இதி நிாகுணஸய குணஸ தரய।
ஸதிதிஸாககநிரோதேஷு கருஹீதா மாயயா விபோ॥
[2-5-18]

[பரகருதிகுணஙகளறற விஷணுவுககு ஸதவரஜஸதமஸஸுகக ளாகிற முககுணஙகள (முறையே) ரக்ஷண ஸருஷடி ஸமஹாரங களுககாக விபுவின மாயையினுல எடுததுககொளளபபடடிருககின றன] எனறும

ஆதாவபூச சததருதீ ரஜஸாऽஸய ஸாக்கே
விஷணு ஸதிதௌ கரதுபதி தவிஜதாமஸேது।

ருத₃ரோऽபயயாய தமஸா புருஷ ஸ ஆத₃ய:
இதயுத₃ப₄வஸதி₂திலயா ஸததம பரஜா ஸு|| [11-4-5]

[அநத ஆதிபுருஷன ரஜோகுணததோடு கூடி ஆதிஸருஷடியில பிரமனுனை ரக்ஷண ததிறகாக யஜஞபதியும த₃விஜத₄ரமஙகளுககு அணையைபபோலே பலததை அடைவிபபவனுமான விஷணுவானுன தமஸஸோடு கூடி ஸமஹாரததின பொருடடு ருதரனுனை இவ வணணமாக பரஜைகளிடகதிலே ஏறபடும ஸருஷடிஸதிதிஸம ஹாரஙகள எபபோதும நடைபெறுகினறன] எனறும ராஜ ஶரீரன பரஹமா, தம ஶரீரன ருதரன ஸதவசரீரன விஷணு எனறு காடடபபடடது பரவான விஷணுவின திருமேனியில ரஜஸதமஸ ஸுககள இலலாததுபோலே அவைகளோடு கூடியிருககும மிஶர ஸதவமும இலலை எனபதும, அவன திருமேனியிலிருபபது ப₃நத₄க மலலாததான சுததஸதவம எனபதும,

‘பரவாததே யதர ரஜஸ தமஸ தயோா
மிஶரஞச ஸதவம ந ச காலவிகரம [2-9-10]

[எவனிடததில ரஜஸஸும தமமும அவறறோடு கூடிய ஸதவமும இலலையோ எவனிடததில காலததின பராகரமம செலலாதோ] எனறும, ‘ஸஙகாஷணம தே₃வமகுணட₂ஸதவம’’ [3-8-3] [தடையறற தான (சுதத) ஸதவததையுடைய ஸஙகாஷணனுன தேவனை] என றும மிகததெளிவாக அறிவிககபபடடது பதினோராவது ஸகநதததில இருபததைநதாமததியாயததில, ஸதவரஜஸதமஸஸுககளின ஸவ ரூபமும ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸாகளின ஸவரூபமும, பநதகமான இநத முககுணஙகளையும விடடிருபபதே நிாககுணவஸதை எனப படுகிறது எனறும, தனனை அடைநது தனககுக கைஙகாயம செயவதே நிாககுண நிலையெனறும பகவானுலே உததவருககு மிகத தெளிவாகக காடடபபடடிருககிறது சில ஶலோகஙகளைமாததிரம இஙகே காடடுவோம

யத₃ா ப₄ஜதி மாம ப₄கதயா நிரபேகூ ஸவகாமபி₄ |
தம ஸதவபரகருதிம வித₃யாத புருஷம ஸதரியமேவ வா ||

[பிரதிபலனை எதிாபாராமல தன கருமஙகளாலே எனனை பகதி யோடு பஜிககும புருஷனையும ஸதிரீயையும ஸதவஸவபாவமுளள சேதனனெனறு அறியலாம] எனறும,

‘ஸதவம ரஜஸ தம இதி கு₃ணு ஜீவஸய நைவ மே’

[ஸதவரஜஸதமோகுணஙகள (பரகருதிகாரயமான சரீரததோடி ருககும) ஜீவனுககேயொழிய எனககிலலே] எனறும, யாநதி மாமேவ நிாகுஞ்ண ' [ஸதவரஜஸதமோகுணமறறவாகள எனனே அடைகினறனா] மத₃ாபபணம நிஷப₂லம வா ஸாதவிகம'' [எனககு அாபபணமாகவும ப₂லமிலலாமலும செயயபபடுவது ஸாதவிகம] 'மநநிஷட₂ம நிாகுஞ₃ணம ஸமருதம' [என விஷயமான அறிவே நிாகுணஜஞானமெனபபடுகிறது] ''மநநிகேதம து நிாகு₃ணம'' [என ஆலயவாஸமே நிாகுஞ₃ணஸதானமாகும] 'நிாகு₃ணோ மத₃பாஶ்ரய [எனனே ஆசரயிததிருபபவனே நிாக குணபுருஷனுவான] 'மதஸேவாயாம து நிாகு₃ணே'' [எனககுக கைஙகரியம செயயும சிரததையே நிாகுணஶரததை] நிாகு₃ணம மத₃பாசரயம'' [எனனே ஆசரயிததிருபபதே நிாகுணஸுகமெனப படுகிறது] எனறும கூறபபட்டிருபபவறறைக காணக இவறறால வேதததில நிாகுணநிலேயெனறு சொலலியிருபபது ஸதவரஜஸ தமோகுணமறற நிலேயையே குறிககிறது, கலயாணகுணஙகளே யும நிஷேதிககவிலலேயெனறு தெளிவுபடுததபபடடதாகிறது இபபடி பகவான சுததஸதவததையுடையவனெனறும, ருதரன தமோகுணததை உடையவனெனறும சொனனதோடனறியில பகவானுடைய ஸ்ரீபாததீாதத தாரணததாலேயே சிவன தன தமம நீஙகிப பரிசுததனுனை எனபதும,

யசசெ₂ளச நிஸஸருத ஸரித பரவரோத₃கேந
தீாததே₂ந மூாத₄நி வித₄ருதேந ஶிவ ஶிவோபூ₄த'

[எவனுடைய திருவடியை விளககியதால விழுநத கஙகையின நீரைத தலேயில தரிததகால சிவன சிவனுனுனே] எனறும,

யஸயாஙக₄ரிபஙகஜ ரஜ ஸநபநம மஹாநதோ
வாஞசஂ₂நதயுமாபதிரிவாதம தமோபஹததயை [10-52-43]

[தஙகளுடைய தமம போவதறகாக எவனுடையதிருவடிததாமரைத துகளிலே உமாபதியைபபோல மஹானகள நீராடவிருமபுகிருா களோ] எனறும உதகோஷிககபபடடது பததாவது ஸகநதம எணபதகெடடாவது அததியாயததில,

'தே₃வாஸுரமநுஷயேஷு யே ப₄ஜநதயஶிவம சிவம|
பராயஸதே த₄நிநோ பே₄ாஜா ந து லக்ஷமயா பதிம ஹரிம||

ஏதத வேதி₃துமிசச₂ாம ஸநதே₃ஹோதர மஹாந ஹி ந।
விருத₃த₄ஶீலயோ பரப₄வோா விருத₃த₄ா ப₄ஜதாம க₃தி ॥
[10-88 1]

[தேவாஸுரமனுஷயாகளில, அபரிசுததஞன சிவனே எவாகள உபா ஸிககிருாகளோ அவாகள பெருமபாலும தனவானகளாகவும போகமுடையவாகளாகவுமிருககிருாகளே, லக்ஷ்மீபதியான ஹரியை உபாஸிககிறவாகள அபபடியிலலேயே இபபடி விருததமான தனமை யுடையவாகளே உபாஸிககிறவாகளின கதி நோமாருகவனறே இருக கிறது, இதில எனககுப பெரிய ஸநதேஹமிருககிறபடியால இதை அறியவிருமபுகிறேன] எனறு அரசன கேடக,

'சிவ ஶகதியுகத ஶஶவத தரிலிஙகோ₃ா கு₃ணஸமவருத।
ஹரிா ஹி நிாககு₃ண ஸாக்ஷாத புருஷ பரகருதே பர ॥
[10-88-3]

[பாாவதியோடு கூடிய சிவன எபபோதும ஸாதவிகராஜஸதாமஸா ஹஙகாரததிறகு வசபபடடவன தமோகுணமுடையவன ஹரியோ வெனில முககுணஙகளுமறறவன, பரகருதிககு மேறபடட புருஷன அவனே] எனறு தொடஙகி ' பகவான நிரநதரமான நனமையைச செயயவிருமபியே தன அடியாாகளுககு தனம முதலான இவவுலக போகஙகள இலலாமற செயகிருன சிவனும பரஹமாவும தஙகள அடியாாகள எதைககேடடாலும அதை ஆலோசியாமல உடனே கொடுததுவிடடுப பிறகு திணடாடி பகவான காலிலே விழுவாாகள'' எனறு கூறி, இதறகு உதாஹரணமாக சிவன வருகாஸுரன (பஸமா ஸுரன) எனனும அஸுரனுககு யாா தலையில அவன கைவைத தாலும அவாகள எரிநதுபோக வேணடும எனறு வரததைக கொடுததுவிடடு, அவன தன தலையிலேயே கையை வைககவர பயநது ஓடித தமோகுணமறறதான வைகுணடததையடைநது கதற, பகவான அவவஸுரனை ஒருபாயததாலே அழிதத விருததாநதத தைப பேசிறறு

அடுததிருககுமபடியான (தசமஸகநதம) எணபதெொனபதா வது அததியாயததிலே, நெடுஙகாலததிறகு முன முனிவாகளுககுள ளேயே ஸாதவிக தேவதையாகவும முதலவனுகவுமிருபபவன யாா எனபது பறறிசசாசசை விளைநது இனறிருநது நாம நிாணயிகக வேணடாதபடி அனறே அதை அவாகளே நிாணயிததபடியைப பேசிறறு அதை அபபடியே கீழே தருகிறேும —

ஸரஸவதயாஸ தடே ராஜந ருஷய ஸதரமாஸத|
விதாகக ஸமபூ$_4$த தேஷாம தரிஷவதீ$_4$ரேஷு கோ மஹாந||
தஸய ஜிஜஞாஸயா தே வை ப$_4$ருகு$_3$ம ப$_3$ரஹமஸுதம நருப|
தஜஜஞுபதயை பரேஷயாமாஸு ஸோப$_4$யகா$_3$த
ப$_3$ரஹமண ஸபா$_4$ம||
ந தஸமை பரஹவணம ஸதோதரம சகரே ஸதவபரீக்ஷயா|
தஸமை சுகரோத$_4$ ப$_4$க$_3$வாந பரஜவலந ஸவேந தேஜஸா||
ஸ ஆதமநயுததி$_2$தம மநயும ஆதமஜாயாதமநா பரபு$_4$|
அஶீஶமத யதா$_2$ வஹநிம ஸவயோநயா வாரிணாதமபூ$_4$||
தத கைலாஸமக$_3$மத ஸ தம தே$_3$வோ மஹேஶவர|
பரிரப$_3$து$_4$ம ஸமாரேபே$_4$ உததா$_2$ய ப$_4$ராதரம முதா$_3$||
நைசச$_2$த தவமஸயுதபத$_2$க$_3$ இதி தே$_3$வஶ சுகோப ஹ|
ஶூலமுத$_3$யமய தம ஹநதுமாரேபே$_4$ திக$_3$மலோசந,||
பதிதவா பாத$_3$யோா தே$_3$வீ ஸாநதவயாமாஸ தம கி$_3$ரா|
அதோ$_2$ ஜகா$_3$ம வைகுணட$_2$ம யதர தே$_3$வோ ஜநாதத$_3$ந||
ஶயாநம ஶ்ரிய உதஸஙகே$_3$ பதா$_3$ வக்ஷஸயதாட$_3$யத|
தத உததா$_2$ய ப$_4$க$_3$வாந ஸஹ லக்ஷமயா ஸதாம க$_3$தி||
ஸவதலபாத$_3$வருஹயாத$_2$ நநாம ஶிரஸா முநிம|
ஆஹ தே ஸவாக$_3$தம ப$_3$ரஹமந நிஷீதா$_3$ தராஸநே க்ஷணம||
அஜாநதாமாக$_3$தாந வ க்ஷநதுமஹாத ந பரபோ$_4$|
அதீவ கோமளௌ தாத சரணௌ தே மஹாமுநே||
இதயுகதவா விபரசரணௌ மாதத$_3$யந ஸவேந பாணிநா|
புநீஹி ஸஹலோகம மாம லோகபாலாமஶச மத$_3$க$_3$தாந||
பாதோ$_3$த$_3$கேந ப$_4$வதஸ தீாததா$_2$நாம தீாததா$_2$காரிணா|
அத$_3$யாஹம ப$_4$க$_3$வந லக்ஷமயா ஆஸமேகாநதபா$_4$ஜநம||
வதஸயதயுரஸி மே பூ$_4$தி ப$_4$வதபாத$_3$ஹதாமஹஸ|
ஏவம ப$_3$ருவாணே வைகுணடே$_2$ ப$_4$ருகு$_3$ஸ தநமநத$_3$ரயா
கி$_3$ரா||
நிாவருதஸ தாபபிதஸ தூஷணீம ப$_4$கதயுதகணடா$_2$ஶரு
லோசந|
புநஶச ஸதரமாவரஜய முநீநாம ப$_2$ரஹமவாதி$_3$நாம||

ஸவா நுபூ₄தமசேஷேண ராஜந ப₄ருகு₃ரவாணயத |
தநநிமயாத₂ முநயோ விஸமிதா முகதஸமமயா ||
பூ₄யாமஸம ஶரதத₃து₄ா விஷ்ணும யத ஶாநதிா
யதோऽப₄யம|
த₄ாம ஸாக்ஷாத யதோ ஜஞாநம வைராகச₃யஞச தத₃நவிதம||
ஐஶவாயஞசாஷடத₄ா யஸமாத யஶஶசாதமமலாபஹம |
முநீநாம நயஸதத₃ணட₃ாநாம ஶாநதாநாம ஸமசேதஸாம ||
அகிஞசநாநாம ஸாதூ₄நாம யமாஹு பரமாம க₃திம |
ஸதவம யஸய பரியா மூாததிா ப₃ராஹமணஸ தவிஷட
தே₃வதா ||
ப₃ஜநதயநாஶிஷ ஶாநதா யம வா நிபுணபு₃த₃த₄ய |
ஏவம ஸாரஸவதா விபரா நருணம ஸமயநுததயே ||
புருஷஸய பத₃ாமபே₄ாஜஸேவயா ஸத₃க₃திம க₃தா ||

[அரசனே' ஸரஸவதீநதியின கரையிலே ருஷிகள சிலா ஸதர யாகம செயதனா மும்மூாததிகளுள முதலவன யாரெனனும சாசசை அவாகளுககுள உணடாயிறறு அதை அறிவதில விருபபததால அவாகள பிரமனின பிளளையான பிருகுமஹாிஷியை அதை அறி வதறகாக (மும்மூாததிகளிடமும) அனுபபினா அவா முதலில பரஹமாவின ஸபையை அணுகினா (பிளளையான அவா தநதை யான பிரமனுககு நமஸகாராதிகளைச செயயவேணடியது உசித மாயிருநதபோதிலும) ஸதவகுணததைப பாீக்ஷிபபதறகாக பரஹமா வுககு நமஸகாரததையும துதியையும செயயவிலலை தன தேஜஸ ஸால கொழுநது விடடெரிபவரான பரஹமா பிருகுமஹாிஷியிடம கோபஙகொணடாா தன பிளளையிடம தன மனததில எழுநத கோபாகனியை விறகிலிருநதுணடாகும நெருபபைநீராலே அணைப பதுபோலே, விவேகபுததியாலே தணிததாா அதறகுபபின பிருகு கைலாசததிறகுச சென்றா தேவனான மஹேசவரன (படுககை யிலிருநது) எழுநதிருநது தமபியான பிருகுமஹாிஷியை அணைததுக கொளளததொடஙகினா, நீ வழிதவறின நடததையையுடையவன' எனறு கூறி பிருகுமஹாிஷி அதைத தடுததாா தேவனான ருதரன கோபஙகொணடாா முககணணனான சிவன சூலததையெடுததுக கொணடு அவரைககொலல முறபடடாா பாாவதீ தேவியானவள பாதஙகளில விழுநது ருதரனை நலவாாததைகள சொலலி சாநதப படுததினாள அதறகுபபின தேவனான ஜநாாததனனிருககும

வைகுண்டத்திற்குச் சென்றார். ஸ்ரீதேவியின் மடியில் சயனித்துக் கொண்டு கள்ள நித்திரை செய்த அந்த பகவானை காலால் மார்பில் உதைத்தார். நல்லோர்களுக்குக் கதியான அந்த பகவான் லக்ஷ்மீ தேவியோடு கூட உடனே எழுந்திருந்து தன் படுக்கையைவிட்டு இறங்கி முனிவரைத் தலையால் வணங்கினான். ப்ராஹ்மணோத்தமரே! உமக்கு நல்வரவாகுக. இவ்வாஸனத்தில் சிறிது பொழுது எழுந்தருளி யிருக்கவேணும். ஐயனே! தாங்கள் எழுந்தருளியதை அறியாம லிருந்த என் அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேணும். மஹாமுனிவர் பெருமானே! உம் திருவடிகள் மிகவும் ம்ருதுவானவையாயிற்றே என்று சொன்னான் ஸர்வேச்வரன். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்தணருடைய திருவடிகளைத் தன் கைகளால் தடவிக்கொடுத்துக் கொண்டு, 'இவ்வுலகத்தோடுகூடிய என்னையும் என்னைச்சேர்ந்த லோகபாலர்களையும் பரிசுத்தர்களுக்கும் பரிசுத்தியை விளைக்கும் உம்முடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தாலே பரிசுத்தப்படுத்துவீராக. இன்றே நான் ஸ்ரீதேவிக்கு நித்யவாஸஸ்தானமாக ஆனேன். உம் திருவடியாலே (உம்மை எதிர்கொண்டழையாதிருந்த) பாபம் நீங்கப் பெற்ற என் மார்பிலே இன்றிலிருந்து செல்வம் நித்யவாஸம் செய்யும்' என்று வைகுண்டன் இவ்வண்ணமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், முனி அப்பெருமானுடைய கம்பீரமான பேச்சாலே ஆனந்தமடைந்தவராய் திருப்தியடைந்தவராய் பக்திப்பெருக்கால் நிரம்பிய கண்ணீரை உடையவராய் மௌனமானார். மறுபடியும் தீர்க்கஸத்ரயாகம் நடக்குமிடத்துக்கு வந்து ப்ரஹ்மவாதிகளான முனிவர்களுக்குத் தான் அனுபவித்தது அனைத்தையும் வர்ணித்தார் ப்ருகுமஹரிஷி. அதைக்கேட்ட முனிவர்கள் ஆச்சரியக்கடலில் மூழ்கியவர்களாய் ஐயம் நீங்கப்பெற்று விஷ்ணுவே பரதெய்வமென்று உறுதிபூண்டனர் (ஏனெனில்) அவனிடமிருந்தே சாந்தியுண்டாகிறது அபயமுண்டாகிறது, ஸாக்ஷாத் தர்மமும் பிறக்கிறது, ஜ்ஞானமும் வைராக்யமும் அதோடுகூடிய அஷ்டைச்வர்யங்களும் ஏற்படுகின்றன. மனமலமழிக்கும் கீர்த்தியும் உண்டாகிறது. கோபமற்றவர்களாய் ஸமதிருஷ்டியுடையவர்களாய், கைம்முதலற்றவர்களுமான ஸாதுக்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் அவனையே மேலான கதியாகச் சொல்லுகின்றனர். அவனுடைய இனிய திருமேனி ஸத்வமயமானது, அவனுக்கு (வேதமறிந்த) ப்ராஹ்மணர்கள் இஷ்டதேவதைகள், அவனையே அறிவில் சிறந்தவர்கள் மற்ற பலன்களை விரும்பாமல் சாந்தியுடையவர்களாய் பஜனம் செய்கிறார்கள், இவ்வண்ணமாக ஸரஸ்வதி நதிக்கரையிலிருந்த அந்தணர்கள் மனிதர்களுக்கு ஐயம் நீங்கு

வதறகாகப பரமபுருஷனுடைய திருவடித தாமரையையே ஸேவிததுநினறு அவனை அடைநதாாகள] என்று மிகததெளிவாகவும், குழநதைகளுககும புரியுமபடியாகவும ஸதவகுண மூாததியான பரமபொருள யாரெனறு ஸ்ரீபாகவதததிலே நிாணயிககபபடடது. இதிலே சுருககமாகச சொலலபபடட இநத விருததாநதம பாதமபுராணததிலே மிக விரிவாகக கூறபபடடது அதைககாடடிமுடிபபோம.

பாத்மபுராண நிர்ணயம்

ஏழு கணடஙகளுளள பாதமபுராணத்திலே ஆறுவதான உததரகணடததிலே * இருநூறறைமபததைநதாவதான அததியாயததிலே ஸாதவிக தேவதா நிாணயமாகிற இநத இதிஹாஸம விரிவாக விளககபபடடது [பமபாய ஸ்ரீவெஙகடேசவரஸடீம பரெஸஸில * இது அசசிடபபடடுளளது] அதை அபபடியே கீழே தருகிறேம —

திலீப உவாச -

கதி₂தம ப₄வதா ப₃ரஹமந ஸாவத₄ாமமஶேஷத ।
ஸாமாநயஞச விஶிஷடஞச ஸவருபம பரஜீவயோ ॥
ஸவாகக₃ாபவாகெ₃ள கதி₂தெள ஸாத₄நஞச தயோரபி ।
த₄நயோஸமயஹம த₃விஜசரேஷட₂ தவதபரஸாத₃ாத
ஸத₃ா குரோ ॥
ஏகமநயம த₃விஜசரேஷட₂ பருசச₂ாமி தவாம குதூஹலாத।
கத₂யஸவ யத₂ாதத₂யம அபி வாதஸலயகெ₃ளரவாத ॥
மஹாப₄ாக₃வதஶரேஷடே₂ா ருத₃ரஸ தரிபுரஹநதக ।
கஸமாத விக₃ாஹிதம ரூபம பராபதவாந ஸஹ ப₄ாரயயா ॥
யோநிலிஙக₃ஸவருபஞச கத₂ம ஸயாத ஸ மஹாதமநா ।
பஞசவகதர சதுாபு₃ாஹு சூலபாணிஸ தரிலோசந ॥
கத₂ம விக₃ாஹிதம ரூபம பராபதவாந த₃விஜபுஙக₃வ ।
ஏவம ஸாவம மமாசக்ஷவ மிதராவருணநநத₃ந ॥

---

* பூனா ஆநநதாஸரமப பதிபபில இருநூறறெணபததிரணடாவது அததியாயமாகக காணகிறது

வஸிஷ்ட₂ உவாச -

ஶ்ருணு ராஜந ப்ரவக்ஷ்யாமி யந மாம பருச்சஸ₂ஸி கெ₃ளரவாத்।
விஶுத்₃த₄ஹ்ருத₃யே புமஸாம புக₃தி₄ ஶ்ரேயஸி ஜாயதே॥
ஸ்வாயம்பு₄வோ மநு பூர்வம மநத₃ரே பாவதோததமே।
ஜக₃ம முநிபி₄ ஸார்தத₄ம தீ₃ரகக₄ஸத்ரமநுத்தமம॥
தஸமிந ஸமாக₃தா ஸர்வே முநய ஸம்ஶிதவ்ரதா।
நாநாஶாஸ்த்ரவித₃ ஶ்ரேஷ்டா ப₃ாலஸூர்யாநலப்ரப₄ா॥
ஸர்வவேத₃விதோ₃ விப்ரா ஸர்வத₄ர்மபராயணா।
வர்த்தமாநே மஹாஸத்ரே முநய க்ஷீணகல்மஷா॥
அந்வேஷ்டும தே₃வதாததவம மித₂ பப்ரச்சுஸ தபோத₄நா।
விப்ராணாம வேத₃வித₃ஷாம க பூஜ்யோ தே₃வதாவர॥
ப₃ரஹமவிஷ்ணுமஹேஶாநாம க ஸ்துதோ முக்திதே₃ா
நருணாம।
கஸ்ய பாதோ₃த₃கம ஸேவ்யம பு₄க்தோச்சிஷ்டம ச பாவநம॥
கோऽவ்யய பரமம தா₄ம பரமாதமா ஸநாதந।
கஸ்ய ப்ரஸாத₃ம தீரத்த₂ஞ்ச பித்ருணாம த்ருப்தித₃ம ப₄வேத்॥
தேஷாம ஸம்ப்ரவிஷ்டாநாம இதி வாதோ₃ மஹாநபூ₄த்।
ருத்₃ரமேகமிதி ப்ரோசு கேசித₃த்ர மஹாஶய॥
ப₃ரஹமைவ பூஜ்ய இத்யந்யே வத₃ந்தி முநிஸத்தமா।
ஸூர்ய ஏவாதமநாம பூஜ்யோ இத்யந்யே ப்ராஹுருத்தமா॥
யோऽஸௌ ஸர்வக₃த ஶ்ரீமாந ஶ்ரீபதி புருஷோத்தம।
அவ்யய புண்ட₃ரீகாக்ஷோ வாஸுதே₃வ பராத்பர॥
அநாதி₃நித₄நோ விஷ்ணு ஸ ஏவ பரமேஶ்வர।
ஸம்பூஜ்யோ தே₃வதாஶ்ரேஷ்ட₂ இத்யந்யே சோசிரே
த₃விஜா॥
தேஷாம விவத₃தாம தத்ர மநு ஸ்வாயம்பு₄வோऽப₃ரவீத்।
ஶுத்₃த₄ஸத்வமயோ யோऽஸௌ கல்யாணகு₃ணவாந ப்ரபு₄॥
புண்ட₃ரீகேக்ஷண ஶ்ரீமாந ஶ்ரீபதி புருஷோத்தம।
விப்ராணாம வேத₃வித₃ஷாம ஏக ஏவாச்யுத ப்ரபு₄।
விப்ராணாம நேதரே பூஜ்யா ரஜஸதமவிமிஶ்ரிதா॥
இதி தஸ்ய வச ஶ்ருதவா ஸர்வ ஏவ மஹாஶய।
ப₄ருகு₃ம தபோநிதி₄ம விப்ரம ப்ரோசு ப்ராஞ்ஜலயஸ தத₃ா॥

ருஷய ஊசு -

அஸ்மாகம்ஸமஶயம சே2ததும தவம ஸமாததோ2ா ஸிஸுவரத: |
ப3ரஹமவிஷ்ணு மஹேஶாநாமநதிகம வரஜ ஸுவரத ||
க3தவா தேஷாம ஸமீபநது தத்2ர த3ருஷடவா து விக3ரஹாந |
சுத்3த4ஸதவகு3ணம தேஷாம யஸமிந ஸமவித்3யதே முநே ||
ஸ ஏவ பூஜயோ விபராணும நேதரஸது கத3ாசந |
சுத்3த4ஸதவமய ஸாக்ஷாத ப3ரஹமணய ஸ ப4விஷயதி ||
தீர்தத2 பரஸாத3வாந லோகே விபராணும ஸ ப4விஷயதி |
தே3வதாநாம பிதருணுஞ்ச தஸயோசசி2ஷடம ஸுபாவநம ||
தஸமாத யாஹி முநிஶரேஷட2 விபு3த4ாநாம நிவாஸநம |
க்ஷிபரம குரு முநிசரேஷட2 ஸாவலோகஹிதம பரபே4ா ||
ஏவமுகதஸ ததஸ தூரணம கைலாஸம முநிஸததம |
ஜக3ாம வாமதே3வந யதராஸதே வருஷப4த்4வஜ ||
க3ருஹத3வாரமுபாக3மய ஶங்கரஸய மஹாதமந |
குலஹஸதம மஹாரௌத3ரம நந்தி3ம த3ருஷடவாப3ரவீத த3விஜ ||
ஸ்மபராபதோஹம ப3ருகு3ர விபரோ ஹரம த3ரஷடும ஸுரோததமம |
நிவேத3யஸவ மாம ஶீக4ரம ஶங்கராய மஹாதமநே ||
தஸய தத3 வசநம ஶருதவா நந்தீ3 ஸாவக3ணேஶவர |
உவாச பருஷம வாகயம மஹாஷிமமிதௌஜஸம ||
அஸாநநித4யம பரபே4ாஸ தஸய தே3வயா க்ரீட3தி ஶங்கர |
நிவாததஸவ முநிஶரேஷட2 யதி3 ஜீவிதுமிசச2ஸி ||
ஏவம நிராகருதஸ தேந ததரா திஷட2ந மஹாதபா |
ப3ஹூந் தி3வஸாநயஸமிந சருஹத3வாரி மஹேஶிது ||
நாரீஸங்க3மமததோஸௌ யஸமாந மாமவமநயதே |
யோநிலிங்க3ஸவருபம வை தஸமாத தஸய ப4விஷயதி ||
ப3ராஹமணம மாவஜாநாதி தமஸா ஸமுபாக3த |
அப3ரஹமணயதவமாபநநோ ஹயபூஜயோஸௌ த3விஜநமநாம ||
தஸமாத3நநம ஜலம புஷபம தஸமை த3ததம ஹவிஸ தத2ா |
நிர்மாலயமஸய தத ஸாவம ப4விஷயதி ந ஸமஶய ||

ஏவம ஶ்ருத்வா மஹாதேஜா ஶங்கரம லோகபூஜிதம|
உவாச க$_3$ணமத்யுக்$_3$ரம நந்தி$_3$ம ஶூலத$_4$ரம ந்ருப||
ருத்$_3$ரப$_4$க்தாஶ்ச யே லோகே ப$_4$ஸ்மலிங்க$_3$ஸ்தி$_2$த$_4$ாரிண |
தே பாஷண்ட$_3$த்வமாபந்நா வேத$_3$பா$_3$ஹ்யா ப$_4$வந்து வை||
ஏவம ஶ்ருத்வா முநிஸ்தத்ர ருத்$_3$ரம த்ரிபுரஹந்தகம|
ஜகா$_3$ம ப$_3$ரஹ்மலோகம வை ஸர்வலோகநமஸ்க்ருதம||
தத்ர தே$_3$வைஸ் ஸஹாஸீநம ப$_3$ரஹ்மாணம பரமேஷ்டி$_2$நம|
த$_3$ருஷ்ட்வா ப்ராஞ்ஜலிநா தே$_3$வம ப்ரணநாம மஹாமதி |
ப்ரணம்ய புரதஸ் தஸ்ய தூஷ்ணீமாஸ மஹாதபா |
தம த$_3$ருஷ்ட்வா முநிஶார்தூ$_3$லம ரஜோகு$_3$ணஸமாவ்ருத ||
நாசசயாமாஸ த$_4$ாதாऽஸௌ மஹர்ஷிம ஸமுபாக$_3$தம|
ப்ரத்யுத்த$_2$ாநம ப்ரியம வாக்யம ந க்ருதம தஸ்ய வேத$_4$ஸா||
ஐஶ்வர்யேணைவ மஹதா தஸ்தௌ$_2$ தத்ராம்பு$_3$ஜாஸந |
தம த$_3$ருஷ்ட்வா ரஜஸோத்$_3$ரிக்தம மஹர்ஷி பங்கஜாஸநம||
வ்யாஜஹார மஹாதேஜா வாக்யம லோகபிதாமஹம|
ரஜஸா மஹதோத்$_3$ரிக்தோ யஸ்மாந மாமவமந்யஸே||
தஸ்மாத் த்வம ஸர்வலோகாநாம அபூஜ்யத்வம ஸமாப்நுஹி|
ஏவம ஶ்ருத்வா மஹாத்மாநம ப$_3$ரஹ்மாணம லோகபூஜிதம||
ஜகா$_3$ம ஸஹஸா விப்ரோ ப$_4$க$_3$வந்மந்தி$_3$ரம ப$_4$ருகு$_3$ |
ப்ரவிஶ்ய வைஷ்ணவம லோகம க்ஷீராப$_3$தே$_4$ருத்தரே தடே||
தத்ரஸ்தி$_2$தை மஹாப$_4$ாகை$_3$ பூஜ்யமாநோ யதா$_2$ர்ஹத |
தத்ராநிவார்யமாணஸ்து ப்ரவிஷ்டோऽந்த புரம த$_3$விஜ ||
ப்ரவிஶ்ய தஸ்மிந விமலே விமாநே ரவிஸந்நிபே$_4$ |
ஶயாநம நாக$_3$பர்யங்கே த$_3$த$_3$ர்ஶ கமலாபதிம||
லக்ஷ்மீகர ஸரோஜாப$_4$யாம மருஜ்யமாந பத$_3$த$_3$வயம|
தம த$_3$ருஷ்ட்வாமுநிஶார்தூ$_3$லோ ப$_4$ருகு$_3$ கோபஸமந்வித ||
தூர்ணமுத்தா$_2$ய ப$_4$க$_3$வாந த$_4$ந்யோஸ்மீதி வத$_3$ந முதா$_3$||
ஹஸ்தாப$_4$யாம சரணம தஸ்ய பீட$_3$யாமாஸ ஹர்ஷித |
ஶநை மருதி$_3$த்வா தத்பாத$_3$ம மது$_4$ரம வாக்யமப$_3$ரவீத||
த$_4$ந்யோஸ்ம்யத்$_3$யைவ விப்ரர்ஷே க்ருதக்ருத்யோஸ்மி
ஸர்வதா$_2$|

தவதபாத$_3$ஸயாரசசநாத தே$_3$ஹே மஙக$_3$ளம மே ப$_4$விஷயதி|
ஸமஸத ஸமபத ஸமவாபதிர்ஹேதவ ஸமுததி$_2$தாபத
குலதூ$_4$மகேதவ |
அபாரஸமஸார ஸமுத$_3$ரஸேதவ
புநநது மாம ப$_3$ராஹமணபாத$_3$பாமஸவ ||
விபரபாத$_3$ரஜோ யஸய தே$_3$ஹே திஷட$_2$தி ஸாவதா|
க$_3$ஙக$_3$ாதி$_3$ ஸாவதீாதத$_2$ாநி தஸய திஷட$_2$நதயஸமஶயம||
இதயுகதவா ஸஹஸோதத$_2$ாய தே$_3$வயா ஸாாதத$_4$ம
ஜநாாதத$_3$ந |
ப$_4$கதயா ஸமாசசயாமாஸ தி$_3$வயஸரகசநத$_3$நாதி$_3$பி$_4$ ||
தம த$_3$ருஷடவா முநிஶாாதது$_3$லோ ஹாஷபூாணஶருலோசந |
உதத$_2$ாயாஸந முக$_2$யாத தம பரணநாம த$_3$யாநிதி$_4$ம||
கருதாஞஜலிபுடோ பூ$_4$தவா ஹாஷாத பராஹ மஹாதபா ||

ஸ்ரீப$_4$ருகு$_3$ருவாச—

அஹோ ரூபமஹோ ஶாநதி அஹோ ஜஞாநமஹோ த$_3$யா|
அஹோ ஸௌஶீலா க்ஷாநதி அஹோ ஸதவகு$_3$ணம ஹரே ||
நைஸாகி$_3$கம ஶௌப$_4$ம ஸதவம தவைவ கு$_3$ணவாரிதே$_4$ |
நாநயேஷாம வித$_3$யதே கிஞசித ஸாவேஷாம
தரிதி$_3$வௌகஸாம||
ப$_3$ரஹமணயஶச ஶரணயஶச தவமேவ புருஷோததம |
ப$_3$ராஹமணாநாம தவமேவேஶோ நாநய பூஜய ஸுர கவசித||
யோசசயநதி ஸுராநயாந தவாம விநா புருஷோததம|
தே பாஷணட$_3$தவமாபநநா ஸாவலோக விக$_3$ாஹிதா ||
விபராணும வேத$_3$வித$_3$ஷாம தவமேவேஜயோ ஜநாாதத$_3$ந |
நாநய கஶசித ஸுராணாநது பூஜநீய கத$_3$ாசந||
அநாசயா ப$_3$ரஹமருத$_3$ராத$_3$யா ரஜஸதமவிமிஶரிதா |
தவம சுத$_3$த$_4$ஸதவகு$_3$ணவாந பூஜநீயோக$_3$ரஜநமநாம||
தவதபாத$_3$ஸலிலம ஸேவயம பிதருணஞச தி$_3$வௌகஸாம|
ஸாவேஷாம பூ$_4$ஸுராணஞச முகதித$_3$ம கலமஷாபஹம|
தவதபு$_4$கதோசசி$_2$ஷடஶேஷம வை பிதருணஞச
தி$_3$வௌகஸாம|
பூ$_4$ஸுராணஞச ஸேவயம ஸயாத நாநயேஷாநது கத$_3$ாசந||

இதரேஷாநது தே$_3$வாநாம அநநம புஷபம ஜலம தத$_2$ா|
அஸபருஶயநது ப$_4$வேத ஸாவம நிர்மாலயம ஸூரயா ஸமட|
தஸமாத$_3$ வை ப$_3$ரா ஹமணே நிதயம பூஜயிதவா ஸநாதநம|
தவத தீாதத$_2$ம பு$_4$கதமநநஞச ப$_4$ஜேதைவாநிஶம பு$_3$த$_4$ |
நாநயம தே$_3$வநது வீக்ஷேத ப$_3$ரா ஹமணே ந ச பூஜயேத||
நாநயபரஸாத$_3$ம பு$_4$ஞ்ஜீத நாநயத$_3$ாயதநம விஶேத|
ந த$_3$த$_3$ாதீஹ யோ விபர பிதருணும ஶராத$_3$த$_4$காமணி||
தவத$_3$பு$_4$கதமநநம தீாதத$_2$ஞச தத ஸாவம நிஷப$_2$லம ப$_4$வேத|
கலபகோடி ஸஹஸராணி கலபகோடிஶதாநி ச||
பதநதி பிதரஸதஸய நரகே பூயஶோணிதே|
நிவே$_3$திம தவ விபே$_4$ா யோ ஜுஹோதி த$_3$த$_3$ாதி வா||
தே$_3$வதாநாம பிதருணுஞச தருபதிராநநதயமஶநுதே|
தஸமாத தவமேவ விபராணும பூஜயோ நாநயோஸதி கஶசந||
மோஹாத$_3$ ய பூஜயேத$_3$நயாந ஸ பாஷணட$_3$ ப$_4$விஷயதி|
தவம ஹி நாராயண ஸ்ரீமாந வாஸுதே$_3$வஸ ஸநாதந ||
விஷணு ஸாவக$_3$தோ நிதய பரமாதமா மஹேஶவர |
தவமேவ ஸேவயோ விபராணும ப$_3$ரஹமணய
ஶுத$_3$த$_4$ஸதவவாந||
பூஜயதவாத ப$_3$ரா ஹமணுநாம வை சுத$_3$த$_4$ஸதவகு$_3$ணுத$_3$பி|
ஸாவேஷாமேவ தே$_3$வாநாம ப$_3$ரா ஹமண தவமவாபநுஹி|
தவாமேவ ஹி ஸத$_3$ா விபரா ப$_4$ஜநதி புருஷோததமம||
ப$_3$ரா ஹமணுஸ தே ப$_3$பூ$_4$வுஸது நாநயாஸ ததர ந ஸமஶய |
ப$_3$ரஹமணயோ தே$_3$வகீபுதரோ ப$_3$ரஹமணயோ
மது$_4$ஸூத$_3$ந |
ப$_3$ரஹமணய புணட$_3$ரீகாக்ஷோ ப$_3$ரஹமணயோ விஷணுரச
யுத ||
ப ரஹமணயோ ப$_4$க$_3$வாந கருஷணே வாஸுதே$_3$வோச
யுதோ ஹரி |
ப$_3$ரஹமணயோ நாரஸிமஹ ஸயாத தச$_2$ா
நாராயணே஽வயய ||
ப$_3$ரஹமணய ஸ்ரீத$_4$ர ஸ்ரீஶோ கே$_3$ாவிநதே$_3$ா வாமநஸ தத$_2$ா|
ப$_3$ரஹமணயோ யஜஞவாராஹ கேஶவ புருஷோததம||

ப்ரஹ்மண்யோ ராக₄வ ஸ்ரீமாந் ராமோ ராஜீவலோசந: ।
ப்₃ரஹ்மண்ய பத₃மநாட₄ ஸ்யாத் தத₂ா த₃ாமோத₃ர ப்ரபு₄ ॥
ப்₃ரஹ்மண்யோ மாத₄வோ யஜ்ஞ தத₂ா த்ரைவிக்ரம ப்ரபு₄ ॥
ப்₃ரஹ்மண்யஶ்ச ஹ்ருஷீகேஶோ பீதவாஸா ஜநார்த்த₃ந ॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண்யதே₃வாய வாஸுதே₃வாய ஶார்ங்கி₃ணே।
நாராயணாய ஸ்ரீஶாய புண்ட₃ரீகேக்ஷணாய ச॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண்யதே₃வாய வாஸுதே₃வாய விஷ்ணவே।
கல்யாணகு₃ண பூர்ணாய நமஸ்தே பரமாத்மநே॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வாய ஸர்வதே₃வஸ்வரூபிணே।
வாராஹவபுஷே நித்யம் த்ரயீநாத₂ாய தே நம ॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண்யதே₃வாய நாகபர்யங்கஶாயிநே।
ராஜீவத₃ள நேத்ராய ராக₄வாய நமோ நம ॥
மாயயா மோஹிதா ஸர்வே தே₃வாஶ்ச ருஷயஸ் தவ।
ந ஜாநந்தி மஹாத்மாநம் ஸர்வலோகேஶ்வரம் ப்ரபோ₄॥
த்வாம் ந ஜாநந்தி ப₄க₃வந் ஸர்வவேத₃விதோ₃பி ஹி।
நாமரூபகு₃ணை ஸ்ரீஶ சரித்ரைரபி து₃ஷ்கரை ॥
ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்தவம் தவ வேதி₃தும்ஈஶ்வர।
மஹர்ஷிபி₄ ப்ரேஷிதோஹம் ஆக₃தோஸ்மி த்வாந்திகம்॥
தவ ஶீலகு₃ணாந் ஜ்ஞாதும் சரணம் மம கேஶவ।
த்வத்தம் வக்ஷஸி கோ₃விந்த₃ தத க்ஷந்தவ்யம் க்ருபாநிதே₄॥
ஏவமுக்த்வா ப₄ருகு₃ா தே₃வம் ப்ரணம்ய ச முஹு முஹு ।
தி₃வ்யயா மஹர்ஷிபி₄ஸ் தத்ர பூஜ்யமாநோ மஹாத்மபி₄ ॥
புநா ஜக₃ாம ஹ்ருஷ்டாத்மா யஜ்ஞபூ₄மிம் ஶுப₄ாஹ்வயாம்।
ஸ்மாக₃தம் மஹாத்மாநம் தத்ர த்₃ருஷ்ட்வா மஹர்ஷய ॥
ப்ரத்யுத்த₂ாய நமஸ்க்ருத்வா பூஜாம் சக்ரு விதா₄நத
தேஷாம் விஜ்ஞாபயாமாஸ தத ஸர்வம் முநிபுங்க₃வ ॥

ஸ்ரீப₄ருகு₃ருவாச —

ரஜஸ்தமகு₃ணோத்₃ரிக்தௌ விதீ₄ஶாநௌ ஸுரோத்தமௌ।
ஶப்தௌ மயா ந பூஜ்யௌ தௌ விப்ராணாம்
ருஷிஸத்தமா ॥

அப்3ரஹ்மண்யத்வமாபன்னோ க்3ராஹிதம ரூபமாஸ்தி2த |
ஶப்த கைலாஸஶிக2ரே ஶங்கரஸ்த தமஸாவ்ருத ||
ஶுத்3த4ஸத்வமயோ விஷ்ணு கல்யாணகுணஸாக3ர |
நாராயண பரம ப3ரஹ்ம விப்ராணாம தை3வதம ஹரி ||
ப3ரஹ்மண்ய ஶ்ரீபதிர் விஷ்ணுர் வாஸுதே3வோ ஜனார்த3ன |
ப3ரஹ்மண்ய புண்ட3ரீகாக்ஷோ கோ3விந்தோ3 ஹரிரச்யுத ||
ஸ ஏவ பூஜ்யோ விப்ராணாம நேதர, புருஷாத4ம |
மோஹாத ய பூஜயேத3ன்யம ஸ பாஷண்டோ3 ப4விஷ்யதி||
ஸமரணாதே3வ க்ருஷ்ணஸ்ய விமுக்தி பாபினாமபி|
தஸ்ய பாதோ3த3கம ஸேவ்யம பு4க்தோச்சி2ஷ்டஞ்ச பாவனம்||
ஸ்வாகக்3ரபவாக்கத3ம நூணம ப3ராஹ்மணானாம விஶேஷத |
விஷ்ணோர் நிவேதி3தம நித்யம தே3வேப4யோ ஜுஹுயாத ஹவி ||
பித்ருப4யஶ்சைவ தத த3த்3யாத ஸாவமானன்த்யமஶ்னுதே|
யோ ந த3த்3யாத ஹரோ பு4க்தம பித்ரூணம ஶ்ராத்3த4 காமணி||
அஶ்னந்தி பிதரஸ் தஸ்ய விண்மூத்ரம ஸததம த்3விஜா |
தஸ்மாத்3 விஷ்ணோ ப்ரஸாதே3ா வை ஸேவிதவ்யோ த்3விஜன்மனாம||
இதரேஷாம து தே3வானாம நிர்மால்யம க3ர்ஹிதம ப4வேத்||
ஸக்ருதே3வ ஹி யோஶ்னாதி ப3ராஹ்மணோ ஜ்ஞானது3ர்ப3ல |
நிர்மால்யம ஶங்கராதீ3னாம ஸ சண்டா3ளோ ப4வேத த்4ருவம||
கல்பகோடி ஸஹஸ்ராணி பச்யதே நரகாக்3னினா||
நிர்மால்யம பே4ா த்3விஜஶ்ரேஷ்டா2 ருத்3ராதீ3னாம தி3வௌகஸாம|
ரக்ஷோயக்ஷ பிஶாசானம மத்3யமாமஸஸமம ஸ்ம்ருதம||
தத ப3ராஹ்மணோ ந போ4க்தவ்யம தே3வானாம புஞ்ஜிதம ஹவி |
தஸ்மாதன்யம பரித்யஜ்ய விஷ்ணுமேவ ஸனாதனம|
பூஜயத்4வம த்3விஜஶ்ரேஷ்டா2 யாவஜ்ஜீவமதந்த்3ரிதா ||

[திலீபன சொனனுன — வஸிஷடமஹரிஷியே! ஸாமாநயதாம மாகவும, விசிஷடதாமமாகவுமிருககும எலலா தாமஙகளும, ஜீவாதம பரமாதமஸவரூபஙகளும ஒனறுவிடாமல தேவரீரால சொலலபபடடது சுவாககமோக்ஷஙகளும அவறறின ஸாதனங களும கூறபபடடன ஆசாரயரான பராஹமணோததமரே! நான தநயனுனேன அறிவதில விருபபததால இனனமும ஒரே ஒரு கேளவியைக கேடக ஆசைபபடுகிறேன உமககு எனனிடமுளள வாதஸலயப பெருமையாலே அதை உளளபடி சொலலவேணும மஹாபாகவதாகளில சிறநதவனும திரிபுரமெரிததவனுமான ருதரன மனைவியோடுகூட எககாரணததால தாழநததொரு ரூபததை அடைநதான? மிகபபெரியவனுன அவனுககு யோநிலிஙகஸவரூப மாகிற (மிகததாழநத) உருவம எபபடி உணடாகும? ஐநது முகததையும நானகு கைகளையுமுடையவனும சூலபாணியுமான முககணணன இநத வெறுககததகக உருவததை எபபடி அடைந தான? இதையெலலாம எனககுச சொலலவேணும

வஸிஷடா கூறினா — நீ எனனைக கேடகும விஷயததை வாதஸலயததாலே சொலலுகிறேன மனிதாகளுககு மனம சுததமா யிருககுமபோது நலலவிஷயஙகளைக கேடபதில இயறகையாகவே புததியுணடாகும மநதரமெனனும சிறநத மலையிலே ஸவாயமபுவ மனுவானவா முனனெரு காலததில முனிவாகளோடுகூட சிறநத தீாககஸதரயாகம செயதாா அதில கூடியிருநத முனிவாகள அனைவரும விரதநிஷடையுடையவாகள பல சாஸதிரமறிநதவாகள, சிறநதவாகள, இளஞசூரியனையும அகநியையும ஒததவாகள எலலா வேதமுமறிநத அநதணாகள, எலலா அறததையும அநுஷடிபபவாகள ஸதரயாகம நடககுமபோது பரமபொருளைத தேடுவதறகாகப பாபமறற ரிஷிகள தஙகளுககுள பினவருமாறு பேசிககொணடாாகள - "வேதமறிநத விபராகளுககுப பூஜிககத தகுநத சிறநத தெயவம எது? பரஹம விஷணு ருதராகளுள எவன தனனைத துதிபபவாகளுககு முகதியை அருளுவான? எவனுடைய ஸ்ரீ பாததீாததம அருநதததககது? எவன உணடு மிகுநதது பரிசுததமானது? எவன அழிவறறவனுகவும, பரஞ சோதியாகவும பரமாதமாவாகவும பழையோனுகவுமிருககிறுன? எவனுடைய தீாதத பரஸாதஙகள பிதருககளுககுத தருபதியை அளிககும?" எனறு இவவணணமாக அவாகளுககுள பெரிய விவாதமுணடாயிறறு

சில மஹாஷிகள ருதரனே பரமபொருள எனறனா சில முனிசரேஷடாகள பிரமனே பூஜிககததககவன எனறனா மறறும சிலா சூரியனே பூஜயன எனறனா ஸாவஸவாமியாய செலவம நிறைநதவனாய, ஸ்ரிய பதியாய, புருஷோததமனாய, அழிவறற வனாய தாமரைககணணனாய வாஸுதேவனாய பராதபரனாய, ஆதியநதமறறவனாய பரமேஸவரனாய தேவாதிதேவனான அவனே பூஜிககததககவன எனறு மறறும சில அநதணாகள உரைததனா. அவாகள இபபடி விவாதம செயது கொணடிருககுமபோது ஸவாயமபுவமநு பினவருமாறு உரைததாா - சுததஸதவமயனாய, கலயாண குணவானாய ஸாவஸவாமியாய தாமரைககணணனாய, உபயவிபூதிசசெலவமுடையவனாய ஸ்ரிய பதியாய புருஷோததமனா யுளள அசசுதனே வேதமறிநத அநதணாககுப பூஜயன ரஜஸ தமோகுணஙகள கலநத மறற தெயவஙகள அவாகளுககுப பூஜயாகளலலா" எனறு இபபடி அவா கூறியதைககேடட மஹாஷிகள அனைவரும கைகூபபி நினறு பிருகுமஹரிஷியிடம பினவருமாறு உரைததனா — 'எஙகள ஐயததைப போகக நீரே வலலவா பரஹமவிஷணுருதராகளுககு அருகில நீா போக வேணடும அவாகளருகில சென று அவாகள சரீரஙகளைப பாாததபின சுததஸதவகுணம எவனுககு உளளதோ அவனே பூஜிககததககவனாகிறான மறற எவனும பூஜயனலலன சுதத ஸதவமயனான அவனே பராஹமண பூஜயனாக ஆவான அநதணாகள அவனுடைய தீாதத பரஸாதஙகளை ஏறறுககொளளுவாா கள தேவதைகளுககும பிதருககளுககும அவன உணடு மிகுநதது மிகபபரிசுததமாகும ஆகையால முமமூாததிகளின இருபபிடம சென று இநத லோகோபகாரததைச செயவீராக '

இபபடிச சொலலபபடட அவா விரைவில எருததுககொடியோ னிருககும கைலாஸததிறகு வாமதேவரோடு கூடசசெனறாா மஹாத மாவான சஙகரனுடைய ஆலயதவாரததிறகுச சென று சூலததை யேநதிய மஹாபயஙகரனான நநதியைககணடு பினவருமாறு சொன னாா 'தேவ தேவனாகிய ஹரனைக காணபதறகு பருதவாகிற நான வநதிருககிறேன மஹாதமாவான சஙகரனிடம நான வநதிருபப தைத தெரிவிபபாய எனறு இதைககேடடு ஸாவபூதகணஙகளுக கும ஈஸவரனான நநதி அளவறற தேஜஸஸையுடைய மஹாஷியிடம பினவருமாறு கடுமையாகச சொலகிறது -"எமமுடைய யஜமானனை இபபோது காணமுடியாது, சஙகர பகவான பாாவதிதேவியோடு

இன்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் இப்போது. ஆகையால் நீர் உயிர் பிழைக்கவேண்டுமென்றால் திரும்பிவிடும்' என்று இப்படி நிரா கரிக்கப்பட்டபோதிலும் ருத்ராலயத்தின் வாசலிலேயே பல நாட்கள் காத்துக்கிடந்தார். 'ஸ்திரீஸங்கமத்தில் மயங்கி என்னை இவன் அவமதித்தபடியால் யோநிலிங்கஸ்வரூபம் இவனுக்கு ஏற்படக் கடவது. தமஸ்ஸோடு கூடி அந்தணனான என்னை அவமதித்த படியால் பராஹ்மண பூஜைக்கு அநர்ஹனாகி அந்தணரால் பூஜிக் கப்படாதவனுவான். ஆகையால் இவனுக்குக் கொடுக்கும் அந்நம் ஜலம், புஷ்பம், ஹவிஸ் முதலிய எல்லாம் நிர்மால்யம் (உபயோகிக் கத்தகாதது) ஆகும். இதில் ஐயமில்லை' என்று லோகபூஜிதனை ருத்ரனை சபித்து, மஹாதேஜஸ்வியான முனிவர் சூலமேந்திய நந்தியை நோக்கி மிக்கக்கடுமையாக வார்த்தை சொன்னார் —"பஸ்மத் தையும், லிங்கத்தையும் கபாலத்தையும் தரித்து நிற்பவர்களாயுள்ள ருத்ரபக்தர்கள் பாஷண்டிகளாய் வேதத்துக்குப் புறம்பானவர் களாகக் கடவர்கள்" என்று.

திரிபுரமெரித்த உருத்திரனை இப்படி சபித்துவிட்டு பரஹ்ம லோகம் சென்றார். அங்கு ஸர்வலோகங்களாலும் வணங்கப்படு பவனும், தேவர்களோடு கூடியிருப்பவனுமான பிரமனைப் பார்த்து சிறந்த அறிவுடையவராகையாலே அவனைக் கைகூப்பி வணங்கினார். வணங்கிவிட்டு அவனுக்கு முன்னால் மௌனமாயிருந்தார். முனிவர் தலைவரான அவரைப்பார்த்தும் ரஜோகுணத்தால் மூடப்பட்ட வனாகையாலே பரஹ்மா (பரீக்ஷார்த்தமாய்) வந்திருந்த முனிவரைப் பூஜிக்கவில்லை. எதிர்கொண்டழைப்பது இன்சொற்பேசுவது முதலியவைகளைப் பிரமன் செய்யவில்லை. தாமரையோன் தன் பெரிய செல்வச்செருக்கோடேயே இருந்தான். ரஜோகுணம் அதிக மாயிருக்கும் லோகபிதாமஹனை மலரோனைப் பார்த்து மஹாதேஜஸ் வியான மஹர்ஷியானவர் 'அதிகமான ரஜோகுணம் நிரம்பிய வனாய் என்னை அவமதித்த காரணத்தினாலே லோகத்தில் எவராலும் பூஜிக்கப்படாதவராகக் ஆகக்கடவீர்' என்று இவ்வண்ணமாக (அதுவரையில்) லோகபூஜிதராகவும் மஹாத்மாவாகவுமிருந்த பிரமனை சபித்து விட்டு உடனே பகவானுடைய ஆலயத்துக்குச் சென்றார் பிருகு மஹரிஷி.

பாற்கடலுக்கு வடகரையிலிருக்கும் விஷ்ணுலோகத்தை அடைந்து அங்கிருக்கும் மஹாபாகயசாலிகளால் உசிதப்படி பூஜிக் கப்பட்டு, ஒருவராலும் தடுக்கப்படாதவராய், பெருமாளும் பிராட்டியும்

தனியேயிருக்கும் அந்தப்புரத்துக்குள் நுழைந்தார் நுழைந்தும் மலமற்றதாய சூரியனைப்போன்றதானதொரு விமானத்தில் ஆதிசேஷன்மேல் சயனித்துக்கொண்டு மலர்மகளின் மலர்க்கைக ளாலே திருவடி வருடப்பெற்றவனாயிருக்கும் கமலாபதியைக் கண் டார் கண்டவுடன் (இவனும் நம்மை எதிர்கொண்டழையாமல் தூங்குகிறனே என்னும்) கோபத்தாலே முனிவரான பிருகு விஷ்ணு வின் பரமமங்களமான திருமார்பிலே தம் இடதுகாலாலே உதைத்தார் (இப்படி நடக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே கள்ளநித்திரை செய்த ஸர்வாந்தர்யாமியான) பகவான் உடனே எழுந்திருந்து 'தன்ய னானேன்' என்று பேரானந்தத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு தன் கைகளாலே அவருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துவிட்டான் மெள்ளப் பிடித்துக்கொண்டே பின்வரும் இனிய சொல்லைச் சொன்னான்,— 'அந்தணர் தலைவரே! இன்றே நான் தன்யனானேன், க்ருத க்ருத்யனானேன் உம் திருவடி என் உடம்பில் தீண்டப்பெற்றதால் எனக்கு மங்களமுண்டாகப் போகிறது எல்லாச்செல்வங்களையும் அளிக்கவல்லவையும், வரும் இடர்களையெல்லாம் அழிக்கவல்லவை யும், கரைகாணப் பயக்கடலைத் தாண்ட உதவும் அணையாயிருப் பவையுமான அந்தணரின் அடித்துகள்கள் என்னைப் பரிசுத்தப் படுத்தட்டும் மறையவரின் அடித்துகள் எவனுடைய உடம்பிலிருக் கிறதோ அவனுடம்பிலே கங்கை முதலிய எல்லாத்தீர்த்தங்களும் உறுதியாக உள்ளன என்று இவ்வண்ணமாகக்கூறி ஸ்ரீதேவியோடு கூட உடனே எழுந்திருந்து அபராகருதமான மாலை சந்தனம் முத லானவற்றைக் கொடுத்துப் பூஜைசெய்தான் பரமபுருஷன்,

அவனைக்கண்டதும் முனிவர் தலைவர் ஆனந்தக்கண்ணீர்விட்டு, சிறந்த ஆஸனத்திலிருந்து எழுந்திருந்து தயாநிதியான அநந்த பகவானை வணங்கினார் கைகூப்பிநின்று பேரானந்தத்துடன் சொல்ல லுற்றார்,—அஹோ! என்ன ரூபம்! என்ன சாந்தி! என்ன அறிவு! என்ன இரக்கம்! அழுக்கற்ற பொறுமைதான் என்னே! ஹரியாகிற உன் ஸத்வகுணத்தை என்னை சொல்லுவது? குணக்கடலான உனக்கே இயற்கையில் சுத்தஸத்வமுள்ளது மற்ற தேவர்களில் எவருக்கும் சுத்தஸத்வம் சிறிதுமில்லை புருஷோத்தமனே நீயே ப்ராஹ்மண பூஜ்யனும் ஶரண்யனுமாவாய் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு நீயே ஈசவரன் வேறு எந்த தேவனும் பூஜ்யனல்லன் உன்னை விட்டுவிட்டு மற்ற தேவர்களை எவர்கள் அர்ச்சிக்கிறார்களோ அவர்கள் பாஷண்டி களாய நல்லோர்கள் அனைவராலும் இகழப்படுவார்கள் வேத

மறிந்த அந்தணர்க்கு நீயே ஆராதிக்கத்தக்கவன் வேறெந்த தேவனுமில்லை ரஜஸ்தமோகுணமகல்நக பரஹ்மருத்ராதிகள் அந் தணர்களால் உபாஸிக்கத் தக்கவர்களல்லர் சுத்தஸத்வகுண முடைய நீயே மறையவரால் தியானிக்கத்தக்கவன் உன் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமே பிதருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் எல்லா அந்தணர்க்கும் ஸேவிக்கத்தக்கது, முக்தியளிப்பது, மலத்தை நீக்குவது நீ பூஜித்து மிகுந்தது பிதருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அந்தணர்க்கும் ஸேவிக்கத்தக்கது மற்றவர்களுடைய சேஷம் உண்ணத்தக்கதல்ல மற்ற தெய்வங்களின் அன்னமும் புஷ்பமும் ஜலமும் தொடத் தகாதது நிர்மால்யம் எனப்படுவது களுக்கு ஸமானமானது ஆகையால் அறிவாளியான பராஹ்மணன் தினந்தோறும் ஸநா தனனுன உன்னைப் பூஜித்து உன் தீர்த்தத்தையும் பரஸாதத்தையும் ஸேவிக்கக்கடவன் அந்தணன் மற்ற தெய்வத்தைக் காணலாகாது பூஜிக்கக்கூடாது அந்த தெய்வங்களின் பரஸாதங்களைப் புசிக்க லாகாது அவர்களுடைய கோயிலில் நுழையக்கூடாது பிதரு ஶ்ராத்தத்தில் உன் தீர்த்தபரஸாதத்தை அந்தணன் பிதருக்களுக்கு அளிக்கவில்லையாகில் சராத்தம் வீணுகும் அவன் பிதருக்கள் நெடுங் காலம் நரகில் வீழ்வர் உன் பரஸாதத்தை ஹோமம் செய்து பிதருக்களுக்கு அளித்தால் தேவதைகளுக்கும் பிதருக்களுக்கும் திருப்தியுண்டாகிறது அளிப்பவன் மோக்ஷமடைகிருன் ஆகை யால் மறையவர் வணங்கத்தக்கவன் நீயே வேறெவனுமில்லை மயக்கத்தாலே பிறரைப் பூஜிப்பவன் பாஷண்டியாகிருன் நீயே நாராயணன் ஶ்ரிய பதி, வாஸுதேவன் பழையவன் ஸாவகத்துன விஷ்ணு நித்யமானவன் பரமாத்மா, மஹேஶ்வரன், விபரஸேவ யன், வேதமயன், சுத்தஸத்வமுடையவன், அந்தணர்க்குப் பூஜ்ய னுகையாலும் சுத்தஸத்வகுணமுள்ளவனுகையாலும் எல்லா தேவதைகளுக்குள்ளும் நீ அந்தணமையுடையவனுகிருய் புருஷோத் தமனுன உன்னையே அந்தணர்கள் எப்போதும் பஜிப்பார்கள் அவர்களே அந்தணர்கள் மற்றவர்கள் மறையவரல்லர் தேவகீ புத்திரனே பரஹ்மண்யன் (பராஹ்மணபூஜ்யன்), மதுஸூதனனே பரஹ்மண்யன், புண்டரீகாக்ஷனே பரஹ்மண்யன், அச்சுதனுன விஷ்ணுவே பரஹ்மண்யன், வாஸுதேவனும் அச்சுதனும் பக வானுமான கிருஷ்ணனே பரஹ்மண்யன், நரசிங்கனே பரஹ்மண் யன், அழிவற்ற நாராயணனே பரஹ்மண்யன், ஶ்ரிய பதியான ஸ்ரீதரனே பரஹ்மண்யன், கோவிந்தனும் வாமனனுமானவனே பரஹ்மண்யன், யஜ்ஞவராஹனே பரஹ்மண்யன், கேசவனுன

புருஷோத்தமனே ப்ரஹ்மண்யன, திருவின் மணாளனும் தாமரைக் கண்ணனுமான ரகுகுலராமனே ப்ரஹ்மண்யன, பத்மநாபனே ப்ரஹ்மண்யன ஸ்வாமியான தாமோதரனே ப்ரஹ்மண்யன, யஜுஸ்வரூபியான மாதவனே ப்ரஹ்மண்யன தலைவனான திரிவிக்கிரமனே ப்ரஹ்மண்யன, இருடீகேசனே ப்ரஹ்மண்யன பீதாம்பரதாரியான ஜநார்த்தனனே ப்ரஹ்மண்யன, ப்ரஹ்மண்யதேவனும் வாஸுதேவனும், சார்ங்கமுடையவனும் நாராயணனும், ஸ்ரீய பதியும் தாமரைக்கண்ணனுமான உனக்கு நமஸ்காரம் ப்ரஹ்மண்ய தேவனும், வாஸுதேவனும் விஷ்ணுவும் கல்யாணகுணபூர்ணனும் பரமாத்மாவுமான உனக்கு நமஸ்காரம் ப்ரஹ்மண்யதேவனும், ஸர்வதேவ ஸ்வரூபியும், வேதநாதனும் வராஹரூபனுமான உனக்கு நமஸ்காரம் ப்ரஹ்மண்யதேவனும் சேஷசாயியும், தாமரைக் கண்ணனும், ராகவனுமான உனக்கு நமஸ்காரம் எல்லா தேவர்களும் ரிஷிகளும் உன் மாயையினால் மயக்கமுற்றிருக்கின்றனர் அதனால் உன்னைப் பெரியவனென்றும் ஸர்வலோகேசவரனென்றும் அறிவதில்லை எல்லா வேதத்தையும் படித்தவர்களுமகூட (நாராயணாதி) நாமங்களாலும் (சுத்தஸத்வ) ரூபத்தாலும் (கல்யாண) குணங்களாலும் செயற்கரிய செயல்களாலும் அறியாமலிருக்கின்றார்களே உன்னுடைய பரத்வத்தை உணராததும் ஸத்வத்தை அறிவதற்கே மஹர்ஷிகளால் அனுப்பப்பட்டு உன்னிடம் வந்தேன் கோவிந்தா! உன் ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய காருண்யாதி குணங்களை அறிவதற்கே உன் திருமார்பிலே என் காலாலே உதைத்தேன் தயாநிதே! (மஹாபாதகமான) அச்செயலைப் பொறுத்தருளவேணும்' என்று இவ்வண்ணமாக உரைத்து தேவனை (ஆனந்தத்தாலே) மறுபடியும் மறுபடியும் வணங்கி அங்குள்ள அபராகருதர்களாய மஹான்களான மஹர்ஷிகளாலே பூஜிக்கப்பட்டவராய பேரானந்தங் கொண்டு சுபம் என்னும் பெயரையுடைய யாகபூமியை அடைந்தார்

வந்தடைந்த மஹரிஷியை மற்ற மஹர்ஷிகள்கண்டு எதிர்கொண்டழைத்து வணங்கி விதிப்படி பூஜித்தனர் நடந்ததைதையும் பிருகு அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு விண்ணப்பித்தார்— 'ரஜஸ்தமோகுணம் நிறைந்த விதிசிவர்களாகிய தேவர் தலைவர்கள் என்னால் சபிக்கப்பட்டார்கள், அந்தணர்களுக்கு அவர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்களல்லர் தமோகுணம் நிறைந்தவனான சங்கரன் கைலாஸசிகரத்தில் என்னால் வெறுக்கத்தக்க உருவையுடையவனாகும்படியும் அப்ரஹ்மண்யனாகும்படியும் சபிக்கப்பட்டான் சுத்தஸத்வமயனாய், கல்யாணகுணக்கடலாய பரப்ரஹ்மமான நாராயணனே

மறையவாககு தேவன ஶரிய பதியும விஷ்ணுவும வாஸுதேவனு மான ஜநாாததனனே பராஹமண பூஜயன தாமரைககணணனும, கோவிநதனும அசசுதனுமான ஹரியே பராஹமண பூஜயன அவனே அநதணாககு ஆராதயன மறறெவனுமிலலை மயககத தால மறறவனைப பூஜிபபவன பாஷணடியாவான கணணனை நினைபபதாலேயே பாவிகளுககும மோக்ஷமுணடாம அவனுடைய திருவடிநீரே அருநதததககது உணடுமிகுநதது பரிசுததபபடுததுவது பொதுவாக எலலாச சேதனாககும குறிபபாக அநதணாக கும சுவாககமோக்ஷஙகளையளிபபது பகவநநிவேதிதமான ஹவிஸ ஸையே தேவாகளுககும பிதருககளுககும கொடுககவேணடும கொடுததால எலலாப பலனையும மோக்ஷததையுமடைகிறுன பித ருககளுககு பகவநநிவேதிததததைக கொடுககாதவனின பிதருககள மலமூததிரததை உணகினறனா ஆகையால அநதணாககு விஷ ணுவின பரஸாதமே உணணததககது மறற தெயவஙகளின பர ஸாதம நிாமாலயமாகையாலே விலககததககது அறிவறற அநத ணன சஙகராதிகளின நிாமாலயததை ஒருதடவை புஜிததாலும சணடாளனுவான நெடுஙகாலம நரகநெருபபில வீழவான ருத ராதி நிாமாலயம ராக்ஷஸ யக்ஷ பிஶாசஙகளுககு அனனமாகும மதுமாமஸ ஸமமாகும அநதணா அதை புஜிககலாகாது ஆகை யால மறறவாகளைவிடடுப பழையோனுன விஷணுவையே உயிருளள வரையில குறிககொணடு பூஜிபபீாகளாக] எனறு பாதமபுராணத தில சொலலபபடடது

மஹரிஷிசாபம எபபடிப பலிததிருககிறதெனபதை கிராமஙகள தோறுமலிஙகபூஜை நடபபதிலிருநதும ஒரு கிராமததிலும பரஹமா வுககுத தனிககோவிலிலலாமலிருபபதிலிருநதும பரதயக்ஷமாகக கணடுவருகிறேம ருதரபகதாகளான ஸமாாதத பராஹமணாகளும ஹரிபூஜையை விடுவதிலலையெனபதையும ருதர பரஸாததமதை சாஸத ரஜஞாகளான ஸமாாததாகளும நிாமாலயமெனறு விலககிவருவ தையும காணுநிறகிறேம ருதரபரஸாதததை எவருமே பிதருகக ளுககுக கொடுபபதிலலையெனறு கேளாநிறகிறேம சாஸதிரஜஞா களான ராமஸுபரஹமணய சாஸதிரிகள முதலானுா விஷணுவையே பரதெயவமாககொணடு ருதராலயததிறகுள நுழையாதவாகளாய சென்ற நூறறுணடில வாழநது வநதாாகள எ ன று கேளவிப படடிருககிறேம எலலாம ஒனறு' எனனும அரசியல மதம தாண டவமாடும இககாலததிலும கவசித கவசித (ஆஙகாஙகு) சில ஸமாாததப பெரியவாகள மறநதும புறநதொழா மா நதராயிருபபதை

அநுபவித்து வருகிறோம் மேலே எடுத்த பாத்மபுராணவசநம் ஸமீபகாலத்தில் வைஷ்ணவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டது' என்று சொல்லவொண்ணுதபடி எழுநூறு வருஷங்களுக்கு முற்பட்டவர்களான மஹாகவி கம்பரும், திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரும்

எல்லை வல்யங்கள் நின்னுழையென்று அந்நாள்
எரியோனைத் தீண்டி எழுவரென நின்ற
தொல்லை முதன்முனிவர் சூளுற்றபோதே
தொகைநின்ற ஐயம் துடைத்திலையோ எந்தாய்'

[கம்பராமாயணம்-ஆரண்யகாண்டம்-சரபங்கர் படலம் 31]

என்றும்,

'பிருகுகோத் மன்முன் பெருஞ்சினங்கொண் டின்பம்
பருகுமையீ சன்குறிகள் பாரில்—அருகிவிழ
இட்டசா பத்தினு லிற்றகுறி யன்றோநும்
இட்டதெய்வமாயிருத்தலீங்கு

[பரப்ரஹ்மவிவேகம்–12] என்றும்

இந்த இதிஹாஸத்தைத் தம் பாடல்களிலே இசைத்திருக்கிறார்கள்

ஹஸ்தேऽக்ஷமாலம் ஹ்ருதி₃ ராமதத்வம்
ஸ்வமஸ்தகே கேஶவபாத₃தீர்த₂ம் ।
ஜிஹ்வாக்₃ரப₄ாகே₃ வரராமமந்த்ரம்
சிவம் மஹாப₄ாக₃வதம் ஸ்மராமி ॥

[கையில் துளஸிமணிமாலையும் நெஞ்சில் ராமதத்வத்தையும் தன் தலையில் கேசவனின் பாததீர்த்தத்தையும், நாவின் நுனியில் தாரகமான ராமமந்திரத்தையும் தரித்துநிற்கும் சிவனை மஹாபாகவதனுக அறுதியிடுகிறேன்] என்று சொல்லப்பட்ட பரமபாகவதரான பரமசிவனையோ அவருடைய பக்தர்களையோ இழிவுபடுத்தவேண்டுமென்று நாம் இதை எழுதவில்லை அவர்களை மதம் மாற்றவேண்டும் என்னும் எண்ணமும் எமக்கில்லை ப்ராஹ்மண்யம் எங்கே இருக்கிறதென்று தேடிப்பார்க்கவேண்டிய இக்காலத்திலே பிறப்பாலே ப்ராஹ்மணர்களாயிருக்கும் பாவத்தைச் செய்ததற்காக 'அவர்களை வெட்டிவிடுவேன் குத்திவிடுவேன்' என்னும் பாவிகள் வாழும் இந்த நாட்டிலே தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளுபவர்களெல்லாம் கொண்டாடத்தக்கவர்களே அவர்

களிலும் அவைதிகதெய்வங்களையும் சிறுப்பு காட்டேறி முதலான அந்யந்த தாமஸ தெய்வங்களையும் உபாஸிக்காமல் ஸாத்விக்கலப்ரான முக்கட்பிரானை உபாஸிப்பவர்கள் மிகவும் கொண்டாடத்தக்கவர்களே. சைவர்களை மிக நெருங்கிய ஸஹோதரர்களாக பாவித்து வருகிறோம். நம் ஸஹோதரர்களுக்குள் எவ்வளவோ குணபேதங்களும் அபிப்ராயபேதங்களும் இருப்பது போன்றது இது. தாமஸாஹாரத்தைப் புசிப்பவர்களை திடீரென ஸாத்விகாஹாரம் புசிக்கும்படி செய்யமுடியாது. அதுபோலவே அவரவர்கள் குணத்துக்குத் தக்க தேவதைகளை உபாஸித்துத்தான் படிப்படியாக முன்னேறி வரவேண்டும்.

தாயானவள் தன் குழந்தைகளின் ருசிக்குத்தக்கபடி அவரவர்களுக்கு இனியதான உணவுகளை ஊட்டுகிறாள். அவ்வண்ணமே உலகுக்கெல்லாம் முந்தைத்தாயதந்தையான அவன் அவரவர்கள் குணத்துக்கும் காமத்துக்கும் தக்கவாறு எத்தனையோ தெய்வங்களை நாட்டி வைத்திருக்கிறான். எத்தனையோ சாஸ்திரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். அவரவர்கள் தம்தம் தெய்வங்களைப் பற்றி நின்று முறைப்படி உபாஸித்து முன்னேறுவதுதான் முறை. இதில் அறிவாளிகள் குழப்பம் விளைக்கக்கூடாது.

ஸூர்யஸ்யைவ து யோ ப₄க்த ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: ।
தஸ்யைவ து ப்ரஸாதே₃ந ருத்₃ரப₄க்த ப்ரஜாயதே ॥
ஶங்கரஸ்ய து யோ ப₄க்த ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர: ।
தஸ்யைவ து ப்ரஸாதே₃ந விஷ்ணுப₄க்த ப்ரஜாயதே ॥

[ஏழுஜன்மம் சூரியனுக்கு பக்தனாயிருப்பவன், அவனருளால் சிவபக்தனாகப்பிறக்கிறான். ஏழுஜன்மம் சிவபக்தனாயிருப்பவன் அவனருளால் விஷ்ணுபக்தனாகிறான்] என்று சாஸ்திரம் சொல்லிற்று. ‘வட்டம் முற்றி வைஷ்ணவம்’ என்று ஸமாரத்தர்களிடையேயும் வழங்குகிறது.

‘ஓடியோடிப் பலபிறப்பும் பிறந்து மற்றோர் தெய்வம்
பாடியாடிப் பணிந்து பலபடிகால் வழியேறிக்கண்டீர்
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள்
ஆடுபுட்கொடி ஆதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே
[திருவாய் 4-10-7]

என்று மிகப்பரந்தநோக்குள்ளவரும், மனமெய்மொழிகளில் எவரிடமும் த்வேஷம் சிறிதுமற்றவரும், வேதம் தமிழ்செய்தவரும், எம் தெய்வமுமான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். பெரிய பீடாதிபதிகளாயிருப்பவர்களிடம் மிகப்பெரிய பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலதரப்பட்ட குணநலமுடையவர்களைத் திருத்தவேண்டிய கடமை அவர்களுக்குள்ளது. அந்தந்த தேவதைகளை உபாஸிப்பவர்களிடம் பேசும்போது அந்தந்த தேவதைகளின் பெருமையை அவர்கள் சொல்லவேண்டியதுதான், பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்கள் படிக்கும் பத்திரிகைகளில் வெளிவரக்கூடிய உபந்யாஸங்களைச் செய்யும்போது அவர்கள் மிகவும ஜாக்ரதையாயிருக்க வேண்டும். எந்த தேவதைக்கும் உள்ள பெருமையைக் குறைத்துப் பேசக்கூடாது. எல்லாவற்றையும் ஒன்றுபடுத்திக் குழப்பமும் விளைக்கக்கூடாது. “ந பு₃த்₃தி₄பே₄த₃ம் ஜநயேத்” [கீதை 3-26] “லோகஸங்க்₃ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்” [கீதை 3-20] என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டது. ‘அரியும் சிவனும் ஒன்று’ என்று சொல்லிச் சொல்லி நாம கண்டபலன என்ன? ‘அல்லாவும் கர்த்தரும், அரியும், சிவனும் ஒன்று’ என்னும் அரசியல்மதம் தோன்றியதுதான. இதன் பலனாகவே வைதிகர்கள் பலர் புறமதத்திற்குச் சென்றனர். ஒரு மதத்திலும் பற்றில்லாததால் நாஸ்திக்யம் வலுத்தது. ‘இப்படி எல்லாவற்றையும் ஒன்றுபடுத்திப் பேசக்கூடாது’ என்பதையும், பரமஸத்வஸமாஶ்ரயனான பரமபுருஷனைத் தமோகுணமுள்ளவனென்பது ஶ்ருத்யாதி விருத்தமென்பதையும், பல லக்ஷக்கணக்கான வாசகர்கள் படிக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளில் வெளிவரக்கூடிய உபந்யாஸங்களைச் செய்யப்பெறும் பேறுபெற்ற லோகஸங்கரஹ ஸ்தானத்திலேயிருக்கும் மஹான்கள் தாம் பேசும் விஷயங்கள் சிஷ்ட பரிக்ருஹீத ப்ரபலப்ரமாண விருத்தமல்லாமலிருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பேசவேண்டுமென்பதையும், “ஸ்மாரேயே த்வாம் ந ஶிக்ஷயே” [ரா-அ 9-24] [உமக்கு நினைவுறுத்துகிறேனேயொழிய உபதேசிக்கிறேனல்லேன்] என்னும் ரீதியிலே உணர்த்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதாலேயே பல ப்ரமாணங்களைக்காட்டி இவ்வளவு விரிவாக எழுத நேரிட்டது. பெரியோர்கள் குற்றம் நீக்கிக் குணங்கொள்வாராக.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமிதாஸ விரசிதமான
விஷ்ணுசித்தவிஜயத்தில் ‘ஸாத்விகவிஜயம்’ என்னும்
ஸாத்விகதேவதா நிர்ணய ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸாத்விகவிஜய ஸந்தேஹ பரிஹாரம்

ஸாத்விகவிஜயத்தை ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசியன்று பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகள் அதற்கு மூன்றுவது நாள் (4—1—58) செய்த உபந்யாஸத்தில் அந்நூலில் நாம் எழுதிய விஷயங்களில் சிலவற்றுக்கு மறைமுகமாக பதிலளித்திருக்கிறார்கள் [சென்னை 12—1—58 தினமணிப் பதிப்பு 4-ம் பக்கம் காண்க] விஷ்ணுவுக்குத் தமோகுணமுண்டு என்று சொன்னது தம் அபிப்ராயம் அன்று என்று முன் வெளிப்படுத்தியவர்கள் இவ்வுபந்யாஸத்தில் அது தம் அபிப்ராயமே என்று உறுதியாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் அதுவே நேரான வழி இனி இவ்வுபந்யாஸத்தில் ஸாத்விக விஜயத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை ஒன்று விடாமல் எடுத்துப் பதில் கூறுவோம்*

1. மஹாகவிகளின் வாக்கே வேதவாக்கு என்ற விஷயம்.

ஒரு நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்கு உறைகல் காலத்தைக் கடந்து அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் அதன் மகாகவிகளின் அருள்மொழிகள் இம்மகாகவிகளுக்கு சுயநல நோக்கம் எதுவும் கிடையாது இவர்களுக்கு பிரத்யேகமான சித்தாந்தங்கள் எதுவும் கிடையாது இப்படிப்பட்ட மகாகவிகள் மேற்கு நாடுகளில் ஹோமரும் ஷேக்ஸ்பியருமாவர். நமது நாட்டில் காளிதாஸனும், பாணனும் இணையற்ற மகாகவிகளாக விளங்கினர்கள் பண்பாடு சம்பந்தமான விஷயங்களில் மட்டுமல்லாமல் மத விஷயங்களில் கூட இவர்கள் சொன்னது வேதவாக்காகக் கருதப்பட்டு வருகிறது **பரமாணமந்த கரண பரவ்ருத்தய** என்கிறுன் காளிதாஸன். வேதாந்த தேசிகர் தமது ரஹஸ்ய த்ரயஸாரத்தில் தமது சித்தாந்தத்துக்கு ஆதரவாகக் காளிதாஸனின் இந்த மகாவாக்கியத்தை மேற்கோளாகக் காட்டி

---

* பெரியவாளான பீடாதிபதிகளின் பதிலுரைகளைப் பெரிய எழுத்துக்களில் எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் கீழே சிறிய எழுத்துக்களில் சிறியேனுடைய பதிலுரைகளை அச்சிடுகிறேன்.

யிருக்கிறார் ஒரே தெய்வம் பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் ஆகிய மூன்று உருவங்களில் படைத்தல் காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று காரியங்களுக்காகத் தோன்றுவதாகவும் ரஜோகுணம் சத்வகுணம் தமோகுணம் ஆகிய மூன்று குணங்களால் இக்காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்றும் பாணமகாகவி கூறுகிறார் காளிதாஸனும் ஒரு கவிதையில் தெரிவிக்கிறான்— ஒரு மூர்த்தி மூன்று உருவங்களாகத் தோற்றமளிக்கிறார் இவர்களிடையே உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற வித்தியாசம் கிடையாது பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் எல்லாம் ஒரே கடவுள்தான்' மகாகவிகள் கூறியுள்ள அடிப்படை உண்மை இதுதான். இந்த மகாகவிகளின் வாக்கியங்கள்தான் நமக்கு பக்தியிலும் அனுஷ்டானங்களிலும் ஒரு சங்கல்பத்தை உண்டாக்கவேண்டும்.

பகவான் விஷ்ணுவுக்கு ரஜஸதமோ குணங்கள் கிடையாது' என்பதை தமஸ பரஸ்தாத என்ற புருஷஸூக்த வாக்யத்தாலும் 'ரஜஸ பராகே' என்ற விஷ்ணுஸூக்த வாக்கியத்தாலும், இவ வேதவாக்கியங்களை விளக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஸ்மருதீதிஹாஸ புராண வாக்கியங்களாலும் ஸாத்விகவிஜயத்தில் நிலைநாட்டியிருந்தோம் ஆயிரக்கணக்கான வாக்கியங்களைக்காட்டி விஷ்ணு சித்தவிஜயத்தின் பிற்பகுதிகளில் மேலும் நிலைநாட்டப்போகிறோம் விஷ்ணுவுக்குத் தமோகுணமுண்டு என்பதற்கு ஸந்திவிருத்தமான ஒரு கந்தபுராண வசனத்தையே இவர்கள் காட்டமுடிந்தது தாமஸபுராணங்களிற்கூடப் பத்தெட்டு வசனங்களை எடுத்துக்காட்ட முடியவில்லை இவர்கள் வேதவாக்காகக் கொண்டாடும் மகாகவி காளிதாஸனும் "குணத்ரயவாதத்தினா" [ரகுவம்சம் 3-27] என்ற விடத்திலும் ஆதிசங்கரரும் விஷ்ணுவை ஸத்வகுணமுடையவரென்றே சொல்லியிருப்பதையும் எவருமே விஷ்ணுவைத் தமோகுணமுடையவரென்று சொல்லவில்லையென்பதையும் உணர்ந்திலேம் இவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்லுவதாயிருந்தால் என்ன செய்யவேண்டும்? சுருதிஸ்மருதிகளில் விஷ்ணுவுக்கு தமோகுணமுண்டு என்று சொல்லியிருக்குமிடங்கள் ஏதாவதிருந்தால் எடுத்துக்காட்டவேண்டும் அது செய்யமுடியவில்லை தாம் வேதவாக்காகக் கொண்டாடும் மஹாகவி வாக்கியங்களிலாவது காட்டமுடிந்ததா?

அதுவுமிலலே நோ விருததமாக சிவபகதனுன பாணனும விஷணுவை ஸதவகுண முடையவரெனறும, சிவனேத தமோகுண முடையவரெனறும சொலலியிருபபதை எடுததுககாடடி நமமுடைய முடிவைக கலவெடடாககியிருககிறாாகள எலலா தெயவமும ஒனறு எனனும விஷயததைப பறறியா இபபோது விவாதம நடககிறது? இலலேயே 'எலலா தெயவமும ஒனறு' எனறும, 'எலலா ஆதமாக களும ஒனறு' எனறும சொலலுபவாகளே ஏ க க ண ட ம ா க விஷணுவை ஸதவகுணமுடையவா எனறும, சிவனேத தமோகுண முடையவா எனறும சொலலியிருககிறாாகளேயொழிய பராசீனா ஒருவராவது விபரீதமாகச சொலலவிலலேயெனறனரே நாம நிலே நாடடியிருபபது இதறகு ஏதாவது பொருள உணடா இலலேயா எனபதலலவோ இபபோது முடிவுகடடவேணடிய முககியமான விஷயம

வேதவாககியஙகளேக காடடியதறகு பதில ஒனறுமிலலே ஸமருதீதிஹாஸபுராண வசனஙகளேயே வேதவாககியததிறகு விருததமாயிருநதால தளளவேணடியதுதான எனபது ஆதி சஙகரரையுளளிடட எலலா வேதாநதிகளின கொளகையாயிருககும போது—(இதை அடுததபடி விரிவாககககாடடபபோகிறேம)—ஞானி கள வெறுககும சிறறினபததையும ஆதிசஙகரரால நாரீஸதந ப₄ரநாபீ₄தே₃சமெனறிகழபபடட பெணகளின அழகையும அவயவங களேயுமே பெருமபாலும வருணிககும மஹாகவிகளின வாககி யஙகளா வேதததின முனநிறகும? மகாகவிகளின அருளமொழிகள' எனறும 'மதவிஷயஙகளில மகாகவிகளின வேதவாககு' எனறும, "மகாகவிகளின மகாவாககியம' எனறும வைராகய நிஷடாகளான பீடாதிபதிகள பேசுவது அழகாகுமா? எநத மதததவராவது இதை ஒபபுககொளவாாகளா? 'உஙகள வேதததிறகு விருததமாயிருந தால, ஹோமரும ஷேகஸபியரும சொலலியிருககும வாாததைகளே ஒபபுககொளளுவீாகளா? எனறு மதநமபிககையுளள எநதக கிறிஸதவரையாவது கேடடுபபாாககலாமே 'யுகதியுகதம வசோ க₃ராஹயம ப₃ாலாத₃பி ஶுகாத₃பி' [யுகதியுளளதாயிருநதால, ஒரு குழநதையின வாாததையையும கிளியின வாாததையையுமகூட எடுததுககொளளலாம] எனனும நியாயததை அனுஸரிததது வேதாநததேசிகரும பகவத ராமாநுஜரும மறற எலலா மதத தலேவாகளும மகாகவிகளின வாககியஙகளும வேதவிருததமலலாம லும யுகதியுகதமாயுமிருநதால எடுததுக கையாணடிருககிறாாகள எனபதை யாா இலலே சேயதாாகள? கவி வாககியததைக கையாணடி

ருககும ஸ்ரீ வேதாநததேசிகரே, ஸதோதரரததின பனிரணடாவது சலோக பாஷயததிலே 'ந சாபி வேதே₃ஷு ஸமாநநாமா" எனனும கவிவாககியததை, 'அலபமருதோகதி எனறு எடுததுப பரிஹ ஸிததிருபபதைக காணலாமே ஆதமைகயம தேவதைகயம திரி மூாததி ஸாமயம, திரிமூாதயைகயம, துரீயபரஹமவாதம ஆகிய கவிககொளகைகள எலலாவறறையும அறிபுணாகளின வாாததைகள' எனறு ரஹஸயதரயஸாரததிலேயே கணடிததுப பேசியிருபபதை ஏன காணவிலலை?

'மகாகவிகளுககுப பிரதயேகமான சிநதாநதஙகள எதுவும கிடையாது எனறு கூறியிருபபது அவாகளுடைய முடிவைககாட்டும ஸவோகதிவிருததமாயிறறே மஙகள சலோகஙகளிலும, மறறும பலவிடஙகளிலும காளிதாஸனும பாணனும தாஙகள சிவபகதாகள எனபதைக காட்டிககொணடிருககிறாாகளே காளிதாஸனுடைய ஏலகள எலலாவறறிலும அவன சிவனைககுறிததலலவோ மஙகள ச்லோகம இயறறியிருககிறான பரமபுருஷனுடைய பெருமையை ஒளிககமாட்டாமல பேசும காவிய ரததினமான ரகுவமசததின மஙகளததிலும பாாவதீ பரமேசவராகளையனறோ வணஙகியிருக கிறான காளிதாஸன வேதஙகள ஒருமிடறுக (ஏககணடமாக) சுததஸதவஸவருபியான பரமபுருஷனின பெருமையையும தம பரசுராான முககடபிரானின தாழவுகளையும பேசியிருபபதைக கணடதால ஏறபட்ட மனககொதிபபை மாறறிககொளவதறகாக வனறோ 'மும்மூாததிகளும ஒனறுதான' எனனும வாதததை சிவ பகதாகளான கவிகள சரணடைநதனா 'சாவ சமய சமரசம' எனனும வியாசததில இதை ஆதாரபூாவகமாக விவரிததிருக கிறோம அதில கணடுகொளவது 'மகாகவிகளின வாககே மத விஷயஙகளிலகூட வேதவாககு எனறும, 'இநத மகாகவிகளின வாககியஙகளதான நமககு பகதியிலும அநுஷடானஙகளிலும ஒரு சஙகலபததை உணடாககவேணடும எனறும மடாதிபதிகள பேசியிருபபதன காரணமும இதுவேயெனபதை மதயஸதாகளான மஹானகள எளிதில உணாநதுகொளவாாகள

மகாகவிகளில வைஷணவாகளும இருநதிருககிறாாகள, காளி தாஸனால கொணடாடபபட்ட ப₄ாஸன பரமவைஷணவனுவான சிசுபாலவதமெழுதிய மாக₄கவியும வைஷணவனேயாவான மறறும பலருமுணடு கவிகளின காவியஙகள ஒரு மதததவருககுச சொநத மானவையலல காவியம எனனும முறையில அனைவராலும

கொண்டாடத்தக்கவை மதக்கொள்கைகள் விஷயத்தில் காவியங்கள் எம்மதத்திலும் பரமாணமாகமாட்டா. இது நிற்க. மஹாகவிகளுக்கெல்லாம் மஹாகவியும் ஆதிகவியுமான வால்மீகிபகவான் விஷ்ணுவே சிவனைக்காட்டிலும் பெரியவர் என்று முடிவு கட்டியிருக்கிறாரே. வேதத்தாலும் கொண்டாடப்பெற்று, வேதத்தைப் பிரித்த வேதவியாசரும் மஹாபாரதத்தில் பலவிடங்களில் இதை அறுதியிட்டிருக்கிறார். இவற்றுக்கு முன்னால் காளிதாஸாதி கவிவாக்கியம் இரவிக்கெதிர் மின்மினியன்றோ. ஸாரமாக ஒன்று சொல்லுகிறோம் — 'அதி₁கம் மேநிரே விஷ்ணும்'' 'விஷ்ணுராத்மா ப₄க₃வதோ ப₄வஸ்ய'' ந தை₃வம் கேஶவாத் பரம்' இத்யாதி வால்மீகிவ்யாஸ ஸ்ரீ ஸூக்திகளை விட்டுவிட்டு காளிதாஸனின் ஏகைவமூர்த்தி சலோகத்தைப் பாராயணம் செய்யவேண்டிய தௌர்ப்பாக்கியம் பாரதமக்களுக்கு எக்காலத்திலும் ஏற்படாது.

2. 'ஸ்மிருதிகள் எல்லாவற்றுக்கும் மூலசுருதி உண்டு' என்னும் விஷயம்

எல்லா தர்மங்களுக்கும் மூலம் வேதமே என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வேதோ₃கி₂லோ த₄ர்மமூலம் வேதம் எவ்வளவு பிரமமாணமானது என்பதைக் காட்ட ஒரு கதை உண்டு. பாரத்வாஜமுனிவரின் ஞானம் வேதமாகிற மலையின் ஒரு பிடி தூசிக்குக்கூட வரவில்லை. வேதத்தினால் தீர்க்கமுடியாத சந்தேகம் ஏதாவதிருந்தால் நாம் ஸ்மருதிகளின் உதவியை நாடவேண்டும். மனு யாஜ்ஞவல்கியர், பராசரர் போன்ற ஸ்மருதி ஆசிரியர்களை தர்மசாஸ்திரங்களை வகுத்தவர்கள் என்று கருதுவது தவறு. ஸ்மிருதிகள் வெறும் ஞாபகக் குறிப்புகளே. சிறு சிறு குறிப்புகளே. வேதத்தில் அடங்கியுள்ளவைகளைக்காட்டுவதற்குத்தான் இக்குறிப்புகள். ஸ்மருதி ஆசிரியர்கள் சுருதி அல்லது வேதங்களிலிருப்பதைக் காட்டிலும் புதிதாக ஒன்றையும் எழுதிவிடவில்லை.

இதற்கு பதில் கூறுகிறோம் — இதில் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களை எல்லா வேதாந்திகளும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள், ஆனால் ஸ்மிருதிகளுக்கு மூலசுருதி உண்டு என்னும் கொள்கைக்கு ஒரு முக்கியமான அபவாதம் (*மாற்றுவிதி*) (Exception) உண்டு.

அதாவது - 'சருதிககு நேரே விருததமாயிருககும ஸமிருதி பரமாண மனறு அதைககொணடு மூலசருதியை அநுமானம செயயககூடாது'' எனபது தஙகளுககு பாதகமாகையாலே இதை இவாகள சொலலா மல விடடுவிடடாாகள இவாகளுடைய உடகருததை விவரிககி ரோம ''தமஸ பரஸதாத 'ரஜஸ பராகே எனனும சருதிகளுககு விருததமாயிருபபதால 'கருஷணம விஷணுமீச விகரஹம காாஷண யம தமோகுணஜஜாதம' எனனும கநதபுராணவசநம பரமாண மாகாது எனறு ஸாதவிகவிஜயததில நாம காடடியிருநதோம அதறகு பதிலாகவே இவாகள இபபோது மேலே கணடவாறு கூறு கிறாாகள வேதம பிரமமாணடமானதாகையாலே இககநதபுராண வசனததிறகும மூலசருதி ஒனறு இநககும எனபது இவாகளுடைய வாதம காணபபடும வேதவாககியததிறகு நேரே விருததமா யிருககும ஸமருதியைககொணடு சருதியை அநுமானம செயயக கூடாது அநத ஸமிருதிவாககியததைத தளளிவிடவேணடியதுதான'' எனறு சாஸதிரஙகளிலும ஆதிசஙகரரை யுளளிடட எலலா வேதாநதிகளாலும நிலைநாடடபபடடிருபபதை இனிககாடடுவோம.

ஶ்ருதிஸம்ருதி விரோதே₄ து ஶ்ருதிரேவ க₃ரீயஸீ

[சருதிககும, ஸமிருதிககும விரோதமிருநததாகில சருதியே பல முளளது] எனறு ஜாபாலஸமிருதியில சொலலபபடடது

'ஶ்ருதயா ஸஹ விரோதே₄ து ப₃ாத்₄யதே விஷயம விநா''

[சருதியோடு விரோதம வநததாகில, ஸமிருதியானது பொருளற்ற தாய பாதிககபபடும] எனறு பவிஷயபுராணததிலும சொலலப படடது 'பரமாணம பரமம ஶ்ருதி [மநு 2-13] [வேதமே மேலான பரமாணம] எனற மநுஸமருதி வாககியததை விவரிககுமபோது குலலூகபடடரால எடுககபபடடவை இவவிரணடு பரமாணஙகளும

'விரோதே₄ தவநபேக்ஷம ஸ்யாத அஸதி ஹயநுமாநம

[ஜைமிநிஸூததரம 1 3-3]

[வேததோடு விரோதிககுமாகில, (ஸமருதி) கைவிடததககதே, விரோதமிலலாவிடிலனறோ மூலவேதததை அநுமானம செயவது] எனறு பூாவமீமாமஸா ஸூததரகாரரான ஜைமிநிமஹரிஷி இதை மிகததெளிவாக உரைததாா 'அநபேக்ஷம-அபரமாணம அநாத₃ர ணீயம'' [அநபேக்ஷம-பரமாணமலலாதது, அநாதரிககததககது] எனறு வியாககியானம செயதாா குலலூகபடடா இதை ஒபபுக

கொள்ளாத வேதாந்திகளே கிடையாது சாங்கரபாஷ்யத்திலே ஸம்ருதயதிகரணபாஷ்யத்திலே (இரண்டாவது அத்தியாயம் முதல பாதம் முதலஸூத்ரபாஷ்யம்) ஆதிசங்கரா

''விப்ரதிபத்தௌ ச ஸ்மருதீநாம். அவஶ்யகர்த்தவ்யே அந்யதரபரிக்₃ரஹே அந்யதரபரித்யாகே₃ ச,ஶ்ருத்யநுஸாரிண்ய ஸ்மருதய பரமாணம அநபேக்ஷ்யா இதரா। தது₃க்தம ப்ரமாணலக்ஷணே விரோதே₄ த்வநபேக்ஷம ஸ்யாத, அஸதி ஹ்யநுமாநம இதி।

[ஸம்ருதிகள ஒன்றுககொன்று விருததமாயிருநதால சில ஸமிருதிகளைக கைககொண்டு சில ஸமிருதிகளைக கைவிடவேண்டியது அவசியமாயிருநதால வேததத்தோடு ஒட்டியிருககும ஸமிருதிகள பரமாணம, வேதவிருததமான ஸமிருதிகள கைவிடததககவை 'சருதிவிரோதம வநதால (ஸமிருதியை) விடவேண்டியதே, விரோதமிலலாவிடிலன்றோ மூல வேததததை அனுமானம செயவது என்று (ஜைமினியாலும)பரமாணலக்ஷணததில சொலலபபட்டது]என்றும

வேத₃ஸ்ய ஹி நிரபேக்ஷம ஸ்வார்த்தே₂ ப்ராமாண்யம ரவேரிவ ரூபவிஷயே। புருஷவசஸாம து மூலாந்தராபேக்ஷம வகத்ரு ஸ்மருதிவ்யவஹிதம சேதி விப்ரகர்ஷ। தஸ்மாத வேத₃விருத்தே₄ விஷயே ஸ்மருத்யநவகாஶதோ₃ஷப்ரஸங்கோ₃ ந தோ₃ஷ ||''

[சூரியனுககு ரூபவிஷயததிறபோலே, வேததததிறகுத தான சொலலும விஷயததில, வேறொன்றை எதிர்பாராத பரமாணயம நிலை நிறகிறது சில புருஷர்களின வார்ததையாயிருககும ஸமிருதிகளுககோவெனில வேறு மூலததை அபேக்ஷிபபதாகவும உபதேசிபபவனுடைய நினைவு (மூலததிலிருநது) விலகியுளளதாகவுமிருபபதால பராமாணயக குறைவு உளளது ஆகையால வேதவிருததமான விஷயததில ஸமிருதிகள வீணாகிவிடுகின்றன என்னும தோஷமிலலை] என்றும இவவிஷயததைக கலவெட்டாகக காட்டியிருககிறார் ஸகலமதஸ்தர்களும ஒபபுககொள்ளுமவிஷயமிது இதையொட்டிப பார்ககும்போது, ''தமஸ பரஸ்தாத'' 'ரஜஸ பராகே'' என்று புருஷஸூக்த விஷ்ணுஸூக்தங்களில சந்தேகமிலலாமல முடிவு கட்டபபட்டிருககும விஷயததுககு விருததமான கந்தபுராண

வசனம கைவிடததககது எனபதும அதை அநுஸரிததிருககும "தமஸ பரமோ த₄ாதா ஶங்க₂சக்ர க₃த₄ர" இதயாதி வாலமீகி வாகயஙகளும, மறறுமுளள ஆயிரககணககான இதிஹாஸ புராண வாககியஙகளும கைககொளளததககவை எனபதும ஆதிசஙகரா வாககியததின மூலமே நிலைநாடடபபடடது இதை ஆதிசஙகரா முதலான பராசீனாகள அனைவரும தம அநுஷடானததின மூலமும காடடியிருககிறாகள 'நாராயண பரோவயகதாத' [(ஸதவரஜஸ தமோமயமான) பரகருதிககு மேறபடடவன நாராயணன] என்று கீதாபாஷய மஙகளசலோகததிலும 'யததாவது₃சயதே யோஸௌ நாராயண பரோவயகதாத இதி, தநந நிராகரியதே' [நாராயணன (ஸதவரஜஸதமோமயமான) பரகருதிககு மேறபடடவனெனறு பாஞசராதரிகள சொலலுவதை நாஙகள நிராகரிககவிலலை] எனறு உதபதயதிகரண ஸூதர [2-2-42] பாஷயததிலும மிகததெளிவாகச சொலலியிருககிறாா ஆதிசஙகரா அபபடியே ருதரன தமோகுண முளளவன எனபதையும சவேதாசவதரோபனிஷத பாஷயாதிகளில காடடியிருககிறாா கநதபுராணவசனததையனுஸரிதது ஓரிடததி லாவது விஷ்ணுவுககுத தமோகுணமுணடெனறு சொலலவிலலை ஸ்ரீகணடாபபையதீக்ஷிதாகளுககு முறபடட எநத மததலைவராலும கவிகளாலுஙகூட விஷ்ணுவுககுத தமோகுணமுணடெனனும கநத புராணவசனம ஆதரிககபபடவிலலை ஆதரிககபபடடிருநதால அதையலலவோ எடுததுககாடடவேணடும ஆக, இவவளவால வேதவிருததமான கநதபுராணவசனம வைதிகாகளால கைவிடத தககதெனறு கலவெடடாகக காடடபபடடதாயிறறு

3. எலலா தெயவஙகளும ஒனறு எனனும விஷயம.

பிறககாத ஒனறு இநத முககாரியஙகளுககும காரண மாக இருககிறான சததுவகுணததினால தூணடப படுக காபபதறகாக(வும) ரஜோகுணததுடன சோநது சிருஷடிபபதறகும தமோகுணததால தூணடபபடடு அழிபபதறகும அநதக கடவுளதான பொறுபபு இபபடி யாகக கடவுள தரிகுணாதமா—மூனறாகத தோனறும ஒரே தெயவம. நிாகுண பரபபிரமமம அலலது சுததசததுவம ஈசுவரனாகிறது செயகைககு சகதியளிபபது ரஜோகுணம். ரஜோகுணததில ஓரே மூலாதாரக கடவுள படைககும

பிரம்மாவாகிறார். சத்வகுணத்தை மேற்கொண்டு ஈசுவரன் ரட்சிக்கும் தொழிலைச் செய்கிறான் இந்த அம்சத்தில் கடவுள் விஷ்ணுவாகிறார் இவரது மனைவி லட்சுமி பாக்கிய லட்சுமி. படைத்ததை அழிக்க அல்லது மரணம் உண்டாகக் தமோகுணத்தை மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது. ஈசுவரனின் அந்த அம்சந்தான் சிவன் ரஜஸ் சத்வம் தமஸ் ஆகிய மூன்று குணங்களும் உண்மையில் ஈசுவரனைச் சேர்ந்ததல்ல ஈசவரன் சுத்தஸத்வஸ்வரூபன் ஒரு கடவுள் உயர்ந்தவர் என்றும் மற்றவர் தாழ்ந்தவர் என்றும் இவை வெவ்வேறானவை என்றும் கூறுவது தவறு ரூபங்கள் இருக்கலாம். பெயர்கள் வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் சத்தியம் ஒன்றே. ஒன்றுதான் மூன்றாகிறது 33 ஆகிறது பிறகு 33 கோடியாகிறது

விஷ்ணுவுக்குத் தமோகுணம் உண்டா இல்லையா? என்பதை மாத்திரம் இப்போது ஆராய்ச்சிசெய்து முடிவுகட்டுவோம் என்று ஸாத்விகவிஜயத்தில் தெளிவாகத் தெரிவித்திருந்தோம் தமோகுண முண்டென்பதற்கு பரபலப்ரமாணங்களைக் காட்டமுடியாமையாலே, தங்களுடைய முன்னோர்களைப்போலே எல்லாம் ஒன்று' என்று சொல்லி ஆறுதலடைகிறார்கள் ' ஒரு கடவுள் உயர்ந்தவரென்றும், மற்றவர் தாழ்ந்தவர் என்றும் இவை வெவ்வேறானவை என்றும் கூறுவது தவறு" என்கிறார்கள் இப்படி நாம் மாத்திரம் கூறவில்லையே அக₃்நிரவமோ தே₃வதாநாம் விஷ்ணு பரம "[யஜுஸ்ஸம்ஹிதை5-5] [தேவதைகளுக்குள் அக்னியானவன் மிகத்தாழ்ந்தவன் விஷ்ணு வானவன் மிகவுயர்ந்தவன்] தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தே₃வதாநாம் பரமஞ்ச தை₃வதம்' [சவேதாசவதரம்] [ஈசவரர் களுக்குள் மேலான ஈசவரனும், தேவதைகளுக்குள் மேலான தேவதையுமான அவனை] பரமம் பரபு₄ம் நாராயணம்' [தைத்-நாரா யணவல்லி] [மிகவுயர்ந்த தலைவன் நாராயணனை] "நாராயண பரம ப₃ரஹ்ம தத்வம் நாராயண பர நாராயணபரோ ஜ்யோதி ஆத்மா நாராயண பர யச்ச கிஞ்சித ஜக₃த்யஸ்மிந் த₃ருஶ்யதே ஶ்ரூய தேபி வா அந்தா ப₃ஹிஶ்ச தத ஸாவம் வயாப்ய நாராயண ஸ்தி₂த " [நாராயணனே பரப்ரஹ்மம், நாராயணனே பரதத்வம், நாரா யணனே பரஞ்சோதி, நாராயணனேபரமாத்மா, இவ்வுலகில

காணபனவும், கேடபனவுமான எலலாப பொருளிலும உளளும புறமும வியாபிததது விளஙகுகிறுன நாராயணன] இத யாதியான ஆயிரககணககான வாககியஙகளில வேத மலலவோ ஒரு தேவதை உயாநதவனெனறும மறறவாகள தாழநதவாகள எனறும, இவாகள வெவவேருனவா எனறும மிகத தெளிவாகச சொலலி வைததது, இது தவரு? அதிகம மேங்ரே விஷணும [விஷணுவே உயாநதவன எனறு தேவாஷிகணஙகள அறுதியிடடனா] எனறு வாலமீகி சொனனது தவரு?

'ஸதயம ஸதயம புநஸ ஸதயம உத்3த்4ருதய பு4ஜமுசயதே।
வேத3ாசச2ாஸதரம பரம நாஸதி ந தை3வம கேஶவாத பரம||'

[முககால சததியம செயது கைதூககிநினறு கோஷிககிறேன வேதததைககாடடிலும மேலான சாஸதிரமிலலை (வேதபரதிபாதயனுன) கேசவனைககாடடிலும மேலான தெயவமிலலை] எனறு வியாசா முக கால சததியம செயது சொனன சொல தவரு? மறறும பலலாயிரக கணககான வசனஙகளிலே மஹாஷிகளெலலாம இபபடி அறுதியிடடி ருபபது தவரு?

இனி, இவாகள கேடககூடும அதே வேதஙகளும மஹரிஷி களும 'எலலாம ஒனறு எனறும சொலலிவைததிருககினறனரே'' எனறு இதை நாம மறுககவிலலை, ஆனல, இவாகளை மறறெரு கேளவி கேடகிறேம—அநத வேதஙகளும மஹாஷிகளும தெய வஙகளையும, ஜீவாகளையுமமாததிரம பரஹமததோடு ஒனறுபடுததிப பேசவிலலையே! மண, ஜலம, தீ, காறறு ஆகாயம முதலிய அறி வறற பொருளகளையும பரஹமததோடு ஒனறுபடுததியலலவோ பேசியிருககினறனா 'ஸாவம க2லவித3ம ப்3ரஹம [சாந 3-14 1] [இது எலலாம பரஹமமே] ''தி3ஶஶச நாராயண விதி3ஶஶச நாரா யண, [ஸுபால] [திககுகளும நாராயணனே, விதிககுகளும நாராயணனே] இதயாதி ஶருதிகளும ஜயோதீமஷி விஷணுா பு4வ நானி விஷணு ' [வி-பு] இதயாதி மஹாஷிவசனஙகளும அசேதனப பொருளகளையுமனறே ஜஞாநாநநதமயமான பரஹமததோடுஒனறு படுததிப பேசுகினறன இஙகு ஸவரூபைககியம சொலலமுடியுமோ? எலலாவறறையும ஒனறுபடுததிப பேசுவதின காரணமெனன என பதையும தஜஜலாந [சாந 3-14-1] [அநத பரஹமததிலிருநது தோனறி அதில லயிததது, அதனுல ரக்ஷிககபபடுகையாலே எலலாம

ப்ரஹ்மம்] ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மா தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண" [ஸுபால] [ஸர்வபூதாந்தர்யாமியாய் அப்ராக்ருதனுயிருப்பவன் நாராயணனுன தேவன் ஒருவனே (அதனுலேயே எல்லாம் அவ னென்றது)] இத்யாதி₃ ஶ்ருதிகளும் 'ஸர்வக₃த்வாத₃நந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தி₂த" [வி பு 1-19 85] [அனந்தன் எங்கும் நிரம்பி யிருப்பதால் நானும் அவனேயாகிறேன்]

அந்யஶ்ச ராஜந் ஸ பர தத₂ாந்ய பஞ்சவிம்ஶக |
தத்ஸ்த₂த்வாத₃நுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாத₄வ ||'
[பாரதம்மோக்ஷதாமம்]

[அரசனே! பரமன் வேருனவன், ஜீவன் வேருனவன், ஜீவனுக் குள் பரமனிருப்பதாலேயே (இருவரையும்) ஒருவனுகக் காணகிருர் கள் ஸாதுக்கள்] 'ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ' [கீதை 11 40] [நீ எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருக்கையாலே எல்லாமு மாகிருய்] இத்யாதி₃ ஸ்ம்ருதிகளும் மிகத்தெளிவாகக் காட்டியிருக் கின்றனவே உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்திருக்கை யாலே நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால் என்று ஞானிகள் அறிகிருர் கள் என்று ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் காட்டியிருக்கும் நல் வழியைக்காண மனமில்லாமல், ஸகலப்ரமாணங்களுக்கும், எல்லோருடைய அநுப வங்களுக்கும் விருத்தமாக 'உலகமெல்லாம் பொய்' என்றும் 'நானே ப்ரஹ்மம்' என்றும் நீங்கள் பேசுவது எப்படிப் பொருந்தும்–என்று இந்த ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லமுடியாது ஸ்ரீப₄ாஷ்யசத்தூ₃ ஷணயாதி₃ பரஶ்த பரப்ந்த₄ங்களிலே அத்வைதத்தின்மீது எழுப் பப்பட்டிருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான தே₃ாஷங்களுக்கு இவர்கள் எப்படி முறையாக பதில் கூறப்போகிருர்கள்? முடியுமாகில், நாம் எழுதியிருக்கும் இந்த ஒருகேள்வியை அப்படியே அச்சிட்டு, அதற்கு ஓரிரு பக்கங்களில் தெளிவாக பதிலெழுதி வெளியிடவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிருேம்

இவர்கள் அவசியம் பதில் கூறவேண்டிய மற்ருெரு விஷயத்தை யும் உணர்த்துகிருேம் "ஒன்றுதான் மூன்ருகிறது, முப்பத்து மூன்ருகிறது முப்பத்துமூன்று கோடியாகிறது" என்கிருர்கள் இதை நாம் மறுக்கவில்லை ஒன்றுதான் கல்லும் மண்ணுமாகக் கூட ஆகிறது என்று நாம் இசைந்தேயிருக்கிருேம் ஆனுல் இம் மூன்றினிடையேயும் முப்பத்து மூன்றினிடையேயும், முப்பத்துமூன்று கோடியினிடையேயும் பரஸ்பரம் பேதம் ஏதாவதொரு வகையில்

உணடா இலலையா எனறே கேடகிறேரம இவாகளுடைய முனனோா கள சொலலியிருககிருாகள – இபபொருளகளிடையே எததனையோ பேதஙகள வயாவஹாரிகதசையில உணடு, ஆனுல பாரமாாததிக தசையில இலலை'–எனறு அநத வயாவஹாரிகதசையை வைததுக கொணடே பேசுவோம அபபடிப பேசுமபோது விஷ்ணுவை ஸாதவிகமூாததியெனறும சிவனை த தாமஸமூாததியெனறும இவா களும பரமாணஙகளை அநுஸரிதது ஒபபுககொளளததானே வேணடும இவவிஷயததிலனறே இவாகள முககியமாக பதிலுரைககவேணடும

'நிாககுணபரபபிரமமம அலலது சுதத்த்வஸதவம ஈசவரனுகிறது எனறும ாசவரன சுததஸதவஸவரூபன" எனறும உரைத திருககிருாகள ஸ்ரீபாகவதாதி வசனஙகளிலிருநது சுருதிகளில சொலலபபடட நிாககுண பரபரஹமம சுததஸதவ பரஹமமே யொழிய கலயாணகுணரஹித பரஹமமனறு எனறு ஸாதவிக விஜயததில நிலைநாடடியிருபபதை அபபடியே ஒபபுககொணடி ருபபது மிகவும போறறததககது பிறககாத ஒனறு இநத மூனறுமாகிறது" எனறும கூறுகிருாகள இநத மூனறைககாடடி லும (வயாவஹாரிகதசையில) வேருன நாலாவதொனறுதான சுதத ஸதவபரஹமம எனறு இவாகளுடைய கருததாகத தோனறு கிறது அபபடி நாலாவதான சுததஸதவஸகுணபரஹமம ஒனறி ருநதால உணமையில ஜனஙகள அதையனறே கோயிலகடடிக குமபிடவேணடும அபபடி ஒருவரும செயயவிலலையே அபபடிப படட பரஹமததைபபறறி வேதததில எஙகு சொலலியிருககிறது? அதைத தெரிவிககும பரமாணஙகள எவையெவை எனபதை யெலலாம இவாகள விளககவேணடாமோ? 'ஹரீஶச தே லக்ஷமீஶச பதநயௌ" எனறு ஸ்ரீ பூமிநாதனுக கோஷிககபபடடவனை விஷ்ணுவையே 'அஜாயமாந' எனறு பிறககாத ஒனருகவும 'தமஸ பரஸதாத' எனறு தமஸஸுககு அபபாறபடடதெனறும புருஷஸூகதம கோஷிபபதை நாம காடடுகிறேரம விஷ்ணுவின பெருமையைச சொலலுவதறகாகவே தோனறிய விஷ்ணுஸூகதம அவவிஷ்ணுவையே 'ரஜஸ பராகே' எனறு ரஜஸஸுககு அப பாறபடடவனுக கோஷிததிருபபதைக காடடுகிறேரம மறறும பலலாயிரககணககான ஶருதிஸமருதீதிஹாஸ புராணவசனஙகள அநத விஷ்ணுவையே சுதத ஸதவபரஹமமெனறும பரஹம ருதராதிகள ரஜஸதமோமிஶரிதராகையாலே தாழநதவாகள எனறும கோஷிததிருபபதைக காடடுகிறேரம இபபடி ஸாவபரமாணபர

ஸித்தனான விஷ்ணுவை சுத்தஸத்வபரஹ்மமென்று ஒப்புக்கொண்டு, 'மோக்ஷம வேண்டுமெனபவாகள அவனையடையுங்கள, மறற பலனகளை எளிதில பெறவேண்டுமெனறிருபபவாகள மறறவாகளை யடையுங்கள' என்று உபதேசிப்பதை விட்டுவிட்டு, ஊா போ தெரியாத ஏதோவொன்று சுத்தஸத்வபரஹ்மமாயிருக்கிறது என்று உபதேசிப்பதால யாருக்கு என்ன பயன? வேதவிருத்தமாக அப்படி யொன்று இருக்கவும முடியுமோ ?

ஒரு சிறிய கேளவி கேட்கிறோம இதறகாவது இவாகள அவசியம பதில கூறவேண்டும எலலா தெயவமும ஒனறு என கிறாகளே, எநத தெயவத்தை உபாஸித்தாலும உடனே மோக்ஷம கிடடிவிடுமா? சாஸ்திரஙகள நோ மாறாகவனறோ சொலலுகினறன ஆரோக்யததை ஸூாயனிடம விருமப வேண்டுமென்றும, பரஹ்ம ஜ்ஞானததை ருத்ரனிடம விருமபவேண்டுமென்றும, மோக்ஷததை பகவானிடம விருமபவேண்டுமென்றுமனறோ கோஷிக்கினறன இதெலலாம கடலோசையா? அநய தே₃வதாப₄க்தா -அவிதி₄ பூாவகம மாமேவ யஜநதி" [கீதை 9 23] [மறற தேவதைகளின பகதாகள முறையலலாத முறையில என்னையே உபாஸிக்கிறாகள] என்றும,

"ஆ ப₃ரஹ்மபு₄வநாலலோகா புநராவாததிநோ$ஜுந |
மாமுபேதய து கௌநதேய புநாஜநம ந விதயதே ||

[பரஹ்மலோகம வரையிலுள்ள எலலா உலகஙகளும விநாசமுடையவை என்னை அடைநதாலோவெனில மறுபடியும ஜநமமிலலை] என்றும கீதையில கண்ணன உபதேசித்திருப்பது பொயவாாததையா ? மும்மூாத்திகளில ஒருவரும சிவனின தநதையாக வேதததில ஓதப்படுமவருமான பிரமனின உலகததைககூடவலலவா விநாச முள்ளது என்று கண்ணன கோஷித்திருக்கிறான அநத கீதைக்கு ஒரு பாஷ்யம செயதவரின பீடததிலிருப்பவா அவிசாரிதரமணீய மாகவும பாமரரஞ்ஜகமாகவும, "எலலா தெயவமும ஒனறு ' என்று பேசி, அதைப பலதரப்பட்ட மககள படிக்கும பததிரிகைகளில வெளியிடசசெயவது அழகும முறையும ஆகுமா? 'சிவன விஷ்ணு இநதிரன, சூரியன, காளியாயி மாரியாததாள கறுப்பு, காட்டேறி முதலிய தெயவஙகளுக்குள எநத தெயவத்தை உபாஸித்தாலும மோக்ஷம அநத ஜனமத்திலேயே கிடைக்குமா?" என்னும விஷயததை அடுதத படியாக ஒருபநயாஸததில விளக்கி தினமணிப பததிரிகையிலேயே வெளியிடசசெயயவேண்டுமென்று ஸவிநயமாகப பிராாத்திக்கிறேன

4. 'விஷ்ணுவுககுத தமோகுணம உணடு எனனும விஷயம.

ரஜோ, சதவ தமோ குணஙகளைக குறிககும பிரமமா, விஷ்ணு சிவன ஆகியவை மூனறும மாறுதவை அலல. சதவகுணததைப பிரதிபலிபபவராகக கருதபபடும விஷ்ணு சில சமயஙகளில அழிககும குணமுளள தமோ குணததை மேறகொளகிறார நரசிமமாவதாரம விஷ்ணுவின தமோ குணகாரியமதான. ராமாவதாரததில கரதூஷணாகளையும குமபகாணனையும ராவணனையும எதிாதது ராமா போரிடும போதும கடலை வறற அடிததுவிடுவதாக மிரட்டுமபோதும தமோகுணததை ராமா மேறகொளகிறார. *ராமா கடுங கோபததை வரவழைததுககொணடாா எனறு வாலமீகி கூறுகிறார.* தமோகுணததின விளைவுதான கோபம. *இதறகு மாறாக தமோகுணசுபாவமுளளவரெனக கூறபபடும அழிக கும தெயவமான சிவன நடராஜா அவதாரததிலும தடசிணாமூாததியாகவும சதவகுணததை மேறகொளகிறார.*

விவாதததின முககியமான பகுதியான இதறகு இனி பதில கூறுகிறோம — விஷ்ணுவுககுத தமோகுணமுணடு எனறது எம அபிபராயமனறு எனறவாகள ஸாதவிகவிஜயததைக கணடபினபு " நரசிமமாவதாரம விஷ்ணுவின தமோகுணகாரியமதான " ' தமோ குணததை ராமா மேறகொளகிறார " ' தமோகுணததின விளைவுதான கோபம " *எனறு அழுததமாகத தம அபிபராயததை வெளிபபடுததி விடடாாகள உளளககருததை வெளிபபடுததியதறகு நனறி விஷயததிறகுச செலவோம* " தமோகுணததின விளைவுதான கோபம " *எனறது ஸதவரஜஸதமோமயமான பரகருதிககு வசப படட ஜீவாகளுககுப பொருநதுமேயொழியப பரமாதமாவுககுப பொருநதாது ஸாவேசவரன எவனுமிருநதாலும அவன துஷடா களை அழிததுததானாகவேணடும அதறகுக கோபததை மேற கொணடேயாகவேணடும கோபம அலலது நிகரஹம எனபது அவனுடைய ஆதமஸவரூபததிலிருககும மஙகளகுணமேயாகும இது இலலாவிடில அவன ஸாவேஶவரனேயாகமாடடான இது தமோகுணததால வருவதாகாது தமோகுணம எனபது அறிவறற பரகருதிககு உளளதொரு குணம எனபதைப பல பரமாணங களைக காடடி விளககியிருககிறோம இநதததமோகுணம பரகருதிககு*

வசபபடட ருதரன முதலானவாகளுககுக கோபததை உணடாககி அழிககும செயலில அவாகளை ஈடுபடுததும ஸாவேஸாவரன தன ஶரீரபூ₄தனன தமோகுணமுடைய ருதரனைககருவியாககொணடு ஸமஹாரகாரியததிலீடுபடுகிறுன எனறு சாஸதிரஙகளில சொலலி யிருபபதுகொணடு ஸமஹாரகாரியம நடைபெறுமிடஙகளிலெலலாம அவன தமோகுணததை மேறகொளகிறுன எனறும அவனுடைய கோபமெலலாம தமோகுணகாரியம தான எனறும கூறுவது வேத சாஸதிர விருததமாகும பீ₄ஷாஸமாத வாத பவதே' [இவனிடம பயததால காறறு அடிககிறது] எனறு எலலா தேவதைகளுககும பயததையுணடாககும கோபததையுடையவன பரமாதமா எனறு காடடிய வேதமே, 'தமஸ பரஸதாத எனறும ரஜஸ பராகே'' எனறும சொலலி அவனுடைய கோபம ரஜஸதமஸஸுககளால வருவதனறு எனறு உதகோஷிததது 'ஸதவம ரஜஸ தம இதி குணு ஜீவஸய நைவ மே'' [ஸதவரஜஸதமஸஸுககள (ஸமஸாரி) ஜீவகுணஙகளே, எனககிலலை] [பாகவதம 11 25-12] எனறது பாகவதம இதறகு மாருக ஒரு முடிவு செயய நமககு அதி₄கார மிலலை ''ந ஹி வசந விரோதே₄ நயாய பரவாததே [வசநம விரோதிககுமபோது கேவலயுகதி விலை செலலாது] எனனும ஸாவவேத₃ாநதிஸமபரதிபநநமான நியாயததை அனுஸநதிபபது

பகவானுககுத தமோகுணமிலலை எனபதைப பலநூறு ஶருதி ஸமிருதீதிஹாஸ வசனஙகளைககொணடு நாம நிலைநாடடியிருககி ரேும மேலும பலலாயிரம வசனஙகளைககொணடு ஸ்ரீவிஷணுசிதத விஜயததின பிறபகுதிகளில நிலைநாடடபபோகிரேும இவறறுககு விருததமாகையாலே அநாதரிககததககதும, அனைவராலும அநா தரிககபபடடதுமான ஒரு கநதபுராண வசனததைத தவிர வேறு புகலிலலை இவாகளுககு அதனுலேயே கேவலயுகதிகளைக கையாள கினருாகள தூககமுடையவனுகையாலே தமோகுணமுளளவன எனறனா, இதை விஷணுவின ஸுதாசனம கணடிககபபோகிறது எனறு கேடடதும அது எம அபிபபிராயததுககு விருததம எனற னா கறுபபு நிறமுடையவனுகையாலே தமோகுணமுளளவன எனறு கநதபுராணவசனததைக காடடினுாகள ஸ்ரீவைஷணவ ஸுதாசனம அதைத துணடுதுணடாககக கணடிததுககாடடிறறு இப போது அதைககைவிடடு, கோபமுடையவனுகையாலே தமோகுண முடையவன எனனும யுகதியைக கையாளத தொடஙகியிருககி ருாகள இனி, அடுததபடியாக, ''கோபிகளோடு கணணனுயிருநது

இனபுறமுன ராமனுயிருநது சீதையோடு பலவருஷஙகள ரமிதத தாக வாலமீகியே சொலலியிருககிறுா, காமமாகிற இதுவும ரஜஸ தமோகுண காரியமதான ' எனனும யுகதிகளையும கையாளுவாாகள 'கறறினம மேயததான காடுவாழசாதியுமானுன பறறியுரலிடை ஆப புணடுஅழுதான இதெலலாமரஜஸதமோகுணகாரியமதான எனறு பிரசாரம செயயவும தொடஙகுவாாகள சிசுபாலன முதலானவாகள இபபடிபபடட தோஷஙகளை மலைமலையாகப பேசியுமிருககிறுாகள

இபபடியெலலாம இவாகள சொலலுவாாகள எனறு எதிா பாாததுததான அபௌருஷேயமான வேதம 'தமஸ பரஸதாத'' ''ரஜஸ பராகே' இதயாதிகளை விஷணுவைபபறறி ஓதிவைததது இநத வேதவாககியஙகளைக காணமனமிலலாமல இவாகள வேத விருததமான எநத யுகதியைச சொலலி எனன பயன?

''ஆாஷம த₄ாமோபதே₃ஸஞ்ச வேத₃ஸாஸதராவிரோதி₄நா யஸ தாககேணுநுஸநத₄ததே ஸ த₄ாமம வேத₃ நேதர ||
[மநு12-106]

[ஸருதிஸமிருதிகளை வேதசாஸதிரஙகளுககு விரோதமலலாத தாககத தால விளககுபவனே தருமமறிநதவன, வேதசாஸதிர விருததமான தாககததை உபயோகிபபவன தருமமறியாதவன] எனறலலவோ மநுவும முழஙகி வைததாா ஸாவேஸவரனுககு ஜீவாதமவிஷயததில காமமுணடெனபது 'ஸோSகாமயத ''ஏகாகீ ந ரமேத' இதயாதி சருதிஸிததம பறபல ஸமிருதிகளிலும ஸிததம ஆ ஞல அது பராகருதமான காமமனறு எனபதை 'தமஸ பரஸதாத'' ''ரஜஸ பராகே'' இதயாதி சருதிகள காடடிததநதன ஸ்ரீபாகவதததில சுகபரஹமரிஷிகளும விளககியிருககிறுாகள பரமபுருஷனுடைய ஜீவாதமகாமம ரஜஸதமஸஸுககளால ஏறபடுவதனறு ஜீவனு டைய புணணியகருமததால ஏறபடும அநுகரஹமேயது. இது போலவே ஸாவேசவரனுககுச சில ஜீவாகள விஷயததில கோப முணடெனபதும ஸருதிஸமிருதிஸிததம இதுவும பரகருதிகாாய மான கோபமனறு எனபதை முறகூறிய ஸருதிகளே காடடிததநதன வாலமீகி முதலான மஹாஷிகளும விளககியிருபபதைக காடடப போகிறேும பரம புருஷனுடைய ஜீவகோபமும ரஜஸதம காாய மனறு ஜீவனுடைய பாபகாமததால ஏறபடும நிக₃ரஹமேயது ருத₃ா னின கோபமும இபபடிபபடடதே எனறு சொலலிவிடலாமே எனறு பாாததால, ' அநபஹத பாபமா வாஹமநாஹிதநாமா, நாம மே தே₃ஹி

பாபமநோபஹதயை" [புண்ணிய நாமங்களை இடப்பெறாததால் நான் (ரஜஸ்தமஸ்ஸாககளாகிற) பாபம் நீங்கப்பெறாதவனாயிருக்கிறேன், பாபம் போவதற்கு எனக்கு நாமத்தை இடுவீராக] இத்யாதி வேத வாக்கியங்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்மருதிகளும் ருத்ரனுக்குத் தமோகுணம் முதலான தாழ்வுகள் உண்டென்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கையால் இப்படி நிர்வஹிக்கமுடியாமலிருக்கிறது இனி 'நரசிம்மனுக்குத் தமோகுணமுண்டு ராமனுக்குத் தமோகுணமுண்டு' என்று பேசியது ஶ்ருதிஸ்மருதிவிருத்தமென்று காட்டுகிறோம்

ந்ருஸிம்ஹதாபநீயோபநிஷந் நிர்த்தாரணம்.

''லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ மம தே₃ஹி கராவலம்ப₃ம்' என்று கதறியபோது கைகொடுத்த நன்றியறிவாலே ஆதிசங்கரராலும் பாஷ்யம் செய்யப் பெற்றது இவ்வுபனிஷத்து நம் ஆசாரியர்கள் பலராலும் எடுத்துக் கையாளப்பட்டது நூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்களிலே இருபத்தேழாவதாக ஸ்மார்த்தர்களால் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது இது இதில் உத்தரதாபநீயத்தின் இரண்டாவது கண்டத்தின் கடைசியில்

ஸாவஸம்ஹாரஸமர்த்த₂ பரிப₄வாஸஹ பரப்₄ர வ்யாபத ஸதே₃ாஜ்ஜ்வல அவித்₃யாதத்கார்ய ஹீந ஸ்வாத்மப₃ந்த₄ஹர ஸாவதா₂ த்₃வைதரஹித ஆநந்த₃ரூப ஸர்வாதி₄ஷ்ட₂ாந ஸந் மாத்ர நிரஸ்தாவித்₃யா தமோமோஹ ஏஷ வீரோ ந்ருஸிம்ஹ ஏவேதி'

[அனைவரையும் ஸம்ஹாரம் செய்வதில் வல்லவனாய், ஒருவராலும் அவமதிக்கவொண்ணாதவனாய், ஸர்வேஶ்வரனாய், ஸர்வவ்யாபியாய், எப்போதும் பிரகாசிப்பவனாய், அஜ்ஞானமும் அதன் காரியமும் அற்றவனாய் ஜீவாத்மாவின் ஸம்ஸாரபந்தத்தைப் போக்குமவனாய் எப்போதும் தனக்கு ஒப்பற்றவனாய் ஆநந்தரூபனாய், எல்லாவற்றுக்கும் இருப்பிடமாய் எப்போதும் உள்ளவனாகவேயிருப்பவனாய் அவித்யையெனப்படும் கருமம், தமோகுணம், மயக்கம் ஆகியவை சிறிதும் அற்றவனாயிருப்பவன் இந்த வீரனான நரசிங்கனே] என்று பறைசாற்றுகிறது வேதம் எல்லோரையும் ஸம்ஹாரம் செய்பவனாயிருந்தபோதிலும் தமோகுணம் சிறிதுமில்லாதவன் என்று உலகமறிய உத்கோஷிக்கிறது உபநிஷத்து இதற்கு நேர்மாறாகப் பேச ஒருவருக்கு அதிகாரமுண்டோ? வீணவிவாதமென நினைக்காமல் இந்த வாக்யத்தையாவது எடுத்து இதற்காவது தெளிவாக பதிலுரைக்கும

படி ஸவிநயமாகப பெரியவாளைப பிரார்ததிககிறேன ஒனபதாவது கணடததில "அஸதவம அரஜஸகம, அதமஸகம' எனறு நரசிஙக னிடததில பராகருதமான ஸதவரஜஸதமோகுணம மூனறும கிடை யாது எனறு கோஷிததது

ந தத$_3$ விசிதரம க$_2$லு ஸதவத$_4$ாமநி
ஸவதேஜஸா யோ நு புராபிப$_3$த தம [பாகவதம7-8-25]

[சுதத$_2$ஸதவ ஸவரூபனுய ஸருஷடிகாலததில தன தேஜஸஸாலே தமஸஸை நிரஸிததவனுன உனனிடததில அது ஆசசரியமனறு] எனறும, ஜக$_3$நமஙக$_3$ளம ஸதவமூாததேவதார' [பாகவதம 7-8-49] [ஸதவமூாததியே! உனனுடைய இநத அவதாரம உலகததுககெல லாம மஙகளமானது] 'ஸதவத$_4$ாமந [பாகவதம 7-9 13] [ஸத வததிறகு இருபபிடமாயிருபபவனுடைய] ந து தமோ ந கு$_3$ணுமஸச யுஙகேஷ [பாகவதம 7-9-32] [தமோகுணமும, மறற பராகருத குணஙகளுமிலலாதவன நீ] 'மது$_4$கைடப$_4$ா க$_2$யெள, ஹதவா நயசச$_2$ருதி க$_3$ணுமஸது ரஜஸதமஸச ஸதவம தவ பரியதமாம தநுமாமநநதி" [பாக வதம 7-9 37] [மதுகைடபாகளெனனும ரஜஸ தமஸஸுககளைக கொனறு வேதகணஙகளை மீடடு வநதீா, உமமுடைய மிக இனிய திருமேனியை 'ஸதவம எனறு மறைகள அறைகினறன] 'தவமேவ ஸகு$_3$ணே விகு$_3$ணஸச' [பாகவதம 7-9-48] [நீயே (தமம முதலிய பராகருத) குண மறறவனுகவும (துஷட நிகரஹம முதலிய) கல யாண குணஙகளுடையவனுகவுமாகிருய] எனறும ஹிரணயவதம செயதவுடனே நரசிஙகனைத தமோகுணமறறவன எனறு பலரும புகழநததாக பாகவதம பேசிறறு இவறருல 'நரசிமமாவதாரம விஷணுவின தமோகுணகாரியமதான" எனறு பேசியது ஸருதிஸமருதி விருததம எனறு நிலைநாடடபபடடது

ராமாவதாரததிலும தமோகுணமுணடு எனறது வேதாவ தாரமாகப பிரஸித$_3$தமான ஸ்ரீராமாயணததுககு விருததம 'காலாக நி ஸத$_3$ருஸ கரோதே$_4$" [ரா-பா 1-18] [ராமபிரான கோபததில ஊழி காலததீயை ஒததவா] இதயாதிகளிலே ராமபிரானுககுக கோப முணடு எனறு எநதவாலமீகி சொலலியிருககிருரோ அதே வாலமீகி

தமஸ பரமோ த$_4$ாதா ஸஙக$_2$சகரக$_3$த$_3$ாத$_4$ர [ரா-யு114-15]

[சஙகசகரகதாதரராய, ஸாவாதாரராய தமஸஸுககு மேறபடடவ ரான பகவானே இநத ராமபிரான] எனனும மணடோதரீ வாககி

யததினமூலம ராவணவத₄ாதி₃கள தம காரியமனறு எனறு காட்டினா "தமஸ பரஸதாத" எனறு புருஷஸூகததில சொனனது இவனையே எனறு மிகததெளிவாக உபபருமஹணம செயதபடி, பரமபுருஷனுககுத தமோகுணததின நாறறமும கிடையாதெனறு ஐயம திரிபற நிராணயிபபதறகு இதைவிட நாம எழுதவேணடியது என்ன இருககிறது? ஸாராஸாரவிவேகமறிநதவாகளும, மாதஸாய மறறவாகளும, பரமாணபரதநதிராகளுமான பெரியோாகள இவவுலகில இககாலததிலும சிலா இருககிறாாகள எனறு கருதியே இவவளவும எழுதினேம அனனவாகள இதை ஆதரிததாாகளாகில நமமுடை பரிஶ்ரமம ஸப₂லமேயாகும

ஸாதவிகவிஜய ஸநதேஹ பரிஹாரம முறறிறறு

முககியமான அறிவிப்பு

விஷணுசிததவிஜயததின பகுதியான ஸாகவிகவிஜயமும ஸாதவிகவிஜயஸநதேஹபரிஹாரமும, இவை வெளியாவதறகுமுன காஞசீகாமகோடிபீடாதிபதியின பிரதிநிதிககும நமககும நடநத கடிதபபோககு வரததுகளும toleration, சகிபபுததனமை எனபபடும கொளகையைப பினபறறுவதே பல மதஙகள ஒறறுமையுடன வாழ வழிவகுககுமேயொழிய எலலா மதஙகளையும ஒனறுககுவது ஒறறுமையை ஏறபடுததாது எனறு விளககும 'சாவசமயசமரசம எனனும நூலும அதறகுப பேராசிரியா லேட (டாகடா) நாகராஜசாமா அவாகள எழுதிய ஆஙகில முகவுரையும இவைபறறிப பல மஹனீயாகள எழுகிய மதிபபுரைகளும 'ஸாதவிகவிஜயஸாவஸவம எனனும பெயரில ஹேவிளமபி வருஷததில தனிநூலாக அசசிடபபெறறுப பலலாயிரககணககான ஆஸதிகாகளுககு இலவசமாக விநியோகிககபபெறறது சில காமகோடி சிஷயாகள இதறகு பதிலெழுதுவதாககூறி நமமிடமிருநது புததகததைப பெறறு பதிலெழுதமுடியாமல நினறனா இதன ஒரு சிறு பகுதிககு பதிலெழுத முறபடடு * உபநிஷததுககள நாறறெடடா எனனும நம கடடுரையை பதிலாகப்பெறறு திருநெலவேலியிலிருநது வெளிவரும சமயசாதனம' எனனும சைவமாதபபததிரிகை பதிலுரைககமுடியாமல நினறது காமகோடிபீடாதிபதியும, அவரைச சோநதவாகளும எடடு வருடஙகளுககுமேலாகியும் இனறு (1—9—66) வரை யாதொரு பதிலும கூறமுடியவிலலை இவவணணமாக ஸாவேஶவரன ஸாதவிகவிஜயததை வெறறி நூலாகவே நிலைநாடடிவிடடான எனபது அறியததககது

* உபநிஷததுககள நாறறெடடா எனனும கடடுரை விஷணுசிததவிஜயததின இரணடாம பதிபபில முதலததியாயததின கடைசியில அனுபநதமாகச சோககபபடடிருககிறது

அவதரித்து அனைத்துயிரளிக்கும் அச்சுதனே அறுபொருள்

பரமஸதவஸமாஸரயனை பரமபுருஷனே பரமபொருள எனனும பரமாரததததைப பிரதிபக்ஷிகளும வாயதிறநது பேசவொண்ணாத படியும, நடுநிலைவகிககும நலலோாகளனைவரும தலைதுலுககி வரவேறகுமபடியாகவும நீசனேனைககொணடு நிலைநாடடிவைத தான நாராயணன அவனுடைய அருஙகருணையை என சொலலிப போறறுவோம? எனன கைமமாறு செயவோம? எனறு உளளம உருகாநிறகிறது பரதவததின மேலெலலையில நிறகும அவனே, ஸௌலப$_4$யததின கீழெலலையிலும காடசியளிககிறானாகையாலே அவன இது செயதது ஓா அருமையோ? எனறு உளளம தேறினோம அவனுடைய ஸௌலப$_4$யப பெருமையைச சிறிது பேச ஆசை கிளாநதெழுகிறது நீாமையினாலும மேனமையே காடடுகினற அபபெருமையைச சிறிது பேசுகினறோம

பிறபபையுடையவனாகையாலே தாழநதவன அவன, பிறவா யாககைப பெரியோனாகிற எஙகள தேவனே உயாநதவன எனறு பணடைமறைப பொருளறியாத பேதையா பிதறறுவா பிறவா யாககைப பெரியோனாகத தாஙகள அபிமானிககும தேவனுககுப பணடைமறையிலே (சுகலயஜுா வேதததைசசோநத)சதபதபராஹமணததிலே பிறபபு சொலலபபடடிருபபதையும, அதுவும பராகருதமான பதிபதனீஸமயோகததில ரேதஸஸேசனததாலே (வீரியததைக கணவன மனைவியிடம விடுதலாலே) அநத தேவன பிறநதான எனறு உதகோஷிததிருபபதையும பிறநதவுடன அழுதானெனறும, "பாபம நீஙகபபெறுதவனாயிருககிறேன எனறு உரைததான எனறும கூறியிருபபதையும அறியாதவாகள அவாகள மறறும பல வேதவாககியஙகளில, பல கறபஙகளில பலவிதமாக அநத தேவன பிறபபதாககூறியிருபபதையும காணமாடடாதவாகள அவாகள வேதவிருத$_3$த$_4$வாதி$_3$களான அவாகள ஒருபுறமிருகக, வைதிகாகள எனறு தஙகளைக கூறிககொளளும சிலா, பரமபுருஷன அவதாரஙகளிலே தன ஸௌலபயததுககுசசேர, சில சேஷ்டிதஙகளைச செயவதைககணடு இவனும பரமபொருளலலன முமமூாததிகளைக காடடிலும வேறானதான (ஊாபோ உருவமிலலாத) நாலாவதொனறுதான பரமபொருள எனனும அரை நாஸதிகமததததைப பரபபுகினறாாகளே! இவாகளை வேதமறியாதவாகள எனபததை

தவிர வேறு என்சொல்வது? 'வேதமறியாதவர்கள்' என்னும் பட்டத்தை வேதமேயல்லவோ இவர்களுக்குச் சூட்டுகிறது

''பிதா புத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநெள
நாவேத₃வின் மநுதே தம் ப₃ருஹந்தம் ||'

[ஸர்வலோகபிதாவானவன், (தேவமநுஷ்யதிர்யக் ஸ்தாவரமாகிற) ஒவ்வொரு யோனியிலும் தன் புத்திரன் ஒருவனைப் பிதாவாகக் கொண்டு பிறக்கிறான், வேதமறியாதவன் அவனே பரம்பொருள் என்பதை அறியமாட்டான்] என்றல்லவோ ஓர் வேதவாக்கியம் உத்கோஷிக்கிறது 'பிதா-நாராயண' என்று ஸுபாலோபனிஷத் தில் கோஷிக்கப்பட்டவனேயிவன் என்று பித்ருசப்தம் காட்டுகிறது மற்றொரு வேதவாக்கியம்

'யுவா ஸுவாஸா பரிவீத ஆக₃ாத்
ஸ உ ஶ்ரேயாந் ப₄வதி ஜாயமாந |
தம் தீ₄ராஸ கவய உந்நயந்தி
ஸ்வா தி₄யோ மநஸா தே₃வயந்த ||

[யௌவனவயஸ்ஸையுடையவனாகவும் அழகிய பீதாம்பரத்தை தரித்தவனாகவும், (நித்யஸூரிகளால்) புடைசூழப்பெற்றவனாகவும் பரமபுருஷன் (இவ்வுலகிற்கு) வந்தான் அவன் பிறந்தபின்பே மேன்மையடைகிறான் அவனை தீர்க்கதரிசிகளான முனிவர்கள் தியா னிப்பதன் மூலம் அறிகின்றனர்] என்று அவன் பிறந்தபின்பே பெருமைபெறுவதாகவும், தீரர்களே அவனுடைய அவதாரச் சிறப்பை அறிகிறார்கள் என்றும் கோஷித்தது இங்கு யுவா' என்று அவனைப்படித்தது, 'யுவாகுமார' என்று விஷ்ணுஸூக்தத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்டவனே இவன் என்று காட்டுகிறது 'ஸுவாஸா'' [அழகிய வஸ்திரத்தையுடையன] என்றதால் ''மாஹாரஜநம் வாஸ ' என்று மற்றொரு வேதவாக்கியத்திலே உத்கோஷிக்கப்பட்ட பீதாம்பரதாரியே இவன் என்று காட்டுகிறது புலித்தோல் முதலான வற்றை தரிக்கும் மற்றதெய்வங்கள் வயாவர்த்திக்கப்படுகின்றனர் ''ஜாயமாந உ ஶ்ரேயாந் ப₄வதி ' [பிறந்தபின்பே பெருமை பெறு கிறான்] என்றதால, விஜாயதே'' [விசேஷமாகப் பிறக்கிறான்] என்ற புருஷஸூக்தமந்திரத்தையும்,''தம் தீ₄ராஸ கவய உந்நயந்தி'' [அவனை தீரர்களான கவிகள் தியானித்தறிகிறார்கள்] என்றதால், 'தஸ்ய தீ₄ரா பரிஜாநந்தி யோநிம' [தீரர்களே அவனுடைய பிறப்பின

ரஹஸ்யத்தை அறிகிறார்கள்] என்று புருஷஸூக்த மந்திரத்தையும் உணர்த்துவதன்மூலம், லக்ஷ்மீநாதனை பரமபுருஷனே இவன் என்று வேதமே காட்டுகிறது.

ஆரியர்காள்! ஒரு விஷயத்தை நடுநிலையில் நின்று ஆலோசித்துப்பாருங்கள். வேதத்திலாகட்டும் இதிஹாஸபுராணங்களிலாகட்டும் விஷ்ணுவைத்தவிர வேறொரு தேவதைக்கு அபராக்ருதமான பிறப்பைச் சொல்லியிருக்கிறதா என்று பாருங்கள். விஷ்ணுவுக்குப் பிறப்பைச் சொல்லும் வேதசாஸ்திர வாக்கியங்கள் அப்பிறப்புக்கள் அபராக்ருதமானவை என்றும் உண்மையில் (பராக்ருதமான) பிறப்பேயில்லாதவன் அவன் என்றும் கூறுவதைச் சிந்தியுங்கள். எங்கே கூறுகின்றன என்று கேட்டால், காட்டுகிறோம் காண்மின். புருஷஸூக்தம் நாராயணனைச் சொல்வதென்பது ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் பிரஸித்தமானது. அந்த ஸூக்தத்திலேயே கடைசியில் பூதேவியையும் லக்ஷ்மீதேவியையும் புருஷனுக்குப் பத்னிகளாகப் படித்திருப்பதிலிருந்தே இது விளங்கும். சாஸ்திரங்களிலும் லோகத்திலும் இது நாராயண ஆராதனத்திலேயே விநியோகிக்கப்படுகிறதேயொழிய, மற்ற எந்த தெய்வத்தின் ஆராதனத்திலும் விநியோகிக்கப்படுவது இல்லை. இவையெல்லாம் விஷ்ணுசித்தவிஜயத்தின் தொடக்கத்திலே புருஷஸூக்தத்தை விவரிக்கும்போது எந்தையாரால் விரிவாக நிரூபிக்கப்பட்டன. அந்தப் புருஷஸூக்தத்திலே முதல் மந்திரத்தாலே தலைகளாயிரம், கண்களாயிரம், கால்களாயிரமுள்ள புருஷன் எல்லாவுலகிலும் வியாபித்தான் என்று ஸ்வரூப வ்யாப்தியைக் கூறிற்று. இரண்டாவது மந்திரத்தாலே, இப்படி எங்கும் வியாபித்திருக்கையாலே எல்லாம் அவனே என்று கூறி, மோக்ஷமளிப்பவனும் அவனே என்று கூறிற்று. மூன்றாவது மந்திரத்தாலே அவனுடைய பெருமை அளத்தற்கரியது என்றது.

'த்ரிபாத் ஊர்த்₄வ உதை₃த் புருஷ
பாதோ₃ऽஸ்யேஹாऽப₄வாத் புந: ।
ததோ விஷ்வங் வ்யக்ராமத்
ஸாஶநாநஶநே அபி₄ ॥

[புருஷனானவன் பரமபதத்தில் (வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நராகிய) மூன்று உருவங்களை உடையவனாய்க்கொண்டு ஸங்கல்பித்தான். அந்தப் பரமபுருஷனின் (அநிருத்தனாகிற) நான்காவது உருவம் இவ்வுலகில் அவதரித்தது. அதற்குப்பின் உயிர்களின்

நனமைககாக உலகெஙகும (அவதாரஙகளாலே) வியாபிததான அவன] எனனும நானகாவது மநதிரததாலே கேவலம தன ஸஙகலபததாலே உலகெஙகும அவதரிதது நிறகிறபடியைக காட்டு கிறது உததராநுவாகததிலும,

‘பரஜாபதிஶ சரதி க₃ாபபே₄ அநத
அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே।
தஸய தீ₄ரா பரிஜாநநதி யோநிம
மரீசீநாம பத₃மிசச₂நதி வேத₄ஸ ||

[லோகஸவாமியான புருஷன (தேவகி, கௌஸலயை முதலானோரின) காபபததினுள வாஸம செயகிறான பிறபபறறவனாயினும, பலபடி யாகப பிறககிறான பரமபுருஷன தீராகளே (அறிவிறசிறநதவா களே) அவனுடைய அவதாரததை அறிகிறாாகள (அவாகள) நிதயஸூரிகளின விஷ்ணுபதததை விருமபுகிறாாகள] எனறு ஓதபபடடது இவன காபபவாஸம செயது பிறநதபோதிலும பராகருதமான பிறபபறறவன எனபதை மிகததெளிவாக வேதம ஓதிறறு இவன தேவாகளுககு உதவிபுரிவதறகாகவே அவதாரங களைச செயகிறான எனபதை,

‘யோ தே₃வேப₄ய ஆதபதி யோ தே₃வாநாம புரோஹித ।
பூாவோ யோ தே₃வேப₄யோ ஜாத நமோ ருசாய ப₃ராஹமயே||”

[எவன தேவாகளுககாகவே விளஙகுகிறானோ, எவன தேவாகளுககு ஆதிகாலததிலேயே நனமையைச செயபவனோ, பழையோனான எவன தேவாகளுககாகப பிறநதானோ, பரபரஹமஸவரூபியாய விளஙகும அவனுககு நமஸகாரம] எனற அடுதத மநதிரததாலே அறிவிததது அருமறை

ருசம ப₃ராஹமம ஜநயநதோ தே₃வா அக₃ரே தத₃ப₃ருவந।
யஸதவைவம ப₃ராஹமணோ வித₃யாத தஸய தே₃வா
அஸநவஶே || ’

[பரஹமமாகிற அவனுடைய முகம மலருவதறகாக, தேவாகள ‘நம’ எனனும சொலலை ஆதிகாலததில சொனனாாகள இதை அறிநத அநதணனுககு எலலா தேவாகளும வசததிலிருபபாாகள] எனனும அடுதத மநதிரததாலே, பரஹமருதராதி ஸகலதேவா களும, அவனை அவதரிககசசெயவதறகாக, நம ’ எனனும

சொலலெ ஆதிகாலததிலிருநதே அவன விஷயமாகச சொலலிவரு கிறுாகள எனபதைககாட்டிறறு இபபடிபபட்ட அவன அவதரிக கும போது ஸ்ரீ பூமிதேவிகளோடேயே அவதரிககிறுன எனபதை, "ஹ்ரீஶச தே லக்ஷ்மீஶச பதநயௌ அஹோராதரே பாாஶ்வே" [பூதேவி யும லக்ஷமீதேவியும உன பததினிகள, எபபோதும உன அருகி லிருககினறனா] எனனும அடுதத மநதிரததாலே காட்டிறறு இநத விஷயங்களையெலலாம விவரிபபதறகாகவே வாலமீகியாலும வியாஸராலும இயறறபபட்ட இதிஹாஸஙகளும ஸாதவிகபுராணங களும தோனறின இபபடிபபட்ட அவதாரபபெருமை வேததிலும இதிஹாஸ புராணஙகளிலும உருததிரன முதலான தெயவஙகளுககு எஙகுமே சொலலபபடவிலலையெனபது ஸாவலோக பரஸிததம உடையவனனறே உடைமைககாகப பாடுபடுவான பதிம் விஶ்வஸ்ய" எனறு உலகை உடையவனுகச சொலலபபடுமவன அவனேயாகையாலே அவனுககே அவதாரஙகள படிககபபடுவதில என்ன வியபபிருககிறது? நிறக,

புருஷஸூகததில மாததிரமலலாமல விஷ்ணுவின பெருமை யைச சொலலவேவநத விஷ்ணுஸூகதஙகளிலும இவனுடைய 'அவதாரபபெருமை' விவரிககபபட்டிருககிறது விஷ்ணுஸூகதங களில இவனுடைய திரிவிககிரமாவதாரப பெருமையை வாயவெரு வும மநதிரஙகள பறபலவாம பொதுவாக இவனுடைய அவதார சேஷ்டிதஙகள அபராகருதமானவை எனறு கோஷிககும மநதிரங களும பல உள சில காட்டுகிறேம ருகவேதம முதலஷ்டகம இரண்டாமததியாயததிலுளள விஷ்ணுஸூகதததிலே,

'த்ரீணி பதா₃ விசக்ரமே விஷ்ணுர் கோ₃பா அதா₃ப்₄ய
அதோ த₄ர்மாணி த₄ாரயந

[ஸாவரக்ஷகனும எவராலும வெலலமுடியாதவனுமான விஷ்ணு பகவான மூவுலகளநதான அதனமூலம த₄ர்மஸமஸ்த₂ாபனம செயதான] எனறும,

'விஷ்ணோ கர்மாணி பஶ்யத யதோ வ்ரதாநி பஸ்பஶே |'

[யாதொரு செயலகளாலே தாமஙகளை (மனிதன) அநுஷ்டிக கிறுனே அபபடிபபட்ட விஷ்ணுவின செயலகளைப பாருஙகள] எனறும விஷ்ணுவின அவதாரசேஷ்டிதஙகள தாமஸமஸதாபனத திறகாகவே ஏறபட்டவை எனறு வேதபுருஷன விளககினுன

ருக்வேதம் ஐந்தாமஷ்டகம் ஆறுமத்தியாயத்திலுள்ள விஷ்ணு ஸூக்தங்களிலே ஸுஜநிமா' [நல்ல அவதாரங்களையுடையவன்] என்றும், 'ரஜஸ பராகே க்ஷயந்தம் [ரஜஸ்ஸுக்கு அப்பாற்பட்டவன்] என்றும் கூறுவதன்மூலம் இவனுடைய பிறப்பு அப்ராக்ருதமானது என்று காட்டுகிறான் ருக்வேதம் இரண்டாமஷ்டகம் இரண்டாமத்தியாயத்திலுள்ளதொரு மந்திரத்திலே "மஹத் அஸ்ய மஹி ஜாதம்" [பெரியோனுடைய இவனுடைய பெரும்பிறப்பு] என்கிறான் வேதபுருஷன் இப்படி இவனுடைய அவதாரப்பெருமையைச் சொல்லும் வேதவாக்கியங்கள் பலவற்றையும் விஷ்ணுசித்த விஜயத்தின் முற்பகுதிகளில் ஏராளமாகக் காட்டியிருக்கிறோம் இவற்றையெல்லாம் இதிஹாஸபுராணங்கள் விவரித்த பெருமையைப் பேசப்புகுந்தால் அது ஓரிதிஹாஸபுராணமாகும் ஸ்ரீராமாயணத்திலே தமஸ்ஸுக்கு மேற்பட்டவனை இவனுடைய சரீரம் ஸ்திரீபுருஷஸமயோகத்தினால் ஏற்பட்டதன்றென்றும் தே₃வநிர்மித பாயஸபரிணமத்தாலே உண்டானதென்றும் வால்மீகி மஹர்ஷி விளங்கக்காட்டினார் ' அச்யுதப₄ாநுநா தே₃வகீ பூர்வஸந்த₄யாயாம் ஆவிர்பூ₄தம் மஹாத்மநா " [தேவகியாகிற கீழைத்திக்கிலே, அச்யுதனுகிற சூரியன் தோன்றினுன்] என்பதன் மூலம், கீழைத்திக்கிற்கும் சூரியனுக்குமுள்ள ஸம்பந்தம்போன்றதே அச்சுதனுக்கு தேவகீகர்ப்பத்தோடுண்டான உறவு என்று காட்டினார் பராசரமஹர்ஷி ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சுகப்ரஹ்மரிஷி பேசியிருக்குமவை போகவும் பேராதவை சாஸ்திரமென்று பெயர் பெற்றவை எல்லாவற்றிலும் இவனுடைய பிறப்பு அப்ராக்ருதமென்றே கோஷிக்கப்படுகின்றது உலகமெல்லாம் கொண்டாடும் கீதாசாஸ்திரத்திலே

அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ₄தாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் |
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி₄ஷ்டா₂ய ஸம்ப₄வாம்யாத்மமாயயா || '

[கீதை 4 6]

[பிறப்பற்றவனுயும் அழிவற்றவனுயும், பூதங்களுக்கு ஈசுவரனுயும் இருந்துகொண்டே என் தன்மையைப்பற்றி நின்றுகொண்டே என் ஸங்கல்பத்தாலே சிறப்புடன் பிறக்கிறேன்]

யதா₃ யதா₃ ஹி த₄ர்மஸ்ய க்₃லாநிர் ப₄வதி பா₄ரத |
அப்₄யுத்தா₂நமத₄ர்மஸ்ய தத₃ாऽऽத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ||
பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம் விநாஶாய ச து₃ஷ்க்ருதாம் |
த₄ர்ம ஸம்ஸ்தா₂பநார்த்தா₂ய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃யுகே₃ ||"

[கீதை 4 7,8]

[பாரதனே! எபபோதெலலாம அறததிறகு வாடடம ஏறபடுகிறதோ, மறததிறகு எழுசசி ஏறபடுகிறதோ, அபபோது எனனை நானே பிறபபிததுக கொளளுகிறேன நலலோாகளை அளிபபதறகாகவும், தீயவாகளை அழிபபதறகாகவும், அறததை நிலைநிறுததுவதறகாக வும யுகநதோறும சிறபபுடன பிறககிறேன]

ஜநம காம ச மே தி₃வயம ஏவம யோ வேதததி தததவத ।
தயகதவா தே₃ஹம புநா ஜநம நைதி மாமேதி ஸோऽாஜுந ॥ '
[கீதை 4-9]

[அாஜுந! எனனுடைய அபராகருகமான பிறபபையும செயல களையும இமமாதிரியாக எவன உளளபடி அறிகிருனே, அவன இவவுடமபைவிடடு மறுபிறபபையடைவதிலலை] எனறு ஸாவேஸ வரனுன தானே தன பிறபபின பெருமையை உலகமெலலாமறிய உதகோஷிததான இபபடிபபடட இவனுடைய பிறபபின பெரு மையை உணராத புலலியாகளை,

அவஜாநநதி மாம மூட₄ா மாநுஷீம தநுமாஶ்ரிதம ।
பரம ப₄ாவமஜாநநதோ மம பூ₄தமஹேஸவரம ॥'[கீதை9-11]

[நானே அனைததுயிாககும மஹேஸவரன எனனும மேனமையை அறியாமல மனிதவுருககொணடிருககும எனனை மூடாகள அவமதிக கிருாகள]எனறு நிநதிததான "நாவேத₃விந மநுதே தம ப₃ருஹநதம ' [வேதமறியாதவன அவனைப பெரியோன எனறு அறியான] முத லான கீழே எடுககபபடட வேதவாககியஙகளை அபபடியே உபப ருமஹணம செயதிருககிருன பகவான எனபது விளஙகும இப படிபபடட அவதாரபபெருமை 'நிலைவரமபில பலபிறபபாய ஒளிவரும 'உயிரளிபபாள எநநினற யோனியுமாயப பிறநதாய ' பிறபபில பல பிறவிபபெருமாள முதலானவிடஙகளில ஆழவாாகளாலும, பிறவாப பிறபபிலை பிறபபிததோா இலலையே ' [பரிபாடல 3] 'தெருள நினவரவு அறிதல மருளறு தோசசி முனைவாககும அரிதே [பரிபாடல-1] எனறு நடுநிலைவகிககும பணடைததமிழாகளாலும உதகோஷிககபபடடது இபபடிபபடட அவதாரபபெருமை வேறு எநத தெயவததிறகும வேதததிலோ சாஸதிரஙகளிலோ, பராசீநாகள எவராலுமோ ஓரி டத்திலாவது சொலலபபடுவதிலலையாகையாலும, பராகருதமான பிறபபுகளே பலவிடஙகளில சொலலபபடடிருககினறனவாகை

யாலும அவதாரஙகளாலும இவனுடைய மேனமை வெளியாகிற தெனபது வெளிபபடை

தைததிரீய நாராயணவலலியில "ஸ வா ஏஷ-புருஷ பஞசத₄ா" [இநதப பரமபுருஷன ஐநது நிலேகளேயுடையவன] எனறு இவனுககுப பரம, வயூஹம, விபவம, அநதாயாமி, அாசசை எனறு ஐநது நிலேகள உளளனவெனபது உணாததபபடடது பரநிலே யாவது அவதாரஙகளுககெலலாம மூலமான பரவாஸுதேவ விக ரஹம இதுவே 'தி₃வி திஷட₂தயேக' [பரமபதததிலே ஒருவன எழுநதருளியிருககிருன] இதயாதி வேதவாககியஙகளில ஓதபபட படடது மறறை நானகு நிலேகள இதிலிருநது பிரிநத அவதார விகரஹஙகள அவறறிலே வாஸுதேவன ஸஙகாஷணன பரத யுமநன, அநிருததன எனனும வயூஹநிலேகளே "தரிபாதூ₃ரத₄வ உதை₃த புருஷ பாதே₃ாஸயேஹாப₄வாத புந" [பரமபதததில வாஸு தேவஸஙகாஷண பரதயுமநனெனனும மூனறு வியூஹநிலேகளே உடையவனுகிய பரமபுருஷன ஸஙகலபிததான அவனுடைய அநி ருததனெனனும நானகாவது வியூஹம இவவுலகில (திருபபாற கடலில) அவதரிததது] எனனும புருஷஸூகத மநதிரம காடடிறறு புருஷஸூகததை விவரிககும முதகலோபநிஷத இநத வியூஹததை அநிருததநாராயணன எனறது அமப₄ஸயபாரே' 'யமநத ஸமுத₃ரே கவயோவயநதி'' "ஸமுத₃ரேநதம முதலான வேதவாககியஙகளும இநத வியூஹததைக காடடின பாஞசராதர சாஸதிரம இநத வியூஹங களே விசேஷமாக விவரிததது 'ததோ விஷவங வயகராமத ஸாஶநாந ஶநே அபி₄' [அதறகுபபின, உயிாகளுககு நனமையளிபபதறகாக எஙகும அவதாரம செயது வியாபிததான] எனற மநதிரததிலிருநது விபவம, அநதாயாமி, அாசசை எனனும அவதாரஙகள இநத க்ஷீராபதி நாதனுகிற அநிருததரூபததிலிருநது பிரிநதவையெனறு தெளிவாகிறது விபவாவதாரஙகள ஞணககறறவை எனபதை யோநியோநெள' எனறும ப₃ஹுத₄ா விஜாயதே' எனறும வேதம காடடிறறு அவறறினுள மதஸய கூாமாதி தசாவதாரஙகள முககிய மானவை இவறறில பெருமபாலானவறறை வேதம உதகோஷிததது அவறறை அநதாயாமயாசசைகளேபபறறின வேதவாககியஙகளேக காடடியபின விரிவாகக காடடுவோம

பகவான ஸவரூபததாலே எஙகும வியாபிததிருபபது ஓா அந தாயாமிநிலே 'அநதாப₃ஹிஶச தத ஸாவம வயாபய நாராயண ஸதி₂த' முதலான வேதவாககியஙகள இதைக காடடியிருபபதை முனபே

நிலை நாட்டினமை உபாஸகர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக, சேதனர் களின் ஹ்ருதயத்தில் ஓர் அஸாதாரணவிக்ரஹத்துடன் எழுந்தருளி யிருக்கும் இருப்பு பஞ்சாவஸ்தைகளில் ஒன்றான அந்தர்யாமி அவ தாரமாகும் நாராயணஸூக்தத்திலே ''பத்₃மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ரு த₃யம்' என்று தொடங்கி

நீலதோயத₃மத்₄யஸ்தா₂ வித்₃யுல்லேகே₂வ ப₄ாஸ்வரா
தஸ்யா ஶிக₂ாயா மத்₄யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தி₂த

[நீலமேகங்கொண்ட மின்னலைப்போலே ஒளியையுடைய திருமேனி யின் நடுவே பரமாத்மா எழுந்தருளியிருக்கிறார்] என்பதிற்க இந்த திவ்யவிக்ரஹம் அநுபவிக்கப்பட்டது அங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ர புருஷ மத்₄ய ஆத்மநி திஷ்ட₂தி'' மத்₄யே வாமநமாஸீநம்' இத்யாதியான பற்பலவேதவாக்கியங்கள் பகவத்₃ஸாத₄ாரணமான புருஷவாமநாதி₃ சப்தங்களையிட்டு இந்த அவதாரரூபத்தை அங்குஷ்டப்ரமாண மென்று அநுபவித்தன இவையனைத்தும் நாராயணன் அந்தர் யாமிநிலையில் எழுந்தருளியிருப்பதற்கு ப்ரமாணமாகும்

ஆவரணஜலம்போலே முகத்திதசையில் அடையக்கூடியது பர வாஸுதேவரூபம், திருப்பாற்கடல்போலே நாரதாதி மஹர்ஷிகளே சென்று பருகக்கூடியது அநிருத்தன் முதலான வ்யூஹரூபம் பூமியை வெட்டியெடுத்து விடாயதீரப்பருகும்படியான கிணற்று நீரைப்போலே யோகாப்பியாஸ ச்ரமத்தின் பேரிலேயே அடையலாம் அந்தர்யாமி ரூபத்தை ஒரு காலத்தில் ஓடிய காட்டாறுபோன்ற ராமக்ருஷ்ணாதி விபவாவதாரங்கள் அக்காலத்தவர்க்கே பருகத்தக்கவை அதிலே தேங்கிய மடுக்கள் போன்ற அர்ச்சாவதாரங்களே அனைவர்க்கும் எக்காலத்திலும் உயிரளிப்பவையாகும் இந்த அர்ச்சாவதாரங்களைப் பற்றிவேதம் எவ்விடத்திலும் சொல்லவில்லை என்று சிலர் கூறுவ துண்டு மறையாகையாலே பரமரஹஸ்யமான இவ்வவதாரத்தை அதிகமாகப் படிக்கவில்லையாகிலும், அர்ச்சாவதாரத்தை வேதம் அடி யோடு புறக்கணிக்கவில்லை ஸர்வம் பூர்ணம் ஸஹோம்' என்னும் வேதவாக்கியம் ஸௌலப்₄யஸௌசீல்யாதி₃ ஸகலகுணங்களும் பரிபூர்ணமாகப் பெற்ற அர்ச்சையைக் கூறுவதாக ஆசார் யர்கள் விவரித்துள்ளனர் ஆனால், இதை அத்வைதிகள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும் படியான அர்ச்சாவதாரபரமான ருக்வேத மந்திரமொன்றைக் காட்டுவோம்

अदो यद्दारु प्लवते सिन्धोः पारे अपूरुषम्।
तदारभस्व दुर्हणो तेन गच्छ परस्तरम्॥

அதே₃ா யத₃ த₃ாரு பலவதே ஸிநதே₄ா பாரே அபூருஷம।
தத₃ாரப₄ஸவ து₃ாஹ்ணோ தேந க₃சச₂ பரஸதரம ||
[ருக-மண 10 12 155]

[வெகுதூரததில (பூரிஜகநநாததததில) கடறகரையிலே ஒரு புருஷ ஞல நிரமாணம செயயபபடாத யாதொரு மரவுருவான புருஷோத தமசரீரம மிதககிறதோ அதை உபாஸிபபாயாக ஒருவராலும வெலலமுடியாதவனே! அதைககொணடு அககரையிலிருககும பரம பதததை அடைவாயாக] எனபது ருகவேதததில உளளதொரு மநதிரமும, அதறகு அதவைதியும சிவபகதரும வேத₃ப₄ாஷயகாரரு மான ஸாயணாசாரயா எழுதியிருககும பாஷயததின தமிழபபொழிப புரையுமாகும பூரிஜகநநாதததில பனனிரணடு வருஷஙகளுககொரு முறை கடலில ஒருவராலும நிருமிககபபடாத மரஙகள மிதநது வருவதும, அதையெடுததுச சில பரிஷகாரஙகளைச செயது ஜகந நாதா பலதேவா முதலான விகரஹஙகளாக ஜகநநாதம கோயிலில பரதிஷடை செயவதும இனறளவும நடநதுவரும நிகழசசியாகும இதையே இநத ருகவேதமநதிரம காடடுகிறதெனபது வெளிபபடை அரசசாருபியை உபாஸிபபதால, இவவுலகில எவராலும வெலலப படாதவனுகி, பரமபதமும அடையலாம எனறு வேதம காடடுகிறது இதை சிவபகதரும அதவைதமதஸதருமான ஸாயணா ஒபபுக கொணடு பாஷயமிடடிருபபதறகுக காரணம ஸகாநதபுராணாந தாககதமான பூரி ஜகநநாத க்ஷேதர மாஹாதமியததில இநத மநதிரம உபபருமஹணம செயயபபடடிருபபதேயாகும

ஜைமிநிருவாச

"இதி ப₃ருவாணம ராஜாஷி கஶசித ருக₃வேத₃ பாரக₃ |
வேத₃ாநத விஜஞாநஶீலோ த₃விஜோ வாகயம முத₃ா ஜகௌ₃||
அஹோ தவாயம க₂லு ப₄ாக₃யராஶி
யோநாவிராஸீத பு₄வி த₃ாருமூாததி ||
யஸயாதயுபாஸதிம ஶருதிராஹ முகதி-
பரத₃ாமநாதமஜஞவிமோஹிதாநாம ||

ய ஏஷ பலவதே த₃ாரு ஸிநதே₄ா பாரே ஹயபௌருஷம |
தமுபாஸய து₃ராராத₄யம முகதிம யாநதி ஸ¬து₃ாலப₄ாம ||
ப₃ரஹம ஜஞாநநிதி₄ ஸாக்ஷாந நாரத₃ பரதயுவாச யத |
நஹி வேத₃ாநத வசஸோSபரஸமாத ஜஞாநமஸய வை ||
நஹி பரவருததிா விஷணோஸ து விநா வேத₃ம பரவாததேதே|
பரேஷாம ஸவஸய வா ஸருஷடௌ ஶருதிபராமாணயவாந
பரபு₄ ||
விநா ஶருதிம பரவாததேசசேத கஸ தத பராமாணயம ருசசூதி|
தஸமாச சூ₂ருதி பரஸித₃தே₄ாS பமவதாரோதர பூ₄பதே ||
வேத₃ாநத வேத₃யம புருஷம கீ₃தம தம ஸாமகீ₃திஷு |
பரதிமாம ந து ஜாநீஹி நி ஶரேயஸகரம நரு ணும ||
த₃ாஶநாதே₃வ ந ஶாநதம ஸ¬த₃ருட₄ம தம உததமம |
ஸநதயேவ ஶருதய பூாவம ஏதத₃ாசசாபரகாஶிகா ||

[ஜைமினி சொனனா –இபபடிச சொலலிககொணடிருககுமவனிடம, ருகவேததைதக கரைகணடவனும, ராஜரிஷியும, வேதாநத அறிவு பெறறவனுமான ஓா இருபிறபபாளன உககபுடன ஒரு வாாததை சொனனான 'உனனுடைய பாககியததை எனனெனறு கொணடாடு வேன? இவவுலகில மரவுருவான புருஷோததமமூாததி உனனாலேயே தோனறியதனறோ ஆதமஜஞாநமிலலாமல மயஙகுமவாகள அநத அர்சசாமூாததியை உபாஸிததால முகதியுணடாகுமெனறு சுருதியே சொலலிறறனறோ புருஷனால நிருமிககபபடாத யாதொரு மரம கடறகரையிலே மிதககிறதோ ஆராதிகக அரியவனான அபபரம புருஷனை உபாஸிதது அடையவரிய முகதியை அடைகிறாாகள பரஹமஜஞாநநிதியான நாரதமஹரிஷி இதைச சொனனா பரம புருஷனை வேதாநத வாககியததாலலலாமல மறறொனறால அறிய முடியாதனறோ வேதததைப பினபறறுமல விஷணுவானவா செயலபுரியமாடடாா பிறரை ஸருஷடி செயயுமபோதும தான அவதரிககுமபோதும வேதததையே பரமபுருஷன பிரமாணமாகக கொளகினறான வேதததைப பினபறறுமல தொழில புரிநதானாகில அதனுடைய பரமாணயததை யாா அறியமுடியும? ஆகையால இநத அவதாரம சுருதியில பிரஸிததமாயிருபபது ஸாமவேத கீதஙகளிலே பாடபபடடவனும வேதாநதஙகளிற சொலலபபடட வனும, மனிதாகளுககு நனமையளிபபவனுமான அநதப புருஷனை பிரதிமை எனறு நினைககாதே மிகவுறுதியாயிருககும அதிகமான

தமோகுணமனைததும இநத மூாததியைக காணபதாலேயே நமககு நீஙகும இநத அாசசையைச சொலலும வேதவாககியஙகள பல முறகாலததில வழஙகிவநதன] எனறு கநதபுராணததைச சோநத புருஷோததம மாஹாதமியததில இருபததோராாவது அததியாயத தில இநத ருகவேதமநதிரம மிகததெளிவாக உபபருமஹணம (விவரணம) செயயபபடடது

தாமஸபுராணமாகிய ஸகாநதபுராணவசனததை நாம பரமாண மாக எடுககலாமா? எனறு சிலருககு இஙகு ஐயம எழககூடும இஙகு சில விஷயஙகளை முககியமாகக குறிககொளளவேணடும எநதப புராணததையும முழுவதும வைதிகாகள தளளமாடடாாகள வேதவிருததமான விஷயஙகள புராணததிலிருநதால அதைத தளளியே தீரவேணடும வேதததுககு விரோதமிலலாத விஷய மாயிருநதால அது கநதபுராணமானாலும, லிஙகபுராணமானாலும ஏறறுககொளளவேணடியதுதான 'அகநே ஶிவஸய மாஹாதமயம தாமஸேஷு பரகீாததிதம'' எனனும மாதஸயபுராணவசனததிலும அகனிசிவமாஹாதமியததைச சொலலும புராணபபகுதிகள தாம ஸஙகள எனறு சொலலிறறேயொழிய எநதப புராணததையும பெயரிடடுசசொலலிக கழிககவிலலை ஒரு புராணம தாமஸம, மறறொனறு ஸாததவிகம எனறு சொலலுவது பெருமபானமையான தாமஸப பகுதிகளையோ, அலலது ஸாததவிகபபகுதிகளையோ உடை யது எனனும கருததிலேயாகும ஆகையால, அதோ₃ா யத₃த₃ாரு பலவதே'' எனனும மநதிரததிறகு உபபருமஹணமாயிருககும இநத ஸகாநதபுராணவசனம உபாதேயமேயாகும 'தமஸ பரஸதாத'' இதயாதி வேதவாகய விருததமான காாஷணயம தமோகுணஜாதம ' [விஷணுவின கறுபபுநிறம தமோகுணததாலுணடானது] எனனும கநதபுராண ஸூதஸமஹிதாவசநம உபேக்ஷணீயமேயாகும வேத விருததமாகவும பரஸபரவிருததமாகவுமுளள புராணவசனஙகள எலலாவறறையும பரமாணமாக ஒபபுககொணடு நிரவஹிபபது, பிருஹஸபதியே பிறநது வநதாலும முடியாது, நிறக 'அதோ₃யத₃ த₃ாருபலவதே' எனனும இநதமநதிரததிறகு முநதியமநதிரததிறகும முநதிய மநதிரம "अरायि काणे विकटे गिरिं गच्छ" (அராயி காணே விகடே கி₃ரிம க₃சச₂)[தனமிழநதவளே! கணணிழநதவளே! விதவித மான பாபஙகளைச செயதவளே! (வேஙகட) மலையை அடைவாயாக] எனறு தொடஙகுகிறது இநத வாககியம வேஙகடமலையைக குறிப பதே எனபது

"அராயி காணே விகடே கி₃ரிம க₃சசே₂தி தம வி து₃ ।
ஏவம வேத₃மய ஸாக்ஷாத கி₃ரீநத₃ர பநநக₃ாசல ॥
[பவிஷய அதயாயம 4-21]

[' அராயி காணே விகடே கி₃ரிம க₃சச₃ எனனும வேதமநதிரததால திருவேஙகடமலையை அறிகினறனா மலைகளில சிறநத சேஷகிரி இவவணணமாக வேதமயமாயிருககிறது] எனறு பவிஷயபுராணததில பேசபபடடது இனறளவும தனததை இழநதவாகளும விருமபுமவாகளும, கண காது முதலான அஙகஙகளை இழநதவாகளும, அவறறைப பெறுவதறகாகத திருவேஙகட யாததிரை போவதைக காணகிறோம வேதவிதியினால ஏறபடட பெருமை எனறும அழியாதனறோ விகடே' எனறு கடமெனபபடும பாபததை விசேஷமாகவுடையவளே! எனறு கூபபிடடு, கி₃ரிம க₃சச₂' எனகையாலே பாபததையழிககும வேஙகடமலையே குறிககபபடுகிறது மறைமறைததுபபேசுகிறது அதைப புராணம விளஙகவைககிறது இதுவே இதிஹாஸபுராணஙகள செயயும உபபருமஹணகாரியமாகும இவவிரு மநதிரஙகளிலிருநது அசசுதனுடைய ஆசசாவதாரததையும அருமறை அறிவிததிருககிறதெனறு அறிகிறோம விஸதாரமான வேதஙகளிலே மறறும பலவுமிருககககூடும

இனி இதிஹாஸபுராணஙகள விசேஷமாக விளககிய விப₄வாவதாரஙகளை வேதம விரிததுரைததபடியைக காணபோம விபவாவதாரஙகளில முககியமானவையான தசாவதாரஙகளை-மதஸய கூாம வராஹ நரஸிமஹவாமந தரிவிகரமாதி மூாததிகளைப பணடைமறை பேசியிருககும பெறறியைக காணபோம

மதஸ்யாவதாரம

சதபதபராஹமண விவரணம

मनवे ह वै प्रातरवनेग्यमुदकमाजहुः,–यथेदं पाणिभ्यामवनेजनायाहरन्ति–एवं। तस्यावनेनिजानस्य मत्स्यः पाणी आपेदे॥ स हास्मै वाचमुवाद–"बिभृहि मा, पारयिष्यामि त्वा" इति। 'कस्मान्मा पारयिष्यसि' इति। 'औघ इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा; ततस्त्वा पारयितास्मि' इति। कथं ते भृतिरिति॥ स होवाच–"यावद् वै क्षुल्लका भवामः,–बह्वी वै नस्तावन्नाष्ट्रा भवति,–उत मत्स्य एव मत्स्यं

गिलति कुम्भ्यां माग्रे बिभरासि। स यदा तामतिवर्द्धै अथ कर्षूं खात्वा तस्यां मा बिभरासि। स यदा तामतिवर्द्धै, अथ मा समुद्रमभ्यवहरासि। तर्हि वा अतिनाष्ट्रो भवितासि" इति॥ शश्वद्ध झष आस,-स हि ज्येष्ठं वर्द्धते। "अग्र इतिथीं समां तदौघ आगन्ता-तन्मा नावमुपकल्प्योपासासै, स औघ उत्थिते नावमापद्यासै, ततस्त्वा पारयितासि" इति॥ तमेव भृत्वा समुद्रमभ्यवजहार। स यतिथीं तत्समां परिदिदेश-ततिथीं समां नावमुकल्प्य उपासाञ्चक्रे। स औघ उत्थिते नावमापेदे। तं स मत्स्य उपन्यापुप्लुवे। तस्य श‍ृङ्गे नावः पाशं प्रतिमुमोच। तेनैतमुत्तरं गिरिमतिदुद्राव॥ स होवाच। "अपीपर वै त्वा, वृक्षे नावं प्रतिबध्नीष्व, त तु त्वा मा गिरौ सन्तमुदकमन्तश्छैत्सीद्, यावद् यावदुदक समवायात् तावत् तावदन्वसर्पासि" इति। स ह तावत् तावदेवान्ववसमर्प। तदप्येतदुत्तरस्य गिरेर्मनोरवसर्पणपिति, औघो ह ताः सर्वाः प्रजाः निरुवाह; अथेह मनुरेवैकः परिशिशिषे॥

மநவே ஹ வை ப்ராதரவநேக்₃யமுத₃கமாஜஹ்ரு -யதே₂த₃ம பாணிப்₄யாம அவநேஜநயாஹரந்தி-ஏவம। தஸ்யாவநேநிஜாநஸ்ய மத்ஸ்ய பாணீ ஆபேதே₃॥ ஸ ஹாஸ்மை வாசமுவாத₃ பி₃ப்₄ருஹி மா பாரயிஷ்யாமி த்வா இதி। 'கஸ்மாந்மா பாரயிஷ்யஸி இதி। ஔக₄ இமா ஸர்வா ப்ரஜா நிர்வோட₄ா ததஸ்த்வா பாரயிதாஸ்மி இதி। கத₂ம தே ப₄ருதிரிதி॥ ஸ ஹோவாச—"யாவத₃ வை க்ஷுல்லகா ப₄வாம-ப₃ஹ்வீ வை நஸ்தாவந் நாஷ்ட்ரா ப₄வதி —உத மத்ஸ்ய ஏவ மத்ஸ்யம கி₃லதி, கும்ப₄யாம மாக₃ரே பி₃ப₄ராஸி। ஸ யத₃ா தாமதிவாத்தை₄, அத₂ கர்ஷூம க₂ாத்வா தஸ்யாம மா பி₃ப₄ராஸி। யத₃ா தாமதிவாத்தை₄, அத₂ மா ஸமுத₃ரமப₄ய வஹராஸி। தாஹி வா அதிநாஷ்ட்ரோ ப₄விதாஸ்மி' இதி॥ ஶஶ்வத₃த₄ ஜ₂ஷ ஆஸ, ஸ ஹி ஜ்யேஷ்ட₂ம வாதத₄தே।

அத₂ இதிதீ₂ம ஸமாம தநே₃ஜக₄ ஆக₃நதா—தநமா நாவ முபகலபய உபாஸாஸை। ஸ ஔக₄ உதநி₂தே நாவமாபத₃ யாஸை। தநஸதவா பாரயிதாஸமீ இதி॥ த மேவ ம ப₄ருதவா ஸமுத₃ரமப₄யவஜஹார। ஸ யதிதீ₂ம ததஸமாம பரிதி₃தே₃ஶ—ததிதீ₂ம ஸமாம நாவமுபகலபயோபாஸாஞ சகரே। ஸ ஔக₄ உதநி₂தே நாவமாபேதே₃। தம ஸ மதஸய உபநயாபுபலுவே। தஸய ஶருங்கே₃ நாவ பாஶம பரதி முமோச। தேநைதமுததரம கி₃ரிமதிது₃த₃ராவ॥ ஸ ஹோவாச-அபீபரம வை தவா வருக்ஷே நாவம பரதிபத₄நீஷவ, தம து தவா மா கி₃ரௌ ஸநதமுத₃கமநதஶசை₂தஸீத, யாவத₃ யாவது₃ச₃கம ஸமவாயாத தாவத தாவத₃நவஸாபபாஸி' இதி। ஸ ஹ தாவத தாவதே₃வாநவவஸஸாபப। ததபயே தது₃ததரஸய கி₃ரோ மநோரவஸாபடணமிதி। ஔகே₄ா ஹ தா ஸாவா பரஜா நிருவாஹ அதே₂ஹ மநுரேவைக பரி ஶிஶிஷே॥

[மாத₄யநதிநசதபதபராஹமணம முதறகாணடம எடடாமதயாயம முதல பராஹமணம]

[(வைவஸவத) மனுவுககு ஒருநாள காலையில, இககாலததிலும அரசாகளுககுப பணியாளா செயவதுபோல கை முதலியவை கழு விககொளள நீா கொணடுவநதனா, கைகழுவ விருமபிய அவன கைகளில நீரிலே மீன ஒனறு வநதடைநதது "எனனை நீ வளாந தால உனனை நான காபபாறறுவேன" எனறு மீன சொலலிறறு 'எதிலிருநது எனனைக காபபாறறுவாய?' எனறாா மனு 'பிரளய வெளளம எலலா உயிாகளையும அடிததுககொணடு போகப போகிறது, அதிலிருநது உனனைக காபபாறறுவேன' எனறது மீன 'உனனை நான எபபடி வளாபபது' எனறாா மனு 'நாம சிறியதாயிருககிறோம, எஙகளை விழுஙகும விரோதிகள பலா இருக கினறனா, பெரிய மீன சிறிய மீனை விழுஙகுகிறது, உன கமணட லததில எமமைத தரிபபாய, அதைவிடப பெரியதாய நாம வளாந தால குளம வெடடி எமமை அதில வாழசசெயவாய அதிலும பெரிதாக வளாநதால ஸமுததிரததில எமமை வாழசசெயவாய அதிலே நான விரோதிகளனைவரையுமகாடடிலும பெரியவனாகிவிடு

வேன'' என்று மீன உரைததது வெகுவிரைவில அநத மீன திமிஙகிலமாயிறறு ஏனெனில அனைவரிலும பெரிய பரமபொரு ளனறே அநத மீனுய வளாநதது 'இனனும சிலநாடகளில பிரளய வெளளம வரும, அபபோது ஒரு கபபலைக கடடிககொணடு, எனனை உபாஸிபபாய வெளளம எழுநதவுடன கபபலில ஏறுவாய, அதற குபபின உனனைக காபபாறறுகிறேன'' எனறது மீன அநத மீனை அபபடி ரக்ஷிநது ஸமுதரததில விடடார மனு (ஸமுதரததில சென்று அது மறைநதது) கபபலைககடடிககொணடு எவவளவு நாடகள சொனனுரோ அவவளவு நாடகள அநத மீனமூாததியை உபாஸிததார மனு வெளளம எழுநததும கபபலை அடைநதார அநத மீன அவரருகில வநதது அதன கொமபிலே கபபலின கயிறறைக கடடினா மனு அநதக கயிறறேடு கபபலை இழுததுக கொணடு இநத வடமலையை அடைநதது மீன 'உனனைககாப பாறறி விடடேன, (மலையிலுளள) மரததில கபபலைக கடடிவிடு மலையிலிருககும உனனை வெளளம நெருஙகாது வெளளம கீழே வடிய வடிய நீயும அதோடு கீழே இறஙகுவாயாக'' எனறது மீன மனுவும வெளள நீா வடியவடிய அபபடியே இறஙகினுா (வட மலையிலிருநது) அவா இறஙகிய வழியே (இனறும) மநுவின அவஸாபபணம (இறஙகியவழி) எனபபடுகிறது பிரளயம மறற உயிாகளையெலலாம அடிததுககொணடு போயிறறு, மனு ஒருவரே எஞசிநினறுா]

சதபதபராஹமணததில அருமறை மதஸயாவதாரததை வரு ணிததபடி இது மறையாகையாலே இநத மதஸயம பகவான விஷ்ணு எனபதை வெளிபபடுததாமல இதுவே எலலாரிலும ஜயேஷடமான பொருளெனறு உரைததுசசெலகினறது இதிஹாஸ புராணஙகளிலே இவவவதாரததைச செயதவன பகவான விஷ் ணுவே எனறு கணககறறவிடஙகளிலே சொலலியிருககிறது இதி ஹாஸபுராண பாகஙகளிலே அவறறைக காணபோம ஸ்ரீமத பாகவதம எடடாவது ஸகநதம இருபததுநாலாவது (கடைசி) அததியாயம இநத வேதவிருததாநததை மிகததெளிவாக விவரித துளளது அதை உபபருமஹணமாககொணடு,

''மீநதநுஸ தவம நாவி நித₄ாய ஸதி₂ரசரபகரிகரமநுமநு ப₄க₃வாந|
வேத₃ஸநாபி₄ஸவோகதிவிநோதை₃ரகலிதலயப₄யலவமமு
மவஹ || [ஸ்ரீரஙகராஜஸதவம 2 60]

[ஸ்தாவரஜங்கமங்களை மநுவோடுக்கூடக் கப்பலில் வைத்து மீன வுருவைக்கொண்டவனாய் வேதத்தையோதத் தன பேச்சுக்களாலே ப்ரளயபயம் சிறிதுமில்லாதபடி மனுவைக் காப்பாற்றினீரன்றோ] என்று ஸ்ரீபராசரபட்டரால் அனுபவிக்கப்பட்ட மீனமூர்த்தி விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லும் வேதவாக்கியங்களைச் சிறிது அனுபவிப்போம்

(மநவே ஹ வை ப்ராதரவநேக்₃யமுத₃கமாஜஹ்ரு) "ஸ து ஸத்ய வ்ரதோ ராஜா ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்யுத விஷ்ணோ ப்ரஸாதா₃த கல்பேஸ் மிந ஆஸீத₃ வைவஸ்வதோ மநு " [பாகவதம் 8-24-58] [ஜ்ஞாநபக்தி யோடுகூடிய அந்த ஸத்யவ்ரதனென்னும் அரசன் விஷ்ணுவின் அருளால் இந்தக் கல்பத்தில் வைவஸ்வத மனுவானா] என்று சொல்லப்பட்டபடியே இந்தக் கல்பத்தில் வைவஸ்வதமனு எனப் பட்டவர் முந்தின கல்பத்தில் ஸத்யவ்ரதன் என்னும் அரசராயிருந்த போது இது நடந்ததெனத் தெரிகிறது

(மநவே ஹ வை ப்ராதரவநேக்₃யமுத₃கமாஜஹ்ரு) காலையில் சுத்திசெய்துகொள்ளும் ஜலத்தைப் பணியாளர்கள் கொணர்ந் தார்கள் (யதே₂த₃ம் பாணிப₄யாம் அவநேஜநாயாஹரந்தி-ஏவம்) இத₃ம-இத₃ாநீம் எப்படி இக்காலத்திலும் அரசர்கள் கைகளைச்சுத்தி செய்வதன் பொருட்டுப் பணியாளர்கள் ஜலங்கொண்டு வருகிறார் களோ, அப்படியே அரசரான அவருக்கும் கொணர்ந்தார்கள் (தஸ்ய அவநேநிஜாநஸ்ய மத்ஸ்ய பாணீ ஆபேதே₃) கைகழுவிக்கொள்ள விரும்பிய அந்த மனுவினுடைய கைகளிலே ஒரு மச்சம் (மீன) விழுந்தது ' த₃த₄ார ஸப₃ரீரூபம ப₄க₃வாந ஹரிரீஸ்வர ' [பாகவதம் 8-24-9] [ஈச்வரனும் பகவானுமான ஹரி மச்சரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டார்] என்றது பாகவதம் இதைப்பேசாத மஹரிஷிகளில்லை, புராணமில்லை, கவிகளில்லை எவருமே விஷ்ணுவைத்தவிர மற்றொரு தேவதை மத்ஸ்யாவதாரம் செய்ததாகக் கூறியதில்லை (ஸ ஹாஸ்மை வாசமுவாத₃-பி₃ப₄ருஹி மா பாரயிஷ்யாமி த்வா) என்னை நீ போஷிப் பாய, உன்னை நான காப்பாற்றுகிறேன' என்றது மீன என்ன நீர்மை பொருந்திய வார்த்தை! ப்ரளயாபத்திலிருந்து மனுவைக் காப்பாற்ற வந்த மீனை மனுவானவர் போஷிக்கவேண்டுமாம்! 'இது பொய்வார்த்தை!' இமாலய மோசடி என்று தூற்றுவோர் தூற்றுக ! அன்பர்கள் இதிலுள்ள உண்மையை அறிவார்கள் ரக்ஷ்யத்தைப் பெற்றாலன்றோ ரக்ஷகனுக்குப் போஷணையுண்டாகும்! 'ஸ பூ₄மிம் விஸ்வதோ வ்ருத்வா' என்று பூ₁மியெல்லாம் ரக்ஷ்யமாகப்

பெறறுலும, 'அதயதிஷட,த₃ த₃ராஙகு₃லம" எனறு ரகூயம சிறிதாய ரக்ஷகதவம விருசியிருககுமபடியனறே ரக்ஷகனுடைய பாரிபபு (க்ஸமாநமா பாரயிஷயஸீதி) மீனின பெருமையை அறியாத மனு, 'எதிலிருநது எனனைக காபபாறறுவாய?' எனருா (ஔக₄ இமா ஸாவா பரஜா நிரவோட₄ா, ததஸதவா பாரயிதாஸமீதி) "பிரளய வெளளம இநத எலலா உயிரகளையும அடிததுககொணடு போகப போகிறது, அதிலிருநது உனனைக காபபாறறுவேன" எனறது மீன இதிலிருநது இநத மீன எலலாமறிநதது எனபதும, எதை யும செயயவலலது எனபதும ரக்ஷணாததிறகெனறே இடடுப பிறநதது எனபதும தெளிவாகிறது இபபடிபபடடமீன வேத முதலவனுன நாராயணனைததவிர வேறு யாராயிருககமுடியும? (கத₂ம தே ப₄ருதிரிதி) உனனை நான எபபடிப போஷிபபது" எனறு மனு கேடடார

(ஸ ஹோவாச-யாவத வை க்ஷுலலகா ப₄வாம - ப₃ஹவீ வை நஸ தாவந நாஷடரா ப₄வதி,-உத மதஸய ஏவ மதஸயம கி₃லதி கும ப₄யாம மாக₃ரே பி₃ப₄ராஸி) அநத மீன சொலகிறது- 'நாம சிறியதாயிருககிறவரையில எமமை விழுஙகும ஜநதுககள அதிகமா யிருககினறன, பெரிய மீன சிறிய மீனை விழுஙகுகிறது, ஆகை யால அதுவரையில எனனை முதலில உன கமணடலததில தரிப பாய' எனறு இவையெலலாம பொய வாரததையா உணமை வாரததையா எனபதை ஆராயும அரஸிகாகள ஆராயடடும தன பெருமையை அறியாத மனுவுககுச சிறிது சிறிதாக அதை அறி விககும அதிக₃மபீ₄ரஸூகதிகளிவை எனபதை அனபாகள அறிவாாகள (ஸ யத₃ா தாமதிவாததை₄ அத₂ காஷூம க₃ாதவா தஸயாம மா பி₃ப₄ராஸி ஸ யத₃ா தாமதிவாததை₄ அத₂ மா ஸமு₃தர மப₄யவஹராஸி தாஹி வா அதிநாஷடரோ ப₄விதாஸமி) மேலும சொலலுகிறது மாயமீனம,- 'அநதக கமணடலததைக காடடிலும பெரிதாக நான வளருமபோது குளம வெடடி அதில எனனை விடுவாய, அதிலும பெரியதாய வளருமபோது கடலில எனனை விடுவாய கடலில விடடவுடன எனனை ஒருவராலும விழுஙக வொணணுதபடி நான பெரியவனுவேன" எனறு நாஷடர — நாஶயிதா, அதீதோ நாஷடராந அதிநாஷடர (சஶவத ஹ ஜ₂ஷ ஆஸ) வெகுவிரைவில அநத மீன திமிஙகிலமாயிறறு 'ஹ' எனறு ஆசசரியததைக குறிககிறது ஏனெனில (ஜயேஷட₂ம ஹி ஸ வாதத₄தே) பரமபொருளனறே அநதத திமிஙகிலமாய வளாநதது பிரமனையும படைதத முழுமுதலவனனறே அபபடி வளாநதான

இந்த அதிமானுஷசேஷ்டிதங்களைக்கொண்டு தானே பரம பொருள் என்பதை மனுவை உணரச்செய்து, அவன் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை உணர்த்துகிறது மீன் -(அத₂ இதித்₂ம ஸமாம தமெளகா ஆக₃ந்தா -தநமா நாவமுபகல்பய உபாஸாஸை, ஸ ஔக₄ உத்தி₂தே நாவமாபத்₃யாஸை ததஸ த்வா பாரயிதாஸ்மி இதி) 'இதித்₂ என்னும் பதம் 'இயத்யஸ்தித,யோ யஸ்யாம ஸா' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் சில நாட்களைக் குறிக்கிறது "ஸப்தமேऽத,ய தநாதூ₃ர்த₄வமஹநி" [8-24-32] என்று ஸ்ரீ பாகவதத்தில் ஏழு நாட்கள் என்று சொல்லப்பட்டது (ஸமாம) ஸமாயாம என்றபடி பாகவதம் 'அஹநி' என்கையாலே நாட்களில் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும் (தத) தத₃ா, அப்போது (நாவமுபகல்பய மா உபாஸாஸை) கப்பலைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டு என்னை உபாஸிப்பாயாக உபாஸ்யவஸ்துவான பரமபொருள் தானே என்பதை மாயமீனம் உணர்த்துகிறது (ஸ ஔக₄ உத்தி₂தே நாவ மாபத்₃யாஸை) வெள்ளம் எழுந்ததும் கப்பலில் ஏறுவாய் (ததஸ த்வா பாரயிதாஸ்மி இதி) அப்போது உன்னைக் காப்பாற்றுவேன் என்றது மீன் பாரயிதா-பாலயிதா-ரக்ஷகன்

(தமேவம ப₄ருத்வா ஸமுத₃ரமப₄யவஜஹார) அந்த மனுவானவர், மீனைச் சொன்னபடியே வளர்த்து, கடலை அடைந்தார் (ஸ யதித்₂ம தத்ஸமாம பரிதி₃தே₃ஶ ததித்₃ம ஸமாம நாவமுபகல்பய உபாஸாஞ்சக்ரே) அந்த மீனம் எவ்வளவு நாளில் பிரளயம் வருமென்று சொல்லிற்றோ அவ்வளவு நாட்கள் கப்பலைச் செய்து கொண்டு மீனை உபாஸித்து நின்றார். (ஸ ஔக₄ உத்தி₂தே நாவமாபேதே₃) வெள்ளம் வந்ததும் கப்பலை அடைந்தார் (தம ஸ மத்ஸ்ய உபந்யாபுப்லுவே) அந்த மீனம் மனுவின் அருகில் கீழே வந்தது (தஸ்ய ஶ்ருங்கே₃ நாவ பாஶம ப்ரதிமுமோச) அதன் கொம்பில் கப்பலின் கயிற்றைக் கட்டினார் (தேநைத₃முத்தரம கி₃ரிமதி து₃த,ராவ) அதால் கப்பலை இழுத்துக்கொண்டு வடக்கிலுள்ள இந்த (இமய) மலையை அடைந்தது மீன் (ஸ ஹோவாச) அந்த மீனம் சொல்லிற்று (அபீபரம வை த்வா) சொன்னபடியே உன்னைக் காப்பாற்றிவிட்டேன். (வருக்ஷே நாவம ப்ரதிப₃த₄நீஷ்வ) கப்பலை (மலையிலுள்ள) மரத்தில் கட்டுவாய் (தம் து த்வா மா கி₃ரௌ ஸந்தமுத₃கமந்தஶ்சை₂த்ஸீத) மலையிலிருக்கும் உன்னை வெள்ளம் மூழ்கச்செய்யாது (யாவத யாவது₃த₃கம ஸமவாயாத தாவத தாவ த₃நவவஸாபபாஸீதி) வெள்ளம் எவ்வளவு எவ்வளவு கீழே வடி

கிறதோ, அவ்வளவு அவ்வளவு நீயும் அதோடு கீழே இறங்குவாய் (ஸ ஹ தாவத் தாவதே₃வாநவவஸஸ்ஸாப) அந்த மனுவும் அப்படி அப்படியே கீழே இறங்கினார் (தத₃பயேஷ உத்தரஸ்ய கி₃ரேர் மநோரவஸர்ப்பணமிதி) அந்த வழிதான் வடமலையில் இன்றும் மநு இறங்கிய வழி என்னப்படுகிறது (ஔகே₄ர் ஹ தா ஸர்வா ப்ரஜா நிருவாஹ, அதே₂ஹ மநுரேவ ஏக பரிஶிஶிஷே) வெள்ளம் மற்ற எல்லாப் பிரஜைகளையும் அடித்துக்கொண்டு சென்றது, மனு ஒருவரே எஞ்சியிருந்தார்

பரமபுருஷனின் மத்ஸ்யாவதாரப் பெருமையை சதபதப்ராஹ்மணம் பேசி மகிழ்ந்தபடியைக் கண்டோம் இந்த மச்சமூர்த்தி ஓரசுரனால் ஒளிக்கப்பட்ட வேதங்களை மீட்டுவந்தபடியைப் புராணங்கள் பேசின புராணபாகத்திலே காணபோம் நிறக நைமித்திகப் பிரளயாபத்திலிருந்து மனுவைக் காப்பாற்றினபடியாலே இந்த மத்ஸ்யமே ஸர்வரக்ஷகமான வஸ்து என்பது வேதங்கண்ட முடிவென்று வெளிப்படுகிறது இனி கூர்மாவதாரத்தை கருஷ்ண யஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்த தைத்திரீயாரண்யகம் விவரித்தபடியைக் காணபோம்

கூர்மாவதாரம்—யஜுராரண்யக நிர்ணயம்

आपो वा इदमासन्त्सलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामस्समवर्तत। इद१ सृजेयमिति। तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा वदति। तत्कर्मणा करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्॥ १॥ सतोबन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषेति। उपैनं तदुपनमति। यत्कामो भवति। य एवं वेद। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य यन्मा१समासीत्। ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय उदतिष्ठन्॥ २॥ ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो रसः। सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्मं भूत१ सर्पन्तम्। तमब्रवीत्। मम वै त्वङ्मा१सा। समभूत्॥ ३॥ नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति।

तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्। स सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षस्सहस्रपात्।
भूत्वोदतिष्ठत्। तमब्रवीत्। त्व वै पूर्वꣳ समभूः। त्वमिदं पूर्वः
कुरुष्वेति। स इत आदायापः॥४॥ अञ्जलिना पुरस्तादुपादधात्।
एवा ह्येवेति। तत आदित्य उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथारुणः
केतुर्दक्षिणत उपादधात्। एवा ह्यग्न इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा
दक्षिणा दिक्। अथारुणः केतुः पश्चादुपादधात्। एवा हि वायो
इति॥५॥ ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथारुणः केतुरुत्तरत
उपादधात्। एवा हीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोदीची
दिक्। अथारुणः केतुर्मध्य उपादधात्। एवा हि पूषन्निति। ततो
वै पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक्॥६॥ अथारुणः केतुरुपरिष्टादुपादधात्।
एवा हि देवा इति। ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरस-
श्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योसुरा
रक्षाꣳसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुड्भ्यो हि
ते समभवन्।

ஆபோ வா இத3மாஸந் ஸலிலமேவ। ஸ ப்ரஜாபதிரேக: புஷ்கரபர்ணே ஸமப4வத்। தஸ்யாந்தர் மநஸி காம: ஸமவர்தத। இத3ம் ஸ்ருஜேயமிதி। தஸ்மாத்3 யத் புருஷோ மநஸாऽபி4க3ச்சதி। தத்3 வாசா வத3தி। தத் கர்மணா கரோதி। ததே3ஷாऽப்4யநூக்தா। காமஸ்தத3க்3ரே ஸமவர்ததாதி4। மநஸோ ரேத: ப்ரத2மம் யதா3ஸீத்। ஸதோ ப3ந்து4மஸதி நிரவிந்த3ந்। ஹ்ருதி3 ப்ரதீஷ்யா கவயோ மநீஷேதி। உபைநம் தது3பநமதி। யத் காமோ ப4வதி। ய ஏவம் வேத3। ஸ தபோऽதப்யத। ஸ தபஸ் தப்த்வா। ஶரீரமதூ4நுத। தஸ்ய யந்மாம்ஸமாஸீத்। ததோऽருண: கேதவோ வாதரஶநா ருஷய உத3திஷ்ட2ந்। யே நகா2:। தே வைகா2நஸா:। யே வாலா:। தே வாலகி2ல்யா:। யோ ரஸ:। ஸோऽபாம்। அந்தரத: கூர்மம் பூ4தம் ஸர்பந்தம்। தமப்3ரவீத்। மம வை த்வங்மாம்ஸா।

ஸமபூ$_4$த|| நேதயப$_3$ரவீத | பூாவமேவா ஹமிஹாஸமிதி | தத புருஷஸய புருஷதவம | ஸ ஸஹஸர ஶீரஷா புருஷ | ஸஹஸ ராக்ஷ ஸஹஸரபாத| பூ$_4$தவோத$_3$திஷட$_2$த| தமப$_3$ரவீத| தவம வை பூாவம ஸமபூ$_4$ | தவமிதம$_3$ பூாவ குருஷவேதி | ஸ இத ஆத$_3$யாப | அஞஜலிநா புரஸதாது$_3$பாத$_3$த$_4$ாத | ஏவா ஹயே வேதி | தத ஆதி$_3$தய உத$_3$திஷட$_2$த | ஸா பராசீதி$_3$க | அத$_2$ா ருண கேதுா த$_3$க்ஷிணத உபாத$_3$த$_4$ாத | ஏவாஹயக$_3$ந இதி | ததோ வா அக$_3$நிருத$_3$திஷட$_2$த| ஸா த$_3$க்ஷிணுதி$_3$க| அத$_2$ாருண கேது பஶசாது$_3$பாத$_3$த$_4$ாத | ஏவா ஹி வாயோ இதி || ததோ வாயுருத$_3$திஷட$_2$த | ஸா பரதிசீ தி$_3$க| அத$_2$ாருண கேதுருத தரதஉபாத$_3$த$_4$ாத | ஏவாஹீநத$_3$ரேதி | ததோ வா இநத$_3$ர உத$_3$திஷட$_2$த | ஸோதீ$_3$சீ தி$_3$க| அத$_2$ாருண கேதுா மத$_4$ய உபாத$_3$த$_4$ாத | ஏவா ஹி பூஷநநிதி | ததோ வை பூஷோத$_3$திஷ ட$_2$த| ஸேயமதி$_3$க| அத$_2$ாருண கேதுருபரிஷடாது$_3$பாத$_3$த$_4$ாத| ஏவா ஹி தே$_3$வா இதி | ததோ தே$_3$வமநுஷயா பிதர,| க$_3$ந த$_4$ாவாபரைஸஶசோத$_3$திஷட$_2$ந | ஸோாத$_4$வா தி$_3$க | யா விப ருஷோ விபராபதந| தாப$_4$யோ஽ஸுரா ரக்ஷாமஸி பிஶாசாஶ சோத$_3$திஷட$_2$ந | தஸமாத தே பராப$_4$வந | விபருட$_3$ப$_4$யோ ஹி தே ஸமப$_4$வந || [தை-ஆர 1-23]

[இவவுலகமெலலாம எஙகும பரநதுகிடநத ஜலமாகவேயிருநதது (அபபோது) பிரமன எனனும ஒருவன தாமரையிதழில தோனறினை அவனுடைய மனததினுள இவவுலகைப படைககககடவேன' எனற விருபபம தோனறியது ஆகையால மனிதன எதை மனத தால நினைககிருனே, அதையே வாயால சொலலுகிருன, அதையே சரீரததால செயலபுரிகிருன இவவிஷயததைக குறிததுப பினவரும ருக படிககபபடுகிறது — 'காமமே முதலில இருநது வநதது மனததின முதல காரியபபொருளாக அது இருநது வநதது மனததையடககும ஸருஷடி காததாககளும, வயககமான இவவுல கின காரணமான காமததை அவயககமான தம நெஞசில விருமபி நிலைநிறுததிககொணடனா ' இதையறிநதவனை விருமபியதெலலாம விரைநது வநதடையும அப பிரமன தவம செயதான அவன தவம புரிநது தன உடமபை உதறினை அபபடி உதறியதில யாதொரு மாமஸம விழுநததோ, அதிலிருநது அருணாகளெனறும

கேதுககளென றும பெயாகொணட வறறின உடமபையுடைய ரிஷி கள உணடானாாகள அநத சரீரததின நகஙகளிலிருநது வைகாந ஸரிஷிகள தோனறினா, அநத சரீரததில வாலஙகளெனபபடும ரோமஙகளிலிருநது வாலகிலயாகள உணடாயினா பிரமனுககும முன யாதொரு ஜலமிருநததோ, அநத ஜலததின உளளே ஆமை யுருவோடு ஸஞசரிககும ஒருவனைப பாாததுப பிரமன சொனனான – 'நீ என மாமஸததிலிருநது உணடானாயனறோ' எனறு 'இலலை' எனறு ஆமை சொலலிறறு "நான உனககும முனபே இஙகு இருநதேன" எனறும உரைததது இதனாலேயே பரமபுருஷனாகிற அககூாமம புருஷன எனபபடுகிறது முடிகளாயிரம, கணகளாயிரம காலகளாயிரமுளள பரமபுருஷனாகி உயாநதது அவவாமை அப பரமபுருஷனைப பாாததுப பிரமன உரைததான 'நீா எனககுமுன இருநதவராகையாலே நீரே முதலில இநத ஸருஷடியைச செயயும' எனறு அபபுருஷன அநத ஜலததைக கையிலெடுதது முனனே விடடான, 'சூரியனே! வருவாய' எனறு அஙகிருநது சூரியன தோனறினன அதுவே கிழககு திசையாயிறறு அதனபின அவ வாருணகேது புருஷன தன வலதுபுறம ஜலாஞஜலியை விடடான 'அகனியே! வருவாய எனறு அஙகிருநது அகனி உணடானான அது தெறகுத திசையாயிறறு பிறகு ஆருணகேது புருஷன வாயுவே! வருவாய எனறு பினபுறம ஜலாஞஜலியை விடடான அஙகிருநது வாயு உணடானான அது மேறகுததிககாகும அதறகுபபின ஆருணகேது புருஷன தன இடதுகைபபுறம "இநதி ரனே! வருவாய' எனறு நீாவாாததான அஙகிருநது இநதிரன உணடானான அது வடககுத திககாகும அதறகுபபின நடுவில நீா வாாததான பூஷாவே! வருக' எனறு அஙகிருநது பூஷா எனனும தேவதை தோனறினன அதுவே கீழததிசையாயிறறு அதறகுபபின ஆருணகேது புருஷன 'தேவாகளே! தோனறுவீா களாக' எனறு உயர நீரெறிநதான அஙகிருநது தேவா மநுஷ யா பிதருககள, கநதருவா, அபஸரஸஸுககள ஆகியோா தோனறி னா அது மேலதிசை இநத ஜலாஞஜலிகளில சிதறி விழுநதவை எவையோ அவறறிலிருநது அசுரா அரககா, பிசாசுகள ஆகியவை உணடாயின துளிகளிலிருநது தோனறியதால அவை தாழவு பெறறழிநதன]

தைததிரீயாரணயகம கூாமாவதாரததை விவரிததபடியிது பிர மனை முதலில தாமரையிதழில படைதது தானே முதலிறபிறநதவன

என்னும் அவனுடைய செருக்கையழித்து, ஸ்ருஷ்டியையும் ஆரம் பித்துக் கொடுத்துச் சென்ற கூரமமூர்த்தியின் கருணையைப் பேசு கிறது இதில் இக்கூரமமூர்த்தி பரமபுருஷனே என்பதைப் புருஷசப்தத்தால் அவனைக் குறிப்பதன் மூலமும், ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ" என்னும் புருஷஸூக்தமந்திரத்தைப் படிப்பதன்மூலமும் காட்டுகிறது இனி, இவ்வேதவாக்யங்களின் பொருளைச் சிறிது அநுபவிப்போம்

(ஆபோ வா இத₃மாஸ ந ஸலிலமேவ) இவ்வுலகம் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எங்கும் பரந்துகிடந்த ஜலமாகவேயிருந்தது 'ஆப' என்றது எங்கும் பரந்துகிடந்ததைச் சொல்லுகிறது 'ஸலிலம் என்றது ஜலம் அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ₃' [முதலில் தண்ணீரையே ஸ்ருஷ்டித்தான்] என்றும்

'ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ |
தா யத₃ஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண ஸ்ம்ருத ||'

[ஜலம் நாரமெனப்படுகிறது, நரனுகிற பரமாத்மாவிடமிருந்து பிறந்ததன்றே அது, அது அவனுக்கு முதலில் இருப்பிடமாயிருந்த தால் அவன் நாராயணன் எனப்படுகிறுன] என்று இந்த வேத வாக்கியத்தை மனு உபப்ருமஹணம் செய்தார் ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம் தோயமந்த ஸ்தித₂தோஹம் தேந ஸ்யாந்மே நாம நாராயணேதி' [வராஹபுராணம்] [நாரமெனப்படும் ஜலத்தை முதலில் படைத்து அதனுள் கிடந்ததால் நாராயணனென்று பெயர்பெற்றேன்] என்று தானும் "தானோ பெருநீர் தன்னுள்ளே தோற்றி அதனுள் கண் வளரும்" [திருவாய் 1-5 4] என்று ஆழ்வாரும் அருளினார் (ஸ ப்ரஜாபதிரேக புஷ்கரபர்ணே ஸமப₄வத) அந்த நீரிலே ஓர் தாமரை யிதழிலே ஒப்பற்றவனுன அந்தப் பிரமன் உண்டானுன

'யத் தத் பத்₃மமபூ₄த் பூர்வம் தத்ர ப₃ரஹ்மா வ்யஜாயத
[முதலிலுண்டான தாமரையிலே பிரமன் தோன்றினுன] என்று ரிஷிகளும்

"தாமரை மேல் அயனவனைப் படைத்தவனே [பெரு-தி 8-4]

'பன்மைப் படர்பொருள் ஆதுமில் பாழ்நெடுங்காலத்து
நன்மைப் புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி'
[திருவாய் 7-5-4]

என்று ஆழ்வார்களும்,

'வாயமொழி ஓடை மலாநத
தாமரைப பூவினுள பிறநதோன' [பரிபாடல-3]

'நாமவெள்ளததது நடுவண தோனறிய
வாயமொழிமகனொடு மலாநத
தாமரைபபொகுட்டு [பரிபாடல-3]

நினனில தோனறிய நிரை இதழத தாமரை [பரிபாடல-4]

'மாயோன கொபபூழ மலாநத தாமரைபபூ
[மதுரைப பரிபாடல]

'நீலநிற உருவின நெடியோன கொபபூழ
நானமுக ஒருவற பயநத பல இதழத
தாமரைப பொகுட்டு [பெருமபாணாறறுபபடை]

எனறு பழநதமிழாகளும,

நாபி₄பரூட₄ாமபு₃ருஹாஸநேந
ஸமஸதூயமாந பரத₂மேந த₄ாதரா' [ரகுவமசம 13-6]

[நாபியில முளைதத தாமரையில அமாநதவனாய முதலிறபிறநத பிரமனாலே துதிககபபடடவனாய] இதயாதியாலே காளிதாஸனைபபோனற வடமொழிக கவிஞாகள பலரும, விஷணுவின உநதிததாமரையிலிருநதே பிரமன தோனறியதாக வருணிததனா வேறொரு தேவதையிடமிருநது பிறநததாகப பேசியவா ஒருவருமிலலை (தஸயாநதாமநஸி காம ஸமவாததத) அநதப பிரமனின மனததினுள ஓா விருபபம உணடாயிறறு எனன விருபபமெனில, (இத₃ம ஸருஜேயமிதி) 'இநத உலகை ஸருஷடிககக கடவேன எனற விருபபம (தஸமாத யத புருஷோ மநஸாபி₄க₃சச₂தி தத வாசா வத₃தி தத காமணா கரோதி) இநதபபிரமன முதலில மனததால நினைதது பிறகு அதை வாாததையால சொலலி அதறகுபபின செயலில இறஙகியபடியாலே பிரமனின வழிவநத எநதபபுருஷனும முதலில ஒனறை மனததால நினைததுப பிறகு வாயால சொலலிபபிறகே செயலில இறஙகுகிறான இவவிஷயததிறகு ஸமவாதமாக சாகாநதரததில படிககபபடும ரிக ஒனறைககாட்டுகிறது (தத₃ேஷாப₄யநூகதா) இவவிஷயததைக குறிததுப பினவரும ரிக படிககபபடுகிறது

(தத) தத₃ாநீம, ஸருஷடிகாலததில பிரமனிடம (அகரே) முதலில (காம) எலலாவறறையும படைபபேன எனனும விருபபமே

(அதி$_4$ ஸமவாத்தத) முக்கியமாச இருந்தது 'தத$_3$ா நீம' [அப்போது] என்றதை விவரிக்கிறது (யத) யத$_3$ா, எப்போது (மநஸ பரத$_2$மம ரேத ஆஸீத) பிரமனின மனஸ்ஸின முதல காரியம ஏற்பட்டதோ அப்போது அது விருப்பமாகவே ஆயிற்று என்று கீழோடு அநவயம (மநீஷா) மனத்துக்கு ரசவராகள், மனததையடக்கியவாகள, (கவய) ஞானிகள ஸருஷடிகாததாகளான பரஜாபதிகள (ஹ்ருதி$_3$) தம நெஞ்சில (பரதீஷய) தனிததனியாக நிசசயிதது (ஸத ப$_3$நது$_4$ம) வயகதமாயிருப்பதால ஸத எனப்படும இவவுலகின காரணமான காமததை (அஸதி) அவயகதமான தம நெஞ்சில (நிரவிநதந$_3$) நிலைநிறுததிககொணடனா (உபைநம தது$_3$பநமதி யத காமோ ப$_4$வதி ய ஏவம வேத$_3$) இதை இப்படி அறிநதவன எதை விருமபு கிறானோ, அது இவனை விரைநது வநது அடையும இரணடு உபசபதஙகள தேசகாலஙகளிரணடிலும அருகில வருமெனபதைக காட்டுகிறது

விருப்பத்திற்குப்பின பிரமன செயத படைப்புததொழிலைக காட்டுகிறது (ஸ தபோSதபயத) பிரமன தவம செயதான, ஸருஷ டிககவேணடிய விஷயததைப்பற்றிய ஆலோசனம தவமெனப்படு கிறது (ஸ தபஸ தபதவா) தவம செயதபினபு, (சரீரமதூ$_4$நுத) தன உடமபை உதறினன (தஸய யந மாமஸம ஆஸீத) உதறிய போது அநத உடமபிலிருநது யாதொரு மாமஸம விழுநததோ ந தஸய பராகருதா மூாததிா மாமஸமேதே$_3$ாஸதி$_2$ ஸமப$_4$வா' [மாம ஸம, கொழுப்பு எலுமபு முதலானவறறுலுணடான பராகருதசரீரம பரமாதமாவுககுக கிடையாது] என்று சொல்லப்பட்ட பரமாதமா வலலன இவன என்று உணாததப்படுகிறது திரிமூாததிஸாமயம சொல்லுவோா இதைக காணவேணும (தத அருணா கேதவ வாதரஸநா ருஷய உத$_3$திஷட$_2$ந) அதிலிருநது அருணாகள கேதுக கள வாதரசனாகள எனனும பெயருளள ரிஷிகள தோனறினா அருட' எனப்படும மாமஸததிலிருநது தோனறியவாகளாகையாலே அருணாகளெனப்பட்டனா 'கேது சபதம ஞானததைச சொல்லு மாகையால ஞானமயாகளான ரிஷிகள 'கேதவ' என்று அழைககப பட்டனா ரஸநா எனனும பதம உடமபைககட்டியிருககும ஒட்டி யாணததைசசொல்லும, இஙகு ஆதமாவைககட்டியிருககும சரீரத தையே சொல்லுகிறது காறறுப்போல வறறிய உடமபையுடைய வாகள வாதரஸநாகள' எனப்பட்டனா வாதரசனாகள என்றது மறறஇரணடுவகை ரிஷிகளுககும விசேஷணமாகவுமாம (யேநக$_2$ா தே வைக$_2$ாநஸா) நகததிலிருநது வைகாநஸரிஷிகள தோனறினா

இவாகளே வைகாநஸாகம பரவாதரகாளெனபது தெளிவு (யே வாலா தே வாலகி₂லயா) வாலங்களென்னும ரோமங்களி லிருநது ரோமங்கள போலவே மிகசசிறிய உருவையுடைய வால கிலயாகளெனனும ரிஷிகள தோனறினா (யோ ரஸ ஸோபாம) ராசி' எனறு சேஷம பிரமனின உடமபிலிருநது விழுநதநீா ஓரு நீாபபெருககாயிறறு (யோ ரஸ ஸோபா மநதரத) எனறு மேலே கூடடியும பொருளகொளளலாம, ஆபோ வா இத₃மாஸந' எனறு பிரமனுககும முனனேயிருநத நீாபபெருககினுளளே ஸஞ சரிததுககொணடிருநத ஆமையைப பாாததுசசொனனுன எனறபடி

இனி கூாமமூாததியின தோறறததைச சொலலுகிறது அநதாத கூாமம பூ₄தம ஸாபபநதபதம அபூ₃ரவீத) அநத நீாப பெருககின நடுவில தோனறி ஸஞசரிததுக கொணடிருநத ஸுபர ஸிததமான கூாமததைபபாாததுப பிரமன சொனனுன 'தம' எனறு ஸகலசாஸதிர பரஸிததமான பரமாதமாவே இவவாமை எனறு உணாததுகிறது பிரமனுடைய சரீரததிலிருநதுணடான ரஸமதான கூாமமாக ஆயிறறு எனறு ஸாயணரும படடபாஸகரரும பொருள கொணடனா அது "யோ ரஸ ஸோபாம" எனற வாகய சைலிககும பொருநதாது 'நேதயபூ₃ரவீத பூாவமேவாஹ மிஹாஸம" [நான உன உடமபிலிருநது உணடாகவிலலை, முனபே இஙகு இருநதேன' எனறு ஆமை சொலலிறறு] எனறு பின வரபபோகும கூாமவாககியததோடும பொருநதாது நாம விவரிததத்தே மறையின உணமைபபொருள பிரமன எனன சொனனுனெனில (மம வை தவஙமாமஸா ஸமபூ₄த) எனனுடைய தோலிலிருநதும மாமஸததிலிருநதும நீ உணடாயனரூ ஆமையின பதிலைசசொலலுகிறது (நேதயபூ₃ரவீத) இலலை எனறு ஆமை சொலலிறறு ஏனெனில (பூாவமேவாஹமிஹாஸமிதி) நான முனனமே இஙகு இருநதேனுகையாலே

ஆரியாகாள! இஙகு பரசநபரதிவசநஙகளை (கேளவிபதிலகளை) உறறு நோககுஙகள நீ என தோல மாமஸததிலிருநது தோனறினு யலலவோ? எனகிறுன பிரமன, 'இலலை நான முனனமே யிருநதேன எனகிறது ஆமை இதிலிருநது எனன தெரிகிறது? ஜீவனுன பிரமனுடைய அறிவுககு அளவுணடெனறும அவனையும படைதத பரமனே ஆமையாய வநதிருககிறுனெனறும வெளளிடை மலையாக விளஙகவிலலையா? திரிமூாததிஸாமயவாதிகள இது போனற வேதவாககியஙகளை எபபடி நிாவஹிககமுடியும?

இனி, இப்படி முன்னமேயிருந்ததாலேயே இந்த ஆமை 'புருஷன' என்னும் பெயர்பெற்றது என்று புருஷசப்தத்துக்கு வ்யுத்பத்தி காட்டித்தருகிறது வேதம் (தத புருஷஸ்ய புருஷத்வம்) பூர்வமேவ ஸந்-புருஷ என்னும் வ்யுத்பத்தி விவக்ஷிதம் 'யதி₃ வா பூர்வமேவாஹமிஹேதி புருஷம விது₃' [முன்னமேயே இருந்த வனாகையாலும், நாராயணனைப் புருஷனென்கின்றனர்] என்று பாத்மபுராணத்திலே புருஷசப்தத்துக்கு விஷ்ணுபரமாகப் பல நிர்வசனங்களைச் செய்யும்போது இந்த வேதவாக்கியத்தையொட்டி இந்த நிர்வசனம் காட்டப்பட்டது (ஸ ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரபாத பூ₄த்வோத₃திஷ்ட₂த) ஆமையாயிருந்த அந்த மூர்த்தி ஆயிரம் தலைகளையும் ஆயிரம் கண்களையும் ஆயிரம் கால்களையுமுடைய விராட் புருஷனாகி எழுந்து நின்றது இந்தப் புருஷஸூக்த மந்திரத்தைப் படிப்பதன் மூலம் ஆமையாய வந்த தேவன் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்படும் லக்ஷ்மீநாதனான நாராயணனே என்று காட்டப்படுகிறது புருஷஸூக்தமானது நாராயணனைக் குறிப்பதென்பதைப் பற்பல சாஸ்திர வசனங்களைக் காட்டி எந்தையார் புருஷஸூக்த வ்யாக்யானத்திலே நிரூபித்தருளி னார்கள் அவற்றை இங்கும் அநுஸந்திப்பது

கூர்மமே தன்னையும் படைத்த விராட்புருஷன் என்றறிந்த பிர மன் செருக்கழிந்து கூறியதைக் காட்டுகிறது இனி, (த்வம்பூ₃ர்வீத த்வம் வை பூர்வம் ஸமபூ₄ த்வமித்₃ம் பூர்வ குருஷ்வேதி) அந்தப் பரமபுருஷனைப் பார்த்துப் பிரமன் சொன்னான் – 'நீரே எனக்கும் முன் இருந்தீரன்றோ (ஆகையால்)நீரே (தேவதைகளின்) படைப்பை முதலில் செய்து எனக்கு வழிகாட்டுவீர்" என்று

'படைப்பை முதலிற் செய்து எனக்கு வழிகாட்டுவீர் என்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமபுருஷன் ஸ்ருஷ்டித்த ப்ரகாரத்தைக் காட்டு கிறது இனி, (ஸ) கூர்மமாயிருந்து விராட்புருஷனாய் வளர்ந்த அந்த நாராயணன் (இத ஆத₃ாய ஆப) பிரமனைப் படைப்பதற் கும் முன்னிருந்த நீர்ப்பெருக்கிலிருந்து இருகை நிறைய நீரெடுத்து (அஞ்ஜலிநா புரஸ்தாத உபாத₃த₄ாத) ஜலாஞ்ஜலியை முன்னாலே விட்டது (ஏவா ஹ்யேவ) ஸஞ்சரிக்கும் தேவனே வருவாய்! என்றது (ஏவ) இண்-க₃தௌ' என்றதாதுவிலிருந்து தோன்றியதாகக்கொண்டு 'அயநசீல' [பிரயாணம் செய்வதை இயற்கையாகக் கொண்டவன்] என்று பொருள் கொண்டார் பட்ட பாஸ்கரர் சூரியனைச் சொல்லு

கிறது. (தத ஆதி$_3$த்ய உத$_2$திஷ்ட$_2$த்) நீர் விழுந்த முன்பக்கத்திலிருந்து சூரியன் எழுந்தான். (ஸா ப்ராசீ தி$_3$க்) அது கிழக்கு திசையாயிற்று.

(அத$_2$ாருண: கேது: த$_3$க்ஷிணத உபாத$_3$த$_4$ாத்...ஸா த$_3$க்ஷிணா தி$_3$க்) ஆருணகேது புருஷன் தன் வலதுகைப்புறம ஜலாஞ்ஜலியை 'ஏவா ஹ்யக்$_3$நே' [அக்நியே! வருவாய்] என்று கூறி விட்டதையும் அக்னி தோன்றியதையும் அதுவே தெற்குத் திசையாயிற்று என்பதையும் கூறுகிறது. (அத$_2$ாருண: கேது: பஶ்சாது$_3$பாத$_3$த$_4$ாத்...ப்ரதீசீ தி$_3$க்) பின்புறம் விட்ட ஜலாஞ்ஜலியிலிருந்து வாயு தோனறிய திசை மேற்காயிற்று என்கிறது. (அத$_2$ாருண: கேது: உத்தரத...உதீ$_3$சீ தி$_3$க்) இடதுபுறம் விட்ட ஜலாஞ்ஜலியிலிருந்து இந்திரன் தோன்றிய திசை வடக்காயிற்று என்கிறது. (அத$_2$ாருண: கேதுர் மத்$_4$ய...ஸேயம் தி$_3$க்)முன் திசைகளுக்குநடுத்திசையான கீழ்த்திசையில்விட்ட ஜலாஞ்ஜலியிலிருந்து பூஷா தோன்றிய திசை கீழ்த்தசையாயிற்று என்கிறது. (அத$_2$ாருண: கேதுருபரிஷ்டாத்...ஸோர்த்$_4$வா தி$_3$க்) தலைக்குமேலே விட்ட ஜலாஞ்ஜலியிலிருந்து தேவர், மனிதர், பித்ருக்கள், கந்தருவர், அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஆகியவர்கள் தோன்றிய திசை மேல் திசையாயிற்று என்கிறது. இதிலிருந்து முதலில படைக்கப்பட்ட பிரமனும் பிறகு படைக்கப்பட்ட சூரியன், அக்னி, வாயு, இந்திரன், முதலான தேவர்களும் நம்மைப்போன்ற ஜீவர்களே என்று காட்டப்படுகிறது. பிரமனையும் படைத்தவனே இவர்களைப் படைத்தவனென்றும் உணர்த்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பர்யாயத்திலும் "ஆருண: கேது:" என்று கூர்மபுருஷன் உரைக்கப்படுகிறான. "அருணா: கேதவ:" என்று முன்சொல்லப்பட்ட ரிஷிகளோடுகூட ஆமையாக ஆவிர்ப்பவித்தவனாகையாலே அப்படிக் குறிக்கப்படுவதாகக் கொள்ளலாம். ஞானமயனாகையாலும் "கேதுரிவ ஜ்யேஷ்ட$_2$:" [வால்மீகிராமாயணம்] என்கிறபடியே ஜ்யேஷ்டனாகையாலும் இவனைக் 'கேது' என்று குறிப்பிடுகிறது வேதம்.

இதுவரையில் உயர்பிறவிகளின் படைப்பைக் கூறிற்று. இனி, தாழ்ந்தவர்களின் பிறப்பைக் கூறுகிறது. (யா விப்ருஷோ விபரா ப$_4$வந்) இப்படிப் பல ஜலாஞ்ஜலிகள் விடுகையில் பலபல துளிகள் கீழே சிதறி விழுந்தனவன்றோ; அவற்றிலிருந்து தோன்றியவைகளைக் கூறுகிறது: (தாப்$_4$ய: அஸுரா:, ரக்ஷாம்ஸி, பிஶாசாஶ்ச உத$_3$திஷ்ட$_2$ந்) அந்தத் துளிகளிலிருந்து அஸுரர்கள், அரக்கர்கள் பிசாசங்கள் ஆகிய ஹிம்ஸகங்களான உயிர்கள் தோன்றின. (தஸ்மாத்தே

விபராப₄வந விப௫ட₃ப₄யோ ஹி தே ஸமப₄வந) துளிகள மிகச சிறியவை, சிதறி அழியககூடியவை அவறறிலிருநது தோனறுகை யாலே குணததில தாழநதவையாகவும தோலவியுறறு அழிபவை யாகவுமாயின அசுரரரககாகள கூடடஙகள எனகிறது

தைததிரீய ஆரணயகம பிரமனுககு ஸருஷடிபரகாரததை உப தேசிதது ரகூஷிதத கூாமாவதாரததை விவரிததபடியிது இககூாமம உலகிறகெலலாம ஆதாரமாய நினறு தாஙகுவதையும அமிருதமத₂ன காலததில மநதரமலைககு அடியில ஆதாரமாய நினறு அமுதமெழ உதவியதையும இதிஹாஸ புராணஙகள விசேஷமாக விளககின இதிஹாஸ புராண பாகததிற காணபோம

கூர்மசப்த வயுத்பததீ

சதபத₂ப₃ராஹமணததில ஏழாவது காணடம நாலாவது பர பாடகம முதல பராஹமணததில கூாமபகவான செயத இநத ஸருஷடியை அநுவதிதது ஸருஷடி கரியையை முதலிற செயத தாலேயே கூாமம எனறு கூாமமூாததி அழைககபபடுகிறது எனறு காடடிததருகிறது

स यत्कूर्मो नाम। एतद्वै रूप कृत्वा प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदसृजत–अकरोत् तत्। यदकरोत् तस्मात् कूर्मः॥

ஸ யத கூாமோ நாம| ஏதத₃வை ரூபம கருதவா பரஜா பதி பரஜா அஸருஜத| யத₃ஸருஜத–அகரோத தத| யத₃க ரோத தஸமாத கூாம || [சதபதம 7-4-1]

(ஸ யத கூாமோ நாம) [கூாமததிறகுக கூாமம எனறு பெயா வநததறகுக காரணததைச சொலலுகிறது] (ஏதத வை ரூபம கருதவா பரஜாபதி பரஜா அஸருஜத) [இநத ஆமையின உருவை யெடுததுககொணடு ஸாவேசவரன ஜீவாகளை ஸருஷடிசெயதான] தைததிரீய ஆரணயகததில சொனன கூாமவருததாநததை நினைக கிறது (யத₃ஸருஜத கூாம)[உலகததை ஸருஷடிததலாகிற கிரியை யைச செயதவனுகையாலே கூாமம எனபபடடான அதிலிருநது ஆமைககுக கூாமம எனறு பெயா ஏறபடடது] எனறு கழிதது

வராஹாவதாரம்

கூர்மாவதாரத்தை வேதம் விவரித்தபடியைக் கண்டோம். இனி வராஹாவதாரத்தை விவரித்தபடியைக் காண்போம். யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் (7-1-5) கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. வேதாந்த கௌஸ்துபம் என்னும் பராசீந கரந்தத்தில் ப்ரஜாபதி சப்த விசாரத்தில் இந்த வேதவாக்யங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तस्मिन् प्रजापतिर्वायुर्भूत्वा अचरत्। स इमामपश्यत्। तां वराहो भूत्वा अहरत्॥

ஆபோ வா இத₃மக்₃ரே ஸலிலமாஸீத்। தஸ்மிந் ப்ரஜா பதிர் வாயுர் பூ₄த்வா அசரத்। ஸ இமாமபஶ்யத்। தாம் வராஹோ பூ₄த்வா அஹரத் ॥

[இவ்வுலகம் முதலில் நீராகவே இருந்தது. அதில் ஸர்வேச்வரன் வாயு ரூபமாய் ஸஞ்சரித்தான். அவன் இந்த பூதேவியைக் கண்டான். அவளை வராஹரூபியாய் எடுத்தான்.]

(ஆபோ வா இத₃மக்₃ரே ஸலிலமாஸீத்) ப்ரளயகாலத்தில் உலகெல்லாம் நீர்ப்பெருக்காயிருந்தது. (தஸ்மிந் ப்ரஜாபதிர் வாயுர் பூ₄த்வா அசரத்) அதில் 'பதிம் விஶ்வஸ்ய' என்னப்படும் நாராயணன் வாயுரூபியாகி ஸஞ்சரித்தான். (ஸ இமாம் அபஶ்யத்) தன் தேவியான பூதேவி ப்ரளயஜலத்தில் பாசி தூர்த்து நலிந்து கிடப்பதைக் கண்டான். நாயகி நோவுபடுவதைக் கண்டு நாயகன் உபேக்ஷியாயிருப்பானோ? (தாம் வராஹோ பூ₄த்வா அஹரத்) பாசிதூர்த்துக் கிடந்த பார்மகளை ரக்ஷிப்பதற்காக மாசுடம்பில் நீர்வாரா மானமிலாப் பன்றியுருவையெடுத்துக்கொண்டு அந்த பூதேவியை ப்ரளய ஜலத்திலிருந்து தூக்கியெடுத்து ரக்ஷித்தான் என்கிறது. இச்செயலைச் செய்தவன் பூதேவி நாயகனான நாராயணனே என்பதை எத்தனையோ இதிஹாஸ புராண வசனங்கள் காட்டிக்கொடுத்தன. தைத்திரிய நாராயணவல்லியில் வேதமும் இதை விளங்கவைத்தது.

நாராயணவல்லியில் வராஹாவதாரம

उद्धृताऽसि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना

உத₃த₄ருதாஸி வராஹேண கருஷ்ணேந ஶதபா₃ஹுநா

[நூறுகையையுடைய கிருஷ்ணனாகிற வராஹத்தால் தூக்கப்பட்டாயன்றோ] இதற்கு முன்னுள்ள "அஶ்வக்ராந்தே" என்னும் மந்திரத்தில் "விஷ்ணு க்ராந்தே' என்று திரிவிக்கிரமனாய் பூமியைத் திருவடியாலே தடவிக் கொடுத்ததை அநுஸந்தித்து இம்மந்திரத்தில் வராஹமாய்த் தூக்கியணைத்தபடியைப் பேசுகிறது (உத₃த₄ருதாஸி வராஹேண) திரிவிக்ரமாவதாரத்தில் உன்னைத் திருவடிகளால் தடவிக் கொடுத்த அளவேயோ? வராஹாவதாரத்திலும் உனக்கு ஓர் ஆபத்து வந்தபோது உனக்குக் கைகொடுத்தவன் அவனேயன்றோ (வராஹேண) உனக்காக அவன் மாசுடம்பில் நீர்வாராமானமிலாப் பன்றியாயன்றோ பிறந்தது பன்றியாம் தேசு' என்றும், "கோல வராகமொன்றாய் நிலம் கோட்டிடைக் கொண்ட எந்தாய்!" என்றும் இவ்வவதாரமேயன்றோ எம்பெருமானுக்குத் தேஜஸ்ஸைக் கொடுத்தது (வராஹேண கருஷ்ணேந) ஆஶ்ரிதையான பூதேவியின் காரியத்தைச் செய்துமுடித்ததாக நினைத்திருக்கையன்றிக்கே தன் காரியத்தைச் செய்து முடித்தானாக நினைத்து ஆநந்தித்தவனால் (கருஷ்ணேந) ஆனந்த ஸ்வரூபியாயிருந்தவன்

கருஷிர் பூ₄வாசக ஶப₃த₃ ணஶ்ச நிர்வருதிவாசக ।
விஷ்ணுஸ் தத₃பா₄வயோக₃ாச்ச கருஷ்ண இத்யபி₄தீ₄யதே ॥ '

['கருஷி' என்பது பூமியைச் சொல்லுவது, 'ண' என்பது ஆநந்தத்தைக் குறிப்பது விஷ்ணுவானவர் ஆனந்த பூமியாயிருப்பதாலும் பூமிக்கு ஆநந்தத்தை அளிப்பவராயிருந்தபடியாலும் கருஷ்ணன் என்பபடுகிறார்] என்ற நிர்வசனம் இவ்விடத்தில் அநுஸந்திக்கத்தக்கது பிறர்காரியத்தைத் தன் காரியமாக நினைத்துச் செய்து ஆநந்திக்கை என்னும் மஹாகுணம் மஹாபுருஷனுக்கேயுள்ள தொன்று என்பதை,

'கருதகருத்யஸ ததா₃ ராமோ விஜ்வர ப்ரமுமோத₃ ஹ'

[(லங்கையில் விபீஷணனுக்கு அபிஷேகம் செய்தபிறகு) ஸ்ரீ ராமபிரான், தன் காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவராய், கலக்கமற்றவராய், ஆநந்தித்தார்] என்று வால்மீகிமஹர்ஷி வெளியிட்டருளி

ஞா (கருஷ்ணோந) எமபெருமான சுவேதவராஹரூபியாகவே இருநது பூமியை ஜலததிலிருநது எடுததார எனறு சொலலபபடு வதால இஙகு 'கருநிறததையுடைய எனனும பொருள பொருந தாது ஆகவே முறகூறியவாறே பொருளகொளள வேணடும (ஶதப₃ாஹு ந்நா) நூறறுககணககான கைகளையுடைய பெருமானுலே பிராட்டியைப பெறற பரீதயதிஶயததாலே அவளை அணைததுககொள ளும கைகள ஒனறு பதது நூருயிரமாகப பெருகினபடி 'தடம பெரும தோளாரத தழுவும பாரெனனும மடநதையை மால செயகினற மால ஆர காணபாரே' எனருரனரே வேதம தமிழசெயத மாறன "பரஹாஷயநதம மஹிஷீம மஹாபு₄ஜம' எனறு ஆளவநதாரும பிராட டியை அணைககுமபோது பகவான மஹாபுஜனுவானெனறு அருளி ஞரனரே 'ஶதப₃ாஹு ந்நா' எனபதறகு 'பெரிய பரயதனததைச செயது' எனறும ப₄ாவ முரைபபா இஙகு பிராட்டியிடமுளள பேரன பாலேபகவான செயத இரணடு செயலகளைச சொனனது,

"கிடநதிருநது நினறளநது கேழலாயக கீழபபுககு
இடநதிடும தனனுள கரககும உமிழும
தடமபெரும தோளாரததழுவும' எனறும

படைததிடநது உணடுமிழந(து) அளநது
தோநதுலகளிககும முதறபெரும் கடவுள" எனறும,

ஆழவாரால அருளிசசெயயபபடட எலலாச செயலகளுககும உபலக்ஷணம

'கஸயோத₃ரே ஹரவிரிஞ்சிமுக₂ பரபஞ்ச
கோ ரக்ஷதீமமஜநிஷ்ட ச கஸய நாபே₄ ।
கராநதவா நிகீ₃ாய புநருத₃கி₃ரதி தவத₃நய
க கேந வைஷ பரவாநிதி ஶகயஶங்க ॥

[பிரமன சிவன முதலிய எலலாருமடஙகிய உலகம எவன திரு வயிறறில (பரளயகாலததில) இருநதது? எவன இவறறைக காபபாறறுகிருன? (ஸருஷ்டிகாலததில) எவனுடைய திருநாபியி லிருநது உணடாயிறறு? உனனைததவிர வேறு எவன இதை அளநது (வியாபிதது) உணடு உமிழகிருன? இதை வேறு எவ னுடைய உடைமையெனறு ஸநதேஹிககவும கூடும?] எனறு ஆள வநதார அருளியபடியே இசசெயலகள பரமபுருஷனே பரவஸது

வெனபதைதத தெளிவாகத தெரிவிபபவையாகையால இவறறை அரு மறை அதயாதரததுடன அறிவிககிறது

ஆக, இவவளவால வராஹாவதாரததை வேதம விவரிததபடி யைக கணடோம இனி, நரசிஙகாவதாரததை அனுபவிததபடியைக காணபோம

நருஸிம்ஹாவதாரம

நரசிஙகனுயவதரிததவைதப பல வேதவாககியஙகள பேசுகினறன ருகவேத யஜுாவேத விஷணுஸூகதஙகளிலே படிககபபடும பின வரும மநதிரம நரஸிமஹவிஷயமானதெனபதை நருஸிமஹ தாப நீயோபநிஷத காட்டிறறு

प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा॥

பர தத$_3$ விஷணு ஸதவதே வீாயேண
மருகே$_3$ா ந பீ$_4$ம குசரோ கி$_3$ரிஷட$_2$ா ।
யஸயோருஷு தரிஷு விகரமணேஷு
அதி$_4$க்ஷியநதி பு$_4$வநாநி விஶ்வா ॥

[எநத பகவானுடைய மிகபபெரிய மூனறு அடிவைபபுககளில எலலாவுலகஙகளும அடஙகுகினறனவோ, அநத விஷணுவானவா சிஙகமாயவதரிததபோதிலும அழகியவராய, பூமியில ஸஞசரிபப வராய, மலையிலிருபபவராய வீரசசெயலினுலே துதிககபபடுகிருா] எனனும இநத மநதிரம விஷணு ஸூகதவயாகயானததில (பககம 743ல) விவரிககபபடடது அஙகே கணடுகொளவது

आत्मा देवानां जनिता प्रजानां
हिरण्यदंष्ट्रो बभसोऽनसूरिः

ஆதமா தே$_3$வாநாம ஜநிதா பரஜாநாம
ஹிரணயத$_3$மஷடரோ ப$_3$ப$_4$ஸோ஽நஸூரி [சாந4-3 7]

[தேவாகளுககு ஆதமாவாய, பிரஜைகளுககு உதபாதகனுய அழ கிய பலலையுடையவனுய, (அதனுல விரோதியைப) புசிபபவனுய ஸாவஜஞனுயுளளவன] எனறு சாநதோகயததில ஓதபபடும மந

திரம நரசிஙகன விஷயமானதெனறு ரஙகராமாநுஜ பாஷயம 'ஹிரணயத₃மஷடர 'எனறும ப₃ப₄ஸ ''[ப₄க்ஷணசில]எனறும சொல லபபடடதால இது உணாததபபடடது ''ஹிரணயத₃மஷடர ''என ற தறகு, "இரணியனைக கிழிதத பலலையுடையவன' எனறும ரஙக ராமாநுஜா பொருள கொணடாா ஹரிசபதம விஷணுவைககுறிபப தோடனறியில, சிஙகததையும குறிபபதொனறுகையால வேதததில ஹரிசபதம ஓதபபடுமிடமெலலாம நரசிஙகன குறிககபபடுவதாகக கொளள இடமுணடு முககியமாகப பினவரும மநதிரம நரசிஙக னைககுறிபபதெனறு மஹானகள நிரவஹிபபா

हरिं हरन्तमनुयन्ति देवाः
विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्

ஹரிம ஹரநதமநுயநதி தே₃வா
விஶவஸயேஶாநம வருஷப₄ம மதீநாம [தைத-ஆர3-15]

[எலலாவறறுககும ஈசவரனும, புததிமானகளிற சிறநதவனும, (இரணியனை) ஸமஹரிககுமவனுமான சிஙகபபிரானை தேவாகள பின தொடாகினறனா] எனனும தைததிரீயாரணயகஶருதி ஹிரணய ஸமஹாததாவான ஹ ரி யை தேவாகளெலலாம பினசெலவதைக காடடிறறு 'விஶவஸய ஈஶாநம'' எனறதாலே ஈஶாநஶபதததால பிரஸிததமான தேவதையலலனிவுன ' பதிம விஶவஸய' எனபபடட நாராயணனேயிவன எ ன று காடடுகிறது (ஹரிம ஹர நதம) ''ஹரதீதி ஹரி ' [ஸமஹரிபபவனுகையாலே ஹரியாகிறுன] எனனும ஹரிசபத வயுதபததியைக காடடித தருகிறது

ப₃ரஹமாணமிநத₃ரம ருத₃ரஞச யமம வருணமேவ ச|
நிக₃ருஹய ஹரதே யஸமாத தஸமாத ஹரிரிஹோசயதே||"

[பிரமன, இநதிரன, உருததிரன, யமன, வருணன ஆகிய அனை வரையும (பிரளயகாலததில) ஸமஹரிககிறுனுகையால ஹரியெனப படுகிறுன] எனறு சாஸதிரஙகளில சொலலபபடடது இவையெல லாம நரசிஙகனைக குறிககினறனவெனபது அதிஸபஷடமிலலையாகி லும நருஸிமஹ தாபநீயோபனிஷத அதிஸபஷடமாக நரசிஙகனின பெருமையைப பேசியிருபபது போககவும பேராதது இவவுபனிஷத திலுளள நருஸிமஹமநதிரம படடா ஸஹஸரநாமபாஷயததிலும நமபிளளை முதலானோ வியாககியானஙகளிலும எடுககபபடடுளளது

' தயகதாஙயோ மூலவேத₃ கட₁பரிபடி₂தா வலலிகாஸதாபநீயம
ஸௌபₓாலபₓரஹமபிₓநதுₓ பரபₓருதிகமபிஙஸததபரம
ததபரதவே''

[தேவதாநதரஸமபநதமறற மூலவேதமும, கடவலலிகளும, நருஸிமஹதாபநீயமும ஸுபாலோபனிஷத பரஹமபிநதூபனிஷத முதலானவையும பகவதபரதவததில நமககு பரமாணம] எனறு ததவமுகதாகலாபததிலும, தத₃வயாக₂யானததிலும ஸ்ரீவேதாநத தேசிகா இவவுபநிஷததை பரமாணமாக எடுததா ஆதிசஙகரா பூாவதாபினிககு வியாககியானம செயதிருபபதாகவும தெரிகிறது இவவுபனிஷததில பிரமன முதலானோின பிறபபும லோகஸருஷடி கரமமும சொலலபபடடது முபபததிரணடு அகூரஙகளும, பதினொரு பதஙகளும கொணட நருஸிமஹ அனுஷடுப மநதிரம பிரமனுககு பகவானால உபதேசிககபபடடதாகவும, அதை ஜபிதது நரஸிமஹனை தியானிதததினாலேயே ஸருஷடிககும சகதியைப பிரமன அடைநததாகவும இவவுபனிஷததில உரைககபபடடுளளது விஷணுசிததவிஜயததின தொடககததிலேயே (பககம 185–205, 238, 239) இவவுபனிஷத வாககியஙகள விரிவாக விவரிககபபடடன மறறும பல விடஙகளிலும (பககம 317,944) இவவுபநிஷத வாககியஙகளை எடுதது விவரிததிருககிறோம ஆஙகாஙகு கணடு கொளவது இனி, வாமந தரிவிகரமாவதாரஙகளுககுச செலவோம

வாமந தரிவிக்ரமாவதாரங்கள்

வேதததில அதிகமாக விவரிககபபடடிருபபவை இவவவதாரஙகளேயெனலாம வேதததில விஷணு' எனறு படிககபபடுமிடஙகளில பெருமபானமையானவை உபேநதிரனாகிய வாமனனைக குறிபபவையேயாகும வேதததில சிலவிடஙகளில விஷணுசபதம 'ஆதித₃யாநாமஹம விஷணு ' [கீதை]எனறுசொலலபபடட ஆதிதயாகளில ஒருவனையும சிலவிடஙகளில யஜமானனையும குறிபபதுணடு மறறவிடஙகளிலவிஷணுசபதம வருமிடஙகளிலெலலாமவாமனனயப பிறநது திரிவிககிரமனாய வளாநத உபேநதிரனையே குறிககினறதெனபதைக காணலாம திரிவிககிரமனின உலகளநத செயலைத துதிககுமிடஙகள பறபலவாகும 'ஶம நோ விஷணுருருகரம ''[யஜு-சாநதிபாடம] ''விஷணோகராநதே வஸுநத₄ரா''[தை-நாரா] ''தரேத₃ா விஷணுருருக₃ாயோ விசகரமே ' [பூஸூகதம-711] ' யதோ விஷணுா விசகரமே'' [வி ஸூ 729] ''இத₃ம விஷணுா விசகரமே' [731]''தரீணி பத₃ா விசகரமே''[732] ' ய பாாததி₂வானி விமமே ரஜாமஸி–விசகர

மாணஸ தரேதே$_4$ாருக$_3$ாய ' [739] ' யஸயோ ருஷு தரிஷு விகர மணேஷு அதி$_4$க்ஷியநதி பு$_1$வநாநி விமவா" [742] ' பர விஷணவே-ய இத$_3$ம விமமே தரிபி$_4$ரித பதே$_3$பி$_4$ '[744]'யஸய தரீ பூாணு மது$_4$நா பத$_3$ாநி ' [746] உருகரமஸய விஷணோ " [748] "ய பாாததி,வாநி தரிபி$_1$ரித$_3$ விக$_3$ாமபி$_4$ருருகரமிஷட' [761] "த$_3$வே இத$_3$ஸய கர மணே"[763] உபே$_4$ தே வித$_3$ம ரஜஸீபருதி$_2$வயா விஷணோ தே$_3$வ தவம பரமஸய வித்ஸே" [802]"தரிா தே$_3$வ பருதி$_2$வீமேஷ ஏதாம விசகரமே"[827] ' விசகரமே பருதி வீமேஷ ஏதாம க்ஷேதராய விஷணு ' [830] முதலான மநதிரங களிலே உலகையெலலாம தன திருவடியின கீழபபடுததித தடவிக கொடுதததிரிவிககிரமனின பரதவ ஸௌலபய வாதஸலயாதி குணங களை நினைதது நினைதது வாயவெருவுகிறது வேதம இநத மநதிரங களையெலலாம விஷணுசிததவிஜயததில அநதநத இடஙகளிலே விரிவாக வியாககியானம செயதிருககிறோம ஆஙகாஙகு கணடு கொளவது இபபடி திரிவிககிரமனின உலகளநத செயலை மாததிர மலலாமல, வாமனனுகிற உபேநதிரன செயத மறறும சில அருஞ செயலகளையும வேதம சிலவிடஙகளிலே காட்டுகிறது அவறறைக காணபோம இனி

சதபதபராஹமணத்தில் வாமநாவதாரம

१. देवाश्च वा असुराश्च-उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे। ततो देवा अनुव्यमिवासुः। अथ हासुरा मेनिरे अस्माकमेवेदं खलु भुवन-मिति॥ ते होचुः। हन्तेमा पृथीवीं विभजामहै ता विभज्य उप-जीवामेति। तामौक्ष्णैश्चर्मभिः पश्चात्प्राञ्चो विभजमाना अभीयुः॥ तद्वै देवाः शुश्रुवुः विभजन्ते ह वा इमामसुराः पृथिवीम्, प्रेत तदे-ष्यामो यत्रेमामसुरा विभजन्ते, के ततः स्याम-यदस्यै न भजेमहीति-ते यज्ञमेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः॥ ते होचुः-अनु नोऽस्यां पृथिव्या-माभजत अस्त्वेव नोऽप्यस्या भाग इति। ते हासुरा असूयन्त इवोचुः-यावदेवैष विष्णुरभिशेते, तावद्वो दद्म इति॥ वामनो ह विष्णुरास। तद्देवा न जिहीडिरे-महद्वै नोऽदुर्ये नो यज्ञसंमितमदुरिति॥

1. தே$_3$வாமச வா அஸுராமச-உப$_4$யே பராஜாபதயா பஸபருதி$_4$ரே। ததோ தே$_3$வா அநுவயமிவாஸு। அத$_2$ ஹாஸுரா

மேநிரே। அஸமாகமேவேத₃ம பு₄வநமிதி ॥ தே ஹோசு । ஹநதே மாம பருதி₂வீம விப₄ஜாமஹை, தாம விப₄ஜய உபஜீவாமேதி। தாமௌக்ஷணைஶ சாமபி₄ பஶசாத பராஞ்சோ விப₄ஜமாநா அபீ₄யு ॥ தத₃வை தே₃வா ஶு₃ஶருவு விப₄ஜநதே ஹ வா இமா மஸுரா பருதி₂வீம, பரேத ததே₃ஷயாமோ யதரேமாமஸுரா விப₄ஜநதே கே தத ஸயாம யத₃ஸமை ந ப₄ஜேமஹீதி। தே யஜ்ஞமேவ விஷ்ணும புரஸகருதயேயு ॥ தே ஹோசு – அநு நோऽஸயாம பருதி₃வயாமாப₄ஜத அஸதவேவ நோऽபயஸயாம ப₄ாக₃ இதி। தே ஹாஸுரா அஸூயநத இவஊசு – யாவதே₃ வைஷ விஷ்ணுரபி₄ஶேதே, தாவ'த₃ வோ த₃த₃ம இதி ॥ வாமநோ ஹ விஷ்ணுராஸ। தத₃தே₃வா ந ஜிஹீடி₃ரே மஹத₃வோ நோऽது₃ா யே நோ யஜ்ஞஸமமிதமது₃ரிதி ॥ [சதபத 1-2-3]

[பரம பொருளிடமிருநது தோனறிய தேவாகளும, அஸுராகளும ஒருவாககொருவா போடடியிடடனா (ஒருகால) தேவாகள அசுரா களைககாடடிலும தாழவுறறவாகளாக இருநதனா அதனபிறகு இவவுலகமெலலாம நமமுடையதே' எனறு அசுராகள எணணி ஞாகள "நாம இநத பூமியைப பஙகுபிரிததுககொளவோம, பிரிததுககொணடு (அவரவா பாகததை) அநுபவிபபோம' எனறு அசுராகள சொனனாகள (அபபடியே) அதை மேறகிலிருநது கிழககுநோககிக காளைமாடடுததோலாலான அளவு நாடாவால அளநது பிரிததுககொணடு செனறாகள இநத விஷயததை தேவா கள கேளவியுறறாகள, 'இநத பூமியை அசுராகள பிரிததுககொள கிறாகள, எலலாரும செலலுஙகள, அசுராகள பூமியைப பிரிததுக கொளளுமிடததிறகுச செலலுவோம இநத பூமியில பஙகு பெறா விடடாலும எனன தாழநதுவிடபபோகிறோம?" எனறு கூறி அவா கள யஜ்ஞஸவரூபியான விஷணுவை முனனிடடுககொணடு செனற னா 'பூமியைப பிரிபபதில எஙகளையும கூடடிககொளளுஙகள, இதில எஙகளுககும பாகம ஏறபடடடும்' எனறு தேவாகள அசுரா களைக குறிததுக கூறினா, அநத அசுராகள பொறாமைகொணடவா களாய 'விஷணு எவவளவு தூரம வியாபிககிறாரோ அவவளவு இடம உஙகளுககுத தருகிறோம' எனறு உரைததனா விஷணு வாமனனாகவனறோ இருநதாா 'யஜ்ஞ புருஷனை விஷணுவின அளவு கொடுககையாலே, மிகபபெரிய இடததையே கொடுததாா கள" எனறெணணி அதை தேவாகள அநாதரிககவிலலை]

சுகலயஜுாவேததகைச சோநத சதபதபராஹமணததில முதற காணடம இரணடாவது பரபாடகம மூனருவது பராஹமணததின தொடககததில வேதியின பெருமையைச சொலலும பரகரணததிலே வாமநாவதாரததைப பறறிய இநத இதிஹாஸம உதாஹரிககபபடடுளளது இதைசசிறிது அநுபவிபபோமினி

(தேவாஶ்ச அஸுராஶ்ச-உப$_4$யே பராஜாபதயா பஸ்பருதி$_4$ரே) பரமபொருளிடமிருநது தோனறிய தேவாகளும அசுராகளும ஒருவாககொருவா போட்டியிட்டனா பரஜாபதிசபதம பரமாதமாவைக குறிபபது கூாமரூபியான பகவான தேவாசுராகளை ஸருஷடிதததைக கணடோமனறோ பிரமனைக குறிபபதாகவுமாம. கசயபபரஜாபதியைக குறிபபதாகவுமாம ஸஹோதராகளாகையாலே தாயாதிககாயசசலாலே ஒருவருககொருவா சணடையிட்டு வநதனா எனறு கருதது (ததோ தே$_3$வா அநுவயமிவாஸு) அபபோது ஒரு சமயம தேவாகள கை தாழநதிருநதது, அசுராகள மேலோஙகியிருநதனா (அத$_2$ ஹாஸுரா மேநிரே அஸமாகமேவேத$_3$ம பு$_4$வநமிதி)அபபோது அசுராகள ஆதிககவெறிகொணடு'இவவுலகெலலாம நமமுடையதே எனறு எணணிஞாகள வாமனன மணணைத தஙகளுடையதாக எணணிஞாகள அஹஙகாரததாலே (தே ஹோசு) அ வ ா க ள சொலலலுறருாகள, எனன சொனனாகளெனில (ஹநதேமாம பருதி$_2$வீமவிப$_4$ஜாமஹை-தாம விப$_4$ஜய உபஜீவாமேதி) 'இநத பூமியைப பிரிததுககொளவோம, பிரிததுககொணடு அவரவா பாகததை அநுபவிபபோம" எனறு உரைததனா (தாம ஔக்ஷணை சாமபி$_4$பஶ்சாத பராஞசோ விப$_4$ஜமாநா அபீ$_4$யு) காளைமாட்டுததோலால செயத அளககும நாடாவினுல (Tape) மேறகிலிருநது கிழககுநோககி அளநது பூமியைப பிரிததுககொணடு செனருாகள

(தத$_3$வை தே$_3$வா ஶுஶ்ருவு) இநத விஷயததை தேவாகள கேளவியுறறனா (விப$_4$ஜநதே ஹ வா இமாமஸுரா பருதி$_2$வீம, பரேத ததே$_3$ஷயாமோ யதரேமாமஸுரா விப$_4$ஜநதே) இநதபூமியை அசுராகள பஙகு பிரிததுககொளகினறனா, அஙகுவரும செலலுஙகள, அசுராகள பூமியைப பஙகுபிரிததுக கொளளுமிடததுககுச செலலுவோம எனறு கூறினா தேவாகள அஙகே செனறும பஙகு கிடைககவிலலையெனில எனன செயவது? எனறு சில தேவாகளுககுக கருததரிககக்கொணடு மேலும சொலலுகிருாகள (கே தத ஸயாம யத$_3$ஸயை ந ப$_4$ஜேமஹீதி) 'இநத பூமியில பஙகு பெருவிட்டாலதான

நாம இப்போதிருக்கும நிலையைவிடத தாழநது விடவா போகிறோம? ஆகவே போயப்பாரப்போம" என்று கூறினா தேவாகள. (தே விஷ்ணும புரஸகருதய ராயு) அநத தேவாகள விஷணுவாகிற வாமனனை முனனிட்டுககொண்டு சென்றனா (யஜ்ஞமேவ விஷ ணும) யஜஞஸவருபியான விஷணுவைத தலைவனாககொண்டு சென்றனா

(தே ஹோசு,) அசுராகளையடைநதபின அவாகள பினவருமாறு சொன்னாகள (ந அஸ்யாமபருதி₂வயாம் ஆநவாப₄ஜத) இநத பூமி யைப பிரிததுககொளவதில எங்களையும சோததுக கொளளுங்கள் (அஸதவேவ நோபயஸயாம ப₄ாக₃ இதி) எங்களுககும பூமியில ஒரு பாகமிருககட்டுமெனறு கூறினா தேவாகள (தே ஹாஸூரா அஸூ யந்த இவோசு) துஷடாகளான அசுராகள பொறுமைகொணடவா களாகவே பினவருமாறு கூறினா (யாவதே₃வ ஏஷ விஷணு அபி₄ ஶேதே தாவத₃ வ த₃த₃ம இதி) 'இநத விஷணுவானவா எவவளவு இடத்தை அடைததுககொளகிறரோ அவவளவு இடத்தையே உங களுககுத தருவோம' எனறனா

துஷடாகளான அசுராகள இவவளவு இடமாவது தருவதாகக கூறியதறகுக கருததெனனவெனில (வாமநோ ஹ விஷணுராஸ) பகவான விஷணுவானவா வாமனனாய (குட்டையனாய) அனறோ இருநதா அதனாலேயே அசுராகள வாமனனை விஷணு வியாபிககு மிடததைத தருவதாகக கூறினா தேவாகள என செயதனா? எனில (தத₃ தே₃வா ந ஜிஹ்டிரே) அவாகள தநத அநத பாகததை தேவா கள அநாதரம செயயவிலலை, ஏனெனில, (மஹத₃வை ந அது₃ யே ந யஜஞஸமமிதம அது₃ இதி) இவாகள யஜஞபுருஷனை விஷ ணுவின அளவுளள பூமியைத தநதாாகளாகையால பெரியதோரி டததையே தநதாாகளெனறு உகநதனா தேவாகள 'யஜஞ புருஷ னான விஷணுவானவா ஸாவவயாபியாகையால அவன அடைததுக கொளளுமிடநதருவதாகில இவாகளிடமுளள எலலாவறறையுமே இவாகள தநதவாகளாகிறாாகளெனறு தேவாகள உகநதனா எனறு கருதது இதனால தேவாகள விஷணுவின மஹிமையை உணாநத வாகள எனபதும அசுராகள அதை உணராதவாகள எனபதும தெரியவருகிறது.

இநத வாமநாவதாரவிருததாநதம இதிஹாஸபுராணஙகளில விசேஷமாக விவரிககபபடடிருககிறது சில வேறுபாடுகள காணப

படுகின்றன அசுரர்களென்று இங்கு பொதுவாகச் சொல்லுகிறது, மாவலியின் பெயரில்லை வாமனன் வஞ்சித்து மூவடிபெற்றான் என் னும் விஷயமுமில்லை இவ்விரோதங்களைக் கல்பபேதத்தால் பரி ஹரித்துக்கொள்வது இனி மூவடிகளால் உலகமளந்ததை சதபத ப்ராஹ்மணத்திலேயே மற்றும் சிலவிடங்களில் கோஷித்திருப் பதைக் காண்போம்

२. यज्ञो वै विष्णुः। स देवेभ्य इमां विक्रान्तिं विचक्रमे। यैषामियं विक्रान्तिः। इदमेव प्रथमेन पदेन पस्पार, अथेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन, दिवमुत्तमेन, एतांवेवैष एतस्मै विष्णुर्यज्ञो विक्रान्तिं विक्रमते ॥

2. யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு। ஸ தே₃வேப₄்ய இமாம் விக்ராந்திம் விசக்ரமே। யைஷாமியம் விக்ராந்தி। இத₃மேவ ப்ரத₂மேந பதே₃ந பஸ்பார, அதே₂த₃மந்தரிக்ஷம் த்₃விதீயேந, தி₃வ முத்தமேந ஏதாம்-வேவைஷ ஏதஸ்மை விஷ்ணுர் யஜ்ஞோ விக்ராந்திம் விக்ரமதே ॥

[விஷ்ணுவானவர் யஜ்ஞஸ்வரூபியன்றோ, அவர் தேவர்களுக்காக இவ்வடிவைப்பைச் செய்தருளினார், தேவர்களுக்காகச் செய்யப் பட்ட இவ்வடிவைப்பில் முதலடியாலே பூமியை அளந்தார், இரண்டாவதாலே அந்தரிக்ஷத்தையும், மூன்றாவதாலே தேவ ருலகையுமளந்தார் யஜமானனுக்காக யஜ்ஞஸ்வரூபியான இந்த விஷ்ணுவே இந்த விஷ்ணுக்ரமத்தைச் செய்கிறார்]

இது முதற்காண்டம் ஏழாம் ப்ரபாடகம், நாலாவது ப்ராஹ் மணத்திலும், மூன்றாங்காண்டம், ஐந்தாம் ப்ரபாடகம், இரண்டா வது ப்ராஹ்மணத்திலும் காணப்படும் மந்திரமாகும்

(யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு) விஷ்ணு யஜ்ஞஸ்வரூபியன்றோ (ஸ தே₃வேப₄்ய இமாம் விக்ராந்திம் விசக்ரமே) அவர் தேவர்களுக் காக இந்த அடிவைப்பைச் செய்தார் எப்படிச் செய்தாரெனில் (யா ஏஷாம் இயம் விக்ராந்தி) தேவர்களுக்காக இவ்வடிவைப்பு யாதொன்று செய்யப்பட்டதோ (இத₃மேவ ப்ரத₂மேந பதே₃ந பஸ் பார)அதில் முதல் அடிவைப்பாலே இந்த பூமியை அளந்தார் இது பூமிக்குக் கீழுள்ள உலகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்

(அதே$_2$த$_3$ம நதரிகூஷம த$_3$விதீயேந) அநதரிகூஷலோகததை இரணடாவது அடிவைபபாலே அள நதார இது மேலுலகஙகளுககெலலாம உபலகூஷணம (தி$_3$வமுததமேந) பரமபதததை மூனருவதாலே அளநதார, 'உபே$_4$ தே வித$_3$ம ரஜஸீ பருதி$_2$வயா விஷே்ணு தே$_3$வ தவம பரமஸய விதஸே'' [802] [விஷணுவே! பூமியிலிருநது உன இரணடு அடிவைபபுககளை அறிவோம மூனருவது அடிவைபபை நீயே அறிவாய] எனறும ''தருதீயமஸய ந கிரா த$_3$த$_1$ாஷதி'' [763] [இவனுடைய மூனருவது அடிவைபபை ஒருவருமறியார] எனறும ருகவேத விஷணுஸூகதஙகளிலே வேதமே சொலலுகையாலே இபபடியே பொருளகொளளவேணடும (ஏதாம வாவா ஏஷ ஏதஸமை விஷணுா யஜஞோ விகராநதிம விகரமதே) யஜமானன விஷணுகரமஙகளைச செயயுமபோது யஜமானனுககாக யஜஞஸவரூபியான விஷணுவே அவவடிவைபபுககளைச செயகிறா யஜமானரூபியாயிருநதுகொணடு

ஆக, வாமனன வியாபிககுமிடததைத தருவதாக அசுராகளிடமவாககுபபெறற விஷணு எலலாவுலகஙகளையும வியாபிததளநது தேவாகளுககுக கொடுததபடியை இமமநதிரஙகளாலே வேதம வெளிபபடுததிறறு

ஆழகடல ஞாலததுளளாரனைவரும வைஷணவரே

சதபதபராஹமணம ஐநதாம காணடம இரணடாவது பரபாடகம நாலாவது பராஹமணததில தரிஷமயுகதாதியாகததைச சொலலுமபோது

३. वैष्णवाः पुरुषाः 3. வைஷணவா புருஷா

எனறு வேதம இரணடிடததில ஓதிறறு ''விஷே்ணு அவதாரஸவீகாரேண மநுஷயஸமப$_3$நத$_4$ாத மநுஷயா ஸாவே வைஷணவா விஷணவதி$_4$ஷடி$_2$தா இதயாதத$_2$'' [விஷணுவானவா அவதரிதது எலலாமனிதாகளுடன உறவு கொளளுகையாலே மனிதாகள அனைவரும வைஷணவரே, அதாவது விஷணுவினலஅதி$_4$ஷடிககபபடடவாகளே எனறு பொருள] எனறு ஸாயணா பாஷயமிடடாா அநத யாகததுககுக குடடையான பசுவை தகூஷிணையாக விதிககிறது வேதம பினவருமாறு —

४. तस्य वामनो गौर्दक्षिणा। स हि वैष्णवो-यद्वामनः॥

4 தஸய வாமநோ கெ$_3$ளா தகூஷிணு। ஸ ஹி வைஷணவோ யத$_3$ வாமந ॥

[அநத யாகததிறகுக குடடைபபசு தகூஷிணையாகிறது, குடடையாய (வாமனமாய இருககையால அது வைஷணவமனறோ] வாமநா வதாரம இமமநதிரததிலும உணாததபபடுவது காணததககது விஷணுவை யஜஞஸவரூபியெனறும, யஜஞாஹாகளான புருஷா களை வைஷணவாகளெனறும, யஜஞபசுவை வைஷணவமெனறும சொலலும வேதவாககியஙகள மறறும பறபலவுணடு பனனி யுரைககுஙகால பாரதமாம

ஐநதாம காணடம மூனறுவது பரபாடகம நாலாவது பராஹ மணததில புலிததோலில விஷணுகரமததை விதிககுமபோது

५. "विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि, विष्णोः क्रान्तमसि" इति। इमे वै लोका विष्णोर्विक्रमण, विष्णोर्विक्रान्तम्, विष्णोः क्रान्तम्॥

5. "விஷ்ணோ விகரமணமஸி, விஷ்ணோ விகராநதமஸி, விஷணே கராநதமஸி இதி। இமே வை லோகா விஷ்ணோ விகரமணம விஷ்ணோ விகராநதம, விஷணே கராநதம।

எனறு மூவுலகஙகளையும விஷணுவின அடிவைபபெனறு கோஷிததது திரிவிககிரமன திருவுலகளநதருளிய விருததாந தததைக காடடுகிறது

ஆறும காணடம நாலாவது பரபாடகம, நாலாவது பராஹ மணததில ஸமிததின அளவை விதிததுப புகழுமபோது

६. प्रादेशमात्री भवति। प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुः। आत्मसंमितमेवास्मिन्नेतत्संभूति दधाति॥

6. பராதே$_3$ஶமாதரீ ப$_4$வதி। பராதே$_3$ஶமாதரோ வை க$_3$ாபபே$_4$ா விஷணு। ஆதமஸமமிதமேவாஸமிநநேதத ஸமபூ$_4$திம த$_3$த$_4$ாதி

[ஸமித அளவுளளதாகிறது, அதி$_3$திகாபபததில பிறநத விஷணு அளவு படடவராயிருநதாரனறோ தனனளவுடைய செலவததை இதில வைககிறா விஷணு]எனறு விஷணுவின வாமநாவதாரததை வேதம மறறோரிடததிலும புகழநதது இபபடியே மறறுளளவிடங களும கணடு கொளவது

வ்ருத்ராஸுரவதமும் விஷ்ணுவும்

இனி உபேந்திரனான விஷ்ணுவானவர் இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் அஸுரனைக்கொல்ல உதவிய வ்ருத்தாந்தத்தை வேதம் விவரித்திருக்கும்படியைக் காண்போம்.

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्र१ सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत, तं नोपाह्वयत, पुत्रं मेऽवधीरिति, स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत तत्त्वष्टाऽऽहवनीयमुप प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति स्वयमेव व्यरमत, यदि वा तावत्प्रवणम् आसीद्यदि वा तावदध्यग्नेरासीत्स संभवन्नग्नीषोमावभि समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्ङवर्धत स इमान्लोकानवृणोद्यदिमान्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा, तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्र आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्नोदथ वै तर्हि विष्णुः अन्या देवताऽऽसीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमाहरिष्यावो येनायमिदमिति, स विष्णुस्त्रेधाऽऽत्मानं वि न्यधत्त पृथिव्यां तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्धयबिभेद्यत्पृथिव्यां तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवनुस्थितस्सोऽब्रवीन्मा मे प्रहारस्ति वा इदम् मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णादधा मेति तद्विष्णवेऽति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रिय दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवनुस्थितस्सोऽब्रवीन्मा मे प्रहारस्ति वा इदम् मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णाद्द्विर्माऽधा इति तद्विष्णवेऽति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्विति, यद्दिवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवनुस्थितस्सोऽब्रवीन्मा मे प्रहार्येनाहम् इदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति, त्वी इत्यब्रवीत्संधां तु सं दधावहै, त्वामेव प्र विशानीति यन्मां प्र विशेः किं मा भुञ्ज्या इत्यब्रवीत्त्वा-

मेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्र विशेयमित्यब्रवीत्त वृत्रः प्राविशदुदरं वै वृत्रः, क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो, य एव वेद हन्ति क्षुध भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णात्त्रिर्माऽधा इति तद्विष्णवेऽति प्रयच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्विति यत्त्रिः प्रायच्छत्त्रिः प्रत्यगृह्णात्तत्त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेऽति-प्रायच्छत्तस्मादैन्द्रावैष्णवꣳ हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रा-यच्छदृचस्सामानि यजूꣳषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छत्तस्मात्सहस्र-दक्षिणम् ॥

த்வஷ்டா ஹதபுத்ரோ வீந்த்3ரம் ஸோமமாஹரத் । தஸ்மிந்நிந்த்3ர உபஹவமைச்ச2த । தம் நோபாஹ்வயத புத்ரம் மே அவதீ4ரிதி । ஸ யஜ்ஞவேசஸம் க்ருத்வா ப்ராஸஹா ஸோமமபிப3த் । தஸ்ய யத்3த்யஸிஷ்யத தத் த்வஷ்டா ஹவநீயமுபப்ரா வர்த்தயத் । ஸ்வாஹேந்த்3ரசத்ருர்வர்த்த4ஸ்வேதி । ஸ யாவதூ3ர்த்4வ ப்ராவித்4யதி தாவதி ஸ்வயமேவ வ்யரமத । யதி3வா தாவத் ப்ரவணமாஸீத் யதி3 வா தாவத3த்4யக்3நேராஸீத் । ஸூஸ்மபு4வந அக்3நீஷோமாவபி4ஸம்ப4வத் । ஸ இஷுமாத்ரமிஷுமாத்ரம் விஷ்வங்ஙவர்த்த4த । ஸ இமாந் லோகாநவ்ருணோத் । யதி3மாந் லோகாநவ்ருணோத் தத்3 வ்ருத்ரஸ்ய வ்ருத்ரத்வம் । தஸ்மாதி3ந்த்3ரோऽபி3பே4த் அபி த்வஷ்டா । தஸ்மை த்வஷ்டா வஜ்ரமஸிஞ்சத் । தபோ வை ஸ வஜ்ர ஆஸீத் தமுத்3யந்தும் நாசக்நோத் । அத2 வை தர்ஹி விஷ்ணுரந்யா தே3வதா ஆஸீத் । ஸோऽப்3ரவீத் விஷ்ணவே ஹீத்3மாஹரிஷ்யாவோ யேநாயமித்3மிதி । ஸ விஷ்ணுஸ் த்ரேதா4த்மாநம் விந்யத4த்த ப்ருதி2வ்யாம் த்ருதீயமந்தரிக்ஷே த்ருதீயம் தி3வி த்ருதீயம் அபி4 பர்யாவர்த்ததாத்3க4யபி3பே4த் । யத் ப்ருதி2வ்யாம் த்ருதீயமாஸீத் தேநேந்த்3ரோ வஜ்ரமுத்3யச்ச2த் விஷ்ணவநுஸ்தி2த । ஸோऽப்3ரவீந்மா மே ப்ரஹாரஸ்தி வா இத3ம் மயி வீர்யம் தத்தே ப்ரதா3ஸ்யாமீதி । தத3ஸ்மை ப்ராயச்ச2த் । தத் ப்ரத்யக்3ருஹ்ணாத் । அதா4மேதி தத்3 விஷ்ணவேதி ப்ரா

யசச$_2$த தத$_3$ விஷெணு, பரதயக$_3$ருஹணுத அஸமாஸவிநத$_3$ர இநத$_3$ரியம த$_3$த$_4$ாதவிதி யத$_3$நதரிக்ஷ தருதீயமாஸீத தேநேநத$_3$ரோ வஜர முத$_3$யசச$_2$த விஷணவநு ஸதி$_2$த | ஸோऽ ப$_3$ரவீத, மா மே பரஹா அஸதி வா இத$_3$ம வீரயம தத தே பரத$_3$ாஸயாமீதி | தஸமை பராயசச$_2$த | தத பரதயக$_3$ருஹணுத | த$_3$விா மாத$_4$ா இதி தத விஷணவே பராயசச$_2$த | தத$_3$ விஷணு பரதயக$_3$ருஹணுத$_3$ஸமாஸவிநத$_3$ர இநத$_3$ரியம த$_3$த$_4$ாதவிதி | யத$_3$ தி$_3$வி தருதீயமாஸீத தேநேநத$_3$ரோ வஜர முத$_3$யசச$_2$த விஷணவநு ஸதி$_2$த ஸோऽப$_3$ரவீத மாமே பரஹா யேநாஹம இத$_3$மஸமி தத தே பரத$_3$ாஸயாமீதி | தவீ இதயப$_3$ரவீத | ஸநத$_4$ாநது ஸநத$_3$த$_4$ாவஹை தவாமேவ பரவிஶாநீதி | யந மாம பரவிஶே கிம மா பு$_4$ஞஜயா இதய ப$_3$ரவீத | தவாமேவேநதீ$_4$ய தவ பே$_4$ாக$_3$ாய தவாம பரவிஶேயமிதயப$_3$ரவீத | தம வருதர பராவிஶத உத$_3$ரம வை வருதர | க்ஷுத கக$_2$லு வை மநுஷயஸய ப$_4$ராதருவய | ய ஏவம வேத$_3$ ஹநதி க்ஷுத$_4$ம ப$_4$ராதருவயம | தத$_3$ஸமை பராயசச$_2$த தத பரதயக$_3$ருஹணுத | தரிமாऽத$_4$ா இதி தத விஷணவேऽதி பராயசச$_2$த | தத விஷணு பரதயக$_3$ருஹணுத அஸமாஸவிநத$_3$ர இநத$_3$ரியம த$_3$த$_4$ாதவிதி | யத தரி பராயசச$_2$த தரி பரதயக$_3$ருஹணுத தத தரிக$_4$ாதோஸ தரி த$_4$ாதுதவம | யத$_3$ விஷணுரநவதிஷட$_2$த விஷணவேऽதி பராயசச$_3$த தஸமாதை$_3$நத$_3$ராவைஷணவம ஹவிா ப$_4$வதி யத$_3$ வா இத$_3$ம கிஞச தத$_3$ஸமை தத பராயசச$_2$த ருசோ யஜூமஷி ஸாமாநி ஸஹஸரம வா அஸமை தத பராயசச$_2$த தஸமாத ஸஹஸர த$_3$க்ஷிணம ||

[விசவரூபனெனனும தன பிளளையை இநதிரனால கொலலப பெறற தவஷடாவானவன இநதிரனை அழையாமல ஒரு யாகம செயதான இநதிரன அநத யாகததிறகுத தனனை அழைககவேணடு மெனறு விருமபினன என பிளளையைககொனருயனரே' எனறு சொலலி அவனை யாகததிறகு தவஷடா அழைககவிலலை அநத இநதிரன யஜஞததிறகு இடையூறிழைதது பலாதகாரமாக ஸோம பானம செயதான அநத ஸோமரஸததில சிறிது எஞசியிருநததை,

'ஸவாஹேநத₃ர ஶதரூா வாததஸவ'' எனறு சொலலி ஆஹவநீயாகனி யில ஹோமம செயதான தவஷடா அநத அகனி சிறிதுநேரம மிகவுயாநது பிரகாசிததுவிடடு, அதேநேரததில அடஙகிப போயிறறு காரியஸிததியிலலை எனபதைக காடடுவதறகாக அது அடஙகிப போயிறறு காரியஸிததியுணடு எனபதைக காடடுவதறகாக அது ஓஙகி வளாநததா எனனும விசாரம ஒருபுறமிருககடடும், (நடநததைச சொலலுவோம)" அநத அகனியில தோனறிய புருஷன (வருதரன) அகநியையும ஸோமனையும தன வாயில போடடு அடககிககொணடான தினநதோறும அவன ஒரு விலலடி தூரம எலலாததிககிலும வளாநது வநதான இபபடி வளாவதனமூலம எலலாவுலகையும அவன ஆவரணம (மறைபபது) செயது வநத படியால அவன 'வருதரன' எனறு பெயருடையவனுனை அவனைக சுணடு இநதிரன பயபபடடான, (வருதரனை உணடுபணணிய) தவஷடாவும பயநதான அதனுல தவஷடா இநதிரனுடைய வஜ ரததை மநதிரஜலததால பரோக்ஷிததான இபபடி பரோக்ஷிககப படடதால அநத வஜரம தபோருபமாயிறறு அதை இநதிரனுல தூககமுடியவிலலை அஙகே விஷணுவெனனும வேறெரு தெயவம இருநதது 'விஷணுவே! வருவாய, இநத வருதரன இமமூவுலகை யும வியாபிததிருககிருன, அவனுடைய வீாயததை நாம அழிப போம'' எனறு இநதிரன சொனனுன விஷணுவானவா, தனனை மூனறு மூாததியாககி ஒருருவை பூமியிலும, ஒருருவை அநதரிக்ஷத திலும, ஒருருவை தேவருலகிலும வைததருளினா இநதமூவுலகிலும வருதரன வியாபிததிருநததைக கணடனரே இநதிரன பயநதான பூமியிலுளள விஷணு தேஜஸஸின மூனறிலொரு பாகததின உதவி யாலே அநத விஷணு மூாததியின பினனுலிருநதுகொணடு வஜ ரததைத தூககினுன அதைககணட அநத வருதரன அவனிடம பயநது 'எனனை இதனுல அடிககாதே, பூமியிலுளள என பலததை உனககுத தநதுவிடுகிறேன'' எனறு சொலலி அவனிடம தநதான இநதிரனும அதை ஏறறுககொணடான ஏறறுககொணடு எனனை தரிபபாயாக' எனறு சொலலி விஷணுவிடம அதைக கொடுததான 'நமமிடையே இநதிரன இநத வீாயததை தரிககககடவன' எனறு சொலலிககொணடு விஷணுவானவா அதை ஏறறுககொணடாா அநதரிக்ஷததிலுளள விஷணு தேஜஸஸின மூனறிலொரு பாகததின உதவியாலே, அநத விஷணுமூாததியின பினனுலிருநதுகொணடு இநதிரன (மறுபடியும) வஜரததைத தூககினுன அதைககணட

அநத வருதரன அவனிடம பயநது, "எனனை இதனுல அடிககாதே அநதரிக்ஷததிலுளள என வீரயததை உனககுத தநதுவிடுகிறேன" எனறு சொலலி அவனிடம தநதான இநதிரனும அதை ஏறறுக கொணடான ஏறறுககொணடு 'இரணடாவது தடவையும எனனை தரிபபாயாக' எனறு சொலலி விஷணுவிடம அதைக கொடுததான 'நமமிடையே இநதிரன இநத வீரயததைத தரிககககடவன' எனறு சொலலிககொணடு விஷணுவானவா அதை ஏறறுககொணடாா, தேவலோகததிலுளள விஷணுதேஜஸஸின மூனறிலொரு பாகததின உதவியாலே, அநத விஷணுமூாததியின பினனுலிருநதுகொணடு இநதிரன (மறுபடியும) வஜரததைத தூககினன அதைககணட அநத வருதரன அவனிடம பயநது, ' எனனை இதனுல அடிககாதே, தேவருலகிலுளள என வீரயததை உனககுத தநதுவிடுகிறேன" எனறுன 'சரி' எனறுன இநதிரன 'நாம ஓா உடனபடிககை செயதுகொளவோம, உனககுளளே நான நுழைநதுவிடுகிறேன" எனறுன வருதரன "எனனுள நுழைநதுவிடடால எனனையே சாபபிடடு விடுவாயோ?" எனறுன இநதிரன 'உனனையே தூணடி விடடு உனபோகததின பொருடடு உனனுள நுழைவேன' எனறுன இநதிரனுககுள வருதரன நுழைநதான இநதிரனுடைய வயிறறி லிருககும பசியாக வருதரன ஆனுன உலகததில பசியே மனித னுககுக கூடபபிறநத எதிரியாயிருககிறது இபபடி அறிபவன ஸஹஜசதருவான பசியை ஜயிபபான அநத வருதரனின மூனருவது வீரயததையும ' மூனருவது தடவையும எனனை தரிபபாயாக" எனறு இநதிரன விஷணுவிடம கொடுததான, நமமிடையே இநதிரன இநத வீரயததை தரிககககடவன" எனறு சொலலிககொணடு விஷணுவானவா அதை ஏறறுககொணடாா வருதரன மூனறு தடவை கொடுதததாலும, இநதிரன மூனறுதடவை ஏறறுககொணட தாலும வீரயரூபமாயிருககும ஹவிஸ 'தரித$_4$ாது' எனறு பெயா பெறறது விஷணுவானவா இநதிரனை அநுகரஹிதது நினறமை யாலும, விஷணுவுககெனறு இநதிரன கொடுததமையாலும், இநத ஹவிஸஸு இநதிர விஷணுககளை தேவதையாககொணடது ருக யஜுஸ ஸாமவேதரூபமாயிருககும அநத ஹவிஸஸைத தநதான ஆயிரம பிரிவுகளையுடைய வீரயததைக கொடுததபடியால இககாமம ஸஹஸரதக்ஷிணைகளையுடையது]

தைததிரீயஸமஹிதை இரணடாம காணடம நாலாவது பர பாடகம பனிரணடாவது அநுவாகததில 'தரித$_4$ாது எனனும யாகததிறகு அபபெயா எபபடிவநதது எனபதை விவரிபபதறகும

அதறகு இநதிரவிஷ்ணுககள தேவதைகள எனபதையும ஸஹஸர தக்ஷிணையையும விதிபபதறகும இவவுபாகயானம ஆரமபிககபபடு கிறது இதிலே உபேநதிரனுை விஷ்ணுவின பெருமை விளககப பட்டிருபபதைக காணபோம

(தவஷ்டா ஹதபுதர) தவஷ்டா எனனும தேவனுடைய பிளளை யான விசவரூபனை இநதிரன கொனற இதிஹாஸம இரணடாம காணடம ஐநதாம பரபாடகம முதல அனுவாகததில விவரிககப படுகிறது தரிஶீர்ஷாணம தவாஷ்டரம ஹநம' [கௌஷீதகீ] [மூனறு தலைகளையுடைய (தவஷ்டாவின பிளளையாகிய) விசவரூபனை நான கொனறேன] எனறு உபநிஷததுககளிலும ஓதபபடடது இபபடித தன பிளளையை இழநத தவஷ்டா எனன செயதானெனில (வீநத்₃ரம ஸோமமாஹரத) இநதிரன மேலுளள கோபததால, இநதிரனிலலா மல ஸோமயாகமொனறை ஆரமபிததான (தஸமிந இநத்₃ர உப ஹவமைசசத) அநத யாகததிறகுத தனனையும அழைககவேணடு மெனறு இநதிரன விருமபினுன 'எனனை அழைககவேணடும எனறு தவஷ்டாவுககுச சொலலியனுபபினுன எனறு கருதது (தம நோபாஹவயத) அபபடிச சொலலியனுபபியும அவனை தவஷ்டா அழைககவிலலை ஏனெனில (புதரம மேட்வதீ₄ரிதி) ' என பிளளையை நீ கொனருயனறே, உனனை அழைககமாடடேன" எனறு சொலலி விடடான தவஷ்டா (ஸ யஜ்ஞவேஶஸம க்ருதவா ப்ராஸஹா ஸோமமபிப₃த) இபபடிச சொலலபபடட அநத இநதிரன யஜ்ஞ விகனததைசசெயது பலாதகாரமாக யஜ்ஞததில ஸோமபானம செயதான

இனி, தவஷ்டாவானவன இநதிரனைக கொலலுமபடியான ஒரு புருஷனை உணடுபணணசசெயத முயறசியைக கூறுகிறது, (தஸய யத₃தயஶிஷ்யத தத தவஷ்டா ஆஹவநீயமுப ப்ராவாததயத)இநதிர னுல பலாதகாரமாகக குடிககபபடட ஸோமரஸததில யாதொனறு மிகுநதிருநததோ, அதை எடுததுககொணடு தவஷ்டாவானவன அபிசாரயாகம செயவதறகாக ஆஹவநீயாகனியை அடைநது அவவகனியை ஜவலிககச செயதான பிறகு என செயதான? எனில (ஸவாஹேநத்₃ரஶதருா வாதத₄ஸவேதி) ' ஸவாஹேநத்₃ரஶதருா வாதத₄ஸவ" எனனும மநதிரததைச சொலலி ஹோமம செயதான இமமநதிரததிறகு தவஷ்டா மனததில கருதிய பொருள வருமாறு ' ஸவாஹா-நலவரவாகுக, இநத்₃ரசதரு.-இநதிரனைககொலலுமவனுய வாதத₄ஸவ-வளருவாயாக" எனபது 'இநத்₃ரசதரு எனபது ததபுருஷ

ஸமாஸமாக தவஷடாவால கருதபபடடது அபபடிக ததபுருஷ ஸமாஸமாகவேணடுமாகில இ ல க க ண ப ப டி இநதரபததில இரணடாமக்ஷரம உத$_3$ாததஸவரததோடு உசசரிககபபடவேணடும விதிவசததாலே அபபடி உசசரிககாமல இநதரபததின முதல க்ஷரததை உத$_3$ாததஸவரததோடு உசசரிததுவிடடான தவஷடா அபபடி உசசரிததால வேத இலககணபபடி "இநதிரனைக கொலலு மவனைகக கொணடு வளருவாய" எனனும பஹுவரீஹிபபொருளே ஏறபடும இது விதி செயத சதியாகும

' ஸுதீாதத$_2$ாத$_3$ாக$_3$தம வயகதம ஸவாமநாயயம ஸுவயவ ஸதி$_2$தம |

ஸுஸவரேண ஸுவகதரேண பரயுகதம ப$_3$ரஹம ராஜதே||'

[பாணிநிசிக்ஷா 51]

[பரிசுதத குருவிடமிருநது கிடைததது‌ம, தெளிவானதும, நனகு ஓதபபடுவதும, நனகு தரிககபபடுவதும, நலல ஸவரததோடு நலல வாயால ஓதபபடுவதுமான வேதமே பிரகாசிககும]

''மநதரோ ஹீந ஸவரதோ வாணதோ வா
மித$_2$யாபரயுகதோ ந தமாதத$_2$மாஹ |
ஸ வாக$_3$வஜரோ யஜமாநம ஹிநஸதி
யதே$_2$நத$_3$ரஶதரு ஸவரதோऽபராத$_4$ாத ||

[பாணிநிசிக்ஷா-52]

[மநதிரமானது ஸவரததிலோ எழுததிலோ பிழையுளளதாயினும மாறறி ஓதபபடடாலும, (சொலல நினைதத) பொருளைச சொலலாது, அநத வாககாகிற வஜரம, ஸவரம தவறினதால இநதரசதரு பதததைபபோலே, யஜமானனைத துனபுறுததும] எனறு சொலலப படடதனறே இபபடித தவறின ஸவரததோடு உசசரிககபபடடதின பலனைக காடடுகிறது அடுததபடியாக (ஸ யாவத ஊாத$_4$வ பரா வித$_4$யதி தாவதி ஸவயமேவ வயரமத) அநத அகனியானது எவவளவு நேரம மேலநோககி ஜவலிதததோ அதே நேரததில தானே அடஙகிபபோயிறறு இதனால அகனியினினறும தோனறி வருதராஸுரன சிலகாலம மிகபபெரியவனாய வளாநது இநதிரனை யும பயமுறுததிவிடடுக கடைசியில இநதிரனாலேயே சாவான எனறு உணாததபபடுகிறது

இனி, மேல நடநததைக கூறுகிறது (யதி$_3$ வா தாவத பரவணம ஆஸீத$_3$ யதி$_3$வா தாவத$_3$த$_4$யக$_3$நோராஸீத ஸ ஸமப$_4$வநநக$_3$நீஷோ

மாவபி₄ஸமப₄வத)தவஷடாவின காரியம சிததியடையபபோவதிலலை யெனபதைக காடடுவதறகாகச சிறிதுநேரததில அகனியானது அடங கிப போயிறறு, அலலது காரியஸிததியைக காடடுவதறகாகச சிறிது நேரம அகனி ஜவலிததது வெனபது ஒரு புறமிருககடடும அநத அகனியிலிருநது தோனறிய புருஷன தனனை உணடாககின யாககனியின அபிமானிதேவதையான அகனியையும, ஸோம ரஸததின அபிமானிதேவதையான ஸோமனையும வாயிலிடடுக கடிததுககொணடான அடுதத பரபாடகததில தாவப₃ருதாம— அபி₄ஸநத₃ஷடௌ வை ஸவ " [அகநீஷோமாககளாகிய அவாகள உரைததனா– 'கடிககபபடடவாகளாயிருககிறோம எனறு] எனறு சொலலியதிலிருநது இது விளஙகுகிறது (ஸ இஷுமாதரமிஷு மாதரம விஷவங அவாதத₄த) அநதப புருஷன தினநதோறும ஒரு விலலடி தூரம எலலாதிககுகளிலும வளாநது வநதான (இஷுமாதரம) விலலிலிருநது அமபெயதால போய விழககூடிய தூரம (விஷவங) பதது திககுகளிலும வளாநது வநதான (ஸ இமாந லோகாந அவருணோத) சில நாடகளில அவன காணப படும இவவெலலாவுலகஙகளையும தன உருவததால மறைததான, எஙகும வியாபிததான எனறு கருதது ஸூக்ஷமமான ஜஞாந ஸவரூபமான பரமபொருளின வயாபதி மறற பொருளகளை மறைக காது இஙகு ஸதூலமான இவனுடைய சரீரம வியாபிததாகை யாலே மறற பொருளகளின மறைவுககுக காரணமாயிறறு (யதி₃ மாந லோகாநவருணோத தத₃ வருதரஸய வருதரதவம) இவ வுலகஙகளை மறைததபடியாலே "வரணோத வருதர " எனகிற வயுத பததியினபடியே அவன வருதரன எனனும பெயருடையவனானன

இனி இநத வருதரனைககொலல வஜரம தோனறியபடியைக கூறுகிறது, (தஸமாத இநத₃ர அபி₃பே₄த) மூவுலகையும மறைதது நினற அவனைககணடு இநதிரன பயநதான (அபிதவஷடா) வருதரனை உணடுபணணிய தவஷடாவும பயநதான, இவன தனனையும மறையச செயதுவிடுவானோ எனறு பினனா தவஷடா எனசெயதானெனில (தஸமை தவஷடா வஜரமஸிஞசத) இநதிர னுடைய வஜராயுதததை மநதிரஜலததால தவஷடா பரோக்ஷித தான (தபோ வை ஸ வஜர ஆஸீத) பரோக்ஷிககபபடடதால வஜரமானது தபோரூபமாயிறறு (தமுத₃யநதும நாஸகநோத) அதத வஜரம தவவலிமைபெறறதாகையாலே அதை இநதிரனால தூககமுடியவிலலை

இனி, வஜரததைதத தூககமுடியாமல திணறிய இநதிரன பகவான விஷ்ணுவின உதவியைக கோரியதைப பேசுகிறது (அத₂வை தாஹி விஷ்ணு அநயா தே₃வதாஸீத) இபபடிக கஷடப படும இநதிரனைககணடு இரககமுறறு உபேநதிரனுன விஷ்ணு வெனனும மறறொரு தேவதை இநதிரனின முன தோனறிறறு அபேக்ஷையையும எதிரபாராமல அடியவாககெளியனுகும ஸௌலபயம வெளிபபடுகிறது "புரத ஆஸீத" [முன தோனறினா] எனறு ஸாயணா இநத ராய விஷீத₃தே ஆவீராஸீத ' [வருநதும இநதிரனுககு உதவ ஆவிாபபவிததாா] எனறு படடபாஸகரா (ஸோப₃ரவீத) வருததமுறற இநதிரன பினவருமாறு பிராாததித தான (விஷ்ணோ ஏஹி, இத₃ம ஆஹரிஷயாவ யேந அயம இத₃ம இதி) ' விஷ்ணுவே வருவாய, எநத வீாயததினுல இவன எலலா வுலகையும வியாபிததிருககிருனோ அநத வீாயததை நாம இருவரும எடுததுக கொளவோம எனறு கூறினுன இநதிரன

இனி, பகவான உதவியபடியை விவரிககிறது (ஸ விஷ்ணுஸ தரேத₄ாதமாநம விநயத₄தத பருதி,வயாம தருதீயம அநதரிக்ஷே தருதீயம தி₃வி தருதீயம) அநத விஷ்ணுவானவா மூனறு மூாததி களாகத தன திருமேனியை ஆககி பூமி அநதரிக்ஷம தேவ ருலகம ஆகிய மூவுலகஙகளிலும ஒவவொரு மூாததியை ஸதாபித தருளினுா ஏன இபபடிச செயதாா? எனில (அபி₄பாயாவாததாத ஹி அபி₃பே₄த) இநத விருதரன இமமூலகிலும எலலா திககிலும வியாபிததாலனறோ இநதிரன பயநதான அநத பயததைப போககுவதறகாகத தானும மூனறுருவையெடுததுககொணடு மூவுல கையும வியாபிதது நினருா ஸாவவயாபியான விஷ்ணு எனறு கருதது

இனி, மேலே நடநததைக கூறுகிறது, (யத பருதி₂வயாம தருதீய மாஸீததேநேநத₃ரோவஜராமுத₃யசச₂தவிஷணவநுஸதி₂த)விஷ்ணு வின பினபுறம ஒளிநது கொணடிருநத இநதிரன பூமியில ஸதாபிக கபபடட ஒரு மூாததியை அணடை கொணட பலததாலே வஜரத தைதத தூககினுன இதனுல ஸாவவயாபியான விஷ்ணுவானவா இநதிரனுககு வஜரததைதத தூககததகக பலததையும தைரியததை யும அளிததாா எனறு வெளிபபடுகிறது (ஸோப₃ரவீத) விஷ்ணு வின உதவியாலே வஜரததை இநதிரன தூககிவிடடதைககணடு பயநத விருததிரன பினவருமாறு சொலலலுறறுன (மா மே பரஹாா) எனனுடைய சரீரததை வஜரததால அடிககாதே, (அஸதி வா இத₃ம

வீாயம தத தே பரத₃ாஸயாமீதி) பூமியில எனனுடைய வீ ா ய ம யாதொனறு உணடோ அதை உனககுத தநதுவிடுகிறேன எனறு கூறினை (தத₃ஸமை பராயசச₂த) சொலலியபடியே பூமியிலுளள தனபலததைககொடுததான (தத பரதயக₃ருஹணுத) அதை இநதிர னும ஏறறுககொணடான (அத₄ா மேதி தத விஷணவேட்தி பரா யசச₂த) நீயனரே எனனே தரிததுநினறு இவவீாயததைப பெறச செயதாய ஆகவே இது உனககு உரியது'' எனறு கூறி இநதிரன அதை விஷணுவுககுத தநதான (தத₃ விஷணு பரகயக₃ருஹணுத) அதை விஷணுவும ஏறறுககொணடாா எனன நினைவோடு ஏறறுக கொணடாரெனில (அஸமாஸு இநத₃ர இநத₃ரியம த₃த₄ாது இதி) நமமிடையே இநதிரனுனவன இநத வீாயததை தரிககககடவன எனறு கூறி இநதிரனுககாக அதை ஏறறுககொணடாா இதனுல பரமபுருஷனுடைய கைமமாறு கருதாத வணமை தோறறுகிறது அவருககு எவருடைய வீாயமும தேவையிலலையெனபதும தெளி வாகிறது அஸமாஸு [நமமிடையே] எனகையால பெரியவன தாழநதவரோடு ஒரு நீராககலநது ப ரி ம ா று ம ஸௌசீலயம தோறறுகிறது உதவவேணடினுல ''ஸோப₃ரவீத வரம வருணு அஹ மேவ பசூநாமபதிபதிரஸாநீதி ' [''நானே பசுபதியாகக கடவேன' எனனும வரததை வேணடுகிறேன'' எனறு ருதரன கூறினை] எனகிறபடியே ' தே₃ஹி மே த₃த₃ாமி தே'' [நீ எனககொனறைக கொடு, நான உனககொனறைத தருகிறேன] எனனும ரீதியிலே வரம கேடகும மறற தேவதைகளைககாடடிலும இவனுககுளள வேறுபாடும காடடபபடுகிறது

இனி அநதரிக்ஷததில ஸதாபிததிருநத விஷணுமூாததியை அணடைகொணட பலததாலே அஙகேயிருநத விருததிரனின வீரி யததையும இநதிரன பெறறபடியைப பேசுகிறது (யத₃நதரிக்ஷே தருதீயமாஸ்த இநத₃ரியம த₃த₄ாதவிதி) அநதரிக்ஷததிலுளள விஷணுமூாததியின பலததாலே அவருககுபபினனுலிருநதுகொணடு இநதிரன மறுபடியும வஜரததைத தூககினை, அதைககணட அநத விருததிரன அவனிடம பயநது 'எனனே இதனுல அடிக காதே, அநதரிக்ஷததிலுளள என வீாயததை உனககுத தநதுவிடு கிறேன'' எளறு சொலலி அவனிடம தநதான இரணடுதடவை எனனே தரிததாயனரே' எனறு கூறி விஷணுவிடம அதைககொடுத தான நமமிடையே இநதிரன இநத வீாயததை தரிககககடவன எனறு சொலலிககொணடு விஷணு அதை ஏறறுககொணடாா (த₃விா மாத₄ா) 'இரணடுதடவையும எனனைத தரிததீா' எனறு

படடபாஸகரபாஷயம விஷணு தரிதததாலேயே இநதிரன வஜ ரததை எடுததான எனறு கருதது 'இரணடாவது தடவையும எனனை தரிபபாய எனறுஸாயணபாஷயம முநதிய உரை சிறநதது

இனி, தேவருலகில ஸதாபிததிருநத விஷணுமூாததியை அணடைகொணட பலததாலே, அஙகேயிருநத விருததிரனின வீரி யததையும இநதிரன பெறறபடியைப பேசுகிறது (யத$_3$ தி$_3$வி தரு தீயமாஸீத தேநேநத$_3$ரோ வஜரமுத$_3$யசச$_2$த விஷணவநுஸதி$_2$த ஸோப$_3$ரவீத மாமே பரஹா தேநாஹமித$_3$மஸமி தததே பரத$_3$ாஸயா மீதி) தேவலோகததிலுளள விஷணுமூாததியின பலததாலே அவருக குப பினனலிருநதுகொணடு வஜரததைத தூககினன "என னுடமபை அடிககாதே, இவவுலகிலுளள என வீாயததையும உனக குத தருகிறேன எனறு விருததிரன உரைததான

இபபடி தேவருலகிலும தனககுளள பலததைத தநதுவிடுகிறேன எனறு விருததிரன உரைததும, ஆநநததேதோடு தன அஙகீகாரத தைக காட்டுகிருன இநதிரன (தவீ இதயப$_3$ரவீத) 'சரி' எனருன இநதிரன தவீ எனறது விருததிரன 'ஆனுல ஒனறு எனறு மேலே ஒனறைச சொலலவிருமபி உசசரிதத சபதமாகவுமாம அது எனனவெனில (ஸநத$_4$ாம து ஸநத$_3$த$_4$ாவஹை) நாமிருவரும ஓா உடனபடிககை செயதுகொளவோம எனனவெனில (தவாமேவ பரவிஸாநீதி) மூவுலகிலும என இருபபிடததை இழநத நான உனக குளளேயே நுழையககடவேன எனறு உடனபடிககை செயது கொளவோம இதறகு மேல இநதிரன ஐயமுறறுக கூறுகிருன (யநமாம பரவிஸே கிம மா பு$_4$ஞஜயா இதி அப$_3$ரவீத) எனனுள நுழைநதாயாகில எனனையே சாபபிடடுவிடுவாயோ எனறு கேட டான இநதிரன இதறகு விருததிரன பதில கூறுகிருன (தவாமேவ இநதீ$_4$ய தவ பே$_4$ாக$_3$ாய தவாம பரவிஸேயமிதயப$_3$ரவீத) அபபடி உனனைச சாபபிடடுவிடமாடடேன உனனையே தூணடிவிடடு உன போகததின பொருடடு உனனுள நுழைவேன எனறு கூறினன (தம வருதர பராவிஸத) இசைநதுநினற இநதிரனுள விருததிரன நுழைநதான உள நுழைநது விருததிரன எனனவானுன எனில (உத$_3$ரம வை வருதர) வயிறறினுளளிருககும பசியாகஆனுன விருத திரன (க்ஷுத க$_2$லு வை மநுஷயஸய ப$_4$ராதருவய) பசியே மனித னுககுக கூடபபிறநத எதிரியாயிருககிறது தினநதோறும அவனை வருததுகிறது, தினநதோறும அவனுல கொலலபபடுகிறது இநதர சததருவான வருதரன இநதிரன வயிறறிலே பசியாக ஆனது

பொருத்தமே என்கை. (ய ஏவம் வேத₃ஹந்தி க்ஷுதம் ப்₄ராத்ருவ்யம்) எவன் இப்படி அறிகிருனே அவன் ஸஹஜசத்ருவான பசியை ஜயிக்கிறுன்.

இவ்வண்ணம் இந்திரவ்ருத்ரர்களிடையே ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையை விவரித்துவிட்டு, மூன்ருவது தடவையும் விஷ்ணு இந்திரனை தரித்தபடியைப் பேசுகிறது மேலே(தத₃ஸ்மை ப்ராயச்ச₂த்) விருத்திரன் (உள்நுழைவதற்குமுன்) எஞ்சியிருந்த தன் வீர்யத்தையும் இந்திரனுக்குக் கொடுத்தான். (தத் ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணுத்) அதை இந்திரன் ஏற்றுக்கொண்டான். (த்ரிர் மாத₄ா இதி தத் விஷ்ணவேதி ப்ராயச்ச₂த்) 'மூன்று தரம் என்னை தரித்திர்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அதை விஷ்ணுவிடம் கொடுத்தான் இந்திரன். (தத் விஷ்ணு: ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணுத₃ஸ்மாஸ்வி ந்த்₃ர இந்த்₃ரியம் த₄த₄ாத்விதி) அவ்வீரியத்தை விஷ்ணு ஏற்றுக்கொண்டார்,—"நம்முள் இந்திரன் வீர்யத்தைத் தரிக்கக்கடவன்" என்று கூறிக்கொண்டு. (யத்...த்ரி: ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணுத் தத் த்ரித₄ாதோஸ் த்ரித₄ாதுத்வம்) விருத்திரன் மூன்றுதரம் கொடுத்ததாலும், இத்திரன் மூன்று தரம் ஏற்றுக்கொண்டதாலும் வீர்யரூபமாயிருக்கும் 'ஹவிஸ்' 'த்ரிதாது' என்று பெயர்பெற்றது. இந்திரன் மூன்றுதடவை கொடுத்ததாலும், விஷ்ணு ஏற்றுக்கொண்டதாலும்'த்ரித₄ாது'ஆயிற்று என்றுமாம். (யத்விஷ்ணுர ந்வதிஷ்ட₂த விஷ்ணவேதி ப்ராயச்ச₂த் தஸ்மாத் ஐந்த்₃ராவைஷ்ணவம் ஹவிர் ப₄வதி) விஷ்ணுவானவர் இந்திரனை அநுக்ரஹித்து நின்றமையாலும், விஷ்ணுவுக்கென்று இந்திரன் கொடுத்தமையாலும் இந்த ஹவிஸ்ஸு இந்திர விஷ்ணுக்களை தேவதையாகக் கொண்டது. மூன்று தரம் கொடுக்கப்பட்ட அந்த வீர்யமாகிற ஹவிஸ்ஸை மூன்று வேதமாகப் புகழ்கிறது அடுத்தபடியாக (யத்வா இத₃ம்கிஞ்ச தத₃ஸ்மை தத் ப்ராயச்ச₂த் ருச: ஸாமாநி யஜூம்ஷி) ருக்யஜுஸ் ஸாமரூபமாயிருக்கும் அந்த ஹவிஸ்ஸைத் தந்தான் என்றுமாம். மேலே விவரிக்கப்போகும் சுக்லயஜுர்வேத வ்ருத்ர வ்ருத்தாந்தத்தில் வ்ருத்ரன் மூன்று வேதங்களையும் கவர்ந்து மூன்றுலோகங்களிலுள்ள வீர்யமாக தரித்துநின்ருன் என்று சொல்லப்படுவது நோக்கத்தக்கது. (ஸஹஸ்ரம் வா அஸ்மை தத் ப்ராயச்ச₂த் தஸ்மாத் ஸஹஸ்ர த₃க்ஷிணம்)ஆயிரம் பிரிவுகளையுடைய வீர்யத்தைக் கொடுத்தபடியால் இக்கர்மம் ஸஹஸ்ரதக்ஷிணைகளை உடையது.

இது க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் வ்ருத்ரவதத்திற்கு விஷ்ணு உதவியபடியைப் பேசிய ப்ரகாரம். இனி, சுக்லயஜுர்வேதமும் இவ்விஷயத்தை விவரித்திருப்பதைக் கீழே கொடுக்கிறோம்.

ऐन्द्रावैष्णवं द्वादशकपाल पुरोडाश निर्वपति। तद् यदेतया यजते। वृत्रे ह वा इदमग्रे सर्वमास। यदृचो, यद्यजूंषि, यत्सा- मानि। तस्मा इन्द्रो वज्रं प्राजिहीर्षत्॥ १॥

स ह विष्णुमुवाच—वृत्राय वै वज्रं प्रहरिष्यामि—अनु मा तिष्ठ- स्वेति। तथेति ह विष्णुरुवाच—अनु त्वा स्थास्ये, प्रहरेति। तस्मा इन्द्रो वज्रमुद्ययाम। स उद्यतवज्राद्वृत्रो बिभयाञ्चकार॥ २॥

स होवाच—अस्ति वा इदं वीर्य—तन्नुते प्रयच्छामि—मा नु मे प्रहार्षीरिति। तस्मा यजूंषि प्रायच्छत्। तस्मै द्वितीयमुद्ययाम॥ ३॥

स होवाच—अस्ति वा इद वीर्य—तन्नु ते प्रयच्छामि—मा नु मे प्रहार्षीरिति। तस्मा ऋचः प्रायच्छत्। तस्मै तृतीयमुद्ययाम॥ ४॥

स होवाच—अस्ति वा इदं वीर्य—तन्नु ते प्रयच्छामि—मा नु मे प्रहार्षीरिति। तस्मै सामानि प्रायच्छत्। तस्मादप्येतर्हि—एव- मेवैतैर्यज्ञं तन्वते। यजुर्भिरेवाग्रे, अथर्ग्भिः, अथ सामभिः। एवं ह्यस्मा एतत्प्रायच्छत्॥ ५॥

तस्य यो योनिराशय आस—तमनु परामृश्य संलुप्याच्छिनत्। सैषेष्टिरभवत्। तद्यदेतस्मिन्नाशये त्रिधातुरिवैषा विद्याऽऽशेत। तस्मा- त्त्रैधातवी नाम॥ ६॥

अथ यदैन्द्रावैष्णवं हविर्भवति। इन्द्रो हि वज्रमुदयच्छत्, विष्णुरन्वतिष्ठत॥ ७॥

ஐநத3ராவைஷணவம த3வாத3ஶகபாலம புரோட3ாஶம நிரவபதி। தத3 யதே3தயா யஜதே। வருதரே ஹ வா இத3 மக3ரே ஸாவமாஸ। யத3ருசோ, யத3 யஜூமஷி யத ஸாமாநி। தஸமா இநத3ரோ வஜரம பராஜிஹீரஷத ॥

ஸ ஹ விஷணுமுவாச — வருதராய வை வஜரம பரஹரிஷயாமி அநு மா திஷட2ஸவேதி। ததே2தி ஹ விஷணுருவாச—அநு தவா ஸத2ாஸயே, பரஹரேதி। தஸமாதி3நத3ரோ வஜரமுத3யயாம। ஸ உத3யதவஜராத3 வருதரோ பி3ப4யாஞசகார ॥

ஸ ஹோவாச—அஸதி வா இத3ம வீரயம—தநநுதே பரயசச2ாமி—மா நு மே பரஹாரஷீரிதி। தஸமா யஜூமஷி பராயசச2த। தஸமை த3விதீயமுத3யயாம ॥

ஸ ஹோவாச—அஸதி வா இத3ம வீரயம—தநநுதே பரயசச2ாமி-மா நுமே பரஹாரஷீரிதி। தஸமா ருச பராயசச2த। தஸமை தருதீயமுத3யயாம ॥

ஸ ஹோவாச அஸதி வா இத3ம வீரயம—தநநு தே பரயசச2ாமி—மா நு மே பரஹாரஷீரிதி। தஸமை ஸாமாநி பராயசச2த। தஸமாத3பயேதாஹி—ஏவமேவைதை யஜஞம தநவதே। யஜூமபி4ரேவாக3ரே, அத2ாக3பி4 அத2 ஸாமபி4। ஏவம ஹயஸமா ஏதத பராயசச2த ॥

தஸய யோ யோநிராஶய ஆஸ—தமநு பராமருஶய ஸமலுபயாசசி2நத। ஸைஷேஷடிரப4வத। தத3யதே3தஸமிந நாஶயே தரித4ாதுரிவைஷா வித3யாऽऽஶோத। தஸமாத தரைத4ாதவீ நாம ॥

அத2 யதை3நத3ராவைஷணவம ஹவிர ப4வதி। இநத3ரோ ஹி வஜர முத3யசச2த, விஷணுரநவதிஷட2த ॥

[(ராஜஸூயத்தைச் சேர்ந்த உத்₃வஸாநீய இஷ்டியில்) இந்திர விஷ்ணுக்களை தேவதையாகக் கொண்டதாய் பனிரண்டு கபாலங் களில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதான ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கவேண்டியது அதைக்கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும் ருக் யஜுஸ் ஸாம வேதங்கள் மூன்றும் வ்ருத்ரனிடத்தில் அடங்கியிருந்தன அந்த வ்ருத்திரனைக் குறித்து இந்திரன் வஜ்ரத்தை எறியவிரும்பினன் விருந்திரனைக் குறித்து வஜ்ரத்தை எறியவிரும்புகிறேன், என்னை அனுகரஹித்து நிற்கவேண்டும்" என்று அவன் விஷ்ணுவிடம் உரைத்தான் "அப்படியே உன்னை அநுகரஹித்து நிற்கிறேன், எறிவாய்" என்று விஷ்ணு உரைத்தார் விருத்திரனைக் குறித்து இந்திரன் வஜ்ரத்தைத் தூக்கினன் தூக்கப்பட்ட வஜ்ரத்தைக் கண்டு விருத்திரன் பயந்தான் "என்னிடமுள்ள இந்த வீர்யத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன், என்னை அடிக்காதே' என்று விருத்திரன் சொன்னன் அப்படியே இந்திரனுக்கு யஜுஸ்ஸுக்களைக் கொடுத் தான் விருத்திரனைக் குறித்து இரண்டாவதுதரம் வஜ்ரத்தைத் தூக்கினன் இந்திரன் (என்னிடமுள்ள இந்த வீர்யத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன், என்னை அடிக்காதே) என்று விருத்திரன் சொன் னன் அப்படியே இந்திரனுக்கு ருக்குகளைக் கொடுத்தான் விருத் திரனைக்குறித்து மூன்றுவதுதரம் வஜ்ரத்தைத் தூக்கினன் இந்திரன் "என்னிடமுள்ள இந்த வீர்யத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன், என்னை அடிக்காதே' என்று விருத்திரன் சொன்னன் அப்படியே இந்திர னுக்கு ஸாமங்களைக் கொடுத்தான் அதனலேயே இப்போதும் முத லில் யஜுஸ்ஸுக்களாலும், பிறகு ருக்குகளாலும், பிறகு ஸாமங்க ளாலும் யஜ்ஞம் செய்கிருர்கள் இந்தக் கிரமத்திலன்றே இந்திர னுக்கு விருத்திரன் கொடுத்தான் கொடுக்கப்பட்ட வீர்யத்தின் ஹ்ருதயப்ரதேசமாயிருக்கும் ஸ்தானம் யாதொன்றுண்டோ, அதை ஆராய்ந்து சுற்றிலும் தடவிப்பிளந்தான் அதுவே இந்த இஷ்டியா யிற்று இந்த ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் மூன்று தாதுக்களைப்போலே இந்த (மூன்று வேதங்களாகிற) வித்யை இருந்தபடியால் இந்த இஷ்டி த்ரைத₄ாதவீ எனப்படுகிறது இந்திரன் வஜ்ரத்தைத் தூக்கினபடியாலும் விஷ்ணு அநுகரஹித்து நின்றபடியாலும் இதில் ஹவிஸ் இந்திரவிஷ்ணுக்களை தேவதையாக உடையதாகிறது]

சுக்லயஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்த சதபதப்ராஹ்மணத்தில் ஐந் தாம் காண்டம் நாலாம் ப்ரபாடகம் ஏழாவது ப்ராஹ்மணத்தில் இந்த இதிஹாஸம் உள்ளது இதை விவரிப்போமினி

(ஐநத₃ராவைஷ்ணவம த₃வாத₃ஶகபாலம புரோட₃ாஶம நிரவ பதி) இநத இதிஹாஸததின முடிவில ஸைஷா ராஜஸூயயாஜிந உத₃வஸாநீயேஷ்டிா ப₄வதி" [ராஜஸூயம செயபவனுககு இது உதவ ஸாநீயேஷ்டியாகும] எனறு சொலலபபடட உதவஸாநீயம' என னும இஷ்டியானது இநதிர விஷ்ணுககளை தேவதைகளாக உடையது அதறகுப பனிரணடு கபாலஙகளில (யாகபாததிரஙகளில) ஸமஸ கரிககபபடட ஹவிஸஸைக கொடுககவேணடும இநத இஷ்டிககு இநதிரவிஷ்ணுககள தேவதைகள எனபதை விளககுவதறகாக இதி ஹாஸததைத தொடஙகுகிறது — (தத யதே₃தயா யஜதே) எநதக காரணததால இநத இஷ்டியைச செயகிருேமு அதை விவரிககிருேம (வருதரே ஹ வா இத₃மக₃ரே ஸாவமாஸ யத₃ருசோ, யத₃ யஜூமஷி, யத ஸாமாநி) முனனொருகாலததில ருகயஜுஸ ஸாமவேதஙகள மூனறும விருததிரனிடமிருநதன கருஷ்ணயஜுா வேதததில சொலலபபடட விருததாநதம இஙகு சுருககமாக உணாததபபடு கிறது விருததிரனிடம மூவுலகஙகளிலுமிருநத வீாயம மூனறு வேதங களே எனகிறது (தஸமா இநத₃ரோ வஜரம பராஜிஹீாஷத) விருத திரனைக குறிதது இநதிரன வஜரததை விட விருமபினுன

(ஸ ஹ விஷ்ணுமுவாச-வருதராய வை வஜரம பரஹரிஷ்யாமி அநுமாதிஷ்ட₂ஸவேதி) 'விருததிரனைக குறிதது வஜரததை விடப போகிறேன, எனனை அநுகரஹிதது நிறபாய" எனறு இநதிரன விஷ்ணுவிடமுரைததான வஜரம மநதரஜலததால தெளிககபபெறற தும, அதை இநதிரன தூககமுடியாமல போனதும கருஷ்ண யஜுா வேதததிலவிவரிககபபடடன (தத₂தி ஹ விஷ்ணுருவாச-அநுதவா ஸத₂ாஸயே பரஹரேதி) அபபடியே செயகிறேன உனனை அநுக ரஹிதது நிறகிறேன வஜரததை விடுவாய' எனறு விஷ்ணு உரைத தாா (தஸமா இதத₃ரோவஜரம உத₃யயாம) விருததிரனை உததே சிதது இநதிரன வஜரததைத தூககினுன (ஸ உத₃யதாத வஜராத வருதரோ பி₃ப₄யாஞசகார) தூககபபடட வஜரததினினறும விருத திரன பயநதான

(ஸ ஹோவாச-அஸதி வா இத₃ம வீாயம-தநநு தே பரயசச₂ாமி-மா நு மே பரஹாாஷீரிதி) "(பூவுலகில) யாதொரு இநத வீாயம உளளதோ அதை உனககு அளிதது விடுகிறேன எனனை அடிக காதே' எனறு விருததிரன சொனனுன (தஸமை யஜூமஷி பரா யசச₂த) அடிககவிலலையெனறவுடன, பூவுலகில தன வீாயமாயிருநத யஜுாவேதததைக கொடுததான தன வீாயததிறகுக காரணமா

யிருக்கைகயாலே யஜுர்வேதததை 'வீாயம' என்று உரைபபதாகவும கொளளலாம கருஷ்ணயஜுர்வேதததை அநுஸரிதது முதலில நிகழநதஇநநிகழசசி பூவுலகில நிகழநததென றுகொளள வேணடும

(தஸமை த₃விதீயமுத₃யயாம தஸமா ருச பராயசச₂த) அநதரிக்ஷததிலுளள விருததிரனின வீாயபபகுதியைக கவாவதறகாக இரணடாவதுதடவையும இநதிரன விருததிரனைநோககி வஜரததை எடுதததையும அபபோதும அடிககாமலிருபபதறகாக அஙகு தன வீாயகாரணமாயிருநத ருகவேதததைக கொடுதததையும சொலலுகிறது

(தஸமை தருதீயமுத₃யயாம தஸமை ஸாமாநிபராயசச₂த)தேவருலகிலுளள விருததிரனின வீாயபபகுதியைக கவாவதறகாக மூனறுவது தடவையும இநதிரன விருததிரனைநோககி வஜரததை எடுதததையும, அபபோதும அடிககாமலிருபபதறகாக, அஙகு தன வீாயகாரணமாயிருநத ஸாமவேதததைக கொடுதததையும கூறுகிறது இபபடி யஜுஸ, ருக, ஸாமம எனனும கிரமததிலே கொடுததபடியாலேயே யாகததில இதே கிரமததில வேதஙகள ஓதபபடுகினறன எனகிறது மேலே (தஸமாத₃பயேதாஹி ஏவமேவைதை யஜுஞம தநவதே யஜுர்பபி₄ரேவாக₃ரே அத₂ருக₃பி₃ அத₂ ஸாமபி₄ ஏவம ஹயஸமா ஏதத பராயசச₂த) அதனாலேயே இநத யாகததில முதலில யஜுஸஸாலும, பிறகு ருககாலும பிறகு ஸாமததாலும யாகததைச செயகிறாாகள இநதக கிரமததிலலவோ இநதிரனுககு விருததிரன இவறறைக கொடுததான

இனி, இநத வீாயததின ஸாரமே இஷ்டியானது எனகிறது மேலே (தஸய யோ யோநிராஶய ஆஸ-தமநு பராமருஶய ஸமலுபயாசசி₂நத) அநத வீாயததின ஹருத₃யஸதானம யாதொனறுளளதோ அதை ஆராயநது தடவிப பிளநதான 'ஆஶய - ஆஶேதே அஸமிநநிதயாஶய' எனனும வயுதபததியாலே ஆஶய சபதம ஹருதயததைச சொலலுகிறது யோநி ஸத₂ானம (ஸைஷா இஷ்டிரப₄வத) அதனுளளிருநத மூனறு வேதஙகளே யாகமாயிறறு (தத₃ யதே₃தஸமிந ஆஶயே தரித₄ாதுரிவ ஏஷா வித₃யா ஆஶேத-தஸமாத தரைத₄ாதவீ நாம) இநத ஹருதயஸதானததில மூனறு தாதுககளபோலே மூனறு வேதவிதயைகள இருநதபடியால இநத இஷ்டி 'தரைத₄ாதவீ' எனபபடுகிறது (அத₂ யதை₃நத₃ராவைஷணவம ஹவிா ப₄வதி இநத₃ரோ ஹி வஜரமுத₃யசச₂த, விஷ்ணுரநவ

திஷ்ட₂த) இந்திரன வஜ்ரததைத தூக்கினதாலும விஷ்ணுவானவா அநுகரஹிதது நினறதாலும இநத யாகததில ஹவிஸ இநதிர விஷ்ணுககளைக குறிததுக கொடுககபபடுகிறது

ஆக, இபபடி பகவான விஷ்ணு உபேநதிரனுயநினறு அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக இநதிரனுககு உதவிய பரகாரம சுகல கருஷ்ண யஜுாவேதஙகளைககொணடு விவரிககபபடடதாயிறறு வாமனன, திரிவிககிரமன, உபேநதிரன எனறு பெயாபெறற அவதாரததின அருளுசெயலொனறும விளககபபடடதாயிறறு இனி, ஸிமஹாவலோகந நயாயததாலே சதபத பராஹமணததில வராஹாவதாரம விவரிககபபடடிருககிறபடியைககணடபின மறற அவதாரஙகளுககுச செலவோம

சதபதபராஹ்மணத்தில் வராஹாவதாரம

अथ वराहविहितम्। "इयत्यग्र आसीत्" इति। इयती ह वा इयमग्रे पृथिव्यास प्रादेशमात्री। तां ए मूष इति वराह उज्जघान। सोऽस्याः पतिः प्रजापतिः। तेनैवैनमेतन्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना समर्द्धयति। कृत्स्नं करोति॥

அத₂ வராஹவிஹிதம। 'இயதயக₃ர ஆஸீத இதி। இயதீ ஹ வா இயமக₃ரே பருதி₂வயாஸ பராதே₃ஶமாதரீ। தாம ஏ மூஷ இதி வராஹ உஜஜக₄ாந। ஸோऽஸயா பதி பரஜாபதி। தேநைவைநமேதநமிது₂நேந பரியேண த₄ாமநா ஸமாதத₄யதி। கருதஸநம கரோதி॥ [சதபத 14-1-2]

[பிறகு "இயதயக₃ர ஆஸீத" எனனும மநதிரததினுல வராஹததினுல பறிககபபடட மணகடடியை மானதோலினமேல வைகக வேணடும இநத பூமி முதலில இவவளவுபடடதாகவனறே இருநதது (கடலில) சிறிய பரதேசததை அடைபபதாகவே இருநதது அநத பூமியை வராஹருபியான பரமபொருள "அடி பூமி! எஙகு ஒளிகிருய?' எனறு கூறி உயரததூககினா அவரே ஜீவாகளுககெலலாம தநதையாய இவளுககுப புருஷனுயிருபபவா ஆகையால மஹீவராஹருபமிது₂ந ஸமபநதமுளள இககாமததால இநத யாகததில பரவாகயததை இனிய தேஜஸஸால நிறைவிக கிருன யாகததையும நிறைவுபடுததுகிருன]

யாகவிசேஷத்தில் வராஹத்தினால் பறிக்கப்பட்ட மண்கட்டியை மானதோலின்மேல் வைப்பதாகிற 'வராஹவிஹிதம்' என்னும் காமத்தை விதிக்கும்போது அக்காமத்தைப் புகழ்வதற்காக வராஹாவதாரவிருத்தாந்தத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகிறது

(அத₂ வராஹவிஹிதம ' இயத்யக்ர ஆஸீத" இதி) வல்மீக வபையைச் சேகரித்தபின்பு 'இயத்யக₃ர ஆஸீத" என்னும் மந்திரத்தைக்கொண்டு பன்றியால் பறிக்கப்பட்ட மண்கட்டியை எடுத்து மானதோலின்மேல் வைப்பதாகிற வராஹவிஹிதகாமத்தைச் செய்ய வேண்டும் "இயத்யக₃ர ஆஸீத" என்னும் மந்திரத்தை வராஹத்தால் எடுக்கப்பட்ட மண்கட்டியை எடுக்கும்போது சொல்லுவதற்குள்ள பொருத்தத்தை விவரிக்கிறது மேலே (இயதீ ஹ வா இயமக₃ரே ப்ருதி₂வீ ஆஸ) வராஹத்தின் தந்தத்தின் நுனியளவே இந்த பூமியானது ஆதிகாலத்தில் இருந்தது (பராதே₃ஶமாதரீ) ப்ரளயஜலத்தின் ஒரு சிறு பிரதேசத்தையே அடைந்துக் கொண்டிருந்தது (தாம ஏ மூஷ இதி வராஹ உஜ்ஜக₄ாந) 'அடியே பூமி! எங்கே ஒளிகிருய?" என்று கூறிக்கொண்டே அவளை வராஹபகவான் தந்தத்தால் குத்தியெடுத்தார் இப்படி பூமியைக் கூப்பிடுவதற்கும், அவளை ப்ரளயாபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கும் காரணமென்னவெனில் (ஸோஸ்யா பதி ப்ரஜாபதி) அந்த பகவானன்றே பூமிக்குக் கணவனுகவும், பூமியின் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாகவுமிருப்பவன் 'பிதா நாராயண' என்று ஓதப்படும் பூ₄மிநாதனை நாராயணனே இப்படி வராஹமாய் வந்தவன் என்று காட்டுகிறது இதிஹாஸபுராணங்கள் எல்லாவற்றிலும் இது பிரஸித்தம் தந்தையன்றே தாயையும், குழந்தைகளையும் ரக்ஷிக்கப்பாடுபடுவான் என்று கருத்து (தேநைவ ஏநமேதேந மிது₂நேந பரியேண த₄ாமநா ஸமாதத₄யதி)மஹீவராஹரூபமிதுந ஸம்பந்தமுள்ள இந்த வராஹவிஹிதகாமத்தைச் செய்வதால் இந்த யாகத்தில் பரவாகயத்தை இனிய தேஜஸ்ஸால் நிறைவிக்கிருன் (கருதஸ்நம கரோதி) இப்படிச் செய்வதன் மூலம் யாகத்தையும் பூரணமாக்குகிருன்

இத்தால் வராஹரூபியாய் அவதரித்து உலகை ரக்ஷித்த தெய்வமே பூமிநாதனென்றும் உலகிற்குப் பதியென்றும் உணாத்தப்பட்டதாயிற்று

சுக்லயஜுர்வேத சதபதப்ராஹமணத்தில் வராஹாவதாரம் விவரிக்கப்பட்ட படியைக் கண்டோம் அதற்கும் முன் [பக்கம் 977ல்]

எடுக்கப்பட்ட ''ஆபோ வா இதம் அக்ரே ஸலிலமாஸீத்'' என்று தொடங்கும் வாக்கியம் கிருஷ்ண யஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்த தைத்திரீய ஸம்ஹிதையில் ஏழாம் காண்டத்தில் முதல் ப்ரச்னத்தில் ஐந்தாம் அநுவாகத்தில் காணப்படுகிறது. ''தாம் வராஹோ பூ₄த்வா அஹரத்'' [அந்த பூதேவியை வராகமாகி எடுத்தான்] என்றதற்குப் பின்னுள்ள வாக்கியங்களும், அவற்றின் பொருளும் பின்வருமாறு –(தாம் விச்வ கர்மா பூ₄த்வா வ்யமார்ட்) அந்த பூமியை 'விச்வகர்மா' [பெரிய தொழிலையுடையவன்] என்னும் ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பெருக்கினார். இதனால் வேதத்தில் விச்வகர்மஸூக்தத்தில் படிக்கப்படு மவன் பகவானே என்று தெளிவாகிறது. (ஸா அப்ரத₂த) அந்த பூமி பெருகிற்று. (ஸா ப்ருதி₂வீ அப₄வத்) இப்படிப் பெருகினபடி யாலே 'ப்ருதி₂வீ' (பெருகியவள்) ஆயிற்று (தத் ப்ருதி₂வ்யை ப்ருதி₂ வீத்வம்) அதனாலேயே பூமி 'ப்ருதி₂வீ' என்னும்பெயருடையதாயிற்று

ஆக, இவ்வளவால் யாதினுமுயர்ந்த பரம்பொருள், யாதினும் தாழ்ந்த மீனாகவும், ஆமையாகவும், பன்றியாகவும், நரங்கலந்த சிங்க மாகவும், மாயக்குறளனாகவும் அவதரித்தபடியை வேதம் விவரித்த படியைக் காட்டினோம். இனி, மனிதனாகப் பிறந்த பிறவிகளிலே பரசுராமாவதாரம் ஆவேசாவதாரமாகையாலே வேதத்தில் எங்கும் விவரிக்கப்படவில்லையென்று தோன்றுகிறது. ராமகிருஷ்ணாதி அவ தாரங்களும், ''ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே'' [ரா-யு 120-11] [என்னை மனிதனாக நினைக்கிறேன்] ''அஹம் வோ பா₃ந்த₄வோ ஜாத'' [வி-பு 5-13-13] [நான் உங்கள் உறவினனாகப் பிறந்துள்ளேன்] என்றே சொல்லிப்போந்தவையாகையாலே பரத்வத்தைச் சொல்லும் வேதங் களாலே விரிவாக விவரிக்கப்படவில்லை.

'வேத₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஶரத₂ாத்மஜே |
வேத₃: ப்ராசேதஸாதா₃ஸீத் ஸாக்ஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா ||''
[ஸ்காந்தம்]

[வேதமுணர்த்தும் பரம்புருஷன் தசரதபுத்திரனாகப் பிறந்தவளவில், வேதம் வால்மீகியிடமிருந்து ஸாக்ஷாத் ராமாயணமாகப் பிறவி யெடுத்தது] என்று வேதாவதாரமாகக் கீர்த்திக்கப்படும் ஸ்ரீராமா யணமும், ''நிக₃ம கல்பதரோர் க₃லிதம் ப₂லம் ஶுகமுக₂ாத் ப₄ாக₃வதம்'' [வேதமாகிற கற்பகவிருக்ஷத்தினின்றும் சுகர் (கிளி) வாயிலிருந்து நழுவிய பழம் பாகவதம்] என்னும் வேத₃ப₂லமான ப₄ாக₃வதமும்

ராமகிருஷ்ணாவதாரஙகளை விவரிககப போகினறனவாகையாலே வேதம அவறறை ஸூசனமே செயதது அவறறைக காணபோம

யஜுாவேதததில ராமாவதார ஸூசநம

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्। तं वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यत्। सोऽब्रवीत्। ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्ते। अथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्रवोच इति। तस्मा एतान् स्तोमभागानब्रवीत्। ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त। तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः। प्रैव जायते॥

ருஷயோ வா இ ந த$_3$ ர ம பரதயக்ஷம நாபஶயந| தம வஸிஷட$_2$ பரதயக்ஷமபஶயத| ஸோऽபு$_3$ரவீத| பு$_3$ராஹமணம தே வக்ஷயாமி யத$_2$ா தவதபுரோஹிதா பரஜா பரஜநிஷயநதே| அத$_2$ மேதரேபு$_4$ய ருஷிபு$_4$யோ மா பரவோச இதி| தஸமா ஏதாந ஸதோமபு$_4$ாகு$_3$ாநபு$_3$ரவீத| ததோ வஸிஷட$_2$புரோஹிதா பரஜா பராஜாயநத| தஸமாத$_3$ வாஸிஷடே$_2$ா பு$_3$ ர ஹ ம ா காாய| பரைவ ஜாயதே॥

தைததிரீய யஜுஸஸமஹிதையின மூனறாம காணடம ஐநதாவது பரசனததில இரணடாவது அநுவாகததில காணபபடும இவவிதிஹாஸததில இதிஹாஸஶரேஷடமான ஸ்ரீராமாயணததின பொருள சுருஙகச சொலலபபடுகிறது

(ருஷயோ வா இநத$_3$ரம பரதயக்ஷம நாபஶயந) ரிஷிகள ஸாவேசவரனை பரதயக்ஷமாகக காணவிலலை தேவேநதிரனுககு இப பெருமை பொருநதாதாகையாலே, 'இதி$_3$பரமைஶவாயே எனனும தாதுவினபடி மேலான ஐசவாயததையுடைய ஸாவேசவரனையே குறிககிறது இஙகுளள இநதரசபதம எனறு உணரலாம (தம வஸிஷட$_2$ பரதயக்ஷம அபஶயத) அநதப பரமபொருளை வஸிஷடா பரதயக்ஷமாககக கணடாா (ஸோபு$_3$ரவீத) அபபரமபுருஷன கூறினன (பு$_3$ராஹமணம தே வக்ஷயாமி யத$_2$ா தவதபுரோஹிதா பரஜா பரஜநிஷயநதே) உமமைப புரோஹிதராகக கொணட சிறநத பிறபபாளா சிலா பிறககபபோவதைபபறறிய வேதபாகததை உமககுச சொலலுகிறேன பரஜா எனறது ''ஶரேயாந பு$_4$வதி ஜாயமாந'' என

கிறபடியே சிறநது பிறநத ராமலக்ஷமணபரதசதருகனாகளை (அத$_2$ மேதரேப$_4$ய ருஷிப$_4$யோ மா பரவோச இதி) மறற ருஷிகளுககு எனனைச சொலலிவிடவேண்டாம எனறும பரமபுருஷன சொனனுன (மா மா பரவோச.) எனனைச் சொலலவேணடாம எனறதால வஸிஷடரைப புரோஹிதராககககொணடு பிறககபபோகும குழநதைகள தானே எனறு உணாததுகிருன பரமபுருஷன "ஆதமாநம மாநுஷம மநயே" எனறு தனனை மனிதனுகவே மறைததுவைகக விருமபுமவனுகையாலே 'மறற ரிஷிகளுககும சொலலாதே' எனறு நியமிககிருன. (தஸமா ஏதாந ஸதோமப$_4$ாக$_3$ாநப$_3$ரவீத) அநத வஸிஷடருககுததன ராமாவதாரததை உணாததுமவேத$_3$ப$_4$ாக$_3$ஙகளை உரைததான. (ததோ வஸிஷட$_2$புரோஹிதா. பரஜா பராஜாயநத) பரமபுருஷன உரைததபடியே நெடுஙகாலம கழிதது வஸிஷடபுரோஹிதாகளான தசரதபுததிரர்கள உணடானுாகள (தஸமாத வாஸிஷடே$_2$ா ப$_3$ரஹமா காரய) ஆகையால வஸிஷடகோதரததில பிறநதவன யாகததில பரஹமாவாக வைககபபடவேணடும (பரைவ ஜாயதே) அபபடி வஸிஷடகோதரததில பிறநதவனை பரஹமாவாக வைதது யாகமசெயபவன பரமபுருஷனைபபோலே சிறபபுடன பிறககிருன.

இநத வேதவாககியததில ராமாவதாரம ஸூசனம செயயபபடுகிறதெனபது தெளிவு இதை உணாததிய வேதவிததமரான கோயில ஸ்ரீ உ வே. குணடலம ரஙகாசாாயஸவாமிகள, தைததிரீயம நாலாம காணடம, இரண்டாவது பரஶனம ஐநதாவது அநுவாகததில யாகததின லாஙக$_3$லபத$_3$த$_4$தியை (கலபபையுழுத வழியைத) துதிககும ஒரு மநதிரம கலபபையுழுதவழியிலே தோனறி ஸீதையெனறு பெயாபெறற சீதாபிராடடியின துதியாகவும பொருள தருவதன மூலம ஸீதாவதாரததையும ஸூசிபபிபபதை உணாததினுாகள. அமமநதிரமும அதன பொருளும பினவருமாறு —

घृतेन सीता मधुना समक्ता विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः ।
ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमानाऽस्मान्सीते पयसाऽभ्यावव‍ृत्स्व ॥

க$_4$ருதேந ஸீதா மது$_4$நா ஸமகதா விஶ்வைர் தே$_3$வைரநுமதா மருத$_3$பி$_4$ ।
ஊாஜஸவதீ பயஸா பிநவமாநாऽஸமாந ஸீதே பயஸாऽப$_4$யாவவருதஸவ ||

[நெயயினுலும தேனுலும சீதை (கலபபையுழுதவழி) நனேககப படடுளளாள அதனுலேயே எலலா தேவாகளாலும மருததுககளா லும கொணடாடபபடுகிருள சீதையே! உறுதியுளள பொருளே யுடையவளாய, (கருணை) ஜலததால போஷிககபபடடவளான நீ (கருணை) நீராலே எஙகளேச சூழநதுகொளவாயாக]

நெய, தேன எனறது சீதாபிராடடியின பக்ஷததில பொறுமை, கருணே எனனும குணஙகளே, 'ஊாஜஸவதீ" எனறது "தா ந ஊாஜே" எனறவிடததிலபோலே உறுதிபெறற பரமபொருளேத தனககு அதீனமாக உடையவள எனறு பொருள

ஆக இபபடி வேதததில சீதாராமனின அவதாரம ஸூசனம செயயபபடடது 'ஹரே ராம" எனனும ஸுபரஸிதத மநதிரததைக கொணட கலிஸநதரணேபனிஷததும ராமதாபனீயோபனிஷததும மறறும சில உபனிஷததுககளும ராமனின பெருமையைப பேசு கினறனவாகிலும, அவை பராசீனரான ஆசாரயாகளால கையாளப படவிலலேயாகையால ராமாவதாரததுககு முககயபரமாணமாக மாடடா இனி, தேவகீபுதரனுன கிருஷ்ணனே வேதம பேசிய படியைக காணபோம

ருகவேதததில் கருஷ்ணன

ருகவேதம முதல மணடலம இருபததிரணடாவது அததி யாயம நூறறறுபதது நாலாவது ஸூகதம 'அஸய வாமஸய' எனறு தொடஙகும மநதிரததுடன தொடஙகுகிறது

'அஸய வாமஸய ஸூகதம து ஜபேசசாநயதர வா ஜலே।
ப$_3$ரஹமஹதயாதி$_3$கம த$_3$க$_3$த$_4$வா விஷணுலோகம ச க$_3$சச$_2$தி॥"
[ரு-வி-24]

['அஸய வாமஸய' எனனும ஸூகததை ஜலததிலாவது வேறிடததிலாவது ஜபிககககடவன (ஜபிததால) பரஹமஹததி முத லான பாபஙகள அழியபபெறறு விஷணுலோகததையுமடைவான] எனறு சௌனகருடைய ருகவிதானததிலே இநத ஸூகததின விநியோகமுரைககபபடடது வருத$_3$த$_4$ஹாரீதராலும தம ஸமிருதியில இது கிருஷ்ணுாசசனததில விநியோகிககபபடடது இநத ஸூகதம பரமாதமாவைப பறறியதெனபது 'த$_3$வா ஸுபாணு" [20] என னும உபநிஷத பரஸிதத மநதிரமும

இந்த்₃ரம் மித்ரம் வருணமக்₃நிமாஹு:
அதோ₂ தி₃வ்ய: ஸ ஸுபர்ணோ க₃ருத்மாந்।
ஏகம் ஸத்₃ விப்ரா ப₃ஹுதா₄ வத₃ந்தி
அக்₃நிம் யமம் மாதரிஶ்வாநமாஹு: ॥ [46]

[இவனை ஞானிகள் இந்திரனென்றும், மித்திரனென்றும் வருண னென்றும், அக்னியென்றும் கூறுகின்றனர், இவனே பரமபதத்தி லிருக்கும் ஸுபர்ணனை (அழகிய இறக்கைகளையுடையவனுகிற) கருடனுவான பரமபொருள் ஒன்றே அக்னியென்றும், யம னென்றும், வாயுவென்றும் ஞானிகள் அதைப் பலபெயரிட்டு அழைக் கின்றனர்] என்னும் பரமாத்ம பரதிபாத₃க மந்திரமும் இதில் அடங்கியிருப்பதிலிருந்து தெளிவாகும் இந்த்ராதி தேவர்கள் பராக்ருதர்கள் கருடன் அப்ராக்ருதன் என்பது தோற்ற தி₃வ்ய' என்று கருடனுக்கு விசேஷணமிட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது "தேந நாராயண ஸ்ம்ருத" [1-10] என்று முதலிலும் "வித்₃யாத்து புருஷம் பரம" [12-122] என்று முடிவிலும் பரமபுருஷனை நாரணனே பரமபொருள் என்று முடிவுகட்டிய மனுவும் ஏநமேகே வத₃ந்த்யக்₃நிம்' [12-123] என்னும் சலோகத்திலே இந்த மந்திரத் தில் பலபெயர்பெற்ற ஒரு தனிப்பொருளாக விளங்குமவன் அப் பரமபுருஷனே என்பதை உபப்₃ருமஹணம் செய்து காட்டினர் இந்த ஸூக்தத்திலே "விஷ்ணோஸ திஷ்ட₂ந்தி" என்று முப்பத்தாரு வது மந்திரத்திலும் 'க்ருஷ்ணம் நியாநம" என்று நாற்பத்தேழா வது மந்திரத்திலும் படிக்கப்படுவதிலிருந்தும் வ்ருத்₃த₄ஹாரீத விநியோகத்திலிருந்தும் இதிலே விஷ்ணுவின் அவதாரரூபமான கிருஷ்ணன் பாடப்படுகிறுன் என்று வாத்தமாந பரகாலமட₂ யதீந்த்₃ர ஸ்வாமிகள் தம் ஹயசசிரோபாகயானத்தில் [பக்கம் 271] நிர்ணயித்தார்கள்

உபநிஷத்துக்களில் கிருஷ்ணன்

உபநிஷத்துக்களிலே கிருஷ்ணனைப் பற்றிய பேச்சுக்கள் பல விடங்களிலுள்ளன முக்கியமாகச் சாந்தோக்யோபனிஷத்தில் ஓரி டத்தில் 'ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்ப்பணம்' என்று இன்றளவும் நாம் அனை வரும் அனுஸந்திப்பதற்கு மூலமானதொரு இதிஹாஸம் வழங்கப் படுகிறது அவ்வுபனிஷத்திலே, பதினாறாவது பதினேழாவது கண்டங்களில் புருஷனை யஜ்ஞமாகப் பாரப்பதாகிற புருஷவித்யையை

விரிவாகபபடிததது, இபபுருஷவிதயை கருஷணசேஷ பூ$_4$தமானது, கருஷணனுககு பரீதியை விளைவிபபது எனபதை அறிவிபபதறகாக,

'தத$_3$தை$_4$தத$_3$ கே$_4$ார ஆஙகி$_3$ரஸ கருஷ்ணய தே$_3$வகீ
புதராயோகதவா உவாச அபிபாஸ ஏவ ஸ ப$_3$பூ$_4$வ|

[அபபடிபபட்ட இநதபபுருஷவிதயையை, அஙகி$_3$ரோகே$_3$ாதரததி லுதிதத கே$_4$ாரா எனனும ரிஷி, “தேவகீபுதரனன கருஷணனுககு (ஸமாபபிககபபடடது)”எனறு சொலலிககொணடு அநுஸநதிததார (கடைசிகாலததில) அவா தாகம முதலிய பராகருதகுணஙகள நீஙகபபெறறு முகதரானா]

எனனும ஐதிஹயததை ஆதரததுடன படிககிறது பணடைமறை “உகதவா உவாச' எனறு இரணடுதடவை படிககபபடுவதால 'கருஷ்ணய தேவகீ புதராய இதி உகதவா ஏதத புருஷயஜ்ஞம உவாச” எனறு இதி சபதததைச சோததுககொணடு பொருள கொளவதே சிறநதது 'கருஷ்ணய எனறு மடடும சொனனல அவருடைய சிஷயாகளில ஒருவராயிருககககூடுமெனறு பலா மயங ககக்கூடுமெனறு பாாதது “கருஷ்ணய தே$_3$வகீ புதராய' [தேவகீ புதர னன கிருஷணனுககு] எனறு நிஸஸநதேஹமாக நிாணயிததுத தருகிறது நானமறை மறையாகையாலே இதிசபததததை மறைததுச சொனனபோதிலும வேதமாகையாலே கருஷ்ணய தே$_3$வகீ புதராய' எனறு வெளிபபடையாகச சொலலுகிறது மறையாய நாலவேதத துள நினற மலாச்சுடரே எனருரனரே ஆழவாா ஆஸுரபரகருதி கள மயஙகுவதறகாக மறைததுச சொலலுவதும, தை$_3$வபரகருதிகள தெளிவதறகாகத தெரியசசொலலுவதும வேதததின இயலபனரே (கருஷ்ணய) உபய விபூதி நாதனுயிருபபவனுககு

'கருஷிா பூ$_4$வாசக ஶப$_3$தே$_3$ா ணஶச நிாவருதிவாசக |
விஷ்ணுஸ தத$_3$ ப$_4$ாவ யோக$_3$ாசச கருஷண இதயபி$_4$தீ$_4$யதே||

[கருஷ” எனனும பதம, பூமி முதலான இநத லீலா விபூதியைச சொலலும, 'ண' எனனும பதம ஆநநத பூமியான நிதயவிபூதி யைச சொலலும விஷ்ணுவானவா இவவிரணடையும உடையவ ராகையால கருஷணன எனறு சொலலபபடுகிறா] எனறு கருஷண சபதததின பொருள விளககபபடடது பூமியிலுளளோாககு ஆநந ததததை அளிபபவன, ஆநநதபூமியாயிருபபவன எனறும கருஷண சபதததிறகுப பொருள கொளளலாம கறுபபுநிறததையுடையவன

எனனும பொருளும பிரஸிததம (தேவகீ புதராய) இபபடி உபய விபூதி நாயகனுய, ஆநநதமயனுய, ஏஷ ஹயேவாநநத₃யாதி'' என கிறபடியே பிறாககு ஆநநததை அளிபபவனுன இபபரமபுருஷன இவவுலகில தேவகி எனனும ஒரு பெணபிளளைககுப புததிரனுய அவதரிததானனருே எனறு ஆசசரியபபடுகிறது அருமறை

'பிதா புதரேண பிதருமாந யோநியோநெள
நாவேத₃விந மநுதே தம ப₃ருஹநதம''

[ஸாவலோக பிதாவானவன தன புததிராகளில ஒருவனைப பிதா வாககொணடு ஸாவயோனிகளிலும பிறககிருன வேதமறியாதவன அவனே பரமனெனபதை அறியமாட்டான] எனறும,

'யுவா ஸுவாஸா பரிவீத ஆக₃ாத
ஸ உ ஶ்ரேயாந ப₄வதி ஜாயமாந

[யுவாவாய, அழகிய பீதாமபரததையுடையவனுய (நிதய ஸூரி களால) சூழபபட்டவனுய பரமபுருஷன இஙகு வநதான அவன பிறககப பிறகக மேனமையடைகிருன] எனறும,

அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே।
தஸய தீ₄ரா பரிஜாநநதி யோநிம॥'

[பிறபபறறவனுயிருநதும பலபடியாகப பிறககிருன பரமபுருஷன, புததிமானகளிற சிறநதவாகளே அவனுடைய அவதார ரஹஸ யததை அறிகிருாகள] எனறும வேதஙகளும,

ஜநம காம ச மே தி₃வயம''

[திவயமான எனனுடைய பிறபபும சேஷடிதஙகளும] எனறு தேவகீ புதரனுன அககிருஷணனும,

'நிலைவரமபில பல பிறபபாய ஒளிவருமுழுநலம'' முதலான விடங களில ஆழவாாகளும ஆழஙகாறபடுமபடி இருபபவையனருே அவ னுடைய அவதாரஙகள (கருஷணய தே₃வகீ புதராய) 'தேவகீ புதர னுன கருஷனுககு சேஷபூதமானது நான அனுஷடிககும விதயை' எனருவது 'கருஷணனுககு ஸமாபபிககபபட்டது எனருவது பொருளகொளளலாம இவவாததததை தேவகீ புதரனுன கருஷணனே

"யத கரோஷி யத₃ஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி த₃த₃ாஸி யத்।
யத தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத குருஷ்வ மத₃ர்ப்பணம்॥

[குந்தீ புத்ரனே! நீ செய்யும் லௌகிக கர்மங்களையும், நீ உண்ணும் பொருள்களையும், நீ செய்யும் ஹோமம், தானம் தபஸ் முதலான வைதிக கர்மங்களையும் எனக்கே அர்ப்பணம் செய்வாயாக] என்று கீதையில் காட்டியருளினான்

"ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப கர்மாத்மகாநி வை।
யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்॥

[தபஸ் கர்மம் என்றிப்படிப் பலவகைப்பட்டிருக்கும் ப்ராயச்சித்தங்களுள் க்ருஷ்ணனை நினைப்பதே மேலான ப்ராயச்சித்தம்] என்று தொடங்கிப் புராணரத்னமான விஷ்ணுபுராணத்தில் [2-6] பராசர பகவான் இவ்வாக்கியத்தின் பொருளைப் பேசியருளினார்

(அபிபாஸ ஏவ ஸ ப₃பூவ₄) இப்படிப் புருஷவித்யையை க்ருஷ்ண சேஷமாக அநுஸந்தித்ததினால் அவர் முக்தரானார் இங்கு 'அபிபாஸ' [தாகமற்றவர்] என்றது

'அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ
விஜிக₄த்ஸோऽபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப

[பாபம் நீங்கப்பெற்றவன் கிழத்தனமற்றவன், மரணமற்றவன், சோகமில்லாதவன், சாப்பிடுவதில் விருப்பமற்றவன், தாகமற்றவன்' வீணாகாத காமத்தையும் ஸங்கல்பத்தையுமுடையவன்] என்று படிக்கப்படும் எட்டு குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்

ஆக, இவ்விதிஹாஸத்தாலே ஸர்வவித்₃யோபாஸ்யனும் ஸர்வகர்ம ஸமாராத₄யனும் கிருஷ்ணனே என்று காட்டப்பட்டதாயிற்று இதுதவிர வராஹப்பெருமாளைப்பற்றிய "க்ருஷ்ணேந ஶ்ருதப₃ாஹுநா" என்ற தைத்திரீய மந்திரப்பகுதியிலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் விவக்ஷிதம் என்று கொள்ளலாம் சவேதாசவதரத்தில் பரமபுருஷன் 'யது₃வ நட₃வாந [சவே 5 4] [யதுகுலத்தலைவன்] ' கிரி₃சந்த"[3-5] [மலையினால் (ஆயர்களுக்கு) ஸுகமளித்தவனே] ' கி₃ரிதர [3 6] [மலையினால் காத்தவனே!] என்று கிருஷ்ணாவதாரத்தையுணர்த்தும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறான் "த₃தி₃க்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்ய வாஜிந" [தயிருக்குத் தனக்கொடுப்பவனும் வேகமான குதிரையுருவாய் வந்த அசுரனை ஜயித்தவனுமான

பெருமானுக்காகச் செய்தேன்] என்று ஸந்யாவந்தனத்தில் அந்தணர் ஓதும் மந்திரத்திலே கிருஷ்ண விருத்தாந்தம் குறிப்பிடப்படுகிறதென்பது தெளிவு இதை ஶ்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் தம் ஸந்த்யாவந்தனபாஷ்யத்தில் அறிவித்தார் ப்ரஹ்மண்யோ தே₃வகீ புத்ர' என்ற நாராயணோபநிஷத்திலுள்ள மந்திரமும் தேவகீ புத்ரனான கண்ணனைப் பரமபொருளாகப் பேசிற்று இப்படி தேவகீ புத்திரன் என்று இரண்டிடங்களில் அநுஸந்தித்ததுபோலே வாஸுதே₃வாய தீ₄மஹி" என்று தைத்திரீய நாராயணவல்லியிலும் 'த₃த்ஸமயஹம வாஸுதே₃வ" என்று ப்ரஹ்ம பிந்தூபனிஷத்திலும் வஸுதேவ புத்திரனாகவும் இரண்டிடங்களில் வேதம் ஓதிற்று ஹரே க்ருஷ்ண' என்னும் கலிஸந்தரணோபநிஷந் மந்திரத்திலும் கண்ணன் திருநாமம் கோஷிக்கப்படுகிறது, ஆசாரியர்களால் எடுக்கப்படாத மற்றும் பல உபநிஷத்துக்களிலும் கண்ணன் திருநாமம் பாடப்படுகிறது

க்ருஷ்ணாவதாரத்தை வேதம் விவரித்தபடியைப் பார்த்தோம் கலகியவதாரம் வரப்போகிறதொன்றாகையாலே, அதை எங்கும் வேதம் வெளிப்படுத்தவில்லையென்று தோன்றுகிறது இந்த தசாவதாரங்களையும் ஒன்றுசேர்த்து, தைத்திரீய ஆரண்யகத்திலே மூன்றும் ப்ரசனத்திலே பத்ரோமனுவாகத்திலே படிக்கப்படும் ஸுவர்ண க₄ர்மாநுவாகத்திலே

இந்த₃ரஸ்யாத்மாநம் த₃ஶத₄ா சரந்தம் ப₃ரஹ்மாநவிந்த₃த" [இந்திரனுக்கு ஆத்மாவாயிருப்பவனை, பத்துவிதமாக (அவதாரங்களையெடுத்து) ஸஞ்சரிப்பவனைப் பிரமன் அடைந்தான்] என்று ஓதப்படுகிறது -இப்படி முக்கியமான அவதாரங்கள் பத்தாயினும், இவன் எடுத்திருக்கும் அவதாரங்களுக்கு ஒரு கணக்கில்லை என்பதை இந்த₃ரஸ்யாத்மாநம் ஶத்த₄ா சரந்தம்" [இந்திரனுக்கு ஆத்மாவாய நூற்றுக்கணக்கான விதமாக அவதாரங்களை எடுப்பவனை] என்றும் இவ்வநுவாகம் ஓதிற்று நூறு என்றது அநந்தமென்றபடி ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே" [பலபடியாகப் பிறக்கிறான்] என்றது புருஷஸூக்தமும் இவ்வநுவாகம் முழுவதும் பரமபுருஷனைப்பற்றியதென்பது இதைப் படிப்பார்க்குப் புலனாகும் "அந்தஸ் ஸமுத்ரே மநஸா சரந்தம் [கடலின் நடுவிலே மனத்தாலே ஸஞ்சரிப்பவனை] என்றும், 'அந்த ப்ரவிஷ்ட ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" [ஜனங்களை உள்நுழைந்து நியமிக்கும் ஸர்வாந்தர்யாமி] என்றும் "ஏக

ஸந ப₃ஹுதா₄ விசார '' [ஒருவனுயிருநதும பலபடியாக ஸஞசரிக கிருன] 'ஶதம ஶுகராணி யதரைகமப₄வநதி ஸாவே வேத₃ா யதரை கம ப₄வநதி ஸாவே ஹோதாரோ யதரைகம ப₄வநதி ஸாவா பரஜா யதரைகம ப₄வநதி [கணககறற சோதிகள எவனிடததில ஒனறு கினறனவோ எலலா வேதஙகளும எவனிடம ஒனறுகினறனவோ, எலலா ஹோதாககளும எவனிடம ஒனறுகினறனரோ, எலலா ஜீவனகளும எவனிடமும ஒனறுகினறனரோ] எனறும, ''சதுா ஹோதாரோ யதர ஸமபத₃ம க₃சச₂நதி தே₃வை '[எவன தேவாகளுககு அநதாயாமியாயிருபபதாலேயே காமஙகள தேவதைகளுககு ஆரா தனமாயுளளன எனனும பெருமையைப பெறுகினறனவோ] எனறும, ஸஹைவ ஸநதம ந விஜாநநதி தே₃வா '' [கூடவே யிருககுமிவனை தேவாகள அறிகிருாகளலலா] எனறும பர மாதமாவுககே உரியதனமைகளைச சொலலி, ''ஸ ஹரிா வஸுவிததம [செலவஙகளையடைவிபபவரில சிறநதவனுன ஹரியே அவன]எனறு பகவதஸாதாரணமான ஹரிநாமததைப படிதது இபபரமனை யாரெ னக காடடிறறு இநத அநுவாகததிறகு அடுதத அநுவாகம பரம புருஷனைககாடடும புருஷஸூகதம எனபதும குறிபபிடததககது ஷடதரிமஶாமஶச சதுர கலபயநத '' [ரு-ஸம 10-114-6] [முபபத தாறு அவதாரருபஙகளை நிருபிககிருாகள ஞானிகள] எனறு ருக வேத க₄ாமஸூகததில முபபததாறு அவதாரஙகளுளளதாகப புராணபரஸிததமான கணககும காடடபபடடது

'ஸவாண க₄ாமாநுவாகேந தத₂ா புருஷவித₃யயா ।
பௌருஷேண ச ஸூகதேந [பாகவதம 11-17]

[ஸுவாணக₄ாமாநுவாகததாலும, புருஷவிதயையாலும, புருஷ ஸூகததாலும பரமபுருஷனை ஆராதிககவேணடியது] எனறு இவவநுவாகம புருஷஸூகததைபபோலே பரமபுருஷனை ஆரா திகக உரியது எனறு ஸ்ரீபாகவததகதிலே காடடபபடடது

ஹமஸ ஹயக்ரீவாவதாரங்கள்

'ஶதத₄ா சரநதம ''ப₃ஹுத₄ா விஜாயதே எனறு சொலலபபடட மறற அவதாரஙகளிலும சில, வேதஙகளிலே ஆங காஙகு ஸூசநம செயயபபெறறிருககினறன ''ஶுசிம ஹமஸம''என றும, 'த₄ருவம ஹமஸம''எனறும மநதரிகோபனிஷததிலேயும, ஏகோ ஹமஸ பு₄வநஸய மத₄யே'' எனறுதொடஙகி யோ ப₃ரஹமாணம வித₃த₄ாதி பூாவம யோ வை வேத₃ாமஶச பரஹிணோதி தஸமை' [எவன

பிரமனை முனபடைதது அவனுககு வேதஙகளை உபதேசிககிருனே] எனறு சவேதாசவதர உபனிஷததிலும அனனமாய அனறு அஙகு அருமறைபய நத ஹமஸாவதாரததை உணாததிறறு ஹயகரீவருக குப பரமஹமஸரூபமொனறுணடாகையாலே இஙகு ஹமஸமென றது ஹயகரீவாவதாரததை எனறு பரகாலமட₂த்தீ₄சா ஹயக₃ரீவோ பாகயானததிலே உபபாதிபபா ப்₃ரஹ்ம ஹ ஶவேதாஶவநரோத வித்₃வாந' [ஶவேதாஶவதரா எனனும ரிஷி பரஹமததையறிநதாா] எனறு ஶவேதாஶவதரோபனிஷததின கடைசியில இவவுபனிஷததை ஸாக்ஷாதகரிதத ரிஷியின பெயா 'ஶவேதாஶவதரா' எனறு கூறப பபடடது ஶவேதாஶவேந தரதீதி ஶவேதாஶவதர [வெளளைப பரிமுகனாலே (ஸமஸாரததைத) தாணடுகிருராகையாலே ஶவேதா ஶவதரா]எனறுஶவேதாஶவதர சபதததுககு வயுதபததியாகையாலே இவவுபனிஷததைஸாக்ஷாதகரிததவா ஹயகரீவோபாஸகா எனறும அதனுலேயே ஹயகரீவவாசகமான ஹமஸசபதததையும பிரமனுககு வேதமோதிய அடையாளததையும இவா காடடினா எனறும ஸ்ரீ லக்ஷமீஹயகரீவ திவய பாதுகாஸேவகரான வாததமான பரகால மட₂யதீநதராகள ஹயஶிரோபாகயானததிலே [பககம 136] நிரு பிததாாகள பகவான ஹயகரீவனக அவதரிததபோது பெரியபிராடடி யாா வாக்₃தே₃வீ எனறொரு அவதாரம செயதாா ஸாவவித்₃யை களுககும அதி₄தே₃வதை வாக₃தே₃வியோடுகூடிய ஹயகரீவனேயா வான வேதததில பலவிடஙகளிலும 'வாக எனறும ஸரஸவதீ எனறும படிககபபடுமவள இநத வாகதேவியேயாவாள பிரமனின பததினியான ஸ ர ஸ வ தி யு ம இநத வாகதேவியின ஓரமசமா யிருபபவளே

நாமபெறற நனமையும நாமஙகை நனனெஞசதது
ஓமபியிருநதெமமை ஓதுவிதது—வேமபின
பொருள நீாமையாயினும பொனனாழி பாடெனறு
அருள நீாமை தநத அருள [இர-திருவ 58]

எனறு அருளிசசெயயபபடட நாமஙகையும ஹயகரீவபதனியான இநத வாகதேவியே எனறு கொளவது பொருததமுடையது வாசஸபதிம விஶவகாமாணம" [ருக 10-82-7] முதலான வேத மநதிரஙகளில வாகதேவீபதியாகபபடிககபபடுபவனே பரமபுருஷ னன ஹயகரீவன "வாஜிநதமாய [ருகஸமஹிதை 10 115 6] எனறு ருகவேதததில சிறநத குதிரையுருவாயிருபபவன எனறு படிககபபடடவனும இநத ஹயகரீவனே ஹயகரீவரூபததுடன

யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு சதபத ப்ராஹ்மணத்தை ஓதிய ஆதித்யனும், ஆதித்யமண்ட₃லாந்தர்வர்த்தியான இந்த ஹயக்ரீவனேயாவான் 'நமோ வாசே நமோ வாசஸ்பதயே நமோ விஷ்ணவே ப₃ருஹதே கரோமி'' [வாக்தேவிக்கு நமஸ்காரம், வாக்₃தே₃வீ பதியான ஹயக்ரீவனுக்கு நமஸ்காரம், (அவருக்கும் மூலாவதாரமான) பெரியவனான விஷ்ணுவையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்] என்று தைத்திரீயாரண்யக ஸ்வாத்₄யாய ப₃ராஹ்மண சாந்தி பாடத்தில் ஓதப்பட்ட வாசஸ்பதியும் இவனே

'அஜஸ்ய நாப₄ாவத்₄யேகமாப்பிதம்
யஸ்மிந்நித₃ம் பு₄வநமதி₄ஶ்ரிதம்।
விஶ்வகர்மா ஹ்யஜநிஷ்ட தே₃வ
ஆதித₃ கந்த₄ர்வோऽப₄வத் த₃விதீய ॥'

[தைத்-ஸம் 4-6-2]

[அநிருத்தநாராயணனின் திருநாபியில் ஒன்று (ஒரு தாமரைப்பூ) மலர்ந்தது அதில் இவ்வுலகெல்லாம் அண்டி நிற்கிறது உலகைப் படைக்கும் பிரமன் (அதில்) உண்டானான் குதிரையுருவையுடைய ஹயக்ரீவதேவன் இரண்டாவதாகத் தோன்றினன்] என்று குதிரையைக் குறிக்கும் க₃ந்த₄ர்வசப்தத்தால் சொல்லப்பட்டவனும் ஹயக்ரீவனேயாவான் வேதத்தையிழந்தவுடன் பிரமன் இந்த ஹயக்ரீவனையே சரணமடைந்தான் என்பதை

''அந்த ஸமுத்₃ரே மநஸா சரந்தம்
ப்ரஹ்மாந்வவிந்த₃த்

[கடலினுள் மனத்தால் ஸஞ்சரிக்கும் இவனைப் பிரமன் அடைந்தான்]

''அந்தராதி₃த்யே மநஸா சரந்தம்
தே₃வாநாம் ஹ்ருத₃யம் ப₃ரஹ்மாऽந்வவிந்த₃த் ॥

[ஆதித்தியனின் நடுவில் மனத்தாலே ஸஞ்சரிப்பவனும், தேவர்களுக்கு ஹ்ருதயபூதனுமான இவனைப் பிரமன் அடைந்தான்] என்று யஜுர்வேத க₄ாமஸூக்தம் காட்டிற்று ''ஸ ஹரி'' [அவன் குதிரையுருக்கொண்டவன்] என்றும், 'ஹரி பதங்க₃ படரீ ஸுபர்ண'' [குதிரையுருக்கொண்டவன், தாவிச்செல்பவன், ஒளிப்படலங்களையுடையவன், அழகிய கதியையுடையவன்] என்றும், ஏகோ அச்வ'' [ஒப்பற்ற குதிரை] என்றும் க₄ாமஸூக்தத்தின் கடைசியில் சொல்லியிருப்பவையும் இதை வலியுறுத்தும்

'பதங்க₃மக்தமஸுரஸ்ய மாயயா।
ஹ்ருதா₃ பஶ்யந்தி மநஸா மனீஷிண:।
ஸமுத்₃ரே அந்த: கவயோ விசக்ஷதே।
மரீசீநாம் பத₃மிச்ச₂ந்தி வேத₄ஸ:।
பதங்கோ₃ வாசம் மநஸா பி₃ப₄ர்தி।
தாம் க₃ந்த₄ர்வோ அவத₃த் க₃ர்ப்பே₄ அந்த:।

[(வேதத்தை அபஹரித்த) அஸுரனின் மாயையினால் வெளிப்பட்ட வனும், தாவிச்செல்பவனுமான ஹயக்ரீவனை ஞானிகள் நன்னெஞ் சாலே காண்கின்றனர் கடலின் நடுவிலே ஞானிகள் அவனைக் காண்கின்றனர் நித்யஸூரிகளின் நாடாகிற விஷ்ணுவின் பரம பதத்தை அடையவிரும்புகின்றனர் அவர்கள் ஹயக்ரீவர் (வேத) வாக்கை மனத்தாலே தரிக்கிறார் அதைப் பரிமுகராய (தாமரை மலரின்) உள்ளேயிருக்கும் பிரமனுக்குச் சொன்னார்] என்று க₄ரம ஸூக்தத்தின் கடைசியிலே வேதா₃பஹாரமும், வேதோ₃பதே₃சமும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டன "ஹரி பதங்க₃ பட்ரீ ஸுபர்ண" என்று ஸுபர்ணன் [சோபநமான பதனத்தை (தாவுதலை) உடைய வன்] என்னும் பெயர் ஹயக்ரீவனுக்கு யஜுர்வேத காமஸூக் தத்தில் ஓதப்பட்டது ருக்வேத காமஸூக்தத்திலும் இதே பெயரை யிட்டு அவனைத் துதித்து அவன் வாக்தேவிக்குப் பதியென்று கோஷிக்கப்படுகிறது பின்வரும் மந்திரத்திலே,—

ஏக: ஸுபர்ண: ஸ ஸமுத்₃ரமாவிவேஶ
ஸ இத₃ம் விஶ்வம் பு₄வநம் விசஷ்டே।
தம் பாகேந மநஸாऽபஶ்யமந்தித
தம் மாதா ரேஹளி ஸ உ ரேஹளி மாதரம்॥

[ஒருவனான ஸுபர்ணன் (ஹயக்ரீவன்) கடலினுள் புகுந்தான், அவன் இவ்வுலகனைத்தையும் கடாக்ஷித்தான் அவனைப் பக்குவ மான மனத்தால் அருகில் கண்டேன், அவனை (உலகிறகுத்) தாயான வாக்தேவியானவள் அனுபவிக்கிறாள், அவன் வாக்தேவியை அனு பவிக்கிறான்] என்று

"ஸுபர்ணம் விப்ரா: கவயோ வசோபி₄
ஏகம் ஸந்தம் ப₃ஹுதா₄ கல்பயந்தி'

[ஒருவனான ஸுபர்ணனைத் தூரதர்சிகளான ஞானிகள் தங்கள் வார்த்தைகளால் பலவிதமாகத் துதிக்கின்றனர்] என்றும் அடுத்த

மந்திரத்தில் ஓதப்பட்டது வாக்தேவீ என்றும் ஸரஸ்வதீ என்றும் ஓதப்படுமவள் ஹயக்ரீவரூபியான விஷ்ணுவின் பத்தினியே என்ப தற்கு ப்ரமாணங்கள் பல உண்டு விஷ்ணுஸ்மிருதியின் தொடக்கத் திலே "த்₄ருவம் வாசஸ்பதிம் ப்ரபு₄ம்" "வாஸுதே₃வம் மஹாத் மாநம்" என்று வாஸுதேவனை வாக்தேவீபதியாகக் காட்டிற்று அந்த ஸ்மிருதியிலேயே லக்ஷ்மீதேவியைக் குறித்து பூமிவசனத்தில்,

'த்வமேவ நித்₃ரா ஜக₃த் ப்ரத₄ாநா
லக்ஷ்மீர் த்₄ருதி ஸ்ரீர் விரதிர் ஜயா ச।
காந்தி ப்ரப₄ா கீர்த்திரதே₂ா விபூ₄திஸ்
ஸரஸ்வதீ வாக்₃த₂ பாவநீ ச॥

[நீயே நித்₃ராதேவியாவாய், உலகிற்கெல்லாம் தலைவியான லக்ஷ்மீ தேவியாவாய், தைர்யத்தின் அதிதேவதையாவாய், செல்வத்தின் அதிதேவதையாவாய், வைராக்யம் ஜயம், காந்தி, ஒளி, கீர்த்தி, ஐச்வர்யம் ஆகியவற்றின் அதிதேவதையாவாய், ஸரஸ்வதீதேவி யாவாய், பரிசுத்தப்படுத்தும் வாக்தேவியுமாவாய்] என்று ஸரஸ் வதீதேவியைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட வாக்தேவியொருத்தியிருப்பது காட்டப்பட்டது கீர்த்தி ஸ்ரீர் வாக்ச நாரீணாம்' [கீதை 10 34] [ஸ்தரீகளுக்குள்ளே (செல்வத்துக்குத் தேவதையான) ஸ்ரீதேவியும், (புகழுக்கு தேவதையான) நீளாதேவியும், (கல்விக்கு தேவதையான) வாக்தேவியுமாவேன் நான்] என்று கீதையிலும் பகவானுடைய பத்தினிகளைக் குறிப்பிடும்போது வாக்தேவியின் பெயரும் சொல்லப்பட்டது

ஆவிர்ப்ப₃பூ₄வ தத்பஶ்சாந் முக₂த் பரமாத்மந ।
ஏகா தே₃வீ ஶுக்லவர்ணா வீணாபுஸ்தகத₄ாரிணீ ॥
கோடிபூர்ணேந்து₃ ஶோப₄ாட₄யா ஶரத்பங்கஜலோசநா ।
ஶ்ரேஷ்ட₂ா ஶ்ருதீநாம் ஶாஸ்த்ராணாம் விது₃ஷாம் ஜநநீ பரா ॥
வாக₃தி₄ஷ்ட₂ாத்ருதே₃வீ ஸா கவீநாமிஷ்டதே₃வதா ।
ஶுத்₃த₄ ஸத்வஸ்வரூபா ஸா ஶாந்தரூபா ஸரஸ்வதீ ॥'

[பரமாத்மாவின் முகத்திலிருந்து வெள்ளை நிறத்தவளாய் வீணையை யும் புத்தகத்தையும் தரிப்பவளாய், கோடி பூர்ணசந்திரர்களின் ஒளி கொண்டு விளங்குமவளாய் சரத்காலத்தாமரைபோன்ற கண்களை யுடையளாய், வேதசாஸ்திரங்களுக்குத் தலைவியாய், கல்விமான்களை உண்டாக்கும் மேலான தாயாய் வாக்குக்கு அதிதேவதையாய்,

கவிகளுககு இஷடதேவதையாய சுததஸதவஸவருபையாய, சாநத ரூபையான ஸரஸவதியெனனும தேவி ஒருததியுணடானள] எனறு பரஹமவைவாததபுராணததில [1-2-54 56] 'ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸவதயா" எனறு ஸதவரஜஸதமோகுண ஸங்கீர்ணயாக மாதஸயபுராணததில ஓதபபடட ரஜோகுணபரத$_4$ாநனான பிரமனின பததினியிலும வேறுபடட சுததஸதவஸவரூபையான ஸரஸவதீ தேவியின அவதாரம உரைககபபடடது

''நாராயணபரியா லக்ஷ்மீ ஸாவஸமபதஸவரூபிணீ।
வாகு$_3$தி$_4$ஷட$_2$ாதருதே$_3$வீ யா ஸா ச பூஜயா ஸரஸவதீ
ஶகதிா து$_3$விதீயா கதி$_2$தா வேதே$_3$ாகதா ஸாவஸமமதா॥'
[1-30-20]

[எலலாச செலவஙகளுமாயிருககும லக்ஷமி நாராயணனுடைய பததினியாவாள, வாககுககு அதிஷடானதேவதையும, பூஜிககத தககவளும, வேதததில வாகெனறும ஸரஸவதியெனறும சொல லபபடுமவளும அனைவராலும கொணடாடபபடுமவளுமான வாக தேவீ நாராயணனுடைய இரணடாவது பததினியாவள] எனறும,

''வயாக$_2$யாமுத$_3$ராகரா ஶாநதா வீணாபுஸதகத$_4$ாரிணீ ।
ஶுத$_3$த$_4$ஸதவஸவரூபா யா ஸுஶீலா ஸ்ரீஹரிபரியா॥''
[2-1-35]

[வயாகயாமுதரையைக காடடும கையையுடையவளாய சாநதையாய, வீணையையும, புஸதகததையும தரிததிருபபவளாய சுததஸதவஸவ ஸவருபையாய நலலொழுககமுடையவளாய ஸ்ரீ ஹ ரி க கு இனிய வளாயிருககிறாள] எனறும இபபுராணததில பலவிடஙகளிலும விஷணு பதனியான வாகதேவியின ஸவரூபஸவபாவஙகள உரைக கபபடடன

மஹாவித்$_3$யா மஹாவாணீ ப$_4$ாரதீ வாக ஸரஸவதீ" [4-67]
எனறு வாகதேவியின நாமஙகளும,

அக்ஷமாலாஙகுஶத$_4$ரா வீணாபுஸதகத$_4$ாரிணீ [4-65]
[அக்ஷமாலையையும அஙகுசததையும தரிததிருபபவள, வீணையையும புததகததையும தரிததிருபபவள] எனறு அவளுடைய ரூபமும லக்ஷமீ தநதரததில காடடபபடடன மாக$_4$சுகலபஞசமியில இநத வாக$_3$தே$_3$வியைப பூஜை செயயவேணடும எனறும பரஹமவைவாதத புராணததில கூறபபடுகிறது

நாராயணம நமஸகருதய நரம சைவ நரோததமம।
தே₃வீம ஸரஸவதீம வயாஸம ததோ ஜயமுதீ₃ரயேத ॥

[நாராயணனையும நரஶ்ரேஷடனுன நரனையும, ஸர ஸவதீதேவியையும வயாஸரையும நமஸகரிததுபபிறகு பாரததலதப படிககவேணும] என்று பாரதததின ஆதியில மஙகளஶலோகததில நர நாராயணா களோடு சோதது படிககபபடும ஸரஸவதி நாராயணபதனியே என்பதைக கீழே காட்டியிருககும பரமாணஙகளிலிருநது அறியலாம

"அத பராத ஸமுதத₂ாய சிநதயேத₃ாதமநோ ஹிதம।
நிரகு₃ணம நிரஹஙகாரம நாராயணமநாமயம ॥
ஸகு₃ணம ச ஶ்ரியா யுகதம தே₃வம தே₃வீம ஸரஸவதீம ॥

[காலையிலெழுநதிருநது தனககு நனமையைச சிநதிககககடவன், பராகருத குணஙகளறறவனும், கலயாணகுணஙகளுளளவனும், அஹஙகாரமறறவனும, அழிவறறவனும், ஸ்ரீதேவியுடன கூடியவனு மான நாராயணனையும், ஸரஸவதீ தேவியையும சிநதிககககடவன] என்று ஆஶவலாயந ஸமிருதியிலும [7] இவவாததம உணாததப படடது போதாயனஸூததரகாராகள இனறளவும விஷணுபதனி களுககுத தாபபணம செயயுமபோது 'ஸரஸவதீம தே₃வீம தாபப யாமி' என்று ஸரஸவதீதேவிககும தாபபணம செயகினறனா ஆநநததீாததரும பலவிடஙகளில வாககபதததை விஷணுபதனீ பரமாக வியாககியானம செயதாா

"பத₃மாஙகஸத₃மாநமவேகஷ்ய லகஷ்மீம
ஏகஸய விஷ்ணோ ஶ்ரயணாத ஸபதநீம
ஆஸயேநது₃ மஸயா ப₄ஜதே ஜிதாப₃ஜம
ஸரஸவதீ தத₃விஜிகீ₃ஷயா கிம [நைஷதம 7-49]

[ஒருவனுள விஷணுவை (தனனைபபோலே அவளும) ஆஶரயித திருககையாலே தன சககளததியாய தாமரையை இருபபிடமாகக கொணட இலககுமியைப பாாதது, (அவளினும உயாநத இருப பிடததைபபெறறு) அவளை ஜயிபபதறகாகததான இநத தமயநதி யினுடையதாய தாமரையை வெலலுமதான முககசநதிரனை ஸரஸவதி இருபபிடமாகக கொணடாளோ?] என்று ஸ்ரீஹாஷன நைஷதத திலே லகஷ்மீஸரஸவதிகளை விஷணுபதனிகள என்று தெளிவாகக காட்டினுன 'ஸரஸவதயா விஷ்ணுபதநீதவம புராணபரஸித₃த₄ம தத₂ா ஆசசாஸவபி த₃ருஶயதே யத₂ா புருஷோததமஸய ஜகநநாதஸய பாாஶவே

லக்ஷ்மீஸரஸ்வதயௌ' [ஸரஸ்வதியானவள் விஷ்ணுபத்நியென்பது புராணப்ரஸித்தம், அர்ச்சைகளிலும் அப்படிக் காணப்படுகிறது, புருஷோத்தமனுன ஜகந்நாதனின் பக்கத்தில் லக்ஷ்மியும் ஸரஸ்வதியும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனரன்றே] என்று இவ்விடத்தில் மல்லிநாதன் வியாக்கியானம் செய்தான் 'வாசம் நிஜாங்க ரஸிகாம் ப்ரஸமீக்ஷமாண [கோ விம 2] [தன் மடியிலுள்ள வாக்தேவியைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன்] என்றூர் வேதாந்த தேசிகரும் ஆகையால் 'அம்பி₃தமே நதீ₃தமே தே₃விதமே ஸரஸ்வதி' [ருக்ஸம்ஹிதை 2-41 16] [மிகச்சிறந்த தாயே! மிகச்சிறந்த நதியாயிருப்பவளே! மிகச்சிறந்த தேவியாயிருப்பவளே! ஸரஸ்வதி!] 'த்வே விஶ்வா ஸரஸ்வதி தரிதாயூம்ஷி தே₃வ்யாம'' [ருக 2-41 17] [ஸரஸ்வதியே! உன்னிடம் எல்லாப்பொருள்களும் அந்நங்களும் ஆச்ரயித்து நிற்கின்றன] ' இமா ப₃ரஹ்ம ஸரஸ்வதி [ருக2 41-18] பாவகா ந ஸரஸ்வதீ [ருக 1-6-10] சோத₃யத்ரீ ஸூந்ருதாநாம சேதந்தீ ஸுமதீநாம், யஜ்ஞம் த₃தே₄ ஸரஸ்வதீ'' [ருக 1-6-11] [நல்வாக்குக்களைத் தூண்டுமவளும் அறிவாளிகளை அறிவுறுத்துமவளுமான ஸரஸ்வதி யஜ்ஞபுருஷனை தரிக்கிருள்] மஹோ அர்ண ஸரஸ்வதீ [ருக 1 6-12] நமோ வாசே [தைத்த-ஆர 2-16, 4-1] 'யாவத் ப₃ரஹ்ம விஷ்டி₂தம் தாவதீ வாக' [ருக 10 114-8] [ப்ரஹ்மமுள்ள விடமெல்லாம் வாக்தேவியுமிருக்கிருள்] என்று வேதத்தில் பற்பல விடங்களில் ஓதப்படும் பெருமையையுடையவள் ஹயக்ரீவ பத்நியான வாக்தேவியே என்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது

வாகாம்ப்ருணீ ஸூக்தம்
(ருக்வேதத்திலுள்ளது)

ஹயக்ரீவபத்நியான இந்த வாக்தேவியானவள் அம்ப₄ருணர் என்னுமரிஷிக்குப் பெண்ணுக 'வாக₃தே₃வீ' என்னும்பெயருடனேயே அவதரித்ததாகப் புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன இந்த தேவியானவள், ருக்வேதம் 10-வது மண்டலம் 125-வது ஸூக்தத்தைப் பாடியிருக்கிருள் இது வாக₃ாம்ப₄ருணீ ஸூக்தம் எனப்படுகிறது இதற்கு முந்திய ஸூக்தத்தின் கடைசி மந்திரத்தில் பீ₃ப₄த்ஸூநாம ஸயுஜம் ஹம்ஸமாஹு'' [ஹம்ஸம் எனப்படும் ஹயக்ரீவனை பயந்தவர்களுக்குத் தோழன் என்கிருர்கள்] என்று ஹயக்ரீவனின் பெருமை பேசப்பட்டது விஷ்ணுதிலகஸம்ஹிதையில் 250-வது

அததியாயததில "அத₂ஹமஸ மநும வக்ஷயே' எனறு தொடஙகி ஹமஸமநதிரததை விவரிககையில, "ஹயக₃ரீவமஹம வநதே₃" எனறு ஹமஸமெனபபடுமவன ஹயகரீவனே எனறு காட்டிறறு மறெருரு ஸமஹிதையில ஹமஸ ஸஹஸரநாமாதயாயததில ஹமஸோ ஹயஸிராஹரி எனறு பரமஹமஸரூபியாயிருககையாலே ஹமஸமெனபபடுமவா ஹயகரீவரே எனறு உணாததபபட்டது 'தஸமிநநஹநி ஸமபராபதே தம ஹமஸம' [3 33-19] எனறு தொடஙகி, 'ஸ வாகபதி' [3 33-34] எனபதீருகவுளள ஹரிவமச சுலோகஙகளாலே ஹமஸமெனபபடுமவன வாகதேவீபதியான ஹயகரீவனே எனறு உணாததபபட்டது

"வாசம பரபத₃யேத₃வாககாமோ ஹ்ரேத₃ாஸ்ர ஜபாநிமா।
அஹம ருத₃ரேபி₄ரிதயேதா வாக₃மீ ப₄வதி மாநவ ||

['அஹம ருத₃ரேபி₄'எனறு தொடஙகும ஸூகத மநதிரஙகளை ஜபிததுககொணடு ஹோமம செயது வாகதேவியை உடனே சரணமடையககடவன, (அபபடிச செயதால) மனிதன வாககுவனமை பெறுகிறுன,] எனறு ருகவிதானததிலும,

'அஹம ருத₃ரேபி₄ரிதயேதத₃ வாக₃மீ ப₄வதி மாநவ

['அஹம ருதரேபி எனனும ஸூகத ஜபததால மனிதன வாககுவனமையடைகிறுன]எனறு விஷ்ணுதாமோததரததிலும[2 124 133] இநத ஸூகததது விநியோகம உரைககபபட்டது 'கீாததி ஸ்ரீா வாக ச நாரீணும" [கீதை10 34] எனறு கீதையில இவவாகதேவியை ஸ்ரீதேவியிலும தனிததுபபடிககையாலும, அவவிடததில ஸ்ரீவேதாநத தேசிகா தம தாதபாயசநதிரிகையில இவாகள பகவானுடைய பல வேறு சகதிகள எனறு குறிபபிட்டிருககையாலும இநத வாகதேவி யானவள பூ நீளாதேவிகளைபபோலே ஸ்ரீதேவியிலும வேறுபட்டவள எனறு கொளவதே பொருததமுடையது வஸிஷ்டஸமருதியில வாகஸூகதமெனறு சொலலபபட்டது இநத ஸூகதமே எனறு ஸமருதிசநதிரிகை ரதநாகரம முதலான நிபநதஙகளைச செயதவா களால உரைககபபட்டது இபபடிபபட்ட பெருமைகளையுடைய எட்டு மநதிரஙகள கொணட இநத ஸூகததில வாகதேவியானவள தன பதியின பெருமையை ப₄ாவநாபரகாஷததாலே தனனிடமே ஏறிட்டுபபேசியிருககும பெறறியைப பாாபபோம இனி

१. अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वेदेवैः।
अहं मित्रावरुणोभा बिभर्मि अहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा॥

1. அஹம ருத₃ரேபி₄ா வஸுபி₄ஶசராமி
அஹமாதி₃தயைருத விஶவேதே₃வை ।
அஹம மிதராவருணோப₄ா பி₃ப₄ாமி
அஹமிநத₃ராக₃நீ அஹமஶவிநோப₄ா ॥

பதவுரை —அஹம—நான, ருத₃ரேபி₄ —ருதராகளைககொண டும வஸுபி₄ -வஸுககளைககொணடும சராமி-(தொழில)செய கிறேன, ஆதி₃தயை -ஆதிதயாகளாலும, விஶவேதே₃வை — விசவேதேவாகளாலும, அஹம (சராமி)—நான தொழில செயகிறேன உப₄ா மிதராவருணு—மிதரன வருணன ஆகிய இருதேவதைகளையும அஹம-நான பி₃ப₄ாமி—தாஙகுகிறேன, இநத₃ராக₃நீ—இநதிரனையும அகனியையும, அஹம (பி₃ப₄ாமி)- நான தரிககிறேன, உப₄ா அஶவிநா-இரணடு அசவிநீ தேவதை களையும, அஹம (பி₃ப₄ாமி)—நான தரிககிறேன.

இநத மநதிரததாலே ஸகலதேவதைகளையும நானே தரிக கிறேன எனறும, அவாகளைக கருவியாககொணடு ஸருஷடிஸதி₂தி ஸமஹாரததொழிலகளை நடததுமவளும நானேயெனறும உரைக கிருள வாகதேவி

(அஹம விஶவேதே₃வை)பதினொரு உருததிராகளாலும, எடடு வஸுககளாலும, பனிரணடு ஆதிதயாகளாலும, விஶவேதேவா களாலும தொழில செயபவள யானே அவாகளைக கருவியாகக கொணடு நானே காரியம செயகிறேன எனறபடி அவாகள எபபடி உனககுக கருவியாவாாகள? எனில (அஹம மிதரா அஶவிநோப₄ா) நானே மிதரன வருணன எனனுமிருவரையும இநதிரனையும, அககினியையும இரணடு அசவிநீதேவதைகளையும தரிககிறேனனறே இஙகு சில தேவாகளைச சொனனது ஸகல தேவாகளுககும உபலக்ஷணம இபபடி எலலா தேவதைகளையும தரிபபவள நானேயாகையாலே, நானே அவாகளைக கருவியாகக கொணடு ஸருஷடி ஸதிதிஸமஹாரஙகளைச செயகிறேன எனறபடி ஸ்ரீவேதாநததேசிகா சது சலோகீ [தவிதீயசலோக] பாஷயததிலே,

"யத₂ா முகதஸய ப₄க₃வதா பரமஸாமயே ஶருதிஸமருத யாதி₃ஸித₃தே₄ऽபி ஜக₃த₃வயாபாரவாஜமிதி லக்ஷணபூ₄தை

ராகாரைா வைஷமயம ஸத$_2$ாபயதே தத$_2$ா இஹாபி ப$_4$வதி। பி$_4$ாநலக்ஷணமிதி ததரைவோகதம ||'

[எபபடி முகதனுககு பகவானோடு மேலான ஓறறுமை சுருதி ஸமிருதி முதலானவறறிலே ஸிததிததிருநதபோதிலும "ஜக$_0$த$_3$ வயாபார வாஜம" [ஜகதவயாபாரததைத தவிர மறற விஷயஙகளில ஓறறுமை] எனறு பரஹமஸூதராதிகளாலே (ஈசவர) லக்ஷண பூதஙகளான ஆகாரஙகளாலே வேறறுமை ஸதாபிககபபடுகிறதோ, அதுபோலவே இஙகும வேறறுமை ஸதாபிககபபடடேயாக வேணடும ஸாதவதஸமஹிதையிலேயே 'வேறுபடட லக்ஷணஙகளை யுடைய சகதிகள" எனறு சொலலபபடடதனறோ] எனறு அருளிச செயதாராகையாலே, பெரியபிராடடியாருககே ஜகதவயாபாரமாகிற பரபரஹமலக்ஷணம கிடையாதெனறு காடடினா அபபடியிருகக, அவளுடைய அமசமாதரமாய ஜீவகோடியில சோநதவளெனறு ஸாவஸமபரதிபநநையான இவளுககு இவை ஓடடுமோ? எனில ஓடடாது, ஆயினும "ஶாஸதர த$_3$ருஷடயா தூபதே$_3$ஶோ வாம தே$_3$வவத" [வாமதேவரிஷியைபபோலே சாஸதிரதருஷடியால உபதேசம] எனறு பரஹமஸூதரததில நிாணயிககபபடட ரீதியிலே "நானே மனுவும சூரியனும' எனற வாமதேவரைபபோலும், அதாவசிரஸஸில ருதரனைபபோலவும பரதாததனவிதயையில இநதிரனைபபோலவும, கடறகிடநத பிரஹலாதனைபபோலவும, கடல ஞாலததில ஆழவாரைபபோலேயும, கணணனைப பிரிநத கோபிகளைபபோலேயும பரமாதம தருஷடியினுலோ ப$_4$ாவநாபரகாஷத தாலோ பேசுகிருராகையாலே விரோதமிலலை ஸ்ரீவேதாநததேசிகரின கருதது இவவணணமிருகக, இநத ஸூகதஙகொணடு வாக தேவிககு ஜகதகாரணதவாதிகளைச சிலா ஸாதிககமுயலவது பரஹமஸூதரகார ஸ்ரீபாஷயகார ஸ்ரீவேதாநதேசிகாதி ஸகல பூாவசாாய ஸ்ரீஸூகதி விருததமெனபதை நடுநிலைநிறபாா நனகு அறியலாம விரிவு வேணடுவோா எம ஸ்ரீஸூகதவயாகயானததிலே காணபது இனி, இரணடாவது மநதிரததைக காணபோம

२. अहं सोममाहनसं बिभर्मि अहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम्।
अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये यजमानाय सुन्वते॥

2. அஹம ஸோமமாஹநஸம பி$_3$ப$_4$ாமி
அஹம தவஷடாரமுத பூஷணம ப$_4$க$_3$ம।

அஹம த₃த₄ாமி த₃ரவிணம ஹவிஷமதே
ஸுபராவயே யஜமாநாய ஸுநவதே ||

பதவுரை — ஆஹநஸம—(எதிரிகளை) அழிககுமவனை ஸோமம-ஸோமன எனனும தேவனை அஹம-நானே பி₃ப₄ாமி-தரிககிறேன. தவஷடாரம—தவஷடா எனனும தேவனையும பூஷணம-'பூஷா எனனும தேவனையும, ப₄க₃ம-பகன எனனும தேவனையும அஹம(பி₃ப₄ாமி)-நான தரிககிறேன. ஹவிஷமதே-ஹவிஸஸையுடையவனும ஸுபராவயே—நலல ஹவிஸஸை தேவதைகளுககு அளிபபவனும, ஸுநவதே—ஸோமரஸததை ஹோமம செயபவனுமான, யஜமாநாய—யாகம செயபவனுககு, அஹம—நானே த₃ரவிணம—(யாகபலமான) செலவததை த₃த₄ாமி—தரிககிறேன.

ஸகல தேவதைகளுககும ஆதாரமாயிருககும தனமையை முதலிடடுககொணடு நானே அநதநத தேவதைகளுககு அநதாயாமியாயிருநதுகொணடு யஜஞஙகளுககுப பலததையளிககிறேன எனகிறது இரணடாவது மநதிரததிலே பரமபுருஷனின ஸாவயஜஞ ப₂லபரத₃தவததைத தன மேலிடடுக கூறுகிறது

அநதநத யாகஙகளால ஆராதிககபபடும தேவதைகளனறோ யாகபலஙகளைத தருவதாகத தெரிகிறது, அபபடியிருகக நானே தருகிறேன' எனனலாமோ? எனில (அஹம ப₄க₃ம) பலவேறு தேவதைகளை தரிததிருபபவள நானேயாகிறேன அவாகளுடைய ஸததையே எனனதீனமாயிருககுமபோது அவாகளுடைய செயல எனனுலேயெனபதில குறையெனன? (அஹம ஸுநவதே) அநதநத தேவதைகளுககு அநதாயாமியாயிருககும நானே அநதநத தேவதைகளைககுறிதது யாகமசெயயும யஜமானனுககுப பலததை அளிககிறேன

'லப₄தே ச தத காமாந மயைவ விஹிதாந ஹி தாந [எனனுலேயே அளிககபபடும விருபபஙகளை அநதநத தேவதைகளிடமிருநது அடைகிறான] எனறும,

"அஹம ஹி ஸாவயஜஞாநாம போ₄கதா ச பரபு₄ரேவ ச [நானே எலலா யஜஞஙகளையும அனுபவிபபவனும, அவறறுககுப பலததையளிபபவனுமாவேன] எனறும கீதையில கணணன இவ

வாததததைதத தனனிடததிலே அருளினை "ப$_3$லமத உபபததே ' [பலம பரமபுருஷனிடமிருநதே கிடைககிறது, அதுவே பொருநது மாகையால] எனறூா ஸூதரகாரரும

३. अहं राष्ट्री सङ्गमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम्।
तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम्॥

3 அஹம ராஷடரீ ஸஙக$_3$மநீ வஸூநாம
சிகிதுஷீ பரத$_2$மா யஜஞியாநாம।
தாம மா தே$_3$வா வயத$_3$து$_4$ புருதரா
பூ$_4$ரிஸத$_2$ாதராம பூ$_4$ாயாவேஶயநதீம ||

பதவுரை —அஹம—நானே, ராஷடரீ—ஈசவரியாவேன, வஸூநாம–செலவஙகளை, ஸஙக$_3$மநீ—(உபாஸகாகளுககுச) சோபபிபபவள நானே சிகிதுஷீ–பரமாதமஜஞானமுடைய வள நானே, யஜஞியாநாம—யஜஞபுருஷனைச சோநதவா களுள,பரத$_2$மா-முதனமையானவள யானே பூ$_4$ரி ஸத$_2$ாதராம-பலவிடஙகளில நிறபவளும, பூ$_4$ரி ஆவேஶயநதீம–பலவிடங களில பிரவேசிதது நிறபவளுமான தாம மா—அபபடிப பட்ட எனனை, தே$_3$வா –தேவாகள, புருதரா–பலவிடஙகளில வயத$_3$து$_4$ –(ஆராதிபபதறகாக) அமைககினறனா.

இநத சலோகததிலே பெரியபிராடடியாராகிய லக்ஷமீதேவியும நானே எனகிறள

(அஹம ராஷடரீ) 'ஈஶவரீம ஸாவபூ$_4$தாநாம" [ஸ்ரீஸூகதம] எனபபடும ஸாவபூ$_4$தேஶவரியாயிருபபவள நானேயாவேன அவளே எனககு அவயவியாக இருபபவள எனறு கருதது (ஸஙக$_3$மநீ வஸூநாம) தனனையடைநதவாகளுககு எலலாச செலவஙகளையு மளிககும ஸ்ரீதேவி யானே மறறும எபபடிபபடடவள? எனில (சிகிதுஷீ) பரஹமஜஞான முடையவள எனனைபபோலே பரம புருஷனைத தானுகவே கணடு லக்ஷமீதநதராதிகளிலே அபபடியே வயவஹரிககும பெருமையை உடையவள (பரத$_2$மா யஜஞியாநாம) ' யஜஞோ வை விஷ்ணு: ' எனகையாலே யஜஞபுருஷனுன விஷணு வைச சோநதவாகளிலே முதலாயிருபபவள அவனுககு சேஷபூ$_4$தை யாயிருபபாரில முதலாயிருபபவள எனகை இததால பிராடடியை

யும பரபரஹமகோடியிலே வைததுப பேசுமவாகளின பக்ஷம புறக கணிககபபடுகிறது (தாம மா தே₃வா வயத₃து₄ புருதரா) அபபடிப பட்ட எனனை ஆராதிபபதறகாக தேவாகள பல இடஙகளில அமைக கினறனா அபபடிப பல இடஙகளில இருககககூடியவளோ நீ? எனில (பூ₄ரிஸத₂ாதராம பூ₄ாயாவேஶய நதீம)பல இடஙகளில திவய மஙகள விகரஹததோடே நிறபவளும பலவிடஙகளில என ஸவ ரூப குணஙகளால வியாபிததிருபபவளுமாயனறோ இருக கிறேன யான

யத₂ா ஸாவகு₃தோ விஷ்ணுஸ ததை₂வேயம த₃விஜோததம'
[வி-பு 1-8-17]

[எபபடி விஷ்ணு ஸாவவயாபியோ அபபடியே இவளும ஸாவ வயாபினியாவாள]

லக்ஷமயா ஸமஸதசித₃சிதபரபஞ்சோ வயாபய
ததீ₃ஶஸய து ஸாபி ஸாவம

[லக்ஷமீதேவியால எலலாச சேதநாசேதநரூபமான உலகமும வியா பிககபபட்டிருககிறது, அவளுடைய ஈசனான நாராயணனாலோவெனில அவையனைததும மாததிரமலலாமல அவளுமகூட வியாபிககப பட்டிருககிறாள] எனறு சாஸதிரஙகள முறையிட்டன "யாவத₃ ப₃ரஹம விஷ்டி₂தம தாவதீ வாக' [ருக 10-114-8] [பரஹமமுளளவிட மெலலாம வாகதேவியுமிருககிறாள] எனற சுருதிககும, இதுவே கருததாகும இஙகு சொலலபபடும ஸவரூபவயாபதி அகடிதகடநா ஸாமாததியததாலேயானது எனபதை விஷ்ணுபுராண வயாக யானததிலே எஙகளாழவானும பரநதரஹஸயததிலே பெரியவாச சான பிளளையும அருளிசசெயதனா இயறகையிலேயே அமைநதது எனறு ஸ்ரீவேதாநததேசிகா கருதது

४. मया सो अन्नमत्ति यो विपश्यति यः प्राणिति य ईं शृणोत्युक्तम्।
अमन्तवो मान्त उपक्षियन्ति श्रुधि श्रुतः श्रद्धिवं ते वदामि॥

4 மயா ஸோ அநநமததி யோ விபஶயதி
ய பராணிதி ய ஈம ஶருணோதயுகதம।
அமநதவோ மாநத உபக்ஷியநதி
ஶருதி₄ ஶருத ஶரத₃தி₄வம தே வத₃ாமி॥

பதவுரை —ய -எவனொருவன அநநம அததி—உணவை உணகினருனே, ஸ -அவன, மயா—எனனாலேயே (உணகின ருன), ய விபஸ்யதி—எவன காணகினருனே (ஸ மயா)— அவனும எனனுலேயே காணகினருன ய பராணிதி— எவன மூசசுவிடுகிருனே, (ஸ மயா)-அவனும எனனுலேயே மூசசு விடுகிருன, ய உகதம ஸ்ருணோதி-எவன சொனனதைக கேடகிருனே, (ஸ மயா)—அவனும எனனுலேயே கேட கிருன, ஈம மாம—அகாரவாசயனின பததினியான எனனை அமநதவ —எவாகள அவமதிககிருாகளோ தே—அவாகள உபக்ஷியநதி—அழிவடைகிருாகள, ஸ்ருத—அறிவாளியே! ஸ்ருதி$_4$—கேடபாயாக ஸ்ரத$_3$தி$_4$வம—ஸ்ரீமநநாராயணனை தே—உனககு, வத$_3$ாமி—கூறுகிறேன.

இமமநதிரததாலே உலகிலுளள ஸகலசேதனாகளுடைய ஸகல பரவருததிகளும எனககு அநதாயாமியான ஸ்ரீமநநாராயணனுலேயே நடைபெறுகினறன எனகிருள

(மயா ஸோ அநநமததி ய) எவன உணவை உணகினருனே, அவன எனனுலேயே உணகினருன, எனககு அநதாயாமியான பரமாதமாவே ஜாடராகனியாயிருநது அவவநநததை சீரணிககச செயகிருன எனறு கருதது

''அஹம வைஸ்வாநரோ பூ$_4$தவா பராணிநாம தே$_3$ஹமாஸ்ரித।
பராணபாந ஸமாயுகத பசாமயநநம சதுாவித$_4$ம || [15-14]
[நான ஜாடராகனியாயிருநது பிராணிகளின தேஹததி னுளளிருநது, பிராணபானஙகளோடு கூடிநினறு, கடிபபது, சுவைபபது, நககுவது, பருகுவது எனனும நாலுவகைபபடட உணவையும சமைககிறேன] எனருன கீதையில கணணனும, (விபஸ்யதி ய) காணபவனும எனனுலேயே காணகிருன (பராணிதி ய) மூசசு விடுவபவனும எனனுலேயே மூசசு விடு கிருன கோஹயேவாநயாதக பராணயாத யதே$_3$ஷ ஆகாஸ ஆநந தே$_3$ா ந ஸயாத'' [ஸவயமபரகாசனும, ஆநநத ஸவரூபியுமான இவனிலலாவிடில எவனதான இவவுலகிலும அவவுலகிலும வாழ முடியும?] எனறது ஆநநதவலலி (ஈம மாம) அகாரவாசய னுககுப பததினியாகையாலே 'ஈ' எனறு சொலலபபடும எனனை,

'க₃ாயதரி ஈம ஜு₂ஷஸவ ந'' [காயதரியே! பெரியபிராட்டியாரை எஙகளிடம பிரீதியடையச செயவாயாக] எனற காயதாயாஹவாந மநதிரததிலும 'ா' எனறு ஸ்ரீதேவி சொலலபபடடாள ''ாத₃ருஶீம மாம'' [இபபடிபபடட எனனை] எனறு ஸாயணா பொருளுரைத தாா (அமநதவ) எனனை அவமதிபபவாகள எவாகளோ, (தே உபக்ஷியநதி) அவாகள ஆஸுரயோநிகளிலே வீழநது அழிவடை கிருாகள ' அவஜாநநதி மாம மூட₄ா மாநுஷீம தநுமாஶரிதம'' [கீதை 9-11] [மனிதவுருககொணட எனனை மூடாகள அவமதிககிருாகள]

'தாநஹம த்₃விஷத க்ரூராந ஸமஸாரேஷு நராத₄மாந।
க்ஷிபாமயஜஸரமஶுப₄ாந ஆஸுரீஷவேவ யோநிஷு ॥
ஆஸுரீம யோநிமாபநநா மூட₄ா ஜநமநி ஜநமநி।
மாமபராபயைவ கௌநதேய ததோ யாநதயத₄மாம க₃திம ॥
[கீதை 16-19 20]

[எனனை துவேஷிபபவாகளும, கொடியவாகளும, மனிதரிறகடைப படடவாகளும, அமஙகளமானவாகளுமான அவாகளை எபபோதும ஸமஸாரததிலேயே (அதிலும) ஆஸுரஜநமஙகளிலேயே தளளுகினறேன ஆஸுரபபிறபபையடைநது பிறபபுததோறும அறிவு மழுஙகி எனனை அடையாமலே மேனமேலும கீழான கதியையே அடைகினறனா] எனருன கீதையில கணணனும அபபடி அழியாமல கடைததேறும வழியொனறைக காடடலாகாதோ?' எனனககூறுகிருள,—(ஶ்ருதி₄) கேடபாயாக (ஶ்ருத) கேளவிஞானமுளளவனே! நான கூறபபோவதைக கேடடாலதான உன கேளவிஞானம பூாததியாகும எனறு கருநது எதைக கேடபது? எனில (ஶ்ரத்₃தி₄வம தே வத்₃ாமி) 'ஶ்ரததா' எனபபடும பெரியபிராட்டியாரோடு கூடிய பரதததுவததை உனககுச சொலலுகிறேன ''ஶ்ரத₃தி₄ ஶ்ரத₃த₄ா—தயா யுகதம'' [ஶ்ரததி எனறது ஶ்ரததா எனறபடி அதோடு கூடியது ஶ்ரததிவம] ஶ்ரத₃த₄யாதே₃வோ'' இதயாதியான ஶ்ரததாஸூகதததிலும, மேத₄ா ஶ்ரத₃த₄ா ஸரஸவதீ ' [வி பு1-9-11] எனறு விஷ்ணுபுராணததிலும ஶ்ரததாசபதததால சொலலபபடும தததுவததோடு கூடியிருககும பரமபொருளைக கூறுகிறேன (ஶ்ருதி₄ சருத) காது படைததபயனபெறக கேடபாயாக எனகிறது

५. अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः।
यं कामये तं तमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम्॥

5. அஹமேவ ஸ்வயமிதம் வதாமி
ஜுஷ்டம் தேவேபிருத மாநுஷேபி: ।
யம் காமயே தம் தமுக்ரம் க்ருணோமி
தம் ப்ரஹ்மாணம் தம்ருஷிம் தம் ஸுமேதாம் ॥

பதவுரை —தேவேபி: -தேவர்களாலும் மாநுஷேபி: உத- மனிதர்களாலும், ஜுஷ்டம்-ஸேவிக்கப்பட்ட பரம்பொருளை, அஹம் ஏவ—நானே, ஸ்வயம் வதாமி—நேரே சொல்லு கிறேன். யம் யம் காமயே—எவன் எவனை ரக்ஷிக்க விரும்பு கின்றேனோ, தம் தம—அவனவனை, உக்ரம—ருத்ரனாக, க்ருணோமி—செய்கிறேன், தம—அவனவனை ப்ரஹ்மாணம- பிரமனாகச் செய்கிறேன், தம் ருஷிம—அவனை முனிவனாக்கு கிறேன், தம-அவனை, ஸுமேதாம-பேரறிவாளனாக்குகிறேன்

பரஹமருத்ராதிகளுக்கு அவ்வப்பதவிகளை அளிப்பது பரம பொருளாகிய நானே என்கிறாள்

(அஹமேவ ஸ்வயமிதம் வதாமி)பரமபொருளாகிய நான்தானே இதைச் சொல்லுகிறேன் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலே சொல்லுகிறபடி அன்றிக்கே, அவனுக்குப் பிரியமஹிஷியாகிய நான்தானே சொல்லு கிறேன் என்றுமாம் எதைச் சொல்லுவது என்ன,—(ஜுஷ்டம தேவேபிருத மாநுஷேபி:)தேவர்களாலும் மனிதர்களாலும் ஸேவிக் கப்பட்டதான பரம்பொருளைச் சொல்லுகிறேன் "ஜுஷ ப்ரீதிஸே வநயோ" என்று தாது (தேவேபி:) அஹம் ருத்ரேபிர் வஸு பிஸ்சராமி அஹமாதித்யை அஸ்விநோபா' என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட தேவர்கள் அனைவராலும்

எண்மர் பதினொருவர் ஈராறுவர் ஓரிருவர்
வண்ணமலரேந்தி வைகலும்—நண்ணி
ஒருமாலையால் பரவி ஓவாது எப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. *[முதலதிருவ-52]*

[எண்மர்—எட்டு வஸுக்கள், பதினொருவர்—பதினொரு உருத்திரர், ஈராறுவர்—பனிரண்டு ஆதித்தியர்கள், ஓரிருவர்—அஸ்விநீ தேவதை கள் இருவர்] என்று முதலாழ்வார் இம்மந்திரப்பொருளை விவரித் தார் (தேவேபிருத மாநுஷேபி:) நித்யஸூரிகளுக்கும், ஸம்ஸாரி

களுககும எனறுமாம கணணுவான எனறும மணணோ விண ணோககு"[திருவாய 1-8-3] வானோககும மணணோககும வைபபு" [நான-திருவ 45] எனறனா ஆழவாாகள

இபபடி தேவாகளாலும மனிதாகளாலும ஸேவிககபபடுவதற குக காரணமெனனவெனில (யம காமயே தம தம உக₃ரம கரு ணோமி தம ப₃ரஹமாணம) எவனை ரக்ஷிகக விருமபுகிறேனோ அவ னவனை ருதரனுககுகிறேன, அவன வனை ப பிரமனுககுகிறேன உக₃ரஸதவேஷ நருமண" [பஹவருசம] 'உக₃ரோஸி' [சதபதம] முதலான வேதவாககியஙகளிலும 'பீ₄மமுக₃ரம மஹாதே₃வம" [வி-பு 1-8-7] முதலான விடஙகளில ரிஷிகளாலும உருததிரனுககு 'உக₃ரன' எனனும பெயா உரைககபபடடுளளபடியாலும, (தம ப₃ரஹமாணம) எனறு அடுததபடியாகப பிரமனைபபடிககையாலும இஙகு உகர சபதம உருததிரனைக குறிபபதாகக கொளளுவதே பொருதத முடையது (தமதம) அவனவனை எனறதால யம' எனறதையும யம யம (எவனெவனை) எனறு ஆவருததி செயதுகொளளவேணும (தம தம) எனகையாலே, அநாதிகாலமாக பகவதகிருபையாலே ருதர பதவியையும பரஹம பதவியையும பெறற சேதனாகளுககுத தொகை யிலலை எனறு உணாததபபடுகிறது

"க₃ஙக₃ாயாஸ ஸிகதா த₄ாரா யத₂ா வாஷதி வாஸவே|
ஶகயா க₃ணயிதும லோகே ந வயதீதா பிதாமஹா ||
[விஷணுஸமருதி 20]

[கஙகையின மணலகளும, இநதிரன மழைபொழியுமபோது மழைத தாரைகளும எபபடி உலகில எணணமுடியாதவையோ, அபபடியே கடநது சென்ற நானமுகாகளும எணணமுடியாதவாகள] எனறு ஸமருதி இதை உபபருமஹணம செயதது

'நினைபபான புகில கடலெககலின நுணமணலிற பலா
எனைததோருகஙகளும இவவுலகாணடு கழிநதவா'
[திருவாய 4-1-4]

எனறாா நமமாழவாரும உருததிரனுககுப பரமபுருஷனே பதவி யளிககிறான எனனும விஷயததை மறறும சில ருகவேத மநதிரங களும ஓதுகினறன அவறறைக காணபோம

अस्य देवस्य मीढुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभृथे हविर्भिः।
विदे हि रुद्रो रुद्रियं महत्त्वं यासिष्टं वर्तिरश्विनाविरावत्॥

அஸய தே$_{3}$வஸய மீடு$_{4}$ஷோ
வயா விஷ்ணோரேஷஸய பரப$_{4}$ருதே$_{2}$ ஹவிாபபி$_{4}$ ।
விதே$_{3}$ ஹி ருத$_{3}$ரோ ருத$_{3}$ரியம மஹததவம
யாஸிஷடம வாததிரஸவிநாவிராவத ॥

பதவுரை — மீடு$_{4}$ஷ —(விருபபஙகளைப) பொழிபவனும, ஏஷஸய-வேணடததககவனும தே$_{3}$வஸய-(இயறகையான) தேவனுமான விஷ்ணோ —விஷ்ணுவுககு. வயா —கிளை போனறவனுன ருத$_{3}$ர —உருததிரன, பரப$_{4}$ருதே$_{2}$—(ஸாவ மேதம எனும) பெரிய யாகததில, ஹவிாபபி$_{4}$ —(தனனை யுளளிடட எலலா)ஹவிஸஸுககளையும கொடுதது ருத$_{3}$ரியம-ருதரபதவியைச சேரநததான மஹததவம—பெருமையை, விதே$_{3}$ ஹி- அடைநதானனறோ அமுவிநௌ-அசவிநீ தேவதை களே! இராவத-செலவம நிரமபிய வாததி –ஸதானததை, யாஸிஷடம—(நீஙகளும விஷ்ணுவின அருளாலேயே) அடைநதீாகள

ருகவேதம ஏழாவது மணடலம நாறபததோராவது ஸூகதம ஐநதாவது மநதிரமான இதில உருததிரனும அசவிநீதேவதை களும விஷ்ணுவைக குறிததுத தவம செயது தம தம பதஙகளைப பெறறனா எனகிறது

(அஸய) ஒததாா மிககாரையிலலாதவன எனறு பிரஸிததி பெறறவன எனகை இபபடி உயாநதவன தாழநதவாகளுககு அளிபபதில வியபபிலலை எனகை (தே$_{3}$வஸய) ‘ திவு கரீட$_{3}$ா விஜிகீ$_{3}$ஷா வயவஹார த$_{3}$யுதி ஸதுதி மோத$_{3}$ மத$_{3}$ ஸவபந காநதி க$_{3}$திஷு ” எனகிற எலலாப பெருமைகளும இயறகையாகவே பொருநதியிருககபபெறறவனுடைய ஸ்ரீஸூகதம ஆறுவது மநதி ரததின வியாகயானததிலே இபபொருளகளெலலாம இவனிடம பொருநதியிருககிறபடியைக காடடினோம இதனுலேயே ‘ ஏகோ தே$_{3}$வ ’ [ஒருவனே தேவன] எனறு பல வேதவாககியஙகளிலும “ ஸாக்ஷாத தே$_{3}$வ ” [நிருபாதி$_{4}$கதேவன] எனறு இதிஹாஸ புராணஙகளிலும உரைககபபடுகிறுனிவன இபபடி நிருபாதி$_{4}$க தே$_{3}$வனுகையாலே ஸோபதி$_{4}$கதேவாகளுககுப பதவியளிபபது அதிசயமிலலையெனகை (மீடு$_{4}$ஷ) ‘ மிஹ ஸேசநே ’ எனறு

தாதுவாகையாலே மேசம மழையைப பொழிவதுபோலே அனை வாககும எலலாப பலனகளையும பொழிபவனுடைய இபபடி ஸகல ப₂லபரத₃னுகையாலே ருதராதிதேவாகள இவனிடம பலன பெறுவதில வியபபிலலை எனறு கருதது (வயா) இபபடிபபடட தேவனுககுக கிளைபோலிருபபவன ' வயா மாக₂ா ' எனறு யாஸக நிருகதம " வருக்ஷ இவ ' எனறு மரம எனறு சொலலபபடும விஷ்ணுவுககுக கிளைபோலேயிருபபவன உருததிரன, அவனுடைய அவயவமாயிருபபவன எனறபடி " ஸ ஆதமா அஙக₃ாநயநயா தே₃வதா " [அவன ஆதமாவாயிருபபவன, மறற தேவதைகள அஙகஙகளாயிருபபவாகள] எனறது தைததிரீயோபநிஷத ஒருவன ஒருவனஙகதது எனறும உளன" [முதல திருவ 98] எனறுா பொயகையாழவாா அவயவததைப போஷிககாத அவயவியும உணடோ எனறு கருதது (விஷ்ணோ வயா) ஸாவாதமகனை விஷ்ணுவுககு அவயவமாயிருபபவன எனகை விஷ்ணுஸஸாவா தே₃வதா ' [ஐதரேய பராஹமணம 1-1] [விஷ்ணுவே எலலா தேவதைகளுமாயிருபபவன] எனறு வேதம ஓதுகையாலே ருதரன அசவினிகள முதலானவாகள பரஹம வருக்ஷமாகிற இவனுககுக கிளைபோனறவாகள எனனககுறையிலலை எனறு ஸாயணா வயாக யானம செயதாா (ஏஷஸய) ஏஷணீயஸய, பிராாததிககததகக வனுடைய வேணடிறறெலலாம தரும கோதில வளளலாகையாலே இவனே பிராாததிககததககவன எனறும இவனிடம தேவாகள பதவிபெறுவது வியபபனறு எனறும கருதது

இனி, உருததிரன எபபடிப பதவிபெறறுன எனறு விவரிக கிறது — (பரப₄ருதே₂) பெரிதான அவப₄ருத₂ததிலே ஸாவமேத₄ம எனனும யாகததிலே எனறு கருதது (ஹவிாபி₁) இனனஹவிஸ எனறு விசேஷிககாமையாலே உலகததில ஹவிஸ எனறு பெயா பெறறவறறையெலலாம ஹோமம செயது, கடைசியில தனனையும ஹோமம செயதான உருததிரன எனறு காடடபபடுகிறது இதனு லனறே இநத யாகம " ஸாவமேத₄ம " எனபபடுகிறது

மஹாதே₃வஸ ஸாவமேதே₄ மஹாதமா
ஹுதவாऽऽதமாநம தே₃வதே₃வா ப₃பூ₄வ ।
ஸாவாந லோகாந வயாபய விஷ்ட₄பய கீாதயா
விராஜதே த₃யுதிமாந கருததிவாஸா ॥

[பார-ராஜதாமம 22-12]

[மஹாதமாவான மஹாதேவா ஸாவமேத$_4$ யாகததில தனனேயே ஹோமம செயது தேவதேவனுக ஆனா யானேததோலுடுததுப பிரகாசிககுமவராய எலலா உலகஙகளேயும தன புகழால வியாபிததுககொணடும, தரிககசசெயதுகொணடும விளஙகுகிருா]என்று மஹாபாரதததில இநத வேதமநதிரம விவரிககபபடடது (ருத$_3$ர ருத$_3$ரியம மஹதவம விதே$_3$ ஹி) இநதக கலபதததில உருததிரனு யிருககும பெரியோன இபபதவியைப பெறுவதறகு முன உருததிர பதவிககுரிய அபபெருமையை இவவருனுசெயலேச செயது அடைநதானனறே அனறிககே "யுக$_3$கோடி ஸஹஸ்ராணி" எனற சலோகததில பிரமனேபபோலே உருததிரன மறறொரு கலபத திலும இபபதவியை அடைநதானனறே எனறுமாம (மஹதவம விதே$_3$ ஹி) தேவதேவனுனனறே

இபபடி உருததிரன பதவியடைநதவளவேயோ? அமஸவிநீ தேவாகளாகிற நீஙகளும விஷணுவிடமிருநதனறே பதவி பெறறீா கள எனறு அவாகளே முனனிடடுக கூறுகிறது அடுததபடியாக (அமஸவிநௌ) அமஸவிநீ தேவாகளே! (இராவத வாததி விஷணோ யாஸிஷடம ஹி) அநநம நிறைநத ஸதானததை விஷணுவிட மிருநது அடைநதீாகளனறே (இராவதவாததி) அநநம நிறைநத ஸதானததை, தேவாகளுககெலலாம வைததியாகளாயிருககும செலவம நிறைநத பதவியை, (யாஸிஷடம) விஷணோ யாஸிஷடம ஹி' எனறு இஙகும கூடடிககொளளவேணும இமமநதிரததின பொருள கீதாாதத ஸஙகரஹம (27-வது சலோகம) வயாகயானத தில ஸ்ரீவேதாநததேசிகரால இவவணணமாக விவரிககபபடடது

ஆக இததால உருததிரன அசவிநிகள முதலான தேவதைகள அனைவரும விஷணுவிடமிருநதே தம தம பதவிகளேப பெறறனா எனறு காடடபபடடது

तव श्रीये मरुतो मर्जयन्त रुद्र यत्ते जनिम चारु चित्रम्।
पदं यद्विष्णोरुपमं निधायि तेन पासि गुह्यं नाम गोनाम्॥

தவ ஸ்ரீயே மருதோ மாஜயநத
ருத$_3$ர யத தே ஜநிம சாரு சிதரம।
பத$_3$ம யத$_3$ விஷணோருபமம நித$_4$ாயி
தேந பாஸி கு$_3$ஹயம நாம கோ$_3$நாம॥

பதவுரை —ருத₃ர-உருத்திரனே! யத-யாதொரு காரணத தால, தே—உனனுடைய ஜநிம—பிறபபு, சாரு—அழகிய தாகவும சிதரம—ஆசசரியமாகவுமிருககிறதோ, (அதனல) தவ—உனனுடைய, ஶ்ரியே—செலவததை அடையும பொருட்டு யத விஷ்ணோ உபமம பத₃ம-விஷ்ணுவினுடைய தனககுத தானே உவமையான யாதொரு திருவடி நித₄ாயி—(திரிவிககிரமாவதார காலததில) வைககபபடடதோ, (அதை) மருத —தேவாகள மாஜயநத—விளககுகிறுாகள தேந-இபபடி விஷ்ணுவை ஆராதிததுபபெறற செலவததை உடையவனுகையால கே₃ாநாம—(விஷ்ணுவைககுறிககும) சபதஙகளுள கு₃ஹயம நாம— அதிரஹஸயமான ராம நாமததை, பாஸி-நீ நெஞசில புதைதது வைததிருககிறுய

ருகவேதம ஐநதாவது மணடலததில மூனருவது ஸூகததில மூனருவது மநதிரமான இதில விஷ்ணுவின திருவடியை விளககி தேவாகள ருதரபதவியைப பெறவிருமபுகிறுாகள எனபதும இப படி விஷ்ணு ஸ்ரீபாதஸேவைசெயது பதவிபெறறதாலேயே உருததி ரன தாரகமநதிரததை தரிதது நிறகிறுன எனறும உதகோஷிககப படுகிறது

(தவ ஶ்ரியே) தவ ஶ்ரியை, உனனுடைய செலவததைப பெறும பொருட்டு, மறறொரு கலபததில ருதரபதவியைப பெறுமபொருட்டு, (மருத மாஜயநத) மருத மாாஜயநதி தேவாகள விளககுகிறுா கள ருதரபதவியானது அவவளவு உயாநததோ? எனில (ருத₃ர) உருததிரனே! (யத தே ஜநிம சாரு சிதரம) சதபதபராஹமணுதி களில விளககபபடட உனனுடைய பிறபபானது அழகியதாகவும, ஆசசரியமாகவும இருககிறபடியால அதை அடைய தேவாகள விளககுகிறுாகள எதை விளககுகிறுாகள? எனில (பத₃ம யத₃ விஷ்ணோருபமம நித₄ாயி) தனககுத தானே உபமானமான விஷ்ணு வின யாதொரு திருவடி உலகஙகளை அளபபதறகாக வைககப படடதோ அதை விளககுகிறுாகள (உபமம) 'மா விஶ்வா பருதி₂வீ" [வைஜயநதீ 1 3-1-3] எனறு வைஜயநதியில சொலலபபடுகிற தாகையால 'பூமிககு அருகில வைககபபடடதோ' எனறு பொருளாகி உயரநீடடிய திருவடியைக குறிபபதாகவும கொளளலாம தேவ ருலகஙகளை 'பூமிககு அருகில' எனறதால எளிதிலே அடியிடட

படியைக காட்டுகிறது 'தேவாகள ருதரபதவிககாக விஷ்ணு பததைத விளககுகிருாகள''என றதால, விஷ்ணுவிடைய திருவடியை விளககியதாலேயே உருததிரன தன பதவியைப பெறருன என று உணாததபபடுகிறது (தேந பாஸி குஹயம நாம கோநாம) இப படி விஷ்ணுவின திருவடியை விளககிப பதவிபெறறதாலேயே விஷ்ணுபகதாகளில தலைசிறநதவனுயிருநது விஷ்ணுவின திருநாமங களுககுள அதிரஹஸயமான தாரக நாமததை அதிகாரிகள செவிப படாதபடி நெஞசில ரக்ஷிததுவைதது, தகுநத அதிகாரிகளுககு உபதேசிககிருய (குஹயம நாம கோநாம) பகவானுடைய திரு நாமஙகளுககுள அதிரஹஸயமான திருநாமம என று ஸ்ரீராமநாம மாகிற தாரகநாமம உரைககபபடுகிறது என று வேதாநதவிஜயம முதலான பூாவகரநதஙகளிலே உரைககபபடடது ருதரன ராம மநதிரததை நெஞசிலே தரிததுநின்று உபதேசிபபவன என்பது புராண பரஸிததம

ஆக இவவிரணடு மநதிரஙகளாலும உருததிர பதவியானது பரமபுருஷனின அருளாலேயே ஸிததிககிறதென று காடடபபடடது ஆகையால, "யம காமயே தம தமுகரம கருணேமி" என றவிடத திலும இவவாததமே உரைககபபடுகிறதென று கொளவதே பொருததமானது

இனி, பரகருதமான வாகாமபருணீ ஸூகதமநதிரததைத தொடாநது காணபோம (யம காமயே தம பரஹமாணம கருணேமி) உருததிரபதவிமாததிரமலல, எனககு விருபபமிருநததாகில, ஒரு வனைப பிரமனுகவும செயகிறேன இஙகு திரிமூாததிகளில பரஹ மருதராகளை மாததிரமெடுதது விஷ்ணுவை எடுககாததிலிருநது, விஷ்ணுவே பரஹமருதராதிகளுககுப பதவியளிககும பரமபொருள என று தெளிவாகிறது (தம ருஷிம) விருமபினேனுகில, அவனை வஸிஷடா முதலான ரிஷியாககுகிறேன (தம ஸுமேதாம) விருமபி னேனுகில அவனை பருஹஸபதி முதலான பேரறிவாளாகளில ஒருவனுககுகிறேன

ஆக, இமமநதிரததால வாகதேவீபதியான பரமபுருஷனின அருளாலேயே பரஹமருதராதிகள பதவி பெறுகிருாகள என று நிாணயிககபபடடதாகிறது

६. अहं रुद्राय धनुरातनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ।
अहं जनाय समदं कृणोमि अहं द्यावापृथिवी आविवेश॥

6. அஹம ருத₃ராய த₄நுராதநோமி
ப₃ரஹமத₃விஷே ஶரவே ஹநதவா உ।
அஹம ஜநாய ஸமத₃ம க்ருணோமி
அஹம த₃யாவாப்ருதி₂வீ ஆவிவேஶ॥

பதவுரை — அஹம—*நான* **ருத₃ராய**—*உருததிரனுககு* **ப₃ரஹமத₃விஷே**-*பராஹமணதவேஷிகளாய*, **ஶரவே**-*ஹிமஸகனை திரிபுரவாஸியான அசுரனை* **ஹநதவை**—*கொலலுவதறகு*, **த₄நு** -*விலலை*, **ஆதநோமி**-*நாணபூடடுகிறேன* **அஹம**-*நான* **ஜநாய**-*என அடியாாகளினபொருடடு* **ஸமத₃ம**-*யுததததை*, **க்ருணோமி**—*செயகிறேன* **அஹம**-*நான* **த₃யாவா ப்ருதி₂வீ**—*தேவருலகததையும பூமியையும* **ஆவிவேஶ**—*வியாபிததேன*.

ருதராதிகளை அவரவாகளின பதவிகளில நியமிபபதுமாததிரமலல, அவரவாகளுககு அநதாயாமியாய நினறு திரிபுரஸமஹாராதி₃ காரியததை நடததிவைபபவளும நானே எனகிருள

(*அஹம ருத₃ராய த₄நுராதநோமி*) *நானேஉருததிரனுககு விலலை நாணபூடடிததருகிறேன ஸாயணபாஷயமுமஇபபடியே விவரிததது*

' விஷ்ணுராதமா ப₄க₃வதோ ப₄வஸயாமிததேஜஸ ।
தஸமாத த₄நுாஜயாஸமஸாகக₃ம ஸ விஷேஹே மஹேஶவர ॥
[பார-காணபாவம 35-50]

[அளவறற தேஜஸஸையுடையவரான பகவான சிவனுககு விஷணுவானவா ஆதமாவாயிருபபவா அதனுலேயே விலலை நாணேறறுவதை மஹேசவரரான அவா பொறுககமுடிநதது] எனறு மஹாபாரதததிலே பகவான வியாஸா இமமநதிரததை விவரிததாா எதறகாக நாண ஏறறிததநதது? எனில (ப₃ரஹமத₃விஷே ஶரவே ஹநதவை உ) பராஹமண தவேஷியும ஹிமஸகனுமான திரிபுராசுரனைக கொலலுவதறகாக (ப₃ரஹமத₃விஷே) பரபராஹமததை

தவேவஷிபபவாகளை எனறுமாம பராஹமணாகளை தவேஷிததால ப₃ராஹமணோ மம தே₃வதா [பராஹமணா என தெயவம] என னும பரஹமததையும துவேஷிததவாகளனறே பரஹம சபதம வேதததையும குறிககுமாகையால வேததவேஷிகள எனறுமாம (ஶரவே) ஹிமஸகளை இரணடாவது வேறறுமைப பொருளில நானகாவது வேறறுமை (ஹநதவை) கொலலுவதறகாக (அஹம ஜநாய ஸமத₃ம கருணோமி) ருதராதிகளைக கருவியாககொணடு எனனை ஆசரயிதத தேவாகளுககாக நானே அசுராகளோடு போா புரிகிறேன "அரன எனபபுரம ஒரு மூனறெரிதது" [திருவாய1-1-8] எனறா ஆழவாா 'ஸமாநம மாத₃யநதி அஸமிந இதிஸமத எனனும வயுதபததியாலே சணடை எனறு பொருளபடுகிறது ஸமச ச₂ப₃த₃ம ருதராதிகள எபபடி உனககுக கருவியாவாகள? எனில (அஹம த₃யாவாபருதி₂வீ ஆவிவேஶ) நானேயனறே ருதராதிகளை உளளிடட எலலா உலகையும வியாபிததிருககிறேன அதனால நானே அவாகளைக கருவியாககொணடு திரிபுரஸமஹாராதி காரியஙகளைச செயகிறேன எனறு கருதது

பணிவில சீாச
செலவிடைப பாகன திரிபுரம செறறுழிக
கலலுயா செனனி இமயவில நாணகித
தொலபுகழ தநதாரும தாம' எனறு பணடைததமிழரா லும பரிபாடலிலே ஸஙகாஷண வாஸுதேவாகளின உதவியாலேயே உருததிரன திரிபுரம செறறான எனறு பாடபபடடது அறியததககது

ஆக இமமநதிரததால, உருததிரன திரிபுரம எரிததபோது நாணேறற வலலமையுடையவனானது பரமாதமா அநதாயாமியா யிருநதததாலேயே எனறு காடடபபடடது இவவாததம யஜுா வேதததில திரிபுரஸமஹாரததை விவரிககிருககும பரகரணததிலும வலியுறுததபபடடிருபபதை இனிககாணபோம

திரிபுர ஸமஹாரம்

சிவன பசுபதியானது

तेषामसुराणां तिस्रः पुर आसन्नयस्मय्यवमाथ रजताऽथ हरिणी। ता देवा जेतुं नाशक्नुवन्। ता उपसदैवाजिगीषन्। तस्मादाहुर्यश्चैव वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति। त इषुं समस्कुर्वत।

अग्निमनीकं सोमं शल्यं विष्णु तेजनं। तेऽब्रुवन् क इमामसिष्यतीति।
रुद्र इत्यब्रुवन् रुद्रो वै क्रूरस्सोस्यत्विति। सोऽब्रवीत् वरं वृणा अहमेव
पशूनामधिपतिरसानीति। तस्मात् रुद्रः पशूनामधिपतिः। तां रुद्रो
वासृजत् स तिस्रः पुरोऽभि त्वैभ्यो लोकेभ्योसुरान् प्राणुदत

தேஷாமஸுராணாம திஸர புர ஆஸநநயஸமயயவமாத$_2$ ரஜதாத$_2$ ஹரிணீ। தா தே$_3$வா ஜேதும நாஸகநுவந। தா உப ஸதை$_3$வாஜிகீ$_3$ஷந। தஸமாத$_3$ாஹுராயஸசைவம வேத$_3$ யஸச நோபஸத$_3$ா வை மஹாபுரம ஜயநதீதி। த இஷுமஸமஸ குாவத। அக$_3$நிமநீகம ஸோமம ஸலயம விஷணும தேஜநம। தேऽப$_3$ருவந க இமாமஸிஷயதீதி। ருத$_3$ர இதயப$_3$ருவந ருத$_3$ரோ வை கரூரஸ ஸோஸயதவிதி। ஸோऽப$_3$ரவீத வரம வருணு அஹமேவ பஸூநாமதி$_4$ பதிரஸாநீதி। தஸமாத ருத$_3$ர பஸூநா மதி$_4$பதி। தாம ருத$_3$ரோவாऽஸருஜத ஸ திஸர, புரோபி$_4$ தவைப$_4$யோ லோகேப$_4$யோஸுராந பராணுத$_3$த

இவவிருததாநதம கருஷணயஜுஸஸமஹிதையில ஆருவது காணடததில இரணடாவது பரஸநததில படிககபபடடிருககிறது ப$_4$ாரதாதிகளில உபபருமஹணம செயயபபடடுமிருககிறது

(தேஷாம ஹரிணீ) முனபொருகால மூனறு அஸுராகள முபபுரஙகளுககு அதிபதிகளாயிருநதனா அபபுரஙகளில ஒனறு இருமபினுலும, ஒனறு வெளளியினுலும ஒனறு ஸுவாணததாலும செயயபபடடிருநதது (தா நாஸகநுவந) (பறககும சகதி பெறறிருநத) அபபுரஙகளை தேவாகள ஜயிபபதறகு முடியவிலலை (தா அஜிகீ$_3$ஷந) அவைகளை உபஸத எனனும கரியாவிசேஷததாலே ஜயிகக விருமபினா (த இஷுமஸமஸகுாவத) (அதன பலனுக) அவாகள ஓா அமபை உணடு பணணினாகள (அக$_3$நிம தேஜநம) அகனியை அநீகம எனபபடும அமபின நுனிபபாகமாகவும, சநதிரனை சலயம எனபபடும நடுபபாகமாகவும, விஷணுவைத தேஜனம எனபபடும பாகமாகவும செயதனா, 'தேஜநம எனறது அமபுககும அதை எயபவனுககும தேஜஸஸையளிபபவன எனறு மாம விஷணுராதமா ப$_4$க$_3$வத ' எனற பாரதசலோகததை நினைபபது (தேப$_3$ருவந ஸோஸயதவிதி) யாா இவவமபை எயவது?'

என்று தங்களுக்குள் விசாரித்தனர் அந்த தேவர்கள் இப்படி ஆராய்ந்த பிறகு "ருத்ரனே க்ரூரனாகையால் அவனே அம்பை எய்ய வேண்டும்' என்று முடிவுகட்டினர் (ஸோப₃ரவீத அஸாநீதி) இதைக்கேட்ட ருத்ரன் "தேவர்களே! நான் உங்களிடம் ஒருவரத்தை வேண்டுகிறேன், (அதாவது) நானே பசுக்களுக்கு (பசுப்ராயர் களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு அல்லது யாகபசுக்களுக்கு) அதிபதியாக ஆகவேண்டும்" என்று உரைத்தனன் (தஸ்மாத பராணுத₃த) தேவர்களும் அவ்வரத்தை அளித்தனர் அதிலிருந்து ருத்ரன் பசுபதியானன் அதற்குப்பிறகு அவன் அவ்வம்பை அப்புரங்களின் மீது எய்து அவ்வஸுரர்களைக் கொன்றனன்

இது வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட த்ரிபுரஸம்ஹார வ்ருத்தாந்தம் 'ருத்₃ரோ வை க்ரூர [ருத்ரன் க்ரூரனன்றோ] என்று தேவர்களால் சொல்லப்பட்டதிலிருந்து, க்ஷமயா ப்ருதி₂வீஸம" [பொறுமையில் பூமியைப்போன்றவன்] என்றும் "கோபமாஹாரயத" [கோபத்தை வரவழைத்துக்கொண்டான்]என்றும் சொல்லப்படும் பரமபுருஷனைக் காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தி (வேறுபாடு) தோற்றுகிறது கருணைக் கடலாயிருக்கவேண்டிய பரம்பொருள் இவனல்ல என்பதும் உணர்த் தப்படுகிறது மேலும், "வரம் வருணை' என்று தேவர்களை வரம் கேட்டதிலிருந்து, இவனும் ஓர் தேவனே என்பதும், பரவஸ்து வல்லவென்பதும் தெளிவாகிறது தன்னை அணடினவர்களை ' தே₃ஹி மே த₃த₃ாமி தே ' [நீ எனக்கொன்றைக்கொடு, நான் உனக்கொன் றைத் தருகிறேன்] என்ற கணக்கிலே வரம் கேட்பதிலிருந்து, தன்னிடம் ஏதாவதொன்றைக் கேட்பவர்களையும் "உத₃ாராஸ ஸர்வ ஏவைதே" [இவர்களெல்லாரும் உதாரர்கள்] என்று கூறும் பரமோ தாரனை பகவானைக் காட்டிலும் வித்தியாசமும் விளங்குகிறது உருத்திரனுடைய பசுபதித்துவமும் வரப்ரதானத்தினால் வந்தேயன்றி ஸ்வாப₄ாவிகமானது(இயற்கையானது)அல்லஎன்றும்வெளியாகிறது

இனி, மஹாபாரதத்தில் த்ரிபுரஸம்ஹார வ்ருத்தாந்தம் உபப் ருமஹணம் செய்யப்பட்டபடியை ஆராய்வோம் துரோணர் இறந்த பிறகு, துரியோதனாதிகள் கர்ணனைத் தலைமை வகிக்கும்படி வேண் டிக்கொண்டனர் கர்ணனும், அர்ஜுனனுக்கு க்ருஷ்ணன் ஸாரதியா யிருப்பதுபோல, தனக்கும் மத₃ரதேசத்து அரசனான சல்யன் சாரதியா யிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினன் சல்யனோவெனில் தன்னைக் காட்டிலும் பலவிதத்திலும் தாழ்ந்தவனான கர்ணனுக்குத் தான ஸாரதியாயிருக்க விரும்பவில்லை. உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர

களுக்கு ஸாரதயம் செய்வது உண்டு என்பதற்கு உதாரணமாக த்ரிபுரஸம்ஹார விருத்தாந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறுன் அரவக் கொடியோன்

தாராக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுந்மாலி என்று பெயர்கொண்டவர்களும், தேவர்களால் ஜயிக்கப்பட்ட தாரகாஸுரனுடைய குமாரருமான அஸுரர்மூவர் கடுந்தவம்செய்து கமலாஸனனை (ப்ரஹ்மாவை) உகப்பித்துப் பறக்கக்கூடியதும்,ஒருவராலும் அழிக்க அரிதாயிருப்பதுமான முப்புரங்களை வரமாக விரும்பினர் ப்ரஹ்மாவும் அவர்களுக்கு முப்புரங்களையும் வரமாகக் கொடுத்து, அந்த முப்புரங்களும் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கொருதடவை ஒன்றுசேருமென்றும் அப்படி ஒன்று சேரும்போது ஒரே பாணத்தினுல் ஒரு தேவஶ்ரேஷ்டன் அம்மூன்று புரங்களையும் அழிப்பானென்றும் வேறு எவராலும், வேறு எந்த ஸமயத்திலும் அவைகளுக்கு அழிவில்லையென்றும் சொல்லி மறைந்தார் ஸுவர்ணத்தினுல் ஆனதாய் தேவலோகத்தில் நிலைநிற்பதொன்று, வெள்ளியினுல் செய்யப்பட்டதாய் அந்தரிக்ஷத்திலே ஸஞ்சரிப்பதொன்று, இரும்புமயமானதாய் பூமியிலே ஸஞ்சரிப்பதொன்று ஆகிய இம்முப்புரங்களும் மயனுல் அவர்களுக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது அவர்கள் அப்புரங்களைத் துணையாகக் கொண்டு உலகங்களையெல்லாம் ஹிம்ஸிக்கத் தொடங்கினர்

அவர்களுடைய ஹிம்ஸையைப் பொறுக்காத தேவர்கள் ப்ரஹ்மாவை அடைய, ப்ரஹ்மாவும் 'இவர்களை ருத்ரனே ஒரே பாணத்தால் கொல்ல வேண்டும் ஆகையால் அவனைச் சரணமடையுங்கள்' என்று சொல்ல தேவர்களும் ருத்ரனை அடைந்து வேண்ட "நான் ஒருவனே அவர்கள் மூவரையும் கொல்லவல்லவனல்லேன், என்னுடைய தேஜஸ்ஸைப்பெற்று நீங்களே அவனைக் கொல்லுங்கள் என்று ருத்ரன் சொல்ல, 'தேவனே! உன்னுடைய தேஜஸ்ஸை நாங்கள் தரிக்க சக்தியுடையோமல்லோம் நீயே எங்களுடைய பலத்தில் பாதிபாதியைப் பெற்று அவனைக் கொல்லவேண்டும்" என்று உரைக்க, 'எனக்குப் பசுபதியாயிருக்கும் தன்மையையும் நீங்கள் அளிக்கவேண்டும் அவர்களைக் கொல்லத்தக்க தனுஸ்ஸையும், அம்பையும் ஸாரதியையும், ரதத்தையும் அமைத்துத் தரவேண்டும் இப்படிச் செய்தால் நான் அவர்களை அழிக்கிறேன்" என்று சிவன் சொன்னர் தேவர்களும் தங்கள் பலத்தில் பாதியை ருத்ரனுக்கு அளித்து, பசுபதியாயிருக்கும் தன்மையையும் அளித்து பூமியை ரதமாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும் செய்தனர்

அழிவறறவரான விஷ்ணுவை தியானிததது, அவரை அமபாகச செயதனா வாயுவை அமபின இறககைகளாகச செயதனா அகநி யையும ஸோமனையும அமபின நுனியிலே இடடனா அதனபிறகு 'எனககு யாரை ஸாரதியாக நியமிககப போகிறீாகள'' என்று உருததிரன கேடக 'நீரே எவரையாவது நியமிககலாம'' எனறு தேவாகள சொலல 'எனனைககாடடிலும எவா உயாநதவரோ அவரே எனககு ஸாரதியாகவேணும'' எனறு ருதரன உரைகக, ருதரனுககுப பிதாவான பரஹமாவை ஸாரதியாக நியமிததனா அதன பிறகு ஒனறுசோநத அநத முபபுரஙகளையும அதத பாணத தால அழிததாா சிவன இநத விருததாநததைச சொலலிவரும வியாஸமஹாஷி ஸாவலோகேஶவரனை விஷணுவை அமபாகக கொணட விலலை சிவனால எபபடித தாஙகமுடியும எனனும ஸந தேஹம எழககூடுமாகையால, அதறகு ஸமாதானமாக

' விஷ்ணுராதமா ப₄க₃வத ப₄வஸயாமிததேஜஸ |
தஸமாத₃ த₄நுாஜயா ஸமஸாக₃க₃ம ஸ விஷேஹே மஹேஶவர ||''

[அதிகமான தேஜஸஸையுடைய பகவான ருதரனுககு விஷணு வானவா (விசேஷிதது) ஆதமாவாயிருநதாா அதனாலேயே மஹேச வரன அநத விலலையும நாணையும தொடமுடிநதது] எனனும அழகிய சுலோகததை அருளிசசெயதாா இதிலிருநது பகவான தனனுடைய அமசததை விசேஷிதது ருதரனுககு அளித்திருபபத னாலேயே சிவனால தரிபுரஸமஹாரம செயயமுடிநததெனபது தெளி வாகிறது இதையே நமமாழவாரும அரனெனப புரமொரு மூனறு எரிதது ' எனறு அருளிச செயதாா தம தமிழ மறையில மேலும சிவனைககாடடிலும பரஹமா உயாநதவரெனறும, எலலா தேவதை களினுடைய பலஙகளில பாதியைப பெறறே சிவன திரிபுரஙகளை ஜயிததாரெனறும ஏறபடுகிறபடியால, சிவன ''ந ததஸமஶசாப₄யதி₄ கஶச த₃ருசயதே பராஸய ஶகதிா விவிதை₄வ சரூயதே ' எனறு உப நிஷததுககளில உதகருஷடனாக உதகோஷிககபபடும பரமாதமா வலலரெனறும, அவருககு அநதாயாமியாயிருநத அசயுதனே அருமறைபபொருள எனறும தெளிவாக விளககபபடடதாகிறது

தரிபுரஸமஹாரவிருததாநதம மறறுமுள்ள இதிஹாஸ புராணங களில உபபருமஹணம செயயபபடடிருககிறபடியைப பாாபபோம தரிபுரதஹனம சிவனுடைய பரதவஸூசகமெனறும, அது பிரமனா லும அரியாலும செயயமுடியாத காரியமெனறும சிலா சொலலு

கிறார்கள் த்ரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தபிறகு அரியதிகனு அரனதிகனு என்னும் ஸந்தேஹம் தேவர்களுக்கும் உண்டான விஷயமும், அது நிவ்ருத்தியான விதமும் ஸ்ரீராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் பின் வரும் சுலோகங்களிலிருந்து தெரிகிறது

ததா₃ து தே₃வதா: ஸர்வா: ப்ருச்சந்தி ஸ்ம பிதாமஹம்।
ஶிதிகண்ட₂ஸ்ய விஷ்ணோஶ்ச ப₃லாப₃லநிரீக்ஷயா ||
அபி₄ப்ராயம் து விஜ்ஞாய தே₃வதாநாம் பிதாமஹ: ।
விரோத₄ம் ஜநயாமாஸ தயோஸ் ஸத்யவதாம் வர: ||
விரோதே₄ ச மஹத்₃யுத்₃த₄மபவத் ரோமஹர்ஷணம்।
ஶிதிகண்ட₂ஸ்ய விஷ்ணோஶ்ச பரஸ்பரஜிகீ₃ஷிணோ: ||
ததா₃ து ஜ்ரும்பி₄தம் ஶைவம் த₄நுர் பீ₄மபராக்ரமம்।
ஹுங்காரேண மஹாதே₃வ: ஸ்தம்பி₄தோऽத₂ த்ரிலோசந: ||
ஜ்ரும்பி₄தம் தத்₃ த₄நுர் த்₃ருஷ்ட்வா ஶைவம் விஷ்ணுபராக்ரமை: ।
அதி₄கம் மேநிரே விஷ்ணும் தே₃வாஸ் ஸர்ஷிக₃ணாஸ் ததா₃||

[முப்புரமெரித்தபிறகு, நீலகண்டனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் பலா பலங்களைப் பார்க்கவேணுமென்று தேவர்கள் எல்லாரும் பிரமனை வினவினார்கள் அந்த தேவர்களின் அபிப்ராயத்தை அறிந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞானியான பிதாமஹன் விஷ்ணுவுக்கும் ருத்ரனுக்கும் விரோதத்தை விளைப்பித்தார் விரோதம் ஏற்பட்டவளவில், ஒருவரையொருவர் ஜயிக்க விரும்பிய அவர்களிருவர்க்கும் மயிர்க் கூச்செறிவிக்கும்படியான பெரிய யுத்தம் உண்டாயிற்று அப்படி யுத்தம் செய்யும்போது பயங்கரமான செயல்களைச்செய்த அந்த சிவதனுஸ் சிறிதுமுறிந்தது மஹாதேவன் த்ரிலோசனன் என்ப் படும் சிவனும் விஷ்ணுவினுடைய ஹுங்காரத்தாலே ஸ்தம்பித்துப் போனார் விஷ்ணுபராக்ரமத்தினால் முறிந்த அந்த சிவதனுஸ்ஸைக் கண்ட தேவர்களும் முனிகணங்களும் விஷ்ணுவே (ருத்ரனைவிட) மேலானவனென்று அறிந்தனர்]

ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யேஸ்வரரான பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் தம் பரப்ரஹ்ம விவேகத்தில்,

ஆவாய் அதனகனாய அந்தரியாமிப் பொருளாய்
ஏவாய்ப் பவுத்தனுமாய எம்பெருமான்—காவாக்கால்
போரும் பொருமோ புராந்தகனென்றே பேரும்
சீரும் பெறுமோ சிவன்.

[பசுவாகவும, அதன கனருகவும, (ருதரனுககு) அநதராதமா வாகவும அமபாகவும, புததராகவும இருநது எமபெருமான காபபாறறுவிடில ருதரன சணடை செயதிருககமுடியுமோ? புராநதகன எனற பெயரையும பெருமையையும பெறறிருககததான முடியுமோ?] எனறு பாசுரமிடடருளினா அரிதாசரும இருசமய விளககததில

சரமாய மிகுபஞசரமாய உலகின
பரமாம எருதும பசுவெனபதுமாய
உரமாய அரனுக குயிராய அழிமுப
புரமாகிய நூலபுகழ புததனுமாய
நினருன நெடுமாலெனும நிசசயநூல

["அமபாய அரிபஞசரம எனனும மநதிரமாய உலகததைத தாங கும எருதாய பசுவாய, (ருதரனுககு) பலமாய, அநதாயாமியாய முபபுரஙகள அழிவதறகு ஏதுவான மோஹன நூலகளை உணடாககி பரவாததிபபிதத புததனுமாய நினருன நெடுமால எனறு ஸசசாஸதரஙகள சொலலுகினறன] எனறு அறிவிததாா

இநத திரிபுராஸுராகளுககு பரஹமாவின வரததினுலும அவா களுடைய ஸதரீகளின கறபினுலும வேதததில பராமாணயபுததி யாலும, செததவாகளைப பிழைபபிககும ஸஞஜீவியாகிய அமருதக கிணறறினுலும பலம மிகுநதிருநதது பசுபதிதவவரமும, பாதிபல வரமும பெறறுப பிரமனை ஸாரதியாககொணடு யுதததுககுச செனருா சிவன அவரால கொலலபபடட அஸுராகளை அமருதக கிணறறில தளளி மயன உயிாமூடடியதால அவாகள அழிவிலலாமல யுததம செயதுகொணடே இருநதனா சிவன அவாகளை ஜயிகக முடியாமல சஞசலமடைநது சுககிரனைப புரோஹிதனுகவும, தம ஜடா மணடலஙகளை ஸமிததாகவும கொணடு ஸ்ரீமநநாராயணனைக குறிதது ஹோமம செயதாா ஸாவாநதாயாமியான ஸ்ரீதரன பர ஸனனமாக, சிவன திரிபுராகளை ஜயிகக வழி செயயவேணடு மெனறு வேணடினுா பகவானும, தான ஒரு பசுவாகவும தன புததிரனை பிரமன கனருகவும உருவமெடுததுச செனறு அமருதக கிணறறிறகுக காவலாயிருநதவாகளை மயஙகசசெயது கிணறறில பிரவேசிதது, அமிருததததை மிகுதியிலலாமல பருகி மறைநது விடடாா, அமருதககிணறு இபபடி அழிநதது

அம்ருதக்கிணற்றை அழித்த பிறகு பகவான் புத்தாவதார மெடுத்து அஸுரர்களுக்குப் பொய் நூல்களை உபதேசித்து வேதத்தில் அவர்களுக்கிருந்த ப்ராமாண்யபுத்தியைப் பறக்கடித்தார் அஸுரர்களுடைய ஸ்திரீகளுக்கு அச்வத்தவருக்ஷத்தைப் பூஜித்து ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டால் புத்ரோத்பத்தி உண்டாகுமென்று போதித்து ஆலிங்கனவேளையில் அச்வத்தநாராயணனாயிருந்து அவர்களுடைய கற்பை அழித்துவிட்டார் பிறகு, ஹரிபஞ்ஜரம் என்னும் மந்திரத்தை சிவனுக்குப் பிரமன் மூலமாக உபதேசம் செய்தார் வில்லைத் தாங்கி யுத்தம்செய்து ஸைமஹரிபபதற்காகத்தன பலத்தையும் கொடுத்து, விசேஷித்து அந்தர்யாமியாகவும் இருந்தார் பரஹ்மருத்ரர்களால் ஏற்பபெற்ற ரதத்தை பூமியானது தாங்க முடியாமற்போகவே கபிலரூபியாயிருந்த பகவான் ரிஷபரூபமாய வடிவெடுத்து ரதத்தைத் தாங்கினார் சிவனால் விடப்படும் அம்பாகவுமிருந்து திரிபுராஸுரர்களை ஸம்ஹரித்தார் இப்படி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து திரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தவர் பகவான் சிவனை நிமித்தமாத்திரமாக வைத்துத் திரிபுராரி என்னும் கீர்த்தியை ஸம்பாதித்துக் கொடுத்தார் மேலே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களில் சிற்சில சில புராணங்களில் பேசப்பட்டுள்ளன அவைகளைக் காட்டுவோம் மோக்ஷபுராணமாகிய பாகவதத்தில், ஏழாவது ஸ்கந்தத்தில் பத்தாவது அத்தியாயத்தில் இவ்விருத்தாந்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

'ஸ நிர்மமே புரஸ்திஸ்ரோ ஹைமரௌப்யாயஸீ பரபு$_4$ ।
அத$_2$ாநுக$_3$ருஹ்ய ப$_4$க$_3$வாந மா ப்$_4$ஷடேதி ஸுராந விபு$_4$ ।
ஶரம த$_4$நுஷி ஸந்த$_4$ாய புரேஷ்வஸ்த்ரம வயமுஞ்சத ॥
ததோऽக$_3$நிவர்ணா இஷவ உத்பேதுஸ ஸூர்யமண்ட$_3$லாத ।
யத$_2$ா மயூக$_2$ஸந்தோ$_3$ஹா நாத$_3$ருஶ்யந்த புரோ யத ॥
தை ஸ்ப்ருஷ்டா வயஸவஸ ஸர்வே நிபேதுஸ த்ரிபுரௌகஸ ।
தாநாநீய மஹாயோகீ$_3$ மய கூபரஸேऽக்ஷிபத ॥
ஸித$_3$த$_4$ாம்ருதரஸே க்ஷிப்தா வஜ்ரஸாரா மஹௌஜஸ, ।
உத்தஸ்து$_2$ர மேக$_4$த$_3$ளநா வைத$_3$யுதா இவ வஹ்நய ॥
விலோக்ய ப$_4$க$_3$நஸங்கல்பம விமநஸ்கம வ்ருஷத$_4$வஜம ।
தத$_3$ாऽயம ப$_4$க$_3$வாந விஷ்ணுஸ தத்ரோபாயமகல்பயத ॥
வத்ஸ ஆஸீத தத$_3$ா ப$_3$ரஹ்மா ஸ்வயம விஷ்ணுரயமஹி கெ$_3$ள ।
ப்ரவிஶ்ய த்ரிபுரம காலே தசச கூபாம்ருதம பபௌ ॥

அஸுரா ஹயபி பயயநதோ ந நயஷேத₄ந விமோஹிதா ।
அத₂ாऽஸௌ ஶகதிபி₄ ஸவாபி₄ ஶமபே₄ா பரத₄ாநிகம
வயத₄ாத ॥
ரத₂ம ஸூதம த₄நுாவாஹாந த₄வஜம வாமஶராதி₃ யத ।
ஸநநத₃தே₄ா ரத₂மாஸத₂ாய ஶரம த₄நுருபாத₃தே₃ ॥
ஶரம த₄நுஷி ஸநத₄ாய முஹூாதததேऽபி₄ஜிதீஶவர ।
ப₄க₃வததேஜஸா குப₃பதோ த₃த₃ாஹ தரிபுரம ஶிவ ॥

[அநத மயன, தஙகம வெளளி இருமபு இவைகளால அமைககப பெறற முபபுரஙகளை ஸருஷடிதது அஸுராகளுககளிததான (அப பரஙகளை ஸஹாயமாககொணட அஸுராகள எலலா லோகஙகளை யும துனபுறுதத, தேவாகள சிவனைச சரணமடைநதனா சிவன அஞசலெனறு அமராகளுககு அபயமளிதது, விலலிலே அமபைப பூட்டிப புரஙகளின மேல எயதா பிறகு அகனிபோனற வாண முடைய பாணஙகள ஸூாயமணடலததிலிருநதுவரும கிரணஸமூ ஹஙகளைபபோல கிளமபின அதறகுபபின புரஙகள காணபபட விலலை திரிபுரததிலுளள அஸுராகள இநத பாணஙகளால அடிக கபபடடு பராணனை இழநது விழுநதனா மஹாயோகியாகிய மயன அவவஸுராகளை எடுதது அமுதம நிறைநத கிணறறில போடடான அநத ஸிததாமருதரஸததிலே வீழததபபடட அஸுராகள வஜரம போனற சரீரததை உடையவாகளாய மிகுநத பலமுளளவாகளாய மேகததை பேதிககும மினனலாகிற நெருபபைப போனறவாகளாய எழுநதாாகள (அவாகளைககணடு) வீணான ஸஙகலபததை உடைய வராய, மனமுடைநதவரான சிவனைபபாாதது பகவான விஷணு அவாகளைக கொலலும விஷயததில பினவரும உபாயததைக கலபிததா இநத விஷணுவானவா பசுவாகவும, பரஹமா கனறுகவும ஆயினா சரியான சமயததில முபபுரததினுள பரவேசிதது கிணறறிலுளள அமருதததை அசசுதன அருநதினுா அஸுராகள, இதைப பாாத திருநத போதிலும, மோஹததை அடைவிககபபடடு இதைத தடை செயயாதிருநதனா பிறகு, இநத பகவான விஷணு தன சகதிகளால சிவனசணடை செயவதறகுரிய ஸாதனஙகளைச செயதா தோ ஸாரதி,வில, குதிரைகள, கொடி, கவசம, பாணம முதலியவைகளைக கொடுததா யுததஸநநததரான ஈசன ரததததின மேலேறி விலலையும அமபையும எடுததா விலலில பாணததைச சோதது அபிஜித முஹூாததததில (மதயாஹநததில), பகவான விஷணுவினுடைய தேஜஸஸினுல ரக்ஷிககபபடடவராய, சிவன முபபுரஙகளை எரிததா]

ஹரிவமசததில பவிஷயபாவததததின கடைசியில பகவான கீழே விழுநத தேரை எருதாய நினறு தாஙகிய விஷயம பினவருமாறு விவரிககபபடுகிறது

தேதா மத₄யே தி₃வயமபத₃த₃ பராது₃ராஸீநமஹீபதே।
ருஷீணும ப₃ரஹமபுதராணும மஹதாமபி ப₄ாரத ॥
ஸ ஏஷ மஙகரஸயாக₃ரே ரதே₂ா பூ₄மிம பரதிஷடி₂த ।
அஜேயோ ஜயயதாம பராபதஸ ஸாவலோகஸய பமயத ॥
தஸமிந நிபதிதே ராஜந ரத₂ாநாம பரவரே ரதே₂।
நிபேதுஸ ஸாவபூ₄தாநி பூ₄தலே வஸுத₄ாதி₄ப ॥
விசேலு பாவதாக₃ராணி சேலுமசைவ மஹாத₃ருமா ।
விசுக்ஷுபு₃ஸ ஸமுத₄ராமச ந ரேஜுமச தி₃மோ த₃ம ॥
வருத₃த₄ாமச ப₃ராஹமணுஸ ததர ஜேபுமச பரமம ஜபம।
யத தத ப₃ரஹமமயம தேஜஸ ஸாவதர விஜயைஷிணும ॥
மாநதயாதத₂ம ஸாவபூ₄தாநாமிஹ லோகே பரதர ச।
ஸமாத₄யாதமநாதமாநம யோக₃பராபதேந ஹேதுநா ॥
ரத₂நதரேண ஸாமநாத₂ ப₃ரஹமபூ₄தேந ப₄ாரத।
தேஜஸாஜவலயத விஷணேஸதாயக்ஷஸய ச மஹாதமந ॥
ஸாவேஷாம சைவ தே₃வாநாம ப₃லிநாம காமரூபிணும।
ரிஷீணும தபஸாட₄யாநாம வஸதாம விஜநே வநே ॥
அத₂ விஷணுா மஹாயோகீ₃ ஸாவதோத₃ருமயததவத ।
வருஷரூபம ஸமாஸத₂ாய பரோஜஜஹார ரதே₂ாததமம ॥
ஸமாகராநதம தேவக₃ணைஸ ஸமக₃ரப₃லபௌருஷை ।
ப₃லவாமஸதோலயிதவா து விஷாணுப₄யாம மஹாப₃ல ॥
நநாத₃ பராணயோகே₃ந மத₂யமாந இவாாணவ ।
நநாத₃ ப₃லவாந நாத₃ம ஸமுத₃ர இவ பாவணி ॥
ததோ நாதே₃ந விதரஸதா தைத₃தேயா யுத₃த₄து₃ாமத₃ா ॥'

[அரசனே! இபபடிசசிவனும திரிபுராஸுராகளும சணடை செயது கொணடிருககுமபோது, ஆகாயததிலிருநது, ஒரு பெரிய சபதம உணடாயிறறு பரஹமபுதராகளான மஹாஷிகளுககும சஙகரனுக கும முனனிலையில அநத ரதம பூமியிலே விழுநதது ஜயிககப படாதவரான சிவன எலலாவுலகும பாாததுககொணடிருககுமபோது இபபடி ஜயிககபபடடாா ரதஙகளில உயாநததான அநத ரதம

கீழே விழுநதவுடன எலலா ஜிவராசிகளும பூமியில விழுநதன பாவதாகரஙகள அசைநதன பெரிய மரஙகளும ஆடின ஸமுதரங களும கலஙகின பதது திககுகளும் ஒளியிழநதன (ஞானம, சீலம, தபஸ, தேஜஸ முதலானவறறில) முதிாநதவாகளான பராஹமணா கள பரஹ்மஸ்வரூபியான தேஜஸஸைககுறிதது அபபோது மேலான தொரு ஜபததைச செயதாாகள தேவாகளுக்கு விஜயததை விருமபு மவாகளாய இவவுலகிலும அவவுலகிலுமுளளவாகளான ஸாவ பூதஙகளுககும சாநதி ஏறபடுவதறகாக, யோகசகதியினால தஙக ளுடைய மனததினால பரமாதமாவை அடைநது, வேதஸாரமான ரதநதரஸாமததினால பரமபுருஷனை ததுதிநதனா (இபபடிததுதிப பதன மூலம) விஷ்ணுதேஜஸஸினால, மஹாதமாவான முககணணு னுககும, பல சாலிகளும, காமரூபிகளுமான எலலா தேவாகளுக கும ஜனஙகளறற காடுகளில வசிப பவாகளாய தபோபலமநிறைநது விளஙகுபவாகளான ரிஷிகளுககும தேஜஸஸை ஜவலிககசசெய தனா அதறகுபபின மஹாயோகியான விஷணுவானவா, ஒருவ ராலும காணவொணணாத அபராகருத தரவயததாலான எருதின உருவததை எடுததுககொணடு அதிகமான பலததையும பௌ ருஷததையுமுடைய தேவகணங்களால சூழபபடடு விளஙகும அநதச சிறநத ரததை உயரததூககினா மஹாபலததையுடையவ ரான அவா தன இரு கொமபுகளாலும அதைத தூககி எடுதது கடையபபடும கடலபோல, பராணயோகததினால முழஙகினா பல சாலியான அபபரமனபாவகால ஸமுதரமபோல சபதிததா யுதத மாகிற தூமதஙகொணட அவவஸுராகள அநத நாததததினாலேயே மிகவும பயம கொணடனா]

பகவான எருதாயநினறு சிவனுடைய ரததைததாஙகிய திலிருநது சிவனுடைய பெருமை வெளியாகிறது எனனும சைவா களுடைய வாதம வீணானது எனபது மேலே எடுதத ஹரிவமச சுலோகஙகளிலிருநதுவெளியாகிறது பூமியானது ஹிரணயாக்ஷனால கடலில ஒளிதது்வைககபபடடபோது, மாசுடமபில நீாவாரா மான மிலாப பனறியாயநினறு பூமியைத தூககினை பதமநாபன மநதர மலை கடலில அமிழநதகாலததில ஆமையாயநினறு அதைத தாஙகினை அசசுதன "த்₄ாதா-நாராயண" எனகிறபடியே ஸாவ காலததிலும, ஸாவவஸதுககளையும தரிதது நிறகிறன தாமோதரன அபபடிபபடடவன, "அஜேயோ ஜயயதாம பராபத ஸாவலோ கஸய பஸயத" எனறு ஹரிவமசததில சொனனபடியே கஙகாதரன கீழேவிழுநது தவிதது நிறகுமபோது, அவனுடையததேரைத தாஙகி

ஞனெனருல இதனுல அவனுககு ஓா குறையுணடாகுமோ? இம மாதிரியான ஸநதேஹததிறகு இடஙகொடுககக கூடாதெனறே ஹரி வமசததில திரிபுரஸமஹார விருததாநததை முடிததவுடன,

'ஹதே ச தரிபுரே தே₃வை வாசோ ஹாஷாத கிலேரிதா ।
ஸாவாந ஜஹீதி மதரூமஸதவம பரவருத₃த₄ாநபுருஷோததம ॥
விஷ்ணுரேவ மஹாயோகீ₂ யோகே₃ந பரஸமயாநவி ।
ஸதூயதே ப₃ரஹமஸத₃ருமை ரிஷிபி₄ ஶஙகரேணச ॥
ப₃ரஹமணு ஸஹிதைா தே₃வை ஸமபநபப₃லபௌருஷை ॥'

[திரிபுரஙகளும ஜயிககபபடடவுடன தேவாகளால(பினவரும)வாாதைகள ஆநநதமிகுதியால சொலலபபடடன "புருஷோததமனே! விருததியடைதத எதிரிகள எலலோரையும நீ ஜயிபபாயாக" எனறு யோகததினுல புனசிரிபபுடன கூடிவிளஙகுபவரும, மகாயோகியுமான விஷணுவே பிரமனுககு ஒபபான ரிஷிகளாலும, சஙகரனுலும, பிரமனுடன கூடியவாகளாய பலபௌருஷஙகள நிறைநதவாகளான மறற தேவாகளாலும துதிககபபடடாா] எனறு திரிபுரஸமஹாரமான காாயமும அதனுலுணடான கீாததியும விஷணுவினுடையதே எனறு கீாததிககபபடடது மேலும, ஹரி வமசம விஷணுபாவம 83-வது அததியாயததிலிருநது தொடஙகி, திரிபுரஸமஹாரததினபோது கொலலபபடாத சில அசுராகள ஷடபுரஙகளை அமைததுககொணடு அநீதி செயது வநததும அவாகளை பகவான நிரஸிதததும விஸதாரமாகச சொலலபபடுகிறது

நிறக, தேவாகளுடைய பாதி பலததையும, பசுபதி வரததையும பெறறுககொணடே சிவன திரிபுரததை எரிததனன எனபது வேதததிலும பாரததிலும சொலலபபடடிருபபதைக காடடினேம பரவாஸுதேவன பசுவாகி அமருதககிணறறிலுளள அமுதைப பருகின விஷயம பாகவதததில பேசபபடடிருபபதைப பாாகதோம அசசுதன அநதராதமாவாயிருநததும விஷணுதேஜஸ்ஸினுல ரக்ஷிககப்பட்டே ருதரன தரிபுரஸமஹாரம செயதான எனபதும பாரதம, பாகவதம, உததரவானமீகம ஆகியவறறில அறிவிககபபடுகிறது ஹரிபஞஜர மநதரோபதேசம நாரதீயம, மநதரஜாலம எனனும நூலகளில நவிலபபடுகிறது எருதாய நினறு தரிதத விஷயததை ஹரிவமசததிலிருநது அறிகிறேம புததாவதாரமசெயது அஸுராகளை மோகிககசசெயத விஷயம பாதமபுராணததில பேசபபடுகிறது ஆழவாரும களள வேடததைககொணடுபோயப புறம

புககவாறும கலநதசுரரை உளளபேதம செயதிடடுயிா உணட உபாயங களும" எனனும பாடடிலே இவவிஷயஙகளையெலலாம உணாததிஞா ஆக, இவறறிலிருநது ருதரனை நிமிததமாதரமாககககொணடு பகவானே திரிபுரஸமஹாரம செயதான எனறு நிாணயிககபபடடதாயிறறு

ஆலகாலவிஷபாநம

சைவாகள சிவனுககுப பெருமையளிபபதாகக கூறும விருததாநதஙகள இரணடேயாகும அவையாவன, திரிபுரஸமஹாரவிருததாநதமும, அமுதஙகடைநத காலததிலே ஆலகாலமுணடவரலாறும அதிலே திரிபுரஸமஹாரம பரமபொருள ஆதமாவாயிருநது நாணேறறித தநததாலும அமபின நுனியாயிருநததாலும நடைபெறறது எனறு ருகயஜுாவேத மநதிரஙகளிலே காடடபபடடது ஆலகாலவிஷமும உருததிரனைப பாததிரமாககககொணடு விஷணுவினலேயே விழுஙகபபடடது எனறு மறறொரு ருகவேதமநதிரம (மண-10,ஸூ136-7)விவரிததிருககிறது பரஸஙகாத,அதை விவரிபபோம

वायुरस्मा उपामन्थत् पिनष्टि स्माकुनन्नमा।
केशी विषस्य पात्रेण यद्रुद्रेणापिबत्सह॥

வாயுரஸமா உபாமநத₂த பிநஷடி ஸமாகுநநமா।
கேஶீ விஷஸய பாதரேணயத₃ருத₃ரேணாபிப₃த ஸஹ॥

பதவுரை —வாயு— எலலாவிடததிலுமிருநத பரமபுருஷன, **அஸமை**–இநத தேவஸமூஹததிறகாக, **உபாமநத₂த**–(கடலைக) கடைநதாா. **குநநமா**—தீயவாகளான அசுரரை வணஙகவைககுமமோஹினியாகி, **பிநஷடிஸம**–(அசுராகளைப) பொடியாககினாா, **கேசீ**–கேசவனென இவா, **விஷஸய பாதரேண ருத₃ரேண ஸஹ**–(ஆலகால) விஷததிறகுப பாததிரமாயிருககும உருததிரனேடு கூட, **அபிப₃த**–விஷததைக குடிததாா

அமுதஙகடைநதபோது உருததிரனைப பாததிரமாககககொணடு விஷணுவே ஆலகாலவிஷததை அருநதினாா எனகிறது

(வாயுரஸமா உபாமந்த₂த) 'வா-க₃திக₃ந்த₄நயோ" என்று தாதுவாகையாலே, வாயுசப்தம் 'ஸாவகதன' என்று பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது இங்கு ஸாவகதன என்று சொன்னதற்குக் கருத்து என்னவெனில் பரமபுருஷன் மந்தரமலை அமிழ்ந்துவிடாமலிருக்கக் கீழே கூர்மமாகவும், பக்கங்களில் கடைபவனாகவும் மந்தரம் மேலே கிளம்பாமலிருக்க மேலே ஓருருக்கொண்டு அமுக்கிக்கொண்டும், கடைகயிறான வாஸுகிக்கும் கடையும் தேவாசுரர்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்தும் இப்படி எல்லாவிடத்திலுமிருந்ததைக் கருதி வாயு' (ஸாவக₃தன) என்கிறது (அஸமை உபாமந்த₂த) தேவஸமூஹத்தின் பொருட்டுக் கடைந்தார் (பிநஷ்டிஸம குநந்நமா) "குதஸிதாந ப₄ருசம நமயதீதி குநந்நமா" [துஷ்டர்களை மிகவும் வணங்கச்செய்பவள்] என்னும் வ்யுத்பத்தியாலே அசுரர்களைத் தன் அழகாலே மயக்கி வணங்கச்செய்த மோஹினிரூபத்தைச் சொல்லுகிறது குநந்நமா என்னும் சப்தம் மோஹிநியாக அசுரர்களை அந்த பகவான் அழித்தார் இப்படிச் செய்தவன் யாரென்பதையும் அவன்செய்த மற்றோர் அருஞ்செயலையும் காட்டுகிறது மேலே -(கேசீ) 'ஹிரண்யகேச" என்று சொல்லப்பட்டபடியே அழகிய கேசத்தையுடைய கேசவனேயிவன் என்று காட்டுகிறது "பூ₄மிநித₃ாபரஸம ஸாஸு மதுப₃ாத₃ய 'என்கிறபடியே பரசமஸாரத்தத்திலே இனி பரதயயம பரசஸதகேசன என்றபடி கடல்கடைந்தபோது குழலழகையும், அசுரரை மயக்கிய குழலழகையும் காட்டுகிறது அன்றிக்கே 'க' எனப்படும் பிரமனையும், 'ஈச' எனப்படும் உருத்திரனையும் தனக்கு பரகாரமாக உடையவன் என்றுமாம் 'பாத்ரேண ருத்ரேண' [உருத்திரனாகிற பாத்திரத்தால்] என்பதற்குப் பொருந்திய திருநாமத்தை இடுகிறது

"க இதி ப₃ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம ஸாவதே₃ஹிநாம|
ஆவாம தவாங்கே₃ ஸமபூ₄தெள தஸ்மாத கேஶவநாமவாந||

['க என்பது பிரமனின் பெயர், தேஹாபிமானமுடையார்கெல்லாம் நான் ஈசன் நாங்களிருவரும் உன் உடம்பிலிருந்து உண்டானவர்கள், ஆகையால் நீர் கேசவனாகிறீர்] என்ற கேசவநாம வ்யுத்பத்தி இங்கும் பொருந்தும் (விஷஸ்ய பாத்ரேண ருத்ரேண ஸஹ யத அபிப₃த) விஷத்தைக் குடிக்கும் பாத்திரமாத்திரமாயிருந்த உருத்திரனைக்கொண்டு விஷத்தைக் குடித்தார் (விஷஸ்ய பாத்ரேண ருத்₃ரேண ஸஹ அபிப₃த)வெளிப்பார்வைக்கு உருத்திரனும் குடித்ததுண்டு ஆனால் உண்மையில் உருத்திரனைப் பாத்திரமாகக்கொண்டு

கேசவனே விஷத்தைக் குடித்தான் (ருத்ரேண ஸஹ) "ஸஹ யுக்தே அபரத்₄ரேநே" ஆகையால் விஷபானத்தில் உருத்திரனின் பங்கு அப்ரத₄ாநமானது, கேசவனின் பங்கே ப்ரதாநமானது (பாத ரேண ருத₃ரேண அபிப₃த) உண்மையில் விஷங்குடிப்பதில் உருத திரன் பாத்திரமாத்திரமாயிருந்தான் பாத்திரங்களைக்கொண்டு பானம் பருகுவதுபோலே அவனைக்கொண்டு ஆலகாலத்தை அருந்தியவன் அச்சுதனே இதில் உபப்ருமஹணங்களைப் பிற பகுதியில் காண்போம்

ஆக, இம்மந்திரத்தால் அரன் ஆலகால விஷமருந்தியதும் அச்யுதன் அந்தராத்மாவாயிருந்ததாலேயே என்று அறிவிக்கப் பட்டதாயிற்று ப்ராஸங்கிகத்தைவிட்டு, ப்ரக்ருதமான வகாம்ப₄்ருணீ ஸூக்தத்தைத் தொடர்வோம்

७. अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन् मम योनिरप्स्वन्तः समुद्रे।
ततो वितिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोपस्पृशामि॥

7. அஹம் ஸுவே பிதரமஸ்ய மூர்தத₂ந
மம யோநிரப்ஸ்வந்த ஸமுத₃ரே ||
ததோ விதிஷ்டே₂ பு₄வநாநு விஶ்வோ—
தாமூம த்₃யாம வர்ஷ்மணோபஸ்ப்ருஶாமி ||

பதவுரை — அஸ்ய—பரமாத்மாவின், மூர்தத₄ந—தலையிலே, பிதரம்—தேவலோகத்தை, அஹம்—நான், ஸுவே—ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், மம யோநி -எனக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும் பரமாத்மா, அந்த ஸமுத₃ரே— (திருப்பாற்)கடலினுள், அப்ஸு—நீரில் (எழுந்தருளியிருக்கிறார்) தத -அவர் எனக்கு இருப்பிடமாயிருக்கையாலே விஶ்வா பு₄வநா—எல்லா உலகங்களையும் அநு விதிஷ்டே₂-வியாபித்து விளங்குகிறேன் (யான்) உத—மேலும் அமூம் த்₃யாம—உயரேயுள்ள வானவர் நாட்டையும் வர்ஷ்மணா— திருமேனியால், உபஸ்ப்ருஶாமி—வியாபிக்கிறேன்.

ஜகத்காரணத்வத்தில் தனக்குள்ள அந்வயத்தையும் தன்னுடைய விக்ரஹவ்யாப்தியையும் அருளிச்செய்கிறாள்

(அஹம ஸுவே பிதரமஸய மூா ததத₄ந) ' அகரமுதலவெழுததெல லாம ஆதிபகவன முதறறே உலகு''

ஸமஸதஸப₃த₃மூலதவாத₃காரஸய ஸவப₄ாவத ।
ஸமஸதவாசயமூலதவாத ப₃ரஹமணோऽபி ஸவப₄ாவத ॥
வாசயவாசகஸமப₃நத₄ஸ தயோராதத₂ாத பரதீயதே ॥

[இயலபாகவே அகாரம எலலாச சொறகளுககும மூலகாரணமா யிருககையாலும இயலபாகவே பரமபொருளும எலலாபபொருள களுககும மூலகாரணமாயிருககையாலும, அவவகாரததிறகும அப பரமபொருளுககும சொலலும (அதன) பொருளுமாயிருககும சமபநதம சொறபொருள தனமையால தோனறுகிறது] எனகிற படியே ஸாவகாரணனுகையாலே அகாரவாசயனை பரமாதமாவின தலையிலே தயுலோகததை நானே ஸருஷடிககிறேன மூாதத₄ந— மூாத₄நி தலையில (பிதரம) 'த₃யௌ பிதா' எனறு சுருதியில சொலலுகையாலே த₃யுலோகததைச சொலலுகிறது (அஸய மூாதத₄ந ஸுவே) ''ஶிரோ த₃யௌ எனறு தயுலோகததைப பரமாதமாவின தலையாக ருபணம செயவதுணடாகையாலே சொலலுகிருள அனறிககே இநத பூலோகததின தலையில (மேலபாகததில) ஸருஷ டிககிறேன எனறுமாம (அஹம ஸுவே) பரமாதமாவை ஸருஷடி செயயுமபடி தூணடுமவளாகையால தானே ஸருஷடிபபதாகச சொலலுகிருள யத₂ாஶருதமாகப பொருளகொணடால பரபரஹமம இருவா எனறதாகும இதரஶருதிவிரோதமும வரும பரேரகதவமும லீலாரஸததிலநவயிபபதுமே இவளுககு ஜகதகாரணதவததிலுளள அநவயம் எனபது வேதாநததேசிகரையுளளிடட எலலா ஆசாரியா களுககும ஒருமிடருன கருதது ஏதாவதொருவகையில உனககும ஜகதகாரணதவததில அநவயமுணடெனில ஈசவரா இருவராக நேரிடுமே? எனில (மம யோநி-அபஸு அநத ஸமுத₃ரே) எனககு இருபபிடமாகவும ஆதாரமாகவும காரணமாகவும இருபபவா திருபபாறகடலினுள நீரில கண வளரும பரமாதமாவேயாவா எனனுடைய ஸததாஸதிதி பரவருததிகள அவரதீநமாகையாலே ஈஶவரத₃விதவம நேராது எனறு கருதது (அநத ஸமுத₃ரே) ''யமநதஸ ஸமுத₃ரே கவயோவயநதி' [எவனைக கடலினுளளிருபப வனைக ஞானிகள அறிகினறனரோ] 'அமப₄ஸயபாரே' ஸமுத₃ரேந தம நாராயணம'' எனறு நாராயணவலலியில சொலலபபடட க்ஷீராபதிநாதனை நாராயணனே இவன எனறு காடடபபடுகிறது

(கத விஶ்வா பு₄வநா வாஷமஞ அநு விதிஷடே₂) அவா எனககு இருபபிடமாகையால நான எலலா உலகஙகளையும என தேஹததால வியாபிதது விளஙகுகிறேன (விஶவா பு₄வநா) விஶவாநி பு₄வநாநி லீலாவிபூதியிலுளள எலலா உலகஙகளையும (வாஷமஞ) தேஹததாலே கீழுமமேலும அநவயிககிறது விஷ்ணுபுராணுதிபரஸிதத மானவிகரஹவயாபதியைச சொலலுகிறது லீலாவிபூதிமாததிரமோ? (உத அமூம த₃யாம வாஷமஞ உப ஸபருஶாமி) உயரேயுளள நிதய விபூதியையும என திருமேனியாலே வியாபிததிருககிறேன "ஆதம காநதயா விஶவமாபயாயயநதயா [தன திருமேனியொளியாலே நிதய விபூதி முழுவதையும போஷிபபவளான பெரியபிராட்டியாரோடு] என்றா எமபெருமானும ஸ்ரீவைகுணட கதயததில

ஆக, இமமநதிரததால பெரியபிராட்டியாாககு ஜகதகாரணதவததிலுளள அநவயமும, விகரஹவயாபதியும விவரிககபபடடதாயிறறு

८. अहमेव वात इव प्रवाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा।
परोदिवा पर एना पृथिव्या एतावती महिना संबभूव॥

8. அஹமேவ வாத இவ பரவாமி
ஆரப₄மாணு பு₄வநாநி விஶவா।
பரோதி₃வா பர ஏநா பருதி₂வயா
ஏதாவதீ மஹிநா ஸமப₃பூ₄வ॥

பதவுரை — விஶவா பு₄வநாநி—எலலாவுலகஙகளையும, ஆரப₄மாணு அஹம ஏவ-ஸருஷடிககத தொடஙகும நானே. வாத இவ—காறறைபபோலே பரவாமி—வீசுகிறேன. பர தி₃வா-தயுலோகததுககுமமேறபடடவளாய,ஏநா பருதி₂வயா பர -இநத பூமியிலும மேறபடடவளாய மஹிநா ஏதாவதீ ஸமப₃பூ₄வ-மஹிமையால இபபடிபபடடவளாயிருககிறேன.

பரஹமதருஷடியாலே தன ஸவதநதரகாரணதவததையும, நிரதிசயமஹிமையையும சொலலி முடிககிருள (அஹமேவ விச்வா) எலலா உலகையும ஸருஷடிககத தொடஙகும நான பிறரால பிரேரிககபபடாமல காறறுபபோலே ஸவேசசையாலே தொழிலபுரிகிறேன இதனுல பரமபுருஷனுடைய நிரபேக்ஷகாரணதவமும, பிராடடியின

பிரேரணையும், தவிர்க்கவொண்ணாத ப்ராப்த்த நாருபமாயிருக்குமே யொழிய நியமநருபமாயிராது என்றும் காட்டப்படுகிறது அஹ மேவ' என்றது அபாயவஸாந வருத்தியாலே 'என்க்கு அந்தர்யாமி யான பரமாத்மாவே' என்று பொருள்படுகிறது நீயிருப்பது எங்கு என்னில் (பரோதி₃வா) 'தி₃வ பரஸ்தாத' என்றபடி தேவ ருலகுக்கும மேலேயிருப்பவள் நான (ஏநா ப்ருதி₂வ்யா பர) 'அஸ்யா ப்ருதி₂வ்யா பரஸ்தாத' என்றபடி இந்த பூமிக்கும மேலே யிருப்பவள் நான (ஏதாவதீ மஹிநா ஸம்ப₃பூ₄வ) மஹிமையாலே நான இதுவரை சொல்லிய அத்தனை பெருமையை உடையவளா யிருக்கிறேன அளவற்ற பெருமையை உடையவள் என்றபடி 'ஏதாவாந அஸ்ய மஹிமா என்ற புருஷஸூக்தத்தை நினைப்பது

ஆக, இந்த வாகாம்ப₄ருணீஸூக்தத்தால ஹயக்ரீவனின பத்தினியான வாக்தேவி சாஸ்த்ரத்ருஷ்டியாலே பரமாத்மாவின பெருமையைப் பேசினளாயிற்று பிரமனும உருத்திரனும கல்பந் தோறும ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறார்களென்றும், திரிபுரஸம்ஹாரத்தில உருத்திரனுக்குப பரமாத்மாவே நாணேற்றித்தந்தது என்றும ஓதப்பட்டது நிஷ்பக்ஷபாதிகளால குறிக்கொள்ளத்தக்கது

வாகாம்பருணீ ஸூக்த விவரணம முற்றிற்று

மந்த்ரங்களால் ரக்ஷிப்பவனும் மாதவனே

"மந்தாரம த்ராயத இதி மந்த்ர" [மனனம செய்பவனை ரக்ஷிக்கிறதாகையால மந்திரமெனப்படுகிறது] என்கிற வ்யுத்பத்தி யின்படியே நினைப்பவனை ரக்ஷிப்பது மந்திரமாகிறது சப்தரூப மாகையாலே அசேதநமான மந்திரம ஒருவனை எப்படி ரக்ஷிக்க முடியும? என்று ஆராய்ச்சி செய்தால, ஒவ்வொரு மந்திரமும சேதநமான ஒரு தேவதையைச் சொல்லுகிறதென்பதும மந்திரத்தை மனனம செய்வதால ப்ரீதியடைந்த தேவதை அவனை ரக்ஷிக்கிறது என்பதும வெளியாகிறது [இன்னமும உட்புகுந்து ஆராய்ந்தால மய்யேவ விஹிதாந என்று கீதையில சொன்ன ரீதியில பரதேவதை ஒன்று அந்தந்த தேவதைகளினுள்ளிருந்து அந்த ரக்ஷணங்களைச் செய்கிறதென்பதும வெளிப்படும பராஸங்கி₃கமான இது நிற்க] வேதங்களில பலலாயிரக்கணக்கான தேவதைகளைக்குறித்து பற்பலாயிரம மந்திரங்கள படிக்கப்படுகின்றன அந்தந்த மந்தி ரங்களை மனனம செய்வார்க்கு, அந்தந்த தேவதைகள பசு புத்திரன முதலான பலபலவிதமான பலன்களைக் கொடுத்து ரக்ஷிப்ப தாகவும கூறப்படுகிறது பசு, புத்திரன, தனம, தான்யம முதலான

இவவுலகப பலனகளையும, சுவாககம முதலான அவவுலகப பலனகளையும அளிபபது ஒரு சேதனனுககு உணமையில ரக்ஷணமாகுமா எனறு பாாததால, அவை மேலும மேலும துனபமயமான இவவுலகிலேயே சேதனனைக கடடுபபடுததுமவையாகையால உணமையில ரக்ஷணமாகமாடடா எனபதும, முடிவில தீமையையே இழைககினறன எனபதும அறிவாளிகளுககுப புலனுகும "ஸவாககூ₃ாப திஸ தஸய விக₄ந [சுவாககமடைதல அவனுககு இடையூறு] 'ப₃ராஹமோபி லோகோலபக" [பரஹமலோகமும அவனுககு மிக அறபமானதே] எனறு பராசரா முதலான ரிஷிகளும இதை அறிவிததனா ஆகையால, எநத மநதிரம இநத ஸமஸாரததிலிருநது விடுவிதது ஒருவனுககு மிகசசிறநத பலமான மோக்ஷததை அளிககவலலதாக வேதஙகளில கோஷிககபபடுகிறதோ அநத மநதிரததில சொலலபபடுமவனே உணமையான ரக்ஷணததைச செயயும பரதேவதை எனபது புலபபடும இநதக கணகொணடு வேதஙகளை ஆராயநதால, ஆஸய ஜாநநதோ நாம சித விவகதந [அறிவாளிகளே! அறிவுடைய நீஙகள இவனுடைய பெயரைச சொலலுஙகள] த₄ருவாஸோ அஸய கீரயோ ஜநாஸ" [இவனைக கீாததனம செயயும ஜனஙகளே நிலையாயிருககிருாகள] எனறு ருகவேத விஷணு ஸூகதஙகளிலே விஷணுவைபபறறி ஓதியிருபபதையும 'தேநபாஸி கு₃ஹயம நாம கோ₃நாம' எனறு ருகவேதததில மறறேரிடததில உருததிரனும, விஷணுவினுடைய (ராம) தாரகமநதிரததை தரிதது நிறகிருனெனபதையும காணகிறேம [இவை முனனமே விவரிககபபடடுளளன] ஆசாாய பரிகருஹீதமான உபனிஷததுககளிலும அஷடாக்ஷரம தவயம முதலான பகவநமநதிரஙகளுககு மோக்ஷபரத₃தவமாகிற பெருமை ஓதபபடடிருபபதை இனிககாணபோம

நாராயணேபநிஷததில அஷ்டாக்ஷரமந்திரம

ओमित्यग्रे व्याहरेत्। नम इति पश्चात्। नारायणायेत्युपरिष्टात्। ओमित्येकाक्षरम्। नम इति द्वे अक्षरे। नारायणायेति पञ्चाक्षराणि। एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम्। यो ह वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमध्येति, अनपब्रुवः सर्वमायुरेति। विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यम्। ततोऽमृतत्वमश्नुते ततोऽमृतत्वमश्नुत इति। एतत् सामवेदशिरो-(यो)ऽधीते ॥ ३ ॥

प्रत्यगानन्दं ब्रह्म पुरुषं प्रणवस्वरूपम्। अकार उकारो मकार इति। तानेकधा समभरत् तदेतदोमिति। यमुक्त्वा मुच्यते योगी जन्मसंसारबन्धनात्। ओम् नमो नारायणायेति मन्त्रोपासको वैकुण्ठभुवन गमिष्यति। तदिदं पुण्डरीकं विज्ञानघनम्। तस्मात्तटिदाभमात्रम्।

ब्रह्मण्यो देवकीपुत्रो ब्रह्मण्यो मधुसूदनः।
ब्रह्मण्यः पुण्डरीकाक्षो ब्रह्मण्यो विष्णुरच्युतः॥ इति॥

सर्वभूतस्थमेकं नारायण कारणपुरुषमकारणं परं ब्रह्मोम्। एतदथर्वशिरो(यो)ऽधीते॥ ४॥

प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। तत् सायं प्रातरधीयानः पापोऽपापो भवति। माध्यदिनमादित्याभिमुखोऽधीयानः पञ्चमहापातकोपपातकात् प्रमुच्यते। सर्ववेदपारायणपुण्यं लभते। नारायणसायुज्यमवाप्नोति, श्रीमन्नारायणसायुज्यमवाप्नोति, य एवं वेद।

ஓமிதயக்₃ரே வயாஹம்ரத। நம இதி பஶ்சாத। நாராயணாயேதயுபரிஷ்டாத। ஓமிதயேகாக்ஷரம। நம இதி த்₃வே அக்ஷரே। நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி। ஏ த த்₃ வை நாராயணஸயாஷ்டாக்ஷரம பத₃ம। யோ ஹ வை நாராயணஸ யாஷ்டாக்ஷரம பத₃மத்₄யேதி। அநபப்₃ருவ ஸாவமாயுரேதி। வி ந்த₃ தே த பராஜாபதயம ராயஸபோஷம கௌ₃ளபதயம। ததோ ऽமருததவமஶ்நுதே ததோ ऽமருததவ மஶ்நுத இதி। ஏதத ஸாமவேத₃ஶிரோ(யோ)ऽதீ₄தே॥

பரதயக்₃ாநநத₃ம ப்₃ரஹம புருஷம பரணவஸவரூபம। அகார உகாரோ மகார இதி। தாநேகத₄ா ஸமப₄ரத ததே₃த தே₃ாமிதி। யமுகதவா முசயதே யோகீ₃ ஜநமஸமஸார ப₃நத₄நாத। ஓம நமோ நாராயணாயேதி மநதரோபாஸகோ

வைகுண்ட₂பு₄வநம க₃மிஷ்யதி। ததி₃த₃ம புண்ட₃ரீகம விஜ்ஞாநக₄நம। தஸ்மாத தடி₃தா₃ப₄மாத்ரம।

பு₃ரஹ்மண்யோ தே₃வகீபுத்ரோ
பு₃ரஹ்மண்யோ மது₄ஸூத₃நோம।
பு₃ரஹ்மண்ய புண்ட₃ரீகாக்ஷோ
பு₃ரஹ்மண்யோ விஷ்ணுரச்யுத। இதி॥

ஸர்வபூ₄தஸ்த₂மேகம நாராயணம காரணபுருஷமகாரணம பரம பு₃ரஹ்மோம। ஏதத₃த₂ர்வஶிரோ(யோ)ऽதீ₄தே॥

ப்ராதரதீ₄யாநோ ராத்ரிக்ருதம பாபம நாஶயதி। ஸாயமதீ₄யாநோ தி₃வஸக்ருதம பாபம நாஶயதி। தத ஸாயம ப்ராதரதீ₄யாந பாபோऽபாபோ ப₄வதி। மாத்₄யந்தி₃நமாதி₃த்யாபி₄முகோ₂ऽதீ₄யாந பஞ்சமஹாபாதகோபபாதகாத ப்ரமுச்யதே। ஸர்வவேத₃ பாராயண புண்யம லப₄தே। நாராயணஸாயுஜ்யமவாப்நோதி ஶ்ரீமந்நாராயணஸாயுஜ்யமவாப்நோதி ய ஏவம வேத₃॥

இந்த நாராயணோபநிஷத் நம்முடைய ஆசார்யர்கள் அனைவராலும் எடுத்துக் கையாளப்பட்டதொன்று ருக்வேத சிரஸ்ஸாரமான இதன் முதல் கண்டத்தில் "நாராயணாத ப₃ரஹ்மா ஜாயதே நாராயணாத₃ ருத₃ரோ ஜாயதே" என்று நாராயணனிடமிருந்து பிரமன், உருத்திரன் முதலான எல்லாம் உண்டானதாக ஓதியிருப்பது காரணப்ரகரணத்திலே [பக்கம்21-24] காட்டப்பட்டது யஜுர் வேதசிரஸ்ஸான இதன் இரண்டாம் கண்டத்தில் பிரமன் உருத்திரன் முதலான அனைவர்க்கும் நாராயணன் அந்தர்யாமியாயிருப்பதைக் காட்டியிருப்பதை ரக்ஷகத்வப்ரகரணத்தில் (பக்கம்483-488) காட்டினோம் இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸாமாதர்வவேத சிரஸ் ஸாரமான கடைசிக்கண்டம் இரண்டிலும் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தின் பெருமைகள் ஓதப்படுகின்றன மந்திரங்களுக்குள் பரம புருஷனைச் சொல்லும் மந்திரங்கள் முக்தியளிப்பவையாகையாலே முக்கியமானவை அவற்றினுள்ளும் பகவானுடைய வ்யாப்தியைச் சொல்லுமவையாகையாலே வ்யாபகமந்திரங்கள் எனப்படும் அஷ்டாக்ஷரியும், த்வாதசாக்ஷரியும் ஷடக்ஷரியும் முக்கியமானவை 'ஓம

நமோ நாராயணுய'' ஓம நமோ ப$_4$க$_3$வதே வாஸுதே$_3$வாய' 'ஓம நமோ விஷ்ணவே' என்னும அம்மூன்று மநதிரங்களையும "நாராயணுய வித$_3$மஹே வாஸுதே$_3$வாய தீ$_4$மஹி தநநோ விஷ்ணு, பர சோத$_3$யாத என்று தைததிரீய நாராயணவலலியானது ஸூசனம செயதது அம்மூன்று மநதிரங்களுககுள தலையானதாய அஸிஷட பரிக$_3$ரஹம, அபூாததி முதலான குறைகளறறதான அஷடாக்ஷர மநதிரததைப பதம பதமாக விளககி, அதன பெருமையைச சொலலுகிறது இஙகு

(ஓமிதயக$_3$ரே வயாஹரேத) 'ஓம" என்னும பரணவததை முதலில சொலலவேணடும பரணவமே அஷடாக்ஷரியின முதறபதம எனறதாகிறது சிவனுடைய பஞசாக்ஷரியிலும ஷணமுகனுடைய ஷடக்ஷரியிலும மறற தேவதைகளின மநதிரஙகளிலும ஓஙகாரம மநதிரசரீரததில காணபபடவிலலை இஙகு மநதிரசரீரததிலேயே பரணவமானது முதறபதமாய நிறகிறது இதனுல அநத தேவதைகள ஓஙகாரததினுல சொலலபபடுமவாகளலலா எனபதும, நாராயணனே ஓஙகாரபரதிபாதயன எனபதும உணாததபபடுகிறது தவாதசாக்ஷரியிலும விஷ்ணுஷடக்ஷரியிலும ஓஙகாரம மநதிர சரீரததிலேயே இருபபதும, "ஹரி ஓம" என்று வேதததின ஆதியிலேயும அநதததிலேயும சைவவைஷணவ விபாகமற அநதணா அனைவரும ஓஙகாரததை ஹரிசபதததோடு சோததே ஓதுவதையும குறிககொளளவேணடும (நம இதி பஶ்சாத)அடுததபடியாக 'நம என்று ஓதவேணடும (நாராயணுயேதயுபரிஷடாத) அதனமேலே 'நாராயணுய' என்று மூன்ருவது பதததை உசசரிககவேணடும (ஓமிதயேகாக்ஷரம) 'ஓமிதயக$_3$ரே வயாஹரேத" என்று சொனனுலும 'எலலா மநதிரஙகளிலுமபோலே முதலில ஓஙகாரததைப படிககச சொலலியிருககிறதாகையாலே, இது மநதிரசரீரததில சோநததனறு" என்று சிலா வாதம செயயககூடும, ஆகையால அதைதத தவிாபபதறகாக ஓம எனபது மநதிரததில ஒரு அக்ஷரம என்று படிககபபடுகிறது (நம இதி த$_3$வே அக்ஷரே) 'நம' எனபது இரணடு அக்ஷரஙகள, (நாராயணுயேதி பஞசாக்ஷராணி) 'நாராயணுய' எனபது ஐநது அக்ஷரஙகள (ஏததவை நாராயணஸயாஷடாக்ஷரம பத$_3$ம) ஒன்றுமிரணடும ஐநதும சோநத இது நாராயணனுடைய திருவெடடெழுதது மநதிரமாகும இமமநதிரததின பொருடபெருமைகளைப பரநதரஹஸயம முமுக்ஷுபபடி ரஹஸயதரயஸாரம முதலான ஆசாாய கரநதஙகளிலே கணடு

கொள்வது (யோ ஹ வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பத₃மத்₄யேதி அநுபப₃ருவ ஸர்வமாயுரேதி) நாராயணனுடைய திருவெட்டெழுத்து மந்திரத்தை எவனொருவன் அத்யயனம் செய்கிறானோ, அவன் கெட்ட கீர்த்தியற்றவனாய் வேதோக்தமான நூறாண்டும் வாழ்கிறான் (விந்த₃தே ப்ராஜாபத்யம் ராயஸ்போஷம் கௌ₃ளபத்யம்) பிரஜைகளுக்குப் பதியாயிருக்கும் தன்மையையும் த₄னபூர்த்தியையும் பசுச்செல்வத்தையும் அடைகிறான் இப்படி இவ்வுலகப் பலன்களைத் தருமளவேயோ? என்னில் (ததோமருதத்வமஸ்நுதே ததோமருதத்வமஸ்நுதே) இவ்வுலகப் பலன்களை அநுபவித்தபின் மோக்ஷத்தை அடைகிறான் க₂ண்ட₃ ஸமாப்தியைக்குறிக்க இரண்டு தடவை படிக்கிறது அஷ்டாக்ஷரமானது எல்லாப்பயன்களையும் தருவது என்னும் இவ்வாக்கியம்,

கிம் தத்ர ப₃ஹுபி₄ர் மந்த்ரை கிம் தத்ர ப₃ஹுபி₄ர் வ்ரதை |
நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்த₂ ஸாத₄க ||

[நாரதீயம்–அஷ்டாக்ஷரப்ரஹ்மவித்யை 1-40]

[பல மந்திரங்களால் என்ன பயன்? பல விரதங்களால் என்ன பயன்? 'நமோ நாராயணாய' என்னும் மந்திரமே எல்லாப்பயன்களையும் ஈட்டேற்றி வைக்கின்றதே]

ஐஹலௌகிகமைஸ்வர்யம் ஸ்வர்கக₃ாத்₃யம்பாரலௌகிகம் |
கைவல்யம் ப₄க₃வந்தஞ்ச மந்த்ரோயம் ஸாத₄யிஷ்யதி ||

[வ்ருத்தஹாரீதஸ்மருதி 3-4-7]

[இவ்வுலகச் செல்வத்தையும் சுவர்க்கம் முதலான மறுமைச் செல்வத்தையும் ஆத்மாநுபவமாகிற கைவல்யத்தையும் பகவதநுபவத்தையும் (அதையத்தை விரும்புவார்க்கு) இந்த மந்திரம் ஸாதித்துக் கொடுக்கும்] என்று ருஷிகளாலும்,

'குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடுமடியார்
படுதுயராயின வெல்லாம்
நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசும்பருளும்
அருளொடு பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்ற
தாயினுமாயின செய்யும்
நலந்தருஞ் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்.

என்று திருமங்கையாழ்வாராலும் விவரிக்கப்பட்டது

(இதயேதத ஸாமவேத₃ஶிரோதீ₄தே) எட்டெழுததும ஓது வாரகள நலலபததால மனைவாழநது வானமாளவும வலலவா எனபதை ஸாமவேதசிரஸ ஓதுகிறது இது ஸாமானயமான வாாததையனறு "வேதா₃நாம ஸாமவேதோ₃ஸமி" எனறு கீதையில கணணனுலும கொணடாடபபடட ஸாமவேதததின தலையான பகுதி சொலலும வாாததையாகுமிது (ய அதீ₄தே) எனறு பாட மானபோது, இதை எவன ஓதுகிருனே அவன பாபஙகளைப போககுகிருன எனறு கடைசியிலுளள பலசருதியோடு அநவயிககிறது

இனி அத₂ாவவேத₃ சிரஸஸான நாலாவது கணடததில அஷடாகஷரியின முதறபதமான பரணவததில மூனறு பதஙகள அடஙகியிருபபதையும, அது மூனறு வேதஙகளின ஸாரமெனபதை யும, அதன விவரணமான அஷடாகஷரததை ஓதுமவன பரமபத மடைவான எனபதையும காடடுகிறது

(பரதயக₃ாநநத₃ம ப₃ரஹம புருஷம பரணவஸவருபம)'பரதயக' [தனககு பரகாசிபபது] எனபபடும ஜீவனுககு ஆநநதமளிபப தாய புருஷனெனபபடும பரஹமமே பரணவததிறகுப பொரு ளாகும (அகார உகார மகார இதி) அதில, 'அ' 'உ' 'ம' எனறு மூனறு பதஙகள உளளன (தாநேகத₄ா ஸமப₄ரததத₃ததே₃ாமிதி)

> பூ₄ரிதி ருக₃வேத₃ாத₃ஜாயத। பு₄வ இதி யஜுாவேத₃ாத।
> ஸுவரிதி ஸாமவேத₃ாத। தாநி ஶுகராணயப₄யதபத।
> தேப₄யோऽபி₄தபதேப₄யஸ தரயோ வாணு அஜாயநத।
> அகார உகார மகார இதி। தாநேகத₄ா ஸமப₄ரத।
> தத₃ேதத₃ோமிதி ॥

['பூ₄' எனபது ருகவேதஸாரமாக உணடாயிறறு, 'பு₄வ' எனபது யஜுாவேதஸாரமாக உணடாயிறறு, 'ஸுவ' எனபது ஸாமவேத ஸாரமாக உணடாயிறறு, 'பூ₄ பு₄வ ஸுவ' எனனும மூனறு வயாஹருதிகளாகிற அநதப பரிசுததமான பொறகடடிகளை உருககி னை பிரஜாபதி, உருககின அவறறிலிருநது (அவறறின ஸார மான) 'அ' உ ம எனனும எழுததுககள உணடாயின அவறறை

ஒனறு கூடடிுனை அதுதான இநத ஓஙகாரமாயிறறு] எனறு அதாவவேதததில கோ$_3$பத$_2$பராஹமணததில பூாவபாகததில முதல பரபாடகததில ஆருவது பராஹமணததில இதன பொருள விவரிககபபடடது

அகாரஞசாபயுகாரஞச மகாரஞச பரஜாபதி ।
வேத$_3$தரயாந நிரப$_3$ருஹத பூ$_4$ாபு$_4$வஸ ஸுவரிதி ச ||

[பிரஜாபதி மூனறு வேதஙகளிலிருநது (அவறறின ஸாரமான) பூ, புவ, ஸுவ எனனும மூனறு வியாஹருதிகளையும, (அவறறின ஸாரமான) 'அ,' 'உ 'ம,' எனனும எழுததுககளையும எடுததான] எனறு மநுஸமருதியிலும (2-76) இவவேதவாககியம உபபரும ஹணம செயயபபடடது (யமுகதவா முசயதே யோகீ$_3$ ஜநம ஸமஸாரப$_3$நக$_4$நாத) இவவோஙகாரமாததிரததைச சொலலுவதால ஆதமபராபதியை விருமபும கைவலய நிஷடன ஜநமஸமஸாரக கடடுகளிலிருநது விடுதலையடைகிறுன கைவலயமெனனும ஆதம பராபதியை அடைகிறுன எனறபடி "ஜராமரண மோகூாய" [கீதை 7-29] எனறு ஜராமரண மோகூததை விருமபும கைவலய நிஷடனை பரஸதாவிதது ஓமிதயேகாகூரம ப$_3$ரஹம வயாஹரந மாமநுஸமரநய பரயாதி தயஜந தே$_3$ஹம ஸ யாதி பரமாம க$_3$திம" [கீதை 8 13] ["ஓம" எனனும வேதஸாரமான ஓரகூரததைச சொலலிககொணடு வாசயஞன எனனை நினைததுககொணடு எவன உடலை விடுகிருனே, அவன மேலான கைவலயமோகூததை அடைகிருன] எனறு இதை கீதையில கணணன விவரிததான இஙகு "யோகீ" எனறதை முநதிய சலோகததில [8-12] "ஸாவத$_3$வாராணி ஸமயமய மநோஹருதி$_3$ நிருத$_4$ய ச மூாத$_4$நயாத$_4$ாய ஆதமந பராணுந ஆஸதி$_2$தோ யோக$_3$த$_4$ாரணும" [எலலா இநதிரியஙகளையும அடககி மனததை இருதயததிலுளள ஆதமாவில நிறுததி தன பிராணனைத தலையில தரிதது யோகமெனபபடும தாரணை நிலையில நிறகுமவன] எனறு கணணன விவரிததான

ஆக, இபபடி ஓஙகாரமாததிரததை அநுஸநதிககும யோகிககுக கைவலயததைப பலமாகச சொலலி அஷடாகூரம முழுவதையும அநுஸநதிபபவன வைகுணடலோகததை அடைகிருன எனகிறது அடுததபடியாக (ஓம நமோ நாராயணுயேதி மநதரோபாஸகோ வைகுணட$_2$பு$_4$வநம க$_3$மிஷயதி) ஓஙகாரததை மாததிரம அநுஸந

திபபது எனனும வரமபிலலாமல, 'நமோ நாராயணுய ' எனப தையும சோதது உபாஸிபபவன வைகுணடலோகததை அடை கிருன, இதனுலனறோ பெரியாழவாரும திருபபலலாணடில கைவலய நிஷடட₂ரைத திருததுமபோது நாடும நகரமும நனகறிய நமோ நாராயணுயவெனறு " பாடிவரசசொனனுா (ஓம க₃மிஷயதி) " எடடெழுததும ஓதுவாாகள வலலா வானமாளவே " எனருா திருமஙகையாழவாரும வைகுணடததை விவரிககிறது அடுதத படியாக (ததி₃த₃ம புணட₃ரீகம விஜஞாநக₄நம) அபபோபபடட இநத வைகுணடபுவநம வெணதாமரைபோல சுததமானதாய ஞானமயமானதாயுளளது பருஹதாரணயகததில 'புணட₃ரீகமஸி' [8-33] எனறு ஸூாயனைப புணடரீகம எனறு சொனனதுபோலே, வைகுணடததைப புணடரீகம எனபதும 'சுததம' உயாநதது எனனும கருததிலேயாகும (தஸமாத தடித₃ாப₄மாதரம) ஆகை யால மினனலொளிபோல ஜயோதிாமயமாயிருபபது 'அதயாக காநலதீ₃பதம தத ஸத₂ாநம விஷணோ மஹாதமந " [மஹாபுருஷனுன விஷணுவின ஸதாநம அகனியையும சூரியனையும ஒளியில விஞசி யிருபபது] எனறு வியாஸா மஹாபாரதததில இமமநதிரததை விளககினா 'விஜஞாநக₄நம " எனறது " ஜஞாநாநநத₃மயா லோகா ' எனறு உபபருமஹமணம செயயபபடடது

அடுததபடியாக வைகுணடபதியைக காடடுகிறது (ப₃ரஹ மணயோ தே₃வகீபுதர) தேவகீபுததிரனுக இஙகு அவதரிதத கணணனே பரபரஹமமாய வைகுணடததில எழுநதருளியிருப பவன (ப₃ரஹமணயோ மது₄ஸூத₃நோம) மதுவெனனும அர்ககனை அழிதத ஹயகரீவனுய அவதரிததவனே ஓஙகாரவாசயனுன பர பரஹமமாயிருபபவன (ப₃ரஹமணய புணட₃ரீகாக்ஷ) தாமரைக கணணனே பரஹமமாயிருபபவன (ப₃ரஹமணயோ விஷணு ரசயுத) ஸாவவயாபியாகையாலே விஷணுவெனறும, அடியவரை நழுவவிடாதவனுகையாலே அசயுதனெனறும கூறபபடும அவனே பரபரஹமம (ஸாவபூ₄தஸத₂மேகம பரம ப₃ரஹமோம) க₃மிஷயதி எனறு கீழோடு கூடடிககொளவது எலலா பூதஙகளிலுமிருபபவ னும ஒருவனும, காரணபுருஷனும தனககொரு காரணமறறவ னும பரபரஹமமும ஓஙகாரவாசயனுமான நாராயணனை அவன அடைகிருன எனகை (ஏதத₃த₂ாவசிரோதீ₄தே) இவவாததததை அதாவவேதததின உபனிஷதது சொலலிறறு

இனி, இவவுபனிஷததை அதயயனம செயபவனுககு உணடா கும பலனேச சொலலுகிறது

(பராதரதீ$_4$யாநோ ராதரிகருதம பாபம நாஶயதி) காலேயில இவவுபனிஷததை ஓதுமவன முனனிரவில செயத பாபததைப போககுகிருன (ஸாயமதீ$_4$யாநோ தி$_3$வஸகருதம பாபம நாஶயதி) மாலேயில ஓதுமவன பகலில செயத பாபததைப போககுகிருன (தத ஸாயம பராதரதீ$_4$யாந பாபோSபாபோ ப$_4$வதி) ஆகையால மாலேயிலும காலேயிலும விடாமல ஓதுமவன எததனேயேனும பாபிஷட$_2$ஞயிருநதாலும பாபமறறவனுகிருன அதயயநபாடததில இவவாககியமிலலே சில அசசுபபுததகஙகளில காணகிறது 'பாபம' எனகையாலே ஸாமானயபாபஙகளேச சொலலிறறெனறு தோனறு கிறது, மஹாபாதகம, உபபாதகம எனறு சொலலபபடும பாபஙகளே இது அழிககவலலதலலவோ? எனில (மாத$_4$யநதி$_3$நமாதி$_3$தயாபி$_4$ முகே$_2$ாதீ$_4$யாந பஞசமஹாபாதகோபபாதகாத பரமுசயதே) நடுப பகலில சூரியனே நோககியவனுய இவவுபனிஷததை ஓதினுகில,

"ப$_3$ரஹமஹதயாம ஸுராபாநம ஸதேயம கு$_3$ாவஙக$_3$நாக$_3$மம|
மஹாநதி பாதகாநயாஹு ஸமயோக$_3$ம சைவ தைஸ ஸஹ||

[(1)பராஹமணனேக கொலலுவது (2)கள குடிபபது, (3)திருடுவது (4) ஆசாாயனின மனேவியைப புணாவது (5) முறகூறிய நாலு மஹாபாதஙகளேச செயதாருடன சேருவது எனனும இவவைநதை யும (பஞச) மஹாபாதகஙகள எனறுரைககினறனா] எனறு சாஸ திரஙகளில சொலலபபடும பஞசமஹாபாதகஙகளினினறும, மறறும உபபாதகஙகள (நடுததரமான பாபஙகள) எனபபடும பல பாபங களினினறும விடுபடுகிருன பராஹமணன தன வேதம முழுவதையு மோதவிலலேயாகில அவனுககு பராஹமணயம நழுவும எனகிருா களே, அபபாபததை இது போககடிககுமோ? எனில (ஸாவவேத$_3$ பாராயணபுணயம லப$_4$தே) மறற வேதபபகுதிகளொனறையும ஓதாதவன, இது ஒனறையே ஓதினுகில தன வேதததை ஓதாத தாலுணடாகும தோஷமிலலேயெனபதோடலலாமல எலலா வேதங களேயும ஓதின புணணியததையும அடைகிருன இதெலலாம கிடககடடும, பரமபுருஷாாததததை இது கொடுககுமோ? எனில (நாராயணஸாயுஜயமவாபநோதி) நாராயணனேடு ஒரே குணததை யுடையவனுகையாகிற பரமமோக்ஷததையும இதை ஓதுமவன அடை கிருன பரஹமசாரி நாராயணனேயோ அடைவது? எனில (ஶ்ரீமந

நாராயண ஸாயுஜ்யமவாப்நோதி) ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடைகிறான் இரண்டாவது தரமும் 'நாராயணஸாயுஜ்யமவாப்நோதி'' என்ற பாடமுண்டு உபநிஷத் முடிவதைக் காட்டுகிறது இரண்டுதரம் படிப்பதன்மூலம் (ய ஏவம் வேத₃) இவ்வுபநிஷத்தை ஓதுமவனுக்கு மாத்திரமல்ல இதன் பொருளை அறிபவனுக்கும் இப் பலன்கள் உண்டு

ஆக, இவ்வளவால் திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரம் மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லாப் பலன்களையும் அளிக்கவல்லது என்பதைக் கண்டோம் இனி, இவ்வஷ்டாக்ஷரத்தின் விவரணமாயிருப்பதாய், நம் ஆசாரியார்களாலே மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்டதான த்வயம் எனனும் மந்திரத்திற்கும் மோக்ஷபரத்₃த்வமாகிற பெருமை உபநிஷத்திலே ஓதியிருப்பதைக் காண்போம்

கடவல்லியில் த்வயமந்திரம்

த்வயமந்திரமாவது ரஹஸ்யத்ரயங்களில் முக்கியமானது இதை சரணாகதி கத்யத்திலே''அத்ர த்₃வயம்''என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உணர்த்தினார் கத்யம் முழுவதுமே த்வயமந்திரத்தின் விவரணமாயிருப்பதைக் காணலாம் திருவாய்மொழியையும் த்வயவிவரணமென்று ஆசார்யர்கள் நிர்வஹித்திருக்கிறார்கள் பிள்ளைலோகாசார்யர் பரந்தபடியென்னும் ரஹஸ்யத்திலே த்வயப்ரகரணத்திலே, ''த்வயம் கட₂வல்லியிலே அதீ₄தமாகையாலே சாஸ்த்ரருசி பரிக்₃ருஹீதம்'' என்று அருளிச்செய்தார் வேதாந்ததேசிகரும் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே, ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரத்தில் 'த்வயமும் கட₂ஶ்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன்னை ஒருகால் உச்சரித்தவனை ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் க்ருதக்ருத்யனாக்கவல்ல ப்ரப₄ாவத்தை உடைத்தாயிருக்கையாலும்'' என்றும் த்வயாதிகாரத்திலே 'த்வயம் இது கடவல்லியிலே பிரிய ஓதிச் சோத்து அநுஸந்திக்க விதிக்கையாலும்'' என்றும் அருளிச்செய்தார் பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனிச்லோகத்தில் ஸக்ருதே₃வ ' என்னும் ச்லோகத்தில் அப்பதத்தின் வ்யாக்யானத்திலே ஸக்ருது₃ச்சாரோ ப₄வதி' என்னும் வாக்கியமொன்றைப் பரப்தி ஒரு தடவையே செய்யத்தக்கது என்பதற்கு ப்ரமாணமாக எடுத்தருளியிருக்கிறார் ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகார வ்யாக்யானங்களிலும் இவ்வாக்யம் கடவல்லியில் த்வயத்தைப்பற்றி ஓதப்படுவதாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே (36-வது ஸூத்ரம்) பூர்ணம்' என்கையாலே எல்லா குணங்களும

புஷகலஙகள்" எனனும ஸூத்ரவயாகயானததில — 'பூரணஸய பூரணமாத₃ாய பூரணமேவாவஶிஷயதே ஸாவம பூ ா ண ம ஸஹோம' எனறு ஶருதி சொலலுகையாலே—எனறு மாமுனிகள வயாகயானம செயதருளியுளளாா இநத ஶருதி பரபததிககுப புஷகலமான விஷயம அாசசாவதாரமே எனறு காடடுவது எனறு அநத ஸூத்ரததிலிருந்தும அதன வயாகயானததிலிருநதும விளஙகுகிறது இநத ஸூத்ரவயாகயானததின அருமபதவுரையில 'தத்₃ஷாப₄யுகதா' எனறு தொடஙகிக கடவலலீகணடம ஒனறு எடுககபபடடுளளது பல வருஷஙகளுககுமுன வேதாநததீபிகையில கீாததிமூாததியான ஸ்ரீ உ வே கோஷடீபுரம ஸௌமயநாராயணா சாாயஸவாமியின திருமாளிகையிலிருநது கிடைதத தாளகோசததிலிருநது ஒரு தவயோபநிஷத வெளியிடபபடடுளளது அது ஸ்ரீ வசநபூஷணததில அருமபதததில எடுககபபடட கடவலலீகணடத தோடு பெருமபாலுமஒததிருககிறது பெரியவாசசானபிளளை எடுதத வாககியமும உளளது தேசிகன அருளியதுபோலே, அதில தவயத தின பூாவோததர கணடஙகள பிரிதது ஓதபபடடு சோதது அநுஸநதிகக விதிககபபடடுளளது மாமுனிகள எடுதத 'பூரணஸய எனறு தொடஙகும மநதிரம இரணடு கணடஙகளின நடுவில ஓதபபடடிருககிறது ரஹஸயதரய ஸாரவயாகயானமான ஸாராஸவாதினியிலும இபபடியே கடவலலியில ஓதபபடடுளளதாக உரைககபபடடுளளது ஆகவே, இது கடவலலியிலே (தறபோது வழககிலலாமலிருககும)ஒரு கணடமாகவோ அலலது'கடவலயுபனிஷத' எனனும வேறேருபனிஷததின பகுதியாகவோ பூாவாசாாயாகள காலததில இருநதிருககவேணடுமெனறு தெரிகிறது மேலும ஆதி சஙகராசாாயா செயததாக வழஙகிவரும விஷணுஷடபதீஸதோததிரம தவயமநதிரததை விவரிபபதாகவேயுளளது

நாராயண கருணாமயஶரணம கரவாணி தாவகௌ சரணௌ|
இதி ஷடபதீ₃ ஹயஸௌ மே ஹருத₃யஸரோஜேஸதா₃ா வஸது||

['கருணாமயனான நாராயணனே! உன இருதிருவடிகளையும சரணமாக அடைகிறேன' எனனும இநத ஷடபதி (ஆறு பதஙகொணட வாககியம, அறுகால வணடு) என நெஞசததாமரையில எபபோதும வாழடடும] எனறு அதில உளள ஒரு சலோகம தவயததின பூாவ கணடததை விவரிபபதாகவே உளளது காணததககது ஆக இவறறிலிருநது தவயமநதிரமும, தவயோபனிஷததும ஸகலாசாாயாகளாலும ஆதரிககபபடடதெனறு தெரிகிறது இனி இவவுபனிஷததைப பூரணமாகக கீழே கொடுதது வியாககியானம செயவோம

द्वयोपनिषत् (कठवल्लीसिद्धा)

हरिः ओम्॥ स वा एष महानज आत्मा अन्नादो विन्दते वसु।
यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै।
त ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये॥

इति होवाच। ऋग्वेद् प्रपद्ये। यजुर्वेदं प्रपद्ये। सामवेदं प्रपद्ये। इतिहास पुराणानि प्रपद्ये। सत्यं प्रपद्ये। श्रद्धां प्रपद्ये। परमात्मने प्रपद्ये। भागवताय प्रपद्ये। वासुदेवाय प्रपद्ये। ओं प्रपद्ये। नमः प्रपद्ये। श्री प्रपद्ये। श्रियं प्रपद्ये।

यद्वेदा दिव्यगायत्री जयति। तदेषाऽभ्युक्ता। तदेव भूतं तदु-पासितव्यम्। तत् पूर्णसौन्दर्यं लक्ष्म्याः। तदेवममृतं सदानन्द सत्यम्। तत् द्वयम्। सर्वं तत् सकृदुच्चारणो (सकृदुच्चारः संसारमोचनो?) भवति। श्रीमन्नारायणचरणौ शरणं प्रपद्ये। इदं पूर्णमदः पूर्णं पूर्णात् पूर्णमुद(द्रि)च्यते। पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते। सर्वं पूर्णं (सहों) इति। स होवाच श्रीमते नारायणाय नमः॥

खं ब्रह्म। खं वायुः। खं पुराणम् खमितिहासः। खं ग्रायणी-पुत्रः। वेदोऽयं ब्रह्मणो विदुः। वेदाये(ने?)न वेदितव्यमिति। य एवं वेद। इत्युपनिषत्। हरिः ओं॥

ஹரி ஓம॥ ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆதமா அநநாதோ$_3$ விநத$_3$தே வஸு। யோ ப$_3$ரஹமாணம வித$_3$த$_4$ாதி பூாவம யோ வை வேத$_3$ாமஶச பரஹிணோதி தஸமை। தம ஹ தே$_3$வமாதமபு$_3$த$_3$தி$_4$ பரகாஶம முமுக்ஷுாவை ஶரணமஹம பரபத$_3$யே॥ இதி ஹோவாச। ருக$_3$வேத$_3$ம பரபத$_3$யே। யஜுாவேத$_3$ம பரபத$_3$யே। ஸாமவேத$_3$ம பரபத$_3$யே। இதிஹாஸபுராணாநி பரபத$_3$யே। ஸதயம பரபத$_3$யே। ஶரத$_3$த$_4$ாம பரபத$_3$யே। பரமாதமநே பரபத$_3$யே। ப$_4$ாக$_3$வதாய பர

பத்₃யே| வாஸுதே₃வாய பரபத₃யே| ஓம பரபத₃யே| நம பரபத₃யே| ஸ்ரீம பரபத₃யே| ஸ்ரீயம பரபத₃யே||

யத₃வேத₃ா த்₃வயக₃ாயத்ரீ ஜயதி| ததே₃ஷாऽப₄யுகதா| ததே₃வபூ₄தமதது₃பாஸிதவயம| தத பூரணஸௌநத₃ாயம லக்ஷ்மயா| ததே₃வமமருதம ஸத₃ாநநதம ஸதயம| தத த்₃வயம| ஸாவம தத ஸகருது₃சசாரணே (ஸகருது₃சசார ஸமஸாரமோசநோ?) ப₄வதி| ஸ்ரீமநநாராயணசரணௌ ஶரணம பரபத₃யே| இத₃ம பூரணமத₃ பூரணம பூரணாத பூரணமுத₃ (முத₃ரி?) சயதே| பூரணஸய பூரணமாத₃ாய பூரணமேவாவஶிஷயதே| ஸாவம பூரணய(ஸஹோம) இதி| ஸ ஹோவாச—ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம||

க₂ம ப₃ரஹம| க₂ம வாயு| க₂ம புராணம க₂மிதிஹாஸ| க₂ம க₄ராயணீபுதர| வேதே₃ாயம ப₃ரஹமணோ விது₃| வேத₃ாயே(ந?)ந வேதி₃தவயமிதி| ய ஏவம வேத₃| இதயுபநிஷத| ஹரி ஓம||

இவவுபனிஷததில பரபததியின அநுஷடானரூபமாயிருககும தவயமநதிரம ஒருகால உசசரிககபபடடதாலேயே முகதியளிகக வலலதென்று காடடபபடுகிறது

(ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆதமா அநநாதே₃ா விநத₃தே வஸு) பெரியோனும், பிறபபறறவனும அநநமாகிற ஜீவனை (பரமபதததில) அனுபவிபபவனுமான பரமாதமா இநத ஜீவனை கைஙகரியமாகிற செலவததை அடைவிககிறான விநத₃தே என்பது அநதாபபூ₄ாவிதணிசசாகையாலே அடைவிககிறான என்றது அலலது, "அதயாதத₂பரியம ஜஞாநிநம லப₃த₄வா" என்று ஸ்ரீபாஷயததின கடைசியில அருளியபடியே தனககுச செலவமாயிருககும ஜீவனை அடைகிறான என்றும கொளளலாம இபபடி அடைவதோ அலலது அடைவிபபதோ எவவுபாயததைப பறறுசாகக கொணடு? எனில பரபதயுபாயததாலே எனகிறது மேலே (யோ ப₃ரஹமாணம வித₃த₄ாதி பூரவம பரபத₃யே) இது சவேதாசவதரததிலும (6-18) காணபபடுகிறது எவனொருவன பிரமனை முதலில படைததானோ எவன வேதஙகளையும அவனுககு உபதேசிககிறானோ தன விஷய

மான புததியை அருளும் அவனை மோக்ஷமடையவிருமபும நான சரணமடைகிறேன என்று பொருள இபபடி உரைததது யாரெனில (இதி ஹோவாச) வேத₃புருஷ என்று அத₄யாஹாரம செயதுகொள வது வேதபுருஷனன்றோ இபபடி உரைததான ஆகையால இவ வாததததில இருளதுயககுமயககு மறபபுகள இலலையெனகை இனி 'ஶப₃த₃ப ரஹமணி நிஷ்ணாத பரம ப₃ரஹமாதி₄க சச₂தி" [சபதபரஹ மததிலே ஈடுபட்டிருபபவன பரபரஹமததை அடைகிறுன] எனகிற படியே பரமபொருளை அடைவதறகுப பரமபரயா காரணமான சபத பரஹமவிஷயததில பரபததி செயகிறுன (ருக₃வேத₃ம பரபத₃யே புராணு நி பரபத₃யே)என்று ருகவேதததை சரணடைகிறேன யஜுா வேதததை சரணடைகிறேன, ஸாமவேதததை சரணடைகிறேன இதிஹாஸபுராணஙகளை சரணடைகிறேன எனறபடி இனி பகவத குணஙகளை சரணடைகிறது (ஸதயம பரபத₃யே) என்றும மாறு படாத ஸதயஜஞாநாதி ஸவரூபநிரூபககுணஙகளைச சரணடை கிறேன (ஶரத₃த₄ாம பரபத₃யே) ஆசரயண ஸௌகாயததைச செய யும வாதஸலயாதி குணஙகளை சரணடைகிறேன (பரமாதமநே பரபத₃யே) இககுணஙகளையுடைய பரமாதமாவை சரணமடை கிறேன (ப₄ாக₃வதாய பரபத₃யே) புருஷகாரபூதனை ஆசாரயனைச சரணடைகிறேன 'ஆதமஜஞம ஹயாசசயேத பூ₄திகாம ' [முணட 3-1-10] [பரமபுருஷாராததமாகிற செலவததை விருமபுமவன பர மாதமஜஞாநியை அாசசிககககடவன] எனகிறபடியே (ஓம பர பத₃யே) ஸகலவேதஸாரமான ஸவரூபபரகாசகமான பரணவததைச சரணடைகிறேன (நம பரபத₃யே) ஸவரூபோபாய புருஷாராததங களில களையறுககும நமசசபதததைச சரணடைகிறேன (ஶ்ரீம பர பத₃யே) ஶ்ரீதேவியின பீஜமநதிரததை சரணடைகிறேன (ஶ்ரியம பரபத₃யே) நிருபாதி₄கபுருஷகாரபூ₄தையான ஶ்ரீ தே வி யை சரணடைகிறேன

இனி தவயததின பெருமையைச சொலலுகிறது (யத₃வேத₃ா தி₃வய க₃ாயதரீஜயதி) எலலாவேதஙகளையும தனனுடகொணடதாய அபராகருதமானதாய உசசரிபபவனை ரக்ஷிபபதான தவயம வெறறி பெறுகிறது (ததே₃ஷா அப₄யுகதா) இதன பெருமை பினவருமாறு சொலலபபடுகிறது (ததே₃வ பூ₄தம தது₃பாஸிதவயம) முககாலததி லுளள எலலாமதுவே, எலலாவறறுககும வாசகம எனகை ('பூ₄தம' எனறது முககாலததுககும உபலக்ஷணம) அதுவே உபாஸிககத தககது (தத பூாணஸௌநத₃ாயம லக்ஷமயா) அமமநதிரமே

லக்ஷமீதேவியின முழுபபெருமையையும காட்டுவது (தத்தே₃வமமருதம லத₃ாநநத₃ம ஸதயம) அதுவே மோக்ஷததையளிபபது எபபோதும ஆநநதமளிபபது உணமையான பலனையளிபபது அதுதான ஏதெனனில (தத த்₃வயம) அதுவே தவயம எனனும மநதிரம (ஸாவம தத ஸகருது₃சசார ஸமஸாரமோசநோ ப₄வதி) (இரணடு பகுதிகளுளள) அதை முழுவதையும ஒருதடவை உச்சரிததால ஸமஸாரததைப போககுவதாய அமைகிறது ரஹஸயதரயஸார வயாகயானஙகளில இபபடியே பாடமிருககையாலே இதுவே சுதத பாடமாயிருககவேணும அநத மநதிர நதான ஏதெனனில (ஸ்ரீமந நாராயணசரணௌ ஶரணம பரபத₃யே) ஸ்ரீமநநாராயணனின இருதிருவடிகளையும உபாயமாக அடைகிறேன இது தவயததின பூரவகணடம (முறபகுதி) தவயததின பொருடபெருமைகளை ரஹஸய கரநதஙகளிலே கணடுகொளவது இனி ஸ்ரீமநநாராயணனின திருவடிகளை சரணமடைகிறேன எனறால, பரரூபததிலேயோ வயூஹததிலேயோ, விபவததிலேயோ, அநதாயாமியிலேயோ சர ணடைவது? எனனும கேளவி எழககூடும அடுததபடியாக அதறகு பதில சொலலுகிறது, குணபூாததியுளள அாசசாவதாரததிலேயே சரணடையவேணடுமெனறு (இத₃ம பூரணம ஸாவம பூரணம ஸஹோம) இமமநதிரம அாசசாவதாரமே ஸகலகுணஸமபூரணம எனறு உரைபபதாகப பிளளைலோகாசாரயரும, மாமுனிகளும அருளியுளளனா இதறகுததககவாறு அவவிடததில அருமபதவுரை யில பினவருமாறு பொருளுரைககபபடடிருககிறது (இத₃ம பூரணம அத₃ பூரணம) அருகிலிருபபதாகையாலே இத₃ம' 'இது' எனபபடும அநதாயாமிரூபமும கலயாணகுணஙகளால பூரணமதான, தூரதது லிருபபதாகையாலே அத₃ ' (அது)எனபபடும பரவாஸுதேவரூபமும கலயாணகுணஙகளாலபூரணமதான (பூாணாத பூரணம உத₃சயதே) ஷடகுணபூரணமான வாஸுதேவ ரூபததைககாட்டிலும, அதிலிருந துணடான இரணடிரணடு குணஙகளைப பூரணமாகவுடைய வயூஹ ரூபஙகள பலவிதமாக ஆகினறன (பூரணஸய) அநதவயூஹரூபங களில ஒனறான திருபபாறகடல நாதனிடமிருநது தோனறிய (பூா ணம) கலயாணகுண பூரணமான விபவரூபததை (ஆத₃ாய) தனக குக காரணமாககொணடு (பூரணம ஏவ) கலயாணகுணபூரண மான அாசசாவதாரமே (அவஶிஷயதே) எபபோதும எலலாராலும ஆசரயிககததககதாய கடைசி அவதாரமாய மிகுநது நிறகிறது ஓம–ரக்ஷகதவபராபயதவவிசிஷடமான அாசசாவதாரததிலே, ஸா வம-ஆஶரயணஸௌகாயததைச செயதுதரும வாதஸலயஸௌலப₄ய

ஸௌஶீலயாதி₃ குணஙகளும, ஆஶ்ரிதகாரயததைச செயது தரும ஜஞானம சகதி முதலானகுணஙகளும, ஸஹ பூரணம—சோநது நிறைநதிருககினறன ஜஞாநசகதயாதிகள மறற ரூபஙகளிலும நிறைநதிருநதபோதிலும, கணடு பறறுவதறகுறுபபான ஸௌலபய மும,மேனமை கணடு அகலாமைககு உறுபபான ஸௌசீலயமும,நம காரயம செயவான எனறு நமபுவதறகு உதவும ஸவாமிதவமும குறறமகணடு வெறுககாமைககு உதவும வாதஸலயமும இருடடறை யில விளககுபபோலே இஙகேயே பரகாசிககினறன எனறு கருதது இதைச சொனனது யாரெனில (இதி ஸ ஹோவாச) எனறு வேத புருஷனனறோ சொனனன இனி, எதறகாக இபபடி சரணம பறறுவ தெனில, அதறகு பதிலாக உததரகணடததைப படிககிறது (ஶ்ரீ மதே நாராயணாய நம) ஶ்ரீமானன நாராயணனிடததிலே கோதறற புருஷாரததமான கைஙகாரயததைச செயவதறகாக எனறு பொருள இதன விசேஷாரததஙகளை ரஹஸயகரநதஙகளில கணடுகொளவது

இனி பல சருதியைச சொலலுகிறது (க₂ம வேதி₃தவயமிதி) இத₃ம பூரணம எனற மநதிரமும இபபகுதியும சிறிது மாறு பாடடுடன பருஹதாரணயகததில ஏழாமதயாயம முதல பராஹ மணததில படிககபபடுகிறது (க₂மப₃ரஹம) க₂ம எனருல ஆகாசம இஙகு அளவறறது' எனறு பொருள, அளவறறது பரஹமமே அலலது ஆகாசசரீரகமாயிருபபது பரஹமமே எனறுமாம (க₂ம வாயு) வாயுசரீரகமாயிருபபதும அதுவே அலலது ஸாவகதமாகை யாலே 'வாயு எனபபடுவதும அதுவே எனகை (க₂மபுராணம க₂மிதிஹாஸ) இதிஹாஸபுராணமும அதனல சொலலபபடடு அதைச சொலலுபவையே (க₂ம க₄ராயணீ புதர) இபபடி பரஹ மததை அளவறறது(அலலது ஆகாச சரீரகமானது)எனறுக₄ராயணீ எனனும மஹாஷியின புததிரர சொனனர க₂மிதி ஹஸமாஹ கௌ₃ரவயாயணீபுதர' எனறு பருஹதாரணயகததில பாடம காண கிறது (வேதோ₃யம வேதி₃தவயமிதி) 'வேதோ₃யம ப₃ராஹமணு விது₃ வேத₃ ஏநேந யத₃வேதி₃தவயம எனறு பருஹதாரணயக பாடம, இவவுபனிஷததையே பூரணவேதமாக பரஹமஜஞானிகள அறிகினறனர, ஒருவன அறியவேணடியதையெலலாம இதிலிருநது அறிகிருன எனறுபொருள 'வேதோ₃யம ப₃ரஹம விது₃ வேதே நா நேந வேதி₃தவயமிதி எனறு அருமபதவுரைபபாடம, வேதததில எநத பரஹமததை அறிகினறனரோ அறியததகக அதை இவவேதப பகுதியால அறியலாம எனறு பொருள இஙகுளள பாடமும இவற றில ஒனருயிருககலாம (ய ஏவம வேத₃) எவன இபபடி அறி

கிருனே அவனும அறியவேணடியதையெலலாம அறிகிருன (இதயுப னிஷத) இவவாறு உபநிஷத முடிகிறது

ஆக ஆசாரயபரிக₃ருஹீதமான இவவுபனிஷததிலிருநது தவய மநதிரமும மோக்ஷபரத₃ம எனறு தெளிவாகிறது ரஹஸயதரய ஸாரததின ஸாரபரகாசிகாவயாகயானததில தவயோபனிஷததிறகு மறெருரு வகையான பாடம காணகிறது சென்ற பவ வருஷம தை-மீ மாடபூஷி பாரததஸாரதி ஆசாரயரால அசசிடபபடட ஈசா வாஸயோபநிஷதபாஷய புஸதகததின கடைசியிலும அடையாா புததகாலயபபதிபபொனறிலும, ஸ்ரீ உ வே உததமூா ஸவாமியின பதிபபிலும இபபாடம காணகிறது இதுவும கடவலலியின (தற சமயம மறைநதுபோன) மறெருரு கணடமாயிருககககூடும இனி, இதை மேலே கொடுதது விளககுவோம

हरिः ओम्—अथातः श्रीमद्द्वयोत्पत्तिः।

वाक्यो द्वितीयः। षट् पदानि। अर्था(र्धा)दश। पञ्चविंशति अक्षराणि। पञ्चदशाक्षरं पूर्वम्। दशाक्षरं परम्। नवाक्षरं प्रथमपदम्। द्वितीयतृतीयचतुर्थ त्र्यक्षराणि। पञ्चाक्षरं पञ्चमम्। द्व्यक्षरः षष्ठः। एकाक्षरपदः प्रथमः। एकाक्षरो द्वितीयः। चतुरक्षरस्तृतीयः। चतुर्थपञ्चमषष्ठसप्तमा एवं त्र्यक्षराणि। अष्टमश्चतुरक्षरः। द्व्यक्षरो नवमः। दशमो द्व्यक्षरः। एतन्मन्त्रस्य प्रतिपत्तिः (एतन्मन्त्रस्य(श्च) प्रपत्तिः।)

पूर्वो नारायणः प्रोक्तोऽनादिसिद्धो मन्त्ररत्नः सदाचार्यमूलः।
आचार्यो वेदसम्पन्नो विष्णुभक्तो विमत्सरः।
मन्त्रज्ञो मन्त्रभक्तश्च सदा मन्त्रार्थविच्छुचिः।
गुरुभक्तिसमायुक्तः पुराणज्ञो विशेषतः।
एवं लक्षणसम्पन्नो गुरुरित्यभिधीयते।
आचिनोति च शास्त्रार्थान् आचारस्थापनादपि।
स्वयमाचरते यस्तु तस्मादाचार्य उच्यते।
गुशब्दस्त्वन्धकारः स्यात् रुशब्दस्तन्निरोधकः।

अन्धकारनिरोधित्वात् गुरुरित्यभिधीयते।
गुरुरेव परं ब्रह्म गुरुरेव परा गतिः।
गुरुरेव परा विद्या गुरुरेव परं धनम्।
गुरुरेव परः कामो गुरुरेव परायणम्।
यस्मात् तदुपदेष्टाऽसौ तस्माद् गुरुतरो गुरुः।

यः सकृदुच्चारितः संसारविमोचनो भवति। [यस्य सकृदुच्चारणेन संसारविमोचन भवति। सप्तजन्मकृतं पाप तत्क्षणादेव नश्यति।] [यः सकृदुच्चारयति, तस्य संसार [वि] मोचनं भवत्येव।]

[सर्वान् कामानवाप्नोति] सर्वपुरुषार्थसिद्धिर्भवति। न च पुनरावर्तते इति य एवं वेद। इत्युपनिषत्।

ஹரி ஓம-அத2ாத ஸ்ரீமத த3வயோதபததி । வாகயோ த3விதீய । ஷடபத3ாநி। ஆதத2ா(த4ா)த3ஶ। பஞசவிமஶதயக்ஷராணி। பஞசத3ஶாக்ஷரம பூாவம। த3ஶாக்ஷரம பரம। நவாக்ஷரம பரத2மபத3ம। த3விதீயதருதீயசதுாதத2ம தாயக்ஷராணி। பஞசாக்ஷரம பஞசமம। த3வயக்ஷர ஷஷட2 । ஏகாக்ஷரபத3 பரத2ம । ஏகாக்ஷரோ த3விதீய । சதுரக்ஷரஸ தருதீய । சதுாதத2பஞசமஷஷட2ஸபதமா ஏவம தாயக்ஷராணி। அஷடமஶ சதுரக்ஷர । த3வயக்ஷரோ நவம । த3ஶமோ த3வயக்ஷர । ஏதநமநதரஸய பரதிபததி (ஏதந மநதரஸய பரதிபத்தி ।)

பூாவோ நாராயண பரோகதோऽநாதி3ஸித3தே4ா மநதரரதந ஸத3ாசாாயமூல ।

ஆசாாயோ வேத3ஸமபநநோ விஷணுப4கதோ விமதஸர ।
மநதரஜ்ஞோ மநதரப4கதஶச ஸத3ாமநதராாதத2விசசு2சி ॥
கு3ருப4கதிஸமாயுகத புராணஜ்ஞோ விஶேஷத ।
ஏவம லக்ஷணஸமபநநோ கு3ருரிதயபி4தீ4யதே ॥

ஆப்நோதி ச மாஸ்தராரத்தா₂ந ஆசாரஸ்தா₂பநாத₃பி |
ஸ்வயமாசரதே யஸ்து தஸ்மாத₃ாசார்ய உச்யதே ||
கு₃ஶப்₃த₂ஸ் த்வந்த₄கார ஸ்யாத் ருஶப்₃த₃ஸ் தந்நிரோத₄க |
அந்த₄காரநிரோதி₄த்வாத் கு₃ருரித்யபி₄தீ₄யதே ||
கு₃ருரேவ பரம ப்₃ரஹ்ம கு₃ருரேவ பரா க₃தி |
கு₃ருரேவ பரா வித்₃யா கு₃ருரேவ பரம த₄நம ||
கு₃ருரேவ பர காமோ கு₃ருரேவ பராயணம |
யஸ்மாத் தது₃பதே₃ஷ்டாऽஸௌ தஸ்மாத₃ கு₃ருதரோ கு₃ரு ||

ய ஸக்ருது₃ச்சாரித ஸமஸாரவிமோசநோ ப₄வதி | [யஸ்ய ஸக்ருது₃ச்சாரணேந ஸமஸாரவிமோசநம ப₄வதி | ஸப்தஜந்மக்ருதம பாபம தத்க்ஷணாதே₃வ நஶ்யதி |] [ய ஸக்ருதுச்சாரயதி தஸ்ய ஸமஸார(வி)மோசநம ப₄வத்யேவ |] [ஸர்வாந காமாநவாப்நோதி] ஸர்வபுருஷார்த்த₂ஸித்₃தி₄ர ப₄வதி | ந ச புநராவர்த்தத இதி | ய ஏவம வேத₃ | இத்யுபநிஷத | ஹரி ஓம ||

|| இதி த்₃வயோபநிஷத ||

தவயமந்திரம ஓராசாரியனுலே உபதேசிக்கப்பட்டே அறியத் தக்கதாகையாலே, அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைத்துச் சொல்லுகிறது

(அத₂ாத ஸ்ரீமத த்₃வயோத்பத்தி) ஸருஷடிக்குப்பின, ஸருஷடி எதறகாகச செய்யப்பட்டதோ அதறகாகவே ஸ்ரீமத தவயமஹா மந்திரம ஸாவேசவரனுலே உண்டாக்கப்பட்டது, வேதமந்திர மாகையாலே 'உண்டாக்கப்பட்டது' என்னுலும உச்சரிக்கப்பட்டது என்றே கொள்ளவேண்டும ஸருஷடியும மந்திரப்ரகாசனமும இச்சேதனரைத திருத்தி உய்விக்கவே என்று கருத்து இனி, தவயமந்திரத்தில எத்தனை வாக்கியங்களும, எத்தனை பதங்களும, எத்தனை கண்டங்களும, ஒவ்வொன்றிலும எத்தனை எழுத்துக்களும உள்ளன என்று வெளியிடப்படுகிறது (வாக்யோ த்₃விதீய) ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணம ப்ரபத்₃யே என்றும 'ஸ்ரீமதே நாராயணய நம " என்றும இரண்டு வாக்கியங்களடங்கியது தவயமஹாமந்திரம (ஷட்பதாநி) ' ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ"

'ஶ ணாய' 'பரபத$_3$யே'' என்று முதலவாககியததில மூனறுபதங களும ஸ்ரீமதே '' நாராயணுய' 'நம' என்று இரண்டாம வாககி யததில மூனறுபதங்களுமிருககையாலே ஆறு பதஙகள உள்ளன (அாதகா த$_3$ச) 'அாதத$_4$ா'' என்று பாடமானபோது பததுககணடங கள (பிரிவுகள) உடையது இமமநதிரம என்றும, 'அாதத$_2$ா' என்று பாடமானபோது அபபததுப பிரிவுகளாலே சொல லபபடும பததுபபொருளகளை உடையது இமமநதிரம என்றும பொருளபடுகிறது (பஞசவிமஶதி அக்ஷராணி) தவயமநதிரததி லிருககும அக்ஷரஙகளை (உயிரமெயயெழுததுககளை) எணணிப பாாததால இருபததைநது அக்ஷரஙகள இருககும (பஞசத$_3$ஶா க்ஷரம பூரவம த$_3$ஶாக்ஷரம பரம) அவறறில முதலவாககியததில பதினைநது அக்ஷரஙகளும, இரண்டாவது வாககியததில பதது அக்ஷரஙகளும உள்ளன இனி ஒவவொரு பதஙகளிலும எததனை அக்ஷரஙகள உள்ளன என்று உணாததபபடுகிறது (நவாக்ஷரம பரத$_2$மபத$_3$ம) ''ஸ்ரீமநநாராயண சரணௌ'' என்னும முதறபதத தில ஒனபது அக்ஷரஙகள (உயிரமெயயெழுததுககள) உள்ளன இததால, 'ஸ்ரீமநநாராயண'' என்று ஸமபுததியாககொளளும பக்ஷம சருதிககு இஷடமிலலை என்றதாகிறது (த$_3$விதீய தருதீய சதுாதத$_2$ம தாயக்ஷராணி) ஶரணம' 'பரபதயே 'ஸ்ரீமதே'' என்னும இரண்டாவது மூனருவது நாலாவது பதஙகள ஒவவொன றும முபமூனறு அக்ஷரஙகளை உடையவை (பஞசாக்ஷரம பஞசமம) 'நாராயணுய'' என்னும ஐநதாவது பதம ஐநது அக்ஷரஙகளை உடையது (த$_3$வயக்ஷர ஷஷட$_2$) ''நம'' என்னும ஆருவதுபதம இரணடு அக்ஷரஙகளை உடையது இனி, பததுககணடஙகளில ஒவவொனறிலும எததனை பதஙகள உள்ளனவென்று உரைககப படுகிறது (ஏகாக்ஷரபத$_3$ பரத$_2$ம) ''ஸ்ரீ என்னும பிராடடியின புருஷகாரப$_4$ாவததைச சொலலும முதல அாதத$_4$ம (பிரிவு) ஓரக்ஷரததையுடையது (ஏகாக்ஷரோத$_3$விதீய) 'மந' என்னும இரண்டாவது பகுதி ஓரக்ஷரததை உடையது, இது முதலபததததில சொலலபபடட பிராடடியானவள எமபெருமானேடு எபபோதும சோநதிருககிருள என்னும நிதயயோகததைச சொலலுகிறது (சதுரக்ஷரஸ தருதீய) 'நாராயண என்னும மூனருவது பிரிவு நாலு அக்ஷரஙகளை உடையதாய ஸௌலபயஸௌசீலய வாதஸலய ஸவாமிதவஙகளாகிற ஆஶரயண ஸௌகாயாபாத$_3$க (அடியாா ஆசரயிகக உதவும) குணஙகள நானகையும ஆஶரிதகாாயபாத$_3$க (அடியாருடைய காரியம செயய உதவும) குணஙகளான ஐஞானம

சகதி, பூாததி பராபதி எனனும நாலுகுணஙகளையம சொலலும (சதுாதத$_2$ பஞசம ஷஷட$_2$ ஸபதமா ஏவம தாயக்ஷராணி) இபபடி அாதத$_2$ கரமததை உததேசிததுப பிரிககபபட்ட ' சரணௌ'' ''ஶர ணம ' பரபத$_3$யே ஸ்ரீமதே'' எனனும நாலாவது ஐநதாவது ஆருவது ஏழாவது பிரிவுகள ஒவவொனறும முமமூனறு அக்ஷரங களை உடையவை சரணௌ' எனனும நாலாவது பிரிவு திரு வடிகளையிட்டு திவயமஙகளவிகரஹததைச சொலலுகிறது ''ஶர ணம ' எனனும ஐநதாவதுபிரிவு (இததிருவடிகளே) உபாயம எனறு காட்டுகிறது 'பரபத$_3$யே ' (சரணமகிறேன) எனனும ஆரு வது பிரிவு இசசேதனன செயயவேணடிய அமசததைக காட்டு கிறது ஸ்ரீமதே ' எனனும ஏழாவதுபிரிவு ஒரு மிதுனமே பராபயம எனறு காட்டுகிறது (அஷடமஶசதுரக்ஷர) 'நாராயண'' எனனும எட்டாவதுபிரிவு நானகு அக்ஷரததையுடையதாய சேஷிதவததைக (கைஙகாயவிஷயமாயிருககையைக) காட்டுகிறது (த$_3$வயக்ஷரோ நவம) 'ஆய ' எனனும ஒனபதாவது பிரிவு இரணடக்ஷரஙகளை உடையதாய கைஙகாயபராாததனையைக காட்டுகிறது (த$_3$ஶமோ த$_3$வயக்ஷர) நம ' எனனும பததாவதுபிரிவு இரணடக்ஷரஙகளை உடையதாய இககைஙகாயததில தனககெனனும நினைவாகிற விரோதியைப போககுகிறது (ஏதந மநதரஸய பரதிபததி) கீழே கூறியவறறைககொணடு தவயமநதிரததை அறியலாம

' நேதருதவம நிதயயோக$_3$ம ஸமுசிதகு$_3$ணஜாதம
தநுக$_2$யாபஙம சோபாயம காததவயப$_4$ாக$_3$ம தவத$_2$
மிது$_2$நபரம பராபயமேவம பரஸித$_3$த$_4$ம ।
ஸவாமிதவம பராாதத$_2$நாஞச பரப$_3$லதரவிரோதி$_4$
பரஹாணம தஶைதாந மநதாரம தராயதே
சேதயதி$_4$க$_3$தநிக$_3$ம ஷடபதே$_3$ாயம த$_3$விக$_2$ணட ॥

[(பூாவவாகயததில) 1 புருஷகாரம 2 (புருஷகாரததின) நிதய யோகம 3 உசிதகுணஸமூஹம 4 விகரஹ பரகாசனம 5 உபாயம 6 செயயவேணடிய அமசம (இனி உததரவாகயததில) 7 மிதுன மாயிருககும பராபயம 8 சேஷிதவம 9 கைஙகாயபராாததனை 10 (தனககாயிருககையாகிற) பெரியவிரோதி விடுகை ஆகிய பதது அாததஙகளையும நினைபபவனை ரக்ஷிககிறது எனறும ஆறுபதஙகளை யுடையது எனறும இரணடு வாககியஙகளை உடையது எனறும இநத தவயம வேதததில ஓதபபட்டது] எனனும அஷடசலோகீ

'ஶ ணாய' 'பரபத₃யே'' என்று முதலவாக்கியத்தில் மூன்றுபதங்களும் ஸ்ரீமதே'' 'நாராயணாய' 'நம' என்று இரண்டாம் வாக்கியத்தில் மூன்றுபதங்களுமிருக்கையாலே ஆறு பதங்கள் உள்ளன (அ'' தகா த₃ச) 'அாதத₄ா'' என்று பாடமானபோது பதக்கணடங்கள (பிரிவுகள) உடையது இம்மந்திரம் என்றும், 'அாதத₂ா' என்று பாடமானபோது அப்பதத்துப் பிரிவுகளாலே சொல்லப்படும் பதத்துப்பொருள்களை உடையது இம்மந்திரம் என்றும் பொருள்படுகிறது (பஞ்சவிம்ஶதி அக்ஷராணி) த்வயமந்திரத்திலிருக்கும் அக்ஷரங்களை (உயிர்மெய்யெழுத்துக்களை) எண்ணிப்பார்த்தால இருபத்தைந்து அக்ஷரங்கள இருக்கும் (பஞ்சத₃ஶாக்ஷரம் பூர்வம் த₃ஶாக்ஷரம பரம) அவற்றில் முதலவாக்கியத்தில் பதினைந்து அக்ஷரங்களும், இரண்டாவது வாக்கியத்தில் பத்து அக்ஷரங்களும் உள்ளன இனி ஒவ்வொரு பதங்களிலும் எத்தனை அக்ஷரங்கள உள்ளன என்று உணர்த்தப்படுகிறது (நவாக்ஷரம பரத₂மபத₃ம) ''ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ'' என்னும் முதற்பதத்தில் ஒன்பது அக்ஷரங்கள (உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள) உள்ளன இத்தால, 'ஸ்ரீமந்நாராயண'' என்று ஸமபுத்தியாகக்கொள்ளும் பக்ஷம சருதிக்கு இஷ்டமில்லை என்றதாகிறது (த₃விதீய த்ருதீய சதுர்தத₂ம த்ர்யக்ஷராணி) ஶரணம' 'பரபதயே 'ஸ்ரீமதே'' என்னும் இரண்டாவது மூன்றாவது நாலாவது பதங்கள ஒவ்வொன்றும் முமமூன்று அக்ஷரங்களை உடையவை (பஞ்சாக்ஷரம பஞ்சமம) 'நாராயணாய'' என்னும் ஐந்தாவது பதம ஐந்து அக்ஷரங்களை உடையது (த₃வ்யக்ஷர ஷஷ்ட₂) ''நம'' என்னும் ஆறாவதுபதம இரண்டு அக்ஷரங்களை உடையது இனி, பதத்துக்கணடங்களில ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பதங்கள உள்ளனவென்று உரைக்கப்படுகிறது (ஏகாக்ஷரபத₃ பரத₂ம) ''ஸ்ரீ என்னும் பிராட்டியின புருஷகாரப₄ாவத்தைச் சொல்லும் முதல அாதத₄ம (பிரிவு) ஓரக்ஷரத்தையுடையது (ஏகாக்ஷரோ த₃விதீய) 'மந' என்னும் இரண்டாவது பகுதி ஓரக்ஷரத்தை உடையது, இது முதலபதத்தில சொல்லப்பட்ட பிராட்டியானவள எமபெருமானோடு எப்போதும் சேர்ந்திருக்கிறாள என்னும் நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறது (சதுரக்ஷரஸ த்ருதீய) 'நாராயண என்னும் மூன்றாவது பிரிவு நாலு அக்ஷரங்களை உடையதாய் ஸௌலப்யஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வங்களாகிற ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃க (அடியார் ஆசரயிக்க உதவும) குணங்கள நான்கையும் ஆஶ்ரிதகார்யபாத₃க (அடியாருடைய காரியம செய்ய உதவும) குணங்களான ஜ்ஞானம

ஸமாயுகத) தன குருவிடம பகதியுடையவனுயிருககவேணடும (புராணஜஞோ விஶேஷத) பழையனவான இதிஹாஸஙகளை விசேஷமாக அறிநதவனுயிருககவேணடும (ஏவம லக்ஷணஸம பநநோ குருரிதயபி₄தீ₄யதே) இபபடிபபட்ட இலககணஙகளை உடையவனே குருவெனபபடுகிருன (ஆசிநோதி ச ஶாஸதராாத தா₂ாந) 1 சாஸதிராாததஙகளை சேகரிககிருன,(ஆசாரஸத₂ாபநாத₃பி) 2 சிஷயாகளை நலலொழுககததில நிலைநிறுததுகிருன, (ஸவயமா சரதே) 3 தானும நலல ஆசாரததை நடததிககாட்டுகிருன (யஸது தஸமாத₃ாசாாய உசயதே) இமமூனறு காரியஙகளையும செயபவன அககாரணததாலேயே ஆசாாயன எனபபடுகிருன இது ஆசாாய ஶபதநிருகதி இனி, குருசபதநிருகதி (கு₃ஶப₃ஃத₃ அபி₄தீ₄யதே) 'கு₃' எனனும சபதம இருளைககாட்டும, 'ரு' எனனும சபதம அதைத தவிாபபதைக காட்டும இருளைத தவிாபபதால ஆசாாயன 'குரு' எனபபடுகிருன எனகை இனி குருவின பெருமை, (குரு ரேவ பரம ப₃ரஹம) இநத சிஷயனுககு எமபெருமான மேலான பரஹமமலல, அவனைககாட்டிலும மேலான பரதெயவம ஆசாா யனே (கு₃ருரேவபராக₃தி) எமபெருமான பரமபராபயமலல, ஆசாாயனே பரமபராபயன (கு₃ருரேவ பராவித்₃யா) வேதமும மேலான விதயையலல, ஆசாாயனே மேலான விதயை (கு₃ருரேவ பரம த₄நம) பகவதகைஙகாயம மேலான செலவமலல, ஆசாாயனே மேலான செலவம (கு₃ருரேவ பர காம) பகவத குணஙகளும மேலான விருமபபபடுமபொருளலல, குருவே மேலான காமவிஷயம (கு₃ருரேவ பராயணம) பகவான மேலான உபாயமலல, குருவே மேலான உபாயம இபபடி பகவானையும, வேததததையும, கைஙகா யததையும பகவதகுணஙகளையும விட இவன மேலானவன எனறது எதனுல எனில (யஸ்மாத கு₃ரு) அநத பகவானையும, வேதததை யும, கைஙகாயததையும குணஙகளையும காட்டிககொடுபபவன இவனேயாகையாலே இவன அவறறிலும அதிகமான பெருமை பெறறவன எனறு கருதது

(ய ஸகருது₃சசாரித ஸமஸார விமோசநோ ப₄வதி) ஆசாா யனுல உபதேசிககபபட்ட தவயம ஒருதடவை உசசரிககபபட்டாலே ஸமஸாரததைத தாணடுவிககும (ஸபதஜநமகருதம பாபம தத க்ஷணுதே₃வ நஶயதி) எனறு அதிகபாடம ஏழு ஜநமஙகளில செயத பாபமும அககணததிலே நசிககிறது ஏழு' எனறது அநநத மெனறபடி எலலாவிருபபஙகளையும அடைகிருன எனறு ஓா அதிக பாடம (ஸாவபுருஷாாதத₂ ஸித₃திாப₄வதி₄) நாலு புருஷாாததததை

யும் பெறுகிறான் (ந ச புநராவர்த்ததே) இப்படி அறிபவன் திரும்பிப்பிறப்பதில்லை இவ்வாறு உபநிஷத் முடிகிறது

ஆக, இவ்வளவால் அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்திரமும் த்வயமந்திரமும் வேதத்தில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் மந்திரங்களாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியைப் பார்த்தோம் ந்ருஸிம்ஹதாபநீயோபனிஷத்தில் சிங்கப்பிரானின் ஆநுஷ்டுப₄மந்திரம் மோக்ஷமளிக்கவல்லதென்று பேசியிருப்பதைப் பார்ப்போம்

ந்ருஸிம்ஹதாபிந்யுபநிஷத்தின் நிரத்தாரணம்

ஆசாரியர்கள் எடுத்துக்கையாளும் இவ்வுபனிஷத்தில் நரசிங்கனின் ' உக்₃ரம் வீரம் ' என்று தொடங்கும் அநுஷ்டுப்பு மந்திரத்தின் சபதவைப₄வமும் பொருட்பெருமையும் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதை முன்னமே (பக்கம் 185முதல் 205வரை) பார்த்தோம் இம்மந்திரத்திற்கு மோக்ஷோபாயத்வமும் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

देवा ह वै मृत्योः पाप्मभ्यः संसाराच्च बिभीयुः। ते प्रजापतिमुपाधावन् तेभ्य एतं मन्त्रराजं नारसिहमानुष्टुभं प्रायच्छत्। तेन वैते मृत्युमजयन्। पाप्मानं चातरन्। संसारं चातरन्। तस्माद्यो मृत्योः पाप्मभ्यः संसाराच्च बिभीयात् स एत मन्त्रराजमानुष्टुभ प्रतिगृह्णीयात्। स मृत्युं तरति स पाप्मानं तरति स संसारं तरति॥

தே₃வா ஹ வை ம்ருத்யோ: பாப்மப₄்ய: ஸம்ஸாராச்ச பி₃பீ₄யு: । தே ப்ரஜாபதிமுபாத₄ாவந் । தேப₄்ய ஏதம் மந்த்ரராஜம் நாரஸிம்ஹமாநுஷ்டுப₄ம் ப்ராயச்ச₂த் । தேந வைதே ம்ருத்யுமஜயந் । பாப்மாநம் சாதரந் । ஸம்ஸாரம் சாதரந் । தஸ்மாத்₃யோ ம்ருத்யோ: பாப்மப₄்யஶ்ச ஸம்ஸாராச்ச பி₃பீ₄யாத், ஸ ஏதம் மந்த்ரராஜமாநுஷ்டுப₄ம் ப்ரதிக்₃ருஹ்ணீயாத் । ஸ ம்ருத்யும் தரதி ஸ பாப்மாநம் தரதி ஸ ஸம்ஸாரம் தரதி ।

[பூர்வந்ருஸிம்ஹதாபிநீ-இரண்டாம்கண்டம்]

(தே₃வா பி₃பீ₄யு) தேவர்கள் சாவிலிருந்தும் பாபங்களினின்றும் இவ்விரண்டுக்கும் காரணமான ஸம்ஸாரத்திலிருந்தும் பயந்தனர் (தே ப்ராயச்ச₂த்) அவர்கள் பிரமனை அடைந்தனர்

அவாகளுககு நரசிஙகனின அநுஷடுபபு மநதிரததைப பிரமன கொடுததான (தேந ஸமஸாரம சாதரந) அமமநதிரததாலே அவாகள சாவையும ஜயிததனா, பாபஙகளையும தாணடினா, ஸம ஸாரததையும கடநதனா இது புகழவதறகேவநத அாததவாதவாககியமோ? எனில முறகூறிய மூனறையும ஜயிககவிருமபியவன எவனுயினும இமமநதிரததை ஏறறுககொளளவேணடும எனறு விதிககிறது அடுததபடியாக (தஸமாத ஸமஸாரம தரதி) இபபடி தேவாகள பலன பெறுகையாலே சாவையும பாபஙகளையும, பவககடலையும கணடு எவன பயபபடுகிறுனே அவன மநதிரராஜமான இவவநுஷடுபபு மநதிரததை உபதேசம பெறககடவன பெறறுனுகில, சாவையும பாபஙகளையும, ஸமஸாரததையும தாணடுகிறுன

மூனறுவதுகணடததிலும, "ஸ பாபமாநம தரதி ஸ மருதயும தரதி ஸ ஸமஸாரம தரதி, ஸோமருததவஞச கசசதி' [அவன பாவததையும சாவையும, ஸமஸாரததையும தாணடுகிறுன, மோக்ஷததையுமடைகிறுன] எனறு சொலலபபடடது நாலாவது கணடததில மஹாலக்ஷமீகாயதரீ, நரஸிமஹகாயதரீ முதலான பல பகவநமநதிரஙகளுககும பகவாணைககாடடும பெருமையுணடெனறு கோஷிககபபடடது ஸுபாலோபநிஷத விசாரததினபோது இதே கிரநதததில [பககம 44-49] எநதையாா அருளியிருபபவையும இஙகு அநுஸநதிககததககவை

ஆசாரியாகளால கையாளபபடட உபநிஷததுககள பகவானின மநதிரஙகளின பெருமையைப பேசியபடி இது அவாகளால கையாளபபடாத சில உபனிஷததுககளிலும பகவநமநதிரஙகளின பெருமை பேசபபடடிருககிறது கோபாலதாபிநயுபனிஷததில கோபாலமநதிரததிறகு மோக்ஷமளிககுமதனமை சிவனுடைய மயககம தெளிவிககை முதலான பெருமைகள ஓதபபடடிருபபது முனனமே (பககம209 213) காடடபபடடது கலிஸநதரணேபநிஷததில "ஹரே ராம" எனறு தொடஙகும மநதிரததால கலியைத தாணடலாம எனறு சொலலபபடடிருபபது பிரஸிததம மறறும பல உபனிஷததுககளும உணடு ஆயினும, ஆசாரியாகளால கையாளபபடாத இவவுபனிஷததுககள நமககுத தேவையிலலை பூாவாகள அனைவரும இசைநத வேதவேதாநதபாகஙகளே நமககுபபோதும

பூாவாகள எடுததகாணட வேதபாகஙகளில பகவநமநதிரததைப போலே மோக்ஷததையளிககவலலதாக மறற எநத தேவதையின

மநதிரமாவது சொலலபபடடிருககிறதா எனறு பாாததால, எஙகுமே காணககிடைககாது, இதனுலேயே "மோக்ஷமிசசே₂த ஜநாாதத₃நாத" [மோக்ஷததை ஜநாாததனனிடமிருநதே பெறவேணடும] எனறு ரிஷிகளும,

"நாறு இணாத துழாயோன நலகின அலலதை
ஏறுதல எளிதோ வீறு பெறு துறககம? [பரிபாடல-15]

எனறு மதயஸதாகளான பணடைததமிழாகளும அறுதியிடடனா

இனி, ஆசாரயாகள எடுததாணட ஜாபாலோபனிஷததில சிவனும குருக்ஷேததரததில இறபபவாகளுககு ராமதாரகமநதிரததை உபதேசிககிருன எனறும, அதனுல அஙகு இறபபவாகள மோக்ஷமடைகினறனா எனறும கூறியிருபபதைக காணபோம

ராமதாரக மந்திரப்பெருமை

ஜாபாலோபனிஷத விநிாணயம

இவவுபனிஷததிலுளள "யத₃ஹரேவ விரஜேத தத₃ஹரேவ பரவாஜேத" [எநநாளில வைராககயமடைகிருனே, அநநாளிலேயே ஸநயாஸாசரமததை ஏறறுககொளளவேணடும] எனனும வாககயம பெரியவாசசானபிளளையால தனிசலோகததில எடுககபபடடுளளது மறறும பல ஆசாரயாகளால எடுககபபடடுளள ஸுபரஸிதத வாககயமாகுமிது ஆகையால, இவவுபநிஷத ஆசாரியாகள காலததிலேயே இருநதிருககககூடியது எனறு நிாணயிககிருேம அவவுபனிஷததின முதலகணடததில,

'குருக்ஷேதரம தே₃வாநாம தே₃வயஜநம ஸாவேஷாம பூ₄தாநாம ப₃ரஹமஸத₃நம। தஸமாத₃ யதர கவசந க₃சச₂தி தமேவ மநயதே இத₃ம வை குருக்ஷேதரம தே₃வாநாம தே₃வயஜநம ஸாவேஷாம பூ₄தாநாம ப₃ரஹமஸத₃நம। அதர ஹி ஜநதோ, பராணேஷு உதகரமமாணேஷு ருத₃ரஸ தாரகம ப₃ரஹம வயாசஷடே யேநாஸௌ அமருதீ பூ₄தவா மோக்ஷீ ப₄வதி ||

எனறு படிககிறது இதன பொருளைக காணபோம, (குருக்ஷேதரம தே₃வாநாம தே₃வயஜநம) "த₄ாமக்ஷேதரே குருக்ஷேதரே" [கீதை 1-1] எனறு கீதையில பாடபபடட தாமக்ஷேதரமான குருக்ஷேதரமானது தேவாகளெலலாம தேவராவதறகாக யாகம செயதவிடம

(ஸாவேஷாம பூ₄தாநாம ப₃ரஹமஸத₃நம) எலலா உயிாகளுககும பரஹமலோகம செலலக காரணமாயிருபபது இது எபபடி எனறு பிறகு விவரிககபபடுகிறது (தஸ்மாத ப₃ரஹமஸத₃நம) ஆகையால இசசேதனன எநத இடததிறகுச சென்றாலும 'இதுவே தேவாகள தேவராக யாகம செயதவிடமும, எலலா உயிாகளும பரஹமலோகம செலலககாரணமுமான குருக்ஷேததிரம' எனறு நினைககக கடவன இது பரஹமலோகமடையக காரணம' எனறது எபபடியெனில (அதரஹி ஜநதோ பராணேஷு உதகரமமாணேஷு ருத₃ரஸ தாரகம ப₃ரஹம வயாசஷ்டே) இஙகே, எநதசசேதனனின உயிா போயககொணடிருககுமபோதும உருததிரன வேதஸாரமான ராமதாரகமநதிரததை உபதேசிககிறுனனரே அதனுலெனன? எனில (யேநாஸௌ அமருதீ பூ₄தவா மோக்ஷீப₄வதி) இததாரக மநதிரோபதேசம பெறுவதாலே அவன இனிமேல ஒரு மரணமறறவனுய, மோக்ஷமடைகிருன ருதரன உபதேசிககும தாரக' மநதிரம ராமதாரகமே எனபது லோகசாஸதிரபரஸிததம

'ஹஸதேऽக்ஷமாலம ஹருதி₃ ராமததவம
ஸவமஸதகே கேஶவபாத₃தீாதத₂ம|
ஜிஹவாக₃ரப₄ாகே₃ வரராமமநதரம
ஶிவம மஹாப₄ாக₃வதம ஸமராமி||'

[கையில துளஸிமணிமாலையும, நெஞசில ராமததவததையும, தன தலையில கேசவனின பாததீாததததையும, நாவின நுனியில தாரகமான ராமமநதிரததையும தரிததுநிறகும சிவனை மஹாபாகவதனுக அறுதியிடுகிறேன] எனறும சொலலபபடடது ஸமாாததாகளாலும இதுஒபபுககொளளபபடுவது இதிஹாஸபுராணபாகஙகளிலே ஆஙகாஙகு இதைக காடடுவோம இததால மரணகாலததில உபதேசிககபபடட ராமதாரகமநதிரததிறகு மோக்ஷமளிககும தனமை உளளதெனறும, இதை உபதேசிபபதன்மூலம உருததிரன ஜஞானபரதன எனறும ஈசவராத ஜஞாநமநவிசசே₂த'' [சிவனிடமிருநது பரமபொருளறிவைபபெறவேணடும] எ ன னு ம பெருமைபெறுகிருன எனறும தெளிவாகிறது ஆக இவவளவால பகவநமநதிரஙகளுககே மோக்ஷமளிககும பெருமை உளளதெனறும, மறற தெயவஙகளின மநதிரஙகளுககு அபபெருமை இலலையெனறும காடடபபடடதாயிறறு இனி, அநதணா அனைவரும அவசியம அநுஸநதிககவேணடியதான காயதரியால சொலலபபடுபவனும பரமபுருஷனே எனறு காடடுவோம

காயத்ரியின் அாததவிசாரம்

(ஸவிது தே₃வஸய வரேணயம தத ப₄ாகக₃ தீ₄மஹி)தேவனுகிற ஸூாயனுககுளளிருபபதாய ஸாவராலும விருமபபபடுவதாயிருககும அநதத தேஜஸஸை தியானிககிருேம (தே₃வஸய) பிரகாசியா நிற குமபடியான, ஸதோதரம செயயத தகுநதவனுகிய எனறும பொருள கொளளலாம ஆயிரம கிரணஙகளையுடையவனுகிய எனறும கொளளலாம (ஸவிது)ஸூாயனுடைய ஸூாய மணடலததிலுளள எனறபடி (வரேணயம தத ப₄ாகக₃) உபாஸிககததகுநத அநதத தேஜஸஸை (தத) பல சருதிகளில படிககபபடடிருககும பரஸித தியை நினைககிறது

'ய ஏஷோ அநதராதி₃தயே ஹிரணமய புருஷோ த₃ருஶயதே। ஹிரணய ஶமச்ரு ஹிரணயகேஶ ஆபர ணக₂ாத ஸாவ ஏவ ஸுவாண । தஸய யத₂ா கபயாஸம புணட₃ரீக மேவமகஷிணீ

[ஸூாயனுககு நடுவில பொனமயனுய பொனபோனற மீசையை உடையவனுய, பொனபோனற திருககுழற கறறையை உடையவனுய, நகம வரையில எலலாமே பொனனுயிருககுமவனுன யாவனெருவன புருஷன காணபபடுகிருனே, அவனுககு ஸூாயனுல மலருமதாமரை போனற இரு கணகள உள] எனறு சாநதோகயததில படிககப படட புணடரீகாக்ஷனுகிய தேஜஸஸே இஙகு சொலலபபடுமவன எனறு விளஙகுகிறது இபபடி ஆதிதய மணடலததின நடுவில எழுநதருளியிருபபவனபரமபுருஷனே எனபதை விவரிககும ஸமருதி களைக காடடுவோம இனி

''ஈஶவரம புருஷாக₂யம து ஸதயத₄ாமாணமசயுதம।
ப₄ாகக₃ாக₂யம விஷணுஸமஜஞம து த₄யாதவாऽமருத முபாஶநுதே ॥
ஹருத₃வயோமநி தபதி ஹயேஷ ப₃ாஹயே ஸூாயஸய சாநதரே ।
அக₃நாவதூ₄மகேபயேஷ ஜயோதிஶ சிதரதரோ ஹயயம ॥
ஸவிதுஸ தத₃ வரேணயநது ஸதயத₄ாமாணமீஶவரம ।
ஹிரணயவாணம புருஷம வயோம தத₃ விஷணுஸமஜஞிதம॥

ஸூர்யமத்$_4$யே ஸ்தி$_2$தஸ் ஸோமஸ் தஸ்யமத்$_4$யே ஹுதாஶந |
தேஜோமத்$_4$யே ஸ்தி$_2$தம் ஸத்வம் ஸத்வமத்$_4$யே
ஸ்தி$_2$தோऽச்யுத ||"

[ஈச்வரனாய புருஷனென்று பெயரை உடையவனாய், (சரணாகத ரக்ஷணமாகிற) ஸத்யமான தாமத்தை உடையவனாய், ஆச்ரிதர்களை நழுவவிடாத அச்சுதனாய், பர்க்கம் (ஒளி) என்னப்படுமவனாய், விஷ்ணுவென்னும் திருநாமத்தையுடையவனான புருஷனை தியானித்து மோக்ஷத்தை அடைகிறான் (ஜீவனுக்குள்ளிருக்கும்) ஹ்ருதயாகாசத்திலும், வெளியிலுள்ள ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலும், புகையற்ற அக்னியிலும் இந்த ஒளியானது மிக விசித்திரமாகப் பிரகாசிக்கிறது அதுவே ஸூர்யனுக்குள்ளிருக்கும் விரும்பத்தக்க வஸ்து அதுவே ஸத்யமான தாமத்தையுடைய நியந்தா அதுவே ஹிரண்ய வர்ணனான புருஷன், விஷ்ணுவென்னும் பெயரையுடைய அதுவே ஆகாசம் ஸூர்யமத்தியில் ஸோமன் இருக்கிறான், அவனுக்கு நடுவில் அக்னி இருக்கிறான் அக்னிக்கு நடுவில் சுத்த ஸத்வமிருக்கிறது சுத்த ஸத்வத்தின் நடுவில் அச்யுதனிருக்கிறான்] என்று யோகயாஜ்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்படுகிறது

'ரவிமத்$_4$யே ஸ்தி$_2$தஸ் ஸோமஸ் தஸ்ய மத்$_4$யே ஹுதாஶந |
தேஜோமத்$_4$யே ஸ்தி$_2$தம் ஸத்வம் ஸத்வமத்$_4$யே ஸ்தி$_2$தோச்யுத ||
ஏஷ வை புருஷோ விஷ்ணுர் வ்யக்தாவ்யக்தஸ் ஸநாதந ||'

[ஸூர்யன் நடுவில் ஸோமனிருக்கிறான், அவனுக்கு நடுவில் அக்னியிருக்கிறான் அக்னியின் நடுவில் சுத்தஸத்வமயமான திருமேனியுள்ளது, அத்திருமேனியினுள் அச்சுதன் எழுந்தருளியிருக்கிறான் இவனே ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சமாயும், பழமையானவனாகவும் புருஷன் என்னும் பெயரையுடையவனாகவுமுள்ள விஷ்ணு] என்று யமஸ்ம்ருதியிலும் சங்கஸ்ம்ருதியிலும் உணர்த்தப்பட்டது

'யோऽஸௌ விஷ்ணவாக்$_2$ய ஆதி$_3$த்யே புருஷோऽந்தர்
ஹ்ருதி$_3$ஸ்தி$_2$த |
ஸோऽஹம் நாராயணோ தே$_3$வ புருஷோ லோகப$_4$ாவந ||'

[ஹ்ருதயத்தின் நடுவிலிருப்பவனாய், ஆதித்யனுக்கு நடுவிலுள்ளவனாய், விஷ்ணுவென்னும் திருநாமத்தை உடையவனான யாதொரு புருஷனிருக்கிறானோ அவன் தேவனாய், புருஷனாய் லோகஸ்ரஷ்டாவாயிருக்கும் நாராயணனான நானே என்று தத்தாத்ரேய ஸ்ம்ருதியிலும் உரைக்கப்பட்டது

''வித₃யாஸஹாயவந்தம மாமாதி₃தயஸத₂ம ஸநாதநம் |
கபிலம் பராஹ-ராசாயாஸ ஸாங்க₂யா நிமசிதநிமசயா ||

[தருடமான அதயவஸாயததையுடைய ஸாங்கயாசாரயாகள, பழமை யானவனை என்னை, ஸூரயமண்டலததின நடுவில, விதயையுடன கூடிய கபிலனைகச சொலலுகிறாாகள] என்று மஹாபாரதம மோக்ஷ தாமததிலும சொலலபபடடது ஆக்நேய நாரஸிமஹ புராணங்களில

'த₄யேயஸ ஸத₃ா ஸவிதருமண்ட₃லமத₄யவாததீ
நாராயணஸ ஸரஸிஜாஸந ஸந்நிவிஷ்ட |
கேயூரவாந மகரகுண்ட₃லவாந கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரணமயவபுா த₄ருதஸங்க₂சகர ||'

[ஸூரயமண்டலததின நடுவிலிருபபவனாய, கமலாஸனததில எழுந தருளியிருபபவனாய, தோளவளை, மகரகுண்டலம, கிரீடம, ஹாரம ஆகியவற்றை உடையவனாய, ஸ-வாணமயமான திருமேனியை உடையவனாய சங்கசககரங்களை தரிததிருபபவனான நாராயணன எபபோதும தியானிககததககவன] என்று படிககபபடும வசனம பணடிதாகளுககும, பாமராகளுககும பரஸிததமானது

''ஸைஷா மகதி பரா விஷ்ணோ ருக₃யஜு-ஸஸாமஸமஜ்ஞிதா|
ஸைஷா தரயீ தபதயமஹோ ஜக₃தமச ஹிநஸதி யா ||
ஏஷ விஷ்ணு ஸதி₂த ஸதி₂தயாம ஜக₃த பாலநோத₃யத |
ருக₃யஜு-ஸஸாமபூ₄தோऽநதஸ ஸவிதுா த₃விஜ திஷ்ட₂தி ||
மாஸி மாஸி ரவிா யோ யஸ ததர ததர ஹி ஸா பரா |
தரயீமயீ விஷ்ணுமகதிரவஸத₂ாநம கரோதி வை ||
விஷ்ணுமகதிரவஸத₂ாநம ஸத₃ாதி₃தயே கரோதி வை |
ஏவம ஸா ஸாதவிகீ மகதிா வைஷ்ணவயேஷா தரயீமயீ||
ஆதமஸபதக₃ணஸத₂ம தம ப₄ாஸவநதமதி₄திஷ்ட₂தி ||
தயா சாதி₄ஷ்டி₂தஸ ஸோயம ஜாஜவலீதி ஸவரமமிபி₄ |
தமஸஸமஸதம ஜக₃தாம நாமம நயதி சாகி₂லம |
ஏவம ஸா வைஷ்ணவீ மகதிா நைவாபைதி ததோ த₃விஜ|
மாஸாநுமாஸம ப₄ாஸவநதம அத₄யாஸதே ததர ஸமஸதி₂தா||''

[ருக யஜு-ஸ ஸாமம என்னும இநத தரயீ (மூன்று வேதஙகள) விஷ்ணுவினுடைய மேலான சகதியாகும இது பிரகாசியாநின்று

கொணடு உலகிலுளள பாபஙகளைப போககடிககிறது இவவுலகின ரக்ஷணததிலேயே நிலைநிறபவனுய, அதிலேயே முயறசியுடைய வனுய, ருகயஜுஸ்ஸாமருபியாயிருககும இநத விஷ்ணு ஸூரியனுக குள நிறகிருன மாதநதோறும தோனறும ஸூரியாகளுககுள தரயீ மயமான அநத மேலான விஷ்ணுசகதியானது நிலைநிறகிறது தரயீ மயமான இநத விஷ்ணுஸகதியானது சுததஸததவரூபமானது தனனுடைய சரீரமான ஏழு வஸதுககளுள ஒனறுன ஸூரியனை வியாபிதது நிறகிறது அநத விஷ்ணுசகதியினுல வியாபிககபபடட இநத ஸூரியன தன கிரணஙகளாலே ஜவலிககிருன உலகிலுளள இருள முழுவதையும நாசமடையச செயகிருன இமமாதிரியாக, இநத விஷ்ணுசகதியானது ஒருபோதும நாசமடைவதிலலை மாதந தோறும, ஸூரியமணடலததிலிருநதுகொணடு, அவனை வியாபிதது நிறகிறது] எனறு பராசரபகவான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததில (2-11) விரிவாக விளககியருளினா ஆகையால ஸூரியமணடலததின நடுவிலிருபபவன பகவான நாராயணனே எனபதே ஸ்ருதிஸ்மருதி களின ஒருமிபபடருன முடிவு எனறு நிாணயிககபபடடது

(தத ப₄ாகக₃) ஸூரியமணடலததினுளளிருககும அநத தேஜஸ்ஸை நபுமஸகலிஙகஙகளான தத வரேணயம ' எனனும இரு சொறகளாலே தழுவபபடடு நிறகும ப₄ாகக₃ எனபது நபுமஸக லிஙகமாகவே இருககவேணடுமாகையால, இது ஒளி எனனும பொருளையுடைய ஸகாரநத நபுமஸகலிஙக பதம எனறு நிாணயிககப படுகிறது இககாரணததாலேயே சிவனைப பொருளாககொணட அகாராநதபுமலிஙக பதமனறு எனபதும தெளிவாகிறது ஆகை யால காயததிரியை சிவபரமாககுவதறகாக சைவாகள செயயும முயறசி வியாகரணமறிநதவாகள கோஷ்டியில விலை செலலாது எனற தாயிறறு மேலும, மேலே எடுதத "ப₄ாகக₃ாக₂யம விஷ்ணு ஸம ஜ்ஞம ஸவிதுஸ தத₃ வரேணயநது ' முதலான ஸமருதிகளும இஙகு சொலலபபடுபவன விஷ்ணுவே எனபதை விவரிததன இருபதது நாலாயிரபபடியான ஸ்ரீராமாயணம முழுவதும இருபததுநாலு அக்ஷரஙகொணட காயததிரியை விவரிககிறதெனபது ஸாவலோகபர ஸிததம இதனுலும ஸ்ரீராமாயணததில பரதிபாதிககபபடும பரம பொருளான நாராயணனே இஙகும சொலலபபடுபவனெனறு விளஙகுகிறது ஆகையால இஙகு 'ப₄ாகக எனறு ஒளியாகச சொலலப படுமவன ' நாராயணபரோ ஜயோதி ஆதி₃தய வாணம ' வித₃யுத புருஷாத₃தி₄" முதலான பல வேதவாகயஙகளில ஒளிமயமான திரு மேனியை உடையவனுகச சொலலபபடட நாராயணனேயாவன

இவை எலலாவறறையும திருவுளளததிறகொணடு ஸ்ரீபராசரபடடா ஸ்ரீரஙகராஜஸதவததில,

தேஜ பரம தத ஸவிதுா வரேணயம
தா₄மநா பரேஞுபரணக₂ாத ஸுவாணம।
தவாம புணடா₃ரீகேக்ஷணமாமநநதி
ஸ்ரீரஙகநாத₂ம தமுபாஸிஷீய ॥

[ஸூாயமணடலததிலுளளவனய, விருமபததககவனய மேலான அபராகருத சரீரததாலே நகததிலிருநது தலைவரை ஸுவாண மயமானவனய, மேலான தேஜஸஸாய புணடரீகாக்ஷனயிருபப வனக உனனை வேதஙகள விளமபுகினறன அபபடிபபடட ஸ்ரீரஙகநாதனை உனனை உபாஸிககக கடவோம] எனறு காயதரி யின பொருளைக காடடியருளினா

(வரேணயம ப₄ாகக₃)விருமபததககதான தேஜஸ வரணீயம' எனபது 'வரேணயம' எனருயிருககிறது (ப₄ாகக₃) எலலாராலும பஜனமசெயயததககவன எனறும, ஸாவரையும ப₄ரிபபவன (தாஙகு பவன) எனறும, ஸாவபாபஙகளையும பாகம செயகிறவன (அழிபப வன) எனறும பலவிதமாக பாகஸஶபதததிறகுப பொருளகொளள லாம (தீ₄மஹி) அநததேஜஸஸை தியானிககககடவோம நாரா யணய வித₃மஹே வாஸுதே₃வாய தீ₄மஹி 'நாராயணம மஹா ஜஞேயம' முதலான வேதாநதவாகயஙகளை அநுஸநதிபபது

(வரேணயம) ஶரேஷடமானது எனறும பொருள கொளள லாம (ஸவிது வரேணயம) 'ஸூாயனைககாடடிலும ஶரேஷடமானது' ஸூாயனுலும விருமபததககது' எனறும பொருள கொளளலாம ஸூாயனுககும தேஜஸஸைக கொடுபபவன தானே எனபதை யத₃ாதி₃தயக₃தம தேஜ ஜக₃த₃ப₄ாஸயதேகி₂லம தத தேஜோவித தி₄ மாமகம' [ஆதிதயனுககுளளிருநது உலகததையெலலாம ஒளிவிடச செயயும தேஜஸ எனனுடையதே எனறறி] எனறு கீதையில அவனே அருளிசசெயதானனறே

(ய)'யத ப₄ாகக₃ எனறபடி முனசொலலபபடட தேஜஸஸாகிய எநத பகவான (ந தி₄ய பரசோத₃யாக) நமமுடைய புததிகளைத தனவிஷயததில ஈடுபடுமபடி தூணடுகிருனே (தத ப₄ாகக₃ தீ₄மஹி) அநததேஜஸஸை தியானிபபோம எனறு அநவயம (ய ந தி₄ய

பரசோத₃யாத) நமமுடைய (தூஙகுமபடியான) ஞானேநதிரியஙகளை எவன தூணடுகிருனே எனறும பொருளகொளளலாம

''யோநத பரவிஶ்ய மம வாசமிமாம ப்ரஸுபதாம।
ஸஞ்ஜீவயதயகி₂ல ஶகதித₄ரஸ ஸவத₄ாமநா।
அநயாமஶ்ச ஹஸதசரணஶ்ரவணதவகா₃தீ₃ந
பராணநநமோ ப₄க₃வதே புருஷாய தஸமை॥

[ஸகல சகதிகளையும தரிககும எவனொருவன உள நுழைநது நினறு எனனுடைய தூஙகுமபடியான வாகிநதிரியததையும, மறறுமுளள கை, கால, காது, தோள முதலிய இநதிரியஙகளையும, பராணனை யும தன தேஜஸஸால தூணடுகிருனே, அபபடிபபடட அநதப புருஷனுககு நமஸகாரம] எனறு இவவாகயம பகவதபரமாக பாக வததததில உபபருமஹணம செயயபபடடது

இவவிடததில சிவததவ விவேககாரரான அபபயய தீக்ஷிதா மறறும சில பூாவபக்ஷஙகளைச செயகிருா அதாவது தத எனற நபுமஸகலிஙக பதததினுல தழுவபபடும 'ப₄ாகக₃' சபதம ஸகாராநத நபுமஸகலிஙகமாயிருககவேணடுமாகையாலே சிவ வாசகமனறு எனறு சொலலுவது பொருநதாது, 'தத எனபதைச சாநதஸமாகக கொளளலாமாகையாலே உஙகள பக்ஷததிலும 'ய எனபதைச சாநதஸமாகக கொளளவேணடியிருககையாலே இருவருககும துலய மான தோஷமே எனகிருா இது சரியனறு உபகரமததிறகு அனு குணமாகவே உபஸமஹாரததிறகுப பொருள கொளள வேணடு மெனறு மீமாமஸா நியாயமிருபபதால உபகரமததில (ஆரமபததில) படிககபபடட தசசபதததிறகு அனுகுணமாக (முடிவில) உபஸம ஹாரததில படிககபபடும 'ய' எனனும சபதததுககுப பொருள கொளவதே பொருநதியதாகையால நமமுடைய பக்ஷமே பலம பொருநதியதாகும

இதறகுமேல மறறொரு வாதம 'தத' எனனும பதம பரஹம வாசகமாக கீதாதிகளில பரஸிததமாகையால ''ஸவிது வரேணயம தத தீ₄மஹி ய· ப₄ாகக₃ ந தி₄ய பரசோத₃யாத' எனறு கூடடிப பொருளகொணடால ஒரு பதததையும சாநதஸமெனறு சொலலாமல நிாவஹிககலாம, 'யः ப₄ாகக₃' எனறு அகாராநத புலலிஙகமே தேறுவதால சிவவாசகமாகிறது எனறு இபபடிபபொருளகொளவ திலும பல தோஷஙகளுணடு இரணடாவது அடியிலிருககும பாகக

சபததைத மூனருவது அடியிலிருககும யசசபததேதாடு சோபபதால தூ₃ரா நவயம எனனும தோஷம வரும மேலும, 'யததே₃ா நிதய ஸமப₃நத₄" எனகிற நியாயபபடி யசச₂ப₃த₃மும தசச₂ப₃த₃மும சோநதேவரும மேலே சொனனபடி தசசபததைத விசேஷயபதமாக கிப பொருளகொணடால யசசபதம தனியாகவே நிறகும அதறகாக ஓருதசசபததைத அதயாஹாரம செயது கொளளவேணடும ஆகை யால, இபபடி பஹுதோஷ துஷடமான இநத அநவயம அநாதரிககததககது

மேலும, ஸூரயமணடலாநதாவாததியான புருஷன புணடரீ காக்ஷனே எனபதைச சாநதோகயசருதி அதிஸபஷடமாக அறிவித திருபபதை மேலே காடடினோம மைதராணீயோபனிஷததிலும இவ விஷயமே உதகோஷிககபபடடிருபபதை இனி விளககுவோம

"அதர ஹி ஸௌமயாக₃நேய ஸாதவிகமணட₃லாநி பி₄தவா தத ஶுத₃த₄ஸதவாநதராவஸதி₂தம அசலம அமரம அசயுதம த₄ருவம
விஷணுஸமஜஞம ஸாவாத₄ாரம த₄ாம ஸதயகாமஸாவஜஞதவ ஸமயுகதம ஸவதநதரசைதநயம ஸவே மஹிமநி திஷட₂மாநம பஶயதி

[இநத ஸூரயமணடலததினுளளிருககும ஸோமனுடையவும அகனி யினுடையவும ஸாதவிகமானதுமான மணடலஙகளை பேதிதது, அதனுளளிருககும சுததஸதவததினுள எழுநதருளியிருபபதாய, அசையாததாய மரணமறறதாய (அடியாரகளை) நழுவவிடாத தாய நிலையானதாய, விஷணுவெனனும பெயரையுடையதாய, ஸாவாககும ஆதாரமாயுளளதாய, ஸதயகாமதவம, ஸாவஜஞதவம முதலான குணஙகளுடன கூடியதாய, ஸவதநதரமானதாய ஞான ஸவரூபமானதாய தன மஹிமையிலேயே நிலைநிறபதான தேஜஸஸைப பாரககிறான] எனறு மைதராயணீய உபனிஷததின ஆறுவது பரபாடகததில காயதாயாதத₂விசாரபரகரணததில படிக கபபடடது அசயுதம' எனறும, 'விஷணுஸமஜஞம' எனறும படிததிருபபதனால இது பரம புருஷபரமே எனபது கையிலஙகு நெலலிககனியாய விளஙகுகிறது

'ஸூரயமத₄யே ஸதி₂தஸ ஸோமஸ தஸய மத₄யே ஹுதாஶந |
தேஜோமத₄யேஸதி₂தம ஸதவமஸதவமத₄யேஸதி₂தோऽசயுத ||
ஏஷ வை புருஷோ விஷணுா வயகதாவயகதஸ ஸநாதந ||

[ஸூர்யனுக்கு நடுவிலே ஸோமனிருக்கிருன், அவனுக்கு நடுவில அகனியிருக்கிருன, அகனியின நடுவில சுததஸத்வமிருக்கிறது, அதன மததியில அச்சுதனிருக்கிருன, இவனே ஸதூலஸூக்ஷம பரபஞசமாயும பழமையானவனுகவும, புருஷன என்னும பெயரை யுடையவனுகவுமுள்ள விஷ்ணு] என்று யோகயாஜஞவலகய யமசங்கஸமருதிகளிலும,

ஸந்த₄யே த₃்வே ஸமஸ்தி₂தஸ ஸூர்யஸ தஸய மத₄யே ஸதி₂த ஶஶீ।
சந்த₃ரமத₄யே ஹுதாஶஸது ஸாவதேஜோமயோ ஹரி ॥
அங்கு₃ஷ்ட₂மாதர புருஷஸ தஸய மத₄யே மயோதி₃த ।
ஶங்கரேண தத₃ாத₃ருஶயஸ ஸதபரகாரோऽதிதேஜஸா ॥
ஸ விஷ்ணுா பு₄வநாத₄ாரோ யஸயேத₃ம ஸகலம ஜக₃த ॥

[ஸூர்யன இரண்டு ஸந்தயா காலங்களையும அடைந்திருக்கும போது சந்திரன அவனுக்கு நடுவிலிருக்கிருன சந்திரன நடுவில அகனி, அவனுக்கு நடுவில அங்குஷடமாதரனுய, புருஷசபத வாசயனுய, ஸாவதேஜோமயனுன ஹரி எழுநதருளியிருபபதாக என்னுல சொலலபபட்டான அவன சங்கரனுலும காணபபடாத வன, ஸத் என்பபடும சிதவஸ்துவை பரகாரமாகக கொணடவன, மிகுநத தேஜஸஸுடன கூடியவன, அநத விஷ்ணுவே ஸகல புவனங்களுக்கும ஆதாரன, அவனுக்கு சேஷபூதமானது ஸகல ஜகததும] என்று ஆகநேய புராணததிலும இநத மைதராயணீய ஶருதிவாகயம விஷ்ணுபரமாக விவரிககபபட்டது

நிறக மைதராயணீய உபநிஷததில ஆதிதயமணடலததி லுள்ளவன விஷ்ணுஸமஜ்ஞனுன அசயுதனே என்று நிரணயிததது ''தத ஸவிதுா வரேணயம' என்று இவனே காயதரியில உபாஸிக கபபடுபவன என்று சொலலபபட்டது இங்கு ''விஷ்ணு ஸமஜஞம' என்றும 'அசயுதம' என்றும இரண்டு நாமங்கள படிககப பட்டிருக்கின்றன அபபடியிருகக ப₄ர்க்கோ₃ ப₄ாஜயதீதி வைஷ ப₄ாகக₃ இதி ருத₃ர" என்னும வாகயததில பாககசபதததால சொலலபபடுபவன ருதரன என்று இவ்வுபனிஷததில படிககப படுகையால காயதரீ ருதரபரமே என்று வாதிககிருா அபபயய தீக்ஷிதா மேலே கணட வாகயததில இரண்டு இதி சபதங்கள படிககபபட்டிருபபதை நோககவேணடும இதன உணமைப பொருளாவது — ' 'ப₄ாகக₃' (பாபங்களை) அழிககிருனுகையால

இவன பாககனுகிருன என று ருதரன சொனனு ” எனபதே ஆகையால இதைககொணடு ருதரபரதவம ஸாதிககமுடியாது அனறிககே பாககசபதததால சொலலபபடுபவன ருதரன எனறே இவவாகயததிறகுப பொருள கொணடாலும மேலே எடுககப பட்ட விஷ்ணு அசயுதன எனனும இரணடு நாமஙகளுககு அனு குணமாக இதுவும விஷ்ணுவையே குறிககிறதெனறு கொளள வேணடும ருத₃ரோ ப₃ஹுஶிரா ப₃ப₄ரு ’ முதலான இடஙகளில இது விஷ்ணு நாமமாகப படிககபபடடதனறே ‘விஷ்ணு ஸமஜ்ஞும’ எனறு விஷ்ணு நாமததை ஸமஜ்ஞையாகச சொலலியிருகக, அதறகு விரோதமாக ருதரநாமததிறகுப பொருளகொளவது நியாயவிருதத மாகும ஆகவே இவவாககியஙகள விஷ்ணுபரமே எனபது வஜ்ரலேபாயிதமாயிறறு நிறக

விஷ்ணு ஸமஜ்ஞும ’ எனறு மேலே எடுககபபடட மைதரா யணீய சருதி அபபயயதீக்ஷிதராலும சிவததவ விவேகததில எடுக கபபடடிருககிறது அவருடைய நூலுககுக கணடனமாக எழுதப பட்ட வேதாநத கௌஸதுபததிலும பூாணமாக உதாஹரிககப பட்டிருககிறது பெரியவாசசான பிளளையால தனிசலோகததிலும எடுககபபடடுளளது அபபடியிருகக ஸமாாததாகளால அசசிடப பட்டிருககும மைதராயணயுபனிஷததில இது காணபபடவிலலை கி பி 1870ல லணடனில E B Cowell M A எனபவரின ஆஙகில மொழிபெயாபபுடன பெஙகால ஏஷியாடிக ஸொஸைடியின வெளி யீடாக வெளியிடபபடடுளள மைதராயணீய உபனிஷததில ஆரு வது பரபாடககடைசியில இவை காணபபடுகினறன உணமையை எவா மறைததாலும வெளியாகிவிடும எனபதறகு இது ஓா எடுததுக காடடு தலவகாரசருதியில தஸயா ஏஷ தருதீய பாத₃ தி₄யோ யோ ந பரசோத₃யாதி₃தி யஜ்ஞோ வை பரசோத₃யாத” [அநத காயதரிககு மூனருவது பாதம தி₄யோ யோ ந பரசோத₃யாத எனபது, யஜ்ஞ புருஷனனறே (நம புததிகளைத) தூணடுபவன] எனறொரு வாகயம உளளது யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிா யஜ்வா” எனறு ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸரநாமததிலும ஸ்ரீபாகவதாதி புராணஙகளில பலலாயிரக கணககானவிடஙகளிலும யஜ்ஞசபதம விஷ்ணு நாமஙகளில ஒனறு கப படிககபபடடதாகையால இதனுலும காயதரீ பகவதபரமே எனறு நிாணயிககபபடுகிறது பகவதபரமாக விவரிததிருககும பல உபப ருமஹண வாகயஙகளையும மேலே காடடியிருககிறோம மறறும சில உபபருமஹண வாகயஙகளையும இஙகு காடடுவோம

"ஸந்த்₄யயோருப₄யோ காலே த்₄யாத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம்|
நிர்மலாத்மாக்ஷ்ஸந்த₃ர்ஶ க்₃ஆயத்ரீமாரபே₄த பு₃த₄ ||'
[இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும் ஸநாதனனான விஷ்ணுவை தியானம் செய்து அழுக்கற்ற மனத்தையுடையவனாய், ஸூர்யனையே பார்த்துக்கொண்டு புத்திமானாயிருப்பவன் காயத்ரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்] என்று யோகயாஜ்ஞவல்க்யரால் மற்றோரிடத்தில் சொல்லப்பட்டது ஜாபாலிஸ்ம்ருதியிலும் இவ்வசனம் படிக்கப்படுகிறது

'ரஶ்மிஜ்வாலாஸஹஸ்ராட்₄யம் அமலம் விபுலம் ரவே|
தத₃ந்த ஶீதளாப₄ம் து ஸௌம்யம் ஸோமஸ்ய மண்ட₂லம்||
ஸ்பு₂ரத்ஸ்பு₂லிங்க₃ம் நலஜ்வாலாமாலா ஸமாகுலம்|
தஸ்ய மத்₄யே ஸூக்ஷ்மாஸீநம் தப்தஹாடகஸந்நிப₄ம்||
சதுரங்கு₃லமாத்ரம் து ஶுகபத்ரநிப₄ாம்ப₃ரம்|
ரக்தநேத்ரம் ஹரிம் ரக்தபாணிபாத₃நக₂ம் ஶுகம்||
ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃பாணிம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸம்|
ஏவம் த்₄யாத்வா ஜபேந் மந்த்ரம் ஸாவித்ரம் நியதஶ்ஶுசி||
[ஆயிரக்கணக்கான கிரணஜ்வாலைகள் பொருந்தியதாய், அழுக்கற்றதாய் மிகப்பெரியதாய் விளங்குகிறது ஸூர்யமண்டலம், அதனுள் குளிர்ந்த ஒளியை உடையதாய், இனிதாய் விளங்குகிறது சந்திரனுடைய மண்டலம், அதன் நடுவில் நெருப்புப்பொறிகள் வீசுவதாய் நெருப்பு ஜ்வாலாமாலைகள் சூழப்பெற்றதாய், உருக்கின பொன்போன்றதாய், நான்கு அங்குலம் பரிமாணமுள்ளதாய் கிளியின் இறகையைப்போன்ற பீதாம்பரத்தை உடுத்தினதாய் சிவந்த திருக்கண்களை உடையதாய், சிவந்த திருக்கை கால்கள், நகங்கள் முதலானவற்றையுடையதாய் சங்கசக்ர கதைகளைக் கையில் தரித்ததாய், ஸ்ரீவத்ஸமாகிற மறுவால் அடையாளம் செய்யப்பெற்ற திருமார்பை யுடையதான திருமேனியுடன் கூடியவனான ஹரியை இம்மாதிரி தியானம் செய்து, நியமத்துடன் கூடியவனாய், பரிசுத்தனாய் காயத்ரீ மந்திரத்தை தியானிக்கக் கடவன்] என்று ஸனக ஸ்மருதியிலும் அதிஸ்பஷ்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது

"ஆசசந்தி முநயோ நித்யம் ஜலேந ரவிமண்ட₃லே|
ஆதி₃த்யமண்டலே நித்யம் தே₃வதே₃வமநாமயம்||
ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாபாணிம் த்₄யாத்வா விஷ்ணுமுபாஸதே|'
[62-16]

[முனிவர்கள் தினந்தோறும் ஸூர்யமண்டலத்தில் பகவானை (ஆகய) ஜலத்தினால் ஆராதிக்கிறார்கள் ஆதித்யமண்டலத்தில் தேவதேவனாய வியாதியற்றவனாய சங்கசக்ரங்களைக் கையிலே தரித்தவனான விஷ்ணுவை தினந்தோறும் தியானித்து உபாஸிக்கிறார்கள்] என்று தொடங்கி "த₄யேஸ ஸதா₃" முதலான சுலோகங்களையும் நாரஸிம்ஹபுராணம் நவின்றது மஹாபாரதம் ஆசவமேதிக பர்வத்தில்,

'ஊர்த்₄வபா₃ஹுஸ் ததோ பூ₄த்வா ஸூர்யமீக்ஷேத ஸமாஹித |
தந்மண்ட₃லஸ்த₂ம் மாம் த₄யாயேத தேஜோமூர்த்திம் சதுர்பு₄ஜம்||
உது₃த்யஞ்ச ஜபேந்மந்த்ரம் சித்ரம் தச்சக்ஷுரித்யபி |
ஸாவித்ரீஞ்ச யதா₂ஶக்தி ஜபத்வா ஸூக்தஞ்ச மாமகம் ||

[கையை உயரத்தூக்கினவனாய், சாந்தனாய் நின்று ஸூர்யனைக் காணக்கடவன், அந்த ஸூர்யமண்டலத்திலிருப்பவனாய், தேஜோமூர்த்தியாய நான்கு கைகளையுடையவனான என்னை தியானிக்கக்கடவன், "உது₃த்யம்" 'சித்ரம்" "தச்சக்ஷு" என்று தொடங்கும் மந்திரங்களையும் ஜபிக்கக்கடவன் இயன்றவரையில் காயத்ரியையும் என்னுடையதான புருஷஸூக்தத்தையும் ஜபித்து] என்று தாம் புத்ரனைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் க்ருஷ்ணவசனமும் காயத்ரீ கேசவபரமே என்பதைக் காட்டித்தருகிறது ஸாத்விக சாஸ்திரங்களில் இவ்வளவு உபப்ருமஹணங்களிருக்கும்போது இலிங்கத்திட்ட புராணம் முதலிய தாமஸ நூல்களிலிருந்து ஒன்றிரண்டு வசனங்களைக் காட்டி இக்காயத்ரியை சிவபரமாக்க முயல்வது வீணனதே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்

நிற்க மேலே சொன்ன யோஜனையிலிருந்து யாதொரு தேஜஸ்ஸானது நம்முடைய புத்தியைத் (தன் விஷயமாகத்) தூண்டுகிறதோ ஸூர்யனுக்குள்ளிருக்கும் விரும்பத்தக்க அந்தத் தேஜஸ்ஸை தியானிப்போமாக" என்னும் பொருள் தேறிநிற்கிறது இந்தப் பொருளே சாந்தோக்யாதிச்ருதி வாக்யங்களுக்கும் மேலே எடுத்த புராண வசனங்களுக்கும் 'தேஜ பரம்" என்ற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திக்கும் பொருந்தியது ஆனால் இந்த யோஜனையில் 'தி₄யோ யோ ந என்றவிடத்திலுள்ள 'ய என்னும் பதத்தைச் சாந்தஸமாகக் கொள்ள வேண்டியதொரு குறையுண்டு மேலும் காயத்ரிக்கு ஸவிதாதேவதை என்று படிக்கப்படுகிறது காயத்ரீப்ரதிபாத்யன் பரமாத்மாவே

எனறு பல பரமாணஙகளில படிககபபடுவதால இநத ஸவிதரு சபதம பரமாதம வாசகமேயாகவேணடும அபபடியிருகக காயதரீ சரீரததினுளளிருககும ஸவிதருசபதததைப பரமாதமபரமாகக கொளளாமல ஸூர்யபரமாகக கொளளவேணடியதொரு குறையு முணடு முநதின யோஜனையில இவவிரணடு குறைகளுமிலலாத படி புராணஙகளிலும ஆசாரியாகளாலும மறறுமொரு யோஜனை காடடபபடடிருககிறது

அதாவது—ய—எநத தேவன ந தி₄ய பரசோதயாத—நம புததியைத தூணடுகிருனோ (தஸய) தேவஸய ஸவிது—அநத தேவனை ஸவிதா' எனபபடும பரமாதமாவினுடைய வரேணயம தத ப₄ாகக₃—விருமபததகக அநத ஒளிமயமான ஸவரூபததை (அலலது குணஙகளை,) தீ₄மஹி—தியானம செயயககடவோம எனற படி இநத யோஜனையில 'ய' எனபதைச சாநதஸமாகக கொளள வேணடாம, ஸவிதரு சபதமும பரமாதமபரமாகும

"யோ தே₃வஸ ஸவிதாऽஸமாகம தி₄யோ த₄ாமாதி₃கே₃ாசரா ।
பரேரயேத தஸய யத₃ப₄ாகக₃ஸ தத₃வரேணயமுபாஸமஹே॥"

[(ஸருஷடிகாததாவாகையால) 'ஸவிதா எனறு பெயா கொணட யாவனொரு தேவன நமமுடைய புததிகளை த₄ாமாாதத₂காம மோக்ஷங களில செலலுமபடி தூணடுகிருனோ அவனுடையவையான விரும பததகக குணஙகளை உபாஸிககககடவோம] எனறு அகஸதய ஸமருதியிலும

'தே₃வஸய ஸவிதுஸதஸய தி₄யோ யோ ந பரசோத₃யாத।
ப₄ாககே₃ா வரேணயம தத₃ ப₃ரஹம தீ₄மஹீதயாதக₂உசயதே॥'

[எவனொருவன நம புததிகளைத தூணடுகிருனோ அநத தேவனுகிய ஸவிதாவினுடையதாய ஞானஒளியாயிருபபதாய விருமபததகக தாய, பரஹமஸபதவாசயமான அநத ஸவரூபததை தியானிககக கடவோம] எனறு காயதரியை ஸாக்ஷாதகரிதத விஸவாமிதரருடைய ஸமருதியிலும ஸவிதரு சபதததைப பரமாதமபரமாகக கொணடு மேலே கணடவாறு பொருளுரைககபபடடிருககிறது சுருதபரகாசிகா சாரியரும ஸநதயாவநதநபாஷயததில இவவாாததததை ஆதரித திருககிருா மேறகணட இரணடு ஸமருதிவசனஙகளையும காயதரீ ஜபததிறகு முன பலா அனுஸநதிதது வருகிருாகள இனி, இப பொருளை விளககுவோம

(ஸவிது,) ஸவிதாவினுடைய ஷுஅஞு–பராணிபரஸவே'' என்று த₄ாதுவாகையாலே ஜாவலோசஸரஷடாவான பகவான ஸவிதா எனபபடுகிருன இங்கு ஸருஷடியைச சொனனது ஸதிதி ஸம ஹாரஙகளுககும உபலக்ஷணம ஸாவஜகததையும படைதது அளிதது அழிபபது இவனுககு மிகவும ஆயாஸஸாத₄யமா யிருககுமோ? எனறும இதைச செயவதனுல இவனுககு எனன பரயோஜனம? எனறும ஸநதேஹமெழ அதை நிவாததிககிறது அடுததபடியார (தே₃வஸய) ஸருஷடயாதிகளை விளையாடடாகச செயபவனுடைய 'திவுகரீடா எனறஸ்ம்வோ தாது இவவாததததை

''கரீட₃ா ஹரேரித₃ம ஸாவம க்ஷரமிதயவத₄ார்யதாம

[அழிகினறவையன இவையெலலாம ஹரியினுடைய விளையாடடு எனறு அறியபபடடடும] எனறும

'கரீட₃தோ ப₃ாலகஸயேவ சேஷடாம தஸய நிஶாமய

'மோத₃தே ப₄க₃வாந பூ₄தைா ப₃ால கரீட₃நகைரிவ

[சிறுவன விளையாடடுப பொருளகளைககொணடு ஆநநதிபபது போல பகவான பூதஙகளைககொணடு ஆநநதிககிருன] எனறும ரிஷிகளும லோகவதது லீலாகைவலயம' [உலகததில (அரசன முதலானுககுப) போலவே பகவானுககும ஜகதஸருஷடயாதிகள கேவல லீலையைப பலனுகவுடையவை] எனறு பாதராயணரும, அகி₂ல பு₁வந ஜநம ஸதே₂ம ப₄ஙக₃ாதி லீலே [எலலா உலகையும படைதது அளிதது அழிபபதையே லீலையாக உடையவனிடததில] எனறு பாஷயகாரரும நாடடைபபடையெனறயன முதலாத தநத நளிரமாமலருநதி வீடடைபபணணி விளையாடும விமலன' எனறு ஆணடாளும, '' இனபுறு மிவ விளையாடடுடையான எனறு ஆழவாரும, 'உலகம யாவையும தாமுள வாககலும நிலைபெறுதத லும நீககலும நீஙகலா அலகிலா விளையாடடுடையார' எனறு கமபரும அநுஸநதிததாரகள (தே₃வஸய) 'தி₃வு-கரீட₃ா விஜிகீ₃ஷா வயவஹார த₃யுதி ஸதுதி மோத₃ மத₃ ஸவபந காநதி க₃திஷு'' எனகிறபடியே திவு த₄ாது பல பொருளகளைககொணடது அவை யெலலாம இவனிடமே பொருநதியுளளனவாகையால இவனே நிருபாதி₄க தே₃வனுவான 'தி₁வயோ தே₃வ ஏகோ நாராயண'' எனறு வேதமும 'ப₁வாந நாராயணோ தே₁வ' எனறும, 'ஸாக்ஷாத₃ தே₁வ புராணோஸௌ' எனறும ரிஷிகளும, சிலை யினுல இலஙகை செறற தேவனே தேவனுவான'' எனறு ஆழவாரும

இவவாததததை அறுதியிடடாாகள தே₃வஶபதாாததஙகள இவ னிடமே பொருநதியிருககிறபடியை ஸ்ரீஸூகத வயாகயானததில முனனமே காடடினோம

(தத வரேணயம ப₄ாகக₃)விருமபததககதாய வேதாநதஙகளில பரஸித₃தமான குணஙகளை (தத) 'தஸமிநயத₃நதஸ தத₃நவேஷ டவயம தத₃ வாவ விஜிஜஞாஸிதவயம [பரமாதமாவினிடததிலுளள அநத குணஸமூஹம தேடததககது, அது அறியததககது] என னும ஶருதிபரஸிததியை நினைபபது (வரேணயம) ஸாவராலும ஆதரிககததககது புஷபததிறகு மணம போலவும தேனுககுச சுவைபோலவும, ஸூாயனுககு ஒளிபோலவுமிருநதுகொணடு பகவானுககும பெருமையைத தருபவையனறோ இவை ' ஸோஶநுதே ஸாவாந காமாந'' எனறு மோக்ஷபராபயமாகவும சொலலபபடடன அவனுடைய குணஙகள ' உனது பாலேபோல சீரில பழுததொழிந தேன'' "செஙகணமால சீாகும சிறிதுளளம ' "ஈாகினற குணஙகளை யுடையாய'' '' னினறெனதாவியை ஈாகினற சீலமே '' ''கோவிநதன குணம பாடி ஆவி காததிருபபேனே'' எனறு ஆழவாாகள ஆழஙகாற படடதும இககுணஙகளிலேயேயனறோ

(ப₄ாகக₃) குணஸமூஹததை, ா எனனும எழுதது இஙகு அதிகமாகப படிககபபடடிருககிறது ப₄க₃ ' எனறபடி, இபபடியே யஜுாவேதததில 'அபஸஸீஷாஸந ஸுவரபரதீதத '' எனறவிடததில 'அபரதீத [அறியபபடாதவன] எனபதறகு பதிலாக 'அபரதீதத '' எனறதனறோ ப₄க₃ஶஶபதம குணஙகளுககு வாசகமானபடியென எனனில

''ஐஶவாயஸய ஸமக₃ரஸய வீாயஸய யஶஸ ஶ்ரிய |
ஜ்ஞாநவைராக₃யயோஶசைவ ஷணணும ப₄க₃இதீரணு||'

[பூாணமான ஐஶவாயம, வீாயம, கீாததி, செலவம, ஞானம, வைராகயம எனனும ஆறு குணஙகளுககும வாசகம ப₄க₃ஶஶபதம] எனறுவிஷணுபுராணததிலும ப₄க₃ஶஶபதம குணஙகளைசசொலலுவ தெனறு காடடபபடடது 'தத' எனபதறகுச சேர இநத ப₄க₃ஶ ஶபதததை ஸகாராநத நபுமஸகலிஙகபதமாகக கொளளவேணடும அகாராநதமாகவே கொணடால இரணடாவது வேறறுமையின அாததததில முதல வேறறுமை படிககபபடடிருபபதாகக கொளள வேணடும இஙகு ஆறு குணஙகளை ப₄க₃ஶஶபதததுககுப பொரு ளாகச சொனனது ''வஶீ வத₃ாநய '' முதலானவிடஙகளில சொனன

ஸமஸதகலயாண குணஙகளுககும உபலக்ஷணம 'ப$_4$ஜயதே இதி ப$_4$க$_3$'' [பஜனம செயயபபடுகிறதாகையால குணஸமூஹகம பக மெனபபடுகிறது] எனனும வயுதபதியாலும ப$_4$க$_3$ஶபதம குண வாசகமாகிறபடியைக காணலாம (தீ$_4$மஹி) மேலே சொனன குண ஸமூஹததை தியானம செயயககடவோம ''த$_4$யை சிநதாயாம'' எனறு தாது

(வரேணயம தத ப$_4$ாகக$_3$) எலலாராலும ஆதரிககததககதாய வேதாநத பரஸிததமான பகவதஸவருபததை எனறும பொருள கொளளலாம (வரேணயம) ஜஞாநாநநதமயமாகையிஞலே ஸாவ சேதனராலும விருமபததககது ந ச ஸீதா தவயா ஹீநா' [உன ளைபபிரிநத ஸீதை ஸததையை இழபபாள] எனறும ''நினனலால இலேன காண ''நானுனனையனறி இலேன கணடாய நாரணனே' எனறும சொலலுகிறபடியே பிரியில தரியாதபடியனறே இவனுடைய ஸவருபமிருபபது (தத) ''ஸதயம ஜஞாநமநநதம ப$_3$ரஹம'' 'விஜ ஞாநமாநநத$_3$ம ப$_3$ரஹம' தத$_3$ விஜிஜஞாஸஸவ தத$_3$ ப$_3$ரஹமேதி'' முதலான வேதாநத வாகயஙகளில பரஸிததிபெறறதனறே இவ னுடைய திவயாதமஸவருபம

(ப$_4$ாகக$_3$) பகவதஸவருபததை, ப$_4$ாகக$_3$ஶபதம ஸவருப வாசக மானபடியென எனனில

'ப$_4$ாபி$_4$ா க$_3$திரஸய ஹீதி ப$_4$ாககோ ப$_4$ாஜயதீதி வைஷ
ப$_3$ாகக$_3$ ப$_4$ாஸயதீமாந லோகாநிதி ரஞஜயதீமாநி
பூ$_4$தாநி க$_3$சச$_2$நதயஸமிந ஆக$_3$சச$_2$நதயஸமாத
இமா பரஜாஸ தஸமாத$_3$ ப$_4$ரக$_3$தவாத ப$_4$ாகக$_3$'

[தனனுடைய தாமபூதஜஞான ஒளிகளாலேயே இநத ஸவருபத திறகு கமனமிருபபதால இது பாககம எனபபடுகிறது (பாபங களைப) பொசுககுவதாலும இது பாககமாகிறது இநத லோகங களை ப$_4$ாஸிககச (பிரகாசிககச) செயவதனல ப$_4$காரததிறகுப பொரு ளாகவும, இநத ஜீவராசிகளை ரஞஜிககச செயவதினல ரகாரவாசய மாகவும, (பரளயததில) இவனைக குறிதது இநத பரஜைகள செலவ தாலும (ஸருஷ்டியில) இவனிடமிருநது வருகையாலும க$_3$காரவாசய மாகவும ஆகிறபடியால பாககமெனபபடுகிறது] எனறு மைதராய ணீய உபனிஷததிலும [ஆறும பரபாடகம]

'ஸமப₄ாதகேதி தத₂ா ப₄ாததா ப₄காரோऽாதத₂த₃வயாऽவித ।
நேதா க₃மயிதா ஸரஷடா க₃காராாதத₂ஸதத₂ாமுநே ॥

[முனிவரே! (பரகருதியைக) காரயததைசயை அடையசசெயபவன' 'ஸவாமி' எனனும இரணடு அாததஙகளுடன கூடியது ப₄காரம, அபபடியே ரக்ஷிபபவன, ஸமஹரிபபவன, ஸருஷடிபபவன எனபது க₃காரததின அாததம] எனறு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததிலும பக சபதம பகவதஸவருபததைசசொலலும வழிகள விரிவாகஉரைககபபடடன (ஸவிது ப₄ாகக₃) பரமாாதமாவினுடைய ஸவருபம, ராஹுவே ஶிரஸஸவருபமாயிருகக ராஹுவினுடைய சிரஸஸு எனறு பிரயோகிபபதைப போனறது இநதப பிரயோகமும

இநத யோஜனையிலும ப₄ாகக தீ₄மஹி எனபதறகு பகவானுடைய ஒளிமயமான திவயமஙகள விகரஹததை தியானிககககடவோம எனறு பொருளகொளளலாம ஸவருபாதிகளை தியானிபபது சிரம ஸாததியம திவயமஙகள விகரஹததை தியானிபபது ஸுலபம இதனாலேயே இநத திவயமஙகள விகரஹம ஶுபாஶரயமெனறு கீாததி பெறறிருககிறது

ஆச, இவவளவால 'தேவனுகிற ஸூாயனுககுள இருககும விருமபததகக அநதத தேஜஸஸை தியானிககககடவோம'' எனறும 'ஸாவலோகஸரஷடாவான தேவனுடைய விருமபததகக அநத ஸவருபததை (அலலது குணஙகளை) (அலலது திருமேனியை) தியானிககககடவோம'' எனறும இருபொருளகள விளககபபடடன தி₄யோ யோ ந பரசோத₃யாத'' எனனும பகுதிககு முதலாததத தில யாதொரு தேஜஸ நம புததிகளைத தூணடுகிறதோ' எனறும இரணடாமாதததில ''யாவனொருதேவன நம புததிகளைத தூணடு கிருனே'' எனறும பொருளாகிறது இவவிரணடு அாததஙகளே ஶுருதிஸமருதிகளாலும, ஆசாாயாகளாலும ஆதரிககபபடடிருக கினறன இவைகளுககு விருத்தமாகப பலா பலவிதமாக காயதரீ மநதிரததிறகுப பொருளுரைககினறனா அவைகள வைதிகாகளால அநாதரிககததககவை ப₄ாகக₃ஶபததிறகுச சிவனைபபொருளாகக கொளவதும தவறு படடபாஸகரா, விதயாரணயா, ஸாரதீபகாரா, நிாணயகலபவலலீகாரா வரதராஜா, கிருஷணபடடா முதலான பல பாஷயகாராகள அபபொருளை அநாதரிததிருககிருாகள

ஆக இவறறிலிருநது பகவநமநதிரஙகளுககே ஸமஸார நோயை அறுககும வலலமை உணடெனறு நிருபிககபபடட தாயிறறு மறற தேவதைகளின மநதிரஙகளுககு இபபடிபபடட பெருமை வேதவேதாநதஙகளில எஙகுமே சொலலபபடடதிலலை

சின்னங்களால் மோக்ஷமளிப்பவனும் சீர்தரனே

1. ஊர்த்வ புண்ட₃ரப்பெருமை

வைதிகர்கள்னைவரும் தங்கள் நெற்றியில் ஏதாவதொரு சின்னத்தை தரிக்கிறார்கள் இவையே புண்ட₃ரம் எனப்படுகிறது புண்டரங்கள் பலவிதமானவை இவற்றை முக்கியமாக இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம் மேல் நோக்கி இடப்படும் ஊர்த₄வ புண்ட₃ரம், குறுக்கே இடப்படும் திர்யக்புண்ட₃ரம் என்னும் இவ்விரண்டுவகைப் புண்ட₃ரங்களும் இரண்டு வகைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்காக சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்படுகின்றன

விலங்குகளும், பறவைகளும் பகுத்தறிவற்றவை, உயர்கதியான மோக்ஷமடைய வேண்டும் என்னும் இச்சையே அவைகளுக்கு ஏற்பட முடியாது அவை மறுபிறப்பில் இவ்வுலகிலேயோ, கீழுலகுகளிலேயோ பிறப்பெடுக்கக்கூடுமேயல்லது மேலுலகு செல்லமாக்கமில்லை அதனாலேயே ஸர்வேச்வரன் அவைகளைக் குறுக்கே வளரும்படியாகப் படைத்திருக்கிறான் இதனாலேயே இவை 'திர்யக்குகள்' (குறுக்கே வளர்ந்தவை குறுக்கே செல்பவை) என்று பெயர்பெற்றுள்ளன

மனிதன் பகுத்தறிவுள்ளவன் உயர்கதிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றே பரமனால் படைக்கப்பட்டவன் அதனாலேயே ஸர்வேச்வரன் அவனை உயரவளரும்படியாகப் படைத்திருக்கிறான் ஆனாலும் அநாதிவாஸனையாலே பல மனிதர்கள் உயர்கதிக்குச் செல்லவேணும் என்னும் நினைவேயில்லாமலிருக்கிறார்கள் இவ்வுலகப் பலன்களையேபெற்று 'க₃தாக₃தம் காம காமா லப₄ந்தே" [கீதை9-21] [இவ்வுலகப்பலன்களை விரும்புகிறவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலேயே உழல்கிறார்கள்] என்று கீதையில் சொல்லியபடி திர்யக்கதிகளிலேயே உழலுகின்றார்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தம் இம்மைப் பலன்களைக் கொடுப்பதற்காகப் பல தேவர்களையும் படைத்துவைத்திருக்கிறான் பரந்தாமன் மனிதராயிருந்தும் திர்யக்குகளைப்போலே திர்யக்கதிகளிலேயே உழலும் இவர்களுக்காக திர்யக்புண்டரத்தையும் சாஸ்திரங்களில் சொல்லிவைத்திருக்கிறான் ஸர்வேச்வரன் உயர்கதிக்கே செல்லவேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்காக ஊர்த₄வ புண்ட₃ரத்தையும் விதித்திருக்கிறான் வாஸுதேவன்

இப்படி நாம் எழுதியிருப்பதைக்கண்டு, திர்யக்புண்ட₃ரம் தரிக்கும் சில நண்பர்கள் நம்மேல் கோபங்கொள்ளக்கூடும்

திாயகபுணடரம தரிததவாகளெலலாம அதனுலேயே தாழநத கதிககுப போயவிடுவாாகளெனறே, ஊாதவபுணட₃ரம தரிதத வாகளெலலாம அதனுலேயே உயாநத கதிககுப போயவிடுவாா களெனறே நாம கூறவிலலே திாயகபுணடரம தரிததவாகளிலும படிபபடியாக உயாகதிககுச செலலவலல உததமாகள சிலரிருபப தையும ஊாத₄வபுணட₃ரம தரிததவாகளிலும கொடிய நரகம புகவேணடிய பாவிகள சிலரிருபபதையும நாம இலலே செயய விலலே உயாகதிககுச செலல நினைபபவாகள தரிககததககது ஊாதவ புணட₃ரம, திாயககதிககுச செலல விருமபுகிறவாகள தரிககததககது திாயகபுணட₃ரம எனபதே நம கருதது இக கருததுககு சாஸதிரஙகளிலும ஏராளமான வசனஙகளுணடு முகதியளிககும முகுநதனை மனமெயமொழிகளாலே வழிபடும பகதாகள பெருமபாலும ஊாதவபுணடரமே தரிககிறாாகள எனப தையும அவனையும, அவனுடைய பெருமைகளையும, செலவங்களை யும இலலேசெயயும ஈனாகள பெருமபாலும திாயகபுணட₃ரமே தரிததிருககிறாாகள எனபதையும மனசசாடசியுளளவாகள மறுகக முடியாது திாயகபுணட₃ரததின தாழவையும ஊாத₃வபுணடரத தின உயாவையும அறிநததிறுலே ஸமாாததாகளிலும அதவைதி களிலும பல அறிவாளிகள, பஸமததால திாயகபுணடரமிடாமல, சநதனம முதலானவறறுல ஊாதவபுணட₃ரமிடுவதையும காண கிறேம இனி ஊாதவபுணடரம உயாகதியான மோகூததை அளிககவலலது எனறு உபனிஷததுககள ஓதியிருபபதைக காணபோம

'த₄ருதோாத₄வபுணட₃ர பரமேஶிதாரம
நாராயணம ஸாஙக₂யயோக₃ாதி₄க₃மயம் ।
ஜஞாதவா விமுசயேத நரஸ ஸமஸதை
ஸமஸாரபாஶைரிஹ சைவ விஷணும ॥ '

[ஊாதவபுணடரததை தரிததவனை யோகி பரமேசவரனும, காம ஜஞானபகதியோகஙகளால அடையததககவனும, ஸாவவயாபியு மான நாராயணனை அறிநது ஸமஸாரததிலுளள ஸகல பாபங களிலிருநதும விடுபடடு, இநத ஜனமமுடிவில மோகூஸுகததை அடைகிறுன] எனறு மஹோபனிஷததில உணாததபபடடது [ஸமாாததாகள அசசிடடிருககும மஹோபனிஷததில தேசிகரால எடுககபபடட இமமநதிரம எடுககபபடடுவிடடது]

'த$_4$ருதோர்த$_4$வபுண்ட$_3$ர கருதசக்ரத$_4$ாரீ
விஷ்ணும பரம த$_4$யாயதி யோ மஹாதமா |
ஸவரேண மநதரேண ஸத$_3$ா ஹருதி$_3$ ஸதி$_2$தம
பராத பரம யநமஹதோ மஹாநதம || '

[ஊர்தவ புணடரததை தரிததவனுய, சகரததையும அணிநதவனை எநதச சேதனன, உயாவற உயாநதவனுய ஒபபாருமிககாருமிலாத வனுய எபபோதும ஹருதயகமலததில எழுநதருளியிருபபவனை மஹாவிஷணுவை ஓஙகாரமாகிற மநதிரததினுல இடைவிடாமல சிநதிககிருனே அவனே மஹாதமா] எனறு கடசாகையிலும கோஷிககபபடடது

ஹரே பாத$_3$ாகருதிம ஆதமநோ ஹிதாய மத$_4$யே$_2$சி$_2$த$_3$ரம ஊர்த$_4$வ புணட$_3$ரம யோ த$_4$ாரயதி ஸ பரஸய பரியோ ப$_4$வதி ஸ புணயவாந ப$_4$வதி ஸ முகதிப$_4$ாக ப$_4$வதி''

[ஹரியினுடைய பாதஙகளைபபோனற ரூபததை உடையதும, நடுவில இடைவெளியை உடையதுமான ஊர்தவபுணடரததை எவனெருவன தனனுடைய நனமையினபொருடடு தரிககிருனே, அவன பரமபுருஷனுடைய பரீதிககுப பாதரபூதனுகிருன, அவன புணயவானுகிருன, அவன முகதியை அடைகிருன] எனறு அதாவண வேதம அறைகினறது இமமூனறு பரமாணஙகளும ஸ்ரீவேதாநத தேசிகரால ஸசசரிதரரகைஷயில எடுககபபடடன ஸமாரததரான வைதயநாததீகஷிதரும இவைகளை பரமாணமாகக காடடியிருககிருா மேலும,

' ஆசசநாதெ$_2$ள யஜுஷுமூர்ததேரூர்த$_4$வபுணட$_3$ரம
குலம தாரயதே ஸபத ஸ க$_3$சசே$_2$த வைஷணவம பத$_3$ம||

[யஜுஸஸவரூபியான பகவானுடைய ஆசசனம முதலியவைகளில ஊர்தவபுணடரததை தரிததாலுகில ஏழு தலைமுறையையும தாணடுவிககிருன அவனும விஷணுபததததை அடைகிருன] எனறு ப$_4$லலசாகையிலும புகழபபடடிருபபதாக ஸ்ரீதேசிகா அருளிசசெயதாா

காதயாயநோபனிஷத

அத$_2$ பரணிபதய காதயாயநோ ப$_3$ரஹமாணமநவ யுஙகத| அதீ$_4$ஹி ப$_4$க$_3$வ கிம பவிதராணாம பவிதரம| கேந வா காமாணி ஸப$_2$லாநி| கிம து$_3$ஷகரம தபோ மாதயாநாம| கேந ஸாகரேண அமருததவமேதி| ஸ ஹோவாச| ஸாது$_4$ தே ஸாயோக$_3$ ஶருணு பே$_4$ா| பவிதரம ஸாலப$_4$ம ஸாகரம| யத$_3$ விஷ்ணுக்ஷேதரம| ததர மருதஸநாம ஶவேதாம உத$_3$த$_4$ருதாஸி இதயுத$_3$க$_4$ரேத| அமருதமேவ ஶவேத மருதஸநா ப$_4$வதி| தாம ஶா த$_3$த$_4$ஜலேந பரணவேந காஷயேத| தே$_3$வபிதருகாமாணயாரப$_4$மாணஸதயா நிதயமூாத$_4$வ புணட$_3$ரம பி$_3$ப$_4$ருயாந மநதரை கேஶவாதீ$_3$நாம| தத$_3$ ரஹிதம காம நிஷப$_2$லம ரக்ஷாமஸி க$_3$ருஹணீயு| ததே$_3$ வமப$_4$யுகதம ப$_4$வதி| நாஸாதி$_3$கேஶாநதமூாத$_4$வபுணட$_3$ரம விஷ்ணோ ஸதி$_2$தஸய சரணத$_3$வயாகருதி| ஏகாஙகு$_3$லம பாத$_3$தரோரஸய மூலம| தது$_3$தபநநே த$_3$வே ஶாகே$_2$| ததே$_3$வ மத$_4$யாகாரோஙகு$_3$லாத$_3$நயூந| ஸ ஸ்ரீ பரதிஷட$_2$ாயை| ஸ்ரீா ஹரித$_3$ரா யதோ ஹரிம த$_3$ராவயதி| தசச$_2$ரீ சூாணம ஶ்ரீ யா வ த$_4$ ரு த ம ஆதி$_3$தயவாணம ஸ்ரீப$_2$லே த$_4$ாரயேத| தஜஜலேந ஸ்ரீபீ$_3$ஜேந ஸமமருஜய ததஸூக்ஷம ரேக$_2$ாம த$_4$ாரயேத| ஸ ஸ்ரீமாந ப$_4$வதி| தே த$_3$வே ஶாகே$_2$ ஹமஸவாணே க$_3$ாயதரீதரிஷடுபச$_2$நத$_4$ஸீ ஆதம பரமாதமநைத$_3$வதயே த$_3$ாஶபூாணமாஸிகே இஷடாபூாதத கரியே பு$_4$கதி முகதிப$_2$லே| ஸா ரேக$_2$ா ஸ்ரீ வா ணீ க$_3$ாயதரீ ச$_2$நத$_3$| ஆநநத$_3$கரியா அமருததவப$_2$லா| அயமூாத$_4$வபுணட$_3$ரவிதி$_4$| ஏவம விதி$_3$தவா யோ த$_4$ாரயதி ஸ ஸாவகாமாாஹோ ப$_4$வதி| காயிகாத பூதோ ப$_4$வதி| ஸ விஷ்ணுஸாயுஜயமவாபநோதி ஸ விஷ்ணுஸாயுஜய மவாபநோதி| ய ஏவமவேத$_3$| இதயுபநிஷத||

['பகவானே' பரிசுததஙகளைககாட்டிலும பரிசுததமாயிருபபது யாது எனறு எனககு உபதேசிககவேணடும, எதனால காமஙகள ஸபலமாகினறன? மனிதாகளுககுச செயயவரிதான தபஸ யாது? எதை

ஸுலபமாகச்செய்து மோக்ஷமடையலாம்?'' என்று காத்யாயனர் பிரமனை வணங்கி வினவினார் 'பரிசுத்தமானதும், ஸுலபமானதும், ஸுகரமானதுமான அதைச் சொல்லுகிறேன் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய விஷ்ணுக்ஷேத்ரத்திலுள்ள வெள்ளை மண்ணை உத்₃த்₄ருதாஸி என்ற மந்திரத்தினால் எடுக்கவேண்டும் மோக்ஷஸ்வரூபியான பகவானே ஶ்வேதமருத்த ஸ்வரூபனாயிருக்கிறான் அந்தத் திருமண்ணை பரணவத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சுத்த ஜலத்தில் குழைக்கவேண்டும் தேவகாமங்களாகிய ஸந்த்யாவந்தனம் முதலியவற்றையும், பித்ரு காமங்களான ஶ்ராத்தம் முதலியவற்றையும் ஆரம்பிக்கும்போது, இந்தத் திருமண்ணைக்கொண்டு, கேஶவன் முதலிய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு தினந்தோறும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக் கடவன் ஊர்த்வபுண்டரமில்லாமல் செய்யும் கார்யம் பலமற்றதாக ஆகிறது, அதை ராக்ஷஸர்கள் க்ரஹித்துக்கொள்வார்கள் இம்மாதிரி மந்திரங்கள் சொல்லுகின்றன —மூக்கிலிருந்து மயிர்வரையில் உள்ளதாகவும் நிற்கும்படியான பகவான் விஷ்ணுவினுடைய இரு திருவடிகளைப்போன்ற உருவத்தை உடையதாகவும் இருப்பது ஊர்த்வபுண்டரம் திருவடிகளாகிற விருக்ஷத்திற்கு வேர்போலிருப்பது ஒரு அங்குலமுள்ள பீடம் அதிலிருந்து உண்டாயிருப்பது இரண்டு கிளைகள் அவைகளுக்கு இடையிலுள்ள இடைவெளி ஒரு அங்குலத்திற்குக் குறையாமலிருக்கவேண்டும் அந்த இடைவெளி ஸ்ரீதேவியின் பிரதிஷ்டைக்காக உள்ளது ஸ்ரீதேவியே ஹரித்ராசூர்ணம் ஹரியை ஆசைப்படும்படி பண்ணுகிறபடியால் ஹரித்ரை எனப்படுகிறது ஸ்ரீ தேவியால் தரிக்கப்பட்டதும், ஸூர்யனைப்போன்ற வர்ணத்தை உடையதுமான ஸ்ரீசூர்ணத்தை வில்வக்குடுக்கையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அந்த ஸ்ரீசூர்ணத்தை ஸ்ரீபீஜமந்திரத்தைச் சொல்லிக் குழைத்து மெல்லிய ரேகையாகத் தரிக்கக்கடவன் இப்படி தரிப்பவன் கைங்கர்ய லக்ஷ்மியை உடையவனாகிறான் அந்த இரண்டு ரேகைகளும் ஹம்ஸம்போன்ற (வெளுத்த) வர்ணத்தை உடையவையாகவும் காயத்ரீ த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ்ஸை உடையவையாகவும், ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களை தேவதையாக உடையவையாகவும், த₃ர்ஶ பூர்ணமாஸ்யாக பலத்தையும் (யாகம் செய்தலாகிய) இஷ்டம், (குளம் வெட்டுதல் முதலிய) பூர்த்தம் முதலியவற்றின் பலத்தையும் போக மோக்ஷ பலன்களையும் தருவதாயும் உள்ளன இடையிலுள்ள ஒருரேகை ஸ்ரீதேவியைப்போல சிவந்த நிறமுடையது காயத்ரீ சந்தஸ்ஸை உடையது ஆநந்தத்தைக் கொடுப்பதாயும் மோக்ஷத

தைப பலனும உடையதாகவும இருககிறது இதுவே ஊாதவ புணடரவிதி இபபடி அறிநது எவன தரிககிருனே அவன எலலாககருமஙகளையும செயயததககவனுகிருன காயிகபாபஙகளு முளபட நீஙகப பெறுகிருன இதை அறிபவன விஷணு ஸாயுஜ யததை அடைகிருன இதுவே உபனிஷத] எனறு காதயாயன உபனிஷத உதகோஷிககது இநத உபனிஷததை ஸ்ரீராமாநுஜருடைய சிஷயரான அநநதாழவான, ஸ்ரீவேஙகடாசல இதிஹாஸமாலா என னும கிரநதததில பரமாணமாக எடுததுககாடடியருளினூா ஆகை யால இது ஸ்ரீவைஷணவ பரமாசாாயாகளால ஒபபுககொளளப படட உபனிஷததே எனபது தெளிவாகிறது இது அடையாா புஸதகசாலை (லைபரரி)யில ஓலை ஸ்ரீகோசததிலிருககிறது அடையாா லைபரரியில இதை அசசிடடுமிருககிருாகள அடையாா லைபரரியில அசசிடபபடடிருககும நாரதோபனிஷத எனபதும பெருமபாலும காதயாயநோபனிஷததை அநுஸரிததே காணபபடுகிறது

வராஹோபனிஷத்

"அத₂ ஸ்ரீவராஹருபிணம ப₄க₃வநதம பரணமய ஸநத குமார பபரசச₂। அதீ₄ஹி ப₄க₃வந ஊாத₄வபுணட்₃ர விதி₄ம। கிம த₃ரவயம கிம ஸத₂ாநம கா ரேக₂ா கோ மநதர க காதது கிம ப₂லமிதி ச। ஸ்ரீவராஹ உவாச। க்ஷீராப₃தி₄த ஶவேதத₃வீபே க்ஷீரக₂ணட₃ாந வைநதேய ஆநீய ஸடாபி₄ா விவித₄ஃ₄ ஶவேதமருததிகாக₂யா முகதி தாதி₄கா ப₄வதி। விஷணுபதநீம மஹீம தே₃வீமிதி ஶவேத மருததிகாம நமஸகருதய ஓமிதி ஹஸதேநோத₃த₄ருதய। அஶவகராநதே ரத₂கராநதே விஷணுகராநதே வஸுநத₄ரா। ஶிரஸா த₄ாரிதா தே₃வி ரக்ஷஸவ மாம பதே₃ பதே₃॥ இதயே தாபி₄ பராாதத₂யேத। இமமமே க₃ஙகே₃தி ஜலமாத₃ாய க₃நத₄த₃வாரேதி நிக்ஷிபய, விஷணோா நுகமிதி மாதத₃யேத। தநமத₄யே நருஸிமஹபீ₃ஜம விலிக₂ய 'அதோ தே₃வா அவநது ந ' இதி விஷணுக₃ாயதாயா தரிவாரமபி₄மநதாய। நாராயணுய வித₃மஹே வாஸுதே₃வாய தீ₄மஹி தநநோ விஷணு பரசோத₃யாத। இதயேகவாரம।

ஶவேதமருத₃தே₃வி பாபக₄நே விஷணுதே₃ஹஸமுத₃ப₄வே।
சகராஙகிதே நமஸதே஽ஸது த₄ாரணுந முகதித₃ா ப₄வ ॥

ஸ்ரீசூர்ணம் ஸ்ரீகரம் திவ்யம் ஸ்ரீயஶ்சாங்கேஸமுத்பவம்|
புண்ட்ரத்வயஸ்ய மத்யே து தாரயம் மோக்ஷாத்திபி
ஸம்ருதம்||
திஸ்ரோ ரேகா பரக்ராவீத வரதமேதத் து வைஷ்ணவம்||

யஸ்தவேவம் விஜாநீயாத் ஸ நாராயண ஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி| ந ச புந குதர குதர தாரயம்| மதபாதாக ருதயஶ்ச ஊர்த்வபுண்ட்ரா நாஸாத்ய ஸம்ருதா ரேகா த்வாதஶகஸ்தாநே| ப்ரதமம் து லலாடகே த்விதீயம் து நாபௌ த்ருதீயம் வக்ஷஸி சதுர்த்தம் கண்டே பஞ்சமம் நாபி தக்ஷிணே ஷஷ்டம் தக்ஷிணபாஹௌ ஸப்தமம் தத்ராத்வஸ்கந்தே அஷ்டமம் நாப்யுத்தரே நவமம் வாமபாஹௌ தஶமம் தத்ராத்வ ஸ்கந்தே ஏகாதஶம் ப்ருஷ்டேராத்வத த்வாதஶம் கண்டே ப்ருஷ்டே மோக்ஷம் தேஹி ஶிரஸி| நாராயணே மய்யசலா பக்திஸ்து வாத தத்தே| ஸமஜ்ஞேந பலம் லப்த்வா தத்விஷ்ணோ பரமம் பதமவாப்நோதி| கேஶவாதி த்வாதஶநாமபி ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ்தோ யதிஶ்ச ஸாவேப்யோ து கேப்யோ முக்தோ பவதி| ஆசக்ஷுஷ பங்க்திம் புநாதி| ந ச புநராவாததே ந ச புநராவாததே| இத்யாஹ பகவாந் வராஹரூபீ| ய ஏவம் வேதேத்யுபநிஷத்||

[ஸ்ரீவராஹரூபியான பகவானை வணங்கி ஸனத்குமாரர் "பகவானே! ஊர்த்வபுண்ட்ரவிதியை அறிவிப்பீராக ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை தரிப்பதற்கு என்ன திரவியம்? எது ஸ்தானம்? எவ்வளவு ரேகைகள்? மந்திரம் யாது? கர்த்தா எவன்? பலன் என்ன?" என்று வினவினார் 'க்ஷீராபதியிலிருக்கும் ஶ்வேதத்வீபத்திலிருந்து பாலகட்டிகளை கருடன் கொண்டுவந்து பல திவ்யக்ஷேத்ரங்களில் தெளித்தான அக்கட்டிகள் "ஶ்வேதம்ருத்திகை' என்னும் பெயருடன் கூடியதாய், முக்தியை ஸாதித்துக்கொடுப்பதாய் விளங்குகிறது

"விஷ்ணுபத்நீம் மஹீம் தேவீம் மாதவீம் மாதவப்ரியாம்|
லக்ஷ்மீப்ரியஸகீம் தேவீம் நமாம்யச்யுதவல்லபாம்||

[விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியும், மாதவியென்று சொல்லப்படுபவளும், மாதவனுக்குப் பிரியையாயிருப்பவளும், ஸ்ரீதேவியிடம் அன்புள்ள

தோழியும, ஒளிவிடா நிறபவளும்,அசயுதனை நாதனுககொணடவளு மான பூமிதேவியை வணஙகுகிறேன] எனனும மநதிரததைச சொலலி ஶவேதமருததிகையை நமஸகரிதது ஓம' எனறு கையால எடுதது, 'அஶவ கராநதே ரத$_2$கராநதே விஷணுகராநதே வஸுநத$_4$ரே ஶிரஸா த$_4$ாரிதா தே$_3$வி ரக்ஷஸவ மாம பதே$_3$ பதே$_3$' [குதிரைகளா லும, ரதஙகளாலும (திரிவிககிரமரூபியான) விஷணுவாலும கடககபபடட பூமிதேவியே! எனனுடைய சிரஸஸில தரிககபபடடவ ளான நீ எனனை அடிககடி ரக்ஷிககவேணடும] எனனும மநதி ரததினல பூமிதேவியைப பிராாததிககவேணடும இமம மே க$_3$ஙகே$_3$ யமுநே ஸரஸவதி ஶுதுத$_3$ரி ஸதோமம ஸசதாபருஷணியா அஸிகநியா மருத$_3$வருதே$_4$ விதஸதயாாஜீகியே ஶுருணுஹயா ஸுஷோமயா' [கஙகையே! யமுனையே! ஸரஸவதியே! ஶுதுதரி! பருஷணியுடன கூடிய மருத$_3$வருத$_4$ா (காறறடிததால பெருகும காவேரி) நதியே! அஸிகநியுடன கூடிய ஆாஜீகியா நதியே! ஸுஷோமா நதியுடன கூட (இஙகு) வாருஙகள இநத ஸதோதரததைக கேளுஙகள] எனனும மநதிரததைச சொலலி ஜலததை எடுதது, ''க$_3$நத$_4$ த$_3$வாராம து$_3$ராத$_4$ாஷாம நிதயபுஷடாம கரீஷிணீம ஈஶவரீம ஸாவபூ$_1$தா நாம தவாமிஹோபஹவயே ஶ்ரியம'' [கீாததியாகிற கநததததைத தருபவளும, அடைய அரியவளும அழிவறற ஐசவாயததை உடையவளும ஶவேதமருததிகையாகிற மருததுககு தேவதையா யிருபபவளும, எலலா ஜீவராசிகளுககும ஈசவரியாயிருபபவளும, 'ஸ்ரீதேவி' எனனும திருநாமததை உடையவளுமான உனனை இஙகு அழைககினறேன] எனறு ஶவேதமருததிகையை ஜலததினமேல வைதது, ''விஷ்ணோ நுகம வீாயாணி பரவோசம ய பாாததிவானி விமமே ரஜாமஸி, யோ அஸகப$_4$ாயது$_3$ததரம ஸத$_4$ஸத$_2$ம விசகரமாணஸ தரேதே$_4$ாருக$_3$ாய ' எனனும மநதிரததைச சொலலிக குழைகக வேணடியது அநதத திருமணணின நடுவில நருஸிமஹபீஜ மநதிரததை எழுதி, ''அதோ தே$_3$வா அவநது நோ யதோ விஷணுா விசகரமே'' [பகவான விஷ்ணு எவவிடஙகளை அளநதருளினரோ அவவிடஙகளிலுளள தேவாகள நமமைக காபபாறறடடும] என னும மநதிரததாலும, 'நாராயணுய வித$_3$மஹே வாஸுதே$_3$வாய தீ$_4$மஹி தநநோ விஷணு பரசோத$_3$யாத ' எனனும விஷணுகாயதரி யாலும மூனறு தடவை மநதிரிதது ஶவேதமருத$_3$தே$_3$வி பாபக$_4$நே விஷணுதே$_3$ஹ ஸமுத$_3$ப$_4$வே சகராஙகிதே நமஸதேஸது த$_4$ாரணுந முகதித$_3$ா ப$_4$வ ' [பாபஙகளைப போககடிபபவளும, விஷணு வினுடைய தேஹததிலிருநது உணடானவளும, சககரததினல

அடையாளம செயயபபெறறவளுமான ஶவேதமருததேவியே ! உனககு நமஸகாரம உனனை தரிபபதால எனககு முகதியைக கொடுபபாயாக] எனறு ஒருதடவை சொலலவேணடும ஸ்ரீதேவி யின திவயமஙகளவிகரஹததினினறு உணடானதும, மேலானதும செலவததை அளிபபதுமான ஸ்ரீசூாணம இரணடு ரேகைகளுககும நடுவில மோக்ஷததை விருமபுமவாகளால தரிககபபடவேணடும இமமாதிரியாக மூனறு ரேகைகளையும இடககடவன இதுவே வைஷணவமான விரதம இமமாதிரி அறிபவன நாராயணனுடன ஸாயுஜயததை அடைகிறுன இநதப புணடரஙகளைக கணட விடஙகளில தரிககலாகாது எனனுடைய திருவடிகளைபபோனற ஆகருதியையுடைய ஊாதவபுணடரஙகள முகததிலிருநது ஆரம பிததுப பனனிரணடு இடஙகளில இடபபடவேணடும முதல புணடரததை நெறறியிலும, இரணடாவதை நாபியிலும மூனரு வதை மாாபிலும நானகாவதைக கழுததின முனபாகததிலும ஐநதாவதை நாபிககு வலதுபுறததிலும, ஆருவதை வலதுபுஜததி லும ஏழாவதை அதனமேலுளள தோளிலும, எடடாவதை நாபிககு இடதுபககததிலும, ஒனபதாவதை இடதுபுஜததிலும, பததாவதை அதன மேலதோளிலும பதினோராவதை முதுகின மேலும, பனனிரணடாவதைக கழுததின பினபுறததிலும மிகுதியா யிருபபதைக தலையிலும இடவேணடியது இபபடி அநுஷடிப பவனுககு நாராயணனுகிய எனனிடததில நழுவாத பகதியானது வளரும இஙகேயும உயாநத பலனகளை அடைநது விஷணு வினுடைய மேலான ஸதானததை அடைகிறுன இவைகளைக கேசவன முதலிய திருநாமஙகளை உசசரிததுககொணடு தரிகக வேணடும பரஹமசாரியும கருஹஸதனும ஸநயாஸியும இபபடி அநுஷடிததாாகளாகில எலலா துககஙகளிலிருநதும விடுதலை அடைகிறுாகள தாம பாாககுமிடததையெலலாம பரிசுததபபடுதது கினறனா இதை அறிபவன மறுபடியும இஙகு திருமபி வருவ திலலை' எனறு வராஹரூபியான பகவான அறிவிததாா] எனறு ஸ்ரீவராஹோபனிஷத எனறும, ஊாதவபுணடர உபனிஷத என றும பெயாபெறற உபனிஷததில காணபபடுகிறது இதையும அடையாா புததகசாலையில அசசிடடிருககிறாாகள

"ஶதம சைகா ச ஹ்ருத₃யஸ்ய நாட்₃யஸ
தாஸாம மூாதத₄ாநமபி₄நிஸ்ஸருதைகா ।
தயோாத₄்வ மாயநநமருததவமேதி
விஷவஙஙயா உதகரமணே ப₄வநதி॥" [கட 2-6-16]

[இருதயததின நாடிகளில முககியமானவை நூறறொனறு ஆகும அவறறில (ஸுஷுமனை எனனும) ஒரு நாடி தலையைநோககி உயரச செலகினறது, அநத நாடியால உயரசசெலபவன மோக்ஷமடைகிருன பககஙகளில செலலும மறற நூறு நாடிகளும திரயக கதிகளான ஸமஸாரகதிகளுககுச செலலும வழிகளாகினறன]எனறு, உயரசசொலலும ஊாதவநாடியானது ஊாதவகதிககுசசெலல வழியாகும எனறும பககஙகளில செலலும திரயககு நாடிகள திரயககதிகளுககுசசெலல வழியாகும எனறும உபனிஷதது ஓதிறறு இதே நியாயததைககொணடு பாாககுமபோது ஊாத்₄வபுணட்₃ரம உயரசசெலவாாககு உரியது எனபதும, திரயகபுணடரம ஸமஸார கதிகளில செலவாாககு உரியது எனபதும சொலலாமலே விளஙகும சிகைகளுககுள ஊாத்₄வசிகைககு சாஸதிரஙகளில ப₃ரஹம சிகை, தை₃வசிகை எனறு பெயா சூடடபபடடிருபபதும மறற சிகைகளைககாடடிலும அது உயாநதது எனறு ஓதபபடடிருபபதும இஙகு ஊாத்₄வபுணட்₃ரததின உயாவுககுமாததிரம உபமானமாக உரைககததககது

இவறறிலிருநது ஊாதவபுணடரததிறகு முககியமளிககும பெருமையுளளதெனறு விளஙகுகிறது ஸமருதிகளைககொணடும பிறபகுதிகளிலஇதை விளககுவோம இனி மறறொரு ஸ்ரீவைஷணவ சிநஹமான தாபஸமஸகாரததின பெருமைகளை விளககுவோம

2. தாபஸம்ஸ்காரப் பெருமை.

'தாப புணட்₃ரம தத₂ா நாம மநதரோ யாக₃ஶச பஞசம |
அமீ பரமஸமஸகாரா பாரமைகாநதயஹேதவ ||'

[சஙகசகரதாரணம, புணடரதாரணம, தாஸயநாமகரணம, மநதரோபதேசம, திருவாராதனம எனனுமிவை பரமைகாநதியாயிருககும தனமையைத தரும மேலான ஸமஸகாரஙகள] எனறு சாஸதிரஙகளில சொலலபபடடது ஸதரீசூதரவிபாகமற எலலா வைஷணவாகளுககும செயயபபடவேணடிய நறசடஙகுகள (ஸமஸகாரஙகள) இவவைநதும தவிஜதவததை அடைய எபபடி உபநயனம அவசியமோ, அபபடியே வைஷணவதவததை அடையப பஞசஸமஸகாரம அதயாவஶயகமானது

சிலா சஙகசககரஙகளை தரிபபதறகு வேதததில ஆதாரம கிடையாதெனறும, அவறறை தரிபபது அவைதிகமெனறும சொலலி

வருகின்றனா வைஷ்ணவாகளிலும பலா இவாகளுடைய வாாததை யினுல மயஙகுகினறனா ஆசாரியாகள காலததிலேயே இவவித வாதஙகள இருநதிருககினறன வேதாாததஙகளை அறிநதவாகளுள தலைசிறநதவரான ஸ்ரீவேதாநததேசிகா சஙகசகரதாரணததை விதித திருககும பல வேதவாககியஙகளை எடுததுககாட்டி, 'ஸசசரிதரரகை்ஷ' எனனும கிரநதததில முறகூறிய வாதஙகளைக கணடிததிருககிருா அநத வாககியஙகளை நாமும இஙகு எடுததுககாட்டுகிரும அதா வணவேததைச் சோநத மஹோபனிஷததில பரஹமஸூகததததில

' த₃க்ஷிணே து பு₄ஜே விபரோ பி₃ப₄ருயாத₃வை ஸுத₃ாஸநம ।
ஸவயே து ஸஙக₂ம பி₃ப₄ருயாதி₃தி ப₃ரஹமவிதே₃ா விது₃ ॥

[பராஹமணனுயிருபபவன வலதுபுஜததில ஸுதாசனததையும இடதுபுஜததில சஙகததையும தரிககவேணடுமெனறு வேதவிததுக கள அறிகிருாகள] எனறு சொலலபபடடது யஜுாவேதததில கடசாகையில

'த₄ருதோாத₄வபுணட₃ர கருதசகரத₄ாரீ
விஷணும பரம த₄யாயதி யோ மஹாதமா ।
ஸவரேண மநதரேண ஸதா₃ ஹருதி₃ ஸதி₂தம
பராதபரம யநமஹதோ மஹாநதம ॥

[எவனெருவன மஹாதமாவாயிருககிருனே அவன ஊாதவபுணட ரததையும, சககரததையும தரிததவனுய பெரியவறறைககாட்டிலும பெரியவனும எபபோதும ஹருதயகமலததில வஸிபபவனுமான விஷணுவையே அவனுககு வாசகமான பரணவ மநதிரததினுல தியானிககிருன] எனறு கோஷிககபபடடது ருகவேதததில பாஷ கல ஸமஹிதையில

பரதே விஷணே அப₃ஜசகரே பவிதரே
ஜநமாமபே₄ாதி₄ம தாததவே காஷணீநத₃ரா ।
மூலே ப₃ாஹவோா த₃த₄தேऽநயே புராண
லிஙக₃ாநயஙகே₃ தாவகாநயாபபயநதி ॥

[பகவானே! ஞானிகளுள தலைசிறநதவாகள உனனுடைய சஙக சகரஙகளைப பிறவிக கடலைத தாணடுவதறகாக பாஹுமூலததில தரிககிருாகள பழமையானவாகளான மறறும சிலா (பாஹுமூலங

கள தலை, நெற்றி ஹ்ருதயம ஆகிய) அவயவங்களில உன்னுடைய (பஞ்சாயுதங்களாகிற) சின்னங்களை தரிக்கிறார்கள] என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது யஜுர்வேதத்திலும, ஆதர்வணத்தில ஸுதர்சனோபனிஷத்திலும

'நிக்ஷேப ஸுக்ஷணம பி₄த₃யமானம
மத₄யேப₃ாஹுமத₃த₄த ஸுத₃ர்ஸநம ।
விஷ்ணோரித₃ம பூ₄ரித₃ம பூ₄ரிதேஜ
பரத₄ாஷதி தி₃வா நக்தம பி₃ப₄ருயுஸ தஜ்ஜநாஸ ॥''

[எவனொருவன, மிகவும ஒளிவிடுகின்றதும, விஷ்ணுவினுடையதுமான ஸுதர்சனத்தை பாஹுமூலத்தில தரிக்கிறானோ அவனே மிகவும துன்புறுத்துகிற பாபங்களைப போக்கடிக்கிறான அவன இரவும பகலும (தன எதிரிகளை) வெல்லுகிறான மற்றவர்கள ஸம்ஸாரத்தையே அடைகிறார்கள] என்று படிக்கப்பட்டது ருக்வேதத்திலும ஸாமவேதத்திலும,

''சமூஷச்ச₂யேநஸ்ஸகுநோ பி₃ப₄ருத்வா
கோ₃விந்து₃ர த₃ரப்ஸ ஆயுத₄ாநி பி₃ப₄ரத ।
அபாமூர்மிம ஸசமானஸ ஸமுத₄ரம
துரீயம த₄ாம மஹிஷோ விவக்தி ॥

[ருக—அஷ்ட 7-4-9]

[பகவதவிபூதியில ஏகதேசமான ஒரு கழுகு கோவிந்தனுடைய ஆயுதங்களை தரித்துக்கொண்டதினால நித்யஸூரிகளின் கோஷ்டியை அடைந்தது பரக்ருதிஸம்பந்தத்தினால வரும (பசி, தாஹம முதலிய) ஊர்மிகளையுடைய ஸம்ஸாரஸாகரத்தில அமிழந்திருப்பவன அந்த ஆயுதங்களைத தரிப்பானாகில எல்லாராலும பூஜிக்கப்பட்டுப பரமபதத்தை அடைகிறான] என்று சொல்லப்பட்டது, ஆதர்வணத்தில

'ஏபி₄ர வயமுருக்ரமஸய சிந்நைஹ அங்கிதா லோகே
ஸுப₄க₃ா ப₄வேம ।
தத₃ விஷ்ணோ பரமம பத₃ம யே க₃ச்ச₂ந்தீஹ லாஞ்சி₂தா ॥ '

[திரிவிக்ரமாவதாரம செய்த பெருமானுடைய சின்னங்களால அடையாளம செய்யப்பட்டவர்கள எவர்களாயினும விஷ்ணுவினுடைய விலக்ஷணமான பரமபதத்தை அடைகிறார்கள ஆகையால நாங்க

ளும இநதச சினனஙகளால அடையாளம செயயபபெறறு வைகுணடததில பகவானுடைய அநதரஙககிஙகராகளாக ஆகக கடவோம] எனறு கோஷிககபபடடது ருகவேதததில,

'சகரம பி₃ப₄ாததி வபுஷாऽபி₄தபதம
பு₃லம தே₃வாநாமமிதஸய விஷ்ணோ ।
ஸ ஏதி நாகம து₃ரிதா விதூ₄ய
பரயாநதி யத₃யதயோ வீதராக₃ா ॥'

[தேவாகளுககு ரக்ஷகமானதும, பரிபூாணனுன விஷ்ணுவினுடையதுமான தீயிறபொலிகினற சககரததை எவனெருவன தன சரீரததில தரிககிருனே, அவன பாபஙகள நீஙகபபெறறு பறறறற முனிவாகள அடையும பரமபதததை அடைகிருன] எனறு உதகோஷிககபபடடது ஸாமவேதததிலும

'நேமிநா தபததநூா பு₃ரஹமணஸ
ஸாயுஜயம ஸலோகதாமாபநோதி

[சககரததால தபிககபபடட தேஹததையுடையவன விஷ்ணு ஸாயுஜயஸாலோகயஙகளை அடைகிருன] எனபபடடது எலலா வேதஙகளிலும

பவிதரம தே விததம பு₃ரஹமணஸபதே
பரபு₄ா க₃ாதராணி பாயேஷி விஶவத ।
அதபததநூா ந தத₃ாமோ அஶநுதே
ஶருதாஸ இத₃வஹநதஸ தத ஸமாஸதே ॥
[ருக-அஷட 7-3 8]

[வேதபரதிபாதயனுன பகவானே! பவிதரம எனற பெயரையுடைய உனனுடைய ஸுதாசனம எஙகும வியாபிததிருககிறது எலலாவறறுககும பரபுவான நீ உனனுடைய அடையாளமான அநதச சககரததால ஸவீகரிககிருய சகரதாரணம செயயாததிஞல பாபம நீஙகபபெருதவன அநதப பரவஸதுவை அடையமாடடான சகரததை வஹிபபவாகளே பாபம நீஙகபபெறறு, பரமாதமாவான உனனை அடைகிருாகள] எனறு படிககபபடுகிறது 'பவிதரம' எனனும சபதததால ஸுதாசனமே சொலலபபடுகிறது எனபது ''பவிதரமிதயக₃நி அக₃நிா வை ஸஹஸராரோ நேமி ' [பவிதரமெனபது அகனியைக குறிககும, அகனியாவது –ஆயிரம ஆரஙகளை

யுடைய சககரததாழவான] எனறு ஸாமவேததததிலும, ' ஸுதூா ஶநமரம சகரம பவிதரம சரணம'' எனறு நிகணடுவிலுமசொலலப பட்டதனறே காடகததில,

'சரணம பவிதரம விததம புராணம
யேந பூதஸ் தரதி து₃ஷகருதாநி।
தேந பவிதரேண ஶுத்₃தே₄ந பூதா
அதிபாபமாநமராதிம தரேம ||'

[சரணம' எனறும, 'பவிதரம' எனறும சொலலபபடும புராதன மான சகரததினுல அடையாளம செயயபபட்டவன பாபஙகளைத தாணடுகிருன சுததமானதான அநதப பவிதரததினுல பரிசுததப படுததபபட்ட நாஙகள பாபஙகளாகிய விரோதியைத தாணடு கிறேம] எனறு ஓதபபட்டது ' சரணம' எனும சபதமும ஸுதா சனததைக குறிபபதாக முன எடுககபபட்ட நிகணடுவில சொலலப பட்டிருககிறது பாஞசராதரததிலும, 'பவிதரம சரணம சகரம' எனறு ஸுதாசனுழவானுடைய பெயாகளாக இவை படிககபபட்டி ருககினறன மேலும யஜுாவேதததில, மூனருவது காணடததில மூனருவது பரசனததில,

''சுக்ஷுமுபௌஷேத· யதி₃ த₃ஹதி புணயஸமம ப₄வதி
யதி₃ ந த₃ஹதி பாபஸமம'

[புஜததில (சகரததினுல) தஹிககவேணடியது, தஹிததால புணயம செயதவனுகிருன, த₃ஹிககாவிடில பாபம செயதவனுகிருன] எனறு ஓதபபட்டது உஷ எனனும தாது 'தஹிததல' எனனும பொருளையுடையது, 'க்ஷுமுப' எனபது 'உபகக்ஷம' எனருய, பாஹுமூலததைக குறிககிறது

ஸுதாசனேபனிஷத

ஸ்ரீவேதாநததேசிகரால எடுககபபட்டுள்ள ஸுதாசனேபனிஷத அடையாா புததகசாலையில "अप्रकाशिता उपनिषद्." (Unpublished upanishads) (பிரசுரிககபபடாத உபனிஷததுககள) எனனும தலைப பில (கி பி 1933ல) பிரசுரிககபபட்டுள்ள உபனிஷத புஸதகததில காணபபடுகிறது காதயாயநோபனிஷததும, வராஹோபனிஷத எனனும ஊாத₄வபுணடர உபனிஷததும தவயோபனிஷததும இப புததகததில பூரணமாக அசசிடபபட்டுள்ளன ஸுதாசனே பனிஷததிலுள்ளதாகஸ்ரீவேதாநததேசிகா எடுதத மநதிரம அசசிடப

படடிருககும ஸுதாசனேபனிஷததில இலலாவிடிலும, அவா எடுத திருககும மறறும பல மநதிரஙகள இவவுபனிஷததில காணகினறன இதில ஊாதவபுணடரதாரணமும, ஸுதாசன ஸ்ரீபாஞசஜநய தாரணமும விதிககபபடுகினறன இனி உபனிஷததைக காணபோம

யஜ்ஞோபவீதீ தருதசகரதாரீ யோ பராஹமஞோ பராஹமவித பராஹமவிதாம மநீஷீ ஹிரணயமாசராய ஸுதாமநம கருதவா வநஹிஸமயுகதம ஸதரீ ஶுதரோ பாஹுபயாம தாரயேத। தஸமாத காபபேண ஜாயதே। பராஹமணஸய ஶரீரம ஜாயதே। ஸ்ரீவிஷ்ணும ஸாவேஶ வரம பஜநதி।

நாஸாதி கேஶபாயநதமூாதவபுணடரம து தாரயேத
உததருதாஸி வராஹேண கருஷணேந ஶதபாஹுநா॥
பூமிா தேநுா தரணீ லோகதாரிணீ।
மருததிகே தேஹி மே புஷடிம தவயி ஸாவம
பரதிஷடிதம॥

தஸமாத தவிரேகம பவதி। தம தேவகீபுதரம ஸமாஶரயே। அகநிநா வை ஹோதரா சகரம் பாஞசஜநயம பரதபதம தவயோா புஜயோா தாரயேத। ஆதமகருதமாச ரேத। ஆசாாயஸய ஸமமுகம பரபதயேத। தஸமாத வைகுணடம ந புநராகமநம ஸாலோகய ஸாமீபய ஸாரூபய ஸாயுஜயம கசசதி। ய ஏவம வேத। இதயுபநிஷத॥ *

யஜுாவேத தருதீயகாணடே தருதீயபரஶநே— 'கக்ஷுமபௌஷதயதி தஹதி புணயஸமம பவதி யதி ந தஹதி பாபஸமமேதேந। உஷதாஹே। உபகக்ஷம புஜ। 'சரணம பவிதரம விததம புராணம। யேந பூதஸ தரதி துஷகருதாநி। தேந பவிதரேண ஶுதேந பூதா அதிபாப மாநமராதிம தரேம। லோகஸய தவாரமாசசிமத பவிதரம।

* இதுவரையில யஜ்ஞோபவீதோபனிஷத்'எனனும பெயருடன தனி உபனிஷததாகவும மேறபடி புஸதகததில அசசிடபபடடுளளது

ஜயோதிஷமத₃ ப₄ராஜமாநம மஹஸவத। அமருதஸய த₄ாரா ப₃ஹு₂த₄ா தே₃ாஹமாநம। சரணம நோ லோகே ஸு₂தி₄தாம த₃த₄ாது । பவிதரம தே விததம ப₃ரஹமணஸ பதே। பரபு₄ா க₃ாதராணி பாயேஷி விஶவத । அதபததநுா ந தத₃ாமோ அஶநுதே। ஶருதாஸ இத₃வஹநதஸ ததஸமாஶத। யோ ஹ வை ஸு₂ஶலோகமௌலே த₄ாமாநுதிஷட₂ மாநோSக₃ிநா சகரம யோSக₃ிா வை ஸஹஸராரஸ ஸஹஸ ராரோ நேமிா நேமிநா தபதநூஸ ஸாயுஜயம ஸலோகதா மாபநோதி ॥

சகரம பி₃ப₄ாததி வபுஷாபி₄தபதம
ப₃லம தே₃வாநாமமருதஸய விஷ்ணோ ।
ஸ ஏதி நாகம து₃ரிதா விதூ₄ய
விஶநதி யத₃யதயோ வீதராக₃ா ॥

சமூஷசக₂சக₂யேந ஶகுநோ பி₃ப₄ருதவா
கே₃ாவிநது₃ா த₃ரபஸ ஆயுத₄ாநி பி₃ப₄ரத।
அபாமூாமிம ஸசமாநஸ ஸமுத₃ரம
துரீயம த₄ாம மஹிஷோ விவகதி॥

*[ஶஙக₂சகரோாத₄வபுணட₃ராதி₃த₄ாரணமஸமரணமஹரே।
ததீ₃யாராத₄நம சைவ ப₄கதிா ப₃ஹு₂வித₄ா ஸமருதா॥
பஶு₂புதராதி₃கம ஸாவம க₃ருஹோபகரணாநி ச।
அநகயேசச₂ஙகசகராப₄யாம நாம குாயாசச வைஷணவம॥
பஶு₂ா மநுஷய பக்ஷீவா யே ச வைஷணவஸமஶரயா।
தேநைவ தே பரயாஸயநதி தத₃விஷ்ணோ பரமம பத₃ம॥]
த₃க்ஷிணே து பு₄ஜே விபரோ பி₃ப₄ருயாத₃வை ஸு₂த₃ாஶநம।
ஸவயே து ஶஙக₂ம பி₃ப₄ருயாதி₃தி ப₃ரஹமவிதே₃ா விது₃॥

*[ப₃ராஹமணை க்ஷதரியை வைஶயை ஶூத₃ரைஶச
கருதலக்ஷணை ।
ஆசசநீயஶச ஸேவயஶச நிதயயுகதை ஸவகாமஸு₂॥

யே கணட₃லக₃ந துளஸீநளிநாக்ஷமாலா
யே பா₃ஹுமூலபரிசிநஹிதஶங்க₂சகரா |
யே வா லலாடபலகே லஸதூர்₃ாத₄வபுணட₃ரா
ஸ்ரீவைஷ்ணவா பு₄வநமாஶு பவிதரயநதி ||

பஞசாரத₃ரததவவிது₃ஷாம பஞசஸமஸகாரஸமஸகருதம|
பஞசாவஸத₂ாஸவரூபம தே விஜஞேயம ஸததம விபே₄ா ||
பஞசஸமஸகாரயுகதாநாம வைஷ்ணவாநாம விஶேஷத |
க₃ருஹாாசசந விதா₄நேந ஶங்க₂ம க₄ணடாரவம தயஜேத||]

ஏதத₃த₂ாவஶிரோ யோऽதீ₄தே ய ஊாத₄வபுணட₃ரம விதி₄வத விதி₃தவா தா₄ரயதி ஸ வைதி₃கோ ப₄வதி| ஸ காமாாஹோ ப₄வதி| அநேந தேஜஸவீ யஶஸவீ ப₃ரஹமவாசஸவீ ப₄வதி| அநேந காயிக வாசிக மாநஸ பாதகேப₄ய பூதோ ப₄வதி| ஸ்ரீவிஷ்ணுஸாயுஜயமவாபநோதி| ஸ்ரீவிஷ்ணுஸாயுஜயமவாபநோதி| ய ஏவம வேத₃| இதயுபநிஷத||

இதி ஸூத₃ாஶநோபநிஷத ஸமாபதா ||

[பூணூல தரிததவனும, (விஷ்ணுவாலே) தரிககபபட்ட சககரததை தரிககவிருமபுமவனும, பரஹமததை அறிநதவனும, பரஹமததை அறிநதவாகளால விருமபபபடுபவனுமான அநதணனும, ஸதிரீயும, சூதரனும கூடப பொனனைககொணடு ஸூதாசனததைச செயது, நெருபபில காயசசி இருகைகளிலும தரிககவேணடியது இநத ஸமஸகாரததைச செயவதால மறுபிறபபெடுககிறுன பராஹமணனுடைய சரீரமுணடாகிறது ஸாவேஸவரனுன ஸ்ரீவிஷ்ணுவை அடைகிருாகள மூககிலிருநது தொடஙகி, தலைமயிாவரையில ஊாத₄வபுணட₃ரததை 'உத₃த₄ருதாஸி பரதிஷ்டி₂தம" [நூறு கைகளையுடையவனுய கிருஷ்ணனெனபபடுமவனுன வராஹப பெருமானுலே தூககி எடுககபபட்டாய பூமியாய காமதே₄நுவாய லோகஙகளை தரிபபவளாயிருககும திருமணணே! எனககுப புஷ்டியை அளிபபாயாக உனனிடம எலலாம நிலைநிறகிறது] எனனும மநதிரததை அநுஸநதிததுககொணடு தரிககவேணடியது (விஷ்ணுவுககு இரணடு திருவடிகள) ஆகையால ஊாத₄வ

*[ ] இவவடைபபுககுளளிருபபவை ஸமருதிபுராணுதி சலோகஙகள இவைபிறபட்டவாகளால சோககபபட்டவையாய இருககததககும

புண்ட₃ரம இரண்டு ரேகைகளை உடையதாகிறது தேவகீபுத்ரனுன அநந்த தேவனை ஆஶ்ரயிக்கிறேன (என்று அநுஸந்தித்து) ஹோமாக்னியிலே காய்ச்சப்பட்ட சக்கரத்தையும சங்கத்தையும இரண்டு தோளகளிலும தரிக்கவேண்டியது (அப்போதே) ஆத்ம ஸமர்ப்பணம செய்யவேண்டியது ஆசாரியன முன்னிலையில (பரமபுருஷனை) சரணமடையவேண்டியது அதனால வைகுண்ட₂ லோகத்தையடைந்து திருமபிவருவதில்லை ஸாலோக்யஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யங்களை அடைகிறுன இதை அறிபவனுக்கும இப்பலனுண்டு இவ்வாறு உபனிஷத முடிகிறது (இனி சக்ர தாரணத்திற்கு பரமாணமான வேதசாஸ்திர மந்திரங்கள கொடுக்கப்படுகின்றன முன்னமே பொருள விவரிக்கப்பட்டவை தவிர மற்ற பரமாணங்களுக்கு மாத்திரம பொருள தருகிறேம) (அபரா க்ருத) லோகத்திற்கு வழியாயிருப்பதும, ஒளியுடையதும, 'பவித்ரம 'சரணம எனப்படுவதும, சோதிமயமானதும, விளங்கா நிற்பதும, பெருமையுடையதும, மோக்ஷத்தின பெருக்காயிருப்பதும பலவிதமான பலன்களை அளிப்பதுமான ஸுதாசனம நம்மை நல்லறிவாளராக்கட்டும நற்கீர்த்தியையுடைய ரூஷிகளிற சொல்லப்பட்ட தாமங்களை அநுஷ்டிப்பவனுய நெருப்பில காய்ச்சி சக்ரத்தை எவன தரிக்கிறுனே (அக்னியாவது ஆயிரமரங்களையுடையது, ஆயிரமரங்களையுடையது நேமி) நேமியாகிய அச்சக்கரத்திஞல அடையாளமிடப்பெற்ற சரீரத்தையுடையவன, (விஷ்ணுவின ஸாயுஜ்யத்தையும ஸாலோக்யத்தையுமடைகிறுன சங்கம சக்ரம) ஊர்த₄்வபுண்டரம முதலானவற்றை தரிப்பதும ஹரியை நினைப்பதும, அவனடியாரைப பூசிப்பதும ஆக இப்படி பக்தியானது பலவிதமானது பசு, பிளளை பெண்டிா முதலான எல்லாவற்றையும வீட்டையும பாத்திரம பண்டம முதலான உபகரணங்களையும சங்கசக்ரங்களால அடையாளமிடவேண்டியது விஷ்ணு ஸம்பந்தமுள்ள நாமங்களையும வைக்கவேண்டியது பசு மனிதன பக்ஷி மற்றும ஒரு வைஷ்ணவனை அண்டிநிற்கும சேதனவஸ்து எல்லாமே இக்காரணத்தாலேயே விஷ்ணுவின பரமபதத்தை அடைகின்றனா ஸ்வதாமந்திரதராய சங்கசக்ராதிலக்ஷணமுடைய அந்தணராலும, அரசராலும வைசியராலும சூத்ராகளாலும ஆசசிக்கவும ஸேவிக்கவும தக்கவன வாஸுதேவனே கழுத்தில தொங்கும துளஸிமணி மாலைகளையும, தாமரைமணி மாலைகளையும உடையவாகளும, புஜமூலத்தில அடையாளமிடப்பட்ட சங்கசக்ரங்களை உடையவாகளும திருநெற்றியில விளங்கும ஊர்த்வபுண்டரத்தை உடையவாகளுமான

ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள இவவுலகை விரைவிலேயே பரிசுததபபடுதது கிருாகள பெருமானே! (உபாயம உபேயம ஜீவன, பலம விரோதி எனனும) அாதத பஞசகஙகளின உணமையை அறிநதவாகளுககு (தாப புணடர நாம மநதர யாகஙகளாகிற) பஞசஸமஸகாரததாலே கணணுககு விஷயமாககபபடட (பரம, வயூஹம, விபவம, அநதா யாமி, அாசசை எனும) உன ஐநது நிலேகளுடைய திருமேனி எபபோதும அறியததககது பஞசஸமஸகாரமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவா களுககு கிருஹாாசசனம செயகையிலே சஙகததையும மணியடிபப தையும விடவேணடியது (நஶஙக$_2$ம க$_4$ணடாரவம தயஜேத எனறு அநவயிததால, திருவாராதனம செயகையில சஙக$_2$க$_4$ணடாரவங களே விடலாகாது எனறு பொருளபடுகிறது)

இவவாறுளள அதாவசிரஸஸை எவன அதயயனம செய கிருனே, எவன ஊாத$_4$வபுணட$_3$ரததை விதிபபடி அறிநது தரிக கிருனே அவன வைதிகனுகிருன அவன காமம செயய உரியவ னுகிருன இதனுலேயே தேஜஸஸையும கீாததியையும, பரஹம வாசசஸஸையும உடையவனுகிருன இதனுலேயே மனம மெயமொழி களாலே செயத பாபஙகளினினறும பரிசுததனுகிருன ஸ்ரீவிஷணு ஸாயுஜயததை அடைகிருன இபபடி அறிபவனுககும இபபலன உணடு இவவாறு உபனிஷத முடிவடைகிறது]

ஆக இவவளவால சிநநஙகளால மோக்ஷமளிபபவனும சீரீத$_4$ரனே எனறு நிாணயிககபபடடதாயிறறு மறறெநத தெயவத திறகும வேதததில இபபெருமையுமிலலே ஆக, ஸாவவிதததாலும ரக்ஷிககும ஸாவேசவரன நாராயணனே எனறு நிலேநாடடபபடடது

பூர்வோக்த ஸங்கரஹம

ஸிமஹாவலோகநநயாயததாலே, ஸ்ரீவிஷணுசிததவிஜயததிலே இதுவரை நடநதவைகளே ஸஙகரஹிதது, இனி வரபபோகும பகுதிகளின சுருககததையும காணபோம, பரஹமஸூததரமபோலே இவவிஷணுசிததவிஜயமும நானகு அததியாயஙகளேயும, ஒவவொரு அததியாயததிலும நானகு பாதஙகளேயும உடையது இதுவரை அசசிடபபடடவறறில முதல ஒனபது பககஙகள பீடிகை பததாவது பககததிலிருநது வேதவேதாநதநிாணயம' எனனும முதலததி யாயம தொடஙகுகிறது அதில (10-முதல 16 வரையிலுளள)

'நாராயணனே பரபரஹமம'' எனனும பகுதி முதல பாதமாகும இதில, பகவதபரதவததிறகு முககியமான பிரமாணமான 'நாராயணபரம ப₄ரஹம ஸதி_த'' எனனும மநதிரததின பொருள விவரிககபபடடது

இனி, அடுததுளள (17 முதல 472 முடியவுளள) ''நாராயணனே ஸாவகாரணபுருஷன' எனனும பகுதி முதலததியாயததின இரணடாவது பாதமாகும இபபகுதியில, யதோ வா இமானி பூ₄தானி ஜாயநதே தத₃ ப₃ரஹம எனனும உபனிஷத வாககியலக்ஷணததின படி ஸாவகாரணபூ₄தனுன நாராயணனே பரபரஹமம எனறு பல வேதவாககியஙகளைககொணடு நிரணயிககபபடடது (1) நாராயணேபனிஷத, (2) மஹோபனிஷத, (3) ஸுபாலோபனிஷத, (4) புருஷஸூகதம (5) நாராயணஸூகதம, (6) பரஹமருதராகளின பிறபபைககாடடும பறபல வேதவாககியஙகள, (7) நருஸிமஹ தாபிநயுபநிஷத (8) மஹாநாராயணேபநிஷத, (9) கோ₃பால தாபிநயுபநிஷத (10-19) ஈச கேந, கட, பரஶ்ந முணடக, மாணடூகய, தைததிரீய சாநதோகயஙகளாகிற தசோபனிஷததுககள, (20) பைஙகிரஹஸயம, (21) மநதரிகோபனிஷத ஆகிய, வேதவேதாநத வாககியஙகளால ஸாவகாரணனுகச சொலலப படடவன நாராயணனே எனறு நிரூபிககபபடடது அடுததபடியாக, சிவனுககுக காரணதவததைச சொலலுவதாகத தோனறும சவேதாசவதரம, அ₂தாவசிகை, அதாவசிரஸ எனனும மூனறு உபனிஷததுககளும பகவானையே காடடுபவை எனறு ஸதாபிககப படடது ஆக, முதலிரணடு பாதஙகளாலும ஸாவகாரணனுன பரபரஹமம நாராயணனே எனறு காடடபபடடதாயிறறு

இனி, அடுததுளள (473 முதல 1123 முடியவுளள) ''நாராயணனே ஸாவாநதாயாமியும ஸாவரக்ஷகனும'' எனும இபபகுதி மூனறுவது பாதமாகும இபபகுதியில ஸுபாலோபனிஷத, நாராயணேபனிஷத ப₃ரஹமபி₃நதூ₃பனிஷத நாராயணவலலி முதலானவறறில சொலலியபடி ஸாவாநதாயாமியாயிருபபதாலும புருஷநாராயணஸூகதஙகள, நானமறைமுடிகள கௌஷீதகி முதலானவறறில சொலலியபடி ஸகலப₂லபரத₃னுயிருபபதாலும ஸ்ரீ பூ நீளா ஸூக்தஙகளிற சொலலபபடட ஸ்ரீ பூமி நீளைகளைத தேவிமாராக உடையவனுகையாலும ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸூகதஙகளிற படியே உப₄யவிபூ₄தியையும உடையவனுகையாலும, பரமஸதவ

முடையவனுகையாலும், பலபடியாக அவதரிப்பவனுகையாலும், ப்ரஹ்மருத்₃ராதி₃களையும் பலவாறு ரக்ஷிப்பவனுகையாலும் மந்திரங்களாலும் சிந்நங்களாலும் மோக்ஷமளிக்கையாலும் நாராயணனே ஸர்வரக்ஷகன் என்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது "யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி- தத₃ப₃ரஹ்ம' [எதனுல் பிறந்தவை வாழ்கின்றனவோ அது பரம் பொருள்] என்ற ப்ரஹ்மலக்ஷணம் நாராயணனிடமே பொருந்தும் என்று காட்டப்பட்டது

இனிவரும் நாலாவது பாத₃த்தில் "யத் ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி- தத₃ப₃ரஹ்ம' என்னும் ப்ரஹ்மலக்ஷணத்தை விளக்கும் "நாராயணனே ஸர்வஸம்ஹாரகன்" என்னுமர்த்தம் நிலைநாட்டப்பட்டு வேத₃ வேத₃ாந்த நிர்ணயமாகிற முதலத்தியாயம் முடிவடையும் அடுத்தபடியாக, ஸ்மருதி நிர்ணயம், ஸ்ரீராமாயண நிர்ணயம், மஹாபாரத நிர்ணயம் ஹரிவம்ஶ நிர்ணயம், என்னும் நாலுபாதங்களைக்கொண்ட ஸ்மருதீதிஹாஸ நிர்ணயமாகிற இரண்டாவது அத்தியாயமும் அதற்கடுத்தபடி ஸாத்விகபுராண நிர்ணயம், ராஜஸபுராண நிர்ணயம் தாமஸபுராண நிர்ணயம், உபபுராண நிர்ணயம் என்னும் நாலு பாதங்களைக்கொண்ட புராண நிர்ணயமாகிற மூன்றாவது அத்தியாயமும் அதற்கடுத்தபடி விஶிஷ்டாத்வைதி நிர்ணயம், த்₃வைதி நிர்ணயம், அத்₃வைதி நிர்ணயம் கவி நிர்ணயம் என்னும் நாலு பாதங்களைக்கொண்ட வைதிக நிர்ணயமாகிற நாலாவது அத்தியாயமும் வெளியிடப்பெற்று இந்நூல் இனிது முடிவடையும் (ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஆயிரம் பக்கங்களுக்குக் குறையாமலிருக்கும்) இதை ஸத்யஸங்கல்பனுன பரமபுருஷன் குறைவறத் தலைக்கட்டுவானுக

ஸ்ரீகருஷ்ணஸ்வாமி த₃ாஸவிரசிதமான ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜயத்தில் முதலத்தியாயத்தில் மூன்றும் பாதம் நிறைவுபெற்றது

★ ★

முதலததியாயம — நாலாம பாதம
நாராயணனே ஸர்வஸமஹாரகன்

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

"யத பரயநதயபி$_4$ஸமவிஶநதி-தத$_3$ப$_3$ரஹம' எனறு ஓதபபடும ஸாவஸமஹாதருதவமாகிற பரஹமலக்ஷணமும நாராயணனிடமே பொருநதியிருககிறபடியை இனிககாடடுவோம ஸருஷடியைப போலே ஸமஹாரததிலும ஓரளவுவரையில உருததிரனுககு அநதா யாமியாயிருநதும, அதறகுமேல ஸமஷடிபதாாததஙகளையும பரஹம ருததிராகளையும தான நேரேயும அழிததுமுடிககிறுன ஸாவேச வரன உருததிரன முதலாஞா ஸமஹரிபபதறகுக காரணம கோபமாகும, அதறகுக காரணம அவாகளுடைய சரீரததிலும மனத திலுமிருககும தமோகுணமாகும இதை ஸாதவிகவிஜயததில விரி வாக நிரூபிததோம பரம ஸதவஸமாஶரயனுன ஸாவேசவரன இவ வுலகை ஸமஹரிபபதறகுககாரணம அருளேயாகும விளையாடுவதற காககொடுதத கோலைக கொணடு குழநதை கணணைக குததிக கொளளமுயனருல தாய அருளாலே கோலைப பிடுஙகிவைபபது போலே இவாகளை நலவழிபபடுததித தன அடிசோததுககொள வதறகாக சரீரேநதிரியஙகளைககொடுதது அறிவைக கொடுதது சாஸதிரஙகளைககொடுதது, தான அவதரிதது மஹானகளை அவதரிப பிதது இபபடி எததனையோ செயதும திருநதாமல, அநத சரீரேந திரியஙகளைககொணடே மேலுமமேலும இவாகள பாவமலைகளைச சோபபதைககணட ஸாவேசவரன மஹாகலபததின முடிவிலே இவாகள மேலும பாவிகளாகாமலிருபபதறகாக ஸமஹரிதது தாயிருககும வணணமே தன வயிறறிருததி உயயககொளகிறுன

இபபடிபபடட ஸாவஸமஹாதருதவம வேதஙகளில எநத தேவ தைககுச சொலலபபடடிருககிறது எனறு ஆராயநதால மஹோபனி ஷத நாராயணேபனிஷத ஸுபாலோபனிஷத சதபதபராஹமணம முதலான பலவிடஙகளில நாராயணனுககே இபபெருமை சொலலி யிருபபதைக காணலாம சவேதாசவதரம ஒனறில மாததிரம 'யத$_3$ா தம" எனனும மநதிரததிலே ஸமஹாரகனை சிவசபதததாலே குறிததது இரணடாம பாததததில சவேதாசவதரவிசாரததில இது வும நாராயணனையே குறிககும எனறு நிாணயிககபபடடது இதி ஹாஸ புராணஙகளிலும உலகிற கவிகளும நாராயணனே எலலா உலகஙகளையும ஸமஹரிததுவிடடு ஏகாாணவததிலே சயனிககிறுன எனறும, எலலா உலகையும விழுஙகி ஓராலநதளிரிலே சிறுகுழநதை

வடிவுடன் துயிலகின்றான் என்றும் பாடுவதைக் காண்கிறோம் எல்லா உலகங்களையும் வயிற்றில் வைத்த அவனிருக்கும்போது வேறொரு தெய்வத்தைத் தொழுகின்றீர்களே என்று கதறிய நம்மாழ் வார் திருமங்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் மாத்திரமல்லாமல்,

''நாபி₄பரூட₄ாமபு₃ருஹாஸநேந
ஸமஸ்தூயமாந பரத₂மேந த₄ாதரா |
அமும யுக₃ாநதோசித யோக₃நித₃ர
ஸமஹ்ருதய லோகாந புருஷோ?தி₄ஸேதே ||
[ரகுவமசம 13-6]

[நாபியில் முளைதத தாமரையில் வீற்றிருக்கும் ஆதிசதுர்முகனாலே துதிக்கபபடுமவனாய், யுகமுடிவுக்குத் தகுந்த யோகநித்திரையை உடையவனாய் எல்லா உலகையும் ஸமஹரிததுவிட்டு பரமபுருஷன இந்நீரிலே சயனிக்கிறான] என்று கூறியிருக்கிறான சிவபக்தனான காளிதாஸனும் சங்ககாலப்புலவர்களும் கமபன முதலான பழந்தமிழக் கவிகளும் பலவிடங்களில் இப்படிப் பாடிப்போந்தார்கள் கடைசிப் பாதமான கவிநிர்ணயத்திலே இவற்றை விரிவாகக்காட்டுவோம் இப்படி எல்லா உலகையும் ஸமஹரிதது தன வயிற்றில் கொள்ளும் பெருமை எக்கவிகளாலும் வேறொரு தேவதைக்குப் பாடப்பட்ட தில்லை முக்கியமாக ஸமஹாரகனாகப் பேச நின்ற சிவனையும் எவ ரும் இப்படிப்பாடியதில்லை இவற்றிலிருந்து உருத்திரனைக் கருவி யாகக் கொண்டு ஸமஹாரம் செய்பவனும் நாராயணனே என்று நடுநிலையாளர்க்கு நன்கு விளங்கும் ஐந்தலை ஒருவனும் மடங்கலும் நீ [பரிபாடல்-1] [ஐந்து தலையையுடைய சிவனும் (அவன் செய்யும்) ஸமஹாரத்தொழிலும் நீயே] என்றவிடத்தில் நடுநிலைதவறாத பழந் தமிழர்களும் இதைப் பாடிப்போந்தார்கள் பரமபுருஷன ஆவாய, அதன் கனறாய அந்தரியாமிப்பொருளாய ஏவாயப் பவுத்தனுமாயக் காத்ததினாலேயே சிவன புராந்தகன என்று பேரும் சீரும் பெற்றான என்பதையும் தேவர்களிடம பசுபதியாகவேணும் என்று வரமபெற்ற பின்பே திரிபுரமழித்தான என்பதையும் சுருதிஸமிருதி வசனங்களைக் காட்டி முன்பாதத்திலேயே நிலைநாட்டினோம் இப்படி ஒரு திரிபுர மழிப்பதற்கே வரபலமும், அந்தர்யாமிபலமும் சிவனுக்கு வேண்டு மென்றால் உலகை அழிப்பதற்கு அந்தர்யாமி பலம வேண்டும் என் பது சொல்லாமலே விளங்கும் இப்படி அந்தர்யாமி பலம பெறாம லிருந்ததொரு காலத்தில் உருத்திரனாலே அசவிநீதேவர்களைக் கூட அழிக்கமுடியவில்லை என்பதை வேதத்திலிருந்தே காட்டுவோம இனி

க்ருஷ்ண யஜுர்வேத நிர்ணயம

देवा वै यज्ञात् रुद्रमन्तरायन्। स आदित्यानन्वाक्रमत। ते द्विदैवत्यान् प्रापद्यन्त। तान्न प्रतिप्रायच्छन्। तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छन्ति ॥

தே₃வா வை யஜ்ஞாத்₃ருத்₃ரமந்தராயந। ஸ ஆதி₃த்யாநந
வாக்ரமத।

தே த்₃விதை₃வத்யாந் ப்ராபத்₃யந்த। தாந் ந ப்ரதிப்ராயச்ச₂ந।
தஸ்மாத₃பி வத்₄யம ப்ரபந்நம ந ப்ரதிப்ரயச்ச₂ந்தி ॥

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையில ஆறுவது காண்டததில, ஐந்தாவது பிரச்னத்தில இருபதாவது பஞ்சாதியில இவவுபாக்கியானம காணபபடுகிறது இதில பர்பததியின பெருமையும உருத்திரன தன பலததாலே தேவாகளைககூட ஸமஹரிகக வலலவனலலன என்பதும காட்டபபடுகின்றன. பரகாலநல்லான ரஹஸ்யததில தவயப்ரகரணததில இமமநதிரஙகளை எடுததுத தெளிவாக விவரித திருககிறா ஆசசான பிளளையின சிஷயரான பரகாலாாயதாஸா

(தே₃வா வை யஜ்ஞாத்₃ ருத்₃ரமந்தராயந) ஒருகாலத்தில தேவர்கள அனைவருமகூடி ஒரு யஜ்ஞம செயதாாகள அந்த யஜ்ஞததில ஹவிாபபாகம வாஙகிககொளள உருததிரன வநதார். தேவாகள ஹவிர்பபாகம கொடுக்க மறுத்தாாகள அவர்கள மறுத்தது மிகப பெரியதவறு என்பதும் அதறகாக அவர்களை கொலலுவதும நியாயமே என்பதும 'அபிவத₄யம" [கொலலததக்கவர்களாயினும்] என்னும கடைசியடியிலுளள பதஙகளால காட்டபபடுகின்றன நமமுடைய பசியைப போககுவதறகாக அநநம ஏற்பட்டிருபபதுபோல, தேவர்களின பசியைபபோக்கடிக்க ஏறபட்டது ஹவிர்பபாகம ருதரனும தன பசியைபபோககிக கொளவதறகாக யாகததிறகு வநதாா, அவருக்குரிய பாகத்தைக கொடாத தேவாகள பசித்தவனின அன்னத தைப பறிககும பெருமபாவததைச செயதார்கள இததகைய பாவம செயத அவாகளைக் கொலலுவதே தக்கதாகையாலே, உருததிரனுககு தேவாகளமேல கடுஙகோபம் உணடாயிறறு (ஸ ஆதித்₃யாநந வாக்ரமத) அந்த உ ரு த தி ர ன தேவாகளைத துரததிசசென்று கொலல முறபட்டார் (தே த்₃விதை₃வத்யா ந ப்ராபத்₃யந்த) அநத தேவாகள தேவவைததிய இரட்டையாகளான அஸ்விநீதேவர்களிடம சரணடைநதனா (தாந் ந ப்ரதி ப்ராயச்ச₂ந) அநத தேவர்

களை அச்விநீதேவாகள காட்டிககொடுககவிலலை அவர்களுககு அபயமளிதது உருததிரனேடு போரிட்டு தேவாகளை ரகூஷிததனா என்று கருதது யஜுஸஸமஹிதை ஐந்தாம காணடம மூனறும பிரசனம ஆரமபததில, "அஶ்விநௌ வை தே₃வாநாம பி₄ஷஜௌ" [அசவிநீதேவாகள தேவாகளுககு வைததியர்கள] என்று சொல லபபட்டிருககிறதாகையால, அஶ்விநீதேவாகள உருததிரனிடமிருநது தேவாகளை ரகூஷிதததில ஆசசரியமிலலை. ஸமஹாரகனை உருததிரன தேவாகளுககு மறலியாக (யமனாக) நினறா மருததுவன மறலி யைத தடுபபது ஸஹஜமாகையால தேவ வைததியாகளான அஶ்வினிகளும உருததிரனிடமிருநது தேவர்களைக காபபாறறினாகள

இநத விருததாநததததிலிருந்து ஒரு ஸாரார்ததததை வேதம உபதேசிககினறது (தஸ்மாத₃பி வத்₄யம ப்ரபந்நம ந ப்ரதி ப்ரயச்ச₂ந்தி) சரணமடைநதவர கொலலததகுநதவாகளாயினும சரணமடைநதவாகளைக கொலல வருபவர்களிடம சரணயாகள காட்டிககொடுககமாட்டாாகள எனகிறது பணடைமறை

இநத உபாககியானததிலிருநது மறறும சில ஸூக்ஷமாாத தஙகளும வெளியாகினறன சிவனுககும மறற தேவாகளைபபோல ஹவிாபபாகப பசியுணடெனறும, அநதப பசியை நிவாததிபப தைத தடை செயபவாகளிடம கோபஙகொணடு கொலலவும முயற்சிசெயவாா எனறும, அவா கொலலை நினைததவாகளையும காபபாறறககூடியவாகள தேவதைகளில இருநதாாகள எனறும தெரியவருகிறது இககாரணஙகளாலேயே சிவனும ஓா சீவனே எனபதும, தன பலததால மாத்திரம சிவன ஸமஹரிககவலலவ னலலன எனபதும சிலாலிகிதமாக (கலவெட்டாக) ஸித்திககிறது

இனி, பரமாதமாவின தேஜஸ சிவனைவிட்டு விலகிற்றுகில, அவா பூட்டிய வில நாணே அவருடைய தலையை அறுததுவிடும எனறு வேதததில காட்டபபட்டிருபபதைக காணபோம

திருவாய் மொழியீட்டில் "சுரரறிவரு" [1-1-8] எனனும பாசுரததினவியாககியானததில "தான பூட்டின நாணி தன கழுததை அறுத்துககொணடு போகாதொழியுமபோதும ஈஶ்வரன அநதராதமா வாய நிறகவேணும" என்ற ஸ்ரீஸூகதிகளில இநத விருததாநதம உணாததபபட்டது

अतिताम्राणि वासांसि । अष्टि वज्रि शतघ्नि च । विश्वे देवा विप्रहरन्ति । अग्निजिह्वा असश्चत । नैव देवो न मर्त्यः । न राजा वरुणो विभुः । नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः । मातृक्कचन विद्यते । दिव्यस्यैका धनुरार्त्निः । पृथिव्यामपरा श्रिता । तस्येन्द्रो वम्रिरूपेण । धनुर्ज्यामच्छिनत्स्वयं । तदिन्द्रधनुरित्यज्यं । अभ्रवर्णेषु चक्षते । एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य । एतद्रुद्रस्य धनुः । रुद्रस्य त्वेव धनुरार्त्निः । शिर उत्पिपेष । स प्रवर्ग्योऽभवत् । तस्माद्यस्सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते । रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति । नैन रुद्र आरुको भवति । य एवं वेद ॥

அதிதாமராணி வாஸாமஸி। அஷடிவஜரி ஶதக4நி ச। விஶவே தே3வா விபரஹரநதி। அக3நி ஜிஹவா அஸஶசத। நைவ தே3வோ ந மாதய । ந ராஜா வருணோ விபு4 । நாக3நிா நேநத்3ரோ ந பவமாந । மாதருக கசசந வித்3யதே। தி3வயஸயைகா த4நுராாதநி । பருதி2வயாமபரா ஶ்ரிதா। தஸயேநத்3ரோ வமரிரூபேண । த4நுாஜயாமசசி2நத ஸவயம। ததி3நத்3ரத4நுரிதயஜயம। அப4ரவாணேஷு சக்ஷதே ஏததே3வ ஶமயோாபா3ாஹஸபதயஸய। ஏதத3ருத்3ரஸய த4நு । ருத்3ரஸய தவேவ த4நுராாதநி । ஶிர உதபிபேஷ। ஸ பரவாாக3யோऽப4வத। தஸமாத்3யஸ ஸபரவாக3யேண யஜ்ஞேந யஜதே। ருத்3ரஸய ஸ ஶிர பரதித3தா4தி। நைநம ருத்3ர ஆருகோ ப4வதி। ய ஏவம வேத3॥ [தை ஆர 1-5]

இமமநதிரஙகள கருஷண யஜுாவேதம தைததிரீயாரணயகம முதல பரசநம ஐந்தாம அநுவாகமாக உளளன இவறறின பொருளைக காணபோம

உருததிரனுககும தேவாகளுககும நடநததொரு சணடையை வாணிககிறது (அதிதாமராணி வாஸாமஸி) அசசணடையில கலநதுகொணடவாகளுடைய வஸதிரஙகள ரததததாலே மிகச சிவநது விளஙகின (அஷடி வஜரி ஶதக4நி ச விஶவே தே3வா விபரஹரநதி) அஷடி வஜரம ஶதக4நி எனனும ஆயுத4ஙகளைக

கொண்டு எல்லாதேவர்களும் உருத்திரனை அடிக்கிறார்கள் இப்ர கரணத்தின் கடைசியில் ருத்₃ரஸ்ய சிர உத்பிபேஷ" [உருத்திரனின் தலை உயர்ச்சென்றது] என்று கூறுகையாலே, இங்கு தேவர் களோடு சண்டையிட்டவன் உருத்திரனே என்று அறியப்படுகிறது (அக₃நிஜிஹ்வா அஸ்ருசத)நெருப்பை நாவாகக்கொண்ட உருத்திரன் கோஷித்தான் என்ன கோஷித்தான்? எனில் (நைவ தே₃வோ மாதருகக்சசந் விக₃யதே) எந்த தேவனும் எந்த மனிதனும் கடலரசனான வருணனும் எங்கும் வ்யாபித்த அக்னியும், இந்திர னும், காற்றும் என்னை ஒத்தவனாக ஒருவனுமில்லை என்று கர்வத் தாலே பேசினான் இங்கு இப்படிப்பேசிய ருத்ரன் அக்னியே என்று சைவரான பட்டபாஸ்கரர் உரையிட்டார் அக₃னியை உருத்திரன் என்று வேதத்தில் சில இடங்களில் குறிப்பதுண்டு, ஆயினும் "நாக₃நி' [அக்னியும் என்னை ஒத்தவனல்லன்] என்று இவன் சொல்லுகையாலே, அக்னியிலும் வேறுபட்டவனாய ருத்₃ரோ வை க்ரூர" [உருத்திரன் கொடியவனன்றோ] என்று வேதத்தாலும் புகழப்பட்டவனாய திரிபுரஸம்ஹாரம் முதலானவற்றைச் செய்தவனான உருத்திரனே இவன் என்று தெளிவாகிறது ஆகையால் பட்ட பாஸ்கரபாஷ்யம் சரியானதன்று என்று நடுநிலையாளர்க்கு விளங்கும் (தி₃வயஸ்யைகா த₄நுரார்த்நி) ஆர்த்நி -கோடி இந்த உருத்திரனின் வில்லின் ஒரு கோடி (நுனி) தேவருலகத்திலிருந்தது (பருதி,வ்யாம பராஸ்ரிதா) மற்றொரு நுனி பூமியில் இருந்தது இந்த வில்லைத் தலையாலே தாங்கிக்கொண்டு உருத்திரன் நின்றான் என்று அடுத்த படி காட்டுவோம (தஸ்யேந்த₃ரோ வம்ரிருபேண த₄நுர்ஜ்யாமச்சி₂ நத ஸ்வயம்) இந்திரன் தானே கரையானுருவெடுத்து அந்த உருத் திரனின் வில்லின் நாணை அறுத்தான் (தநி₃நத₃ரத₄நுரித்யஜ்யம அப₄ரவாணேஷு சக்ஷதே) இப்படி நாணை இந்திரன் அறுத்த தாலே ஆகாயத்தில் நாணற்ற வானவில்லை இந்திரனவில் என்று கூறுகிறார்கள் (ஏதத்தே₃வ ஸமயோர் ப₃ார்ஹஸ்பத்யஸ்ய) இவ்வில்லே பிறிதொரு காலத்திலே பிருஹஸ்பதியின் பிள்ளையான சமயுவின் தநுஸ்ஸாயிருந்தது (ஏதத்₃ருத்₃ரஸ்யத₄நு) இவ்விருத்தாந்தம் நடந்த காலத்தில் இது உருத்திரனின் வில்லாயிருந்தது (ருத்₃ரஸ்ய தவேவ த₄நுரார்த்நி ஸிர உத்பிபேஷ) இந்த வில்நுனியானது கரையானுருக்கொண்ட இந்திரனால் அறுக்கப்பட்டவுடன் உருத் திரனின் தலையையே உயர எறிந்தது (ஸ ப்ரவார்க₃யோப₄வத) அதுவே ப்ரவார்க்யம் என்னும் ஒளியாயிற்று (தஸ்மாத்ய ஸப்ர

வாக₂யேந யஜஞேந யஜதே-ருத₃ரஸய ஸ சிர பரதித₃த₄ாதி) இக காரணததால எவனெருவன பரவாகயம எனனும கிரியையோடு கூடிய யாகததைச செயகிருனே அவன உருததிரனுககுத தலை யளிததவனுவான (நைநம ருத₃ர ஆருகோ ப₄வதி ய ஏவம வேத₃) எவன இதை அறிகிருனே அவனை உருததிரன துனபுறுததமாட்டான

இநத இதிஹாஸததிலிருநது ரஜஸதமோகுணததின காரய மான கோபம காவம முதலானவை உருததிரனுககும உணடென றும அவனையும தநதிரததாலே தலையறுகக தேவாகளாலும முடியு மெனறும, ஆகையால இவன ஸாவஸமஹாரகனுகமுடியாதெனவும விளஙகுகினறது உருததிரனுககும தேவாகளுககும எ த ஞ ல சணடை உணடாயிறறெனபதும, தேவாதலைவனுன உருததிரனின தலையைக கேவலம ஒரு வில நுனியின வேகம எபபடி அறுகக முடிநதது எனபதும அபபடி அறுநத தலை மறுபடியும ஒனறு சோநத விஷயமும, உருததிரன மறுபடி உயிாபெறற விவரமும இஙகு விவரிககபபடவிலலை இதே தைததிரீய ஆரணயகததில எடடாம (சிலா பாடபபடி ஐநதாம) பரசனததின தொடககததில இவை விரிவாக விவரிககபபடடுளளன அமமநதிரஙகளைக காண போம இனி,

ॐ देवा वै सत्रमासत। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यश ऋच्छात्। सर्वेषां नस्तत्सहासदिति। तेषां कुरुक्षेत्रं वेदिरासीत्। तस्यै खाण्डवो दक्षिणार्ध आसीत्। तूर्घ्नमुत्तरार्धः। परीणज्जघनार्धः। मरव उत्करः। तेषां मखं वैष्णवं यश आर्च्छत्।

तन्न्यकामयत। तेनापाक्रामत्। तं देवा अन्वायन्। यशोऽवरुरुत्समानाः। तस्यान्वागतस्य। सव्याद्धनुरजायत। दक्षिणादिषवः। तस्मादिषुधन्वं पुण्यजन्म। यज्ञजन्मा हि। तमेकं सन्तम्। बहवो नाभ्यधृष्णुवन्। तस्मादेकमिषुधन्विनम्। बहवोऽनिषुधन्वा नाभिधृष्णुवन्ति।

सोऽस्मयत। एकं मा सन्तं बहवो नाभ्यधर्षिषुरिति। तस्य सिष्मियाणस्य तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका अभवन्। स्मयाका वै नामैते। तत्स्मयाकाना स्मयाकृत्वम्। तस्माद्दीक्षितेनापिगृह्य स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै।

स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहै। अथ व इमं रन्धयाम। यत्र क्व च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका यत्र क्व च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति। वारे वृतं ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य धनुर्विप्रवमाणं शिर उद्-वर्तयत्। तद्द्यावापृथिवी अनुप्रावर्तत। यत्प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्घ्रां इत्यपतत्। तद्घर्मस्य घर्मत्वम्। महतो वीर्य मपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्। यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्।

तं स्तृतं देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत। अग्निः प्रातःसवनम्। इन्द्रो माध्यंदिन सवनम्। विश्वे देवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। नाऽऽशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्ग लोकमभ्यजयन्।

ते देवा अश्विनावब्रुवन्। भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति। तावब्रतां वरं वृणावहै। ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति। ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्। यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाऽऽशिषोऽरुन्धत अभि सुवर्ग लोकमजयन्।

यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानः। अवाऽऽशिषो रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति। तस्मादेष आश्विनप्रवया इव। यत्प्रवर्ग्यः।

தே₃வா வை ஸத்ரமாஸத| ருத₃தி₄பரிமிதம யஶஸகாமா| தேபஃ₃ருவந| யநந பரத₂மம யஶருசச₂த| ஸாவேஷாம நஸ தத ஸஹாஸதி₃தி| தேஷாம குருக்ஷேத்ரம வேதி₃ராஸீத| தஸயை க₂ாண்ட₃வோ த₃க்ஷிணாதத₄ ஆஸீத| தூாக₄நமுகத ராாதத₄| பரீணஜ ஜக₄நாாதத₄| மரவ உதகர| தேஷாம மக₂ம வைஷணவம யஶ ஆசச₂த| தநயகாமயத| தேநா பாகராமத| தம தே₃வா அநவாயந| யஶோ அவருருதஸ மாநா| தஸயாநவாக₁தஸய| ஸ வ ய ா த த₄நுரஜாயத| த₃க்ஷிணதி₃ஷவ| தஸமாதி₃ஷ்த₄நவம புணயஜநம| யஜுஜநமாஹி| தமேகம ஸநதம ப₃ஹவோ நாப₄யத₄ருஷணுவந| தஸமாதே₃கமிஷ்த₄நவிநம| ப₃ஹவோऽநிஷ்த₄நவா நாபி₄ த₄ருஷணுவநதி| ஸோஸமயத| ஏகம மா ஸநதம ப₃ஹவோ நாப₄யத₄ாஷிஷ்ரிதி| தஸ்ய ஶிஷ்மியாணஸய தேஜோபாக ராமாத| தத₃தே₃வா ஓஷதீ₄ஷ நயமருஜ| தே ஶயாமாகா அப₄வந| ஸமயாகா வை நாமைதே| தத ஸமயாகாநாம ஸமயாகதவம| தஸமாத₃ தீ₃க்ஷிதேநாபிக₃ருஹய ஸமேதவ யம| தேஜஸோ த₄ருதயை| ஸ த₄நு பரதிஷகப₄யாதிஷட₂த| தா உபதீ₃கா அப₃ருவந| வரம வருணமஹை| அத₂வ இமம ரநத₄யாம| யதர கவச க₂நாம| தத₃போ அபி₄த ருணத₃ாமேதி| தஸமாது₃பதீ₃கா யதர கவச க₂நநதி| தத₃போ அபி₄தருநத₃நதி| வாரே வருதம ஹயாஸாம| தஸய ஜயாமபயாத₃ந| தஸய த₄நுா விபரவமாணம சிர உத₃வாததயத| தத₃த₃யாவாபருதி₂வீ அநுபராவாததத| யத பராவாததத தத பரவாக₃யஸய பரவாக₃யதவம| யத₃க₄ராம இதயபதத| தத க₄ாமஸய க₄ாமதவம| மஹதோ வீாயமபபததி₃தி| தநமஹாவீரஸய மஹாவீரதவம| யத₁ஸ யாஸ ஸமப₄ரந| தத ஸமராஜஞஸ ஸமராட்தவம| தம ஸதருதம தே₂வதாஸ தரேத₄ா வயக₂ருஹணத அக₃நி. பராதஸஸவநம| இநத₂ரோ மாத₄யநதி₃நம ஸவநம| விஶவே தே₃வாஸ தருதீயஸவநம| தேந அபசிாஷண யஜஞேந யஜமாநா| நாஶிஷோவாருநத₄த| ந ஸ்வாககம லோகம ப₄யஜயந| தே தே₃வா அஶவிநாவப₃ருவந| பி₃ஷஜெள வை

ஸத$_2$ । இத$_3$ம யஜுஞஸய சிர, பரதித$_4$ததமிதி। தாவப$_3$ ருதாம வரம வருணவைஹ। க$_3$ரஹ ஏவ நாவதராபி கருஹ யதாமிதி। தாப$_4$யாமேதமாஸவிநமக$_3$ருஹணாந। தாவேதத$_3$ யஜுஞஸய சிர பரதயத$_4$ததாம। யத பரவாக$_3$ய । தேந ஸஸீாஷணு யஜனேந யஜமாநா । அவாஸிஷோருநத$_4$க। அபி ஸுவாகக$_3$ம லோகமஜயந। யத பரவாக$_3$யம பரவருணகதி। யஜுஞஸயைவ தசசி$_2$ர பரதித$_3$த$_4$ாதி। தேந ஸசீாஷணு யஜனேந யஜமாந । அவாசிஷோ ருநதே$_4$ அபி$_4$ஸுவாகக$_3$ம லோகம ஜயதி। தஸமாதே த$_3$ஷ ஆஸவிநபரவயா இவ। யத பரவாக$_3$ய ॥ [தை-ஆர 8-1]

முதல பரசனததில படிககபபடட விருததாநதமும இஙகு படிககபபடும விருததாநதமும ஒனறைஒனறு எதிராபாரபபதாகவும ஒனறைஒனறு நிறைவிபபதாகவும உளளபடியால இரணடும ஒரே இதிஹாஸததையே குறிககினறன என விளஙகும இனி, இமமநதிரஙகளின பொருளை விவரிபபோம

(தே$_3$வா வை ஸதரமாஸத) தேவாகள ஓா யாகம செயதாாகள எபபடிபபடட யாகததைச செயதாாகள? எனில (ருத$_3$தி$_4$பரிமிதம) ஸாதனதரவயஙகளின ஸமருத$_3$தி$_4$யாலே பரிபூரணமான யாகததைச செயதாாகள எதறகாகச செயதாாகள? எனில (யஸஸகாமா) வைஷணவ தேஜஸஸை அடைய விருமபிச செயதனா மேலே 'வைஷணவம யஸ எனறும "தேஜோபாகராமத" எனறும படிககை யாலே விஷணுதேஜஸஸே இஙகு யசஸ எனபபடுகிறதெனபது தெளிவு (தேப$_3$ருவந) அவாகள யாகததைத தொடஙகுமுன ஓா ஸமயததை (முனனேறபாடடை) உரைததுககொணடனா. அது எனனவெனில (யநந பரத$_2$மம யஸ ருசச$_2$ாத ஸாவேஷாம நஸதத ஸஹாஸதி$_3$தி) யாகம ஆரமபிததவுடன முதலில நமமை யாதொரு தேஜஸ வநதடைகிறதோ அததேஜஸஸானது நம அனை வருககும பொதுவாயிருககககடவது ஒருவனே அதை எடுததுக கொளளககூடாது, எனனும ஏறபாடடைச செயதுகொணடனா (தேஷாம குருக்ஷேதரம வேதி$_3$ராஸீத) அவாகளுடைய யாகததிறகு த$_4$ாமக்ஷேதரமான குருக்ஷேதரம வேதி$_3$ (யாகமேடை) ஆயிறறு (தஸயை க$_2$ாணட$_3$வோ த$_3$க்ஷிணாதத$_4$ ஆஸீத) அநத வேதிககு காணடவவனம தெனபாகமாயிறறு (தூாகநமுததராாதத$_4$)

தூரக₄நம என்பபடும புணயஸதலம வடபாகமாயிறறு பரீணஜ ஜக₄நாரதத₄) 'பரீணத' என்பபடும புணயதேசம பினபாகமாயிறறு (மரவஉதகர,) ஜலமிலலாத பாலைவனப, பிரதேசஙகள உதகரம ஆயின வேதியின வடககுப்பககததில தாபபை முதலானவைகளை எறியும பிரதேசம உதகரம என்பபடும மரு –பாலைவனம (தேஷாம மக₂ம வைஷணவம யஶ ஆரசச₂த) அவாகளுடைய அநத யாகததை விஷணு தேஜஸ வநதடைநதது வைஷணவதமாகிற தேஜஸ எனறு மாம 'வைஷணவம மக₂ம எனறு கூட்டிலுல அவாகள விஷணுவைக குறிததே இநத யாகம செயதனா எனறு ஏறபடுகிறது தேஜஸ விஷணு ஸமபநதமுடையது எனபது ஆரததஸிதத₄ம மகம எனறு யஜமானனைக குறிபபதாய விஷணுதேஜஸ யஜமானனுயிருநத தேவனை வததடைநதது எனறுமாம

இனி அநத யாகததில யஜமானனுயிருநத தேவன அநதத தேஜஸஸினமேல ஆசைகொணடு அதைக கவாநதோடியதைச சொலலுகிறது கீழே மகம எனகையாலும மேலே இநத தேவனை யஜுஸபததிலுல சொலலுகையாலும இவன யாகததில யஜமானனு யிருநதவன எனறு தெளிவாகிறது யஜமானனுயிருபபவனை 'விஷணு' எனறுரைபபது வேதததில பலவிடஙகளில பிரஸிதத மாகையால,சதபதபராஹமணம பதினலாம காணடததினதொடககத திலஇவவிதிஹாஸநதை விவரிககுமபோது இவனை விஷணுவெனறது அஙகேயே ஆரமபததில, 'மகே₂ா விஷணு' [யஜமானனு விஷணு] எனறெடுககையாலே, யஜமானனுகையாலேயே இவனை விஷணு வெனறது எனறு காட்டுகிறது இநத சதபததததிலேயே மறறோ ரிடததில ''யோ தீ₃க்ஷதே விஷ்ணுஶ்ச யஜமாநஶ்ச யத₃ஹ தீ₃க்ஷதே தத₃ விஷ்ணுா ப₄வதி யத₃யஜதே தத₃யஜமாந'' [3-ம காணடம, 2-வது அததியாயம முதல பராஹமணம–16] [எவன யாகததில தீக்ஷித திருககிறுனே அவன விஷணுவெனறும யஜமானன எனறும சொல லபபடுகிறுன, தீக்ஷிததிருககிறுனுகையாலே விஷணுவாகிறுன, யாகம செயகிறுனுகையாலே யஜமானனுகிறுன] எனறு யாகம செயபவனை விஷணுவெனபதுணடு எனறு ஓதபபடடது 'விஷணோ கரமோஸி' [தை-ஸம 4-2] முதலானவிடஙகளில வேதம யஜமானனை விஷணு வெனறு ஓதியிருபபதும பிரஸிததம அவவிடததில ஸாயணபாஷ யததில ''யஜுபரயோக₃ம கருதஸநம வ்யாபநோதீதி விஷ்ணுா யஜ மாந யத₃வா விஷ்ணுநா பரமேஶ்வரேண அபே₄தே₃ாபசாரம கருதவா விஷ்ணுரிதயுசயதே' [யஜுபபிரயோகம முழுவதையும வியாபிததிருக

கிருனகையால யஜமானன விஷ்ணு எனபபடுகிருன அலலது மேலான ஈசவரனை விஷ்ணுவோடு உபசாரததாலே அபேத மாய வழஙகுகையாலே விஷ்ணு எனபபடுகிருன எனனவுமாம] எனறு வியாககியானம செயயபபடடது ஆகையால ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத ந ப₃ரஹமாநேசாந " [மஹோபனிஷத] [நாரா யணன ஒருவனே பிரளய காலததில இருநதான, பிரமனுமிலலை, சிவனுமிலலை] முதலான உபனிஷத வாககியஙகளில ஸாவஸமஹார கனுக ஓதபபடடவிஷ்ணுவே இஙகு தலையிழநதவன எனறு சிலா கூறுவது பொருநதாது தைததிரீய ஆரணயகம முதல பிரசனததில இவனை 'ருதரன' எனறு ஓதுகையாலே இநத தேவன அநத யாகத தில யஜமானனுயிருநத உருததிரனே எனறு ஸாவஶாகாபரதயய ந யாயததாலே நிாணயிககபபடுகிறது இனி, வியாககியானததைத தொடாவோம

(தந நயகாமயத) யஜமானனுன அநத தேவன அத தேஜஸஸைத தானே கைககொளளவிருமபினுன (தேநாபாகராமத) அநதத தேஜஸஸைக கவாநதுகொணடு அவன ஓடினுன (தம தே₃வா அநவாயந) அவனை தேவாகள பினதொடாநதனா எதறகாக? எனில (யசோவருருதஸமாநா) தேஜஸஸைக கைக கொளள எணணியவாகளாயப பினதொடாநதனா (தஸய அநவாக₃தஸய ஸவயாத₃ த₄நுரஜாயத, த₃க்ஷிணுதி₃ஷவ) பின தொடரபபடட அநத தேவனின இடதுகையிலிருநது விலலும வலது கையிலிருநது அமபுகளும தோனறின விஷ்ணுதேஜஸஸின மஹிமையாலே தோனறின எனறு கருதது (தஸமாதி₃ஷ₄த₄நவம புணயஜநம) ஆகையால விலலும அமபும புணணியமான பிறபபை யுடையவை ஏனெனில (யஜஞஜநமாஹி) 'யஜஞம' எனபபடும யஜமானனிடமிருநது தோனறியவையனறே, அதனுலே அவவிரண டும புணயஜனமஙகள (தமேகம ஸநதம ப₃ஹவோ நாப₄யத₄ ருஷ்ணுவந) ஒருவனுயிருநத அநத யஜமானனைப பலரான அநத தேவாகள வெலலமுடியவிலலை (தஸமாதே₃கம இஷ₄த₄நவிநம ப₂ஹவோநிஷ₄த₄நவா நாபி₄த₄ருஷ்ணுவநதி) ஆகையால, உல கிலும விலலையும அமபையும ஏநதிநிறபவன ஒருவனுயினும, விலலும அமபுமிலலாதாா பலராயினும அவனை அவாகள வெலலு கினறதிலலை அநிஷ₄த₄நவாந' எனகிறது கடையெழுததுக குறைநது கிடககிறது

இனி அநத தேவனின காவததாலே அவனைவிடடு விஷணு தேஜஸஸு விலகியதைச சொலலுகிறது (ஸோஸமயத) அநதயஜ மானன காவததாலே எனன சொலலிச சிரிததான?எனில (ஏகம மா ஸநதமப$_2$ஹவோ நாப$_4$யத$_3$ாஷிஷுரிதி) 'ஒருவனுயிருககும எனனைப பலரான இவாகளால வெலலமுடியவிலலையே!' எனறு கூறிச சிரித தான நைவ தே$_3$வோ ந மாதய ந ராஜா வருணோ விபு$_1$ நாக$_3$நிா நேநத$_3$ரோ ந பவமாந மாதருக கசசந வித$_3$யதே' [தேவனும மனி தனும, கடலரசனை வருணனும எஙகும வியாபிதத அகனியும, இநதிரனும காறறும எனனை ஓததவனுக ஒருவனுமிலலை] எனறு முதலபரசனததில இபபேசசு விவரிககபபடடது (தஸய ஸிஷமி யாணஸய தேஜோபாகராமத) அவன சிரிததுககொணடிருநத போதே விஷணுதேஜஸ அவனைவிடடு விலகிறறு 'தேஜ' எனறு முன எடுககபபடட யசஸ இஙகு படிககபபடுகையால இது கீாததி யலல விஷணுஸமபநதியான தேஜஸஸே எனறு தெளிவாகிறது கீாததியாகில, அதை எடுததுகொணடு ஓடுவது அதை கைபபறறப பின தொடாவது முதலானவை ஒடடாது இதனுல யாகததை அநுஷடிததாாகள' எனனும கீாததியே இஙகு 'யசஸ' எனபபடு கிறது எனற ஸாயணபாஷயம பொருநதாதென விளஙகுகிறது (தத$_3$தே$_3$வா ஓஷதீ$_4$ஷுநயமருஜு) அநதத தேஜஸஸை தேவா கள சில ஓஷதிகளில (செடிகளில) ஒளிதது வைததனா (தே ஶயா மாகா அப$_4$வந) அநதச செடிகள தேஜஸஸோடு கூடியவை களாய ஶயாமாகைகள (சாமைச செடிகள) எனறு பெயாபெறறன இபபடிச சாமையெனறு பெயா பெறுவானேன? எனில (ஸமயாகா வை நாம ஏதே) ஸமயம எனபபடும காவசசிரிபபால இநத தானயம உணடானபடியால இவை ஸமயாகம அலலது சயாமாகம" எனப பெயாபெறறன (தத ஸமயாகாநாம ஸமயாகதவம) சாமை களுககு ஸமயாகம எனறு பெயாவர இதுவே காரணம (தஸமாத தீ$_3$க்ஷிதேந அபிக$_3$ருஹய ஸமேதவயம) ஆகையால யஜமானனு யிருபபவன முகததை மூடிககொணடு சிரிககவேணடும ஏனெனில (தேஜஸோ த$_4$ருதயை) தேஜஸதரிதது நிறபதறகாக

இனி, விஷணுதேஜஸ விலகபபெறற தேவனுடைய தலை அறுநத விருததாநதம விவரிககபபடுகிறது (ஸ த$_4$நு பரதிஷகப$_4$- யாதிஷட$_2$த) அநத தேவன விலலை அமுககிககொணடு நினறுன முகவாயககடடையாலே விலலின மேலநுனியை அமுககிககொணடி ருநதான எனபா ஸாயணா திவயஸயைகா த$_4$நுராாதநி, பருதி$_2$

வயாமபரா ஞிதா'' [இவனுடைய விலலின ஒருநுனி தேவலோகததி லும, ம ற ெ ரு ரு நுனி பூமியிலும இருநதது] எனறு முதல பிரசனததில இநத தேவனுடையவும, விலலினுடையவும பெருமை சொலலபபடடது (தா உபதீ$_3$கா அப$_3$ருவந வரம வருணுமஹை) நமககுரிய தேஜஸஸைக கவாநது நமமை வெனற இநத தேவனைப பழிவாஙகவேணடும எனறு எணணியிருநத தேவாகளைப பாாததுச சில கரையானகள 'உஙகளுககு நாஙகள உதவுகிறோம, நீஙகள எஙகளுககு ஒரு வரம தரவேணடும' எனறு உரைததன நீஙகள செயயபபோவது எனன உதவி? எனில (அத$_2$ வ இமம ரநத$_4$யாம) இபபோது உஙகளுககாக இநத தேவனை வெலலு கிறோம உஙகளுககு வேணடிய வரம எனன? எனில (யதர கவச க$_2$நாம தத அப அபி$_4$தருணத$_3$ாம இதி) நாஙகள எஙகெஙகு வாயவைதது வெடடுகிறோமோ அஙகஙகு நீரை அடைநது நீரப படுததககடவோம இவவரததை எஙகளுககு அருளவேணும எனறன (தஸமாதுபதீ$_3$கா யதர கவச க$_2$நநதி தத$_3$போ அபி$_4$த ருநத$_3$நதி) ஆகையால கரையானகள எஙகெஙகு வாயவைதது வெடடுகினறனவோ, அஙகஙகு நீரைப பெறறுக கலலையும நீராககி விடுகினறன (வாரே வருதம ஹயாஸாம) இவைகளுககு வரததில வரிககபபடடதனறோ இபபெருமை (தஸய ஜயாமபயாத$_3$ந) அநத தேவனுடைய விலநாணை அவை கடிதது அறுததுவிடடன "தஸ யேநத$_3$ரோ வமரிரூபேண த$_4$நுாஜயாமசசிநதஸவயம' [அநத உருத திரனுடைய வில நாணை இநதிரன தானே கரையானுருககொணடு அறுததான] எனறு முதலபிரசனததில படிககையாலே, இநதிரனும கரையானோடு கரையானாக வநது விலலை அறுததான எனறு விளஙகுகிறது (தஸய த$_4$நுா விபரவமாணம ஶிர உத$_3$வாததயத) அறுககபபடட நாணையுடைய அநத வில உயரககிளமபியதாய அநததேவனுடைய தலையை உயர எறிநதது ருத$_3$ரஸய தவேவ ஶிர உதபிபேஷ' [உருததிரனுடைய சிரததையே உயர எறிநதது] எனறு முதல பிரசனததில படிககையாலே, இநத தேவன உருத திரனே எனறு விளஙகுகிறது (தத த$_3$யாவாபருதி$_2$வீ அநுபரா வாததத) 'தி$_3$வயஸயைகா த$_4$நுராாதநி'' எனறு முதல பிரசனத திலஓதியபடியே விலலின மேலநுனி தேவருலகததிலிருநதபடியாலே உயரசசெனற இததலை தேவருலகம முழுவதும செனறு பூமியில கீழே விழுநதது ஆகையால தேவருலகிலும பூமியிலும பிரயாணம செயதது (யத பராவாததத தத பரவாக$_3$யஸய பரவாக$_3$யதவம)

இப்படி எங்கும் பிரவாத்தித்தது (பிரயாணம் செய்தது) ஆகையாலே, அதற்குப் பிரவர்க்$_3$யம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது (யத$_3$ க$_4$ராம இத்யபதத், தத$_3$க$_4$ர்மஸ்ய க$_4$ர்மத்வம்) பூமியில் விழும்போது 'க$_4$ராம்' என்று ஒலித்துக்கொண்டே விழுந்ததால் அதற்கு 'க$_4$ர்மம்' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது (மஹதோ வீர்யமபப்தத்$_3$தி தந்மஹா வீரஸ்ய மஹாவீரத்வம்) பெரியோனின் வீர்யமான அத்தலை விழுந்ததாகையாலே அது மஹாவீரம் என்று பெயர்பெற்றது (யத$_3$ஸ்யா ஸமப$_4$ரந் தத் ஸம்ராஜஞ ஸம்ராட்த்வம்) தேவர்கள் பூமியிலிருந்து இதை நன்றாகத் தரித்தனராகையாலே இதற்கு 'ஸம்ராட் [நன்றாகத் தரிக்கப்பட்டது]' என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

இனி, தலையிழந்த யஜமானனைக்கொண்டு யாகம் செய்ததால் தேவர்கள் பலன் பெறவில்லை என்கிறது (தம் தே$_3$வாஸ த்ரேத$_4$ா வ்யக$_3$ருஹ்ணத) தலையற்ற அவ்வுடலில் உயிருடடிப் யாகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக அவ்வுடலை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியில் ஒவ்வொருவர் நுழைந்துகொண்டனர் (அக$_3$நி ப்ராத ஸவநம்) அக்நியானவன் ப்ராத ஸவனம் என்னும் பாகத்தைப் பற்றிக்கொண்டான் (இந்த$_3$ரோ மாத$_4$யந்தி$_3$நம் ஸவநம்) இந்திரன் மாத$_4$யந்தினஸவநம் என்னும் பாகத்தைப் பற்றிக் கொண்டான் (விஶ்வேதே$_3$வாஸ த்ருதீய ஸவநம்) விஶ்வேதேவர்கள் மூன்றுவது ஸவநத்தைப் பற்றிக்கொண்டனர் (தேந அப ஶீர்ஷ்ணா யஜ்ஞேந யஜமாநா நாஶிஷோவாருந்த$_4$த ந ஸுவர்க$_3$ம் லோகமப$_4$யஜ்யந்) தலையற்ற அந்த யஜமானனைக் கொண்டு யாகம் செய்த அந்த தேவர்கள் விரும்பிய பலன்களைப் பெறவில்லை சுவர்க்கலோகத்தை வெல்லவில்லை.

இனி, அச்விநீதேவர்களைக்கொண்டு தலையை உடலோடு சேர்த்துப் பலன்பெற்றமையைக் கூறுகிறது (தே தே$_3$வா அஶ்விநாவப்$_3$ருவந்) அந்த தேவர்கள் அசுவிநீதேவர்களைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் "அநயதரைவ அஶ்விப$_4$யாம்" என்று சதபதத்தில் சொல்லுகையாலே யாகத்தில் கலந்துகொள்ளாமலிருந்தனர் அசவிநீதேவர்கள் என்று தெரிகிறது (பி$_4$ஷஜௌ வை ஸ்த$_2$' இத$_3$ம் யஜ்ஞஸ்ய ஶிர ப்ரதித$_4$ததமிதி) "நீங்கள் வைத்தியர்களன்றோ, யஜமானனுடைய இந்தத் தலையை உடலோடு சேர்க்கவேணும்" என்று கூறினார்கள் (தாவப்$_3$ரூதாம வரம் வருணாவஹை க$_3$ரஹ ஏவ நாவத்ராபி க$_3$ருஹ்யதாமிதி) 'எங்களுக்கு இந்த யாகத்தில் உங்களோடொக்கப் பாகங்கொடுக்கவேண்டும்" என்னும் வரத்தை வேண்டு

கிரேும என்றனா அவாகள் இதிலிருநது திரிபுரஸமஹாரததின் போது 'வரம வருணே' [வரத்தை வேணடுகிறேன] என்ற உருததிர ஞேடு, இஙகு வரம வேணடிய கரையானகளோடு, அஶவினிக ளோடு வாசியற அனைவரும குறைவாள்ாகளே என்று தோறறு கிறது இபபடி விஷணு வரமவேணடி உதவி செயததாக வேதததில எஙகுமே கிடையாது. இதிலிருநது அவனே நிறைவாளன என்று தெரியவரும (தாப$_4$யாமேதமாஶவிநமக$_3$ருஹணாந) அவவசவிநீ தேவாகளுககு 'ஆசவிநம எனனும பாகத்தைக கொடுததனா (தாவேதத$_3$ யஜஞஸய சிர பரதயத$_4$ததாம) அவவச்விநிகள யஜ மானனுடைய தலையை உடலோடு சேரததனா் (யத பரவாக$_3$ய,) யாகததின ஒரு பகுதியான பரவா்கயம் என்னும காம்ம இததலையே யாகும என்று பரவாகயம எனனும காமததைத துதிககிறது உட லுககுத தலை எபபடி முககியமோ், அபபடியே யாகததிறகு பர்வாக யம எனனும இககா்மம எனகை (தேந ஸஶீாஷணு யஜஞேந யஜ மாநா –அவாஶிஷோ ருநத$_4$த அபி$_4$ஸுவர்கக$_2$ம் லோகமஜயந) தலை யோடுகூடிய யஜமானனைககொணடு யாகம் செயத அநத தேவா களா விருமபிய பலனைபபெறறனா சுவாககலோகத்தை வெறறி கொணடனா ''ஆஶிஷு அவாருநத$_1$த ஸுவாகக$_3$ம லோகம அப$_4$யஜ் யந என்று கூடடுவது

இனி, பரவாக$_2$யம எனனும் கா்மததை விதிககிறது —(யத பர் வாக$_3$யமபரவருணகதி-யஜஞஸயைவ தச்சி$_2$ர:பரதித$_3$த$_4$ாதி)பரவாக$_3$ யம என்னும காமததை அனுஷடிததாலுகில யாகததிறகுத தலையையே கொடுத்தவனுகிருன (தேநஸஶீாஷணு ஜயதி) தலையாகிற பரவாக$_3$ யததோடு கூட யாகததை அனுஷடிககும யஜமானன விருமபிய பலன களை அடைகிருன சுவாககலோகததை ஜயிககிருன (தஸ்மாதே$_3$ஷு ஆஶவிநபரவயா இவ யத பரவா்க$_3$ய) அசவிநீ தேவதகளால பர வாகயம எனபபடும ருதரசிரஸ ஓடடவைககபபடடதாகையால இநத பரவாகயம எனனும காமமும அசவிநீதேவதைகளைபபறறிய மநதி ரஙகளை அதிகமாகக கொணடதாகவே விளஙகுகிறது இவ என் றது ஏவகாரப பொருளையுடையது

இநத உபாககியானததிலிருநது ப்ரகவ்தாபசாரததின கொடுமை யும, விஷணுதேஜஸ விலகிநிறகுமபோது உருததிரன தேவாகளா லும ஸமஹாரிககததககவனேயொழிய ஸமஹாரிககவலலவனனறு எனறும விளஙகுகிறது எ்நதையாரரலே பல வருஷஙகளுககுமுன [விரோதி வருஷம (கிபி 1949) காாததிகை மாதம் ஸுதாசனததில]

வெளியிடபபடட "பாகவதாபசார ததது்வம' எனனும கடடுரையைக கீழே கொடுதது, தநதை சொறகாதத மனநிறைவோடு இவவிதி ஹாஸததை முடிககிறோம

பாகவதாபசார தத்துவம

நமது ஆசாரியாகள பலகாலும பாகவதாபசாரததிறகு ரூபநாமதர வைஷணவதவமே போருமெனறு அருளிசசெய திருககிறாாகள. அபபடியிருகக பிறருடைய தூஷணததிறகு பதிலாக நாம அவாகளைக குறை கூறுவது எஙஙனே கூடும எனகிற ஸநதேஹம ஏறபடுகிறறு. விநா வைரம ச ரௌத₃ ரதா' [காரணமினறியில கோபிததல (பாபகரம.)] எனறு ஸ்ரீராமாயணததில பிராடடி ஸ்ரீராமபிரானிடம சொலலி யிருககிறாள. இதிலிருநது புருஷகாரபூதையான பிராடடி யும காரணமிலலாத கோபததையே பாபமாகக கருதியிருக கிறாளெனபது ஸிததமாகிறது ஒரு பாகவதன மறற பாக வதாகளை தூஷிததுககொணடாவது ஹிமஸிததுககொணடா வது வநதால தூஷணம அதிகரிகக அதிகரிகக பாகவதத தனமையை இழநதுவிடுகிறான. அவனுடைய தூஷணததை மூனறுதடவைககுமேல பொறுககவேணடியது அவசிய மிலலை. இதறகு வேதததிலும ஒரு உபாகயானம சொலலப பட்டிருககிறது. "ப₃ரஹமாஸமபு₄குபே₃ர' எனறு பாகவத கோஷடியில இரணடாவதாகக கணககிடபபடட சிவனும தேவதைகளும ஸ்ரீமநநாராயணனைக குறிதது யாகம செய தாாகள, அநத யாகததின பலனுக விஷ்ணுதேஜஸஸும விஷ்ணுவின விலலும கிடைததது. தேஜஸஸை யதாபாகம பஙகுபோடடுககொளளாமல சிவன ஏகபோகமாக ஸவீகரிகக ஆரமபிததாா. தேவாகள எலலாாககும பஙகு கொடுகக வேணடுமெனறு சொலலி வாதிததாாகள அதறகு இணங காமல சிவன தேஜஸ முழுவதையும ஸவீகரிததுககொணடு அஸுரநிரஸநாாததமாக வநத விலலைககொணடு தேவாகள மேல பாணமபோடடு ஹிமஸிததாா. பாணஙகளை ஸஹிகக முடியாமல இநதராதிதேவதைகள ஓடினாாகள. அவாகள

ஓடினதைக்கண்டு சிரித்துப் பரிஹாஸம் செய்தார் சிவன். தேஜஸ்ஸைத் தானே ஸ்வீகரித்தது முதல்குற்றம். தேவர்களை அடித்தது இரண்டாவது குற்றம் ஓடினதைக்கண்டு சிரித்தது மூன்றாவது குற்றம். மூன்றாவது குற்றம் செய்தவுடன் விஷ்ணுதேஜஸ் தானே விலகிவிட்டது. விஷ்ணு தேஜஸ்ஸாவது -பாகவதனாயிருப்பதாலேற்படும் வீர்யம். அந்த வீர்யமிருந்தபோது வளைத்துக் கையாண்டவில்லை வீர்யம் போனகாலத்தில் நிர்வஹிக்கமுடியாமல் முகவாய்க் கட்டையினால் அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார் சிவன். இதைக்கண்ட இந்திரன் கரையான் ரூபத்தை எடுத்துவந்து வில்லின் நாணை அறுத்து சிவனுடைய தலையை அறுந்து விழும்படி செய்தான் இந்த உபாக்யானம் விஷ்ணுசித்த விஜயத்தில் பின்னால் விரிவாக உரைக்கப்படும். இதிலிருந்து மூன்றாவது குற்றம்செய்தவுடன் பாகவதத்தன்மை விலகி விடுமென்று ஏற்படுகிறது.

—ஸுதாசனம்-24 [விரோதி காத்திகை]

ஸர்வஸம்ஹாரகன் யார்?

மஹோபனிஷத்தின் முடிவு.

अथातो महोपनिषदं व्याख्यास्यामः। तदाहुः-एको ह वै नारायण आसीत्। न ब्रह्मा नेशानो नापो नाग्नीषोमौ नेमे द्यावापृथिवी न नक्षत्राणि न सूर्यो न चन्द्रमाः। स एकाकी न रमेत॥

அத₂ாதோ மஹோபநிஷத₃ம் வ்யாக₂்யாஸ்யாம꞉। தத₃ாஹு꞉ - ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்। ந ப₃்ரஹ்மா நேஶாநோ நாபோ நாக₃்நீஷோமௌ நேமே த்₃யாவாப்ருதி₂வீ ந நக்ஷத்ராணி ந ஸூர்யோ ந சந்த்₃ரமா꞉। ஸ ஏகாகீ ந ரமேத॥

ஸம்ஹாரகனுக்குப் பிரஸித்தனான உருத்திரன் ஸர்வஸம்ஹாரகனாக முடியாது என்று கீழே நிர்ணயித்தோம் இனி ஸர்வஸம்ஹாரகனாக ஓதப்படுபவன் யார் என்று வேதாந்தங்களை ஆராய்ந்தால் நாராயணனே பிரமன் உருத்திரன் முதலான எல்லோரையும்

பிரளயகாலத்திலே ஸமஹரிப்பவன் எனகிறது மஹோபனிஷத். இவ்வுபநிஷத் ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலும் அவருக்குப் பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரால் புருஷநிர்ணயத்திலும், யாதவப்ரகாசரால் தம் கீதா பாஷ்யத்திலும் எடுத்துக் கையாளப்பட்டுள்ளது என்று ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் ஸுதர்சனபாஞ்சஜந்யதாரணவிதிப்ர கரணத்தில் எடுத்துக்காட்டியருளினார். இப்படி அதிப்ராசீந மதா சார்ய பரிக்₃ருஹீதமான இவ்வுபனிஷத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள மந்திரங்களைக் காண்போமினி.

(அத₂ர்தோ மஹோபனிஷத்₃ம் வ்யாக₂யாஸ்யாம்) பிறகு, ஆகை யால் மஹோபனிஷத்தை வெளியிடுகிறோம் (தத்₃ர்ஹு) ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர் (ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்) ப்ரளயகாலத்தில் நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான் (ந ப₃ரஹ்மா நேஸாந.) ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகக் கூறப்படும் பிரமனுமில்லை, ஸம ஹாரகனுக்கக் கூறப்படும் சிவனுமில்லை இதனால் பிரமருத்திரர்களும் நாராயணனால் ஸமஹரிக்கப்பட்டுத் தங்கள் ப்ரஹ்மத்வமும், ஈசாந் த்வமும் அழிந்துகிடந்தார்கள் என்று கையிலங்குகனியாக விளங்கு கிறது (நாபோ ந சந்த்₃ரமா) அப்போது நீர் முதலான பூதங் களுமில்லை அக்னி, ஸோமன் முதலான தேவர்களுமில்லை மேல் உலகங்களுமில்லை, கீழுலகங்களுமில்லை, நக்ஷத்திரங்கள், சூரிய சந்திரர்கள் முதலான சோதிகளுமில்லை, (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) ஒரு வனுயிருந்தமையால் நாராயணன் இன்புறவில்லை இதற்குமேல் அவன் பிரமன் உருத்திரன் முதலானவர்களை ஸ்ருஷ்டிசெய்தான் என்னும் மந்திரங்கள் உள்ளன அவை முதலத்யாயம் இரண்டாம் பாதத்தில் [பக்கம் 25ல்] விவரிக்கப்பட்டன ஆக இவ்வுபனிஷத் திலிருந்து பிரமன் உருத்திரன் முதலான எல்லா தேவர்களையும் படைப்பவனும் ஸமஹரிப்பவனும் நாராயணனே என்று விளங்குகின்றது

வேதாந்தவாக்கியங்கள் பலவிதமாக இருக்கின்றன, யத₃ா தம — ஶிவ ஏவ கேவல ' என்னும் சவேதாசுவதரமந்திரம் பிரளய காலத்திலிருந்தவன் சிவன் என்று ஓதுகின்றதே என்னும் ஐயம் இங்கு சிலருக்கு எழக்கூடும், அவர்களுக்குக் கூறுவோமினி

வேதாந்தங்களிலே, " ந கிரிந்த₃ர த்வது₃த்தரோ ந ஜ்யாயோ அஸ்திவ்ருத்ரஹந" [ருக்வேதம்] [விருத்திரனைக்கொன்ற இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் மேலானவனுமில்லை, பெரியவனுமில்லை] 'மாமு

பாஸவ' [கௌஷீதகீ 3 1] [(இந்திரனாகிய) என்னை உபாஸிப்பாயாக] என்று இந்திரனையும், "விஶ்வாதி₄கோ ருத்₃ரோ மஹர்ஷி" [சவேதாசவதரம 3-4] [உலகிற பெரியவனும், பேரறிவாளனுமான உருத்திரன] "ஶிவ ஏகோ த்₄யேய ஶிவங்கர" [அதாவசிகை 2-20] [மங்களத்தைச் செய்யும் சிவன ஒருவனே தியானிக்கத்தக்கவன] என்று உருத்திரனையும், "ப்ரஜாபதிரகாமயத" [தை ஸம 3-1-1] [பிரஜாபதியானவர ஸங்கற்பித்தார] "தா₄தா யதா₂பூர்வமகல்பயத" [தை-நா 1-38] [தா₄தா ஸூர்யசந்திரர்களை முன்போலவே ஸருஷ்டித்தார] "ப்ரஜாபதே ஸபா₄ம வேஶ்ம ப்ரபத்₃யே' [சா ந8-14 1] [பிரஜாபதியின சபையிருக்குமிடத்தை அடைகிறேன] என்று பிரமனையும் மற்றும் இதுபோன்ற பல வாக்கியங்களிலும், உலகிற்குக் காரணமாகவும் மோக்ஷமளிப்பவராகவும் அனைவரிலும் பெரியவராகவும் சொல்லுவதாக ஸமாக்யை (இந்திரன, உருத்திரன, சிவன பரஜாபதி, தா₄தா முதலான பெயர்) என்னும் பரமாணத்தைக் கொண்டு பார்க்கும்போது ஸந்தேஹிக்க இடமுண்டாகிறது, 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப₃ர்ஹ்மா நேஶாந.'' [மஹோபனிஷத] [நாராயணன ஒருவனேயிருந்தான, பிர்மனுமில்லை, ஈசானனுமில்லை] ' அத₂ புநரேவ நாராயண ஸோऽந்யம் காமம் காமயத ப₃ரஹ்மா சதுர்முகோ₂ऽஜாயத தர்யக்ஷ ஶூலபாணி புருஷோऽஜாயத" [மஹோபனிஷத] [பிறகு மறுபடியும் நாராயணன ஸங்கல்பித்தான,'' நான்முகனான பிரமன உண்டானான், சூலமேந்திய முக்கண்ணனான தேவன உண்டானான] 'நாராயணாத ப₃ரஹ்மா ஜாயதே ருத்₃ரோ ஜாயதே இந்த்₃ரோ ஜாயதே' [நாராயணோபனிஷத][நாராயணனிடமிருந்து பிரமன உண்டாகிறான, உருத்திரன உண்டாகிறான, இந்திரன உண்டாகிறான] ' நாராயண பரம ப₃ர்ஹம தத்வம நாராயண பர'' [தை-நா-11] [நாராயணனே பரப்ரஹ்மம, நாராயணனே பரதத்வம] "ப₃ரஹ்மவித₃ாப்நோதி பரம" [தை-ஆ7-1] [ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனே மேலான பலனை அடைகிறான] 'ப₃ரஹ்ம வேத₂ ப₃ரஹ்மைவ ப₄வதி' [முண்ட 3-2-9] [பரஹ்மத்தை அறிந்தவன பரஹ்மமாகவே ஆகிறான] 'ஸோऽந்வேஷ்டவ்ய ஸ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய [சாந8 7-1] [பரமாத்மாவாகிற அவனே தேடத்தக்கவன, நன்கு அறியத்தக்கவன்] பராத்பரம் புருஷமுபைதி தி₃வ்யம' [முண்ட3 2-8] [மேலானவற்றிலும் மேலான திவ்ய புருஷனே அடைகிறான] என்பது முதலான வேதாந்தவாக்கியங்களாலே இந்த ஸந்தேஹத்தைப் போக்கி, நாராயணன ஒருவனே எல்லா உலகிற்கும் காரணனாகவும், பரமபொருளாகவும், உபாஸிக்கத்தக்கவனாகவும், மோக்ஷமளிப்ப

வனுகவுமிருககிறுன என்று அறிவாளிகள நிச்சயிககிறுாகள இபபடி நிசசயிககுமபோது பறபல பூாவோததரமீமாமஸா நியாயஙகளேயும தாககஙகளேயும அவாகள உபயோகபபடுததவேணடியிருககிறது

அவையாவன — (1) 'பூாவபத₃ாத ஸமஜஞாயாமக₃ " [பாணிநி ஸூ 8-4-3] [முனபதததிலுளள ர' 'ஷ' எனனும எழுததுககளே அடுததுளளதும, க₃' எனனும எழுததால இடையிடபபடாததுமான (பினபதததிலுளள) நகாரம ஸமஜஞைப பொருளிலே ணகாரமாக மாறும] எனகிற பாணிநி ஸூதரததினபடி, நார, அயந' என னும இரணடு பதஙகளும சோநத ஸமஸதபதமான நாராயண பதததில ஸமஜஞைபபொருளிலே இரணடாவது பதததில நகாரம போய, ணகாரம வநதிருககிறதாகையாலே வேதாநத வாககியங களிலுளள நாராயணபதம நாராயணன ஒருவனேயே காடடும, வேறு எநத தேவதையையும காடடாது ஆகையால அவவாககியங கள அநநயபரஙகள முதலில எடுககபபடட வாககியஙகளிலுளள இநத₃ரன, ருத₃ரன சிவன, பரஜாபதி, த₄ாதா முதலான பதஙகளே நாராயணபரமாகக கொளளுவதில விரோதமிலலேயாகையாலும, வேதவாககியஙகளில ஒனறுககொனறு விரோதம வாராமைககாக அபபடிககொணடே தீரவேணடுமாகையாலும அவை அநயபரங கள (இநத₃ரருத₃ரப₃ரஹமாதி₃களில வேறுபடட நாராயணனேச சொலலுபவை.)

(2) ' ஶ்ருதிலிங்க₃ வாகயபரகரண ஸத₂ாநஸமாக₃யாநாம ஸம வாயே பாரதௌ₃ளாபபு₃லயமாதத₂ விபரகாஷாத" [பூாவமீமாமஸை 3-3-14] [சருதி, லிஙகம (அடையாளம) வாகயம, பரகரணம, ஸதாநம, ஸமாகயை (பெயா) ஆகிய பரமாணஙகள ஒரேயிடததி லிருநதால (விரோதம வருமபோது) (இவவாறில) முனசொலலப படடவையைககாடடிலும பின சொலலபபடடவை வலிமை குறைந தவை, (பிறபடட பிரமாணததால சொலலபபடட) அாததம (பூாவ பரமாணததைக கலபிககவேணடியிருபபதனமூலம) விலகியிருபப தால] எனகிற சருதிலிஙகாதி₄கரண நயாயததினபடி முனனுல சொலலபபடட சருதி முதலானவறறைககாடடிலும பினனுல சொல லபபடடவை படிபபடியாகக குறைநத பலமுளளவையாகையாலும, கடைசியில சொலலபபடட 'ஸமாக₂யை (பெயா) எனனும பர மாணம மிகவும பலமறறதாகையாலும சருதி முதலானவறறின விரோதம வருமபோது இநதரன, ருதரன முதலான பெயாகள வலிமையறறவையாகையாலே அபபெயாகளேககொணடு ருதரன முதலானுககுப பரதவம ஸாதிககமுடியாது.

(3) பூர்வமீமாம்ஸையில் உபக்ரமாதி₄கரணம் (12-2 8) என்றொன்று உண்டு "ஒரு ப்ரகரணத்தில் உபக்ரமம் எனப்படும் தொடக்கத்துக்கும் பின்வருமிடங்கள் சிலவற்றுக்கும் விரோதம் வந்தால் உபக்ரமத்தை ஒட்டிப் பின்னுள்ள உள்ளவற்றுக்குப் பொருள் கொள்ளவேண்டும் என்று அவ்வுபக்ரமாதிகரணத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த ந்யாயத்தைக்கொண்டு பார்க்கும் போது அநந்தஶ்ஶாதமா ' [சவே 1–9] என்று சவேதாசவதரத்தின் தொடக்கத்திலும் சதுர்த₂ர்யாத்த₄மாதரா புருஷதை₃வதயா" [அதர்வ சிகை 1-11] [ஓங்காரத்தின் நான்காவதான அர்த்த₄மாத்திரை புருஷனை தேவதையாகவுடையது] என்று அதர்வசிகையின் தொடக்கத்திலும் அநந்தன், புருஷன் என்னும் பகவந்நாமங்களைப் பரம் பொருளைக்குறித்துப் ப்ரயோகித்திருப்பதால், அதற்கு அநுகுணமாகப் பின்னுள்ள வரும் ருத்ரன், சிவன் முதலான நாமங்களும் பகவானைச் சொல்லுவதாகவே கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிய வருகிறது

(4) இனி இந்த்ரன், ருத்ரன், சிவன் ப்ரஜாபதி முதலான மற்ற தேவதைகளைக் குறிக்கும் பதங்களைப் பரமபுருஷனைக் குறிப்பவையாக எப்படிக் கொள்ளமுடியும்? என்னும் கேள்வி எழக்கூடும் இதர தேவதா நாமங்களைக்கொண்ட வேதவாக்கியங்களில் இரண்டு வகையுண்டு ' விருத்திரனைக்கொன்ற இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் பெரியவனில்லை [ருக்வேதம்] என்று முன் எடுத்த ப்ரமாணத்திற்போலே இந்திரன் முதலானோரின் அஸாதாரணமான அடையாளங்களை (விருத்திரனைக் கொன்றது முதலானவற்றைச்) சொல்லி அவர்களுக்குத் தன்னைக்காட்டிலும் மிக்காரையிலாமை முதலான பெருமைகளைச் சொல்லும் வேதவாக்கியங்கள் ஒருவகை இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட பெருமைகள் கர்மவசப்பட்ட அந்த தேவதைகளுக்குப் பொருந்தாதாகையாலே அவ்வாக்கியங்களிலுள்ள இந்திரன் முதலான சப்தங்கள் இந்திரன் முதலானோரைக் குறிப்பதோடன்றியில் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமபுருஷனையும் குறிக்கின்றன என்று கொள்ளவேண்டும் 'சிவன் ஒருவனே த்யானிக்கத்தக்கவன்' [அதர்வசிகை 2 20] என்றது போன்ற ப்ரஸித்த சிவனுக்கேயான அடையாளங்கள் இல்லாத வாக்கியங்கள் இரண்டாவதுவகை இவ்வாக்கியங்களில் சிவபதத்தின் அவயவசக்தியாலே மங்களமானவன் என்னும் பொருளைக் கொண்டு, ஶாஶ்வதம் ஶிவம் அச்யுதம்"[தை-நா 11] ஶிவ ஶிவோபூ₄த்"

[பாகவதம] ' மஙக₃ளாநாஞச மஙக₃ளம'' [விஷணுஸஹஸரநாமம] ஶிவஸஸத₂ாணு [விஷணுஸஹஸரநாமம] எனறு ஶ்ருதிஸமருதிகளிலே பரமமஙகளமானவனுகச சொலலபபடும நாராயணனையே இவை குறிககினறன எனறு கொளளவேணடும

(5) சாகபசுநயாயம, வேதததில காரணபபொருளைச சொலலும வாககியஙகளில பரபரஹமததைச சொலலும சபதஙகள பலவிதமாயிருககினறன சாநதோகயததில ' ஸத ' [உளளது] எனறும, 'ஆகாசம'' [எஙகும பிரகாசிபபது] எனறும ''பராணன'' எனறும பரமபொருள சொலலபபடுகிறது பருஹதாரணயகததில ' ப₃ரஹம ' [மிகபபெரிது] எனறும சொலலபபடுகிறது தைததிரீயததில ஆதமா' எனறு ஓரிடததில சொலலபபடுகிறது சவேதாசவதரததில 'சிவன' எனறும அதாவசிகையில சமபு' எனறும அதாவசிரஸஸில ருதரன எனறும சொலலபபடுகிறது மறறும சிலவிடஙகளில ஹிரணயகாபபன' எனறும 'பரஜாபதி யெனறும சொலலபபடுகிறது புருஷஸூகதாதிகளில புருஷனெனறு சொலலபபடுகிறது நாராயணேபனிஷததிலும மஹோபனிஷததிலும ஸுபாலோபனிஷததிலும தைததிரீய நாராயணுநுவாகததிலும மறறும பறபல வேதவாககியஙகளிலும ஹரி விஷணு, அநநதன அசயுதன, மதஸயம, கூாமம, வராஹம, நரஸிமஹம, வாமனன திரிவிககிரமன கிருஷணன முதலான சபதஙகளாலும நாராயணன எனனும தனிப பெரும பெயராலும பரமபொருள குறிககபபடுகிறது இவறறிலிருநது எநதபபொருள பரமபொருள எனபதை நடுநிலைநினறு ஆராயவோம ஸத, ஆகாசம பராணன ஜயோதிஸ, அக்ஷரம, ருதம, ஸதயம ப₃ரஹம முதலான பதஙகள பரமபொருளைக குறிபபதைக காணகிறேம இவறறைமாததிரமகொணடுபாரததால பரமபொருள ஒரு சேதனபபொருளா? அலலது அசேதனபபொருளா? எனறே அறியமுடியாமலிருககிறது ஜஞாநம, ஆநநதம எனனும பதஙகளாலும தைததிரீய ஆநநதவலலியில குறிககபபடுகிறது இதிலிருநது பரமபொருள ஜஞாநாநநதமயமானது எனறு தெரியவருகிறது 'ஆதமா எனறும, 'ஸாவஜஞ எனறும பரமபொருள குறிககபபடுவதிலிருநது இது அறிவுமயமானது மாததிரமலல அறிவையுடைய ஆதமாவாகவுமிருபபது எனறு தெளிவாகிறது இவவளவு தெளிவு பிறநத பினபும வேதததில சொலலபபடும பலலாயிரககணககான ஆதமாககளில இது எநத ஆதமா? எனனும ஐயம உணடாகிறது வேதததில மிகவுயாநத தேவதையாக ஓதபபடும இநதிரனே, எலலா தேவதைகளுககும முகமாக ஓதபபடும அகனியோ, உபாஸிககத

தககவனுகச சொலலபபடுகிற சூரியனே, சநதிரனே வாயுவோ, குபேரனே யமனே, வருணனே, உருததிரனே பிரமனே, நாரா யணனே எனனும ஸநதேஹம உணடாகிறது இநதிரன, அகநி சூரியன சநதிரன வாயு, குபேரன, யமன, வருணன முதலான தேவதைகள காமததுககுக கடடுபபடடவாகள எனறும அளவுளள செலவததையுடையவாகள எனறும பராகருதமான பிறபபையுடைய வாகள எனறும ஸமஹரிககபபடுபவாகள எனறும கணககறற வேதவாககியஙகள உதகோஷிககையாலே அவாகள பரமபொருளா யிருககமுடியாது எனபது தெளிவு இனி சவேதாசவதரம, அதா வசிரஸ, அதாவசிகை முதலானவிடஙகளில சிவன ருதரன சமபு சஙகரன முதலான பதஙகளால காரணபூதனுகச சொலலபபடும ருதரனே பரமபொருளாகலாமே எனனும ஐயம எழுகினறது சதபதபராஹமணததிலே [ஆறும காணடம முதலபரபாடகம, முதல அதயாயம மூனறுவது பராஹமணததிலே] பரஜாபதியான பிர மன, உஷஸ எனனும தேவியிடம வீரியததை விடடதாகவும, ஒரு வருஷம காபபவாஸம செயது ஒருகுமாரன பிறநததாகவும, அவன அழுததாகவும, ஏன அழுகிறுய எனறு கேடடதறகு 'எனககுப பாபம போகவிலலை, (பரமபொருளின) நாமததை எனககு இடு வீர பாபம போவதறகு' எனறு உரைததாகவும உடனே ருதரன சாவன பசுபதி உகரன பவன' 'மஹாதேவன' ஈசானன' முத லான பெயாகளையும அகனி ஜலம, வாயு சூரியசநதிராகள முத லான ருபஙகளையும கொடுத்ததாகவும சொலலபபடடிருககிறது இதனல ருதராதி சபதஙகளால உலகில பிரஸிததனுன தேவன பராகருதமான பிறபபையுடையவனெனறும பாபம நீஙகபபெருதவ னெனறும, அநத ருதராதி நாமஙகள உணமையில பாபததைப போககும வலலமையுளள பரமாதமாவின நாமஙகளே எனறும தெளிவாகிறது இககாரணஙகளாலும 'நப₃ரஹமா நேஶாந எனறு மஹோபனிஷததில பரளயகாலததில ஈசானன எனபபடும இநத ருதரன இலலையெனறு ஓதுகையாலும, அஷடமூாததியாகவும, ருதர ஶாவ பஶுபதி உக₃ரப₄வ மஹாதே₃வ ஈஶாநாதி₃சபதஙகளால லோக வேதஙகளில பிரசிததமாயிருபபவனுகவுமுளள இநத தேவதை பரம பொருளாகமுடியாது எனறு ஸிததிககிறது இனி, இநத உருததிரனை யும பிறபபிததவனுக சதபதபராஹமணம, சைலாலிபராஹமணம, ஸாமவேதம ஶாபாலோபனிஷத முதலானவிடஙகளில சொலலபபடு பவனும, பரமபொருளைசசொலலும ஹிரணயகாபபன' பரஜாபதி' முதலான சபதஙகளால பிரஸிததனுனவனுமான பிரமனதான பரம பொருளாகலாமோ எனறு பாாததால, அவனும நாராயணுத

ப₃ரஹமா ஜாயதே" [நாராயணோபனிஷத] யோ ப₃ரஹமாணம வித₃த₄ாதி பூாவம" [ஸைததிரீயம சவேதாசவதரம] முதலான வேதவாககியஙகளில உதபததியுடையவனுகவும, ந ப₃ரஹமா நேஸாந " [மஹோபனிஷத] இதயாதி வாகயஙகளில ஸமஹரிககப படடவனுகவும சொலலபபடுகிறுனுகையாலே அவனும ஆதி மதயாநத ரஹிதமான பரமபொருளாகமுடியாது இனி ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத ந ப₃ரஹமா நேஸாந " [மஹோபனிஷத] [நாராயணன ஒருவனே இருநதான, பிரமனுமிலலை, சிவனுமிலலை] " நாராயணுத₃ ப₃ரஹமா ஜாயதே நாராயணுந₃ ருத₃ரோ ஜாயதே " [நாராயணோபனிஷத] [நாராயணனிடமிருநது பிரமன பிறககிறுன, நாராயணனிடமிருநது உருததிரன உணடாகிறுன] இதயாதி வேதவாககியஙகளில நாராயணனே பரஹமருதராதிபரமுகமான எலலா உலகிறகும காரணமாக ஓதபபடுகிறுனுகையாலும, இவ னுககுக காரணமாக எவரும ஓதபபடவிலலையாகையாலும, மறற தெயவஙகளைபபோலே இவனுககுத தாழவுகள வேதததில எஙகும சொலலபபடவிலலையாகையாலும "பூாவபத₃ாத ஸமஜஞாயாமக₃ " [அஷடாதயாயீ 8-4-3] என்னும பாணினிஸூதரததினபடி இநத நாராயண சபதம, சிவருதரஹிரணயகாபபாதி சபதஙகளபோலே யௌகிகமாகப பலபொருளகளைக குறிககமாடடாததாய நாராயணன ஒருவனையே குறிககவலலதாயிருபபதாலும நாராயணன ஒருவனே ஸத பரஹம ஆதமா சிவன சமபு, ருதரன ஹிரணயகாபபன, பரஜாபதி, விஷணு ஹரி அநநதன, அசயுதன முதலான பலலாயிரம பெயாகளாலே வேதஙகளிலே குறிககபபடும பரம பொருள என்று நலலோாகளாலே நிாணயிககபபடுகிறது இபபடிக கொளவதே எலலா வேதவாககியஙகளுககும விரோதமிலலாத வழி யாகும இவவிடததில ஸாவசாகாபரதயய நயாயம, ஸாவவேதாநத பரதயய நயாயம சாகபசு நயாயம, ஸாமாநயவிசேஷ நயாயம எனபபடும நியாயஙகள அநுஸநதிககததககவை ஸகலசாகா பரதயய நயாயமாகிறது — ஒரு வாகயததிலே ஓா அாததததைச சொனனுல, அதினுடைய அஙகோபாஙகாதிகளை நேராக அறிகைக காக சாகாநதரஙகள எலலாவறறிலும ஸஞசரிதது அவறறில சொலலுகிற அாததஙகளிலும ஐஞாநம பிறநது அவவாததங களுககு அநயோநயம பிறககும விரோதஙகளையும சமிபபிதது தனககு அபிமதமான அஙகியோடே சேருமவறறைச சோககை யிறே ' என்றும, ஸகலவேதாநத பரதயயமாகிறது ஒரு வேதாந ததிலே ஒரு வாகயம ஓா அாததததைசசொனனுல, அலலாத

வேதாநதஙகளிலும ஸஞசரிதது அவறறில சொலலுகிற அாததங களுககு அநயோநயம விரோதம பிறவாதபடி விஷயவிபாகம பணணி, தனககு அபிமதஙகளான அாததஙகளோடே சேரு மவறறைச சோககையிறே’ எனறும முதலிரணடு நியாயஙகள பரநதரஹஸயததிலே பெரியவாசசானபிளளையால விவரிககப படடன. சாகபசுநயாயமாவது– ‘பசுவைககொணடு யாகம செய எனறு ஒரு வேதவாககியம சொலலுகிறது, ‘பசு எனபது நாலு கால பிராணியைககுறிககும இமமநதிரததிலிருநது இஙகு குறிக கபபடுவது எநதப பசு எனபது தெரியவிலலை, அநத யாகததை விவரிககும வாககியமொனறிலிருநது, இஙகு குறிபபிடபபடும பசு ‘ச$_{2}$ாக$_{3}$ம’ எனபபடும வெளளாடே எனறு அறிகிறோம, இது சாக பசுநயாயமெனபபடுகிறது ஸாமாநயவிஶேஷநயாயம எனபபடுவ தும இதுவே இநத நயாயஙகளைககொணடு பாககுமபோது உளளதாகிற எபபொருளையும சொலலும ‘ஸத’ எனனும ஸாமாநய சபதம மிகபபெரிதான பொருளைச சொலலும விசேஷசபதமான பரஹமசபதததிலே பாயவஸிககிறது மிகபபெரிதான சேதநா சேதனஙகள இரணடையும சொலலககூடிய ஸாமாநயசபதமான பரஹமசபதம, சேதனபபொருளையே சொலலும விசேஷசபதமான ஆதமசபதததிலே ஒனறிநிறகிறது, பல ஆதமாககளைச சொலலக கூடிய ஸாமாநயசபதமான ஆதமசபதம பரஹம விஷணு ருதரா களில ஒருவரைககாடடககூடிய ருதரன, சமபு சிவன, சஙகரன ஹிரணயகாபபன, பரஜாபதி முதலான சபதஙகளில முடிநது நிறகிறது, மூவரைக காடடககூடிய ஸாமாநயசபதஙகளான இவையும, விஷணு ஒருவனையே காடடககூடிய விசேஷசபதமான நாராயணசபதததிலே முடிநது நிறகினறன எனறு தெளிவாகும இவவிஷயததைத தைததிரீய நாராயணுனுவாகம ஜகதகாரணப பொருளைககுறிககும எலலா சபதஙகளையும எடுதது, அவை நாராயணனையே குறிககினறன எனறு ஓதுவதன மூலம காடடியது ‘‘ஸஹஸரசீரஷமதே$_{3}$வம விசவாகஷம’’ ‘விசவமேவேத$_{3}$ம புருஷ’ எனறு புருஷஸூகததததிறசொனனபதஙகளையும ‘விஶவஶமபு$_{4}$வம’’ எனறு அதாவசிகையிறசொனன சமபுசபதததையும ‘ஶிவம’எனறு சவேதாசவதரம, அதாவசிகை முதலானவறறிறசொனன சிவ பதததையும ‘விஶவாகஷம’’ ‘விஶவம’ தே$_{3}$வம’ ‘அகஷரம’, ‘பரமம’ ‘‘பரபு$_{1}$ம’ விஶவத பரமம’ ‘நிதயம’ ‘ஹரிம’ பதிம விஶ வஸய’’ ‘‘ஆதமேஶவரம’ ‘ஶாஶவதம’’ அசயுதம மஹாஜஞேயம’ ‘விஶவாதமாநம ‘பராயணம’’ ‘பரம ப$_{3}$ரஹம’ ‘பரததவம ‘பரம

ஜயோதி'' 'பரமாதமா'' ''அநநதம' ''அவயயம்'' 'கவிம' ''ஸமுத்₃ரேநதம'' ''ருதம' ஸதயம புருஷம' 'கருஷணபிஙக₃ளம ஊாத்₄வரேதம' விரூபாக்ஷம'' 'விஶவரூபம' எனறு எலலா வேதவாககியஙகளிலும பரமபொருளைச சொலலும பறபல பதங களையும எடுதது, இவை காட்டுவது நாராயணனையே எனபதை அஷடாக்ஷரபரதானமான நாராயணசபதததை அஷடாவருததி ஓது வதனமூலம வேதம உணாததிறறு ஆகையால அநத நாராயணனே எலலா விதயைகளிலும உபாஸிககபபடுபவனும, ஜககதகாரணனும மோக்ஷமளிபபவனுமான பரமபொருள எனறு ஸிததிகதது

(6) ''பூ₄யஸாம ஸயாத₃ ப₃லீயஸதவம'' [அதிகமாகபபடிககபபடடது அதிக பலமுளளது] எனறு ஒரு நியாயமுணடு, இநத நியாயபபடி பாாததாலும உபனிஷததுககளில பரமபொருளைக குறிததுப படிககபபடும நாராயணன, விஷணு ஹரி, புருஷன அசயுதன மதஸயம கூாமம, வராஹம, நரஸிமஹம, வாமனன தரிவிகரமன, கருஷணன முதலான நாமஙகள, சிவன, ருதரன முதலான சிவநாமஙகளையும, பரஜாபதி, தாதா, ஹிரணயகாபபன முதலான சதுாமுக நாமஙகளையும மறற தேவதைகளின நாமங களையும காட்டிலும அதிகமாகப படிககபபட்டிருககினறன எனபது மறுககவொணணுதது ஆசாரயாகளால கையாளபபடும எநத உபனிஷததை எடுததாலும இவவுணமை விளஙகும சிவநாமஙகள அதிகமாகப படிககபபடும ஶவேதாஶவதரம முதலானஉபனிஷததுக களிலும பகவநநாமஙகள அவறறைககாட்டிலும அதிகமாகப படிக கபபட்டிருபபது முனனமே காட்டபபட்டது

இநத நியாயஙகளைததவிர மறறும பல பூாவோததர மீமாமஸா நியாயஙகளும பகவதபரதவததை ஸாதிககும விஷயததில ஸ்ரீ வேதாநதகௌஸதுபம முதலான கிரநதஙகளில உபயோகப படுததபபட்டிருககினறன விரிவுவேணடுவாா அவறறிலே கணடு கொளவது நிறக,

'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத'' எனற வாககியததிறகு அபபயயதீக்ஷிதா சிவததவவிவேகததில 'பரமசிவனிடமிருநது நாராயணன ஒருவனே உணடானன, பிரமனும உணடாகவிலலை, ஈசானனும உணடாகவிலலை எனறு அவபபொருள உரைததாா இபபொருளில பலகுறறஙகள உளளன — (1) வாககியததிலிலலாத பரமசிவனிடமிருநது எனனும பதததை வருவிததுககொணடு

பொருளுரைததது பெருஙகுறறம (2) ப்₃ரஹம வா இத₃மக₃ர ஆஸீத' ''ஆதமா வா இத₃மக₃ர ஆஸீத 'ஸதே₃வ ஸோமயேத₃மக₃ர ஆஸீத முதலான வாககியஙகளிறபோலே, "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத' எனற வாகயததிலும, 'ஆஸீத' எனறதறகு 'இருநதான' எனறு பொருள கொளளவேணடியது உசிதமாயிருகக 'உணடானன' எனறுகொணடது குறறம (3)மும்மூர்ததிகளில ஒருவனன சிவனைத தவிர பரமசிவன எனறு ஒரு தததுவததைக கறபிததிருபபது மாபெரும குறறம

மனஸஸாக்ஷியெனறு ஒனறு இருபபவாகள திரிமூர்ததிகளுக குளளடஙகிய சிவனைககாட்டிலும வேறுபடடவனுய, அவனைப போலவே மூனறு கணகளையும சூலாயுததததையும, கபாலம, ஸாப பம, சநதிரன முதலான அணிகளையும பாாவதியாகிற மனைவியை யும கணபதி, முருகன எனனும பிளளைகளையும மறறும அவனுக குளள எலலா அடையாளஙகளையும உடையவனுய அவனைப போலவே திரிபுரஸமஹாரம, ஆலகாலவிஷபானம முதலானவற றைச செயபவனுய ஒரு பரமசிவன இருபபதாகக கூறமாடடாாகள சைவநாயனமாாகளகூட இபபடிக கூறியதிலலை பொயபபுராணக கதைகளை ஆதாரமாககககாட்டி மும்மூர்ததிகளில ஒருவனன சிவனைத தான அவாகள பரமபொருளாகப பாடினாகள அநத சிவனுககு ஶ்ருதிஸ்மிருதீதிஹாஸ ஸாதவிகபுராணஙகளில பலவிதமான தாழவு கள சொலலபபடடிருககினறன எனறு வைஷ்ணவாசாாயாகள இடைவிடாமல எடுதததுககாட்டிவநதாாகள இதறகு பதிலகூற வேறு வழியிலலாமையாலே, அநத சிவன வேறு, எஙகளுடைய பரமசிவன வேறு எனறு அபபயயதீக்ஷிதா குயுகதிவாதம செயது, அதறகனுகுணமாக ஒருவரும தொடடறியாத தாமஸபுராணங களிலே சிலவசனஙகளையும சோதது வைததாா அவருககுபபிறபடட சைவாகளும வேறு வழியிலலாதபோது இநத வாதததைச சரணபுகு கினறனா அவாகளைச சில கேளவிகள கேடகவிருமபுகிறோம — (1) நீஙகள கறபிககும பரமசிவனுககும ஸமஹாரருததிரனுககும, சரீரம அடையாளஙகள மனைவி, பிளளைகள, தொழிலகள முதலிய வறறில யாதொரு வேறுபாடும இலலாமலிருபபதறகுக காரண மெனன? இபபடி எலலாம ஒனறுயிருககுமபோது இரணடு தததுவ மாககொளவது எபபடிப பொருநதும? (2) உலகிலும இரணடு சிவனிருபபதாக எவரும வழஙகவிலலையே விஷ்ணு ஒருவரே எனறும, அவா மும்மூர்ததிகளில ஒருவரேயெனறும, எலலா

விஷணுகோவிலகளும அவருடைய கோவிலகளேயெனறும பணடித பாமரவிபாகமற எபபடி நமபுகிறாகளோ அபபடியே பணடித ரோடு பாமரரோடு வாசியற சிவன ஒருவரே எனறும, அவா மும மூாததிகளில ஒருவரேயெனறும, எலலாச சிவனகோவிலகளும அவ ருடைய கோயிலகளேயெனறும கருதுகிறாகள இது உஙகளுககு எபபடிப பொருநதும? (3) வேதஙகளிலும, ஸமிருதிகளிலும இதி ஹாஸஙகளிலும கவிகளின காவியஙகளிலும எஙகுமே மும்மூாததி களுககு மேறபடட சிவனெருவன உளளதாகக காணபபடவிலலையே, இது ஏன? (4) சுமாா அறுநூறு வருஷஙகளுககுளளிருநத அப பயயதீக்ஷிதரும, சில சைவசிநதாநதிகளுமதான துரீய (நானகாவது) சிவனைபபறறிப பேசுகிறாகளேயொழிய, அவாகளுககு முறபடட சைவஸிததாநதிகளான நாயனமாாகள கூடத துரீய சிவனைப பேசியதேயிலலையே இது ஏன? (5) ' ஶிவ ஏவ கேவல '' [சிவன ஒருவனேயிருநதான] எனறு ஒரு வேதமநதிரமிருப பதறகாகத துரீய சிவனைக கறபிபபதாகில ஹிரணயகாபப₄ ஸமவாததததாக₃ரே [ஆதியில ஹிரணயகாபபன ஒருவனேயிருந தான] எனனும வேதமநதிரததைககொணடு துரீயப ரஹமாவை யும ' ந கிரிநத₃ர தவது₃ததர , ந ஜயாயோ அஸதி வருதர ஹந ' [விருததிரனைககொனற இநதிரனே! உனனிலும மேலானவனும சிறநதவனுமிலலை] எனனும வேதமநதிரததைககொணடு துரீய இநதிரனையும இபபடியே துரீய வருணன, துரீய அகனி துரீய வாயு துரீய ஆகாசம முதலானவறறையும கறபிககவேணடிவருமே வேதம முழுவதும பைததியககாரனின பிதறறல எனனவேணடி வருமே இதறகென செயவீாகள? (6) இககாரணஙகளால எலலா தேவாகளிலும சிறநதவாகளான மும்மூாததிகளில ஒருவனே வேதத தில பறபல சபதஙகளால படிககபபடும தேவாதிதேவன ஆக முடியும எனபது உஙகளுககு விளஙகவிலலையா? (7) இமமும மூாததிகளில எவன பரமபொருளாகமுடியும எனறு நடுநிலைநினறு ஆராயநதால முறகூறிய நியாயஙகளாலே, அநநயபரமான நாராயணாதி சபதஙகளால சொலலபபடுமவனும, ஸாவாநதாயாமி யும, ஸாவரக்ஷகனும பரமபதததில எழுநதருளியிருபபவனும ஸ்ரீதேவி நாதனும ஒருதாழவுமறறவனும, உபயவிபூதிககுமாக முடிசூடியிருபபவனுமாக வேதஙகளில ஓதபபடும நாராயணனே ஜகதகாரணமான தேவனாகமுடியும எனபது கையிறகனியென விளஙகவிலலையா? (8) இபபடி மனஸஸாக்ஷி விரோதமிலலாமல எலலா சுருதிஸமிருதிவாககியஙகளையும பொருநதவிடககூடிய நல

வழியிருக்கும்போது முயற்கொம்பையும் ஆகாயத்தாமரையையும், மலடி மகனையும்போலே துரீயசிவன் என்று ஒன்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு ஏன் இடர்ப்படுகிறீர்கள்?

இந்த எட்டுக் கேள்விகளுக்கும் எவராவது நேர்மையுடன் பதிலுரைத்துத் துரீயசிவனை ஸாதிக்க முடியுமாகில் அவர்களை வருக வருக என்று வரவேற்று அவர்களுடைய கட்டுரையை நாமே ஆஸ்திக உலகம் முழுவதும் பரவச்செய்து, நடுநிலையாளர்களின் தீர்ப்புக்குவிட ஸித்தமாயிருக்கிறோம் வேதாந்த கௌஸ்துபாதி க்ரந்தங்களில் பற்பல பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா நியாயங்களைக்காட்டி, அப்பய்யதீக்ஷிதரின் துரீயப்ரஹ்மவாதம் அடியோடு அழிக்கப்பட்டது ஸாமாந்யஜனங்கள் அவ்வாதங்களைப் புரிந்துகொள்வதும் அரிது அவற்றின் ஸாராம்சத்தை மேலேகாட்டிய எட்டுக் கேள்விகளிலே அடக்கியிருக்கிறோம் இவற்றுக்கு எவராவது நேர்மையுடன் பதிலுரைத்து நடுநிலையாளர்களை உகப்பித்துவிட்டார்களாகில் விஷ்ணு சித்தவிஜயம் முழுவதற்கும் அவர்கள் பதிலுரைத்துவிட்டதாக நாம் ஒப்புக்கொள்ளுவோம் இதை பீஷ்ம ப்ரதிஜ்ஞையாகவும் ஸத்யம் ஸத்யம் புந ஸத்யம்' என்ற வியாஸருடைய ப்ரதிஜ்ஞையாகவும் கொள்வது

'ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்'' என்ற வாக்கியத்திலுள்ள 'ஹவை' என்னும் சப்தத்தாலே, ''ஶிவ ஏவ கேவல'' [ஶவே] முதலான இதர வேதவாக்கியங்களில் ப்ரஸித்தமான அர்த்தமே இங்கு அநுவதிக்கப்படுகிறதாகையாலே இது விதிவாக்கியமாகாது ஆகையால் பூர்வோத்தவாக்யாநுகுணமாக இதையும் சிவபரமாகவே கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு வாதம் 'யத்₃ா தம சிவ ஏவ கேவல' என்னும் ஶ்வேதாஶ்வதர வாக்கியத்தில் ''யத்₃ா என்னும் சப்தம் இருக்கையாலே அவ்வாக்கியமே இந்த வாக்கியத்தினுடையவும் ஸுபாலோபநிஷத்தாதி வாக்கியங்களினுடையவும் அநுவாதமாகும் அப்ராப்தே ஹி ஶாஸ்த்ரமர்த்தவத் [ப்ரமாணாந்தரங்களால் பெறப்படாத அர்த்தங்களிலேயே சாஸ்திரம் பயனுடையதாகிறது] என்கிற ஜைமிநிஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட நியாயத்தாலே, இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லப்படும் அர்த்தம் மற்ற ப்ரமாணங்களால் அறியப்படாததொன்றாகையாலே இது விதிவாக்கியமேயாகும் யத₃ாக₃ நேயாஷ்டா கபாலோமாவாஸ்யாயாம் ச பூர்ணமாஸ்யாஞ்ச அச்யுதோ ப₄வதி'' என்னும் வாக்கியத்தில் இதர வாக்யப்ராப்தியைக் காட்டும்

'யத்' எனனும பதமிருநதபோதிலும ஆாததம இதர வாககியததி லிருநது அபராபதமாகையாலே அது விதிவாககியமே எனறு பூரவ மீமாமஸகாகளால கொளளபபடடது இவவாகதம அவேஷடயதி, கரணததிலும பிரஸிததம ' உபரி ஹி தே₃வேப₄யோ த₄ாரயதி ' எனனும வாகயததில பிரஸிததியைககாடடும ஹி சபதமிருநதபோதி லும விதி₄ஸது த₄ாரணே அபூாவதவாத [பூாவமீமாமஸை3 4-15] எனனும ஸூதரததலே ஜைமினிமஹாஷி இது விதிவாககியமே எனறுநிாணயிததாா ' விதி₄ா வா த₄ாரணவத [பரஹமஸூ3 4-20] எனனும பரஹமஸூதரததில பகவான பாதராயணரும இதை ஆமோதிததாா ஆகையால ''ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத' எனனுமிவவாகயம பரஹமருதரகாரணஞன நாராயணனே ஜகத காரணம எனறு விதிககும வாககியமேயாகும வேறு எவரையும குறிககமாடடாத நாராயணசபதததைககொணட இவவாககியததை அநயபரமாகக எவராலும முடியாது

இதிஹாஸபுராணஙகளிலும இவவாககியததின பொருள உபப₃ருமஹணம செயயபபடடிருககிறது

' ய புரா பரளயே பராபதே நஷடே ஸத₂ாவரஜஙக₃மே |
ப₃ரஹமாதி₃ஷு பரலீநேஷு நஷடே லோகே சராசரே ||
ஆபூ₄தஸமபலவே பராபதே பரலீநே பரகருதௌ மஹாந |
ஏகஸ திஷட₂தி விஶவாதமா ஸ து நாராயண பரபு₄ ||
[பார-ஸபா 43-14 15]

[(அணடததிலுளள வயஷடி பதாாததஙகளில) அசைவனவும அசையாதனவுமான பொருளகளெலலாம நசிததுப பரளயம உண டானவளவில (ஸமஷடி பதாாததஙகளில) அசைவனவும அசையா தனவுமான உலகம முழுவதும நசிததவளவில, பிரமன முதலான தேவாகளும லயிததவளவில, எலலா பூதஙகளும நீரில மூழகின வளவில பிரகிருதியில மஹான லயிததவளவில, அனைததுககும அநதாயாமியான ஒருதேவனே நிறகிருன அவனே ஸாவேஶவரஞன நாராயணன] எனறு மஹாபாரதததில ஸபாபாவதததில பீஷமா உதகோஷிததாா ' ஏகஸ திஷட₂தி விஶவாதமா ஸ து நாராயண பரபு₄ '' எனறு ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத ' எனனும வேத வாககியமும ' ப₃ரஹமாதி₃ஷு பரலீநேஷு நஷடே ஸத₂ாவரஜஙக₃மே ' முதலான பகுதியால 'ந ப₃ரஹமா நேஶாந நேமே த₃யாவாபருதி வீ முதலான பகுதியும வியாஸராலே விவரிககபபடடன எனபது

தெளிவு 'ஆஸீத்' என்றதை "திஷட₂தி" [நிறகிறுன] என்று வியா ஸா விரிககையாலே, 'உணடாஞன என்று அபபையதீக்ஷிதா உரைதத அவபபொருள வேதவியாஸாஉ ந்ததனறு என்று விளங்கு கிறது வயஷடி ஸமஷடி பதாாததஙகளெலலாமும பிரமன முதலான எலலா தேவாகளும அழிவதாக இங்கு உரைககையாலே ஸதாசிவன என்பவனொருவனிருந்ததாகக கொளவது சருதிஸமிருதிவிருததமா மிததனே பாரதம சாநதிபாவம ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமம முதலானவறறி லும இமமநதிரம பகவதபரமாக விவரிககபபடடது மேலதயாயங களிலே அவறறைக காணபோம

பைங்கிரஹஸயததில பரஹமநிரணயம

एको हवै नारायण आसीन्न ब्रह्मा न च शङ्करः।
स मुनिर्भूत्वा समचिन्तयत्। तत एते व्यजायन्त।
विश्वे हिरण्यगर्भोऽग्निर्यमो वरुणविष्णुरुद्रेन्द्राः॥

ஏமகா ஹ வை நாராயண ஆஸீநந ப₃ரஹ்மா ந ச ஶங்கர ।
ஸ முநிா பூ₄தவா ஸமசிநதயத । தத ஏதே வயஜாயநத ।
விஶவே ஹிரணயக₃ாபபே₄ாக₃நிா யமோ வருணவிஷ்ணுருத₃
ரேநத₃ரா ॥

[நாராயணன ஒருவனே முதலில இருந்தான, பிரமனுமிலலே, சஙகரனுமிலலே அவன ஸருஷடிஸஙகலபததோடு கூடியவனுயக கொணடு ஸஙகலபிததான அதறகுபபின பிரமன அகனி யமன, வருணன, விஷ்ணு உருதகிரன, இநதிரன ஆகிய அனைவரும உணடாஞாகள]

வேதாநத கௌஸதுபகாராரால எடுககபபடட இவவுபனிஷததும மஹோபனிஷததை அடியொறறியேயுளளது இதில நாராயணனிட மிருநது உணடானதாக ஒதபபடும விஷ்ணு அகனி யம வருணா களோடுகூட எடுககபபடுகையாலே "ஆதித₃யாநாமஹம விஷ்ணு" [கீதை 10-31] [ஆதிததியாகளுள நான விஷ்ணுவென னுமாதிததி யஞகிறேன] என்று கூறபபடட பனனிரு ஆதிதயாகளுள ஒருவஞ யிருககததகும அன்றிககே 'ப₃ரஹம விஷ்ணு ருத₃ரேநத₃ராஸ தே ஸாவே ஸமபரஸூயநதே" [அதாவசிகை] [பிரம விஷ்ணு ருததிர இநதிராகள ஆகிய அனைவரும உணடாகினறனா] என்ற விடததிறபோலே பிரமருததிராகளுககு நடுவில அவாகளோடொகக

எணணலாமபடி அவதரிதத விஷணுவாகிற அவதாரததைச சொலலுவதாகவுமாம

‘ ஸாவே தே₃வா ஸபிதர ப₃ரஹமாத₃யாமசாணட₃மத₄யக₃ா ।
விஷ்ணே ஸகாமாது₃தபநா இதீயம வைதி₃கீ ஶ்ருதி ॥
இநத₃ரோ ஜக₃தபதிா விஷ்ணு யமோ ருத₃ர ஶஶீ தத₂ா ।
பிதரஶ்சேதி ஸமபூ₄தா பராத₄ாநயோந ஜக₃தபதே ॥

[“அணடததினுளளிருககும பிரமன முதலான எலலாதேவாகளும, பிதருககளும விஷணுவினிடமிருநது உணடானாகள, இநதிரன லோகஸவாமியான விஷணு யமன உருததிரன சநதிரன பிதருககள ஆகியவாகள லோகஸவாமியான நாராயணனிடமிருநது உணடானவாகளில முககியமானவாகள” எனறு வேதவாககிய மொனறு உரைககிறது] எனறு வராஹபுராணம பதினேழாவது அததியாயததில இவவாககியம அதிஸபஷடமாக உபப₃ருமஹணம செயயபபடடது

“யஸய பரஸாத₃ாத₃ஹமசயுதஸய
பூ₄த பரஜாஸாகக₃கரோऽநதகாரீ ।
கரோத₄ாசச ருத₃ர ஸதி₂திஹேது பூ₄தோ
மத₄யே ச யஸமாத புருஷ பரஸமாத॥ [வி-பு 4-1-85]

[அசயுதனுகிற எவனுடைய அருளாலே பிரஜைகளைப படைககும தொழிலையுடைய (பிரமனுகிற) நான உணடானேனே கோபததாலே ஸமஹரிககும தொழிலையுடைய உருததிரன உணடானுனே இருவருககுமிடையில எநதப பரமனிடமிருநது புருஷனெனபபடும விஷணு உணடானுரோ] எனறு விஷணுபுராணததிலும இநத வேதவாககியம விவரிககபபடடது வராஹவசனததில நாராயணனையும, விஷணுவையும விஷணுவெனனும ஒரே பெயராலேயே குறிததிருபபதிலிருநதும, விஷணுபுராணததில இருவரைக குறிததும அசயுதன புருஷன எனனும பாயாய நாமஙகளைப பிரயோகிததிருபபதிலிருநதும இருவரும ஒருவரே எனபதும விஷணுவின பிறபபு அவதாரரூபமானதே எனபதும உணாததபபடுகிறது ஆகையாலே, நமககு இரணடு விஷணுககளை ஒபபுககொணடு தடுமாற வேணடிய அவசியமிலலை சிவனுககுப பலவிதமான தாழவுகளை வேதஙகள சொலலியிருககையாலே நாலாவது சிவன ஒருவனைக கறபிததுககொணடும, மூவரும ஒனறே எனறு கூறிக

கொண்டும மூவரும ஸமமே என்று பிதற்றிக்கொண்டும தடுமாற வேண்டிய தலைவிதி சைவர்களுக்கே தனிச்சிறப்பாய அமைந்த தொன்றாகும

இரண்டு உபனிஷத்துக்களில 'நாராயணன ஒருவனேயிருந் தான, பிரமனுமில்லை சிவனுமில்லை' என்று ஓதியிருப்பதைக் காட்டினேம உபனிஷத்துக்களில எந்த மூலையிலாவது சிவன ஒருவனே யிருந்தான, பிரமனுமில்லை, விஷ்ணுவுமில்லை என்றுவது 'பரம சிவன ஒருவனேயிருந்தான, பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள மூவரும இல்லை' என்றுவது ஓதியிருக்கிறதா என்று நடுநிலையாளர்கள ஆராயவேண்டும இப்படி ஓதியிருப்பதை எங்கும காணவில்லை ஆகையால அப்பய்யதீக்ஷிதரின சிவபாரம்யவாதமும துரீயசிவவாதமும ஆகாசத் தாமரையைச் சூடிநிற்கும மலடிமகன முயற்கொம்பைத் தேடிப்போனுன என்னும கதையையே ஒக்கும

நாராயணோபனிஷத்தில் ஸம்ஹாரகநிர்ணயம்

नारायाणादेव समुत्पद्यन्ते। नारायणात् प्रवर्तन्ते। नारायणे प्रलीयन्ते।

நாராயணுதே₃வ ஸமுத்பத்₃யந்தே। நாராயணுத் ப்ரவர்த்தந்தே। நாராயணே ப்ரலீயந்தே ||

[எல்லாப் பொருள்களும நாராயணனிடமிருந்தே உண்டாகின்றன, நாராயணனுலேயே வாழ்கின்றன, நாராயணனிடமே லயமடைகின்றன]

ஸகலாசாரியர்களாலும எடுத்துக் கையாளப்படும நாராயணோபனிஷத்தில ருக்வேதசிரஸ்ஸின கடைசியில இம்மந்திரம படிக்கப்படுகிறது யதோ வா இமானி பூ₄தானி ஜாயந்தே யேந ஜாதானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி, தத்₃விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்₃ப்₃ரஹ்மேதி" [எதனிடமிருந்து இந்த பூதங்கள பிறக்கின்றனவோ எதனுல பிறந்தவை வாழ்கின்றனவோ பிரளயகாலத்தில எதனுள நுழைகின்றனவோ அதையே பரஹ்மமென்று அறிவாயாக] என்று தைத்திரீயத்தில எல்லாவுலகையும படைத்தளித்துக் காப்பதாக ஓதப்பட்ட பரஹ்மம நாராயணனே என்று இவ்வுபனிஷத்து காட்டுகிறது 'அத₂ நித்யோ நாராயண ந த்₃வீதீயோஸ்தி கஶ்சித [நித்யனுயிருப்பவன நாராயணன ஒருவனே, இரண்டாமவன வேறொருவனுமில்லை] என்று, இவ்வுபனிஷத்தின யஜுர்வேதசிரஸ்ஸில

ஓதுகையாலும பிராணன, மனம, இநதிரியஙகள, பஞசபூதஙகள, பிரமன, இநதிரன, பிரஜாபதிகள, பனனிரு ஆதிதயாகள பதினொரு உருததிராகள, எட்டு வஸுககள, எலலா வேதஙகள ஆகிய எலலாமே நாராயணனிடமிருநதே உணடாகி, அவனாலேயே ரக்ஷிக கபபட்டு, அவனிடமே லயிபபதாக ருகவேதசிரஸஸில ஓதுகையாலும சிவபாரமயவாதமும, திரிமூாததிஸாமயைகயோததீரணவாதஙகளும இவவுபனிஷததாலே சிதறடிககபபடுகினறன இவவுபனிஷததின மறற பகுதிகள முனனமேவிவரிககபபட்டுவிட்டன 'நிதயோ நாரா யண ந த₃விதீயோஸதி கஶசித' எனனும இவவுபனிஷதவாகயம

நாஸதி நாராயணஸமம ந பூ₄தம ந ப₄விஷயதி।
ஏதேந ஸதயவாகயேந ஸாவாாதத₂ாந ஸாத₄யாமயஹம॥
ந பரம புணடரீகாக்ஷாத வித₃யதே ப₄ரதாஷப₄।
பரம ஹி புணட₃ரீகாக்ஷாந ந பூ₄தம ந ப₄விஷயதி॥
பரம ஹி பரமஸ தஸமாத₃ விஶவருபாந ந வித₃யதே।
ஸதயம ஸதயம புநஸ ஸதயம உத₃த₄ருதய பு₄ஜமுசயதே॥
வேத₃ாசச₂ாஸதரம பரம நாஸதி ந தை₃வம கேஶவாத பரம।
பராத₃பி பரஶசாஸௌ தஸமாந நாஸதி பராத பரம॥

[நாராயணனுககு ஸமமான தததுவம ஒனறிலலை, இருநததுமிலலை இருககபபோவதுமிலலை, இநத உணமையுரையாலே நான எலலாப பொருளகளையும ஸாதிககிறேன தாமரைககணணனைக காட்டிலும மேலானது ஒனறிலலை, தாமரைககணணனைககாட்டிலும மேலான தொனறு இருநததுமிலலை, இருககபபோவதுமிலலை எலலாவுலகை யும உருவமாககொணட அவனைககாட்டிலும மேலானது இலலை முககால சததியமசெயது கைதூககிநினறு கூறுகிறேன -வேதததைக காட்டிலும மேலான சாஸதிரமிலலை (வேதமுதலவனான) கேசவனைக காட்டிலும மேலான தெயவமிலலை பெரியதெனறு பெயாபெறற தெலலாவறறைககாட்டிலும பெரியவனிவன மிகபபெரிய இவனைக காட்டிலும மேலானதொனறிலலை,] எனறு மஹாபாரதததிலே பல விடஙகளிலும உபபருமஹணம செயயபபட்டது 'மதத பரதரம நாநயத கிஞசித₃ஸதி த₄நஞஜய'' [அாஜுனா! எனனிலும மேலானது ஒனறுமேயிலலை] ந தவதஸமோஸதயப₄யதி₄க குதோநய' [உனனை யொததவன ஒருவனுமிலலை, உனனில மிககவன எபபடியிருகக முடியும?] எனறு கீதையிலும இவவாததம கோஷிககபபட்டது மறறும பலலாயிரககணககான இதிஹாஸபுராணவசனஙகள இவ

வாககியததை உபபருமஹணம செயதிருபபதை மேலதயாயஙகளில காடடுவோம இவறறையெலலாம தினநதோறும படிததுககொண டிருநதும சிலா திரிமூாததிஸாமயவாதங ேளையும, உததீாணவாதங களையுமசெயது அழிவதைககணடு ' இவையெனனவுலகியறகை எனறு கரைவதைததவிர வேறு வழியிலலை நமககு

ஸுபாலோபனிஷததின ஸுநிமசிதாரததம

नैवेह किञ्चनाग्र आसीदमूलमनाधारम्।
इमाः प्रजाः प्रजायन्ते दिव्यो देव एको नारायणः।

நைவேஹ கிஞசநாக₃ர ஆஸீத₃மூலமநாத₄ாரம ।
இமா பரஜா பரஜாயநதே தி₃வயோ தே₃வ ஏகோ நாராயண ॥

ஸுபாலோபனிஷததின ஆறுவது கணடததிலுளள இவ வாககியம ஸ்ரீபாஷயததில அநதாயாமயதிகரணததில எடுககப படடது இதில ஸாவஸமஹாரகன நாராயணனே எனறு நிசச யிககபபடடிருபபதைக காணபோமினி

(நைவேஹ கிஞசநாக₃ர ஆஸீத) இஙகு முதலில ஒனறுமே யிலலை ஒனறும தேவும உலகும உயிரும மறறும யாதுமிலலா பரளய நிலையை எடுககிறதெனபது தெளிவு இஹ' [இஙகு] எனறு காாயபபொருளகளெலலாம தமதம காரணததில லயிதது கடைசியாக எஞசிநிறகும 'தமஸ அலலது 'மூலபரகருதி எனனும நிலையைக காடடுகிறது இததமஸஸில ஒனறும, தேவும உலகும, உயிரும மறறும யாதுமிலலாமையாவது, அநதநத நிலையில, அநதநத சபதஙகளால வழஙகபபடுமபடியாக அவையிலலை எனறதாகிறது இவா தேவா இவை உலகுகள, இவை உயிாகள எனறு பிரிததுககாணமுடியாதபடி எலலாம பரகருதியிலே ஒடுஙகிக கிடநதன எனறு கருதது

(அமூலம அநாத₄ாரம) தனககு ஒரு மூலமறறதும, தனககு ஓா ஆதாரமறறதுமான பொருள ஒனறேயிருநதது (இமா பரஜா பரஜாயநதே) அநதப பரமபொருளிடமிருநது இநதப பொருளகள உணடாகினறன இவறறை உணடாககின அபபரமபொருளதான யாரெனனில (தி₃வயோ தே₃வ ஏகோ நாராயண) பரமபதததி லிருககும ஒபபறற தேவனான நாராயணனே அவன இமா பரஜா ' எனறு கணணெதிரில தோனறும பராகருதமான காாயப

பொருள்களெல்லாவற்றையும் எடுத்து 'தி₃வயோ தே₃வ " என்று அபராக்ருதமான உலகிலிருப்பவனே இவற்றுக்குக் காரணமான தேவன் என்று காட்டுகிறது (தே₃வ ஏக) என்கையாலே, இவன் ஒருவனே தேவன் என்னத்தக்கவன் மற்றவர்கள் 'தேவன்' என்னும் பதத்திற்கே தகாதவர்கள் என்று உணர்த்துகிறது 'நாராயண' என்று வேறு எவரையும் குறிக்கமாட்டாத அவனுடைய தனிப்பெரும் பெயரை அறிவிக்கிறது (தி₃வயோ தே₃வ ஏகோ நாராயண இமா ப்ரஜா ப்ரஜாயந்தே) என்பதை ஓரே வாக்கியமாகவும் கொள்ளலாம் பரமபதத்திலிருக்கும் ஒப்பற்ற தேவனான நாராயணனே இந்தக் கார்யப்பொருள்களாக உண்டாகின்றனர் என்றதாகிறது ப்ரஜா யந்தே [உண்டாகின்றனர்] என்ற பன்மை ஒட்டாதே எனில் 'ஸுவர்ணம க₂ாதி₃ராங்க₃ாரஸத்₃ருஶே குண்ட₃லே ப₄வத' [பொன்னானது கதிரக்கட்டை நெருப்பு ஆகிய இரண்டையும் ஒத்த இரண்டு குண்டலங்களாக ஆகின்றன] என்றவிடத்திற்போலே ப்ரஜா [கார்யப்பொருள்கள்] என்ற விதே₄யபதத்தை அனுஸரித்துப் பன்மையாயிருப்பதும் குறையில்லை இது மஹாப₄ாஷ்யத்திலும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது ஆக, இவ்வாக்கியத்திலிருந்து நாராயணனே ஸர்வஸம்ஹாரகன் என்று கையிலங்கு கனியாய் விளங்குகிறது இவ்வாக்கியம் மற்ற வாக்கியங்களோடு ஸ்ருஷ்டிபாதத்திலேயே விவரிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸம்ஹாரப்ரகரணத்திலும் எடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகையாலே இங்கும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது இதுபோலவே, 'கேஶாந்தோ விவாததே [தை-சீக்ஷா-6] [க என்னப்படும் பிரமனுக்கும் ஈசன் என்னப்படும் சிவனுக்கும் லயஸ்தானமானவன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்] என்று தைத்திரீயம் முதலான விடங்களில் ஸம்ஹாரகவிஷயமாகப் படிக்கப்படும் மற்றும் பற்பல வசனங்கள் முன் எடுக்கப்பெற்றவற்றை இங்கும் அனுஸந்தித்துக்கொள்வது

சதபதப்ராஹ்மணத்தில் காரண நிர்ணயம்

पुरुषो ह नारायणोऽकामयत। अतितिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि। अहमेवेदं सर्वं स्यामिति। स एव पुरुषमेधं पञ्चरात्र यज्ञक्रतुमपश्यत्। तमाहरत्। तेनायजत। तेनेष्ट्वा। अत्यतिष्ठत् सर्वाणि भूतानि। इदं सर्वमभवत्। अतितिष्ठति सर्वाणि भूतानि। इदं सर्वं भवति। य एव विद्वान् पुरुषमेधेन यजते। यो वा एतदेवं वेद॥

புருஷோ ஹ நாராயணோऽகாமயத। அதிதிஷ்டேயம ஸா வாணி பூ$_4$தாநி। அஹமேவேத$_3$ம ஸாவம ஸ்யாமிதி। ஸ ஏவம புருஷமேத$_4$ம பஞ்சராதரம யஜ்ஞுகரதுமபஶ்யத। தமாஹரத। தேநாயஜத। தேநேஷ்டவா அதயதிஷ்ட$_2$த ஸாவாணி பூ$_4$தாநி। இத$_3$ம ஸாவமப$_4$வத। அதிதிஷ்ட$_2$தி ஸாவாணி பூ$_4$தாநி। இத$_3$ம ஸாவம ப$_4$வதி। ய ஏவம வித$_3$வாந புருஷமேதே$_4$ந யஜதே। யோ வா ஏததே$_3$வம வேத$_3$॥

சுகலயஜுாவேதததைச சோநத மாத$_4$யநதி$_3$ந சதபத$_2$ப$_3$ராஹமணம பதினமூனறும காணடம ஆறுவது அததியாயம (அலலது நாலாம பரபாடகம) முதல பராஹமணததின தொடககததிலுளள மநதிரஙகளிவை நாராயணனைக காரணமாகச சொலலும வாககியஙகள பிறபடடவையான உபனிஷததுககளிலேயே உளளன, முறபடடவையான பூாவபாகஙகளில கிடையாது" எனறு சில ஆராயசசியாளாகள கூறுகினறாகள அவாகளுடைய வாயை அடககுமபடியாக வேதததின பூாவபாகததைச சோநத இவவாககியஙகள நாராயணனே ஸாவகாரணன எனறு கோஷிககினறன இனி இவறறின பொருளைக காணபோம

(புருஷோ ஹ வை நாராயணோகாமயத—அதிதிஷ்டேயம ஸாவாணி பூ$_4$தாநி) எலலா பூதஙகளையும நான விசேஷிதது தரிககககடவேன எனறு புருஷனுகிற நாராயணன ஸஙகலபிததா (அதிதிஷ்டேயம) விசேஷிதது தரிககககடவேன விசேஷிதது தரிககை யாவது,—ஸருஷடிககு அநுகுணமாக தரிககை இதை விவரிககிறது - (அஹமேவேத$_3$ம ஸாவம ஸ்யாமிதி) நானே காாயபபொருளான இவையெலலாமாக ஆககககடவேன இதிலிருநது பரளயகாலததில செயயபபடட ஸருஷடி ஸஙகலபமே இது எனறு விளஙகுகிறது ஸாவாணி பூ$_4$தாநி' எனறவிடததில ஸாவசபதததுககு ஸஙகோசமிலலாமையாலே ஒனறும தேவுமுலகும உயிரும மறறும யாதுமிலலாவனறு நாராயணன எலலாபபொருளகளையும ஸருஷடிபபதாக ஸஙகலபிததான எனறு விளஙகுகிறது

புருஷமேத$_4$ம எனனும யாகததின சிறபபைத தெரிவிபபதறகாக ஸருஷடியஜ்ஞுததை அநத யஜ்ஞுமாக நிரூபிககிறது மேலே - (ஸ ஏதம புருஷமேத$_4$ம பஞ்சராதரம யஜ்ஞுகரதுமபஶ்யத தாமாஹரத

தேநாயஜத) அநத நாராயணன ஐநது ராதரிகள வியாபிககும புருஷமேத₄ம எனனும யஜஞததைககணடு,அதை ஏறிடடுககொணடு யாகம செயதான ஜீவாகளான எலலாப புருஷாகளையும பசுகக ளாககொணடு செயயபபடும ஸருஷடியஜஞமும புருஷமேத₄ம எனததககதேயாகையால ஸருஷடியஜஞததைப புருஷமேத₄மாக ரூபிககிறது (தேநேஷடவா, அதயதிஷட₂த ஸாவாணி பூ₄தாநி இத₃ம ஸாவமப₄வத) இநதப புருஷயஜஞததாலே யாகமசெயது எலலா பூதஙகளையும விசேஷமாக தரிததா காாயபபொருள எலலாமாகவும ஆனா

(அதிதிஷட₂தி ஸாவாணி பூ₄தாநி இத₃ம ஸாவம ப₄வதி ய ஏவம வித₃வாத புருஷமேதே₄ந யஜதே யோ வா ஏததே₃வம வேத₃) புருஷமேதம எனனும யாகததைச செயபவனும எலலா பூதஙகளை யும தரிதது நிறகிறான, எலலாமாகவும ஆகிறான, இதையறிப வனும இபபெருமைகளைப பெறுகிறான எனறு புருஷமேத யாகததின பெருமையைக கூறுகினறது இமமநதிரததிலிருநது நாராயணனே ஸாவஸமஹாரகனும, ஸாவஸ்ருஷடாவுமான ஜகதகாரணன எனறு நிலைநாடடபபடடதாயிறறு

தாமரையுந்தியானே தனிப்பெருநாயகன்

வேதததில பூாவோததர ப₄ாக₃ஙகளில ஜகதகாரணபபொருளைச சொலலி அவனுடைய திருநாபீகமலததிலிருநது ஒரு தாமரையுண டானதாகவும், அதிலே பரஹமதேவன உணடானதாகவும அவன மூலம உலகைபபடைததாகவும உதகோஷிககபபடுகிறது ருக வேதம (அஷடகம 8-3-17) விஶவகாமஸூகததில,

"अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन् विश्वानि भुवनानि तस्थुः ।।"

அஜஸய நாப₄ாவத₄யேகமாபபிதம
யஸமிந விஶவாநி பு₄வநாநி தஸது₂

[பிறபபறறவனுன பெருமானின நாபியிலே ஒனறு ஸருஷடிககப படடது, அதிலேயே எலலாவுலகஙகளும நிலைநிறகினறன] எனறு ஓதபபடடது யஜுாவேதததிலும (4-6-2) இமமநதிரம ஓதப படுகிறது

"அஜஸய நாப₄ாவத₄யேகம யஸமின விஶவம பரதிஷடி₂தம।
புஷகரம புஷகராக்ஷஸய தஸமை பத₃மாதமநே நம ॥'
[பார-சாநதி 46-62]

[பிறபபறறவனான புணடரீகாக்ஷனின நாபியிலே ஒரு தாமரை ஸருஷடிககபபடடது அதில உலகமெலலாம நிலைநிறகினறது இபபடிப பதமஸவரூபியாயிருபபவனுககு நமஸகாரம] என்று மஹாபாரதததிலும,

அஜஸய நாப₄ாவிதி யஸய நாபே₄-
ரபூ₄சச₂ருதே புஷகரம லோகஸாரம।
தஸமை நமோ வயஸதஸமஸதவிஶவ
விபூ₄தயே விஷணவே லோககாதரே ॥

[ம-ப₃ர-ப₄ா 1-1-1]

[உலகை உளளடககிய தாமரை "அஜஸய நாபெ₄ள எனத தொடஙகும சருதியாலே எவனுடைய நாபியிலிருநது உணடானதாக அறியபபடுகிறதோ, வெளிககாணும எலலா உலகையும செலவமாககொணட லோககாரணனான அநத விஷணுவுககு நமஸகாரம] என்று ஸகாநதததிலும இவவசனம பகவதபரமாக உபபருபஹணம செயயபபடடது

आपो वा इदमासन् सलिलमेव।
स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत्॥

ஆபோ வா இத₃மாஸந ஸலிலமேவ।
ஸ பரஜாபதிரேக புஷகரபாணே ஸமப₄வத॥

[தைததஆரணய 1-23]

[இவவுலகம முதலில எஙகும பரநத ஜலமாகவேயிருநதது ஒபபறறவரான பரஜாபதியானவா தாமரையிதழில உணடானா] என்று யஜுாவேதததிலும

ब्रह्म वा इदमग्र आसीत्। ब्रह्म वै ब्रह्माणं पुष्करेऽसृजत्॥

ப₃ரஹம வா இத₃மக₃ர ஆஸீத।
ப₃ரஹம வை ப₃ரஹமாணம புஷகரேऽஸருஜத॥

[பரஹமம ஒனறே முதலில இருநதது பரஹமம பரஹமாவைத தாமரையில படைததது] என்று ஸ்ரீவேதாநததேசிகரால ஸதோதரரதன (14) பாஷயததில எடுககபபடட ஆத₂ாவணஶருதியிலும,

यन्नाभिपद्मादभवन्महात्मा प्रजापतिर्विश्वसृड्विश्वरूपः।
तमेवं विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय॥

யந்நாபி₄பத்₃மாத்₃ப₄வந் மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர்
விஶ்வஸ்ருட்₃ விஶ்வரூப: ।
தமேவம் விதி₃த்வாऽதிம்ருத்யுமேதி
நாந்ய: பந்த₂ா வித்₃யதேऽயநாய ॥

[எவனுடைய நாபீகமலத்திலிருந்து மஹாத்மாவும், ப்ரஜாபதியும், உலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனும் உலகத்தை உருவாகக்கொண்டவனுமான பிரமன் உண்டானனே, அவனை இம்மாதிரியாக அறிபவன் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறன் அதைக் கடக்க வேறுவழியில்லை] என்று அவ்விடத்திலேயே எடுக்கப்பட்ட மஹோபனிஷத்தின் மந்திரத்திலும் இவ்விஷயம் மிகத்தெளிவாக ஓதப்பட்டது

' தத்ஸ தேஜோமயம் தி₃வ்யம் பத்₃மம் ஸ்ருஷ்டம் ஸ்வயம்பு₄வா।
தஸ்மாத் பத்₃மாத் ஸமப₄வத்₃ ப₃ரஹ்மா வேத₃மயோ விதி₄ ॥

[அதற்குப்பின் ஒளிமயமானதொரு திவ்யபத்மம் பிறப்பிலிப் பெருமாளுலே படைக்கப்பட்டது வேதமயனுன பிரமனென்னும் படைக்கும் கடவுள் அந்தப் பத்மத்திலிருந்து உண்டானன்]

நாராயணோ மஹாயோகீ₃ ஶு₂ப₄ாஶு₂ப₄விவர்ஜித ।
ஸஸர்ஜ நாபி₄ஜம் புத்ரம் ப₃ரஹ்மாணமமிதப்ரப₄ம் ॥
ததஸ்ஸ ப்ராது₃ரப₄வத்₃தை₂நம் வாக்யமப₃ரவீத் ।
மம த்வம் நாபி₄தோ ஜாத ப்ரஜாஸாக்கக₃கர ப்ரபு₄ ॥
ஸ்ருஜ ப்ரஜாஸ்த்வம் விவித₄ா ப₃ரஹ்மந் ஸஜட₃பண்டி₃தா ॥

[புண்ணியபாபமற்றவனும், மஹாயோகியுமான நாராயணன் அளவற்ற ஒளியையுடைய தன் பிள்ளையான பிரமனை நாபியிலிருந்து படைத்தான் படைத்தபின் அவனுக்கு முன்தோன்றிப் பின்வருமாறு கூறினன்,' நீ என் நாபியிலிருந்து பிறந்தாய், பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பவனுகவும் ஈச்வரனுகவும் விளங்குகிறுய் பிரமனே! அறிவற்றவர்களும் அறிவுள்ளவர்களுமான பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பாயாக]

"யத் தத் பத்₃மமபூ₄த் பூர்வம் தத்ர ப₃ரஹ்மா வ்யஜாயத ।
ப₃ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூ₄த: சிவ இத்யவத₄ார்யதாம் ॥
சிவாத் ஸ்கந்த₃ ஸமப₄வத் ஏதத் ஸ்ருஷ்டிசதுஷ்டயம் ॥

[முதலில உணடான தாமரையிலிருநது பிரமன உணடானன பிரமனிடமிருநது சிவன உணடானன எனறு அறியபபடடும சிவனிடமிருநது கநதனுணடானன இது முதலில உணடான நாலு ஸருஷடி] எனறு மஹாபாரததில பலவிடஙகளிலும

'ஸவபதஸ தஸய வை பத₃மம கோடிஸூாயஸமபரப₄ம ।
நாபே₄ா விநிஸஸருதம தஸய ததரோதபநந பிதாமஹ ॥'

[யோகநிததிரைசெயயும அநத தேவனின நாபியிலிருநது கோடி சூரியாகளின ஒளியுடைய பதமம உணடாயிறறு, அஙகு பிரமன உணடானன] எனறு மாாககணடேயராலும,

ஸஙக்ஷிபய ச புரா லோகாந மாயயா ஸவயமேவ ஹி ।
மஹாாணவே ஶயாநோऽபஸு மாம தவம பூாவமஜீஜந ॥
பத₃மே தி₃வயேऽாககஸஙகாஶே நாப₄யாமுதபாத₃ய மாமபி ।
பராஜாபதயம தவயா காம மயி ஸாவம நிவேஶிதம ॥

[முறகாலததில தன ஸஙகலபததாலேயே உலகஙகளை ஸமஹரிததுப பெரும புறககடல நீரிலே சயனிததுநினற தேவரீா எனனைப படைததீா திருநாபியில மலாநத சூரியனபோனற திவயபதமததில என னைப படைததுப பிரஜைகளைப படைககும தொழில முழுவதும என னிடம ஒபபடைககபபடடது] எனறு உததர ஸ்ரீராமாயணததிலும

'ரக்ஷது தவாமஶேஷாணும பூ₄தாநாம பரப₄வோ ஹரி ।
யஸய நாபி₄ஸமுத₃பூ₄தபஙகஜாத₃ப₄வஜ ஜக₃த ॥''

[எவனுடைய திருநாபியிலுணடான தாமரையிலிருநது உலகம உணடாயிறறோ, எலலாவுலகஙகடகும காரணமான அநத ஹரி உனனை ரக்ஷிககடடும] எனறு விஷணுபுராணததிலும

'நாராயண பரோ தே₃வ ஸதவருபீ ஜநாாதத₃ந ।
தரித₄ாதமாநம ஸ ப₄க₃வாந ஸஸாஜ பரமேஶவர ॥
ரஜஸதமோப₄யாம யுகதோऽபூ₄த ரஜஸஸதவாதி₄கம விபு₄ம ।
ஸஸாஜ நாபீ₄கமலே ப₃ரஹமாணம கமாலாஸநம ॥
ரஜஸா தமஸா யுகதம ஸோऽபி மாமஸருஜத பரபு₄ ॥'

[ஸதவஸவருபியாய பரமேசவரனுய, பகவானுய, ஜநாாததனனென றும, நாராயணனெனறும அழைககபபடும மேலான தேவன பரஹம விஷணுருதராகளாகிய மூவுருககொணடவனுகத தனனைத தானே

படைததுககொணடான ரஜஸதமோகுணஙகளோடு சேரநதவனு ஞன ரஜோகுணததையும ஸததவகுணததையுமஅதிகமாககொணட படைககுஙகடவுளான கமலாஸனனுன பிரமனை நாபிகமலததில படைததான ரஜஸஸோடும தமஸஸோடும கூடிய (சிவனுகிய) ஈஸவரனுன தானே படைததான] எனறு வராஹ புராணததிலும,

'ததர ஸுபதஸய தே3வஸய நாபெ4ள பத்3மமபூ4ந மஹத।
தஸமிந பத்3மே மஹாப4ாக3 வேத3வேத3ாஙக3பாரக3 ||
ப3ரஹமோதபநந ஸ தேநோகத பரஜா ஸருஜ மஹாமதே।
ஏவமுகதவா ஸ தம தே3வம விஷ்ணும ப3ரஹமாத்2 சிநதயந ||
தத்2தயுகதவா ஸ தம தே3வம விஷ்ணும ப3ரஹமாSத்2 சிநதயந।
ஆஸதே கிஞசிஜஜக3த்3தே4தோா நாத்4யக3சச2த கிஞசந ||
தாவத தஸய மஹாரோஷோ ப3ரஹமணோSபூ4நமஹாதமந।
ததோ ப3ாலஸ ஸமுதபநநஸ தஸயாஙகே ரோஷஸமப4வ ||
ஸ ருத3ந வாரிதஸதேந ப3ரஹமணோ வயகதமூாததிநா।
நாம தே3ஹீதி சேதயுகதஸ தஸய ருத3ரேதயஸெள த3தெ3ள ||"

[அவவிடததில விழிதுயிலமாநத தேவனின நாபியில பெரியதொரு தாமரை உணடாயிறறு அநதத தாமரையில வேதவேதாஙகமறிநத பிரமன உணடானுன பேரறிவாளனே! பிரஜைகளை ஸருஷடிப பாய' எனறு அவனுல சொலலபபடடான இபபடிக கூறிவிடடு ஈசவரனுன நாராயணன மறைநதான அபபடியே எனறு விஷணு விடம கூறிவிடடுப பிரமன உலகைப படைபபதறகாகச சிநதிததுக கொணடிருநதான ஒனறும தோனறவிலலை மஹாபுருஷனுன பிரமனுககு அபபோது பெருஙகோபம உணடாயிறறு அநத ரோஷததினுல பிரமன மடியில ஒரு குழநதை உணடாயிறறு வயஷடிஸருஷடியை உருவாககொணட பிரமனுல அழுகினற அக குழநதை அழாதபடி தடுககபபடடது 'பெயா தருவாய எனறு அககுழநதையால வேணடபபடட பிரமன அதறகு (அழுதகால) 'உருததிரன எனறு பெயரளிததான] எனறு நாரஸிமஹ புராணததிலும

'ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம் தோயமந்த ஸ்தி₂தோऽஹம்
தேந ஸ்யாந்மே நாம நாராயணேதி।
கல்பே கல்பே தத்ர ஶயாமி பூ₄ய
ஸ்ஸம்பதஸ்ய மே நாபி₄ஜம் ஸ்யாத்₃யதா₂பா₃ஜம் ॥

[நாரமெனப்படும் ஜலத்தை ஸ்ருஷ்டிசெய்து அதனுள்ளிருந்த தனால் எனக்கு நாராயணனென்று பெயரேற்பட்டது ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் மறுபடியும் அதில் சயனிக்கிறேன் அறிதுயிலமரும் என் உந்தியில் தாமரை உண்டாகிறது] என்று ஸத்₂லாந்தரங்களிலும்,

'அஹம் ப்ரஸாத₃ஜஸ் துப்₄யம் லோகத₄ாமந் ஸ்வயம்பு₄வே।
த்வத்தோ மே மாநஸம் ஜந்ம ப்ரத₂மம் த்₃விஜபூஜித ॥
சாக்ஷுஷம் மே த்₃விதீயம் வை ஆஸீஜ்ஜந்ம புராதநம்।
த்வத்ப்ரஸாதா₃ச்ச மே ஜந்ம த்ருதீயம் வாசிகம் மஹத் ॥
த்வத்தோ மே ஶ்ராவணம் சாபி சதுர்த்த₂ம் ஜந்ம வை விபோ₄।
நாஸிக்யம் சைவ மே ஜந்ம த்வத்த பஞ்சமமுச்யதே ॥
அண்ட₃ஜம் சாபி மே ஜந்ம த்வத்த ஷஷ்ட₂ம் விநிர்மிதம்।
இத₃ம் ச ஸப்தமம் ஜந்ம பத்₃மஜம் மேऽமிதப்ரப₄ ॥
ஸர்கே₂ ஸர்கே₃ऽப்யஹம் புத்ரஸ்தவ த்ரிகு₃ணவர்ஜித ॥
[பார-சாந்தி மோக்ஷ-357-40 41 42 43 44]

[லோகாத₄ாரரும், தானேயுண்டானவருமான தேவரீருக்குப் பிரம னென்கிற நான் உகப்பினலுண்டான புத்திரன் அந்தணரால் வணங்கப் படுபவரே! உம்முடைய மனத்திலிருந்து எனக்கு முதற்பிறப்பு. கண்ணிலிருந்து பழையதான இரண்டாம்பிறப்பு உம் அருளாலே வாயிலிருந்து நான் தோன்றியது பெரியதான மூன்றும்பிறப்பு ஈசுவரனே! உம் காதிலிருந்து நான் தோன்றியது நாலாவதுபிறப்பு உம் மூக்கிலிருந்து நான் உண்டானது ஐந்தாவது பிறப்பு எனப் படுகிறது நீர் படைத்த அண்டத்தில் நான் உண்டானது என் ஆறுவதுபிறப்பு அளவற்ற ஒளியையுடையவரே! உந்தித்தாமரை யில் நான் உண்டான இது என் ஏழாவதுபிறப்பு முக்குணங்க ளற்றவனே! ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் நான் உனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறேன்] என்று மஹாபாரதத்தில் ஹயசிரோபாக்கியானத் திலும் மற்றும் பலலாயிரக்கணக்கான ஸம்ருதீதிஹாஸபுராணவசனங் களிலும் இவ்வேதவாக்கியங்கள் பகவத்பரமாக உபப்ருமஹணம் செய்யப்பட்டன மற்ற வாக்கியங்களை மேலத்தியாயங்களிலே காட்டுவோம்

''நாபி₄ பரரூட₄ாமபு₃ருஹாஸநேந
ஸமஸ்தூயமாந பரத₂மேந த₄ாதரா।
அமும யுக₃ாநதோசித யோக₃நித₃ர
ஸமஹ்ருதய லோகாந புருஷோऽதி₄ஶேதே ॥
[ரகுவம்சம 13 6]

[திருநாபியிலிருநது முளைதத தாமரையை ஆஸனமாககககொணட ஆதிசதுாமுகனலே துதிககபபடடவனய, கலபததின முடிவுகாலத தைககாடடும அறிதுயிலே உடையவனன பரமபுருஷன எலலாவுலகங களேயும ஸமஹரிதது இககடலிலே சயனிககிருன] எனறு சிவபகதன காளிதாஸ கவியும

வாயமொழி ஓடை மலாநத
தாமரைபபூவினுள பிறநதோனும தாதையும
நீ' என மொழியுமால அநதணா அருமறை
மாநிலம இயலா முதலமுறை அமையதது
நாம வெளள நடுவண தோனறிய
வாயமொழி மகனெடு மலாநத
தாமரைப பொகுடடு நின நேமி நிழலே [பரிபாடல3]

''மாயோன கொபபூழ மலாநத தாமரை
பூவினுடபிறநதோன' [பரிபாடலதிரடடு-7]

எனறு நடுநிலையாளரான பணடைத தமிழாகளும உநதிததாமரையிலே படைககுஙகடவுளான பிரமனையும படைததவன நாராயணனே எனறு காடடினா இது ஸாவலோகபரஸிததம இபபடி இதிஹாஸ புராணஙகளிலாவது கவிகளின காவியஙகளிலாவது சிறபிகளின சிறபஙகளிலாவது எவவிடததிலும சிவனே பராசகதியோ அலலது வேறெரு தெயவமோ உநதிததாமரையில பிரமனைப படைததாகக காடடியிருபபது கிடையாது இதனலும எலலாவுலகஙகளேயும ஸமஹரிததுத தாமரையுநதியினமூலம அவறறை மறுபடியும படைததாக ஓதபபடும தனிபபெருநாயகன திருமாலைததவிர வேறெருவனுயிருககமுடியாது எனறு நிலைநாடடபபடடதாயிறறு இவவளவையும கருததிறகொணடே, ''தாமரையுநதித தனிபபெருநாயக' எனறு திருவாசிரியததில நமமாழவாா அருளினா 'அஜஸ்ய நாபா₄வத்₄யேகமர்பிதம்' [ஸதோ ர5] [எவனுடைய நாபியிலிருநது இவவுலகம உணடாயிறறு?] எனறு ஆயிரம வருஷஙகளுககு முனனமே ஆளவநதாா அறைகூவினா

நரசிங்கனும சரபமும

தமிழநாட்டில 'சஙககாலம என்று வழஙகபபடும ஆதிகாலத தில பாரததேசதது மககள வேதமாாககததினினறும முறைதவரும விருநதனா அககாலததில பரமபுருஷனுடைய பரததுவததிறகு வைதிகாகளுககுளளே எதிரயபுகோததவா எவருமிலா சில காலத திறகுபபின சிவனிடம பக்ஷபாதமுளள சிலா சிவனுககுப பெருமை சொலலிப பாடிவநதனா ஆயினும அவாகளே பரமபுருஷனுககு உளள பெருமைகளையும ஒளிககாமல பேசிவநதனா சிவனுககுத தாழவுகள சொலலியிருபபதை மறைபபதறகாக 'எலலாம ஒனறுதான எனறுகூறி ஆறுதலுமடைநதனா உதாஹரணமாகக காளிதாஸன சிவபகதன எனபது அவன எழுதியிருககும மஙகள சலோகஙகளி லிருநது வெளியாகினறது ஆயினும, அவனே ரகுவமசததிலே பலவிடஙகளில நாராயணனின பரததுவததை ஒளிககாமல பேசி யிருககினறுன குமாரஸமபவததில ஓரிடததில மும்மூாததியும ஒனறு தான எனறு பேசியுமிருககிறுன சஙககாலததைப பழஙகாலம எனறு குறிததால வளளுவா இளஙகோ, காளிதாஸன போனற கவிகளின காலததை இடைககாலம எனறு குறிககலாம தமிழநாட்டிலும வட நாட்டிலுமிருநத இவவிடைககாலக கவிகளும, நாராயணனுடைய தாழவைச சொலலும கதைகளை எஙகுமே பாடியதிலலை பரமபுருஷ னுடைய உயாவைககாட்டும தசாவதாரககதைகள அவன ஸருஷ்டி ஸதிதிஸமஹாரஙகளைச செயவது முதலானவறறைப பாடும இவா கள திருமாலின தாழவைககாட்டுவதாகப பிறகாலததவாகளால புனையபபெறற கதைகளில ஒனறையாவது எடுததுக கையாணட திலலை அடிமுடிதேடியகதை, கணணைபபிடுஙகி அருசசனை செயத கதை, நரசிஙகன சரபததினுல கொலலபபட்ட கதை முதலான பொயககதைகள பணடைச சஙகததமிழிலககியஙகளிலும, காளி தாஸன வளளுவா இளஙகோ முதலானாருடைய நூலகளிலும சலலடைபோட்டுத தேடினுலகூடக கிடைககாது பணடைச சஙக நூலகளில பலவிடஙகளில வராஹ நரஸிமஹ தரிவிகரமாதயவதாரப பெருமைகள பேசபபடுகினறன ஓரிடததிலாவது நரசிஙகனைச சிவன சரபமாயவநது ஸமஹரிததான எனனும பொயககதை பேசபபட விலலை காளிதாஸன முதலான இடைககால சிவபகதகவிகளகூட இககதையைப பேசியதிலலை இககதையும, முன எடுதத மறற கதைகளும முதனமுதலாக முன எடுதத இடைககாலக கவிகளுககும பிறபட்ட சைவநாயனமாாகளின பாட்டுககளிலதான தலைகாட்டு

கின்றன இதிலிருந்து இவை அவர்கள்காலத்தில புனையப்பட்ட கதைகளே என்பது சிற்றறிவாளர்களுக்குக்கூட எளிதாகப் புலனுகும் சிரப்பக்கதை வேதத்திற்கும் ஸம்ருதீதிஹாஸங்களுக்கும் ஸாத்விக புராணங்களுக்கும் விருத்தமானதாகையாலே நலலோர்களாலே அநாதரிக்கத்தக்கது என்பதை இனிக்காட்டுவோம் இதனுலேயே பராசீநர்களான ப்ராமாணிகர்கள் இதை அநாதரித்துவந்தனர் என்பதும் நடுநிலையாளர்க்கு நனகு விளங்கும

ந்ருஸிம்ஹதாபநீயோபனிஷத்தின் நிர்ணயம

மருகே₃ா நபீ₄ம குசரோ கி₃ரிஷ்ட₂ா " என்னும ருகவேத வாக்கியத்திலும ஆதிசங்கராசார்யராலும வியாக்கியானம் செய்யப்பெற்ற நருஸிமஹதாபநீய உபநிஷத்திலும நரஸிமஹாவதாரத்தின பெருமைகள் விசேஷமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையை முன்னமே காட்டினேம முக்கியமாக, மருத்யுமருத்யும என்ற நருஸிமஹ மந்திரபதத்தை விவரிக்குமபோது

"யஸமாத ஸவப₄க்தாநாம ஸமருத ஏவ மருத்யுமபமருத்யுஞ்ச மாரயதி| தஸமாது₃சயதே மருத்யுமருத்யுமிதி
[பூர்வதாபிநீ]

[தன்னுடைய பக்தர்களால நினைக்கப்பட்டவுடனேயே ஸமஹாரபந்தத்தையும அகாலமரணத்தையும அவர்களுக்குப் போக்குகிறுனைகயால மிருத்யுவுக்கும மிருத்யுவெனப்படுகிறுன] என்று பூர்வ தாபினியில உதகோஷிக்கப்பட்டது உத்தரதாபினியின இரண்டாவது கண்டத்தின கடைசியில,

"ஸாவ ஸமஹார ஸமாதத₂ பரிப₄வாஸஹ பரபு₄ா வயாப தஸஸதே₃ாஜஜவல அவித₃யாதத்கார்யஹீந ஸவாதமப₃நத₄ஹர ஸாவத₃ாத₃வைதரஹித ஆநநத₃ருப ஸாவாதி₄ஷ்ட₂ாந ஸநமாதர நிரஸதாவித₃யாதமோமோஹ ஏஷ வீரோ நருஸிமஹ ஏவேதி'

[அனைவரையும ஸமஹாரம செய்வதில வல்லவனுய ஒருவராலும அவமதிக்கவொண்ணுதவனுய ஸர்வேசவரனுய, ஸாவவயாபியாய, எபபோதும பிரகாசிபபவனுய அஜஞானமும, அதன காரியமும அறறவனுய, ஜீவாதமாவின ஸமஸாரபந்தத்தைப போக்குமவனுய, எபபோதும தனக்கு ஒபபறறவனுய, ஆநநதருபனுய எலலாவறறுக்கும இருபபிடமாய, எபபோதும உளளவனுகவேயிருபப

வனுய அவிதயையெனபபடும கருமம தமோகுணம, மயககம ஆகியவை சிறிதும அறறவனுயிருபபவன இநத வீரனுன நரசிஙகனே] எனறு பறைசாறறபபடடது இவைகளிலே நரசிஙகப பெருமான அனைவரையும ஸமஹரிகக வலலவன எனறும, எவரா லும எவவிதமான அவமானமும செயயததகாதவன எனறும தெளிவாகத தெரிவிககபபடடுளளது இதறகு முரணுகக் கறபிககப் படட புராணப பொயககதை நிலைநிறகுமா எனபதை நலலோாகள சிநதிககவேணடும "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத ந ப₃ரஹமா நேஶாந ' முதலான வேதவாககியஙகளில் பரஹமருதராதி ஸம ஹாரகனுசப பிரசிததனுன நாராயணனின அவதாரமான நரசிஙகனின ஒரு கால தூசியையாவது சரபததால அசைககமுடியுமா எனபதையும ஆராயவேணும, பராகருதமான பிறபபையுடையவனு கவும பாபம நீஙகபபெருதவனுகவும சதபதபராஹமணததிலும, வரமவேணடித துணைகொணடு திரிபுரஸமஹாரம செயதவனுகவும, அசவிநீதேவதைகளைககூட வெலலமுடியாதவனுகவும இநதிரனுல தலையறுககபபடடவனுகவும யஜுாவேதததிலும ஓதபபடட உருத திரனுல இககாரியததை ஸாதிககமுடியுமா எனபதை நடுநிலைநினறு நினைககவேணும

இபபடி வேதஙகளில நரசிஙகனின பெருமை பேசபபடடிருபபது மாததிரமலல, பதினெடடு ஸமிருதிகளில ஒனருன ஹாரீத ஸமிருதி யில நாரஸிமஹ, ஸநாதந [ஹாரீத 1 2] [எனறுமிருபபவனுன் நரசிஙகன] எனறு கோஷிககபபடடது. பேரிதிஹாஸமான மஹா பாரதததிலும, நரஸிமஹாவதாரவாணனகடடததில,

"தே₃வா யத₂ாஹம யுஷமாகம தத₂ா நாராயணோ மம|
பிதாமஹோாऽஹம ஸாவஸய ஸ விஷணு பரபிதாமஹ ||
நிஶசிதம விபு₃த₄ா தை₃த்யம ஸ விஷணுஸ தம ஹநிஷயதி|
தஸய நாஸதி ந ஶகயம ச தஸமாத₃ வரஜத மா சிரம ||'

[பார ஸ்பா-46-43 44]

[தேவாகளே! உஙகளுககு நான எபபடிக காரணனுகிறேனே அபபடி எனககுக காரணனுகிருா நாராயணன நான எலலாவுல கிறகும் பாடடனுகிறேன அவா முபபாடடனுகிருா ஹிரணயகசி புவை அவா கொலலுவாரெனபதில ஐயமிலலை அவரால இயலாதது ஒனறுமிலலை ஆகையால விரைவில செலலுஙகள] எனறு பிரமன நரஸிமஹபரபாவததைக கூறினுன ஸாதவிகபுராணஙகளில,

'ஹந்துமப₄யாக₃தம ரௌத₃ரம ஶரப₄ம நரகேஸரீ ।
நகை₂ா வித₃ாரயாமாஸ ஹிரண்யகஶிபும யதா₂ ॥
நமோऽஸது நரஸிமஹாய லக்ஷ்மீஸதி₂திஜிதக்ருதே₄ ।
யதகரோத₄ாக₃னெள புரா ரௌத₃ர ஶரப₄ ஶலப₄ாயித ॥'

[தனனைக கொலலவநத ருதராமசமான சரபததை நரசிஙகன ஹிரணயகசிபுவைப பிளநததுபோலே பிளநதான எநத நரசிஙக னின கோபததீயில முறகாலததில ருதராமசமான சரப₄ம சலப₄மாக (விடடிறபூசசியாக) ஆயிறறோ லக்ஷ்மியின ஸாநநிதயததாலே கோபம அடஙகபபெறற அநத நரசிஙகனுககு நமஸகாரம] எனறு கூறபபடுவதாகக கூரததாழவானருளிய அதிமாநுஷஸதவம பனிரணடாவது சலோகததின வயாகயானததில எடுககபபடடது இது பறறிப புராணஙகளிலுளள மறற சலோகஙகளை மேல அததி யாயஙகளிற காடடுவோம இபபடி பரபலபரமாணஙகளிற பேசப படடிருபபதாலேயே,

கரீட₃ாவிதே₄ பரிகரஸ தவ யா து மாயா
ஸா மோஹினீ ந கதமஸய து ஹநத ஜநதோ ।
ஹை மாதயஸிமஹவபுஷஸ தவ தேஜஸோமஶே
ஶமபு₄ா ப₄வந ஹி ஶரப₄ ஶலபே₄ா ப₃பூ₄வ ॥
[அதிமாநுஷஸதவம-12]

[உனககு விளையாடடுககருவியாய, (ஜீவரை) மயககுகினற மாயை யெனனும பிரகிருதி எவனைததானமயககாது? நரசிஙகவுருககொணட தேஜஸஸின ஒரு பகுதியிலே சரபவுருககொணட சிவன விடடில பூசசிபோலே படடொழிநதானனறோ] எனறு ஸ்ரீராமாநுஜருடைய சிஷயரான கூரததாழவானும

வாழகுமரன மேறகனக வஞசகனமே லோாமுகததே
சூழகருணையும முனிவும தோனறியவால—கேழகிளரும
அஙகவேள குனறத(து) அழலசரபத தைபபிளநத
சிஙகவேள குனறத திஞாககு
[நூறறெடடுததிருபபதியநதாதி 97]

எனறு பிளளைபபெருமாளயயஙகாரும இவவிருததாநததததை அருளிசசெயதனா இபபடி நரசிஙகனின பெருமை பேசபபடடி ருபபதைப பொருத சிலா ஏடடிககுபபோடடியாக சரபம நரசிஙகனைக கொனறது எனறு கதைகடடி விடடிருககினறனா எனபது தெளிவு

எல்லாவுலகங்களையும ஹிமஸிததுவநத இரணியனைக கொலல முடியாமல ஒளிநதிருநத சரபம அவவிரணியனைக கொனறு லோகக்ஷேமததைச செயதருளிய சிஙகபபிரானைக கொனறது எனறு கூறுவது நலலோாகளுககு நகைபபுககிடமேயாகும இபபடிக கதைகட்டுவதோடு நிலலாமல சைவாகள சரபேபாபனிஷத" எனறு ஒருபனிஷததையும புனைநது அதில இபபொயககதையையும மறறும தஙகளுடைய பறபல பொயககதைகளையும பெயதுவைத திருககிறாாகள இவவுபனிஷததை ஆதிசஙகரா முதலான பழைய ஆசாாயாகளும காளிதாஸன முதலான சைவகவிகளும கையாளாம லிருபபதிலிருநதே இது கறபிககபபட்ட உபனிஷத எனபது தெளிவு*

கனனம வைபபவாகள ஒருசில வீடுகளில கனனம வைததது விடலாம ஊரிலும நாட்டிலும உலகததிலுமுளள எலலா வீடு களிலும கனனம வைததுவிடமுடியாது அதுபோலவே, பொயயா கள *சில உபனிஷததுககளையும சில பொயபபுராணககதைகளையும கட்டிவிடலாம உலகமெலலாம போறறும சுருதிஸமிருதிகள ஸ்ரீ ராமாயணம மஹாபாரதம முதலான கிரநதஙகளிலும மஹாசாாயா களின நூலகளிலும மஹாகவிகளின காவியஙகளிலும அவறறைப புகுததமுடியாது அவை நெடுஙகாலமாக இவறறிலிலலாமலிருபபதி லிருநதே இவாகளுடைய திருட்டுததனம வெளிபபட்டுவிடுகிறது இதனாலேயே மஹாசாாயாகளாலும, மஹாகவிகளாலும கையாளப பட்ட உபனிஷததுககளையும விருததாநதஙகளையுமே ஒபபுககொளள முடியும எனறு நாம அடிககடி வறபுறுததிவருகிறோம இது கொணடு அவாகள சொலலும கருததுககளையும ஒபபுககொளள வேணடும எனறு பொருளலல அவாகளும தவறான கருததுககளைக கூறககூடும ஆனால பொயககதைகளைக கூறமாட்டாாகள பொயகக் கதைகளைக கறபிககும துணிவு சுமாா ஓராயிரம வருடமாகவே சில ருககு ஏறபட்டுவிட்டது பொயயுபனிஷததுககளையும கறபிககும துணிவு அபபயயதீக்ஷிதரின காலததிலிருநது ஏறபட்டுவிட்டது * ஆராயசசியறிவுளளவாகள பொயயையும மெயயையும எபபோதும எளிதில கணடுகொளவாாகள நிறக

சைவாகள இநத சரபவிருததாநதததிறகு ஆதாரமாக யஜுா வேத வாககியமொனறைக காட்டுகிறாாகள

* இவவிஷயம அடுததபடியாக இநநூலுககு அநுபநதமாகக கொடுககபபட்டுளள கட்டுரைகளில பரதிபக்ஷநிரஸனபூாவகமாக நிலைநிறுததபபடுகிறது

हरिं हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्।

ஹரிம ஹரநதமநுயநதி தே₃வா ।
விஶ்வஸயேஶாநாம வருஷப₄ம மதீநாம ॥

எனறு தைததிரீயாரணயகம மூனரும பரசனம பதினைநதாம அனு வாகததின தொடககததில உளள மநதிரமேயது இதறகு சைவர்கள கூறும பொருளாவது — ஹரிம— சிஙகவுருவமான ஹரியை ஹரநதம—ஸமஹரிபபவனும, விஶ்வஸய-உலகிறகு ஈஶாநம்-ஈஶவர னும மதீநாம வருஷப₄ம—அறிவாளாகளில தலைவனுமான சிவனை, தே₃வா -தேவாகள, அநுயநதி-பினபறறுகிருாகள " எனபது

இபபொருளில இரணடு தோஷஙகள உளளன முதலாவது தோஷம —பதஙகளை ஸமாநாதிகரணஙகளாகக (ஒரே வேறறுமையை உடையனவாகக) கொளள இடமிருககுமபோது, வயதி₄கரணஙக ளாகக (வெவவேறு வேறறுமையுடையனவாகக) கொளளுவது நியாயமனறு எனபது வடமொழிநூலாா அனைவரும ஏறறுக கொணடதொரு முடிவாகும இநதநியாயததைககொணடு பாாககும போது ' ஹரநதம-(பிரமன உருததிரன முதலிய அனைவரையும) ஸமஹரிபபவனும விஶ்வஸய ஈசாநம-உலகிறகு ஈஶவரனும, மதீநாம வருஷப₄ம —அறிவாளிகளில தலைவனுமான ஹரிம-ஹரியை,தே₃வா - தேவாகள அநுயநதி—பினபறறுகினறனா'' எனறு பொருளகொள வதே நியாயமெனறு விளஙகும 'ஹரிம ஹரநதம'' எனறு ஹரி சபததிறகு வயுதபததிபணணிக கொடுககிறபடி

' ப₃ரஹமாணமிநத₃ரம ருத₃ரம ச யமம வருணமேவ ச ।
நிக₃ருஹய ஹரதே யஸமாத தஸமாத ஹரிரிஹோசயதே ॥

[பிரமனையும, இநதிரனையும உருததிரனையம யமனையும வருண னையும பலாதகரிதது ஸமஹரிககிருனுகையாலே ஹரியெனறு கூறப படுகிருன] எனனும ஸ்பரஸிததமான நிரவசனமும இதை உபப ருமஹணம செயகிறது ஹரிசபதததாலே சிஙகபபிரானையே கொளள வேணடுமெனருலும 'ஹரநதம—(இரணியனையும சரபததையும) ஸம்ஹரிததவனை ஹரிம-சிஙகபபிரானை ' எனறு பொருள்கொள வதே முறகூறிய நியாயததிறகுப பொருநதியது முன எடுதத நரஸிமஹதாபனீயம முதலான வேதவாககியஙகளுககும ஸமிருதீதி ஹாஸ ஸாதவிகபுராணவசனஙகளுககும இபபொருளே பொருநதி யிருககும சைவாகள கூறும பொருள முறகூறிய நியாயததுககு

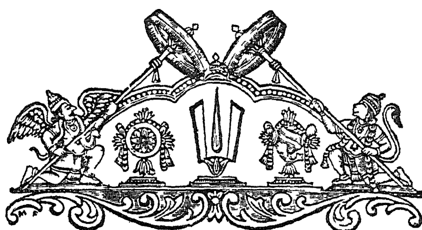
விருத்தமாயிருப்பதோடன்றியில் முன் எடுத்த சுருதிஸ்மிருதீதிஹாஸ புராண வசனங்களுக்கும் விருத்தமாகையாலே எடுத்துக்கழிக்கவும் தக்கதன்று

இனி இரண்டாவது தோஷம்—இங்கு சிவனைக் குறிக்கும் பதமோ, பரப்₄ரத்தைக்குறிக்கும் பதமோ இல்லை ஆகையால் ஏட்டிக்குப்போட்டியாக ஏற்பட்டசரபக்கதையை இந்தவேதவாக்கியம் குறிக்கிறதென்பது பரிஹாஸத்திற்கு இடமாகும் ஈஸாநம் என்னும் பதம் இங்கிருக்கையாலும் ஈஸாநசப்தம் சிவனிடத்திலே ரூடியை உடையதாகையாலும் இங்கு சிவநாமம் இருக்கிறதே எனில் இங்கு ஈசாநசப்தம் தனியாக இல்லை, 'விஶ்வஸ்ய ஈசாநம்' [உலகிற்குஈசானனை]என்று ' விஶ்வஸ்ய'' என்னும் உபபதத்தோடு கூடியே உள்ளது ஆகையால் ஈஸாநசப்தத்தின் ரூடி₄ ப₄ங்க₃மடைந்துவிடுகிறது ஈஸாநசப்தத்தைமாத்திரம் பிரயோகித்தால், சதபதப்ராஹ்மணஶ்ருதிகளாலே பாபம் நீங்கப்பெறாதவனாகவும் காமவஶ்யனாகவும் ஓதப்படும் சிவனைச் சொல்லுகிறதென்று எவராவது நினைத்துவிடப்போகிறார்களே என்றே பதிம் விஶ்வஸ்ய ஆத்மேஶ்வரம் நாராயணம்' [உலகிற்குப் பதியாயிருப்பவனும் தனக்குத் தானே ஈஶ்வரனுமான நாராயணன்] என்று நாராயணவல்லியிலே லோகேஶ்வரனாக ஓதப்பட்ட நாராயணனே இவன் என்று காட்டுகிறது விஶ்வஸ்ய ஈஶாநம்'' என்னும் பதம் ஆகையால் இங்கு சிவநாமம் உள்ளது என்று கருதுவதும் பகற்கனவேயாகும் இவ்விரண்டு தோஷங்களாலும் இங்கு சைவர்கள் கருதும் பொருள் பொருந்தாது என்றதாயிற்று

ஆக, இவ்வளவால் நாராயணனே பிரமன் உருத்திரன் முதலான அனைவரையும் ஸம்ஹரிக்கும் முழுமுதற்கடவுள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதாயிற்று அநந்தா வை வேதா₃ 'என்று அளவிடமுடியாதென ஓதப்படும் வேதக்கடலில் உள்ள வேதவாக்கியங்களையெல்லாம்காட்டி பராஹ வேதாந்தஶேஷாந எனக்கிறபடியே பரத்துவ நிர்ணயம் செய்தார் விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் அன்று இன்றும், அவரே அடியேனைக் கருவியாகக்கொண்டு இவ்விஷ்ணுசித்தவிஜயத்திலே வேதக்கடலிலே ஒரு சில திவலைகளைக்காட்டி இதுகாறும் விஷ்ணுபரத்வநிர்ணயம் செய்தருளினார் நாராயணவல்லீவாக்கியத்தைக்கொண்டு நாராயணனே பரப்ரஹ்மம் என்று முதற்பாதத்திலும் (பக்கம் 10-16)—நாராயணோபநிஷத் மஹோபநிஷத், ஸுபாலோபநிஷத், புருஷஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம் பிரமருத்திரர்களின் பிறப்பைக்காட்டும் பற்பல வேதவாக்கியங்கள், நரு

ஸிமஹாதாபினயுபனிஷத ஈசகேநகடபரமநாதிகளான தமோபனிஷத துககள பைஙகிரஹஸயம மநதரிகோபனிஷத முதலான பூாவ சாாயபரிகருஹீதஙகளான வேதபாகஙகளைககொணடு நாரா யணனே பரஹமருதராதி ஸகலஜகதஸரஷடா எனறு இரணடாம பாததகிலும (பககம 17 472)-ஸுபாலோபனிஷத பரஹமபிநதூப னிஷத, நாராயணவலலீ முதலானவறறில சொலலியபடி ஸாவா நதா யாமியாயிருபபதாலும புருஷநாராயணஸூகதஙகள நானமறைமுடி களகௌஷீதகீ முதலானவறறிறசொலலியபடி ஸகலப₂லபரத₃னயிருப பதாலும ஸ்ரீபூ₄மிநீளாஸூகதஙகளிற சொலலபபடட ஸகலலோக மாதாககளான ஸ்ரீபூ₄மிநீளாதே₃விகளை தேவிமாராக உடையவனுகை யாலும, ஸ்ரீவிஷ்ணுஸூகதஙகளிறபடியே உப₄யவிபூ₄தியையும உடையவனுகையாலுமபரமஸதவமுடையவனுகையாலும பலபடியாக அவதரிபபவனுகையாலும பரஹமருதராதிகளையும பலவாறு ரக்ஷிபப வனுகையாலும, மநதிரஙகளாலும சிநதஙகளாலும மோக்ஷமளிககை யாலும நாராயணனே ஸாவரக்ஷகன எனறு மூனறுமபாததகிலும (473-1123)—கிருஷ்ணயஜுாவேதமநதிரஙகள, மஹோபனிஷத பைஙகீரஹஸயம, நாராயணோபனிஷத ஸுபாலோபனிஷத, சதபத பராஹமணம உநதிததாமரையைச சொலலும பறபல வேதவாககி யஙகள நருஸிமஹதாபிநீ 'ஹரிம ஹரநதம'எனனும யஜுராரண யகமநதிரம முதலானவறறைககொணடு நாராயணனே பரஹமருத ராதி ஸாவஸமஹாரகனெனறும, ருதரன ஸாவஸமஹாரகனலலனென றும நாலாமபாததகில இதுவரையிலுமநிாணயிககபபடடது 'யதோ வா இமானி பூ₄தானி ஜாயநதே யேந ஜாதானி ஜீவநதி யதபரயநதயபி ஸமவிஶநதி தத விஜிஜ்ஞாஸஸவ தத ப₃ரஹமேதி' [தை-பருகு] [எத னிடமிருநது இநத பூதஙகள உணடாகினறனவோ எதனுல உண டானவை உயிாவாழகினறனவோ, எதனிடம முடிவில லயமடை கினறனவோ அதையறிவாய, அதுவே பரஹமம] எனனும பரஹம லக்ஷணம நாராயணனிடமே பரிபூாணமாகப பொருநதிநிறகும எனறு இநநாலுபாதஙகளாலும வேதவாககியஙகளால நிலைநாடடப படடது இததுடன ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததவிஜயததிலே வேதபாகமாம முதலததியாயம நிறைவுபெறுகினறது இனி இரணடாமததியா யததில ஸமிருதீதிஹாஸஙகளைககொணடும மூனறுமததியாயததில புராணஙகளைககொணடும நாலாம அததியாயததில வைதிக வச னஙகளைககொணடும பகவதபரதவம நிலைநிறுததபபடும ஒவவோ ரததியாயமும ஆயிரம பககஙகளுககு மேறபடடுநிறகும அவறறை ஸாவேஶவரன குறைவற வெளிபபடுததியருளுவானுக

ஸ்ரீகருஷ்ணஸவாமித₃ாஸவிரசிதமான ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததவிஜயததில
முதலததியாயததில நாலம பாதம முறறிறறு
வேத₃விப₃ாக₃மாகிற முதலததியாயம நிறைவு பெறறது

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதாசனம்
சோதி-18] [ஒளி-11

உபநிஷத்துக்கள் நூற்றெட்டா?

(விஷ்ணுசித்த விஜயம — அனுபந்தம)

1 'சமய சாதனம' என்னும் சைவசித்தாந்த மாதப பத்திரிகை சில வருடங்களாக [12 South Car Street, Tirunelveli-6] என்னும் விலாஸத்திலிருந்து வெளியிடப படுகிறது இதன ஆசிரியா "ஆ ஈசுரமூாததிபபிளளை" எனபவா பாவை மாநாடுகளை நாம எதிாத்துப பிரசாரம செயதபோது, திருநெலவேலிசசைவாகள நம உதவியைக கோரிப பெறறனா. கடிதம மூலம இவாகளில சிலரோடு பரிசயம ஏறபட்டது. இரணடு வருடஙகளுககு முன சமய சாதனம என்னும பத்திரிகையைத தொடஙகிய வுடன மாறறுபபிரதி என்று உரையில குறிபபிட்டு நமககுப பத்திரிகையைப பலமாதஙகள அனுபபியபினபு நாமும ஸுதாசனததை மாறறுபபிரதியாக (Exchange Copy) அனுபபி வருகிறோம இவாகளுடைய பத்திரிகையும நமககு அனுபபபெறறு வருகிறது சில இதழகளில நமமுடைய ஸாதவிக விஜயததைக குறிபபிட்டுத தம கடுபபைக காட்டியிருநதாா ஆசிரியா. கடுபபைக காட்டு வது கணடிததகாகாதாகையாலே அவறறை உபேக்ஷித திருநதோம நாம 1—10—65 தேதியிட்ட (மலா 3 இதழ 8) இதழில இரணடாம பககததில "உபநிஷத்துககள" என்னும தலைபபுடன எழுதியுளள தலையஙகததில ஸாதவிக விஜயததில ஒரு பகுதியை எடுததுக கணடிககப புறபபட டிருககிறாா சமயசாதனததின ஆசிரியா. இதறகு பதி லுரைககவேணடிய கடமை நமககு உளளதாகையாலே இவவாராயசசிக கட்டுரையை எழுதத முறபடுகிறோம.

விஷ்ணுசித்த விஜயததை நிலைநிறுத்தவே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறதாகையால், இதை முன்னமே வெளிவந்த விஷ்ணுசித்த விஜயத்தின்முதலத்தியாயமானவேதவேதாந்த நிர்ணயத்தின அனுபந்தமாக வெளியிடுகிறோம் முதலில நம ஆ ரா ய ச் சி க் கு விஷயமாயமைந்த சமயசாதனக கட்டுரைப்பகுதியை அடுத்த பாராவில தந்து, மூன்றாவது பாரா முதல அதை ஆராயகிறோம.

2. (சமயசாதனம ஆசிரியா உபநிஷத்துக்கள என னும தலைப்புடன, உபநிஷத்துக்கள 108 ' என்று தொடங்கி எழுதியுள்ள கட்டுரையின ஒரு பகுதியாவது -)

இது வைதிகம பற்றிய தொருவகை நிந்தை இன்னொரு வகை நிந்தையும உண்டு 'ஸமயமணிபுரம ஹைகோாட்டு வேதாந்த விசாரணை ஸிவில ஸூட 3-வது இஷ்யு' என்பது ஒரு மாதவமதத தமிழபபுததகம அதன 252 ஆம பக்கத்தில சுகரஹஸ்யம முதலான உபநிஷத்துக்கள ஆதுனிசா(புதிய பண்டிதா)களால கலபிக்கப பட்டன என்பது காணப்படுகிறது சுகரஹஸ்யமாவது அநத 108 இல ஒன்று முதலான என்றதால இன்னும சில உபநிஷததுக களும கறபனை யென்பது தெரியவருகிறது ஆனால அநத 108இல இன்னின்ன உபநிஷத்துக்கள கறபனையென அப்புத்தக ஆசிரிய ரால சொல்லப்படவில்லை *'ஸாத்விக விஜய ஸாவஸ்வம' என்பது ஒரு வைஷணவப புததகம * விஷ்ணு சித்த விஜயம' ஸமபுடம 11 ஸஞசிகை-1 என்பது அதனிலுள்ளதொரு * பகுதி அதன 938 ஆம பக்கத்தில, 'நூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்கள என்று அச்சிடப்பட்டிருப்பவற்றில பெரும்பான்மையானவை ஆசாாயாகள காலத்திறகுப்பின (சுமாா 500 வருஷஙகளுககுள) கலபிக்கப பட்டவை ஆகையால அவற்றில எவற்றை தரிமதஸ்தாகளான ஆசாாயாகள எடுத்துக கையாணடிருக்கிறாாகளோ, அவற்றையே பரமாணமாகக கொள்ளமுடியும எவ்வளவு அபிபராயபேத மிருநத போதிலும தரிமதஸ்தரான ஆசாாயாகள இல்லாத பரமாண மொன்றைக கறபிததுச சொல்லககூடியவாகளல்லரென்பது ஸாவ வைதிக ஸமபரதிபநநமாகும' என வநதுள்ளது அககறபிக்கப பட்ட வுபநிஷத்துக்கள இவை யென்ற விவரம அதனிலுமில்லை அதனால வேதோபநிஷத்துக்களுள தம தம மதககொள்கைகளுககு அனுகூலமான உபநிஷத்துக்களை யங்கீகரிப்பதும, பிரதிகூலமான உபநிஷத்துக்களைக கறபனையெனப பேசித தள்ளுவதும மாதவ (தவைத), வைஷணவ (விசிஷடாதவைத) சமபிரதாயமெனத தெரிகிறது இது முகதிகோபநிஷத படிதமான 108 என்றதன வரமபையழித்து அததொகுதியை மற்றொரு வகையில நிநதிப்ப

* விஷ்ணுசித்த விஜயததில ஒரு பகுதியே ஸாதவிகவிஜயம என்று தெளிவுபெறவும

தாதம் இப்படிப் புதுவுபநிஷத்துக்களைக் கற்பித்தும் புராதன 108 இல் சிலவற்றைக் கற்பனையென்றுத் தள்ளியும் சாஸ்திரவிசாரஞ் செய்பவர்களை வைதிகரென எப்படிச் சொல்லுவது? அவர்கள் அங்கீகரிக்கிற உபநிஷத்துக்களைக் கொண்டே அவர்களின் கொள்கையை மறுப்பதா யிருந்தாலுங்கூட அம்மறுப்புக்கு ஆதாரமா யிருந்த வாக்கியப் பகுதிகளையும் தம் கொள்கையே பற்றி இடைச் செருகலென்பப் பேசுதற்கும் அவர்கள் துணியலாம் நூல்வழி யமைந்ததே கொள்கை அக்கொள்கைக்கு அந்நூல் பிரமாண மாகும் கொள்கைவழி யமைந்தது நூலாகாது அந்நூல் அக் கொள்கைக்குப் பிரமாணமு மன்று தான் தோன்றித் தன்மானது அக்கொள்கை சித்தாந்தசைவம் ஒன்றுதான் நூல்வழி யமைந்த கொள்கை அது பொருள்கோள்முறையைப் பற்றி வேதோப நிஷதங்களின் பொருளைத் தெளிந்தறிந்து அவற்றை முழுவதும் பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழும் திரிமதஸ்தராவார் சங்கரா ராமாநுஜா, மத்வா என்ற மூன்று பாஷ்யகாரரையும் பின்பற்று கிறவா அம்மூவருள் சங்கரரையும் அவரது கொள்கையையும் ராமாநுஜரும் சங்கரரையும், ராமாநுஜரையும் அவ்விருவரது கொள்கையையும் மத்வரும் தம் பாஷ்ய முதலியவற்றில் கடுமை யாகத் தாக்கிக் கண்டித்திருக்கின்றனா அப்படியிருந்தும் திரி மதஸ்தா என்ற கூட்டுப்பெயரை அவர்களின் வழியினா தமக்கு இட்டுக் கொண்டனா சங்கரருடைய மதத்துக்கு மாயாவாத மதமென்றும் ராமானுஜருடைய மதத்துக்கு வைஷ்ணவ மத மென்றும் பெயா மத்வருடைய மதம் அவ்வாசாரியரின் பெயரால் மாத்வமதமென்றே பெரும்பாலும் வழங்கப்படும் அதற்கு வேறு பெயரிருப்பதாகத் தெரியவில்லை அக்கூட்டுப் பெயா அம்மதஸ் தரின் உலக வாழ்வுக்கு ஒருகால் உதவினும் உதவலாம் அவரைக் கதிசேர்க்கவுதவுமா? அதனை அறிஞா ஆராய்ந்து காண்க

3 ராஜாஜி முதலானோா இராமகிருஷ்ணோபநிஷதம் முதலான புத்தகங்களுக்கு உபனிஷத்து என்று பெயரிட்டி ருப்பது வேதத்திற்கு ஒருவகையான நிந்தையென்றும், புராதனமான 108 உபநிஷத்துக்களில் பலவற்றை நவீன கல்பிதம் என்று மாத்வர்களும் நாமும் எழுதுவது மற்றொரு வகை நிந்தை என்றும் எழுதுகிறது சாதனம் உபநிஷத்துக் களாக அச்சிடப்பெற்றவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பிற்காலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டவையே என்பதற்கு நாம் முக்கியமான காரணம் ஒன்றைச் சுருக்கமாகக் காட்டியிருப்பதை ஆராயாமல், நிந்தைகளைப் பொழிகிறது சாதனம் நம் கொள்கையை விரிவாகக் காரணங்காட்டி நிலைநிறுத்துவதன் மூலம் அந்நிந்தைகள் சாதனத்திற்கே பொருந்தும் என்பதை விளங்கவைப்போம் இனி.

4 கடடுரையின தொடககததில 'அநத 108 உப நிஷததுககளில ஒவவொனறறகும பெயருணடு இறுதி உபநிஷததின பெயா முகதிகம எனபது. அதனில மறறை 107 இன பெயரும வருகிறது. அவவரிசையிறறுன உப நிஷத புததகமும அசசிடபபெறறுளளது எனறு சாதனம எழுதுகிறது. இதிலிருநது ஒவவொரு பெயரோடு உப நிஷததுககள எனறு சிலவறறைச சிலா அசசிடடுவிடட தால மாததிரம அவை உபனிஷததாகிவிடும எனறு சாதனம கருதுவதாகத தெரிகிறது இது வேதததின தனித தனமையை அறியாமையால ஏறபடட மயககமாகும. சுவடி களில எழுதபபெறறுப பிரசாரததை அடைநதவை மறற நூலகள. வேதமானது அநதணாகளாலே குருசிஷய கரமததில ஸவரததுடன ஓதபபெறறே பிரசாரததை அடைநதிருபபது. உபநிஷததுககளும வேதததில தலையான பகுதியாகச சோநதவையே அவையும இனறு வரையில அநதணாகளால ஸ வ ர த து ட ன ஓதபபடுபவையே ஆகையால பாரததேசமெஙகும எவை அநதநத வேதங களுககுரிய ஸவரததுடன ஏகரீதியாக அநதணாகளால ஓதபபடுகினறனவோ அவறறையே வேதஙகளாகவும உபனிஷததுககளாகவும நி ச ச ய ம ா க க கூறமுடியும. இநத ரீதியில பாாததால ஈச கேந கட பரசன முணடக மாணடூகய தைததிரீயஙகளும (தைததிரீயததில ப்$_4$ருகு$_3$ வலலிககு அடுதது ஓதபபடும * நாராயணவலலியும) ஐ த ரே ய மு ம, சாநதோகயமும பருஹதாரணயகமும, (அஷடாக்ஷர) நாராயணோபனிஷதும அநதநத வேதததை ஓதும அநதணாகளால ஏகரீதியான ஸவரததுடன ஓதப பட்டுவருகினறன ஆகையால, இவறறையே ஐயததிற கிடமிலலாத உபனிஷததுககளாக வைதிகாகள கொளள முடியும.

5. இனி, நியாயமான ஒரு வாதம எழககூடும. மறறும பல உபனிஷததுககள இபபோது ஓதும வழககு ஒழிநது போயவிடடாலும, வேதம ஓதும குலததிலே உதிதத பல

---

* இநத நாராயணவலலி 'நூறறெடடு உபனிஷத துககள எனனும அசசுபபுததகததில நூறறெடடுககுப பிறகு தனி உபனிஷததாக அசசிடபபெறறுளளது.

மததததைசசேராநத பணடைசசானறோாகளால தஙகளுடைய நூலகளிலே பிரமாணமாக எடுககபபடுகையாலே. அவையும ஒருகாலததிலே ஒவவொரு வேததஙின பகுதியாக ஓதபபடடு வநதவையே எனறு அனுமானம செயயலாமாகையாலே அவறறையும பரமாணமாக ஒபபுககொளளலாம எனபது அவவாதம. இவவாததஙில நியாயமும பொருததமும உளளது. இதே நியாயததைப பதினமூனறும நூறறுணடி லிருநத ஸ்ரீவேதாநததேசிகா எனனும விசிஷடாதவைத மதாசாரியா ஸசசரிதர ரகைஷ எனனும தம கிரநதததில கையாணடிருககிறாா அந நூலின முதலதிகாரததில ‘ஏதேந மஹோபநிஷத$_3$ கைஶசித$_3$நுக்$_3$ாஹருததவ சோத$_3$ய மபாஸதம। ந கேவலம ப$_4$க$_3$வத$_3$ராமாநுஜமுநிபி$_4$ரேவ மஹோபநிஷது$_3$பாததா அபிது ததபரமாசாாயைா ப$_4$க$_3$வத$_3$ யாமுநமுநிபி$_4$ரபி புருஷநிாணயே ஸமுபாததா। ந சைவமேக ஸித$_3$த$_4$ாநதநிஷடை$_2$ரேவ அபி$_4$யுகதை தது$_3$பாத$_3$ாநம। அபிது தத$_3$விருத$_3$த$_4$ ஸநமாதரப$_3$ரஹம பே$_4$த$_3$ாபே$_4$த$_3$ நிஷ்ணைதா யாத$_3$வபரகாஶைரபி ப$_4$க$_3$வத$_3$கீ$_3$தாப$_4$ாஷயேऽஷடமேऽத$_4$ யாயே। தத$_2$ா தநமதாநுஸாரிபி$_4$ா நாராயணசாாயைரபி தததவ நிாணயே ஶருதிதாதபாய நிாணயாதி$_4$காரே ஸோப ப$_3$ருமஹணநாநாவித$_4$ ஶருதிஶிக$_2$ர நிகரோத$_3$ாஹரணவஸரே மஹோபநிஷத$_3$ாத$_3$யாந ‘ஏக ஏவ நாராயண இதயாதி$_3$காம ஶசதுரோ மநதராநுத$_3$ாஹருதய ஏஷா சோபநிஷத ‘ஏதெள த$_3$வெள விபு$_3$த$_4$ஶரேஷடெ$_2$ள ப ர ஸ ா த$_3$ கரோத$_4$ஜெள ஸமருதெள। தத$_3$ாத$_3$ாஶிதபநத$_2$ாநெள ஸருஷடிஸமஹார காரகெள ॥ இதயாதி$_3$பி$_4$ரிதிஹாஸை , ‘ ததகரோத$_4$ஸம் ப$_4$வோ ருத$_3$ர பரஸாத$_3$ாசச பிதாமஹ ‘யஸய பரஸாத$_3$ஜோ ப$_3$ரஹமா ருத$_3$ரஶச கரோத$_4$ஸமப$_4$வ இதயாதி$_3$பி$_4$ புராணைஶச உபப$_3$ருமஹிதேதயுகதம ॥ [இதனுல (மஹோபனிஷததானது பஞ்சராத்ரத்தில எடுககபபடடிருககையால) சில ஆசாரி யாகள இதை எடுககாமையால இது உபனிஷதகாகாது எனனும வாதம தளளபபடுகிறது மஹோபனிஷததானது பகவதராமாநுஜமுனிவரால மாததிரமலலாமல, அவருடைய பரமாசாாயரான யாமுனமுனிவராலும புருஷநிாணயததில எடுககபபடடது. ஒரு ஸிததாநததததைச சோநத சானறோ களால மாத்திரம இது எடுககபபடவிலலை. விசிஷடாதவைத ஸிததாந்தத்திறகு வி ரு த த ம ா க ஸநமாதரப$_3$ரஹமததிறகு

பே₄த₃ாபே₄த₃த்தைச சொல்லும யாதவபரகாஶராலும தம முடைய பகவதகீதாபாஷ்யததின எட்டாவது அத்தியாயாயத தில மஹோபனிஷத எடுககபபட்டது அவவண்ணமே அந்த பே₄த₃ாபே₄த₃மததைச சோந்த நாராயணாசாரயராலும ததவ நிர்ணயம் என்னும தம நூலில ஶ்ருதிதாதபாயநிர்ணயாதி₄ காரததில உபப₃ருமஹணஙகளோடு கூடிய பல உபனிஷத வாகயஙகளை எடுககுமபோது மஹோபனிஷததின தொடககததி லுள்ள நாராயணன ஒருவனே என்று தொடஙகும நாலு மந்திரஙகளை எடுதது, இவவுபனிஷததானது-பிரமருதரா களான இவவிரு தேவஶ்ரேஷ்டாகளும (முறையே) நாரா யணனின அருளாலும கோபததாலும உண்டானவாகள, அவன காட்டிய வழியிலே (முறையே) ஸ்ருஷ்டியையும ஸமஹாரததையும செயபவாகள—என்னும மஹாபாரத வசனததாலும, 'நாராயணனின கோபததாலுண்டானவன உருததிரன, அருளால உண்டானவன பிரமன' 'எந்த விஷ்ணுவினுடைய அருளால பிரமனும், கோபததால உருததிரனும உண்டாயினரோ' முதலான புராணவசனங களாலும உபப₃ருமஹணம (விளககம) செயயபபட்டது என்று கூறபபட்டது] என்று மஹோபனிஷதானது பல மதககொள்கைகளையுடைய பல சான்றோாகளால எடுககபபட்டிருககையால, 'அது உபனிஷததலல என்னும வாதம தவறு என்று நிரூபிததிருககிறாா. ஓதும வழககி லிலலாத உபனிஷததுககளின உண்மையை அறிவதறகு இவவழியொழிய வேறு வழியிலலை ஒரு நூறு வருஷங களுக குள சிலா நூறறெட்டு உபனிஷது' என்று புததகம அச சிட்டுவிட்டதால மாததிரம அவை உபனிஷததாகிவிடாது.

6 வேதஙகள நாலு என்றும வேதாஙகஙகள ஆறு என்றும, மஹாபுராணஙகள பதினெட்டு என்றும வழஙகப படுகின்றன. ஆயிரககணககான வருஷஙகளாகப பறபல மததையும கொள்கைகளையும சோந்த பறபல சான்றோா களால தம பலலாயிரககணககான நூலகளில வேதஙகள நாலென்றும வேதாஙகஙகள ஆறென்றும புராணஙகள பதினெட்டென்றும எடுககபபடுகிறது அவவேதஙகளி லிருந்தும, அஙகஙகளிலிருந்தும புராணஙகளிலிருந்தும வாககியஙகள கையாளபபடுகின்றன அவவிதமாக உபனிஷத துககள நூறறெட்டென்று முறகூறிய பண்டைச்சான்றோர்

களால் வழங்கப்படவில்லை, அச்சிடப்பட்டிருக்கும் நூற்றெட்டில் (முக்திகோபனிஷத்தையுள்ளிட்ட) சுமார் எண்பது உபனிஷத்துக்கள் ப்ரமாணங்களாக எடுக்கப்படவுமில்லை. இவற்றிலிருந்து அவை பிற்காலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டவை என்பது நடுநிலைநிற்கும் அறிவாளிகளுக்குத் தெளிவாக விளங்கும்.

7 'அதனால் வேதோபனிஷத்துக்களுள் தம் தம் மதக்கொள்கைகளுக்கு அநுகூலமான உபனிஷத்துக்களை அங்கீகரிப்பதும் ப்ரதிகூலமான உபனிஷத்துக்களைக் கற்பனையென்பபேசித் தள்ளுவதும் மாத்வ (த்வைத), வைஷ்ணவ (விசிஷ்டாத்வைத) சம்ப்ரதாயமென்று தெரிகிறது' என்று சாதனம் கூறுகிறது. மாத்வர்களோ நாமோ இப்படி எங்கும் எழுதாமலிருக்கையில் சாதனம் இப்படித் திரித்துக் கூறுவது அதன் தன்மைக்கே பொருந்தும். '**தர்மதஸ்தா களான ஆசார்யர்களால்** ப்ரமாணமாகக் கையாளப்பட்ட உபனிஷத்துக்களையே உண்மையாகக் கொள்ளமுடியும் என்றே நாம் எழுதினோம். அதை **ராமாநுஜமதஸ்தா களான ஆசார்யர்களால்** என்று மாற்றித் தன் நெஞ்சிற் கொண்டு நம் மேல் பழி சுமத்தி அதிகப்ரஸங்கங்களைச் செய்கிறது சாதனம். பாரததேசத்தில் 'தர்மதங்கள் என்று ப்ரஸித்தி உள்ளதாகையாலும் அம்மதங்களில் ஒன்றாகிய அத்வைத மதத்தைச்சேர்ந்த காமகோடி பீடாதிபதியைக் குறித்தே 'ஸாதவிகவிஜயம் எழுதப்பட்டதாகையாலும் நாம் தர்மதஸ்தர்களான ஆசார்யர்கள் என்னும் பதத்தைப் ப்ரயோகித்தோம். சாதனம் கருதுவதுபோல், 'தர்மதம்' என்னும் கூட்டுப்பெயர் அம்மதஸ்தரின் உலகவாழ்வுக்கோ பரகதிக்கோ உதவும் என்று கருதிப் ப்ரயோகிக்கவில்லை. 'தர்மதஸ்தர்களான ஆசார்யர்கள்' என்றதை உபலக்ஷணமாகக் கொண்டு, 'பற்பல மதங்களைச் சேர்ந்த பண்டைச்சான்றோர்கள்' என்று பொருள்கொள்ள அடுக்கும்

8. "இப்படிப் புது உபனிஷத்துக்களைக் கற்பித்தும் புராதன 108 இல் சிலவற்றைத் தள்ளியும் சாஸ்திர விசாரம் செய்பவர்களை வைதிகரென எப்படிச் சொல்லுவது' என்று தொடங்கி அஸத்ரூர்ரே பரமதநிந்தையையும் ஸ்வமத ப்ரமைஸையும் செய்து இன்புறுகிறது சாதனம். 108

உபனிஷததுககளுமபுராதனம என றுஸிததிததபிறகலலவோ அவறறில சிலவறறைந தளளுபவாகளே அவைதிகாகள என று படடஙகடடலாம பலமதஙகளைச சோநதபலலாயிரக கணககான பணடைசசானறோாகளின தெனமொழி வட மொழி நூலகளில சிலவறறிலாவது முகதிகோபனிஷததும அவவுபனிஷததிற கறபிககபபடடதாக நமமால நிருபிககப படும சுமாா எணபது உபனிஷததுககளும எடுககப படடுளளன எனபதை சாதனம காடடடும

9. அபபடிக கறபிககபபடட உபனிஷததுககள எவை என று சாதனம கேடகினறது பலமதஙகளைச சோநத பலலாயிரககணககான பணடைசசானறோாகளில சிலராவது பரமாணமாகக கையாணட உபனிஷததுககளைத தவிாநத மறறவையெலலாம கறபிககபபடடவையே என பது நமமுடைய பதில. இனி அபபடிப பணடைச சானறோா களால கையாளபபடட உபனிஷதஙகள யாவை எனனும கேளவி எழுகினறது. நமமுடைய ஆராயசசிககு எடடிய வரையில அவறறை இபபாராவில தருகினறோம. இவற றுககு மேலும சில பல உபனிஷததுககள வேததததை பர மாணமாக ஒபபுககொணட பல மதஙகளைசசோநத பண டைச சானறோாகளால கையாளபபடடிருககினறன என று காடடிலுல ஏறறுககொளள ஸிததமாயிருககிறோம (1-10) **ஈஸாவாஸயம** தொடககமாக **பு$_3$ருஹத$_3$ாரணயக**மீறுகவுளள பதது உபனிஷததுககளும (தைததிரீயநாராயணவலலியும) பரஹமஸூதரததில பல அதிகரணஙகளில விஷயவாகய மாகக கருதபபடுகினறன என று பல பாஷயஙகளில ஒபபுக கொளளபபடுகிறது (11) **கௌஷீதகிபு$_3$ராஹமணோபநிஷத-** பரஹமஸூதரததில அநிஷடாதி$_3$காாயதி$_4$கரணததிலும, தடி த$_3$தி$_4$கரணததிலும ஸாமபராயாதி$_4$கரணததிலும இநத$_3$ர பராணாதி$_4$கரணததிலும ஜகத$_3$வாசிதவாதி$_4$கரணததிலும இவவுபனிஷததிலுளள வாகயஙகள விஷயவாகயஙகளாகக கருதபபடுகினறன என று பல பாஷயஙகளில ஒபபுக கொளளபபடுகிறது. (12) **ஸவேதாஸவதரோபநிஷத**-பிரஹம ஸூதரததில ஆஸீநாதி$_4$கரணததிலும, சமஸாதி$_4$கரணததி லும, பராதி$_4$கரணததிலும, ஸாவவயாக$_2$யாநாதி$_4$கரணததி லும இவவுபனிஷததிலுளள வாகயஙகள விஷயவாகயங களாகக கருதபபடுகினறன என று பல பாஷயஙகளில ஒபபுக

கொள்ளப்படுகிறது (13) அக்நிரஹஸ்யம்-ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் பூர்வவிகல்பாதி₄கரணத்தில் இவ்வுபனிஷத்திலுள்ள வாக்யம் விஷயவாக்யமாகக் கருதப்படுவதாகப் பல பாஷ்யங்களில் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ப்ரஹ்மஸூத்ரகாரரால் எடுக்கப்பட்டவையாகப் பல பாஷ்யகாரர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவை இவ்வுபனிஷத்துக்களே இனி பல ப₄ாஷ்யகாரர்களாலும் பல மதத்தைச் சேர்ந்த பண்டைச் சான்றோர்களாலும் எடுத்துக்கையாளப்பட்ட உபனிஷத்துக்களைத் தருகிறோம் (14) (அஷ்டாக்ஷர) நாராயணோப நிஷத் (15) ஸுப₃ாலோபநிஷத் (16) அதாவசிகை (17) மந்த்ரிகோபனிஷத் (18) அதாவசிரஸஸு (19) மஹோப நிஷத் (20) மைத்ராயணீய உபனிஷத் (21) ந்ருஸிம்ஹ தாபநீயோபனிஷத் (22)ப₃ரஹ்மபி₃ந்து₃பநிஷத் (நூற்றெட்டில் அம்ருதபி₃ந்து₃பனிஷத் என்னும் பெயரில் இது அச்சிடப் பெற்றுள்ளது பூர்வாசார்யர்கள் ப்ரஹ்மபிந்து என்றே எடுத்திருக்கிறார்கள்) ஆக நம்முடைய ஆராய்ச்சிக்கு எட்டிய வரையில் ஐந்நூறு வருஷங்களுக்கு முற்பட்டவர்களும் பல மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுமான பண்டைச் சான்றோர்களால் எடுத்துக் கையாளப்பட்ட உபனிஷத்துக்கள் இவையே இவற்றில் அக்நிரஹஸ்யம் என்பது நூற்றெட்டில் இல்லை தைத்திரீய நாராயணவல்லியானது பட்டபாஸ்கர வித்யாரண்யாதிகளின் பாஷ்யங்களுக்கும், பூர்வாசார்யர்களின் பாடங்களுக்கும் முரண்பட்ட பாடங்களோடு நூற்றெட்டுக்குமேல் நாராயணீயா-யாஜ்ஞிகயுப நிஷத்' என்னும் பெயருடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது

10. மேலே எடுக்கப்பட்ட இருபத்திரண்டுக்கு மேலே வேறு சில உபனிஷத்துக்களையும் ஒவ்வொரு மதத்தைச் சேர்ந்த ஆசார்யர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள் உதாஹரணமாக விசிஷ்டாத்வைத மதாசார்யர்களில் ஒருவரும் ஸ்ரீராமானுஜரின் சிஷ்யருமான அநந்தாழ்வான் வேங்கடாசல இதிஹாஸமாலாவில் 'காத்யாயநோபநிஷத் என்னும் உபநிஷத்தை எடுத்திருக்கிறார் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் ஸச்சரித்ர ரக்ஷையில் ஸுதாசநோபனிஷத் என்னும் உபநிஷத்தை எடுத்திருக்கிறார் மற்றும் பல ஆசார்யர்கள் தவயோப னிஷத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வுபனிஷத்துக்கள் மூன்றும் 1933-ம் வருஷத்தில் அடையார் லைப்ரெரியில் अप्रकाशिता उपनिषद्. (un-published upanishads)

எனனும பெயரில வெளியிடபபடட உபநிஷதபுஸத கததில காணகினறன இபபுததகததில நூறறெடடில இலலாத 71 உபனிஷததுககள அசசிடபபெறறுளளன இவறறில சிலவறறை மததவமத ஆசாரயரகள கையாணடி ருககிறாரகள (அசசிடபபடடுளளவைஎனனும ஒரே காரணததால சாதனம இவறறையும உபனிஷத துககளாக ஒபபுககொளளுகிறதா எனபது தெளிவாக வேணடும) ஒரு மததததைசசேரநத ஆசாரயரகளால கையாளபபடட உபனிஷததுககளும அநதநத மதததினரால தஙகள குழுவில குலாவபபடலாமேயொழியப பொது விவாதஙகளில உபயோகபபடததககவையலல எனறு கொளவதே நியாயமாகும அவரகள அஙகீகரிககிற உபநிஷததுககளைககொணடே அவரகளின கொளகையை மறுபபதாயிருநதாலுஙகூட அமமறுபபுககு ஆதாரமா யிருநத வாககியப பகுதிகளையும தம கொளகையே பறறி இடைசசெருகல எனப பேசுதறகும அவரகள துணியலாம எனறு சாதனம சஙகிததிருபபதறகும இடமிலலை தம கொளகைககு விரோதம எனனும காரணஙகொணடு எநத வேதபபகுதியையும உபனிஷததையும விசிஷடாதவைதிகள எனறும மறுததிலலை பரமாதமாவை சிவாதிசபதஙகளை யிடடுப பேசுகையாலே மேலெழுபபாரககுமபோது சிவபரத துவஙகூறுவதாகத தோறறமளிககும ஶவேதாஶவதரம அதரவசிகை, அதரவஶிரஸ எனனும மூனறு உபனிஷததுக களும தம காலததில வழககிலிருநதமையாலே அவறறை முழுவதும ஒபபுககொணடுதான ராமாநுஜர முதலான நம ஆசாரயரகள பரததுவநிஷகரஷததைச செயதிருககிறாரகள நூறறெடடில கறபிதமாக நாம காடடியிருககும உபனிஷத துககளில சிவபரமாகவும அதவைதபரமாகவும உளள உபனிஷததுககள அவரகள காலததில வழககில இருநதிருந தால அவறறை எடுததுக கடடாயம நிரவாஹம செயதிருப பாரகள. அவறறில அதவைதபரமான உபனிஷததுககளை அதவைதிகளும சிவபரமான உபனிஷததுககளை சைவர களும, விஷணுபரமான உபனிஷததுககளை வைஷணவர களும தஙகளுககு ஆதாரமாக எடுததிருபபாரகள பணடைச சானறோரகளின நூலகளில நாம இபபடிக காணுமையாலே அவவுபனிஷததுககள கறபிதமே எனறு நிரணயிககததடடிலலை. நாம கீழே எடுதத 22-உபனிஷத

துககளில முதல 17 உபனிஷததுககளை விசிஷடாதவைதி கள பாஷயததுடன அச்சிட்டிருககிறாரகள். நமமுடைய விஷணுசிததவிஜயததிலும இவவுபனிஷததுககள பதி னைமையும முழுவதும ஒபபுககொணடே சைவமததைதக கணடிததிருககிறோம ஆகையால அவறறிலும பல பகுதிகளை இடைசசெருகல எனறு சொலலி விடுவோமோ எனறு சாதனம பயபபடததேவையிலலை பதினெடடாவதாக நமமால எடுககபபடட அதாவசிரஸலையும இருபத தொனறாவதாக எடுககபபடட நருஸிமஹதாபினியையும, இருபததிரணடாவதாக எடுககபபடட பரஹம (அமருத) பிநதுவையும நூறறெடடில உளளபடி ஒபபுககொணடே விஷணுசிததவிஜயததில சைவமததைதக கணடிததிருக கிறோம. ஆகையால அவை குறிததும சாதனம முறகூறிய படி பயபபடததேவையிலலை

11 இனி இபபாராவிலும அடுதத பாராவிலும (முறையே) மஹோபனிஷததிலும (19) மைதராயணீயத திலும (20) வைஷணவ மதததுககு இடையூறு செயய வேணடும எனனும ஒரே கருததுடன நூறறெடடுப புததகததில பராசீநமான மஹோபனிஷததிலும, மைதராய ணீயததிலும பலமாறுபாடுகள செயயபபடடிருககினறன எனபதைதக காரணஙகாடடி நிரூபிபபோம. மஹோபனிஷத தில **ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீநந ப$_{3}$ரஹமா நேஶாந** ' [நாராயணன ஒருவனே (ஆதியில) இருநதான், பிரமனு மிலலை, சிவனுமிலலை] **ஸ ஏகாகீ ந ரமேத** [அவன ஒரு வனாய இனபுறவிலலை] ' **தத்ர ப$_{3}$ரஹமா சதுர்முகோ$_{2}$ऽஜாயத** [அவவணடததில நானமுகனான பிரமன உணடானான] ' **லலாடாத தாயக்ஷ ஶூலபாணி புருஷோऽஜாயத** [நெற றியிலிருநது சூலததையேநதிய புருஷனான முககணணன தோனறினான] எனனும வாககியஙகள உளளதாக ஸ்ரீபாஷய காரா முதலான பல ஸ்ரீவைஷணவசாரயாகளின நூலகளி லிருநதுவிளஙகுகிறது நூறறெடடில அச்சிட்டிருககும மஹோபனிஷததின முதலததியாயததில இவவாககியஙகள காணபபடுகினறன. இமமஹோபனிஷததை விசிஷடாத வைதாசாரயாகள மாததிரமலலாமல பேதாபேதவாதிகளான யாதவபரகாசரும, நாராயணாசாரயரும எடுததிருபபதை ஸ்ரீவேதாநததேசிகா தம ஸசசரிதரரக்ஷையில காடடியிருப பதை ஐநதாவது பாராவில எடுததெழுதிறோம அதில

மஹோபனிஷத்தின் முதல மந்திரம் 'ஏக ஏவ நாராயண' என்று தொடங்குவதாக நாராயணுசார்யா எடுத்திருப்பதாக வேதாந்ததேசிகா எடுத்தார அதே ஸச்சரிதரக்ஷையில முதலத்தியாயத்தில அதர ப₃ரஹ்மஸூகதமிதி மஹோபநிஷந மத₄யக₃தா * ஸஹஸ்ரஶீர்ஷேதயாத₃யா ஏகோந விமஶதிா மந்த்ரா । தத உபரிதநாஷ்டௌ மந்த்ரா * ஸாவஸ்ய வஶிநமிதயாத₃யா । தத்ர * த₃க்ஷிணே து பு₄ஜே விப்ர இதி பஞ்சமோ மந்த்ர । ஏக ஏவ நாராயண இதி மஹோபநிஷத₃ாத₃யோ மந்த்ர ॥ [(பாஞ்சராத்ரத்தைச்சேர்ந்த) இப்பாரமேஶவரஸம்ஹிதையில பரஹ்மஸூகதம என்று எடுக்கப்பட்டது மஹோபனிஷத்தின மத்தியில ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா' என்று தொடங்கும பததொன்பது மந்திரங்களாகும ஸாவஸ்ய வஶிநம என்று தொடங்கும எட்டுமந்திரங்கள அந்த பரஹ்ம ஸூகதத்தை அடுத்திருப்பவை அவ்வெட்டு மந்திரங்களில அந்தணன வலதுகையில ஸுதாசனத்தையும இடதுகையில ஶங்கத்தையும தரிக்கவேண்டும என்று பரஹ்மஜ்ஞானிகள கூறுகின்றனா' என்னும (பொருளுள்ள) மந்திரம ஐந்தாவதாகும். ஏக ஏவ நாராயண என்பது மஹோபனிஷத்தின முதல மந்திரம] என்று காட்டினா ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகா அதே கிரந்தத்தின இரண்டாமத்தியாயத்தில "அதோ₂ாத₄வக₃தி காமாநாமூாத₄வபுண்ட₃ரஸய த₄ாரணம। திாயகபுண்ட₃ராதி₃ஹாநம ச ஶாஸதரை ஸமபி₄த₃த₄மஹே॥ ஸந்தயதர பு₃ஹ்ஙி ஶருதிஸமருதீதிஹாஸாதி₃ வசாமஸி। தத்ர தாவநமஹோபநிஷதி₃— த₄ருதோாத₄வ புண்ட₃ர பரமேஶிதாரம நாராயணம ஸாங்க₂யயோக₃ாதி₄ க₃மயம। ஜ்ஞாதவா விமுசயேத நர ஸமஸதைஸ ஸம ஸாரபாஶைரிஹ சைவ விஷ்ணும॥ இதி॥' [உயாகதிக்குச் செலல விருமபுகிறவாகள ஊாதவபுண்டரத்தையே இட வேண்டும என்றும குறுக்குப புண்டரத்தைக கைவிட வேண்டும என்றும சாஸதிரங்களைக்கொண்டு இவ்வத்தியாயத்தில நிரூபிப்போம இவ்விஷயத்தில பல ஶருதி ஸமருதீதிஹாஸ ஸாத்விக புராணுதி வசனங்கள உள்ளன மஹோபனிஷத்தில ஸாவவயாபியாய பரமேஶவரனுய காமஜ்ஞான பகதியோகங்களால அடையப்படுமவனுன நாராயணனை ஊாதவ புண்டரத்தை தரித்துக்கொண்டு எந்த மனிதன தியானிக்கிருனே அவன ஸமஸார பாசங்களினின்றும இவவுலகிலேயே விடுபடுகிருன என்று ஓதப

பட்டுள்ளது] என்று எடுத்திருக்கிறார். அதே கிரந்தத்தின் மூன்றாமத்தியாயத்தில், "**ஶ்ரூயதே ச மஹோபநிஷதி₃— விஷ்ணுநாத்தமஶ்நந்தி விஷ்ணுநா பீதம் பிப₃ந்தி விஷ்ணுநா க₄ராதம் ஜிக₄ரந்தி விஷ்ணுரஸிதம் ரஸயந்தி தஸ்மாத₃வித₃வாம்ஸோ விஷ்ணூபஹ்ருதம் ப₄க்ஷயேயு** [விஷ்ணுவினால் உண்ணப்பட்டதையே (பெரியோர்கள்) உண்கிறார்கள் விஷ்ணுவினால் பருகப்பட்டதையே பருகுகிறார்கள் விஷ்ணுவினால் நுகரப்பட்டதையே நுகர்கின்றனர் விஷ்ணுவினால் சுவைக்கப்பட்டதையே சுவைக்கின்றார்கள் ஆகையால் அறிவாளிகள் விஷ்ணுவுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதையே உண்ணவேண்டும்.] என்று எடுத்திருக்கிறார் இங்கு நாராயணாசார்யராலும், ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகராலும் மஹோபனிஷத்தில் உள்ளதாக எடுக்கப்பட்ட வாக்யங்களெல்லாம் நூற்றெட்டுப் புத்தகத்திலுள்ள மஹோபனிஷத்திலில்லை அதற்கு பதிலாக முதலத்தியாயத்தின் நடைக்கு நேர் மாறாக, பெரும்பாலும் இதிஹாஸ புராண நடையிலே அமைந்த அநுஷ்டுப் ஶ்லோகங்களைக் கொண்ட ஐந்து அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றிலிருந்து ஒரு ஶ்லோகமும் எம்மதத்தைச்சேர்ந்த பண்டிதர் சான்றோர்களாலும் மஹோபனிஷத்திலுள்ளதாக எடுக்கப்படவில்லை இவைகளிலிருந்து ப்ராசீநமான மஹோபனிஷத்திலிருந்த பெரும் பகுதியை எடுத்துவிட்டு நவீனமாகப் பல பகுதிகளைச் சேர்த்து நூற்றெட்டுப் புத்தகம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விளங்குகிறது நாராயணாசார்யர் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் முதலானோர் எடுத்த மந்திரங்கள் உண்மையில் மஹோபனிஷத்தில் இல்லையானால், அப்பய்யதீக்ஷிதர் முதலான சைவாத்வைதிகள் தம் விரிவான நூல்களிலே அப்படி எழுதியிருப்பார்கள் அவர்கள் அப்படி எழுதாததிலிருந்தும் அப்பய்யதீக்ஷிதர் காலம் வரையில் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் எடுத்த ரீதியிலேயே மஹோபனிஷத்து அமைந்திருந்தது என்று ஊஹிக்கலாம் (அப்பய்யதீக்ஷிதர் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகரின் யாதவாப்யுதயத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்து அதில் அவரை மிகவும் கொண்டாடியிருக்கிறார் என்பதும் காணத்தக்கது) ஆக மஹோபனிஷத்தின் பெரும்பகுதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஆசாரங்களான ஊர்த்வ புண்ட்ரதாரணம், ஶங்கசக்ரதாரணம் பகவந்நிவேதித பக்ஷணம் முதலானவற்றை நிலைநிறுத்துவதாயிருந்தபடி

யாலே, வைஷ்ணவதவேஷிகள சில அபபகுதிகளை எடுதது விடடு பிற பகுதிகளைசசேரதது நூறறெடடுச சுவடியில இணைததுவிடடாாகள என்று விளஙகுகிறது.

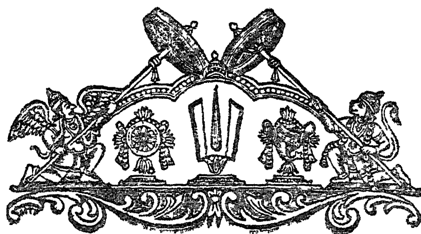
12 **மைதராயணீய உபநிஷத** ” எனபது பலமதங களைச சேரந்த பணடிதசாலரேோகளால எடுககபபடட உபனிஷததுககளில ஒனறு இதில **அதர ஹி ஸெளர ஸெளமயாக்நேய ஸாதவிக மணடலாநி பிதவா தத மதத ஸதவாநதரவஸதிதம அசலம அமரம அசயுதம தருவம விஷ்ணு ஸமஜ்ஞம ஸாவாதாரம தாம ஸதயகாம ஸாவஜ்ஞதவ ஸமயுகதம ஸவதநதரசைதநயம ஸவே மஹிமநி திஷடமாநம பஶயதி** [இஙகு ஸூரயனுடையவும ஸோம னுடையவும, அகனியினுடையவும ஸாதவிகமானதுமான மணடலஙகளை பேதிதது அதனுளளிருககும சுததஸத வததினுள எழுநதருளியிருபபதாய அசையாததாய மரண மறறதாய, (அடியாாகளை) நழுவவிடாததாய **விஷ்ணு வெனனும பெயரையுடையதாய** ஸாவாககும ஆதாரமா யுளளதாய, ஸதயகாமதவம ஸாவஜ்ஞதவம முதலான குணஙகளுடன கூடியதாய ஸவதநதரமானதாய ஞான ஸ்ருவபமானதாய தன மஹிமையிலேயே நிலைநிறபதான தேஜஸஸைப பாாககிறான] எனனும வாககியம அபபயய தீக்ஷிதரின சிவதததவவிவேகததிலும, அதறகுக கணடன மாக வேதாநதாசாாயா எனபவரால எழுதபபடட வேதாநத கௌஸதுபம எனனும நூலிலும கையாளபபடடிருக கிறது இதில ஸூரயமணடலததின நடுவிலிருபபவன **விஷ்ணுவெனனும பெயரையுடைய அசயுதன** என்று கோஷிககிறது உபனிஷத. இவவாககியததின இபபகுதியைப பதினமூனறும நூறறுணடிலிருநத வியாககியான சககரவாததி யான பெரியவாசசானபிளளை தம தனிசலோக வயாக யானததில எடுததிருககிறாா நூறறெடடிலுளள மைதரா யணீயததில இவவாககியமிலலையே என்று நெடுநாளாகக கலஙகிககொணடிருநதோம நாம. அபபோது, கி பி 1870ல லணடனில E B Cowell M A எனனும ஆஙகிலேயரின ஆஙகிலமொழிபெயாபபுடன, அதவைதியொருவரின வட மொழியுரையுடன கூடியதாக பெஙகால ஏஷியாடிக ஸொஸைடியாரால வெளியிடபபடடுளள மைதராயணீய உபனிஷத புஸதகம நிதி கிடைததாறபோலே கிடைததது அதையும, நூறறெடடிலுளள மைதராயணீயததையும

ஒபபிடடுப பாாககையில, நூறறெடடுப புததகததில மைதராயணீயததின ஆறுவது பரபாடகததின பெரும பகுதியும ஏழாவது பரபாடகமும அடியோடு எடுககப படடு விடடன எனபதையும எடுககபபடட ஆறுவது பரபாடகததின கடைசியில பணடைச சானறோாகளால கையாளபபடட **அதர ஹி** எனறு தொடஙகும வாககயம உளளது எனபதையும கணடுகளிததோம. விஷணுசிதத விஜயம (முதறபதிபபு) 1130-32 பககஙகளில இதை எழுதியுமிருககிறேம இவவுபனிஷததிலும ஸூாயமணட லாநதாவாததியானவன விஷணுவே எனனும வைஷணவ மதககொளகைககு இவவாககியம ஆதாரமாயிருபபதாலே இவவாககியமும முன பின பகுதிகளும நூறறெடடுச சுவடியைக கறபிதத வைஷணவ தவேஷிகளால எடுககப படடுவிடடன எனறு விளஙகுகிறது. இவறறையெலலாம காணும நடுநிலையாளாககு வைஷணவ மததிறகு உப னிஷததுககளில பரமாணஙகள நிறைநதிருபபதைககணடு பொறுத சில வைஷணவதவேஷிகள சைவாதவைத பரமாகப பல புது உபனிஷததுககளைக கறபிததும பழைய உபனிஷததுககளில பல மாறுபாடுகளைச செயதும வைஷணவாகளையும ஏறறுகககொளளசசெயவதறகாக நூற றெடடு திவயதேசஙகளைபபோலே நூறறெடடு எனனும எணணிககை வருமபடி விஷணுபரமான சில உபனிஷததுக களைசசோததும இவறறையெலலாம காடடி இவை இனன இனன வேதஙகளைச சோநதவை எனறு சில கறபனைகளைச சொலலும இதிஹாஸ புராண காவயநாடக சைலியிலமைநத முகதிகோபனிஷததைக கடைசியில சோத தும மிக ஸாமாததியமாக உணடு பணணிய சுவடியே நூற றெடடுசசுவடி எனறு நனகு விளஙகும.

13. நூறறெடடில நாராயணபரததுவததைத தெளி வாககக காடடும மஹோபனிஷத, நாராயணோபநிஷத ஸுபா லோபனிஷத முதலானவை மிகபபழைமையான காலததி லிருநதே இருநது வநதவை எனபதும சிவபரததுவதத தெளிவாககக காடடும சரபோபனிஷத முதலானவை பிற காலததில கறபிககபபடடவை எனபதும மறறொரு காரணத தாலும விளஙகும தமிழநாடடில வழஙகும சஙக இலககி யஙகள மிகபபுராதனமானவை. அவறறைப பாடியவாகள எலலா தெயவஙகளையும பாடியிருககிறாகளாகையாலே

எநத தெயவததிடமும விரோத$_4$ப$_4$ாவமுளளவாகளலல. அவாகள பரமபொருளுககேயுரிய பல தனமைகளை வேதாந தஙகள திருமாலுககுச சொலலுவதாகப பரிபாடல முதலான நூலகளிலே பலவிடஙகளில பறைசாறறியுளளாாகள 'நின வலவயின நிறுததும ஏவல உழநதமை கூறும நாவல அநதணா அருமறைப பொருளே" [பரிபாடல-1] [எலலா உலகும உனககு அடஙகியிருபபது எனறு அநதணா ஓதும அருமறை கூறும] கெடு இல கேளவியில நடு ஆகுதலும" [பரிபாடல 2] [அழிவிலலாத வேதததில நீயே அநதாயாமியாக ஓதபபடுபவன] சாயல நினது வான நிறை எனனும நாவல அநதணா அருமறைபபொருளே எவவயினோயும நீயே [பரிபாடல 2] [வேதம உன நிறமானது நீல மேகததை ஒததது எனறு கூறும, எலலாவிடததிலும வியாபிததிருபபவன நீ] மாயோய்' நின வயின பரநதவை உரைததேம மாயா வாயமொழி உரைதர வலநது, 'வாயமொழி ஓடை மலாநத தாமரைப பூவினுள பிறநதோனும, தாதையும நீ என மொழியுமால அநதணா அருமறை [பரிபாடல 2] [அழியாத வேதம கூறுகையாலே உனனிடமிருநது எலலாப பொருளும உணடாகினறன எனறு உரைததோம பிரமனும நீ பிரமனைப படைததவனும நீ எனறு வேதம கூறும] 'நினனைப புரை நினைபபின நீயலது உணாதியோ முனனை மரபின முதுமொழி முதலவ" [பரிபாடல 3] [வேதததில முதலவனுககச சொலலபபடும உன பெருமையை உனனைனறி எவராலும அறியமுடியாது] "நின ஓா அனனோா அநதணா அருமறை [பரிபாடல 4] [நினனை ஓதத வேதம நின பெருமையைக கூறும.] "நாம வாயமொழி இது என உரைதத(லி)ன [பரிபாடல 15] [பரமபொருடகுரிய பெருமையை வேதம உனககுக கூறுகிறது.] முதலான பலவிடஙகள காணக. இபபடி சிவனுககுப பெருமை சஙக விலககியஙகளில காணபபடவிலலை சரபககதை முதலானவை எடுககபபடவிலலை இதிலிருநதும சிவபரததுவததைத தெளிவாககக காடடும சரபோபனிஷத முதலானவை பிறகாலததில கறபிககபபடடவை எனறு அறியலாம. இபபடி உபனிஷததுககளைக கறபிததததும சாதனம அதை நிலைநிறுததத முயலவதுமேவேததரோஹமாகும எனறு அறிவாளிகள உணாவா.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

சமயசாதனத்தைக் குறித்துச் சில கேள்விகள்

—•—•—

(விஷ்ணுசித்தவிஜயம - அனுபந்தம 2)

1. ‘சமயசாதனம எனனும சைவசிததாநதபபததிரிகை (12, தெறகுரதவீதி, திருநெலவேலி 6) எனனும விலாஸததி லிருநது வெளிவருகிறது எனபதை முனனமே நாம தெரி விததிருககிறோம. ‘ நூறறெட்டு உபனிஷததுககள என னும பெயரில அசசிடபபெறறிருககும புததகததிலுள்ள பெருமபாலான உபனிஷததுககள’ ஐநநூறு வருடததிறகுள கறபிககபபடடவை எனறு ஸாதவிகவிஜயததில நாம எழுதியிருநததை இபபததிரிகை தன மலா 3 இதழ 3ல சென்ற விஶ்வாவஸு புரட்டாசியில கணடிகக முறபட்டது. இபபததிரிகை வெளிவநத 20 நாடகளுககுள வெளிவநத ஸுதாசனம விஶ்வாவஸு ஐபபசியிதழில—(215 இலகக மிடட இதழில)—‘ உபநிஷததுககள நூறறெட்டா எனனும 16 பககமுள்ள 13 பாராககள கொணட கட்டுரையை வெளியிட்டு அதில சமயசாதனததின விலாஸததையும ஆசிரியரின பெயரையும குறிபபிட்டு சாதனததிலுள்ள கணடனபபகுதியை அசசிட்டு, அதறகு விரிவாக பதில எழுதியிருநதோம நமமுடைய பதிலைபபெறறு ஒரு வருட மும ஒரு மாதமும கழிநதபின பராபவ காததிகையில

வெளிவநத மலா 3 இதழ 9ல பககம 2ல '**உபநிஷததுககள 108 அலலவா''** எனனும தலைபபில ஒரு கடடுரையை வெளியிடடு, '**உபநிஷததுககள நூறறெடடா** எனனும கடடுரைககு பதில கூற முயனறுளளது சாதனம நாம சாதனததின முழு முகவரியையும, ஆசிரியரின பெயரையும, கணடனபபகுதியையும அசசிடடு பதிலுரைததிருககிறோம சாதனமோவெனில நம விலாஸததைக கொடுககவிலலை, 16 பககமும 13 பாராவுமுளள நம விரிவான கடடுரையிலிருநது ஒரு சில வாககியஙகளையே அசசிடடுக கடடுரைககு பதிலுரைததாகப பெயா பணணுகிறது. இதிலிருநது தன வாசகாகள எதிாககடசியை நனகு அறிவதறகுச சாதனம வாயபபளிககவிலலை எனபது வெளிபபடை. இது நோமையான வாதமுறையனறு. இனி, இககடடுரையில சாதனததின பதிலகளைப பகுதி பகுதியாகக கொடுதது, அவை முறையான பதிலகளாகமாடடாவாகையாலே உபனிஷததுககள நூறறெடடெனறு ஒருகாலும தேற மாடடாது எனறு நிலைநாடடி, சாதனததைக குறிததுச சில கேளவிகளை வெளியிடுவோம. சாதனததிறகு நோமையான விவாதம செயய விருபபமுணடாகில நமது முழு விலாஸததையும கொடுதது நம கேளவிகளை அபபடியே அசசிடடு பதிலுரைககடடும. அபபடிச செயயாமல மலா 3-9ல எழுதியிருபபதுபோல எதையாவது எழுதிககொணடு போனால சாதனம இவவிஷயததில தோலவியுறறதாக நடுநிலையாளாகளால முடிவுகடடபபடும. இனி, சாதனம மலா 3-9ல உளள பதிலகளை ஆராயவோம.

2. வேதஙகள நாலு எனறும, வேதாஙகஙகள ஆறு எனறும, மஹாபுராணஙகள பதினெடடு எனறும ஆயிரககணககான வருஷஙகளாகப பறபல மததையும, கொளகைகளையும சோநத பறபல சானறோாகளால தம பலலாயிரககணககான நூலகளில வழஙகபபடடு அவறறிலிருநது **வாககியஙகளும** கையாளபபடுவதுபோலே **ஐநநூறு வருடஙகளுககு முறபடட** எநதப பணடைசசானறோராலும உபனிஷததுககள நூறறெடடு எனறு வழஙகபபடவிலலை

யாகையாலும அசசிடபபடடிருககும நூறறெடடில (முகதி கோபனிஷததையுளளிடட) சுமார எணபது 'உபனிஷததுக கள பரமாணமாக எடுககபபடவிலலையாகையாலும இவை இருநூறு வருடஙகளுககுள கறபிககபபடடவையே என்று நிலைநாடடியிருககிறோம நாம. [உபனிஷததுககள நூறறெடடா எனனும கடடுரையில 6-வது பாரா காணக.] இதுவே நமது உயிரநாடியான வாதம ஆணித தரமான இவவாததைதை சமயசர்தன்ம எடுக்கவேயிலலை நேரமையாக வாதம புரிவதாகில, சைவமததைதையுளளிடட பறபல மதஙகளைச சேரநதவாகளும, இருநூறு வருடஙகளுககு முறபடடவாகளுமான இனனார இன்னார தம நூலகளில 'உபனிஷததுககள நூறறெடடு என்று வழஙகியிருக கிறாகள, 'முகதிகோபனிஷத முதலான சுமார எணபது உபனிஷததுககளிலிருநது வாககியஙகளை எடுததிருககிறாகள என்று சாதனம காடடியிருககவேணடும. ஒரு வருடத துககு மேல தேடியும அததகைய ஒரு வாககியஙகூடக கிடைககாமையாலே நூறறெடடுச சுவடி கறபிககபபடட பின சமீபகாலததிலிருநத சிலருடைய வாககியஙகளை எடுக கிறது சாதனம. சில விதணடாவாதஙகளையும செயகிறது. அவறறை ஆராயவோமினி

3. 'மஹாவாகயரதநாவளி எனனும நூலில 'விதயா ரணயா நூறறெடடு உபனிஷததுககளுககும வியாககியானம செயதிருககிறார என்று எழுதியிருககிறதாம. விதயாரணய ரும சானறோரலலவா? என்று கேடகிறது சாதனம. மஹாவாகயரதனவளி எனனும நூல சாமபல பூசிய சாஸதிரிகள அசசிடட நூறறெடடுச சுவடியில கறபிதது எழுதிச்சேரககபபடட நவீன நூல. நூறறெடடுச சுவடியை பராசீனமாககுவதறகாக அதில பல பொயகள எழுதப பெறறுளளன. விதயாரணயா நூறறெடடுககும உரை யிடடார எனபது அததகைய பொயகளில ஒனறு சமீப காலததிலிருநத உபனிஷதபரஹமயோகி எனபவரே நூறறெடடுககும உரையிடடவர. இவவுரையை அடையார லைபரரியில அசசிடடிருககிறாகள இவருககு முன நூற

றெட்டுககும உரையிட்டவா எவருமிலா. விதயாரணயா காலததில நூறறெட்டுச சுவடியே கிடையாது. ஆகையால அவா அவறறுககு உரையிட இடமேயிலலை.

4. தாயுமானவா ஆகாரபுவனம-சிதமபர ரகசியம 5-ம பாடலில 'நூறறெட்டாதி வேதமெடுததுரைதத என்று கூறியிருககிறுராம. 'அவா சானறோரலலவா?' சானறோராயின அவா பிராசீனராயினும நவீனராயினும அவசியமிலலை சானறோரெலலாம காலததாற பாதிககபபடாதவராய ஒருதரததினரேயாவா' எனகிறது சாதனம. தாயுமானவா விஜயரகுநாத சொககலிஙக நாயககா காலததில (கி. பி. 1706-1732) வாழநதவா என்று நிசசயிககபபெறறிருககிறுா. நூறறெட்டுசசுவடி கறபிககபபட்ட பின வாழநத இவா எடுததுவிட்டதால மாததிரம நூறறெட்டும அநாதியான உபனிஷததுககள என்று எபபடி ஸிததிககும? நூறறெட்டும அநாதியான வேதாநதஙகளாகில ஐநநூறு வருடஙகளுககு முறபட்ட **சைவ சமயசசானறோா**கள கூட ஏன அவறறை எடுககவிலலை? வேதஙகள நாலெனறும, அஙகஙகள ஆறெனறும பலவிடஙகளில எடுததிருககும தேவாரம பாடிய நாலவரும காளிதாஸன முதலான சிவபகத கவிகளும ஏன 'உபனிஷததுககள நூறறெட்டு' என்று ஓரிடததில கூடச சொலலவிலலை? நயாயகுஸுமாஞஜலி முதலான நூலகளில பல உபனிஷத வாகயஙகளை எடுககும சிவபகதாகளான உதயனா முதலான (ஐநநூறு வருடஙகளுககு முறபட்ட) பணடைச சானறோாகள உபனிஷததுககள நூறறெட்டு' என்று ஓரிடததிலும உரைககாததோடனறியில, முகதிகம, சரபம முதலான சுமாா எணபது 'உபனிஷததுகக ளிலிருநது ஏன ஒரு வாகயததைககூட எடுககவிலலை? எனனும இககேளவிகளை நடுநிலைநின்று ஆராயநதால அவவெணபது உபனிஷததுககளும பிறகாலததில மதாபிமானிகளால கறபிககபபட்டவையே எனபது நடுநிலையாளாககு நனகு விளஙகும கையிலஙகுகனியாகவும, வெள்ளிடை மலையாகவும விளஙகும இவவுணமை சைவமதாபிமானததாலே சாதனததுககு

விளஙகவிலலை. விளஙகாததோடனறியில உணமையைக காரணஙகாட்டி நிருபிககும நமமை மதாபிமானததால அபபடி எழுதுகிறோம எனகிறது சாதனம். நூறறெட்டுச சுவடி கறபிககபபடடபின (அதாவது ஐநநூறு வருடங களுககுள) வாழநத எவா அதை எடுததாலும அதனால அது பிராசீனமெனறு தேறமாட்டாது எனபதைச சாதனம உணரவேணடும.

5. பஹுசாஸதரகதா எனறு தொடஙகும ஶலோகம ஒனறு முகதிகததில இருககிறதாம, 'கறற தனாலாய பயனெனகொல வாலறிவன நறறாள் தொழாஅ ரெனின' எனறு இதைத தமிழாககிப பினபறறினாராம திருவளளுவா அவா சானறோரலலவா? எனறு கேடகிறது சாதனம. திருவளளுவரைச சானறோரலல எனறு நோமை யுளளவா யாரும கூறமாடடாா. முகதிகததைப பினபறறித திருவளளுவா பாடினாா எனபதே கேளவி. "வாலறிவ னுடைய நலல திருவடிகளைத தொழவிலலையெனில எநதச சாஸதிரததைக கறறும பயனிலலை' எனறு ஆயிரககணக கான வருடஙகளாகச சானறோாகளால எடுககபபடட பல சாஸதிரவசனஙகளில கூறபபடடுளளது இவறறில ஒனறைத திருவளளுவா பினபறறியிருபபாரேயொழிய அநநாள தொடஙகி சமீபகாலம வரையில எவராலும எடுககபபடாத முகதிகததைப பாாதது அவா அதைபபின பறறியிருக்க இடமேயிலலை எனபது சிறுவாககும விளஙகும ஆனால மதாபிமானததாலே இது சாதனததுககு விளஙகவிலலை. அலலது விளஙகியும விதணடாவாதம செயகிறது.

6. "'சுருதிஸாமானயாத' எனற பரஹமஸூதர சஙகர பாஷயததில 'மறற உபநிஷததுககளிலெலலாம சேதனனையே காரணமாகச சொலலியிருககிறது' எனவருகிறது 108 எனற முகதிகததைச சஙகரா உடனபடவிலலையெனறால மறற உபனிஷததுககளில' என அவா சொலலியிருககமாட டாா எனறு எழுதுகிறது சாதனம. 'ஸாவேஷு வேதாந

தேஷு" என்று சங்கரா எழுதியிருப்பதற்கு 'எல்லா உப னிஷத்துக்களிலும்'' என்று பொருள். ['மற்ற என்று சாதனம மொழிபெயாத்திருப்பது பிழை.] ''எல்லா உபனிஷத்துக களிலும் என்றோ மற்ற உபனிஷத்துக்களிலெல்லாம்' என்றோ சொன்னால் 108 என்ற முக்திகத்தைச் சங்கரா உடனபட்டதாக எப்படித் தேறுமோ தெரியவில்லை விதண்டாவாதம செய்பவாகளுக்கு எதுவும் தேறுமபோலும்! எல்லா வேதாநதஙகளிலும ஒருமுகமாகச சேதனனையே காரணமாகச சொல்லியிருக்கிறது என்று எழுதியவுடன அதறகு திருஷடாநதமாகக கௌஷீதகியிலிருநதும, தைத்திரீ யததிலிருநதும சாநதோகயததிலிருநதுல, பரஹமோப னிஷததிலிருநதும வாக்கியஙகளை எடுத்திருக்கிறா சங்கரா. அவா தம பரஹமஸூதர பாஷயத்திலும கீதோபனிஷத ஸஹஸரநாமபாஷயங்களிலும ஓரிடத்தில கூட முக்தி கோபனிஷததையுள்ளிட்ட அவவெண்பது (சுமாா) உபனிஷத துக்களிலிருநதும ஒரு வாகயத்தைக் கூட எடுக்கவில்லை சங்கரா ஒருவா மாத்திரமல்ல, ஸாஙகயம மீமாமஸை நையாயிகம, வைஶேஷிகம, யாதவபரகாஶமதம, பாஸகர மதம, மதவமதம, சைவமதம முதலிய வைதிக (வேதத்தைப பிரமாணமாககொண்ட) மதஙகளைச சோநத புலலாயிரக கணககான பணடைசசானறோாகளில ஒருவா கூட ஒரு நூலில கூட இவவுபனிஷத்துக்களிலிருநது ஒரு வாககி யத்தைககூட எடுககவில்லை. சைவ மதத்தைசசோநத சானறோாகளாலும அபபயயதீக்ஷிதா காலம வரையில நூறறெட்டில முக்திகம சரபம முதலான (சுமாா) எணபது உபனிஷத்துக்கள எடுககபபடவில்லை இபபடியிருககும போது சாமபல பூசிய சாஸதிரிகள எழுதது வருடத்திறகுள அசசிடடுவிடட ஒரே காரணத்தால அவறறை உபனிஷத்துக களாககொள்ள அறிவுள்ளவன எவனும இசையமாட்டான.

7. ''எநத ஆசாாியரும தம மதககொள்கையை ஸதா பிகக உபனிஷத்துக்களிலிருநது பிரமாண வாக்கியங்கள ஈடுப்பாா. தேவைப்படாத விரோதித்த உபனிஷத்துக களைத தொடாா தொடாத உபனிஷத்துக்களைப பிறகாலக

கறபனை எனபது மதாபிமானம திரிமததது ஆசாரியா களுககுச சிவபரததுவம கசபபாகும. சிவபரததுவததை விளககமாகப பேசுகினற உபநிஷததுககளை அவாகள தொடாமை வியபபனறு அததொடாமையால அவை பிறகாலக கறபனையும ஆயவிடா எனறு எழுதுகிறது சாதனம. எநத ஆசாரியரும எனறதில சைவமத ஆசாரி யாகள அடஙகியவாகள எனறே ஏறபடுகிறது ஆக, சைவமத ஆசாரியாகள தம மதககொளகைககு விரோதிதத உபனிஷததுககளைத தொடாா எனறு சமயசாதனமே ஒபபுககொளகிறது எனத தேறுகிறது. சைவமதம தவிாநத மறற மதஙகளைசசோநத ஆசாரியாகள அனைவரையும் ஒனறு சோதது 'நோமையறறவாகள எனத தூறறுவதறகுச சமயசாதனததிறகுத தகுதி கிடையாது. 'என மதததைச சோநதவாகளைத தவிர மறற அனைவரும நோமையறறவாகள எனறு சமயசாதனம கூறுமாகில 'எனனைத தவிர மறற எலலோரும அயோககியாகள எனறுகூறிய துரியோதனனின கோஷடியில சோநததாகும. திரிமததது ஆசாரியாகளுககுச சிவபரததுவம கசபபாகையாலே அவாகள சிவபரதது வததை விளககமாகப பேசுகினற உபனிஷததுககளைத தொடாமை வியபபனறு எனறு எழுதுகிறது சாதனம. வேததைதப பிரமாணமாக ஒபபுககொணடவர்களில திரி மதததைத தவிாநத மறற பல மதஙகள நம நாடடில பலலாயிரககணககான வருடஙகளாக வழககிலிருநதன. நையாயிகம வைஶேஷிகம முதலான அமமதஙகளைச சோநத வாகளிற பலா சிவபகதாகளாகவும இருநதிருககினறனா அவாகளில ஒருவாகூட விவாதாஸபதமான முகதிகம முத லான சுமாா எணபது உபனிஷததுககளிலிருநது ஒரு வாககி யதததையும எடுககவிலலையே சைவமதததைச சோநதவாகள கூட அபபயயதீக்ஷிதா காலம வரையில அவவெணபது உபனிஷநதுககளைத தொடவேயிலலையே! இதறகனறோ சமயசாதனம காரணததைக காடடவேணடும!

8. சைவசமயததுககும அசசமயசசானறோருககும 108 உபனிஷததுககளும பிரமாணமே. ஸ்ரீ ஹரதததாசாரியாா

அவருள ஒருவா. எனறு எழுதுகிறது சாதனம. இநத ஹரதததசிவாசாரியா ஐநநூறு வருடததிறகு முறபடடவா இவா தம நூலகளில எஙகேயாவது உபனிஷததுககள நூறறெடடு எனறு எழுதியிருநதாலாவது, முகதிகம சரபம முதலான உபனிஷததுககளைப பெயரிடடு எடுததிருநதாலாவது சாதனம அதைக காடடியிருககலாம. அவா அபபடி எஙகும எழுதவோ எடுககவோ இலலையாகையால, அதைக காடடவும இயலாமல நூறறெடடு ஐபததையே செயகிறது சாதனம! இநத ஹரதததரின நூலகள சிலவே. அவறறில * 'ஶ்ருதிஸூகதிமாலை எனபது முககியமானது. அதில சுமாா நூறறைமபது ஶ்லோகஙகளில வேத உபநிஷத வாககியஙகளைககொணடு சிவபரததுவததை ஸாதிகக மிகவும சிரமபபடடிருககிறாா இவா. சிவபரததுவததைத தெளிவாகக காடடும 'சரபோபனிஷத முதலானவை இவா காலததில இருநதிருநதால இவா அவறறை யனறோ இநநூலில எடுததிபபாா. இவவுபனிஷததுக களில ஒனறைககூட இவா தொடவிலலை. ஐநநூறு வருடஙகளுககு முனபிருநத மறற ஆசாரியாகள எநத உபனிஷததுககளைப பிரமாணமாக ஒபபுகெகொணடிருககிறாா களோ அவறறையே இவரும பிரமாணமாக எடுததிருக கிறாா. இவருககும பிறபடட ஸ்ரீகணட பாஷயததிலும சிவபரததுவததை ஸாதிககப பல நூலகளை எழுதிய அபபய தீக்ஷிதரின நூலகளிலும இநநிலையே காணகிறது. முறபடட ஆசாாயாகள எடுககாத ஒரு சில உபனிஷததுககளை இவாகள எடுததிருககிறாாகள எனனும இவவளவே விததியாசம. இவாகளும சிவபரததுவததைத தெளிவாகச சொலலும சரபம முதலானவறறையும, நூறறெடடைக கறபிதத முகதிகததையும தம நூலகளில தொடவேயிலலை. இவறறி லிருநதே முகதிகம. சரபம முதலான சுமாா எணபது

---

* இநநூல திருநெலவேலியிலும சென்னை (Broadway) யிலும காரியாலயஙகளையுடைய தெனனிநதியசைவசிததாநத நூறபதிபபுக கழகததினரால உரையுடன அசசிடப பெறறுளளது

உபனிஷததுககளபிறகாலததில கறபிககபபடடவை எனபது சிறுவாககும விளஙகுமே.

9 'திரிமதஸதாகளிடம அபிபபிராயபேதம உணடா? இலலையா? உணடு எனருல அதறகுக காரணம எனன? இலலை எனருல திரிமதஸதாகள என அவாகளை பேதப படுததிபபேசுவானேன?' எனறு கேடகிறது சாதனம திரிமதஸதாகளிடம அடிபபடையான விஷயஙகளில பறபல அபிபபிராயபேதஙகள உணடு எனபதை யாா இலலை எனச தாாகள? ஶ்ருதிஸமருதிஸூதரவாகயஙகளுககுப பொருள கொளவதில ஒவவொருவா சென்ற வழியும வேறுபடட தாலேயேஇவவபிபபிராயபேதஙகள ஏறபடடன. இவாகளில யாா சென்ற வழி சிறநதது எனபதை முடிவுகடடவேணடிய வாகள காயதல உவததல இலலாமல நடுநிலைநிறகும நலலோாகளான அறிஞாகளேயாவா ஜொமானிய அறிஞ ரான தீபுா முதலானோா இவவிஷயததில முடிவுகடடியுமிருக கிருாகள. திரிமதஸதாகள மடடுமென்ன? ஐநநூறு வருடங களுககு முறபடட மறறும பறபல (வைதிக) மதஙகள சாஸதிரவசனஙகளுககுப பொருள கொளவதில ஏறபடட கருதது வேறுபாடடாலேயே தோனறின. ஆனுல ஒனறு, இபபடிப பல கருதது வேறுபாடிருநதபோதிலும இவாகள நோமையறறவாகளலலா. இலலாத பிரமாணஙகளைக கறபிபபது, உளள பிரமாணஙகளை மாறறுவது முதலான இழிசெயலகளை இவாகள நெஞசாலும நினைககமாடடாாகள. அதனுலேயே இவாகள சானருோாகளாக அறிவாளிகளால மதிககபபடுகினறனா அபபயய தீக்ஷிதா காலததிலிருநது இநநிலை மாறியது இலலாத உபனிஷததுககள பல கறபிககப படடன உளள உபனிஷததுககளில பல மாறறபபடடன இதை நாம ஆதாரஙகாடடி நிருபிததிருககுமபோது, "நூறறெடடு உபனிஷததுககள அசசிடபபடடிருககினறன அவறறை முழுவதையும ஒபபுககொணடே தீரவேணடும மறறவைகளை எநத ஆசாரியன எடுததாணடாலும எநத அசசகம அசசிடடுப பிரசுரிததாலும அநத உபனிஷதது

ஒனருயினும பலவாயினும கறபனையே. அவைதிகமே எனறு சாதனம ஒரு காரணததையும காடடாமல எழுதுவதறகுப பிடிவாதம தவிர வேறு காரணமிருபபதாகத தெரியவிலலை. வாததிறகு மருநதுணடு, பிடிவாததிறகு மருநதுணடோ?

10. எலலா தெயவஙகளையும பாடியுளள சஙகபபுலவாகள, திருமாலைப பறறிய பாடறபகுதிகளில உபனிஷததுககள திருமாலையே பரமபொருளாக கோஷிபபதாகப பாடியிருககிறாகள எனறும சிவன முருகன முதலானவரைப பறறிய பாடறபகுதிகளில அவாகளைப பரமபொருளாக உபனிஷததுககள கூறுவதாக ஓரிடததிறகூடச சொலலவிலலையெனறும, சிவபரததுவததைக காடடும சரபககதை முதலானவை எடுககபபடவிலலையெனறும இதிலிருநதே நாராயணபரததுவததைத தெளிவாகக காடடும மஹோபனிஷத, நாராயணோபனிஷத, ஸுபாலோபனிஷத முதலானவை சஙககாலததிலேயே வழககிலிருநதவையெனறும சிவபரததுவததைத் தெளிவாகக காடடும சரபோபனிஷதது முதலானவை அககாலததில வழககிலிலலையெனறும நிசசயிககலாம எனறும நாம எழுதியிருநதோம ('உபனிஷததுககள நூறறெடடா —13–வது பாரா) இதை அரைகுறையாக அநுவதிததுவிடடு, "அது மதாபிமானம' எனறும, "விருதாவாசகம எனறும தூறறுகிறது சாதனம. "பரிபாடல முதலிய சஙகவிலககியஙகளில திருமால பறறிய துதிகளும உள. அததுதிபபாடலகளில அவனுடைய அபகாஷஙகள சிறிதும வருமா? வரலாமா? வரவேமாடடா. ஆகலின அவவபகாஷஙகள விடபபடடன' எனறும எழுதுகிறது. சஙகவிலககியஙகளில திருமாலைபபறறிப பல பாடலகளும, பாடறபகுதிகளும உளளன. சிவனுடைய மறறேருருவமாகச சாதனம கருதும முருகனைப பறறிப பல பாடலகளும பாடறபகுதிகளும உளளன. சிவனைபபறறியும பல பாடறபகுதிகள உளளன. இபபாடலகளைக காயதல உவததல இலலாமல ஆராயநதால பினவரும விஷயஙகள தெளிவாக விளஙகுகினறன. (1) திருமாலுககுப பரமபொருளுககுரிய எலலாத தனமைகளும உளளதாகத திருமாலைப

பறறிய பாடலகளில பாடபபடுகிறது. இததனமைகள திருமாலுககு உளளதாக வேதவேதாநதஙகள உதகோஷிக கினறன எனறும பாடபபடுகிறது. (2) சிவனையும முருகனை யும பறறிய பாடறபகுதிகளில பரமபொருளுககுரிய தனமைகள அவாகளுககு உளளதாக ஓரிடததிலும கூறப படவிலலை. திருமாலைக காட்டிலும அவாகளுககுப பரதது வததைக காட்டும சரபககதை முதலானவறறில ஒனறு கூட எடுககபபடவிலலை. வேதவேதாநதஙகள அவாகளைப பரமபொருளாகக கூறுவதாக ஓரிடததிலும கூறபபட விலலை. (3) திருமாலைப பறறிய முதறபரிபாடலில, ‘ஐநதலை உயரிய அணஙகுடை அரும திறல மைநதுடை ஒருவனும மடஙகலும நீ எனனும அடியில சிவனும, சிவன செயயும ஸமஹாரத தொழிலும திருமாலின அதீனமே எனறு பாடுவதன மூலம் திருமாலைக காட்டிலும சிவனுககுளள அபகாஷம (தாழவு) தெரிவிககபபடுகிறது. முருகனையும சிவனையும பறறிய பாடறபகுதிகளில இவா களைககாட்டிலும திருமால தாழநதவா எனறு ஓரிடததிற கூடப பாடபபடவிலலை. (4) முருகனைப பறறியதான ஐந தாம பரிபாடலில சிவனும பாாவதியும புணாநததனால சிவனின வீரியம விழுநது அதனால உணடானவன முருகன எனறு பாடபபடுகிறது. இதிலிருநது சிவனும பாாவதி யும, அவாகள புணாநது பெறறெடுத்த பிளளையான முருகனும நமமைபபோனற பிராகிருதரான ஜீவாகளே எனறு காட்டபபடுகிறது. சிவன, பாாவதி முருகன ஆகிய வாகளைபபறறிய இவவபகாஷம முருகனைப பறறிய பாட லிலேயே வருவது குறிககொளளததககது. திருமாலைபபறறி இபபடி எநதத தாழவும எநதப் பாடலிலும இலலை. இவறறிலிருநது சஙககாலததில திருமால ஒருவனே வேதம போறறும பரமபொருளாகக கொளளபபட்டான எனறும பிரமன, சிவன சகதி முருகன முதலிய மறற அனைவரும அவனால படைககபபட்ட சகதிமிகக ஜீவாகளாகவே கொளளபபட்டனா எனறும தெளிவாக விளஙகுகிறது சிவனுககுப பரததுவஙகூறும சரபககதை முதலான பல

பொயககதைகளைத தனனுள அடககிககொணடிருககும சரபோபனிஷதது முதலானவை சஙகலாலததில வழககிலேயே இலலை எனறும கையிலஙகுகனியாக விளஙகுகிறது. இவவுபனிஷததுககள அககாலததில வழககில இருநதிருநதால, சிவனையும, முருகனையும பறறிய பாடறபகுதிகளில அவாகளுககுப பெருமை சொலலும அககதைகளையனறோ பாடியிருககவேணடும. அபபடி ஓரிடததிறகூடப பாடவிலலையே! மதாபிமானததாலே இதைக காணககணணிலலாமல, உணமையை எடுததுககாடடும நமமை சாதனம பழிபபது விநதையிலும விநதையே!

11. முனபாராவில கணட விஷயஙகளை சாதிமத ஆராயசசியில நாம விரிவாக நிலைநாடடி வருவதைககணடு எதையாவது எழுதவேணடுமென எணணஙகொணட சாதனம. தன மலா3 இதல7ல "**பரிபாடலில முருகன**" எனனும தலைபபில ஓா கடடுரையை வெளியிடடது. அதில "(பரிபாடல) 3ஆம பாடலில உளளபடி அததேவாகளின தோறறததுககுக காரணமும அததேவாகளால உபாசிககபபடுபவனும திருமால எனபது ஒனறு, அதனல பரிபாடலின பரதெயவம திருமால ஆயவிடுவானு? அநத 8ஆம பரிபாடலில மணமிசை அவிழதுழாய மலாதரு செலவததுப புணமிசைச கொடியோனும புஙகவமூாவோனும மலா மிசை முதலவனும என வருகிறது. மணமிசை கொடியோன-திருமால. புஙகவம ஊாவோன—உருததிரன. மலாமிசை முதலவன—பிரமன. ஆக 3 போ. **இநத மூவரும, அநத முபபததுமூவரும மறறெழிநத தேவரும காணு முருகன** எனகிறது அநத 8 ஆம பாடல. அதில திருமாலின ஸதானம கீழே தளளபபடடது. எனறு தொடஙகி 'ஆகவே பரிபாடல திருமாலுககு எவவளவு உயாசசி கூறியிருநதாலும முருகனுககுக கூறிய உயாசசியை அவன எயதவேமாடடான எனபதை அறிஞா அவசரபபடாமல விசாரிததுக காணபாராக. ஆகலின திருமாலின பெருமைகளததனையும பரமாதம நிசசயததுககுச சிறிதும உதவாத துதிகளேயாகி முருகனுககுப பரிபாடல கொடுததுளள

பரமாதமஸதானததின முன சூரியன முன மினமினிபோல ஆகும எனக எனபதீருக எழுதிறறு. இஙகு எடடாம பரிபாடல 'மூவரும காணு முருகன எனகிறது—எனறு சாதனம கூறியது முழுபபொயயான வாாததையாகும.

'மணமிசை அவிழதுழாய மலாதரு செலவததுப
புளமிசைக கொடியோனும புஙகவம ஊாவோனும
மலாமிசை முதலவனும பறறுகினறு நினகாரணமாக''

எனபவை பரிபாடல எடடாம பாடலின முதலிலுளள அடிகள. இவறறிலிருநது எலலா உலகையும தன செலவமாகககொணட கருடககொடியோனும ஏறுாரும இறையோனுன சிவனும, திருமாலின திருவுநதித தாமரையில தோனறிய பிரமனும முருகனைக காணபதறகாகப பரங குனறை அடைகினறனா எனறு ஏறபடுகிறது. 'நினனைக காணடல காரணமாக மணமிசை வநது உறையும இடமாகாநினறது எனறு உரையிடடாா பரிமேலழகா. உரை தேவையிலலாதபடி மூலமே தெளிவாகவுளளது தகபபனுகிய சிவன பாடடனுகிய பிரமன, முபபாடடனுகிய திருமால ஆகிய மூவரும குழநதை முருகனைக காண வநதாாகள எனறு இவவடிகளிலிருநது ஏறபடுமேயொழிய இமமூவரும காணுதவன முருகன எனறு எபபடி ஏறபடும? **பறறுகினறு நின காரணமாக'** எனனும உயிரான அடிகளை அசசிடாமல, மூவரும காணு முருகன எனறு இவவடிகளில கூறுவதாகச சாதனம எழுதுவது வஞசனையலலவா? 'நின காரணமாகப பறறுகினறு'' எனறு மூலமும, 'நினனைக காணடல காரணமாக' எனறு பணடையுரையும இருககுமபோது நீறு பூசிய தமிழபபுலவா ஒருவா தம மதாபிமானததாலே திரிமூாததிகளும ஏனைததேவாகளும முருககடவுளைத தரிசிததறபொருடடு வநதிருததலால ' எனறு உரை எழுதியிருபபது மூலததோடு எபபடிப பொருநதும? பிளளையைத தகபபன முதலான மூததோா காணவருவாாகளேயொழிய தரிசிகக வருவாாகளா? தநதைககு உபதேசம செய்தான, பாடடனுன பிரமனைச சிறையிலடைததான முதலான கநதபுராணப

பொயககதைகளை சஙகத தமிழா முருகனைப பறறிய எநதப பாடலிலும தொடவேயிலலையே! இபபாடலிலேயே 'நினனினற நிறை இகழத தாமரை எனனும அடி முருகனுககுப பிறபபுணடு எனறலலவா காடடுகிறது ஐநதாம பரிபாடல சிவனும பாாவதியும புணாநததால உணடான வீாயததிலிருநதே முருகன உணடானுன எனறு தெளிவாகக காடடுகிறதே! இவறறிலிருநது முருகனும சிவனும தகபபனும பிளளையுமாவா எனபதும பிராகிருத மான பிறபபு, காமம முதலானவறறையுடையவா எனறும விளஙகுகிறதே! இபபடியிருக்குமபோது மூவரும காணு முருகன' எனறு எடடாம பாடல கூறுவதாக எழுதி யிருபபதும அதனுல 'திருமாலின ஸதானம கீழே தளளப படடது முதலான கேடபாா செவிசுடும் கீழமை வசவு களைத திருமாலைககுறிததுப பொழிநதிருபபதும மத துரபிமானததின எலலையிலே சாதனம நிறகிறது எனபதை யனறே காடடுகினறன.

12. எடடாம பரிபாடலைபபறறிய இவவிஷயஙகளைப பிலவ ஆவணியில வெளியான (165 இலககமிடட) ஸுதா சனததிலேயே 'தொணடைமானின பொயயுரைகள என னும கடடுரையில நிருபிதது இதே பொயயை 16-7-61 கலகியில எழுதிய காலஞசெனற பாஸகரதொணடைமானை வாயடஙகி நிறகசசெயதோம. சமயசாதனததில மலா 3-7 கடடுரையைககணடவுடன, "தொணடைமானின பொய யுரைகள எனனும கடடுரையைச "சமயசாதனம ஆசிரி யருககு அனுபபி, 'பரிபாடலில முருகன 'எனனும கடடுரை யும அதனுலேயே கணடிககபபடடதாகிறது எனறு காடடி 'மூவரும காணு முருகன எனறு எடடாம பரிபாடலில எநத அடியில சொலலபபடடிருககிறது? எனறு கடிதமெழு திக கேடடிருநதோம. அதறகு, "இவவிஷயம பிறகு கவ னிககபபடும எனறு பதில தரபபடடது. இதுவரையில கவனிககபபடவிலலை. இதில கவனிபபதறகு ஒரு விஷயமும இலலை "மூவரும காணுமுருகன' எனறு பொருளதரும பதம மூலததில ஒனறும இலலையாகையால எவவளவு நாள

கவனிததாலும அபபடி எழுதியதறகு ஆதாரம கிடைககாது. ஆக இவறறிலிருநது சஙககாலததில திருமால ஒருவனையே வேதததிறசொனன பரமபொருளாகச சங்கத தமிழா கோஷிததிருககையாலே சரபோபனிஷத முதலானவை பிற காலககறபனையே என்று நாமஎழுதியது வயிரவுருககாயிறறு.

13 நூறறெடடு உபனிஷததுககளும பிராசீனம என்று நிலைநாடட யாதொரு ஆதாரமும கிடைககவிலலையாகையால, 'நாமம—நீறு' சணடையைக கிளபபுகிறது சாதனம. இதிலும அதறகுத தோலவியேயொழிய வெறறிகாண வழியேயிலலையெனபதை விளககுவோம "இபபோதுளள 108 உபனிஷததுககளுள எதனிலும நாமம போடும வாககியம இலலை" என்று தொடஙகுகிறது சாதனம. சாமபல பூசிப சாஸதிரிகள அநநாள தொடஙகி சமீபகாலம வரை எவரும தொடடறியாத சாமபல பூசும வாககியஙகளைககொணட உபனிஷததுககளைச சோததும, பராசீனரான பூாவாகள் கையாணட ஊாத$_4$வபுணட$_3$ரத$_4$ாரணததை விதி$_4$ககும உபனிஷததுககளையும வாகயஙகளையும எடுததும அச்சிடட சுவடியில ஊாதவபுணடரதாரண விதிவாகயமிலலாததால எமககு ஒரு குறையுமிலலை. சாமபல பூசியவாகள சமீபததில கறபிதத சாமபல வாககியஙகள உபனிஷததுகளே ஆக மாடடா எனபது சாமபலபிமானஙகொணட சாதனத்துககு விளஙகாவிடினும நடுநிலையாளாககு நனகு விளஙகும். ஸ்ரீராமானுஜாசாாயருடைய சிஷயரான அநநதாழ்வான் அருளிய ஸ்ரீவேஙகடாசல இதிஹாஸமாலா எனனும நூலில காதயாயனோபனிஷத எனனும உபனிஷத எடுககப படடுளளது. [இவவிதிஹாஸமாலையைத திருபபதி தேவஸ தானததாா அசசிடடுளளனா.] இவவுபனிஷததைத திருநாமம தரிககாத மலையாள வடமொழிபபேராசிரியரான டாகடா சி. குஞசனராஜா அவாகளின தலைமையில சாமபல பூசிய வாகளுமடஙகிய பணடிதாகளின குழுவைககொணடு அடையாா லைபரரி அச்சிடடிருககிறது. ஸ்ரீவேதாநதேசிகரால ஸசசரிதரரகைஷயில எடுககபபடட ஸுபாலோபனிஷததும இபபுததகததில அசசிடபபெறறுளளது. இதிலும ஊர்தவ

புணடரதாரணவிதி விளககபபடடுளளது சாமபல பூசிய வாகள அசசிடடதாய, பராசீனா எவராலும தொடப படாத சாமபல வாககியஙகள சாதனததுககு பரமாண மாகுமபோது பராசீனாகளால கையாளபபடடதாய மதயஸதாகள அசசிடடதான ஶவேத ஊாத$_4$வபுணட$_2$ர உபனிஷததுககள நமககு ஏன பரமாணமாகாதோ தெரிய விலலை உபனிஷததுககள நூறறெடடு எனறு சைவ முளளிடட எசசமயததையும சோநத பிராசீனாகள எங குமே வழஙகாதபோது நூறறெடடு எனனும எணணிககை யைப பிடிததுககொணடு தொஙகுவதால ஒரு பயனுமிலலை.

14 சாஸதிரஙகளில உயாகதிகளுககுச செலகினறவா களுககுஊாதவபுணடரமும உயாகதி செலலாமலஇவவுலகப பலனகளைபபெறறு ஸமஸாரததிலேயே உழலகினறவாகளுக குச சாமபலாலதிாயக (குறுககுப) புணடரமும விதிககப படடிருககிறது.ஊாதவபுண டரஙகளிலும அநதநத அதிகாரி களின பககுவததிறகுத தககபடி ஶவேதமருததிகை சநதனம முதலானதிரவியபேதஙகளும, ஹரிபாததவயாகாரம தீபசிகா காரம, அாததசநதிராகாரம முதலான ஆகாரபேதஙகளும விதிககபபடடிருககினறன. இவறறில எது சிறநதது எனறு ஆராயநது ஸ்ரீவைஷணவாகள ஶவேதமருததிகை (வெளளை மண) எனனும திருமணணை எமபெருமானுடைய இரணடு திருவடிகளின ஆகாரததில ஊாதவபுணடரமிடும முறை யைக கைககொணடாாகள. மாதவாகளும ஸமாாததாகளும சநதனம முதலான மறற திரவியஙகளால தீபாகாரம அாததசநதிராகாரம முதலானஆகாரஙகளில ஊாதவபுணடர மிடும முறைகளைக கைககொணடாாகள. இபபடிப பல முறைகள சாஸதிரஙகளில விதிககபபடடுளளனவெனபதை யும. அவறறில மோக்ஷததை இநத ஜனமததிலேயே அளிபப தாகையாலே சிறநதது ஶவேதமருததிகையால ஹரிபாத தவயாகாரததில இடும ஊாதவபுணடரமே எனறும ஸ்ரீ வேதாநததேசிகா ஸச்சரிதரரகைஷயில பரமாணஙகளைக காடடி நிாணயிததாா. மோக்ஷததை விருமபுகிறவாகள சாமபலால குறுககுபபுணடரம இடலாகாது எனபதையும

பல சாஸதிரவசனஙகளைககாடடி நிலைநாடடினூா. செனற நூறறாணடிலிருநத ராமஸுபரஹமணயசாஸதிரிகள என்னும ஸமாாததபணடிதா அபபயயதீக்ஷிதாகாலததுககு முன ஸமாாததாகள அனைவரும சநதனததால ஊாதவபுணடரமே இடடுவநதாாகள சாமபலால திாயகபுணடரததை தரித ததே கிடையாது எனறு பரமாணஙகளைக காடடித தம நூலொனறில நிாணயிததிருககிறாா இனனும பல ஸமாாததப பெரியாாகளபஸமததைத தொடாமல சநதனததால ஊாதவ புணடரமே இடடுவருவது அனைவருமறிநததே. அபபடி யிருககுமபோது மாயாவாதமததினா நெறறி முழுகக விபூதியையே அணிநது கொளவா எனறு பொயயெழுது கிறது சாதனம். 'நாமம உபனிஷத படிதமாயிருநதால மாத வரும, ஸமாாததரும அதனை தரியாமலிருபபரா எனறும கேடகிறது சாதனம். காதயாயனோபனிஷத முதலிய ஶருதி களிலும பல ஸமருதிகளிலும திருநாமததை விதிததிருப பதைச சிறநததாக நிசசயிதது ஸ்ரீவைஷணவா அதைக கைக கொணடனா * கோபீசநதனோபனிஷத முதலான உப னிஷததுககளிலும பல ஸமருதிவாகயஙகளிலும சநதனத தைககொணடு ஊாதவபுணடரமிடவேணடும எனறு விதித திருபபதைச சிறநததாககொணடு மாதவரும ஸமாாததரும அதைக கைககொணடனா. இபபடியிருககுமபோது, 'மாத வா இடாததால திருநாமம உபனிஷதபடிதமலல எனறு நமமைபபாாததும ஸ்ரீவைஷணவா இடாததால கோபீ சநதன ஊாதவபுணடரம உபனிஷதபடிதமலல' எனறு மாதவாகளைப பாாததும சொலலுவது நோமையாகாது தெனகலை வடகலைத திருநாமஙகளில பேதமும அவரவா ருசிபேதததாலும, வமசபரமபரையாசாரததாலும விளைநத தாகையாலே இதைக கிளபபுவதும சாதனததிறகு எதையும சாதிததுத தராது அநதணாகளில அதிகமானபோ சாமப லையே தரிககிறாாகள எனில, கலியின கோலாகலததாலே இககாலததில வைதிகமதஙகளிற பிறநத மிகவதிகமானபோ

* இவவுபனிஷததும அடையாா லைபரரி அசசுபபுததகத தில உளளது.

ஒரு குறியும இடாதிருபபதுபோலே அபபயயதீக்ஷிதா காலததிறகுபபின சாமபலும பரவிறறு என்று கொளக. பெருமபானமையைப பாாதது நிசசயிபபதாகில உலகில மிகவதிகமானபோ ாஸதிகராயிருபபதால, ாஸதிகமதமே சிறநதது என்று கொளளவேணடிவரும என்றுணாக

15. 'நாலாயிரப பிரபநதம என்ற தமிழப புததகம வைஷணவத தமிழாகளால வேதமெனப போறறபபடடு வருகிறது அநத நாலாயிரம பாடலகளில ஒன்றுவது நாமம போடசசொலலியிருககிறதா? என்று கேடகிறது சாதனம நாலாயிரம பாடலகளையும கரைகணடு விடடதுபோல சாதனம இபபடிக கேளவிகேடபது நகைககததககது. எம பெருமானுடைய கேசவன முதலான திருநாமஙகளைச சொலலிககொணடு ஹரிபாததவயாகாரததில குறுககேயல லாமல ஊாதவமுகமாக வெளளை மணணால இடடுககொளளப படுவதே திருநாமம எனபபடுகிறது. இவவாசாரததை ஆழ வாாகள பல பாடலகளில காடடியிருககினறனா 'கவளக கடாககளிறு அடடபிரானதிருநாமததால தவளபபொடிக கொணடு நீாஇடடிடுமின '[திருவாய4-6-5]எனனும பாசுரப பகுதியில திருநாமததைச சொலலிப பரிசுததமான வெளளை மணணாலே புணடரமிடும வழககததை உணாததினா 'நீறு செவவேயிடககாணில நெடுமால அடியாா என்றோடும" [திருவாய 4-4-5] எனனும அடியில **செவவே இட** என னும பகுதியால புணடரததை ஊாத$_4$வமுக$_2$மாக இடடுக கொளவதே நெடுமால அடியாாகளுடைய வழககம என்று காடடினா, நீறு என்றது பஸமததையே குறிககும சொலலலல. 'மாயன தமரடி **நீறு** கொணடு அணியமுயலில' [திருவாய 4-6-6] என்ற பாசுரபபகுதியில நீறு எனனும பததைத மணபொடியைககுறிதது இவவாழவாரே பிர யோகிததிருபபதைக காணலாம. நீறு' என்று பஸமததைக குறிததாலும, 'கலஙகிய தசையில பராஙகுசநாயகி பஸ **மத்தைக் ஊாதவமுகமாக** இட்டுககொணடிருபபவாகளைப பாாதது 'இவாகள நெடுமாலடியாாகளோ' என்று கலஙகி ஓடுவாள. இபபாடடிலேயே "தேறியும **தேறுதும** மாயோன

திறததனளே இநதிருவே எனறு தேருக (கலஙகிய) நிலையிலுமஇவள தனமைகளவருணிககபபடுகினறனவாகையால" எனறு பொருளகொளளலாம ஊாதவபுணடாததைத தாமே எபபோதும இடடுககொணடிருநததையும இது எமபெருமானின இரு திருவடிகளின ஆகாரததிலிருபபது எனபதையும **• நெறறியுள நினறு எனனையாளும நிரை மலாப பாதஙகள** [திருவாய 1-9-10] எனனும பாசுரபபகுதியில உணாததினா. பெரியாழவாரும **"திருபபொலிநத சேவடி என சென்னியின மேல பொறிததாய'** [பெரியாழ திரு5-4-7] னும பாசுரபபகுதியில திருவைக குறிககுமஸ்ரீசூாணததோடு கூடி விளஙகுமசேவடிகளினஉருவிலஅமைநத ஊாதவபுணடரமதம சென்னியினமேல பொறிககபபெறறிருபபதைப பாடினா. **'திருநாமமிடடு** [பெரியாழதிரு3-4-8]எனறுபெரியாழவாா ஊாத$_4$வபுணட$_3$ரஸாமாநயததுககுத 'திருநாமம எனறு பெயருளளதையும கணணன ஊாத$_4$வபுணட$_3$ரமிடடுக கொணடிருநததையும காடடினா இபபாசுரஙகளில எதையு மறியாமல சாதனம எழுதியது நலலோாகளால நகைககத தககதேயனறோ.

16. 'உடையவா சூாணவிளககம எனனும நூலில நாமம இராமாநுஜரால நூதனமாகச சமைககபபடடது எனறு சொலலியிருககிறது என எடுககிறது சாதனம. நவீனகறபிதமானவறறை உபனிஷததுககளாகக கொளளும சாதனம இததகைய நவீன நூலகளை உபனிஷததுககளுககும மேறபடடபெருமையை உடையனவாகக கொளளலாம. நடுநிலைநிறகும நலலோாகள இததகைய சுவடிகளுககு எவவித கௌரவமும கொடுககமாடடாாகள. ஸுதாசனம 203ல பெரியாழவாா பரபாவததில, அநநதமான வேதஙகளில இவவுலகில நடையாடாத வேதபாகஙகளையும பெரியாழவாா தம ஞானககணணால ஸாக்ஷாதகரிதது அவறறையறிநத பருஹஸபதி முதலானாககுரைததுப பரததவ நிாணயம செயதாா என ஸ்ரீவைஷணவ குருமபரமபரை நூலகளைப பினபறறி எழுதியிருநதோம். [**சைவாகளைக குறிதது எழுதபபடட நூலனறு இது.**] ஸுதாசனம 207-ல

விஷ்ணுசிததவிஜயததில நாம காணுக வேதவேதாநத பாகஙகளைத தம ஞானககணணுலே கணடு மஹாஷிகள ஸம ருதயாதிகளை இயறறியுளளனா என றும எழுதியிருநதோம. சாஸதிர வாஸனையுளள அனைவரும இசைநத விஷயமிது மூலஶருதியை நினைவுகூாநது விளககுவதாலேயே உபபரும ஹணஙகள ஸமருதிகள எனபபடுகினறன. சாஸதிரவாஸனை சிறிதுமிலலாத சாதனம 'இவவுலகில நடையாடாத' எனற நமவாககியததிறகு 'அவவபபோது கறபிககபபடட'' எனறு தன இஷடபபடி பொருளுரைததுககைபோனபடியெலலாம எழுதுகிறது. ஶருதிகளிலும ஸாதவிகஶாஸதிரஙகளிலும இலலாதவையும பராசீனரான தெனமொழி வடமொழிப புலவாகள எவராலும தொடபபடாதவையுமான சரபக கதை, அடிமுடிதேடியகதை முதலான நூறறுககணககான பொயககதைகளை எழுதுவதும இலலாதவுபனிஷததுககளைக கறபிபபதும உளள உபனிஷததுககளை மாறறுவதும சைவா களுககுக கைவநத கலையாகும எனபதை நாம நமது பல நூலகளில பரதிபக்ஷிகள வாயதிறககமுடியாதபடி நிலை நாடடியிருககிறோம அவறறுககு நோமையுடன பதிலுரைகக மாடடாமல நமமுடைய வாககியஙகளுககுத திரிததுப பொருள கூறித தமககுககைவநத கலையான நூதனபரமாண கறபனையை நமமேல ஏறிடுகிறது சாதனம. அறிவாளிகள இதுகணடு மயஙகாா.

17. "உபனிஷததுககள நூறறெடடும பராசீனம 'எனறு நிலைநாடடமுடியாத வயிறறெரிசசலைப பணபறற சைவமத வெறியா ஒருவா எழுதிய சிவாதிகயரதனவெளியின ஒரு பகுதியை திருநீறறுசசோழவிஜயம்" எனனும தலைபபில அசசிடடுததீாததுக கொளகினறது. இபபகுதியில ஸ்ரீவைஷ ணவபரமாசாரயாகளாய ஸகலஶாஸதரபாரஙக₃தாகளான ஸ்ரீராமாநுஜாசாரயரையும கூரததாழவானையும ஒரு சாஸ திரமும படிககாத இமமதவெறியா கணடபடி திடடித தீாததிருககிறாா. இநத சிவாதிகயரதனவெளி முழுவதறகும "பாஷணடமதசபேடிகை எனனும நூலில வைஷணவாகள தககபடி பதில உரைததிருககிறாாகள. சிறுவாகள செதத

பாமலையும, ரயபாபாமலையும காடடி பயமுறுததுவது போலே சபேடிகையால சாகடிககபபடட சிவாதிகயரதனு வளியை அடிககடி அசசிடடு பயமுறுததப பாாககிறது சாதனம. அறிவாளிகள இதைககணடு விலவறசசிரிபபாா களேயொழிய பயபபடமாடடாாகள எனபதை இனியாவது உணாநது இததகைய பணபறற நூலகளை அசசிடடுச சாதனம தன தரததைக குறைததுககொளளாமலிருககுமாக. இனி,சாதனததைககுறிதது நமகேளவிகளை வெளியிடுவோம.

கேள்விகள்

1. வேதஙகள நாலு எனறும, வேதாஙகஙகள ஆறு எனறும, மஹாபுராணஙகள பதினெடடு எனறும, ஶ்ருதி ஸமருதிகளிலும ஆயிரககணககான வருஷஙகளாகப பறபல மதஙகளையும, கொளகைகளையும சோநத பறபல சானறோா களால தம பலலாயிரககணககான நூலகளிலும வழஙகப படுவதுபோலே அனைவரும பரமாணமாக இசைநத ஶ்ருதி ஸமருதிகளிலும ஐநநூறு வருடஙகளுககு முறபடட எநதப பணடைசசானறோராலும உபனிஷததுககள நூறறெடடு எனறு எஙகாவது வழஙகபபடடிருககிறதா?

2 நூறறெடடையும பெயரிடடுச சொலலும முகதி கததிலிருநதும ஐநநூறு வருடததிறகு முனனிருநத எவ ராலும கையாளபபடாதவை எனறு நமமால நிரூபிககப படும சரபம முதலான சுமாா எணபது உபனிஷததுக களிலிருநதும ஓவவொரு வாககியமாவது ஐநநூறு வருடங களுககு முறபடட எநதச சானறோராலாவது எநத நூலி லாவது கையாளபபடடிருககிறதா? [இவவிரு கேளவி களுககும வழஙகபபடடிருக்கிறது, கையாளபபடடிருக கிறது எனறு பதிலாகில,அபபடி வழஙகபபடடும கையாளப படடுமிருககுமிடங்களை நூலின பெயாா முதலான விவரஙக ளோடு கொடுககவும—சுமாா ஐநநூறு வருடஙகளுககு முற படட (அபபயதீக்ஷிதா காலம வரையிலுளள) சைவநூல களில இவையிருநதாலும கொடுககலாம.]

3. உபனிஷததுககள நூறறெடடு எனறு, அனைவரு மிசைநத பரமாணஙகளிலும, பராசீனரான எவராலும சைவநாயனமாரகளாலும காளிதாஸாதி சிவபகத கவி களாலுஙகூட வழஙகபபடவிலலையெனில இதிலிருநதே உபனிஷததுககள நூறறெடடு' எனனும கறபனை ஐநநூறு வருடஙகளுககுள ஏறபடடது என விளஙகவிலலையா?

4. விவாததிறகு இலககலலாத இருபதுககு மேற படட உபனிஷததுககளிலிருநது * பணடைசசானறோர பலா பல வாகயஙகளையெடுததிருகக, விவாதாஸபதமான சுமார எணபது உபனிஷததுகக ளிலிருநது ஒவவொரு வாககியததைககூட ஒருவரும எடுககவிலலையாகில, இதி லிருநதே அவவுபனிஷததுககள கறபிககபபடடவையென விளஙகவிலலையா?

5. நூறறெடடுச சுவடியிலுளள மஹோபனிஷததின முதலததியாயததிலிருநது பல பணடைசசானறோரகள பல வாகயஙகளை எடுததிருபபதுபோலே அதறகு மேலுளள ஐநது அததியாயஙகளிலிருநதும ஒரு வாககியததையாவது ஒரு பணடைசசானறோராவது எடுததிருககிறாரா? உண டெனில காடடுக, இலலையெனில, இதிலிருநதே இவை பிறகாலததில சேரககபபடடவையென விளஙகவிலலையா? இபபடி இலலாததைச சோததது போலே ஸ்ரீவேதாநத தேசிகா முதலான பணடைச சானறோரகளால எடுககப படட மஹோபனிஷத வாககியஙகள நூறறெடடுசசுவடி யில எடுககபபடடுவிடடன எனபதும விளஙகவிலலையா? ஸ்ரீவேதாநததேசிகா முதலானா மஹோபனிஷததில இல லாத வாககியஙகளை உளளதாகப பொயயாகக கறபிதது

---

* நம வாககியஙகளில பணடைசசானறோா எனனும தொடருககு சுமார ஐநநூறு வருடஙகளுககு முறபடட சானறோா எனறு பொருள கொளக. ஐநநூறு வருடங கட்குள நூறறெடடுசசுவடி கறபிககபபடடுவிடடதாகை யால, ஐநநூறு வருடததிறகுடடவாகளின நூலகளை யெடுபபது பயனறறதென உணாக.

எழுதிவிட்டாரகளெனில, அவாகளுககுப பிறபட்ட அபபய தீக்ஷிதா தம நூலகளில அபபடி எழுதாததோடனறியில தேசிகரைக கொணடாடியிருபபது எபபடிப பொருநதும?

6 அபபயதீக்ஷிதா வரையிலுள்ள பல பணடைச சானறோாகளால எடுததுக கையாளபபடடதாய 'ஆதிதய னுககுளளிருபபது சுததஸதவததினுளளிருககும **விஷணு ஸமஜஞையையுடைய** தததுவம எனறு கூறும வாககி யததை உளளடககிய பெருமபகுதி கி. பி. 1870ல பெஙகால ஏஷியாடிக ஸொஸைடடியாரால ஆஙகில வடமொழியுரை களுடன வெளியிடபபடடுளள மைதராயணீய உபனிஷததில காணபபடுமபோது, நீறுபூசிய சாஸதிரிகள அசசிடட நூறறெடடுசசுவடியில அபபகுதி இலலாமலிருபபதிலிருநதே நூறறெடடுசசுவடி நமபததகாததெனறு விளஙகவிலலையா?

7 'எநத ஆசாாயரும தம மதககொளகையை ஸதா பிககத தேவைபபடாத விரோதிதத உபனிஷததுககளைத தொடாா' எனறு சாதனம [3-9] எழுதுகிறது. சைவசம யததைசசோநத ஆசாரியாகள முரணபடட பரமாணஙகளைத தொடாமையாகிற இககொளகையைத தான பினபறறினரா?

8. ஸ்ரீராமாநுஜா முதலான ஸ்ரீவைஷணவாசாாயாகள தம மதககொளகையை ஸதாபிககத தேவைபபடாதவையும சிவாதிசபதஙகளால பரமபொருளைச சொலலுகையாலே மேலெழுபபாாககுமபோது தம மதததுககு விரோதிபபவை போல தோனறுமவையுமான ஶவேதாஶவதரம, அதாவ சிகை அதாவசிரஸ எனனும உபனிஷததுககளிலிருநது வாககியஙகளை எடுததிருககையாலே, தம மதததுககு விரோதிககும உபனிஷததுககளைத தொடாமலிருககை யாகிற நோமையினமை அவாகளுககுக கிடையாது என விளஙகவிலலையா?

9. சைவசமயததைசசோநத பணடைச சானறோா களான ஹரதததா, ஸ்ரீகணடா, அபபயதீக்ஷிதா முதலானோா கூடச சிவபரதததுவததைக காடடும சரபம முதலான

உபனிஷததுககளைப பெயரிடடு எடுககாததிலிருநதும, நூறறெடடில சுமார எணபதிலிருநது ஒரு வாககியததைக கூட எடுககாததிலிருநதும நூறறெடடில முகதிகம சரபம முதலான சுமார எணபது உபனிஷததுககள பிறகாலக கறபனையெனபது கையிலஙகுகனியாக விளஙகவிலலையா?

10 விவாதாஸபதமான அவவெணபது (சுமார) உபனிஷததுககளிற பெருமபாலானவை அனைவருமிசைநத உபனிஷததுககளுககு நேரமாறுபடட இதிஹாஸ புராண காவயநாடக நடையில அமைநதிருபபதிலிருநதும இவை பிறகாலக கறபனையென விளஙகவிலலையா?

*11. பழநதமிழா பாடிய சஙகவிலககியஙகளில,** **“சேவல அம கொடியோய! நின வலவயின நிறுததும ஏவல உழநதமை கூறும, நாவல அநதணா அருமறைபபொருளே ’** *[பரிபாடல1] [கருடககொடியோனே! நாவனமையுடைய அநதணா ஓதும அரிய மறையாகிற பொருள எலலா உலகும உன னுடைய ஏவலுககுப பணிநது நிறகினறது என்று கூறும.]* **“இருவா தாதை! இலஙகு பூண மாஅல! தெருள நின வரவு அறிதல மருள அரு தோசசி முனைவாககும அரிதே. அனன மரபின அனையோய! நினனை இனனன என்று உரைததல எமககு எவன எளிது?** *[பரிபாடல-1] [(பிரமன உருததிரன ஆகிய) இருவாககும தநதையே! விளஙகாநிறகும ஆபரணஙகளை உடைய திருமாலே! பரம பதததிலிருநது இவவுலகில வநது நீ பிறபபதைத தெளி வாக அறிவது மயககமறற அறிவையுடைய முனிவா களுககும அரியதாகும். அபபடிபபடட பெருமைகளை உடைய பெரியோனே! உனனை இபபடிபபடடவன என்று உரைபபது எஙகளுககு எபபடி எளிதாகும?]* **விறல மிகு விழுசசீா அநதணாககும அறனும ஆாவலாககு அருளும நீ. திறன இலோாத திருததிய தீது தீா கொளகை மறனும மாறறலாககு அணஙகும நீ அஙகண வானதது அணி**

---

* *இபபாடலகளுககு விரிவான வியாககியானததை எம முடைய ‘சாதிமத ஆராயசசி’ எனனும நூலில காணலாம.*

நிலாத திகழதரும திஙகளும தெறு கதிாக கனலியும நீ. ஐநதலை உயரிய அணஙகுடை அருமதிறல மைநதுடை ஒருவ னும மடஙகலும நீ, நலம முழுது அளை இய புகா அறு காடசிப புலமும பூவனும நாறறமும நீ வலன உயா விசுமபும மாக விசுமபும நிலனும நீடிய இமயமும நீ' *[பரிபாடல 1] [பிரமன சிவன முதலிய அனைவரும ஸருஷடி ஸமஹாரஙகள முதலிய அவாகளுடைய தொழிலும திரு மாலின அதீனமே]* 'அதனால, இனனோா அனைய இனையையால என அனனோா யாம இவண காணுமையின மனனிய முதலவனை ஆதலின நினனோா அனையை *[பரிபாடல1] [இபபடி ஸாவாதமாவாயிருபபதால 'இனனுரை ஒததிருககிறுய, இபபடிபபடடவனுயிருககிறுய எனறு சொலலததகக மறறெருருவரை நாம காணுமையால, நிலை நிறை முதலவனுயிருககிறுய நீ. ஆகையால உனககு நீயே ஒபபாய]* கேழல திகழவரக கோலமொடு பெயரிய ஊழி ஒருவினை உணாததலின. முதுமைககு ஊழி யாவரும உணரா ஆழிமுதலவ! நிற பேணுதும தொழுது *[பரிபாடல 2] [வராஹவுருவுடன திகழநத சிறநத கோலததோடு அதை யிடடு சுவேதவராஹகறபம எனபபடும இககறபததிலே செயத ஒரு அருளுசெயலை மாததிரம உணாததுவதால உன முதுமையின எலலையைப பலஊழி காலததில எவருமே அறியமாடடாாகள. சககரததை தரிதத முதலவனே! உனனைத தொழுது உனககுக கைஙகரியம செயவோம.]* 'கெடு இல கேளவியுள நடு ஆகுதலும *[பரிபாடல 2] [அழியாத வேதததில அநதாயாமியாக ஓதபபடுபவன நீயே]* 'வை வால மருபபின களிறு மணன அயாபு புளளி நிலனும புரைபடல அரிது *[பரிபாடல 2] [கூரிய வெளுதத தநததைதயுடைய வராஹம பூமியைத தூககியெடுதது மணம புரிநதபோது, புளளிபோல தோனறிய பூதேவி சிறிதும துனபுறறுளிலலை]* 'நாவல அநதணா அருமறைப பொருளே. அவவும பிறவும ஒததனை, உவவும எவவயினோ யும நீயே! செவவாய உவணதது உயாகொடியோயே' *[பரிபாடல 2] [கருடககொடியோனே! நாவனமையுடைய அநதணா ஓதும அரியவேதஙகள உன பெருமையைக*

கூறும். உனக்கு உபமானமாக ஒருசில பொருள்களை எடுத்தால் போதாது. எத்தனை உபமானமிட்டாலும் குறிப்பால் உணரத்தக்கவனாகவே இருப்பவன் நீ, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் நீயே.] 'மாஅயோயே! மாஅயோயே! மறுபிறப்பு அறுக்கும் மாசு இல் சேவடி மணிதிகழ் உருபின் மாஅயோயே! தீ வளி விசும்பு நிலம் நீர் ஐந்தும், ஞாயிறும், திங்களும், அறனும் ஐவரும், திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களும், மாசு இல் எண்மரும், பதினொரு கபிலரும், தா மா இருவரும், தருமனும், மடங்கலும் மூ-ஏழ் உலகமும், உலகினுள் மன்பதும், மாயோய! நின்வயின் பரந்தவை உரைத்தேம். மாயா வாய்மொழி உரைதரவலந்து 'வாய்மொழி ஓடை மலர்ந்த தாமரைப்பூவினுள் பிறந்தோனும் தாதையும் நீ' என மொழியுமால் அந்தணர் அருமறை *[பரிபாடல்-3] [மாயோனாகிய திருமாலின் திருவடி மறுபிறப்பை அறுக்கும், பிரமன் முதலிய எல்லாத்தேவரும் எல்லாப்பொருள்களும் திருமாலிடமிருந்து தோன்றியவை இவ்விஷயத்தைச் சொல்லுவது அந்தணர் ஓதும் அழியாத வேதமாகும்.]* "நின் சேவடி தொழாரும் உளரோ? அவற்றுள் கீழ் ஏழ் உலகமும் உற்ற அடியினை' *[பரிபாடல்-3] [உலகையெல்லாம் அளந்த திருமாலின் திருவடியைத் தொழாதார் எவருமில்லை.]* 'ஊழி ஆழிக்கண் இரு நிலம் உரு கெழு கேழலாய் மருப்பின் உழுதோய்! எனவும் மாவிசும்பு ஒழுகு புனல்வறள அன்னச்சேவலாய்ச் சிறகாப் புலாத்தியோய! எனவும் ஞாலத்து உறையுள் தேவரும் வானத்து நால் எண் தேவரும் நயந்து நிற்பாடுவோர் *[பரிபாடல்-3] [பிரளய ஜலத்திலே தந்தத்தால் பூமியைப்பெயர்த்து எடுத்துதவிய வராஹமே! என்றும், ஊழிகாலமழையைத் தன் சிறகால் வற்றச்செய்த ஹம்ஸாவதாரம் எடுத்தவனே! என்றும் பூஸுரரும், வானுலகிலுள்ள எல்லா தேவர்களும் உன்னை விரும்பிப்பாடுவார்கள்.]* "ஆயிரம் விரித்த கைம்மாய்மள்ள! பதினாயிரம் கை முதுமொழி முதல்வ! நூறு ஆயிரம் கை ஆறு அறி கடவுள்! இனைத்து என எண்வரம்பு அறியா யாக்கையை" *[பரிபாடல்-3] [கணக்கற்ற திருமேனிகளையும் திருக்கைகளையும் உடைய வேதமுதல்வன் திருமால்]* "நின்னைப்

புரை நினைப்பின் நீ அலது உணாதியோ, முனனை மரபின முதுமொழி முதலவ *[பரிபாடல-3] [வேதததில முதலவ ளுகச சொலலபபடுபவனே! உன பெருமையை உனனு லனறி எவராலும அறியமுடியாது]* 'அமராககு முதலவன நீ *[பரிபாடல 3] [தேவாகள அனைவாககும காரணமா யிருபபவன நீ]* காலமுதலவனை ஏஎ இன கிளதததலின இனமை நறகு அறிநதனம" *[பரிபாடல 3] [ஸாமவேதம உனனைக காலததிறகும முதலவனுககக கூறுகையால இவ்விஷ யததை நாஙகள அறிநதோம.]* "தீயினுள தெறல நீ, பூவி னுள நாறறம நீ, கலலினுள மணியும நீ, சொலலினுள வாயமை நீ, அறததினுள அனபு நீ மறததினுள மைநது நீ, வேததது மறை நீ, பூததது முதலும நீ, வெஞசுடா வெளியும நீ திங களும அளியும நீ, அனைததும நீ, அனைததின உடபொருளும நீ ஆதலின *[பரிபாடல-3] [சிறநத பொருளின சிறப பெலலாம உன அமிசம எலலாபபொருளகளுளளும நீயிருககையாலே எலலாம நீயாகிறாய]* 'முதலமுறை இடைமுறை கடைமுறை தொழிலில பிறவாபபிறபபிலை பிறபபிததோா இலையே *[முதலும இடையும, கடையு மாகிய முறைமையினையுடைய படைததல காததல, அழிததல எனனும* முததொழிலகளையும செயவதறகாக *நீ* பிறவாத பிறபபிலலை, (ஆனால நின இசசையால *நீயாகப* பிறககிறாயேயலலது) நினனைப பிறபபிததவா ஒருவரும இலலை. மூ ஏழ உலகமும ஒரு நிழல ஆககிய ஏமததை மாதோ நாலவகை ஊழி எண நவிறறும சிறபபினை" *[பரி பாடல 3] [உலகனைததையும ஒரு குடைநிழலினகீழ ஆள பவன நீ, ஊழிமுதலவன நீ]* "காணா மரப! நீயா நினைவ! மாயா மனன! உலகு ஆள மனனவ! தொல இயல புலவ! தோலாக கோடட! திருவின கணவ *[பரிபாடல 3] [எவரும காணாபபெருமையோனே! நீஙகாத நினைவை யுடையோனே! எனறும நிலைததிருபபோனே! உலகாளும நாதனே! அநாதிவேதததில புலபபடுமவனே! (வராஹாவதா ரததில)* தோலவிகணடறியாத தநதததை உடையவனே! *திருவின நாதனே!]* 'மாநிலம இயலா முதனமுறை அமை யதது நாமவெளளதது நடுவண தோனறிய வாயமொழி மகனொடு மலாநத தாமரைபபொகுடடு *நின* நேமி *நிழலே*

[பரிபாடல3] [மஹாபரளய காலததிலே எதுவுமே இலலாம லிருநதபோது பரளயஜலததின நடுவிலே பிரமனைபபடைதத உநதிததாமரையை உடைய உன ஸ்தாசனமே உலகுககுக காபபு.] பிருஙகலாதன பலபல பிணிபட தாதை ஆகலின இகழா நெஞசினன ஆக. நீ இகழா நனறு நடட அவன நன மாாபு முயஙகி ஒனறு நடடவன உறுவரை மாாபின வகிா வாயதத உகிரினை [பரிபாடல 4.] [பிரகலாதனைத துனபுறுததிய தநதையான இரணியனை நரசிஙகமாகி நகததால கிழிததெறிநதவன நீ] 'புருவததுக கருவல கநதரததால தாஙகி இவ உலகம தநது, அடிபபடுததததை நடுவண ஓஙகிய பலா புகழ குனறினொடு ஒககும' [பரி பாடல4][பூாவகாலததில வராஹ உருககொணடு கழுததால இவவுலகைத தாஙகிநிறுததிய செயலும திரிவிககிரமனாய, உலகளநத செயலும மேரு மலைபோல உயாநதவை.] ' நின வெமமையும விளககமும ஞாயிறறு உள, நின தணமையும சாயலும திங்கள உள, நின சுரததாலும வணமையும மாரி உள, நின புரததலும நோனமையும ஞாலதது உள, நின நாறறமும ஒணமையும பூவை உள, நின தோறறமும அகல மும நீரின உள, நின உருவமும ஒளியும ஆகாயதது உள, நின வருதலும ஒடுககமும மருததின உள, அதனால இவவும. உவவும, அவவும, பிறவும. ஏமம ஆாநத நிற பிரிநது மேவல சானறன. எல்லாம [பரிபாடல 4] [உலகில பல பொருள களில காணபபடும சிறபபுககள எலலாம உனனுடையவை. எலலாபபொருளும உனனிலும வேறுபடடவையாய உன சரீரமாக உனனோடு சோநதுளளன] ''நினனின சிறநத நின தாளிணையவை, நினனில சிறநத நிறை கடவுளவை, அனனோா அலலா வேறும உள, அவை நின ஓா அனஓா அநதணா அருமறை [பரிபாடல 3] [உன ஸவரூபததைககாடடிலும சிறநதவை நின திருவடிகள, நினனிடததில சிறநததும நிறைநததுமான கடவுள தனமை உளளது, உன பெருமைகள மறறும பலவும உள தேவிறசிறநத உனனைபபோலே. சாஸதிரஙகளிற சிறநத அநதணாா அருமறையிலே அபபெருமைகளைக காணலாம.] ''நின திருவரை அகலம தொழுவோாககு உரிது அமாதுறகக மும உரிமை நனகு உடைதது' [பரிபாடல 13] [ஸ்ரீதேவி

யின வாஸஸதானமான உன மலேபோன ற திருமார்பைத தொழுகின றவாகளுககு சேதனா அனேவரும உரிமையுடன் அமரவேணடிய மோக்ஷலோகம மிகவும உரிமையுடையதாய விளஙகுகிறது] ''சுவைமை, இசைமை, தோறறம, நாறறம, ஊறு அவையும நீயே அடுபோா அணணல! அவை அவை கொளளும கருவியும நீயே, முநது யாம கூறிய ஐநதனுளளும ஒன றினில போறறிய விசுமபும நீயே, இரணடின உணரும வளியும நீயே மூனறின உணரும தீயும நீயே, நானகின உணரும நீரும நீயே, ஐநதுடன முறறிய நிலனும நீயே, அதனுல நின மருஙகினறு மூ ஏழ உலகமும, மூலமும, அறனும, முதனமையின இகநத காலமும விசுமபும, காற றொடு கனலும'' [பரிபாடல 13] [போரில பகைவாகளே அழிககும பெருமானே! பஞசபூதஙகளும, அவறறின ஐநது குணஙகளும, அவறறை அறியும பஞசேநதிரியஙகளும உன னதீனமே. ஆகையால, எலலாபபொருளகளும உனனிடத தில தோனறி வாழநது மறைபவையே.] ' இலஙகு ஒளி மருபபின களிறும ஆகி, மூ உரு ஆகிய தலைபிரி ஒருவனே ஏவல இல முது மொழி கூறும [பரிபாடல 13] [ஒளி பொருநதிய தநததையுடைய வராஹமூாததியாகவும ஆகி, மூனறு வியூகமும ஆகித தலைமைபெறற உனனே எவராலும இயறறபபடாததாய, அநாதியாயுளள வேதம ஓதும] ''இருமை வினையுமில ஏததுமவை ஒருமை வினே மேவும உளளததினை [பரிபாடல 13] [உனனேத துதிபபவாகள இருவினைகளும நீஙகபபெறுவா, ரக்ஷணமாகிற ஒருசெயலிலே ஊன றிநிறகும திருவுளளததை உடையவன நீ.] ' நாறு இணாத துழாயோன நலகின அலலதை ஏறுதல எளிதோ வீறு பெறு துறககம? அரிதின பெறு துறககம மாலிருஙகுனறம எளிதின பெறல உரிமை [பரிபாடல 15] [மணமமிகக கொததுககளையுடைய துழாயமாலையை அணிநத திருமால கொடுததாலலலது சிறநத மோக்ஷமான பரமபதததிறகு ஏற முடியுமோ? அரிதில பெறும மோக்ஷலோகததை மாலிருங குன றததில வாழவதாலேயே எளிதில பெறறுவிடலாம.] ''எவவயின உலகததும தோனறி அவவயின மனபது மறுககத துனபம களேவோன, அனபு அது மேஎய இருஙகுனறததான [பரிபாடல15] [எலலாவுலகிலும தோனறி மககளுககுப

பிறவித்துன்பத்தைப் போக்குகிறவன் அன்பே உருவெடுத்த மாலிருங்குன்றத் திருமால்.]' என ஆங்கு-நலம் புரீஇ அம் சீர் நாம வாய்மொழி இது என உரைத்த(லி)ன் [பரிபாடல்15] [அனைவாக்கும் நலத்தைவிரும்பி அழகிய சிறப்பையும் புகழையும் உடைய வேதம் இப்பெருமைகளைத் திருமாலுக்குக் கூறுகையால்] 'பணிவில் சீர்ச் செல்விடைப் பாகன் திரிபுரம் செற்றுழி கல் உயர் சென்னி இமயவில் நாணுகித் தொல் புகழ் தந்தாரும் தாம்' [பரிபாடல் திரட்டு1] [(தன்னை விடப் பெரியவர்களுக்கும்) பணியாதிருக்கும் பெருமையை உடைய ரிஷபவாஹனனான சிவன் திரிபுரம் அழித்தபோது இமயமாகிற வில்லின் நாணாயிருந்து அவனுக்கு அப்புகழை விளைத்தவன் ஆதிசேஷனே] 'மன்பெரும் சிறப்பு இல் தாவா விழுப்புகழ் மாயோன் [தொல்காப்பியம்] [அழியாத பெரும் சிறப்பை உடைய ஸ்தானத்தையும், அழியாத சீர்மைமிக்க புகழையும் உடைய திருமால்] ' தேயா விழுப் புகழ் தெய்வம் [முல்லைக்கலி-3] [அழியாத சிறந்த புகழையுடைய முல்லைத் தெய்வமான திருமால்.] முதலான நூற்றுக்கணக்கான இடங்களில் திருமால் ஒருவனையே பரம் பொருளாகப் பறைசாற்றப்பட்டுள்ளது. சிவன் முருகன் முதலான தெய்வங்களுக்கு இத்தகைய பெருமைகளில் ஒன்றுகூடக் கூறப்படவில்லை. தாழ்வுகளே சொல்லப்பெற்றுள்ளன. விஷ்ணுவின் வராஹத்ரிவிக்கிரமாதயவதாரங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்புகள் பேசப்பெற்றுள்ளன. சரபோபனிஷத் கந்தபுராணம் முதலானவற்றிலுள்ள நரசிங்கனைக் கிழித்தது வராஹத்தின் கொம்பை ஒடித்தது ஆமையின் ஓட்டைப் பெயர்த்தது முதலான சிவாதிபரத்துவத்தைக் காட்டும் கதைகளில் ஒன்று கூட முருகன் சிவன் முதலான தெய்வங்களின் பெருமைகளைப் பேசவந்த சங்கப்பாடல்களில் எடுக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்து சரபோபனிஷத் முதலானவையும் அவற்றில் கூறப்பட்ட கதைகளும் சங்ககாலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் புனையப்பெற்றவை என்று விளங்கவில்லையா?

12. ' பரிபாடல் முதலிய சங்கவிலக்கியங்களில் திருமால் பற்றிய துதிகளும் உள. அத்துதிப்பாடல்களில்

அவனுடைய அபகாஷஙகள சிறிதும வருமா? வரலாமா? வரவேமாடடா. ஆகலின அவவபகாஷஙகள விடபபடடன எனறு சாதனம (3-9ல) எழுதுகிறது. **முருகனைபபறறிய** ஐநதாம பரிபாடலில சிவனும பாரவதியும புணரநததனால சிவனின வீரயம விழுநது அதனால உணடானவன முருகன எனறு முருகனுககும, அவனை உணடாககிய சிவனுககும உளளதான அபகாஷம சொலலபபடுவதுபோல திருமாலுககும அபகாஷம உணடானால அதைச சொலலியிருபபாரகளே! இபபடி அபகாஷம சொலலாததோடனறியில உலகைப படைதது அளிதது அழிபபதறகாக நீ எததனை பிறவி எடுததாலும **உனனைப பிறபபிததவர எவருமிலலை** எனறலலவோ மூனறும பரிபாடல கோஷிககிறது. மறறும, தனககொரு காரணமினறிககேயிருககசசெயதே ஸகலஜகத காரணனாயிருககை, ஸரவாநதரயாமியாயிருககை மோக்ஷமளிபபவனாயிருககை வேதததிற சொலலபபடட முழுமுதலவனாயிருககை முதலான பரமாதமாவுககேயுரிய எலலாத தனமைகளுமனறோ திருமாலுககு கோஷிககபபடுகினறன. சஙககாலத தமிழர சிவபரததுவவாதிகளாயிருநதால இது எபபடிப பொருநதும?

13. திருமாலைப பறறிய பாடலகளில அவனுடைய அபகாஷததைச சொலலாவிடிலும, முருகனைபபறறிய பாடலகலகளிலும, சிவனைபபறறிய பாடறபகுதிகளிலும திருமாலுககு அபகாஷமிருநதால அதைச சொலலியிருககலாமே. திருமாலைபபறறிய முதறபாடலில, சிவனும, அவன செயயும ஸமஹாரததொழிலும திருமாலின அதீனம எனறு சிவனின அபகாஷததைச சொலலியிருபபதுபோலே முருகன முதலானோரைபபறறிய பாடலகளிலும, பாடறபகுதிகளிலும திருமாலின அபகாஷம எவவிடததிலும சொலலபபடவிலலையே! முருகன முதலானோரககும ஸகலஜகதகாரணதவம முதலான பரமாதமாவுககேயுரிய பெருமைகளில ஒனறு கூடச்சொலலபபடவிலலையே! இதிலிருநதே சஙககாலததில விஷணுபகதரகளோடு சிவபகதரகளோடு விததியாசமிலலாமல அனைவரும திருமால ஒருவனையே பரமபொருளாகக கொணடிருநதனர என விளஙகவிலலையா?

14. எடடாம பரிபாடலில, 'மூவரும காண முருகன என்று கூறியிருபபதாக சமயசாதனம (3-7) எழுதுகிறது. எநத அடிகளில அபபடிக கூறியிருககிறது எனபதைக காடடமுடியுமா? மணமிசை என்று தொடஙகி 'பறறு கினறு நின காரணமாகப பரஙகுனறு' எனபதீறுகவுளள அடிகளில 'முருகனைக காணபதறகாக மும்மூாததிகளும, மறறைத தேவரும முனிவரும பரஙகுனறை இருபபிடமாகக கொளகினறனா' என்றுதானே சொலலபபடுகிறது. இதனால திருமாலுககுச சொலலபபடட எலலாப பெருமை களும கீழே தளளபபடுவதாக சாதனம கூறுவது எபபடிப பொருநதும?

15. சஙகவிலககியஙகளிலும, காளிதாஸன முதலான பராசீனரான சிவபகத கவிகளாலும எவவிடததிலும மும மூாததிகளிலும மேறபடட சிவன ஒருவனிருபபதாகக கூற விலலையாகையால, அபபடிக கூறும சைவசிததாநதம பணடைககாலததில வழககில இலலை எனபது விளஙக விலலையா?

16. நாமம உபநிஷதபடிதமலல எனகிறது சாதனம. நீறு பூசியவாகள அசசிடடதாய பராசீனா எவராலும தொடபபடாத நீறறைவிதிககும வாககியஙகள சாதனத துககு பரமாணமாமபோது, பராசீனாகளால கையாளப படடனவாய, மதயஸதாகளால அடையாா லைபரெரியில அசசிடபபெறறவையான காதயாயனோபனிஷத, ஸுதாசன உபனிஷத முதலான திருநாமததை விதிககும உபனிஷததுக கள ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு பரமாணமாகத தடையெனன?

முடிவுரை.

இபபதினறு கேளவிகளையும பகுதிபகுதியாகவாவது சமயசாதனததில அசசிடடு பதிலுரைகக முறபடடால, சாதனம நோமையான விவாதம செயவதில விருபபமுளள தெனக கருதி அதன பதிலகளை நாம ஸுதாசனததில ஆராயவோம. இலலாவிடில, சமயசாதனம உபநிஷதவிசார விஷயததில தோலவியுறறதாக நடுநிலையாளாகளால முடிவு கடடபபடும.

பராபவ வைகுணட ஏகாதசியனறு நிறைவுபெறறது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜய

வேதபரமாணநுகரமணிகை

ஆ

இ

ஸ்ரீ விஷணுசிததவிஜய
வேதபரமாணநுகரமணிகை முறறிறறு

முககியமான பிழை திருததஙகள

பககம 710 711 ல மநதிரததிலும, உரையிலும 'புணயாமஸயாமுப எனபதை புணயாமஸயா உப' எனறு திருததிககொளளவும. பககம 976 ல கடைசிபபதம் 'கழிதது எனறிருபபதை, 'கருதது.' எனததிருததவும.